

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2018
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 12. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, vrácený Senátem /sněmovní tisk 59/1/- vrácený Senátem
2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 13/ - druhé čtení
3. Vládní návrh zákona o podmínkách využívání genetických zdrojů podle Nagojského protokolu /sněmovní tisk 15/ - druhé čtení
4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 91/ - druhé čtení
5. Návrh poslanců Věry Kovářové, Víta Rakušana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 33/ - druhé čtení
6. Vládní návrh zákona o distribuci pojištění a zajištění /sněmovní tisk 48/ - druhé čtení
7. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o distribuci pojištění a zajištění /sněmovní tisk 49/ - druhé čtení
8. Návrh poslanců Václava Klause, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 61/ - první čtení

9. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Vojtěcha Filipa, Zdeňka Ondráčka a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 65/ - první čtení
10. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 69/ - první čtení
11. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka a Stanislava Grospiče na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 70/ - první čtení
12. Vládní návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech /sněmovní tisk 72/ - první čtení
13. Vládní návrh zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích /sněmovní tisk 73/ - první čtení
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech a zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích /sněmovní tisk 74/1/ - první čtení
15. Návrh poslanců Vojtěcha Munzara, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 77/ - první čtení
16. Návrh poslance Jaroslava Foldyny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 80/ - první čtení podle § 90 odst. 2
17. Návrh poslanců Víta Rakušana, Petra Gazdika, Jana Farského, Věry Kovářové, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 277/2013 Sb., o směnářské činnosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 83/ - první čtení
18. Návrh poslanců Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích /sněmovní tisk 84/ - první čtení

19. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 85/ - první čtení
20. Návrh poslanců Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 86/ - první čtení
21. Návrh poslanců Marka Bendy, Ondřeje Veselého, Patrika Nachera, Mikuláše Ferjenčíka, Mariana Bojko, Leo Luzara, Dominika Feriho, Věry Kovářové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. /sněmovní tisk 87/ - první čtení
22. Návrh poslanců Jany Pastuchové, Heleny Válkové, Radky Maxové, Patrika Nachera, Davida Kasala, Karla Raise, Rostislava Vyzuly, Martina Kolovratníka a Jaroslava Bžocha na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 89/ - první čtení
23. Návrh poslanců Víta Kaňkovského, Markéty Pekarové Adamové, Olgy Richterové, Aleny Gajdůškové a Jana Bartoška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 99/ - první čtení
24. Návrh poslanců Václava Klause, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 101/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 102/ - první čtení
25. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 103/ - první čtení podle § 90 odst. 2
26. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 104/ - první čtení podle § 90 odst. 2

27. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 105/ - první čtení
28. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Jana Birke, Kateřiny Valachové a Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 109/ - první čtení
29. Návrh poslanců Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 110/ - první čtení
30. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Lubomíra Zaorálka, Kateřiny Valachové, Jana Birke a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 111/ - první čtení
31. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčka, Miloslavy Vostré, Stanislava Grospiče a Květy Matušovské na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 112/ - první čtení podle § 90 odst. 2
32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 120/ - první čtení
33. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku České republiky a o působnosti Ministerstva financí při privatizaci majetku České republiky (zákon o zrušení Fondu národního majetku), ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony /sněmovní tisk 130/ - první čtení
34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 132/ - první čtení
35. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 136/ - první čtení

36. Vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony a soudní řád správní /sněmovní tisk 137/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
37. Vládní návrh zákona o zpracování osobních údajů /sněmovní tisk 138/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
38. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zpracování osobních údajů /sněmovní tisk 139/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
39. Návrh doporučení Rady o klíčových kompetencích pro celoživotní učení /kód dokumentu 5464/18, KOM(2018) 24 v konečném znění/ /sněmovní tisk 144-E/
40. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 7. června 2017 v Hanoji /sněmovní tisk 37/ - druhé čtení
41. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Trestněprávní úmluvě o korupci (Štrasburk, 15. 5. 2003) /sněmovní tisk 43/ - druhé čtení
42. Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii /sněmovní tisk 97/ - prvé čtení
43. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Mongolska o leteckých službách /sněmovní tisk 107/ - prvé čtení
44. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Meziamerická úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech (Nassau, 23. května 1992) a Opční protokol k Meziamerické úmluvě o vzájemné pomoci v trestních věcech (Managua, 11. června 1993) /sněmovní tisk 121/ - prvé čtení
45. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 122/ - prvé čtení
46. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o vzájemné podpoře a ochraně investic mezi vládou České republiky a vládou Íránské islámské republiky, podepsané dne 18. prosince 2017 v Teheránu /sněmovní tisk 124/ - prvé čtení

47. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 12/ - třetí čtení
48. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 45/ - třetí čtení
49. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 13/ - třetí čtení
50. Vládní návrh zákona o podmínkách využívání genetických zdrojů podle Nagojského protokolu /sněmovní tisk 15/ - třetí čtení
51. Návrh poslanců Věry Kovářové, Víta Rakušana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 33/ - třetí čtení
52. Vládní návrh zákona o distribuci pojištění a zajištění /sněmovní tisk 48/ - třetí čtení
53. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o distribuci pojištění a zajištění /sněmovní tisk 49/ - třetí čtení
54. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 91/ - třetí čtení
55. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
56. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie
57. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů
58. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení
59. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury
60. Návrh na volbu člena Rady České tiskové kanceláře

61. Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2016 /sněmovní tisk 78/
62. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2016 /sněmovní tisk 106/
63. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2016 /sněmovní tisk 113/
64. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2016 /sněmovní tisk 114/
65. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2016 /sněmovní tisk 116/
66. Nezaplacené podniky privatizované vládami ODS, ODA a KDU-ČSL v letech 1992 - 1998
67. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
68. Ústní interpelace
69. Pozice vlády České republiky k událostem v Sýrii

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2018
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 12. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 10. až 20. dubna 2018

Obsah:

Strana:

10. dubna 2018

Schůzi zahájil předseda PSP Radek Vondráček.

Slib poslance

Řeč poslance Stanislava Grospiče 43

Usnesení schváleno (č. 181).

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 45

Řeč poslance Víta Kaňkovského 45

5. Návrh poslanců Věry Kovářové, Víta Rakušana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 33/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Věry Kovářové 46

Řeč poslance Petra Sadovského 47

Řeč poslankyně Barbory Kořanové 47

Řeč poslance Marka Výborného 48

Řeč poslance Karla Raise 49

Řeč poslance Patrika Nachera 50

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 51

Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána 51

Řeč poslance Petra Sadovského 51

Řeč poslance Karla Raise 52

Řeč poslance Patrika Nachera 52

Řeč poslance Ivana Bartoše 52

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 53

Řeč poslance Marka Výborného	53
Řeč poslance Jakuba Michálka	53
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	54

Usnesení schváleno (č. 182).

2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 13/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a min. životního prostředí Richarda Brabce	55
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	55
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	57
Řeč místopředsedy vlády ČR a min. životního prostředí Richarda Brabce	57
Řeč poslance Jana Bauera	58
Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové	58
Řeč poslankyně Dany Balcarové	59
Řeč poslance Ivana Adamce	60
Řeč poslance Davida Pražáka	60
Řeč poslance Jana Bauera	61
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	62
Řeč poslankyně Dany Balcarové	62
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	63
Řeč poslankyně Olgy Richterové	63
Řeč poslance Jana Zahradníka	64

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Ivana Adamce	67
Řeč poslance Františka Elfmarka	69
Řeč poslankyně Evy Fialové	69
Řeč poslankyně Dany Balcarové	71
Řeč poslankyně Olgy Richterové	71
Řeč poslance Jana Zahradníka	72
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	72
Řeč poslankyně Evy Fialové	72
Řeč poslankyně Dany Balcarové	73
Řeč poslance Jana Zahradníka	73
Řeč místopředsedy vlády ČR a min. životního prostředí Richarda Brabce	73
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	73

3. Vládní návrh zákona o podmínkách využívání genetických zdrojů podle Nagojského protokolu /sněmovní tisk 15/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a min. životního prostředí Richarda Brabce	74
Řeč poslankyně Dany Balcarové	75
Řeč poslance Františka Váchy	76
Řeč poslance Jana Zahradníka	76
Řeč poslance Františka Váchy	77
Řeč poslankyně Dany Balcarové	78

Usnesení schváleno (č. 183).

4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 91/ - druhé čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslavy Němcové	79
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	81
Řeč poslance Víta Kaňkovského	82
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	83

6. Vládní návrh zákona o distribuci pojištění a zajištění /sněmovní tisk 48/ - druhé čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	83
Řeč poslance Pavla Juříčka	85

7. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o distribuci pojištění a zajištění /sněmovní tisk 49/ - druhé čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	86
Řeč poslance Pavla Juříčka	86

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

8. Návrh poslanců Václava Klause, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 61/ - prvé čtení

Řeč poslance Václava Klause	87
Řeč poslance Lukáše Bartoně	90

Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	91
Řeč poslance Martina Baxy	91
Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové	93
Řeč poslance Jiřího Miholy	94
Řeč poslance Jana Bauera	96
Řeč poslance Karla Raise	97
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	98
Řeč poslankyně Marcely Melkové	100
Řeč poslance Antonína Staňka	101
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	102
Řeč poslance Václava Klause	105
Řeč poslankyně Heleny Válkové	105
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	106
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	108

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslankyně Jany Černochové	109
Řeč poslance Martina Kupky	110
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	110
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	110
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	111
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	111
Řeč poslankyně Věry Adámkové	112
Řeč poslankyně Jany Černochové	112
Řeč poslance Václava Klause	112
Řeč poslance Antonína Staňka	113
Řeč poslankyně Jany Černochové	113
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	113
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	115
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	116

Projednávání bodu bylo přerušeno.

11. dubna 2018

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

48. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 45/- třetí čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a min. životního prostředí Richarda Brabce ...	119
Řeč poslance Jana Zahradníka	120

Řeč poslankyně Dany Balcarové	124
Řeč poslance Jana Schillera	125
Řeč poslance Jana Zahradníka	128
Řeč poslance Jana Bauera	128
Řeč poslance Jana Chvojky	129
Řeč poslance Antonína Staňka	130
Řeč poslance Jana Čížinského	132
Řeč poslance Jana Schillera	132
Řeč poslance Antonína Staňka	133
Řeč poslance Josefa Kotta	133
Řeč poslance Jana Schillera	134
Řeč poslance Jiřího Běhoučka	134
Řeč poslance Karla Turečka	135
Řeč místopředsedy vlády ČR a min. životního prostředí Richarda Brabce ...	135
Řeč poslance Karla Turečka	137

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Karla Turečka	139
----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 184).

Pokračování v projednávání bodu

8. Návrh poslanců Václava Klause, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 61/- první čtení

Řeč poslance Martina Kupky	145
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	148
Řeč poslance Antonína Staňka	148
Řeč poslance Marka Výborného	150
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	152
Řeč poslance Romana Sklenáka	156
Řeč poslance Víta Rakušana	156
Řeč poslance Davida Kasala	157
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	158
Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové	158
Řeč poslance Vlastimila Válka	158

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Davida Kasala	160
Řeč poslance Václava Klause	161

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	161
Řeč poslance Davida Kasala	161
Řeč poslance Pavla Jelínka	161
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	162
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	164
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	166
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	167

Projednávání bodu bylo přerušeno.

55. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Martina Kolovratníka	167
---	-----

Usnesení schváleno (č. 185).

Pokračování v projednávání bodu

8. Návrh poslanců Václava Klause, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 61/- první čtení

Řeč poslance Milana Poura	169
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	173

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Marka Výborného	175
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	175

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	176
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	178

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Antonína Staňka	178
Řeč poslance Jiřího Ventruby	178
Řeč poslankyně Květy Matušovské	179
Řeč poslance Bohuslava Svobody	180
Řeč poslance Ivana Adamce	182
Řeč poslance Lea Luzara	182

Řeč poslance Ivana Adamce	184
Řeč poslance Bohuslava Svobody	185
Řeč poslance Jiřího Ventruby	185
Řeč poslance Jana Skopečka	186
Řeč poslance Ondřeje Veselého	188
Řeč poslance Jiřího Ventruby	188
Řeč poslance Jana Skopečka	188
Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové	188
Řeč poslance Miroslava Kalouska	189
Řeč poslance Václava Klause	189
Řeč poslance Lukáše Bartoně	189

Usnesení schváleno (č. 186).

Řeč poslankyně Heleny Válkové	190
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	190
Řeč poslance Lea Luzara	191
Řeč poslance Václava Klause	191

9. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Vojtěcha Filipa, Zdeňka Ondráčka a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 65/- prvé čtení

Řeč poslance Stanislava Grospiče	192
Řeč poslance Jana Chvojky	194
Řeč poslance Dominika Feriho	195
Řeč poslance Marka Výborného	196

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	197
Řeč poslance Miloslava Janulíka	198
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	198
Řeč poslance Marka Bendy	198
Řeč poslankyně Heleny Válkové	199
Řeč poslance Stanislava Grospiče	200

Usnesení schváleno (č. 187).

10. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 69/ - prvé čtení

Řeč poslance Radka Rozvorala	201
Řeč poslance Jana Řehounka	202

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	203
Řeč poslance Jakuba Michálka	206

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslankyně Heleny Válkové	206
Řeč poslance Petra Gazdika	207
Řeč poslance Jana Řehounka	207

Usnesení schváleno (č. 188).

11. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka a Stanislava Grospiče na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 70/ - prvé čtení

Řeč poslance Stanislava Grospiče	208
Řeč poslance Pavla Blažka	209
Řeč poslance Lea Luzara	209
Řeč poslance Jana Chvojky	210
Řeč poslance Marka Výborného	210
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	211
Řeč poslance Jana Chvojky	211

Usnesení schváleno (č. 189).

15. Návrh poslanců Vojtěcha Munzara, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 77/ - prvé čtení

Řeč poslance Vojtěcha Munzara	212
Řeč poslance Jana Pošváře	214
Řeč poslance Milana Hniličky	214
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	215
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	215

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	217
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	217
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	219
Řeč poslance Milana Hniličky	219
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	219

Usnesení schváleno (č. 190).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

16. Návrh poslance Jaroslava Foldyny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 80/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Jaroslava Foldyny	221
Řeč poslance Stanislava Fridricha	223
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	224
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	225
Řeč poslance Romana Kubička	227
Řeč poslance Miroslava Kalouska	228

Projednávání bodu bylo přerušeno.

12. dubna 2018

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

67. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	230
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	232
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	236
Řeč poslance Jakuba Michálka	237
Řeč poslance Ivana Adamce	240
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	242
Řeč poslance Ivana Adamce	242
Řeč poslance Františka Petrtýla	243

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Pokračování v projednávání bodu

16. Návrh poslance Jaroslava Foldyny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 80/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Jaroslava Foldyny	244
Řeč poslance Stanislava Fridricha	245

Usnesení schváleno (č. 191).

17. Návrh poslanců Víta Rakušana, Petra Gazdíka, Jana Farského, Věry Kovářové, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 277/2013 Sb., o směnářské činnosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 83/ - první čtení

Řeč poslance Víta Rakušana	246
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	248

Usnesení schváleno (č. 192 - 1. část).

Řeč poslance Jakuba Michálka	248
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	249
Řeč poslance Petra Vrány	250
Řeč poslance Patrika Nachera	250
Řeč poslance Jiřího Dolejše	251
Řeč poslance Marka Bendy	251
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	252
Řeč poslance Víta Rakušana	253
Řeč poslance Václava Klause	254
Řeč poslance Víta Rakušana	254
Řeč poslance Patrika Nachera	255
Řeč poslance Václava Klause	255
Řeč poslance Pavla Staňka	255
Řeč poslance Jana Farského	255
Řeč poslance Petra Dolínka	257
Řeč poslance Karla Raise	257
Řeč poslance Patrika Nachera	258
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	258
Řeč poslance Bohuslava Svobody	259

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Jana Bartoška	259
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	259
Řeč poslankyně Heleny Válkové	260
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	261

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	261
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	262
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	262
Řeč poslance Víta Rakušana	263
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	263
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	263

Usnesení schváleno (č. 192 - 2. část).

Řeč poslance Jana Farského	264
Řeč poslance Jana Bartoška	264
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	264

18. Návrh poslanců Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích /sněmovní tisk 84/ - prvé čtení

Řeč poslance Dominika Feriho	266
Řeč poslance Jakuba Michálka	267
Řeč poslance Milana Poura	268
Řeč poslankyně Heleny Válkové	269
Řeč poslance Lea Luzara	270
Řeč poslance Miroslava Kalouska	270
Řeč poslance Lea Luzara	271
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	272
Řeč poslankyně Věry Procházkové	272
Řeč poslance Miroslava Kalouska	272
Řeč poslance Vlastimila Válka	273
Řeč poslance Dominika Feriho	273
Řeč poslance Jakuba Michálka	274
Řeč poslance Miroslava Kalouska	275

Usnesení schváleno (č. 193).

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

68. Ústní interpelace

Řeč poslance Lubomíra Zaoralů	276
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	276
Řeč poslance Dominika Feriho	278
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	278
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	280

Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	281
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	283
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	284
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	286
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	286

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	287
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	287
Řeč poslance Víta Rakušana	287
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	288
Řeč poslance Jiřího Ventruby	289
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	289
Řeč poslance Jiřího Ventruby	290
Řeč poslance Ondřeje Veselého	291
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	291
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	292
Řeč ministra průmyslu a obchodu Tomáše Hünera	293
Řeč poslance Jana Bauera	294

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Jana Chvojky	295
Řeč ministra průmyslu a obchodu Tomáše Hünera	296

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	296
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	297
Řeč ministra průmyslu a obchodu Tomáše Hünera	297
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	299
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	299
Řeč poslance Jana Farského	300
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	300
Řeč poslance Lukáše Kolářika	302
Řeč poslankyně Olgy Richterové	303
Řeč poslance Jakuba Michálka	304
Řeč poslance Jakuba Jandy	304
Řeč poslance Ondřeje Profanta	305
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	305
Řeč poslance Ondřeje Profanta	306
Řeč poslance Dominika Feriho	307
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	307
Řeč poslance Vlastimila Válka	308
Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové	309

Řeč ministra zemědělství ČR Jiřího Milka	309
Řeč poslance Mariana Bojka	311
Řeč ministra průmyslu a obchodu Tomáše Hünera	312
Řeč poslance Víta Kaňkovského	313
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	314
Řeč poslance Vlastimila Válka	316
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	317
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	317
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	318
Řeč poslankyně Olgy Richterové	319
Řeč poslance Ondřeje Veselého	319
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	320
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	321
Řeč poslance Víta Kaňkovského	321
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	322
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	324
Řeč poslankyně Olgy Richterové	325
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	325
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	326
Řeč poslance Vlastimila Válka	327
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	327

13. dubna 2018

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	331
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	331

47. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 12/ - třetí čtení

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	332
Řeč poslance Adama Kalouse	333

Usnesení schváleno (č. 194).

19. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 85/ - první čtení

Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	335
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	338
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	339
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	340
Řeč poslance Mariana Bojka	341
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	341
Řeč poslankyně Olgy Richterové	341
Řeč poslance Miroslava Kalouska	343
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	343
Řeč poslance Václava Klause	344
Řeč poslankyně Olgy Richterové	344
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	344
Řeč poslance Romana Sklenáka	345

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	346
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	346
Řeč poslance Aleše Juchelky	347
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	347
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	348
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	349
Řeč poslankyně Olgy Richterové	349
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	350
Řeč poslance Víta Kaňkovského	350
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	351
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	352
Řeč poslankyně Věry Procházkové	353
Řeč poslance Lea Luzara	353
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	354
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	354
Řeč poslankyně Věry Procházkové	354
Řeč poslance Aleše Juchelky	355
Řeč poslance Lea Luzara	355
Řeč poslance Patrika Nachera	355
Řeč poslankyně Věry Procházkové	356
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	356
Řeč poslance Bohuslava Svobody	356
Řeč poslankyně Olgy Richterové	357
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	357
Řeč poslankyně Věry Adámkové	358
Řeč poslankyně Radky Maxové	358
Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	359
Řeč poslance Jiřího Bláhy	360
Řeč poslance Milana Brázdila	360
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	361

Řeč poslankyně Jany Pastuchové	362
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	362

Usnesení schváleno (č. 195).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

20. Návrh poslanců Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 86/ - první čtení

Řeč poslance Dominika Feriho	363
Řeč poslance Pavla Blažka	364
Řeč poslance Jana Chvojky	365
Řeč poslance Dominika Feriho	366
Řeč poslance Františka Váchy	366
Řeč poslankyně Heleny Válkové	367
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	367
Řeč poslance Dominika Feriho	368
Řeč poslance Milana Ferance	369
Řeč poslance Marka Výborného	369
Řeč poslance Dominika Feriho	369
Řeč poslance Lea Luzara	370
Řeč poslance Jana Chvojky	370
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	371
Řeč poslance Ondřeje Veselého	371
Řeč poslance Dominika Feriho	372
Řeč poslance Jakuba Michálka	372
Řeč poslance Jana Farského	373
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	374
Řeč poslance Jakuba Michálka	374
Řeč poslance Dominika Feriho	375

Usnesení schváleno (č. 196).

22. Návrh poslanců Jany Pastuchové, Heleny Válkové, Radky Maxové, Patrika Nachera, Davida Kasala, Karla Raise, Rostislava Vyzuly, Martina Kolovratníka a Jaroslava Bžocha na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 89/ - první čtení

Řeč poslankyně Jany Pastuchové	375
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	377

Projednávání bodu bylo přerušeno.

23. Návrh poslanců Víta Kaňkovského, Markéty Pekarové Adamové, Olgy Richterové, Aleny Gajdůškové a Jana Bartoška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 99/ - první čtení

Řeč poslance Víta Kaňkovského	378
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	380

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Sloučená rozprava k bodům 22 a 23 /sněmovní tisky 89 a 99/

Řeč poslance Víta Rakušana	381
Řeč poslance Víta Kaňkovského	382
Řeč poslance Jana Bauera	382
Řeč poslance Jiřího Bláhy	383
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	383
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	384
Řeč poslankyně Radky Maxové	385
Řeč poslance Víta Kaňkovského	385
Řeč poslance Romana Sklenáka	386
Řeč poslankyně Olgy Richterové	386
Řeč poslance Patrika Nachera	388
Řeč poslankyně Radky Maxové	388
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	389
Řeč poslance Víta Kaňkovského	389

Pokračování v projednávání bodu

22. Návrh poslanců Jany Pastuchové, Heleny Válkové, Radky Maxové, Patrika Nachera, Davida Kasala, Karla Raise, Rostislava Vyzuly, Martina Kolovratníka a Jaroslava Bžocha na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 89/ - první čtení

Řeč poslankyně Jany Pastuchové	390
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	391

Usnesení schváleno (č. 197).

Pokračování v projednávání bodu

23. Návrh poslanců Víta Kaňkovského, Markéty Pekarové Adamové, Olgy Richterové, Aleny Gajdůškové a Jana Bartoška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 99/ - první čtení

Řeč poslance Víta Kaňkovského 392

Usnesení schváleno (č. 198).

25. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 103/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč senátora Miroslava Nenutíla 393

Řeč poslance Jiřího Strýčka 395

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Jiřího Strýčka 395

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 396

Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 397

Řeč poslance Stanislava Grospiče 397

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 398

Řeč senátora Miroslava Nenutíla 399

Usnesení schváleno (č. 199).

Řeč poslance Romana Kubíčka 401

17. dubna 2018

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 404

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 404

Řeč poslance Lubomíra Zaorálka 405

Řeč poslance Miroslava Kalouska 406

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra zahr. věcí Martina Stropnického 408

Řeč poslance Ondřeje Benešika 409

Řeč poslance Jana Birkeho 409

Řeč ministryně obrany ČR Karly Šlechtové 410

Řeč poslance Ondřeje Benešika 410

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	411
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	412
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	413
Řeč poslance Ondřeje Benešika	413
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	414
Řeč poslance Miroslava Kalouska	415

69. Pozice vlády České republiky k událostem v Sýrii

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra zahr. věcí Martina Stropnického	416
Řeč poslance Lubomíra Zaorálka	417

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	420
--	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	421
Řeč poslance Jiřího Kobzy	422
Řeč poslankyně Jany Černochové	422
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra zahr. věcí Martina Stropnického	423
Řeč poslance Ondřeje Benešika	424
Řeč poslance Lubomíra Zaorálka	424
Řeč poslance Jaroslava Foldyna	425
Řeč poslance Josefa Hájka	426
Řeč poslance Lea Luzara	426
Řeč poslance Radima Fialy	429
Řeč poslance Mikuláše Peksy	431
Řeč poslance Ondřeje Benešika	432
Řeč poslance Jaroslava Holíka	432
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	433
Řeč poslance Lukáše Černožského	437
Řeč poslankyně Jany Černochové	438
Řeč poslance Pavla Plzáka	439
Řeč poslankyně Jany Černochové	439
Řeč poslance Miroslava Kalouska	439
Řeč poslance Lubomíra Zaorálka	440

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	441
Řeč poslance Lubomíra Zaorálka	442
Řeč poslance Radima Fialy	443
Řeč poslance Lea Luzara	443

Řeč ministryně obrany ČR Karly Šlechtové	443
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	443
Řeč poslance Miroslava Kalouska	444
Řeč poslance Lubomíra Zaorálka	444

Usnesení schváleno (č. 200).

1. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, /sněmovní tisk 59/1/ - vrácený Senátem

Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	448
Řeč poslankyně Jany Vildumetzové	449
Řeč senátora Jiřího Dienstbiera	450
Řeč poslankyně Věry Kovářové	450
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	451
Řeč poslankyně Jany Vildumetzové	452

Usnesení schváleno (č. 201).

29. Návrh poslanců Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 110/ - prvé čtení

Řeč poslance Dominika Feriho	453
Řeč poslance Marka Bendy	454
Řeč poslance Jiřího Strýčka	455
Řeč poslance Marka Bendy	456
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	457
Řeč poslankyně Heleny Válkové	458
Řeč poslance Marka Výborného	458
Řeč poslance Dominika Feriho	458

Usnesení schváleno (č. 202).

30. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Lubomíra Zaorálka, Kateřiny Valachové, Jana Birke a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 111/ - prvé čtení

Řeč poslance Romana Kubíčka	459
-----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 203).

Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	459
---	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

31. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčíka, Miloslavy Vostré, Stanislava Grospiče a Květy Matušovské na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 112/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	460
Řeč poslance Romana Kubička	462
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	462
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	463
Řeč poslance Miroslava Kalouska	463
Řeč poslankyně Jany Černochové	464

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Mikuláše Peksy	465
Řeč poslance Josefa Hájka	465
Řeč poslankyně Jany Černochové	466
Řeč poslance Karla Raise	466
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	466
Řeč poslance Miloslava Janulíka	467
Řeč poslance Miroslava Kalouska	467
Řeč poslance Jana Bartoška	467
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	468
Řeč poslance Josefa Hájka	468
Řeč poslance Miroslava Kalouska	468
Řeč poslankyně Jany Černochové	468

Projednávání bodu bylo přerušeno.

18. dubna 2018

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

37. Vládní návrh zákona o zpracování osobních údajů /sněmovní tisk 138/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	471
Řeč poslance Marka Bendy	472

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Jakuba Michálka	477
Řeč poslankyně Věry Kovářové	479
Řeč poslance Jiřího Valenty	480
Řeč poslance Marka Výborného	482
Řeč poslance Lea Luzara	483
Řeč poslance Jiřího Bláhy	488
Řeč poslance Marka Bendy	489
Řeč poslance Jiřího Bláhy	489
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	489
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	491
Řeč poslance Jiřího Bláhy	493
Řeč poslance Martina Jiráňka	493
Řeč poslance Jiřího Bláhy	495
Řeč poslance Ondřeje Profanta	495

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslankyně Věry Adámkové	497
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	498
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	499
Řeč poslance Vlastimila Válka	499
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	501
Řeč poslance Patrika Nachera	502
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	503
Řeč poslance Marka Bendy	504

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Řeč poslance Martina Kolovratníka	505
---	-----

56. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie

Projednávání bodu bylo přerušeno.

57. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů

Řeč poslance Martina Kolovratníka	506
---	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

58.	Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	507
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
59.	Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	507
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	509
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	509
	Pokračování v projednávání bodu	
56.	Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	509
	Usnesení schváleno (č. 204).	
	Pokračování v projednávání bodu	
57.	Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	509
	Usnesení schváleno (č. 205).	
	Pokračování v projednávání bodu	
58.	Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	510

Pokračování v projednávání bodu

59. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury

Řeč poslance Martina Kolovratníka 510

Usnesení schváleno (č. 206).

Řeč poslance Miroslava Kalouska 511

Řeč poslance Ivana Bartoše 512

Řeč poslance Jana Bartoška 512

Řeč poslance Pavla Kováčika 513

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 513

Řeč poslance Miroslava Kalouska 514

Řeč poslance Jana Farského 515

Řeč poslance Jana Bartoška 516

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala 516

Řeč poslance Pavla Kováčika 517

Řeč poslance Miroslava Kalouska 517

Řeč poslance Pavla Kováčika 517

Řeč poslance Jana Bartoška 518

Řeč poslance Miroslava Kalouska 518

Pokračování v projednávání bodu

37. Vládní návrh zákona o zpracování osobních údajů /sněmovní tisk 138/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara 519

Řeč poslance Marka Bendy 521

Řeč poslankyně Jany Vildumetzové 522

Usnesení schváleno (č. 207).

38. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zpracování osobních údajů /sněmovní tisk 139/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara 523

Řeč poslance Marka Bendy 524

Řeč poslankyně Věry Adámkové 526

Řeč poslance Marka Bendy 527

Usnesení schváleno (č. 208).

24. Návrh poslanců Václava Klause, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 101/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 102/ - první čtení

Řeč poslance Václava Klause	528
Řeč poslance Iva Vondráka	530
Řeč poslance Petra Gazdika	531

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Václava Klause	532
Řeč poslance Karla Raise	533
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	533
Řeč poslance Václava Klause	534
Řeč poslance Ivo Pojezného	534
Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	535
Řeč poslance Václava Klause	536
Řeč poslance Martina Baxy	536
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	539
Řeč poslance Václava Klause	541
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	541
Řeč poslance Martina Baxy	544
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	545
Řeč poslankyně Ilony Mauritzové	545
Řeč poslance Jana Zahradníka	546
Řeč poslance Františka Váchy	548
Řeč poslance Lukáše Bartoně	549
Řeč poslance Antonína Staňka	549
Řeč poslance Václava Klause	551
Řeč poslance Iva Vondráka	551

Usnesení schváleno (č. 209).

Pokračování v projednávání bodu

31. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčka, Miloslavy Vostřé, Stanislava Grospiče a Květy Matušovské na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 112/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslankyně Jany Černochové	552
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	552

Řeč poslance Miroslava Kalouska	553
Řeč místopředsedy vlády ČR a min. životního prostředí Richarda Brabce	553
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	553
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	554

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslankyně Jany Černochové	555
Řeč poslance Miroslava Kalouska	557
Řeč poslankyně Věry Adámkové	558
Řeč poslance Petra Třešňáka	559
Řeč poslance Miroslava Kalouska	559
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	559
Řeč poslance Miroslava Kalouska	561

Projednávání bodu bylo přerušeno.

19. dubna 2018

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Pokračování v projednávání bodu

31. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčíka, Miloslavy Vostřé, Stanislava Grospiče a Květy Matušovské na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 112/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Pavla Žáčka	564
Řeč poslance Jana Lipavského	566
Řeč poslankyně Miloslavy Němcové	566
Řeč poslance Pavla Kováčíka	569
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	569
Řeč poslance Pavla Kováčíka	570
Řeč poslankyně Miloslavy Němcové	570
Řeč poslance Miroslava Kalouska	571
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	571
Řeč poslance Pavla Blažka	571
Řeč poslance Jana Lipavského	572
Řeč poslance Pavla Kováčíka	572
Řeč poslance Jana Bartoška	573
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	573
Řeč poslance Pavla Žáčka	573
Řeč poslance Pavla Kováčíka	574
Řeč poslance Miloslava Janulíka	574

Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	575
Řeč poslance Romana Kubíčka	575
Řeč poslance Jana Bartoška	575
Řeč poslankyně Jany Černochové	576
Řeč poslance Jiřího Kobzy	577
Řeč poslance Miroslava Kalouska	578
Řeč poslance Jana Lipavského	579
Řeč poslance Romana Kubíčka	579

Usnesení schváleno (č. 210).

Řeč poslance Jana Bartoška	580
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	581

32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 120/ - první čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslavy Němcové	583
Řeč poslance Jana Bauera	583
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	584
Řeč poslankyně Lenky Dražilové	585
Řeč poslance Jana Bauera	586
Řeč poslance Víta Kaňkovského	586
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	588

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Lubomíra Španěla	590
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	590
Řeč poslance Lubomíra Španěla	591
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	591
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	592
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	593
Řeč poslance Jana Skopečka	595
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	595
Řeč poslance Lea Luzara	596
Řeč poslance Jana Skopečka	597
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslavy Němcové	598
Řeč poslance Jana Bauera	600

Usnesení schváleno (č. 211).

3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku České republiky a o působnosti Ministerstva financí při privatizaci majetku České republiky (zákon o zrušení Fondu národního majetku), ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony /sněmovní tisk 130/- první čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	601
Řeč poslance Petra Vrány	602
Řeč poslance Miroslava Kalouska	603
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	604
Řeč poslankyně Věry Kovářové	604
Řeč poslance Jana Skopečka	605
Řeč poslance Jana Farského	607

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	607
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	609
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	610
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	610
Řeč poslance Miroslava Kalouska	611
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	612
Řeč poslance Miroslava Kalouska	613
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	614
Řeč poslankyně Věry Kovářové	614
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	615
Řeč poslance Miroslava Kalouska	615
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	617

Usnesení schváleno (č. 212).

34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 132/- první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	617
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	619
Řeč poslance Ivana Bartoše	620

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

68. Ústní interpelace

Řeč poslance Jana Chvojky	622
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	622
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	624
Řeč poslance Ivana Bartoše	626
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	627
Řeč poslance Petra Gazdika	628
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	628
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	630
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	631
Řeč poslance Stanislava Blahy	632
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	632
Řeč poslankyně Věry Kovářové	634
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	634
Řeč poslance Jiřího Valenty	636
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	637
Řeč poslance Miroslava Kalouska	638
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	638
Řeč poslance Jana Zahradníka	639
Řeč ministra průmyslu a obchodu Tomáše Hünera	640
Řeč poslance Václava Klause	641
Řeč poslankyně Jany Krutákové	642
Řeč poslance Pavla Jelínka	643
Řeč poslankyně Olgy Richterové	643
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslavy Němcové	644
Řeč poslance Jana Chvojky	646
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	647

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Jana Chvojky	647
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	648
Řeč poslance Ondřeje Polanského	648
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	649
Řeč poslance Stanislava Blahy	650
Řeč poslance Miroslava Kalouska	650
Řeč poslankyně Karly Maříkové	651
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	652
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	652
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	653
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	653
Řeč poslance Radka Holomčíka	653
Řeč poslance Dominika Feriho	654
Řeč poslankyně Věry Kovářové	654
Řeč poslance Jana Farského	655

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslavy Němcové	655
Řeč poslance Jana Farského	656
Řeč poslance Lukáše Bartoně	656
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	656
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	658
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	658
Řeč poslance Dominika Feriho	660
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	660
Řeč poslance Miroslava Kalouska	661
Řeč poslankyně Věry Kovářové	661
Řeč poslankyně Karly Maříkové	662
Řeč poslance Stanislava Blahy	663
Řeč ministra průmyslu a obchodu Tomáše Hünera	663
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	664
Řeč poslankyně Věry Kovářové	665
Řeč poslance Miroslava Kalouska	666
Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	666
Řeč poslance Miroslava Kalouska	667
Řeč poslance Dominika Feriho	667
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	668
Řeč poslance Miroslava Kalouska	669
Řeč ministra průmyslu a obchodu Tomáše Hünera	669
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	671
Řeč poslance Miroslava Kalouska	672
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	672
Řeč poslance Miroslava Kalouska	673

20. dubna 2018

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	675
---------------------------------------	-----

50. Vládní návrh zákona o podmínkách využívání genetických zdrojů podle Nagojského protokolu /sněmovní tisk 15/- třetí čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a min. životního prostředí Richarda Brabce ...	676
Řeč poslankyně Dany Balcarové	676

Usnesení schváleno (č. 213).

51. Návrh poslanců Věry Kovářové, Víta Rakušana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 33/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Věry Kovářové	678
Řeč poslance Marka Výborného	678
Řeč poslance Jakuba Michálka	679
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	680
Řeč poslance Václava Klause	680
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	680
Řeč poslance Marka Výborného	681
Řeč poslance Ondřeje Benešika	681
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	682
Řeč poslance Patrika Nachera	682
Řeč poslankyně Jany Vildumetzové	682
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	683
Řeč poslankyně Heleny Válkové	683
Řeč poslance Marka Výborného	684
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	684
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	685
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	685
Řeč poslance Jana Birkeho	685
Řeč poslance Vlastimila Válka	686
Řeč poslance Martina Kolovratníka	686
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	687
Řeč poslance Ivana Bartoše	687
Řeč poslankyně Jany Černochové	688
Řeč poslance Vlastimila Válka	689
Řeč poslance Ondřeje Benešika	689
Řeč poslance Františka Kopřivy	690
Řeč poslance Karla Krejzy	690
Řeč poslance Václava Klause	690
Řeč poslance Mikuláše Peksy	691
Řeč poslance Jana Zahradníka	691

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslankyně Věry Kovářové	692
Řeč poslance Ivana Adamce	692
Řeč poslance Jana Čížinského	693
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	693
Řeč poslance Martina Kupky	694
Řeč poslance Ondřeje Benešika	694
Řeč poslance Martina Kolovratníka	694
Řeč poslance Patrika Nachera	695
Řeč poslance Ivana Adamce	695

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	696
Řeč poslankyně Moniky Oborné	697
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	697
Řeč poslance Vlastimila Válka	697
Řeč poslance Pavla Plzáka	698
Řeč poslance Jiřího Bláhy	698
Řeč poslance Radka Zlesáka	698
Řeč poslance Marka Bendy	699
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	699
Řeč poslance Milana Ferance	700
Řeč poslance Ondřeje Profanta	700
Řeč poslance Františka Kopřivy	700
Řeč poslance Ivana Bartoše	700
Řeč poslance Ivana Adamce	701
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	701
Řeč poslankyně Jany Vildumetzové	702
Řeč poslance Marka Výborného	702
Řeč poslankyně Věry Kovářové	703
Řeč poslance Pavla Staňka	703
Řeč poslance Jana Skopečka	703
Řeč poslance Pavla Žáčka	704
Řeč poslankyně Věry Kovářové	704
Řeč poslance Petra Sadovského	704

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Petra Sadovského	705
-------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 214).

26. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 104/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč senátora Vladimíra Plačka	707
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	708
Řeč poslankyně Lenky Dražilové	709
Řeč senátora Vladimíra Plačka	710
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	710
Řeč poslance Jana Bartoška	711

Usnesení schváleno (č. 215).

Pokračování v projednávání bodu

34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 132/ - první čtení

Řeč poslance Martina Kupky	712
Řeč poslance Marka Bendy	713
Řeč poslance Jana Bartoška	714
Řeč poslance Ivana Bartoše	715
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	716
Řeč poslance Jana Bartoška	716
Řeč poslance Jana Chvojky	716
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	717
Řeč poslance Jana Chvojky	718

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Jana Chvojky	718
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	718

Usnesení schváleno (č. 216).

36. Vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony a soudní řád správní /sněmovní tisk 137/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	719
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	720
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	721
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	721
Řeč poslance Martina Kupky	722
Řeč poslance Jana Čížinského	722
Řeč poslance Jana Chvojky	723
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	723
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	723
Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	724
Řeč poslance Jana Chvojky	725
Řeč poslance Martina Kupky	725

Usnesení schváleno (č. 217).

21. Návrh poslanců Marka Bendy, Ondřeje Veselého, Patrika Nachera, Mikuláše Ferjenčíka, Mariana Bojko, Leo Luzara, Dominika Feriho, Věry Kovářové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. /sněmovní tisk 87/ - první čtení

Řeč poslance Marka Bendy	726
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	728
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	733
Řeč poslance Jaroslava Holíka	734

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	735
Řeč poslance Milana Brázdila	735
Řeč poslance Patrika Nachera	736
Řeč poslance Kamala Farhana	736
Řeč poslance Mariana Bojka	736

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
10. dubna 2018
Přítomno: 180 poslanců

(Schůze zahájena ve 14.01 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 12. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 12. schůze dne 29. března 2018. Pozvánka vám byla rozeslána tentýž den.

Ted' vás poprosím, abyste se už postupně usadili na svých místech, přihlásili se svými identifikačními kartami a případně mi sdělili, kdo hlasuje s kartou náhradní. V tuto chvíli mám nahlášeno pouze, že s náhradní kartou číslo 7 hlasuje pan poslanec Pražák. (Poslanci stále přicházejí do sálu a diskutují.) Já vás opravdu poprosím, abyste se už usadili na svých místech. Poprosím vás o klid.

Vážené kolegyně a kolegové, ještě než přikročíme k určení ověřovatelů této schůze, dovoluji mi, abych umožnil novému kolegovi složit poslanecký slib. (Silný hluk v sále.) Proto si myslím, že by si to zasloužilo důstojnou atmosféru. Nechci zvonit. (Hlasy z pléna: Klid!) Ano, výborně.

Slib poslance

Takže vážené kolegyně, vážení kolegové, nyní přistoupíme ke slibu nového poslance za Bohuslava Sobotku, který se dne 31. března vzdal svého poslaneckého mandátu. Nejprve požádám předsedu mandátového a imunitního výboru pana poslance Stanislava Grospiče, aby nás seznámil s kroky, které tento výbor učinil, a poté přečetl Ústavou předepsaný slib, který nový poslanec složí do mých rukou. Prosím, pane předsedo, máte slovo. A já předávám na chvíli řízení.

Poslanec Stanislav Grospič: Vážený pane předsedo, vážená paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády v demisi. Dne 23. března tohoto roku doručil poslanec Bohuslav Sobotka předsedovi Poslanecké sněmovny prohlášení sepsané formou notářského zápisu, kterým se vzdal poslaneckého mandátu ke dni 31. března 2018. Tímto dnem poslanecký mandát Bohuslava Sobotky zanikl a uvolněný mandát nabyl první náhradník České strany sociálně demokratické za volební kraj Jihočeský pan Roman Sklenák.

Mandátový a imunitní výbor ověřil vznik mandátu náhradníka na své dnešní 12. schůzi a přijal usnesení číslo 53, ve kterém konstatuje, že:

I. dne 31. března 2018 zanikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky Mgr. Bohuslavu Sobotkovi narozenému dne 23. října 1971, a to

způsobem podle ustanovení § 3 a § 6 písm. c zákona č. 90/95 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů;

II. dne 31. března 2018 vznikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky Mgr. Romanu Sklenákovi narozenému dne 23. července 1970.

V souladu s ustanovením § 4 jednacího řádu Poslanecké sněmovny prosím nyní pana poslance Romana Sklenáka, aby předstoupil před Poslaneckou sněmovnu a do rukou předsedy Poslanecké sněmovny složil Ústavou předepsaný slib. (Přítomní povstávají.)

"Slibuji věrnost České republice. Slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí." (Poslanec Roman Sklenák podáním ruky předsedovi Poslanecké sněmovny a slovem "slibuji" skládá slib. Potlesk.)

Vážený pane poslanče, blahopřeji vám a přeji hodně úspěchů ve vaší práci.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane předsedo. Dovolte mi, abych ještě jednou já na mikrofon přivítal našeho nového kolegu Romana Sklenáka a popřál mu v poslanecké práci mnoho úspěchů.

A nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili poslance Jaroslava Dvořáka a poslance Tomáše Vymazala. Ptám se, zda má někdo jiný návrh na ověřovatele této schůze? Nikoho nevidím. Tak vás ještě jednou poprosím o zklidnění v sále, budeme hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro takto určené ověřovatele 12. schůze? Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 1. Přihlášeno je 137 poslanců, pro 129, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovateli 12. schůze Poslanecké sněmovny určili poslance Jaroslava Dvořáka a poslance Tomáše Vymazala.

S náhradní kartou číslo 11 bude hlasovat pan poslanec Kopeček.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvu své neúčasti na jednání tito poslanci: Jiří Běhounek od 15.00 do 17.30 z pracovních důvodů, Petr Gazdík z pracovních důvodů, Josef Hájek z důvodu zahraniční cesty, Jaroslav Holík z důvodu zahraniční cesty, Tereza Hyťhová do 14.30 z osobních důvodů, Ivan Jáč z rodinných důvodů, Stanislav Juránek ze zdravotních důvodů, Marian Jurečka z důvodu zahraniční cesty, Jiří Kobza z důvodu zahraniční cesty, Pavel Kováčik ze zdravotních důvodů, Robert Králíček od 17.00 do 19.00 z pracovních důvodů, Karel Krejza z osobních důvodů, Karla Maříková z důvodu zahraniční cesty, Zdeněk Ondráček z důvodu zahraniční cesty, Pavel Plzák z důvodu zahraniční cesty, Zdeněk Podal z pracovních důvodů, Ivo Pojezný z osobních důvodů, Milan Pour od 17.45 bez udání důvodu. Jan Richter z důvodu zahraniční cesty, Jan Řehounek do 14.30 z pracovních důvodů, František Vácha se omlouval z pracovních důvodů a ruší svoji omluvu, Jiří Valenta z důvodu zahraniční cesty, Radovan Vích z rodinných důvodů, Jan Volný ze zdravotních důvodů.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš z pracovních důvodů, Jiří Mílek z pracovních důvodů, Martin Stropnický ze zdravotních důvodů.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 12. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Nejdříve vás seznámím s návrhy, na kterých se dohodlo dnešní grémium.

Grémium navrhuje zařadit do návrhu pořadu nový bod. Tím je Návrh doporučení Rady o klíčových kompetencích pro celoživotní učení, kód dokumentu 5464/18, KOM(2018) 24 v konečném znění – sněmovní tisk 144-E."

Dále navrhujeme vyřadit z návrhu pořadu body 3 a 54, to je sněmovní tisk 19 – evidence obyvatel, zákon ve druhém a třetím čtení, body 9 a 59 návrhu pořadu, to je sněmovní tisk 51 – pozemní komunikace, zákon ve druhém a čtením čtení.

Dále navrhujeme volební body 62, 63, 64 a 65 návrhu pořadu, které byly původně zařazeny na středů 11. dubna, přerádit pevně na středů 18. dubna ve 12.30.

Bod 28 návrhu pořadu, to je sněmovní tisk 104 – senátní návrh o poskytování dávek, zákon v prvním čtení, pevně zařadit na pátek 20. dubna jako první bod po případných bodech z bloku třetích čtení.

A poslední informace. Senát vrátil Poslanecké sněmovně návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 59/1. Ten navrhujeme zařadit do návrhu pořadu 12. schůze Poslanecké sněmovny a pevně zařadit na úterý 17. dubna jako první bod.

To je z mé strany a ze strany grémia pro tuto chvíli vše. A jako první se hlásí pan předseda Faltýnek, kterému dávám slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré odpoledne, vážené kolegyně, kolegové. Omlouvám se, že jsem to neavizoval na jednání grémia Poslanecké sněmovny, nicméně jsem tu informaci ještě neměl. Dovolte mi tedy, abych po dohodě s místopředsedou vlády a ministrem zahraničí v demisi Martinem Stropnickým navrhl vyřadit z návrhu pořadu 12. schůze body 43 a 46. Jedná se konkrétně o smlouvy ve druhém a prvním čtení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se, kdo dál s návrhem na změnu pořadu 12. schůze. Pan poslanec Kaňkovský.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, já si dovoluji navrhnout vyřazení dvou bodů z pořadu této schůze. Jedná se o bod č. 5 a bod 55. Jedná se o druhé a třetí čtení sněmovního tisku 22. Je to poslanecký návrh můj a kolegy Nachera. Je to novela zákoníku práce. Zde nebylo ještě dokončeno jednání v garančním výboru. Proto navrhuji tyto dva body z pořadu této schůze stáhnout.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Tak. Jestliže neeviduji někoho dalšího, kdo by se hlásil k pořadu schůze, tak se vypořádáme hlasováním s návrhy, které zde zazněly. Jako první budeme hlasovat o návrhu grémia. Není zde požadavek, abychom hlasovali odděleně, tak budeme hlasovat jedním hlasováním o návrzích, tak jak jsem je zde přednesl.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro změnu navrženou grémiem. Kdo je proti? (Z lavic se ozývá, že nefunguje hlasovací zařízení.) Já tady registruji stížnosti, že nefunguje hlasovací zařízení. Hlasování prohlásím za zmatečné. Poprosím kolegy, aby se zkusili znova... Já všechny odhlásím. Poprosím vás, abyste se znovu přihlásili svými kartami, a zkusíme to ještě jednou.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro změny navržené grémiem. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 3, přihlášeno 168, pro 167, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Faltýnka vyřadit z této schůze body 43 a 46. Jedná se o smlouvy.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 4, přihlášeno je 174, pro 145, proti 15. Tento návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana kolegy Kaňkovského, který navrhuje vyřadit body 5 a 55. Jedná se o druhé a třetí čtení, sněmovního tisku 22 – novela zákoníku práce.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 5, přihlášeno je 174, pro 174, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali s přednesenými návrhy a budeme hlasovat o pořadu schůze jako celku.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 6, přihlášeno je 175 poslanců, pro 172, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Program schůze byl řádně schválen a můžeme přistoupit k projednávání jednotlivých bodů.

Jako první budeme projednávat bod, který byl pevně zařazen již organizačním výborem, a já jej otevírám. Je to bod

5.

Návrh poslanců Věry Kovářové, Vítu Rakušana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 33/- druhé čtení

Předložený návrh uvede za navrhovatele poslankyně Věra Kovářová. Prosím, paní poslankyně, ujměte se slova. A poprosím o snížení hluku v sále. Jestliže je potřeba si něco říct, můžete tak učinit v předsáli. Děkuji, kolegům, zejména nalevo.

Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji, abych vám jen ve stručnosti představila podstatu sněmovního tisku 33. Je to zákon o střetu zájmů. My jsme podali novelu zákona, a to z toho důvodu, že celá řada starostů, místostarostů, radních, rezignovala a další se chystají rezignovat. Vyšlo nám

z toho, že řada komunálních politiků nehodlá kandidovat v dalších komunálních volbách, a byla by škoda, kdyby komunální politika přišla o řadu kvalitních lidí.

Podstatou našeho návrhu bylo to, že na majetkové přiznání se bude možné podívat jen na žádost. Jenom připomenu, že to byl jeden návrh. Pak zde byl ještě druhý návrh KDU-ČSL a pana poslance Výborného. Došlo k dohodě, v ústavněprávním výboru byl schválen komplexní pozměňovací návrh, který vymezuje, které údaje budou veřejné, které budou neveřejné. A kromě jiného tam ještě je velmi zajímavý technický pozměňovací návrh pana poslance Sadovského, který říká, že pokud budete vyplňovat tabulku s nemovitostmi, tak bude možné propojení s katastrem nemovitostí, a tím pádem se velmi zjednoduší vyplňování těchto majetkových přiznání.

Tolik na úvod a ráda přenechám vám prostor k další diskusi. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 33/2 a 3.

Poprosím, aby se slova ujal pan poslanec Petr Sadovský, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případně pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Sadovský: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové. Všechno podstatné, co k tomuto návrhu mělo být řečeno, bylo řečeno z úst poslankyně paní Věry Kovářové a myslím, že není potřeba k tomu víceméně nic doplňovat.

Dovolte, abych vás informoval o usnesení ústavněprávního výboru, který navržený zákon projednal a doporučil jej schválit ve znění komplexního pozměňovacího návrhu, s nímž jste se podrobně seznámili ve sněmovním tisku 33/2.

Jenom pro úplnost uvádím stručné zdůvodnění tohoto komplexního pozměňovacího návrhu. V podstatě se jedná o technické propojení Ministerstva spravedlnosti s katastrem nemovitostí, které již v okamžiku přijímání a evidence (oznámení) učiněných veřejnými funkcionáři umožní využívat data z katastrů. Dále jsou víceméně zpřesněny a upraveny podmínky a okruh veřejných funkcionářů při nahlášení do registrů.

Za mě všechno, děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Prosím zpravodajku výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, paní poslankyni Barboru Kořanovou, aby nás informovala o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Barbora Kořanová: Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych vás seznámila se stanoviskem

výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který návrh tohoto zákona projednal na své 6. schůzi a doporučil jej schválit s přijatými pozměňovacími návrhy. Bylo přijato usnesení č. 22, s nímž jste se mohli seznámit prostřednictvím sněmovního tisku 33/3.

Jen v rychlosti, v návaznosti na mého předřečníka. Je navrhováno, aby oznámení uvedená v § 7 zákona byla i v případě osob uvedených v § 2 odst. 1 zpřístupněna veřejnosti za stejných podmínek jako v případě osob uvedených v § 2 odst. 2, tedy pouze na základě individualizované žádosti a nikoliv prostřednictvím volného přístupu do veřejné datové sítě.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli evidují dvě přihlášky. Poprosím pana poslance Marka Výborného, aby vystoupil v obecné rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, já bych si dovolil trochu popsat genezi vzniku komplexního pozměňovacího návrhu, jak vám byl představen panem zpravodajem a paní předkladatelkou, protože on nemá vlastně nic společného s tím původním nosičem.

Víte – a bylo to tady diskutováno na půdě Poslanecké sněmovny – že tady probíhaly diskuse napříč poslaneckými kluby v otázce novely zákona o střetu zájmů. Následně se celé věci ujala pracovní skupina pana předsedy Sněmovny Vondráčka, kde jsme na několika jednáních tuto věc také diskutovali, a to i se zástupci Ministerstva spravedlnosti, které je správcem registru oznámení, a logicky z těch důvodů technických potom je důležité, aby se jednání a diskusí účastnilo.

Na základě jednání zástupců všech poslaneckých klubů na této pracovní skupině jsme došli ke kompromisnímu řešení, které jsem následně zpracoval a podal na jednání ústavněprávního výboru. Tento návrh byl přijat jako komplexní pozměňovací návrh a v tuto chvíli je tedy tím sněmovním tiskem.

Protože ve znění paragrafů, jak je komplexní pozměňovací návrh formulován, věřím, se můžeme všichni velmi lehce ztratit, tak jsem si dovolil připravit jednoduchou tabulku, která není o paragrafech, ale je o jasném formulování toho, co je součástí tohoto komplexního pozměňovacího návrhu. Já vám ji s dovolením přepošu teď po druhém čtení, všem poslancům, abyste se na to mohli podívat a seznámit se s tím velmi jednoduše.

Vznikají tady u veřejných funkcionářů tři kategorie, když nechám stranou úředníky – to je ta čtvrtá, ale tu opravdu neřešíme. Jednou kategorií jsou vrcholní političtí funkcionáři, poslanci, senátoři, až po úroveň hejtmánů, členů rad krajů a také po úroveň Rady hlavního města Prahy. Potom je druhá kategorie, to jsou starostové a veřejní funkcionáři, kteří jsou ve svých funkcích uvolnění, to znamená, vykonávají to jako zaměstnání. Potom je třetí kategorie, řekněme ta nejmírnější, a to jsou neuvolnění starostové, místostarostové a radní měst a obcí, s výjimkou statutárních měst, včetně městských částí a obvodů.

Logika komplexního pozměňovacího návrhu je taková, že podávat údaje do registru budou nadále všichni veřejní funkcionáři bez ohledu na to, jestli to je starosta obce, která má sto obyvatel, nebo ministr, premiér, senátor, poslanec, nicméně část těch údajů bude zneveřejněna, to znamená, bude k dispozici pouze orgánům činným v trestním řízení nebo kontrolním orgánům, dozorovým orgánům apod. Veřejnost se k nim bez čehokoliv nedostane.

To je rozděleno právě mezi ty tři kategorie. To znamená, u té nejvyšší, u vrcholných politických funkcionářů, se nic nezmění, to znamená, že veškeré údaje, včetně příjmů, závazků, oznámení o činnosti, o majetku movitém i nemovitém, budou nadále veřejně přístupné.

Naopak v té nejmírnější kategorii, u veřejných funkcionářů, kteří jsou ve svých funkcích neuvolnění, tak tam budou de facto veřejně přístupné pouze ty údaje, které už dnes stejně veřejné jsou, protože do katastru nemovitostí se každý může podívat, čili je nesmysl zneveřejňovat údaje, které už dnes jsou veřejné. Týká se to katastru nemovitostí, týká se to oznámení o činnostech. To je také zásadní, aby každý hlásil, že je členem dozorčí rady nějaké společnosti v případě, že se hlásí o veřejnou zakázku apod. Nicméně ty citlivé údaje, to znamená movitý majetek, to znamená oznámení o příjmech včetně darů, nesplacených závazcích, u těchto v této nejmírnější kategorii, tak ty by byly neveřejné, to znamená, veřejnost by se k nim automaticky nedostala tak, jak je to i dnes.

A v té prostřední kategorii, to znamená u členů zastupitelstev obcí a měst, kteří jsou pro výkon funkce dlouhodobě uvolnění, tak tam bude jakýsi kompromis. To znamená, údaje, které budou neveřejné, to bude movitý majetek, nesplacené závazky, a všechno ostatní bude veřejné, a to bez žádosti.

To je smysl a logika tohoto komplexního pozměňovacího návrhu, který byl nějakým kompromisem.

Protože jsem zvyklý držet dohody, které jsou, tak říkám, že my jako poslanci KDU-ČSL tento návrh podpoříme. Pokud tady budou vznikat nějaké další návrhy, tak samozřejmě my i toto řešení, které tady vzniklo na půdě Poslanecké sněmovny, vnímáme jako jakýsi průnik a kompromis, a nakonec i z jednání pracovní skupiny jasně vzešlo to, že diskuse by nadále pokračovala v rámci řešení zákona o střetu zájmů. Pokud vzniknou nějaké další návrhy, tak my jsme připraveni o nich diskutovat. Budou-li rozumné a půjdou ve prospěch komunální sféry a komunálních politiků, tak jsme připraveni je podpořit, ale to bude záležitost až jednání na garančních výborech a potom třetího čtení.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Jako další se do diskuse přihlásil pan poslanec Karel Rais. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Preji dobrý den všem. Proti tomu, co jsme slyšeli, mám relativně drobnost, která se týká z podstatě zápisu veřejných funkcionářů z vysokých veřejných škol, potom funkcionářů z Technologické agentury, z TAČR, z GAČR a z akademií.

Podle současného stavu znění zákona o střetu zájmů je zápis veřejných funkcionářů z veřejných škol a z dalších institucí obtížně realizovatelný, s velkou administrativní zátěží a zvládá jak na straně veřejných funkcionářů a MŠMT, tak na straně vysokých veřejných škol, které nejsou na základě současného znění zákona ani dotčeným subjektem ve vztahu veřejný funkcionář a podpůrný orgán.

Navrhuji v podstatě to, aby evidenční registr těchto veřejných funkcionářů, kteří spadají pod režim zákona o střetu zájmů a týkají se vysokých škol a těch dalších institucí, aby novým podpůrným orgánem byla sama veřejná škola, event. ty konkrétní instituce, o kterých jsem mluvil. Akceptací tohoto pozměňovacího návrhu dojde ke vzniku nového podpůrného orgánu, kterým budou veřejné vysoké školy ve vztahu k veřejným funkcionářům, a pracovníci Akademie věd, Grantové agentury a Technologické agentury budou spadat pod kompetence tohoto nového podpůrného orgánu.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Prosil bych všechny, aby více pozorně naslouchali svým kolegům, kteří vystupují, protože hladina hluku v sále je opět poměrně vysoká.

Nyní je do obecné rozpravy přihlášen pan poslanec Patrik Nacher.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Vystoupil jsem k tomu na konferenci o střetu zájmů. Tento problém je ve dvojí rovině. Nazval bych ho test proporcionality. Něco jiného je zveřejňování informací, to je to svlékání do naha u politiků, jako je primátor, hejtman, starosta, něco jiného je to samé činit u starostů malých obcí, nebo dokonce u neuvolněných zastupitelů. Proto si dovoluji v této obecné rozpravě, a potom v podrobné načtu číslo, načíst s kolegyněmi Kovářovou a Vrecionovou pozměňující návrh ke komplexnímu pozměňujícímu návrhu, který řeší i to, že sice ty informace o vybraných politicích budou veřejné, nicméně tito politici budou vědět, kdo ty informace o nich chtěl.

Podle mého názoru je to vyvážený postoj, já jsem ho teď na tiskovce komentoval. Chce-li někdo po politicích napříč – a já říkám, je potřeba rozlišovat primátora hlavního města Prahy od starosty obce, která má 500 obyvatel – chce-li někdo po těchto lidech, aby chodili naří, tak minimálně musí pro to sám něco udělat. Podle mého názoru není možné, aby v zásadě ty informace byly veřejné, dostupné komukoli bez ladu a skladu. Nejde o to něco někomu komplikovat, získání těch informací, ale jde o to, aby tady alespoň vznikla nějaká elementární informační báze.

Jinými slovy, ten pozměňovák se týká u vybraných kategorií veřejných funkcionářů, a nejde tady o všechny, jak jsem řekl. Rozdělujeme to na ty ve statutárních městech od těch, kteří jsou v těch malých obcích, a týká se to, že informace by žadatel tedy dostal toliko na základě žádosti. Nikoli každý, kdo tam jde, a není na tom kontrola.

Číslo pozměňovacího návrhu pak nahlásím v podrobné rozpravě. Věřím, že ústavněprávní výbor se s tím nějakým způsobem vypořádá. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Další do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážení kolegové, chtěl bych prostřednictvím pana předsedajícího reagovat na kolegu Patrika Nachera. On s oblibou mluví o tom, jak zákony samy o sobě nezmění často realitu, a já bych ho poprosil, aby se ještě jednou zamyslel nad svým návrhem. Protože reálně co nastane ve chvíli, kdy registr bude na žádost? Že nějaký člověk, a v Čechách je dost lidí, co to umějí, prostě pošle žádost na všechny ty samosprávy najednou, na všechny instituce najednou, a vzniknou dva paralelní systémy. Jeden spravovaný nějakým jednotlivcem nebo nějakou neziskovkou, který bude na žádost sbírat informace, a celá státní správa bude zahlcena žádostmi, které bude muset vyřizovat. Úplně absurdně si zduplikujeme systém. Vznikne paralelní systém, který bude spravovat někdo, kdo bude masově podávat žádosti, a kdokoli následně bude do tohoto nahlížet anonymně. Tohle je to, co vy způsobíte tímto návrhem.

Chtěl jsem, aby toto varování tady zaznělo. Podle mě je to věčně nerealizovatelné, abychom se tomuto problému vyhnuli, a proto vás důrazně varuji. Pojďme řešit skutečně ten registr, co v něm má být a co má být k dispozici, a nedávejme tam tyto žádosti, protože to nebude fungovat. Čuráte proti větru. (Potlesk vpravo.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji panu poslanci. S faktickou poznámkou pan ministr spravedlnosti. Prosím, pane ministře, dvě minuty.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, chci technicky skutečně potvrdit to, co tady právě zaznělo, protože hned poté, co to vstoupilo v účinnost, jsme byli pranýřováni osobami, které nám nadávaly za to, že žádosti nejde podávat jednoduše hromadně. My skutečně dostáváme hromadné žádosti na všechny v tom registru, o které si jde požádat. Nám nezbyvá než těmto žádostem vyhovovat. Jenom nás to administrativně zatěžuje. Praktický vliv na to, nakolik to je, nebo není otevřené, to vůbec nemá. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za vzorné dodržení času. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy k tomuto bodu. Jestliže tomu tak není, končí obecnou rozpravu. Dovolte mi přečíst, pan poslanec Jan Volný ruší svou omluvu, kterou jsem četl na začátku dnešního jednání.

Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova ze strany paní navrhovatelky nebo zpravodaje, zpravodajky. Pan zpravodaj má zájem o závěrečné slovo po obecné rozpravě. Prosím.

Poslanec Petr Sadovský: Děkuji. Ještě jednou, pane předsedající, kolegyně, kolegové. Snad budu jenom konstatovat, že k uvedenému zákonu vystoupili tři

poslanci a že byly načteny, navrženy dva pozměňovací návrhy pana poslance Raise a poslanců Nachera, Kovářové a Vrecionové. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Žádný návrh na vrácení zákona nezazněl. Zahajuji tedy rozpravu podrobnou a připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Do podrobné rozpravy se jako první přihlásil pan poslanec Karel Rais, kterému tímto dávám slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. V podstatě můj pozměňovací návrh směřuje k tomu, aby rejstřík těch osob, které mají za povinnost dávat přiznání a údaje o sobě, byl v oblasti resortu školství z ministerstva přesunut na vysoké školy a analogicky na TAČR, GAČR a Akademii. To je jádro. Tímto se přihlašuji, to je jádro pozměňovacího návrhu, který je veden ve sněmovním informačním systému pod dokumentem 540. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní do podrobné rozpravy pan poslanec Patrik Nacher. Máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Už to nebudu znovu odůvodňovat, možná využiji tohoto slova, abych reagoval. Myslím si, že jsem transparentnost sama – na kolegu Ferjenčíka – nicméně abych tady dal konkrétní příklad, když se někdo bude dívat do toho registru na všechny informace týkající se radního hlavního města Prahy třeba nebo náměstka, tak je to přece úplně jiná pozice, než když někdo bude chtít vědět ty samé detaily, nebo téměř ty samé detaily u starosty obce s 500 obyvateli. Tam je přece fěr, aby starosta věděl, kdo že se to na něj alespoň ptá nebo dívá. To mně přijde jako vyvážené. O to tady jde, aby to bylo srozumitelné, to odlišování. To není o tom, aby se někdo k těm informacím nedostal. Tolik na vysvětlenou, ale říkám, já se tomu nebráním, ústavněprávní výbor to pak projedná. Já to budu samozřejmě akceptovat.

Přihlašuji se tedy tímto k tomu pozměňovacímu návrhu, který je nahrán pod číslem 558. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Teď se tam jedna faktická poznámka objevila, zmizela, takže s faktickou pan předseda Ivan Bartoš. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobrý den dámy a pánové, já bych chtěl reagovat jenom v rychlosti na to, co zaznělo. Prosím vás, nemíchejte ty věci takto dohromady. Ta iniciativa, která předcházela novele tohoto zákona, zněla: Máme problém s tím, že neuvolnění funkcionářů v malých obcích se mohou cítit šikanováni, někdo je příliš špehuje. To jsme chtěli adresovat. O tom byla původní debata. Konsenzus, který dopadl ve Sněmovně, s kterým my, za Piráty, nesouhlasíme, takže to není konsenzus všech politických stran, ale v podstatě ten závěr byl takhle většinový, zase míří úplně dál. My jsme říkali: pojďme v tom zákoně řešit jenom malé obce s určitým budgetem,

skutečně vyčlenit ty starosty v obcích, 500 lidí, a to se nestalo. Tady se šlo v rámci novelizace daleko za rámec, který vede k utajování informací. Takže nemíchejme primátora Prahy a toho starostu malé obce, protože to se ztratilo v překladu v průběhu projednávání a ty pozměňovací návrhy i to celkové znění už neodpovídají záměru ochránit neuvolněné funkcionáře malých obcí před přílišnou šikanou.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za dodržení času. S faktickou poznámkou pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já si uvědomuji, že je tam ten rozdíl. To nijak nezpochybňuji. Ale upozorňuji na to, že požadavek, který tam dáváte, prostřednictvím pana předsedajícího, není realizovatelný. Prostě ve chvíli, kdy uděláte velké části toho registru na žádost, tak přijdou paušální žádosti na všechny, starosta se dozví, že někdo z Prahy poslal paušální žádost na všechny, a ten člověk, co se bude chtít kouknout ze své obce na svého starostu, nebude používat státem provozovaný registr, ale ten paralelně provozovaný soukromý registr, který bude obsahovat povětšinou stejná data. Bude docházet k omylům, bude docházet k tomu, že tam z časových prodlev budou nějaké nesrovnalosti, a celkově to povede k většímu zmatku a vůbec to nesměřuje k tomu cíli. Já upozorňuji na tento problém předtím, než nastane. A jsem si naprosto jistý, že nastane.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní s řádnou přihláškou do diskuse pan poslanec Marek Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane předsedo, já bych rád, a proto v kontextu toho, že skutečně termín komunálních voleb se výrazně blíží, a pokud chceme vyslat signál, který by uklidnil komunální politiky v době, kdy teď se skládají pomalu kandidátní listiny, aby zvážili svá případná rozhodnutí nekandidovat na podzim, tak z tohoto důvodu bych po dohodě s předsedou ústavněprávního výboru navrhl v souladu s jednacím řádem zkrácení lhůty na projednání mezi druhým a třetím čtením na 7 dnů. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S přednostním právem pan předseda.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já bych chtěl přednést pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku 33. Přihlašuji se ke sněmovnímu dokumentu číslo 559, což je pozměňovací návrh, kterým se právě zavádí výjimka pro ty menší obce, jak o ní mluvil předseda Ivan Bartoš.

Ten návrh zní tak, že do § 2 by se vložil odst. 5, to znamená, tam na konci, jak jsou v zákoně o střetu zájmu ty výjimky, tak by se tam přidalo, že povinnosti podle tohoto zákona podle § 9 až 11 a § 12 odst. 4 se na osobu uvedenou v odst. 1 písm. q) vztahují pouze tehdy, jestliže obec, městská část nebo městský obvod územně členěného statutárního města nebo městská část hlavního města Prahy, již je veřejný

funkcionář starostou, místostarostou, zástupcem starosty, hospodařila podle svého závěrečného účtu aspoň v jednom roce v posledních třech letech s majetkem přesahujícím hodnotu 50 milionů korun nebo její roční výdaje podle závěrečného účtu přesáhly aspoň v jednom roce v posledních třech letech částku 50 milionů korun.

To znamená, že tímto ustanovením bychom vyňali ty malé obce, tak jak tady byl řečnický legitimní zájem na tom, aby starostové, místostarostové apod. chtěli zastávat své funkce v těch malých obcích. Pro případ, že se Poslanecká sněmovna rozhodne projednávat jinou předlohu, tak tentýž návrh bych chtěl uplatnit tak, že se do článku 1 té předlohy komplexního pozměňovacího návrhu, nebo resp. pokud to bude projednáváno jako jiná předloha, vůči které se budou formulovat pozměňovací návrhy, tak že by se to přidalo do článku 1 jako další novelizační bod na konec článku 1.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl reagovat na minulé vystoupení pana předsedy Michálka. Jak jsem to zaznamenal, tak říká, že pokud obec spravuje majetek v hodnotě 50 milionů korun, to byla jedna z těch podmínek – slyšel jsem to dobře? Ale to je velký problém. To je i u malých obcí. Navíc majetek se neodepisuje, je v pořizovacích hodnotách. Tak já tuto podmínku pokládám za úplně nesmyslnou. Rozumím podmínce výdajů. Tomu rozumím, tam je to docela jasné. Ale ta obec může hospodařit s minimálním rozpočtem, historicky může mít nějaké komunikace, které mohou být v pořizovacích hodnotách úplně jiné hodnoty, a najednou to na ně nebude platit. Tak já to nepovažuji za domyšlené, tu část, která mluví o velikosti majetku, kterou spravuje. Rozumím té části, která mluví o výdajích. To jsou ty věci, které reálně zastupitelstvo může ovlivnit, ale u toho majetku i tím, že se neodepisuje, je to velmi diskutabilní.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji panu předsedovi. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v podrobné rozpravě k tomuto bodu. Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu. Ptám se na zájem o závěrečná slova. Paní návrhovačka nemá zájem, pan zpravodaj nemá zájem.

Přistoupíme tedy k hlasování o návrhu, který zde zazněl, a to je podle § 95 odst. 1 zkrácení lhůty pro třetí čtení na 7 dnů.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 7, přihlášeno 177, pro 97, proti 20. Tento návrh byl přijat.

Omlouvám se kolegům v předsáli. Zapomněl jsem gong, takže někteří to nestihli. Tím jsme se vypořádali s druhým čtením tohoto tisku a já tento bod končím. Všem vám děkuji.

Otevíráme další bod, kterým je

2.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 13/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády pan ministr životního prostředí Richard Brabec. Pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, budu stručný, nechám to především na diskusi. Dovolte mi jenom krátce, protože obsáhle jsem tu novelu uváděl v rámci prvního čtení.

Chci jenom připomenout, že se novela týká především povinnosti transponovat do českého právního řádu některé části směrnice Rady Evropské unie, kterou se stanoví metody výpočtu a požadavky na podávání zpráv podle směrnice, týkající se jakosti benzínu a motorové nafty. A druhým částečně transponovaným evropským předpisem je rovněž směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 98/70/ES o jakosti benzínu a motorové nafty a podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů. Tady máme už zpoždění v transpoziční lhůtě a samozřejmě budu velmi rád, kdybychom to jednání co nejdříve dokončili.

Kromě toho se ale v rámci výborů, projednávání ve výborech, objevily některé nové návrhy, které se týkaly spalování v lokálních kotlích, které se týkaly i případných výjimek na spalování ve velkých spalovacích zařízeních, a celá řada dalších. Já bych chtěl jenom ve zkratce říct, že s velkou většinou těchto návrhů vyslovilo ve výborech Ministerstvo životního prostředí souhlas. V jednom případě jsme vyjádřili neutrální stanovisko, v jednom případě potom nesouhlas. Ale chtěl bych říct, že vítám možnost projednání těchto návrhů ve výborech, nejenom ve výboru, ale ve výborech, a myslím, že to bylo velmi zajímavé pro všechny zúčastněné. Podle mých informací jsou ještě další pozměňovací návrhy, takže určitě bude ještě možnost se o tom bavit.

Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán hospodářskému výboru a zemědělskému výboru. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 13/1 až 6.

Prosím, aby se ujala slova zpravodajka výboru pro životní prostředí paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová, informovala nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy nám odůvodnila. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Dobrý den, dámy a pánové, vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené paní poslankyně a páni poslanci. Dovoluji si vás tady seznámit se zpravodajskou zprávou k vládnímu návrhu zákona, kterým se

mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů. První čtení proběhlo už v lednu tohoto roku na 6. schůzi Poslanecké sněmovny a kromě výboru pro životní prostředí jako garančního výboru byl tento návrh přikázán také k projednání výborům zemědělskému a hospodářskému. Dovoluji si vás seznámit za výbor pro životní prostředí s tím, jak proběhlo projednávání.

My jsme jej projednávali ve dvou krocích. Nejdříve na první schůzi výboru jsme přerušili projednávání a vrátili se k němu až 21. března, kdy bylo do výboru doručeno 11 pozměňovacích návrhů, které se této novely týkají. Drtivou většinu pozměňovacích návrhů, které byly do výboru doručeny, výbor podpořil a jsou obsaženy v jeho usnesení. Jedná se o jeden pozměňovací návrh kolegy Zahradníka – ten konkrétně navrhuje, aby se povinnost využít pro vytápění teplo ze soustavy zásobování tepelnou energií nevztahovala na nové stavby rodinných domů. Dále výbor podpořil tři pozměňovací návrhy pana poslance Schillera, které se týkají především přímíchávání biopaliv do pohonných hmot a také upřesňují úpravu sružování subjektů za účelem společného plnění povinnosti úspory emisí. Pozměňovací návrhy paní kolegyně Fialové, kterých bylo dohromady pět, se pak dotýkají problematiky kontroly kotlů, transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady EU, což je pod číslem 2016/2284 o úpravě postavení obcí a krajů při implementaci programu zlepšování kvality ovzduší. Další se týká navýšení mezní hodnoty emisí CO pro sálavé spalovací stacionární zdroje a možnosti pro obce zakázat spalování nejen hnědého uhlí, ale i jiných druhů pevných paliv.

Toť jen velice stručně k pozměňovacím návrhům, které jsme na výboru přijali a se kterými jste se mohli seznámit v tisku č. 13/6, který vám byl doručen.

Předpokládám, že samozřejmě tady někteří předkladatelé už jsou přihlášení do diskuse, že představí své pozměňovací návrhy a odůvodní je, nicméně usnesení, které jsme přijali na výboru na schůzi 14. března, zní: Po odůvodnění náměstkyně ministra životního prostředí paní Ing. Peštové, zpravodajské zprávě mé a po rozpravě výbor pro životní prostředí doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby návrh schválila ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Pověřuje předsedkyni výboru, aby toto usnesení pak předložila předsedovi Sněmovny. Zmocňuje mne jakožto zpravodajku, abych vám tedy podala zprávu, což činím. A zmocňuje mě taktéž, abych ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedla příslušné legislativně technické úpravy.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní zpravodajko. Poprosím, aby se postupně ujali slova zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Jan Bauer a zpravodaj zemědělského výboru pan poslanec Josef Kott. Nebo aspoň jeden. Pan poslanec Bauer, případně pan poslanec Kott, zpravodajové k tomuto tisku. (Nejsou přítomni v sále.)

Poprosil bych, pokud jsou přítomni v sále předsedové dotyčných výborů, jestli by někoho nezmocnili pro druhé čtení, aby přednesl zpravodajskou zprávu... (Předsedající vyčkává.)

Ani nemám omluvy, které bych vám přečetl tady ve volném čase...

Kdyby nám teď někdo něco chtěl říct s přednostním právem, klidně by mohl. (Oživení a smích v sále. Z lavice se zvedá poslanec Stanjura.) Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Abych se pak nedozvěděl, pane předsedo, že vystupuji moc často a zdržuji. Ale když už se bavíme o průběhu projednávání tohoto návrhu zákona, tak je taková oblíbená praxe, pan ministr ji jako zkušený ministr využívá. Nevím, jestli je to obcházení legislativního procesu, nebo jak to mám chápat, že ministerstvo pošle do legislativního procesu nějaký návrh zákona, proběhne to Legislativní radou vlády, vládou, přijde to do Sněmovny a potom mezi prvním a druhým čtením ministerstvo přichází s vylepšením už vládního návrhu a najde si spřáteleného poslance, nejlépe z vlastní strany, který tzv. předkládá své pozměňující návrhy.

Tak já bych poprosil pana ministra, aby identifikoval mezi těmi, o kterých mluvila paní zpravodajka, které jsou z dílny jeho ministerstva, aby nám případně řekl, když máme tolik času, proč to nestihli původně, jestli to je nový nápad, nebo jim to někdo vyhodil v tom původním legislativním procesu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Pan ministr chce reagovat. Výborně. Máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: To je zapeklité s těmi zpravodaji, opravdu. (Směje se.) Ještě v kombinaci s panem předsedou Stanjurou. To je děsivá kombinace.

Ale máte pravdu, že se to občas takhle stává. Je to nešvar, který se snažím omezovat. Nicméně v tomto případě se to týkalo věcí – ale já si myslím, že ku prospěchu věci, pane předsedo prostřednictvím pana předsedajícího – například z hlediska prodloužení frekvence kontrol kotlů ze dvou na tři roky, jsou tam i další záležitosti. A opravdu ono to je trochu o tom, že samozřejmě v tom mezidobí, což jsou měsíce, a mě tady mrzí, že jsme nebyli schopni ten zákon dotáhnout v minulém volebním období. A rozhodně to není tak, že by to třeba vypadlo někde z pozměňovacích návrhů, resp. ve Sněmovně abychom to tam tímto podloudným způsobem opět vraceli. Není to tak. Jsou to opravdu v tomto případě věci, které buď vyplynuly z nějakých jiných právních norem v mezidobí, anebo třeba opravdu věci, když se pobavíme o tom, co navrhovalo ministerstvo, které jsou zpřesněním původního návrhu, a to je např. právě to prodloužení frekvence kontrol kotlů, anebo něco, co vzniklo po dohodě, např. reakce na jiný pozměňovací návrh. Ale neříkám, že se to neděje. Děje se to a je to opravdu dané tím, že proces projednávání je poměrně dlouhý a pak jsou tam věci, které samozřejmě znovu vracet do toho kolečka znamená ztrátu. A ano, občas to takhle ministerstvo využije. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. Teď konečně přijde na řadu pan zpravodaj, který musel počkat na přednostní právo. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Dovolte mi, abych přednesl usnesení hospodářského výboru ze dne 14. března 2018 naší 7. schůze.

"Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyslechnutí výkladu náměstka ministra životního prostředí Vladimíra Many, zpravodajské zprávě poslance Jana Bauera a po obecné a podrobné rozpravě za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu projednat a schválit sněmovní tisk číslo 13 ve znění předloženém vládního návrhu zákona. Za druhé zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu provedl v návrhu zákona legislativně technické úpravy, které nemají dopad na věcný obsah navrhovaného zákona. Za třetí pověřuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu přednesl tuto zprávu o výsledcích projednávání. A konečně za čtvrté pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny." Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane zpravodaji. A zbývá nám přednést zprávu zemědělského výboru. V tuto chvíli nevidím pana poslance Kotta v sále. Zeptám se, zda je zde přítomen nějaký člen zemědělského výboru, který by nás seznámil se zpravodajskou zprávou, abychom v souladu s jednacím řádem mohli postoupit v projednání tohoto bodu. Hledá se dobrovolník ze zemědělského výboru. Jinak bych musel opravdu přerušit schůzi.

Paní kolegyně Vrecionová se hlásí více vehementně. Tak usnesení 13/4. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Dobrý den, přeji pěkně odpoledne. Dovolte mi přečíst usnesení zemědělského výboru ze dne 14. března k tomuto vládnímu návrhu.

Usnesení:

I. doporučuje Poslanecké sněmovně vládní návrh, kterým se mění zákon 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, schválit ve znění těchto pozměňovacích návrhů. V článku I bodu 14 § 20b odst. 1 se slovo "splnit" nahrazuje slovem "plnit" a na konci textu odst. 1 se doplní slova "a to do výše 1 % základní hodnoty produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty";

II. zmocňuje zpravodaje, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře provedl nezbytné legislativní technické úpravy;

III. pověřuje předsedu výboru toto usnesení předložit předsedovi Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. A konečně se dostáváme k tomu, abych otevřel obecnou rozpravu, o kterou je velký zájem. Je zde celkem pět přihlášených pro tuto chvíli. Jako první se do diskuse hlásí paní poslankyně Dana Balcarová, které tímto dávám slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, na začátku svého vystoupení bych vás chtěla seznámit s tím, jak byly pozměňovací návrhy, dva, které jsem předkládala za pirátskou stranu k novele zákona o ochraně ovzduší, projednány v hospodářském výboru, protože to pokládám za velice nestandardní a také nežádoucí.

Pan zpravodaj Bauer přednesl v hospodářském výboru můj pozměňovací návrh s tím, že je nahraný v systému a členové výboru mají možnost se s ním seznámit, ale to nebyla pravda a někteří poslanci neměli přístup k tomu pozměňovacímu návrhu, protože v systému prostě nebyl. Dle zvukového záznamu si to lze lehce ověřit. Takže to je první nestandardní věc.

Druhá nestandardní věc, která mi velmi vadí, že jsem nebyla k tomu přizvána, protože já jsem ty dva pozměňovací návrhy předložila, jsem jejich spoluautorka, a tak bych čekala, že když někdo bude tyto pozměňovací návrhy na výboru projednávat, že mě pozve, abych mohla vysvětlit a odpovědět na případné dotazy kolegů poslanců, tentokrát třeba v tom hospodářském výboru. Takže to je druhá výtká.

Třetí je, že hospodářský výbor hned přímo přijal usnesení, kde se poměrně podle mě, nevím, na základě čeho, usnesl, nebo konstatoval, že v případě, že pozměňovací návrhu budou schváleny, že to bude mít negativní dopady do oboru energetiky a teplotnosti a povede to ke zdražení energií a tepla pro koncové spotřebitele. Nechápu, jak takovýto závěr mohl udělat hospodářský výbor, když ani Ministerstvo životního prostředí, ani Ministerstvo průmyslu v tuto chvíli neznají dopady toho pozměňovacího návrhu, který by zakázal udělování výjimek pro velké zdroje znečištění, konkrétně velké elektrárny z evropských limitů pro znečištění ovzduší, protože v tuto chvíli ještě není jasné, jaké dopady by to mělo jak na ekonomii uhelných elektráren, tak na provoz. Takže je zajímavé, že hospodářský výbor si troufne na to konstatovat tyto skutečnosti. To byla třetí věc.

Čtvrtá věc je, že hnedka za tepla pan poslanec Bauer šel k nám na výbor pro životní prostředí, aby nás o tomto informoval, kde byl představen jako místopředseda hospodářského výboru, a on se proti tomu neohradil, čímž nás uvedl v omyl.

Další věcí, kterou vlastně uvedl v omyl členy výboru pro životní prostředí, je, že na můj přímý opakovaný dotaz, jestli na hospodářském výboru probírali všechny pozměňovací návrhy, řekl, že ano, ale podle zvukového záznamu je zřejmé, že probírali jenom pozměňovací návrhy, které jsem předložila já za pirátskou stranu, což mi přijde jako hodně nerovný přístup. Takže to byla ta pátá věc.

Takže těch výhrad je poměrně hodně a já bych byla ráda, kdyby se takové věci už neopakovaly, protože si myslím, že jsou nekolegiální a nesportovní. To je jedna věc, kterou jsem tady chtěla říct v obecné rozpravě.

Druhá věc je, že bych se... Já jsem podávala dva pozměňovací návrhy. První se týkal lokálních topenišť, kdy jsme v tom pozměňovacím návrhu dali možnost obcím zakázat spalování nekvalitního hnědého uhlí v lokálních topeništích, kotlích a kamnech. Protože s podobným dopadem pozměňovací návrh podává poslankyně Fialová, tak já od toho svého pozměňovacího návrhu ustupuji, i když bych chtěla říct, že ten pozměňovací návrh poslankyně Fialové mi přijde velmi slabý, protože říká, že by se mělo zakázat spalování uhlí v kotlích třídy páté a čtvrté, což jsou ty

nejšpinavější kotle, a stejně vlastně podle zákona v roce 2022 spalování v těchto kotlích bude zakázáno, takže si myslím, že moc velký dopad její pozměňovací návrh mít nebude, ale vzhledem k tomu, že ve výboru životního prostředí si poměrně silově prohlasovává ANO svoje pozměňovací návrhy za podpory ministerstva, tak si myslím, že ten můj pozměňovací návrh, nebo pirátský pozměňovací návrh, má velmi malou šanci.

To bylo vyjádření k jednomu z pozměňovacích návrhů.

Potom bych chtěla seznámit vás, vážené kolegyně a kolegové, se svým novým pozměňovacím návrhem, který načtu potom v podrobné rozpravě. Týká se těch výjimek pro limity znečištění u velkých znečišťovatelů. Protože Piráti jsou opoziční konstruktivní strana, tak jsme vyslyšeli připomínky nebo námitky jak Ministerstva životního prostředí, tak velkých průmyslových hráčů, a aby vznikl čas, aby se mohly ty velké elektrárny připravit na ty limity, tak prodlužujeme dobu, dokdy můžou být výjimky z těch limitů uděleny, na čtyři roky, tzn. do roku 2025. Doufám, že tento pozměňovací návrh bude mít větší podporu, protože reaguje, jak jsem řekla, na výtky jak Ministerstva životního prostředí, tak na výhrady některých poslanců a také na výhrady průmyslové lobby.

Takže děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Váš příspěvek vyvolal dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Adamec, poté pan poslanec Pražák – a tři, pan poslanec Bauer a pan poslanec Munzar. Takže postupně Prosim.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedo, kolegyně a kolegové. Vyslechl jsem tady pláč nad rozlitým mlékem, co se dělo na hospodářském výboru. Myslím si, že jednání hospodářského výboru je veřejné. To, že se někdy kříží jednání, tomu rozumím, ale rozhodně ty vaše pozměňovací návrhy evidentně zpravodaj znal, když nám je tam předkládal. A předběžný názor většiny členů hospodářského výboru k tomuto návrhu zákona byl takový, že jsme schopni akceptovat pouze směrnice, aplikaci směrnice Evropské unie a nic víc, protože jsme věděli, že to otevře Pandorinu skříňku s takovými nápady, které... Já jsem si myslel, že tady zelení ve Sněmovně nejsou, a vidím, že jsou. A prostě to tak je.

Já o tom budu mluvit až ve svém příspěvku, ale prosil bych, kdybyste si komentovali jednání vlastních výborů, paní kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího. Vy jste tam nebyla, a to, že posloucháte zvukový záznam, to neznamená, že víte, jak to tam probíhalo. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji za dodržení času i oslovení svým prostřednictvím. Další faktická poznámka, pan poslanec Pražák. Prosim.

Poslanec David Pražák: Dobré odpoledne. Já jenom dvě věty k paní předsedkyni výboru pro životní prostředí, jenom uvést na pravou míru. Máme tady starosty, máme tady hejtmany, máme tady primátory. A byl vyhlášený nějaký dotační titul –

kotlíkové dotace. Občané se k tomu připojili, koupili si nové kotle, samozřejmě s podporou, a vy jste jim to chtěli zakázat a říci jim, že třeba nový kotel na hnědé uhlí, který splňuje nové limity, je špatně a že investici, kterou provedli, udělali špatně. To bylo celé. To není vůbec o tom, jestli to podali Piráti, nebo jestli pozměňovací návrh podal někdo jiný, ale prostě chtěli jste jim říci, že to, co jste udělali pro životní prostředí, tak jste udělali špatně. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Bauer. Máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, dámy a pánové. Vážená paní kolegyně poslankyně Balcarová prostřednictvím pana předsedajícího, já jsem se na vás díval a viděl jsem smích na tváři, tak doufám, že některé věci, které jste tady pronesla a které třeba směřovaly na moji osobu, nebyly v osobní úrovni. Věřte mi, že celý život sportuji, dokonce se výkonnostnímu sportu věnuji i v současné době, a jestli je mi něco svaté, tak je to fair play. A kéž by se všechny věci odehrávaly v duchu fair play na této půdě Poslanecké sněmovny, jakkoli si to nemyslím.

Ta moje aktivita, která se odehrává na půdě hospodářského výboru, si myslím, že byla naprosto legitimní. V mnoha věcech spolu můžeme souhlasit. Nezlobte se na mě, ale já s vašimi pozměňujícími návrhy nesouhlasím a jsem velice rád, že ty obavy sdílel i výbor pro životní prostředí, že vaše návrhy můžou mít velmi neblahý, dokonce fatální vliv v rámci konečného zdražování energie pro české domácnosti. Dokonce ani návrhy v rámci posilování pravomocí starostů v rámci zakazování spalování hnědého uhlí se mi vůbec nelíbí. Z toho důvodu jsem považoval za vhodné, aby se tato materie předložila na půdě hospodářského výboru, který se k tomu také svobodně vyjádřil. A prosím, neberte právo hospodářskému výboru se k tomu vyjadřovat.

Musím říci, že mě velmi zaujala – nevím, jestli je to znalost, nebo neznalost jednacíh řádů Poslanecké sněmovny, ale mám pocit, že ani na tom samotném jednání výboru pro životní prostředí jste vlastně nevěděli, kam se mnou, že jste si nepřečetli, že i nečlen konkrétního výboru tam může vystoupit. Já jsem velice rád, že jsem nakonec ten prostor dostal, protože to je moje výsadní právo. A nezlobte se na mě, já jsem se nijak nepředstavoval, ani jsem nehovořil o tom, že mám nějaké funkce, jak jsem v životě těch funkcí měl hodně. A určitě tam nezaznělo z mých úst, že jsem místopředseda hospodářského výboru. Jsem člen hospodářského výboru a místopředseda sociálního výboru. Ale že bych se oháněl funkcí nějakou vyšší, než ve skutečnosti mám, určitě nezaznělo z mých úst, a za to se omlouvám a velice mě to mrzí.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Munzar, připraví se paní poslankyně Balcarová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové. Vážená paní poslankyně Balcarová prostřednictvím pana předsedajícího, já jsem chtěl tady předtím vystoupit k těm výjimkám. Vy jste ten návrh upravila. Ale hrozně mě překvapilo to, s čím jste tady vystoupila. Vy jste vlastně řekla dvě věci. My jsme tak transparentní, že se divíme, že ostatní vědí naše návrhy, když je předkládáte např. na tiskové konferenci apod. To je jedna věc.

Druhá věc, kterou jste tady sama řekla. Vy předkládáte fatální návrh, který je hazardem pro českou energetiku, a neznáte sama jako předkladatelka dopady tohoto návrhu. My jako hospodářský výbor jsme projednávali možnosti a sledujeme celé dění v Bruselu, jak jednání o BREFech pro velká spalovací zařízení, kde byly přijaty nové limity v říjnu minulého roku, takže my tyto věci sledujeme, tzn. neberte nám prosím právo, abychom se k tomu vyjádřili tak, že máme obavu o českou energetiku, o životní úroveň našich obyvatel, o to, že by tento návrh vedl ke zdražení tepla i možná ke zdražení energie. A skutečně je tady fatální otázka: Pokud by ten váš pozměňovací návrh prošel, odkud Česká republika, český průmysl a české domácnosti budou brát energii? Protože pokud nemáme postavený jaderný zdroj, a ten ještě mnoho let nebude, nemůžeme se spoléhat na stabilitu dodávek z alternativních zdrojů energie, pak jediným možným zdrojem je postavit paroplynové elektrárny. A chcete skutečně nás takto připoutat k závislosti na Rusku? Snižit soběstačnost České republiky na energetice a snížit tím bezpečnost? Ten váš návrh mě skutečně překvapuje, ale ještě více mě překvapuje to vaše úvodní vystoupení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou paní poslankyně Balcarová. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Já bych nejdřív reagovala na svého předřečníka. Třeba já jsem byla také na podvýboru pro energetiku – on mě teď neposlouchá, to mě strašně mrzí, protože to říkám jemu... (Poslanec Munzar poslouchá.) Jo, tam, pardon, já jsem neviděla. Dobře. (S úsměvem.) ... Že na vašem podvýboru jsem dostala možnost, abych se k tomu vyjádřila –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás poprosím, když už se tedy opravdu obrácíte na kolegy, tak je zvykem mým prostřednictvím. Děkuji.

Poslankyně Dana Balcarová: Pardon, prostřednictvím pana předsedajícího. Takže jenom tak.

Ale tady jsem slyšela nějakou výtku o zelených. Já jsem zapomněla asi říct, co je hlavním důvodem, proč jsme ty pozměňovací návrhy dávali. Proto, že prostě pro pirátskou stranu je kvalita ovzduší opravdu priorita. A hlavní priorita je zdraví obyvatel, které má přímou souvislost právě s kvalitou ovzduší. Takže to byl hlavní cíl, proč jsme do toho šli. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Vaše faktická poznámka ještě vyvolala faktickou poznámku kolegy Munzara. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Paní kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího, já myslím, že prioritou životního prostředí je zájem nás všech, ale musíme si říct, za každou (jakou?) cenu. Já mám také dvě děti, také chci, aby dýchaly čistý vzduch. Ale pokud se bavíme o tom, že tady byl nějaký národní přechodní plán, aby provozovatel těch velkých zařízení přizpůsobil své technologie novým limitům ze směrnice o průmyslových emisích, a minulý rok bylo něco nového přijato v Bruselu přes odpor České republiky, a dokonce i přes odpor Německa, tak ubírat si tady možnost, abychom zůstali energeticky soběstační, to je skutečně útok na naši životní úroveň a na životní úroveň i našich dětí. Vezměte si, že za pár let, pokud by skutečně ten váš návrh prošel, by se mohlo stát, že bychom byli na hranici energetické chudoby, a pak ani ty počítače na sociálních sítích by bez energie opravdu nefungovaly. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Tak v tuto chvíli poslední faktická poznámka. A do řádné diskuse přihlášená paní poslankyně Richterová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych ráda tu diskusi zase vrátila zpátky fakt k tomu vzduchu, o který jde. Je vás tady spousta lékařů, je nás tady spousta rodičů a ten vzduch dýcháme všichni stejný. Já bych se ráda – v obecné rozpravě jsem přihlášená před paní poslankyní Evou Fialovou – vyjádřila k tomu pozměňovacímu návrhu, který právě už byl projednán na výboru pro životní prostředí a který se dotýká řekněme možnosti veřejnosti nějakým zásadnějším způsobem vstupovat a vyjadřovat se k tomu, jakým způsobem v našich městech, kde často je znečištění vyšší, než jsou zákonné limity, se to redukuje.

Co bych ráda na úvod řekla. Máme nějaká měření. Víme, kde je to ovzduší znečišťováno víc, než co stanoví naše zákonné limity, a máme pro to nástroj. Ministerstvo životního prostředí musí vydat program pro zlepšování kvality ovzduší v té aglomeraci, které se to překračování limitů týká. A cílem těch programů má být – to si asi každý umíme představit, je to celkem jednoduché – snížit toto znečištění na zákonnou úroveň. Od toho ty zákonné normy máme. O co jde? Aby k tomu snížení došlo v co nejkratší možné době a aby se k němu šlo nějakými účinnými opatřeními. Zpátky připomenou ten název – programy pro zlepšování kvality ovzduší. A říkám to pro to, že ať už se to jmenuje jakkoli, tak to nemá být jenom papír pro papír. Má to být něco, co je skutečně vymahatelné a zlepší to ten vzduch.

Nyní je v pozměňovacím návrhu navrženo, aby se tyto dokumenty, ty programy pro zlepšování kvality ovzduší, staly z dnešního stavu, kdy jsou opatřeními obecné povahy, aby se toto změnilo a staly se z nich dokumenty, které pouze schválí Ministerstvo životního prostředí a vydá je ve svém věstníku, čímž by došlo k tomu, že by nebyl možný soudní přezkum u správních soudů. Je to strašně důležitý bod.

Mám s tím hlubokou osobní zkušenost. Žiju v pražských Vršovicích, to je část Prahy, která je hodně zasažena znečištěním. Vzduch je u nás prostě špinavý. A já jsem tam i komunální zastupitelka. Protože tam bydlím, aktivně tam působím, tak jsem se na jaře 2016 připojila, byla jsem u toho, jak jsme – jak já osobně, tak jako spolek – připomínkovali právě vypracováváný program zlepšování kvality ovzduší pro Prahu. Shrnu to: Kdo jste se někdy účastnil takového připomínkování, možná znáte ten pocit bezmoci, když jste sice svou připomínku vznesli, ale připomínka se řekne, že byla vypořádána, ale ve skutečnosti není zapracována, jenom se to tak odfajfkovalo, že vy jste to vznesli, a řekli, nebude to zapracováno. A protože ve výsledku ten pražský program neobsahoval účinná opatření s konkrétními kroky pro realizaci, byl velice vágní a nekonkrétní, tak jsem se rozhodla tehdy za pomoci právnické organizace podat žalobu. Byla to moje jediná žaloba v životě podaná. Říkám to tady pro to, že mi to přišlo jako dostatečně důležitá věc, kvalita ovzduší v našem městě, aby to stálo za soudní přezkum. To byl červen 2016. Na začátku února tohoto roku, čili po více než roce a půl, Městský soud v Praze rozhodl, že tak, jak ten program pro zlepšování kvality ovzduší pro Prahu vydalo Ministerstvo životního prostředí, tak je skutečně pravda, že neplní svůj zákonem předepsaný cíl, a proto byl soudem z velké části zrušen a nyní musí být vypracován znovu. O co šlo? Soud se přiklonil k tomu, že je třeba důraznější, jednoznačnější ochrana zdraví obyvatel Prahy před znečištěním. Podobně rozhodl soud i v prosinci 2017 v Ostravě.

Nyní jde o to, že i v souladu s tím soudním stanoviskem vlastně ty programy zlepšování kvality ovzduší mají obsahovat konkrétní náležitosti typu vyčíslení přínosů těch opatření ke zlepšení stavu ovzduší. Musí být zřejmé, co jsou priority, kam při omezeném času, omezených prostředcích napnout síly. Podobně má být zřejmý kontrolní mechanismus průběžného plnění cílů. Bez toho je to zase bezzubé.

O čem tady hovořím? Běžně se stává to, že se udělá takový papír pro papír. Takovým papírem bohužel byly i dokumenty zvané programy pro zlepšování kvality ovzduší pro Prahu, pro Ostravu. Protože míra nekvality byla skutečně vysoká, tak jsme se já osobně a mnozí další tím zabývali a dostali jsme to až k tomu soudu. Ten se vyslovil tak, že nám dal za pravdu. A nyní pozměňovacím návrhem, a to je to, proč tady stojím, proč o tom hovořím, by se měla tahle možnost zrušit. Přestalo by být možné soudně takto důležité věci přezkoumávat. A ano, je navrženo, aby vlastně povinně musel být časový plán realizace opatření součástí programu pro zlepšování kvality ovzduší. Ale to je bohužel málo. Kromě časových plánů právě potřebujeme i ty žebříčky priorit, účinné kontrolní mechanismy. A domnívám se, že potřebujeme nechat v těch nejzajímavějších případech tu možnost kontroly veřejnosti a tu možnost soudního přezkumu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Další do rozpravy je přihlášen pan poslanec Ivan Adamec. Ne, pardon. Pan Jan Zahradník. Omlouvám se. Nechtěl jsem vám upřít pořadí. Máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, přihlásil jsem se o slovo s regulérním příspěvkem patřičným pro druhé čtení zákona, tedy s cílem představit a zdůvodnit pozměňovací návrhy, které se

chystám k tomuto návrhu zákona předložit. Nicméně když jsem slyšel předcházející vystoupení, musím říct, že to, co paní kolegyně představila, je právě něco úplně jiného, než já jsem zvyklý od zákona očekávat, tedy namísto tvoření komplikací usnadnit běh věcí veřejných.

Přihlásil jsem se proto, abych představil dva návrhy. První se týká podle mého názoru technické věci a spadá do definiční části zákona, konkrétně do § 2, kde máme dvě písmena. Písmeno r) a písmeno s). Zatímco písmeno r) definuje, co to je pohonná hmota pro dopravní účely, a říká, že to je hmota určená k pohonu silničních vozidel, zvláštních vozidel, drážních vozidel nebo plavidel na vnitrozemských vodních cestách včetně rekreačních plavidel, tak hned písmeno s), které definuje, co to je elektřina pro dopravní účely, tak tam je pouze tato elektřina definována jako elektřina používaná k pohonu silničních vozidel. Myslím si, že by tady měla tato nomenklatura být sjednocena a měli bychom si přiznat, že elektřina se může používat nejenom jako pohon pro silniční vozidla, ale také pro vozidla drážní, případně plavidla včetně plavidel rekreačních. Proto navrhuji, aby se do písmene s) definující elektřinu pro dopravní účely slova "zvláštní vozidel, drážních vozidel nebo plavidel na vnitrozemských vodních cestách včetně rekreačních plavidel" doplnila. Nevím, jestli existuje nějaký zvláštní důvod, proč definice elektřiny byla takto udělaná, ale ministerstvo jistě můj návrh zváží a samozřejmě bude mít prostor se k němu doporučujícím nebo nedoporučujícím způsobem vyjádřit.

Můj druhý návrh je už návrh, který se týká věcné podstaty toho zákona a týká se konkrétně poměrně citlivé věci související s § 17 odst. 2. Pro ty, kteří zde v této Sněmovně nebyli v minulém volebním období, připomínám, že se jedná o paragraf, po jehož zavedení vznikla možnost kontrolujícím orgánům vstupovat do domácnosti po předchozím upozornění na páčání nějaké nepravosti ve věci spalování nedovoleného paliva a zdroj jeho okolí kontrolovat. Podle mého názoru je tímto porušována domovní svoboda, nedotknutelnost obydlí, byť uznávám, že toto posvátné ústavní právo, jehož dodržování jsme tady minulé období prosazovali až tedy i s tím, že jsme šli k podání k Ústavnímu soudu, tak je možné interpretovat i jinak. Chápu, že jsou zde lidé, kteří opakovaně otravují ovzduší svým sousedům tím, že buďto neumějí ve svých kotlech topit, nebo v nich spalují věci, které jednak zákon nedovoluje, anebo které když se spalují, kouřem z komína otravují okolní ovzduší.

Přesto si myslím, že zanašet do tohoto zákona porušení domovní svobody, nedotknutelnosti obydlí, je špatně. Zvažoval jsem, že bych navrhl opětovně vynětí toho paragrafu, ale rozhodl jsem se jít jinou cestou. Navrhuji, aby možnost vnikat do občanova obydlí, byť občana, který je podezřelý na základě nějakého subjektivního dojmu z toho, že ve svých kamnech, ve svém kotli spaluje nedovolené látky, aby tato možnost byla do jisté míry omezena, a tak navrhuji úpravu § 17 odst. 2, a to v tom smyslu, aby úvodní proces byl stejný, to znamená, pokud si někdo takto počíná a okolí otravuje kouřem, aby byl úřadem pověřené obce nebo obce pověřené rozšířenou působností na to konání upozorněn, aby mu bylo sděleno, že u něj může proběhnout kontrola. Můj návrh se liší už co do způsobu provedení kontroly.

Já si myslím, že cíle kontroly, to znamená získání důkazů o tom, že ten člověk opravdu pálí nedovolené palivo, je možné dosáhnout tak, že bude nejprve upozorněn na tu kontrolu, bude mu sděleno "kontrola proběhne ten a ten den, v tu a tu hodinu" a

zároveň je to doprovázeno požadavkem, který je také součástí mého návrhu, aby ta kontrola proběhla se souhlasem majitele objektu – toho domu nebo bytu. Námitky, které by mohly tady zaznít a možná nakonec zazní, že ten efekt překvapení, přistižení pachatele při jeho nedovolené činnosti tím pádem bude jaksi minimální nebo nedojde k němu, tak tady si myslím, že přece ani předkladatelům toho návrhu v původním stavu nešlo o to, aby tady dělali nějaké přepadovky. Paní náměstkyně pana ministra Peštová se opakovaně vyjadřovala, že se spíš jedná o jakýsi výchovný efekt toho paragrafu, a pan ministr možná potvrdí, že ten výchovný efekt tady nastává, že starostové registrují, že počet nedovolených paličů, znečišťovačů tady ubývá. Přesto si myslím, že by tato úprava, kterou tedy bych s dovolením tady přečetl – začátek by byl stejný. Pokud tedy někdo porušuje své povinnosti, bude upozorněn, že pokud bude nadále takto činit, bude u něho možnost provést kontrolu, a tady pak už můj návrh se liší v tom, že pokud opakovaně vznikne důvodné podezření, že ten provozovatel nadále nebo opětovně porušuje některou z povinností podle odst. 1, je kontrolující oprávněn po předchozím písemném upozornění vlastníka nebo uživatele prostor, v nichž je provozován spalovací stacionární zdroj, a s jeho souhlasem vstoupit do těchto prostor ke spalovacímu zdroji, jeho příslušenství a používaným palivům za účelem kontroly dodržování povinností.

A další věc, a to je další úprava § 23 odst. 1 písm. j), který hovoří o přestupech, kterých se mohou dopouštět fyzické osoby, tak tady je definován přestupek spočívající v tom, že vlastník nebo uživatel prostor, v nichž je provozován spalovací stacionární zdroj – to je ten kotel – v rozporu s § 17 odst. 2, nedá po předchozím písemném upozornění souhlas kontrolujícímu ke vstupu do prostor, kde je kotel provozován atd., ke spalovacímu stacionárnímu zařízení, příslušenstvím a používaným palivům za účelem kontroly dodržování povinností. Čili odmítnutí vstupu po předchozím upozornění bude meritum toho samotného přestupku.

Tady musím říci, že se nejedná o věc, která by byla nová v našem právním řádu. Nejde o nový právní princip. My známe podobný princip v případě zákona o provozu na pozemních komunikacích, který podobným způsobem řeší to, když někdo je podezřelý z toho, že požil nějaké nedovolené omamné látky, alkohol nebo nějaké drogy, to podezření vzniklo na základě třeba dechové zkoušky a je mu uložena zkouška, jejíž součástí je odběr krve, tak také nikdo toho člověka v uvozovkách nepovalí na zem a násilně mu neodebere krev, ale je k odběru krve vyzván. Pokud toto odmítne, tak spáchá přestupek. Čili ta právní logika je tady podle mého názoru podobná.

Jistojistě zatímco já tady setrvávám na návrhu ministerském, který spočívá v tom, že pokuta za přestupek může být vyměřena v rozmezí do 50 tisíc korun, tedy třeba kontrolní orgán nebo pověřený úřad může například při prvních přestupcích upustit od pokuty, může ji vyměřit ve výši tisíce korun, pět tisíc korun, a až teprve při opakovaném narušování této zásady může jít až na tu maximální hranici, tak u toho dopravního přestupku, u zákona o provozu na silničních komunikacích, tam je to daleko drakoničtější. Tam je to závažný přestupek, za který se dává sedm bodů, za který může být vyměřena pokuta 25–50 tisíc korun, případně zákaz činnosti na jeden až dva roky. Chápu, že na silnicích je ohrožení života, a tedy veřejný zájem, aby nejezdili opilí lidé po silnicích, je jaksi silnější než právo na osobní integritu

související s odmítnutím odběru krve nežli tady, kde zase narušujeme zdraví lidí tím, že kouříme z komína.

Ministerstvo nebylo nikdy schopno za celou dobu hledat, neřkuli ani najít, ale hledat cesty, jak důkaz o tom, že někdo pálí nedovolené látky, by si mohl obstarat jinak než vlomením se do toho domu kontrolou. Asi u té kontroly tedy pro tuto chvíli zůstaneme, ale jak říkám, můj návrh spočívá v tom, aby ta kontrola mohla proběhnout po předchozím písemném upozornění a se souhlasem vlastníka toho domu.

Čili já jsem tady představil dva návrhy, ke kterým se přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Hezké odpoledne. Děkuji. Ještě než dám slovo dalšímu, tak přečtu omluvu pana ministra zdravotnictví, a to v době od 15.45 do 17.15 z důvodu neodkladných pracovních záležitostí. A prosím pana poslance Adamece, připraví se pan poslanec Elfmark.

Poslanec Ivan Adamec: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, já to říkal, že jsme chtěli hlasovat jenom pro tu původní verzi, že to vzbudí samozřejmě spoustu aktivit, když se jedná o toto téma, ale přesto mi dovolte, abych se vrátil k některým navrženým pozměňovacím návrhům, ať k těm, které prošly, nebo neprošly. Hlavně mě zaujala ta výjimka z limitů, které byly stanoveny, mám pocit, vloni v říjnu pro velké zdroje. Nedivte se, jsem člen hospodářského výboru, že hájím zájmy našeho hospodářství, naší energetiky. A možná bychom si tady měli říct několik věcí, které budou vyvracet mýty o tom, že bychom nechtěli zlepšovat ochranu životního prostředí, tedy životní prostředí a ovzduší jako takové. Tak to rozhodně není.

Musím říct, že když se na to podíváte prostým okem, tak zjistíte dneska, že tady už zazněl jeden z velkých mýtů, že cena silové elektřiny je tržní, což není pravda. To znamená, pokud uděláme jakákoliv opatření, tak vždycky bude na politicích, aby rozhodli, jak bude vypadat cena silové elektřiny. Něco jiného je její přenos, ale to tady přijde také a ještě se u toho pěkně pobavíme, ale musím říct, že u tepla to tak není. A když se na to podíváme, pokud bychom chtěli ty výjimky, tak mi tady chybí kvantifikace nákladů na to, co by nás to stálo, rekonstrukce jednotlivých zdrojů, protože – a padlo to také tady – náhradu nemáme, to znamená, z vývozců elektrické energie bychom se stali v krátké době jejími dovozci, což samozřejmě spolu nese určitá rizika, a rozhodně minimálně v pohraničních částech stejně, pokud okolní státy výjimky budou tolerovat, tak se zlepšení nedočkáte, protože tam to závisí od toho, jak fouká vítr.

Co si budeme říkat. Já jsem z pohraničí a pamatuji doby, kdy to bylo skutečně velmi tristní. V Trutnově je elektrárna, dneska je to už spíše teplárna – ráno napadl bílý sníh a večer ten sníh byl černý. To se samozřejmě podařilo po roce 1989 odstranit instalací fluidních kotlů, odlučovačů a všech těch technických pomůcek. Začalo se vozit i kvalitnější uhlí a začala se spalovat dřevní štěpka. Dneska je to jiné. Ale pamatuji na doby, kdy už to bylo jiné, ale když zafoukal vítr z Polska, tak situace byla nadále tristní.

Já si myslím, že tady musí Evropa postupovat ruku v ruce. Zbytečný spěch se nevyplácí, protože si pak sami stílíme, řekl bych, do vlastní nohy, protože náš průmysl se pak stává těžko konkurenceschopným, a je to zbytečné, protože k tomu stavu stejně chceme dojít. Nakonec k němu stejně dojdeme, ale je potřeba to udělat tak, aby to bylo v té Evropě prakticky skoro v jeden okamžik.

Otázka, která tady zazněla – kolik to bude stát? Mě by zajímala ta otázka. Když má někdo odvahu tady předložit takový pozměňovací návrh, tak by měl říct, co nás to bude stát. Co nás pak čeká, až se toto zavede do praxe. To si myslím, že je velmi důležité. A jestli má někdo ideologii takovou, že čistý vzduch nade vše, ať to stojí, co to stojí, já tomu rozumím, ale já tento postoj rozhodně nesdílím.

Pak tu máme další věc. Zaslechl, zaregistroval jsem, že chceme dát starostům další pravomoci. Říkat, že to topivo, to či ono, není vhodné na topení v jejich obcích, v jejich vesnici. A co s tím uděláme? No zakážeme to. No, je to úžasné, ale má to několik háčků. Když si vzpomenu na to, když starostové dostali poprvé v historii po roce 1989 další pravomoc a tou byla možnost – respektive dostala to zastupitelstva obcí – možnost zvedat daň z nemovitostí, tak jak to vypadalo? No vypadalo to velmi tristně, protože stát nesnížil daňové zatížení obecně. To zůstalo stejné a obce, které zvedaly daň z nemovitostí, tak samozřejmě to rozhodnutí bylo velmi nepopulární, pokud nebylo zkonkretizováno, na co to přesně je. A víte, co udělal stát další rok? Zvedl sazbu této daně dvojnásobně. To znamená, že ti, co ji zvedli jednou, zvedli ji de facto dvakrát. Ti, co ji zvedli třeba pětkrát, tak desetkrát. A to už bylo trochu smrtící. Vzpomínám si na jedno nejmenované krajské město, které s tím mělo velké problémy.

A teď tady v tomto případě. No přece komu budete zakazovat topit tím takzvaným nekvalitním hnědým uhlím, případně jinými topivy? Sice nevím jakými. Tito lidé, kteří používají kotle na hnědé uhlí, většinou nepatří k těm nejbohatším v tomto státě. Řekl bych, že jsou to lidé, kteří na tom nejsou ekonomicky zvlášť dobře. A dneska oni de facto ani nemají na spoluúčast na výměnu kotle z těch kotlíkových dotací, nebo se vůbec nedostanou na pořadí, kde se topí samozřejmě už něčím jiným. A hnědé uhlí přece je topivo, je to palivo. Vždyť se spaluje v hnědouhelných elektrárnách. Kdo chce posuzovat jeho kvalitu? Starosta? Jestli to hodně čudí, nebo málo čudí? Já tomu fakt nerozumím. A když to vezmu úplně ad absurdum, tak máte dvě vesnice, které jsou vzdáleny od sebe tisíc metrů, což není v České republice výjimka, některé ty obce na sebe dokonce navazují, a v jedné obci se takhle rozhodnou, takhle se rozhodne starosta, zastupitelstvo a v druhé obci ne, a bude foukat z jedné obce do druhé – tak jak to bude vypadat? Ti, co se rozhodli, a náhodou fouká vítr od těch, co se nerozhodli, tak to bude úžasné. Chtěl bych vidět takového starostu, který toto využije.

Prosím vás, to je pouhé zdání – přenesení rozhodování do místních samospráv. Takhle to nedělejme. Fakt to nedělejme. Změňme podmínky k tomu, aby ti lidé mohli topit něčím jiným. Tomu rozumím. Ale nedělejme si iluze, že někteří lidé dosáhnou výš než na to nejlevnější schválené palivo. A pokud chceme změnit to nejlevnější schválené palivo, tak prostě dvě musí udělat některé kroky. Jinak se to prostě nepodaří, a represí už vůbec ne. Protože řada těchto lidí, těchto občanů, když vás neposlechnou, tak se dostanou do konfliktu tentokrát ne se státem, ale s místní

samosprávou. A oni prostě nebudou platit, protože na to nemají, na ty pokuty. Nedělejme si iluze. Budeme mít další dlužníky. Vzpomínám si tady – vy, co jste křičeli, že ti hnusní exekutoři, jak je to hrozný, ty registry dlužníků, kolik tady máme dlužníků, kolik tady máme exekucí v České republice. No tak to je cesta, jak je zvyšovat v tomto případě. Fakt si nedělejme iluze. Nedělejme tohleto, buďme na zemi, podívejme se na to střízlivým pohledem.

Chápu to, že někdo má prostě rád přírodu, má rád čistý vzduch a říká, že je to to nejcennější, co máme, což je ostatně pravda. Na druhou stranu taky ta společnost z něčeho musí žít. A to je ten průmysl, to je ta ekonomika, o které se tady bavíme. Takže hledejme vždycky rovnováhu mezi tím, co vlastně je ten ideál. Bez toho to nepůjde. Takže přeji zdravý rozum a nepodporu těchto naivistických ideových, zelené ideových ideálů, které si myslím, tady nemají co dělat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Elfmarka a po něm paní poslankyně Fialová.

Poslanec František Elfmark: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se chtěl krátce vyjádřit k pozměňovacímu návrhu, který přednese v podrobné rozpravě kolegyně Balcarová. Tento náš pozměňovací návrh zavádí do systému výjimek pravidlo, které směřuje implementaci nových limitů primárně do oblasti největších zdrojů elektřiny, kdy implementace je neefektivnější a nejvíce snižuje znečištění, neboť tyto zdroje spalují mnohem více uhlí než teplárny. Můžeme dát třeba příklad uhelné elektrárny Počerady, která ročně spotřebuje téměř stejné množství uhlí jako všechny uhelné teplárny dohromady.

Implementace je v souladu se zájmem státu, který je definován ve státní energetické koncepci České republiky a říká, že prioritní v dodávkách uhlí jsou teplárny, a naopak počítá s útlumem spotřeby uhlí a výroby elektřiny v kondenzačních zdrojích. Implementace má nejmenší dopady na energetickou bezpečnost a ceny energií, neboť nezasahuje teplárenské zdroje a pouze omezuje přebytky výroby elektřiny. Také akceptuje hlavní připomínku Svazu průmyslu a dopravy České republiky v myšlence úplného vyloučení výjimek, která se opírala o to, že do 18. srpna roku 2021 může být obtížné limity plnit, a proto navrhuje možnost zachování výjimek pro všechny zdroje, ale pro kategorii od 300 MW omezit platnost maximálně do konce roku 2025. Tím je problém s realizací opatření vyřešen.

Chtěl bych vás všechny požádat o podporu tohoto pozměňovacího návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím paní poslankyni Fialovou.

Poslankyně Eva Fialová: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já jsem se přihlásila do obecné rozpravy z toho důvodu, abych obhájila a řekla důvody, proč jsem předložila některé pozměňovací návrhy, a zároveň tím odpověděla na některé výtky, které tu byly tak ostře řečeny.

První z nich byla výtka paní Balcarové, že můj návrh je slabý ohledně zákazu spalování v kotlích – dát možnost starostům toto zakázat. Tento pozměňovací návrh byl pouze reakcí na pozměňovací návrh, který zakazoval spalování hnědého uhlí. Protože opravdu, jak už tady bylo zmíněno, lidé využívali hojně kotlíkové dotace a tímto návrhem by došlo k zákazu používání kotlů a zmaření investic lidí, kteří již investovali dostatečné finance na zlepšení kvality ovzduší ve svých obcích. To za prvé.

Za druhé. Musím tady reagovat na zrušení výjimek, které bylo navrženo.

Za prvé bych chtěla podpořit rozhodnutí hospodářského výboru, který říkal, že to bude mít dopad na ceny elektřiny a tepla. Tepla z toho důvodu, že z jedenácti těchto zdrojů, na které by to dopadlo, z nich deset zásobuje teplem obce a dotklo by se to 177 000 domácností, což odpovídá zhruba 225 000 občanů této republiky.

Nejsou dané náklady na to přesně, kolik by stálo vybudování nových tepláren a případně omezení anebo přestavení těchto elektráren pouze na tepelné zdroje. Navíc tento návrh, neudělování výjimek, nezohledňuje již problematické látky a polutanty, které emitují tyto elektrárny, což je rtuť a chlór, do kterých nejsou do dnešního dne ani stanoveny pořádné způsoby měření atd. Nikdo se neptal krajských úřadů, které mají tuto kompetenci udělování výjimek, jestli vůbec ti provozovatelé o to požádali. A když tady byly vytýkány některé stížnosti, já bych také jednu pozvedla. Byl uspořádán seminář na obhajobu zrušení těchto výjimek, kde nebyla pozvána velice důležitá strana, což byli samotní provozovatelé a výrobci.

Dále bych chtěla reagovat, proč jsem předložila další návrh zákona, což je k programu zlepšování kvality ovzduší. Jsem z Ústeckého kraje, kde byl program také zrušen. Bylo tady řečeno, že programem má být nejkratší možná doba. Ale právě ty soudy a ten proces, který tomu podléhal, tak je jeden z nejdelších možných a nikdy nedojde k tomu, aby došlo k efektivnímu opatření, nejrychlejší cestě aplikovat tyto opatření. Proto jsme s ministerstvem konzultovali, jaké by bylo nejlepší možné řešení a dospěli jsme k vyhlášení, k věstníku, který by už obce zavazoval opravdu stavět obchvaty, vzdělávat svoje obyvatele a mnoho dalších jiných věcí, čím by opravdu dosáhli ke snížení.

Poslední z mých návrhů, které bych ráda tady představila, bylo určení ceny a vůbec proces kontroly kotlů, který byl prodloužen z doby dvou na tři léta, a hlavním důvodem bylo tzv. snížení ceny, protože v médiích jsme byli často informováni o tom, že cena je neúměrná atd. Byl vytvořen mechanismus, kde by garantoval nejvyšší možnou cenu, a občané by nebyli nuceni platit nehorázné částky za kontrolu svých kotlů. Na základě tady toho musím předložit pozměňovací návrh k návrhu, který jsem sama předložila na základě upozornění Ministerstva financí, že uvedené není stanovenou cenou, není v souladu se zákonem o cenách, a proto po diskusi byla přeformulována tato možnost na referenční finanční limit. Tento návrh přečtu v podrobné rozpravě.

Děkuji, na shledanou.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To byla poslední řádná přihláška do obecné rozpravy. Nicméně jsou tady dvě faktické. Paní poslankyně Balcarová a po ní poslankyně Richterová.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážená kolegyně, vážení kolegové, chtěla bych reagovat na vystoupení – ústy pana předsedajícího – k paní Evě Fialové, co se týká pozměňovacích návrhů a také co se týká semináře, který jsme uskutečnili v Poslanecké sněmovně. Mně přijde právě, že konání seminářů na různá témata, která jsou svázána třeba s novelami, které se projednávají v Poslanecké sněmovně, je velmi žádoucí. Myslím si, že ten seminář měl velmi dobrou kvalitu. A to, co vlastně byla výhrada, že zástupci Svazu průmyslu a dopravy chtěli vystoupit v úvodním bloku, ale vzhledem k tomu, že – já jsem tedy ten seminář organizovala a ten úvodní blok byl určen pro zástupce veřejné správy, já jsem ho uváděla jako předsedkyně výboru, potom tam mluvila náměstkyně ministra životního prostředí paní Peštová a potom tam mluvil hejtmán Moravskoslezského kraje, tady náš kolega Vondrák, a podle mě to bylo jako akorát, abychom tam mluvili jako zástupci veřejné správy, a potom v té debatě mohl mluvit kdokoliv. Zástupci průmyslu se tam hlásili často do té debaty a ten hlas dostali. Myslím, že mohli říct veškeré názory, které měli, a bylo na ně reagováno. Takže za mě to bylo naprosto v pořádku.

Tu výtku dostávám opakovaně, ale vlastně vůbec nevím, na čem je založena. Co někomu vadí, že průmysl byl nějak opomenut. I jsem se Svazem průmyslu samozřejmě na základě jejich požadavku sešla okamžitě poté, co o tu schůzku požádali, tak asi do dvou dnů jsem se s nimi sešla a věnovala jsem jim podle mě dost prostoru a vyslyšela jsem jejich názory a připomínky. Takže podle mě je to docela v pořádku. (Upozornění na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Prosím paní poslankyni Richterovou.

Poslankyně Olga Richterová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já děkuji za tu diskusi. Myslím, že je vidět, že ovzduší není malé téma, protože se tady skutečně míchají zájmy průmyslu a toho, jak velkou cenu za čistý vzduch chceme zaplatit.

A já bych opravdu ráda zdůraznila, že u toho pozměňovacího návrhu, který jsem kritizovala já, a jsem ráda, že tady ta diskuse byla, že na to paní poslankyně, paní předkladatelka Fialová reagovala, že u toho jde o to, že my musíme jako občané a jako politici umožnit řešit bezzubost přijatých dokumentů, které splní věc pouze formalisticky čistě, prázdně, a ty programy pro zlepšování kvality ovzduší lze samozřejmě realizovat hned, jak jsou napsány. To, jestli běží nějaký soud, nebo neběží, vůbec neovlivňuje to, že jsou-li ta navržená opatření dobrá, tak se jimi ty obce, aglomerace, kterých se týkají, protože je tam ten vzduch prostě špatný, tak se jimi už můžou řídit. Tam vůbec není potřeba vyjmout to z té úrovně dnešní, z toho, že je to opatření obecné povahy a že je to soudně přezkoumatelné.

O co ale jde, je, že uděláme-li to a vyjmeme-li to, tak už nebude možné řešit právě tu bezzubost. Dnes bylo možné účinněji než v tom veřejném jednání, které nepomohlo, tak až tím soudem bylo možné řešit, že tam chybí konkrétní opatření, prioritizace, že chybí časový harmonogram. Pokud pouze uložíme, že musí být přijatý dokument s nějakým časovým harmonogramem, ale skutečně nebude možné se zasadit o to, aby to bylo k něčemu, aby to nebyl, jak jsem říkala, papír pro papír, tak nemáme šanci. A jak už zaznělo, ten pozměňovací návrh byl předložen po konzultaci (upozornění na čas) s Ministerstvem životního prostředí. Děkuji. Tady se najednou otáčí ten proces – ministerstvo si říká, co by si přálo. Tak to mějme také prosím na paměti.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě pan poslanec Zahradník fakticky.

Poslanec Jan Zahradník: Já se pane místopředsedo, s dovolením, ujmů slova opravdu k faktické poznámce, abych vyjádřil to, k čemu sluší. Abych reagoval na to, co říkala paní kolegyně předřečnice Richterová.

Nesmíme tady nabýt dojmu anebo tady mluvit o tom, jako by průmysl byl nějaký svět nám cizí, který znečišťuje naše ovzduší a proti kterému musíme zavile bojovat až do těch hrdel a statků i za cenu soudního jednání. Průmysl je ta nejvýznamnější oblast naší ekonomiky. Dává práci statisícům lidí. Vytváří značnou část našeho hrubého domácího produktu a bez něj si fungování naší ekonomiky, tedy i života nás všech, nedokážeme představit. Proto bych tedy byl rád, abychom vždycky mluvili vyváženě nejenom o zájmech občanů a čistého ovzduší, ale také o zájmu občanů na ekonomické prosperitě naší země.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Tak, děkuji. To bylo poslední faktická poznámka. Pokud nejsou další přihlášky do obecné rozpravy, tak ji končím. Zeptám se na závěrečná slova po obecné rozpravě. Není zájem. A zeptám se paní zpravodajky, protože jsem přebíral řízení v polovině, zda tady padl návrh na vrácení garančnímu výboru.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Takový návrh nepadl.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Dobrá, takže nemáme teď o čem hlasovat. Otevírám podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy, přednesené v podrobné rozpravě, musí být vždy odůvodněny. Mám tady tři přihlášky. Prosím paní poslankyni Fialovou a potom paní poslankyni Balcarovou.

Poslankyně Eva Fialová: Ještě jednou hezké odpoledne. Já bych se ráda tímto přihlásila ke sněmovnímu dokumentu pod číslem 538. Jak zaznělo v obecné rozpravě, týká se pouze formulační úpravy z ceny na referenční finanční limit.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Balcarová.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se ráda přihlásila k pozměňovacímu návrhu, sněmovnímu tisku (dokumentu) 536. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já jsem teď nezaznamenal, zda tam je číslo toho pozměňovacího návrhu. (Posl. Balcarová: 536.) Děkuji.

Prosím pana poslance Zahradníka

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, já se chci přihlásit ke dvěma pozměňovacím návrhům. První se týká elektřiny v dopravě a je to sněmovní dokument 548. Druhý se týká kontrol kotlů, sněmovní dokument 549. K oběma návrhům, které jsem v obecné rozpravě podle mého názoru dostatečně zdůvodnil, se v tuto chvíli hlásím.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Žádné další přihlášky do podrobné rozpravy nemám, tak ji končím. Zeptám se na závěrečná slova. Pan ministr? Ano. Prosím.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Děkuji za tu diskusi. Já slibuji, že posoudíme v rámci jednání výborů všechny návrhy. Jenom bych vás chtěl ujistit, že samozřejmě Ministerstvo životního prostředí – protože tady to zaznělo tak trochu, jako že jsou různě hájeny zájmy životního prostředí a kvality ovzduší. Já si myslím, že je tady obecná shoda na tom, že kvalita životního prostředí, a kvalita ovzduší do toho samozřejmě patří, je jednou z nejvyšších priorit, které tady můžeme mít, protože to je o kvalitě života. Ale je vždycky dobré opravdu vědět, co který návrh přinese. My se opravdu zabýváme každým pozměňovacím návrhem velmi detailně, jsme tady od toho, máme na to odborníky. Já se těším na další debatu ve výborech v návaznosti na nové pozměňovací návrhy, které přišly.

Děkuji vám za tu debatu.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní zpravodajka.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Já už jenom po té velmi dlouhé debatě doplním velmi stručně, že tady nepadl žádný návrh, o kterém bychom mohli hlasovat, nicméně věřím tomu, že garanční výbor pro životní prostředí se tomu bude velmi intenzivně věnovat i po té zkušenosti z předchozího zasedání výboru, kdy jsme tomu věnovali nad rámec stanoveného času asi ještě další hodinu a půl. Takže doufám, a chtěla bych k tomu i pana ministra vyzvat, že třeba přijde osobně obhájit tento zákon do garančního výboru, abychom měli možnost probrat jednotlivé detaily pozměňovacích návrhů, které vnímám taktéž... Tu kritiku samozřejmě chápu ve smyslu toho, že bychom měli znát ty dopady. Ale neodpustím si přece jenom poznámku, že řada pozměňovacích návrhů, jak tady už řekl předseda poslaneckého klubu ODS Stanjura úplně na začátku, přichází skutečně z poslaneckých lavic vládní strany. To znamená, dá se předpokládat, že byly velmi konzultovány, ne-li připraveny

přímo na ministerstvu, a i tam bych řekla, že mnohdy nám chybí informace o dopadech. Právě proto, že návrhy jsou tak rozsáhlé a nejsou součástí připomínkového řízení, tak by bylo dobré od této praxe ustoupit a v budoucnu už samotnou novelizaci připravit i se změnami, které tam ministerstvo chce prosadit, a nevyužívat k tomu následně pozměňovací návrhy. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Vzhledem k tomu, že není o čem hlasovat, končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám bod

3.

Vládní návrh zákona o podmínkách využívání genetických zdrojů podle Nagojského protokolu /sněmovní tisk 15/ - druhé čtení

Z pověření vlády prosím pana ministra životního prostředí a vicepremiéra Richarda Brabce. Máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, tady věřím, že debata možná bude kratší z toho důvodu, ne že by Nagojský protokol nebyl tak sexy jako novela zákona o ochraně ovzduší, ale myslím, že proto, že se uspořádal kulatý stůl, a já to velmi vítám, na základě projednávání v prvním čtení. Myslím, že všechny věci, které tady byly otevřeny, se tam diskutovaly.

Já jenom krátce připomenou, že po prvním čtení a především po debatě v rámci výboru pro životní prostředí byla otevřena celá řada otázek, která se týkala registrace sbírek genetických zdrojů, kde byly vyjadřovány určité pochybnosti ohledně toho, proč, zda a případně jaké sbírky podléhají této registraci a jaké důsledky z toho plynou. Já bych proto rád zdůraznil, že registr sbírek v Evropské unii je dobrovolný nástroj, který zavádí implementované nařízení, a že návrh zákona pouze upřesňuje, jakým způsobem mohou o registraci tuzemští držitelé sbírek požádat, pokud o to – opět zdůrazňuji – budou mít zájem. Není to tedy povinné. Nařízení tento nástroj zavádí, protože právě z těchto sbírek získávají uživatelé materiál pro svůj výzkum nejčastěji. Do registru může být tedy zařazena pouze ta sbírka, jež zavedla systém kontroly nad původem genetických zdrojů, které poskytne uživatelům, a může tak garantovat, že poskytované genetické zdroje byly získány v souladu s právními předpisy země jejich původu.

Debata byla vedena také o domnělé retroaktivitě projednávaného návrhu. V tomto ohledu si vás dovoluji informovat, že implementované nařízení, a tudíž i projednávaný návrh zákona se uplatní pouze ve vztahu k těm genetickým zdrojům, které byly získány až po vstupu Nagojského protokolu v platnost, tedy až po říjnu 2014.

Další vznesené výhrady se týkaly formální stránky projednávaného návrhu zákona, například údajné nesrozumitelnosti některých pojmů nebo terminologického problému. Já bych zase chtěl jenom zdůraznit, že samotný návrh zákona je pouhým adaptačním právním předpisem a od této jeho povahy se odvíjí i ta formální podoba.

Jak už jsem řekl, na základě projednávání zákona v prvním čtení byl uspořádán kulatý stůl, k němuž byli přizváni i zástupci vědecké obce, a diskuse s vědeckými pracovníky pak pokračovala na půdě Ministerstva životního prostředí. Troufám si konstatovat, že veškeré připomínky zástupců vědecké obce se podařilo vypořádat a hlavní nejasnosti vysvětlit. Také ve spolupráci s nimi byl připraven pozměňovací návrh, který v maximální možné míře snižuje administrativní zátěž uživatelů. Pozměňovací návrh byl předložen prostřednictvím pana poslance Zahradníka. Byl přijat výborem pro životní prostředí a ministerstvo samozřejmě tento pozměňovací návrh podporuje.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. My jsme tento návrh v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro životní prostředí jako garančnímu. Dále byl přikázán výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Usnesení výborů vám byla doručena jako tisky 15/1 až 15/3. Prosím zpravodajku výboru pro životní prostředí paní poslankyni Balcarovou, aby nás informovala o projednání návrhu ve výboru a případně odůvodnila pozměňovací návrhy. Prosím.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, ráda bych vás seznámila s obsahem tisku číslo 15, ale na začátek bych chtěla avizovat, že pokud proti tomuto pozměňovacímu návrhu, který předkládá pan poslanec Zahradník k zákonu jako takovému, nebudou žádné výhrady, tak bych doporučila, abychom už tento zákon dále neprojednávali ve výboru pro životní prostředí jako garančním a abychom i na této schůzi ten zákon projednali ve třetím čtení. O tom jsem vás chtěla informovat na začátek.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pardon, paní poslankyně. To je samozřejmě možné, ale prosím, abyste se ještě potom přihlásila do obecné rozpravy a tam to navrhla.

Poslankyně Dana Balcarová: Ano, v podrobné rozpravě. Ano, počítám s tím. Takže bude záležet na tom, jak bude teď vypadat rozprava.

Chtěla jsem se stejně zmínit jako pan ministr Richard Brabec o tom, že výbor životního prostředí uspořádal kulatý stůl. Byla to moje iniciativa. Ten kulatý stůl moderoval pan Bohuslav Sobotka a podle mě měl velmi dobrou úroveň. Účastníci se ho zástupci akademické obce, vědeckých institucí a také správců přírodovědných sbírek a Národního muzea například a byly tam vlastně dojednány nejasnosti, které v tom návrhu zákona byly.

Pan ministr před chvilkou říkal, že se mu zdá, že to opravdu byla spíš nejasnost, ale myslím si, že to vzniklo hlavně tím, že Ministerstvo životního prostředí to asi

nedostatečně projednalo s dotčenými organizacemi, které pak s genetickým materiálem pracují, dělají výzkum anebo spravují nějaké sbírky. U toho kulatého stolu se mnohé vysvětlilo, také se dohodla další spolupráce, což jsem byla velice ráda, a kromě pozměňovacího návrhu, který z té spolupráce vyšel, tak ještě ministerstvo přislíbilo zpracovat nějakou metodiku, podle které by ten zákon byl snadněji prosazený v praxi. To je asi všechno.

Máme usnesení z garančního výboru, výboru pro životní prostředí, který s tímto zákonem je v souladu, schvaluje ho, a stejně tak souhlasí s pozměňovacím návrhem. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím ještě zpravodaje výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, kterým je pan poslanec Vácha, aby se také ujal slova a informoval nás o projednání v tomto výboru.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, vážená vládo, já bych přednesl usnesení výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu z 5. schůze ze dne 14. března.

Po úvodním výkladu náměstka ministra životního prostředí a zpravodajské zprávě v zastoupení, kterou jsem měl přednést já, ale byl jsem zastoupen panem poslancem Václavem Klausem, a po rozpravě výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu

I. doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s vládním návrhem zákona o podmínkách využívání genetických zdrojů podle Nagojského protokolu, sněmovní tisk 15;

II. pověřuje předsedu výboru poslance Václava Klause, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR;

III. pověřuje zpravodaje výboru poslance Františka Váchu, aby toto usnesení předložil na schůzi Poslanecké sněmovny;

IV. zmocňuje zpravodaje výboru poslance Františka Váchu, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativní kroky.

To je usnesení výboru sněmovní tisk 15/2. A já bych se s dovořením přihlásil také do obecné rozpravy.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Zatím mám dvě přihlášky, pan poslanec Zahradník a potom pan poslanec Vácha.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, přihlásil jsem se proto, abych tady v druhém čtení připomněl jednu poměrně významnou věc. Tento zákon je typickým příkladem zákona, které stále častěji a častěji na pořad jednání Sněmovny přicházejí, tedy zákona, který je vyvolaný aktivitou Evropské komise, a naší povinností je jej implementovat, adaptovat se na

něj. Jaké cizí slovo zvolíme pro to, že se mu musíme podřídit, to už nechávám na vaši fantazii.

Tento zákon byl na pořadu jednání Sněmovny už v minulém volebním období a tehdy si možná pan ministr myslel, že ten zákon projde jednoduše, bez nějakých velkých připomínek a problémů. Nebýt toho, že jsme si, nás několik, všimli, že je velmi nesrozumitelný pro čtení a porozumění vůbec jeho obsahu, a vyjadřovali jsme se k němu jak v prvním, tak v druhém čtení tenkrát, tak se stalo to, že tento zákon nedošel do třetího čtení v minulém volebním období, ale byl znovu předložený v období, které právě probíhá.

Ukázalo se, že to s tím zákonem není tak jednoduché, že jej nestačí pouze jako věrní členové Evropské unie implementovat, přijmout, podřídit se mu, ale že on obsahuje a dotýká se celé řady závažných problémů, dokonce takových, že došlo celkem vzato k ne úplně obvyklé věci, že k němu byl svolaný kulatý stůl, na kterém se sešlo široké spektrum různých zájmových skupin, kterých se ten zákon dotýká, ať už tedy od akademické obce přes správce sbírek, ale také soukromých osob, protože nejenom akademická obec, nejenom univerzity, nejenom vědecká pracoviště spravovaná, zřizovaná státem, ale i soukromí jednotlivci, občané, mají poměrně obsáhlé sbírky, které buďto vytvořili svou vlastní sběratelskou činností, anebo které získali třeba nějakým dědictvím a kterých by se velmi významně zákon jako aplikace Nagojského protokolu dotýkal.

Díky panu kolegovi Váchovi došlo k tomu, že se nakonec předkladatel dohodl se zájmovými subjekty, a došlo k tomu, že máme návrh, který je vysvětlený, se všemi projednaný, došlo se k nějaké shodě, a proto klidně, dovoluje-li to jednací řád, můžeme o tom návrhu hlasovat ve třetím čtení klidně dneska, pokud je to možné.

Připomínám, že návrhy, které přicházejí jako adaptační návrhy od Evropské unie, k nim je třeba přistupovat velmi opatrně, podrobně je projednat, případně se snažit bránit nějaké pozměňovací činnosti ministerstva, což například uvidíme zítra, pokud dojde ke třetímu čtení zákona o vodách.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Vácha.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Jenom krátce. Mně se nestává zas tak často, abych pochválil ministerstvo za jejich přístup. Toto je chvilka, kdy bych chtěl pochválit přístup Ministerstva životního prostředí, jak pana ministra, tak hlavně jeho úředníků, za přístup k vědecké komunitě. Projednávání zákona bylo předloženo v devadesátce, my jsme to vetovali společně s ODS a Piráty a zjevně to mělo velmi pozitivní efekt na kvalitu zákona, ale hlavně na důvěru akademické obce ve státní orgány, případně v ministerstvo.

Sešel jsem se se zástupci Ministerstva životního prostředí, potom jsme měli kulatý stůl, byla vytvořena pracovní skupina, v které jsou výzkumníci z Národní genetické banky, Národního muzea, Přírodovědecké fakulty Karlovy univerzity, Biologického centra Přírodovědecké fakulty naší Jihočeské univerzity, Fakulty agrobiologie z České zemědělské univerzity, Ústavu biologie obratlovců Akademie věd, a tato skupina připravila ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí právě

pozměňující návrh, který by měl být načten. Je to kompromisní návrh, který řeší nejasnosti, které tady byly zmíněny v prvním čtení.

Tato skupina by se měla dál účastnit na jednání s Ministerstvem životního prostředí, protože tento zákon je opravdu jenom implementace části Nagojského protokolu, ale ten Nagojský protokol je velice rozsáhlý, a on se k nám do Poslanecké sněmovny už jako zákon pravděpodobně nedostane, o to významnější budou prováděcí předpisy, různé vyhlášky a metodické pokyny, právě na kterých Ministerstvo životního prostředí slíbilo, že se ta expertní skupina bude, na jejich vytváření, podílet.

Tímto bych chtěl tedy zavázat pana ministra k tomu, aby opravdu této pracovní skupině, která byla zřízena, naslouchal a zval ji právě k projednávání a vytváření metodických pokynů, protože to bude v podstatě to nejdůležitější, převedení Nagojského protokolu do praxe. Pokud se tohle nepodaří udělat kvalitně, tak bude opravdu ohrožen výzkum v České republice.

Děkuji za pozornost.

A nakonec bych ještě jednou pochválil ministerstvo a jeho úředníky, což se samozřejmě z opozičních lavic nestává asi tak často. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Tolik přihlášky do obecné rozpravy. Pokud další není, tak ji končím. Zeptám se na závěrečná slova po obecné rozpravě. Není zájem. Návrh na vrácení nepadl, to znamená, otevíráme podrobnou rozpravu. Paní zpravodajka se hlásí. Prosím.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jak jsem již avizovala ve svém úvodním slovu, navrhuji dle § 94a odst. 4, aby se garanční výbor návrhem tohoto zákona dále nezabýval a zákon byl tak přesunut do třetího čtení. Zároveň bych chtěla znovu podat návrh na zkrácení lhůty, a to tak, aby bylo třetí čtení tisku číslo 15 zařazeno na program schůze dne 11. 4. jako pevný bod. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já se obávám, že to první je hlasovatelné. O tom můžeme hlasovat, aby se garanční výbor zákonem nezabýval. Nicméně lhůtu mezi druhým a třetím čtením lze zkrátit nejvýše na 7 dní, to znamená, na zítra to asi nepůjde.

Pan poslanec Vácha. Prosím.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Já se omlouvám. Asi neznám dostatečně jednací řád, ale pokud by tomu tak bylo, tak bych navrhl, aby se tím nezabýval ani ten druhý výbor, to znamená školský.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já si myslím, že to se týká pouze garančního výboru, takže podle mě z hlediska školského výboru je to vyřešeno. Ale já se zeptám paní zpravodajky, zda chce modifikovat svůj návrh tak, aby to vyhovovalo jednacímu řádu, to znamená možnost je zkrátit na 7 dní. Ještě na mikrofon.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo. Navrhuji zkrácení lhůty na 7 dní mezi druhým a třetím čtením. Takže by to bylo na příští středu zařazeno jako pevný bod.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ale o tom my nemůžeme rozhodnout. My můžeme zkrátit lhůtu.

Poslankyně Dana Balcarová: Tak dobře, bez té poslední věty.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Až bude projednáván pořad schůze, tak může někdo navrhnout, že to pevně zařadíme, ale teď bychom se vypořádali s tím, co můžeme. To znamená, zeptám se, zda je ještě nějaká přihláška do podrobné rozpravy. Pokud ne, tak ji končím. Zeptám se na závěrečná slova. Také ne.

Já tedy přivolám kolegy z předsálí a budeme hlasovat. Budeme hlasovat tak, jak návrhy byly předneseny, to znamená, nejprve rozhodneme o návrhu, aby se garanční výbor návrhem zákona nezabýval. Všechny odhlašuji, prosím o novou registraci.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem, aby se garanční výbor návrh zákona již dále nezabýval. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 8, přihlášeno je 139, pro 132, proti 3. Tento návrh byl přijat.

Teď budeme hlasovat o zkrácení lhůty pro třetí čtení na 7 dní.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 9, přihlášeno je 139, pro 136, proti 3. I tento návrh byl přijat.

To byly všechny hlasovatelné návrhy a já končím druhé čtení tohoto návrhu.

Otevírám bod číslo 4, což je

4.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 91/ - druhé čtení

Z pověření vlády prosím paní ministryni práce a sociálních věcí Jaroslavu Němcovou a žádám ji, aby tento tisk uvedla.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslava Němcová: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, s obsahem vládního návrhu zákona, který máte před sebou, jste byli seznámeni již v prvním čtení. I přesto mi dovolu, abych znovu připomněla, co je účelem tohoto návrhu.

Jedná se o zpřesnění ustanovení § 271b odst. 3 zákoníku práce tak, aby nedocházelo k nedůvodnému rozdílnému postupu při výpočtu náhrady za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti příslušející zaměstnanci v důsledku

pracovního úrazu nebo nemoci z povolání v případě, že tento zaměstnanec nedosahuje z důvodu nezaměstnanosti a následného vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání žádný výdělek, který je pro výpočet náhrady za ztrátu na výdělku v ostatních případech rozhodnou veličinou, a proto se mu ve smyslu uvedeného ustanovení za dosahovaný výdělek zohledňuje výdělek ve výši minimální mzdy.

Při výpočtu uvedené náhrady totiž pojišťovny, které realizují zákonné pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání, což je v naší republice je Česká pojišťovna, a. s., a Kooperativa pojišťovna, a. s., uplatňují rozdílný postup. Zatímco Česká pojišťovna započítává jako dosahovaný výdělek aktuální výši minimální mzdy, Kooperativa pojišťovna vychází z výše minimální mzdy platné v době, kdy se poškozený uchazeč stal uchazečem o zaměstnání. Uvedený rozdílný postup při výpočtu náhrady má za následek, že v případě, kdy náhradu za ztrátu na výdělku poskytuje Česká pojišťovna, dochází při každém zvýšení minimální mzdy ke snížení poskytované náhrady právě o tu částku zvýšení minimální mzdy, zatímco v případě, kdy náhradu za ztrátu na výdělku poskytuje Kooperativa pojišťovna, ke snížení poskytované náhrady nedochází.

Vládní návrh zákona tedy směřuje k tomu, aby nedocházelo při každém zvýšení minimální mzdy ke snížení uvedené náhrady, tedy aby napříště bylo postupováno podle postupu, který i dnes uplatňuje pojišťovna Kooperativa, nikoliv Česká pojišťovna. Předmětný návrh zákona byla vypracován jako reakce na návrh poslanců pana Kaňkovského a pana Nachera, kteří předložili obdobný návrh. Byl to sněmovní tisk číslo 22, který však není komplexní, neboť neobsahuje úpravu výpočtu náhrady mzdy za ztrátu na výdělku u příslušníků bezpečnostních sborů a vojáků z povolání, tedy osob, které se stejně jako zaměstnanci, kterým vzniká nárok na uvedenou náhradu podle zákoníku práce, ocitají ve stejné situaci, kdy je jim po skončení služebního poměru jako uchazečům o zaměstnání zohledňována jako dosažený výdělek minimální mzda. Z tohoto důvodu zaujala vláda k poslaneckému návrhu negativní stanovisko a vládní návrh zákona výše uvedené nedostatky poslaneckého návrhu již odstraňuje a neobsahuje.

Výbor pro sociální politiku, který byl určen jako garanční výbor pro tento návrh zákona, jej dne 29. března projednal a doporučil, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyslovila s tímto vládním návrhem souhlas. Na tomto výboru se rovněž projednával pozměňovací návrh, který předložil pan poslanec Kaňkovský. Vzhledem k tomu, že tento návrh jde nad rámec předpokládaného návrhu zákona, jehož jediným účelem je sjednocení postupu dvou pojišťoven, tak k tomuto návrhu zaujímám negativní stanovisko. Toto negativní stanovisko zaujalo i Ministerstvo vnitra a Ministerstvo obrany, kterým byl pozměňovací návrh mým rezortem zaslán k vyjádření, neboť i jich se věcně a legislativně týká.

Aby bylo dosaženo hlavního účelu zákona, budu ve třetím čtení podporovat jeho schválení ve vládou předložené podobě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní ministryně. My jsme tento návrh v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako tisk 91/1. Prosím zpravodajku

tohoto výboru paní poslankyni Gajdůškovou, aby nás informovala o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážená vládo, paní poslankyně, páni poslanci, zpravodajská zpráva k návrhu novely zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, bude velmi krátká. Paní ministryně už zopakovala meritum věci a já si dovolím jenom podtrhnout to, oč v tomto návrhu jde.

Navrhuje se jednoznačně stanovit, že za výdělek po pracovním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání, kdy je třeba... tedy se odečítá od výše renty z pojištění... se v těch případech, kdy je třeba stanovit fiktivní výdělek, považuje výdělek ve výši minimální mzdy platné v den zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání. Je to reakce na to, že sice pozitivní navyšování minimální mzdy, ale je vůči lidem, kteří jsou po pracovním úrazu nebo po nemoci z povolání poškozeni. Pro stanovení výše náhrady za ztrátu výdělku by započítávání aktuální výše zvyšující se minimální mzdy znamenalo snížení poskytované náhrady. Navrhovaná úprava je pro poškozené pracovním úrazem nebo nemocí z povolání tedy výhodnější.

Tento návrh, jak zde paní ministryně říkala, byl již podán jako poslanecký návrh z iniciativy Národní rady zdravotně postižených panem poslancem Kaňkovským a Nacherem. Vládní návrh, který projednáváme, z tohoto poslaneckého návrhu vychází a rozšiřuje ho o řešení stejné situace u příslušníků bezpečnostních sborů a vojáků z povolání, které poslanecký návrh neobsahoval. Účinnost návrhu je dnem vyhlášení.

První čtení tohoto návrhu zákona bylo 21. 3. a byla stanovena sedmidenní lhůta pro jeho projednání. Výbor návrh projednal ve zkrácené lhůtě dne 29. března. Přijal usnesení, se kterým vás poté seznámím. Musím ale konstatovat, že na výboru nebyl vznesen žádný pozměňovací návrh. Debata ale proběhla o možné úpravě, ten možný pozměňovací návrh byl debatován, nicméně nebyl přednesen na výboru a nebyl hlasován.

Výbor poté přijal usnesení následujícího znění: Po odůvodnění náměstkyně ministryně práce a sociálních věcí paní Marie Bílkové, náměstka ministryně práce a sociálních věcí Petra Hůrky, zpravodajské zprávy poslankyně Aleny Gajdůškové a po rozpravě výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, a zmocňuje zpravodajku výboru, aby se stanoviskem výboru seznámila schůzi Poslanecké sněmovny a ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedla příslušné legislativně technické úpravy.

Toť pro tuto chvíli vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a otevírám obecnou rozpravu. Mám zatím jednu přihlášku, a to přihlášku pana poslance Kaňkovského.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády. Jak už jsem zde zmínil v prvním čtení tohoto návrhu zákona, poslanecký klub KDU-ČSL tento vládní návrh podpoří, Koneckonců jak už zde zaznělo, vychází z naší poslanecké novely, kterou jsme předložili s kolegou Patrikem Nacherem jako sněmovní tisk 22. Poté co bylo zavetováno projednání této vládní novely v režimu § 90 odst. 2, jsme zde na plénu nastínili některé problémy, které jsou spojeny s odškodněním lidí po pracovních úrazech či u lidí, kteří mají přiznanou chorobu z povolání. Pak jsme v této diskusi pokračovali i na výboru pro sociální politiku, přičemž jsme si všichni vědomi toho, že současná právní úprava odškodňování po pracovních úrazech je velmi složitá a směrem do budoucnosti bude třeba hledat nový systém, jednak co se týče organizace, ale i celkově provádění těchto odškodnění. Myslím si ale, že když už byla tato novela předložena a nevyšlo projednání ve zkráceném čtení, tak je potřeba ty problémy alespoň pojmenovat. Proto jsme i využili mezi jednáním výborů a druhým čtením možnosti konzultovat se zástupci Národní rady osob se zdravotním postižením na Ministerstvu práce a sociálních věcí některé z těch problémů, které sužují zejména lidi, kteří pracovali v hornické profesi, ale i další pracovníky, kteří jsou postiženi chorobou z povolání nebo pracovními úrazy. Tam se jedná často o skláře, pracovníky hutí a některých dalších profesí.

Já samozřejmě cítím potřebu schválit tuto novelu v co nejkratší možné době, proto jsme některé možné podněty k podání pozměňovacích návrhů výrazným způsobem zkorigovali. Já dnes v podrobné rozpravě načtu pouze jednu změnu a ta se týká přímo toho odstavce 3 § 271b, kde se doplní slova "prvního". Proč tady to jedno slovo je tak důležité? Touto úpravou, pokud bychom ji přijali, se jednoznačně stanoví, že za výdělek po pracovním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání se u poškozených osob, které jsou v evidenci uchazečů o zaměstnání, považuje výdělek ve výši minimální mzdy platné v den prvního zařazení poškozeného do evidence uchazečů o zaměstnání.

Tyto situace nastávají v době, kdy je ekonomická konjunktura a ten zdravotně postižený, člověk, který má přiznanou buď chorobu z povolání, anebo je po pracovním úrazu, najde zaměstnání, vypadne z evidence uchazečů o zaměstnání, ale ve chvíli, kdy zaměstnání znovu ztratí, což se stane z různých důvodů, ale nejčastěji zase v době, kdy se zvyšuje nezaměstnanost, tak poté, co je znovu zařazen do evidence uchazečů o zaměstnání, se mu vyplácená renta krátí právě z toho důvodu, že mezitím šel do zaměstnání. My považujeme toto opatření za diskriminační a hlavně to ty poškozené lidi nabádá k tomu, aby buď trvale zůstávali v evidenci uchazečů o zaměstnání, anebo aby se v tom pracovním prostředí pohybovali v zóně šedé ekonomiky. Já jsem přesvědčený o tom, že tohle nemůže být zájmem společnosti, aby lidem, kteří už byli poškozeni pracovním úrazem, víceméně mají už trvalé, většinou i poměrně těžké zdravotní postižení, abychom jim bránili se znovu zařadit do společnosti a i do pracovního života.

Z toho důvodu vás chci požádat, abyste pak ve třetím čtení tuto jednoduchou úpravu, kterou pak načtu v pozměňovacím návrhu, podpořili, protože se jedná o té předmětné věci, navazuje na tu předmětnou věc, které se týká vládní návrh zákona, a skutečně zpřesňuje i pro ty pojišťovny podmínky, aby jasně věděly, jakým způsobem

mají postupovat. Tolik tedy v tuto chvíli za mě a v podrobné rozpravě potom načtu zmiňovaný pozměňovací návrh.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se na další přihlášky do obecné rozpravy. Pokud ne, tak ji končím. Zeptám se na závěrečná slova po obecné rozpravě. Není třeba. Nic hlasovatelného nepadlo, takže otevírám podrobnou rozpravu a mám zde jednu přihlášku, to je opět pan poslanec Kaňkovský. Než dorazí, tak omluvím pana poslance Bláhu, a to mezi 16. a 19. hodinou z důvodu jednání ve volebním kraji.

Poslanec Vít Kaňkovský: Ještě jednou dobré odpoledne, milé kolegyně, vážení kolegové, už jenom stručně. Chci se tímto přihlásit k pozměňovacímu návrhu ke sněmovnímu tisku 91, který je evidován v systému pod číslem sněmovního dokumentu 551. Pokud se týká odůvodnění, tak to zde již zaznělo v obecné rozpravě. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dále do podrobné rozpravy nikoho nevidím, tak ji také končím. Závěrečná slova? Paní ministryně? Ne. Zeptat se musím. Paní zpravodajka? Prosím.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Jenom konstatuji, že v podrobné rozpravě padl jeden pozměňovací návrh, a jako zpravodajka říkám, že tento pozměňovací návrh podporuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Nic dalšího nezaznělo, tzn. hlasovatelného nic není, takže končím i tento bod.

Budeme pokračovat bodem číslo

6.

Vládní návrh zákona o distribuci pojištění a zajištění /sněmovní tisk 48/- druhé čtení

Z pověření vlády prosím paní ministryni financí Alenu Schillerovou, aby nám tento tisk uvedla.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane předsedající, dobrý den, dámy a pánové. Dovolte, abych v návaznosti na první čtení sněmovního tisku a jeho následné projednání na rozpočtovém výboru vás seznámila s vládním návrhem zákona o distribuci pojištění a zajištění.

Tento návrh představuje transpoziční normu, kterou se do našeho právního řádu implementuje evropská směrnice o distribuci pojištění. Návrh zákona však také

obsahuje prvky národní úpravy, která reaguje na některé specifické problémy tuzemského pojistného trhu, a jejich společným cílem je ochrana spotřebitele. Uvedenými problémy jsou zejména poškozování klientů při sjednávání životního pojištění, problém nízké odborné kvalifikace distributorů pojištění a značně omezených dohledových nástrojů České národní banky coby příslušného orgánu dohledu.

Jádro zvýšení ochrany spotřebitele při sjednávání pojistných produktů spočívá především v posílení odpovědnosti pojišťoven a pojišťovacích zprostředkovatelů za kvalitu jejich distribuční sítě a dále v důrazu na to, aby byl klient srozumitelně a transparentně informován o podstatných aspektech pojištění, které je mu nabízeno. To se týká především prodeje kapitálového a investičního pojištění, což jsou produkty, s nimiž bývá nejvíce spojován problém tzv. přepojišťování. Proto zde zavádíme standardizovaný formulář, který by měl klientům umožnit se v nabídkách pojištění snáze orientovat a vyhodnotit si lépe výhodnost daného pojistného produktu.

V souladu s úpravou platnou pro spotřebitelské úvěry a kapitálový trh se uplatňuje i nový jednotný standard odbornosti, včetně způsobů jejího ověřování. Zatímco stávající systém požadavku na odbornost distributorů pojištění je postaven na formálním ověřování teoretických znalostí ze všech pojistných odvětví, nový zákon oproti tomu zdůrazňuje potřebu spíše hloubky než šíře potřebných znalostí a dále též souvisejících praktických dovedností, které jsou nezbytné pro kvalifikované jednání se zákazníkem.

K pozměňovacím návrhům, které byly navrženy a projednány na rozpočtovém výboru, jsem dala v naprosté většině souhlasné stanovisko, neboť je považuji za kompromis mezi zájmem na posílení ochrany spotřebitele, na efektivním výkonu dohledu a na co nejmenším zásahu do stávajících obchodních modelů pojišťoven a pojišťovacích zprostředkovatelů. Nepodpořila jsem pouze dva pozměňovací návrhy, kdy jeden se týkal změny v regulaci odměny pojišťovacích zprostředkovatelů v životním pojištění a druhý pak legislativní úpravy, která s předpokládanou materií z mého pohledu věcně nesouvisí.

K otázce regulace odměny pojišťovacích zprostředkovatelů v životním pojištění bych jen ráda dodala, že platná právní úprava byla přijata po složitých odborných i politických diskusích, které probíhaly při projednávání novely zákona o pojišťovacích zprostředkovatelích a novely zákona o pojišťovnictví v letech 2015 a 2016. Jedná se tedy o složitě dosažený kompromis, který nepovažujeme za žádoucí v danou chvíli narušovat, tím spíše proto, že tato úprava v praxi funguje teprve zhruba 15 měsíců. Další novelizace v takto krátkém časovém úseku by jen dále prohloubila nejistotu, které jsou adresáti regulací v této věci vystaveni již několik let, co se odborná a politická debata o nové úpravě distribuce v pojišťovnictví vedla a vede. Zásadně proto s tímto pozměňovacím návrhem nesouhlasila také rovněž Česká národní banka.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní ministryně. My jsme tento návrh v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu.

Usnesení výboru byla doručena jako tisky 48/1 a 2. Prosím, aby se slova ujal pan zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Juříček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Dámy a pánové, jen úvodem musím říct, že tato materie se nakonec ukázala poměrně složitější, než jsme si mysleli. V pojišťovnictví se točí asi 330 miliard korun, takže s paní ministryní a s jejími pověřenými lidmi jsme museli udělat schůzi se spoustou stakeholderů, a to jak Asociace pojišťoven, distributorů České národní banky, komor apod., takže z toho pak nakonec vyplynulo sedm mých pozměňovacích návrhů, které byly projednány na rozpočtovém výboru, kde získaly drtivou podporu. Musím poděkovat všem poslancům za TOP 09, ODS, Pirátů a SPD za připomínky, které jsme postupně implementovali právě v rámci těchto sedmi pozměňovacích návrhů, takže výsledkem je ten dokument, který máte. Nicméně musím uvést, že v podrobné rozpravě jsme ještě cizelovali některé slovní obraty v rámci toho, aby to bylo kompatibilní se zákonem o pojišťovnictví, takže v podrobné rozpravě načtu ještě další dva pozměňovací návrhy, které máte pod čísly 553 a 552. Jinak bych samozřejmě doporučil, aby celý ten materiál byl puštěn do třetího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku, tak ji končím. Závěrečná slova asi nebudou třeba. Otevírám podrobnou rozpravu a prosím pana zpravodaje.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji ještě jednou. Jen abych uvedl ty dva pozměňovací návrhy, které jsem ještě dodal dnes. Je v něm jenom úprava, jak jsem říkal, zákona o pojišťovnictví, což nahrazuje bod 6, což byl návrh právě o distribuci pojištění a zajištění, v místě GDPR, tak aby to odpovídalo. Takže ten odstavec 7 se upravuje, včetně distribuovaného pojištění, a to včetně jejich rodných čísel. Co se týká bodu 8, tak pouze se tam přehazuje pár slovíček, jestli zpracovávají v souvislosti s distribucí pojištění. To je ten pozměňovací návrh 553.

A pozměňovací návrh 552 je v podstatě pozměňovací návrh, který doplňuje spíše jenom legislativně technické úpravy a snaží se zjednodušit text toho daného zákona a vypouští se tam několik odstavců tak, aby nebyly zbytečně redundantní.

Takže to je z mé strany všechno pro tisk 48. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dále do podrobné rozpravy žádnou přihlášku nemám, tak ji končím. Zeptám se na závěrečná slova. Není třeba. Nic hlasovatelného nepadlo, tak můžeme tento bod ukončit.

Otevírám bod číslo

7.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony
v souvislosti s přijetím zákona o distribuci pojištění a zajištění
/sněmovní tisk 49/ - druhé čtení**

Opět prosím paní ministryni financí.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, velice stručně. Dovolte, abych uvedla sněmovní tisk číslo 49, který představuje návrh souboru změn platných zákonů, které vyplývají ze sněmovního tisku číslo 48, tzn. z vládního návrhu zákona o distribuci pojištění a zajištění, který jsem před chvílí okomentovala. Konkrétně se jedná o změnu živnostenského zákona, zákona o pojišťovnictví, zákona o správních poplatcích, zákona o finančním arbitrovi a občanského zákoníku.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. I tento tisk jsme v prvním čtení přikázali rozpočtovému výboru jako garančnímu, usnesení byla doručena jako tisky 49/1 a 2. Prosím pana zpravodaje, kterým je opět pan poslanec Juříček, aby nás informoval o projednání ve výboru.

Poslanec Pavel Juříček: Ano, děkuji. Tyto dva tisky jsou navazující, takže obdobně 14. března na rozpočtovém výboru jsme projednali šest pozměňovacích návrhů, pět bylo z mé strany ve spolupráci zase s Ministerstvem financí a všemi už jmenovanými. Takže zase naprosto drtivá podpora těchto úprav v rozpočtovém výboru. Znovu musím všem poděkovat, protože to souvisí.

A chci jenom ještě doplnit jeden pozměňovák, který nakonec se ukázal. Česká národní banka vzhledem k tomu, že dochází k přeregistraci všech pojišťoven, distributorů a jednotlivců v tomto systému, požádala o prodloužení termínu. Původně jsme měli na mysli, že platnost tohoto zákona bude prvním dnem čtvrtého kalendářního měsíce, a nakonec došlo k dohodě s Českou národní bankou, že to bude první den pátého kalendářního měsíce. Nicméně mohu říct, že se podařilo dojednat, aby všichni podnikatelé v rámci pojišťování měli přeregistraci zdarma, původně to tak nebylo, protože oni už jednou tu registraci platili, utratili za to zhruba 1,3 mld. korun. A podařilo se dojednat i z hlediska samotných školení, která byla původně ve výši 50 tis., tak se snížila na 25 tis. korun. Takže to jsou související tisky.

Jinak samozřejmě usnesení rozpočtového výboru ze 14. března je to, že doporučuje Poslanecké sněmovně, aby v tomto duchu schválila tyto zákony. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. A otevírám obecnou rozpravu. Nikoho nevidím, tak ji končím. Závěrečná slova po obecné není potřeba. Otevírám podrobnou rozpravu. Také se nikdo nehlásí, takže ji končím. Zeptám se ještě jednou na závěrečná slova. Nejsou potřeba. Končím projednávání tohoto bodu.

(Zpravodaj posl. Juříček se obrací mimo mikrofon na předsedajícího.)

Kolegyně a kolegové, prosím o tři minuty strpení. Přeřuším jednání Sněmovny na tři minuty a poradíme se s paní ministryní, jak dál.

(Jednání přerušeno od 16.54 do 16.57 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády. Technická přestávka skončila. Požádám sněmovnu o klid. A budeme pokračovat.

Dalším bodem našeho programu je už prvé čtení zákonů a to je

8.

Návrh poslanců Václava Klause, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 61/ - prvé čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 61/1. Požádám zástupce navrhovatelů, a to pana poslance Václava Klause, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Požádám také o to, aby u stolku zpravodajů zaujal své místo pan poslanec Lukáš Bartoň. A až se sněmovna uklidní a bude dostatečně důstojné prostředí pro projednání dalšího bodu programu, tak hned panu poslanci Václavu Klausovi udělím slovo. (Hluk v sále trvá.) Rozpustíme hloučky. Prosím, usad'te se na svá místa. Kdo chce diskutovat něco jiného, jistě velmi důležitého, necht' své diskuse přenesete do předšálí. (Sál se ztišila.)

Tak pan Václav Klaus jako zástupce navrhovatelů má slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den, dámy a pánové. Děkuji předsedajícímu za slovo. Dovolte, abych vás seznámil s touto novelou zákona. Je to číslo 61. Je to moje první novela zákona, kterou předkládám, takže stejně jako když jede autoškola, poprosil bych o jistou shovívavost a mň troubení a hučení, až to budu obhajovat. A tím bych ukončil bonmoty a věnoval bych se meritů věci.

Až do roku 2003 jsme neměli žádný školský zákon a naše školy celkem úspěšně fungovaly. Ředitelé vydávali vysvědčení, děti chodily do školy atd. atd. Poté byl většinou jednoho hlasu – nechci říkat koho – přijat školský zákon. Nyní máme už 300 stran a každý rok a každé volební období přibývají další desítky a desítky stran, paragrafů a podobně. Z toho vzniká obrovská byrokracie pro školy, protože z každého paragrafu vzniká vyhláška, metodický pokyn atd. atd. a dopadá to na lidi v terénu. Mým cílem je řadu těchto věcí ze školského zákona odstranit a řadu těch novinek, které tam přišly v posledním volebním období. Toto, co vám tu dneska představím, je jedna z nich a týká se mateřských školek. (Neklid v sále.)

České mateřské školy stále ještě požívají... (Řečník se odmlčel.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám rozumím, pane poslanče. Znovu požádám sněmovnu o klid. Víte, nejsložitější projednávání zákonů se vždycky týká školství, protože každý z nás chodil do školy, dopravy, protože chodíme minimálně pěšky po silnici, když nejezdíme, tak to je také složité, a potom ještě zdravotnictví, protože vždycky nám někde něco chybí. Ale právě proto si myslím, že je důležité dávat pozor na přednes navrhovatele. Prosím, pokračujte.

Poslanec Václav Klaus: Děkuji. Tomu rozumím. Já jsem zase dvacet let stál před katedrou, tak na takový šum ve třídě jsem trochu citlivější než jiní. Omlouvám se za přerušení.

České školky patřily vždycky ke světové špičce a patří dosud. Máme vynikající metodiku, tradici, vybavení a velice vzdělaný a kvalitní personál. Mám pocit, že novela, která prošla v minulém funkčním období, dokáže tuto naši přednost nabourat, a proto jsem podal vlastní novelu, která ruší některé části školského zákona. Konkrétně se jedná o tři věci. Zaprvé je to povinnost obcí přijímat dvouleté děti do školek a zajištění téhož od mateřských školek, to je jedna část. Zadruhé je to vůbec samotná instituce povinné mateřské školky pro předškoláky. A zatřetí je to věc týkající se školky zadarmo v posledním roce předškolního vzdělávání.

Jsem bytostně přesvědčen, a zkusím obhájit o všech třech těchto věcech, že mají smysl zrušit. Nebudu zastírat, že jsem se snažil s většinou z vás mluvit, že politická podpora se liší. U dvouletých dětí je poměrně široká, nebo to aspoň tak vnímám. U povinné školky to trochu slábne. A třetí část – jistě dojde k pozměňovacím návrhům, které samozřejmě projednáme. Osobně budu rád, když projde jakákoli část této novely.

Čili první věc jsou dvouleté děti povinné ve školkách. Když se na to podíváme logickým prizmatem, řeknu úvodem jednu věc. Tahle moje novela nezakazuje nikomu, aby přijímal dítě mladší tří let do školky, protože máme malé obce, kde mají málo dětí. Někomu je dva a tři čtvrtě, nebo dva a půl, chodí tam na dopoledne dva dny v týdnu. Super. Tahle ta novela jaksí ruší tu obligatornost, že obce to musí zajistit, školka to musí přijmout. Když se na to podíváme z hlediska dětí, tady je stanovisko jasné. Všichni relevantní dětské psychologové, všichni zkušené učitelé mateřských škol, lékaři, všichni vám řeknou, že kolektivní dlouhodobé vzdělávání je vhodné pro děti zralé, pro děti zralé předškolní docházky. V závěru své řeči ocituji některé kapacity nebo stanoviska, které to podporují. Ale každý z vás, kdo má malé dítě, asi se mnou budete souhlasit, že zájem dětí je jednoznačný, aby v batolecím věku byl ideálně s maminkou, s babičkou, v nějakém kolektivním zařízení jenom krátkodobě. Čili z hlediska dvouletých dětí je to jasné.

Z hlediska mateřských školek si uvědomme, že se jedná o předškolní vzdělávání. Mateřské školky tuhle snahu implementovat tam dvouleté děti silně odmítají, protože paní učitelky nechtěly být chůvami. Kdyby chtěly být chůvami, vystudují něco jiného. Ony chtějí být učitelkami, chtějí se věnovat předškolnímu vzdělávání dětí. Když do skupiny čtyř- pětiletých dětí vrhneme jedno dvouleté, tři, čtyři, 90 % energie paní učitelky bude směřováno na toho malého drobečka, který je ještě nezralý vůbec tam být, včetně všech hygienických a sociálních a dalších věcí. A celá kvalita

předškolního vzdělávání České republiky půjde do háje, když to řeknu lidově. Nebál bych se použít slova "věková inkluze" v této věci.

A pak je tady třetí faktor. To jsou obce. Obce mají povinnost toto zajistit. Jednoduchou matematikou spočteme, že může dojít k nárůstu až o čtvrtinu finančních prostředků, které by ty obce musely vynaložit, když místo tří- až šestiletých dětí by se musely postarat o dvou- až šestileté děti. To není velice složitá matematika. Pro desetitisícové město to znamená postavit novou školkou navíc a podobně. Je to v řádech miliard korun. A taky Svaz měst a obcí a další instituce se zuřivě brání a podporují tuto moji novelu.

Zmíním v této věci i to, že Česká republika za spoustu peněz umožňuje rodičům až do čtyř let věku placenou rodičovskou dovolenou. Zmíním v této věci pro takové ty evropské nadšence, že jenom tři evropské země mají obligatorně zajištěna místa pro děti mladší tří let ve školkách. Jenom tři. Je to Dánsko, Finsko a Belgie. Všechny ostatní mají tři roky a výše, nebo to garantováno nemají.

Takže to je ta část týkající se dvouletých dětí. Čili zaprvé jménem těch malých drobečků, kterým bude lépe u maminky, jménem paní učitelek ze školek, jménem drtivé většiny obcí České republiky vás žádám, abyste tohle podpořili, propustili do druhého čtení a zrušili obligatornost takového toho ideologického opatření, které bylo přijato z nějakých sociálních a nevím jakých dalších důvodů, přehodit nějaký problém, který existuje, na učitelky v mateřských školkách. Tak to je ta první část novely.

Druhá část je povinná školka. Tady si řekněme, že přes 90 % dětí stejně do školky chodilo, asi i všechny vaše. Čili tahle úprava, která byla přijata, se týkala poměrně mizivého počtu dětí. Došlo víceméně k rozšíření povinné školní docházky o další rok, což není málo. Čili už je to od 5 do 15 let, nebo spíše od 5 do 26 let vzhledem k masovému vyššímu vzdělávání v České republice, což je neustálé prodlužování školského systému. Zákon byl dílem přijat tehdy kvůli jakémusi tlaku protidiskriminačních blablabla opatření, což je pravda. Spousta dětí ze sociálně slabších rodin tam nechodila, ale ona nechodí často ani do školy. Ona teď nechodí ani do té školky, i když je povinná. Máme spousty případů, že do školy chodí ten slavný asistent, pečlivě tam zapisuje, a dítě tam nechodí. Čili jestli chceme řešit zrovna problematiku nějakých menšin nebo sociálně slabších rodin, tak to řešme, ale nikoliv prostřednictvím školského zákona. To podle mě do toho nepatří.

Má to totiž i oběti. Obětí je zaprvé další byrokracie, která ve školkách panuje. Omluvenky, organizace dne, poslanci se tím zabývají. Prostě přináší to spoustu nákladů. A ten přínos je velká otázka. My nemáme žádné zvýšení kvality našich prvnáčků nebo pátáků. Prostě jako lepší výkon vzdělávací soustavy. Je to čistě opatření, které lidi k něčemu nutí, aniž tam máme nějaké větší plus.

Řekněme si dva typy rodičů, které to může velkým způsobem otravovat. Zaprvé řekněme rodiny sociálně ne silné, které bydlí daleko od střediskové obce někde za lesem. Maminka je sama doma, má malinké dvouleté dítě a má tohle pětileté, mají tam hospodářství, nebo kýho čerta, nevím. A tatínek v šest ráno jediným autem jede do práce. Tohle je třeba rodina, kde ty děti jsou normálně doma a jdou až pak do školy v šesti letech, ale podle této novely ta paní tedy musí vzít obě dvě děti a převézt

je do střediskové obce, aby dítě splnilo povinnou předškolní docházku. Ještě většinou jede nějaký školní autobus, ale ten je tam odveze a zpátky jede ve dvě, takže pak tam bloumá po střediskové obci s tím dvouletým. Jsou i takovéhle případy. Prostě lidi, kterým komplikujeme život. A proč?

A pak jsou lidé řekněme zase sociálně silní, kteří třeba cestují, nebo já nevím... K nám do školy chodil Karel Gott. Tak představa, že by jeli, když holčičce bude pět let, někam do ciziny nebo na hory a tam trávili hezké chvíle, než ještě dítě půjde do školy – je spousta lidí, kteří pracují, jsou v cizině, a vy jim vlastně dáte tu nutnost, že už je povinná škola od pěti. O rok jim to posunete. Zkomplikuje jim to život, zkomplikuje jim to rodinný život a otázka je proč. Kvalita vzdělávání se tím nijak nezvýšila na výstupu, který máme. Takže to je druhá část týkající se povinné školky.

Třetí část je to placení. Já nechci – broď je ještě daleko, tady ta podpora byla nejmenší, když jsem o tom mluvil. Ale uvědomme si, že máme bezplatné vzdělávání, v tom jsme všichni zajedno, státní školy zadarmo, ale nemáme bezplatné školky, nemáme bezplatné předškolní vzdělávání. Když se to zavedlo, já si to dobře pamatuji, protože mám čtyři děti, tak tomu nejstaršímu bylo akorát pět a holčice bylo 3,5, takže za Vojtěška jsme platit přestali a Kačence se zvýšil ten poplatek asi o 200 korun. Takže to stejně zaplatí ti tříletí, čtyřletí, nebo to zaplatí obce, nebo to zaplatíte vy jako daňoví poplatníci. Ono není nic zadarmo. Je to miliarda korun, která je v tom systému. Školky by je dokázaly využít atd. atd. Takže to je věc týkající se financování.

Zmíním už tedy na závěr jenom nějaká podpůrná stanoviska. Zprvu musím zmínit: Navržená úprava – ta moje – je slučitelná s právem EU. To je důležité. Vyjádření České školní inspekce: Začlenění dvouletých dětí do předškolního vzdělávání nepodporují podmínky, ve kterých se většina škol nachází, heterogenní třídy mateřských škol vykazují problematické materiální vybavení, které klade vysoké nároky na zajištění bezpečnosti i kvality vzdělávání dvouletých dětí. Pedagogové nejsou a nejsou metodicky připraveni. Stanovisko Rady města Brna, stanovisko Sdružení měst a obcí podporující, stanovisko měst a obcí Plzeňského kraje, petice 15 tisíc učitelek mateřských škol atd. atd. Asi vás nebudu zdržovat, když tak ještě v diskuzi se budeme navzájem tady umlácovat argumenty a počty. Řada školských asociací. Takže zkrátka je to věc, která zasluhuje vaši pozornost, je vhodná k opravě, je vhodná ke zjednodušení školského systému.

To je asi ode mě na úvod všechno. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Václavu Klausovi a požádám zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Lukáše Bartoně, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, předložená úprava řeší vlastně tři oblasti. První je povinná předškolní docházka, jak už bylo řečeno. Druhá je povinnost školek přijímat dvouleté děti a třetí je úplata za poskytování nepovinného předškolního vzdělávání. Všechny tyto tři body vzbudily velkou diskuzi.

Vláda projednala tento návrh a zaujala stanovisko nesouhlasné. Zatímco první dva body, tedy zrušení § 34, je návrat do původního stavu, tak úplata za poskytování nepovinného předškolního vzdělávání je přidání něčeho navíc.

Tot' za mě vše. Vidím, že je přihlášeno mnoho lidí do rozpravy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji, a můžu tedy otevřít obecnou rozpravu. Jako první se hlásí paní poslankyně Tereza Hyťhová. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, situace, která se po zavedení povinného posledního roku předškolní výchovy vyvinula v oblasti administrativní náročnosti, je naprosto neúnosná. Dříve využívalo poslední rok před školou služby mateřské školy více než 90 % rodičů. Využívali to komfortně podle potřeby. Někdy všech pět dnů v týdnu, jindy dali některý den děti k babičce nebo zvolili jiný rodinný program. Dnes probíhá administrativa mezi rodiči a mateřskou školou. Řeší se omlouvání a pedagogickým pracovníkům přibýly administrativní povinnosti.

Samozřejmě nelze zpochybnit význam předškolního vzdělávání. Z předchozí praxe je však zřejmé, že si to uvědomuje drtivá většina rodičů. V případech, kdy dojde k situaci, že dítě není zralé v šesti letech na nástup do základní školy, existuje dnes systém přípravných tříd na základních školách, kde mohou tento hendikep dohnat. Z výše uvedených důvodů je také zřejmé, že zavedení povinného posledního roku mateřské školy bylo zbytečné a snížilo to komfort spolupráce mezi rodiči a mateřskou školou.

Druhým problémem je zavedení obligatorní, tedy zákonné, povinnosti pro mateřské školy přijímat děti od dvou let věku. Zde je třeba říct, že naprosto nezpochybňuji toto řešení v případě, kdy to zvaží zřizovatelé mateřských škol na základě nízkých podmínek a zájmu rodičů. Je ale sporné tuto povinnost zavést ze zákona, neboť přináší zásadní změnu do práce mateřských škol. Dvouleté dítě vyžaduje nikoliv předškolní vzdělávání, ale péči. Je to skupina dětí, která bude vyžadovat plošně stavební a technické úpravy v mateřských školách, oddělené vybavení vhodné pro děti už od dvou let věku, a bude to znamenat změnu v personálním zajištění práce mateřských škol. Je tady otázka, proč tuto věc ukládat plošně a nenechat to na rozhodnutí zřizovatelů, především obcí a měst, které vychází z konkrétních podmínek. Já jinak vycházím také ze své vlastní zkušenosti, jelikož jsem sama v rámci praxe učila v mateřské škole i na základní škole, takže opravdu vím, o čem mluvím. Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Tereze Hyťhové. Nyní se slova ujme pan poslanec Martin Baxa, připraví se paní poslankyně Majerová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, chtěl bych z tohoto místa jednoznačně podpořit návrh novely školského

zákona, který předložila skupina poslanců ODS a který se týká především předškolního vzdělávání.

Začnu s povinným posledním rokem školky. To byl experiment, který se podle našeho očekávání neosvědčil, a už teď je čas vrátit zákonnou úpravu zpět k normálu. Zkušenosti s fungováním této úpravy především ukazují, že se minul svým cílem. Zavedení této povinnosti přineslo rodičům i školkám jen zbytečný nárůst administrativy, který na straně pracovníků školek samozřejmě jde na úkor pedagogické činnosti, která má být a je základem a podstatou celého školského systému. Navíc je i principiálně nepřijatelné, aby byly z důvodu, že určitá menší část dětí není připravena na vstup do školy, v uvozovkách potrestány plošně všechny ty děti a jejich rodiče, které naopak se vstupem do školy problém nemají. A to nemluvíme o svobodě volby rodičů rozhodnout o způsobu předškolní výchovy svých dětí. Namísto účinné individuální pomoci dětem, které potřebují speciální podporu v přípravě na povinnou školní docházku, bylo tedy zvoleno plošné rádobí řešení, které by mělo být jednoznačně zrušeno.

A nyní bych se rád vyjádřil k povinnosti školek přijímat již dvouleté děti. Samozřejmě chápu, že pro některé rodiny a rodiče může představovat zásadní problém skloubení výchovy dětí a nástupu do práce, a to především z ekonomických důvodů. To nikdo nezpochybňuje. Tento problém ale podle našeho názoru nelze řešit zbrkle jediným škrtnutím zákonodárcova pera, jak to udělala minulá novela školského zákona. Není možné přijímat zákony způsobem, kdy si nad problémem jen umyjeme ruce a už nás nezajímá, jak nová norma dopadne na reálný život v naší zemi, což se v tomto případě bohužel stalo.

Svůj názor bych chtěl jako poslanec zvolený za Plzeňský kraj podložit stanoviskem Sdružení měst a obcí Plzeňského kraje, které sdružuje bezmála 190 obcí našeho regionu. Stanovisko samospráv je v tomto ohledu jednoznačné. Obce podporují zrušení povinnosti, protože tato změna nebyla připravena. Minulá vládní koalice nemyslela na to, že školky nejsou na tuto změnu připravené a obce logicky nemohou v tak rychlém termínu přizpůsobit svá zařízení na vstup dvouletých dětí, které mají logicky jiné potřeby než děti starší. Obce navíc na řešení tohoto problému nedostaly žádné mimořádné prostředky od státu a opět se na ně hrnou nové povinnosti, aniž by se v pražském parlamentu přemýšlelo, jak se to v praxi ve všech koutech naší země udělá.

Zdůraznit bych také chtěl fakt, že navrhované řešení považuji za ideální i v tom, že sice ruší povinnost školek dvouleté děti přijímat, ale zároveň možnost docházky těchto dětí nadále umožňuje. Návrh proto podpořím a chci jen apelovat, abychom se brzy věnovali otázce péče o dvouleté děti a zlepšily se například podmínky dětských skupin.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Maxovi. A ještě než udělím slovo paní poslankyni Majerové, přečtu došlé omluvy předsedovi Poslanecké sněmovny, a to pana poslance Pavla Pustějovského a paní poslankyně Margity Balaščíkové, kteří se omlouvají od 18.15.

Nyní prosím paní poslankyni Majerovou a připraví se pan poslanec Jiří Mihola. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Děkuji. Hezké odpoledne, vážené dámy a pánové. Já bych ráda k této změně, která vzbuzuje širokou pozornost veřejnosti, řekla něco ze své samotné osobní zkušenosti. Za poslední měsíc jsem nebyla oslokována častěji kvůli čemukoli, co je tady projednáváno, jako právě kvůli povinnosti přijímat dvouleté děti. Za uplynulých 14 dní jsem se setkala s několika učitelkami a ředitelkami mateřských školek a v minulém týdnu, který byl poslanecký, jsem přijala skupinu paní ředitelky mateřských školek u nás v Olomouci, které mě poprosily, abych jejich stanovisko tady tlumočila, a já bych pak k tomu něco dodala ještě vlastními slovy.

Takže u nás v Olomouckém kraji je Moravský spolek předškolní výchovy a stanovisko tohoto Moravského spolku předškolní výchovy ke změnám školského zákona je takové, že žádají o zachování věty v § 34 odst. 1 ve znění: "Předškolní vzdělávání se organizuje pro děti ve věku zpravidla od tří do šesti let, nejdříve však pro děti od dvou let." A dále navrhuje, aby v případě potřeby bylo možné vytvořit dětské skupiny jako součást příspěvkové organizace dle potřeb a možností zřizovatele. Prioritou tohoto návrhu je zachovat předškolní vzdělávání pro děti od tří let dále a zajistit péči o děti dvouleté. Zdůrazňujeme rozdíl mezi péčí a předškolním vzděláváním.

A teď bych k tomu ráda – tot' jejich stanovisko, ke kterému bych ráda svými slovy ještě něco řekla. Poté co jsem si s nimi povídala – a opravdu jsem mluvila nejen s ředitelkami větších školek, které jsou třeba v Olomouci, ale i školek, které jsou na vesnicích, a dnes jsem měla před jednáním Sněmovny schůzky s paní ředitelkou školky tady na Praze 2. Takže jsou to rozdílná zařízení, která mají různé nároky. Nicméně všichni se shodují – a každý, kdo rozumí trochu dětské psychologii, opravdu ví, že slučitelnost dvouletých dětí s dětmi, které se mají jakýmkoliv způsobem předškolně vzdělávat, ať už je to slučitelnost mentality těch dětí, nebo jejich motorických schopností a možností, je v těch třídách prostě naprosto nemožná. A rozhodně to nevyřeší nějaké přepažování. Tady jde opravdu o to, že školky už teď čelí velice často problémům, aby dodržovaly standardy toho, jak jsou vybaveny, aby to opravdu vyhovovalo dětem v rozmezí tří až šesti let.

A my do toho chceme povinně přikázat školcům, aby přijímaly dvouleté děti, které jednak předškolní vzdělávání nepotřebují – tyto děti potřebují péči, ale hlavně tyto děti potřebují péči od osob, které jsou k tomu kvalifikované, to znamená zdravotníci. Ne paní učitelky. Všichni víme, že děti do tří let vytváří svoji osobnost. Samozřejmě do tří let to dítě funguje v nejlepším případě z mého pohledu s matkou. Chápu případy, že dítě musí nějakým způsobem... že jsou případy, kdy matka musí jít pracovat a potřebuje dítě zabezpečit. Nicméně je naprosto neslučitelné, aby tyto děti byly jenom pro dodržení počtu povinně dosazování do mateřských školek.

Jak už jsem zmínila, problémy toho rozdílu nejsou jen mentální a motorické. Dalším problémem jsou bezpečnostní limity, odlišné hygienické požadavky. Ty děti mají úplně jiné nároky, jinou skladbu jídelníčku, bezpečnostního režimu, problém

s hračkami a obecným přístupem, polední odpočinek. Když jsme si povídali třeba o vycházkách, tak vy všichni víte, jak je v současnosti školka nastavena. Jedna paní učitelka přijde na ráno, zhruba na sedmou hodinu – někde to mívají i dřív – zhruba na sedmou hodinu, kdy kolem poledne ji vystřídá druhá paní učitelka. Společně tam jsou na oběd a potom druhá paní učitelka má odpolední. A představte si, že každá ta paní učitelka má dvacet a více dětí. Jak by s těmi dětmi, kdyby tam měla děti dvouleté, mohla vůbec jít na vycházku? Než oblečete skupinku dvouletých dětí a potom necháte tu další, tři až šest, se obléct, tak máte minimálně půl hodiny za sebou. A po pár metrech se vám dvouleté děti unaví a vy je nemáte komu svěřit, protože jste tam na to sama. A těch případů a komplikací toho, proč dvouleté děti ve školce nemají co dělat, je opravdu daleko víc.

Možná mnozí z vás četli knížku od Fulghuma Vše, co jsem musel vědět, jsem se naučil v mateřské školce (správně: Všechno, co opravdu potřebuju znát, jsem se naučil v mateřské školce). A tak to je. Mateřská školka má vzdělávat. Tak prosím dopřejme mateřské školce a paním učitelkám, aby to vzdělávání dětem dopřály. Protože potom tady stojíme před tím, jestli je priorita mateřské školky přebalovat, nebo připravovat děti před nástupem do školy. Děkuji. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Majerové. Nyní vystoupí pan poslanec Jiří Mihola. Připraví se pan poslanec Jan Bauer. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, povinnost přijímat dvouleté děti do mateřských škol se dostala do školského zákona nikoliv po koaliční dohodě, jak by se mohlo zdát, protože se tady odkazuje na minulé volební období. Bylo to prostřednictvím pozměňovacího návrhu a bylo by možná zajímavé se podívat, kdo to vlastně podpořil, že to prošlo. Klub KDU-ČSL to určitě nebyl. Všichni jeho poslanci totiž tehdy hlasovali proti tomuto pozměňovacímu návrhu. Lze to dobře dohledat. A čas nám dal za pravdu, jak bylo vlastně slyšet už od několika mých předřečníků. Dneska toto opatření kritizují na prvním místě – zdůrazňují – rodiče, těch se to nejvíc týká, ředitelé, učitelé mateřských škol, dětské psychologové a samozřejmě také zřizovatelé.

Ke mně do kanceláře přišla řada těch ředitelů a učitelů mateřských škol, ale také řada starostů a místostarostů, kteří na tento problém velmi významně upozorňovali. Mám tady jedno autentické vyjádření, abych nesděloval nějaké své dojmy, nebo jenom co člověk nastudoval a vyslechl. Takže přímo z jedné, z té poslední návštěvy, kdy to byla skupina pěti ředitelů z Brna-venkova, poněvadž jsem brněnský poslanec, tak toto autentické vyjádření říká, že už mají tu zkušenost, že to není strach z ničeho. Máme v mateřské škole tyto děti dva roky, už poukazují tyto ředitelky, a zjišťujeme na třídách, jak nás tyto děti omezují. Děti se potřebují domazlit, počurají se. Potřebují pomoc v samoobslužných činnostech. V ten moment potom jde plánovaná činnost a věnování se starším naprosto bokem.

Malé děti lze zaujmout maximálně na jednu krátkodobou činnost během dopoledne. Ostatní děti tak ruší. Totéž u jídla. Totéž při oblékání. Byly tady zmíněny

ty vycházky. Děti jsou vesměs unavené, ty dvouleté, než se oblečou. Neujdou požadovaný okruh. Často usínají na rameni učitelky. Učitelky tyto děti nosí. Pokud se chtějí včas vrátit do mateřské školy, děti nejsou naučené chodit, často se pronesou. Učitelky to odnášejí zdravím. Děti starší jsou šízeny na programové nabídky.

Školám chybí vybavení pro hry dvouletých dětí, prostory na pohyb, místa pro přebalovací pulty. Často se tyto záležitosti dějí třeba na schodišti. Tak to není 21. století ani v mateřských školách, určitě tady toto.

KDU-ČSL ale vnímá, že je určitá odůvodněná poptávka po možnosti umístit dvouleté děti do zařízení, které se o ně postará, ať už z jakýchkoliv důvodů. Například někdo potřebuje splácet hypotéku a prostě do práce spěchá, anebo z jiných vážných důvodů.

My se tady můžeme v našich úvahách vracet nostalgicky k jeslím, ale vzpomeňme, že v minulém volebním období jsme prosadili zákon o dětské skupině. KDU-ČSL tedy vidí vstřícné řešení v institucionalizaci dětských skupin. Ty musí být kvalitní a dostupné všem. Nejenom těm, kteří na to mají. A opět bych chtěl zdůraznit, že tedy řešením je finančně podpořit jesle a dětské skupiny, kde podle vývojové psychologie bude maximálně patnáct dětí na skupinu. Budou mít svoje tempo, nabídku správných hraček, možnost odpočinku i her podle volby, přebalovací pulty, odborný personál. K tomu je zapotřebí podpora vícero ministerstev, minimálně od Ministerstva práce a sociálních věcí, případně Ministerstva zdravotnictví. Jsem rád, že jsem postřehl v uplynulých týdnech, že ta debata se již významně posunula, protože víme, jak je mezi těmi ministerstvy složité, nejen v oblasti školství.

Je třeba nastavit finanční podporu těchto zařízení tak, aby rodiče mohli finančně poplatek utáhnout a dítě bylo spokojené. Nárokovost tím pádem bude zachována pro matky s dvouletou mateřskou dovolenou, která reálně je, a budeme mít kam děti dávat a možnost budovat kariéru a podpořit rodinu.

Návrh Václava Klause, pokud jsem ho pročítal, toto neřeší, i když tady někteří kolegové ty dětské skupiny připomněli nebo zdůraznili. Má naopak ještě ty svoji druhou část, o které již byla řeč. V ní se hovoří o zrušení povinného předškolního roku v mateřské škole. Tato norma byla přijata v minulém volebním období a platí teprve od září 2017. Podotýkám, že KDU-ČSL mým prostřednictvím prosadila do školského zákona alternativu v podobě domácího vzdělávání. Existuje tady ta možnost, která je administrativně nenáročná, skutečně nenáročná. Proto jsme ji tam prosadili jako možnost pro ty, kteří tu povinnost prostě odmítají nebo se cítí jako nějak svázáni.

Závěrem bych chtěl konstatovat, že KDU-ČSL podpoří zrušení povinnosti mateřských škol přijímat dvouleté děti. Stejně jako předkladatel návrhu zákona tvrdíme, že zákon nebude bránit těm, kteří dobrovolně dvouleté děti jsou schopní a ochotní přijímat – tedy ty mateřské školy. Relevantní nabídkou musí být ale dětské skupiny, jak jsem dříve upozornil.

Zrušení povinného předškolního roku v mateřské škole KDU-ČSL nepodpoří. Jednak jsme prosadili možnost domácího vzdělávání a také zatím neuplynula, nebo uplynula jen velmi krátká doba, abychom přijatý zákon relevantně vyhodnotili. Není to zase nějaký můj osobní dojem, ale je to po konzultaci s řadou odborníků. A všichni

dobře víme, že není dobře v českém školství, aby zde neustále převládal přístup jeden hot a druhý čehý. Neustále něco měnit, vždycky přijmout a vzápětí změnit bez nějakého racionálního a důkladného vyhodnocení. Zrušení části týkající se povinného předškolního roku v mateřské škole je tedy možné vyřešit pozměňujícím návrhem. A pokud u předkladatele k tomu nebude vůle, jsem připraven předložit vlastní novelu, která bude řešit pouze zrušení té povinnosti mateřských škol přijímat dvouleté děti. Tady pevně věřím, že nalezneme shodu napříč politickými kluby, napříč celou Sněmovnou.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Miholovi za jeho vystoupení. Nyní se slova ujme pan poslanec Jan Bauer, připraví se pan poslanec Karel Rais. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, vážené dámy a pánové, k problematice školství a předškolního vzdělávání se v našem poslaneckém klubu věnují naši kolegové. Já už mám děti odrostlé, které studují na vysokých školách, ale přesto mi dovolte opravdu velmi krátce se vyjádřit, a to konkrétně k té části této novely školského zákona, která navrhuje zrušit povinnou předškolní docházku.

U tohoto tématu bych byl velice rád, kdybychom si připomněli, že nepíšeme zákony pro sebe. Píšeme je nebo připravujeme je pro občany této země a v případě školského zákona jsou to zákony pro děti, resp. jejich rodiny a učitele. Proto si myslím, že by tady měly zaznít především zkušenosti a názory těch, kterých se zavedení povinného předškolního roku ve školkách přímo dotklo. Dovolím si proto citovat názory z jednoho z mnoha mailů, prostřednictvím kterého se ke mně obrátili rodiče s prosbou o iniciativu, která by tento experiment ukončila. Jde konkrétně o dopis tatínka čtyř dětí, mimochodem současně výborného učitele na střední škole. A já bych vás chtěl poprosit, abyste sami posoudili, zda naši předchůdci psali novelu školského zákona pro jeho rodinu, anebo jestli ji psali proti jeho rodině.

A tady si dovolím citovat: "Z vlastní zkušenosti rodiče čtyř dětí a zároveň pedagoga s mnohaletou praxí ve školství mohou potvrdit, že děti, jimž se rodiče plně věnují v předškolním věku, prospívají minimálně stejně dobře jako děti, o něž pečují odborní pracovníci v mateřských školách," píše dotyčný tatínek a dále pokračuje: "Stát by měl všemožně podporovat rodiče, kteří se chtějí individuálně věnovat svým dětem v předškolním věku. Má manželka má doma dvě předškolní děti a bylo by z našeho pohledu naprosto absurdní, aby se mladšímu věnovala a staršího aby každý den vodila k odborné pracovníci pečující o dalších 28 dětí. Jak se může vyrovnat prostředí školky, kde bývá pláč s odloučením dětí od maminek na denním pořádku, péči jedné maminky, jež svou pozornost dělí pouze mezi dva, tři, jinde čtyři sourozence?" ptá se dotyčný tatínek, zároveň výborný pedagogický pracovník. Dotyčný tatínek dále píše: "Ptám se také, proč stát nařizuje povinný rok ve školce našemu synovi, který osm měsíců před nástupem do první třídy umí číst, počítá do dvou set, nejraději v angličtině, má spoustu kamarádů a krásný vztah se svými

sourozenci. Umí poprosit, poděkovat, omluvit se, zaváže si tkaničky, hraje na housle, kreslí, rád sportuje atd. Je snad jediným předškolákem, který normálně prospívá?" ptá se dotyčný tatínek. Podle tohoto tatínka navíc nově zavedená povinnost hapruje v praxi, protože k individuálnímu vzdělávání jeho syna stejně ve třech školkách nechtěli přijmout, aby nepřišli o peníze vázané na určitý počet dětí.

Nejvíce, a to je závěrem, se mi vryly do paměti jeho poslední věty vybízející k zamyšlení: "Chceme-li být tolerantní společnostmi, tolerujme právo rodiče na mateřství a opravdovou mateřskou péči, která by měla být základním a státem podporovaným modelem v duchu tradice Jana Amose Komenského. Ten vzdělávání v prvních šesti letech života dítěte nazval školou mateřskou, aby zdůraznil nenahraditelnost role matky pro vzdělávání dítěte v předškolním věku."

Vážené dámy a pánové, vážení kolegové, myslím si, že více není třeba dodávat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Bauerovi. Nyní vystoupí pan poslanec Karel Rais, připraví se paní poslankyně Pekarová. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den, vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové. Já bych se věnoval trochu odlišně vlastnímu pozměňovacímu návrhu, který jsem vložil do systému.

Když se podívám na to, co pan kolega Klaus tam dal, tak sám říkal, že novela je rozdělena na tři části, to znamená dvouleté, pětileté děti a úplatnost vzdělávání. Já bych se věnoval právě té bezúplatnosti, přesněji řečeno, protože poslanecký návrh ruší bezúplatnost vzdělávání dětí v mateřských školkách zřízených státem, krajem, obcí nebo svazkem obcí, lidově řečeno od počátku školního roku, který následuje po dni, kdy dítě dosáhne pátého roku věku, abych mluvil přesně. Návrh řeší také bezúplatnost vzdělávání v přípravné třídě základní školy. Domnívám se, že to přináší velké riziko právě z důvodu možného snížení dostupnosti předškolního vzdělávání pro děti, které toto vzdělávání nejvíce potřebují.

Pánové v novele také říkají, že je to vlastně návrat o jeden stupeň před ten zákon, který dnes platí. Tak jenom pro úplnost – to vždycky bylo bezúplatné. To je důvod, proč se mi to nelíbí, zejména tahle část.

Tento návrh je také v rozporu se zmiňovanou strategií vzdělávací politiky České republiky a zcela míří proti prioritám a cílům strategie 2020 a snaze o eliminaci některých znevýhodnění, které si děti ze sociálně znevýhodněného prostředí přinášejí, a jde o zvýšení jejich vzdělávacích šancí prostřednictvím kvalifikované výchovy. Asi by stálo za to také diskutovat úplně samostatně o tom, kdo a jak by vymáhal nezaplacené peníze, které by v podstatě měli rodiče, zejména ti sociálně slabí, platit. To je k té třetí části.

K té první části se domnívám, že to samozřejmě směřuje správným směrem, a to k posílení role ředitele, popřípadě ředitelky mateřské školky, aby měla možnost přijímat děti podle kapacity, protože nikdo ze Sněmovny, z Prahy, nezná situaci konkrétní školky v Horní Dolní. O tom jsme se tu bavili i v minulé Sněmovně, kdy

jsme v podstatě chtěli, aby se zvýšila autonomnost rozhodovacích činitelů, to znamená učitelek mateřských školek. Myslím si, že tam to směřuje správným směrem. Když vezmu do úvahy vládní názor, názor vlády, tak je otázka, jestli nepředčítat školský zákon celý, ale máme tady naprosto konkrétní věc, takže se budeme bavit o konkrétní věci, ne o tom, co by někdy bylo třeba až v roce 2019 nebo později.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Raisovi za jeho vystoupení. Nyní paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová, připraví se paní kolegyně Váchová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, já si dovoluji komentář k tomuto návrhu, k jedné části, která se týká právě toho povinného posledního roku předškolního vzdělávání. Není moc třeba připomínat, že TOP 09 už v minulém volebním období hlasovala naprosto jednoznačně proti tomu. Souhlasíme s tím, aby tato povinnost byla zrušena. S tím se samozřejmě váže i bezplatnost takového vzdělání. Já si myslím, že je nesmyslné, aby rodiče do určitého věku platili a v určitém věku už nemuseli. To je určitě bezesporu hodné podpory. My se k tomu hlásíme.

Ukázalo se i v praxi, že tato povinnost nezavedla mnoho dobrého, a těm, kterým měla pomoci, by spíše pomohlo, kdyby se pracovalo s celou rodinou, protože ten problém nevychází od dítěte, ale od rodiny, která třeba v některých ohledech může zanedbávat výchovu nebo některé své základní funkce.

Nicméně co se týče debaty, která se vede ohledně umístění dvouletých dětí do školek, tak si myslím, že je nutné se vyvarovat určitého postoje, že půjdeme ode zdi ke zdi a zapomeneme na rodiny, kterých je v České republice nemálo, které by byly rády, kdyby měly nějakou možnost umístit dítě do nějakého předškolního zařízení, resp. do skupiny, která se o ně může postarat.

Já bych byla velmi nerada, abychom vlastně debatu rozvíjeli pouze tím směrem, který je z pohledu zřizovatelů, z pohledu obcí a samotných ředitelů školek, ředitelů a učitelů, učitelek – v tomto případě to jsou snad ve sto procentech ženy. Chtěla bych podotknout, že byť jsem se s mnohými z nich také setkala, píší nám a určitě i vám, celou řadu e-mailů a reakcí dostáváme do svých emailových schránek, tak si myslím, že je nutné se nebavit jenom o A, o nějakém zrušení povinnosti, která ještě ani nezačala platit, ale i o tom B, co tedy těm rodičům, kterým by pak taková možnost byla v budoucnu odepřena, jsme schopni nabídnout. Protože rodičovský příspěvek si můžete dnes vyčerpat už v poměrně krátké době, ani ne ve dvou letech, ale ještě dříve, což také bylo přijato v minulém volebním období, a jeselská zařízení byla zrušena prakticky úplně a máme tady dětské skupiny, které je čtyři roky podle zákona možno zřizovat, a může je zřizovat jak obec, tak třeba nezisková organizace nebo zaměstnavatel, ale jejich kapacity jsou zatím velmi nedostatečné. V České republice máme zhruba 600 takových dětských skupin.

Já si osobně myslím, že je to mnohem lepší prostředí pro takoveto děti, protože tam je péče individuálnější, jsou to lidé, kteří jsou pro tuto práci kvalifikovaní, kteří se o děti starají, a kolektiv je mnohem menší, má maximálně 12 dětí v jedné skupině, což oproti školce, kde jich může být až 28, je opravdu lepší, v tom se asi všichni shodneme. Nabídka je ale stále velmi nedostatečná.

Myslím si, že do debaty bychom měli vnést i to – a protože se o to starají dvě rozdílná ministerstva, což je nutné také podotknout – jak jsme schopni rodinám, které chtějí možnost volby mít, které třeba z různých důvodů, mohou to být i matky samoživitelky atd., nevycházejí jen s rodičovským příspěvkem, protože opravdu tím, že se dlouhou dobu nevalorizoval, tak v té své výši třeba v době dvou let už není řeckně samoživitelka schopná s dítětem z něj vyžít. Jde o to, abychom i takovým rodinám umožnili nějakou možnost volby, aby možnost volby skutečně byla, a ta se nabízí tím, že byt bychom třeba opravdu nakonec přistoupili ke zrušení... (Do sálu vstupuje skupina poslanců a hlasitě se baví, poslankyně se odmlčela.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Žádám kolegy a kolegyně, kteří vstoupili do sálu, aby vstupovali v klidu a nechali toho, komu bylo uděleno slovo, své vystoupení přednášet v důstojné atmosféře. Nebo jste mohli zůstat v předsáli. Prosím o klid! Děkuji.

Můžete pokračovat.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Abychom tedy našli řešení, které bude schůdné. Současná situace je taková, že dětské skupiny jsou financované z velké části díky tomu, že máme podporu z evropských fondů, máme ročně miliardy korun, které jsou využívány na podporu jejich vzniku i provoz, protože opravdu provozovat dětskou skupinu, kde máte na 12 dětí pečující osoby dvě, nejenom jednu většinou, kde nároky jsou samozřejmě velmi vysoké, není levná záležitost a pro rodiny je, pokud by si měly platit zcela v plné výši náhradu, tak je fakticky nedostupná pro velkou část.

A pokud nám tedy skončí podpora z evropských fondů, jako že v určité době k tomu samozřejmě jednou dojde, takže v ne úplně ani vzdálené velmi dohledné době budeme řešit problém, odkud budeme vlastně financovat tuto podporu rodin, jestli ji budeme financovat ze státního rozpočtu, což si myslím, že je asi nakonec jedna z jediných možných variant, která přijde na stůl, anebo jestli to necháme plně na rodinách, rodičích, a tím si budeme asi všichni jisti, že nám jich naprostá většina už těch zřízených zanikne a ta podpora, která do toho byla vložena, ty miliardy prostředků, které do toho už plynuly, tak vlastně půjdou vníveč, protože ty kapacity tím zaniknou a budeme stát před úplně stejnou otázkou, co tedy uděláme pro rodiče takovýchto dětí.

Samozřejmě že to je věc, která je k řešení na Ministerstvu práce a sociálních věcí zejména. Mě by ale zajímalo i stanovisko ministra školství, protože si myslím, že bychom měli slyšet, jaká je současná situace. Já jsem jej v interpelaci žádala o některé informace. Děkuji mu za to, že mi je poskytl, ale myslím si, že i pro vás ostatní, protože ta debata, jak vidíme, ještě bude určitě dlouhá, tak by stálo za to, abychom

měli fakta, abychom byli schopni posuzovat, kolik vlastně už těch kapacit vzniklo díky tomu, že byl tento zákon v minulém volebním období přijat v této podobě. Jaká je současná situace, kolik peněz do těchto projektů nebo programů alokuje v současné době na to, aby kapacity mateřských škol byly schopny v roce 2020 dostat k tomu stávajícímu znění zákona. To si myslím, že bychom tady měli za prvé slyšet, abychom se bavili v tomto o plných informacích, abychom je měli. Ale bohužel tady pan ministr teď není, tak doufám, že se ještě dostaví. Většinu té diskuse tady zatím byl, takže věřím, že má pro nás připraveno základní penzum informací.

Pokud se tady rozproudila díky tomuto návrhu zákona diskuse ohledně mateřských škol, tak si myslím, že bychom se měli bavit i o tom, že v rámci OECD do předškolního vzdělávání v České republice plyne jedna z nejnižších podpor. Když to srovnáme s ostatními zeměmi, tak za námi už je snad jenom Turecko, a jsme úplně na chvostu. Možná bychom mohli využít právě toho, že tato novela byla přednesena, k tomu, abychom rozproudili debatu i nad dalšími problémy. Myslím si, že jsou palčivé v rámci předškolního vzdělávání. Jestli přece jenom 28 dětí není příliš v jedné třídě, jestli v tomto směru bychom se taktéž nemohli snažit o jejich snížení. Jsme v tomto, také si myslím, poměrně řekněme rigidní, ale když porovnáme se zahraničím, tak ty třídy bývají spíše menší a je trend i v jiných stupních vzdělávání, aby byly kolektivy spíše menší, protože integrujeme děti s různými potřebami atd.

Tohle si myslím, že je určitý přínos celé debaty, že bychom měli na ten problém nahlížet i z dalších úhlů pohledu, a hlavně bychom měli být schopni do té diskuse zavést i celou řadu dalších aspektů. Rozhodně to není jenom o zvýšeném papírování, které tady bylo hodně zmiňováno, které určitě s sebou takovéto změny přinesly, ale je to právě i o tom, abychom zkvalitňovali předškolní vzdělávání v ČR, aby bylo opravdu nejenom dostupné, ale aby bylo opravdu kvalitní a aby se v něm i těm zúčastněným dobře jak pracovalo, tak dětem dobře žilo.

Byla bych ráda, kdyby – myslím si, že to nebudu brát, za mnou hovoří paní bývalá ministryně, ta určitě představí svůj návrh – ale kdybychom byli schopni využít diskuse k tomu, že to schůdné řešení i pro rodiče dětí, kteří chtějí využít předškolní, resp. nějakou dětskou ranou péči, abychom to našli, abychom vlastně jenom nerušili jedno opatření bez náhrady. To by mi přišlo velmi nešťastné už jenom z toho důvodu, že je tady celá řada rodin, které to potřebují anebo chtějí využít.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Pekarové Adamové. Paní kolegyni Valachovou požádám o strpení, protože tady mám dvě faktické poznámky – paní poslankyně Melkové a pana poslance Staňka. Nejdřív paní poslankyně Melková. Prosím, paní kolegyně, máte dvě minuty.

Poslankyně Marcela Melková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážení kolegové, mám potřebu se vyjádřit k tomuto bodu jako bývalá pedagožka, učitelka v mateřské škole kdysi dávno, protože jsem přesvědčena, že mateřská škola má funkci především vzdělávací a ne hlídací, což u dvouletých dětí by tak bylo.

Také si myslím, že dvouleté děti – nemyslím si to, je to pravda – dvouleté děti jsou batolata a ta potřebují úplně jinou péči, než jaká by se momentálně naskytla v mateřské škole. Čili zařízení, jako je mateřská škola, prostě pro dvouleté děti není vhodné. Budu ráda, když skutečně novela, kterou chystá vláda, bude k tomuto přihlížet a ke vši spokojenosti se ukončí zdárně.

To je všechno, co jsem k tomu chtěla ve faktické poznámce říct. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Antonín Staněk, potom řádně přihlášená paní poslankyně Valachová. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Antonín Staněk: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Milé kolegyně a kolegové, tak nevím. Přihlásil jsem se s faktickou poznámkou, v které chci reagovat na dvě věci. Všechny naše politické strany odleva doprava, od středu nahoru mají ve svém volebním programu podporu školství. Když se díváme do poslaneckých lavic, tak se mi to zrovna tak nejeví. Projednáváme novelu školského zákona, která se dotýká předškolního vzdělávání. Těch nejmenších, o kterých tady všichni víme, jak nezbytně potřebují mateřskou péči, péči maminek, tatínků a všech – a sál zeje prázdnotou. Děkuji těm, kteří tady jsou. Když se dívám na Piráty, z větší části poslanci hnutí ANO, sociální demokracie atd.

Nicméně ten, kdo mi tu chybí nejvíce a který opustil tuto sněmovnu, možná je někde v kuloárech, nevím, je ministr školství. Věřím, kolegové z ODS, že stejně jako v minulosti, kdy jste byli přesvědčeni, že klíčovému zákonu má být přítomen příslušný resortní ministr, i dnes podpoříte můj návrh, abychom přerušili projednávání tohoto bodu do přítomnosti pana ministra školství. Myslím si, že čist si to ze stenoprotokolu je sice hezké, to mu přečtou jeho kolegové, proškrtají mu to, vyškrtají mu to, ale myslím si, že by měl být důstojně přítomen projednávání tak závažné věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To je procedurální návrh, o kterém mohu nechat hlasovat bez rozpravy. Jenom podotýkám, že pan ministr školství je přítomen ve sněmovně, neomlouvá se. Naopak. Než dám hlasovat, tak je tady. (Ministr školství přichází do sálu.)

Sice vás mohu odhlásit, požádat o novou registraci, ale protože ten návrh je nyní už nehlasovatelný, protože pan ministr školství je přítomen. Pan kolega Staněk ale trvá ještě na jedné faktické poznámce. Udělím mu slovo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Staněk: Děkuji. Chci věřit, že pan ministr již vydrží celý průběh jednání v Poslanecké sněmovně, že se opět nevzdálí, protože můj návrh přišel ne po minutové nebo pětiminutové nepřítomnosti pana ministra, ale po poněkud delší. Budu rád, že tady bude pan ministr přítomen.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane kolego, to je žádost, které pan ministr zatím vyhověl. Jinak já nemám z jednacího řádu jinou šanci, pokud je tady jiný z ministrů, přerušovat schůzi. Budeme pokračovat vystoupením paní poslankyně Valachové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych i já se vyjádřila k předkládané novele zákona. Předem bych chtěla velmi ocenit věcnou a kultivovanou diskusi, kterou vedeme, a všechny příspěvky, které tady zazněly. Věřím, že to je možná jedna z prvních vlaštovek, že skutečně vzdělávacímu systému všichni chceme věnovat důslednou pozornost.

Nejprve bych chtěla jenom připomenout okolnosti, za kterých se do školského zákona dostala garance míst pro děti mladší tří let, a to od roku 2020. Stalo se tak pozměňovacím návrhem tady v Poslanecké sněmovně a stalo se tak při prosazování tehdejšího vládního návrhu ČSSD, ANO a KDU-ČSL, jehož hlavním důvodem byla garance míst pro děti pětileté, čtyřleté a tříleté, to znamená, aby se odstranila negativní praxe, která tehdy v řadě škol byla, že rodiče neměli ani dokonce ve věku pěti let jistotu, že školka bude mít místo pro jejich dítě. Já sama osobně patřím mezi generaci těch rodičů, kteří s tím také měli osobní zkušenosti, takže mohu potvrdit, že tomu tak skutečně bylo. Osobně jsem ráda, že tato garance minulou vládní koalicí byla prosazena, je funkční, a světe, div se, nenapadá ji v tuto chvíli ani pravicová opozice, která tehdy byla proti. Děti dvouleté vzbudily tehdy vášnivou debatu nejenom tady, ale následně i v Senátu. Dá se říct, že některé z argumentů, které tady padají teď, padaly i tehdy.

Tedy otázka zní, proč jsem jako tehdejší ministryně školství, mládeže a tělovýchovy dala nakonec tady ve Sněmovně souhlasné stanovisko s touto změnou a co mě k tomu vedlo. Byly to dvě věci, v podstatě obě dvě velmi pragmatické. První věc. Už tehdy, v roce 2016, 50 tisíc dětí mladších tří let, to znamená dvouletých, v mateřských školách bylo. Podotýkám, že tento stav se opakuje od roku 2013 až doposud. To znamená, polovina populačního ročníku dětí mladších tří let v mateřských školách je. Druhý důvod, proč jsem nakonec souhlasila s pozměňovacím návrhem, byl ten, že s ohledem na padající demografii většiny krajů v republice, samozřejmě se to netýká Prahy a středních Čech, více a více mateřských škol vítalo to, že mohou přijímat děti mladší tří let. Z tohoto důvodu jsem měla za to, že pokud nemáme žádnou síť předškolních zařízení pro děti mladší tří let na území celé republiky, dětské skupiny vlastně v té době teprve vznikaly, tak z tohoto důvodu jsem přičinila ten souhlas.

Proč to tady opakuji, nebo připomínám. Jednak proto, že se samozřejmě proměnila personálně Poslanecká sněmovna, a jednak proto, že v rozpravě, kterou vedeme, je potřeba rozdělit dvě věci. Jednak tu situaci, že v tuto chvíli 50 tisíc dětí dvouletých v mateřských školách je, a říct si po pravdě, jaké tam jsou v tuto chvíli podmínky a jaké tedy i byly, a za druhé, co můžeme nebo nemůžeme získat onou garancí od roku 2020.

Co se týká těch dětí, které v tuto chvíli již do mateřských škol chodí, to znamená, jsou přijaty, asi je důležité říct u těch dětí mladších tří let docela důležitou věc, která v tuto chvíli ještě v rozpravě nezazněla. Není to tak, že ředitelky nebo paní učitelky mají dnes, pokud je volná kapacita v mateřské školce, možnost si vybrat, zda dvoulété dítě přijmou, či nikoliv. Takto to opravdu není. Je to tak, že pokud je volná kapacita, tak už i dnes musí dvoulété dítě přijmout. Proto také těchto dětí je více a více v mateřských školách a proto také slyšíme ze stran paní učitelek oprávněné – podotýkám oprávněné – výhrady k tomu, jaké podmínky pro vzdělávání dětí mají. Pokud hledáte, kde je to v zákoně napsáno, tak to vyplývá samozřejmě z příslušných paragrafů o přijímání dětí a z toho, že předškolní vzdělávání jako jakékoliv vzdělávání je realizací práva na vzdělávání a to musí být vykonáváno a realizováno za rovných podmínek. To znamená, je-li volná kapacita a je tam přihláшено dítě dvoulété, není právní důvod ani možnost takové dítě odmítnout.

Co se týká strategií, které v tuto chvíli jsou schváleny, tak je důležité říct, že jak strategie vzdělávací politiky do roku 2020, to znamená z dílny tehdy Petra Fialy a Jiřího Nantla – podotýkám, já tu Strategii vzdělávací politiky 2020 pokládám za velmi zdařilou a myslím si, že to je jedna z nejlepších strategií, která byla pro vzdělávací politiku zpracována –, tak i ona počítá pro vzdělávací systém s úkolem výrazného posílení – a teď pozor – rané péče. Rané péče. To není něco, co by se zrodilo v hlavě jednoho člověka nebo tady v Poslanecké sněmovně.

Druhá věc. Koncepce rodinné politiky, která byla schválena, pravda, minulou vládou, ale poměrně jednomyslně, tak tam také je jasně uveden úkol, že právě děti dvoulété mají být nárokově nebo garantovaně přijímány do mateřských škol. Tolik jenom k shrnutí toho, že se nejedná o právní úpravu, která by byla nějak zvláštní nebo excesivní nebo experimentální nebo pramenící z hlavy jednoho člověka v jednom pozměňovacím návrhu.

Teď kyselé jablko. Samozřejmě to, co tady zaznělo na řečnickém pultu, to, co jste četli z hlediska informací od paní učitelek a ředitelek mateřských škol, to je všechno pravda. Skutečně představa, že dnes v 28členné třídě najednou, právě s ohledem na to, že víc a víc dětí dvoulétých se nám dostává do mateřských škol, protože padá demografie ve většině krajů, to znamená, že děti dvoulété na základě dnešní školní statistiky činí druhou nejpočetnější skupinu ihned po předškolácích, to znamená, proměňuje se nám vzdělávací systém i struktura dětí v mateřských školách – tak samozřejmě představa, že v tuto chvíli jsou na to učitelky a školy připravené, je zcela lichá. To je pravda. Otázka je, zda jim pomůžeme tím, že zrušíme garanci míst od roku 2020. Mohu říct, a teď to nemyslím nijak zle směrem ke zřizovatelům mateřských škol, směrem k Ministerstvu školství, Ministerstvu financí, ke státu, nemyslím to nijak zle, ale opravdu ta garance v tuto chvíli od roku 2020 funguje jako zdvižený prst: takto to má být a vy všichni jste povinni pomáhat připravit ty podmínky. Jestliže zrušíme toto pravidlo, řekněme ten zdvižený prst, ten vykřičník, nejsem si jistá, a vede mě k tomu řada zkušeností právě jako ministryni školství, mládeže a tělovýchovy v minulém funkčním období, že někdo se bude o podmínky v mateřských školách nejenom zajímat, ale dokonce že je bude aktivně řešit. Mám významné pochybnosti.

Zaznělo tady opakovaně na řečnickém pultu, a myslím si, že převažoval tento návrh – ne zrušit garanci míst dětí dvouletých od roku 2020, ale upravit tak, aby paní učitelky a ředitelky měly jistotu, že organizační a personální podmínky budou odpovídat dětem mladším tří let, zapojit dětské skupiny, které se během posledních dvou let významně rozšířily, ač pořád převažuje to, že jsou pouze na území Prahy a středních Čech většinou, a zároveň zajistit, aby zřizovatelé obce měli i jinou možnost, jak garanci míst pro děti mladší tří let zajistit, například prostřednictvím dětských skupin.

Někteří kolegové tady zmínili, že takový návrh už existuje. My jsme ho představili jako sociální demokracie před několika týdny a snažili jsme se vlastně jeho text konzultovat a najít pro něj podporu v minulých týdnech. Proto v tuto chvíli ještě není oficiálně předložen, nicméně je zpracován. A stručně vzato, odpovídá tomu, co tady zaznělo z úst Zuzany Majerové nebo kolegyně Pekarové. V zásadě jde o to garanci míst pro děti mladší tří let vázat na to, že mateřská škola bude přijímat děti v roce 2020 do počtu podle podmínek organizace předškolního vzdělávání dětí mladších tří let stanovené prováděcím předpisem a rámcovým vzdělávacím programem, a zároveň doplnit, že obec je povinna zajistit podmínky pro předškolní vzdělávání dětí přijímaných tímto způsobem buď tím, že zřídí mateřskou školu, nebo zajistí předškolní vzdělávání v mateřské škole zřizované jinou obcí nebo svazkem obcí, nebo jako náhradní plnění zřídí dětskou skupinu podle zvláštního zákona. Takto zhruba vypadá návrh, který podle nás pozitivně řeší situaci, kterou v terénu máme. Myslíme si, že tento pozitivní návrh nezavírá oči nad tím, jak říkám, že 50 tisíc dětí mladších tří let už v mateřských školách je.

Znovu podtrhuji, že jsem ta poslední, která by chtěla ignorovat nevyhovující podmínky učitelek mateřských škol. Naopak bych si přála, aby opravdu měly jistotu, že tyto podmínky budou zlepšeny.

Povinné předškolní vzdělávání – také bych je nenazvala experimentem. Tady odkážu zřejmě nejlépe na příspěvek kolegy Karla Raise. Myslím si, že to tady popsal přesně, včetně toho, proč není moudré rušit bezplatnost posledního roku předškolního vzdělávání. Domnívám se, že je také namístě, abychom už v nejbližším školském rozpočtu pro rok 2019 usilovali o to, aby se v případě všech mateřských škol snížily počty dětí ve třídách. A souhlasím s tím, co zmiňovala kolegyně Pekarová. Jenom bych upozornila, že Ministerstvo školství toto navrhovalo už v lednu 2017, tzn. snížit počet na 20 dětí, tzn. je to 10 dětí na jednu paní učitelku, s tím, že tam, kde nejsou vyhovující investiční kapacity – podotýkám, že to tehdy zděsilo některé obce a města, že na to nejsou připraveny – tak tam, kde nejsou kapacity, by to znamenalo, že se nebude jednat o více tříd, ale jedna třída o 28 dětech bude doplněna danými počty úvazku paní učitelek, které budou mít možnost danou třídu podpořit. To si myslím, že mateřským školám dlužíme, a byla bych ráda, kdybychom to dokázali naplnit.

V případě kolegy Bauera bych jenom chtěla odkázat na to, že předškolní vzdělávání v posledním roce není zcela povinné, je tam individuální vzdělávání, tak jak zmiňoval příklad toho tatínka, aby měl takovou svobodu volby. A v případě kolegy Miholy si ho dovoluji vyzvat, stejně jako KDU-ČSL, aby podpořil návrh sociální demokracie tady na to pozitivní řešení, nikoli na zrušení garance míst, která podle našeho soudu nic neřeší.

Závěrem bych chtěla říct, že skutečně oceňuji věcnost debaty, kterou tady vedeme. Děkuji vám za pozornost a jsem velmi ráda, že jsme opustili rétoriku škodlivosti mateřských škol pro děti mladší tří let, nebo dokonce rétoriku, která rozdělovala paní učitelky nebo osočovala maminky, které využívají mateřské školy, ze zločinu. To si myslím, že není správný způsob řešení. Měli bychom hledat mezi paními učitelkami a maminkami konsenzus tak, abychom zlepšili podmínky v mateřských školách a zároveň umožnili maminkám i tatínkům samozřejmě využívat předškolní vzdělávání způsobem, který zajistí, že mají jistotu, že jejich dítě je v bezpečí a jeho zájem je naplněn.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní poslankyni Kateřině Valachové. Mám dvě faktické poznámky pana poslance Václava Klause a paní poslankyně Heleny Válkové. Prosím, máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Václav Klaus: Já bych také chtěl ocenit dosavadní věcnost debaty. Myslím, že je to tady častěji, že to není jenom u tohoto zákona. Taky bych chtěl poblahopřát vašim prostřednictvím své předřečnici za velice zdařilý projev, který... velice oceňuji takové ty změny názorů, jak se zvyšuje nervozita a stížnosti paní učitelek ve školce, tak vlastně ta argumentace jde zase z jiné strany, tak pro mě to bylo inspirující. A myslím to tedy bez ironie.

Chtěl bych k tomu ale říct jednu věc, a tím trochu reaguji na paní kolegyni Pekarovou. Uvědomme si, my řešíme školský zákon. Neřešíme sociální věci, problematiku miminek, maminek sociálně silných nebo slabých. My řešíme vzdělávací soustavu. Předškolní vzdělávání, školky, řešíme kvalitu našich školek. Na to míří tenhle zákon. Nenechte si vnutit takové ty pohledy z různých stran. Nejsem diktátor, já vám nikterak nebráním zavést zákony o dětských skupinách, o tomhle tom, o tamhle tom, panu ministrovi v tom nebudu bránit. Čiňte to, pracujte. My se ale bavíme o konkrétní věci, o nesmyslech ve školském zákonu, které chceme zrušit. To je meritum věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Heleny Válkové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, původně jsem nechtěla vystoupit, ale jenom mi dovolte takové malinké právnické povzdechnutí. Možná že jste si všimli u mé předřečnice, milé kolegyně, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, poslankyně Valachové, že hovořila: Podívejte se do zákonů. Já se tedy nemusím dívat do zákonů, ale to, co tady prezentovala, je příliš extenzivní výklad povinnosti přijímat děti mladší tří let do mateřských školek. Shodou okolností moje snacha, se kterou o tom stále doma, mám to pořád na talíři, co jsme schválili v minulém volebním období, osobně mě to mrzí

tedy, k tomu se přiznávám, řešíme a diskutujeme. A skutečně si myslím, že legislativní zásah je velmi namístě.

Ten návrh podpořím, ale s tou výhradou, o které tady hovořil pan poslanec Rais, kde bychom se k tomu měli ještě vrátit v příslušných výborech. A ne všechny body jsou takové, jak bych si je ve finále představovala. Ale ty příliš extenzivní výklady jdoucí nad rámec předpisů a odvozené od základních principů, postulátů a cílů výchovně vzdělávacího procesu, ty se mi tedy na tomto místě nezdají úplně nejšťastnější. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Heleně Válkové za dodržení času k faktické poznámce. A nyní pokračujeme v debatě vystoupením pana poslance Ferjenčíka. Připraví se pan kolega Munzar. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážení kolegové, já myslím, že paní bývalá ministryně poměrně přesně přiznala, že ten zákon měl být nějaký klacek na zřizovatele školek, aby je upravili pro dvouleté děti. A dneska, pár let po schválení toho zákona, se ukazuje, že oni to, navzdory tomu klacku, neudělali. A neudělali to v podstatné části proto, protože na to nedostali peníze. A školky ani nedostávají další peníze na provoz. Takže reálně tady máme situaci, kdy jsme uvalili – resp. Piráti ne, ale strany v minulém volebním období – povinnosti na mateřské školky, kterým ony a obce, které je zřizují, nedokážou dostat, a naopak může dojít k výraznému zhoršení situace.

Musím se ohradit proti používání termínu "garantované" místo pro děti od dvou let, protože ve skutečnosti žádná taková garance neexistuje a je to obrovské matení veřejnosti. Ve skutečnosti se bavíme o tom, že děti od dvou let, které budou spádové, budou do těch školek přijímány přednostně před dětmi např. čtyřletými, které spádové nebudou, ale budou se tam hlásit, což v důsledku nastavení stávajících pravidel povede k tomu, že se sníží celková kapacita mateřských škol, protože za každé dvouleté dítě bude muset o jedno dítě snížit ta školka kapacitu, protože se jim sníží maximální velikost třídy. Takže my, pokud to ustanovení vstoupí v platnost, plošně snížíme kapacitu systému mateřských škol. Paní učitelky, které nejsou připraveny na dvouleté děti a nemají tam dost personálu na to, aby se o ně postaral, tam dostanou ty dvouletáky. Na základě přednosti dětí s trvalým bydlištěm je tam budou muset vzít. A my na ně ukážeme prstem. A říkám, ale máme tady ten bič, abyste to časem zlepšili, a tahle generace prostě holt bude trpět, protože ministerstvo to nezvládlo a obce to nezvládly a rodiče mají smůlu a děti mají smůlu.

Takže taková je ta situace. A o žádné garantované místo se nejedná, protože v případě, že ve školkách místa pro dvouleté děti nebudou, tak samozřejmě ty děti se tam přijímat nebudou. Tady se jenom jedná o povinnost, aby školka přednostně přijímala spádové dvouleté děti před nespádovými čtyřletými. To je reálně, co ten stávající zákon znamená, a podle našeho názoru vytváří víc problémů, než se snaží řešit.

Pokud chceme ten problém řešit, tak má ministerstvo vypsát dotační program na rozšiřování kapacity mateřských škol a na jejich úpravy pro to, aby byly k dispozici dvouletým dětem, a ve velkém investovat peníze. Úplně nejdůležitější zákon v této věci je státní rozpočet, který musíme patřičně nastavit v oblasti předškolního vzdělávání. Školky budou potřebovat personálně posílit a samozřejmě potřebují obrovské investice, které v tuto chvíli nikdo školkám nefinancuje ani v jedné z těch oblastí. To je ten základní problém.

Druhá věc samozřejmě je, jestli je skutečně nejlepší způsob, jak umožnit např. matkám, které chtějí i z rozumných důvodů do práce, když mají dvouleté děti, jestli je ten způsob, jak jim umožnit do té práce, že hodíme na školky povinnost dětí přijímat. Podle našeho klubu je daleko vhodnější řešení této situace institucionální podpora dětských skupin, které dneska jsou vázané na peníze z Evropské unie, a výhledově bychom měli řešit, že navážeme na státní nebo obecní rozpočty a skutečně to umožníme systémově z veřejných prostředků financovat. My určitě navrhneme ve druhém čtení doprovodné usnesení toho zákona, aby se problematikou dětských skupin vláda zabývala a aby skutečně řešila tento problém, ale ta stávající legislativa, která je platná a ještě nezačala účinkovat, skutečně více problémů přiděluje. To je k těm dvouletým dětem.

Ohrazuji se proti tomu, že bychom chtěli bránit matkám v tom, aby se vrátily do práce, nicméně ten zákon prostě, tak jak je navržený, nemá tu institucionální podporu, která je pro toto opatření potřeba, a během těch dvou let nejsme schopni ji zajistit. To prostě dneska už víme. Některé obce by na to potřebovaly sedm let ve chvíli, kdy nevlastní parcely, kde by postavily novou školkou, například. To je jedna část.

Druhá část je to povinné předškolní vzdělávání. Tam bychom se měli podívat na to, co je cílem toho opatření. Proč tady máme povinnou předškolní docházku. Údajný cíl byl ten, že jsme chtěli, aby děti ze sociálně vyloučených lokalit chodily do školky, kde se připraví na základní školní docházku. Proto to opatření bylo zavedeno. A měli bychom si klást otázku, jestli se to stalo, jestli jsme skutečně výrazně zvýšili přítomnost dětí z těchto oblastí ve školkách a jestli skutečně dosahujeme toho deklarovaného cíle, tzn. připravit děti z vyloučených lokalit na to, aby mohly nastoupit na základku. Minimálně podle zkušeností mateřských škol, které jsem navštívil, se to neděje.

Tedy jsem byl ve svém obvodu v Chrudimi schválně kvůli tomu ve školce a dneska ta mateřská škola dostane od města, nebo všechny v obvodu dostanou seznam dětí, které dosáhly pěti let, a mají zjistit, jestli už u nich ve školkách jsou, nebo jestli se tam chystají nastoupit na ten předškolní ročník, nebo jak to s nimi je. U dětí, které tam nejsou a nechystají se nastoupit, tak město je obepeší, že mají nastoupit, že mají zákonnou povinnost, blabla, a oni to v řadě případů neudělají, zvláště z těch sociálně vyloučených lokalit, a nestane se nic. Respektive stane se to, že paní ředitelka má v seznamu 20 dětí, které mají, pokud přijdou, nárok na místo v té školce, a ona neví, jestli má přijímat děti do nižších ročníků, na které se rodiče hlásí se svými dětmi, nebo jestli má čekat na to, jestli se ty děti objeví, nebo neobjeví. Takže ona čeká, jak dlouho může, pak začne přijímat na poslední chvíli ty čtyřleté a tříleté a občas to asi udělá nějaký administrativní průšvih, když se náhodou nějaké to dítě objeví, ale ony se většinou neobjeví. OSPOD, který to má na starosti, nemá kapacitu na to, aby řešil,

a v případě, že ti rodiče jsou donuceni se přihlásit do individuálního vzdělávání, pak se omlouvají nebo tam nepřijdou, tak prostě rok se fakticky nic neděje a ty děti pak nastoupí skutečně na základku a to opatření vůbec neplní ten slibovaný cíl. Vůbec se to neděje. Ale co se děje na druhou stranu, že rodiče, kteří řádně své děti připravují na to, aby mohly na základku nastoupit, jsou otravováni tím, že tam musejí chodit, musejí hlásit dítě do individuálního vzdělávání. Začaly se ve školce řešit omluvenky úplně nesmyslně, jsou psané děti, které tam reálně nepotřebují chodit, že jsou tam zapsané a permanentně omlouvané a zabírají kapacitu, takže se vlastně tímhle opatřením zhoršila situace kapacity mateřských škol.

Takže my rozhodně podporujeme to, aby předškolní děti měly nárok na to být přednostně přijaty, proti tomu nemáme vůbec nic. Jsme ale rozhodně proti tomu, aby ta povinnost, aby tam byly, byla stanovena tím současným způsobem, kdy reálně se nevynucuje a postihuje to jenom ty, kteří např. řádně vzdělávají své děti doma. Z toho pohledu, protože dneska se nerýsuje řešení, nám přijde rozumnější tu povinnost zrušit.

Třetí věc je to hrazení a tam si naopak myslíme, že je to rozumné opatření, jak zvýšit motivaci rodičů třeba z těch vyloučených lokalit, kde přece jenom nějaké ty jednotky procent tam začaly ty děti posílat, aby si to mohly dovolit, to znamená bezplatný poslední rok školky. Proti tomu nic nenamítáme a určitě budeme podporovat zrušení bezplatnosti v rámci druhého čtení.

Takže tolik názor velké většiny našeho klubu. Budeme určitě následně diskutovat detailní opatření, můžeme se bavit o těch úpravách, ale bavme se o tom, co se děje reálně, tzn. jaká je skutečně situace v těch školkách, a ne o tom, co je napsané v tom zákoně, co někdo bohužel tady prezentuje jako nějaký reálný stav, kterému se to ani zdaleka neblíží. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ferjenčíkovi. Požádám pana kolegu Munzara o strpení. Nejdřív tři omluvy z jednání: pana poslance Jana Volného od 16.00 do konce jednacího dne, pan ministr Ťok také do konce jednacího dne a pan poslanec Farský.

Nyní mám dvě faktické poznámky – paní poslankyně Valachové a paní poslankyně Černochové. Nejdříve paní poslankyně Valachová s faktickou poznámkou. Máte slovo k faktické poznámce, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, jenom skutečně stručně k panu kolegovi Ferjenčíkovi, vašim prostřednictvím, a samozřejmě ty bližší věci mu velmi ráda postoupím.

Investice. Samozřejmě že ihned poté, co byl – byť – byl pozměňovací návrh a nebyl předkládán Ministerstvem školství a ani jsme ho nepodporovali, tak jsem tady přesně popsala, do jaké situace se tehdy Ministerstvo školství dostalo. Samozřejmě že ihned poté byla dohoda, a je průběžně naplňována, se Svazem měst i Sdružením místních samospráv, o tom, jak má být školská soustava, tzn. doplnění kapacit, realizována. Ministerstvo školství má národní program pro rozšiřování kapacit mateřských škol. Naopak si obce vynutily jeho nezrušení právě s ohledem na přijetí

tady té novely a pokračuje. V letošním rozpočtu jsme dokonce posílili tady v Poslanecké sněmovně mateřské školy o 350 milionů korun. Také jsme přijali doprovodné usnesení, které zavazuje sloučit všechny investiční programy dané školské soustavy, aby to bylo efektivní. To se přece všechno děje a stalo.

A co se týká toho, kde nejvíce mělo být investováno do kapacit mateřských škol, zejména pro děti mladší tří let, pak upozorňuji na IROP, který tímto způsobem už proinvestoval 2,5 mld. korun. Kritizováno bylo zrušení druhé výzvy pro posilování kapacit mateřských škol ze strany obcí a měst a aktuálně se vyjednává přesun alokace ve výši 5 mld. A toto všechno bylo písemně zpracováno, zveřejněno, komunikováno. To znamená, já odmítám to, že obce nedostaly nic a nedostávají nic a ještě nedostanou do budoucna nic. To skutečně není pravda.

Také bych chtěla říct, že obce dosáhly zvýšení RUDu, což jsem podporovala, a také na předsednictvu Svazu měst jsem byla přítomna, když se o tom tehdy rozhodovalo. A jsem ráda – (Předsedající upozorňuje na čas.) Pardon. Zkrátka zvýšený RUD z 8 tis. na 14 tis. korun. Víím bohužel přesně, co se teď děje v rámci rozpočtů obcí. A jenom chci říct, že i toto je částka, která směřuje do rozšíření kapacit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou paní poslankyně Černochová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Já jsem původně chtěla reagovat na kolegu Ferjenčíka, ale budu reagovat i na paní Valachovou vaším prostřednictvím, pane místopředsedo.

Paní Valachová, on papír snese všechno. Vy jste byla v pozici ministryně školství i na Praze 2, kde jsme měli nějaké setkání s řediteli základních a mateřských škol. Naslibovala jste jim tam možné i nemožné, nesplnila jste z toho vůbec nic. Papír snese všechno. Zkuste se zeptat kohokoli ze starostů, jakým způsobem se to, co vy jste možná dala někam na papír, promítlo v rozpočtech těch obcí. Já vám to řeknu. Nulou! Naopak budeme mít mnohem větší náklady i na vybavení, na hračky, na přebalovací pulty, nočníky. Nemluvě o tom, jakým způsobem to bude kompenzováno z hlediska mzdy těm pedagogickým pracovníkům.

K tomu, co tady říkal kolega Ferjenčík. Já bych s ním souhlasila možná s jedinou výjimkou. Dotační program by to neřešil. Praha 2 provozuje jesle. Možná to je pro někoho komunistický výdobytek. Prostě jsou tady rodiny, které je chtějí. A samospráva, osvědčená samospráva, vyjde rodičům těchto dětí vstříc přesně tímto způsobem. A splňuje to všechno, co splňovat má. Protože ano, tam se o ty děti starají zdravotní sestry, jsou tam všichni podobného věku a nerozkládáte si kolektiv dětí v mateřských školách. Takže skutečně tady je to spíš apel třeba na Svaz měst a obcí, aby dávali pobídky pro starosty, aby budovali jesle. Na dvojce budujeme už druhé jesle, protože ty první mají nedostatečnou kapacitu. Takže skutečně tady řešení je. Řešení, které nebude narušovat ten systém, který nebude přesně tak, jak to tady říkali moji předřečníci – (Předsedající upozorňuje na čas.)

Já se pak přihlásím ještě v reakci další určitě na někoho z kolegů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Kupka. Máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové, já musím reagovat obratem na to, co zaznělo. Protože je pravda, že zejména do okolí velkých měst teď plyne víc finančních prostředků na rozšiřování kapacity mateřských školek, ale garantuji vám, že to stačí pokrýt jenom velmi stěží to, aby do těch mateřských školek mohly chodit děti předškolní, čtyřleté a tříleté. O dětech dvouletých ve Středočeském kraji, kde jste kandidovala (k poslankyni Valachové), a v řadě dalších míst prostě nemůže být řeč. My teď máme zásadní deficit i pro ten obvyklý věk dětí v mateřské školce.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Další faktická poznámka, pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jenom upozornit, že ta povinnost přinést nemalé investice i do snížení kapacity mateřských škol. Například právě ty přebalovací pulty. Ve chvíli, kdy školka nemá dost dětí na to, aby otevřela novou třídu, kterou by si postavila za peníze obce, těch dvouletáků, a přijímá ty dvouleté děti do stávajícího kolektivu děcek, takže se tam dvouleté děti míchají do nějakého počtu té běžné třídy, tak oni pak musí mít ten přebalovací pult, který často nemají kam dát, v těch koupelnách, takže oni budou muset budovat nové koupelny na to. A v kombinaci s tím, když jsou to malé školky, které přijímají jenom omezený počet dětí, tak se jim snižuje kapacita, čímž se jim právě snižují i platy učitelek, protože dneska jsou vázané na to, aby byly na maximu toho, aby dostávaly tu dotaci na žáka, tak vlastně klesnou příjmy na platy pedagogů, klesne jim kapacita a současně jim vzniknou investiční náklady na to, aby připravily svůj prostor na děti od dvou let, a to nezávisle na tom, jestli ty děti tam nastoupí, nebo tam nenastoupí, což je úplně nejbizarnější.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickými poznámkami jsou přihlášeny v následujícím pořadí paní poslankyně Aulická Jírovcová, Pekarová Adamová, Černochová, Gajdušková a Adámková. Paní poslankyně Aulická Jírovcová má slovo. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dovolte, abych reagovala na diskusi, která tady probíhá. Já jsem sice přihlášena, ale myslím, že dneska už to nebude na delší diskusi. Každopádně musím reagovat na kolegyni Valachovou vašim prostřednictvím.

Bavili jsme se tady o číslech, že dneska jsou mladší děti do tří let ve školkách reálně a běžně. Ale asi je nutné říci, jaké to jsou děti. A musím říci, že je velký rozdíl, jestli se přijímají dvouleté děti, které mají dva tři měsíce do dovršení tří let, anebo pokud se přijímají děti ve věku dvou let a maximálně dvou a půl roku. Protože obecně musím říci, že mateřské školky jsou vzdělávací institut a dvouleté děti reálně

vzdělávat prostě nelze! To je fakt a to si paní kolegyně Valachová prostě musí uvědomit.

A já jsem potěšená kolegyni z ODS, protože my v Mostě máme troje jesle. Kapacita 54 míst. Trvale obsazené, samozřejmě žádostí je daleko více. Jesle jsou institut, který byl samozřejmě před rokem 1989, ale já si nemyslím, že teď bychom se měli za to stydět. Naopak si myslím, že Ministerstvo zdravotnictví nebo Ministerstvo školství by se mělo hluboce zamyslet nad tím, že ten institut by měl být podporován především finančně, a že by se naopak měla znovu zaobírat, že jesle jako alternativa pro hlídání dětí kolem dvou let před nástupem do předškolního vzdělávání je jedna z nejlepších možností.

A co se týče dětských skupin, neztekejte se na mě, ale dětské skupiny opravdu maximálně do tří let věku, tak aby zase opět děti mohly nastoupit do předškolního vzdělávání, které si myslím, že pro ty děti je jedna z nejlepších alternativ. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka paní poslankyně Pekarové Adamové. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Tady z té debaty jednoznačně vyplývá, že by bylo opravdu dobré to, k čemu jsem vyzývala ve svém příspěvku. A protože tady v tu chvíli nebyl pan ministr, tak to zopakují, protože to bylo směřováno k němu.

Pane ministře, myslím, že by bylo vhodné, kdybyste taktéž vystoupil právě s těmi fakty, která tady jsou často předmětem diskuse, ale ve své podstatě vlastně nejsou vyřčena a chybí, ohledně toho, co ministerstvo v současné době už právě pro toto opatření udělalo, jaké jsou finanční prostředky, které už byly alokované, jaké jsou plánované atd., abychom se tady opravdu ne bavili o hausnumerech, ale o jednotlivých opravdových částkách. Myslím, že to tady teď postrádáme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní poslankyně Černochová stáhla svou faktickou poznámku. Další faktická poznámka paní poslankyně Gajduškové. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Alena Gajdušková: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, jenom skutečně velmi rychle. Musím říct, že fandím Praze 2, a prostřednictvím pana předsedajícího paní Černochové, že Praha 2 má jesle a staví jesle, protože si dobře pamatují, že bohužel jesle byly zrušeny z ideologických důvodů vládou Václava Klause (ukazuje do pravé části sálu) jako přežitek s tou ideou, že matky mají být doma, nejlépe tedy až do té školy. Debata o dvouletých dětech dneska v mateřských školách není nic jiného než důsledek řešení této situace, ke které jsme se dopracovali. Byla bych skutečně ráda, abychom na to nezapomněli a abychom zapřemýšleli, jak to řešit možná i trochu jinak. Jinak jsem připravena vystoupit v řádné rozpravě. Děkuji. (Tleská poslankyně Matušovská.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní poslankyně Adámková s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovolu mi pohled lékaře. Já jsem trochu zděšena z toho, že my tady o dvouletých dětech hovoříme, jako kdyby ony nebyli drobní človíčky, o jejich rodinách. To dítě samozřejmě je-li vospělé, tak není problém, je-li tam možnost, umístit ho kamkoli jinak. Jinak samozřejmě jesle a školku nelze zaměňovat. Jesle patří zdravotníkům, jsou tam zdravotní sestry, které znají potřeby dítěte. Ve dvou letech mnoho dětí má plenky. Neumějí úplně všechno. Kdežto školka je skutečně vzdělávací. A jistě je možné potom individuálně přistupovat. Čili myslím si, že ten zákon – dvouleté děti do školky – odporuje vůbec všemu včetně etických kodexů, které máme. (Potlesk několika členů ANO.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou nyní paní poslankyně Černochová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Musím se zastat vlády Václava Klause. Jesle nerušila vláda Václava Klause. Byla to víceméně libovůle těch samospráv. Transformovalo se to z Ministerstva zdravotnictví tuším, pod které jesle předtím spadaly. A ten filozofický přístup centralizovat či decentralizovat, tak ten máme každá s kolegyní Gajdůškovou prostřednictvím pana místopředsedy zřejmě jiný, protože já tohle беру, že jesle nejsou povinností, aby se o ně staral stát, aby je zřizoval stát, ale aby je zřizovaly přesně ty samosprávy, případně kraje, které na to budou poskytovat částečně finanční prostředky, částečně se jesle platí, rodiče platí nějaký příspěvek, a samozřejmě ve velké míře se na tom podílí příslušná samospráva. Myslím si, že tak jak je to nastavené, je to naprosto v pořádku, a byla bych proti tomu, aby povinně zřizoval jesle nějakým zákonem stát, protože pak bychom se skutečně dostali do stejné situace, jako tady dneska diskutujeme ty dvouleté děti v mateřských školkách.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou je nyní přihlášen Václav Klaus, pan předkladatel. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Už je vidět, že to dneska nestihneme. Už se tady točíme v kruhu. Tak já to odlehčím. Když se ti ostatní poslanci musejí oslovovat prostřednictvím pana předsedajícího, tak bych požádal paní poslankyni Gajdůškovou, když mluví o vládě Václava Klause, aby na mě neukazovala. Případně prostřednictvím pana předsedajícího jenom. Děkuju. (Pobavení v sále.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následuje faktická poznámka pana poslance Staňka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Staněk: Děkuji za slovo, pane předsedající. I já jsem možná asi špatně slyšel, anebo to paní kolegyně vaším prostřednictvím určitě nemyslela vážně, že by obce a města měly zřizovat jesle a ještě je nějakým způsobem dotovat. Co ještě všechno bychom měli jako obce dělat? Co všechno bychom ještě jako obce měli dotovat? Já si myslím, že je v zájmu státu vytvořit podmínky rodičům, kteří potřebují dát své dítě před třetím rokem do některého zařízení ať už zřizovaného Ministerstvem zdravotnictví, nebo předškolního. Jsem přesvědčen o tom, že skutečně zrušením systému jeslí vznikl problém, který dneska řešíme a který dnes jsme vlastně řešili tím předškolním zákonem. Takže je dobře, že o tom mluvíme. Ale prosím vás, všechno nemůžou dělat obce. My nemáme bezedné kapsy.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Faktická poznámka paní poslankyně Černochové. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Pan kolega předčelník vašim prostřednictvím moje vystoupení evidentně nepochopil. Já jsem reagovala na to, že si myslím, že by bylo špatně, aby jesle zřizoval stát, Česká republika, aby to byla povinná instituce. A jestli prostě některá obec si chce jesle zřídit a chce, aby byly provozovány jako u nás na Praze 2 pod centrem sociálních služeb, které je zdravotnické zařízení, tak proč ne? Žádná povinnost. Ale ať samospráva, která nejlépe zná demografický vývoj ve své obci, ať si toto rozhodne fakultativně. Pokud prostě je to obec, kde naopak populace je staršího, vyššího věku, tak stavím důchodáky. A taky nečekám, že je bude stavět stát. Pokud je tam generace mladší a já ji chci v obci udržet, tak stavím školky, školy, jesle, dětská hřiště.

Jsem v komunální politice, pane kolego vašim prostřednictvím, dvacátým rokem. A věřte mi, že jsem na Praze 2 vyhrála vlastně troje volby a dvakrát jsem byla místostarostkou, osm let. Takže si myslím, že něco o komunální politice vím. Nevím, jak jste dlouho v komunální politice vy. Ale já něco o komunální politice vím. A Praha 2 je výjimečná právě tím, že se stará o lidi různých generací, že z této obce neodešly mladé rodiny do satelitů, ale že zůstaly žít a bydlet na dvojce, protože mají ty služby zachovány. Stejně tak je mají zachovány senioři, kteří mají vlastně veškeré služby pod naším centrem sociálních služeb. A toto já беру, že je povinností starosty, ne stát s otevřenou náručí, co mi stát dá.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní bude následovat vystoupení s přednostním právem pana ministra Plagy. Než přijde k řečnickému pultu, tak vás seznámím s omluvami. Od 18.40 do konce jednacího dne se z osobních důvodů omlouvá pan poslanec Špičák a pan ministr kultury Ilja Šmíd se omlouvá od 18.30 do konce jednacího dne.

Pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, byl jsem k tomu vyzván, tak se vyjádřím k tomu návrhu, který tady leží. Každopádně na začátek ano, a já mohu přímo, takže

panu poslanci Staňkovi, ano, byl jsem pryč 13 minut, nebylo to pět, jak jste říkal, za což se ještě jednou omlouvám. A teď k tomu faktickému materiálu.

Co se týká dvouletých dětí do školek, jednotliví řečníci říkali, že už dneska 50 tisíc dvouletých dětí chodí do školek. Já bych správně použil termín netříletých, protože jsou to děti, které samozřejmě k 1. 9. nemají tři roky, ale těmi tříletáky se většinou stávají v průběhu toho roku. To znamená, potvrzují to, že je rozdíl, a myslím, že to všichni vnímáme, jestli bude nárok pro dvouleté každé, anebo jestli tam zůstane zachována možnost, aby to dítě, které je zralé, a to posoudí ředitel dané školy, resp. mateřské školky, jestli tu mateřskou školu navštěvovat může. Ano, 45 tisíc netříletých dětí i v tomto ročníku nastoupilo a navštěvuje mateřské školy.

Každopádně pokud tady byl dotaz na to, co by způsobila ta plošná povinnost roku 2020, tak když dopočteme populační ročník cca na 100 tisíc dětí, tak pokud budeme vytvářet kapacity pro dalších 40 tisíc dětí nebo pro všechny, jako že ta povinnost je plošná, tak mohu pouze na tvrdých datech říct, z výzev, které jsme dali na vybudování míst do mateřských škol, vyšla průměrná cena, někdo rekonstruoval, někdo stavěl, vyšla průměrná cena na jedno místo 283 tisíc korun. Pronásobíte-li 40 až 60 tisíc vytvořených míst částkou 283 tisíc korun, máte spodní odhad investiční náročnosti v tom daném regionu. Ano, jsou to vysoké miliardy korun. Pokud budete počítat 40 tisíc krát 283, tak jsme nad deseti miliardami.

V tomto případě se sluší doplnit, že investiční program, kterým to mělo být doprovázeno a je doprovázeno, Ministerstvo školství vypisuje, ale pro letošní rok je tam 300 milionů korun. To znamená, i se spoluúčastí obcí saturujeme, nebo jsme schopni saturovat pouze určité procento. V předchozích letech to nebylo o nic moc lepší. Takže rozhodně ta investiční potřeba není v tuto chvíli a nebyla ani v minulých letech tím, co by doprovázelo tento zákon.

Z mého pohledu – a já jsem za Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy k tomu dával neutrální stanovisko na vládu. Co se týká dvouletých, tak mám za to, že ta plošná povinnost samozřejmě není tím správným nástrojem. Má smysl a věřím v to, že zřizovatel, tak jak tady také padlo, který ví, že má v obci spoustu mladých rodin, tak jeho prioritou bude dobudování těch kapacit. A jak už jsem řekl, současně znění zákona mu umožňuje vzít i to mladší tři let, ale s ohledem jednak na zralost toho dítěte a také kapacity.

Co se týká druhého – nebo možná ještě jedna poznámka. Samozřejmě debatu, a ona se tady dneska otevřela, je potřeba vést nad sladěním profesního a rodinného života. Ale znovu opakuji, nemyslím si, že plošná povinnost obcím vybudovat kapacity a pak – to přeženu – čekat na to, jestli tam děti dojdou v tom odhadovaném počtu, nebo ne, není asi úplně optimálním řešením.

Co se týká povinného posledního roku předškolního vzdělávání, tak mám za to, že ano, veďme o tom diskuzi, ale rád bych k tomu měl jednu faktickou poznámku. A ta je – zavedli jsme to 1. 9. 2017. A jsme v dubnu roku 2018 a už víme, že to nefunguje a že to máme zrušit. Takže bych byl rád, kdybychom tu debatu odložili a skutečně se bavili nad daty z prvního a druhého roku, a pak se k té debatě klidně vraťme, pokud zjistíme, že to v praxi vůbec nefunguje.

K třetí části. Moje pozice, to znamená ta, která ruší bezúplatnost vzdělávání dětí v mateřské škole, tak chci poznamenat jenom toto. Po celou dobu účinnosti školského zákona bylo vždycky vzdělávání v posledním ročníku mateřské školy zřizované státem, krajem, obcí nebo svazkem obcí a v přípravné třídě základní školy poskytováno bezúplatně. Takže v této části jenom upozorňuji, že předložený návrh to nevrací v původní stav, ale ještě někam, kde to ani v minulosti nebylo. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Munzar, kterému teď dám slovo. Připomínám jinak, že dnešní jednání Poslanecké sněmovny bude ukončeno v 19. hodin. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, trpělivost růže přináší a po tom množství faktických poznámek na konci jednacího dne se také dostávám ke slovu. Děkuji za to.

Já bych chtěl tady mluvit o něčem jiném, než tady bylo – nebo chtěl bych mluvit o tomto návrhu zákona, ale z jiného úhlu pohledu. My tady, v této slovatné Poslanecké sněmovně, máme možnost velmi výrazně ovlivňovat životy lidí a celkově nastavovat to, jakým směrem se bude česká společnost vyvíjet a posouvat. A podobné zákony dotýkající se našich dětí, fungování rodin a každodenních životů, jdou na základ hodnot, na kterých je naše společnost vystavěna. A my si musíme položit otázku, a já jsem si ji kladl, když školský zákon, který teď chceme změnit, vešel v minulém volebním období v platnost. Tak ta otázka zní: Co je víc – stát, nebo rodina? A komu patří děti? Státu, nebo rodině? V tradičních společnostech, jako je stále ta naše, je základem společnosti rodina. Tam dochází k té největší důvěře, lásce, pomoci, podpoře a formování dětí. Svoboda je o tom svobodně v rodině rozhodovat. Rodiče snad vědí nejlépe, co je pro děti nejlepší, a chtějí dát svému dítěti i to nejlepší. A stát jim má vytvářet podmínky, ne jim určovat povinný poslední rok školky. Když se svobodně rozhodování nepodporuje, tak je to právě naopak. Děti se mají co nejdříve institucionalizovat a zařadit se do správných škatulek a schémat. To je pro mě poslední povinný rok školky.

Tradiční rodina je dnes pod neustálými útoky, většinou zdůvodněnými tak, že některé rodiny nefungují. Problémy minorit se tak řeší direktivou a mnohdy šikanou pro většinu. Pod podobným pláštěm přišla povinná školka a některé děti nebyly na školku připraveny, proto se zavedl poslední rok školky povinně pro všechny. Ale jak k tomuto kroku přijde například maminka se dvěma dětmi, s jedním předškolákem a jedním batoletem, která každý den musí putovat s malým dítětem přes celé město, do jiné obce? Sociální inženýry tyto případy očividně nezajímají. Navrhují individuální plány a omluvenky. (Silný hluk v sále.)

Požádal bych pana předsedajícího...

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, máte pravdu, pane poslanče. Prosím pány poslance a paní poslankyně o klid, o vytvoření podmínek pro to, abychom mohli vyslechnout i vystoupení pana poslance Munzara. Prosím pokračujte.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Abyste mě dobře pochopili. Já sám mám dvě děti, školáka i předškoláka. Protože ten předškolák do školky chodí rád, tak bychom ho do školky dali stejně, asi jako většina rodičů. Ale podstatné je, že by to bylo naše rozhodnutí, nikoliv rozhodnutí státu o našem dítěti. Školní povinná docházka jako základ vzdělání je bez diskuze. I když si kladu otázku, proč nám stačilo osm let základní školy a mezitím se přidal devátý ročník. Ale školka? Naučí se snad děti lépe kreslit, vystřihovat, zpívat a podobně?

Předchozí vedení ministerstva – to je důležité – prosadilo zákon, který děti cíleně vytrhává z rodinného prostředí. Chcete být se svým pětiletým dítětem doma? Dle bývalého vedení ministerstva nemůžete. Chcete dát dítě do školky už ve dvou letech? Školky vám musí vyhovět bez ohledu na svou kapacitu, personální vybavení a bez ohledu na fakt, že systém na to není vůbec, ale vůbec připraven. Každý z nás, kdo má dítě, ví, že každé dítě je jiné. Některé by mohlo ve dvou letech bez problému zapadnout mezi tříleté, ale pro některé to bude trauma. A trauma to bude zejména pro ty učitelky v mateřských školkách, které se pak budou cele věnovat tomu nešťastnému dítěti, krmit ho, přebalovat, a na ostatní děti nezbude čas. Pro dvouleté děti potřebujeme jinak vyškolený personál, jiné vybavení školek, jiný přístup.

Stát hodil tuto povinnost na obce bez jakékoliv přípravy na změnu takového systému. Problém není vyřešen tím, že se to napsalo do zákona a někdo jiný, v tomto případě obce, se postará. Stát má zvolit přece jinou metodu. Chce-li podpořit vznik předškolních zařízení i pro dvouleté děti, má nastavit takové motivační podmínky, aby to obce, nebo třeba i soukromý sektor, začaly přirozeně zajišťovat.

Já návrh pana kolegy Klause podporuji jako rodič, který chce sám rozhodovat o svých dětech, nechci, aby za mě rozhodoval stát, a jako rodič, který chce, aby školky poskytovaly kvalitní služby. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Je 18.57, já přerušuji projednávání tohoto bodu. Nekončím ještě dnešní jednání Poslanecké sněmovny, protože s organizačními informací chce vystoupit pan místopředseda Pikal. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji za tuto možnost. Děkuji všem, že mi ještě věnujete trochu své pozornosti. Jako nejmladší jsem dostal za úkol předsedat podvýboru pro udělování státních vyznamenání, respektive pro jejich projednání. V tuto chvíli máme několik návrhů. Nicméně bych vás chtěl všechny upozornit, že návrhy je potřeba si vzít za své do 13. tohoto měsíce, což je tak za tři dny, nebo případně předložit návrhy vlastní. Abyste pak nemuseli nějak pokoutně řešit později, protože k těm návrhům je vhodné připravit různé záležitosti, jako na které vyznamenání to má být a podobně. Čili ty návrhy jsou vám k dispozici. Obraťte se když tak na členy svého klubu, kteří jsou členy podvýboru, ti vám podají podrobnější informace, nebo se obraťte na tajemnici podvýboru. A zvažte prosím, jestli chcete nějaké návrhy podat, nebo ne. Jinak v tuto chvíli jsou, myslím, podpořeny dva. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane místopředsedo. Nyní končím dnešní jednání Poslanecké sněmovny. Sejdeme se opět zítra, ve středu 11. 4., v devět hodin. Budeme pokračovat přerušným bodem a dalšími body dle schváleného programu. Přeji vám pěkný večer.

(Jednání skončilo v 18.59 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

11. dubna 2018

Přítomno: 182 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane vicepremiére, všem dobrý den. Zahajuji druhý jednací den 12. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám. Poprosím vás, abyste se už posadili na svá místa, přihlásili se svými identifikačními kartami, případně mi sdělili, kdo hlasuje s kartou náhradní, a pomalu začneme další jednací den. Ještě jednou děkuji za klid v sále. Děkuji předem.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Ondřej Benešík do 9.45 z pracovních důvodů, Josef Hájek z důvodu zahraniční cesty, Jaroslav Holík z důvodu zahraniční cesty, Tereza Hyťhová do 13.30 z osobních důvodů, Monika Jarošová do 9.30 z pracovních důvodů, Marian Jurečka z důvodu zahraniční cesty, Jiří Kobza z důvodu zahraniční cesty, Pavel Kováčik ze zdravotních důvodů, Karel Krejza z osobních důvodů, Jana Levová do 9.30 z pracovních důvodů, Karla Maříková z důvodu zahraniční cesty, Jiří Mihola z pracovních důvodů, Zdeněk Ondráček z důvodu zahraniční cesty, Jana Pastuchová do 13 hodin z pracovních důvodů, Mikuláš Peksa od 11 do 13.30 z pracovních důvodů, Pavel Plzák z důvodu zahraniční cesty, Ivo Pojezný z osobních důvodů, Jan Richter do 14 hodin z důvodu zahraniční cesty, Jiří Valenta z důvodu zahraniční cesty, Helena Válková do 9.30 ze zdravotních důvodů, Radovan Vích z rodinných důvodů, Jan Volný z dopoledního jednání ze zdravotních důvodů.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš z pracovních důvodů, Klára Dostálová od 13 hodin z důvodu zahraniční cesty, Jiří Mílek z pracovních důvodů, Jaroslava Němcová od 11 hodin z pracovních důvodů, Robert Plaga z pracovních důvodů, Alena Schillerová z pracovních důvodů, Martin Stropnický ze zdravotních důvodů, Ilja Šmíd od 14.30 z pracovních důvodů a Adam Vojtěch od 11.00 do 16.00 z pracovních důvodů. Tím jsme se vypořádali s omluvami.

Budeme pokračovat v pořadu schůze, tak jak jsme si jej schválili včera. Je středa, na řadu přicházejí třetí čtení a jako první bod

48.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 45/ - třetí čtení

Já poprosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal místopředseda vlády a ministr životního prostředí Richard Brabec a zpravodaj garančního výboru, kterým je výbor

pro životní prostředí, poslanec Karel Tureček. Je zároveň zpravodajem zemědělského výboru. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 45/4, který byl doručen dne 1. března 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 45/5.

A nyní se táži navrhovatele, zda má zájem... má zájem pan ministr, tak poprosím pana ministra, aby vystoupil. Prosím.

Pan poslanec Gazdík hlasuje s náhradní kartou č. 11.

Máte slovo, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Děkuji. Vypnutý mikrofon jsem se snažil si nevzít osobně, ale i se zapnutým mikrofonem je stejně zjevné, že ráno to s vámi nebude snadné. (V sále je rušno.) Já mám času dost (se smíchem), ale vy zjevně také.

Takže vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi jenom ve stručnosti uvést, protože je to samozřejmě třetí čtení a já jsem obsáhleji uváděl tento zákon nebo novelu zákona vodního v prvním a druhém čtení, dovoluji mi tedy jenom opravdu stručně zrekapitulovat... spíše důvod, který Ministerstvo životního prostředí vede k nesouhlasu s několika málo pozměňovacími návrhy, které odsouhlasil výbor pro životní prostředí. (Odminka pro neklid v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já se omlouvám, pane ministře. Poprosím všechny kolegy a kolegyně, aby si skutečně už sedli na svá místa. Pokud mají něco neodkladného, ať to vyřeší v předsálí, ať neruší pana ministra a vytvoří tady důstojnou kulisu. Děkuji.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Děkuji vám. Já chápu, že vodní zákon úplně není to, co by vás ráno tak správně rozechrálo, spíš vás možná zchladí, ale přesto to s ním ještě chvíli vydržte. Tak.

Dovolte mi opravdu tedy jenom krátce okomentovat dva pozměňovací návrhy, kde Ministerstvo životního prostředí má jiný názor než výbor pro životní prostředí, protože v ostatních případech jsme v souladu s názorem výboru pro životní prostředí.

První pozměňovací návrh, kde máme jiný názor, je pozměňovací návrh pana poslance Kotta, který žádá zrušení novelizačního bodu č. 4 a jehož cílem je sjednotit případy, kdy je odebírána povrchová či podzemní voda pro účely využití její nižší či vyšší teplotní úrovně za účelem zefektivnění procesu chlazení či vytápění. Tady jenom říkáme, že jsme museli v rámci připomínkového řízení mezirezortního a i na vládě vlastně řešit rozpory mezi Ministerstvem zemědělství a některými dalšími subjekty. My jsme se pak přiklonili na tu stranu, kde existuje podpora využívání přírodních obnovitelných zdrojů energie. Takže tady je naše stanovisko jiné, než má výbor pro životní prostředí.

Druhý pozměňovací návrh, nebo pozměňovací návrhy, kde jsme v určitém rozporu s výborem pro životní prostředí, jsou pozměňovací návrhy pana kolegy Běhounka. Týká se pozměňovacích návrhů B5, B6.

Pardon, neřekl jsem – u pana poslance Kotta je to pozměňovací návrh A1. Takže to je ten první rozporný.

A ty druhé dva rozporné, B5, B6, kdy pan kolega Běhounek navrhuje dvouletý odklad pro povinnost zajistit zneškodňování odpadních vod v bezodtokové jímce odvozem na čistírnu odpadních vod a pro další související povinnosti. Tady, protože to je docela zásadní věc, která samozřejmě se týká řady občanů, ale na druhé straně je to věc, o které se hovoří několik let, vlastně už od roku 2015, kdy tento zákon byl diskutován, a pan kolega Běhounek žádá, aby tato povinnost byla odložena o další dva roky. My oproti tomu říkáme, že tato povinnost není nová, ta existuje ve vodním zákoně už dlouhou dobu a naše novela vlastně jenom upřesňuje znění této povinnosti tak, aby byla opravdu vymahatelná, protože v současné době není. A jenom říkáme, že pokud bude odložena tato povinnost o dva roky, tak se obávám, že za ty dva roky se toho příliš nezmění a budeme stát před stejným problémem. Je to záležitost, která jednoznačně má negativní vliv na stav podzemních vod, protože bohužel víme, jak to v mnohých obcích je s likvidací odpadních vod z bezodtokových jímek, kdy se zdá, že v mnohých obcích nefungují fyzikální zákony a obsah těch bezodtokových jímek se ztrácí někde v podzemí, ztrácí se tam mnoho let a bohužel úřad dneska nemá právní titul na to, aby něčemu podobnému zamezil.

Takže ta povinnost sice v zákoně je, nicméně stát je v tomto bezzubý. My se tam pokoušíme dát opravdu určité kontrolní mechanismy, které by toto zajistily. Je tady názor pana kolegy Běhouneka, já mu ho neberu, je to samozřejmě něco, co vím, že Kraj Vysočina připomínkoval už v roce 2016. Jenom se mi prosím nedivte jako ministři životního prostředí, že mám samozřejmě zájem na zlepšení kvality povrchových a podzemních vod, a to je podle mého názoru i tento návrh.

Jinak jsme v souladu s názory výboru pro životní prostředí a takto je budeme podporovat i při hlasování. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 45/4, který byl doručen dne 1. března 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 45/5. Ptám se, zda má pan zpravodaj zájem o vystoupení před otevřením rozpravy. Není tomu tak. Otevírám rozpravu, do které v tuto chvíli eviduji jako přihlášeného pana poslance Jana Zahradníka, kterému tímto dávám slovo. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, kolegyně a kolegové, teče to tak rychle jako voda, najednou se odbyla úvodní slova, pan zpravodaj to vzal velmi rychle, pan ministr dokonce začal svůj projev tím, že vzhledem k hluku v sále je ten zákon nepodstatný, usoudil, že ten hluk v sále indikuje nepodstatnost toho zákona. Není tomu tak. Ten zákon je nesmírně podstatný, nesmírně významný, zejména proto, že jeho průběh, jeho navrhování a projednávání se zdá být příznačným pro poslední dobu, posledních možná několik let práce Ministerstva životního prostředí.

Tento vodní zákon je takovým typickým příkladem návrhu, který byl předložen již v minulém volebním období. Už jsme tehdy o něm jednali. I do tohoto období přišel jako taková vlastně technická novela, která má naplnit ty požadavky, které pan

ministr tady ve svém proslovu zmiňoval. Pak se ale stalo, že byly předloženy pozměňovací návrhy, které významně do těch nejvýznamnějších ustanovení zákona zasahují. Ty pozměňovací návrhy jsou předloženy samozřejmě poslanci. Ono to jinak ani v průběhu našeho procesu nejde. Například třeba návrhy pana kolegy Schillera. My ale víme, že jsou to návrhy, které připravilo ministerstvo, které tím vlastně obchází správný legislativní proces.

Například pan poslanec Schiller navrhuje ve svém návrhu, který je skrytý pod návrhy schválenými výborem pro životní prostředí, aby v obsazích žump nebo jímek u rodinných domů, s nimiž podle tohoto zákona bude muset být nakládáno tak, že budou odvezeny autorizovanou osobou na čističku odpadních vod a tam vyčištěny – tento návrh jsem kritizoval už v minulém období. Volal jsem po tom, aby ministerstvo předložilo analýzu dopadu tohoto návrhu povinnosti vyvážet jímky na čističky, aby provedlo analýzu toho, zdali čističky odpadních vod v obcích mají dostatečnou kapacitu. To se nestalo.

Už takto problematický návrh je ještě panem kolegou Schillerem na základě návrhu Ministerstva životního prostředí doplněn o to, že tyto vody nesmějí obsahovat zvlášť nebezpečné a škodlivé látky. To vypadá velmi chytlavě, velmi lákavě, protože přece nikdo z nás by nechtěl, aby do přírody, do vodních toků, nádrží, tekly zvlášť nebezpečné a škodlivé látky. Přesto tento významný návrh, který může ovlivnit fungování soustavy čištění, byl takto, dá se říci ne úplně standardně, já nechci použít slovo pokoutně, předložen. Prostě takovýto návrh měl být přece projednán v řádném legislativním procesu, měla k němu být vydána oponentní stanoviska, měl být projednán s těmi, kterých se bude dotýkat, to znamená se Svazem měst a obcí České republiky, se Svazem průmyslu a obchodu a dopravy, aby to skutečně odpovídalo současnému stavu, a ne takto bez předchozího řádného projednání.

Tento postup není úplně ojedinělý. Můžeme zaznamenat – v minulém volebním období, asi tak před dvěma lety, byl takto do projednávaného zákona o odpadech vpraven pozměňovací návrh Ministerstva životního prostředí, který tehdy, myslím, přednášel pan poslanec Okleštěk a který vlastně způsobil, že od roku 2024 bude u nás zákaz skládkování odpadu na skládkách. Nebyly k tomu schváleny žádné doprovodné zákony, které by definovaly způsob postupné úpravy cen za skládkování atd., a dnes, kdy se ten termín roku 2024 blíží, začíná vznikat určitý chaos a zmatek. Ukončení skládkování prostě nemá alternativu. Nejsme přece schopni prosadit jediné zařízení na energetické využití odpadu. Vždycky přijde někdo, kdo tomu zabrání – ekologové, občané sousedních obcí. Kolabuje recyklace odpadu. Čili tohle je podobný příklad, který teď tady máme před sebou.

K problému dovážení odpadních vod z jímek do čističek, když navíc tyto odpadní vody nesmějí obsahovat zvlášť nebezpečné a škodlivé látky. Co to může čističkám přinést? No, čištění odpadních vod budou samozřejmě vedeny obavami z toho, že pokud by nějaký kontrolní orgán zjistil, že tam ty zvlášť nebezpečné a škodlivé látky skutečně čistí, tak mohou být pokutovány pokutou až do výše 500 tisíc korun, což je docela drakonická pokuta, která tu čističku může významně ekonomicky poškodit.

A jak si ta čistička bude počínat? No, bude se samozřejmě snažit vyvarovat se tohoto nebezpečí. To znamená, že možná bude odmítat přijímat dovážené odpadní vody ze septiků a jímek. Bude říkat: To nám sem nevozte, v tom by mohly být nějaké nebezpečné škodlivé látky. Bude říkat: Dobře, když nám to sem chcete dovést, tak nám předložte rozbor, jaké nebezpečné a škodlivé látky ty odpadní vody obsahují, a my se podle toho zachováme. Buď to přijmeme, nebo nepřijmeme. Co potom bude muset dělat autorizovaný odvozce, který vystavil certifikát o tom, že občanovi vyčerpal jeho žumpu, a teď najednou to nechtějí na čističkách přijmout?

Pan ministr jistě namítne, že je zde alternativa, že tyto odpadní vody mohou být čištěny na čističkách průmyslových odpadních vod. Za prvé, ty mají jako souhrn u nás nedostatečnou kapacitu. Snad pouhých deset čistíren průmyslových odpadních vod má v tuto chvíli volnou kapacitu. Co s tím tedy budeme dělat? A týká se to nejenom občanů, majitelů rodinných domů, ke kterým není přivedena kanalizace, protože zhruba 14 % našich domů nemá přivedenou kanalizaci, a proto musí odpadní vody shromažďovat v odpadních jímkách.

Tak jsou to určité průmyslové činnosti. Ne ty velké průmyslové závody, ty si nějak poradí, ale takové ty menší živnostenské aktivity, které také produkují odpady, odpadní vody a shromažďují je v jímkách a také by je měly odvážet na ty čističky odpadních vod. Samozřejmě že ty čističky obecní jsou lépe uzpůsobeny na čištění běžně znečištěných odpadních vod a klidně by mohly tento problém vyřešit. Nyní tedy je zde poměrně velká překážka tomu postavená.

Tak to je ten problém dovážených odpadních vod do čistíren, zejména tedy problém velmi zkomplikovaný pozměňovacím návrhem ministerstva předloženým prostřednictvím pana poslance Schillera, že tyto vody nesmí obsahovat zvlášť nebezpečné a škodlivé látky.

Druhý problém, který tady máme, je problém odlehčovacích komor před čistírnami odpadních vod, zejména těch odlehčovacích komor, do kterých je svedena srážková kanalizace. Zatím tady platilo, že srážková voda zůstává vodou srážkovou a tak s ní může být nakládáno. Může být vypouštěna do toků nebo do nádrží, a tím také plnit funkci odlehčovacích komor; skutečně odlehčovat v mimořádných srážkových událostech. Nyní podle našeho zákona platí, že vtokem do smíšené kanalizace se srážková voda stává vodou odpadní. To znamená, když taková voda srážková vteče do té odlehčovací komory před čističkou, která má za účel samozřejmě to, aby pokud najednou, náhle stoupne voda v té komoře, aby ta čistička nebyla zahlcena, tak pak je možné tyto velmi silně nařazené vody, kde se smíchají odpadní vody v té nádrži se nacházející s vodami srážkovými, a takto velmi silně nařazené vody bylo dosud možné vypustit z čističky, a tím ta komora plnila svůj účel. To teď prostě možné nebude. Buďto tedy bude nutné samozřejmě hledat prostředky na to, jak to zpoplatněně vypouštění odpadních vod uhradit, zaplatit, protože budou-li se nějak vypouštět ty vody, tak to bude všechno zpoplatněné. Také jak měřit, zda vody vypouštěné vody z odpadních odlehčovacích komor, do jaké míry jsou znečištěné, do jaké míry tedy jsou vodami závadnými, což samozřejmě přinese významné náklady pro provozovatele čistíren, nebo budou muset velmi rychle provozovatelé čistíren zvětšit kapacitu odlehčovacích nádrží, aby se tedy i při mimořádných srážkových událostech tam ty vody vešly. Anebo, to je třetí možnost, budou provozovatelé

kanalizačních systémů nucení budovat oddělené systémy, systémy, které odděleně svádějí srážkové vody a odděleně svádějí vody odpadní z domácností. I tohleto samozřejmě přinese významné náklady pro provozovatele kanalizačních a vodohospodářských soustav, což samozřejmě jsou společnosti najaté nebo smluvně svázané s městy a obcemi, případně tedy v některých případech obce samotné, které si to provozují samy, a jim nic jiného nezbude než promítnout tyto náklady do ceny za vodné a stočné, kterou předepíší svým zákazníkům. Jistě namítnete, že ten, kdo rozhoduje o výši vodného a stočného, je zastupitelstvo obce, které má ve své výlučné pravomoci výši vodného a stočného stanovit. Ale zase na druhou stranu když provozovatel bude mít zvýšené náklady vzniklé vinou těchto nepromyšlených pozměňovacích návrhů, tak samozřejmě dobře, zastupitelstvo si schválí svým občanům, třeba ponechá vodné a stočné v původní výši, nezvedne jej, ale tím bude míň peněz na obnovu vodohospodářské infrastruktury.

Čili to jsou podle mého názoru dvě nejvýznamnější věci, které tady teď máme před sebou, o kterých musíme rozhodovat. Musím říci, že informovanost o tomto se postupně šířila. Výbor pro životní prostředí ještě se vyjadřoval, aniž by úplně dobře tyto věci byly známy a s těmi dotčenými orgány, dotčenými institucemi, obcemi mám na mysli a průmyslovým sektorem, prodiskutované, a tak vlastně se vyjádřil k tomu souhlasně. A zároveň také v proceduře hlasování, kterou pan zpravodaj asi bude postupně předkládat, a já si dovoluji tedy už ten první moment tady zmínit, jsou tyto návrhy v bloku návrhů předložených výborem pro životní prostředí A1 až A10 hlasovány jedním hlasováním. Takto pan zpravodaj podle toho, co mu výbor uložil, navrhne.

A já pak tedy se přihlásím ještě a vystoupím, nebo už možná to tady řeknu teď, že bych prosil o to, abychom dostali možnost jako Poslanecká sněmovna o těchto věcech hlasovat zvlášť, aby o návrzích pana poslance Schillera A4, A9 a A10 bylo hlasováno odděleně, aby tedy hlasování o bodech A kromě těchto zmíněných bodů proběhlo en bloc, ale body, které – tedy teď ještě se pro jistotu jednou podívám (nahlíží do písemných materiálů), ano, A4, A9, A10, jestli se nepletu, pana poslance Schillera byly hlasovány zvlášť. Svolíte-li k tomuto vašim hlasováním, pak bude možné se pokusit tuto zniklou situaci napravit.

Pokud nikoliv, tak jsou zde ještě dvě cesty, jak to nějakým způsobem napravit. Je zde návrh pana poslance Staňka, o kterém on bude hovořit, je přihlášený do diskuse, a ten návrh by do jisté míry mohl pomoci problém čističek i těch smíšených komor řešit. Tak pak by samozřejmě jeho body, které myslím jsou jako body D, jestli se nepletu, to se pak dohodneme, bylo záhodno podpořit.

A pak je ještě jedna možnost, která by mohla být v souladu s těmito dvěma. Zemědělský výbor na základě podnětu pana hejtmána poslance Běhouňka navrhuje odložit platnost toho paragrafu, který mluví o dovážených odpadních vodách z jímek do čističek se zvlášť nebezpečnými látkami o dva roky. A já pak navrhuji, aby byla o stejné dva roky prodloužena platnost paragrafu, který definuje srážkové vody vtékající do smíšené kanalizace jako vody odpadní, tedy aby to bylo do roku 2021 pozastaveno.

Čili to jsou návrhy, které pak při té proceduře ještě upřesním a které samozřejmě bych rád, abychom hlasováním podpořili. Já vím, že se ten zákon už vleče a že některá ustanovení v tom zákoně jsou ustanovení dobrá, jsou to ustanovení, která jsme tady také diskutovali, o možnostech zřizovat dětské tábory v záplavových územích, o tom používat pro školkařské výpěstky, pro školkařskou činnost vodu na zavlažování atd. To všechno jsou věci užitečné i včetně toho, že se zákon snaží dbát o čistotu našich podzemních i povrchových vod. Mluví se tam o zpoplatnění, zpoplatnění odběru podzemních vod. A já jsem předložil návrh, který se mi zdá logický. Pokud je limit 6 000 kubiků jako nezpлатněný, tak navrhuji, aby za 6 100 se platilo nikoliv za celých 6 100, ale jenom za těch odebraných 100. Ministerstvo argumentuje celou řadou jaksi věcných argumentů, že by pak samotný výběr těch poplatků přestal být ekonomicky efektivní. Dobře, to nechám na vás, tady za to nebudu nějak zvlášť bojovat. Ale jsou to návrhy, které samozřejmě také určitě vy zaznamenáte a při hlasování budete zvažovat, zdali je podpořit, nebo nikoliv.

Dámy a pánové, já velmi stručně na závěr bych rád, abychom vzali rozum do hrsti, pokusili se rozdělit hlasování o bodech A, zvážili podporu pozměňováku pana poslance Schillera, případně pak zvážili, pokud by se tak nestalo, návrh pana poslance Staňka a případně tedy pak Běhounekův a můj návrh na odložení platnosti o dva roky jako takovou poslední záchranu pro ty, řekl bych, docela složité věci. V tuto chvíli děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. A jako další se do rozpravy přihlásila paní poslankyně Dana Balcarová. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za udělení slova. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, ráda bych na příkladu projednávání novely zákona o vodách představila praxi Ministerstva životního prostředí, kterou vnímám jako poměrně negativní a která se dá nazvat ohýbáním legislativního procesu. Bohužel se ukazuje, že Ministerstvo životního prostředí při prosazování svých zájmů je přes poslance ANO běžnou praxí. Z celkem 31 pozměňovacího návrhu je jich 17 z dílny poslanců ANO, respektive některé jsou z Ministerstva životního prostředí, jak sama řekla náměstkyně Ministerstva životního prostředí paní Peštová na výboru pro životní prostředí. Některé ty pozměňovací návrhy problematické nejsou, ale například pozměňovací návrh pana poslance Schillera, tak jak o tom před chvílkou mluvil pan kolega Zahradník, je velmi zvláštní a podle mě způsobí v praxi mnoho problémů už jenom svým nejednoznačným výkladem.

Na výboru se účastnili zástupci Svazu měst a obcí, kteří byli velmi rozladěni právě postupem Ministerstva životního prostředí, protože oni v rámci řádného připomínkového řízení s ministerstvem tu novelu řádně připomínkovali, říkali, že tomu věnovali hodně času, a nakonec vyjednali nějaké řešení, které pro ně bylo přijatelné, a nakonec právě pomocí pozměňovacího návrhu pana poslance Schillera se stalo, že se v novele zákona objevilo něco, co je pro ně nepřijatelné a k čemu neměli možnost se vyjádřit, a dokonce se o tom včas dovědět. Na výboru byl i zástupce průmyslu a ten se vlastně vyjadřoval ve stejném duchu. Tak toto oni vnímají vlastně

jako obcházení možnosti jejich aktivní účasti ve vytváření legislativy nebo v jejím připomínkování.

Takže to jsem chtěla zmínit k té praxi, která mi přijde, že je docela výrazná, a myslím, že to není úplně běžné. Dívala jsem se, kolik pozměňovacích návrhů hnutí ANO podává v jiných výběrech, a není to tak masivní jako právě ve výboru pro životní prostředí. Takže proto mám potřebu tady na to upozornit.

Potom bych ráda představila svůj pozměňovací návrh, už jsem to tady jednou udělala. Jde o to, že svým pozměňovacím návrhem bych ráda vrátila právo občanů účastnit se ve stavebních řízeních o vodních dílech. Víím, že občanské spolky a vůbec veřejnost má špatnou pověst v tom, že prodlužuje správní řízení. Já bych tady jenom ráda uvedla pár čísel, která by měla doložit, že tomu tak není, i když ta pověst, kterou jim systematicky vytvářejí někteří politici a politické strany, je tak silná, že bude těžké ji překonat. Ale myslím, že by to bylo záhodno, protože spolky tím, že jsou osobně angažované v lokalitě, kde žijí, znají místní podmínky i historii, tak můžou opravdu přispět svou účastí ve správním řízení spíš k ochraně životního prostředí, než že by něčemu bránily nebo že by naschvál do něčeho házely vidle. Myslím, že tak tomu určitě není, a chtěla bych uvést pár čísel: 95 % všech stavebních řízení proběhne bez odvolání kohokoliv z účastníků. Pouze v 5 % všech případů dojde k odvolání ze strany účastníků, což mohou být jak spolky, tak i sousedi, nebo dokonce investor, který se také často odvolá. A z těchto 5 %, kdy se subjekty účastní správních řízení, v 63 %, kdy došlo k odvolání, daly úřady těm účastníkům, kteří se odvolali, za pravdu. To znamená, že jejich intervence v rámci správního řízení byla oprávněná, a tím pádem měla pozitivní dopad na to, co se v tom správním řízení rozhodovalo.

Takže já bych vás požádala, jestli byste zvážili podporu mého pozměňovacího návrhu, který se snaží vrátit účast veřejnosti do správních řízení povolování vodních staveb. Děkuji moc.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Jako další je přihlášen do obecné rozpravy pan poslanec Jan Schiller. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Schiller: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, bylo tady o mně řečeno mnoho. V první řadě bych se asi měl ohradit proti tomu, že jsem nějakým prostředkem životního prostředí, Ministerstva životního prostředí, že přese mě jsou nějaké pozměňovací návrhy.

V první řadě, odpadním vodám se věnuji i z profesní praxe už několik let. A pozměňovací návrh není pozměňovací návrh ministerstva, ale přiznávám, že jsem s ministerstvem na tomto pozměňovacím návrhu spolupracoval.

Je hlavně důležité říct tady některé věci, které jsou trochu opomíjeny, a všichni ti, které to pobouřilo, tak skutečně dávají argumenty, které jsou úplně scestné, a já bych se to pokusil vrátit zpátky na tu rovinu, kam by to mělo patřit.

Takže v první řadě je potřeba vysvětlit, že komunální čistírny odpadních vod jsou zařízení pro čištění městských odpadů, městských odpadních vod, vybavené technologií pro likvidaci splašků. Splašky, které jsou pomocí kanalizace dopravovány na komunální čistírnu, mají stejné složení jako splašky, které jsou v odpadní jímce

používané u staveb pro rekreaci či bydlení. Naopak spíše obsahují větší podíl organické hmoty. To znamená, že se tento pozměňovací návrh vůbec netýká odpadních jímek, septiků a žump používaných u staveb pro rekreaci či bydlení. Ze samotného principu vzniku těchto odpadních vod jsou totiž odpadní vody právě z těchto odpadních jímek a žump brány jako splaškové. Takže to je první věc, která by se tady skutečně měla říct, aby nedocházelo k tomu, že si budeme brát lidi jako rukojmí, že najednou budou platit a budou si muset dělat nějaké rozborů. K tomu se ale ještě dostanu.

Je potřeba, aby zazněly ještě další věci. Tento pozměňovací návrh nemění nic na skutečnosti, že odpadní vody nevyhovující kanalizačnímu řádu, to znamená ty, které nelze přímo vypouštět do kanalizace, protože pro vypouštění do kanalizace je vyžadováno jejich předčištění na úroveň kanalizačního řádu, nelze likvidovat ani přímo dovozem na čistírnu odpadních vod. A toto je v platnosti už nyní. Takže nechápu to rozčarování nad tím, že se nebudou moci odvážet vody na komunální čistírny odpadních vod.

Dále, nic se nemění na stávající možnosti vypouštět odpadní vody s obsahem nebezpečných látek do kanalizace, pokud je to v souladu s kanalizačním řádem. Nic se nemění na možnosti likvidace odpadních vod na k tomu určených čistírnách průmyslových odpadních vod nebo na zařízeních pro likvidaci odpadu. Nic se nemění ani na možnosti likvidace odpadních vod jako odpadů na komunálních čistírnách odpadních vod za podmínek stanovených zákonem o odpadech, to znamená v režimu likvidace odpadů. Abych to zjednodušil: Pokud má komunální čistírna odpadních vod povolení k likvidaci odpadů, tak je na to technologicky vybavená a nadále tyto vody může likvidovat ve stejném režimu, zejména však bude sledovat, v jakém množství, a bude evidovat likvidaci dle zákona o odpadech. To je důležité, abychom si řekli.

Za druhé tady je. Tento pozměňovací návrh pouze zvýrazňuje skupiny nebezpečných závadných látek, které by se na čistírnu odpadních vod neměly pro svou závažnost z hlediska možného ohrožení vod a nyní nekontrolovatelnému režimu vývozu vůbec dostávat. Pozměňovací návrh dále doplnil sankční ustanovení, a to z toho důvodu, že by novelizace byla pouze vysvětlující, prohlašující a její plnění by bylo nevymahatelné.

Pokud se vrátíme zpátky, nebo abychom vysvětlili skutečně, o co tady jde. Prostřednictvím komunální čistírny v žádném případě odpad, který je tam navážen, tak jak bylo prohlášeno, myslím si, že včera, že dnes tyto komunální čistírny tento odpad bez jakýchkoliv problémů běžně a spolehlivě likvidují, takže tohle bych chtěl vyvrátit – ani spolehlivě, ani běžně tyto odpady tyto čistírny nelikvidují. Je to jednoduché. Protože tyto komunální čistírny nejsou ani technologicky připraveny a upraveny na to, aby tyto vody, které obsahují látky, jako je rtuť, kadmium, zinek, měď, arzen, uran, olovo, chrom, kyanidy a další, vůbec nelikvidují. A běžně se v městských odpadních vodách nevyskytují. To znamená, že z domácností – pokud někdo řekne, že je tam nějaké savo, biocidy, že jsou tam nějaké dezinfekční prostředky, to jsou běžné věci, které se i v městských odpadních vodách, které jsou vedeny kanalizací, vyskytují. Takže není pravdou, že pokud někdo vylije savo do jímků, že ta jámka najednou obsahuje nebezpečné látky. Nebezpečné látky bude

obsahovat, pokud tam bude rtuť samozřejmě. Ale jak říkám, běžně se to v jímkách neobjevuje.

Nejhorší na tom je, že skutečně pokud tyto odpadní vody přijdou na komunální čistírnu odpadních vod, tak se likvidují, nebo takzvaně likvidují, pouze jenom tím, že se zředí a po malých dávkách se pouštějí do čistírny. Ta čistírna si s tím neporadí. Tou čistírnou to čistě jenom proteče, teče to do potoků, řek, vodotečí, spodní vody a my ani vlastně nevíme, co vypouštíme. A tady je ten zásadní problém, protože komunální čistírny odpadních vod mají za povinnost, aby monitorovaly pouze šest emisních standardů. Je to CHSK, BSK, je to amoniakální dusík, celkový dusík, fosfor a nerozpuštěné látky. Vidíme, že nikde není dáno, že by měly kontrolovat obsah rtuti, chromu, kyanidu a takovéhle věci. To znamená, že my si to v malých dávkách pouštíme do řek zpátky, aniž bychom něco kontrolovali. A není pravda, že to zachytí ta čistírna a že to vyčistí. Neumí to. Takovéhle látky se čistí pouze chemickým přečištěním za použití určitých flokulantů a dalších procesů, které prostě komunální čistírna odpadních vod nemá. A nemusí mít, není na to uzpůsobena.

Nejhorší ale ještě tady u toho je, že se tu dále objevuje odpad, který je, dá se říct, časovanou ekologickou bombou, protože malá část těch nebezpečných látek, která se zachytí v aktivovaném kalu, tam zůstane. Ten kal se odvodní, odveze se na skládku odpadů a skládka odpadů ho přijme s tím dojmem, že přijímá kal odvodněný z komunální čistírny odpadních vod, a nepředpokládá, že by tam byly nějaké nebezpečné látky, které jsem tady jmenoval. Tudíž vlastně skládáme něco, o čem nic nevíme, a může se nám to do budoucna šeredně vymstít.

Pak tady zazněl návrh, že pokud je v seznamu nebezpečných látek zinek, takže když máte zinkovou střechu, bude vám stékat do odpadní vody. Tohle mě docela pobavilo, protože jsem nikdy neviděl nikoho, kdo by si dešťovou vodu stáhl do septiku nebo do jímky. Asi by to udělal jenom hlupák, protože by si jíмку naplnil sám a vyvážel by ji každý měsíc, protože by ji měl plnou dešťové vody. Takže tenhle argument skutečně neplatí.

Ale o co tady jde. Důvod, proč předkládám tuto úpravu, je úplně prostý. Je potřeba zamezit stoupajícímu trendu likvidace průmyslových odpadů deklarovaných jako odpadní vody podle vodního zákona externě dovážených na komunální čistírny odpadních vod. Není pravdou, že to vše zaplatí občané. Ono je to přesně naopak. Občané totiž za to platí nyní. Platí poplatky, které zčásti financují i čistírny odpadních vod, ale platí za vyprodukované městské, chcete-li splaškové, odpadní vody, které komunální čistírna umí spolehlivě likvidovat v nákladech, které se rozpočítají právě mezi ty obyvatele. Ale bohužel dochází právě k tomu, že na tuto čistírnu je přivážena odpadní voda, která obsahuje nebezpečné látky a je likvidována za stejnou cenu, jakou platí občané. Ale ta cena by měla být mnohonásobně vyšší. Občané se tedy podílejí na nákladech nutných pro likvidaci těchto dovážených vod, i když je sami neprodukují. Producent odpadu se ho zbaví relativně levně, odpadářská firma dostala za odpad řádově tisíce, zbavila se ho za stokoruny. Jak vidíte, tak zřejmě o lobbing jde, ale myslím si, že ne ze strany nějakých stavitelů (čističek?) odpadních vod, ale určitě ze strany likvidátorů těchto vod, nebo chcete-li odpadových společností.

Nejhorší na tom je, že tyto odpadní vody s obsahem nebezpečných látek doopravdy pouze protečou čistírnou a ten vodní ekosystém nám zaneřádí, i když v malých dávkách. Ale postupně se nám to kumuluje a ty dávky budou větší a větší a pak už nebudeme vědět, co s tím máme dělat. Na výboru životního prostředí zazněla, myslím si, že to bylo od zástupců měst a obcí, agresivní a možná až zbytečná výtka, že chceme, aby podnikatelé, živnostníci a podniky vypouštěli tyto vody za areálem do polí. Jestli dovolíte, já bych na závěr dal úvahu. Není právě ten zavedený systém nařazení a průtoku komunální čistírnou pouze zlegalizované vypouštění do těch polí? Já si myslím, že je. A proto předpokládám, že pozměňovací návrh, který předkládám, má hlavu a patu.

Tak jak tady bylo řečeno, používejte zdravý selský rozum. I já vás poprosím, používejte zdravý selský rozum. A chtěl bych vás tím vás požádat o podporu tohoto pozměňovacího návrhu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Na váš příspěvek chce s faktickou poznámkou reagovat pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, faktická připomínka k tomu, co tady bylo řečeno předčlenkem, předkladatelem pozměňovacího návrhu panem poslancem Schillerem. On vyvrací moje argumenty, nebo argumenty těch, kteří s jeho návrhy nesouhlasí. Já nebudu činit opak, vyvracet vyvrácené, nebo něco takového. Spíš jenom připomenu tři věci.

První věc. Kromě toho, že ve svém návrhu A4 zavádí do odpadních vod dovážených na čističky právě ten problém zvlášť nebezpečných škodlivých látek. Vysvětloval jste, proč to tady je. Pane předsedající, vyřídte panu Schillerovi, že se snažil vysvětlovat, proč to navrhuje, jaký je jeho cíl. To je možno celkem i chápat. Ale on pak v návrhu A9 zařazuje mezi pokutované subjekty toho provozovatele čističky, který umožní čištění odpadních vod právě s těmito nebezpečnými látkami.

Ty čističky se budou samozřejmě bránit tomu takové vody přijímat, aby je nečistily a pak nebyly vystaveny té pokutě, a budou žádat od lidí, kteří to tam budou dovážet, potvrzení, že to nejsou vody obsahující ty zvlášť nebezpečné látky. To je velké nebezpečí. Už jenom tím, že touhle pokutou hrozíme, tomu nemůžeme zabránit. Ten zinek je spíš problém odlehčovacích komor, kam srážkové vody s tím zinkem vtékají, a které tam můžou způsobovat znečištění zvlášť nebezpečnými látkami.

A konečně poslední moje připomínka. Kam tedy jinam by ti lidé měli ty svoje septiky vyvážet, když jinam jste to zakázali?

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Nepotěším pana předsedu Chvojku s přednostním právem. Ještě je tu faktická poznámka pana poslance Jana Bauera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, dámy a pánové, já letos působím dvacátým rokem v komunální politice a mám pocit, že není

dobré poslouchat všechno. Není dobré poslouchat do nebe volající věci. A já jsem chtěl jenom říci na margo toho, co tady řekl pan poslanec Schiller prostřednictvím pana předsedajícího, je pro mě neuvěřitelné, jakým pokoutním způsobem se tady tvoří zákony. To je spíš prostřednictvím pana předsedajícího na pana ministra. Protože je evidentní, že prostřednictvím nastrčených poslanců, nastrčených pozměňovacích návrhů, tady vaše vláda bez důvěry rozhoduje o takto důležité věci. Kdybych neviděl materiál z toho pozměňovacího návrhu, kde jsou ještě jednoznačné známky toho, že to tvořili úředníci, vedoucí odboru Ministerstva životního prostředí, tak bych to tady skutečně neříkal, ale mám pocit, že takto to bylo, jestli jsem správně viděl.

Já si myslím, vážený pane ministře prostřednictvím pana předsedajícího, vy tady prostě na ten mikrofon musíte říct, jestli to, co bude schváleno – já doufám, že ne, a mluvím o pozměňujících návrzích pana Schillera – jestli to bude mít zásadní vliv na desítky, stovky lidí, kteří mají žumpy a nemají kanalizaci. To tady prosím řekněte. Protože já se obávám, že to, pokud to bude schváleno, bude mít fatální vliv. A vaší povinností je, abyste to tady řekl na mikrofon, že se to nedotkne desítek, stovek, možná tisíců lidí, kteří jsou tímto ohroženi.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. A nyní s přednostním právem pan předseda Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Můj předřečník tady říkal, že se diví, jakým pokoutním způsobem někdy vznikají zákony. Tak to se občas stává. Ale já se divím i tomu, v jak nedůstojné atmosféře někdy zákony vznikají, a to zejména ve třetím čtení. Protože vodní zákon je určitě zákon, který je velmi důležitý, resp. jeho novela. My tady máme předkladatele, ale když se podívám za sebe, tak tady jinak za vládu nesedí vůbec nikdo. Já si myslím, že není úplně důstojné poslat sem jenom jednoho člověka, který zákon předkládá, a jinak aby vláda tady nebyla. Vím, že možná je zasedání vlády, ale myslím si, že to není úplně dobře.

Pamatuji si jako poslanec, když byla Nečasova vláda, tak dělali vlády ve středu ve čtyři, když skončila sněmovna. Když byla Sobotkova vláda, tak dělali vlády, když byla sněmovna, v pondělí. A nemyslím si, že praxe, že je vláda zrovna, když je sněmovna, je úplně dobrá. Takže bych prosil o to přerušit jednání Sněmovny do té doby, než tady bude více než jeden ministr Richard Brabec jako předkladatel toho zákona.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zaregistroval jsem procedurální návrh, o kterém rozhodneme bez rozpravy. Já už přivolávám kolegy ze sálu. Registruji žádost o odhlášení, samozřejmě logicky vyhovím a požádám všechny, abyste se přihlásili znovu svými identifikačními kartami, než přistoupíme k hlasování.

Pro příchodí: zazněl návrh na přerušení projednávání tohoto bodu až do okamžiku, když budou v sále přítomni nejméně dva ministři, z toho jeden předkladatel, pan ministr životního prostředí. Mám za to, že se nám počet hlasujících ustálil.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 10, přihlášeno je 149, pro 71, proti 63. Tento návrh nebyl přijat.

Nebude-li tedy dotaz na hlasování, nevidím žádnou takovou iniciativu, budeme pokračovat v projednávání tohoto bodu. Dalším přihlášeným do rozpravy k tomuto bodu je pan poslanec Antonín Staněk, kterému tímto dávám slovo. Prosím.

Poslanec Antonín Staněk: Děkuji, vážený pane předsedající. (Předsedající: A poprosím o klid v sále! Děkuji.) Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych navázal na své vystoupení z druhého čtení a vyjádřil se ještě jednou k pozměňovacímu návrhu, který považuji za velmi problematický a špatný a který bude mít velmi zásadní dopady na podnikatelský sektor, na malé a střední podniky, živnostníky, ale i běžné občany, kteří nemají to štěstí, aby byli připojeni na kanalizaci.

Možná na úvod jenom, abych, nevím, jestli dodal důraz svým slovům, nebo naopak vás přiměl zapřemýšlet nad tím, co zde uváděl pan kolega poslanec Schiller prostřednictvím pana předsedy. Chtěl bych věřit, že nemám dobrou informaci, když se dívám na mail, který mi říká, že pozměňovací návrh pana poslance Schillera je návrhem napsaným na Ministerstvu životního prostředí. A já vycházím z toho, že ve vlastnostech souboru tohoto pozměňovacího návrhu pana poslance Schillera je jako autor uveden pan Zavadil, což je vedoucí oddělení ochrany vod Ministerstva životního prostředí. Takže nevím, kdo je autorem, nevím, kdo má pravdu, ale tohle mi trochu zpochybňuje to, co tady na úvod pan poslanec tvrdil.

Jeho pozměňovací návrhy přijaté výborem pro životní prostředí jsou označeny pod písmeny A4, A9 a A10. Tento návrh zakazuje dovážet vody s odpadem nebezpečných látek do komunálních čistíren odpadních vod. Nejedná se ale jen o nejnebezpečnější jedovaté látky, ale pozměňovací návrh je příliš široký a to je ten problém, proč vlastně tento pozměňovací návrh nechceme podpořit. Měli jsme tady před chvílí školský zákon a také jsme si uvědomili, že takovéto podstrčené, nepromyšlené pozměňovací návrhy mohou mít dalekosáhlé důsledky. A tady je to jasné. Ten pozměňovací návrh je tak široký, že zasahuje i zcela běžné odpadní vody, které lze bezproblémově na komunálních čistírnách odpadních vod čistit. A kdo měl to štěstí a byl na projednávání tohoto zákona ve výboru pro životní prostředí a slyšel paní náměstkyni ministra životního prostředí, jakým způsobem tam tento pozměňovací návrh obhajovala, tak já bych se přikláněl k tomu, co zde zaznělo, totiž že kontroly budou opravdu přísné a čističky odpadních vod, komunální čističky odpadních vod, se skutečně mají čeho obávat.

V rámci projednávání na výborech Ministerstvo životního prostředí tvrdilo, že nejnebezpečnější látky jsou dováženy na komunální čistírny odpadních vod, které je nedokážou vyčistit. Příjem těchto vod je na komunálních čističkách odpadních vod regulován v rámci provozních řádů, které musí být v plném souladu s vydanými vodoprávními rozhodnutími. Pokud tak má ministerstvo poznatky, že tyto provozní řády jsou porušovány, pak má především konat Česká inspekce životního prostředí. Pokud tyto vody nebudou moci být vyváženy na komunální čistírny odpadních vod,

budou se muset dovážet na průmyslové čistírny odpadních vod, které mají mírnější limity na přípustné znečištění. Mohou tedy zcela beztestně vypouštět více znečištění než čistírny komunální. Tím dojde spíše ke zhoršení stavu vodních toků a nikoliv k jejich zlepšení.

Průmyslových čistíren s volnou kapacitou není dostatek a odpadní vodu nebude kam vyvézt, to jsme zde již slyšeli. Může tak dojít k tomu, před čím jsem varoval již při druhém čtení, a to ke kolapsu likvidace odpadních vod. Pokud nebude šance odpadní vodu jednoduše vyčistit, hrozí, že bude končit někde, kde nemá. A to přeci nechceme, aby končila v kanalizaci v rozporu s kanalizačním řádem nebo v horším případě byla načerno vylévána někde na pole.

Výčet nebezpečných látek je dán přílohou č. 1 vodního zákona. A zde jsou uvedeny i biocidy. Biocidy jsou obsaženy ve většině čistících prostředků, takže nevím, o čem tady byla před chvílí řeč. WC čističe, savy, saponáty na podlahu apod. To znamená, že nebezpečné látky obsahují i běžné domovní jímky a žumpy. Pokud komunální čistírna odpadních vod bude čistit tyto dovážené odpadní vody, bude jí hrozit pokuta. Návrh tedy dopadne také na běžné občany, kteří nejsou napojeni na kanalizaci a jejichž nemovitosti mají jen odpadní jímky. Hrozí, že komunální čistírny odpadních vod nebudou ochotny odebírat lidem jejich odpadní vodu, případně hrozí, že po těchto lidech budou čistírny vyžadovat rozborů.

Cena za zpracování jednoho rozboru vody přitom činí minimálně tisíc korun, takže se vyvážení jímek lidem značně prodraží, a pokud se tam nebezpečné látky najdou, což je velmi pravděpodobné, stejně ji čistírny nevezmou, aby se nevystavovaly riziku pokuty až půl milionu korun. V každém případě se likvidace odpadní vody, vyvážení jímek lidem prodraží, což je možné vnímat jako vzkaz předkladatele občanům a voličům před letošními komunálními volbami.

Co ti lidé a firmy budou s tou vodou dělat? U nás v Olomouci se na čističce odpadních vod bezproblémově čistí 30 tisíc metrů krychlových dovážených odpadních vod. Teď se bude muset významná část těchto vod odvézt do Otrokovic, což je vzdálenost 55 km, a cestou zpět je to navíc 110. Asi si umíte představit, že se likvidace vod značně prodraží a navíc po republice budeme vozit křížem krážem odpadní vodu a splašky a pořádně to zaplatíme, ale kvalitu vody stejně nedosáhneme.

Co považuji za velmi zásadní, že při projednávání této novely na zemědělském výboru vyčítala paní náměstkyně Peštová poslanci Holomčíkovi, který předložil pozměňovací návrh k chráněným územím přirozené akumulace vod, že tento návrh nemá analýzu dopadů, tzv. RIA, kde by se ukázalo, co by jeho návrh přinesl, ale ani návrh pana poslance Schillera analýzu dopadu RIA nemá. Je tak trochu zvláštní, že u poslance Holomčíka je na zemědělském výboru kritizováno něco, co pak ministerstvo samo udělá ve výboru pro životní prostředí. Možná že to ministerstvo udělalo právě proto, aby se přípravě analýzy dopadů vyhnulo, protože z analýzy by vyplynulo, že tento návrh je neudržitelný.

Musíme si také uvědomit, že odpadní vody, které obsahují nebezpečné látky a musejí být na ČOV dováženy zvlášť, produkuje velké množství firem. Jedná se např. o téměř veškeré subdodavatele automobilového průmyslu, dále chemický a textilní průmysl, sklářská výroba nebo i potravinářský průmysl. Pozměňovací návrh poslance

Schillera odmítl i Svaz průmyslu a dopravy České republiky a varoval před jeho dopady na podnikatelský sektor. Návrh byl odmítnut i Svazem měst a obcí České republiky, protože obce jsou často i provozovateli komunálních čistíček odpadních vod a uvědomují si možné dopady.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych vás prostřednictvím pana předsedy požádat o podporu návrhu, který zde už zazněl, a to vyčlenit body A4, A9 a A10 z bloku hlasování o návrzích pod bodem A, jak navrhuje připravovaná procedura, a hlasovat tyto body odděleně.

Dále bych vás chtěl prostřednictvím pana předsedy požádat o zamítnutí těchto návrhů. Pokud se rozhodnete původní pozměňovací návrh pana poslance Schillera podpořit, pak vás alespoň prosím o podporu mého pozměňovacího návrhu pod písmenem D2, který umožní dovážení a čištění zmíněných odpadních vod v komunální čistírně odpadních vod, pokud k tomu bude vydáno povolení od vodoprávního úřadu podle § 16. Tento můj návrh je určitým kompromisem, který by pomohl alespoň zmírnit dopady pozměňovacího návrhu pana poslance Schillera. V případě, že by byl návrh pod body A4, A9 a A10 odmítnut, pak je můj pozměňovací návrh D2 zcela irelevantní a pak by ho bylo potřeba odmítnout. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Nyní je do rozpravy přihlášen pan poslanec Jan Čížinský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já bych rád jenom požádal u těch bodů A1 až A10 o oddělené hlasování, protože tam jsou i body, které se týkají např. skautských táborů, a dovedu si představit, že o pořádání táborů v zónách, které jsou u vodních toků, a dovedu si představit, že některý poslanec chce jeden podpořit a druhý nepodpořit. Tedy poprosím o oddělené hlasování A1 až A10.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak to byl velmi stručný příspěvek, děkujeme. S faktickou poznámkou pan poslanec Jan Schiller. Prosím.

Poslanec Jan Schiller: Děkuji. Já bych chtěl jenom reagovat na ne mého přímo předřečníka, ale pana poslance Staňka. Řekl jsem tady, a asi možná to nezaznělo dost důrazně, odpadní vody, které jsou v žumpách, jsou vůbec z podstaty samotného vzniku splaškové vody, to znamená, pořád sem pletete něco, že lidi si budou muset udělat rozbory a že prostě jim ty vody nikdo nevezme na čistírnách odpadních vod. Není to pravda. Skutečně, není to pravda, protože jestli v domě nebo v bytě používáte nebo normálně fungujete, žijete a vypouštíte odpadní vody ze své činnosti do kanalizace, je úplně jedno, jako když ji vypouštíte do septiku. Ta činnost je pořád stejná. A chcete rozbory po lidech, kteří vypouštějí odpadní vody z normální běžné činnosti do kanalizace? Taky přece nechcete. Tak nevím, proč tady pořád dokola říkáme, že lidé, když vyvezou septik, si budou muset nechat udělat rozbory, budou to mít dražší a že nikdo to nebude chtít přijímat. Ne. Odpadní vody z domácností v žádném případě neobsahují nebezpečné látky, které jsou uvedeny a které jsem tady jmenoval, jako jsou skutečně látky, jako jsou kyanidy, rtuti a takovéhle věci. Ano,

jsou tam biocidy. Biocidy jsou obsaženy ve všem. Ano, je tam savo. Savo je taky obsaženo skoro ve všem. Ale taky si uvědomte, že savem se dezinfikuje pitná voda, biocidy se používají při dezinfekci bazénů a taky to nikomu nevadí. S biocidy a se savem si komunální čistírna odpadních vod prostě poradí. Není to takový problém, aby to prostě zabilo. Ale tady jde o jeden jediný princip. Tady jde o to, že se přivezou průmyslové odpadní vody, jejichž složení nikdo nezná, ten, kdo je přiveze, tak je odkoupí od toho, kdo je vyprodukoval, za těžké tisíce, nebo těžké tisíce si fakturuje, a na čistírně odpadních vod, aniž by někdo věděl, co vůbec obsahují, je vypustí za hubičku, za pár stovek. A ten rozdíl (předsedající upozorňuje na čas) prostě zůstává této společnosti. Tady o to jde. A nemáme kontrolu nad tím, co vůbec vypouštíme. (Předsedající: Já vám děkuji.) Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Poprosím všechny telefonující, hovořící, jestli by to dokázali ztišit. Já jsem měl chvíli problém rozumět panu kolegovi, když nám vysvětloval svůj návrh. Na jeho faktickou poznámku chce reagovat pan poslanec Antonín Staněk. Máte slovo. (V sále je silný hluk.)

Poslanec Antonín Staněk: Děkuji, pane předsedo, za slovo. Myslel jsem, že pan poslanec Schiller objasní svůj vztah k pozměňovacímu návrhu a Ministerstvu životního prostředí, nicméně v tom případě to, co říkal, tak si myslím, že jeho pozměňovací návrh je nadbytečný, protože celou problematiku už řeší stávající legislativa. V článku 2 nařízení vlády č. 401/2015 Sb. je uvedeno, že městskými odpadními vodami splašky (nesrozumitelné) atd., takže nevím, o co jde. Já si myslím, že opravdu tady jde o to, aby ten zákon byl přijat tak, jak je navrhován, a dopady, o kterých se zde hovoří –

Předseda PSP Radek Vondráček: Pane poslanče, já se omlouvám, já vám nastavím čas, ale poprosím všechny opravdu, aby byli v klidu. Tady není slyšet toho, kdo má slovo. Prosím.

Poslanec Antonín Staněk: Děkuji. Jenom tedy zopakuji ten závěr, který možná zanikl. Pokud tvrdíte to, co tvrdíte, tak pak není potřeba váš pozměňovací návrh, protože je to řešeno již v nařízení vlády, které jsem citoval, a já si spíše myslím, že ten záměr je jiný, a jak jsem uvedl na tiskové konferenci, jde o takové malé kukaččí vejce.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Josef Kott, poté pan poslanec Schiller bude ještě reagovat. Prosím, dvě minuty.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane předsedo. Milé kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych reagovat na připomínku kolegy Čížinského. Na jednání jak zemědělského výboru, tak výboru pro životní prostředí nebyly vzneseny zásadní připomínky k mým pozměňovacím návrhům, které jsou v A1, A3, A6 a A8. Z toho

důvodu si dovoluji se domnívat, že bychom o nich mohli hlasovat en bloc, protože jsou to body, které byly konsenzuálně schváleny na jednom i druhém výboru. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Schiller. Prosím.

Poslanec Jan Schiller: Děkuji. Tak já abych vysvětlil ten vztah. Přišel jsem s návrhem, že by průmyslové vody měly být řešeny, protože z praxe, kdy přes deset let se zabývám, nebo zabýval jsem se likvidací vod a čistíren odpadních vod, jak biologických, tak průmyslových, tak jsem přišel s tímhle návrhem, protože to trápí všechny provozovatele čistíren. Pokud jim tam vypustíte nebezpečné látky, tak jim to zabíjí tu čistírnu a prostě během dvou měsíců ji musíte startovat znovu. Můj vztah k tomu pozměňovacímu návrhu, že jsem přišel na ministerstvo, konzultoval to s nimi a ano, psali jsme ho tam, nepsali jsme ho u mě v kanceláři.

A v druhé věci to, co říkal pan Staněk, pan poslanec Staněk, promiňte. Není pravdou, že není potřeba tento pozměňovací návrh. Ten je právě potřeba proto, že ti, co produkují tyto odpady, tak za ně musí nést odpovědnost a taky musí nést finanční náklady pro jeho likvidaci. Když třeba stavební firma vyprodukuje odpady, tak je likviduje podle zákona o odpadech a taky za ně musí platit. Musí platit za normální odpady, musí platit za nebezpečné odpady. Proč by toho měli být tihle průmyslníci, kteří vypouštějí do vod tyto nebezpečné látky, zproštění a my budeme trpět to, že si budeme zaneřádovat vodu? Jak povrchovou, spodní, tak vodoteče a všechno? To přece nemůžeme. Tak ať se podílejí na tom, že skutečně ty čistírny se připraví i technologicky a jinak na to, že ty jejich vody budou normálně likvidovat tak, jak se má, a budeme je evidovat a budeme skutečně mít přehled o tom, kde a jak vznikají látky a jaké látky vůbec do té přírody dáváme zpátky. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Také vám děkuji. Faktická poznámka, pan poslanec Jiří Běhounek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Běhounek: Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, já jsem tady byl několikrát citován se svým pozměňovacím návrhem. Já vás chci upozornit, že samozřejmě panu ministroví naprosto rozumím, ale za ty dva roky se neudělalo vůbec nic pro to, abychom tu vodu čistili. Já vás upozorňuji, že už dnes máme situaci kritickou tak, asi jako kdybychom byli v období července. Já nevím, co budeme mít za vodu, co budeme pít a jakým způsobem s tím budeme nakládat. A pro Vysočinu je to zcela zásadní věc. A pokud se ty peníze na čistírny a na další věci nenajdou, tak to byl smysl toho pozměňovacího návrhu, abychom ten prostor dali. Příslibů už jsem zaslechl velké množství, bohužel realita je špatná. Vzpomeňte si na mě za nějaký čas, až nebude co pít.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Tím máme vyčerpány přihlášky do rozpravy i faktické poznámky. Pan zpravodaj, prosím, máte slovo ještě v rozpravě.

Poslanec Karel Tureček: Děkuji, pane předsedo, za slovo. Kolegyně a kolegové, já bych chtěl upozornit ještě na několik záležitostí. Jednak bych chtěl načíst legislativně technickou poznámku, kdy došlo k chybě, a to tak, že v bodě č. 32 je uveden zákon č. 72/2002 Sb., o integrované prevenci. Správně má být zákon č. 76/2002. Takže to bych pak navrhl hlasovat jako legislativně technickou úpravu.

Ještě jsem se chtěl vyjádřit k hlasování o pozměňovacích návrzích, které byly v projednání ve výboru pro životní prostředí, protože tady zaznělo několik návrhů, některé jsou samozřejmě prováděny.

Já registruji návrh pana poslance Kotta, kdy požaduje hlasovat jedním hlasováním své pozměňovací návrhy A1, A3, A6, A8.

Pak tady jsou připomínky k pozměňovacím návrhům kolegy Schillera. Tam chci zdůraznit, že jsou to tři témata. A já vesměs tady registruji připomínky k problematice vod dovážených na čistírny odpadních vod. Tak já chci jenom upřesnit, že pozměňovací návrh kolegy Schillera A2, A7 spolu věcně souvisí, a navrhl bych, abychom neudělali žádnou chybu, abychom to hlasovali společně. Pak A4, A9, A10 spolu souvisí, to je právě kritizovaná problematika dovážených vod. A pak je ještě pozměňovací návrh A5, emisní limity, tj. článek 1, bod 33. Takže tyhle tři okruhy. A abychom neudělali žádnou chybu, že bychom třeba A2 schválili, A7 neschválili, tak bych si dovolil pak navrhnout upravenou hlasovací proceduru, de facto že usnesení výboru pro životní prostředí, aby to dávalo smysl, je možné rozdělit do čtyř hlasování.

Ještě bych se možná chtěl vyjádřit k pozměňovacímu návrhu G3 kolegy Zahradníka, kde navrhuje odložení účinnosti § 30 odst. 3, srážková voda, od 1. 1. 2009 (2021?). Tady já bych skutečně chtěl apelovat na kolegy, protože ona se ta problematika neprojednávala ve výboru pro životní prostředí, nicméně problematiku vůbec odlehčovacích komor § 38, řekl bych, řešil spíše výbor zemědělský. A my jsme došli k takovému kompromisu, že jsme k této problematice přijali doprovodné usnesení zemědělského výboru, kde jsme požádali ministra zemědělství, aby tuhle problematiku upravil prostřednictvím vyhlášky k zákonu o vodovodech a kanalizacích a upravil potřebnou technickou normu. Myslíme si, že tohleto bude schůdnější řešení, a i v odborné veřejnosti s tímto řešením byl vysloven souhlas.

Takže jsem chtěl upozornit na tyhle tři problematiky. Jinak další pozměňovací návrhy se vesměs tady nediskutovaly, takže tam to bude odpovídat hlasování ve smyslu návrhu garančního výboru pro životní prostředí. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane zpravodaji. Ptám se, zda ještě někdo má zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Jestli tomu tak není, končím rozpravu a ptám se na případná závěrečná slova. Pan ministr má zájem o závěrečné slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, tak já si myslím, že především pan kolega Schiller jasně ukázal, že to není nějaký nasazený agent Ministerstva životního prostředí, protože takhle dobře bychom ho to určitě nenaučili. On se tím

opravdu zabývá dlouhou dobu. A pokud jste tam někde našli i pana kolegu Zavadila, tak z jednoduchého důvodu – protože samozřejmě pan Schiller přišel s tou myšlenkou a pan Zavadil stejně jako naši legislativci to prostě dávali pak do paragrafového znění. To já si myslím, že je docela normální, a je to nabitka samozřejmě, kterou má kdokoli z vás, protože je zřejmé, že pozměňovací návrhy je dobré diskutovat s Ministerstvem životního prostředí. Já si myslím znovu, že pan kolega Schiller v té argumentaci a v odpovědích jasně ukázal, že se ve věci vyzná a zabývá se tím dlouho.

Já věřím, že se těžko můžete divit Ministerstvu životního prostředí, že má překvapivě zájem o to, aby naše podzemní i povrchové vody byly v co nejlepším stavu. Já se nedivím kolegům z ODS. Jsem již na to zvyklý – a to říkám bez ironie, protože si myslím, že je dobře, když se takhle někde střetneme – že oni hájí zájmy podnikatelů. A právě ten návoz průmyslových odpadních vod na čistírny odpadních vod, na komunální čistírny, samozřejmě těm podnikatelům šetří spoustu peněz. A to, že by se to najednou podle té novely dalo lépe kontrolovat, tak to někomu určitě vadí. Já se nedivím, že jim to vadí. Ale mně zase, dámy a pánové, dost vadí, že nám tečou těžké kovy, a to v docela velkých množstvích, do potoků a do řek přes komunální čistírny, které prostě nejsou schopny je vyčistit. A je to bohužel dneska zcela legální. To mi tedy vadí. A vadí mi to opravdu víc, než některým vadí, že řekneme Svaz průmyslu proti tomu má námitky. A Svaz měst a obcí, no s tím my jsme to diskutovali velmi dlouho. A ono to souvisí ještě s jednou věcí z minulosti a to je to, že původně tam měly být výrazně zvýšené poplatky za tento návoz, ale ty poplatky z toho potom vypadly, a my samozřejmě máme logicky zájem, aby ta kontrola byla lepší.

Takže na jasnou otázku pana kolegy, tuším, Bauera říkám –, pane kolego, vaším prostřednictvím, pane předsedající, opravdu třeba v možnosti, kterou nám dává metodický pokyn a další, nebude to mít vliv na vývozy z klasických žump a dalších, protože opravdu stejně jako ti lidé, kteří si nechávají dneska vyvážet fekálem žumpu na čistírnu odpadních vod, tak v podstatě neprokazují žádnou nezávadnost, stejně jako vy neprokazujete nezávadnost, když ji vypouštíte do té kanalizace. V tom je to úplně stejné. Rozdíl nastane u celé řady podnikatelů, kteří dneska cíleně odpojují svoje průmyslové čistírny odpadních vod a za daleko menší peníze to vlastně vypouštějí přes komunální čistírny odpadních vod, které na to vůbec nejsou uzpůsobeny. Takže plně platí to, co říká pan Schiller, že pak to vlastně platíme my všichni a ještě tím trpí příroda. Domnívám se, že je to docela pochopitelné.

A k tomu, co tady zaznělo. Není dneska problém, aby si ty komunální čistírny odpadních vod, a některé z nich to dneska mají, prostě udělaly nebo rozšířily si pak integrované povolení na likvidaci těchto odpadních vod, ale v rámci režimu nevodního zákona, ale zákona o odpadech. A v tu chvíli to můžou samozřejmě dělat. Jediná změna je v tom, že potom tam může totiž přijít Česká inspekce životního prostředí a udělat jim tu kontrolu. Protože dneska, když hovoříte o provozním řádu, tak provozní řád si, vážení, ty čistírny, ti provozovatelé dělají sami. A protože si ho dělají sami, tak si ho samozřejmě prostě udělají tak, aby když tam ta česká inspekce přijde, tak nenašla vůbec nic, protože oni plní těch pět parametrů, ale už tam nikdo nemůže hledat ty těžké kovy a další, protože na to nemá pouvoir.

Chápu, že to vyvolalo tuto diskusi. Čekal jsem ji a děkuji za ni. Ale prosím, nedivte se mi, že já jako ministr životního prostředí hájím do roztrhání těla, a budu to tak dělat samozřejmě, kvalitu našich vod.

A trochu mě překvapuje od Pirátů, od paní předsedkyně, že se paradoxně dostala vlastně na úroveň toho, kdo hájí průmysl, protože teď je to střet řekněme opravdu rovina kvalita životního prostředí, kvalita vod versus stávající stav, kdy se nám tady, jak říká klasik, rozmohl takový nešvar, že opravdu ve stovkách případů ti průmyslníci nám ty vody likvidují na komunálních čistírnách, kde nemají co dělat.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. Pro kolegy, kteří by měli zájem o vystoupení s faktickou poznámkou, upozornění, že se nenacházíme v rozpravě, nemohu jim dát slovo. Pan zpravodaj má zájem o závěrečné slovo. Prosím.

Poslanec Karel Tureček: Děkuji. Ještě bych chtěl, kolegyně a kolegové, navázat na slova pana ministra. Skutečně bych tady chtěl ještě zmínit problematiku odlehčovacích komor. A tam bych se skutečně přimlouval za řešení, které navrhl zemědělský výbor, který k tomu přijal usnesení. A budu se snažit to stručně vysvětlit.

Česká republika celkem po roce 1989 významně zlepšila kvalitu povrchových vod, jejich čištění. Česká republika do této problematiky investovala značné finanční prostředky. Zhruba přes 15 let jste vždycky měli možnost ve zprávě o stavu životního prostředí číst problematiku, kdy se stále rok od roku zlepšovala jakost povrchových vod. Posledních pět let bohužel lze mluvit o určité stagnaci, a to zejména v problematice parametr fosfor. A právě ta problematika odlehčovacích komor řeší odstraňování fosforu z povrchových vod. Takže já bych se skutečně přimlouval, abychom návrhy v problematice odlehčovacích komor A2, A7 a A5 přijali a nechali řešení na Ministerstvu zemědělství a na Ministerstvu životního prostředí s tím, že zemědělský výbor zavázal oba tyto resorty, aby problematiku řešily a podávaly o řešení této problematiky zprávu. Dokonce jsme oba dva resorty vyzvali, aby případnou finanční potřebu, nároky našim starostům a starostkám, řešily prostřednictvím již vyzkoušené linky, prostřednictvím programového financování za přispění úvěru od Evropské investiční banky. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane zpravodaji. Poprosím vás, abyste jako zpravodaj garančního výboru už u pultíku zůstal a abyste nás seznámil s procedurou hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním vždy sdělil stanovisko výboru.

Poslanec Karel Tureček: V tuhle chvíli jsem vázán usnesením výboru pro životní prostředí. Nicméně když dovolíte a budete s tím souhlasit, tak bych si dovolil navrhnout úpravu procedury hlasování u bodů A1, A10, aby to dávalo smysl. Nicméně zeptám se pana předsedajícího, jestli to takto můžu udělat.

Předseda PSP Radek Vondráček: My se samozřejmě s procedurou vypořádáme hlasováním. Poprosil bych vás o přednes usnesení a potom byste přednesl návrh změny.

Poslanec Karel Tureček: Dobře. Takže vás seznámím s usnesením, kdy výbor pro životní prostředí na své schůzi 28. března 2018 přijal usnesení, v němž doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných k návrhu zákona o vodách v následujícím pořadí.

Zprv by to byla legislativně technická úprava, kterou jsem tady zmínil. Je to úprava čísla zákona na 76/2002 Sb., o integrované prevenci.

Zadruhé by to bylo hlasování A1 až A10 společně jedním hlasováním. V tu chvíli jsou návrhy B1, B1 v případě schválení těchto návrhů B1, B2, B3, B4, což je usnesení zemědělského výboru nehlasovatelné.

Zatřetí by tedy bylo hlasování o zbylých návrzích zemědělského výboru, které jsou uvedeny pod číslem B5, B6. Pro upřesnění, jsou to pozměňovací návrhy, které tady uváděl pan poslanec Běhounek.

Dále, čtvrtým hlasováním je to návrh C, pozměňovací návrh C je návrh paní poslankyně Balcarov týkající se § 115, problematiky povolování vodních děl a vodních staveb tak, aby k těmto jednotlivým povolováním byly přizvány občanské iniciativy.

Dále jsou to pozměňovací návrhy uvedené pod bodem D, které jsou dva. Pod bodem D1 máme uvedený pozměňovací návrh poslance Staňka, který navrhuje osvobodit od poplatku za odběry povrchových vod zavlažování lesních školek. To je pozměňovací návrh D1. V případě, že tento pozměňovací návrh by byl přijat, jsou nehlasovatelné pozměňovací návrhy kolegy Kotta a kolegy Zahradníka, které jsou totožné a jsou uvedeny pod bodem F a G2.

Zašesté je to návrh D2, což je úprava tohoto § 16. Tady pak ještě upozorním na určitou provázanost v případě, že rozdělíme proceduru A1 až A10.

Dále, pod sedmým hlasováním bychom se vypořádali s pozměňovacím návrhem E1, což je návrh poslankyně Vrecionové. Je to návrh na úpravu přerozdělení poplatku za odběr podzemní vody. V této chvíli je platné 50 % do rozpočtu krajů, 50 % do Státního fondu životního prostředí. Paní kolegyně navrhuje úpravu 10 % ve prospěch obcí a zbytek rovnoměrně rozdělit mezi kraj a Státní fond životního prostředí. Tady chci upozornit, v případě schválení tohoto pozměňovacího návrhu bude nehlasovatelný pozměňovací návrh pod bodem H, což je pozměňovací návrh poslance Koníčka, který navrhuje stejné přerozdělení, ale v jiné výši.

Pak je pozměňovací návrh E2, opět návrh poslankyně Vrecionové. Je to na úpravu § 36 odst. 1 a 2, zohlednění minimálního zůstatkového průtoku ve vodních tocích pro rekreační plavbu.

Pak je to pozměňovací návrh F, který je totožný s bodem D1 kolegy Staňka, což je zavlažování lesních školek.

Pak tady máme soubor pozměňovacích návrhů uvedených pod písmenem G. Jedním hlasováním G1, poslanec Zahradník, § 88 písm. b) – osvobození čerpání podzemní vody v množství 6 tisíc metrů kubických i pro odběry nad 6 tisíc.

Pozměňovací návrh G2 je nehlasovatelný, protože jsou totožné s D1 a s F.

A pak je pozměňovací návrh G3 – přechodné ustanovení. To je právě odložení účinnosti § 38 odst. 3, problematika srážkové vody a odlehčovacích komor.

Pak je pozměňovací návrh uvedený pod písmenem H – poslanec Koníček. O něm už jsem mluvil. V případě, že by se schválil E1, je nehlasovatelný.

Pak navrhuji pozměňovací návrhy I1, I2 jedním hlasováním. Je to poslanecký návrh poslance Holomčička – § 28, chráněné oblasti přirozené akumulace podzemních vod, návrh na zprůšnění ochranného režimu.

Pak je další pozměňovací návrh, pod písmenem J, kolega Bartošek – § 30 odst. 7, umožnit vstup do ochranných pásem 1. stupně pro oprávněné osoby.

Pak jsou pozměňovací návrhy uvedené pod K1 až K3. Tady navrhuji jedním hlasováním, protože jsou provázané. Jsou to pozměňovací návrhy kolegyně Krutákové, kterými upravuje povinnosti vodoprávního úřadu pro vydání výjimky.

A poslední pozměňovací návrhy jsou mé pozměňovací návrhy uvedené pod bodem L1 a L2 – opět jedním hlasováním. Je to úprava § 89, který zpřesňuje definici, resp. osvobození od poplatku do výše 100 tisíc metrů kubických za poplatkové období, aby to nebylo vnímáno po dobu platnosti vodoprávního povolení, a dále rozšíření zmocnění k vyhlášece o obsahu náležitostí žádosti.

Takže tolik návrh procedury, kterou projednal a doporučil výbor pro životní prostředí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím ten návrh změny?

Poslanec Karel Tureček: A návrh změny. Na základě rozpravy a debaty, která tady proběhla, by bylo rozdělení hlasování A1 až A10 na čtyři hlasování. Prvním hlasováním bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích kolegy Kotta, které byly bezrozporové, a to bylo A1, A3, A6 a A8, konkrétně se jedná jednak o problematiku hospodaření v pásmech hygienické ochrany, o problematiku stanových táborů v záplavových územích a dále o problematiku osvobození od poplatku u tzv. chladicí vody. Takže to by bylo jedním hlasováním.

Druhým hlasováním by byl pozměňovací návrh A2 a A7 kolegy Schillera, což je problematika právě odlehčovacích komor.

Dále by bylo třetím hlasování A4, A9 a A10. To je právě problematika dovážení odpadních vod na čistírny odpadních vod a problematika nebezpečných látek.

A posledním hlasováním by byl pozměňovací návrh pod bodem A5, opět kolegy Schillera, a to byla problematika emisních limitů. Takže takhle by to dávalo smysl.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se, kdo chce vystoupit k proceduře. Pokud nejsou přihlášky, tak bychom hlasovali o tom, že budeme

hlasovat tak, jak navrhl pan zpravodaj, to znamená změnu procedury navržené garančním výborem.

Pokud nejsou námitky, zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 11, přihlášeno je 176, pro 173, proti 1. Návrh byl přijat.

Tím pádem budeme hlasovat podle změny procedury, tak jak ji navrhl pan zpravodaj, a prosím, pane zpravodaji, o jednotlivé návrhy.

Poslanec Karel Tureček: Dobře. Nejprve prvním hlasováním bychom se vypořádali s návrhem legislativně technické úpravy, která zazněla v rozpravě.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ano, prosím stanovisko. (Zpravodaj: Souhlas.) Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 12, přihlášeno je 177, pro 177, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Karel Tureček: Druhým hlasováním budou pozměňovací návrhy A1, A3, A6 a A8 – poslanec Kott – jedním hlasováním.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Stanovisko? (Zpravodaj: Když přihlédnu k doporučení, výbor pro životní prostředí doporučuje.) Pan ministr? (Souhlasné.)

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 13, přihlášeno je 177, pro 177, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Karel Tureček: Dalším hlasováním by byly pozměňovací návrhy A2 a A7 – problematika odlehčovacích komor.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Stanovisko? (Zpravodaj: Vycházím z usnesení výboru pro životní prostředí jako celku – doporučuje.) Pan ministr? (Souhlasné.)

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 14, přihlášeno je 177, pro 93, proti 24. Tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Karel Tureček: Další hlasování jsou pozměňovací návrhy uvedené pod A4, A9 a A10. Je to problematika dovážení odpadních vod na čistírny odpadních vod a řešení problematiky nebezpečných látek.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Stanovisko? (Zpravodaj: Výbor doporučuje.) Pan ministr? (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 15, přihlášeno je 177, pro 79, proti 70. Tento návrh přijat nebyl.

Poslanec Karel Tureček: A poslední hlasování v rámci pozměňovacího návrhu výboru pro životní prostředí je A5 – problematika emisních limitů. Výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 16, přihlášeno je 177, pro 159, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Karel Tureček: Pak jsou to pozměňovací návrhy uvedené v usnesení zemědělského výboru. Tím, že byly přijaty pozměňovací návrhy kolegy Kotta, jsou nehlasovatelné B1, B4, protože jsou totožné. Takže jedním hlasováním B5, B6, pozměňovací návrhy kolegy Běhounka. Je to problematika bezodtokových jímek a účinnost ustanovení k jímkám posunout od 1. 1. 2021.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím stanovisko. (Zpravodaj: Výbor doporučuje.) Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 17, přihlášeno je 177, pro 171, proti 3. Tento návrh byl přijat. Další prosím. (V sále je silný hluk.)

Poslanec Karel Tureček: Pak je to pozměňovací návrh kolegyně Balcarové –

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já prosím sněmovnu o klid!

Poslanec Karel Tureček: Úprava § 115 – obnovení účasti veřejnosti v řízení podle stavebních řízení vedených podle § 15 – povolování vodních staveb. Stanovisko výboru – nedoporučuje.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Neutrální stanovisko.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 18, přihlášeno je 177, pro 42, proti 104. Tento návrh přijat nebyl. Další prosím.

Poslanec Karel Tureček: Pozměňovací návrh kolegy Staňka D1. Je to osvobození od poplatku za povrchovou vodu, za odběr povrchové vody za účelem zavlažování lesních školek.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Stanovisko? (Zpravodaj: Výbor doporučuje.) Pan ministr? (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 19, přihlášeno je 177, pro 176, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další.

Poslanec Karel Tureček: Pak je to pozměňovací návrh kolegyně Staňka uvedený pod bodem D2. Je to úprava § 16. Tady musím upozornit, že je to reakce na pozměňovací návrhy kolegyně Schillerové, které nebyly přijaty. Takže podle mého názoru je tento paragraf nadbytečný. Nicméně musíme se asi vypořádat hlasováním. Já mám usnesení výboru pro životní prostředí jako neutrální, nicméně já nemůžu doporučit.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Můžeme to prohlásit za nehlasovatelné. A zeptám se, zda je námitka proti tomuto postupu. Není. Takže můžeme pokračovat dále. Prosím.

Poslanec Karel Tureček: Takže jsme u pozměňovacího návrhu kolegyně Vrećionové E1. Jsou to rozdělení poplatků za odběr podzemních vod. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 20, přihlášeno je 177, pro 62, proti 103. Tento návrh přijat nebyl. Další prosím.

Poslanec Karel Tureček: Další pozměňovací návrh E2 kolegyně Vrećionové. Úprava § 36 odst. 1 a 2. Zohlednění minimálního průtoku pro rekreační plavbu. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 21, přihlášeno je 177, pro 78, proti 94. Tento návrh přijat nebyl. Další prosím.

Poslanec Karel Tureček: Pak je nehlasovatelný pozměňovací návrh kolegyně Kotta, tím že byl přijat pozměňovací návrh D1 – to jsou zavlažování lesních školek. Jsme u pozměňovacího návrhu kolegyně Zahradníkové uvedeném pod bodem G1. Je to osvobození čerpání podzemní vody od poplatku v množství 6 tis. kubíků i pro odběry nad 6 tis. kubíků. Stanovisko nedoporučující.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 22, přihlášeno je 177, pro 25, proti 130. Tento návrh přijat nebyl. Další prosím.

Poslanec Karel Tureček: Pak je pozměňovací návrh G3 kolegy Zahradníka. Je to přechodné ustanovení. Je to právě odložení účinnosti § 38 odst. 3 – problematika srážkových vod.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Stanovisko? (Zpravodaj: Nedoporučující.) Pan ministr? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 23, přihlášeno 177, pro 41, proti 119. Návrh přijat nebyl. Další prosím.

Poslanec Karel Tureček: Pak jsou to pozměňovací návrhy kolegy Holomčíka jedním hlasováním. Je to úprava § 28 – chráněné oblasti přirozené akumulace vod, návrh zpřísnění režimu. Stanovisko výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 24, přihlášeno je 177, pro 49, proti 99. Tento návrh přijat nebyl. Další prosím.

Poslanec Karel Tureček: Dobře. Tady mě jenom kolega upozornil, že jsem přeskočil kolegu Konička, takže se omlouvám. Takže teď bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu kolegy Konička. Je to rozdělení opět poplatku za podzemní vody. Tím, že ale neprošla kolegyně Vrecionová, tak tento návrh je hlasovatelný. Upravuje přerozdělení tohoto poplatku mezi kraje, fond a obce. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: A to je návrh číslo nebo písmeno... (Zpravodaj: H.) H. Ano. Stanovisko pana ministra? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 25, přihlášeno je 177, pro 69, proti 99. Návrh přijat nebyl. Další prosím.

Poslanec Karel Tureček: Pozměňovací návrh pod písm. J, kolega Bartošek – úprava § 30 odst. 7 – umožnění vstupu do pásme, do toho nejpřísnějšího pásma 1. stupně pro oprávněné osoby. Stanovisko výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 26, přihlášeno 177, pro 45, proti 110. Návrh přijat nebyl.

Poslanec Karel Tureček: Pak jsou pozměňovací návrhy, uvedené pod písmenem K1, K2, K3, jedním hlasováním, kolegyně Krutáková, úprava povinnosti vodoprávního úřadu pro vydání výjimky. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 27, přihlášeno je 177, pro 39, proti 98. Tento návrh nebyl přijat. Další prosím.

Poslanec Karel Tureček: Poslední pozměňovací návrh je uveden pod písmeny L1 a L2. To jsou mé pozměňovací návrhy. Jednak je to upřesnění poplatkového období a rozšíření zmocnění k vyhlášce, obsahové náležitosti, žádosti. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 28, přihlášeno je 177, pro 170, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Tím jsme vyčerpali všechny návrhy a zbývá nám hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 45, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Prosím o stanovisko. (Stanovisko ministra i zpravodaje je souhlasné.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 29, přihlášeno 177, pro 144, proti nikdo. Návrh byl přijat. Děkuji panu zpravodaji i panu ministrovi a končím tento bod.

Budeme pokračovat bodem

8.

**Návrh poslanců Václava Klause, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury
a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb.,
o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání
(školský zákon), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 61/ - první čtení**

Tento bod byl včera přerušen. Budeme pokračovat v obecné rozpravě. Prosím pana poslance Munzara. Pan poslanec vystoupil včera, to znamená, že prosím pana poslance Kupku. (V sále je velký hluk.)

Prosím o klid ve Sněmovně! Prosím, sledujme vystoupení řečníka. (Hluk v sále trvá!)

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající –

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám. Ještě jednou prosím o klid! Děkuji.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové, já se vrátím ke včerejšímu vystoupení paní kolegyně Valachové, když hovořila o tom, proč prosadila ono garantované místo v mateřských školkách pro dvouleté děti, jinými slovy povinnost zřizovatelů zajistit, aby dvouleté děti mohly být do mateřských školek přijímány. Zmínila, že to je takový zdvižený prst směrem od vlády k obcím a ke všem, aby to nenechali ležet ladem a připravovali mateřské školy na to, že budou schopny dvouleté děti bez problému přijímat.

No, velká otázka je, jaký prst to byl zdvižený. Navíc si nemyslím, že by vláda měla fungovat tak, že bude obcím a městům hrozit a že je tímhle způsobem bude ponoukat k tomu, aby plnily povinnosti, které samy od sebe plní, protože to mají prostě ve své náplni činnosti a má to každá samospráva samozřejmě především jako svůj závazek vůči voličům.

Zarazilo mě, že tam několikrát paní exministrně použila údaje nejen poněkud zavádějící, ale naprosto chybné. Zmínila například, že v současných mateřských školkách činí poměr dětí mladších tří let po předškoláckých druhou nejpočetnější skupinu. Cituji téměř doslova ze stenoprotokolu. Skutečnost je ale dost významně odlišná, protože dětí mladších tří let v minulém školním roce bylo v mateřských školách 45 tisíc. Děti tříletých bylo 91 tisíc, děti čtyřletých 100 tisíc a dětí pětiletých 106 tisíc. Zmýlila se tedy o nějakých 100 %. Řekl bych, že to je poměrně významný omyl s ohledem na to, že resort měla na starosti.

Já bych rád přinesl několik vážných důvodů, několik vážných pohledů na to, proč je namísto toto ustanovení školského zákona zrušit, proč je chybné a proč staví zřizovatele, ale také ředitele mateřských škol, ale také učitelky mateřských škol, ale také rodiče, a dokonce i děti do velmi komplikované, nebo dokonce neřešitelné situace.

Na úvod pohled zřizovatele. Pohled zřizovatele, který se dotýká okolí mnoha velkých měst. Ten soubor nepochybně čítá desítky až stovky obcí, kde v posledních letech v souvislosti s demografickým vývojem dělali starostové, místostarostové a zastupitelé, co mohli, aby rozšířili kapacity svých mateřských škol. Využili všech možných nástrojů, zadlužili se, zastavěli pozemky, které ještě vůbec bylo možné zastavět, a teď si mohli po mnoha letech práce oddechnout, setřít pot z čela a říci: Konečně jsme se dostali do situace, kdy tu povinnost máme jakžtakž splněnou. A ejhle – objeví se nová podoba školského zákona a řekne jim: Přestože už jste udělali, co jste mohli, dostali jste se na limit svých možností, tak tady máte novou povinnost. To je situace pro každého, kdo se ocitl někdy v samosprávě, opravdu víc než zdvižený prst. A nemyslím tím teď prostředníček, resp. nemyslím tím teď ukazováček.

Příběh ředitelů mateřských škol a učitelek mateřských škol. Starají se ve třídě řekněme o nějakých 25 dětí, některé dokonce o víc. A snaží se – protože je nepodezírá, a bylo by zlé je podezírat z něčeho jiného – nabídnout vzdělání dětem v co nejlepší podobě, v co nejlepší kvalitě. Snaží se navíc výchovu a vzdělávání, protože to ředitelka a učitelka mateřské školy řeší, nabídnout také v co nejindividuálnější možné podobě. A najednou by měla řešit ve třídě, kde jsou tříleté, někde dokonce v kombinaci čtyřleté a pětileté děti, protože tak zněla doporučení Ministerstva školství, aby pokud možno se dařilo mixovat věk dětí v jednotlivých třídách mateřských škol, tak najednou se tam setká s dětmi, které jsou mladší tří let a mají jiné hygienické návyky, zaznělo to tady opakovaně, některé z nich například ještě používají plenky, samozřejmě mají jiné nároky na odpočinek.

Jak se vypořádat s tím, když větší část třídy si chce hrát, je plná energie, ale jiné děti už samozřejmě by raději šly spát nebo si někde do koutku odpočinout? Jak zajistit to, aby pro všechny byly zajištěné bezpečné podmínky? A samozřejmě jiné jsou také nároky na stravování. Potom další významné aspekty, které možná budou víc trápit paní ředitelku. Většina hraček má atesty od tří let. Jak zajistit, aby se takové hračky těm dvouletým ve stejné třídě do rukou nedostaly? A samozřejmě jiné jsou nároky i na stavební podobu mateřských školek, na umístění umyvadel, záchodů atd. Norem je v oblasti vzdělávání tolik, že když je to možné postihnout už jenom pro ten základní věkový okruh dětí, je to složité, natož když je třeba kombinovat ještě prostor a prostředí pro děti mladší tří let.

Příběh rodičů. Teď mohou počítat s tím, že se obce přece o dvouleté děti postarají, že to musí zajistit, a tak samozřejmě, protože přece žijí v právním státě, předpokládají, že to obce nějak zajistí, a ocitnou se v situaci, kdy si tak upraví životní program, řeknou si "teď se o mé dítě postará obec a já můžu plánovat svůj život". A najednou dopadne tvrdá realita i na toho rodiče, protože ta obec, i kdyby se rozkrájela, nebude schopna zajistit mateřskou školku pro dvouleté děti. Prostě to nebude možné. Všechny možnosti vyčerpala. Situace, která se opravdu komplikovaně řeší. Starosta bude dělat, co bude umět, stejně dobré řešení, dobré východisko pro toho rodiče nenajde.

Nebavíme se o tom, že by individuálně, podle konkrétních individuálních možností, nebylo možné dítě mladší tří let do mateřské školy přijmout. Bavíme se o tom, jestli má školský zákon obsahovat tuhle povinnost, hlava nehlava. Jestli bez

ohledu na to, v jakém se ocitáme stavu, jak jsou na to připraveny mateřské školky, jaká je reálná situace na straně pedagogického sboru, jestli tohle je prostě možné zajistit. A já tvrdím, že není a že to nebude na mnoha místech v České republice, i kdyby se rozkrájeli ministři, kdyby se rozkrájeli starostové a ředitelky škol, že to prostě v tom roce 2020 nebude možné zařídit. Prostě to nepůjde pro zcela konkrétní faktické podmínky. A v okamžiku, kdy zákon tímto způsobem odporuje realitě, tak je přece něco špatně. V ten okamžik dělá nešťastnými opravdu širokou škálu lidí, kteří přes veškerou dobrou vůli se s tím zákonem prostě vypořádat nemůžou. No to je přece dobrý důvod na to, abychom takové ustanovení zákona okamžitě zrušili, protože přece není v zájmu právního státu, aby postavil tolik lidí do neřešitelné a fakticky nezákonné situace.

Znovu se vracím k tomu původnímu obratu paní ministryně, která říkala, že to měl být takový zdvižený prst nade všemi. Tak já znovu apeluji na to, aby vláda do budoucna neplánovala to, že bude zdvihat nějaký prst, protože to k ničemu dobrému nevede.

Poslední poznámka se týká povinného předškolního vzdělávání, toho povinného posledního roku předškolní výchovy, předškolního vzdělávání. Podle všeho hlavním argumentem bylo, že zvláště v sociálně vyloučených lokalitách je složité zajistit, aby děti opravdu do škol chodily, a tak geniální řešení znamenalo: tak tu povinnost rozšíříme o rok. Hledáme řešení pro to, aby chodilo víc dětí do škol, tak už nemusí respektovat jenom devítiletou školní povinnou docházku, ale dokonce desetiletou. No to se přece miji terč. Tím posouváme věkovou hranici. Nezajišťujeme to, že v sociálně vyloučených lokalitách bychom připravili děti lépe na to, aby mohly nastoupit do prvních tříd základních škol. To řešíme jiný problém, než o kterém se mluví.

Na závěr. Já jsem, sice nerad, otevíral takovou malou kancelář pro napravování rozšířených omylů. Vlastně mě mrzí, že předkladatelka toho zákona a bývalá ministryně školství opravdu použila nepřesné, ale fatálně nepřesné údaje o tom, kolik dětí v jednotlivých věkových skupinách navštěvuje mateřské školy. Abych doplnil patřičné údaje, čerpal jsem z oficiálního dokumentu, z Ročenky výroční zprávy Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, kde ty údaje je možné dohledat právě za předchozí školní rok. Pevně doufám, že v té debatě, která je pořád věčná, budou vítězit fakta a že se nám podaří tohle nedopatření, tenhle možná ideologický, nesmyslný počin ze zákona školského vyloučit a odbremenit tak spoustě mateřských škol, spoustě zřizovatelů. A samozřejmě že se nemá zastavit zlepšování podmínek pro dětské skupiny, kde jsme schopni hledat lepší řešení než v případě mateřských škol i pro dvouleté děti, že se nezastaví konkrétní kroky pro to, aby rodiče dvouletých dětí, kteří by chtěli do práce, tak aby našli řešení. Ale cesta nevede přes školský zákon, přes další mus, přes řešení hlava nehlava, které všechny přivádí opravdu do neřešitelné, nezákonné a nepřijemné situace.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Faktická poznámka, paní poslankyně Valachová.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, vašim prostřednictvím ke kolegovi Kupkovi. Samozřejmě se omlouvám. Tak jak on to teď řekl na mikrofon z hlediska těch dvou skupin, tak opravdu řekl pravdu a jenom jsem reagovala na vícero otázek z diskuse. Rozhodně to nebyl úmyslný omyl z mé strany. Jenom to chci zpřesnit. V případě pětiletých dětí, to je ta největší skupina, vlastně v posledním roce došlo k tomu, že se zvýšil ten poměr onoho ročníku zhruba z 91 % na 97 % a potom právě nejrychleji z jednotlivých ročníků ten poměr dvouletých před třemi lety z 35 % na nyníšších zhruba 45 %. Ti ostatní tříletí a čtyřletí zůstávají zhruba stejní. Tak jenom bych to chtěla vysvětlit, jak jsem to myslela. Jinak tak jak on to opravdu řekl, tak je to pravda. Omlouvám se.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Další faktická není, takže prosím pana poslance Staňka a připraví se pan poslanec Výborný.

Poslanec Antonín Staněk: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Musím opět konstatovat, že za mimořádného zájmu kolegů a kolegyně napříč politickým spektrem projednáváme návrh novely školského zákona.

Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení paní poslanci a vašim prostřednictvím, pane předsedající, i vážená paní poslankyně Černochová, v říjnu tohoto roku tomu bude pouhých osm let, co jsem v komunální politice. Takže se s paní poslankyní Černochovou a jejími dvaceti lety v komunální politice opravdu nemohu měřit. Také nemohu trumfnout její úspěchy, k nimž ji bezesporu gratuluji. Chtěl bych vám, paní poslankyně Černochová, prostřednictvím pana předsedajícího prozradit, že i statutární město Olomouc spravuje dětské jesle. Kapacita jeslíček, které mají v současné době dvě oddělení, je 35 míst, takže o 15 dětí v oddělení mladších batolat pečují tři dětské sestry, oddělení starších batolat je pro 20 dětí, o které se starají další dvě dětské sestry. Odbornou péči provádí registrované všeobecné sestry se specializací dětská sestra s dlouholetou praxí. Každé oddělení má dvě vybavené herny, ložnice, sociální zařízení, pro pobyt dětí venku využíváme jeslovou zahradu, kde si hrají děti v dřevěném domečku, vláčku, na skluzavce ve tvaru žabičky i na pískovišti, které je kryto pergolou. Za pobyt v jeslích se ale platí v měsíčních intervalech, částka se skládá ze stravného a provozních nákladů. Jsme také zřizovateli mateřských škol, základních škol, tříškolového Moravského divadla, Moravské filharmonie, Zoologické zahrady. A ty dotujeme nemalou částkou. Dotujeme také městskou hromadnou dopravu. A tak bych mohl pokračovat dál a dál. Také výkon státní správy v přenesené působnosti, za který nedostáváme adekvátní kompenzaci od státu, dotujeme. Ale myslím si, že vás, paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, s vašimi zkušenostmi v komunální politice nemusím přesvědčovat, že nám v Olomouci také jde o naše spoluobčany, mladé rodiny a seniory. Ale jistě chápete, že jsem poněkud podrážděný, když slyším, jak jednoduše se zde přesouvají povinnosti – a mnohdy i oprávnění – na obce, aniž by se přemýšlelo, kde mají na jejich plnění brát finance.

Omlouvám se za tento úvod, ale cítil jsem potřebu se vyjádřit k dost osobní a tak trochu útočné reakci na mou faktickou poznámku ze včerejšího večera. Myslím si, že jsem byl racionální a věcný.

Vážené kolegyně a kolegové, v rámci prvního čtení je nám předkládán návrh skupiny poslanců, který se v podstatě dotýká tří oblastí. Na úvod svého vystoupení bych si dovilil připomenout, že jsme národem Jana Amose Komenského. Dost často se na to zapomíná. A ten je autorem celé řady spisů, mimo jiné i Informatoria školy mateřské, což je neobyčejně moderně pojatý koncept výchovy nejmenších dětí. Už tehdy věděl o tom, co se snaží psychologové dostat do všeobecného povědomí dnes, jak rané dětství není pouhou epizodou, předehtou k dospělosti, ale zcela samostatnou, a dokonce směřodatnou kapitolou života. První zážitky a zkušenosti človíčka se navždy promítají do jeho duše, předurčují jeho citové bohatství, nebo naopak chudobu. A u chudoby bych také chvíli zůstal.

Je mi velmi líto, a rozumím argumentu, který tady zazněl, že to nemá být stát, kdo se má postarat o to, kam dají rodiče svá dvouletá dítěta, možná i mladší, že to mají být obce. Nicméně v roce 2017 v září Centrum pro výzkum veřejného mínění udělalo průzkum postojů obyvatel České republiky k novele zákona o českém školství a v něm se 66 % respondentů vyjádřilo pro garantované místo v mateřských školkách pro každé dítě starší dvou let a 62 % dotázaných si myslí, že místo v mateřských školkách by mělo být poskytováno bezplatně.

Nebudeme si tady hrát na školení z oboru pedagogiky, protože musím říci, že skutečně neexistuje jednotný názor na to, jestli tříleté děti patří, nepatří. Můžeme si tu vytahovat argumenty a podkládat je citacemi rozličných autorit. Ta debata je doposud věčná a já bych ji nerad odvedl mimo tuto věcnost. Nicméně je pravdou, že podle sociologických dat až jedna třetina žen s nižším vzděláním zůstává po dlouhé rodičovské dovolené bez práce a jejich následná ekonomická deprivace pak má zpětně negativní vliv na rozvoj dětí. To je prokázáno, nebo minimálně se o tom ví. A mě velmi mrzí, že opravdu v minulosti, a ono to tu i zaznělo, byly to pravicové vlády, které skutečně postupně zrušily systém jeslí, který tu byl dlouhodobě zaveden. Nemám nic proti tomu, že systém byl zrušen, ale bohužel ta opatření, která byla doprovodná k tomuto opatření, nebyla dostačující. To prokazuje dnešní zájem zejména sociálně slabších rodin, matek samozivitelek umístit dítě do zařízení tak ještě před třetím rokem věku dítěte. Argumenty, které tady zaznívají, jsou samozřejmě zase velmi pádné. Ale já se ptám, v lokalitách, ve velkých městech dochází k určité diskriminaci rodičů, kteří chtějí tyto děti umístit, a to z toho důvodu, že některé školky, které nejsou v tak zajímavých lokalitách, aby měly plné kapacity, tak v konečném důsledku, aby měly úvazky pro své učitelky, tak ty děti berou, tedy ty děti starší dvou let. A maminka, která nemá to štěstí, že žije v takovém prostoru, v takové lokalitě, ale naopak žije v exponované lokalitě, takovou možnost nemá.

Já samozřejmě vnímám potřebu těchto rodičů, vnímám potřebu dát na určitou dobu děti do péče, řekl bych, zodpovědných lidí, ať už jsou to mateřské školky, paní učitelky, vychovatelky, chůvy, dětské skupiny. Ale já se ptám, a vracím se teď k tomu návrhu novely zákona, jaké navrhuje řešení. Já ho tam nevidím. Já chápu legislativní čistotu, kterou tady pan poslanec Klaus prostřednictvím pana předsedajícího deklaroval. To znamená, jsou věci, které do školského zákona nepatří. Ale já bych byl velmi nerad, abychom se špinavou vodou z vany vylili i to děťátko. Já bych chtěl, abychom opravdu vedli věcnou debatu o tom, jak vyřešit situaci, která nastala po plošném zrušení jeslí, jak vyřešit situaci, kdy evidentně je tu zájem ze strany rodičů,

kteří potřebují dvojí příjem, potřebují, aby dítě bylo umístěno, jak tady tyto věci řešit. To mi v tom návrhu chybí.

Co druhého je podle mého názoru velmi problematické, je návrh na zrušení posledního, nebo resp. paragrafu, který upravuje poslední rok předškolního vzdělávání, který podle navrhovatele by měl být hrazený. Respektive se tam hovoří o tom, že to vzdělávání, které neposkytuje konkrétní stupeň vzdělávání, je za úplatu. Ano. My jsme sociální demokraté. Ano, je to jistý sociální podpůrný prvek a není to jenom pro romské děti. Není to jenom pro romské děti. Je to motivační prvek, je to prvek, který má směřovat rodiče k tomu, aby to dítě alespoň v tom posledním předškolním roce do mateřské školky umístili.

Víte, Marie Terezie, když zaváděla povinnou školní docházku, tak ji také nezavedla ze dne na den, respektive nebyla tato její novela respektována ze dne na den. Je třeba vydržet, je třeba vyčkat a je třeba udělat všechno pro to, aby tento záměr, řekl bych bohulibý záměr, mohl být naplněn. A to je také druhý argument, který říkám, že ta povinná návštěva posledního roku před nástupem do povinné školní docházky je smysluplná. Dokonce se odborníci baví o tom, že ten rok je poměrně málo, že ten efekt a dopad není takový, jaký bychom očekávali, že by to mohly být i dva roky. Ale zase si myslím, že to je rozumný kompromis, kterého lze dosáhnout, a jsem přesvědčen o tom, že tento rok má svůj smysl, a má svůj smysl, aby byl bezplatný.

Z tohoto důvodu bych požádal jménem klubu České strany sociálně demokratické o zamítnutí tohoto návrhu ne proto, že bych ho nechtěl projednávat, ale já si myslím, že na školském výboru a s novelou, kterou připravuje paní poslankyně Valachová, některé myšlenky tady byly naznačeny, tak si myslím, že může přinést mnohem více užitku se znalostí té reality a se znalostí a využitím toho, o čem jsme dnes mluvili a včera mluvili, takže takováto práce bude smysluplnější než upravovat některé jiné věci. Takže můj procedurální návrh bude hlasovat o zamítnutí tohoto návrhu v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. To není procedurální návrh, my se s tím vypořádáme po ukončení rozpravy, ale mám to evidováno. Prosím pana poslance Výborného a připraví se pan poslanec Rakušan.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, já bych se rád vyjádřil k meritům této předkládané novely zákona, a to z toho titulu, že jsem jednak pedagog, sice na úrovni sekundárního vzdělávání, ale v posledních týdnech a měsících jsem hovořil s řadou zvláště ředitelů mateřských škol nejenom v našem regionu, a ty informace, které mám, se do značné míry shodují s tím, co tady zaznívalo téměř unisono z úst mých předřečníků. Nicméně mám také osmiletou zkušenost člena rady malého města, které je zřizovatelem dvou mateřských škol, a tam jsem hovořil s ředitelkami a ty mi jenom potvrdily to, co tady zaznívá.

Jenom pro ilustraci, abychom viděli situaci, která dnes v konkrétní mateřské škole okresu Chrudim je. V každé třídě je dnes několik nezralých tříletých dětí, které samozřejmě nezvládají základní sebeobsluhu, nedokážou se samostatně najíst,

nedokážou se samostatně obléci. A hovořím o tříletých, nikoliv o dvouletých dětech. V každé třídě je dnes už několik, jedno, dvě, někdy i více dětí s podpůrnými opatřeními prvního stupně. Samozřejmě v nejbližší době, tak jak pracují pedagogicko-psychologické poradny, počet těchto dětí bude narůstat a budou to také děti s podpůrnými opatřeními na druhém, třetím a dalším stupni.

Předškoláky, to je další věc – ta z mého pohledu ne úplně šťastná praxe, kdy se odklady školní docházky vydávají jak na běžícím páse, tak v těch mateřských školách najednou máme děti nikoliv pětileté, šestileté, ale také děti, které jsou těsně před dosažením sedmého roku, či dokonce děti sedmileté. A do této situace by měla přijít povinnost mateřských škol přijímat děti dvouleté. Já si kladu otázku, jakým způsobem se s tím ta ředitelka, respektive potom učitelky – a nezapomínejme opravdu na ty pedagogy, učitelky – jak se s tím mají vypořádat, když tam budou mít několik dětí se speciálními vzdělávacími potřebami, pak tam budou mít děti dvouleté, které budou na úplně jiném stupni vývoje než ty děti těsně předškolní, kdy nakonec školka má povinnost s těmi dětmi pracovat na přípravě ke vstupu na základní školu. Protože je vysoce nepravděpodobné to, že by mateřské školky byly schopny vytvářet homogenní skupiny, to znamená jenom těch dvouletých. I ta tendence – je to nakonec i doporučení řady odborníků z oblastí psychologie, pedagogiky – vytvářet – a tam ty výhody jsou zcela zjevné – vytvářet heterogenní skupiny. Tak dostáváme vedení mateřských školek a učitelky před neřešitelnou situací.

Chtěl bych upozornit ještě na jeden fakt, jednu věc. Přestože tady platí školský zákon a hovoří o tom termínu 2020, tak střední pedagogické školy, kde se primárně vzdělávají pedagogové mateřských škol, dodnes ve svých rámcových vzdělávacích programech nijak tuto situaci nereflektují a nepřipravují kvalifikované pedagogy pro – já se trochu bráním říci vzdělávání, protože tady se bavíme skutečně o péči o ty dvouleté děti.

Já bych chtěl říci, že u mě to budí ten dojem, a také to tady zaznělo, že Ministerstvo školství, respektive školský zákon se tady v tom dnešním znění, a proto tady je předkládána tato novela, vlamuje do kompetencí Ministerstva práce a sociálních věcí. A já rozumím té situaci, která tady je a může být někdy velmi oprávněná. To, že z jakýchkoliv důvodů maminka dvouletého dítěte musí nastoupit do zaměstnání, tuto věc by přece principiálně mělo řešit Ministerstvo práce a sociálních věcí a nikoliv Ministerstvo školství. Mě to skutečně žádnou logiku nedává.

A pokud bychom ruku v ruce se zrušením této povinnosti institucionalizovali dětské skupiny, které jsou dneska bohužel ve vleku dotací z Evropské unie, a ty samozřejmě nebudou věčné, tak pokud tato forma péče o dvouleté děti bude institucionalizována a nebude to hozeno navíc na zřizovatele, na obce, ale bude tady jasně zákonem určeno, že stát garantuje tuto možnost, pak si myslím, že tato situace je řešením i pro matky dvouletých dětí. A to pomímám ještě to, že tady dneska běží pilotní projekty mikrojeslí a dalších institucí, které mohou tuto situaci pomoci řešit.

Čili není to o tom, že bychom chtěli upírat možnost, a někdy spravedlivou a oprávněnou, matek nastoupit do zaměstnání, kdy to je potřeba, ale musíme hledat jiné cesty než tím, že budeme do školského zákona vlamovat věci, které jsou v kompetenci jiného resortu.

Čili tolik několik věcných poznámek k důvodům, které vedou poslanecký klub KDU-ČSL k tomu, že podpoří zrušení této povinnosti.

A na závěr mi dovoluťe připomenout, že to není zákaz. Nikdo nebude zakazovat ředitelkám mateřských školek přijmout děti, kterým bude scházet měsíc, dva do dosažení tří let, protože tam mají například sourozence v té školce. To má přece svoji logiku. Čili tady jde o to, aby zřizovatelé nebyli povinni v roce 2020 mít dostatečné kapacity u školek, které teď, v posledních letech a měsících, horko těžko a ne všude dobudovaly do kapacit, aby pokryly práva dětí tříletých až šestiletých. Kdybych byli důslední, tak zřizovatelé, starostové obcí musí v roce 2020 mít připraveny kapacity pro všechny dvouleté děti. Protože kde ten starosta má tu jistotu, že všichni nepřijdou s tím požadavkem? Já si myslím, že ta věc je skutečně neřešitelná. My bychom tady neměli vytvářet zákonné nároky, požadavky směrem k samosprávám, které reálně nejsou schopny samosprávy splnit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím s přednostním právem pana místopředsedu Fialu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, omlouvám se, že jsem v této chvíli využil svého přednostního práva, ale udělal jsem to proto, že včera, když probíhala ta debata, do které bych se chtěl zapojit, jsem řídil jednání Poslanecké sněmovny, a kdybych se teď přihlásil, tak hrozí, že budu řídit zase ve chvíli, kdy by na mě přišla řada, tak proto jsem to udělal takto.

Já se samozřejmě jako jeden z předkladatelů tohoto návrhu a jako bývalý ministr školství chci k té věci také vyjádřit o to víc, že jsem tady byl minule několikrát zmíněn například paní exministrní Valachovou v souvislosti s přípravou nebo se strategií rozvoje vzdělávací soustavy do roku 2020. Paní exministrně mě tady sice zmiňovala pozitivně, nicméně použila argumentaci, která správná není. Tak jenom chci připomenout, že se skutečně hlásím spolu s kolegou Jiřím Nantlem ke koncepci a myšlence přípravy dokumentu, který se nazývá Strategie rozvoje vzdělávací soustavy do roku 2020.

Jsem rád, že takovýto dokument vznikl. Nicméně v době, kdy byl schválen a přijat a kdy se dostal do definitivní podoby, už jsem skoro rok nebyl ve funkci ministra školství. Takže bohužel a vlastně bohudík neodpovídám za jeho definitivní verzi, protože jsou tam právě věci, se kterými souhlasit nemohu a které nemají odbornou povahu, ale jsou to spíše záležitosti ideové. Nicméně nikde tam nenajdete ani v té nové podobě to, že bychom předpokládali – kdokoliv, ani moji nástupci ze sociální demokracie – že by děti, které nedosáhnou věku tří let, měly být povinně přijaty do mateřské školy. Protože taková myšlenka jednak odporuje poznatkům odborné veřejnosti, odporuje skutečnému stavu a možnostem mateřských škol, odporuje i tomu, co vlastně česká vzdělávací soustava je schopna nabídnout a co je rozumné, aby nabízela.

Já chci jasně říct, že od počátku – a já jsem tady vystupoval v minulé Poslanecké sněmovně proti návrhům, které zaváděly jak povinný předškolní rok, tedy povinný jeden rok mateřské školy, tak povinnost školek přijímat do předškolního vzdělávání i

dvouleté děti od roku 2020. Oba tyto návrhy pokládám od počátku za problematické, do značné míry škodlivé, ale především takové, které žádný z problémů, které ve vzdělávací soustavě máme, nevyřeší. A které máme třeba, abych nemluvil jenom o vzdělávání, ale které máme třeba i se zaměstnáváním mladých maminek, rodičů malých dětí. Žádný z těchto problémů tato opatření nevyřeší, jenom zkomplikují situaci, přenášejí odpovědnost za jejich řešení na někoho, kdo takovou odpovědnost mít nemá, a celou situaci jenom zhorší.

Chtěl bych připomenout, že i Legislativní rada vlády ve věci té povinnosti školek přijímat do předškolního vzdělání i dvouleté děti konstatovala, že sice garance míst v mateřské škole pomáhá státu ušetřit díky zvýšení zaměstnanosti matek malých dětí, nicméně má negativní dopady na rozpočty obcí spojené s povinným budováním kapacit pro celou dvouletou populaci.

Ano, tyto argumenty tu včera zazněly a je dobře, že tady zazněly, tedy problémy, které s tím mají obce, a to, že takový úkol, který jim byl dán, je v tak krátkém čase problematické splnit. Ale to, co je na tom podstatné, je, že to nemají být obce a nemají být školky, které mají řešit tento problém, a že to nemá být stát, kdo jim řešení tohoto problému uloží.

To, co je na celé té otázce asi nejpodstatnější a co je potřeba neustále opakovat a zdůrazňovat, je to, že myšlenka, že dvouleté děti patří do školky a že je povinností školky, kterou si vynucuje svým legislativním opatřením stát, takového děti přijmout, je myšlenka scestná, do značné míry nebezpečná a myšlenka, která taky odporuje tomu, k jakému účelu je zřízena mateřská škola jako součást vzdělávacího systému, a jaký je stav nebo jaké jsou schopnosti dvouletých dětí absolvovat nějakou formu vzdělávání, k čemuž je také nebo primárně mateřská škola určena. Pokud bychom přistoupili na myšlenku, že do mateřské školy mají skutečně být povinně přijímány všechny děti, jejichž rodiče to chtějí, které nedosáhly věku tří let, tak pak musíme změnit charakter mateřské školy, protože ten vzdělávací účel, který mateřská škola má, bude výrazným způsobem změněn. Musíme změnit charakteristiku nebo kompetence těch, kteří se o děti v mateřské škole starají, kteří je vychovávají, kteří je vzdělávají, a museli bychom udělat celou řadu dalších změn, které podle mě udělat nemůžeme, které jsou nesmyslné a které nemají žádnou logiku, abychom prováděli.

Z toho všeho vyplývá jednoznačně to, že pokud chceme tuto situaci vyřešit tak, aby to bylo rozumné, aby si s tím obce poradily, aby mateřské školy dělaly to, co dělat mají, tak jediná cesta, která k tomu vede, je, že tento nesmysl, který tady byl zaveden, zrušíme a nebudeme tuto povinnost školám resp. obcím od roku 2020 ukládat.

A jestli chceme skutečně argumentovat zahraničím a řešit problémy se zaměstnáváním rodičů malých dětí a podobné věci, tak se musíme vydat jinými cestami. Musí to řešit Ministerstvo práce a sociálních věcí, musíme se víc zaměřit na vytváření podmínek pro dětské skupiny, musíme se podívat na to, jaká je možnost zaměstnání na zkrácené úvazky a na další a další věci, které s tím souvisejí, a na věci, kterými se tento problém standardně řeší v zahraničí. Ale to, že tady jen tak od stolu nařídíme školám, že budou přijímat dvouleté děti, to žádné řešení tohoto problému není. Proto to, co nabízíme nyní my, zrušit tento nesmysl, je cesta naprosto správná.

A tady jsem nějak pochopil, že existuje snad i většinová vůle Poslanecké sněmovny napravit to, co tady bylo v minulém období nesprávně přijato. Tato vůle, jestli správně chápu debatu a výroky reprezentantů jednotlivých stran, už ale neexistuje v případě toho druhého navrhovaného opatření, a to je zrušit povinný ročník předškolní docházky pro pětileté děti. Tady jak Ministerstvo školství, tak řada kolegyně a kolegů argumentuje tím, že toto opatření je dobré, že toto opatření je potřebné, že toto opatření má v našem vzdělávacím systému zůstat. Já si to nemyslím, nemyslel jsem si to ani v okamžiku, kdy tento návrh tady byl předkládán. Argumentoval jsem poměrně obsáhle v minulém volebním období proti takovému opatření. Nebudu se teď vracet ke všem těm argumentům, ony se objevují i ve veřejné debatě, ale některé přece jenom připomenu.

Především, a to je ten hlavní argument, neexistuje jediný důvod, proč by stát měl předepisovat, že všechny pětileté děti budou povinně rok chodit do mateřské školky. Neexistuje takováto potřeba a takovýmto řešením se nevyřeší vůbec nic. Jaká je skutečnost? Skutečnost je taková, že po řadu let přes 90 % dětí navštěvuje mateřskou školu, aniž jim to kdo nařizuje. Ta čísla se samozřejmě meziročně liší, někdy je to 93 %, v některých letech 95 %, někdy je to 92,5 %, ale trvale nad 90 % děti navštěvuje mateřskou školu i v době, kdy toto opatření nebylo ze státu uloženo jako povinnost. Má to řadu dobrých důvodů, že se tak rodiče rozhodují, že děti chodí do mateřské školy, ale neexistuje naopak ani jediný rozumný důvod, proč by to měla být uložena povinnost i pro těch zbývajících několik procent, kteří z různých důvodů, z různých důvodů děti do mateřské školy nedávají.

Já samozřejmě dobře znám argumenty, že tím pomůžeme znevýhodněným dětem, znevýhodněným rodinám, že donutíme ty, kteří nemají nějaké takové institucionální povědomí o významu výchovy a vzdělání a přípravy na školu, že je tím donutíme k tomu, aby se ty děti dobře připravily a posílali je do škol a tak. My je k tomu tímto způsobem nedonutíme a to ukazuje i ta stávající praxe. Co jsme ale takovýmto opatřením způsobili, je komplikace rodičům, kteří jsou v zahraničí, komplikace rodičům, kteří jsou na mateřské dovolené s menším dítětem a dokážou se dobře postarat a dobře připravit svoje starší dítě na základní školu. Komplikace rodičům, kteří z různých důvodů, velmi specifických, nedávají svoje dítě do mateřské školy, aniž by to znamenalo, že ho dobře nepřipraví na základní školu. A tyto byrokratické komplikace, toto nucení státu rodiče dělat něco, co dělat ani nechťejí, nemusejí, nemá to žádný význam, nic to nezlepší, to je něco, co je podle mě nepřijatelné, a proto je také potřeba tuto zbytečnou, byrokratizující a zatěžující záležitost ze zákona dostat a vrátit ten stav do situace, ve které byl před novelou školského zákona a který byl vyhovující, protože žádné problémy nezpůsobil. Naopak, teď nové problémy ve vzdělávací soustavě právě s tímto opatřením máme.

Může někdo také argumentovat tím, že v České republice máme přece problém, že spousta dětí není dobře připravena na základní školu. Že spousta dětí odkládá nástup do základní školy a že toto napomůže tomu, abychom ten počet odkladů snížili. Za prvé, dámy a pánové, a o tom se vede poměrně obsáhlá debata, je otázka, jestli těch 25, 20, 19 %, tak jak se to meziročně pohybuje, odkladu je skutečně vysoké číslo, nebo to odpovídá určitým vývojovým tendencím a předpokladům jednotlivých dětí pro nástup do základní školy, ale to je skutečně otázka odborná, která se vede.

Někteří kolegové jsou toho názoru, že počet odkladů je příliš vysoký, někteří se domnívají, že zhruba odpovídá nějaké očekávané výši. Já se do této debaty nechci pouštět, ale chci připomenout jednu věc, která je v této diskusi podstatná, a to je to, že naprostou většinu, a na to existují studie, naprostou většinu odkladů doporučují učitelky mateřské školy. Takže to není tak, že když všechny děti přivedeme do mateřské školy a tam budou povinně chodit, tak rázně snížíme počet odkladů při nástupu do základní školy. Prostě to tak není, protože ty odklady jsou doporučovány u dětí, které chodí do mateřské školy, které dobře znají jejich učitelé, kteří jsou k tomu speciálně školení a kteří právě na základě rozpoznání vývoje dítěte a jeho předpokladu pro nástup do základní školy doporučí ten odklad. Takže ani tento argument v tomto případě nelze použít.

Takže jediné, čeho jsme zavedením té povinnosti dosáhli, že jsme už tak dlouhou povinnost devět let chodit do základní školy a povinně se vzdělávat na tomto stupni základní školy fakticky prodloužili ještě směrem dolů o další rok pro pětileté děti. Nedosáhli jsme žádného zlepšení vztahu, ani zlepšení vzdělávání, ani lepší přípravy na základní školu a jenom jsme zkomplikovali život těm rodičům, kteří z různých důvodů děti do mateřské školy nedávali a dobře je připravili na základní školu sami. Já si myslím, že stát nemá dělat takováto opatření, která k ničemu nevedou, která naplňují jenom nějakou ideologickou představu o tom, že nejlepší řešení je co nejdřív děti nějakým způsobem dát do státní péče, promiňte, to je v uvozovkách, nenechat je v rodinách, nenechat to na rozhodnutí rodičů a nutit všechny k tomu, aby se chovali tak, jak si to zrovna stát představuje. Je to scestná myšlenka, ale ještě bychom o ní mohli vážně mluvit, kdyby něco zlepšila, kdyby to mělo prokazatelně nějaké výsledky, kdyby to mohlo mít vůbec nějaké výsledky. Ale toto opatření má jediný výsledek: byrokratizaci, komplikaci pro školky, komplikaci pro rodiče, a nezlepšilo to vůbec nic.

Mimochodem, když jsme u toho zaměstnávání rodičů malých dětí, o kterém jsem mluvil u toho předcházejícího bodu, tedy u té povinnosti zajistit pro děti od dvou let účast ve školce, tak i v této souvislosti musím říct, že opatření o povinném posledním roku nebo povinnosti chodit do mateřské školy pro pětileté děti zase zkomplikovalo život některým pracujícím rodičům, místo aby jim život usnadnilo. Najednou tam děti mají být pět dnů v týdnu, zatímco předtím byla třeba možnost, a řada rodičů to tak praktikovala, že dávali děti do školky na dva tři dny a po zbytek týdne se jim věnovali. Tato možnost tímto odpadla. Ano, můžete argumentovat: Ale když je rozumná paní ředitelka a když se tohle a když to někdo interpretuje volně, tak to stejně jde. No ale to už je něco, co vlastně... nutíme zbytečně, úplně zbytečně školky a rodiče, aby se nějak snažili obejít nebo interpretovat zákon, to ustanovení, které je špatné a které nikomu nepomáhá.

Takže dámy a pánové, snažil jsem se tady připomenout nebo přinést několik argumentů, které podporují oba základní stavební kameny našeho návrhu, tedy jak to, proč máme zrušit, odstranit povinnost školek přijímat do předškolního vzdělávání dvouleté děti od roku 2020, i to, proč je podle našeho názoru jednoznačně rozumné, abychom odstranili povinnost pro pětileté děti ve všech případech se účastnit předškolní docházky. Jak jsem říkal, nezlepšili jsme nic, neusnadnili jsme situaci rodičům, zkomplikovali jsme život učitelům, školkám, části rodičů, obcím, ale

zlepšení pro děti, zlepšení vzdělávacího systému, zlepšení podmínek pro zaměstnávání rodičů, nic z toho toto opatření nepřineslo. Proto je podle nás rozumné takovou zbytečnou legislativu odstranit, znovu to uvolnit, vrátit to do rozumné podoby a nechat na rodičích a školách, aby postupovali způsobem, který sami považují za dobrý. (Slabý potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Sklenáka s faktickou.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobrý den, kolegyně a kolegové. Jen v reakci na to, co zde říkal pan předseda Fiala. Myslím, že i včera to tady zaznívalo poměrně často, že jsou rodiče, kteří by rádi vzdělávali své pětileté dítě, ale nemohou a musí jej dát do té mateřské školky, a to je něco, co oni nemůžou strávit. Vždyť to přece tak není. Existuje něco, čemu se říká individuální vzdělávání, a samozřejmě pokud ti rodiče chtějí to dítě vzdělávat doma, tak samozřejmě mohou. V tom není vůbec žádný problém. Takže ten úmysl zákonodárce byl v tom, aby probíhalo předškolní vzdělávání, nikoli aby děti musely docházet do mateřské školky. A také že nemusí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Majerová. Stahuje, v tom případě prosím pana poslance Rakušana.

Poslanec Vít Rakušan: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, členky a členové vlády, dámy a pánové, během rozpravy k tomuto tématu tady padlo mnohé, většina argumentů už se bude opakovat. Já se pokusím být zcela konkrétní a pokusím se zmínit z té lokální starostenské zkušenosti několik momentů, které jasně hovoří proti tomu, aby byla zavedena zákonná povinnost přijímat dvouleté děti do mateřských školek.

Za prvé je potřeba si uvědomit, že technické, hygienické, stravovací danosti mateřských školek prostě a jednoduše nejsou uzpůsobeny na to, aby je navštěvovaly děti, které jsou dvouleté, jejichž potřeby jsou opravdu mnohokrát zcela odlišné, jsou to děti, které mnohokrát vyžadují takovou péči, že je ty paní učitelky, a to slovo učitelky zdůrazňuji, budou muset v mateřských školách přebalovat apod. Na to kupříkladu v těch mateřských školách nejsou ani dostatečné prostory, které by umožňovaly, aby toto všechno proběhlo v souladu s hygienickými předpisy.

Mně obecně vadí, že tady není celá řada návazností, nikoli jenom finančních, ale třeba i na vzdělávací systém učitelek v mateřských školách. My po nich chceme stále více. Vždyť přece po nich chceme, aby získaly vysokoškolský titul, chceme po nich minimálně bakalářské vzdělání. A pokud se podíváme na vzdělávací plány pro učitelky v mateřských školách, tak ty jednoznačně hovoří o tom, že učitelky jsou připravovány na vzdělávací proces ve věkové kategorii tři až šest let. To je prostě to, co my jako stát definujeme v jejich vzdělávání. A teď jinou zákonnou úpravou posouváme, bez toho, abychom např. měnili tyto vzdělávací plány, povinnost přijímat už dvouleté děti do mateřských školek.

Rád bych ovšem zmínil i tu lokální zkušenost. Osm let jsem starostou města Kolína a byl jsem jím i v době, kdy přišla výrazná demografická křivka právě v té sféře dětí, které mají navštěvovat mateřské školy. Za osm let jsme zvýšili místa v mateřských školách za obrovských finančních nákladů o 150 míst. V současné době stavíme nový pavilon mateřské školy a tím konečně dosáhneme stavu, kdy budeme schopni v našem středně velkém středočeském městě zajistit to, aby tříleté děti měly zaručeno místo v mateřských školách. Představa, že od roku 2020 bych měl jako starosta zajistit toto místo i pro dvouleté děti, tak to je něco, co zcela mění investiční strategii celého města. Znamená to ji překopat, znamená to ale překopat i územní plán, protože ta místa už se prostě nenajdou. Znamená to najít nové prostory v katastru města na to, aby nové školky mohly být vůbec vystaveny.

My jako Starostové a nezávislí jsme v rámci projednávání státního rozpočtu na tento rok prosadili pozměňovací návrh 300 milionů korun na výstavbu mateřských škol. Chci jen upozornit, že touto částkou se ani nepovede zajistit, aby všechny tříleté děti, především v suburbanizované oblasti okolo Prahy, měly nárok na to, aby byly přijaty do mateřských škol, nemluvě o tom, jaký by musel být ten finanční výdaj ve chvíli, kdy by byla povinnost od roku 2020 přijímat děti dvouleté.

Vadí mi celkově ten princip, že stát jako ten vlk, před kterým se obce mají jako ty ovečky třást strachy, stále a stále přichází s novými povinnostmi, aniž by toto bylo prodiskutováno právě s obcemi. Já vlastně nevím, jaké bylo připomínkové řízení ze strany Svazu měst a obcí České republiky, ze strany Sdružení místních samospráv, protože tímto nařízením se komplikuje život obcím, jejich vedení, lidem v obcích, ale samozřejmě i učitelkám v mateřských školách. Proč se tedy pouštět do takového nařízení, které snad všem aktérům ve vzdělávacím procesu v dané věkové kategorii komplikuje život? Tedy my se samozřejmě jako Starostové a nezávislí s návrhem odmítnout povinnost přijímat dvouleté děti do předškolního vzdělávání plně ztotožňujeme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Mám tady dvě faktické poznámky, pan poslanec Kasal a potom paní poslankyně Valachová.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Mně to nedalo a přihlásil jsem se do určité diskuse. Já nechci nějakým způsobem polemizovat o povinnosti – nepovinnosti, ale z hlediska pediatrického, kdy jsem 25 let v praxi, tak za těch 25 let se ty děti posunuly. A my se tady bavíme, že dvouleté, tříleté něco nedovedou. Já stejně můžu říct, že šestileté, sedmileté něco nedovedou. Bavíte se tady o tom, že se o ně budete muset starat, že je budete muset přebalovat, ale kolik je počurávajících se dětí v pěti, v šesti nebo v sedmi letech? Tak jde spíš o to vzít rozum do hrsti, a tak jak to tady zaznělo, je to o určitém individuálním přístupu, protože jsou fakt některé děti dvouleté, které plínu nepotřebují, jsou výrazně na výši, někdy i intelektově výrazně, a jsou samozřejmě pěti-, šestileté děti, které takové nejsou.

Další věc, kdy musíte počítat s nárůstem, je to, že se zvyšuje počet autistických dětí, kde je výrazně náročnější se o ně starat. Je to i s ohledem na schválený vládní

postup, jak s těmihle dětmi nakládat. Je už zajištěný screening, kdy se zachytávají v 18 měsících. A jestliže mají toto zařízení navštěvovat, tak tam náročnost na výchovu bude o to výraznější. Takže stejně ty kapacity se budou určitým způsobem muset navýšit. Takže já neříkám, aby něco bylo povinné, ale aby tam bylo možné tyto věci, které život přináší, řešit.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Valachová a potom paní poslankyně Majerová, všechno faktické poznámky.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážení kolegové, kolegyně, já bych chtěla prostřednictvím pana předsedajícího reagovat na pana kolegu Rakušana, protože ten tady vznesl takovou rétorickou otázku o připomínkovém řízení a vlastně zapojení Sdružení místních samospráv nebo Svazu měst a obcí. A jak už jsem to zmiňovala ve svém slově včera, tak je to skutečně tak, že v případě dětí mladších tří let žádné takové připomínkové řízení standardní neběželo, protože se jednalo o pozměňovací návrh tady v Poslanecké sněmovně. Nicméně jakmile byl zákon schválen, následovala série jednání ze strany ministerstva právě se Sdružením místních samospráv a se Svazem měst a obcí. Byla tam dohoda o postupu. A nebudu zdržovat faktickou poznámkou, samozřejmě jsem připravena to postoupit pro informaci k rukám pana Rakušana. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Majerová.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Hezké dopoledne, vážené kolegyně a kolegové. Já bych chtěla jenom v krátkosti zareagovat na to, co říkal kolega přede mnou, že když se tady bavíme – a i včera jsme se bavili – o psychologii dětského vývoje, tak opravdu jedna z věcí, která je naprosto tristní v rámci předškolního vzdělávání, je, že paní učitelky bez ohledu na to, že se jim chce zřídit povinnost už teď, mají strašně moc práce s dětmi, které v rámci školky už jsou inkluzivní a potřebují asistenty. A do této situace, kdy tam mají děti, které mají jakékoli mentální problémy, přivést ještě tady tahle batolata, je špatné.

Závěrem bych chtěla jenom říct, že ať už se jedná o povinnosti přijímat děti dvouleté, nebo o povinném posledním roce předškolní docházky, jediné, co tady ta novela vlastně říká, o čem se tady už druhý den bavíme, je vyměnit slůvko povinnost za možnost. To je přece jediné, o čem jde.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Žádné další faktické poznámky nemám. Prosím pana poslance Válka a připraví se pan poslanec Jelínek.

Poslanec Vlastimil Válek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, ono už to běží druhý den, tak v podstatě všechno, co padlo, co mělo být řečeno, snad i řečeno bylo. Mně se nesmírně líbí ta debata, tak já teď přemýšlel v poslední hodině, co mám říct a co tady ještě nezaznělo, abych tady nebyl za hlupáka úplně. A nakonec jsem se rozhodl jít zcela proti tomu, co dělám v běžném životě, a místo vědeckých dat a

řekněme studiových závěrů použít kazuistická sdělení a na kazuistických sděleních říct některé věci, jak z mého pohledu fungují. Chtěl bych ještě říct, že se mi nesmírně líbí, jak je ta debata vedená racionálně, korektně a slušně, za což děkuji jak paní ministryni Valachové, nebo bývalé ministryni Valachové, tak panu poslanci Klausovi, protože si myslím, že kdyby to takhle fungovalo vždycky, tak se můžeme bavit opravdu o zákonech nějakým rozumným způsobem.

A teď k tomu mému kazuistickému sdělení. Já mám čtyři děti a na nich použiji to kazuistické sdělení. Použiji ho i na sobě, protože i já jsem chodil do školky, dokonce i do jeslí. Ty čtyři děti jsou tři synové a jedna dcera. A to je první věc, která tady zazněla jen okrajově, pan doktor, pan kolega Kasal to zmínil. Rozdíl mezi dcerou a těmi syny, když jim byly ty tři roky, byl naprosto zásadní. Dcera ve třech letech byla v podstatě téměř z pohledu chlapečka dospělá, prakticky partner, kdežto synové nebyli schopni samostatně vstát z nočníku, bez pomoci. Tak už jenom to. Ono je to obecně, holčičky v tom věku tři, čtyř, pěti let a dál jsou vždycky chytřejší, schopnější a po všech stránkách výkonnější než chlapečci. My je pak doženeme v domovech důchodců, akorát se toho nedožijeme, že jo. A ti chlapečci se ale taky lišili naprosto brutálním způsobem. Všichni tři, protože maminka je pediatr a dorostový lékař, tchyně je učitelka, všichni tři šli do školky z toho důvodu, že ta školka je blízko domova, učí tam tety, které oni dílem znali, dílem se na ně těšili, těšili se na spolužáky a spolužačky v těch školkách a řešili jediný problém, a ten problém byl, jestli po o. Já nevím, jestli vaše děti taky řešily jako zásadní problém ve školce, jestli po o, nebo ne po o, ale já si vzpomínám, když jsem chodil do školky, že to byl taky můj hlavní problém. Pro ty, co to neřešili, tak po o znamenalo, jestli je maminka nebo tchyně nebo moje babička, moje maminka, vezmou z té školky po obědě, a tím pádem tam nebudou muset spát, nebo je nevezmou po obědě. A po o byl kámen úrazu.

Přístup těch tří dětí k tě školce byl rozdílný. Jedno z nich po týdně usoudilo, že školky bylo dost, že už tam nechce, protože všechno, co se mohlo o školce dozvědět, se dozvědělo, a že to není atrakce, které se chce zúčastňovat, takže jsme ho museli uplácat, tvrdit mu, že po o určitě jo, že určitě nebude muset každý den chodit – a v podstatě funguje dobře, šel do školy dřív než v šesti letech. To druhé dítě, které bylo jenom o rok a půl mladší, šlo do školky se stejným slibem, že po o, po týdně, protože se zamilovalo do tety Milušky, kterou milovaly všechny děti v té školce, si sbalilo batůžek s tím, že se odstěhuje k tetě Milušce, mělo rozhodnutí, že si ji výhledově vezme, až bude starší. No a ten poslední syn, ten byl něco mezi tím.

Chci tím říct, tak jak řekl kolega Kasal, děti se neskutečně ve stejném věku liší. My tady jsme všichni kolegové, byť jsme třeba generace od sebe, máme na řadu věcí shodné názory, ono se to postupně výchovou a věkem srovnává, ale rozdíl mezi dvouletým, tříletým, čtyřletým, pětiletým, šestiletým dítětem, mezi prvákem, šestákem je obrovský a prostě tak to je. Je potřeba s tím počítat a nedá se to podle mě zasunout do škatulky jakéhokoli zákona. Proto ten zákon musí být napsán tak, aby zohledňoval tyto individuální rozdíly a vyspělost dětí ve stejném věku.

Druhá věc, ke které bych se chtěl zmínit, je ta nutnost, nebo nenutnost toho, aby děti chodily v pěti letech do školky povinně a získávaly jakési znalosti tak, aby mohly jít do první třídy. Když jsem se snažil vzpomenout – zase, tchyně učitelka, maminka

dorostová, tzn. tlak z obou stran – jak to bylo s mými dětmi, tak to zásadní, co rozhodovalo o tom, jestli půjdou do první třídy, hned když dosáhnou šesti let, nebo ne, bylo to, jestli jejich spolužáci ze školky do té první třídy půjdou. To byl ten zásadní argument, na základě kterého jsme se rozhodovali. A v podstatě nejstarší šel do první třídy, ještě neměl šest let, prostě proto, že šileně plakal, že jeho spolužáci, se kterými chodil tři roky do školky, půjdou do té první třídy, a bral jako neskutečnou újmu, že se tam nedostane. Na druhé straně u těch dalších dětí to bylo trochu jinak. Ale vždycky to hlavní kritérium bylo, že jejich spolužáci šli do první třídy a ony s tím kolektivem chtěly pokračovat.

A samozřejmě se absolutně podepisuji pod to, co tady zaznělo, že byť je moje tchyně učitelka, byť je moje maminka pediatr a dorostová a zabývala se dlouhodobě touto problematikou, tak přesto nakonec daly na doporučení učitelky ve školce, která řekla, bylo by dobré přece jenom ještě počkat atd., a zohledňovali jsme řadu dalších věcí, které zase nejdou úplně včlenit a vsunout do jedné jednoduché legislativy.

Už skončím, abych nezdržoval. Na základě těchto kazuistických sdělení si dovolím shrnout. Mezi dětmi jsou neskutečné rozdíly. Jsou obrovské rozdíly mezi malými chlapečky a malými holčičkami. Kdo má holčičku a chlapečka, víte to. Jsou obrovské rozdíly mezi tím, jak zajistit školku ve velkém městě, jako je Praha, Brno, a jak zajistit školku v malém městě, kde je 800 lidí, kde v podstatě není školka v obci nebo v tom městečku, v té dědině. Proto se velmi přimlouvám za to, aby tento zákon byl znovu otevřen, abychom o něm mohli debatovat a abychom ho udělali tak, aby zohledňoval všechny tyto rozdíly a aby byl co nejužitečnější pro naše spoluobčany a pro ta malá děvčata, která se často do školky fakt těší, protože tam mají svoje kamarády, mají tam první lásky a mají tam ty tety.

Moc vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré poledne, vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové. Vystoupení pana kolegy Válka vyvolalo tři faktické poznámky. První je pana poslance Davida Kasala, poté pan poslanec Václav Klaus a poté pan ministr, který také nevydržel napětí situace a hlásí se k faktické poznámce. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec David Kasal: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Pan kolega Válek ve mně vyvolal ještě jednu věc, kterou jsem chtěl dodat předtím, ale mně by stejně nevystačil čas. My se tady bavíme o vzdělávání těchto dětí. A samozřejmě tady můžeme souhlasit, že dvou- a tříleté dítě to bude mít určitě jinačí. Ale berme zas tu realitu. Co je školka? Školka není jenom o vzdělávání, přátelé. Tam jsou opravdu sociální interakce. Tam jsou další záležitosti. A když si vezmu za sebe, tak jestli by se tedy měly vzít všechny tyto věci v úvahu, tak jestli by to mělo být vůbec pod školstvím. Nechci k tomu vyvolávat další debatu. Ale pobyt dětí v předškolním zařízení plní multifaktoriální záležitosti. Není to jenom to vzdělávání.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Václav Klaus s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Vypadá to, že stihneme hlasování do oběda. Tak jsem chtěl jenom stručně. Děkuji panu poslanci Válkovi za jeho hezké hodnocení. Já vždycky s velkou chutí poslouchám jeho velice erudované výklady týkající se lékařství a receptů. Taky myslím, že je trošku bílá vrána zde. Jenom bych ho rád terminologicky opravil, že se neříká "po o" a "ne po o", ale terminologicky je to "po o" nebo "po spa". Tak to jenom. (Pobavení v sále.)

Co se týče pana Kasala, pane Kasale, vaším prostřednictvím, bavíme se o vzdělávání, protože sociální interakce jsou třeba i na vysoké škole. Třeba můj tatínek poznal moji maminku na kurzu španělštiny VŠE. Čili sociální interakce jsou leckde. Ale toto je školský zákon, bavíme se o vzdělávání. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Václavu Klausovi i za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan ministr školství Robert Plaga s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Dobré poledne. Chtěl jsem reagovat na pana poslance Kasala. Individuální přístup je podle mě v tuto chvíli v § 34, kde je zpravidla od tří do šesti let, nejdříve však pro děti od dvou let. To znamená, to je na tom individuálním posouzení. A my se teď bavíme o tom zrušit plošnou povinnost. Takže myslím, že návrat do původního stavu, resp. ta povinnost 2020, která tam vzniká, tak není úplně šťastná.

A druhá část faktické poznámky už je pryč, protože jsem taky chtěl říct, že u nás se říká "po o" a "po spa". Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi školství. Nyní ještě jedna faktická poznámka pana poslance Davida Kasala. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo. Jenom k panu poslanci Klausovi. Já to chápu, ale to dvouleté nebo tříleté dítě nechápe, že to je vzdělávání.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, tak, děkuji. Čas byl dodržen více než dobře. Můžeme pokračovat. Nyní pan poslanec Pavel Jelínek. Připraví se paní kolegyně Hana Aulická Jírovcová. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Jelínek: Děkuji. Dobrý den, vážený pane předsedající, páni ministři, kolegyně, kolegové. Moc se mi líbí pracovní atmosféra tohoto bodu a věřím, že věcná debata přejde i k dalším pozměňovacím návrhům, které budou reagovat na změny ve školství provedené v minulém volebním období. Ale inkluze není dnes

téma, a proto se chci vyjádřit ke dvěma částem z předloženého pozměňovacího návrhu.

První část hovoří o změně garantování umístění dětí do mateřských školek od dvou let. Velká část z nás měla určitě to štěstí, že se v životě blízce setkala s dětmi ve věku dvou let. Nicméně tato samotná skutečnost z nás nedělá odborníky na tuto problematiku. Tak jak není každý, kdo vlastní počítač, odborník na kybernetiku, tak není rodič odborník na vzdělání. Nicméně i vývojová psychologie hovoří o potřebě maximálního kontaktu rodičů s dětmi do věku tří let. Je tak zatím i nastaven systém rodičovského příspěvku, který umožňuje tuto skutečnost a podporuje ji.

Jsou samozřejmě případy, kdy kariéra zvítězí nad přirozenými potřebami dítěte, případně kdy finanční situace rodičů donutí využít možnost dítě svěřit do péče jiných osob. Ano, potřeba odložit dítě a jít k pásu do škodovky, aby bylo možné splacení hypotéky, je u některých rodičů reálná. Jenže mateřská školka není to správné místo, kde by mělo dítě strávit svůj věk mezi druhým a třetím rokem svého života. V tomto období jsou velké rozdíly mezi psychomotorickými schopnostmi dětí. Jejich hygienické návyky jsou také úplně rozdílné. A mateřská školka na to prostě není zařízena. Nejde jen o investice, o kterých tady už byla řeč, byly zmíněny mockrát. Jde o znalosti a schopnosti personálu. Mateřská školka je součástí vzdělávacího systému a podle toho jsou i vědomosti a schopnosti učitelek takto nastaveny. Použiji klasický školní přírůbek. Nemůžeme počítat nebo sčítat hrušky s jablky. Péče o dvouleté dítě má úplně jiné požadavky než vzdělávání tříletých a starších dětí.

Proto jsem naprosto proti tomu, aby mateřské školky zastávaly funkci odkladiště dvouletých dětí. A budu rád, pokud při debatách ve výborech vzniknou náměty na to, jak řešit i tyto případy.

K druhému bodu nebo k druhé části návrhu – zrušení povinnosti absolvování posledního ročníku mateřské školy. Musím přiznat, že to pro mne bylo dilema. Stále více odkladů, nemožnost udržet úroveň výuky v prvních třídách je realita, se kterou by povinná školka mohla pomoci. Jenže kam se vytratila zodpovědnost a možnost volby pro rodiče? Už tak mnoho rodičů počítá, že škola bude jejich děti nejen vzdělávat, ale i vychovávat. Jakékoli rozšiřování povinností automaticky vyvolá ochabnutí přirozeného vývoje vytvoření návyků pro možnost nástupu do první třídy základní školy.

Pusťme prosím tento návrh do výborů, ať se může rozproudit debata o přípravných ročnících, o nultých ročnících, které měly výborné výsledky při umístění slabších žáků do prvních tříd. Najdeme odpovídající řešení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pavlu Jelínkovi. Nyní paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová. Připraví se paní poslankyně Gajdušková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, dovoluji, abych i já tedy dnes už s delším příspěvkem přispěla do té diskuse. Chtěla bych na začátku říci, že jednoznačně podporujeme zrušení plošné garance

přijetí dvouletých dětí do všech mateřských škol od roku 2020 a podporujeme jen dobrovolnou možnost v systému předškolního vzdělávání. Projednávání této novely jednoznačně dokazuje nesystémovost a roztržičnost v oblasti rodinné politiky. Stát neustále dalšími legislativními úpravami doslova likviduje tuto oblast a předškolní vzdělávání je toho součástí.

Důležité a rozhodující je, že stát by zde měl jednoznačně definovat, jakým směrem chce jít, zda podpoří rodiny, aby byly s dětmi minimálně do věku dvou až dvou a půl roku doma, anebo chce použít přiznaný rodičovský příspěvek na péči o dítě do tří let věku na jejich hlídání. Ano, rodina by měla mít vždy volnou volbu, zvolit si možnost, která je pro každou rodinu nejlepší. V praxi vnímáme, že je velký hlad po institucích, kde mohou být děti alespoň do dvou let věku, a bohužel se ale nesystémově řešilo umisťování dvouletých dětí do předškolního vzdělávání v mateřských školách, kde nejsou vhodné podmínky pro tyto děti, protože reálně dvouleté děti vzdělávat nelze. Alternativou pro děti mladší tří let jsou i námi kritizované dětské skupiny, které by se však měly zacílit, a to i legislativně, pouze na děti do tří let věku tak, aby pak nastoupily do mateřských škol v podobě kvalitního předškolního vzdělávání.

Také dlouhodobě upozorňujeme, že jsme pro znovuzrození institutu jeslí. Jsem přesvědčena, že dětské skupiny by měly být jen jednou z možných alternativ pro děti mladší tří let a hlavní a styčnou organizací pro tyto děti by měly být opět jesle.

Další dvě změny – zrušení plošného povinného předškolního vzdělávání pro všechny děti od pěti let – však podpořit nemůžeme. Vede nás k tomu terén i provedené průzkumy, které dokazují, že dítě, které navštíví předškolní docházku i v posledním ročníku, se daleko lépe vyrovnává se sociálními rozdíly, a socializace dítěte je jedna z hlavních prací v mateřské škole a má daleko lepší počátek ve vzdělávací dráze v základním vzdělávání.

Zpoplatnění posledního ročníku předškolního vzdělávání vidíme jako velice nešťastné. Pokud chceme, aby se děti daleko lépe mohly připravit na vstup do základní školy, je pro ně povinnost absolvovat poslední ročník mateřské školy jako nezbytná. Praxe nám přináší mnohé poznatky. Je to například záchyt různých dysfunkcí, jako například grafomotoriky, je to úspěšná diagnostika každého dítěte pedagogem, záchyt vad zraku, sluchu a naopak individuální rozvoj hrubé a lehké motoriky. Je také kladen velký důraz na správnou výslovnost a mluvu. Často děti neznají teplé jídlo. Rohlík je přítel v každé denní době. Neznají polévku a hlavní jídlo, hygienické návyky během dne, neumějí stříhat, malovat. A důvod? Protože to doma prostě s rodiči nedělají.

Také bych ráda upozornila, že již platná legislativa přinesla výrazný zmatek v personální oblasti mateřských školek. Nedostávají adekvátní finance na potřebné chůvy a mnohdy jsou školky postaveny i před možné propouštění speciálního pedagoga.

Je toho samozřejmě daleko více a myslím, že kdyby byla možnost nechat hovořit paní učitelky z mateřských školek, vyslechneme si dost pepřná slova, i když to není v jejich slovní zásobě běžné. Ale ta naštvanost, bezmocnost, rezignace na samotný systém nebo i na pomoc od svého zastřešujícího ministerstva je opravdu velká.

Zkusme jednou zapomenout na stranická trička a vyslechnout odborníky z praxe. Já vám děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Haně Aulické Jírovcové a nyní vystoupí paní poslankyně Gajdůšková, připraví se poslanec Pour. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Dobrý den, vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci. Dívám se, kdo je tu z vlády.

Musím na začátek říci, že velmi a velmi rozumím obavám z mateřských škol. Mluvila jsem s učitelkami, s ředitelkami mateřských škol. Jsem původním povoláním elementaristka. To se moc neužívá, takže přeložím – učila jsem v první třídě ve své pedagogické praxi. Je to sice už dávno, ale to v člověku zůstává a to nezapomíná. Ve svém vystoupení bych se ale chtěla dotknout trochu širěji celé té problematiky.

Řekněme si, co je potřeba řešit ve vztahu k předškolnímu vzdělávání, ale hlavně ve vztahu k dětem v tom věku předškolního vzdělávání, tedy do šesti let. My jako společnost musíme zajistit tři základní podmínky, tři základní věci. Těmi jsou podmínky pro zdravý vývoj dětí, za druhé podmínky pro rodiny a pro to, čemu se říká sladení rodinného a profesního života, zejména pro matky, a za třetí podmínky ve školkách samotných pro to, aby zřizovatelé, ale samozřejmě i pracovníci škol, paní učitelky a další pracovníci mohli splnit podmínky, které po nich jako společnost chceme.

K bodu jedna – zdravý vývoj dětí. Samozřejmě vývojová psychologie je vcelku zřejmá – do tří let se vytváří osobnost dítěte a tam potřebuje samozřejmě péči rodiny v největším možném rozsahu, ale také si musíme říct, že do tří let se dítě naučí v porovnání s dalším životem možná nejvíce v životě vůbec, je velmi vnímavé a není pravda, že do tří let máme o dítě jenom pečovat a přebalovat ho. To prostě tak není! O to dítě je potřeba pečovat tak, že je potřeba ho rozvíjet, rozvíjet jeho osobnost, protože zde se a v tomto věku se utváří. K tomu musím dodat, že samozřejmě to, jestli mají být ve školkách už dvouleté děti, je skutečně diskutabilní. Bylo by potřeba vytvořit odpovídající podmínky a já se k tomu ještě vyjádřím.

S čím ale zásadně nemůžu souhlasit, je to, abychom zrušili povinnost posledního roku před nástupem školní docházky pro to, aby dítě šlo do předškolního zařízení. Proč? Protože nejde jenom o to, jestli umí dítě už nějaké písmenko nebo jestli umí počítat, ale co je zásadní a co nenahradí ten nejvíce kvalifikovaný rodič, je to, čemu se říká odborně socializace. To jsou ty kontakty s ostatními dětmi a to je to chování se v dětském kolektivu, komunikace v dětském kolektivu, to skutečně při nejlepší vůli nenahradíte.

Dva krátké příklady, příběhy z praxe učitelky, z mé vlastní tedy. Dostala jsem do první třídy holčičku, která už v té době, psal se rok někde 1984–1985, do školky nechodila, byť tenkrát většina dětí do školek chodila. Nechodila do školky proto, že bydleli někde ve vojenském újezdu a prostě nemohla. Ta holčička byla inteligentní, rodiče byli vysokoškoláci. Skutečně šikovná. Ale měla velký problém, protože se

neuměla pohybovat mezi dětmi. Byla stresovaná už jenom tím, že byla v tom kolektivu. A to ji hendikepovalo po celou první třídu, a pokud vím, tak ještě dále.

Druhý příklad. Velmi šikovný chlapec, Rostík se jmenoval, jehož maminka byla učitelka, ale byli povětšinu roku v zahraničí, protože otec byl expert, který pracoval v zahraničí. Jeho maminka si ho učila, byla učitelka národní školy, takže vysoce kvalifikovaná pro tu chvíli. Rostík byl skvělý. Dneska je výborný manažer, ale měl velký problém ve třídě, protože nestíhal to tempo, které v normální třídě je. On nestíhal sledovat to, že učitelka dala nějaký pokyn všem dětem, když to nebylo přímo jeho. Prostě měl problém, a zcela. Takže není to tak, není to tak, že individuální vzdělávání je úplně to nejlepší. Chybí tam to B. Chybí tam ten pobyt v dětském kolektivu.

A tady prostřednictvím pana předsedajícího na pana poslance Bauera. Já bych se velmi ráda potkala s tím tatínkem, o kterém tady včera mluvil, jak je super, že si vzdělávají své děti sami, a jak ten chlapec je úžasně šikovný na spoustu věcí. Já bych se ptala skutečně, jestli je tak šikovný a jak to funguje potom ve vztahu mezi ostatními dětmi a jak to asi bude případně i v dospělosti.

Ještě k této části bych znova řekla to, co už jsem říkala včera. My řešíme důsledky plošné likvidace jeslí a té konzervativní ideologie, že matka má být s dítětem nejlépe doma – budu přehánět – do patnácti let, ale určitě do doby, než jde do školy, a má se starat prostě o děti, domácnost, manžela. Pod touhle ideologií byly zrušeny jesle. A my dneska hledáme cestu, jak umožnit to, co je ta druhá úloha, kterou stát musí zajistit, a to je to, čemu se říká sladění rodinné a profesní kariéry.

Víte, když se podíváme na čísla, která ukazují demografický vývoj, tedy porodnost v republice, tak se ukazuje, že lidé u nás nemají tolik dětí, kolik by chtěli, ale tolik dětí, kolik si myslí, že zvládnou. Zhruba jedno. Průměrná porodnost je 1,4 nebo tak nějak. Možná trochu víc. Ale nejsou to ani ty dvě, které by zajistily tu běžnou reprodukci. Říkáme, že nemáme lidi, že musíme získávat cizince, abychom vůbec zajistili chod společnosti. Lépe by byla dobrá propopulační politika. A nejlepší propopulační politika, tedy nejlepší a nejúčinnější, nejefektivnější opatření k tomu, aby lidé měli tolik dětí, kolik jich skutečně mít chtějí, aby byli šťastní, protože dítě je naplněním života, je štěstím pro rodinu, která to dítě chce mít, je to, aby žena nemusela přemýšlet, jestli zajistí péči o to dítě a obětuje kariéru, nebo bude dělat kariéru a to dítě mít nebude. Ukazuje se to v mezinárodním srovnání. Tam, kde tyto možnosti k zajištění péče o dítě jsou, je porodnost velmi vysoká. Vzpomenu Francii, vzpomenu skandinávské země. Naopak je docela překvapivé, že tam, kde je ten konzervativní model rodiny, tam je porodnost nízká, potýkají se tam s tím.

To je tedy bod dvě. K tomu, abychom tyto podmínky zajistili, potřebujeme předškolní zařízení. Potřebujeme zařízení, která se budou naplno věnovat dětem, zajistí jejich vývoj a pomohou samozřejmě rodinám v péči o děti.

A třetí bod jsou podmínky... Třetí úloha společnosti jsou podmínky pro mateřské školy a pro zřizovatele, aby mohli ten požadavek jednak povinné předškolní... toho posledního předškolního roku v mateřské školce zajistit, ale také případně zajistit, pokud nenajdeme jinou cestu, jak dát možnost mamince postarat se o ty děti nad dva roky, jak to tedy udělat. Já tady připomenu, že to byla vláda sociální demokracie a

bylo to na náš popud, že jsme snížili úvazky přímé práce u dětí u ředitelky mateřských škol, aby se mohly skutečně věnovat řízení a organizaci práce v mateřských školách.

Navrhujeme snížení počtu dětí ve třídách a trváme na tom, aby byly vytvořeny podmínky pro práci učitelky a zajištění podmínek zákona do roku 2020, než má ten zákon vůbec vejít v platnost. O navrhované novele mluvila paní poslankyně Valachová.

Dámy a pánové, v téhle chvíli řešíme školský zákon. Ten má zajistit podmínky pro výchovu a vzdělávání dětí. Já jsem přesvědčena o tom, že v centru našeho zájmu musí být dítě. Naším cílem, společným, musí být vzdělanost ve společnosti. A úlohou státu je udělat maximum pro to, aby všechno to, o čem jsem mluvila, bylo také v souladu s přáními a představami rodičů. Ale také to, aby zřizovatelé i pedagogové měli podmínky, aby úlohy, ty tři úlohy – zdravý vývoj dětí, možnost sladění pracovního života a kariéry a podmínky ve školkách samotných – mohli naplnit. K zajištění těchto podmínek do roku 2020 předložíme vlastní novelu návrhu zákona. Budeme usilovat o to, aby opatření, která k tomu povedou, byla přijata i ze strany ministerstva.

Děkuji vám za trpělivost, děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní poslankyni Gajdůškové. Je tady jedna faktická poznámka pana poslance Ferjenčíka. A upozorňuji, že po jeho vystoupení, pokud bude na celé dvě minuty, další diskusi nespustíme, protože máme napevno zařazený bod, Návrh na změnu ve složení orgánů Poslanecké sněmovny, a tam jsme usnesením rozhodli, že budeme začínat tento bod 55 ve 12.30. Takže navrhovatelé a zpravodaj budou mít chvíličku pauzu, než projednáme tento bod.

Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jenom stručně reagovat na kolegyni Gajdůškovou prostřednictvím pana předsedajícího. Ona tady zaútočila na to individuální vzdělávání. Ale to už dneska ten zákon umožňuje. Já jsem tedy velmi rád, že ho umožňuje. Myslím si, že plošný zákaz domácího vzdělávání nebo nějakých alternativních přístupů k tomu vzdělávání by byla obrovská chyba. Jsem rád, že to přežilo to minulé volební období, i když byl velký tlak to zrušit. Takže tady se s ní naprosto neshodnu. A upozorňuji na to, že v současnosti to prostě nefunguje tak, jak vy říkáte, že to funguje. To, že je napsané v zákoně, že je povinný předškolní rok, nevede k tomu, že by děti ze sociálně vyloučených lokalit reálně do těch školek chodily. Že vůbec se neplní ten cíl toho zákona, kvůli kterému jsme na všechny ostatní rodiče a na mateřské školky a na obce uvalili byrokracii spojenou s povinnou předškolní docházkou. Prostě drtivá většina dětí, která se díky tomu zákonu měla údajně dostat do školek, se tam nedostala. A to je ten průšvih. Já si myslím, že řešení, že jako zpřísníme chování sociálky vůči těm rodinám, začneme ty děti odebírat, nebo já nevím, jak to chcete jinak udělat, není správné. Myslím si, že prostě bez toho, abychom na individuální úrovni začali komunikovat s těmi rodiči přímo a přesvědčovali je, že je pro ně užitečné tam ty děti posílat, bez toho prostě se

dopředu nepohneme. Tím, že jsme to plošně nařídili, jsme žádný problém nevyřešili, naopak jsme řadu jiných problémů způsobili.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě faktická poznámka paní poslankyně Gajdůškové, ale upozorňuji, že může jen do 12.30. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Omlouvám se, ale musím reagovat. Za prvé, co se týká sociálně vyloučených lokalit a toho, zda pomohl nebo nepomohl poslední předškolní povinný rok, je analýza Člověka v tísni, která říká něco jiného, než co tvrdil můj předřečník. To za prvé.

Za druhé, já jsem jenom upozornila na úskalí individuálního vzdělávání. Samozřejmě, nechť rodiče i tuto možnost mají. Jenom varuji před tím, že za prvé to není tak jednoduché, není to černobílé, a za druhé, pokud by to byl trend, že necháváme děti vzdělávat doma, tak právě ty děti a ty rodiny, které to vůbec nemohou zvládnout, jsou schopné to zneužívat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, čas nebyl překročen. Je 12.30 a podle usnesení Poslanecké sněmovny na chvíli poděkuji panu poslanci Václavu Klausovi, poděkuji panu zpravodaji Lukáši Bartoňovi.

Otevřeme bod

55.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Pan předseda volební komise poslanec Martin Kolovratník je připraven a já mu předávám slovo. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, dobré odpoledne. Volební komise jako vždy je pečlivě připravena ve standardní volební čas, ve 12.30 hodin, a protože taková byla dohoda Poslanecké sněmovny na návrh grémia, máme dnes připraven pouze jeden nekonfliktní, velmi krátký volební bod, změny v orgánech Poslanecké sněmovny, o kterém navrhujeme hlasovat aklamací tady v sále, takže přerušení projednáváného bodu bude opravdu krátké, dnes nebude žádná tajná volba. Pevně věřím, že za malou chvíli můžeme ještě dále pokračovat v rozjednaném bodu.

Nyní k bodu 55, pevně zařazenému, ke změnám ve složení orgánů. My jsme na volební komisi standardně vyhlásili lhůtu do tohoto týdne, do pondělí 9. dubna do 12 hodin, a ve stanovené lhůtě nám poslanecké kluby předložily dva návrhy, které vám teď přečtu. Jsou v souladu s usnesením volební komise číslo 65, které vám musím pro stenozáznam představit.

Usnesení číslo 65 volební komise tedy říká, že pověřuje předsedu volební komise – mě – abych vás seznámil s návrhy na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny, tak jak je předložily poslanecké kluby:

1. Rezignace do stálé komise Poslanecké sněmovny pro Ústavu České republiky. Je to rezignace paní poslankyně Jany Levové z klubu SPD a za ni stejný klub navrhuje nominaci do této komise jejich pana předsedu Tomia Okamuru. Je to tedy výměna jedné poslankyně a jednoho poslance v rámci kvora, které SPD náleží.

Dále tu máme už jen dvě nominace do výboru pro životní prostředí nový kolega, poslanec Roman Sklenák za sociální demokracii, a stejně tak do výboru pro sociální politiku také pan poslanec Roman Sklenák. Tady je to pouze nominace, protože pan poslanec Roman Sklenák nahrazuje Bohuslava Sobotku, který rezignoval na svůj mandát poslance.

2. Volební komise navrhuje veřejnou volbu pomocí hlasovacího zařízení, která může proběhnout v tuto chvíli.

Protože změny orgánů vždy hlasujeme ve Sněmovně veřejným hlasováním, navrhuji také hlasování veřejné pomocí hlasovacího zařízení, a tak jak je obvyklé, doporučuji, pane předsedající, abychom nejdříve jedním hlasováním konstatovali rezignaci poslankyně a poté abychom jedním hlasováním, pokud bude souhlas pléna, provedli volbu nových členů orgánů Poslanecké sněmovny, jak je navrhly poslanecké kluby, tedy veřejná volba pomocí hlasovacího zařízení en bloc.

Nyní prosím, abyste otevřel rozpravu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi volební komise a otevírám rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Nikdo se nehlásí, takže rozpravu končím. Protože nebyla rozprava, předpokládám, že souhlasíte s návrhem volební komise, a proto panu předsedovi volební komise mohu dát slovo, abychom mohli hlasovat, tak jak navrhl, k proceduře. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za předání slova. Navážu na své věty, které jsem řekl před malou chvílí. V souladu s usnesením 65 volební komise nejdříve prosím, abyste, pane předsedající, nechal hlasovat o rezignaci poslankyně v orgánu Poslanecké sněmovny. Je to rezignace paní poslankyně Jany Levové z SPD, ze stálé komise pro Ústavu České republiky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Rozhodneme v hlasování číslo 30 o rezignaci paní poslankyně paní poslankyně Levové, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přijetí té rezignace. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 30, z přítomných 175 pro 126, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme pokračovat, a to schválením nominací, které byly předneseny.

Rozhodneme v hlasování číslo 31, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro schválení nominací do stálé komise, do výboru pro životní prostředí a pro sociální politiku. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 31 z přítomných 175 pro 118, proti 1. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme tento bod vyplnili, s tím, že končím bod 55. Děkuji panu předsedovi volební komise.

Poslanec Martin Kolovratník: Já děkuji také.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Můžeme se vrátit k přerušenému bodu

8.

Návrh poslanců Václava Klause, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 61/ - prvé čtení

Opět požádám o přítomnost jak zástupce navrhovatelů, tak zpravodaje. Budeme pokračovat v přerušené rozpravě. Do rozpravy je nyní přihlášen s řádnou přihláškou pan poslanec Milan Pour, kterému udělím slovo. Připraví se paní poslankyně Kateřina Valachová. Ještě požádám sněmovnu o klid. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Pour: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, v posledních třech měsících jsem se setkal jako starosta Milovic a poslanec s řadou podnětů a připomínek prostřednictvím osobních jednání, e-mailů i telefonických rozhovorů týkajících se předškolního vzdělávání. Bohužel z toho je patrné a zřejmé, že toto téma stejně jako téma inkluze na základních školách patří mezi palčivá témata, která je třeba řešit.

V lednu 2018 podala skupina poslanců v čele s poslancem Václavem Klausem ml. návrh novely školského zákona. To, zda předložený návrh splňuje potřebné informace a formální náležitosti, posoudila vláda ve svém stanovisku. Na tomto místě bych se však rád vyjádřil k zamýšlenému obsahu tohoto návrhu, kterým je zrušení povinné předškolní docházky pro děti od pátého roku věku a zrušení povinnosti přijímat do předškolního vzdělávání děti již od dvou let věku. S názory pana poslance Václava Klause ml. jakožto názory odborníka na problematiku školství v převážné míře souhlasím, avšak pro jejich potvrzení jsem se ještě setkal s těmi, kteří do této problematiky mohou vnést jistě ten nejkvalitější pohled, a to jsou právě ředitelky a učitelky v mateřských školách.

Nejdříve mi dovolu, abych se zmínil krátce ve svém komentáři k povinné předškolní docházce pro děti od pátého roku věku.

Děti, které v daném školním roce dovrší šest let svého věku, tedy takzvaní předškoláci, jsou do mateřských škol již řadu let přijímány přednostně, a to vzhledem k nastavení kritérií pro přijímání do mateřské školy. Na rozdíl od ostatních rodiče těchto dětí neplatí úhradu za vzdělávání, to znamená školné, platí pouze stravu. Do školky v důsledku toho chodí naprostá většina předškolních dětí. Od září 2017 došlo k zavedení povinné školní docházky i pro předškoláky. Cílem mělo být donutit rodiče, kteří předškoláky do školky nepřihlásili, k tomu, aby své děti alespoň v posledním roce do školky dali. Šolkám tím tedy vždy, takzvané spádové školce a také obcím, přibyla značná administrativa, která zčásti zahrnuje téměř detektivní pátrání po tom, zda všechny děti příslušného věku jsou zapsány v některém předškolním zařízení.

S povinnou docházkou bylo nutné zavést povinnost rodičů omlouvat nepřítomnost dítěte, tak jak to známe ze základních škol. Nicméně pravidla pro toto omlouvání centrálně nastavená nebyla, a tak se s tím každá mateřská školka musela vyrovnat sama, v důsledku čehož jsou podmínky pro omlouvání dětí v různých školkách různé. Některé školky požadují omluvenku od lékaře pro omluvení nepřítomnosti delší stanoveného počtu dní, avšak někteří lékaři údajně odmítají taková potvrzení vydat s odkazem na to, že to není jejich zákonná povinnost. Šolkám tedy v této fázi přibyla administrativa spojená s evidencí omluv a případným hlášením neomluvených dětí na OSPOD.

Právní úprava však zároveň umožňuje rodičům, kteří dítě nechtějí do školky přes zavedení povinné předškolní docházky umisťovat, aby oznámili spádové mateřské škole, že budou své dítě vzdělávat individuálně. V takovém případě je potom dítě podrobeno přezkoušení, pro které opět však neexistují stanovená pravidla, a je tedy zase na konkrétní školce, případně paní učitelce, jak k tomu přistoupí. Důležitým faktem je ovšem to, že pro děti, které jsou vzdělávány doma, musí být ve školce drženo místo. Je tedy zapsáno jako docházející, a to pro případ, že dojde k naplnění podmínek pro ukončení individuálního vzdělávání. V takovém případě by mělo následující den nastoupit k řádné docházce. Mateřským školám tedy opět přibyla administrativa související s evidencí doma vzdělávaných dětí a s jejich přezkoušováním. Doma vzdělávané děti, které do školky nechodí, navíc zabírají místo jiným dětem, které potom nemohou být do školky přijaty, přestože jejich rodiče o to zájem mají.

Výsledkem takto zavedené povinné předškolní docházky je tedy značný nárůst administrativy pro mateřské školy, která z velké části dopadá právě na učitelky, jejichž hlavní náplní práce by ale mělo být děti vzdělávat. Přitom rodiče, kteří děti do mateřské školy vodit nechtějí, mohou využít možnosti blíže neupraveného domácího vzdělávání, avšak na místa těchto dětí není možné přijmout dítě rodičů, kteří by o docházku svého dítěte v mateřské školce stáli. Rodiče ostatních předškoláků jsou potom nuceni absenci svého dítěte omlouvat.

Ještě se zmíním o povinném přijímání dětí již od dvou let věku k docházce v mateřské škole. Povinné přijímání dětí, které dovršily dvou let věku, tedy děti o rok mladších, než je tomu zpravidla nyní, k docházce do mateřské školy je záležitostí, která rovněž komplikuje provoz mateřských škol. V dřívější době byly do mateřských škol přijímány děti, které dovršily tří let věku. Mladší děti, u nichž bylo třeba zajistit,

aby se o ně měl během dne kdo postarat, například z důvodu zaměstnání rodičů, navštěvovaly speciální zdravotnické zařízení, jesle. Tato hranice tří let věku má svoje odůvodnění ve fyzickém a psychickém vývoji dítěte. Děti mladší tří let mají zcela jiné potřeby a možnosti než děti starší tří let. O tom tady od ostatních předřečníků byla celá řada názorů a faktů. Mateřské školy jsou zařízení vzdělávací a jejich prioritním úkolem je děti vzdělávat. Znovu zdůrazňuji: děti vzdělávat. Dvouleté děti však nemají ještě potřebu být vzdělávány, tyto děti mají být opečovávány a vychovávány. V mateřské škole platí určitý denní rytmus a režim, který průměrné dvouleté dítě není schopno přijmout. Takto malé děti nejsou schopny spolupracovat, mnohdy nejsou soběstačné v sebeobsluze, ať už se jedná o převlékání, používání toalety apod. Aktivitu, které starší děti vykonávají, je nezaujme, nerozumějí jim, nebaví je to, a tedy starší děti ruší, v horším případě jim ubližují, jako je například házení hraček apod.

V případě, že je těchto dětí ve třídě omezený počet, například zpravidla jeden, dva, lze namítnout, že pro tyto děti je možné využít chůvu. Tato námitka je však platná pouze v omezeném rozsahu. I dítě s chůvou bude v nějakém rozsahu ostatní děti rušit. Navíc samotná přítomnost chůvy stejně jako asistentů pedagoga přirozeně konkuruje roli učitelky jako toho, kdo kolektiv řídí. Největším problémem však je, že pokud je chůva nepřítomná z důvodu pracovní neschopnosti, péče o své vlastní nemocné dítě a v jiných případech, v takovém případě není možné nechat malé dítě rodičům doma, tedy povinnost péče o toto dítě, případně děti, je přenesena potom na paní učitelku. Ta se potom nemůže plně věnovat ostatním dětem, tedy v samotném důsledku musí nutně dojít k zhoršení vzdělávání poskytovaného starším dětem.

Další otázkou, nepříliš často veřejně diskutovanou, je snižující se motivace učitelek mateřských škol své zaměstnání vykonávat. Učitelky v mateřských školách studovaly předškolní vzdělávání dětí nejčastěji právě proto, že chtěly vzdělávat předškolní děti. Tato náplň práce však prochází postupem času řadou proměn, které vyžadují stále větší časovou dotaci učitelek pro plnění administrativních úkolů. Učitelky se nyní musejí vypořádat s dětmi zařazenými do docházky v rámci inkluze, což je zvláště u mentálně postižených dětí velice psychicky náročné. Množí se i počet cizinců, se kterými je obtížnější komunikace. Zasažení denního režimu mateřských škol docházkou dvouletých dětí, u které lze předpokládat, že od září 2020, kdy má příslušná úprava vstoupit v platnost, bude početná, znamená pro řadu učitelek tu pověstnou poslední kapku, která bude znamenat ukončení jejich práce učitelky. Bohužel již v dnešní době se školky potýkají s nedostatkem kvalifikovaných učitelek. Obdobně jako v případě praktických lékařů i učitelky v mateřských školách jsou z velké části ženy v důchodovém věku. Přísun nových sil do mateřských škol je velice obtížný. Absolventky středních pedagogických škol do praxe nenastupují, a pokud nastoupí, často nevydrží práci vykonávat dlouho a odcházejí. Toto je další problém, který bude nutně výhledově řešit, nicméně řešení této problematiky by již přesahovalo rámec tohoto příspěvku.

Málo zdůrazňovaným, ale rovněž závažným problémem je materiální vybavení mateřských škol. Vybavení mateřských škol je certifikováno pro děti od tří let věku. Jedná se zejména o venkovní prvky: houpačky, prolézačky, klouzačky. (Celý projev poslance Poura je provázen hlukem v jednacím sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás na chvíli přeruším a požádám sněmovnu o klid. Já si myslím, že je možné ještě do 13 hodin tady jednat opravdu tak, aby každý, kdo mluví, komu bylo uděleno slovo, mohl svůj přednes uvést v opravdu důstojném prostředí. Děkuji.

Pokračujte.

Poslanec Milan Pour: Já také děkuji panu předsedajícím. Budu pokračovat.

Nicméně i vybavení uvnitř mateřských škol je určeno primárně dětem starším tří let, ať se jedná o hračky, nebo například sanitu v koupelnách. V případě, že dojde ke zranění dítěte mladšího tří let na zahradě školy při užívání prvků certifikovaných pro děti starší tří let, nebude mateřská škola moci uplatnit žádný nárok vůči výrobci takového prvku. Vybavení školek stojí zřizovatele nemalé finanční částky, potřebám dvouletých dětí však nemusí toto vybavení odpovídat a často jim ani neodpovídá.

Z výše uvedeného jednoznačně plyne, že pro péči o dvouleté děti by měla být zřízena speciální zařízení, kde bude prostředí, ale i personální obsazení odpovídat dětem tohoto typu věku. V dnešní době funguje řada soukromých mateřských škol, kde je možné péči o mladší děti zajistit, stejně tak jako v řadě měst existují i soukromé jesle.

V rámci diskuse nad tímto problémem se nyní častěji než dříve ozývají názory, že důvodem pro snížení hranice pro přijímání dětí do mateřských škol o rok bylo pomoci matkám samozivitelkám, které si docházku dítěte do těchto soukromých zařízení nemohou dovolit. Pokud tady skutečně existuje takováto společensky žádoucí objednávka, potom je dle mého názoru třeba tento problém řešit zřízením specializovaných zařízení z veřejných zdrojů, jakými by byly třeba v úvodu zmiňované jesle. Není však možné ani vhodné tento problém přesunout na mateřské školy, které byly zřízeny za účelem vzdělávání. Je si třeba uvědomit, že konečným výsledkem je, že kromě výše popsanych problémů, zejména doručení méně kvalitní služby, což je vzdělávání těm, pro které jsou školky zřízeny primárně, tedy dětem starším tří let. (V sále je hlučno.)

Ze všech uvedených důvodů tedy zastávám názor, že zákonná úprava obsažená v zákoně č. 178/2016 Sb. zavazující mateřské školy přijímat k docházce děti ve věku již od dvou let, jejichž účinnost je naplánována na 1. září 2020, by měla být zrušena. Pokud dospějeme po provedení potřebných analýz k závěru, že garance možnosti umísťovat děti mladší tří let mimo rodinu je žádoucí a potřebná, potom se domnívám, že je třeba hledat možnosti, jak tyto děti umístit do specializovaných zařízení jeslového typu, která budou odpovídat jejich potřebám a nebudou znamenat zhoršení úrovně doposud poskytovaných vzdělávacích služeb dětem starším.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Milanu Pourovi za jeho vystoupení. A ještě než udělím slovo paní kolegyni Valachové, tak mi dovolu, abych přečetl omluvy došlé předsedovi Sněmovny. Od 10.55 do 13 hodin se omlouvá pan poslanec Rostislav Vyzula ze zdravotních důvodů, ministr dopravy Dan Ťok se omlouvá od 11.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, paní poslankyně

Monika Jarošová od 14.30 do konce jednacího dne a paní poslankyně Věra Adámková od 14 do 16 hodin z pracovních důvodů.

Nyní tedy vystoupení paní poslankyně Valachové. Připraví se paní kolegyně Matušovská. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěla bych ještě doplnit několik informací, které zatím v rozpravě nezazněly a pokládám je pro rozhodnutí Poslanecké sněmovny za důležité. Na základě odborného nezávislého reprezentativního výzkumu víme, že většina občanů v České republice vítá a podporuje, souhlasí s povinným předškolním vzděláváním. Na základě stejného reprezentativního nezávislého výzkumu, podotýkám Akademie věd, víme, že většina občanů v České republice souhlasí a podporuje předškolní vzdělávání dětí mladších tří let. To jsou fakta. Já to беру tak, že to je úkol pro nás politiky na tuto poptávku zareagovat. Ale samozřejmě ne na úkor paní učitelek. Ne na úkor toho, že se nebudeme zabývat již existujícími aktuálními podmínkami v mateřských školách. To je pravda.

Z debaty, tak jak se vede, mě trochu mate to, že na jednu stranu nikdo nepopírá, že po dlouhé roky, a bude to tak i nadále, minimálně polovina populačního ročníku, to znamená přibližně 45 tisíc dětí, nebo 45 až 50 tisíc dětí mladších tří let, to znamená dvouletých, v mateřských školách je a bude, a my v tuto chvíli projednáváme návrh, který podle mého soudu z hlediska této věci neřeší vůbec nic, pouze říká: negarantujeme místa zbývajícím dětem z tohoto populačního ročníku od roku 2020. Podotýkám, že máme jaro 2018, bavíme se o září 2020. Z mého pohledu to nic neřeší. Stejně tak tady zaznívají různé názory na povinné předškolní vzdělávání nebo na to, zda má či nemá rodič platit úplatu za vzdělávání dítěte od pěti do šesti let.

Z mého pohledu, vážené kolegyně a kolegové, tak jak tu rozpravu poslouchám už druhý den, nemám pocit, že by tady existovala většina pro zrušení povinného předškolního vzdělávání ani většina pro zavedení úplaty od pěti do šesti let. Rozhodně existuje většina na základě běžící rozpravy minimálně na úpravu garance míst pro děti od roku 2020, které jsou mladší tří let.

Také mě mrzí, že na jednu stranu hrozíme tím, kolik nás bude stát, pokud to zůstane tak, jak to je, dobudování kapacit mateřských škol. A je to pravda, stojí to peníze a úsilí, a zejména úsilí starostů a starostek našich obcí a měst, na druhou stranu jedním dechem jako politici se shodujeme na tom, že chceme snížit počty dětí ve třídách v mateřských školách. A všem vám je jasné, že zejména v dynamicky se rozvíjejících regionech samozřejmě bude nutné, pokud to chceme skutečně splnit, pokud to nejsou jenom takové hrátky s mateřskými školami a s paními učitelkami, a chceme snížit počty dětí ve třídách ze stávajících vysokých počtů na 20, tak nás to také bude stát budování kapacit. A já bych byla moc ráda, abychom při tom zrušování nezapomněli na to, že především bychom měli řešit ty podmínky, které v tuto chvíli jsou, a podmínky paní učitelek, které už ve školkách jsou, a děti, které ve školkách jsou, včetně dětí mladších tří let. Zdůrazňuji to tady proto, protože neustále se v té debatě tyto dvě věci zaměňují. Stávající situace a možná plánovaná v září 2020.

Také bych se chtěla vyjádřit k tomu, že více kolegů vystoupilo s tím, že pro děti mladší tří let máme nějaké speciální stavebně technické, hygienické, stravovací nebo požárněbezpečnostní předpisy. Toto je věc, kterou na základě sdružení místních samospráv a Svazu měst a obcí Ministerstvo školství řešilo a vydalo společný metodický pokyn s Ministerstvem zdravotnictví, Ministerstvem vnitra, Hasičským záchranným sborem a Ministerstvem pro místní rozvoj z ledna 2017, je veřejně dostupný, a ten prokazuje, a je samozřejmě pomůckou pro ředitelky mateřských škol, že všechny předpisy, které máme na těchto úsecích, se týkají dvou skupin dětí. Do tří let – poslouchajte – do tří let a potom starších tří let. To znamená, všechny předpisy, které platí pro tříleté dítě, platí i pro dvouleté dítě. To znamená, nic takového, co tady zaznívalo, není pravda. Seznamte se prosím s tímto metodickým pokynem, seznamte se se stanovisky, která jsou oficiální všech resortů, a je to jejich společné stanovisko. Podotýkám, že sama vím od ředitelky mateřských škol, že čas od času se stanou "obětí" nějakého inspekčního orgánu, který je šikanuje nad rámec zákona, chce po nich něco, na co nemá právo. To je pravda. Ale měli bychom tomu říkat ne, a ne tedy šířit to, že snad je to něco speciálního.

Co ale rozhodně vyplývá z debat s učitelkami mateřských škol a s ředitelkami mateřských škol, a to je pravá podstata věci, o které se tady vůbec nemluví, je absolutní podcenění personálního vybavení, úvazkového zajištění v mateřských školách, to znamená učitelek a chův. A samozřejmě toto je věc, která je k řešení, je ji nutné řešit, ale zase ten návrh zákona, tak jak je na stole, nepřináší v tomto směru vůbec nic. Neřeší to, co je skutečný problém, to znamená počty učitelek na třídu, popřípadě počty chův na třídu. Znovu opakuji, k dětem, které už v mateřských školách dávno jsou.

Z hlediska tedy návrhu zákona, tak jak je předkládán, mám za to, že ačkoliv rozprava je vedena určitě věcně, korektně a zaznívá tady spousta pravd, z mého pohledu, tak jak je návrh zákona předložen, neřeší zrušení plánované garance od roku 2020 z hlediska stávající situace v mateřských školách vůbec nic. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Kateřině Valachové. Mám tady faktické poznámky, ale je 12.59, tak se omlouvám jak panu poslanci Marku Výbornému, tak panu místopředsedovi Fialovi, který se také hlásil s přednostním právem. Přeruším jednání pro přestávku na oběd. Ale zejména členům organizačního výboru připomínám, že je zasedání organizačního výboru. Sejdeme se nejspozději ve 13.05.

Opět poděkuji zástupci navrhovatelů a zpravodaji a budeme pokračovat v přerušeném bodu jednání odpoledne ve 14.30. Přerušuji jednání do 14.30 a přeji vám dobrou chuť.

(Jednání přerušeno ve 13.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, je 14.30, já vás vítám na odpoledním jednání Poslanecké sněmovny, které tímto zahajují.

Než budeme pokračovat v projednávání našeho programu, tak vás seznámím s omluvou. Z dnešního jednání se od 17 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů omlouvá paní poslankyně Balaščíková.

Nyní budeme pokračovat v projednávání návrhu poslanců Václava Klause, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, tedy školský zákon, ve znění pozdějších předpisů. Připomínám, že jsme v prvním čtení, jsme uprostřed obecné rozpravy a já prosím, aby místo u stolu zpravodajů zaujal za návrhatele pan poslanec Václav Klaus a zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Lukáš Bartoň, což se také stalo.

Problém, se kterým se ale musíme vypořádat je, že zde není přítomen žádný člen vlády a za takových podmínek bychom neměli dál pokračovat v projednávání tohoto ani žádného jiného bodu. Takže já přerušuji jednání Poslanecké sněmovny do doby, než se dostaví některý člen současné vlády.

(Jednání přerušeno od 14.32 do 14.35 hodin.)

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane ministře – máme zde nyní zastoupenou vládu jedním členem, panem ministrem školství, takže můžeme pokračovat v projednávání tohoto návrhu a vůbec v jednání Poslanecké sněmovny. Na řadě je nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Výborný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Ono to je trochu teď překerná situace, chci reagovat na paní kolegyni Valachovou a nikdo si už nepamatuje pořádně to, co tady zaznělo. Já to jenom připomenu vašim prostřednictvím pane předsedo, paní kolegyně Valachová říkala něco ve smyslu, že řešíme hypotetický problém, který může možná nastat v roce 2020. Já tedy si tady troufnu říct, že pokud platí nějaký zákon, tak platí pro všechny. Pro rodiče, pro zřizovatele, pro ředitelky mateřských škol a všichni se tím zákonem musíme řídit. Čili ten zákon platí a je zjevné, že v roce 2020 na to nejsme připraveni. To je ten důvod, proč předkladatel předložil tady nějakou novelu. Čili prosím neříkejme to, že řešíme nějaký problém, který může možná – ne může možná, který by v roce 2020 nastal. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Valachová s faktickou poznámkou a předpokládám, že ta přihláška do rozpravy je ještě nevymazaná z dopoledne. Ano. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Já jenom vašim prostřednictvím, pane předsedající, zareaguji na pana kolegu Výborného. Já jsem říkala něco jiného. Já jsem říkala, že v té rozpravě se nám matou dvě situace. Jedna situace je stávající, ta už je dlouhodobá – 45 tisíc dětí dvouletých ve školkách. A druhá situace je budoucnost. Máme jaro 2018 a bavíme se o září 2020 z hlediska garance míst pro všechny děti. To je všechno. A že ten návrh, tak jak je předkládán, neřeší podstatu věci, protože ruší budoucí garanci, ale žádným způsobem nereaguje na to, že 45 tisíc dětí dvouletých v mateřských školách je, a to je podstata toho problému, který řeší mateřské školy nyní. To jsem chtěla říct.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A já jsem byl přihlášen s přednostním právem ještě dopoledne. Protože jsem nemohl vystoupit, tak teď požádám pana místopředsedu Pikala, aby mě na chvíli zastoupil, abych si mohl vzít slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak. Přebírám jednání. Dobré odpoledne všem. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jsem chtěl vlastně dopoledne reagovat jak na vystoupení paní poslankyně Gajduškové, tak na vystoupení paní poslankyně Valachové. Opravdu jenom krátkými poznámkami.

Paní poslankyně Gajdušková tady mluvila o socializaci, o významu školy v procesu socializace a o tom, že vlastně děti, které jsou vychovávány pouze v rodině, nedostanou se během svého vzdělávání nebo výchovy do předškolního zařízení, že mohou být, nebo jsou v tom procesu socializace znevýhodněny, protože ta socializace probíhá ve škole.

Já bych chtěl paní poslankyni vaším prostřednictvím, pane předsedající, říci, že toto je příliš zúžené, zjednodušené a v podstatě i nesprávné pojetí toho socializačního procesu. Je samozřejmé, že socializace probíhá ve škole a škola je důležitým aktérem socializace, ale zdaleka ne jediným a zdaleka ne tím nejpodstatnějším, protože klíčovou institucí, kde probíhá socializace, je přece rodina. Tak to je a bylo a jinou interpretaci vám žádný sociolog nebo sociální antropolog nedá a ani nemůže dát. Ať už chápeme socializaci v tom užším smyslu, že se nějak naučím zvládat svoji sociální roli, nebo v nějakém širším smyslu, že jsem si třeba vědom i své společenské odpovědnosti, tak vždycky je to primárně rodina, kde ten proces socializace probíhá. A to, že se do něj zapojují i další instituce a že tam velmi podstatnou roli má škola, to je samozřejmě pravda, ale nelze to zúžit na to, že prostě dítě neprojde dostatečně socializačním procesem, pokud se nezúčastní vzdělávání v předškolním zařízení.

Druhá poznámka k vystoupení paní kolegyně Gajduškové se týká konzervativního modelu rodiny, který jste tady zmínila, a říkala jste, že ta konzervativní představa o rodině je i zdrojem toho, proč v České republice byly zrušeny jesle a nějak tak podobně – já vám nechci podsouvat úplně přesnou formulaci, kterou jsem si samozřejmě nezapsal. Tak já se hlásím ke konzervativnímu modelu rodiny, dokonce bych řekl, že nejenom se k němu hlásím, ale moje rodina tu konzervativní představu naplňuje v praxi, nebo v ní žije, ať už tedy tím myslíme cokoliv. Konzervativní model rodiny ale v žádném případě neznamená, že se žena nemůže věnovat své kariéře. Konzervativní model rodiny neznamená, že je žena vyloučena z profesní činnosti. Pokud tím myslíte ale to, že některé ženy upřednostňují delší péči o dítě před tím, že se věnují svému zaměstnání, pak možná ano, ale pak takoveto ženy mají na to také mít právo a mají mít možnost se věnovat péči o dítě a přípravě dítěte na školu, na život a na další povinnosti, pokud chtějí, pokud to sociální situace rodiny umožňuje, pokud se třeba ta rodina rozhodla, že je připravena mít nižší sociální standardy za cenu toho, že se matka bude moci věnovat dítěti. Já neříkám, že

to je jediný model, já ani všem nepodsouvám, že to je model jediné správný, já jenom hájím právo těch, kteří takovýto model chtějí uplatňovat, aby takové právo měli.

A vy jste tady, paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, velmi horovala za matky, které chtějí co nejdříve nastoupit do práce, které potřebují mít podmínky pro to, aby měly kam dát své dítě atd. A to je všechno v pořádku. S tím já souhlasím. Ale proč nemají mít svobodu volby matky, které tohle nechtějí a které se z různých důvodů chtějí dítěti věnovat až do okamžiku, než nastoupí do školy, než musí nastoupit do povinné školní docházky? Jediné, pro co já tady jsem, moji kolegové, a proč vznikl tento návrh, je to, aby i tyto matky, aby i tito lidé, aby ti, kteří vyznávají – já nevím, jak to nazveme – konzervativní model rodiny, nebo prostě chtějí být déle doma s dítětem, nebo tam mají babičku, nebo je to nějak jinak, tak aby všichni tihle lidé měli také takovou možnost. A vy jste jim tu možnost vzali tím, že nutíte úplně absurdně i ty, kteří to nepotřebují, kteří dokážou zvládnout své dítě, provést ho procesem socializace, vzdělat ho, vychovat, připravit na školu, tak i tímto bráníte v tom, aby takovýto svůj model života svobodně mohli žít.

Další poznámka se týká vystoupení paní poslankyně Valachové, která zde citovala výzkum myslím Akademie věd, ze kterého vyplynulo, že většina občanů si přeje – naprostá většina, velká většina – aby předškolní vzdělávání bylo v tom posledním roce povinné, a že většina si také přeje, aby měli nárok na to dát děti do školky od dvou let věku. Řekla jste, že je to fakt. No paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, je to fakt, ale není to argument. A není to dokonce žádný argument.

Vy jste z toho dokonce vyvodila závěr, že je-li to tak, pak je to pobídka pro politiky, aby podle toho jednali. Ale podle mě to není pobídka pro politiky, aby podle toho jednali. To je pobídka pro některé politiky, aby podle toho jednali. Podle mě politik se nemůže řídit jenom tím, co je momentálním zájmem většiny, ale politik musí a má hájit i zájmy menšiny a hájit zájmy svých voličů a různých skupin občanů. Přece se nemůžeme řídit při rozhodování ve státě jenom podle průzkumu veřejného mínění a podle toho, co si myslí většina, a řídit se jen podle většiny. Takto přece politika nesmí a nemůže fungovat. Já vám neberu vaše přesvědčení, vaše argumenty, vaši politickou pozici, ale jsem přesvědčen, že je potřeba hájit a vytvářet prostor i pro menšinové alternativní modely žití ve společnosti, a zvláště takové, které nic neohrožují, nikomu neubližují a naopak se věnují ochraně zájmů dětí a tomu, aby zde třeba byla funkční rodina. Tak já nevidím jediný důvod, proč by na základě vůle většiny měly být omezeny svobody těch, kteří chtějí žít jinak a mají jinou představu o vzdělání a výchově svých dětí. Toto podle mě opravdu není žádný argument.

A ještě abych zpochybnil – jako sociální vědec snad mohu – relevanci tohoto sociologického výzkumu, který jako takový nijak nezpochybňuji. No tak je přece logické, jestliže 95 % dětí chodí do předškolního zařízení a chodí tam dobrovolně, protože je tam rodiče dávají, protože to považují za rozumné, potřebné, dobré, tak že v průzkumu většina řekne, že si prostě myslí, že děti do předškolního zařízení mají chodit. Opravdu toto je fakt, s tím souhlasím, ale není to žádný argument pro to, abychom podle toho jednali, a já podle toho určitě jednat nebudu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Mám tady s faktickou poznámkou paní poslankyni Gajdůškovou. Dvě minuty.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Hezké odpoledne, vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, jenom skutečně rychle. My jsme si trošičku neporozuměli asi v tom výkladu socializace. Já jsem ve svém vystoupení mluvila o navazování vztahů v kolektivu dětí, v kolektivu vrstevníků, a to prostě neuděláte uvnitř rodiny. To nijak nenahradíte. To je jedna věc.

Druhá věc je, že nikomu neupíráme právo se starat o své děti. V žádném případě. Každá maminka může, když bude chtít s dítětem být do patnácti let doma, nechť si je, třeba napořád, vždyť máme svobodu a svobodu respektujeme. Já jsem ale mluvila o těch, kteří si chtějí zachovat svoji profesi, kteří potřebují druhý výdělek v rodině atd. A těm musíme také vytvořit podmínky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Faktická poznámka pana poslance Staňka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Staněk: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jenom faktickou poznámku k celé té debatě, která zde je. Je to opravdu trošičku ideologické. Je to ideologie, kterou zastávají pravicové strany, a ideologie, kterou zastává Česká strana sociálně demokratická. Já bych to nicméně možná neobratně přirovnal k situaci v roce 1918. Tehdy také ještě nebylo volební právo pro ženy. Část byla přesvědčena, že ženy volit nemají, část byla přesvědčena, že volit mohou. Nicméně bylo třeba pro to přijmout zákon. A ono se to potom nějakým způsobem dál rozvinulo. Já si myslím, že ta situace je stejná i dnes.

My víme, že potřebujeme řešit určitý segment ve společnosti, který prostě nemá finanční prostředky na to, aby si mohl zajistit soukromé jesle, aby si mohl zajistit soukromé hlídání, a potřebuje ho zajistit jiným způsobem. A my dnes hledáme způsob, jak poté, co ty jesle byly zrušeny. Že to bylo neobratné, to je možná pravda. Na druhou stranu ale znovu říkám, nemůžeme zapomenout a nemůžeme pominout to, že ty peníze, které do toho budou investovány ze strany státu, to budou peníze investované do dětí. Je to investice, která si myslím, že se vyplatí. Takže nevidím úplně problém v tom, o čem se tady takto už dlouho bavíme.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Ventruby. Máte slovo.

Poslanec Jiří Ventruba: Vážený pane předsedající, pane ministře, dámy a pánové, dovoluji mi, abych vám řekl, jak vidím tuto situaci, tento problém, který se nás týká všech. Já si velice vážím té diskuse, která tady proběhla. Byly tady názory chránící rodinu, chránící ty, kteří to mají vyučovat nebo se starat o ty děti, a těch dětí samotných. Já bych vám jenom chtěl říct, že si vážím všech, kteří do toho dávají ten svůj entuziasmus, ať je to tedy paní bývalá ministryně, nebo paní poslankyně Gajdůšková, anebo to, co říkal náš pan předseda, pan profesor Fiala. Já vám řeknu, že

všichni mají v něčem pravdu a že v tomto momentě, kdy budeme jednat o tomto zákoně, bychom měli se nedržet těch idejí. Jde to napříč podle mě, tento problém, politickým spektrem. A já vám to řeknu jednak jako otec čtyř dětí, jednak jako lékař, který se setkával s těmi případy, ještě než se narodí, když jsme dělali indikační komise a určovali jsme podle ultrazvuku: tohle dítě se má nebo nemá, doporučovali, pak jsme to sledovali, jak se to vyvíjí, a až po člověka, který má čtyři děti.

To, co vám chci říct, je to, že jsem měl první dvě děti s lékařkou, která musela jít hnedka, jak jsme měli dítě, atestaci musela dělat, protože to bylo tak, že já jsem s tím nejstarším klukem už odmala musel jít do jesliček. Manželka byla ve Znojmě, já už jsem byl v Brně na klinice. Kluk byl v jeslích a ve školce do půl sedmé, na plotě sám, já jsem pro něho chodil. To byla jedna –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já se omlouvám, pane poslanče, čas faktické poznámky vypršel.

Poslanec Jiří Ventrubá: Tak se omlouvám. Zkusím ještě jednou, abych to dopověděl.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní v obecné rozpravě je přihlášena paní poslankyně Matušovská. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych i já se vyjádřila k problematice dvouletých dětí v mateřských školách, a to nejen jako maminka dvouapůlleté dcery, ale zároveň i jako poslankyně za Pardubický kraj, která minulý poslanecký týden strávila tím, že jsem objížděla mateřské škol osobně. Navštívila a vyslechla jsem si připomínky ředitelek a samozřejmě i učitelek.

Pokud jde o dvouleté děti, považuji tento návrh za oprávněný. Stejný názor sdílí lidé z praxe, se kterými jsem se setkala, ale i ti, kteří se podělili o své zkušenosti na veřejném slyšení v Senátu. Učitelky, dětské psychologové, speciální pedagogové a další, kteří zde vystupovali, jednoznačně potvrdili naše argumenty, které jsme říkali už v minulém volebním období. Připomínám, a to velmi důrazně, že jsme v minulém volebním období jako komunističtí poslanci pro tuto novelu nehlasovali. Dvouleté děti potřebují úplně jinou péči, jak už tu bylo zmíněno. Jiný denní režim, jiné prostředí, jiné požadavky na bezpečnostní a hygienické předpisy. Často ještě nosí plínky, jak už tady bylo řečeno, neumí mluvit a sebeobslužné návyky jsou naprosto jiné než u dětí starších. Je to o vývojové psychologii a tu nijak neovlivníme žádnou vyhláškou ani zákonem. Ve třídě mateřské školy, kde bývá i 28 dětí, se tyto děti ztrácejí. Vhodné to není samozřejmě ani pro předškoláky, kteří se zase potřebují připravit na vstup do základních škol, a to především se vším všudy.

Obdivuji učitelky v mateřské škole. Musí zabezpečit kvalitní předškolní vzdělávání, zároveň se starat o ty nejmenší mrňousky a ještě nyní v důsledku nesmyslu zvaného inkluze věnovat individuální péči dětem s nejrůznějším druhem a stupněm postižení a do toho vyplňovat hory papírů. A v tuto chvíli ještě hledají

peníze na asistenty a chůvy. Je načase přiznat, jak obrovská chyba byla rušit všechno to, co fungovalo. Vadily jesle. Bylo tu už o nich hodněkrát mluveno. Dobře, můžeme tomu říkat jinak, třeba miniškolky, mikrojesle, dětské skupiny, které by byly zaměřeny na děti do tří let. Bohužel došlo i k situaci, že ač učitelky v mateřských školách vůbec nejsou z přijímání dvouletých dětí nadšené, často je k tomu nutí existenční důvody. Jak přiznaly některé ředitelky, kvůli financování byly postaveny před rozhodnutí buď propustit učitelku, nebo přijímat dvouleté děti. Všechny se však shodují na tom, aby se snížil počet dvouletých dětí na jednu učitelku.

Ze všech důvodů, jež jsem uvedla, bych se proto přikláněla k podpoře návrhu zrušit povinnost, ale zachovat možnost dvouleté děti přijímat. Na druhou stranu však nepodporuji druhé dva návrhy obsažené v této novele, to znamená zrušení povinné předškolní docházky od pátého roku věku dítěte a zrušení bezplatného pobytu v posledním ročníku mateřské školy. Pokud jde o povinné předškolní vzdělávání rok před vstupem na základní školu, považuji ho za potřebné. A i když vím, že stejně většina předškoláků do mateřské školy chodí, je však určité procento dětí, které zůstávají doma, a přitom právě ony potřebují mateřskou školu jako sůl. Mateřská škola totiž kromě vzdělávání plní i roli výchovnou a socializační a vyrovnává rozdíly mezi dětmi z různého rodinného prostředí a napomáhá tak těm, jimž podnětné domácí prostředí schází.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V obecné rozpravě dále vystoupí pan poslanec Svoboda, připraví se pan poslanec Luzar. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Hezký dobrý den, pane předsedající, hezký dobrý den, pane ministře, dámy a pánové. Já s poměrně velkým údivem sleduji celou tu diskusi celý ten den, protože ten spor je vlastně postaven úplně na hlavu. Tady je spor o to, jestli mají děti chodit ve dvou letech do školky, nebo jestli mají být povinné v předškolní výchově v posledním roce. Ale nikdo neřeší problém, jak odstranit ty problémy, které to v sobě má.

Jenom ke kolegovi Staňkovi, k jeho poznámce o volebním právu žen. Ony ho v roce 1919 skutečně dostaly, ale to právo neříká, že k těm volbám musí chodit. Jen dostaly to volební právo. A jestli budou volit, k tomu se rozhodnou. Proto váš příklad je úplně jaksí mimo ten děj.

Já naprosto souhlasím s každým, kdo tady říká, že dvouleté dítě ve školce je problém. Tady se kdekdo chlubil tím, jaký má vztah a zkušenosti s dětmi. Já mám děti celkem pět a něco o tom vím, protože mám ještě nějaké děti, které jsou blízko těmto zařízením nebo jsou v nich. A vím naprosto bezpečně, že když jesle byly zdravotnickým zařízením a školka školským, že to bylo velmi správné rozhodnutí. Prostě proto, že školka není pro vychovávání dvouletých. Školka je terminologicky, češtinářsky je totiž malá škola. To znamená, je zaměřená jen a jen na výuku a s tou výukou související výchovu. Dvouleté děti skutečně ještě v mnoha případech nejsou schopny žít bez plenek. Je to zvlášť dané tím, že máme dneska ty plenky propustné, takže ony ten návyk nečistoty vlastně nemají. Je samozřejmé, že učitelky ve školkách

jsou připravované, vzdělávané na něco jiného. Jsou připraveny v té malé škole učit a nejsou připraveny na to, aby se staraly o děti.

Pokud máte děti doma, víte dobře, že když jsou sourozenci od sebe dva tři roky, že okamžik, kdy spolu začnou komunikovat, je teprve tehdy, když tomu mladšímu jsou tři roky. Do té doby mu akorát rozhazují hračky a nic nefunguje. A úplně stejně to nefunguje v té školce. Samozřejmě to všechno je pravda. Dvouleté dítě nepatří do školského zařízení, nepatří do školky. To říkáme tady, a někdo říká, že to jde, někdo říká, že to nejde a nikdo nehledá řešení.

Já říkám, řešení je velmi jednoduché. Řekněme, že to dvouleté dítě má nárok jít do zařízení, protože víme, že spousta žen – nebo rodičů, někdy jsou to i otcové, kteří zůstali doma s dítětem, kteří se musí do té práce z ekonomických důvodů vrátit. To řešení například dělají velké nemocnice, které zřídí vlastně jesle, protože ony mají obrovskou skupinu mladých dívek, mladých žen, které porodily a vracejí se do práce a samozřejmě je pro ně zajímavé, když v areálu nemocnice jsou jesle, do kterých dají to dvouleté dítě, a třeba si ho vyzvednou už v poledne, protože budou pracovat na zkrácený úvazek. Proč nehledáme řešení v tom, jak to udělat správně, a nepřestaneme se hádat o tom, že to je, nebo není dobře mít dvouleté dítě ve školce? Pojďme si říct, že budeme podporovat dětské skupiny, že budeme podporovat vznik jeslí tak, jako to má Praha 2, jako to mají některé nemocnice, jako to mají některé závody, a tam ty dvouleté děti dáme, tam se o ně budou starat pěstounky nebo ženy, které na to budou mít příslušné vzdělání, a bude to všechno fungovat. Do školy to prostě nepatří.

A ten druhý problém, problém dětí pětiletých, které mají chodit do školy. Já samozřejmě velmi dobře vím, že některé dítě v těch pěti letech, zvlášť když je třeba říjnové jako to moje, není na to, aby šlo do školy, už úplně zralé a že ten jeden rok navíc ve školce je nesmírně, nesmírně důležitý. A já to vím a rozhodl jsem se tak, že tam to dítě nechám. Jestli jsem rodič, který chce dítě vychovávat sám, proč mu do toho zasahují? Proč neuděláme zákon, který by říkal, že může dítě chodit do té roční přípravy za podmínek, za jakých se chodí do školy? Tam schovíme tu ekonomickou složku. A kdo nechce, ať nechodí. Vždyť přece dnes máme naprosto samozřejmě to, že jsou rodiče, kteří své děti vzdělávají místo toho, aby ty děti chodily do školy. Máme a funguje to. A dostáváme se stále výš, už máme základní školy, budeme mít střední školy. Proč to neuděláme se školkou? Proč neuděláme zákon, který bude říkat "ano, poslední rok ve školce je rok přípravy na školu, a proto má v této podobě upravený způsob vzdělávání"? Ony ty děti se jinak vzdělávají v té školce, v tom posledním ročníku. Proto je to smysluplné. A kdo je tam nedá, tak je tam prostě nedal. Je to jeho rozhodnutí. Ty děti podle mého názoru na tom v určité míře prodělají, ale některé ne. Některé prostě není schopné se s tou školkou srovnat. Všichni to víme. Kdo měl děti, ví, že jedno dítě do školky chodí rádo, druhé s odporem a třetí vlastně jenom násilím – jak to jinak nazvat?

A kdybychom toto vyřešili, tak uděláme ze všeho nejlíp a nemusíme se hádat o to, jestli je to dobře, nebo špatně. Vytvoříme prostor pro to, aby obě ty strany mince byly použitelné. I ti, kteří si přejí, aby tam dítě tam nechodilo, i ti, kteří si přejí, aby tam dítě chodilo. Je to velmi jednoduché. A celý ten dnešní den je z tohoto pohledu vlastně zbytečný, kdybychom si řekli: Ano, my souhlasíme s tím, že musíme vytvořit zařízení pro dvouleté děti. Ano, my souhlasíme s tím, že rok předškolní přípravy ve

školce je správný. Jestli si to vyberu já jako občan, nebo nevyberu, je můj osobní problém. Ten rozdíl mezi naším pojetím a pojetím paní ministryně spočívá v tom, že ona chce nás všechny řídit a dirigovat. Nařídí nám, co máme dělat. Já přesto, že jsem děti měl ve školce, přesto, že jsem děti měl v jeslích, jsem zásadně proti takovému rozhodnutí a chci, abych se já jako občan Svoboda mohl kdykoliv rozhodnout: Toto své dítě dám do jeslí, protože musím, protože jinak nebudu mít pro něj na chleba. Nebo toto své dítě nedám do předškolní výchovy, protože ho to chci učit sám, protože jsem lepší než všichni ti učitelé ve školce.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Adamec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, já tady poslouchám diskusi, která tady probíhá, a hned dopředu říkám, že jsem zastáncem toho, že děcko má být s matkou co nejdéle doma. Vzpomínám si na našeho slavného pediatra pana profesora Matějčka, který to tvrdil. Možná jste ho někdo ještě zažil, když ve vysokém věku říkal tato moudra. A já si myslím, že měl pravdu.

Co se týká dvouletých dětí, tak musím říct, že v našem městě, které je řízeno od roku 1990 pravicovou koalicí, jesle zůstaly. Zůstaly jedny jesle, protože jsme tehdy měli pocit, že kapacitně to na třicetitisícové město bude stačit a že toto zařízení budou využívat právě maminky, které jsou, řekl bych, v nějakém sociálním problému, samoživitelky a podobně. A jaké bylo mé překvapení, když jsem zjistil, že to tak vůbec není, že část takových dětí tam byla, ale velká část dětí byla od maminek, které byly lékařky, manažerky a podobně. Skutečně si myslím, že dvouleté dítě do školky nepatří. Když už tedy musí, tak by mělo být v jeslích. Ještě jsem ochoten slyšet na to, že to jsou ty takzvané skoro tříleté děti, kdy už jsou soběstačné, a pak se to dá udělat.

Navíc kdybychom se o tom bavili před lety, kdy byla populační křivka v jesličkách nahoře, tak tehdy jsme měli problémy všichni umístit i tříleté děti, protože bylo těch dětí hodně. Teď je populační křivka dole, jen se nemohu zbavit pocitu, že chceme naplnit ta zařízení za každou cenu. A když jsem tady slyšel, že školka je před situací, že by propustila učitelku nebo musí vzít dvouleté děti, tak já bych zvolil tu první variantu. Dvouleté dítě do školky nepatří.

A když se podíváte na ten pátý ročník, tak je to tak, že ten pátý ročník je povinný, je zadarmo. Zadarmo není, protože nic na světě není zadarmo. (Upozornění na čas.) Já se ještě přihlásím, děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní v obecné rozpravě vystoupí pan poslanec Luzar, po něm bude mít slovo pan poslanec Ventruba. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, pane ministře, dámy a pánové, trůfám si říci, že tento problém jde úplně mimo moji odbornost a

nemám tolik zkušeností, jak všichni mí předřečníci zde. Přesto si troufám říct, že jsem rád, že přiznat chybu je bráno už ne jako zbabělost, ale jako samozřejmost. Zažil jsem dobu tržních komsomolců, kteří razili, že soukromé podnikání se postará o vše. To je důsledkem i těch školek a jesliček, které byly, protože bylo jasně raženo, že pokud zaměstnavatel chce, aby matka nastoupila do práce s dítětem, které ještě nespĺňuje podmínky předškolního zařízení, tak se přece postará. Přece vybuduje předškolní zařízení, vybuduje jesle, aby mohl ekonomicky využívat a umožnit matce práci.

Postoupili jsme o nějakou dobu dále a zjistili jsme, že toto zařízení je potřeba, ale funguje na takzvaném nenárokovém principu. Prostě funguje. Pokud školka má volnou kapacitu, tak přijímá i děti, které nedosahují tří let věku. Je to ale na vůli toho, kdo za to zodpovídá, za tu školku. Jinými slovy, ředitelky, popřípadě ředitele této školské instituce.

Měl jsem možnost jako poslanec Moravskoslezského kraje navštívit na pozvání pana ředitele – zdůrazňuji muže, ředitele mateřské školky, což je zajímavé možná i v tom kontextu, že feminizace školství pokročila obrovským tempem, přesto muž ředitel mateřské školky existuje –, abych si vyslechl názory jeho i kolegyně, které se podílejí na té výchově. A tam zazněly argumenty. Musím v neprospěch kolegyně Valachové vaším prostřednictvím, pane předsedající, říci, že ani jeden nebyl ve prospěch návrhu povinné možnosti dvouleté děti dávat do předškolního zařízení. Ne proto, že by neměli děti od dvou let umístěné v mateřské školce, ale protože kdyby to měli dělat povinně, to znamená, kdo přijde, měli by ho umístit, narazí na kapacitní možnosti. To byl jeden z důvodů.

A já jsem si udělal poznámku, že je to pro ně hlavně ekonomická záležitost. Protože oni mají svého zřizovatele a ten nemá prostředky na to realizovat další přístavbu, další rozšiřování mateřských školek. A pro to, aby vyhověl potřebě, tak to dělá na úkor kapacity mateřské školky klasické.

Oni s tím velký problém až tak nemají, ale upozorňuji na to, že to jako problém nastane. Protože zřizovatelem není pouze velké město, ale i malá obec. A ten problém je zcela zřejmý. Vynechám z argumentace pedagogické důvody, které tady již zazněly od předřečníků, kteří jsou jistě povolanější toto téma otevírat. Vynechám i psychologické důvody, které mi objasnili. Ale ty tady také již zazněly a mohl bych se pod ně jenom podepsat. Co ale jako základní problém pro mě z té návštěvy mateřské školky bylo, je, že mají ochotu přijímat děti od dvou let, ale musí na to být podmínky.

Ten návrh, který byl, nebo je připraven, a je žádost o jeho novelizaci, ale tyto podmínky nevytváří. On je pouze slibuje. A to je ten problém. Kdyby nejdřív byly podmínky a potom se přišlo s touto realizací, tak by asi tato diskuze byla bezpředmětná a nebyla by. Kdyby obce dostaly prostředky z Ministerstva školství na vybudování jeslí nebo speciálních tříd při mateřských školách – protože ony potřebují také speciální technické podmínky na to vybudování – kdyby dostaly prostředky na mzdy a platy, tak by asi tento problém nebyl. Jelikož to je ale tak, že nejdřív zavedeme nárokovost, a potom teprve budeme možná řešit ekonomickou stránku věci, tak tady ten problém vzniká. A samozřejmě vyvolává obavu. A ta obava je zřejmá.

Musím říci, že mě zaujal jeden argument, a ten mě i přivedl k tomu, že stojím tady u tohoto mikrofonu a hovořím k vám, že se nepodařilo paní bývalé ministryni, která touto vlajkovou lodí – mimo školské inkluze teda – touto vlajkovou lodí chtěla podpořit všeobecné mínění občanů, že prostě dvouleté děti patří do předškolních zařízení. Ten argument, který mi dali, je průzkum, amatérský průzkum, který si bývalá paní ministryně provedla na svém facebooku, kdy položila dvě otázky. Položila otázku, zda umísťování dvouletých dětí do mateřských škol v únoru 2018: ano – rodičům to pomůže a dětem neuškodí, nebo ne – rodiče se mají starat o děti a je to zločinem na dětech. Jsou to dvě otázky, o jejichž účelovosti můžeme pochybovat, přesto výsledek je docela markantní. Paradoxně když i ty dvě otázky podložila fotografiemi zastánců a odpůrců, tak přesto v tomto amatérském průzkumu, který ale za šest dní obsahoval skoro 19 tisíc odpovědí, což je docela velké a statisticky velice významné číslo – a zvážíme-li, že to bylo na facebooku, kdy ty sociální sítě jsou vytvářeny určitým principem, čili přátel této politiky a političky – ten výsledek byl pro ano, že je dobré ty dvouleté děti mít v těch školkách, pouze 15 % a ne 85 %. To je takový výraz občanského názoru, že si myslím, že i předkladatelku toho původního návrhu a nyní obhájkyni tohoto návrhu by to možná mělo přivést k tomu, že to občané prostě vidí jinak.

A vracím se k svému úvodu. Myslím, že není zbabělost přiznat: Mýlili jsme se. Prostě jsem myslela, že to půjde. Jelikož ale už to nejsem schopna ovlivňovat, vnímám, že ten problém tady je a že odborná veřejnost to prostě také nepřijala. Laická veřejnost, která by to měla využívat, to také nechce. A prostě předběhla jsem dobu.

Netrapme se tím. Prostě tady je novela, pusťme ji do druhého čtení, bavme se o tom, který návrh z těch tří návrhů, které tady zazněly, podpoříme a který ne. Ale prostě to zkusme řešit, protože občané – a tady si mohou dovolit říci i já, který už má děti dávno mimo – toto cítí jako problém. Protože to vzbuzuje emoce, a zbytečné emoce, na věcech, na kterých je dle mého názoru většinová shoda. Prostě dvouleté děti povinně do předškolních zařízení nepatří. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následují faktické poznámky v pořadí páni poslanci Adamec a Svoboda a paní poslankyně Valachová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, jenom dokončím, co jsem začal ve své poznámce. Ale kolega Luzar mi tady připomněl, že chybovat je lidské, odpouštět je božské. Takže lidi chybují, bůh odpouští.

Chtěl jsem říct, že ten pátý ročník není zadarmo. Jestli někdo říká, že je zadarmo, tak neví, o čem mluví. Ten pátý ročník zaplatí rodiče ročníků nižších. Tak to prostě je a na to jsem upozorňoval již v době, kdy se to zavádělo.

Ale mě by zajímala jiná věc. Ony totiž také existují odklady nástupů dětí do prvního ročníku základních škol a zajímalo by mě, zda existuje statistika, jak se zvedl počet odkladů v období, kdy se zavedl pátý povinný bezplatný ročník mateřské školky. A když se na to podíváte, tak dneska neříkejme, že máme devítiletou

povinnou školní docházku. Máme desetiletou povinnou docházku. A v tomto případě dokonce jedenáctiletou povinnou docházku. Takže musím říct, že je potřeba to říkat celé. Prostě stát nařizuje rodičům, aby děti chodily do školy od de facto pátého ročníku mateřské školy až do deváté třídy školy základní. Je to tak. Připočítám odklad – a mám vážné podezření, že počet odkladů se tehdy výrazně zvětšil, protože pro řadu rodičů bylo pohodlné odložit děti do školky, a víme, jak někdy ty zápisy vypadají. Takže odporovat rodičům se dneska moc na těch školách nevyplácí. Docela by mě to tedy zajímalo, jak to bylo. Nechci to tady podsouvat, ale je potřeba říct, že máme desetiletou povinnou docházku, dokonce někdy jedenáctiletou.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následuje faktická poznámka pana poslance Svobody. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji. Já bych vašim prostřednictvím promluvil ke kolegyni Valachové a kolegovi Luzarovi. Průzkum s návodnými otázkami provedený na facebooku nelze v žádném případě použít jako informaci o tom, jaký je názor obyvatelstva. Průzkum, který tady citovala kolegyně Valachová, který říká, že 95 % lidí chce něco, pro ni při její politické orientaci, znamená, že to těm zbývajícím 5 % nařídí. Pro mě při mé politické orientaci to znamená, že najdu cestu, nebo variantu, která umožní těm 5 % splnit si své přání. To znamená najít formu, jak to udělat. Ale to je ten zásadní rozdíl mezi námi. Jeden nařizuje, druhý by chtěl najít řešení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Valachová a její faktická poznámka. Paní poslankyně stahuje faktickou poznámku, takže se vracíme k přihlášeným do obecné rozpravy. Na řadě je pan poslanec Ventruba, připraví se pan poslanec Kopeček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Ventruba: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vážení kolegové, využívám této příležitosti, aby to bylo víc jak dvě minuty, protože bych chtěl dokončit myšlenku, kterou jsem začal.

Já osobně, když budu reagovat na svého předřečníka pana docenta Svobodu, si nemyslím, že by tento problém měl být politický. Vidím to tak, že je to věc nás všech. Moc se mi líbily příspěvky z obou stran i ze středu, protože jde o naše děti. Já jenom dokončím to, co jsem vám chtěl říct, a odpovím paní poslankyni Gajdůškové, když mluvila o té tradiční rodině, kterou, musím říct podle mého názoru, jak i já si to myslím, řekl pan profesor Fiala.

Já jsem, řeknu to na svém životě, měl jsem první manželku, už jsem to zmínil, lékařku, rychle dělat první atestaci, kluk v jeslíkách, byli jsme sami, zvládli jsme to. Druhé dvě děti – mám dva kluky, z druhého manželství mám chlapce a holčičku, první paní mi tragicky zemřela. Z druhého manželství mám kluka a holčičku, která vyrůstala v té tzv. tradiční rodině, tzn. manželka středoškolačka byla s dětmi doma až do toho, než šly do školy. Plně se jim věnovala. Takže jenom vám chci říct, že oba

tyto modely jsou možné, oba jsou dobré, každý má svou výhodu a nevýhodu a není podle mě dobré jeden systém říct ten je super, a ten (druhý) zavrhnout. Není tomu tak.

Co se týče dítěte, teď se vrátím k tomu, jaký je tady návrh toho zákona. Víte, to obecně jsme si řekli. Myslím, že to tady zaznělo, nechci opakovat, proč má být dítě, nemá být, jak v předškolním. Ale řeknu jednu věc taky z vlastní zkušenosti. Moje matka mě dala do školky v Brně ve dvou letech. Nevím, snad si to pamatuji, nebo mi to matka řekla. Já si pamatuji, jak jsem brečel celý den, tak jsem visel na plotě, musela mě stáhnout. Pak mě dala ve třech letech, pak už jsem to ustál, měli jsme tam fajn partu.

A teď ještě k socializaci, prostřednictvím pana předsedajícího paní poslankyně Gajdůšková. Není to jenom školní zařízení, co socializuje to dítě. Jsou tam i jiné věci. Jsou tam sportovní kluby. Mnoho dětí jde dělat sport už v době, kdy chodí do školky. My jsme ještě měli, teď už to tak není, měli jsme party na ulicích. Není to jenom škola nebo školka. Takže to k tomu.

Ale teď abych to neprotahoval. Jenom chci říct, že si myslím, že dítě povinně do tří let – nesmysl! Nesmysl. Apeluji na paní profesorku prostřednictvím pana předsedajícího Adámkovou, která to krásně řekla. Do tří let to není problém školní výuky, je to věc zdravotní, i když mají plínky, nemají plínky, nebudu to opakovat. Je to prostě i o těch dětech, i o těch, kdo to má na starosti atd. Tak jsem jednoznačně proti tomuto. Ať je to všechno dobrovolné, ať jsou i jesle, to nebylo špatné, jak byly. Říkám, nemusely se rušit, ale nějakou formou se to musí nahradit, ale ne nařízením pro školky.

A co se týče toho roku předtím, než jdou do školy, to nevím, jak se to tady odhlasuje, tam už není taková shoda. Myslím si, že to první jasně projde, že to je nesmysl, ale tady bych se taky přimluvil za to, ať mají ty rodiny svobodu, každé dítě je jiné, některé dítě to potřebuje, jiné to nepotřebuje, ať si můžou vybrat a ať je to třeba zadarmo.

Takže podporuji návrh pana Mgr. Klause v tom, abychom to dali do dalších čtení, abychom se o tom bavili, abychom se o tom bavili napříč politickým spektrem, a ne že budeme hlasovat všichni tak... nebo nejde tady o naše děti. A takhle já to cítím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Skopeček je dalším přihlášeným do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně za slovo a pěkné odpoledne. Nebudu to chtít protahovat, nicméně i mně dovolu říct, jaký na to mám názor.

Rovněž si myslím, že dvouleté děti nepatří do školek, byť zatím to nemůžu říkat z osobní zkušenosti, ale čerpám z drtivé většiny názorů dětských psychologů, kteří to nedoporučují. Nicméně rozumím tomu, že mohou nastat situace, kdy je rodina nucena, aby i maminka se vrátila do práce dříve. Pak ale podle mého názoru musí být využity jiné instituce, než je školka, která se věnuje předškolnímu vzdělávání, ale má to být instituce, která je obdobná jeslím. I já jsem jako malé dítě, protože moje maminka se musela v mých dvou letech vrátit do práce a jinou možnost neměla, i já

jsem byl nucen chodit do jeslí. Nevzpomínám na to úplně rád, necítil jsem se tam nijak perfektně, ale jedno si pamatuju. Ty dámy, které se tam o nás staraly, měly uniformu zdravotních sesterček, a dodneška si tedy pamatuju, že to bylo jiné zařízení, než které známe dnes v podobě školek, takže to skutečně bylo zdravotnické zařízení, tedy jesle. (V sále je rušno.)

Tady v souvislosti s debatou o tom, do jaké míry umožňovat rodičům rychlý návrat zpátky do práce po rodičovské, bych zmínil jedno řešení, kterým tomu můžeme pomoci a které tu podle mého názoru dneska nezaznělo. Jsou to zkrácené pracovní úvazky. Když se podíváme na využívání zkrácených pracovních úvazků a srovnáme jejich využitelnost nebo oblibu v České republice se zahraničím, tak zjistíme, že v zahraničí jsou zkrácené pracovní úvazky využívány v daleko větší míře, než je tomu v České republice.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pardon, omlouvám se, pane poslanče. Prosím paní poslankyně a pány poslance o větší klid v jednacím sále, abychom mohli obecnou rozpravu dokončit za stejných podmínek, za jakých jsme ji začali.

Prosím, pokračujte.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Já bych byl tedy pro to, abychom pokud máme starost o to, jakým způsobem rychle dostat maminky zpět do práce, pokud je to nutné, abychom se zabývali spíše těmi zkrácenými pracovními úvazky, které umožní jednak mamince starat se doma o dvouleté dítě a zároveň jí to umožní neztratit kvalifikaci a neztratit kontakt se svou dosavadní prací, a může to vést i k ekonomicky lepší situaci té rodiny. Až bude projednáván zákoník práce, tak se těším na podporu z levé části politického spektra, která určitě podpoří liberalizaci a větší využívání zkrácených pracovních úvazků.

Také bych chtěl poprosit, aby kolegové podpořili tu novelu, která tu je na stole, podpořili její posun do dalších čtení, protože i ze zkušenosti, byť roční, krajského radního pro vzdělávání a sport ve Středočeském kraji vás ubezpečuji, že ředitelé škol ani starostové si tuto věc v realitě nedovedou představit.

Paní bývalá ministryně Valachová tady zmiňovala průzkumy toho, že si občané České republiky přejí, aby tato věc byla umožněna. Já bych jí doporučil, ať udělá průzkum mezi starosty obcí, které školky zřizují, ať udělá průzkum mezi řediteli školek nebo ředitelkami školek, na které se tato povinnost naválí, ať udělá třeba i průzkum mezi rodiči starších dětí, které jsou dnes ve školkách. Protože ubezpečuji, že v okamžiku, kdy stávající rodiče dětí starších tří let budou vědět, že do té školky přijdou dvouleté a paní učitelky se budou dominantně muset starat o ty mladší ročníky a přestanou se starat o jejich děti, tak ji ubezpečuji, že ten průzkum dopadne úplně jinak.

Takže prosím, zachovejme si chladnou hlavu, zachovejme si racionalitu, a moc prosím, abychom novelu poslali do dalšího čtení. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Veselý. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, vážené kolegyně a kolegové, jen stručně bude reagovat na svého předřečníka, prostřednictvím vás, pane předsedající. Já mu musím vyslovit hlubokou poklonu. Také jsem chodil do jeslí, ale nepamatuji si z toho vůbec nic. Nevím, jestli to bylo psychicky možné, ale podle mě člověk, který chodí ve dvou letech do jeslí, si opravdu nepamatuje z tohoto období vůbec nic. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Je zde dalších několik, nebo přesněji dvě faktické poznámky. Páni poslanci Ventruba, pan poslanec Skopeček. Prosím pana poslance Ventrubu o jeho faktickou poznámku. Máte slovo.

Poslanec Jiří Ventruba: Jenom budu reagovat na kolegu prostřednictvím pana předsedajícího. Já jsem to řekl přesně tak. Víím, že člověk, v životě lidském je zajímavé, že... Měl jsem pacienty i děti, kteří měli takové úlomky, dokonce když byli v kočárku. Ale nikdy nevíte, jestli to je, že to to dítě pamatuje, nebo jim to řekl rodič nebo někdo. Řeknu to z toho svého. Nebyly to jesle, byla to mateřská školka v Brně na Palacké, a já to vidím, ten moment, když jsem byl na plotě a bečel jsem. Takže jenom tak. Pak třeba už si člověk nepamatuje, ale jenom na vysvětlenou. Měl jsem i jiné děti, které měly takové záblesky, že si pamatovaly z doby, kdy bych si myslel, že si ještě pamatovat nemusely. A kdybychom se bavili o Moodym a kdybychom se bavili, jestli si děti pamatují něco z intrauterinního života, tak by to bylo zajímavé, ale to sem teď nepatří.

Takže to je vše.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Skopeček, jeho faktická poznámka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Skopeček: Já reaguji na to. Tak já si nepamatuji nějaké velké podrobnosti, ale pro mě to bylo takové velké trauma od maminky odejít do těch jeslí, že ty modré mundúry si skutečně pamatuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Faktická poznámka paní poslankyně Majerové. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Já už opravdu nebudu zdržovat. To je pro pobavení. Já si tedy konkrétně pamatuju, jak jsem se svíjela na schodech do jeslí a nechtěla, aby mě tam maminka narvala. A pamatuji si i jméno konkrétního spolužáka, který mě tam kousal. To jméno vám řeknu posléze, když budete mít zájem. (Šum v sále.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Chtěl jsem ukončit obecnou rozpravu, ale neudělám to, protože s faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Kalousek. (Hluk v sále.) Já prosím paní poslankyně, pány poslance o klid, aby i pan poslanec

Kalousek měl možnost přednést v odpovídajících podmínkách svoji faktickou poznámku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, mám za to, že tohle je skutečně vážná debata, protože je o naší vzdělávací soustavě, takže vám chci slíbit, že já se vám se svými mindráky z dětství svěřovat nebudu, protože si myslím, že ty sem nepatří.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se prosím ještě někdo do obecné rozpravy? Není tomu tak. Obecnou rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Pan předkladatel má zájem. Prosím pana poslance Klause o jeho závěrečné slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dámy a pánové, děkuji. Uzavřeli jsme martyrium příspěvků. Já všem děkuji za velice věcnou debatu, slušně vedenou. Byla poněkud dlouhá, ale nelze to nikomu vyčítat, protože každý má ve svém volebním obvodu školky, každý vnímá, že to je velice silný problém, a proto ta debata byla tak dlouhá.

Řeknu jenom dvě věci k tomu, co tady zaznělo od paní bývalé ministryně školství. Víte, to, co si myslí občané, to nerozhodují průzkumy veřejného mínění a ani Facebook, to rozhodují volby. Zrovna tak to, co si myslí tady většina poslanců, to se ukáže hlasováním, to taky nemusíme tady říkat od pultíku.

Tato debata ukázala – a já chci poprosit, abyste pustili tuto novelu do druhého čtení – že současný zákon je špatně. A my jsme moc zákonodárná. Současný zákon je špatně a potřebuje změnu. Dokonce i pan poslanec Staněk, který navrhl zamítnutí, to potvrdil a odůvodnil jenom tak, že sami navrhnou svoji novelu, která bude lepší než tahle ta apod., ale zkrátka je jasné, že ten zákon změnu potřebuje. Proto vás prosím, abyste to pustili do druhého čtení. Tam se ukáže, jakou podporu má ta část povinné školky, pobavíme se tam o financování, jestli to financují ti tříletí, čtyřletí nebo kdo, a výsledkem pak bude jistě spravedlivý kompromis, zejména když to vzbuzuje takový zájem velké většiny poslanců.

Takže propustíte to do druhého čtení a děkuji vám za tu debatu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Ptám se pana zpravodaje, zda má zájem o závěrečné slovo. Je tomu tak. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Já bych poděkoval za rozsáhlou debatu, která byla věcná. V průběhu debaty zaznělo snad vše, něco několikrát. Nebyly zmíněny snad jen neočkované děti, ale snad budou zmíněny ještě v dalších čteních.

V průběhu debaty padl návrh na zamítnutí z dílny ČSSD od pana poslance Staňka. Za sebe poprosím o vpuštění do dalšího čtení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Jak jsme slyšeli, tak v průběhu rozpravy zazněl návrh na zamítnutí předloženého návrhu, který přednesl pan poslanec Staněk. S tímto návrhem se nyní vyrovnáme hlasováním. Jednak přivoluám poslance,

kterí ještě nejsou v jednacím sále, současně jsem zaznamenal návrh na odhlášení, takže vás všechny odhlásím. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami.

Než se ustálí počet lidí v sále, tak vás seznámím s došlou omluvou. Paní poslankyně Maxová se omlouvá z dnešního jednání od 18 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní přistoupíme k hlasování, které se týká návrhu na zamítnutí předloženého návrhu, tak jak ho přednesl pan poslanec Staněk.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 32, přihlášeno 167 poslanců, pro 7, proti 139. Návrh byl zamítnut a my budeme pokračovat v jeho projednávání.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům. Nejprve rozhodneme o garančním výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako výboru garančnímu. Ptám se, zda má někdo nějaký jiný návrh na přikázání výboru jako výboru garančnímu. Takovýto návrh nevidím. Budeme tedy hlasovat o předloženém návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 33, přihlášeno 167 poslanců, pro 167, proti nikdo. Návrh byl tedy přijat a znamená to, že předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro vědu, vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Ptám se, zda má někdo takový návrh. Ano, paní poslankyně Válková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, kolegové, navrhuji z důvodů, které se na první pohled možná nezdají zřejmé, nicméně na druhý pohled už jsou, protože jsou tam některé věci, které si myslím, že by ústavněprávní výbor měl posoudit, byť toho máme hodně (šum zejména z pravé strany sálu.), takže navrhuji, aby ještě dalším výborem, kterým to projde, byl ústavněprávní výbor. Tam ty souvislosti skutečně jsou. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: K hlasování vystoupí paní poslankyně Valachová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, kolegové, kolegyně, já nijak nezpochybňuji hlasování, jenom chci říct, že jsem hlasovala pro zamítnutí, logicky, protože jsme ten návrh dali my, ale objevilo se mně ne. Jenom to tady říkám na záznam. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Opakuji, že zde zazněl návrh paní poslankyně Válkové, abychom přikázali tento návrh k projednání ústavně právnímu výboru. S dalším návrhem přichází pan poslanec Luzar.

Poslanec Leo Luzar: Pane předsedající, dámy a pánové, navrhuji ještě výbor sociální. (Poznámka mimo mikrofon.) Zdravotní samozřejmě k tomu, ale dvouleté a tříleté... Je to mezi zdravotním, protože o dvouleté by se mělo starat vlastně zdravotnictví, sociální, školské, potom už o tříleté... Sociální a zdravotní, dobře, upřesňuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Takže opakuji návrh, protože jsem ho sám dobře neslyšel a předpokládám, že ne všichni ho slyšeli. Navrhl jste, aby tento návrh byl předložen sociálnímu výboru a také aby byl předložen zdravotnímu výboru. Ano, rozumím. Je zde ještě nějaký další návrh na přikázání výborům? Pokud ne, vypořádáme se s jednotlivými návrhy hlasováním.

Nejprve budeme hlasovat o přikázání ústavně právnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 34, přihlášeno 167 poslanců, pro 70, proti 46. Návrh byl zamítnut.

Dále budeme hlasovat o přikázání sociálnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 35, přihlášeno 168 poslanců, pro 54, proti 45. Návrh byl zamítnut.

Poslední hlasování se bude týkat návrhu, abychom přikázali tento návrh zdravotnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 36, přihlášeno 168 poslanců, pro 25, proti 73. Návrh byl také zamítnut.

Konstatuji, že návrh nebyl přikázán k projednání žádnému dalšímu výboru. Současně končím první čtení projednávání tohoto návrhu zákona. (Velký hluk v sále.)

Poslanec Václav Klaus: Děkuji, že jste mi to poprvé ulehčili. Bylo to krásné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji bod

9.

**Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Vojtěcha Filipa, Zdeňka Ondráčka
a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon
č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 65/- první čtení**

Poprosím paní poslankyně a pány poslance, aby se svými diskusemi buďto odešli z jednacího sálu, nebo je přerušili, abychom mohli přistoupit k projednávání tohoto bodu v přijatelné atmosféře. Děkuji. (Sál se trochu utišíl.)

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 65/1. Nyní prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl pan poslanec Stanislav Grospič. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji, abych krátce uvedl předložený návrh zákona, který se zabývá problematikou tzv. novely ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, dále jen Ústava, v rámci vymezení moci zákonodárné stanoví taxativním výčtem, kdy zaniká mandát poslance nebo senátora, a to v článku 25. Tento výčet, jak ukázala minulá volební období, se však jeví jako nedostatečný k tomu, aby v průběhu volebního období nedocházelo k přechodům jednotlivců či celých skupin zvolených poslanců k jiným politickým stranám nebo do jiných, i nově vytvořených poslaneckých klubů, a to i takových politických stran a uskupení, které se nezúčastnily regulérně volební soutěže o své místo v Poslanecké sněmovně. Chování některých poslanců v minulosti jasně ukázalo, že dochází k vážnému narušení nejen důvěry občanů v politický systém, ale i fungování ústavního systému jako takového. Ve své podstatě také dochází k deformaci rozhodnutí suveréna, jímž je občan-volič, který spojil odevzdání svého hlasu s určitým vymezeným programem, se kterým jednotlivé politické strany a politická hnutí prostřednictvím svých kandidátů předstoupily před občany a usilovaly o své zvolení garanci realizace programu.

Zde je pak potřeba zdůraznit, že poslanci a senátoři jsou dnes zvolení zástupci lidu, nikoli své strany nebo některých voličů. Proto musí vykonávat svůj mandát osobně v souladu se svým slibem, tedy v zájmu všeho lidu, v souladu se zákonem i svým vědomím a svědomím. Je to tedy občan, který na základě právní úpravy dává při volbách svůj hlas kandidátovi na kandidátní listině volební strany a umožní mu tak získat mandát poslance či senátora.

Současný právní stav ne zcela řeší a vymezuje dopady zachování poslance či senátora po jeho zvolení. Fakticky mu nebrání opustit příslušný klub a přejít do jiného, či dokonce přejít do jiné politické strany, za niž ve volbách nekandidoval, aniž by to mělo vliv na jeho mandát získaný ve volbách. Takovéto jednání však lze ve svém důsledku považovat nejen za výpověď plné moci ze strany zvoleného kandidáta vůči občanovi-voliči, ale též za porušení závazků vůči politické straně nebo politického hnutí, za něž byl poslanec či senátor zvolen, jež nemají a nemohou mít žádné možnosti ke zbavení mandátu takového poslance či senátora. V této souvislosti nelze přehlédnout a nezmínit skutečnost, že kandidát vlastnoručně podepisuje prohlášení, že mu nejsou známy překážky volitelnosti a že nedal souhlas s uvedením na jiné kandidátní listině a že se svou kandidaturou souhlasí, tedy se fakticky zpronevěří nejen tomuto prohlášení.

Právní řád na uvedenou situaci nijak nereaguje například tím, že by při popsání jednání poslance, senátora zanikl jeho mandát formou ztráty mandátu. Zůstává tak právě na poslanci, senátorovi, zda se sám v takovém případě mandátu vzdá, či nikoli. Pokud tak neučiní, neexistuje zde již prakticky žádná možnost takového poslance, případně senátora mandátu zbavit. Je proto nezbytné, aby byl do našeho právního řádu zahrnut institut tzv. ztráty mandátu poslance či senátora, který by umožnil poslance nebo senátora mandátu zbavit za jednání výše popsané, které nelze kvalifikovat jinak než jako porušení zákona, případně poslaneckého slibu. (V sále stoupá hladina hluku.)

Dále současná právní úprava neumožňuje zánik mandátu poslance nebo senátora v případě, že dojde k jeho pravomocnému odsouzení k nepodmíněčnému trestu odnětí svobody za trestný čin spáchaný úmyslně. Předkládaný návrh tuto možnost zániku mandátu poslance, senátora rovněž zavádí, přičemž předpokládá, že za okamžik zániku mandátu bude považován den, kdy se rozhodnutí soudu stalo pravomocné. Jde o zcela logický krok vycházející z požadavků na normální občanský profil člena zákonodárného sboru, který má svoji analogii v zákoně o volbách do zastupitelstev obcí, zákona č. 491/2001 Sb., a v zákoně o volbách do zastupitelstev krajů, zákona č. 130/2000 Sb. Zastupitelům obcí a krajů –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já vás přeruším, pane poslanče, omlouvám se. Dámy a pánové, vyzývám k tomu, abyste zachovávali větší respekt k projednávaným bodům, k řečníkům, kteří zde mluví, ale také ke kolegyním a kolegům, kteří chtějí poslouchat. Dosáhli jsme hluku, kdy není možné pokračovat v řádném projednávání tohoto bodu. Prosím o ztišení. Děkuji vám.

Prosím, pokračujte.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo.

Zastupitelům obcí a krajů zaniká mandát po pravomocném odsouzení za úmyslný trestný čin k nepodmíněčnému trestu odnětí svobody.

Cílem předkládaného návrhu je dát si za cíl znemožnit výše popsaným jednáním poslance nebo senátora vedle deformace rozhodování občana-voliče ve volbách změnit poměr politických sil v komorách Parlamentu České republiky proti vůli občana-voliče, také též k posílení důvěry v politický systém a fungování parlamentní demokracie. Předkládaný návrh by měl vést ke změnám některých zákonů majících návaznost na zánik mandátu poslance nebo senátora.

Chtěl bych ještě uvést, že tento zákon jsem předkládal již v minulém volebním období, kdy se dostal do druhého čtení a sloužil jako podklad k širší diskusi nad rámcem Ústavy a problémů s ní spojených v rámci ústavních problémů diskutovaných na půdě Poslanecké sněmovny. Byl bych velice rád za předkladatele, aby i k tomuto takto došlo a mohl tento návrh zákona být propuštěn do druhého čtení, aby se stal jedním z podnětů k diskusi v rámci například stálé komise pro Ústavu, k širším změnám, které by mohly vyřešit i tento palčivý problém, kterým je poznamenáno téměř každé volební období, kdy dochází k přechodu poslanců z jednotlivých politických klubů, politických stran či hnutí do jiných, či vytváření zcela nových politických uskupení, která se nekonstituují ve volbách a neúčastní se regulérní volební soutěže při volbách do obou komor parlamentu.

Jsme si i vědomi stanoviska vlády, které nepodpořilo tento návrh zákona. Nicméně si myslíme, že odůvodnění, které v těchto stanoviscích zaznělo s odkazem na příslušné články Ústavy České republiky a Listiny základních práv a svobod, se mívá trochu účinkem, protože jdou nad rámec výkladu těchto ustanovení.

Děkuji vám zatím za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu navrhovateli. Zpravodajem pro první čtení je pan poslanec Chvojka. Prosím pana zpravodaje, aby se ujal slova. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové. V podstatě pokud jde o tento návrh na změnu Ústavy, tak pan zástupce předkladatelů řekl, co se týče té věčnosti, vše, co měl říci. Pravda je, že já už jsem tento návrh zde, byť ne jako zpravodaj, ale jako člen ústavněprávního výboru měl na starosti jako garant naší strany v minulém funkčním období, takže tento záměr už se projednával jednou, neúspěšně.

Já si myslím, že – a teď už vybočím z role zpravodaje, ale začínám normálně říkat svůj názor na tento tisk – myslím si, že by bylo dobré, kdyby tak tomu bylo i v tomto případě. Myslím si, že návrh na novelu Ústavy v tomto případě není rozumný. Rozumím tomu, proč ale nápad vznikl, nicméně musím zcela v souladu se stanoviskem vlády, jejímž rozhodně fanoušek nejsem, říci, že ten návrh je prostě v rozporu s naším ústavním pořádkem, a to ze dvou důvodů, které jsou uvedeny ve stanovisku vlády. První důvod je takový, že my opravdu máme podle Ústavy, my jako poslanci a senátoři, tzv. volný mandát, to znamená, máme vykonávat tento mandát poslance osobně, v souladu se svým slibem, se svým svědomím a vědomím samozřejmě a nejsme při tom vázáni žádnými příkazy. Což je poněkud odlišné než např. v prvorepublikové praxi, kdy byl ten mandát vázaný. Jistě víte, že poslanci tehdy podepisovali dopředu např. rezignační dopisy, a když se znelíbili vedení své strany, tak ta strana prostě tu rezignaci poslala za ně. My tady máme naprosto jinou praxi, demokratickou praxi, tzn. máme volný mandát a opravdu bychom neměli být bráni jako zaměstnanci strany, za kterou jsme kandidovali. Byť rozumím tomu, že někomu to může vadit.

Dále je problém samozřejmě ten, že v návrhu je uvedeno, což taky správně uvádí stanovisko vlády, že v podstatě konkretizace toho článku 25 by měla být v jedním řádu Poslanecké sněmovny nebo Senátu, což je samozřejmě taky v rozporu s ústavním pořádkem. Pokud by něco takového mělo vzniknout jako ztráta mandátu, tak by ta konkretizace měla být kdy, kde a jak také uvedena přímo v samotné Ústavě.

A samozřejmě návrh není jenom o ztrátě mandátu v případě, kdy poslanec změní v průběhu volebního období politickou stranu nebo klub, ale i by měl o mandát přijít v den, kdy byl pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody za trestný čin spáchaný úmyslně. Tam se přiznám, že tato úprava je mi z těch dvou věcí, které se upravují, bližší. Tam si myslím, že určitě to je téma k diskusi. Souhlasím s tím, že by to měl být trestný čin spáchaný úmyslně, určitě ne nedbalostí, kdy někdo samozřejmě může nedbalostí spáchat dopravní nehodu či někoho usmrtit a potom by mohl přijít o mandát, to by nemělo logiku. Nicméně s návrhem jako s celkem s touto změnou Ústavy nesouhlasím.

Přiznám se, že i když jsem byl ministrem pro legislativu, tak jsem pořádal tzv. kulaté stoly odborníků, zejména odborníků, ne politiků, ale lidí, kteří buď Ústavu před 26 lety připravovali, nebo se nyní věnují Ústavě, a přiznám se, že ani jeden z těch kulatých stolů, kdy jeden byl věnován moci výkonné, druhý moci soudní, třetí

moci zákonodárné a čtvrtý těm obecným věcem, ani jeden z těchto odborníků nenavrhoval, že by se Ústava měla změnit v těch parametrech, jak navrhuji předkladatelé.

Takže já jsem pro to, aby tento návrh na změnu Ústavy byl zamítnut s tím, že je to návrh na změnu, ale není v souladu s ústavním pořádkem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji. Než otevřu obecnou rozpravu, tak vás seznámím s tím, že z dnešního jednání se v době od 15.15 do 16.15 z pracovních důvodů omlouvá paní poslankyně Adamová.

Nyní otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy jsou přihlášení čtyři poslanci. Jako první vystoupí pan poslanec Feri. Připraví se pan poslanec Výborný. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, s touto změnou Ústavy jsou spojeny otázky týkající se právní jistoty. Právní jistoty zvolených zákonodárců. Tento návrh není nijak nový, ostatně bylo to řešeno už například před přibližně pěti lety. A než abych vymýšlel nějaký nový příklad, tak jsem sáhl po článku nyní již ústavního soudce docenta Šimíčka z roku 2013, který řeší jednu velmi konkrétní věc týkající se toho ustanovení pravomocného odsouzení za úmyslný trestný čin.

Poslanec Tonda bude pravomocně odsouzen k trestu odnětí svobody. Na místo odsouzeného poslance Tondy nastoupí jeho náhradník Pepa ze stejné politické strany. Trestní soud, který bude rozhodovat o odvolání, samozřejmě bude vědět, kdo je tímto náhradníkem, a bude-li číst noviny, bude také vědět, zda např. tento nový poslanec sympatizuje s vládou disponující nejtěsnější většinou, či nikoliv. Co když odsouzený Tonda patřil třeba mezi přeběhlíky a jen díky jeho hlasu se vláda držela u moci? Pak nutně nastane situace, kdy trestní soud bude fakticky rozhodovat nejen o vině a trestu Tondy, nýbrž také o dalším setrvání vlády ve funkci. Čtenářům asi není třeba připomínat, že v tomto případě nebude důležité pouze to, jak trestní soudy rozhodnou, nýbrž také, kdy tak učiní. Pokud totiž odvolací soud nerozhodne ihned, nýbrž třeba s ročním zpožděním, může to ve skutečnosti znamenat pro vládu záchranu do vypršení jejího funkčního období. Toto je velmi konkrétní situace, to mnohem závažnější bude následovat teď.

Pojďme však uvažovat dále. Bývalý poslanec Tonda je ve vězení. Pepa se stal zákonodárcem. Tonda s pravomocným odsouzením není srozuměn a podá dovolání nebo ústavní stížnost, tedy procesní prostředky, které směřují proti pravomocnému rozhodnutí. O těchto prostředcích bude rozhodovat Nejvyšší soud a Ústavní soud a je dost dobře možné, že jim vyhoví. Co to bude znamenat? Tonda se vrátí do poslanecké lavice – předložený návrh totiž nepředpokládá, že k zániku mandátu dojde nevratně, jako tomu je třeba u prezidenta v případě velezrady – a Pepa do bývalého zaměstnání.

Pokud se v našem vymyšleném příběhu čtenář pořád ještě orientuje, trochu jej zkomplikuji. Nejvyšší anebo Ústavní soud zruší pravomocné odsuzující rozhodnutí třeba jen pro některé procesní pochybení – byl opomenut nějaký důkaz, nebylo nařízeno jednání apod. – které trestní soud napraví, a rozhodne stejně jako předtím.

Pro Tonda s Pepou to znamená, že se Tonda zase po několika týdnech či měsících na svobodě vrátí do káznice a Pepa opět usedne do poslanecké lavice.

Nebudu předjímat, že naznačený ping-pong se může ještě klidně jednou zopakovat, a nechci ani spekulovat, jakému tlaku budou všechny označené soudy vystaveny při tomto typu rozhodování nejen z hlediska věcného, nýbrž i časového.

To znamená, že tento zcela závažný problém týkající se právní jistoty a výkonu mandátu není předkladatelem nijak řešen. Proto bych se rád dotázal, jestli s tím nějakým způsobem počítá v rámci budoucích úprav, anebo jestli mu tento zcela absurdní scénář, kdy vlastně ztrácíte mandát, posléze ho zase nabýváte, jste závislý na rozhodování soudu, Nejvyššího soudu, Ústavního soudu, a vlastně tím uvádíte v nejistotu voliče a může to mít dalekosáhlé důsledky i z hlediska právě třeba důvěry vlády a jiných klíčových politických rozhodnutí.

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dalším přihlášeným v obecné rozpravě je pan poslanec Výborný. Připraví se pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane mistopředsedo, vážený pane ministře, milé kolegyně, vážení kolegové, rád bych se vyjádřil k předkládanému tisku. Úpravu ztráty mandátu z důvodu vystoupení, přechodu mezi poslaneckými kluby, tak jak to definuje v tomto smyslu návrh poslanců KSČM, hodnotím jako špatnou a rozpornou hlavně se zásadou osobního výkonu mandátu, na kterou se paradoxně odvolává i odůvodnění návrhu.

Cituji pasáž, která tam je uvedena: "Zde je pak třeba zdůraznit, že poslanci a senátoři jsou dnem zvolení zástupci lidu, nikoliv své strany nebo některých voličů, proto musí vykonávat svůj mandát osobně, v souladu se svým slibem, tedy v zájmu všeho lidu, v souladu se zákony a svým svědomím a vědomím." Konec citátu z důvodové zprávy předkladatele. A to je v přímém rozporu s tím, co předkládaná novela navrhuje.

Shodně se stanoviskem vlády k obdobné novele z dílny KSČM už z roku 2014, tehdejší sněmovní tisk číslo 188, bych rád shrnul, že za prvé podle čl. 23 odst. 3 Ústavy je slib složený poslancem nebo senátorem formulován tak, že jeho mandát musí být vykonáván v zájmu všeho lidu a podle nejlepšího vědomí a svědomí poslance nebo senátora. Navržená úprava by ve svých důsledcích tento princip výrazně narušila.

Za druhé. Podle čl. 26 Ústavy poslanci a senátoři vykonávají svůj mandát v souladu se svým slibem a nejsou přitom vázáni žádnými příkazy. Opět tady je patrný rozpor.

A za třetí. Podle čl. 9 odst. 2 Ústavy je změna podstatných náležitostí demokratického právního státu nepřipustná. S tímto ustanovením souvisejí rovněž čl. 3 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, podle něhož nikomu nesmí být způsobena újma na právech pro uplatňování jeho základních práv a svobod, tj. včetně jeho politického smýšlení. V čl. 15 Listiny základních práv a svobod potom je zaručena

svoboda myšlení a svědomí a v neposlední řadě v čl. 22 Listiny je uvedeno, že zákonná práva všech politických práv a svobod a jejich výklad musí umožňovat a ochraňovat svobodnou soutěž politických stran v demokratické společnosti. Navrhovaná právní úprava tak fakticky spočívá v postihu za změnu politického smýšlení a je s touto ústavní zásadou, tak jak ji definuje mj. i Listina základních práv a svobod, v přímém rozporu.

Návrhu lze kromě těchto věcných výtek rovněž vytknout to, že je de facto pouze dílčí a kusý, když společně s návrhem změny Ústavy nejsou předloženy i návrhy změn jednotlivých jednacích řádů, když u vytvoření nového ústavněprávního institutu se nelze podle mého názoru spokojit s tím odůvodněním, které tam je řečeno, že institut ztráty mandátu – cituji: "pak bude specifikován v jednacích řádech obou komor Parlamentu ČR". Tolik k té první části.

Co se týká druhé části návrhu, tedy úpravy zániku mandátu poslance nebo senátora v případě, že dojde k jeho pravomocnému odsouzení k nepodmíněnému trestu odnětí svobody za trestný čin spáchaný úmyslně, tak zde nelze návrhu upřít jistou racionalitu, avšak i zde je naše stanovisko spíše negativní, a to z důvodu ochrany obou komor Parlamentu a parlamentarismu. Je-li však vůle tuto úpravu přijmout, a tady bych chtěl říci, že nelze si nevšimnout, že společenská poptávka a veřejná diskuze na toto téma zde je, hovořil o tom i pan zpravodaj, tak se domnívám, že je vhodnější spíše upravit podmínky volitelnosti poslance a senátora v tom smyslu, že volitelný není ten, kdo byl pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody za úmyslný trestný čin a tento trest dosud nevykonal, přičemž ztráta volitelnosti by znamenala jak překážku pro zvolení, tak i důvod pro zánik již existujícího mandátu podle čl. 25 písm. d) Ústavy ČR.

Proto poslanci KDU-ČSL tento návrh nepodpoří. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci za vystoupení. Přeji hezké odpoledne. A jako dalšího mám přihlášeného do obecné rozpravy pana poslance Ferjenčíka. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Dvě poznámky. Já souhlasím, že to přeběhlictví je vážný problém, a chápu voliče, kteří jsou oprávněně rozhořčeni například v případech, jako nastal v Praze, kdy zastupitelka za TOP 09 výměnou za dozorčí radu v městské firmě přešla ke koalici a vlastně do klubu ČSSD. To je samozřejmě skandální situace. Lidem to oprávněně vadí a vadí jim to, i když se podobné věci dějí ve Sněmovně.

Na druhou stranu úplně stejný problém je, když se naopak ta strana zpronevěří svému programu a ten jednatel, co odchází, je jeden z mála, co ten původní program ctí. Takže tady je deklarována teze, že se má chránit to, co chtěl volič, ale ten proces je obousměrný. To znamená, můžou nastat i situace, kdy poslanec zcela v souladu se svým svědomím i v souladu s předvolebním programem se dostane do konfliktu se svou stranou, a to, že by za to měl být trestán, podle mě vůbec není vhodné. (Potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. Tady mám jednu faktickou poznámku. Pan poslanec Janulík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji, pane předsedající. Já na margo svého předřečníka. On uváděl situaci, kdy se jednotlivec dostane do postavení, že tedy celá strana se odchýlí od toho. To bych, pane kolego, prostřednictvím pana předsedajícího, spíš viděl jako neklamnou známku psychiatrického onemocnění, protože pokud jednotlivec tvrdí, že všichni ostatní jsou blázni, většinou bývá blázen sám. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. A mám tady další faktickou poznámku – pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Tak když třeba předseda té dané strany před volbami říká, s kým nepůjdou do koalice, a pak se do té koalice chystají, tak on s tím zcela logicky nemusí souhlasit a blázen to být nemusí. (Potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. A do obecné rozpravy mám pana poslance Marka Bendu. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, už toho hodně zaznělo, tak se pokusím být stručný. Kromě toho, že jsem nezaznamenal, jestli zazněl návrh na zamítnutí daného návrhu zákona, pokud se tak nestalo, tak tak činím já. Navrhuji, abychom toto zamítli a nezapomínali se tím dále. Možná myšlenka ať se nosí případně do ústavní komise, ale připadá mi zbytečné se trápit s touto ústavní změnou, která stejně nemá šanci projít.

Já bych snad jenom dvě teze. Obě ty části jsou špatně. I ztráta mandátu, která bude ponechána na běžný jednací řád, je podle mého názoru fatálně špatně bez ohledu na to, co si myslíme o přeběhlictví nebo nepřeběhlictví. Já si myslím, že taková situace nemá vést ke ztrátě mandátu, že to je holt prostě problematika těch politických stran, které tam takové lidi nanominovaly, těch lidí, kteří se nechali nanominovat, těch lidí, kteří se nějakým způsobem zachovali. Už je asi nemá nikdo nikdy přistě volit. Ale abychom z toho vyvozovali ztrátu mandátu, že jsem se například rozešel se stranou, která mě nominovala, a zejména za situace, kdy ještě máme jakoby preferenční hlasy a mnozí se sem dostávají z nevolitelných pozic opravu sami za sebe, tak to už mi připadá pak jako zcela absurdní.

Současně ale už jenom ta představa, že to ponechám na běžný zákon, který by mohl běžnou většinou v této Sněmovně stanovit, za jakých okolností se mandát ztrácí, a když koukám tady na pana kolegu, tak mohu stanovit úplně absurdní podmínky. Nechám se oholit, ztratím mandát. A bylo by to běžným zákonem. To se mi zdá obtížně myslitelné.

Stejně tak druhá část týkající se pravomocného odsouzení za úmyslný trestný čin. Myslím si, že je to minimálně také sporné, jestli to má znít v této podobě. Mnohokrát se v této Sněmovně vedla diskuze o tom, za jakých okolností, jestli to musí být úmyslný trestný čin, jestli má být trest odnětí svobody. Ale pokud to mají světové

parlamenty nějak upravené, někdy je to samozřejmě součástí výroku o trestu, například nemožnost získat veřejné pozice nebo je nadále zastávat, to v České republice možné není.

Ve většině případů, kdy to tak je, je to řešené tak, že o tom pak ještě rozhoduje nějakým způsobem, a to kvalifikovanou většinou, ta komora. Že pokud mám odsouzení ať už za úmyslný, nebo neúmyslný, ať už k podmíněnému nebo nepodmíněnému trestu odnětí svobody, tak pak třeba třípětinovou většinou ta komora může říct ano, ta osoba, například proto, že je odsouzená na tři roky, a už se sem nikdy nepodívá. Anebo také, že ten čin byl tak nemorální, že zbaví. Ale bývá to kvalifikovaná většina právě, aby se zabránilo tomu, že si takhle vládní koalice vyřizuje účty z opozicí, nebo obráceně, když má opozice víc než vládní koalice, což se, jak vidíme, stát může a zřejmě se v tomhle volebním období bude dít stále. Ale myslím si, že prostě toto ustanovení, které to říká takto striktně jenom v případě odsouzení za úmyslný trestný čin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, vyvolá více komplikací než užitku.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A to byl poslední přihlášený řečník do obecné rozpravy. Dovoluji si přečíst také jednu omluvu o neúčasti pana ministra spravedlnosti Roberta Pelikána dnes do konce jednacího dne z naléhavých pracovních důvodů.

Ještě jsem tedy neukončil obecnou rozpravu, takže vám dám prostor na faktickou poznámku. Paní profesorka Válková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Já jsem měla potřebu, milé kolegyně, milí kolegové, vyjádřit tedy svoje stanovisko k tomu významnému návrhu ústavní povahy právě proto, že si myslím, že řada z nás ten jeden důvod vnímá jako racionální a dobře pochopitelný. Mám na mysli samozřejmě ten důvod, kdy je někdo odsouzený k nepodmíněnému trestu odnětí svobody za spáchání úmyslného trestného činu. Takže bych chtěla říci v podstatě za naše poslance hnutí ANO, že v tomto ohledu většinově bychom souhlasili. Nicméně... takže bych možná nebyla tak přísná, jak tady můj předřečník, vaším prostřednictvím, pane předsedající, pan poslanec Benda upozorňoval na ty odlišné právní úpravy a na potřebu kvalifikované většiny.

Ale ten první důvod, to přeběhlictví, by trochu měnilo i ústavní systém, nebo významně měnilo i ústavní systém, tak jak ho máme teď nastavený, a proto budeme hlasovat proti. Takže ten druhý důvod by byl pro nás akceptovatelný, ten první důvod nikoliv.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji. A nemám již nikoho dalšího přihlášeného, takže končím obecnou rozpravu. Táži se navrhovatele a zpravodaje, zdali mají zájem o závěrečná slova. Máte. Já tedy požádám navrhovatele pana poslance Stanislava Grospiče, aby se ujal slova. Prosím.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, já jsem velice pozorně poslouchal argumenty, které tady zazněly, a chci říci, že rovněž tak zaznívaly už v tom minulém volebním období, kdy nakonec jsme dospěli ke konsenzu, že přeci jenom tento zákon pustíme do druhého čtení a stane se podkladem pro širší diskusi nad řešením problémů, které skutečně jsou palčivé a nelze je přehlížet. A to je na jedné straně ono přeběhlictví, které zcela v rozporu je nad rámec volného mandátu poslance, tak jak jej stanovuje naše Ústava, protože musíme tuto problematiku vnímat i v kontextu s volebními zákony a se systémem, jakým se utvářejí obě komory Parlamentu ČR, to znamená Poslanecká sněmovna i Senát.

Z tohoto pohledu se domnívám, že to odůvodnění ve stanovisku vlády, kde se odkazuje na čl. 1 odst. 1, čl. 9 odst. 1 a 2, čl. 23 odst. 3 a čl. 26 Ústavy České republiky a čl. 21 odst. 4 Listiny lidských základních práv a svobod, není relevantní, protože se nejedná o protiústavnost tohoto návrhu. Samozřejmě pokud by tento návrh prošel do druhého čtení, tak se nebráníme diskusím a úpravám tak, abychom je dostali do konsenzu, který by vyhovoval všem zainteresovaným politickým subjektům, které cítí tento problém jako vážný problém, který si vyzkoušela Poslanecká sněmovna v každém volebním období zatím do této doby.

Co se týká ztráty mandátu z hlediska pravomocného odsouzení, tady bych chtěl odkázat na skutečnost, že zákon o obcích i zákon o krajích tento problém znají. Dokážou se s ním vypořádat, a není tedy nejmenšího důvodu, abychom toto pominuli a také jej zahrnuli i tedy do právního pořádku, který by se vztahoval na výkon mandátu poslance, případně senátora. Ten návrh je vesměs jednoduchý, protože podle čl. 87 Ústavy by Ústavní soud podle změněného textu písmena, tak jak je předkladateli navrhováno, písm. f), rozhodoval v pochybnostech o ztrátě mandátu, o ztrátě volitelnosti a o neslučitelnosti výkonu funkce poslance nebo senátora právě podle čl. 25, kde by se doplňovala tato písmena, kde by se doplňovalo písm. g), to jest ztráta mandátu, případně písm. h), v den, kdy byl pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody za trestný čin spáchaný úmyslně.

Dovolím si za skupinu předkladatelů říci, že si myslím, že tento návrh zákona stojí za diskusi, a znovu vás chci požádat o propuštění alespoň do druhého čtení, tak abychom o těchto problémech mohli diskutovat na půdě jak ústavněprávního výboru, ale zejména stále komise pro Ústavu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji za závěrečné slovo. Já přečtu ještě omluvu. Omlouvá se pan poslanec Lukáš Kolářík mezi 16.45 a 18.00 z důvodu jednání.

Takže děkuji za závěrečné slovo. Teď bychom přistoupili k hlasování o předložených návrzích. Já tady mám jeden předložený návrh. Je to návrh pana poslance Bendy na zamítnutí. Zagonguji a přivolám všechny poslance do sálu, protože došlo k určité prodlevě. Mám tady žádost o odhlášení, odhlašuji vás. Znovu se prosím přihlaste hlasovacími kartami. (Chvilku čeká.)

Tak, ještě nám stoupá počet přihlašujících se poslanců a poslankyň... Myslím, že se nám to začíná ustalovat.

Pan poslanec Benda navrhl návrh na zamítnutí.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí, zdvihněte ruku a stiskněte tlačítko. Kdo je proti zamítnutí, stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku.

Hlasování číslo 37, přihlášeno 151 poslanců, pro 125, proti 8. Návrh byl přijat. Návrh byl tedy zamítnut. Tímto tedy končím projednávání tohoto návrhu.

Nyní přistoupíme k projednávání dalšího návrhu a je to

10.

Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 69/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 69/1. Já bych... tady je napsáno, že navrhovatel bych měl být já osobně, nicméně my máme návrh na to, aby navrhovatelem byl pan poslanec Radek Rozvorál. Takže bychom přistoupili k hlasování, zdali souhlasíme s tím, že by byla změna navrhovatele... (Připomínka mimo mikrofon.) Není to potřeba, u navrhovatele ne. Dobře, u zpravodaje, pardon, ano.

Takže bych poprosil pana poslance Radka Rozvorála, zdali by za navrhovatele představil předložený návrh. Prosím.

Poslanec Radek Rozvorál: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, naše hnutí SPD předkládá úpravu zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, která je vedena snahou definovat jednoznačně povinnost zainteresovaných subjektů pečovat řádně o majetek státu, to znamená vystupovat v roli řádného hospodáře. Stávající zákony nezakotvují dostatečně konkrétně a jednoznačně povinnost pečovat řádně o majetek pro úřední osoby podle § 127 nového trestního zákoníku, čímž se myslí jak funkcionář, obvykle volený politik, tak také úředník jako nestranný odborník. V tom je odlišnost od členů orgánů soukromoprávních právnických osob, od spolků až po akciové společnosti.

Právník a vysokoškolský pedagog prof. Bejček ve své definici péče řádného hospodáře zdůrazňuje patřičnou odbornost a loajalitu k zájmům společnosti. Loajalitu považuje za součást péče řádného hospodáře a klade důraz na to, aby byl prospěch společnosti vždy nadřazen prospěchu vlastnímu. Uznávaná vědecká osobnost v oboru obchodní právo prof. Černá k tomu dodává, že pro řádný výkon funkce člena představenstva se vyžaduje taková míra a kvalita péče o záležitosti společnosti, kterou vynaloží pečlivý a řádně jednající hospodář.

Konkrétní obsah povinnosti vykonávat funkci s péčí řádného hospodáře je věcí výkladu a zahrnuje svědomitost a obezřetnost při plnění funkce, odborné řízení společnosti, které v sobě nese i schopnost rozpoznat potřebu odborného posouzení projednávané záležitosti jiným specialistou, protože každý člen představenstva

nemusí být odborníkem ve všech oblastech činnosti společnosti. Důležité pojmové atributy péče řádného hospodáře jsou například vymezeny v zákoně o obchodních korporacích a patří mezi ně pečlivost, potřebné znalosti, podnikatelské rozhodování, dobrá víra, rozumný předpoklad, informované jednání, jednání v obhajitelném zájmu obchodní korporace a nezbytná loajalita. Dalšími atributy jsou povinnosti hospodaření a odpovědnost při hospodaření s majetkem státu. Majetek státu musí být využíván účelně a hospodárně, k plnění funkcí státu a k výkonu stanovených činností. Organizační složka si počíná tak, aby svým jednáním majetek nepoškozovala a neodůvodněně nesnižovala jeho rozsah a hodnotu anebo výnos z tohoto majetku.

Stanovení odpovědnosti za škody při hospodaření s majetkem státu je další důležitou složkou dobré správy a ochrany majetku a mělo by být samozřejmostí. Odpovědnost můžeme rozdělit do dvou kategorií. Za prvé, odpovědnost za porušení povinností při hospodaření s majetkem státu. Zde se jedná jednak o odpovědnost fyzických osob a jednak o odpovědnost organizačních složek státu a státních organizací. Za druhé, odpovědnost za škodu, konkrétně odpovědnost za škodu vzniklou státu a odpovědnost za škodu vzniklou zaměstnancům a třetím osobám.

Řádný hospodář činí právní úkony týkající se spravování státního majetku odpovědně a svědomitě a stejným způsobem pečuje o státní majetek, jako kdyby šlo o majetek jeho vlastní, ale s rezignací na své osobní zájmy, pokud by se mohly křížit se zájmy zastupujícího objektu. Tímto návrhem zákona chceme jasně a jednoznačně definovat odpovědnost odpovědných, aby tito řádně pečovali o majetek státu, a tím vystupovali v roli řádného hospodáře. Takže vás za naše hnutí SPD prosím o propuštění tohoto návrhu zákona do druhého čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu navrhovateli. Nyní prosím, aby slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jan Řehounek.

Poslanec Jan Řehounek: Vážený pane předsedající, členové vlády, dámy a pánové, na mně je, abych tady okomentoval předložený návrh, sněmovní tisk 69, novelu zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích.

Stávající zákony podle předkladatelů nezakotvují dostatečně konkrétně a jednoznačně povinnost pečovat řádně o majetek pro úřední osoby podle § 127 nového trestního zákoníku, čímž se myslí jak funkcionář, obvykle volený politik, tak úředník. V tom je odlišnost od členů orgánů soukromoprávních právnických osob, od spolků až po akciové společnosti, kterým tuto povinnost ukládá občanský zákoník. V tomto tisku tedy navrhovatelé navrhuji do základních povinností při hospodaření s majetkem státu zakotvit, že majetek musí organizační složka, vedoucí organizační složky nebo vedoucí zaměstnanec, ale i osoby jimi pověřené v rozsahu jim svěřené pravomoci zvláštním právním předpisem nebo interním aktem řízení spravovat vždy s péčí řádného hospodáře. Předkladatelé také argumentují řadou závěrů NKÚ, ve kterých konstatoval nevhodné a neúčelné nakládání s majetkem a peněžními prostředky státu.

V minulém volebním období byly podobné návrhy předkládány a byly odmítnuty jako nadbytečné a nesystémové. Platná právní úprava hospodaření s majetkem státu úpravu péče o uvedený majetek obsahuje. V § 47 zákona o majetku České republiky je stanoven požadavek odborné péče, která je dle mého názoru na kvalitativně vyšší úrovni než předkladateli prosazovaná péče řádného hospodáře, avšak další zákony v oblasti nakládání se státním majetkem, jako je zákon o rozpočtových pravidlech a především zákon o finanční kontrole, ukládají státním orgánům nakládat se státním majetkem hospodárně, účelně a efektivně. Upravena je také odpovědnost fyzických osob, na které se tyto požadavky vztahují, neboť podle § 47 odst. 2 zákona o majetku České republiky tyto osoby odpovídají za porušení stanovených povinností a za škodu, která tím státu vznikla v rozsahu trestněprávních, pracovněprávních a občanskoprávních předpisů.

Ze subjektivního pohledu lze těžko posuzovat, který výraz má větší právní sílu a větší právní vymahatelnost. Obrat péče řádného hospodáře obsahují výše zmíněné zákony, a proto návrh předkladatelů můžeme vnímat jako takový, který povede ke sladění pojmosloví v souvisejících právních předpisech. Navrhovaná úprava dle mého nemůže sama o sobě vést k vyřešení problému, na který předkladatelé poukazují. Z tohoto důvodu by bylo dobré se dané problematice ještě dále a detailněji věnovat, a proto doporučuji posunout daný tisk do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Já tímto otevírám obecnou rozpravu. Jelikož bych rád vystoupil, tak poprosím pana místopředsedu Pikala o krátké vystřídání.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Opět dobré odpoledne. Prosím tedy s přednostním právem pana místopředsedu Tomia Okamuru.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dovoluji mi krátce představit náš návrh zákona o majetku České republiky. Jedná se v podstatě o to, že cílem tohoto návrhu je, abychom osobám, které spravují majetek či finanční prostředky České republiky nebo veřejné peníze, veřejný majetek, uložili také povinnost spravovat je s takzvanou péčí řádného hospodáře. Je to termín, který je samozřejmě všeobecně známý, nicméně stávající zákony právě v sektoru té správy státního majetku a veřejných prostředků nezakotvují dostatečně konkrétně a jednoznačně povinnost pečovat řádně o majetek pro úřední osoby, čímž myslíme právě různé funkcionáře apod.

Je sice pravdou, že na první pohled je tato problematika již legislativně upravena, nicméně bohužel a zcela prokazatelně málo viditelným a z mnoha ohledů nejednoznačným způsobem, který dává mnoho prostoru ke spekulacím a zejména reálné neefektivitě při vymáhání náhrady škody při nehospodárném nakládání se svěřeným majetkem nebo finančními prostředky státu, o dovozování odpovědnosti za nepatřičný a namnoze nezákonný postup ani nemluvě. Z daného důvodu se domníváme, že předkládaný návrh není duplicitní, což také uvedu vzápětí na

konkrétních příkladech, ale naopak upřesňuje velice vhodně a jasně konkretizuje současnou stávající zákonnou úpravu.

Nutnost přijmout upřesnění stávající zákonné úpravy tak, aby skutečně ten, kdo má pečovat o veřejné prostředky, mluvím samozřejmě o exekutivě, a o majetek tak, aby skutečně tato povinnost byla upřesněna, ukazuje celá řada kauz z minulosti. A tyto kauzy stále probíhají a otevírají se nové a nové, řeší je Nejvyšší kontrolní úřad, Policie České republiky, a u takových kauz nebyla zcela zřejmá na základě stávající legislativy, nebyla možnost zcela jasně určit odpovědnost jednotlivých odpovědných osob, ale i organizací a účastníků těchto vztahů.

Když dám příklad – a podívejme se na kontrolní činnost Nejvyššího kontrolního úřadu a na závěry této kontrolní činnosti, ze kterých se zjevně a konkrétně ukazuje, že došlo k ne hospodárnému a bezúčelnému nakládání při hospodaření s majetkem státu a peněžními prostředky státu. Je to například, když se podíváme na kontrolní akci číslo 16/04 u Ministerstva zdravotnictví v souvislosti s činností dlouhodobě ztrátového státního podniku BALMED Praha, nebo kontrolní akci číslo 15/25 u Ministerstva zahraničních věcí, které nepostupovalo hospodárně a účelně při uplatňování práv státu jako vlastníka nemovitostí se škodou nejméně 2,2 miliony korun, anebo kontrolní akci číslo 15/30 u zařízení služeb Ministerstva vnitra, kde takzvaným bezúplatným poskytováním služeb v rámci resortu Ministerstva vnitra České republiky nebyl v souladu s rozpočtovými pravidly a takto nastavený systém přímo nevytvářel podmínky pro hospodárné využití peněžních prostředků státu, což v důsledku znamenalo snížení výše možného nájmu o 8 milionů korun. A v tomto výčtu bych mohl pokračovat, kdy byla na základě zjištění nálezů Nejvyššího kontrolního úřadu způsobena škoda zcela prokazatelně v řádu milionů korun, co se týče nakládání majetku a peněžních prostředků státu, ale díky právě současné nejasné právní úpravě bylo vše skončeno toliko nálezem Nejvyššího kontrolního úřadu bez postižení konkrétních, ale vždy odpovědných osob. A to je ten problém, že si myslíme, že by ty osoby, které přímo hospodaří s peněžními prostředky nebo s majetkem státu, měly mít hmotnou odpovědnost. A je to zcela běžné z jakéhokoliv normálního privátního pracovněprávního vztahu a i v dalších podobných oblastech.

Takže při aplikaci našeho návrhu, pakliže by tato celkem jednoduchá novela zákona vstoupila v platnost, tak by byla zjištěná pochybení neoddiskutovatelná s možností efektivního nejenom řešení s odpovědnými osobami, ale i jasnou vymahatelností sekundární povinnosti těchto osob. Dozajista to přinese i tolik žádanou prevenci před stále častěji zjištěnými případy neúčelného a ne hospodárného nakládání s majetkem a peněžními prostředky státu, pakliže by byla jasněji doveditelná přímá odpovědnost toho člověka, co to měl na starosti.

Co se týče pojmu péče řádného hospodáře, tak tady bych rád dodal, že taková péče zahrnuje nejen péči o majetek, aby na něm nevznikla škoda jeho úbytkem či znehodnocením, ale také aby došlo ke zhodnocení majetku naopak a k jeho rozmnožení v maximální možné míře, jaká je momentálně dosažitelná. Rovněž tento termín péče řádného hospodáře zahrnuje povinnost loajálního jednání v zájmu právnické osoby a vystupování za ni. Což víme, že v současné době je to také problematický moment, kdy se tady stále objevují různé kauzy, kde právě to loajální

jednání a v zájmu té osoby, v tomto případě státu, není třeba někdy dostatečné a k této povinnosti v podstatě se těžko dostáváme.

Jinak co se týče – ještě když rozvinu trošku ten termín péče řádného hospodáře, tak samozřejmě se má za to, že jedná nedbale i ten, kdo není této péče řádného hospodáře schopen, ač to musel zjistit při přijetí funkce nebo při jejím výkonu, a nevyvodí z toho pro sebe důsledky. Neboli to je velice důležitý okamžik, na který se příliš nepoukazuje, ale já bych na něj rád poukázal, že je důležité, aby v pozicích a ve funkcích, kde dochází k hospodaření se státními prostředky nebo s majetkem, skutečně byli odborníci a nebyli tam nějací třeba nominanti, nechci říci jací, ale prostě nominanti, kteří tu odbornost nesplňují, takže v podstatě kdyby ta péče řádného hospodáře zde byla, tak v podstatě ten, kdo by nebyl odborně zdatný, a přesto by takovou funkci přijímal nebo by nějakým způsobem chtěl vykonávat takovou funkci a byl by si vědom toho, že není způsobilý, tak už je to porušení té péče řádného hospodáře. A to si myslím, že je také důležitý okamžik, kde můžeme zvýšit odbornost, odbornost lidí, kteří hospodaří s veřejnými prostředky.

Postup s péčí řádného hospodáře nepředpokládá vybavení odbornými znalostmi, které souvisejí s uvedenou funkcí. To je z dílce toho termínu. Zahrnuje pouze povinnost rozpoznat, že je nutná pomoc profesionála, takže speciálně kvalifikované osoby, a takovou pomoc zajistit. Takže i když tu péči řádného hospodáře uložíme, tak to stále nechává dostatečně mantinely k té práci. Ale důležité je, že finálním výsledkem je ta odbornost, finálním výsledkem je ta profesionalita. Takže se nemusíme obávat, že bychom nějak tady zužovali mantinely tak, že by potom nebylo třeba koho nalézt nebo že by v podstatě nebyl, kdo by tu činnost třeba vykonával. Je proto nutné apelovat na to, aby stát, jeho organizační složky a organizace zastupovali profesionálové, neboť těm standard profesionála zůstává.

A úplně nakonec bych rád zhodnotil předpokládaný finanční a hospodářský dosah, zejména na státní rozpočet, potažmo rozpočty krajů a obcí. Tak pochopitelně vychází už z podstaty, z principu našeho návrhu, ten dopad na státní rozpočet, případně rozpočty krajů a obcí bude doslova pozitivní. Nemůže být v žádném případě negativní, protože bude pozitivní zejména v efektivitě hospodárnosti při nakládání se svěřeným majetkem státu, hospodaření se svěřenými finančními prostředky, ale i v jednoznačnosti a také v lepší efektivitě při náhradě a vymáhání škod způsobených nevhodným nakládáním s majetkem a veřejnými finančními prostředky.

Jinak jsem zaznamenal malinko, když jsem to diskutoval s některými poslanci z jiných stran, že někdo měl dojem, že ten návrh není třeba dostatečně dobře připraven. Tak jsem vás chtěl ubezpečit, že je, protože tento návrh prošel jak legislativním odborem Poslanecké sněmovny, tak Parlamentním institutem. Takže dvojmo byl konzultován, takže je zcela legislativně správný a není potřeba pochybovat o legislativní správnosti. Je to pouze o diskusi v politické rovině.

Takže já bych vás chtěl tímto požádat o podporu a pojďme diskutovat i případné úpravy, kdyby někdo měl chuť v rámci druhého čtení. A my jsme samozřejmě absolutně otevření té diskusi, protože myslím, že je to zájem všech, abychom tu úpravu zpřesnili.

Děkuji. (Slabý potlesk v lavicích SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a jediná přihláška, kterou mám, ze sálu se mi hlásil pan poslanec Michálek. Takže prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené paní kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych i za klub Pirátů konstatoval, že jedním z programových bodů, které jsme chtěli prosadit, je osobní zodpovědnost politiků a úředníků za práci, kterou vykonávají ve veřejném sektoru. Proto obecně tu myšlenku podporujeme, ačkoliv to zpracování si myslím, že ještě projde ve druhém čtení poměrně velkou sadou pozměňovacích návrhů.

A chtěl jsem říct ještě jednu věc, která se týká mé osobní zkušenosti, jak v realu vypadá ta odpovědnost politiků nebo úředníků. Zjistil jsem totiž na schůzce s předsedou Nejvyššího kontrolního úřadu, jak v realu funguje takzvaný regres. Pokud stát uloží pokutu některému úřadu například kvůli tomu, že poruší pravidla v oblasti zadávání veřejných zakázek a způsobí škodu, tak ve výsledku judikatura dospěla k závěru, aspoň tak to říká předseda Nejvyššího kontrolního úřadu, že vlastně žádná škoda nevznikla, protože stát si platí tu škodu z jedné kapsy do druhé, a tudíž není možné ani po tom konečném úředníkovi vymáhat škodu. To mi přijde jako nesmysl. A pokud jsou různé právní názory na tuto otázku, tak bychom se tomu měli věnovat i při dalším zpracování zákona ve druhém čtení.

Já bych byl rád, aby v tomto bylo zcela jasno. Takže pokud zaměstnanec, a měl by za to mít odpovídající odměnu vzhledem k tomu, za jakou škodu ručí, tak pokud skutečně způsobí nějakou škodu, tak aby za ni odpovídal podle zákoníku práce a ten regres na něm byl vymáhán. Bohužel v realu, když jsem přišel na Magistrát hlavního města Prahy, tak ty škodní komise tam fungovaly pouze na papíře, ta škoda se nevymáhala. Příkladem může být pokuta, kterou dostalo hlavní město Praha v roce 2012 za kauzu Opencard ve výši jeden milion korun. Táhl se to pět let a v roce 2017 Nejvyšší správní soud potvrdil, že ta pokuta za kauzu Opencard ve výši jeden milion korun platí. A kdo si myslíte, že za to zodpovídal, za ten milion, který musela Praha zaplatit ze svého rozpočtu, co zaplatili občané hlavního města Prahy? Pracovala na tom advokátní kancelář, pracovali na tom úředníci, schvalovali to politici a neodpovídal za to nikdo. Správně, uhodli jste. Takže tohle to je zásadní chyba, kterou bychom chtěli napravit v rámci dalšího projednávání tohoto návrhu zákona tak, aby skutečně existovala odpovědnost za přijímaná rozhodnutí, aby existovala odpovědnost za škodu jak na úrovni samospráv, tak na úrovni státu, i když vlastně ty pokuty ukládá stát jiné státní instituci.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Michálkovi a mám tady už jenom jednu faktickou poznámku. Takže paní profesorka Válková. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, já jenom tady upozorňuji, že budu opět hlasovat pro přikázání ústavněprávnímu výboru, takže bych chtěla z těchto důvodů ve své faktické poznámce zmínit, že myšlenka je veskrze dobrá, její provedení vyžaduje ještě cizelaci

a hlavně propojení také s dalšími souvisejícími právními předpisy, aby nebyla vytržena z kontextu, jako je teď. Čili budu hlasovat pro tento návrh, nicméně je velmi důležité, abychom ještě v ústavněprávním výboru, jak i můj předřečník, vašim prostřednictvím, pan poslanec Michálek naznačil, prostřednictvím pozměňovacích poslaneckých návrhů tento tisk uvedli do souladu s dalšími právními normami, které zde platí.

Za klub ANO samozřejmě budeme hlasovat pro, protože také souhlasíme s tím, aby se zvýšila odpovědnost za hospodaření i u těch organizačních složek, vedoucích organizačních složek a tak dále. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní profesorce Válkové a mám tady další faktickou poznámku. Pan poslanec Gazdík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Gazdík: Bylo to řádně, ale snad to stihnu za ty dvě minuty. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já také považuji tento návrh zákona za trochu nadbytečný, nicméně souhlasím se svým předřečníkem kolegou Michálkem. Byli to Starostové, kteří už třikrát ve Sněmovně navrhovali zákon o odpovědnosti úředníků za způsobenou škodu. Dokonce dvakrát došel až do třetího čtení, kde společně ANO a ODS tento zákon zamítly. Ten zákon je velmi jednoduchý. On říká, že v případě, že úředník způsobí neúmyslnou škodu, tak má být po něm vymáhána do výše čtyřnásobku platu. V případě, že způsobí úmyslnou škodu, má být po něm vymáhána v plné výši. Já věřím, že pokud tento návrh projde do druhého čtení, já v to věřím, že společně s navrhovateli z SPD, společně s kolegy Piráty tento pozměňovací návrh podpoříte a konečně dojdeme k odpovědnosti úředníků za způsobenou škodu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. Nemám tady žádnou přihlášku ani do obecné rozpravy, ani žádnou faktickou, takže končím obecnou rozpravu. Zeptám se zástupce navrhovatele, zpravodaje, jestli máte zájem o závěrečná slova? Nemáte zájem – máte zájem, takže ano, prosím pana zpravodaje, pana poslance Řehounka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Řehounek: Děkuji, pane předsedající. Já bych tady opravdu jenom zopakoval to, co tady zaznělo, to znamená, navrhuji pustit do druhého čtení, a zároveň bych chtěl požádat Sněmovnu o schválení příkázání do ústavněprávního výboru.

A úplně jenom krátce reakce na mého předřečníka pana Gazdíka, vašim prostřednictvím. Jestli se nemýlím, tak je tam čtyřapůlnásobek při těch neúmyslech, ne čtyřnásobek.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu zpravodaji, panu poslanci Řehounkovi, za závěrečné slovo. Nemám tady návrh na zamítnutí a podobně, takže se budeme zabývat návrhem na příkázání výborům k projednání. Nejprve tedy rozhodneme o příkázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl příkázat

předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu. Ještě se táži – zaznamenal jsem návrh na ústavněprávní výbor, táži se, jestli má někdo návrh ještě na jiný než ústavněprávní výbor. Nikoliv. Takže napíšu si ještě ÚPV. Nyní přistoupíme k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby byl předložený návrh přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu?.

Zahajuji hlasování teď. Prosím, kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. (Hlasy z pléna ohledně odhlášení.) Já jsem neměl žádost o odhlášení.

Hlasování číslo 38. Přihlášen 161 poslanec, pro 131, proti nula, zdrželo se 30. Návrh byl přikázán rozpočtovému výboru jako garančnímu.

Máme tady další návrh na přikázání a je to návrh na přikázání ústavněprávnímu výboru.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku.

Hlasování číslo 39. Přihlášen 161 poslanec, pro 144, proti nula, zdrželo se 17. Výsledek: přijato. Takže konstatuji, že tento návrh byl přikázán také ústavněprávnímu výboru. Tím tedy projednávání tohoto tisku pro tuto chvíli končím.

Přistoupíme k dalšímu návrhu a je to

11.

Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka a Stanislava Grospiče na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 70/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 70/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl poslanec Zdeněk Ondráček. (Připravuje se poslanec Grospič.) A jestli se chce už posadit, tak zároveň – aha, takže vy máte změnu. Já tady mám... Omlouvám se, já jsem měl za navrhovatele napsaného pana poslance Ondráčka. Takže to bude poslanec Stanislav Grospič. Prosím, můžete vystoupit.

Poslanec Stanislav Grospič: Vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji, abych krátce uvedl návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, trestní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Navrhovaná, předložená novela trestního řádu si klade za cíl zvýšit motivaci subjektu k oznamování případu pasivní korupce. Podle současné úpravy jsou případy pasivní a aktivní korupce trestné. V minulém volebním období byl přijatou novelou trestního řádu do trestního řádu nově vložen § 159c, zvláštní ustanovení o dočasném odložení trestního stíhání, který je před možným trestním stíháním vstřícný pro toho, kdo přislíbil úplatek pouze proto, že o něj byl druhou osobou požádán, nikoliv však

už u osob, které při požádání o úplatek druhou osobou byly v časovém presu a úplatek poskytly a bezprostředně poté učinily o tomto oznámení. I takové případy existují a v běžném životě jich není málo. O těchto trestných činech se takto orgány činné v trestním řízení vůbec nedozvědí a korupční trestná činnost tím zůstává nepotrestána. Na to reaguje předložený návrh této novely.

Jako popis cílového stavu si klademe proto za cíl, aby pro státního zástupce vyplývala z § 2 odst. 3 trestního řádu povinnost stíhat všechny trestné činy, o nichž se doví, nestanoví-li zákon nebo vyhlášená mezinárodní smlouva jinak. Po přijetí § 159c trestního řádu má státní zástupce možnost rozhodnout o tom, že upřednostní veřejný zájem na zjištění osoby vyžadující úplatek a nebude osobu, která úplatek přislíbila, stíhat. Takovou možnost už nemá u osoby, která úplatek poskytla, avšak pouze proto, že o něj byla požádána. Proto se navrhuje právní úprava, která státnímu zástupci takovou možnost za splněných podmínek poskytne.

Obecně lze konstatovat, že cílem právní úpravy postihující korupční jednání je chránit čistotu veřejného života, nestranné a objektivní obstarávání věcí obecného zájmu osobami, které věci obecného zájmu obstarávají před různými formami korupce, úplatkářství. Jednou z cest jak dosáhnout toho cíle, je navrhovaná změna právního řádu spočívající v možnosti motivovat přislibem bezpečnosti uplácejícího, aby oznámil orgánům činným v trestním řízení protiprávní jednání upláceného a dále spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení.

Navrhovaná změna bude vyhovovat požadavkům praxe, neboť s delším časovým odstupem se ukazuje, že vypuštěním dřívější speciální účinné lítosti ve věcech úplatkářství přišlo české trestní právo o ustanovení, kterým byly osoby pozitivně motivovány k oznamování korupce, a částečně navrácení jen o osoby, které úplatek přislíbily, nikoliv již poskytly, což je nedostačující.

Takže tolik asi má úvodní zpráva coby předkladatele.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Stanislavu Grospičovi. A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Pavel Blažek. Pane zpravodaji, máte slovo. Prosím.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den, děkuji za slovo. Pan kolega Grospič vlastně všecko řekl. Já to doplním jenom tím, že vláda k tomuto návrhu zákona zaujala neutrální stanovisko.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu zpravodaji. A nyní otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. (Přichází a hlásí se poslanec Luzar.) Máte, tak prosím, pan poslanec Leo Luzar. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych si dovolil u tohoto bodu a u dalších bodů, u kterých považuji přítomnost pana ministra spravedlnosti za nutnou, (požádat) o přerušení jednání do jeho možné přítomnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Ano, protože pan ministr není přítomen, takže... U tohoto bodu tedy také navrhuje přerušení? (Poslanec Luzar: Ano.) O tom bychom tedy rozhodli. Jestli souhlasíte s tím, zdali máme přerušit bod do přítomnosti pana ministra. (O slovo se hlásí znovu poslanec Luzar.) Pane poslaneče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Já bych chtěl jenom upřesnit, aby pro záznam bylo zřejmé. Navrhuji přerušit body 11, 12, 13 a 14, čili body, u kterých je garantem Ministerstvo spravedlnosti, do přítomnosti pana ministra spravedlnosti.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak dobře. Mám tady návrh na přerušení projednávání a mám tady nejprve faktickou poznámku pana poslance Chvojky.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. No, my to podpoříme, ale musím říct, že jsem z toho docela smutný, protože minimálně zákon o znalcích a samozřejmě i ten další o soudních tlumočnících a zákony související jsou velmi důležité. My na ně čekáme docela dlouho a já jsem trochu smutný z přístupu pana ministra Pelikána, který se tady dnes neukázal, od rána je omluvený. A teď je taky otázka – on už dal najevo, že ministrem nebude a nechce být – jestli tedy ještě vůbec přijde. Protože my nevíme, kdy bude ta další možná druhá vláda. Jestli vůbec dorazí, jestli se prostě tohle neprodlouží zase o nějaké dva tři měsíce. Protože pan ministr už prostě pracovat nechce, minimálně ve Sněmovně. A já to považuji za docela nehorázné z jeho strany. Takže jsem chtěl vyjádřit určitou nedůvěru v jednání pana ministra, protože on sám na to docela tlačil, na tyhle body. Chtěl, aby byly projednány co nejdříve, a teď se tady neukáže.

Takže já bych apeloval na hnutí ANO. A neříkám, že za to může pan předseda Faltýnek, ale apeloval bych na to, aby se toho někdo například ujmul. Máme tady institut, že to může vzít nějaký jiný ministr, a třeba by... (Poslanci se domlouvají mimo mikrofon.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím nepokřikujte na sebe. Takže já tedy musím říci k těm bodům 12 až 14, že z organizačního výboru mám stejně informaci, že nemáme informaci, že by někdo pana ministra zastoupil. Proto tyto body pro nepřítomnost nelze projednat, takže by byly stejně automaticky zařazeny na poslední pořadí v rámci prvního čtení. Takže tak jako tak s těmito body jsme – to jsem chtěl tedy oznámit až po projednání tohoto bodu. Takže teď tedy bychom asi rozhodli.

Já navrhuji, jestli máme rozhodnout o tomto jednom jediném bodu, že bychom tedy hlasovali o tom, že bychom ho přerušili. Nebo chcete hlasovat o celém tom bloku? Dobře. Takže bychom přistoupili... (O slovo se hlásí poslanec Výborný.) Prosím, pane poslaneče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Pane místopředsedo, jenom faktickou. Já se domnívám, že se týká i bodu 15 a 16.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já mám informaci, že 12,13,14. To jsou návrhy ODS, tam ta žádost není. Tedy respektive těch se to netýká, o tom informovat nemám. Takže zůstáváme u toho, co je – 12 až 14 by tady tak jako tak byly zařazeny na konec bloku prvních čtení, protože je nelze projednat.

A teď je tady návrh – vraťme se tedy zpátky – že bychom 11, 12, 13, 14 odložili do přítomnosti pana ministra.

Takže přistupme k hlasování. Je žádost o odhlášení. Já vás všechny odhlašuji. Prosím... Myslím, že se nám kvorum ustálilo. Budeme hlasovat o tom, že bychom přerušili body 11, 12, 13, 14 do přítomnosti pana ministra. (O slovo se hlásí poslanec Stanjura.) Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dneska odpoledne nemůžeme přerušit body, které jsme nezahájili, pane místopředsedo. My můžeme přerušit bod 11. To je určitě legitimní návrh. Pak musíme postupně zahajovat jeden bod za druhým a pak případně hlasovat o přerušení, anebo prostě zjistíte, že tady není předkladatel, a automaticky bez hlasování to jde pryč.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já jsem podobnou proceduru navrhoval. Že bychom se nejprve vypořádali s bodem 11 a tak jako tak bychom bod 12 až 14 potom vyřadili. Takže jestli tedy můžeme zůstat u té procedury, o které jsem hovořil.

Pan poslanec Chvojka. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Prostě z hlediska ministra spravedlnosti Pelikána tohle není opravdu dobrá práce. On dneska nejspíše bohužel makat nechce. Ale mě by zajímalo, co se týče toho návrhu na usnesení, a souhlasím s tím, že každým tím bodem se bohužel musíme zabývat zvlášť – jak zní ten návrh? Jestli budeme čekat na přítomnost ministra Pelikána, který už se ukázat nemusí, protože už se mu asi ve Sněmovně pracovat nechce, je znechucený podle svých slov, nebo na přítomnost ministra spravedlnosti, kterým může být už někdo jiný za pár týdnů? Takže mě by zajímala ta formulace, co se týče těch dalších bodů a přerušení těch bodů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nemám tady žádnou žádost o další vystoupení. Takže bychom hlasovali k bodu číslo 11. Mám tady návrh pana poslance Leo Luzara na přerušení do přítomnosti pana ministra. Přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přerušení do přítomnosti pana ministra, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 40. Přihlášeno 148 poslanců, pro 136, proti 3, zdrželo se 9. Návrh byl přijat. Tento návrh tedy přerušuji do přítomnosti pana ministra Roberta Pelikána.

Nyní jsme tedy měli v plánu projednat body 12 až 14. Nicméně pro nepřítomnost pana ministra spravedlnosti Roberta Pelikána – který je však řádně omluven, to musím dodat jako předsedající – není možno tyto body projednat, jelikož není zpravodaj a nemáme informaci na vedení Sněmovny ani na organizačním odboru, že

by ho někdo měl zastoupit. Takže já tímto tyto tři tisky – jenom konstatuji, že budou zařazeny na konec bloku prvních čtení.

Přistoupíme následně k projednávání bodu číslo

15.

Návrh poslanců Vojtěcha Munzara, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 77/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk číslo 77/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl pan poslanec Vojtěch Munzar. Pane poslanče, máte slovo. (Silný hluk v sále.)

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane ministře, vážení kolegové, vážené kolegyně. Rád bych vám jménem předkladatelů představil návrh na změnu zákona o dani z příjmu. A poprosil bych pana předsedajícího, aby ztišil sál.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, pane poslanče, rád vám vyhovím. Prosím, vážené paní poslankyně a páni poslanci, o klid. Jestli máte k projednání něco jiného, než co se týká projednávaného bodu, prosím popovídejte si mimo jednací sál.

Tak, pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Rád bych vám jménem předkladatelů představil návrh na změnu zákona o dani z příjmu. Tato novela je velmi prostá. Klade si za cíl vrátit snížené limity pro uplatnění daňových výdajových paušálů u příjmu ze samostatné činnosti na úroveň dvou milionů korun, a to i při podání daňového přiznání za rok 2018. To znamená, že by fakticky ke snížení limitu nedošlo.

Osob samostatně výdělečně činných je v naší zemi skoro jeden milion. Největším problémem malého podnikání je administrativa a nestabilita prostředí. Minulá Sněmovna snížením limitu – pozměňovacím návrhem, nikoliv vládním návrhem zákona – zvýšila mnohým živnostníkům administrativu a uvrhla je do nestabilního prostředí. Představte si situaci, že podnikáte a jednou přes noc, aniž by se změnil charakter vašeho podnikání, jste vrženi do spárů byrokracie a stát vám změni podmínky vašeho podnikání.

Snížení výdajových paušálů byl nesystémový krok, kterému nepředcházela ekonomická analýza, připomínkové řízení a odborná diskuse, zejména odborná diskuse se zástupci podnikatelů. A mně nepřijde fér stanovisko vlády, která nám vyčítá, že náš návrh neobsahuje podrobnou ekonomickou analýzu, a přitom obhájí zároveň snížení těch limitů, které takovou ekonomickou analýzu postrádalo. Toto snížení bylo dalším opatřením komplikujícím a omezujícím drobné podnikání, a to vše ve jménu zlepšení příjmu státního rozpočtu ve výši – a teď pozorně poslouchajte

– necelé desetiny procenta příjmu státního rozpočtu. Je to příklad toho, kdy se malým a aktivním házejí zbytečně klacky pod nohy místo toho, aby se aktivní lidé podporovali. Nejdůležitějším výrobním prostředkem pro tyto lidi je jejich čas. Čas, který vynakládají nejen na činnost jako takovou, ale také na to, aby sami sobě sehnali práci. A nyní jim stát řekl, že část tohoto výrobního prostředku, svého času, musí vynaložit pro stát na vedení administrativy spojené s placením daní.

Vláda ve svém stanovisku říká, že OSVČ stejně musí od jednoho milionu korun vést daňovou evidenci dokladů k DPH, takže je to jedno. Ale ono to jedno není. To není relevantní argument. U velkého množství OSVČ mohou převažovat výdaje u neplátců DPH, které pro účely DPH evidovat nemusí. Vláda však předpokládá, že musí evidovat tím pádem každý papírek, každou účtenku. Takže k nárůstu administrativy a její časové náročnosti tím snížením jednoznačně dochází.

Vláda ve svém stanovisku říká, že paušály poskytují výhodu podnikatelům s nižší materiálovou náročností, anebo chcete-li, tedy s vyšší přidanou hodnotou. Ale neměli bychom však také lidi v jejich úsilí podporovat? Neměli bychom podporovat podnikatele s vyšší přidanou hodnotou? Třeba IT specialisty, lékaře apod.?

Samotná hodnota těchto osob je obsažena v samotné definici OSVČ. Jsou samostatní, jsou výděleční, jsou činní, tzn. jsou aktivní. Jsou to lidé, kteří zaměstnávají sami sebe, mnohdy i někoho dalšího. Nevycherpávají náš sociální systém, naopak ho naplňují a zejména svému okolí poskytují své služby. A takových bychom si, stát a my tady v této slovně Sněmovně, měli vážit.

Pro živnostníky a drobné podnikatele jsou výdajové paušály to nejjednodušší. Nemusí papírovat a nemusí vést daňovou evidenci nákladů. Ušetřený čas mohou využít efektivněji na rozvoj svého podnikání. A pro stát si myslím je to také výhodné, protože vždycky vybere své zdravotní a sociální pojištění a pozitivní daň a má své jisté. Výdajové paušály totiž nenutí do daňových optimalizací. Výdajové paušály tu jsou od toho, aby živnostníkům zjednodušily život a snížily množství byrokracie. Místo papírování může živnostník využít svůj čas a energii daleko účelněji na rozvoj svého podnikání a na služby pro své okolí, tzn. nemusí být po nocích účetní.

Co se týká rozpočtových dopadů, už jsem to tady zmínil, očekáváme, že budou opravdu minimální. Snížení příjmu státního rozpočtu o necelou miliardu, vláda to odhaduje na 1 miliardu 200 milionů, takže tedy se vzácně shodujeme. Každopádně se jedná o částku do jedné desetiny procenta příjmu státního rozpočtu.

Pokud náš návrh projde, státní rozpočet to téměř nepocítí, ale desítky tisíc lidí budou mít jednodušší život. A o to by nám tady všem mělo jít především. Množství byrokracie odrazuje mnoho zejména mladých lidí od vstupu do podnikání a tento návrh to může změnit. Stát by tady neměl být od toho, aby každého živnostníka sedřel z kůže, ale naopak, aby vytvářel dobré podmínky pro aktivní občany. Naše rozhodnutí bude o tom, jestli chceme pokračovat ve vytváření novodobého státního daňového nevolnictví, nebo budeme postupovat rozumně a necháme lidi v klidu se nadechnout a v klidu pracovat. Pokud chceme zlepšit podnikatelské prostředí, chci vás všechny napříč politickým spektrem požádat, abyste náš návrh podpořili a umožnili jeho postup do druhého čtení.

Ted' se obracím speciálně na vás, milí kolegové a kolegyně z hnutí ANO. Mnohokrát jsme zde slyšeli od vašich představitelů, že podpoříte návrhy bez ohledu na politickou příslušnost předkladatelů, pokud ten návrh bude mít smysl. Chtěl bych tady zdůraznit, že to není pouze náš návrh. Tento návrh vychází z postojů a má podporu Hospodářské komory, Asociace malých a středních podnikatelů, Unie daňových poplatníků a dalších. Proto vás chci požádat o určitou velkorysost, abyste poslali tento návrh do druhého čtení. Ukažme všichni společně, že v této slovně Sněmovně napříč politickým spektrem, ukažme to, že živnostníci jsou pro nás zajímaví a že si jejich práce vážíme.

Děkuji za pozornost. (Slabý potlesk.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu navrhovateli, panu poslanci Vojtěchu Munzarovi. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jan Pošvář. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Pošvář: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, cílem této novely je navrácení limitů pro uplatnění výdajových paušálů na úroveň před poslední změnou. Vláda tento návrh projednala a zaujala stanovisko nesouhlasné. To je za mě vše. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu zpravodaji za vystoupení. Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášku, a je to pan poslanec Milan Hnilička. Takže pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Hnilička: Děkuji, dobré odpoledne, vážené kolegyně a vážení kolegové. Za náš poslanecký klub navrhuji zavrhnoutí této novely zákona.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pardon, já jsem vás špatně slyšel. Je to návrh na zamítnutí?

Poslanec Milan Hnilička: Zamítnutí propuštění do prvního, do druhého...

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já právě mám nějaký špatný odposlech. Prosím vás, můžete ještě jednou to nějak sdělit? (Reakce z pléna: Zařvi do mikrofonu.)

Poslanec Milan Hnilička: Já řvu. Slyšíte mě? Navrhuji zamítnutí prvního čtení novely tohoto zákona.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, zamítnutí v prvním čtení. Chápu. Takže já se ptám.... Prosím, pane poslanče, máte slovo. Pan poslanec Foldyna.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl bych za klub sociální demokracie říci, že budeme hlasovat proti zamítnutí, protože v minulosti jsme OSVČ tady v této Sněmovně ohraničili spoustou zákonů. Myslím si, že v této chvíli bychom jim měli pomoci, nebo myslí si to celý náš klub. Měli bychom vytvořit optimální podmínky a měli bychom se zaměřit na velké korporace, na velké daňové korporace, které tady vydělávají největší peníze, nikoli OSVČ. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nemám další přihlášku do... Ano, pan poslanec Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. To bylo velmi úsporné navržení zamítnutí, vlastně bezdůvodné. Je to legitimní, a tak mi dovolu, než přistoupíme k hlasování, abyste to neměli tak jednoduché, abych se vás pokusil přesvědčit, abyste pro OSVČ něco udělali.

Neustále slyším argumenty těch, kteří jsou proti snížení daní, případně proti zvýšení výdajových paušálů, že na to nejsou peníze. To je nejčastější argument. Když se podíváte do zamítavého stanoviska vlády např. k našemu návrhu na zrušení daně z nabytí nemovitosti, přišel by státní rozpočet o 11,5 miliardy nebo 12 miliard. Nejsou peníze, nejsou peníze, nemůžeme si to dovolit. Pak přijde vláda s opatřením, které ve veřejné dopravě má stát 6 miliard korun ročně. A na dotaz, kde na to vezmete, když pořád nejsou peníze, přijde premiér, podívá se do resortu, který sám řídil tři a půl roku, a má pro nás skvělou zprávu: Já jsem našel 170 miliard. No to je výborné! Máme 170 miliard díky tomu, že Andrej Babiš vypátral na ministerstvu, které sám předtím řídil. Paní ministryně tam byla náměstkyně, nevím, jestli pomáhala v hledání těch miliard, ale já to beru vážně. Máme 170 miliard, takže 6 miliard dáme na veřejnou dopravu pro soukromé dopravce a pro národní dopravce České dráhy, prostým odečtem nám zůstává 164 miliard korun. A když budu optimista, že tady vydržíme celé volební období, tak nám vychází 41 miliard korun českých na jeden rok, které Andrej Babiš minulý týden našel.

A máme několik možností, co s tím uděláme. Ta nejrozumnější je snížit daně. Pokud zrušíme daň z nabytí nemovitosti, to je 10 nebo 11 miliard, zůstává nám 30 miliard ročně. Můžeme snižovat DPH. Můžeme snížit daň ze závislé činnosti. Můžeme například o dva procentní body snížit sociální odvody našim zaměstnavatelům, tj. zhruba 28 miliard, a pořád by to vyšlo, pořád máme ty nalezené peníze. Podívejme se... (Odmlčuje se, protože za ním poslanec Faltýnek mluví s ministryní Schillerovou.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, já bych vás... (Poslanec Faltýnek se vrací na své místo.) Ano.

Poslanec Zbyněk Stanjura: To je v pořádku, já nikam nespěchám.

Podívejme se na tento náš návrh a já bych poprosil paní ministryni, jestli by vystoupila v rozpravě a nezkusila odhadnout dopady na rozpočet, pokud by tento návrh byl přijat.

Slyšeli jsme, jaký je počet OSVČ ročně. Ne všichni využívají výdajové paušály. Ale můžeme si vzít – a teď už máme poměrně čerstvá data – zaplacené daně z příjmů OSVČ za rok 2017. Já vím, že někteří mohou až v červnu, ale myslím, že většina podala na konci března. Kdybychom neměli aktuální údaje za zdaňovací období 2017, můžeme použít zdaňovací období 2016, tam bezesporu ty údaje máme k dispozici.

A když se podíváte o tu takzvanou daňovou úsporu – já říkám takzvanou, protože cílem tohoto návrhu není snížit daně, ale zjednodušit byrokracii a papírování, to je klíčové, a proto byly ty výdajové paušály zavedeny, ne proto, aby byly nižší daně –, tak můžeme dostat číslo, které nám je schopno verifikovat Ministerstvo financí. Já nechci pálit od boku, ale to číslo se bezesporu bezpečně vejde asi tak na sto let pro těch nalezených 170 miliard korun.

Pro ty, kterým se zdá, že výdajové paušály jsou velmi výhodné z daňového hlediska pro naše nejmenší podnikatele, mám takový příklad, který jsem jednou už použil tady z řečniště Poslanecké sněmovny. Představme si velké firmy. I ty největší. A představme si, že by měly ten nejvýhodnější daňový paušál, tj. 80 %, tzn. nemusely by vést výdaje, což je bezesporu lákavé ve velké firmě – tady vidím jednoho úspěšného velkého podnikatele, tak si asi představí, že by každý rok byl daňový základ 20 % jeho tržeb. Možná v tomto konkrétním případě se to daří, ale když se podíváte na daně a tržby našich největších podniků, tak to zdaleka není pravda, že by každý rok danily 20 % tržeb jako daňový základ. Ale když se podíváme na ten nejběžnější výdajový paušál, který není 80 %, ale 60 %, tak už se dostáváme k úvaze, že by naše střední, velké, největší podniky měly daňový základ 60 % svých tržeb, takže by danily těch 40 %. To by nám vzrostlo inkaso daně z příjmů právnických osob, že, paní ministryně? To by nám výrazným způsobem vzrostlo inkaso daně z příjmů právnických osob. My to nenavrhujeme. My si myslíme, že to zdanění je až až, zejména ty vedlejší náklady práce jsou příliš vysoké, a proto taky navrhujeme opakovaně snížení sociálních odvodů pro zaměstnavatele, aby mohli ušetřené peníze např. použít ve mzdové oblasti nebo na inovaci svých výrobních prostředků apod.

Pokud tento návrh odmítnete, nebo ti, kteří budou hlasovat pro zamítnutí, tak v zásadě v našem chápání světa jsou ti, kteří chápou OSVČ jako podezřelá individua. Jsou podezřelí, protože jsou nezávislí, moc toho po státu nechťejí, to je taky podezřelé. Podívejte se, jak čerpají nemocenskou – moc ne, no to je divné. Teď byla hitem posledních dnů a týdnů debata o karenční době. Nemají dovolenou, to je taky divné a podezřelé, tak proč jim ulehčovat situaci? A já si myslím, že bychom jim tu situaci ulehčit mohli a současně měli. Rozpočtové dopady jsou zanedbatelné. Zdaleka se netýkají těch avizovaných slev na jízdné ve veřejné dopravě.

Tak bych poprosil např. pana poslance Hniličku, kdyby nás zkusil přesvědčit, když navrhl zamítnutí, z jakých důvodů váš klub navrhuje zamítnutí. Protože jediný důvod, na který jsme přišli my – a můžeme se plést, a proto bych byl radši, kdyby to zdůvodnění bylo širší, resp. aspoň nějaké, protože nebylo žádné –, tak to bylo z důvodu toho, že jsou malí podnikatelé podezřelí, protože nepracují ve velkých firmách, nechťejí od toho státu mnoho. V zásadě chtějí jenom dvě věci: aby stát nepodnikal a současně aby jim nepřekážel v jejich podnikání. Tento návrh zákona, a

to přiznávám, nezlepší výrazným způsobem situaci malých podnikatelů, ale zlepší alespoň trochu.

Takže my stojíme o to, aby zákon prošel do druhého čtení, abychom mohli podrobně debatovat případné daňové dopady, které jsou skutečně minimální z hlediska celkového státního rozpočtu.

A protože jsme všichni politici a všichni usilujeme o hlasy našich voličů, tak chci připomenout, že je to jeden milion voličů, protože všichni OSVČ jsou pravděpodobně zletilí, tudíž pravděpodobně všichni mají volební právo. Nevím, kolik ho využívají, ale kdyby to bylo stejně procentuálně jako ve všech ostatních sociálních skupinách, tak to bude kolem 60 %, tj. 600 tisíc voličů. Tak pojďte společně s námi něco udělat pro těch 600 tisíc voličů. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci. Nyní přečtu omluvu. Z jednání Sněmovny se omlouvají od 17.15 do 18.30 z osobních důvodů pan poslanec David Kasal, mezi 17. a 19. hodinou z důvodu jednání pan poslanec František Elfmark, mezi 18. a 19. hodinou z pracovních důvodů pan poslanec Miloslav Janulík a dnes od 18 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů paní poslankyně Květa Matušovská.

Takže nyní mám do obecné rozpravy ještě jednu osobu... Teď se přihlásila paní ministryně, takže pan poslanec Ferjenčík... Tak jestli, paní ministryně, využijete přednostního práva? (Nemá zájem.) Tak počkáte. Takže pan poslanec Ferjenčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. My jako klub Pirátů podporujeme snížení byrokracie pro živnostníky. Myslíme si, že toto je krok správným směrem. Otázka je samozřejmě ten dopad ve chvíli, kdy větší komplikace jsou EET, kontrolní hlášení a související byrokracie. Ale i tento menší krok považujeme za rozumný. Ten rozpočtový dopad vzhledem k tomu, jak v tuhle chvíli rostou i daňové výnosy ve všech oblastech, podle nás je tak malý, že to za tu úlevu těm živnostníkům stojí, a proto ten návrh podporujeme.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. A nyní mám tady žádost v obecné rozpravě paní ministryně Aleny Schillerové. Prosím, paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Nepřijdu s dvěma miliardami. Dobrý den. Děkuji, pane předsedající, za slovo. Dámy a pánové.

Já vám to jenom vysvětlím, pane předsedo Stanjuro, že mícháte hrušky s jabkami. Pokusím se. Nejdřív k historii, jak vznikla tato právní úprava, kterou máme v podstatě v zákoně o dani z příjmů od 1. ledna 2018. Já byla už u toho, takže já si to pamatuji naprosto jasně.

Koaliční vláda bývalá – přišli s tím zástupci KDU-ČSL, ti tady dneska nevystupovali – přišla s návrhem, že chce vrátit tzv. paušalistům slevu na děti a manželku. Úkol, který dostalo Ministerstvo financí, když jsem tam v té době byla

v pozici náměstkyně ministra pro daně a cla, zněl vyhovět, protože tam hrozily různé další spory. Vyhovět, ale přijít s rozpočtově neutrálním řešením. Zázraky neumíme, takže se přišlo s řešením – kdyby se vrátily slevy na manželku a děti tzv. paušalistům, tzn. těm, kteří uplatňují výdajové paušály, myšleno tedy výdaje procentem z příjmů, které dosahují určitého stropu, tak by to činilo 2,5 mld. přesně. Mám ta čísla v hlavě, takže si je velice dobře pamatují.

To bylo v podstatě v rámci koalice neprojednatelné. Nikdo z bývalé koalice tady dnes nevystupoval. Takže jsme přišli s návrhem snížit strop na milion korun. Proč? Protože milion korun je hranice, kdy vzniká povinné plátcovství DPH, to znamená, kdy pro toho poplatníka, potažmo následně plátce, vzniká povinnost vést celou řadu evidencí a celou řadu dalších administrativních povinností. To znamená, že hlavní smysl, který mělo opatření spočívající ve výdajových paušálech, tak v podstatě se ztrácí, protože smyslem výdajových paušálů je právě zjednodušit administrativní náročnost. A to bylo jediné, na čem se na platformě bývalé koalice dalo domluvit. Celkově to znamenalo propad asi 1,3 mld. Takže ne 2,5, ale asi o miliardu a něco méně.

Pro rok 2018 jsme do zákona o daních z příjmů do tzv. balíčku na rok 2017 dali přechodná ustanovení, kde si ten poplatník může vybrat: buď tedy uplatňuje v té původní výši i s tím původním stropem a neuplatní si slevu na manželku a děti, anebo si uplatní slevu na děti a manželku. Měla jsem na to celou řadu příkladů – omlouvám se, dnes je tady nemám, ale samozřejmě je mohu komukoli poskytnout – celou řadu příkladů, kde ta nová právní úprava, pokud ten poplatník samozřejmě má děti a manželku, byla do určité poměrně vysoké hranice příjmů, asi 1,8, byla výhodnější a nová právní úprava než ta původní.

Takže tolik k historii, proč se to zavedlo, proč se tam dal ten strop.

Jinak k výdajovým paušálům. My nehodláme ani do budoucna sahat na výdajové paušály. Přestože jsou nejvyšší v Evropě, máme 80, 60 a 40 %, skutečně je pravda to, že nejvíc jsou využívány 60%, ale 80% využívají zemědělci, nicméně nehodláme s nimi nic dělat. Toto byla v podstatě jediná změna, která měla tyto fiskální důvody. A protože tam je to vlastně spojeno s tou hranicí plátcovství DPH, a tedy tím smyslem, kde se ztrácí smysl administrativní náročnosti.

Bylo tady řečeno mnoho o tzv. nespotřebovaných výdajích ve výši 170 mld. Teď tady nemám tu přesnou tabulku, ale už je v médiích a klidně vám ji, pane předsedo Stanjuro, pošlu. To jsou dvě různé věci. Skutečně existují nespotřebované výdaje ve výši zhruba necelých 170 mld; 100 mld. činí evropské peníze, 70 % (?) tuzemské peníze. Na tyto peníze, které jsou v jednotlivých kapitolách resortů a vznikly tím, že ty resorty v podstatě nestihly tyto peníze utratit, a tím pádem se jim překloupily do dalšího období na tzv. nespotřebované výdaje, se sahat podle rozpočtových pravidel nemůže. To znamená, to jsou peníze, které ty resorty mají k dispozici, a není možné je vázat na cokoli jiného. Ale pak jsou další peníze přidělené jednotlivým kapitolám a ty s nimi hospodáří. My se snažíme s péčí řádného hospodáře sledovat, jak se jim ty peníze daří utrácet. A je celá řada objektivních faktorů a důvodů, proč se to nedaří v tom daném čtvrtletí, to znamená, sledujeme to čtvrtletně z důvodu – připravuje se určitá stavební připravenost, soutěží se zakázky atd. A ty peníze, když se je nepodaří

v tom roce utratit, tak se překlopí do těch nespotřebovaných výdajů, na které podle rozpočtových pravidel už samozřejmě může dosáhnout jenom ta konkrétní kapitola. Takže se snažíme hledat rezervy v penězích, které si samy kapitoly stanoví, že nejsou schopny v daném období utratit, a ty podle priorit, které si stanoví vláda, potom použít na tyto priority. Takže nic víc, nic míň.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk několika členů ANO.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní ministryni. Přečtu omluvu. Pan poslanec Václav Klaus se omlouvá od 17.45 do konce jednání z pracovních důvodů.

Nyní mám jednu faktickou poznámku, pan poslanec Munzar, a následně přihlášku s přednostním právem, pan poslanec Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Chtěl bych stručně zareagovat na paní ministryni, na dvě věci, které tady zazněly v úvodu jejího vystoupení. První věc je ta historie a zavedení slev na děti. Podle mého názoru jsou slevy na děti prvkem sociální politiky státu, že chce podporovat rodiny s dětmi. A mně přišlo nešťastné to spojovat se snížením limitů pro uplatnění výdajových paušálů, protože ne každý živnostník, který má děti, uplatňuje výdajové paušály a ne každý živnostník, který uplatňuje výdajové paušály, má děti. Podle mě tady došlo k nešťastnému smíchání dvou oddělených věcí. To je první věc.

Druhá věc. Už jsem to tady říkal ve svém úvodním slově, co se týká těch povinností k DPH. Tam skutečně dochází k nárůstu administrativy. Takže jsme přidali těm, kteří jsou plátcí DPH, kontrolní hlášení a díky snížení limitu jsme jim přidali další administrativní povinnosti na evidování všech svých výdajových dokladů, které neobsahují DPH.

Takže to je jenom krátká reakce na paní ministryni. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tady mám další faktickou poznámku a je to pan poslanec Milan Hnilička. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Hnilička: Děkuji za slovo. Chtěl bych jenom říct, že po domluvě s paní ministryní financí stahuji svůj návrh na zamítnutí v prvním čtení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže vy stahujete svůj návrh, takže si škrtám. A nyní již s přednostním právem pan poslanec Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak nejprve chci poděkovat paní ministryni za to, že domluvila to stažení. Myslím, že nám to vytváří prostor k debatě o těch daňových dopadech. Ale paní ministryně říkala, že jsem smíchal jablka a hrušky. Tak kdybych použil podobnou metaforu, tak já o koze a paní ministryně o voze. Ale v pořádku.

Co řekla paní ministryně jako vysvětlení k tzv. nespotřebovaným nárokům, to já jsem věděl. Já tomu rozumím a potvrzuji, že to je tak, jak to říká paní ministryně.

Zkuste to vysvětlit premiérovi, ne mně, který našel ty miliardy. (Potlesk zprava.) Já jsem netvrdil, že jsou volné a že jsou k dispozici. Já jenom reaguji, že když byla kritika, kde vláda vezme 5,8 miliardy, někdo říkal 6 miliard, na slevy ve veřejné dopravě, tak pan premiér, a teď se to bralo z těch kapitol, jak jste říkala, nějak se poskládalo těch 5,8. Někteří, kteří se zajímáte o konkrétní kapitoly, teď nemyslím ministři, ale někteří z veřejnosti, říkají: ale my nechceme, aby se na ty slevy sahalo zrovna v kapitole například školství, technologické agentury, teď bych mohl jmenovat. A reakce pana premiéra byla: co to říkáte, vždyť já jsem našel 170 miliard, nikdo o nic nepříjde. Kouzlo! Vláda rozdává, nebo dotuje, jak to nazveme, 6 miliard, a nikdo o nic nepříjde! Kde se vzalo těch 6 miliard? Já tomu úplně nerozumím.

Já vím, že z nespotebovaných nároků. Ale pokud chceme vést například v ekonomické oblasti věcnou debatu, a potvrzuji, že s paní ministryní ji už roky vedeme, věcnou debatu, tak nemáme mást veřejnost tím, že jsme našli někde 170 miliard. To číslo je vymyšlené. Žádných volných 170 miliard není. Paní ministryně vysvětlila, proč tomu tak je. Já s tím vysvětlením souhlasím. Jenom ji poprosím, ať to řekne premiérovi. To je všechno. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji za vystoupení. A teď tady mám do obecné rozpravy pana poslance Ferjenčíka. (Jmenovaný komunikuje z lavice.) Pardon. Tak to já tady mám, že jsem si to neškrtl. (Pobavení v sále.) Tak to se omlouvám. A nyní tedy nemáme již nikoho přihlášeného do obecné rozpravy ani na faktickou poznámku. Takže tím pádem obecnou rozpravu končím a táži se na závěrečná slova. Je zájem? Není zájem ani od pana zpravodaje, ani od pana navrhovatele. A nemáme tady ani návrh na nějaké hlasování ohledně nějakých návrhů, protože návrh byl stažen. Takže nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejprve tedy rozhodneme o přikázání výboru garančnímu. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Já se tedy táži ještě pléna, zdali někdo navrhuje přikázání jinému výboru jako garančnímu. Nemám tady ten návrh. Nemám ani návrh na odhlášení. Přistoupíme k hlasování.

Zopakuji tedy, o čem budeme hlasovat. Budeme hlasovat o tom, zdali souhlasíte, že předložený návrh bude k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování číslo 41, přihlášeno je 155 poslanců, pro 139, proti nula, zdrželo se 16. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru, takže ukončuji tento bod a přistoupíme k dalšímu bodu, přičemž bych asi předal řízení schůze kolegovi.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za předání, pěkný večer všem.
Otvírám bod číslo

16.

Návrh poslance Jaroslava Foldyna na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 80/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych vás seznámil s návrhem a s důvodem toho, proč jsem podal tento poměrně z mého pohledu složitý zákon, nicméně jednoduchý. Jedná se o to, že v České republice pracuje skupina lidí, lodníků, zaměstnanců, kteří pracují na lodích, pracují v Holandsku. A oni se dostali díky státu a výkladu zákona do nezáviděníhodné situace. Já jsem si připravil spolu s kolegy, se kterými jsem připravoval tento návrh zákona, takový úvod do té problematiky. My jsme se tím zabývali celé dva roky v minulém volebním období. Dovolte mi, abych vás tedy stručně seznámil s neutěšenou situací českých lodníků, zaměstnanců na palubách lodí v Holandsku, kteří se dostali do nezáviděníhodné situace, a to díky smlouvě o omezení dvojího zdanění uzavřené mezi tehdejší Československou socialistickou republikou a Nizozemským královstvím v roce 1974.

V době po listopadu 1989 ustanovení o tom, že lodníci zaměstnávání v druhé zemi platí daně v zemi svého bydliště, bylo irrelevantní. Žádní čeští lodníci v minulosti v Holandsku nikdy nepracovali. Museli by být maximálně emigranty. Měli jsme tehdy Československou plavbu labsko-oderskou, tam byli všichni ti lidé zaměstnaní. Bohužel díky řekněme nepovedené privatizaci a neutěšeným poměrům při řešení splavnění Labe oni o tu svoji práci přišli.

Situaci se nepodařilo ani poté, když se ta privatizace nějakým způsobem dotáhla k lepšímu konci, nepodařilo se zaměstnat desítky a řekněme stovky českých lodníků na palubách českých plavidel a oni tak museli hledat svoji obživu v zahraničí. Většina těchto lidí začala pracovat v jiných zemích a jedna velká skupina v holandském království. Lodníci zaměstnaní v Holandsku byli až do září 2016 ujišťováni českými správci daně, že daně odvádějí v zemi, kde mají sídlo zaměstnavatelé. To je velmi obvyklá situace pro zaměstnávání. Je to takový úzus v Evropské unii, že tam, kde pracujete, tam daníte. Nicméně smlouva z roku 1974, smlouva, na kterou zapomněli nejen ti lodníci – ono není jejich povinností, aby tuto smlouvu znali – ale především na tuto smlouvu zapomněli správci daně v České republice, finanční úřady, tato smlouva nebyla na těch lodnicích, resp. tato povinnost nebyla na těchto lodnicích při jejich daňových příznáních vedlejší činnosti nikdy vymáhána státem. To se samozřejmě bohužel pro ně změnilo.

V září roku 2016 začaly finanční úřady v České republice vyzývat jednotlivé lodníky zaměstnané v Holandsku k podání daňového přiznání a zaplacení daně, a to zpětně od roku 2013. Následně jim byly vyměřeny pokuty za nepodané daňové

přiznání, které nelze prominout, které nelze prominout, ač jsme se o to tady pokoušeli, a úroky pozdě zaplacených daní v České republice. Úroky byly částečně prominuty tomu, kdo o to požádal.

Já vám mohu říct, že znám ty lidi z velké části osobně. Z velké části celá řada lidí, tam pracují celé rodiny, pracuje tam třeba otec a syn. A mohu vám říct, že jsou to zaměstnání, jakoby dělnická povolání, to je velmi náročná a namáhavá práce. Ti lidé se dostali do nezáviděníhodné situace, kdy po nich byly vymáhány tyto peníze, přicházely jim modré obálky s exekucními výměry. A já nechci říct proto, ale musím říct tu poznámku. Já jsem zažil dvě úmrtí. Moji kolegové, kterým bylo 54 a 56 roků, v té stresové situaci dokonce podlehl tomu, že zemřeli na infarkt. Já to neříkám, abych vás rozplakal, já vám to jenom chci říct, že to je fakt, to je skutečnost, v jaké se část našich zaměstnanců, část občanů České republiky nachází.

Zákonem stanovený výpočet daně v tuzemsku ze superhrubé mzdy navyšuje jejich hrubou mzdu. Ta je zpravidla na úrovni holandské minimální mzdy. Přepočtem nadhodnoceného kurzu eura na koruny o 34 % pojistného a sociálního, to byly ty částky, které byly na těchto lidech vymáhány. To jsou odvody tuzemských zaměstnavatelů, nikoliv zaměstnavatelů v Holandsku. Ti odvádějí pojistné ve zcela jiných režimech. Správce daně v Holandsku používá jiný výpočet než Česká republika. A správci daní v České republice navíc zahrnují do superhrubé mzdy i příspěvky holandských zaměstnavatelů na stravu a dopravu svých zaměstnanců z České republiky a z Holandska zpátky do jejich bydliště.

Úředníci finančních úřadů se domnívají, že lodníkům, kteří požádají správce daně v Holandsku o vrácení daně, budou vráceny celé rozdíly mezi brutto a netto mzdou. To však není pravda, neboť v Holandsku musí zůstat zdravotní a sociální pojištění. Lodníci tak de facto mají často navýšenu hrubou mzdu o 34 % pojistného, přičemž nevyužívají český zdravotní ani sociální systém, ani ho tedy nezatěžují. Neparazitují na naší společnosti, nechodí na sociálku, prostě hledají řešení pro sebe a své rodiny aktivně v Holandsku.

Další diskriminací ze strany českých správců daně je fakt, že se k jednotlivým lodníkům nepřistupuje jednotně. Že jsou zaměstnanci na jednom plavidle u jedné firmy a každý je v jiném postavení ve vztahu k českému správci daně. Je to podle toho, kde je jeho trvalé bydliště. Finanční správa v Holandsku vybírá nejen daně, ale i sociální pojištění. Není schopna oddělit tyto dvě položky, a proto je vyžádání si vratky z daně v Holandsku velmi a velmi složité. Některým lodníkům se opravdu vrátily rozdíly mezi brutto a netto mzdou, což však znamená, že jsou za dobu svého působení v Holandsku v pozici lodníka bez sociálního a zdravotního pojištění.

Situaci způsobenou (nesrozumitelné) smlouvou a zcela odlišným daňovým systémem obou států nemohou tito lidé, tito lodníci a jejich rodiny, sami vyřešit. Z velké části pobírají minimální mzdu, pracují turnusově, nemají ani čas, ani finance na to, aby si najímali odborníky, kteří by jim s tímto pomohli. Díky tomu, že se správci finančních úřadů neorientují v tzv. jednotlivých paragrafech této smlouvy, a to i z důvodu jazykové bariéry, jsou lodníkům zdaňovány i v České republice položky, které nejsou předmětem daně.

Lodníci, kteří si našli práci po zániku Československé plavby labsko-oderské v zahraničí sami a nezatěžovali český sociální systém, vozí do České republiky peníze vydělané v zahraničí, podporují svou spotřebou českou ekonomiku a daňový systém i ve výnosech DPH.

Návrh na úpravu § 6 odst. 13 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, by lodníkům zaměstnaným v Holandsku vyřešil absurdní a ojedinělou situaci a umožnil jim zůstat u stávajících zaměstnavatelů, kteří jsou s jejich prací vysoce spokojeni.

Musím vám k tomu říct, že čeští lodníci na rozdíl od těch zahraničních jsou absolventi učiliště, mají často střední vzdělání v tomto oboru, což je velmi ojedinělý obor v celé Evropě. Tito lidé nikdy nejsou na krku českému státu. Vždycky si najdou práci a aktivně ji hledají. Proto jsem se rozhodl, že jim pomůžu, protože jsou to opravdu moji kolegové z mé bývalé profese a znám tu situaci velmi dobře.

Vláda ve svém stanovisku k tomuto poukazuje na to, že připravuje řešení v daňovém balíčku Ministerstva financí od 1. 1. 2019. V něm navrhuje zrušení superhrubé mzdy. Je to však zlovolné řešení. Buď platit 19% sazbu hrubé mzdy jako ostatní zaměstnanci v ČR, v Holandsku platí minimální sazbu jenom 8,5 % z minimální mzdy, nebo 15% sazbu bez možnosti uplatnit slevy na dani na poplatníka, manželku a na děti na mateřské. Ve výsledku je druhá varianta ještě méně výhodná než ta první, Ministerstvo financí to však vydává za svůj vstřícný krok.

Jedná se mi tedy o to, abychom těmto lidem a lidem, kteří samozřejmě stále absolvuji toto odborné učiliště, které v Děčíně funguje, umožnili realizaci jejich života a jejich práce. Dovolte mi prosím, abych vás tímto požádal o podporu tohoto zákona a posunutí tohoto zákona do druhého čtení. Děkuji vám. Děkuji moc.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za uvedení návrhu a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Stanislav Fridrich. Je tu? (Ano.) Prosím.

Poslanec Stanislav Fridrich: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vyjádřím se k návrhu zákona, který předkládá pan kolega Foldyna. Návrh se pokouší řešit situaci odvádění daní z příjmů u českých lodníků zaměstnaných na palubách lodí u zaměstnavatelů se sídlem v Nizozemsku. Je pravdou, že se všemi zeměmi EU kromě Nizozemí má ČR uzavřeny smlouvy o zamezení dvojího zdanění, podle kterých jsou příjmy ze závislé činnosti zdaňovány v zemích, v nichž má sídlo zaměstnavatel. Ve vztahu k Nizozemí je však výjimečně uzavřena smlouva s odlišnou právní úpravou. Smlouva o zamezení dvojího zdanění s Nizozemím z roku 1974 totiž stanovuje výjimku, podle které se daně ze závislé činnosti, mimo jiné u lodníků, platí dle místa jejich bydliště, tj. v ČR. Je to podle odst. 3 dané smlouvy mezi Nizozemím a ČR z roku 1974.

Jak už tady bylo řečeno, údajně byli všichni tito lodníci ujišťováni našimi úřady, že daně mají platit v místě, kde sídlí jejich zaměstnavatel, takže tito lidé platili tyto daně v souladu s tímto ujištěním. V rámci automatické výměny informací mezi finančními správami v zemích EU však začala Finanční správa ČR vymáhat po těchto

lodnicích od roku 2016 doplacení daně za tři roky zpětně, a to včetně sankčního příslušenství.

Změna zákona tady navrhovaná se však dle mého mínění nedotýká samostatné podstaty problému. Za prvé odstraňuje superhrubou mzdu z příjmů ze závislé činnosti ze zahraničí. Odstranění superhrubé mzdy pouze v tomto konkrétním případě – příjmy ze zahraničí – a její ponechání pro všechny ostatní poplatníky je diskriminační a nesystémové i pro naše občany. Navíc Ministerstvo financí předložilo návrh zákona, kterým superhrubou mzdu odstraňuje z celého zákona o daních z příjmů, tedy jak ve vztahu k příjmům v ČR, tak i v zahraničí. Upravuje odečitatelnost povinného pojistného od dílčího základu daně z příjmů ze závislé činnosti v zahraničí, pokud poplatníkovi plyne příjem ze státu, s nímž má ČR smlouvu o zamezení dvojího zdanění, a příjmy podle této smlouvy podléhají zdanění ve státě, kde má zaměstnanec bydliště. Odečitatelnost povinného pojištění v tomto konkrétním případě je taktéž nedůvodně diskriminačním daňovým zvýhodněním oproti ostatním daňovým rezidentům. Navíc není jasné, zda má být odečítáno pojistné placené zaměstnavatelem, nebo zda se má odečítat také pojistné placené zaměstnancem. A návrh zaměňuje instituty trvalého pobytu a daňového rezidentství, což nejsou totožné instituty, a každý má jiný právní význam a z toho různé plynoucí daňové důsledky. Z tohoto důvodu nemohu tento návrh zákona doporučit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám přihlášky... Hlásí se pan předkladatel. Prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Já si dovolím jednu poznámku, přátelé. Kdyby tomu tak bylo, jak tady můj kolega přednesl, já bych žádný návrh zákona nepodával. Kdyby tomu tak bylo, že finanční úřady nebo Finanční správa vychází těmto lidem vstříc a hledá řešení, já bych opravdu žádný návrh zákona nepodával. Když s tím budeme souhlasit, nepůsobíme českému rozpočtu žádnou větší škodu, ale vyřešíme život lidí, několik desítek – nebo ne desítek, to bych řekl špatně – několik stovek rodin, které jsou závislé na této práci svých otců, manželů, dětí a živitelů. Těm to velice pomůže. Neohrozíme tím vůbec rozpočet.

Já vás chci ještě jednou poprosit, pusťme tento zákon do druhého čtení, projednejme to a vytvořme podmínky pro to, co jsme tady zkazili. Ti lidé by chodili do práce v ČR, kdyby se v této zemi vyřešila splavnost Labe před 20 lety, kdybychom byli schopni to vyřešit zítra, ale víte dobře, že jak se tady projednává splavnění Labe 20 let, výsledek je nula, tak prostě tato část české veřejnosti, která je závislá na svém řemesle, si hledá uplatnění v zahraničí a nepřipravuje český rozpočet o žádné peníze tím, že chodí na sociálku, aby si tam chodila pro dávku. Oni nám vozí peníze ze zahraničí a my jim vytváříme daňové problémy, které oni nejsou schopni řešit. A prosím vás, na toto berme zřetel. Jestli říkáme, že je to dobré pro Českou republiku, tak je to dobré pro Českou republiku teprve v okamžiku, když je to dobré pro občany České republiky, a proto na vás apeluji, podpořte mi tento návrh zákona! Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já bych poprosil jenom řečníka, aby vysvětlil, protože ten návrh je navržen ke schválení v prvním čtení, tak jestli ten návrh stahujete, nebo jestli... (Posl. Foldyna: Ne.) Nestahujete návrh schválit v prvním čtení. Dobře.

Nyní mám přihlášenu do rozpravy paní ministryni Schillerovou.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já budu teď trochu asi delší. Budu mluvit z hlavy, protože si ten příběh velice dobře pamatuji. Vysvětlím vám, o co tady jde, a skutečně je mi upřímně těch, já nevím, 300–350 lodníků zhruba upřímně líto.

Vzniklo to tak, že ČR má velice dlouho uzavřenu smlouvu s Holandskem, tzv. smlouvu o zamezení dvojího zdanění, podle které u určitých profesí, které nemají pevně stanovené místo, což jsou třeba letci – to nejsou jenom lodníci, to jsou letci, lodníci, vysokoškolská profese – se zdaňuje podle tzv. střediska trvalých zájmů, když to řeknu přesně. To znamená, zkoumá se, nejen kde bydlí, ale kde platí různé poplatky, kde žije jeho rodina atd. To se zohledňuje celá řada faktorů.

To znamená, že většina těchto lidí podle této smlouvy zdaňuje v České republice, myslím teď české občany samozřejmě. Dokonce tento typ smlouvy má Česká republika uzavřený s celou řadou jiných zemí, podobný a stejný typ smlouvy na stejném principu má uzavřený velká řada zemí EU, třeba i včetně Slovenska. Teď je tady všechny nemám. Dokonce OECD zvažuje, že tento princip, a už se to projednává na platformě OECD, že tento princip zdanění bude zaveden do vzorové smlouvy, které slouží jako vzorové pro sjednávání pro smlouvy o zamezení dvojího zdanění. To znamená, že tito lodníci podle této smlouvy měli v devadesáti procentech, protože většina z nich má středisko trvalých zájmů v České republice, měli zdaňovat odkážíva v České republice.

Ty příběhy jsou různé. Já jsem s nimi opravdu jednala x-krát, x hodin. Řada z nich mně ještě dodneška píše na Facebooku s jinými problémy, takže jsem s nimi byla opravdu ve velice pevném kontaktu a ty osudy znám. Tak prostě celá řada z nich z nějakého důvodu ty daně buď platila do Holandska, nebo je třeba neplatila vůbec. Většinou to bylo tak, že je platila v Holandsku. Samozřejmě že tam selhala celá řada dalších věcí. Možná i ti zaměstnavatelé, možná se to mělo zkoumat. A ten případ je každý případ jiný, protože oni zase měli předložit potvrzení o tzv. domicilu. Je to prostě x různých příběhů.

Finanční správa, pokud tyto případy zjistila – ona je nemá šanci zjistit. To jsou zaměstnanci. Takže my nemáme žádný registr a evidenci, nebo Finanční správa nemá evidenci zaměstnanců. Tak pokud je zjišťovala, tak už někdy od roku 2011 tyto případy zdaňovala, když zjistila, protože výměna informací v té době se děla spíš ad hoc než automatizovaně a plynule. V roce 2016 byla nasazena na základě dohod o mezinárodní spolupráci při správě daní tzv. automatická výměna informací a ty informace začaly natékat na Finanční správu ve velkém množství, komplexně a automatizovaně. A tím začal celý tento problém, že se začala zahajovat řízení za účelem vyměření této daně, což v České republice je možné až tři roky zpátky.

Když jsme zjistili tento problém, okamžitě jsme nějakým způsobem začali jednat s lodníky, s Finanční správou, aby se to vyjasnilo. Přijala se – od roku 2011 už Finanční správa měla metodický pokyn, který byl na stránkách. Nicméně přijala další, zpřesňující, zavedli jsme opatření – protože většina těch případů je Děčín a okolí, pár jich je i různě v republice, tak aby se tomu věnovali specializovaní úředníci, protože ne každý úředník prostě s tímto má zkušenost. Zavedli jsme celou řadu opatření. Nicméně zavedli jsme možnost promíjení sankcí. Tu daň prominout nelze. Vedli jsme jednání, vysvětlovali jsme to na půdě rozpočtového výboru. Psali jsme, odpovídali jsme na dopisy. Prostě prominutí daně podle § 260 daňového řádu má striktně stanovená pravidla, která na tento případ nedopadají, a to prominutí prostě není možné. Zákon říká buď při živelních pohromách, mimořádných živelních pohromách, anebo v případech, kdy prostě došlo k nesrovnalostem vyplývajícím z nějaké rozdílnosti úprav, což není tento případ.

Takže zavedli jsme, nebo Finanční správa zavedla opatření značného prominutí sankcí. Dokonce případy, kde to lodníci do určitého období přiznali, tak se ve sto procentech promíjelo. Pak po určitém období už se promíjelo nějakých v šedesáti procentech, pokud samozřejmě tam nebyly některé jiné eliminující skutečnosti. Ale většina těch sankcí – já jsem dokonce měla takovou statistiku, kterou jsem předkládala svého času rozpočtovému výboru minulé Poslanecké sněmovny, a tam bylo evidentní, že nějakých šedesát, sedmdesát procent těch sankcí bylo prominuto. Nicméně daň zaplacená být musí. Ale přesto se zavedlo pravidlo, že se v maximální možné míře bude povolovat splátkování. Tam je to možné až na dobu šesti lety. A zase sankce vyplývající z toho splátkování, tam je úrok, tak ten se bude také v maximální možné míře promíjet. Takže se skutečně udělalo, co se v rámci legislativy udělat mohlo.

Ta věc spočívá v tom, že oni mají platit daň v České republice, ale jak bylo správně řečeno, tak sociální a zdravotní platí v Holandsku. Byly případy, a já osobně jsem se zavázala, že každému tomuto případu se bude věnovat Ministerstvo financí, a já osobně jsem to sledovala ještě v pozici náměstkyně, že pokud byly případy, že ten lodník měl podezření, že byla odvedena i daň v tom Holandsku včetně toho sociálního a zdravotního – protože oni to velice přesně odlišují. My jsme jednali s holandskou správou. Generální finanční ředitelství jednalo dvakrát s holandskou správou. Apelovali jsme a žádali jsme, a bylo nám to přislíbeno, že budou ty věci vyřizovat promptně. Takže dokonce byl případ – já jsem nabídla, že se budou obracet na ministerstvo financí s tzv. žádostí o dohádovací řízení. To znamená, že pokud nám dodají doklady a uvedou, že to podezření mají, tak my se obrátíme na holandskou stranu a budeme žádat v rámci dohádovacího řízení narovnání a úpravu. Dokonce vám řeknu, že v jednom případě, kdy nám skutečně lodník veškeré doklady dodal, se nám podařilo to, že holandská daňová správa mu vrátila tři tisíce eur.

Problém je ten, že v Holandsku je tzv. zdanění, které je vlastně dáno podle jednotlivých pásem, progresivní. Takže zatímco holandští lodníci by třeba na území České republiky nepatřili k nízkopříjmovým skupinám, ty příjmy se pohybují dva až tři tisíce eur, tak v Holandsku je to nízkopříjmová skupina, která zdaňuje osmi procenty. Myslím daň z příjmu. Ale my tam máme i letce. Máme tam i vysokoškolské pedagogy. Ti zdaňují třeba pětadvaceti procenty, třiceti procenty. Takže my jsme

požadavky na přejednání smlouvy, navíc přejednání smlouvy je otázka dvoustranné dohody a Holandsko dlouhodobě nechce s námi přejednávat smlouvu z jiných, závažnějších důvodů, by znamenalo, že bychom přejednávali pro nějakou skupinu marginální, navíc proti fiskálním zájmům České republiky, což samozřejmě nepřípadá v úvahu. A co by tomu zase řekla skupina, která zdaňovala by pětadvaceti a třiceti procenty.

Já budu rozhodně proti tomuto návrhu, a to zejména proto, že je nesystémový. Je navrhováno zrušení superhrubé mzdy, protože přestože jsme se to snažili vysvětlovat, tak lodníci mají pocit, nebo jejich zástupci, že tím, že je u nás konstruována daň z příjmu z tzv. superhrubé mzdy, tak jako by to sociální platili dvakrát, což samozřejmě tak není. Je to o konstrukci, o jakési daňové konstrukci, která se tady v roce 2012 zavedla. Ale já považuji za naprosto nesystémové, aby se zrušila superhrubá mzdy pouze pro marginální část příjmu. Pro příjmy ze zahraniční a všem ostatním se to takto nechalo. Nehledě na to, že to nebude, pane poslanče Foldyno, 15 %, ale bude to efektivní sazba 20,1 %. Potřeba si to zapamatovat. Protože my dneska máme samozřejmě 15 % pro superhrubou mzdu, ze superhrubé mzdy, což je efektivní sazba 20,1. Těch 19, o kterých mluvíte, to je navrhovaná úprava v daňovém balíčku na rok 2019.

Takže jinými slovy, my navrhujeme komplexně zrušení superhrubé mzdy v daňovém balíčku, který je momentálně po mezirezortním připomínkovém řízení, to znamená, nešel ještě na vládu, a tam navrhujeme snížení té sazby. To znamená, dnes je to sazba – bavím se o zaměstnancích – 20,1 %, tak navrhujeme snížení na 19 %. Takže je potřeba si toto uvědomit, že jednak dosáhneme jakési nerovnosti, to znamená, vyjme se vlastně – zrušíme superhrubou mzdu pro určitou skupinu poplatníků, a ještě ne pro všechny jejich příjmy, i když oni mají převážně příjmy ze zahraničí, a ještě vlastně budou zdaňovat tedy částku o 20,1 %. Já to odmítám z toho důvodu, že to chceme řešit systémově a zrušit superhrubou mzdu en bloc. Tím pádem dopadne i na lodníky. Děkuji.

Ale samozřejmě do budoucna i tento návrh by se jich týkal pro futuro, nikoliv zpětně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Návrh na zamítnutí zatím neregistruji. Mám tady nejdříve faktickou poznámku od paní poslankyně Válkové. Svoji přihlášku ruší. Dobře.

V tom případě tady mám dvě omluvenky. Z dnešního jednání se od 18. hodiny do konce jednání omlouvá pan poslanec Benešík a stejně tak se nám od 18. hodiny do konce dnešního jednání omlouvá paní poslankyně Válková z pracovních důvodů.

Nyní se mi jako první přihlásil pan poslanec Foldyna. Také ne? Dobře. Prosím.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jménem poslaneckého klubu žádám o přestávku v délce 30 minut na poradu klubu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Je tady návrh na přestávku 30 minut. Nevím, jestli tu bude nějaký protinávrh, ale pokud není, v tom případě vyhlašuji přestávku do 18.30 hodin.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pane předsedající, dámy a pánové, protože předpokládáme, jaký bude výstup klubu sociální demokracie po přestávce, prosíme potom my o přestávku na poradu poslaneckého klubu TOP 09 od 18.30 hodin do 19.00 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pokud nebudou nějaké jiné návrhy, tak v 19.00 má končit jednání, takže já si nemyslím, že by bylo vhodné, abychom se sešli. V tom případě ten bod bude přerušen a stejně tak bude přerušena schůze do 9.00 hodin zítřejšího dne, kdy začneme odpověďmi na písemné interpelace.

Děkuji všem a přeji příjemné porady klubů.

(Jednání skončilo v 18.02 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
12. dubna 2018
Přítomno: 144 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Je 9.00, dobré ráno, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená členko vlády (v sále je pouze ministryně Šlechtová). Můžeme pokračovat, děkujeme vám.

Zahajuji třetí jednací den 12. schůze Poslanecké sněmovny, všechny vás tu vítám. Poprosím vás, abyste se přihlásili svými kartami, případně mi sdělili, kdo hlasuje kartou náhradní. Poprosím vás, abyste se už usadili na svých místech.

Sdělují, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně – dlouhý seznam je to dneska. Ivan Bartoš do 14.30 z rodinných důvodů, Jiří Běhounek z pracovních důvodů, Andrea Brzobohatá z pracovních důvodů. Petr Dolínek do 10.45 z pracovních důvodů, František Elfmarek z pracovních důvodů, Petr Gazdík z pracovních důvodů, Josef Hájek z důvodu zahraniční cesty, Tomáš Hanzel do 14 hodin z pracovních důvodů, Jaroslav Holík z důvodu zahraniční cesty, Tereza Hyťhová do 13 hodin z osobních důvodů, Milan Chovanec ze zdravotních důvodů, Monika Jarošová ze zdravotních důvodů, Pavel Jelínek z pracovních důvodů, Marian Jurečka z důvodu zahraniční cesty, David Kasal ze zdravotních důvodů, Martin Kolovratník z pracovních důvodů, František Kopřiva z pracovních důvodů, Pavel Kováčík ze zdravotních důvodů, Věra Kovářová ze zdravotních důvodů, Robert Králíček do 15 hodin z pracovních důvodů, Karel Krejza z osobních důvodů, Jana Levová z pracovních důvodů, Jan Lipavský z pracovních důvodů, Zuzana Zahradníková Majerová bez udání důvodu, Karla Maříková z důvodu zahraniční cesty, Jiří Míhola z pracovních důvodů, Patrik Nacher od 13.30 do 19 hodin z pracovních důvodů, Zdeněk Ondráček z důvodu zahraniční cesty, Petr Pávek do 12 hodin z pracovních důvodů, Mikuláš Peksa od 9.30 do 11.15 z pracovních důvodů, Vojtěch Pikal z osobních důvodů, Pavel Plzák z důvodu zahraniční cesty, Michal Ratiborský do 15 hodin z pracovních důvodů, Pavel Růžička z pracovních důvodů, Jan Řehounek do 15.30 z pracovních důvodů, Karel Schwarzenberg z pracovních důvodů, Antonín Staněk z pracovních důvodů, Julius Špičák z pracovních důvodů, Karel Tureček z rodinných důvodů, Vlastimil Válek do 12 hodin z pracovních důvodů, Jiří Valenta z důvodu zahraniční cesty, Radovan Vích z rodinných důvodů, Radek Zlesák z pracovních důvodů.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš do 14.30 z pracovních důvodů, Klára Dostálová z důvodu zahraniční cesty, Lubomír Metnar z důvodu zahraniční cesty, Jaroslava Němcová do 11 hodin a pak z odpoledního jednání z pracovních důvodů, Robert Pelikán do 11 hodin z pracovních důvodů, Robert Plaga z pracovních důvodů, Martin Stropnický ze zdravotních důvodů, Ilja Šmíd do 13 hodin z pracovních důvodů, Adam Vojtěch do 11 hodin z pracovních důvodů.

Dodatečně ještě přišla omluva pana poslance Radka Kotena od 12 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Vypořádali jsme se s omluvami a můžeme pokračovat. Dnešní jednání zahájíme bodem 67, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 proběhne jejich slosování.

Přistoupíme tedy k bodu

67.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Jako první máme interpelaci poslance Zbyňka Stanjura ve věci stavby I/11 Prodloužená Rudná, Hranice okr. Opava – zařazení do sítě TEN-T a jeho zařazení do seznamu prioritních dopravních staveb dle nařízení vlády č. 283/2016 Sb., sněmovní tisk 100. Tato interpelace byla přerušena.

V tuto chvíli dávám slovo panu poslanci Stanjurovi, aby přednesl svoji interpelaci. Prosím, máte slovo. A nemáte, omlouvám se. (Nebyl zapnutý mikrofon.)

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Hezké dopoledne, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové. Text mé interpelace je sněmovní tisk 100. K tomu je i odpověď pana ministra. Chtěl bych, abychom o tom problému mohli dneska chvíli diskutovat.

Já jsem se pana ministra ptal na dvě otázky, a to zda ten úsek spojení západní části kraje s Ostravou a s dálniční sítí Prodloužená Rudná je součástí TEN-T a zda souhlasila anebo nesouhlasila Evropská komise se zařazením této stavby do seznamu prioritních staveb, které jsme přijali zákonem v červnu roku 2016. V odpovědi pan ministr konstatuje, že ta komunikace není součástí sítě.

K tomu bych chtěl podotknout, že existují grafické podklady. Myslím, že všichni, kteří se zajímají o dopravu, vědí a jsou schopni si je nalézt, kde jsou definovány komunikace a železnice, které spadají do TEN-T. Ovšem kromě toho – a tam skutečně Prodloužená Rudná není a to jsme věděli všichni, kteří se tím problémem zabývají. Ale kromě toho, že TEN-T, tak existuje něco, co se nazývá v té evropské hantýrce primární městský uzel. A pokud existují primární městské uzly, a v naší republice to jsou v podstatě dva, to je primární městský uzel Praha a primární městský uzel Ostrava, kde jsou definované podmínky, aby to území splňovalo charakteristiku a mohlo se s ním pracovat jako s tím městským uzlem, mimo jiné, že to je aglomerace, která má minimálně jeden milion obyvatel. To platí jak v rámci Prahy, tak v rámci Moravskoslezského kraje.

Skupina, já nevím, jestli skupina nebo jeden či jedna europoslankyně se obrátila v listopadu loňského roku vlastně s obdobnými dotazy na komisařku pro dopravu a pátrala po tom, jak by mohl být uplatněn a jak by mohl být interpretován městský uzel Ostrava. Ta odpověď, kterou má k dispozici jak Ministerstvo dopravy, tak my, jasně říká, že je to v kompetenci České republiky. Dokonce si myslím, že je to možné definovat stavby, které patří do toho městského uzlu bez konzultací či bez souhlasu Evropské komise. V tomto ohledu si myslím, že Ministerstvo dopravy zaspalo.

Vlastně bych řekl, že v reakci na ten dokument a na oficiální interpelaci europoslanců v únoru letošního roku náměstek pana ministra poslal dotaz na Evropskou komisi, jaké stavby by mohly být uplatněny v rámci městského uzlu Ostrava.

Já jenom připomenu, že v rámci toho městského uzlu mohou být zahrnuty do té množiny TEN-T staveb i přípojné komunikace, pokud představují připojení na TEN-T, což v případě Prodloužené Rudné bezesporu je, že to je přímo prodloužení na D1. Další stavby, které představují přípoj na letiště, což v tomto případě je opět potvrzeno, protože ta D1 vede až k letišti Mošnov, resp. je tam sjezd z D1 letiště Mošnov. A stejně tak ta Prodloužená Rudná umožňuje příjezd k nádraží Ostrava-Svinov, které bezesporu je součástí TEN-T.

Ministerstvo dopravy zopakovalo svůj argument, že se nakonec rozhodlo, resp. potvrdilo, že v tom původním návrhu zákona byla i Prodloužená Rudná. Pak se Ministerstvo dopravy rozhodlo – a já přiznávám, že je to hraniční rozhodnutí, zda ta stavba tam patří, nebo nepatří – tak se rozhodlo, že v nařízení vlády, které definuje ty prioritní dopravní stavby, Prodloužená Rudná nebyla, s odůvodněním, že nechtěli ovlivnit, případnými problémy s Prodlouženou Rudnou nechtěli ovlivnit těch ostatních devět staveb. S tímto vysvětlením jsem spokojen, v zásadě s ním souhlasím, jenom dlouhodobě jsme ve sporu, nebo v názorovém sporu, abych to upřesnil, s Ministerstvem dopravy, že si myslím, že nic nebránilo tomu, aby Prodloužená Rudná byla zařazena mezi prioritní dopravní stavby jiným nařízením vlády. To riziko skutečně existuje, a pokud by došlo k tomu, že by to nařízení vlády bylo napadeno, neohrozili bychom těch ostatních devět staveb.

To znamená, podle mého názoru je Prodloužená Rudná součástí uzlu sítě TEN-T, protože díky tomu, že to projednáme v dubnu, tak můj první doplňující dotaz na pana ministra je, zda už přišla odpověď na žádost náměstka Čočka z Bruselu, a pokud ano, jestli by mě i vás s tou odpovědí mohl seznámit.

Co chci ale říct, že tady máme promarněnou šanci, a netýká se to pouze Ostravy, ale i Prahy, protože možnost TEN-T už existuje pět let a vlastně Česká republika to vůbec nevyužila. Podle mých informací v tom městském uzlu Ostrava není žádná stavba a v městském uzlu Praha je pouze propojení, když to řeknu zjednodušeně, brněnské a hradecké dálnice a to samotné propojení je součástí TEN-T. Takže si myslím, že bychom mohli pomoci jak aglomeraci Ostravska, tak i Praze, pokud bychom ten institut využívat mohli.

Takže kromě těch dvou dotazů, které jsem dal na pana ministra, mám třetí, závěrečný. Přesto, že je to pozdě, tak pořád ten institut využít můžeme, takže se chci zeptat, zda... (S ministrem dopravy v tu chvíli hovoří jiný poslanec.)

To je těžké, když tady mluvím s panem ministrem a někdo jiný ho ruší. Pak mi pan ministr nebude moci odpovědět a nebude to jeho vina.

Takže první dotaz, zda přišla odpověď od náměstka Čočka, co Ministerstvo dopravy dělalo pět let, proč to nevyužilo, proč se vlastně poprvé zeptalo, jak s tím ministerstvo může pracovat, až po odpovědi komisařky pro dopravu na dotaz či podněty českých europoslanců a zda plánujeme jak v tom městském uzlu Ostrava, tak v městském uzlu Praha přidat nějaké další stavby, které by mohly využít té šance, že jsou v síti TEN-T. To není formalita. Pro ty z vás, kteří se dnes a denně nezabývají

dopravní infrastrukturou, tak je to jedna z podmínek čerpání evropských peněz. Je fakt, že čas se krátí, jsme v dubnu 2018, nicméně nějaký čas ještě existuje, abychom případně mohli stavby spolufinancovat z evropských peněz.

Chci jenom připomenout a zase říct, že je mi líto, že je to skoro dva roky od té doby, co jsme tady přijali zákon, a co se týče EIA, na Rudné se vlastně nezměnilo vůbec nic. Neznamená to, že se tam nic neudělalo, ale fakticky se nezměnilo vůbec nic, protože ta EIA pořád není a myslím si, že kdybychom využili to nařízení vlády, tak jsme aspoň tu EIA mít mohli. Já souhlasím s tím, že to není jediný problém a že tím, že by ta EIA byla vydaná, by se všechno vyřešilo. To je pravda, ale takhle jsme vlastně pořád "v bodě nula". Pro ty z vás, kteří to neznají, tak komunikace je v zásadě hotová, chybí tam 400 metrů a díky tomu trpí zejména městský obvod Ostrava Poruba, možná i Krásné Pole a dnes a denně negativní dopady zvýšené automobilové dopravy dopadají na desetitisíce občanů. K tomu samozřejmě je to méně komfortní spojení občanů a podnikatelů ze západní části Moravskoslezského kraje, protože kdyby to bylo hotové, tak v zásadě mají komfortní připojení na dálniční síť a na D1 a současně na to nádraží Ostrava-Svinov, kde ta spojka vlastně z D1 směrem k nádraží je vybudovaná a je velmi pohodlná pro všechny, kteří chtějí používat veřejnou dopravu.

Děkuji panu ministrovi za odpovědi na mé dodatečné dotazy.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče, a prosím pana ministra.

Ministr dopravy ČR Dan Ůok: Vážený pane předsedo, vážený pane poslanče, vážené paní poslankyně, vážení pání poslanci, pokud jde o Prodlouženou Rudnou, tak bych tady chtěl říct, a to bude odpověď na jeden dílčí dotaz, je pro tuto stavbu nová plnohodnotná EIA vydána, byla vydána konkrétně 30. listopadu roku 2017, a tím pádem je platná. Tím, co současně blokuje realizaci této stavby, rozhodně není dneska EIA, ale nedořešená věcná břemena a problém s jistým panem doktorem, který je tam dlouhodobě. Já souhlasím s tím, že tady na té stavbě se ukazuje, stejně jako na mnohých jiných, ale Prodloužená Rudná je toho velkou ukázkou, že někdo, kdo má dostatečnou znalost právních předpisů a využívá všech možností, jak odvolání, tak i přepisování toho pozemku nebo věcných břemen z jednoho na druhého, je schopen tu stavbu dlouhodobě blokovat. Já jsem s tím pádem jednal a konkrétně on má představu, že dostane nějaké odškodné za nemajetkovou újmu. Nechápu proč a je to docela složité. Mám ale informaci, že by se to snad mohlo posunout.

Nicméně co se týče problému rozšířeného výkladu TEN-T v městských uzlech, tak musím konstatovat, že to rozhodnutí nebo dopis a vyjádření paní komisařky Bulc bylo i pro nás překvapivé, protože předtím byla interpretace nařízení 1315/2013 ze strany útvaru Komise velmi rigidní. Například v Praze při první výzvě CEF neuspěla žádost o financování z fondu CEF pro stavbu Praha-Vysočany – Lysá nad Labem. S financováním této tratě, která navíc prokazatelně tvoří páteř hlavní sítě TEN-T v železničním uzlu Praha, Komise nakonec souhlasila až ve druhé výzvě a po výměně

mnoha argumentačních dopisů. Takže v tomto světle nám přijde nový výklad, který poslanci Evropského parlamentu obdrželi jako odpověď na svoji interpelaci, velmi volný a rozporný s předchozími stanovisky Komise. Proto jsme se obrátili – a to už říkal i pan poslanec Stanjura prostřednictvím pana předsedy – s dotazem na Komisi, zda orgány tuto interpelaci potvrdí a stanoví, jaký bude z jejich strany k problematice rozsahu TEN-T výklad a jak k němu bude konzistentně přistupováno. A tady musím konstatovat, že ještě odpověď nemáme, takže až ji dostaneme, tak ji určitě okamžitě předáme dál. Vzhledem k tomuto faktu je prostě těžko říct, jaké další a jestli jsme byli schopni nebo jestli jsme byli rigidní nebo nebyli rigidní. Ta jednání byla poměrně složitá a většinou se pracovníci DG Move i DG Regio při projednávání těch staveb stavěli proti rozšiřování té sítě.

Otázka je, že dneska jsme v situaci – a i v tom minulém programovacím období i v tomto současném programovacím období – jsme v situaci, kdy jsme evropské peníze byli schopni uplatnit na všechny stavby, nebo jsme schopni je uplatnit na všechny stavby, které jsou nezpochybnitelně v této situaci označovány jako TEN-T, nicméně do budoucna, protože si myslím, že se zrovna ten program CEF, což je Connecting Europe Facility, bude nadále používat, tak bychom mohli přehodnotit některé stavby, které by v těchto dvou městských uzlech použity být mohly.

Co se týče ještě té minulosti, tam je pravda, že jsme o té věci několikrát diskutovali. Z vývoje toho, jak se situace na Prodloužené Rudné jeví, nechci dnes spekulovat, že by Prodloužená Rudná byla zařazena ať už samostatným, nebo společným rozhodnutím vlády, jestli by to pomohlo a jak by to pomohlo. Nicméně je pravda, že jsme to asi zkusit mohli.

Děkuji. Já nevím, doufám, že to panu poslanci stačí, když tak jsem připraven odpovědět.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak. V rámci rozpravy se hlásí opět pan poslanec Stanjura, kterému tímto dávám slovo. S dovolením bych ještě využil – nebo nechám promluvit, potom přečtu omluvy. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Mně to v zásadě stačí. Beru pana ministra vážně, že mi ještě tu odpověď dá k dispozici, odpověď na ten dotaz. Nebudu navrhopvat žádné usnesení Sněmovny, protože si myslím, že i tou debatou i tou odpovědí se to téma vyčerpalo. Není nutné, i kdyby náhodou Sněmovna nesouhlasila s odpovědí, abychom to zpracovávali znovu, to by bylo zbytečné.

Jenom mám jednu prosbu, pane ministře, že to tedy fakt neudělám. A je to takový ten úřední přístup. Vy mi odpovídáte, pak říkáte no, ale pak ještě Juncker poslal bývalému premiérovi Sobotkovi dopis a ten nemá Ministerstvo dopravy k dispozici, obraťte se na Úřad vlády. Tak to si myslím, že si vaši úředníci příliš zjednodušují. Ještě než mi odpověď napíší, nic nebrání tomu, aby si úředník Ministerstva dopravy vyžádal ten doklad od Úřadu vlády a přiložil k té odpovědi. Já vím, že to není věc ministra, aby volal premiérovi a ten aby tam našel dopis, ale řekněte svým úředníkům, že tak tedy ne, že nebudeme běhat, že na jedno téma nebudu interpelovat tři instituce a pak dávat do kupy odpovědi.

Jinak v této chvíli nemám žádný návrh na usnesení a počkáme si na tu odpověď ze strany Evropské komise.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Pan ministr má ještě zájem vystoupit v rámci rozpravy. Prosim, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane poslanče Stanjuro prostřednictvím pana předsedajícího, souhlasím s vámi, že ta odpověď nezněla dobře. Omlouvám se za to a postarám se, že to budu pečlivěji kontrolovat, aby takovéto odpovědi neodcházely. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo zájem vystoupit v rozpravě k tomuto bodu. Nikoho nevidím, rozpravu tedy končím a ani se nebudu ptát pana předsedy Stanjury, zda navrhuje usnesení, protože už mi odpověděl, žádné usnesení nenavrhuje. Já vám tedy všem děkuji a končím projednávání této interpelace.

Dovolte mi přečíst omluvy. Omlouvá se pan poslanec Baxa z dnešního jednání od 12.30 hodin do konce jednacího dne, omlouvá se pan poslanec Lubomír Volný z pracovních důvodů do 11 hodin, omlouvá se pan poslanec Vít Kaňkovský od 9 do 11 hodin, omlouvá se pan poslanec Patrik Nacher mezi 9. a 10. hodinou z pracovních důvodů, omlouvá se pan ministr Pelikán od 9 do 11 hodin z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Hnilička od 9.45 do 11.30 hodin z pracovních důvodů. A čerstvě dorazila omluva paní poslankyně Jany Krutákové mezi 14.30 a 19.00 hodin z důvodu jednání.

Tak, tím jsme se vypořádali s omluvami a budeme projednávat další písemnou interpelaci, je to interpelace na ministra dopravy Dana Ťoka. Pan ministr dopravy odpověděl na interpelaci poslance Zbyňka Stanjury ve věci aktuálního stavu přípravy a aktuálního stavu vyhlášených výběrových řízení na zpracování studií proveditelnosti na vysokorychlostní tratě VRT v České republice. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk číslo 101. Poslanecká sněmovna 1. března 2018 na návrh poslance Zbyňka Stanjury přerušila projednávání této odpovědi do doby přítomnosti interpelovaného člena vlády. Tato překážka odpadla, pan ministr je přítomen.

Já tedy otevírám rozpravu a dávám slovo panu poslanci Stanjurovi.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Musím jenom připomenout, že to přerušení bylo po dohodě s panem ministrem, který tehdy byl řádně omluven, takže nevznikl žádný konflikt ohledně tématu.

Tohle téma není bych řekl politické ve smyslu střetu vládní většiny a opoziční menšiny. Je to věc, o které mnozí z nás rádi mluví, někteří si už říkají, že ty vysokorychlostní tratě nebo rychlá spojení, jak Ministerstvo dopravy našlo nový výraz, že už budou zítra nebo pozítří. Není tomu tak a ta interpelace spíš směřuje k tomu, jak postupovat v přípravě.

Z těch odpovědí – já jsem tam vlastně položil tři otázky. Odpověď na první otázku, jaký je aktuální stav, je v podstatě vyčerpávající. Tam jsme my všichni, kteří se o to zajímáme, dostali informaci o tom, jak postupují výběrová řízení na přípravu. Jediné, co mě tady mrzí, to je odkládání, protože pokud jsem si srovnal například studii, která byla v hospodářském výboru v červenci loňského roku, tak tam bylo napsáno, že soutěž na tu trať, která mě enormně zajímá jako poslance z Moravskoslezského kraje, že bude spuštěna na přelomu roku 2017–2018. V té odpovědi je, že to bude ve druhém kvartálu 2018, takže je tam nějaký půlrok. Tady bych jenom poprosil pana ministra a jeho lidi v tom zadání: Ta trať pro rychlá spojení je v zásadě do územního rozvoje našeho kraje vlastně určena, je stabilizována, tak si myslím, že trať by se už vyhledávat nemusela, že by to mohla být ztráta času. A případně pokud by někdo navrhl jinou trať mimo tu, co už je vyčleněna, je to stabilizováno, tak by mohlo dojít k dalšímu zpoždění.

Takže s tou částí odpovědi jsem spokojený a doufám, že se podaří vypsát to výběrové řízení, protože pokud jste to četli, tak se předpokládá, že ty práce budou trvat dva roky. A pokud se zakázka vypíše někdy v červnu, někdy na podzim, začátkem zimy můžeme mít vítěze a dostáváme se k tomu, že někdy na konci roku 2020 teprve budeme mít hotovou tu studii. Já to nějak nekritizuji, myslím, že to je realita, že v tomto případě to nemůžeme dělat několikrát, tady nemůžeme použít metodu pokus a omyl, pokud mluvíme o vybudování trati v úplně nových koridorech. Takže tady si stát musí být jistý a myslím si, že přípravné práce mají širokou politickou podporu, že o tom není souboj.

Druhá část mého dotazu ale směřovala k těm mým obavám, k tomu oddalování té soutěže, zda odbor strategie je dostatečně personálně vybavený. A byla to skutečně otázka, nebylo to proto, abych tady teď konstatoval, že není a že se má s tím něco udělat. Ale z té odpovědi mi to právě jasné není, protože dostal jsem poměrně podrobnou odpověď, co ten odbor dělá, čím se zabývá, čím se bude zabývat, ale jasná odpověď na to, zda podle pana ministra je dostatečně personálně vybavený, to znamená, že tam je dostatek kvalifikovaných odborníků na to, aby úkoly například i v té oblasti rychlých spojení plnil, jsem nedostal. Tak bych možná jenom poprosil o jednoduchou odpověď ano, nebo ne, pane ministře.

A třetí věc, třetí otázka směřovala k usnesení Poslanecké sněmovny z minulého volebního období a tady si myslím, že odpověď Ministerstva dopravy není správná. Ale je to spíš na konzultaci se sněmovní legislativou. Minulá Sněmovna přijala vlastně usnesení, kterým zavázala Ministerstvo dopravy, aby pravidelně jednou ročně, myslím, že na konci března, ke stavu k předchozímu prosinci poskytovala informaci o postupu v přípravných pracích u vysokorychlostních tratí či rychlých spojení. A výklad Ministerstva dopravy je, že platnost toho usnesení zanikla ukončením předchozího volebního období. Já se to nedomnívám a je to spíš na pana předsedu Vondráčka, aby zařídil, aby toto stanovisko Ministerstva dopravy posoudila naše legislativa. Pokud tomu tak bylo, tak já určitě navrhnu v nějakém bodě, abychom to usnesení obnovili, protože tehdy na něm byla velká shoda a předpokládám, že by byla velká shoda i v tomto volebním období. Ale připadá mi zbytečné, pokud by to usnesení bylo platné, abychom znova zařazovali nový bod a přijímali vlastně to samé usnesení. Myslím si, že to samotné usnesení přivítalo tehdy i Ministerstvo dopravy,

dnes je tam pořád stejný ministr, proto myslím, že je i zájmem Ministerstva dopravy poskytovat úplné informace poslancům, kteří se o problematiku vysokorychlostních tratí či rychlých spojení zajímají.

Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Další v rozpravě vystoupí pan ministr dopravy Dan Ťok.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, zkusím velmi rychle zareagovat na to, co tady bylo řečeno. Já bych jenom chtěl s radostí Poslaneckou sněmovnu informovat, že studie vysokorychlostního spojení Praha–Brno–Břeclav, kterou napadl jeden z účastníků této soutěže u ÚHOSu, tak jsme včera dostali v rámci řízení o rozkladu informací, že ÚOHS zastavil probíhající správní řízení, protože neshledal pochybení na straně SŽDC, jinými slovy, smlouva s vítězným uchazečem byla podepsána a tady to běží.

Co se týká těch ostatních, máme v plánu v tomto roce vypsát studii proveditelnosti Přerov–Ostrava na vysokorychlostní spojení. Já jenom zjistím, jestli se to dá urychlit a udělat to rychleji. Mám informace, že by to mělo být v první polovině tohoto roku, takže tady tu informaci můžu poskytnout.

Z dalších věcí, jestli si dobře uvědomuji, ten zásadní dotaz zní, jestli odbor strategie má dostatek pracovníků. Myslím, že v tomto okamžiku je posílen i o zahraniční pracovníky. Dostatek pracovníků má. Pokud ucítíme, že by bylo potřeba, abychom ho posílili, tak to určitě uděláme. Chtěl bych tady jenom říct, že jsou ještě další úvahy, zdali bychom neměli pro ta vysokorychlostní spojení vyčlenit úplně speciální skupinu, že by to nebyla strategie, kam by to spadalo, ale že by to byl prostě odbor, který by se zabýval pouze touto problematikou do budoucna. Bavíme se i o tom, jestli se nevrátíme k naší myšlence, jestli by si tento obor nezasloužil nějakou zvláštní právní úpravu, ale to nechávám zatím otevřené a nechci říkat, jak to je.

Co se týče informací, tak za sebe беру, že hodláme Poslaneckou sněmovnu informovat, ať to usnesení platné je, nebo není. My ho bereme morálně jako platné, budeme se jím řídit. A rád bych informoval, že informace byla projednána vládou včera a byla postoupena Poslanecké sněmovně, konkrétně hospodářskému výboru, takže ji v nejbližší době určitě hospodářský výbor projedná. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec Stanjura v rámci rozpravy.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak nám to, pane ministře, pěkně vyšlo časově, když to bylo včera na vládě. Děkuji za to, že to bude v hospodářském výboru. Opět nebudu navrhopvat žádné usnesení k této písemné interpelaci.

Mám jenom prosbu nebo žádost. Podle informací, které mám, že ta rychlá spojení mají smysl, především když budou mít návaznost do okolních států. A podle informací, které mám, tak zatím máme fixované hraniční přechody, když to řeknu

takhle, pouze směrem z Drážďan, není to u těch ostatních. To je určitě věc, která se podle mě musí řešit na mezivládní úrovni. Na to nestačí ani jednotliví dopravci. A zase pro náš kraj je velmi důležité, aby to spojení pokračovalo dál na Polsko. Ale myslím, že ten problém je obecný, takže bych chtěl požádat, aby vláda, popřípadě Ministerstvo dopravy zahájily jednání i s vládami okolních států, abychom byli schopni domluvit na té mezivládní úrovni vlastně ty hraniční body přechodu tratí, protože kdybychom se netrefili, tak to není úplně šťastné. Ani ta investice by nebyla tak efektivní.

Chtěl bych opravdu obrátit naši pozornost na Polsko a na Moravskoslezský kraj. Velmi často se mluví o těch rychlých spojeních jenom z Německa, jestli je to přes Drážďany, nebo na Mnichov do Prahy. Ale Polsko je velký stát, myslím si, že ta rychlá spojení by pomohla rozvoji Moravskoslezského kraje, ale i vedlejších vojvodství. Pevně věřím, že se na té mezivládní úrovni dá najít dohoda, kde bude ten bod přechodu. A ty práce by mohly být koordinované z obou stran. Na to nepotřebuji odpověď dneska, je to spíš žádost. Možná to již Ministerstvo dopravy řeší a vlamují se do otevřených dveří. Jenom připomínám, že je to dobře, že dostaneme tu podrobnou informaci, a pak případně můžeme v té debatě pokračovat na půdě hospodářského výboru. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo zájem vystoupit v obecné rozpravě. Pan ministr již podal vysvětlení, už nebude dále vystupovat. Jestliže nikdo další nemá zájem, rozpravu končím a ptám se pana předsedy Stanjury, zda má zájem o nějaký návrh usnesení. Naznačuje z místa, že nikoliv. Dokonce říkal na mikrofon a já jsem nedával pozor. Takže já vám děkuji, tím jsme projednali tuto interpelaci.

Budeme pokračovat další interpelací a to je interpelace na předsedu vlády Andreje Babiše. Předseda vlády Andrej Babiš odpověděl na interpelaci poslance Jakuba Michálka ve věci neutěšených platů úředníků. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 146. Děkuji. Otevírám rozpravu a prosím pana poslance, aby přednesl svou interpelaci.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já jsem poslanec zvolený v hlavním městě Praze a obrací se na mě celá řada úředníků a vím to i z praxe, když jsem byl zastupitel v Zastupitelstvu hlavního města Prahy, že zejména v hlavním městě Praze a také v Brně, to znamená v těch metropolích, kde jsou vyšší cenové hladiny, je velký problém s platovými tarify. Je problém přilákat do veřejné správy kvalitní zaměstnance. Myslím, že současné podmínky jsou nastaveny tak, že nemůžou nikoho rozumného přitáhnout. Veřejná správa je prostě extrémně neatraktivní zaměstnavatel.

A jestliže tady v politických programech mluvíme o tom, že bychom chtěli digitalizovat stát, tak na to samozřejmě potřebujeme velmi schopné zaměstnance, kteří zvládnou používat i moderní technologie a budou motivováni k tomu, aby poskytovali práci s vysokou efektivitou a měli vysokou produktivitu. Bohužel ty konkrétní hladiny jsou nastaveny tak, že například nástupní plat v 10. platové třídě, to

jest s vyžadovaným vysokoškolským vzděláním, je 18 810 korun, což, zejména když se podíváte na různé inzeráty, kde zaměstnavatelé jako LIDL nabízejí nástupní mzdu přes 29 tisíc korun, se jeví jako silně neadekvátní. Jiný příklad. Obrátila se na mě právnička, která má šestiletou praxi a pracuje na soudě jako asistentka soudce. Uvádí, že její odměna činila 22 860 korun, což je pořád podstatně méně než prodavačka. Takže si myslím, že to vypovídá o tom, že stát není atraktivní zaměstnavatel. A pokud budeme mít takovou tarifní politiku, tak nebudeme schopni ten stát vůbec zprovoznit, aby byl schopen napláňovat složité projekty.

Když se podíváte třeba, co dělá hlavní město Praha, tak opravdu dělá jedny z nejsložitějších projektů v České republice, například má na starosti výstavbu tunelu Blanka, má na starosti budování metra, má na starosti další složité věci, jako je třeba územní plánování a rozvoj kolem trasy metra D, kde je rozvojový potenciál těch ploch pro územní plánování přes 57 mld. korun. To opravdu jsou velmi složité projekty, jedny z nejsložitějších v této zemi, a je potřeba, aby je dělali špičkoví kompetentní lidé. Jinak to vždycky skončí katastrofou a bude se to pořád donekonečna opakovat.

Takže moje doporučení bylo, aby stát dorovnal platy ve veřejném sektoru, přizpůsoboval je trhu práce. Protože vláda kandidovala ve volbách s tím, že bude řídit stát jako firmu. To znamená, že se musí adaptovat na trh práce. Nemůže to celé fungovat na tabulkách, které jsou plošně stejné pro celou Českou republiku a nezohledňují trh práce v konkrétních lokalitách. Doporučoval jsem, aby vláda digitalizovala, a tím zvýšila produktivitu a ve výsledku snížila počet úředníků, ale k tomu, aby mohlo dojít k té digitalizaci, je samozřejmě potřeba ty lidi pořádně motivovat. Bohužel k tomu nastavením systému nedochází.

Odpověď, kterou jsem obdržel od pana předsedy vlády, je velmi abstraktní. Například uvádí, že v první řadě je nezbytné zdůraznit, že mzdová politika jednotlivých zaměstnavatelů v podnikatelské sféře nemůže být s ohledem na charakter a organizaci veřejné správy sama o sobě důvodem k úpravám platových tarifů zaměstnanců ve veřejných službách a správě. Takže na jedné straně nám tady dochází k dramatickému nárůstu mezd v soukromém tržním hospodářství, a stát tvrdí, že to pro něj není důvod k tomu, aby navyšoval odměny ve veřejném sektoru. Když se podíváme čistě jenom na ty ekonomické principy, které vyplývají z toho řídit stát jako firmu, tak pokud se zaměstnanec bude rozhodovat, jestli si vybere jako svoje nové zaměstnání veřejnou správu, nebo soukromý sektor, tak samozřejmě půjde do soukromého sektoru, kde ty mzdy jsou vyšší. Stejně tak člověk, který už dneska pracuje ve veřejném prostoru, bude velmi bedlivě zvažovat, jestli chce pokračovat v kariéře za těchto podmínek, a hrozí, že prostě část těch úředníků, kteří tam mohou odvádět dneska i dobrou práci, odejde. Pokud to takhle bude pokračovat, tak hrozí... nebo respektive ten systém demotivuje úředníky tak, že tam nakonec zbudou ti, kteří buď nemají ty schopnosti, aby dostali vyšší odměnu, anebo v tom horším případě si tu odměnu zajišťují někde jinde.

A nyní bych pokračoval v tom, co odpověděl pan premiér, proč jeho odpověď považuji za nedostatečnou. Protože tam neuvedl, jakým způsobem dochází ke zvýšení mezd na trhu, čemu by se měl přizpůsobovat veřejný sektor. On tam pouze uvedl, že vláda zvyšovala v roce 2014 platové tarify o 3,5 %, v roce 2015 o 3 %, v roce 2016

o 4 % a v roce 2017 dokonce o 10 %, nicméně není tam vůbec žádné navázání na to, jaká byla situace v soukromém sektoru a jak rostly mzdy v soukromém sektoru a jestli to současné srovnání je motivující pro ty zaměstnance.

Pan premiér také odpověděl, že připravují nařízení vlády, kterým bude změněno nařízení vlády č. 341/2017 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, a dále nařízení o platových poměrech státních zaměstnanců, přičemž primárním cílem bude systematicky pokračovat v kritériálně podloženém sbližování stupnic platových tarifů zaměstnanců ve veřejných službách a správě. – To je natolik abstraktní konstatování, že to nemohu považovat za uspokojivou odpověď na svou interpelaci, která uváděla opravdu konkrétní případy osob, jejichž nástupní mzda neodpovídá jejich praxi a kvalifikaci, a je to v silné disproporci se situací na soukromém trhu.

Pan premiér sice zvažuje možnost valorizace, nebo uvádí, že vláda může zvažovat valorizaci platových tarifů, ale opět neuvádí žádné konkrétní informace. Píše, že v souvislosti s tímto ovšem nelze vývoj ukazatelů předjímat a s ohledem na krátký časový odstup od poslední plošné valorizace platových tarifů nelze ani jednoznačně vyhodnotit vliv aktuální výše platových tarifů na personální situaci ve veřejné správě. – V tom je právě ten problém, že ta valorizace ne vždy může být plošná, pokud vycházíme z toho, že i ty změny, ke kterým dochází na trhu, také nejsou úplně plošné. Přece v každém segmentu nerostou mzdy úplně stejně. A když stanovujeme tu mzdovou politiku, tak bychom se měli dívat, jaká je situace v jednotlivých segmentech trhu práce. K tomuto bohužel nedochází, proto já tu odpověď považuji za neuspokojivou.

Mrzí mě, že tady není přítomen pan předseda vlády, že se omluvil, ale že tady není ani přítomen žádný místopředseda vlády, který by ho zastoupil, což mi přijde logické, že na těch interpelacích by se to tak dít mělo. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Ano, pan premiér je omluven do 14.30, zúčastní se ústních interpelací.

Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v rozpravě k tomuto bodu. Jestliže tomu tak není, rozpravu ukončím a ptám se pana poslance Michálka, zda má nějaký návrh usnesení k tomuto bodu.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, navrhl bych k tomuto bodu usnesení – vzhledem k tomu, že nejsem spokojen s tou odpovědí, myslím si, že tam nejsou vyjasněny ty základní souvislosti, a týká se to obrovského počtu zaměstnanců ve veřejném sektoru – že Poslanecká sněmovna nesouhlasí s tou odpovědí. Čili předseda vlády by měl možnost ji přepracovat.

Předseda PSP Radek Vondráček: Takže usnesení znělo, že Poslanecká sněmovna nesouhlasí s odpovědí na písemnou interpelaci pana poslance Michálka. (Gong.) Eviduji žádost o odhlášení, tak samozřejmě vyhovím. Současně jsem přivola

kolegy z předsálí. Poprosím vás, abyste se znovu přihlásili svými kartami... Tak, a dokonce nám přišel i místopředseda vlády (Brabec), kterého vítáme.

Přečtu ještě několik omluv: omlouvá se pan místopředseda Hamáček od 9.00 do 14.30 hodin z pracovních důvodů, omlouvá se paní ministryně Schillerová z pracovních důvodů od 9.00 do 11.00 hodin a ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec Rostislav Vyzula.

Myslím, že počet hlasujících se nám ustálil. Ještě je zde jedna žádost o odhlášení? (Není.) Jsou problémy s přihlášením... Nevím, jestli si necháváte radit zrovna od toho pravého. Kolega měl se zastrkáváním už v minulosti problémy. (Smích v sále.) Ještě jednou se odhlásíme a zkusíme to ještě jednou, možná to pomůže. Prosím, ještě jednou přihlásit. (Po zásahu pracovnice Kanceláře Sněmovny zařízení začalo fungovat.) Je to v pořádku.

Takže zopakují, hlasujeme nesouhlasné usnesení k této interpelaci.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro navržené usnesení, že Poslanecká sněmovna nesouhlasí s odpovědí premiéra na písemnou interpelaci pana poslance Michálka. Kdo je proti?

Hlasování číslo 42. Přihlášeno je 82 poslanců, pro 32, proti 41. Toto usnesení přijato nebylo. Tím jsme se vypořádali s interpelací a já vám všem děkuji.

Budeme pokračovat interpelací na ministra dopravy Dana Ťoka. Pan ministr dopravy Dan Ťok odpověděl na interpelaci poslance Ivana Adamce ve věci přímého vlakového spojení Trutnova a Hradce Králové s Prahou. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 147. Poprosím pana poslance, aby přednesl svoji interpelaci.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, dovoluji mi několik slov k tomu, proč jsem vydal nesouhlasné stanovisko s odpovědí pana ministra Ťoka. Není z odborných důvodů, ale je to z důvodů regionálního zájmu, který se v tomto případě lišil.

Jedná se vlastně o to, že v roce 2010 byly zavedeny přímé vlakové spoje z Trutnova do Prahy a nazpátek. Bylo to velmi dobré, ty důvody řeknu za chvíli. Spoje jezdily každou sudou hodinu jako přímé rychlíkové spoje, každou lichou hodinu jezdily jako přestupní spoje v Hradci Králové. Kdo tímto vlakem jezdí, tak ví, jaká je lahůdka přestupovat v Hradci Králové na hradeckém nádraží. Myslím, že pardubické i po rekonstrukci na tom nebude výrazně lépe.

Musím říct, že Trutnov je druhé největší centrum v Královéhradeckém kraji, je to vlastně základna pro východní Krkonoše, a nejenom tam, ale i pro adršpašsko-teplícko-broumovský komplex. Doprava do těchto míst je velmi komplikovaná z toho důvodu, že do Trutnova neexistuje kapacitní komunikace, dálnice, která je ve výstavbě, ještě to pár let bude trvat, a zároveň neexistuje ani kapacitní železnice. To je ten problém, protože většina tratí je jednokolejných, a dokonce nejsou ani elektrifikovány a některé tratě nám tam dokonce chybí, jako třeba Vysokovská spojka.

Takže my jsme velmi uvítali, že tento spoj byl zaveden, byl využíván, samozřejmě můžeme diskutovat o tom, jestli v některých časech to bylo více, nebo méně. Ale to přímé spojení bylo velmi cenné, protože pokud chceme dostat naše občany na železnici z hlediska dopravy, tak bychom jim měli zajistit co nejvyšší komfort.

Já chápu ty důvody, ekonomické důvody, vlastně přicházíme s liberalizací provozu na českých tratích a samozřejmě ekonomická výhodnost těch provozovatelů je jedním z důležitých parametrů. Rozumím tomu, že koridor je koridor a zbytek od koridoru má úplně jiné parametry a jinou ekonomickou náročnost. Nicméně představa, že tyto spoje budou zrušeny a budou nahrazeny přestupním spojem, takže budeme mít přímý spoj do Pardubic a v Pardubicích přeseďme na koridorovou trať přímo do Prahy, je sice z hlediska ekonomiky určitě správně, z hlediska možná strategie právě v tom ekonomickém duchu je to také velmi správně, ale z hlediska komfortu cestujících to podle mne správné není.

Je pravda také to, že už v roce 2011 Ministerstvo dopravy zveřejnilo plán dopravy s tím, že říkalo, že tento spoj bude zrušen, že přímé spojení bude pouze do Hradce, případně do Pardubic. A kraj nereagoval. To je potřeba tady říci. Nevím, z jakých důvodů, obsazení kraje bylo tehdy úplně jiné. Přiznám se, že mě mrzí, že krajszí zastupitelé, krajské vedení na toto nereagovalo ve smyslu požadavků našich občanů.

Musím říct, že po roce 2022 by toto spojení vlastně mělo úplně zmizet, mělo by se jezdit do Pardubic a pak dále přestoupit směr Praha, případně na druhou stranu Brno, Ostrava.

S touto odpovědí souhlasit nemohu, protože jak zástupci veřejné odbornosti, tzn. pracovníci Českých drah, kteří mají své zkušenosti s touto přepravou, tak i veřejnost jako taková prostě vnímají možnost cestování vlakem jako příjemnou alternativu do té chvíle, pokud odstraníme všechny komplikace. A dovedete si představit, že buď tímto vlakem jezdí studenti, jezdí zaměstnanci do Prahy, ale také jezdí turisté, a když turista má lyže nebo má nějaký batoh, kufr, tak přestupovat na jakémkoliv českém nádraží je skutečně hororová záležitost. Ale vím, že teď byla vláda v demisi na návštěvě Královéhradeckého kraje, kde proběhla další jednání. Současné vedení kraje na to má jiný názor než to předešlé, podporuje myšlenku, že to přímé spojení by mělo být zachováno. Samozřejmě jsem využil této příležitosti, že ta jednání navazují na sebe, a rád bych se pana ministra doprava, pana Ťoka zeptal na to, jestli náhodou ministerstvo nezamýšlí celou záležitost přehodnotit, protože jak já říkám, chceme-li dostat lidi na železnici, tak jim k tomu musíme zajistit veškerý komfort. Jinak nebudou tou železnici jezdit, budou vymýšlet alternativní náhrady a rozhodně pro naše životní prostředí i pro kulturu cestování nejenom na železnici, ale i na komunikacích, to není přínosem.

Takže já bych se pana ministra zeptal, jestli se náhodou ten názor nemění, protože samozřejmě vím, že je už vypsáno výběrové řízení s parametry, že to asi nebude úplně jednoduché, nicméně byl bych rád, kdybychom došli k pozitivnějším názorům, tak aby naši občané a návštěvníci našeho krásného regionu byli spokojeni a využívali právě cestování železnici. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Otevírám rozpravu a pan ministr se již přihlásil a chce reagovat. Proším, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za interpelaci panu poslanci Adamcovi prostřednictvím pana předsedajícího, nebo předsedy, promiňte.

Mám tu připravené argumentačně správné stanovisko našeho úřadu, které hájí tu koncepci, o které mluvil pan poslanec Adamec. Na druhé straně je pravda, že jsem měl už dvě jednání s radním pro dopravu Královéhradeckého kraje, s panem Červíčkem, byl u mě na ministerstvu. V rámci návštěvy naší vlády jsme tu situaci řešili ještě jednou přímo na královéhradeckém nádraží, byli tam i zástupci Českých drah, takže jsem slyšel i jejich stanovisko. Na základě těchto jednání jsem se rozhodl, že se tou situací budu ještě jednou zabývat. Máte pravdu v tom, že námi navržené řešení je technicky správně, je ekonomicky výhodnější, ale možná by nám to opravdu odehnilo tu skupinu cestujících, o kterou stojíme, aby nám jezdila tímto vlakem.

Pak jsem musel uznat i druhou věc, že vlastně tento rychlík do Trutnova byl jediným, který ve veřejné službě jezdil do kraje, a že by bylo od nás neférové, kdybychom jediný spoj zase zrušili. Takže bych chtěl říct, že se tím chci znova zabývat, budeme to probírat a budu hledat řešení tak, abychom vyhověli co možná nejvíc tomuto požadavku. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji panu ministrovi. Ptám se, zda má ještě někdo zájem. Pan poslanec Adamec, poté pan poslanec Petrtýl.

Poslanec Ivan Adamec: Takže vážený pane předsedo, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, chtěl bych z tohoto místa poděkovat panu ministrovi za jeho postoj a de facto příslib toho, že ta záležitost se může dostat na správnou cestu.

Jinak musím říct, že my všichni, nebo vy, kdo působíte ve veřejné správě, ve státní službě, tak víte, že kolikrát ekonomicky nejvýhodnější řešení nejsou ta nejlepší. A já si myslím, že tady je to ten případ. Rozumím tomu, chceme liberalizovat provoz na tratích, jsou v tom soukromé peníze, chápu to, nicméně z hlediska komfortu dopravy podle mě tady je potřeba uvažovat trošku, malinko jinak a snažit se najít takové řešení, které ekonomicky nebude příliš pro stát zatěžující, ale zároveň to veřejné klima se výrazně vylepší, a myslím, že toto je účelem.

Znovu zopakuju, že Trutnov... Já znám ty vtipy, když se mě pokouší někdo vytočit a říká: Trutnov, nebo Turnov? Chápu to, že Trutnov je pro některé prostě už pusté pohraničí, ale není to tak. Trutnov je moderní, na české poměry relativně velké město, které skutečně má tu smůlu, že je v pohraničí a že D11 je zatím u Hradce, na polské straně někde u Javoru, možná ještě dál. A co se týká železnice, tak prostě je taková, jaká tam je, protože ty rozvojové plány z hlediska železnice se tam realizují velmi pomalu. A já věřím, že některé se postupně zrealizují. Přesto Trutnov dneska patří mezi centrum elektrotechnického průmyslu, je to opravdu průmyslové město, doporučuji navštívit. Ale prosím vás, až tam pojedete, tak se obraťte trpělivostí. Pokud

pojedete vlakem, využijte to rychlíkové spojení, které zatím existuje, pokud pojedete autem, doporučuji se opravdu obrnit. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. O slovo se přihlásil pan poslanec Petrtyl. Prosím.

Poslanec František Petrtyl: Vážený pane předsedo, vážené dámy a vážení pánové, chtěl bych se jenom podělit o nějaké zkušenosti z jiných krajů. Jsem radní pro dopravu ve Středočeském kraji a u nás máme vlastně opačné problémy, protože čím dál tím víc lidí cestuje ze Středočeského kraje do Prahy hromadnou dopravou. Denně je to zhruba více jak 200 tisíc cestujících autobusy a přes 140 tisíc vlaky, kde třeba byl za poslední rok nárůst téměř 10 %. Souhlasím tady s panem poslancem Adamcem vaším prostřednictvím, že ta železniční doprava a kolejová doprava vůbec je skutečně základní páteční síť dopravy, protože nemůžeme jít cestou stálého rozšiřování komunikací, silnic a dálnic, ale skutečně ta železniční doprava má svoje vlastní trasování, což je obrovská výhoda. Takže si myslím, že čím více budeme podporovat železniční dopravu, tak určitě dosáhneme toho, že tím víc lidí, cestujících, zůstane při té hromadné dopravě.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Táži se, zda má ještě někdo zájem vystoupit v rozpravě k tomuto bodu. Není tomu tak, rozpravu končím. Ptám se pana poslance, zda má zájem navrhnout nějaké usnesení. Není tomu tak, takže já vám děkuji a končím projednávání této interpelace.

Nyní mi dovolu přečíst několik omluv. Omlouvá se pan poslanec Jan Birke 12. a 13. z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Pavel Blažek, a to ve čtvrtek 12. dubna od 11.00 do 13.00 z osobních důvodů, a omlouvá se pan poslanec Stanislav Blaha ve dnech 12. a 13. 4. ze zdravotních důvodů.

Tím jsme vyčerpali všechny písemné interpelace. Konstatuji, že jsme pro dnešní den ukončili projednávání odpovědí na písemné interpelace poslanců. Nyní z vícero praktických důvodů, jednak zajištění přítomnosti ministrů, zajištění řízení schůze, a zřejmě i abychom se navzájem nepřekvapovali, protože řada kolegů s tím možná nepočítala, budeme pokračovat dle schváleného pořadu, tzn. budou pokračovat první čtení podle pořadu, tak abychom zajistili důstojné projednávání zákonů, přeruším jednání Sněmovny do 11 00 hodin, kdy budeme pokračovat řádným schváleným programem, není-li proti tomu nějaká zásadní námitka. Nikoho nevidím, přerušuji schůzi do 11.00 hodin. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 10.00 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, budeme pokračovat. Než začnu v pořadu schůze, dovolu mi, abych ještě přečetl omluvy došlé předsedovi Sněmovny. Od 14.30 do 18 hodin se

omlouvá pan poslanec Radek Holomčik, od 16 hodin do konce jednacího dne pan poslanec Jiří Strýček, ten tady ještě prodloužil tu omluvu od 15 hodin, a mezi 14.30 do 17 hodin Lukáš Bartoň. To jsou došlé omluvy.

A my se vracíme do bloku prvních čtení. Než začneme přerušnými body ze včerejšího odpoledne, je tady podle zákona o jednacím řádu šance navrhnout změny pořadu schůze. Ptám se, jestli se někdo hlásí ke změně návrhu pořadu schůze. Není tomu tak. Takže budeme pokračovat podle jednotlivých bodů, které byly schváleny. Prvním bodem přerušným byl bod č. 11, ale ten byl do přítomnosti ministra spravedlnosti Roberta Pelikána, kterého tady ale nevidím. Takže podmínka není splněna. Odložím ho tedy na konec bloku prvních čtení.

Dalším bodem je

16.

Návrh poslance Jaroslava Foldyna na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 80/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Bod byl včera přerušen a zároveň bylo veto na postup podle § 90 odst. 2, a to námitkou dvou poslaneckých klubů a námitkou veta 52 poslanců. Takže bychom projednávali tento bod řádným způsobem. Požádám tedy zástupce navrhovatelů, to je pan poslanec Jaroslav Foldyna, aby zaujal místo u stolu zpravodajů, a za druhé požádám pana poslance Stanislava Fridricha, aby zaujal také místo u stolu zpravodajů, protože je zpravodajem pro první čtení. Aby tak mohli oba učinit, je potřeba, aby stolec zpravodajů opustili diskutéři. Pan kolega Foldyna je přítomen, pana zpravodaje ještě nevidím. (Chvilku čeká.) Tak, už jsou tady oba.

Budeme pokračovat v přerušné obecné rozpravě, do které ale nemám žádnou přihlášku. Hlásí se do rozpravy zástupce navrhovatelů pan poslanec Jaroslav Foldyna. Než vám dám slovo, pane kolego, tak ještě požádám sněmovnu o klid. A ti, kteří diskutují jiné téma a nebylo jim uděleno slovo, ať tak činí v předsálí. Děkuji.

Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Nefunguje. (Nebyl zapnut mikrofon.) Už to funguje, děkuji, děkuji. Pane předsedající, děkuji za slovo, děkuji za chod ozvučovacího zařízení.

Já bych chtěl ještě na závěr, než budeme hlasovat, říci, že jsem absolvoval řadu rozhovorů se zástupci jednotlivých klubů, nebo většiny klubů. Samozřejmě vnímám to, že devadesátka v této chvíli je zavetována, čili v normálním režimu bychom zákon projednávali, který by šel do... v případě, že projde tímto hlasováním by šel do rozpočtového výboru.

Já si myslím, že jsme připraveni i v rozpočtovém výboru reagovat na řadu námitek, které jsem v průběhu toho vyjednávání získal od svých kolegů. Takže já vás chci, moji kolegové a kolegyně, poprosit, zdali byste vyhověli tomuto velkému

problému, který cítí celá řada lidí, kteří v Holandsku pracují, zejména jejich rodin, a požádal vás ještě jednou tímto, abyste propustili zákon do druhého čtení. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se, kdo další do rozpravy. Pan zpravodaj, samozřejmě. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Stanislav Fridrich: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já samozřejmě chápu těžkou situaci, do které se lodníci v Nizozemí dostali. Ale na druhou stranu musím zopakovat to, že nepovažuji tohle řešení za systémové, protože na jedné straně pro určitou menší skupinu dejme tomu dva a půl tisíce lidí vytváříme zvláštní daňové podmínky, které jsou horší než všech našich daňových rezidentů, a na straně druhé to neřeší jejich finanční problém, v kterém se teď ocitli, protože i při přijetí tohoto návrhu to nebude retroaktivní, takže stejně nebude odpuštěna ani daňová povinnost, ani, jak říkala paní ministryně, odpuštěno penále či poplatky.

Takže z tohoto důvodu navrhuji, aby tento návrh byl zamítnut v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, dobře. Padl návrh na zamítnutí. Kdo dál v rozpravě? Pokud nikdo, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Pan navrhovatel, pan zpravodaj – nechce. Pokud není zájem o závěrečná slova, budeme se zabývat návrhem padlým v rozpravě a to je návrh na zamítnutí. Pokud ten neprojde, budeme se zabývat návrhem na přikázání.

Myslím si, že stav odpovídá počtu... Ale pan navrhovatel chce, abych vás odhlásil, tak já tak učiním. Odhlásím vás všechny. Požádám vás o novou registraci, prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

O návrhu na zamítnutí budeme rozhodovat v hlasování číslo 43, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro návrh na zamítnutí. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 43 z přítomných 115 pro 50, proti 28. Návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy zabývat návrhy na přikázání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo jiný garanční výbor? Není tomu tak.

Přistoupíme k hlasování číslo 44, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání výboru rozpočtovému jako výboru garančnímu. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 44 z přítomných 117 pro 113, proti 1. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru rozpočtovému jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento bod dalším výborům. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak. Nepadl ani návrh na zkrácení nebo prodloužení lhůty? Ptám se pana zpravodaje, protože jsem neřídil celou dobu. Není tomu tak. Mohu tedy konstatovat, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru rozpočtovému jako výboru garančnímu a nebyl přikázán žádnému dalšímu výboru. Lhůta k projednání je

podle zákona o jednacím řádu 60 dnů. Můžeme tedy ukončit bod číslo 16. Děkuji navrhovateli, děkuji zpravodaji a končím tento bod.

Dalším bodem našeho jednání je

17.

Návrh poslanců Víta Rakušana, Petra Gazdika, Jana Farského, Věry Kovářové, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 277/2013 Sb., o směnářenské činnosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 83/ - prvé čtení

Pan zástupce navrhovatelů Vít Rakušan je přítomen, zaujal místo u stolku zpravodajů. Požádám o totéž pana poslance Stanislava Blahu, který je zpravodajem pro prvé čtení, a zároveň požádám, aby pan poslanec Vít Rakušan předložený návrh uvedl. Máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám za slovo. Vážený pane místopředsedo, členky a členové vlády České republiky, vážené kolegyně, vážení kolegové, přicházíme za vámi s jednoduchou novelou směnářského zákona. Nejdříve mi dovoluť říci, čeho se vlastně meritorně tento bod týká a co by měl ve stávající zákonné úpravě napravit.

Jedná se o to, že v posledních letech sledujeme podvodné činnosti směnářen především v centru hlavního města Prahy, kdy se nejružnějšími způsoby daří podvádět turisty, kteří do našich směnářen přicházejí v dobré víře, že za adekvátní a na kurzovním lístku uvedený kurz dostanou odpovídající finanční hodnotu při provedené směně. Bohužel se často stává, že turisté jsou nejružnějšími možnými způsoby klamáni. Byť byl ve směnářském zákoně zaveden úzus či povinnost, aby klient podepisoval vždy tu provedenou směnu, tak i přesto dochází k situacím, o kterých jsem se mimochodem včera osobně v terénu, v té nejprovařenější směnárně uprostřed hlavního města Prahy na Staroměstském náměstí, sám přesvědčil. Turista přijde, a pokud si nepožádá – a tady znovu říkám slovo nepožádá – o to, aby mu byl dán lepší kurz, tak nakonec bez větší pozornosti dojde k tomu, že má euro za 17 korun českých. Včera jsme toto skutečně vyzkoušeli a pokusili jsme se i o jednoduchý mechanismus. Přišli jsme za daným směnárníkem a požádali jsme ho o to – vážený pane, my nejsme spokojeni s uskutečněnou směnou, vraťte nám peníze, my směnný obchod reklamujeme. V té chvíli on nám odpověděl: ale vždyť jste se všechno dočetli! Takhle malinkým písmenkem někde na lístku napsáno dole či vzadu ve směnárně vyvěšeno, kam ten turista ani nedohlédne, všechno je přece v pořádku, podepsali jste mi tady lístek o platné směně a já nemám co reklamovat.

A tady docházíme k tomu momentu, který my chceme v tom směnářském zákoně napravit. My si uvědomujeme, že je to zákon komplexní, ale nedomníváme se, že by ve svém celku byl zákonem nefunkčním. Dokonce se ani nedomníváme, že ty sankce stanovené pro směnárny, které podvádějí, jsou v současné době nastaveny nějak špatně. My ovšem teď ani nejdemo k tomu, abychom nějakým způsobem dále

sankcionovali směnárný, abychom zvyšovali sankční ustanovení apod. My jdeme tím nejjednodušším způsobem, co zákonná úprava umožňuje, a to do současného znění směnárenského zákona přidat krátký paragraf o tom, že je možné dvě hodiny od provedení směny tuto směnnou transakci reklamovat. Pokud by tato možnost existovala a turista by skutečně zjistil při přepočítávání – mimochodem my jsme tam včera našli vyděšenou skupinku turistů, byli to mladí studenti z Anglie, kteří říkali jak to, že jsme dostali euro za 17, vždyť to neodpovídá tomu kurzu, který je tam uveden. Ale v té chvíli oni neměli žádnou moc ani možnost, aby své peníze dostali zpátky, protože prostě zákon reklamaci provedené směny neumožňuje.

Proto bychom vás chtěli moc požádat, aby tento zákon, který jistě vyvolá diskuse a jistě vyvolá další připomínky ke směnárenskému zákonu jako takovému, k celé té činnosti, aby byl propuštěn do druhého čtení, a to z jednoduchého důvodu. My ten problém detekujeme déle než dva roky. Upozornila na to Česká národní banka, s tím názorem se ztotožnilo i Ministerstvo financí České republiky a Česká národní banka už někdy před rokem a půl právě vydala doporučení, aby se tento konkrétní bod do směnárenského zákona v rámci právního prostředí v České republice implementoval, protože může výrazně pomoci i pověsti České republiky v očích turistů. Už přece nemůžeme dále a další turistickou sezónu a další turistickou sezónu, znovu a znovu přihlížet tomu, že jsou tady taková zařízení uprostřed našeho hlavního města, na těch úplně nejexponovanějších místech, která dělají ostudu, která kazí dobré jméno České republiky a která ve svém důsledku skutečně ohrožují to, jestli sem turisté budou jezdit a budou vůbec České republice důvěřovat a Česká republika bude mít nějaký kredit. Není to jenom Janek Rubeš, novinář, který se tím dlouhodobě zabývá, jehož videa jste mohli vidět, ale je to např. i pořad National Geographic, který mapoval dvě oblasti podvodné činnosti v Praze – za první taxislužby, za druhé směnárenskou činnost.

Myslím si, že lze tímto ustanovením, byť třeba i provizorně před nějakou komplexnější novelizací směnárenského zákona, celkem rychle umožnit to, aby už v části turistické sezóny v letošním roce nebyli turisté ostudným způsobem okrádání v centru hlavního města Prahy. Abych byl objektivní a nedotkl se všech směnárníků, my jsme včera na té naší pochůzce zkoušeli nejrůznější směnárný v centru Prahy a musím říct, že některé z nich fungují zcela standardně, veškeré podmínky jsou zveřejněny transparentně, viditelně a kurzy i poplatky jsou uváděny tak, jak mají být uváděny, a turisté nejsou uváděni v omyl. Tedy toto opatření se nijak nedotkne poctivých směnárníků, ale výrazně, výrazně ztíží život těm, kteří podvádějí.

A poslední věc mi dovoluji říci. Danou věc jsem konzultoval i s Policií České republiky a ptal jsem se jich, zda byla nějaká hlášení od turistů v centru Prahy o tom, že byli podvedeni. Ta hlášení byla, jenomže policie přijela na místo, turisté si stěžovali a říkali: my jsme se domnívali, že ta směna je provedena za jiných podmínek, nicméně směnárník ukázal podepsaný lístek a policista tu situaci, pokud hovořil cizím jazykem, neměl příliš možnost efektivně řešit, a to z toho důvodu, že to bylo tvrzení proti tvrzení. Klient tvrdil: já o těch podmínkách nevěděl, směnárník vytáhl papírek: máme to od vás podepsané. Nebylo vlastně co řešit. Pokud by byla možnost reklamace, o které by ten policista jistě znalý zákonných předpisů věděl, tak by v tu chvíli mohl turistovi doporučit, aby prostě tu směnnou transakci reklamoval.

Tolik na úvod. Já vám děkuji za pozornost. Znovu říkám, jsem připraven k jakékoli širší odbornější diskusi v rámci dalšího legislativního procesu, ale myslím si, že v zájmu dobré věci by bylo záhodno zákon pustit do dalšího projednávání v rámci Poslanecké sněmovny. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji a mám před sebou dvě procedurální věci, a to za prvé, pan poslanec Blaha je řádně omluven. Organizační odbor mi přinesl návrh rozpočtového výboru, že by ho měl zastoupit pan poslanec Ferjenčík, stranický kolega, a předseda klubu navrhoval, že by ho také zastoupil. Já respektuji to, že tady máme rozhodnutí organizační, které pochází z rozpočtového výboru. Čili nejdříve zpravodaje a potom vidím přednostní právo předsedy klubu Pirátů Michálka, protože jinak by dostal slovo až v rozpravě.

Čili nejdříve rozhodneme o zpravodaji místo pana poslance Blahy. Nejdříve budeme hlasovat o panu Ferjenčíkovi, když nebude schválen, hlásí se jeho (Blahova) stranický kolega Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych to zjednodušil. Já o to nijak nestojím. Jenom pan poslanec Blaha požádal, kdyby nebyl zpravodaj, ať to vezmu za něj. Ale pokud je zájemce, stačí hlasovat jednou ten návrh. Já to stahuji, nechci to komplikovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, tak ale já musím nechat hlasovat o náhradním zpravodaji. Tím je pan poslanec Ferjenčík.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 45. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 45: z přítomných 122 pro 106, proti nikdo. Máme zpravodaje.

Pan zpravodaj ještě nedostane slovo, protože ho předběhne jeho stranický kolega s přednostním právem mimo rozpravu. Pan poslanec Michálek. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Když jsem pracoval jako zastupitel hlavního města Prahy, tak jsme samozřejmě řešili i tuto směnárnu. My jsme to řešili s kolegou Nacherem. Já jsem dokonce předložil návrh zákona Zastupitelstvu hlavního města Prahy, který se v rozporu se zákonem vůbec nedostal na jednání zastupitelstva hlavního města Prahy, protože ho paní primátorka Krnáčová někde ztopila.

Bohužel ta situace je tady opravdu velmi špatná, protože tady máme skupinu, a nejsou to zdaleka všechny směnárny, je spousta kvalitních směnárén v centru Prahy, ale bohužel jsou tady i směnárny, které fungují takovým parazitickým způsobem, že zneužívají dezorientované turisty. V podstatě je to úplně stejná věc, jako když takzvaní obchodní šmejdi zneužívají dezorientované seniory a prodávají jim nějaké hrnce nebo deky, svezou je na místo a zneužívají této jejich dezorientace. Já si myslím, že ten návrh, který je předložen, je krok správným směrem, a také jsem byl

sám svědkem spolu s Jankem Rubešem, který mi to ukázal přímo na místě. Prostě přijde Japonka do směnárný, dá tam svoje peníze – a kolik za to dostane nazpátek? Za jedno euro dostane 15 korun. Takže takovýmto způsobem. A pak se samozřejmě díví, když odejde od okénka, a za dvě minuty jí to tedy vrtá hlavou, co se tam vlastně stalo. Vráti se a samozřejmě peníze už jí nikdo nevrátí. Protože celé to, co tohle ty směnárný dělají, je podle našich zákonů legální. Takže to není ani možné sankcionovat Českou národní bankou a je potřeba k tomu změnit zákon. Pokud ten zákon nezměníme, tak tady budou dál tyhle parazitující směnárný zneužívat dezorientované turisty, budou tím poškozovat pověst zejména hlavního města Prahy, které je turistickým centrem, a samozřejmě veškeré ty desítky a stovky milionů, které hlavní město Praha investuje do cestovního ruchu na to, aby zvýšilo svoji prestiž v zahraničí, budou vynaložené úplně zbytečně.

Proto jsem rád, že tady ten zákon je. My jsme tedy něco podobného také chtěli předložit, ale čekali jsme na Ministerstvo financí, než přijde s vlastní novelou. Ale myslím si, že vzhledem k tomu, že vláda je v demisi a zatím ten návrh nepředložila – já jsem počítal s tím, že ho předloží během února, a jak už tady správně zaznělo, Česká národní banka už vlastně přišla s tou iniciativou řadu a řadu měsíců nazpátek –, tak si myslím, že je logické, aby to projednala Poslanecká sněmovna. Čili já vřele tento návrh zákona doporučuji a myslím si, že pokud Ministerstvo financí přijde s nějakými zlepšováky, tak prostřednictvím poslanců je může uplatnit případně ve druhém čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, děkuji. Patřilo to spíše do rozpravy než mimo rozpravu, ale to se nedá nic dělat. Přednostní právo jsem respektoval. Nyní tedy vystoupí zpravodaj schválený pro první čtení, a to pan poslanec Ferjenčík. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Asi všichni se shodneme, že situace ve směnárenství je v tuhle chvíli neutěšená. Ostatně proto pracuje vláda na komplexním pozměňovacím návrhu, který bohužel, jak to vypadá, má zdržení proti tomu původnímu předpokladu. Proto já osobně tu poslaneckou iniciativu vítám.

Dám konkrétní příklad, co se děje třeba na Hlavním nádraží. Úplně typický příklad, jak to funguje. Máte tabuli s kurzy, kde jsou svítivým písmem kurzy za euro, za dolar, za ty světové měny a pod tím je nápis, který už ale není svítivě, že je ještě dodatečný poplatek 20 %. Takže turista tam přijde, koukne se na kurzy, řekne si budiž. Dá tam peníze, dostane zpátky eura a pak to přepočítá, zjistí, že to neodpovídá, a všimne si až potom toho poplatku 20 %. Myslím, že je naprosto logické, abychom umožnili v takovýchto případech tu transakci stornovat, normálně vrátit peníze, a turista by dostal zpátky valuty. Takže to si myslím, že je velmi správný přístup.

Určitě budeme muset v druhém čtení řešit nějaké technické detaily té novely třeba ve vztahu k změnám směnného kurzu, ve vztahu k jiným typům provozu, než jsou jenom fyzické směnárný, typicky třeba směnárenské automaty, a určitě ten návrh potřebuje nějakou legislativní kontrolu, že skutečně nevzniknou nějaké nepředpokládané jevy, které jsme opomněli. To myslím, že je potřeba prověřit.

Nicméně vzhledem k tomu, že by bylo dobré stihnout turistickou sezónu, a vzhledem k tomu, aby i vláda měla co největší motivaci na tom svém návrhu pracovat urychleně, doporučuji propustit návrh do druhého čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za jeho zpravodajskou zprávu a otevírám rozpravu. Prvním přihlášeným je pan poslanec Petr Vrána. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Vrána: Děkuji za slovo. Dobré dopoledne, vážené dámy, vážení pánové. Za poslanecký klub ANO navrhuji zamítnutí novely zákona o směnářenské činnosti v prvním čtení. Důvod návrhu na zamítnutí je skutečnost, že v tuto chvíli je připravena komplexní novela zákona na Ministerstvu financí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Patrik Nacher a poté zástupce navrhovatelů v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, milá vládo, děkuji za slovo. Já to trošičku rozvedu, co tady řekli kolegové, vlastně všichni přede mnou. Jednak potvrzují to, že to je skutečně problém, který řešíme několik měsíců, možná několik let. Problém to není jenom se směnárnou na Staroměstském náměstí, ale jak jsem možnost si vyzkoušet, i na Hlavním nádraží například. A ještě bych podtrhl, že to problém není pouze s tím kurzem. My se tady nebavíme pouze o tom, že ty směnárny se snaží v uvozovkách odrbat ty turisty nevýhodným kurzem. Často je to právě třeba skrytým poplatkem nebo je to nabídkou nějakých dalších služeb, které jsou spojené s tou samotnou směnou, jako je například prodej předražených map apod. Jinými slovy, já oceňuji ten obsah. Trošičku mně vadí ta forma, protože jak tady řekl kolega Jakub Michálek, tak my jsme i spolu byli dokonce v České národní bance. My jsme to spolu řešili až už jako zastupitelé hlavního města Prahy, nebo jako poslanci.

Jak tady na začátku to uvedl pan navrhovatel, on říká, že to je jednoduchá záležitost, jednoduchá novela, která může být okamžitě přijata. Mně to přijde škoda v momentě, kdy je tady vládní návrh, který tady bude za měsíc, to znamená ten měsíc nepočkat pro to, abychom to řešili komplexně. A tím komplexně myslím nejenom řešit to storno samotné, ale my tam se musíme vypořádávat s celou řadou dalších věcí. Za prvé kdy a jakých těch obchodů se to storno bude týkat. V tom návrhu tam žádná částka limitovaná není její výše. V návrhu Ministerstva financí je zatím navrženo tisíc eur, což podle statistiky České národní banky se týká asi 95 % těch obchodů, můžeme se bavit o té výši. Ale to je podle mě důležitý segment této věci.

Co je podle mě nejdůležitější, je, že v tom návrhu, nebo já jsem si toho nevšiml, není zásadní informace o právu odstoupit, která by měla být na tom kurzovém lístku tak, aby se to ten turista dozvěděl. Dále ten návrh nijak neřeší směny, které by se řešily přes směnářské automaty. Když už do toho tedy půjdeme, do té novely o směnářské činnosti, tak musíme podle mého názoru vyřešit všechny situace, kterých se to týká. Nejenom těch směnářů, ale i v momentě, kdy člověk využije automat.

To znamená – já to zkrátím, abych to neprodlužoval. Ještě jednou. Obsah, souhlasím s ním. Dokonce jsem o tom s předkladatelem hovořil. Přijde mi jenom škoda v momentě, kdy do měsíce tady máme komplexní návrh z dílny Ministerstva financí, tak mi přijde škoda řešit tady teď nějakou dílčí záležitost, protože všichni tady v tomto sále cítíme, že je potřeba s tím něco udělat. Pojďme potom řešit ty detaily, jestli to mají být dvě hodiny, tři hodiny, jak je to s tou zavírací dobou a tak dále, protože v tom detailu mimochodem je často ukryt ten čertík. Ale poprosím vás, pojďme to řešit komplexně, pojďme neřešit teď jednu změnu, za měsíc tady bude návrh Ministerstva financí a my vlastně budeme řešit totožné, byť v rozšířenější podobě. Poprosím o to kolegy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Patriku Nacherovi. Máme před sebou dvě faktické poznámky, Jiřího Dolejše a Marka Benda, a potom přednostní právo paní ministryně financí. Pak je připraven pan poslanec Vít Rakušan. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Nejdříve pan kolega Dolejš, poté pan kolega Benda s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Dolejš: Nevím, jestli přispěji ke klidnějšímu projednávání tohoto návrhu, ale chtěl jsem jenom glosovat předřečníky, zejména z klubu ANO. My jsme ten návrh kolegů poslanců projednávali či předjednávali na půdě podvýboru pro bankovníctví. Musím říct, že se předkladatel k tomu postavili věcně včetně té informace, že se blíží jakýsi komplexní návrh z vládní dílny, ale současně jsme si řekli proboha, proč v této fázi krátit na iniciativě ty, kteří přišli s určitým návrhem. Abych použil slova klasika, ono se nám v posledních týdnech nějak tady rozšiřuje určitý nešvar, že ANO již v pocitu, že nese legislativní tíhu jak Atlas klenbu nebeskou, přitom je to vláda v demisi. Myslím, že v této fázi neuškodí, pokud jsou tady poslanecké iniciativy a slibuje se, ale zatím ještě nevíme, jak to dopadne, určité komplexní a vládní řešení, což trochu zní jako abraha dabra, taková univerzální formulace, jestli by nebylo jednodušší nechat ten poslanecký návrh v běhu minimálně do té doby, než budeme mít jistotu, jak to ta vláda vlastně udělala.

K těmto závěrům i za účasti kolegy Nachera a dalších podvýbor pro bankovníctví dospěl s tím, že doporučil svému zřizujícímu rozpočtovému výboru, aby to v klidu a tímto způsobem projednat. Možná vás to bude inspirovat při hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Dolejšovi i za dodržení času k faktické poznámce. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Marek Benda. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, stává se mi to asi tak jednou za deset let, ale musím říct, že výjimečně naprosto souhlasím se svým předřečníkem, panem kolegou Dolejšem z komunistické strany. Chtěl jsem říct fakticky téměř totéž. Slibovat vládní návrhy od vlády, která je v demisi a která nevíme, jestli tady bude za týden taková, za měsíc jiná, co se odehraje, mně připadá minimálně velmi zvláštní. A současně brojit proti poslaneckým

návrhům – zamítněte je? A já už jsem se zlobil nad vystoupením pana poslance Vrány. Pan kolega Nacher se aspoň pokouší věcně říct a sdělit, jaké mohou být, ale přijít sem a říct "navrhují zamítnout, protože vláda možná něco připraví", mi připadá minimálně neuctivě vůči této Sněmovně. Tady mají přece jenom zaznívat nějaké argumenty a ne pocit jako "naše vláda asi něco připraví".

Myslím si, že opravdu pokud nejsou věcné výhrady proti tomu návrhu a jenom si říkám "možná se má upravit ještě něco dalšího", tak je mnohem správnější ho propustit do druhého čtení. Klidně i zdržet případně na rozpočtovém výboru, pokud takový vládní návrh přijde, a pak ho případně zpracovat do toho vládního návrhu, nebo říct "vládní návrh to řeší". Ale zamítat něco jenom proto, že to jakoby přichází předčasně, se mi zdá prostě nesprávné a nedůstojné této Sněmovny zejména za situace, kdy nevím, jestli ten vládní návrh a od jaké vlády má fakticky šanci přijít.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní s přednostním právem paní ministryně financí Alena Schillerová. Připraví se Vít Rakušan. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dobrý den. Dovolte mi, abych právě přednesla věcné důvody, proč by tento pozměňovací návrh neměl být schválen. Na úvod bych ráda zdůraznila, že podporujeme kultivaci směnářenské činnosti. O tom není pochyb a v tomto směru cílí tento návrh správným směrem. Nicméně zaujali jsme nakonec negativní, vláda zaujala negativní, nesouhlasné stanovisko k tomuto poslaneckému návrhu. A ty věcné důvody spočívají v následujícím.

Je tam celá řada neřešených otázek, které souvisí s odstoupením od smlouvy o směnářském obchodu, které prostě poslanecký návrh nikterak neřeší. Například není vůbec jasné, jak se má zákazník o právu na odstoupení od smlouvy vůbec dozvědět, nabízí se přitom informování na kurzovním lístku nebo na dokladu o provedení směny. Dále nijak není řešena situace, kdy je provozovna směnárny zavřena, například z důvodu nemoci, a zákazník odstoupit prostě nemůže. Chybí také úprava odstoupení u směn provedených prostřednictvím směnářského automatu. V praxi by mohly nastat praktické problémy také v případě, kdy by měl zákazník právo odstoupit od směny v jakémkoliv provozovně směnárny. Například by bylo třeba zabezpečit dostatečnou zásobu všech měn ve všech provozovnách.

Samozřejmě že vláda si je vědoma, Ministerstvo financí připravilo návrh, komplexní návrh, který je oddiskutován s Českou národní bankou do posledních podrobností. A v podstatě teď jsme ve fázi, kdy 23. března 2018 skončilo mezigosresortní připomínkové řízení a v podstatě do konce dubna odejde tento návrh na vládu a počítám tak v polovině května by mohl být v Poslanecké sněmovně. Návrh také obsahuje úpravu odstoupení od smlouvy o směnářském obchodu a snaží se řešit i související otázky.

Dovolte mi ještě bližší popis problému. Poslanecký návrh, který tady dnes projednáváte, zavádí možnost odstoupit do dvou hodin od smlouvy o směnářském

obchodu. Možnost odstoupit je dána pouze spotřebitelům. Důvodem zavedení má být také zabránění sporům při směně měn především v centru Prahy. Spory se týkají hlavně zahraničních turistů. Vláda obecně souhlasí s posílením postavení klientů směnáren, ale mělo by se tak stát po důkladné analýze stávajícího stavu a dopadu případných změn. Ministerstvo financí tedy tuto novelu v podstatě v tomto komplexu připravilo. Hlavní důvody, proč se domníváme, že by tento pozměňovací návrh neměl být schválen a neměl být projednán, jsem vyjádřila. Je to v těch otázkách, které nejsou řešeny, a pozměňovací návrh vyvolá celou řadu dalších otázek, které bude nutné potom dále legislativně upravovat. Samozřejmě v neposlední řadě upozorňuji, že tam je i celá řada legislativně technických nedostatků, které tento návrh má.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni financí Aleně Schillerové. Ještě než dám slovo panu poslanci Rakušanovi, konstatuji dvě omluvy došlé předsedovi Sněmovny, a to paní ministryně práce a sociálních věcí Jaroslavy Němcové a pana poslance Stanislava Berkovce, a to u Stanislava Berkovce odhlásit do 13 hodin a u paní ministryně od 11 hodin z pracovních důvodů do konce schůze.

Tak, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám, vážený pane místopředsedo. Děkuji za tu diskuzi i poznámky, které tady padly, děkuji za komentáře k tomu, že daný návrh, jak řekl pan kolega Dolejš, byl řádně projednán i v podvýboru pro bankovníctví, kde jsem se sám této diskuzi zúčastnil. Po té diskuzi jsem právě měl pocit, že je tady jakýsi konsenzuální náhled na celou věc, a to že ten návrh, byť by třeba byly legitimní připomínky technického rázu k jeho podobě, si zaslouží postoupit do druhého čtení.

Dámy a pánové, pokud tady budeme mít vládu i za měsíc, kdy je slíben tento návrh Poslanecké sněmovně, pokud vláda představí svůj návrh, který skutečně bude mnohem lepší, komplexnější, tak já skutečně nebudu tím, kdo bude do posledního dechu, minuty a sekundy stát za tím, aby ten můj, objektivně v té chvíli, pokud to tak zjistíme, horší návrh zůstal naživu a konkuroval něčemu, co je, jak říká paní ministryně, dokonale připraveno.

Nicméně mi dovoluji přece jen dvě poznámky. ANO sedí v Praze na magistrátu téměř čtyři roky. Zákonodárnou iniciativou mohl být ze strany magistrátu tento problém řešen už dávno. Česká národní banka na tento problém upozornila před dvěma lety a doporučila nějaké řešení. Pokud do té doby vláda nebyla schopna připravit nějaký komplexní návrh, pustili jsme se my do poslanecké iniciativy, která – uznávám – řeší nejpalčivější záležitosti ve směnárenském zákoně. A i kdyby ten návrh při postupu do druhého čtení měl být nějakým akcelérátorem práce vlády, jakýmsi příslibem toho, že skutečně přijde ta komplexní a dokonalá novela, nechť to tak je a já tady na plénu Sněmovny teď říkám, že ve chvíli, kdy seznáme a po debatě v podvýboru pro bankovníctví skutečně bude usnesení takové, že vládní novela je lepší, tak já potom ve druhém čtení jsem ochoten přijít s tím, aby můj návrh dále projednáván nebyl.

Ale myslím, že v této fázi, kdy nám nebyl představen vládní návrh, si prostě zaslouží racionální, meritorně správná záležitost postoupit do druhého čtení. S tím, že prostě řeší objektivně existující problém na základě poslanecké iniciativy, a to proto – a ještě jednou zdůrazňuji – že ani pražský magistrát, ani minulá vláda s řešením tohoto problému nepřišly. Pokud teď říkají, že to za měsíc bude, máme velkou naději, že skutečně přijde tedy dokonalé a komplexní řešení, ale já nemám sebemenší důvod, abych vás vyzýval k tomu nepodpořit tento návrh k postoupení do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To byl poslední přihlášený do rozpravy. Ptám se, kdo dál? Ještě se hlásí s faktickou poznámkou pan poslanec Václav Klaus. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Já jsem jen poslouchal, dozvěděl jsem se o tom teď. Není mi moc jasné, proč by se měl přijímat zákon, který se týká několika směnárů v centru Prahy. Jestli někdo podvádí, tak ať ho policie zavře. Ale nevím, proč tím mají být dotčeni směnárníci v Trutnově, v Ostravě a další, kteří jsou dle vašich slov nějakým způsobem poctiví. Když někdo podvádí, tak se to týká policie, ne? Já tomu moc nerozumím, proč se na to přijímá zákon, když někdo podvádí. Je hodně lidí, kteří nepodvádějí, kterým to strašlivě zkomplikuje život podle mého názoru. Těm, kteří jsou poctiví a žijí se tím, že turistům vyměňují peníze, třeba v Krkonoších.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Václavu Klausovi i za dodržení času. Nyní faktická poznámka poslance Víta Rakušana. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Vít Rakušan: Také já děkuji za slovo. Samozřejmě by, a to jsem řekl v rámci toho našeho legislativního návrhu, právě řešíme jenom jednu věc, která nefunguje. A to věc, která podvodníkům dává obrovskou možnost, aby klamali turisty v Praze. Myslím si, vašim prostřednictvím, pane místopředsedo, ke kolegovi Klausovi, že ve chvíli, kdy dáme ustanovení zákona, které se skutečně týká jenom těch nepoctivých, tak u poctivých směnárů jistě nikdo nebude mít žádnou motivaci uplatňovat reklamaci uvedené směny. A to ani v Krkonoších, ani v Praze. A pokud tady pomůžeme tomu, aby se na exponovaných turistických místech v České republice přestalo podvádět, a to žádným komplikovaným návrhem, ale jednoduchým zákonným ustanovením, jednoduchým doplněním směnářského zákona, tak si myslím, že to je cesta každopádně dobrým směrem a ku prospěchu hlavního města Prahy a České republiky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě máme další faktickou poznámku pana poslance Patrika Nachera, který se hlásí k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Oni vlastně měli pravdu oba dva předřečníci, a proto já jsem o tom mluvil, o té komplexnosti toho návrhu. Tady přece nejde jen o to vyřešit dvě směnárný v Praze, které nabízejí kurz euro za 15 nebo za 17, ale o celou řadu dalších věcí, které na klienty, které na turisty číhají. A je to například dvojí informace o směně, tzv. VIP kurzy, poplatky, které jsou napsané menším písmem, než je ten kurz, takže jsou nedohledatelné. Ten člověk to najde až pak na tom kurzovém lístku. A tak dále a tak dále. Jak jsem řekl, prodávání dalších služeb s tou samotnou věcí vůbec nesouvisí. Jinými slovy jde o komplexní věc.

Kdo je poctivý směnárník a toto nedělá, tak se ho ta změna vůbec nedotkne. Ten, kdo to řeší, ten, kdo takhle podvádí, právě proto, že ten turista už se nikdy nevrátí, ten bude logicky postižen.

Obecně, jak jsem řekl, ten obsah je správný. Ta forma a ta šíře mně v tom vadí. Protože je pravda, že tyto nepoctivé směnárný, byť jich je málo, byť jich je málo v tomto případě, tak nám dělají stejnou reputaci jako nepoctiví taxikáři.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času k faktické poznámce. Ještě jedna faktická poznámka pana poslance Václava Klause a potom vidím další. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Václav Klaus: Pane kolego Nachere prostřednictvím předsedajícího, tomu já rozumím. Jestli jde o to, že směnárna má vyměnit za ten kurz, který tam uvádí na skle, s tím nemám problém. Ale jak jsem poslouchal, tak jde o to, že lidi dvě hodiny po transakci budou moci tu transakci zrušit a přijít znovu, což se může dotknout i naprosto normálních směnáren a je to věc, která jim může velice komplikovat život, celé jejich podnikatelské činnosti. I těm poctivým. Někdo si to rozmyslí, tamhle uvidí podvodnější směnárnou, poběží nazpátek. Prostě pro ty lidi může být velká komplikace, pro malé hotely a další, co to vyměňují. To je všechno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní eviduji přihlášku pana kolegy Farského, ale mám tady ještě pana poslance Pavla Staňka s faktickou poznámkou. Vy máte řádnou přihlášku, pane předsedo. Pan kolega Staněk. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Pavel Staněk: Pěkné dopoledne, vážené dámy a pánové. Jen velice v krátkosti. Myslím si, že návrh, tak jak byl předložen, není špatný, ale znovu se vraťme k meritu věci. Proč bychom měli dalšími přílepkami upravovat něco, co chceme opravit zásadním způsobem? Říkáme, že chceme snížit počet zákonů, zjednodušit zákony, ale těmito přílepkami toho nedosáhneme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pavlu Staňkovi. Nyní pan poslanec Jan Farský, řádně přihlášený. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych vás poprosit o to, abyste tento návrh poslali do druhého

čtení, abychom ten problém už konečně mohli začít řešit. On nespadl z nebe, nedozvěděli jsme se o něm minulý měsíc, ani před rokem, ani před dvěma. Zmiňovaný Janek Rubeš už na něj upozorňuje roky. A když pak od zástupců hnutí ANO slyším, že oni mají připraveno skvělé a úžasné řešení, ať tohle zahodíme pod stůl a počkáme, až ho přinesou... Čtyři roky měli zástupci hnutí ANO v rukou Ministerstvo financí, které to mohlo udělat, čtyři roky mají primátorku hlavního města Prahy, dvě základní místa, přes která se to mělo řešit, tak to neřešili. A dneska nám říkají, že když jsme přišli my s řešením, tak máme čekat na to, až dotáhnou to svoje? Proč? Je to škoda. A je škoda nechat utíkat ten čas.

Osobně jsem si to zažil. V noci jsme s Jankem Rubešem šli kolem těch směnárén. Já vám ten případ popíšu. Šli jsme ke Karlovu mostu a přistoupili jsme ke směnárně, kde byla jedna italská turistka z Říma. Já jsem se jí pak ptal, odkud přijela. Přijela na víkendový pobyt do Prahy. A ona svůj čas investovala do toho, aby odrazovala lidi od směny v té konkrétní směnárně, protože nechtěla, aby se ostatním stalo to, co se stalo jí. Nechtěla, aby další lidi okradli kurzem 16 korun za euro a byli úplně beznadějní v tom, že jim sice doporučí tak volejte policii, ale policie řekne to je v pořádku, sice tady je napsáno 0 % poplatků, je tady napsaný nějaký kurz, ale tady máte jiný kurz, za který jste to dostala, jsou z obliga, nebo ji odkážou na Českou národní banku, která to má řešit. To jsou věci, které ten turista na ten víkend skutečně v Praze nečekal, že tady takové jednání je možné. A když si pak představím víkend té turistky, která dorazí do Prahy, za taxík z letiště zaplatí možná víc než za letenku z Říma, pak ji ve směnárně okradou, ona místo toho, aby si užívala Prahu, investuje čas do toho, aby nebyli okradeni další lidé, tak s jakým vzkazem se vrátí do Říma? Že si užila krásnou Prahu, město a doporučí návštěvu každému dalšímu a že to je skvělé místo k tomu, aby tam utráceli své peníze a pomáhali Praze a ekonomice České republiky? No to asi ne.

A my jsme přišli s návrhem, abychom tady to bolestivé místo, které nám všem dělá obrovskou ostudu, které se dostalo do turistických průvodců jako jeden z obrovských problémů Prahy, vyřešili. Ale když přijdeme s řešením, tak někdo, kdo měl čtyři roky na řešení, řekne: máte to blbě, počkejte měsíc, my to uděláme za vás... Nezlobte, ale není důvod čekat.

Prosím, nehlasujeme pro zamítnutí tohoto návrhu, pusťme ho do druhého čtení, my jsme připraveni k té debatě na tom, aby se vylepšil, ale zbytečně ztrácíme čas. Pokud sem přijde v prvním čtení vládní návrh někdy za měsíc, dva, tři, přicházíme o další měsíce, spíš minimálně půlrok, kdy tento zákon už může být schválen. Tento nosič tady v tuto chvíli je, jde do druhého čtení, ve kterém je možné dost zásadním způsobem na něm dál pracovat. A druhé a třetí čtení pak může být ještě do prázdnin a může, když se to podaří a shoda na tom bude, už letní turistickou sezónu tento zákon ovlivnit. A to myslím, že za to stojí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegovi Farskému. Máme dvě další faktické poznámky. Nejdřív pan poslanec Dolínek, poté pan poslanec Rais. Prosím, pane poslance, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. Vážení kolegové, já vás chci požádat, aby skutečně tento návrh šel do dalšího čtení. Ten důvod je prostý. Nejsem tady s vámi dlouho, ale vím, že cokoliv přijde jako velký komplexní návrh, tak se v tom najdou vždycky desítky a stovky problémů. Prodlužuje se termín na přijímání pozměňovacích návrhů, přerušuje se ten bod na jednání výboru a neustále se to posouvá dále a dále. A není to otázka dvou, čtyř měsíců, je to otázka roku, aby se něco prosadilo. Návrhu, který tady říkála paní ministryně, si vážím, že byl předložen, nicméně opravdu bude mít osud tohoto zákona. Bude tolik různých tlaků na to, jak to má být upraveno, že se nedopracujeme v řádu měsíců k žádnému výsledku. Zde je velmi jednoduchý návrh, který může rychle pomoci každému.

Prostřednictvím pana předsedajícího vzkaz pro pana kolega Nachera. Je to přece v prvé řadě ochrana spotřebitele. Spotřebitele odkudkoli. A on sám jako předseda podvýboru pro spotřebitele by měl dát šanci každému návrhu, který zde zazní, který ochrání spotřebitele a může být rychle aplikován. A samozřejmě jsou i nepřímé nástroje. Jakákoli obec se může podobně jako v případě hazardu rozhodnout, že vypoví nájem takovému zařízení, které nesplňuje podmínky, a nemusí na to být zákonné důvody. Ano, to je povinnost obce a musí obec veškeré smlouvy vypovědět v okamžiku, kdy se tam podniká nečestně, nemorálně nebo v rozporu se zákony. Ostatně v Praze např. na Staroměstském náměstí byla vypovězena jedna směnárna a už tam nikdy žádná jiná nevznikne, právě z tohoto důvodu.

Takže já bych požádal, dejte tomu šanci jít dál. A vítám slova navrhovatelů, že v případě, že zde bude shoda na návrhu, že se ukáže, že návrh Ministerstva financí bude snadno projednatelný, potom si myslím, že tento návrh bude zbytný. Ale já tomu nevěřím a dejme tomu šanci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Karel Rais, potom pan poslanec Patrik Nacher a potom pan předseda klubu KDU. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Přeji dobrý den. Já budu stručný. Mně připadá, že poslanci, zejména pražští, tady pan radní přes dopravu je toho důkazem, si spletli místnosti, že tyto problémy se mají řešit na Magistrátu města Prahy a ne ve Sněmovně. To budeme moct řešit problémy pražské taxislužby a vzhledem k tomu, že jsem přespolní takzvaně, tak můžu uvádět desítky případů, kdy pražská taxislužba selhala apod. Prostě řešte si to na magistrátu. Rozumím, že tam máte před volbami, ale netahal bych dílčí problémy do Sněmovny. Domnívám se, že skutečně to je spíš doklad toho, že je potřeba komplexní řešení tohoto problému a že bychom měli počkat na vládní návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Raisovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Patrika Nachera, poté pana poslance Ferjenčíka, Bohuslava Svobody a Jana Bartoška. To je pořadí faktických poznámek, tak jak je mám poznamenány. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, já už jsem myslel, že nebudu vystupovat. Když jsem byl osloven, tak mám ve zvyku reagovat.

No já jsem vůbec neřekl, že ten návrh je hloupý, blbý, nebo jaká tady padla ta slova. Naopak jsem řekl, že ten obsah vítám. Dokonce jsem řekl, jestli ty dvě hodiny jsou dostatečná doba na to storno, jestli by se nedalo uvažovat o delším časovém úseku apod. Já jsem první, kdo by tady chránil ty spotřebitele. Já jenom říkám, že ta problematika je širší. Nic více, nic méně. Prosim nebud'me demagogové. Tady není nikdo v sále, kdo by to nechtěl řešit. Jenom tady jde o souběh toho, že ten vládní návrh už prošel meziresortním řízením, že ta věc není úplně černobílá, že existují i resorty a právní úhly pohledu, pokud já vím třeba z Ministerstva spravedlnosti, jestli by se to storno mělo týkat všech kurzů, anebo nějaké odchylky od středu například, aby nedošlo k tomu, o čem mluvil kolega Klaus, že když někdo najde o dvacet haléřů lepší kurz, výhodnější kurz, tak se tam vrátí atd. Tady kolem toho je samozřejmě vícero odbornějších debat. Tak prosím, o tomto se bavíme.

Já jinak ten obsah, a to jsem říkal, vítám. A paní ministryně je toho svědkem, kdykoli jsme se potkali, tak já jsem tento návrh a tuto iniciativu za Prahu i za poslance i za sebe i za ochránce spotřebitele připomínal, připomínal a připomínal. Tak prosím, držme se té věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Ferjenčíka jako zpravodaje. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl reagovat prostřednictvím pana předsedajícího na kolegu Raise, který se ptá, proč to tady řešíme. Řešíme to proto, protože Praha to bohužel sama řešit nemůže. Já jsem dával dotaz na legislativní odbor magistrátu, když jsem zjistil, co se děje na tom Hlavním nádraží, že tam lidi dostávají 20 korun za euro, a to bylo v době, kdy byl běžný kurz asi 27 korun, tak co s tím město může dělat, jestli to může řešit vyhláškou nebo nějakým jiným způsobem. A nemůže. To se dá řešit jenom zákonem. A z toho důvodu je to tady ve Sněmovně.

Co se týče té poznámky kolegy Klause, že to dopadne všude a je to problém jen centra Prahy... No ale když se podíváme na ten směnárenský byznys, tak to centrum Prahy má velmi výrazný podíl z toho, a navíc když někoho okradou ve směárně v Brně nebo Trutnově, tak budu rád, když i tam to bude moct stornovat. Myslím si, že to opatření je poměrně přiměřené, že i ty náklady, které bude mít směnárna v těch běžných transakcích, jsou v řádu stovek korun, kdyby náhodou někdo přešel k levnější konkurenci, na kterou narazil až potom, ale že prostě naopak je to daleko menší byrokratická zátěž než řešit to přes policii skrz podvody a posuzování, jak velkým písmenem tam měli něco napsaného. Tady přijde turista za policajtem, že ho okradli ve směárně, ten s ním dojde do té směárny, vrátí mu peníze a je to vyřízené a z hlediska byrokracie pro tu směárnaru to není tak hrozné. A nemyslím si, že by ti poctiví nějak výrazným způsobem trpěli.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Bohuslav Svoboda s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vaším prostřednictvím bych se také obrátil ke kolegovi Raisovi. Ptám se ho, v čem mu vadí to, že by Poslanecká sněmovna rozhodla o věci, která je problémem pro hlavní město České republiky. Hlavní město, které je výkladní skříní této republiky a podle kterého posuzují ve světě Českou republiku. Divím se tomu postoji klubu ANO proti předložení tohoto zákona, protože co se stane, když se předloží? Bude tady, bude se o něm jednat, bude zaparkován, předělá se podle vládního návrhu. Totéž se stalo už na magistrátě, kde se nepodařilo některé změny, jak to už tady říkal kolega Dolínek, dostat na pořad jednání týkající se směnárenské činnosti, a také se toablokovalo u ANO. Já se ptám proč? Nerozumím tomu. Tady jednáme o tolika zbytečných věcech. Proč se bráníme tomu, abychom na stůl dali věc, která je podle mého názoru – a teď hovořím z pozice bývalého primátora – naprosto zásadní pro Prahu a naprosto zásadní pro vnímání naší republiky? Ptám se, pane profesore, proč vám to vadí.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Bartošek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Za klub KDU-ČSL chci říct, že jsme pro to, aby tento tisk byl propuštěn do dalšího čtení, protože spatřujeme jako důležitý bod, aby se skutečně tyto podvodné směnárny řešily. A jestliže zde zaznívá argument, že je připraven vládní návrh zákona, tento argument by byl smysluplný v okamžiku, kdyby zde vláda měla většinu. Jenže vláda zde většinu nemá a bude svádět souboj o každý hlas, jako je tento návrh zákona poslaneckého. To znamená, pusťme to dál. Vláda většinu nemá. Bohudíky že ten návrh je tady. Je tady o trochu dřív. (Reakce v lavici SPD.) Koukám, kolega Rozner se mnou patrně nesouhlasí podle kroucení hlavy, což možná může ukazovat, že se další zákony budou hlasovat hlasy SPD a komunistů, což může tak být. Ale oficiálně tady ta většina není a v tom případě tento návrh zákona, který je poslanecký, má stejnou váhu jako návrh vládní, protože vláda zde většinu nemá. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pořadí faktických poznámek je následující: pan předseda Stanjura, paní poslankyně Válková, pan místopředseda Okamura. Potom je s přednostním právem přihlášena paní ministryně Schillerová. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak ještě tak 28 faktických poznámek a nestihneme to do 13. hodiny projednat.

Já jsem se přihlásil k tomu, abych zareagoval na vystoupení pana poslance Nachera. Věřte mi, že jsem expert na to říkat, že vláda připraví nový, lepší, komplexnější návrh. To jsem tady mnohokrát říkal v době, když jsem byl předsedou

vládního poslaneckého klubu. Někdy se tak stalo, někdy ne. Ale dneska nejsme ve třetím čtení a nerozhodujeme o tom, jestli ten návrh přijmeme tak, jak je předložen, nebo ho nepřijmeme. Tam třeba i ty konkrétní výhrady, jak se říkalo "já to chci řešit, ale není to napsané dobře", tam bych i chápal. Nerozumím tomu odkladu.

Pokud to propustíme do druhého čtení, a já myslím, že my přijdeme taky s nějakou úpravou, protože tak jak je to napsané, bychom pro to hlasovat nemohli, tak to možná zrychlí činnost vlády, Ministerstva financí, a buď budeme mít dva návrhy, pak můžeme sloučit rozpravu, nebo ty případné doplňky, které už má Ministerstvo financí přichystané, se dají načíst v rámci druhého čtení. Rozuměl bych tomu, kdyby to někdo nechtěl řešit vůbec, tak řekne: to je problém, který já řešit nechci, tak navrhuji zamítnutí. To je legitimní. Tady se střetáváme u každého druhého návrhu zákona, kdy části politické reprezentace nevyhovuje buď vůbec ten problém řešit, nebo způsob, jakým se má řešit. Tak to mi přijde lepší než tady teď 60 minut říkat, co by se tam mělo změnit, dát tomu šanci, případně to změnit.

Jak říkám za náš klub, v takovémhle znění bychom to nepodpořili ve třetím čtení. Pokud přijdou rozumné pozměňovací návrhy v rámci legislativního procesu, tak to posoudíme, až ty návrhy budou na stole a podle toho, jak dopadne hlasování.

A způsoby řešení jsou různé. Vždycky ty směrnáry, o kterých někdo říká, že jsou podvodné, ale současně říká "zákon to umožňuje", tak ty dvě věty nejdou úplně dohromady. Pokud to zákon umožňuje a současně říká, že je to podvod, můžeme říct, že to je nekorektní, nebo... (Upozornění na čas.) Tak nejsou jenom na privátním majetku, ale i ve státním majetku. A tam stát může zasáhnout vlastně ihned.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Válková a její faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, já bych do toho vnesla zase trochu jiný úhel pohledu. Samozřejmě jako Pražák, jako zastupitel, resp. zvolený lidmi za Prahu vnímám ten problém zvlášť palčivě. Naprosto souhlasím s tím, co tady bylo řečeno, že ta úprava formou pozměňovacího návrhu je nanejvýš nutná. Protože situace je taková, jak říkala paní ministryně, že má připravený po připomínkovém řízení komplexní návrh řešení této problematiky, tak já se zdržím, protože pro případ v rámci hlasování, že by do měsíce nebyl návrh zákona, který tuto problematiku řeší, předložen vládou, tak pokud nebude teď propuštěný do druhého čtení ten návrh, tak bych hlasovala pro ten návrh, který byl snad už prost těch nejenom legislativních nedostatků. Tam skutečně je toho poměrně dost co opravit, hlavně v občanskoprávní oblasti, jak o tom paní ministryně hovořila.

A ještě jednu věc jsem chtěla říct. My tady hodně zákonů propouštíme do druhého čtení s tím, že potom připravíme komplexní pozměňovací návrhy. Takže já v tomto ohledu nemám problém s tím ten zákon pustit do druhého čtení za předpokladu, že bude pozměněný. Ale protože jsem tady slyšela ten příslib, že je tady už po meziresortním řízení připraven komplexní návrh upravující tuto problematiku lépe, tak se zdržím hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou pan místopředseda Okamura. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dovoluji mi sdělit stanovisko našeho hnutí SPD. Já jsem ještě jako člen vedení Asociace českých cestovních kancelářích a agentur, což mimochodem trvá dodnes, tak jsme spoluautory té novely zákona o směnárnách, která v současné době platí, to znamená, kde se zásadně posílá zpráva spotřebitelů. A proč o tom hovořím? Bylo to skutečně jednání na mnoho let. Protože tady souhlasím zcela s paní profesorkou Válkovou, těch věcí, které tam je potřeba dořešit z toho právního hlediska a ze všech pohledů... Já jsem byl překvapen, protože tenkrát jsem nebyl v politice, jak ten zákon je skutečně komplikovaný, aby to fungovalo dobře. My jsme tam navrhli právě zavést to, aby ti klienti museli podepisovat, že s tím kurzem souhlasí, a další věci.

Takže my podporujeme to, aby ministerstvo skutečně připravilo komplexní návrh. Budeme podporovat ten ministerský návrh a preferujeme, abychom případné úpravy diskutovali v rámci toho ministerského návrhu, protože já jako profesionál v cestovním ruchu, a dělám v tom celý život, a probíráme tu legislativu zleva, zprava i z hlediska Evropské unie, máme na to v asociaci odborníky, tak prostě ta problematika není tak jednoduchá. Ono to vypadá strašně jednoduše upravit tam nějaký jednoduchý parametr, ale může to způsobit velké problémy a velkou blamáž všem stranám a i cestovnímu ruchu. Proto chci apelovat, aby skutečně paní ministryně v tom smyslu, jak tady hovoří, předložila tu novelu zákona skutečně komplexně připomínkovanou ze všech stran, protože my jako cestovní ruch, znova říkám, si nemůžeme dovolit v tomto důležitém tématu, které je nepochybně potřeba řešit a je ho potřeba novelizovat a aktualizovat, aby došlo k nějakým nesrovnalostem a potom k nějakým nepřesnostem, které nám tady v podstatě udělají paradoxně medvědí službu.

Takže my budeme podporovat ten ministerský návrh a apelujeme na paní ministryni, aby ho co nejrychleji předložila. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou pan zpravodaj, pan poslanec Ferjenčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Chtěl jsem stručně reagovat na postoj SPD, protože mě to velmi mrzí, že včera jsme pustili do druhého čtení poslanecký návrh SPD ve věci hmotné odpovědnosti úředníků a ten byl zcela evidentně legislativně nedodělaný a byla tam celá řada praktických připomínek vlády, a tato Sněmovna ho pustila do druhého čtení právě s tím, že je ten problém vážný, že se má řešit a že ve druhém čtení je prostor to opravit, a ve chvíli, kdy máme tady podobnou situaci, akorát s tím rozdílem, že ta problematika je daleko jednodušší než hmotná odpovědnost úředníků a připomínky vlády by bylo možné v tom druhém čtení velmi efektivně začlenit, tak tady najednou pro hnutí SPD ten poslanecký návrh není dost

dobry a chtëjí ho zamítout pravděpodobně jenom proto, že jim vadí, kdo to předkládá.

Mě taky mrzí, že to nejde z více klubů. Myslím, že kdyby tam byl podepsán Patrik Nacher, Jakub Michálek, Honza Čížinský, lidi, kteří se dlouhodobě směnárénství věnovali, tak by to bylo víc fěr. Ale o tohle se tady nechceme handrkovat. Jde nám o to, aby se situace zkultivovala dřív, než skončí turistická sezóna. A k tomu ten návrh směřuje, proto my ho podporujeme.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Benešík. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo. Já bych chtěl podtrhnout to, co tady zaznělo přede mnou, taky jsem toto chtěl říct. Prostě pokud mám informace o tom, že někdo mění švýcarské franky a je mu řečeno tady u Karlova mostu ve směnárně, že dostane 10 tisíc korun, a dostane 7,5 tisíce a nakonec zjistí, že tam je nějaký skrytý manipulační poplatek nebo servisní poplatek 2,5 tisíce korun, tak je to nemravné. A pokud tady prostě některé hnutí přináší tak jako mírnýx týrnýx zákony o referendu, které jsou absolutně nedodělané a problematické, a má velký problém s tím tento zákon pustit do druhého čtení, tak mně to přijde velmi, ale velmi podivné. A jak říká pan premiér: Asi je někým zlobbovaný.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S přednostním právem je přihlášena paní ministryně Schillerová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane předsedající. Já ještě pár vět. Nepochybně se všichni shodujeme na tom, že myšlenka a cíl, kterou sleduje tento pozměňovací návrh, jsou správné. Nicméně ten pozměňovací návrh není dobře proveden. Pominu-li legislativně technické nedostatky, které se samozřejmě dají zhojit, tak je tam celá řada otázek, která udělá v rámci spotřebitelů obrovský problém.

My jsme vládní novelu, proto skončil mezíresort až 23. března, protože my jsme ji před tím mezíresortem velice důsledně konzultovali s Českou národní bankou, s Českou bankovní asociací, s Asociací směnárén a se Svazem hotelů a restaurací. To znamená, akceptovali jsme a vnímali jsme jejich praktické zkušenosti a ty jsme do toho vládního návrhu vetkli. A já chápu, že vláda nemá většinu v Poslanecké sněmovně, nicméně když poslouchám to, že se shodujeme na té myšlence a vlastně se bavíme jenom o úrovni provedení, tak si myslím, že nebude přece žádný problém tuto vládní novelu prosadit. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do obecné rozpravy už není nikdo přihlášen ani se nikdo v tuto chvíli nehlásí, takže obecnou rozpravu končím. Závěrečná slova. Má zájem pan zástupce navrhovatelů pan poslanec Rakušan? Má, takže mu dávám závěrečné slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, vážená paní ministryně, já děkuji za dnešní debatu, která jenom potvrzuje to, že tady řešíme reálně existující problém. Jenom potvrzuje to, že bylo namístě, aby přišla poslanecká iniciativa, která akcelerovala celý proces legislativní úpravy v dané oblasti. A už z toho důvodu se domnívám, že tady padly mnohé dobré myšlenky, mnohé dobré návrhy, mnohá zajímavá slova pro to, aby tento návrh byl racionálně, bez emocí, technicky projednán ve druhém čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Závěrečné slovo pana zpravodaje. Pan poslanec Ferjenčík, prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já shrnu formální záležitosti. Příslušný podvýbor rozpočtového výboru doporučuje propustit do druhého čtení a vláda dala nesouhlasné stanovisko. Osobně se domnívám, že nedostatky lze napravit ve druhém čtení. Osobně doporučuji zákon podpořit v tomto hlasování.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, rozumím. Nicméně pane zpravodaji, pokud jsou záznamy zde správné, tak zazněl návrh...

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Omlouvám se, zazněl návrh na zamítnutí, pokud se nemýlím, od kolegy Vrány, takže o tom musíme hlasovat.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, jak jste slyšeli, zazněl návrh na zamítnutí předloženého návrhu už v prvním čtení, který přednesl pan poslanec Vrána. O tomto návrhu budeme nyní hlasovat. Přivolávám poslance z předsálí a můžeme i vyhovět žádosti o odhlášení všech. Takže vás všechny odhlašuji, přihlaste se prosím znovu svými identifikačními kartami. (Po chvilce:) Zdá se, že jsme připraveni na hlasování.

Budeme hlasovat o zamítnutí tohoto návrhu v prvním čtení. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Dobře, takže toto hlasování prohlašuji za neplatné vzhledem k ohlášeným problémům s kartou. Provedeme to tak, že vás znovu všechny odhlásím, což se stalo. Přihlaste se prosím znovu svými identifikačními kartami. Je problém s kartou vyřešen? (Poslanec Kobza avizuje, že ano.) Ano, problém je vyřešen a můžeme znovu přistoupit k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 47, přihláшено 128 poslanců, pro 65, proti 45. Návrh byl přijat a to znamená – že budeme prověřovat hlasování. (Oživení v sále. Probíhá kontrola hlasování.)

Ano, paní poslankyně Němcová se přihlásila k průběhu hlasování. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych vznesla námitku proti předchozímu hlasování. Na sjetině

mám uvedeno, že jsem hlasovala pro, hlasoval jsem tak, že jsem se chtěla zdržet. Prosím tedy o tuto námitku a o hlasování o ní. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, zazněla zde srozumitelně námitka k průběhu hlasování.

Nyní dám hlasovat o tom, zda Poslanecká sněmovna vyhoví této námitce. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 48, přihlášeno 129 poslanců, pro 126, proti nebyl žádný. Návrh byl přijat.

Budeme tedy znovu hlasovat o návrhu na zamítnutí předloženého návrhu v prvním čtení. Teď tedy budeme hlasovat znovu o zamítnutí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 49. Přihlášeno 126 poslanců, pro 65, proti 44. Návrh byl přijat.

S přednostním právem se hlásí pan předseda Farský. Máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, jenom krátce. Takže teď můžeme za ostudu České republiky, která je tady čtyři roky, protože hnutí ANO mělo v rukou Ministerstvo financí, nic neudělalo, protože mělo primátorku hlavního města Prahy a nic neudělalo, tak si můžeme další měsíce nechávat dělat ostudu tím, že hnutí ANO ve spolupráci s komunisty zablokovalo projednání tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S přednostním právem se hlásí pan předseda Bartošek, po něm s přednostním právem pan předseda Filip.

Poslanec Jan Farský: Omlouvám se, nebylo to ve spolupráci s komunisty, ale s SPD. Omlouvám se.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, je to tak. Tento zákon byl zablokován hlasy hnutí ANO a hlasy hnutí SPD. Výsledek je jednoduchý: v podstatě svým hlasováním jste se rozhodli, že budete podporovat šmejdy. To tak je. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Filip s přednostním právem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, víte, já bych některé věci nerad ideologizoval, ale pojďme se na to podívat velmi racionálně, na to, co se tady odehrává. Jestliže je tady návrh, který podvýbor začal projednávat, a má pro to velmi racionální důvod, Ministerstvo financí něco projednává a říká, že skončilo připomínkové řízení, že předloží nějaký návrh zákona, já jsem pro, ale jde o to, jestli ten nosič je využitelný, a myslím si, že využitelný je.

A měli bychom si možná lépe vyjasnit, co tady kdo podpoří a co kdo nepodpoří, protože v poslední době se tady rozmáhá poměrně podivná praktika, že někomu se návrh pustí do druhého čtení a někomu se nepustí do druhého čtení, přestože ten návrh je racionálnější než jiný. A včera, co se tady odehrávalo, jak dopadly naše návrhy, nezlobte se na mě, já nemohu souhlasit s tím, že bych tohle ideologizoval. Jenom chci vědět, jak racionálně vláda bude postupovat, abychom tady některé návrhy udrželi v jednání tak, abychom mohli včas reagovat na potřeby společnosti. A tady jsme jasně byli proti zamítnutí v prvním čtení, protože i když budu věřit vládě, že to předloží, tak nemám jasno, jestli ten zákon, který vláda předloží v červnu, stihne tuhle sezonu, kdežto kdybychom na tom návrhu pokračovali, tak bychom toho mohli dosáhnout docela racionálním jednáním.

Takže si jasně musíme říct, kam chceme dojít a s jakými návrhy. Pro KSČM není podstatné, že to navrhoval pan kolega Rakušan. Pro mě je podstatné to, co navrhoval. A jestliže s návrhem souhlasím věčně, a dokonce vláda slibuje, že ho rozšíří, tak já klidně podpořím tento návrh tak, aby se projednával jak v podvýboru, tak ve výboru a případně přišel komplexní pozměňovací návrh. To, že jsme to zamítli, tomu jsme opravdu nepomohli! Ale to si musí vyřešit ti, kteří se rozhodli tohle blokovat. A přitom jiné racionální návrhy tady zablockovány byly, a jiné, méně racionální, zablockovány nebyly. Takže jestli chceme hrát tuhle politickou hru, tak dopadneme jenom špatně! (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, konstatuji, že Poslanecká sněmovna zamítla projednávání předloženého návrhu, sněmovní tisk 83 v prvním čtení, a končím projednávání tohoto bodu.

Nyní vás seznámím s došlými omluvami. V době od 12.30 do 18.00 hodin z důvodu jednání se omlouvá pan poslanec Staněk, z dnešního jednání v době od 14.00 do 16.30 se z důvodu jednání omlouvá paní poslankyně Kozlová, pan poslanec Kobza se omlouvá od 14.00 hodin do konce dnešního jednacího dne z důvodu pracovního jednání stálé komise pro kontrolu ÚZSI a výboru pro evropské záležitosti, pan poslanec Skopeček se omlouvá z dnešního jednání Poslanecké sněmovny z pracovních důvodů a pan poslanec Výborný se omlouvá z dnešního jednání v době od 9.00 do 17.30 hodin z důvodu pracovního jednání v regionu.

Nyní přistoupíme k projednávání dalšího bodu, a to bodu

18.

Návrh poslanců Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích /sněmovní tisk 84/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 84/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl poslanec Dominik Feri. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedající. Hezké poledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovolte mi, abych vám představil a uvedl sněmovní tisk 84, náš návrh novely zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích.

Smyslem této novely je zrušit skutkovou podstatu uvedenou v § 5 odst. 1, a sice znevážení postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci. Ta skutková podstata zní "fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že zneváží postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci" a pokuta je až deset tisíc korun. Vláda ve svém stanovisku shledává, to stanovisko je negativní, a zmiňuje, že zájem na udržení vážnosti a autority orgánů veřejné moci je tím klíčovým. Ovšem to se podle našeho názoru nedá vynucovat pokutami.

Nyní mi dovolu krátký historický exkurz. Jistá, řekněme důslednější a širší ochrana úředníků nebo úředních osob, veřejných činitelů dříve, byla zakotvena v trestním zákoníku, ve starém trestním zákoníku, konkrétně v § 156 odst. 3, který zněl: Kdo hrubě urazí nebo pomluví veřejného činitele při výkonu jeho pravomoci nebo pro tento výkon, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo peněžitým trestem. To znamená, že ta ochrana byla tehdy trestněprávní a týkala se správního trestání. Všimněte si, že tady v té skutkové podstatě někdejší se hovoří přímo o urážce. V současné době se hovoří o znevážení postavení úřední osoby, to znamená, že ta současná úprava je mnohem širší a svádí, řekněme, dává prostor určité úřední zvlášti.

To původní ustanovení v trestním zákoníku bylo zákonem 253/1997 zrušeno, a budu-li citovat z důvodové zprávy toho zákona, posledním okruhem úprav obsažených v předkládaném návrhu je vypuštění dvou trestných činů poskytujících zvýšenou ochranu prezidentu republiky a dalším osobám v postavení veřejného činitele před především verbálními útoky. V případech, kdy takový útok má skutečně charakter hrubé neslušnosti nebo výtržnosti anebo kdy je způsobilý ohrozit vážnost napadeného, lze takové jednání postihnout podle dalších ustanovení trestního zákona chránících každou osobu. To platí dodnes.

Tedy pro vaši představu, jak je vlastně úředník nebo úřední osoba v současné době chráněna, jaké nástroje může ke své ochraně využít. První možností je ochrana poskytnutá ve správním řádu. Jedná se konkrétně o pořádkovou pokutu až do výše 50 tisíc podle § 62, která bude udělena tomu, kdo učiní hrubě urážlivé podání. Existuje k tomu poměrně bohatá judikatura Nejvyššího správního soudu, týká se to konkrétních případů. Je tam např. nutnost běžícího správního řízení a ta pořádková pokuta má vlastně zajistit úspěšné dokončení toho správního řízení.

Dále v tom konkrétním zákoně, tzn. v zákoně o některých přestupcích, existuje ochrana pro všechny fyzické osoby, tzn. nikoliv jenom pro osoby úřední, konkrétně je to v § 7, to jsou přestupky proti občanskému soužití. Například lze v těchto situacích aplikovat a podřadit to pod skutkovou podstatu: Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jinému ublíží na cti tím, že ho zesměšní nebo ho jiným způsobem hrubě urazí.

V extrémních případech potom poskytuje ochranu i trestní právo, příklad: skutková podstata pomluvy. Kdo o jiném sdělí nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména poškodit jej v zaměstnání, narušit rodinné vztahy nebo způsobit mu jinou vážnou újmu, bude

potrestán odnětím svobody až na jeden rok v případě vyhrožování s cílem působit na úřední osobu.

Tento návrh není nový, navrhovali jsme ho už v minulé Sněmovně. Bohužel nebyl projednán. A možná bych měl osvětlit, proč s ním vlastně přicházíme, nebo jaké jsou dopady a jaké je využívání této skutkové podstaty a tohoto nástroje v rámci správního trestání. Od nabytí účinnosti tohoto zákona, což bylo 1. července 2017, do poloviny března, kdy jsme si ty údaje z aplikace ISEP zjišťovali, bylo uděleno 456 pokut a 29 napomenutí.

Ještě krátce ke stanovisku vlády. Vláda ve stanovisku poukazuje na úpravu v jiných zemích a zmiňuje třeba Německo. Studoval jsem německou právní úpravu a v německém trestním zákoníku – Strafgesetzbuch – je samozřejmě upravena urážka – Beleidigung – ale nijak se nerozlišuje v rámci hmotněprávní úpravy, jestli se jedná o urážku úředníka, nebo urážku běžného občana. To znamená, že vlastně vláda v tomto odkazuje na něco, co potvrzuje naše stanovisko, že úředník, pakliže je nějakým způsobem uražen, může využít nástrojů, které mu poskytují jiné zákony, a využít normální ochranu, kterou má každý občan. Existuje ale v Německu jedna věc, která mi přišla poměrně zajímavá, a to je procesněprávní specifikum, že ve chvíli, kdy je úředník uražen někým – příklad: policista je uražen řidičem – tak v tu chvíli může jeho nadřízený právě vznést návrh, že má být zahájeno to trestní řízení. V Německu to poměrně běžně takto funguje.

Dále vláda ve svém stanovisku upozorňuje na judikát Evropského soudu pro lidská práva Janowski versus Polsko, velmi známý, který samozřejmě upozorňuje na specifika výkonu veřejné moci a zároveň také konstatuje, že je možnost upravit dodatečně práva veřejných činitelů, úředních osob, ale neříká, že to tak má být učiněno automaticky. Je to zkrátka nějaké politické rozhodnutí, že chceme chránit více úředníky.

Tolik na úvod. Jednoduše řečeno, myslíme si, že úředníci jsou již dostatečně chráněni a že tato skutková podstata právě značí jistý výraz až přespřífilišného vrchnostenského postoje úředníků ve vztahu k občanům.

A možná ještě jedna poznámka z praxe. My jsme se samozřejmě pídili po tom, jestli je toto využíváno a jak to hodnotí úředníci. Nebudu konkrétně jmenovat, ale častá je třeba situace na úřadech práce atp. A bylo nám řečeno, že kdyby měli hlásit každou urážku, kterou jsou častováni, tak by nedělali vlastně vůbec nic jiného.

Takže tolik úvod. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Michálek. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené paní kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych přednesl zpravodajskou zprávu ke sněmovnímu tisku číslo 84, kterým je novela navrhovaná poslanci TOP 09 k zákonu o některých přestupcích, k zákonu č. 251/2016 Sb. Konkrétně, jak už tady zaznělo, týká se to § 5, kde poslanci navrhuji zrušení přestupku se skutkovou podstatou znevažování postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci. Čili to, co poslancům

vadí, je v podstatě specifická ochrana pro úředníky, přičemž vycházejí z toho, že postačí k jejich ochraně obecná úprava, například možnost postihovat to jako urážku. K tomu je potřeba dodat, že je pravda, že tato dvě ustanovení, tyto dvě skutkové podstaty mají odlišný objekt – v jednom případě je to autorita orgánu veřejné moci a v případě urážky je to osobní důstojnost.

Protiargumenty, které vznesla vláda a které vám byly rozdány jako sněmovní tisk 84/1, jsou založeny na tom, že vláda uvádí, že úprava je příliš nová, to znamená, platí nějaký půlrok, a nejsou dostatečné indicie, které svědčí o tom, že by ta úprava byla tak problematická nebo vadná, že by ji bylo potřeba odstranit. A dále upozorňuje na to, že řada zaměstnanců veřejné služby je vystavena většímu množství konfliktních situací, ať už je to na úřadech práce, nebo v jiném podobném postavení, a ta skutková podstata, tak jak je upravena v zákoně, je podle vlády pro tyto účely přiléhavá. Ostatně děkuji panu navrhovateli, že nás seznámil se statistickými údaji, s tím údajem, že za nějaký půlrok aplikace toho zákona bylo uloženo 456 pokut. Takže to je přibližně rozsah, ve kterém dochází k uplatňování této skutkové podstaty.

Nyní bych to ještě shrnul. Procesní informace o projednávání sněmovního tisku 84. Bylo k tomu vypracováno stanovisko Parlamentního institutu ke kompatibilitě s právem EU – 84. Vláda zaslala stanovisko nesouhlasné pod 84/1, přičemž garančním výborem byl ustanoven ústavněprávní výbor.

Tolik asi k mé zpravodajské zprávě.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji. Než otevřu obecnou rozpravu, tak konstatuji, že z jednání Poslanecké sněmovny se v době mezi 14. a 19. hodinou z důvodu jednání omlouvá pan poslanec Jiránek a stejně tak od 14 hodin do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Třešňák.

Nyní zahajuji, nebo otevírám, lépe řečeno, obecnou rozpravu. Jsou do ní přihlášení dva poslanci – pan poslanec Pour, paní poslankyně Válková. Pan poslanec Pour má slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Pour: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, jak je u mne zvykem, zmíním několik skutečností k této novele.

Skutková podstata přestupku znevážení postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci dle ustanovení § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb. se v právním řádu objevila poprvé k 1. červenci 2017 v rámci počátku účinnosti zákona č. 251/2016 Sb. Tady bych chtěl upozornit, vidíte, že nabyla účinnosti ani ne před rokem, takže trvá poměrně krátkou dobu.

Dle důvodové zprávy se zařadila tato nová skutková podstata přestupku. Tady bych chtěl citovat doslovně, že účel byl zajištění ochrany zájmu na udržení vážnosti a autority orgánů veřejné moci, jednajících prostřednictvím příslušných úředních osob, ať už se jedná o policisty, zaměstnance obecních úřadů či pracovníky úřadu práce, sociálních odborů apod. Dotčené osoby jsou v intenzivním styku s občany mnohdy i problematického chování a čelí často urážkám či napadání z jejich strany, bez odpovídající zákonné ochrany. Nová skutková podstata bude dále směřovat např. i na dosud obtížně řešitelné jednání některých řidičů, kteří za účelem zdržení úředních

úkonů nepravdivě obviní úředníka či policistu z ovlivnění alkoholem či jiného závadového chování, aby se vyhnuli kontrole či jinému úkonu či pouze obstruovali.

Tady chci zdůraznit, že objektem je zde primárně hladký výkon veřejné moci, nikoliv osobnost úřední osoby. Daná skutková podstata je speciální vůči přestupku ublížení na cti. Rozdíl je v objektu přestupku, kdy objektem přestupku ublížení na cti je osobnost člověka, a nikoli řádný výkon veřejné moci. Úřední osoba je vymezena ustanovením § 127 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, kdy se jedná o osoby zastávající tam vyjmenované funkce, pokud plní úkoly státu nebo společnosti a používají při tom svěřené pravomoci pro plnění těchto úkolů.

Předkladatelé návrhu rovněž napadají slovní vyjádření skutkové podstaty spočívající v neurčitém právním pojmu znevážení postavením, kdy výklad tohoto pojmu zákonodárce ponechal judikatuře. Dle dostupné odborné literatury k tomuto tématu se bude nejčastěji jednat o tyto formy protiprávního jednání: urážky, vydání v posměch, vyhrožování, nepravdivé obvinění z protiprávního či jiného závadného jednání, schválnosti nebo jiné hrubé jednání. Bude se tedy jednat o jednání, které směřuje proti hladkému výkonu veřejné moci, avšak jeho intenzita, resp. míra společenské škodlivosti, nedosahuje intenzity trestného činu. V praxi se s takovýmto chováním můžeme setkávat třeba... setkávají se s tím pracovníci úřadu práce, kteří již nově vybavují své kanceláře bezpečnostními prvky typu bezpečnostních přepážek, nebo policisté či strážníci obecní policie, kteří jsou při řešení přestupku spáchaného v dopravě obviňováni často z toho, že jsou pod vlivem alkoholu, a na místo jsou volány jiné hlídky či kontrolní orgány, aby toto podezření vyvrátily.

Stávající právní úprava nabízí rovněž možnost usnadnění řešení procesních problémů souvisejících s tím, že útok již nesměřuje proti konkrétnímu úředníkovi jako osobě, ale proti příslušnému úřadu. Předkladatelé varují před rizikem zneužití této skutkové podstaty k osobní mstě. Doposud však zatím není znám žádný důvod nebo případ, který by toto potvrzoval, naopak jsou známy četné případy, kdy pachatelé přestupků znevažují úřední osoby za účelem je znejistit či jinak ovlivnit při řádném výkonu jejich pravomocí.

Dle mého názoru tedy stávající úprava vyhovuje potřebám hladkého výkonu veřejné moci a lze ji hodnotit kladně. Proto navrhuji zamítnout předloženou novelu zákona již v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji, pane poslanče. Do obecné rozpravy je dále přihlášena paní poslankyně Válková. Máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, to byl výklad hodný vysokoškolského profesora, který vykládá studentům, proč je určitá skutková podstata zakotvena právě v zákonu o přestupcích, dlužno říci v zákonu zcela novém, přijatém po dlouhých diskusích. Byla jsem u toho v minulém volebním období v roce 2016 s velmi dlouhou dobou na přípravu jeho aplikace. On nabyl účinnosti 1. července 2017, čili je to necelých tři čtvrtě roku.

Německý příklad není úplně optimální, protože tam když se projedete na černo tramvají, tak se dopustíte trestného činu – jen tak jako příklad. Mají tam zcela jinak

poskládanou hierarchii přestupků při činu trestných činů. Já si myslím, že zrovna takhle skutková podstata se nám velmi dobře hodí do přestupkového zákona. A to, že není v současné době využívána, jenom svědčí o tom, že si praxe ani neměla čas na ni zvyknout. Jinak já jsem se s tím setkávala také, s těmi stížnostmi na to, i ze strany spoluobčanů, že byli přítomni v úředních místnostech – a pan starosta a poslanec Pour by to mohl dosvědčit – velmi hrubým útokům, které se ještě nedaly kvalifikovat jako trestný čin, nicméně rozhodně to nebylo jednání, které bychom my jako stát měli tolerovat.

Čili já si kladu otázku, proč tak brzy a proč po tak dlouhé době přípravy teď zase chceme něco zrušit. To opravdu nepatří k dobré vizitce právního státu, kterým se tak rádi chlubíme. Rozhodně jsem pro to zamítnutí. Není za tím nic politického. Ty argumenty jsou ryze věcné a některé z nich tady nebudu opakovat, protože mnohem lépe a systematictěji z písemně připraveného projevu řekl pan poslanec Pour a můžu je jenom podpořit. Čili důvod politický nevidím. Důvody, které tady byly předneseny, si myslím, že se dají snadno vyvrátit, a byly vyvráceny. Nebudu už používat ty samé argumenty, které jste před chvílkou slyšeli. A jediné, co mi zbývá – otázka na předkladatele, proč s touto svým způsobem opravdu nevýznamnou věcí – naopak si myslím, že bychom měli posilovat stabilitu našeho ne příliš stabilního právního státu – přišli a předložili nám takovýhle návrh. Já opravdu jeho po prostudování – vůbec mě nepřesvědčila ta věcná argumentace a nemohu jej podpořit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Do rozpravy se přihlásil pan poslanec Luzar. Prosim, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já nechci opakovat to, co tady již zaznělo, a příkláním se také pro zamítnutí tohoto návrhu. Ten jeden problém, který s tím návrhem je, že bych doporučil předkladateli, aby případně do důvodové zprávy doplnil stanovisko těch dotčených, vůči kterým tento předpis byl udělán, aby je chránil. A pokud mám zkušenost, a věřím, že i vy se setkáváte se samosprávou, setkáváte se s městskými policisty a s dalšími, tak ti na tuto zákonnou úpravu čekali velice, velice dlouho. A hovoří o tom, že ztráta důstojnosti orgánů v tom dobrém slova smyslu, že když přijde policista a něco řeší vůči různým lidem, kteří k tomu přistupují, řekněme, blahovonně, protože co si na mně vezme, když stejně nic nemám, bydlím někde atd., to se ukázalo jako ten motor, který vedl nás zákonodárce, abychom takovouto právní úpravu přijali.

Čili pokud už se k tomu máme bavit, tak bychom se měli také dozvědět, jak se na to dívají ti, vůči kterým tento zákon byl v dobrém přijat, aby měli. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dalším přihlášeným je pan předseda Kalousek. Prosim, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dovolte, abych reagoval... Děkuji za slovo. Dovolte, abych reagoval na svého předřečníka. Když je soudce urážen účastníkem

řízení a pak je podána námitka na jeho podjatost vzhledem k tomu, že byl tak strašně uražen, že musí být podjatý, tak rozhodování o takové podjatosti vždycky dopadne tak, že není podjatý, protože soudce je natolik na výši, že se má oprostít od podobných urážek. To samé je v tomhle případě.

Soudci a po schválení služebního zákona i úředníci jsou do značné míry chráněni celou řadou procesů, definitivou, správním řízením v případě, že je chce někdo odvolat, a musí být dostatečně odolní proti výpadům a urážkám těch, kteří v dané chvíli se cítí nějak frustrováni a mají pocit, že za jejich zpackaný život může právě ten úředník, s kterým vyjednávají. Koneckonců většina z nás to, kolegové, zná. Za můj zpackaný život nemůže pan poslanec Zahradník, ale když se rozhodnu, že to tak budu prezentovat, tak to tak budu prezentovat včetně těch urážek, které pan poslanec Zahradník bude muset snášet. Promiňte, že jsem si půjčil zrovna vás, pane poslanče.

Je to jenom koncepční otázka. Je tady stát pro to, aby sloužil? Nebo je tady stát pro to, aby byl drábem? Je tady stát pro to, aby svým klientům poskytl co možná nejlepší službu včetně té velkorysosti, že občas snese nějakou možná nepřiměřenou urážku nebo slovo a za to své zaměstnance chrání definitivou, služebními zákony? Anebo chce být stát tím všemocným drábem, který když se na pana vrchního někdo špatně podívá, tak je potrestán pětadvaceti liskovkou? To je ta otázka. Tu teď řešíme. Proto chceme zrušit tenhle podle našeho názoru naprosto nepřiměřený paragraf. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Luzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vaším prostřednictvím ke kolegovi Kalouskovi. Je mi líto, že má zpackaný život, jak tady hovořil. Předpokládám, že se umí sám i o svůj zpackaný život postarat a obhájit se. A jakožto poslanec pobírající imunitu samozřejmě je tady na toto vybaven. O soudcích a institucích není třeba asi tak dalece hovořit v této oblasti. Ale tady se opravdu jedná o ty lidi, kteří jsou v přímém výkonu kontaktu s klienty. A ten klient není vždy ten hodný, dobrý, hledající pomoc, ale mnohdy je to klient, ke kterému přistupuje, protože byl zavolán, aby toho klienta umravnil, aby ho navedl do zákonného postoje a zákonné cesty. A mnohdy je tím klientem dehonestován.

Klasické právní předpisy v tehdejší době, které platily, prostě nastavovaly byrokratickou úroveň ochrany toho člověka do takové míry, že tito lidé rezignovali na svou ochranu, řekli: To nemá cenu vypisovat ty papíry, to nemá cenu řešit, protože to stejně nikam nevede. Je to jenom byrokracie. Zákonodárce se tohle pokusil řešit.

Já bych opravdu rád doporučil kolegům z TOP 09, aby si zašli na služebnu městské policie, konkrétně třeba v Praze, a pobavili se, jak je to v realu, ve výkonu té služby, jak reálně cítí tuto potřebu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do rozpravy je přihlášen pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Řešíme to podruhé. V minulém volebním období se našla většina, která tento přestupek zavedla. My jsme tehdy byli proti, takže logicky jsme pro to, aby tam ten přestupek nebyl. Pro ty, kteří si myslí, že ten návrh není dobře, tak si zkuste vzpomenout na slova, která tady říkal pan poslanec Luzar. Zní hrozně – snižování důstojnosti orgánů řeší tento přestupek. Ještě jednou – snižování důstojnosti orgánů. Já myslím, že to v našem právním řádu vůbec být nemá, že byla chyba, že se to vůbec povedlo. Tehdy byla menšina a teď to otestujeme, jestli tady ta většina, která byla pro zavedení takového přestupku, ještě existuje. Změnilo se obsazení poslaneckých lavic nejenom politicky, ale i personálně a já si myslím, že když budeme používat zdravý selský rozum, tak zjistíme, že takový přestupek nepotřebujeme. Skutečně ne.

Ano, někdy je to mimořádně obtížné. Někdy je to mimořádně obtížné zejména pro ty dámy, protože to jsou většinou dámy, které pracují na sociálním odboru a mnohdy čelí nevybíravému chování některých – podotýkám některých – občanů nebo některých uchazečů o sociální dávky, ne zdaleka všech. Ale dobrou kombinací organizačních, bezpečnostních opatření to ta radnice může vyřešit, aby nedocházelo k ohrožení těchto pracovníků, a současně abychom neměli takový paragraf a takový přestupek, u kterého hrozí zneužití v případech, kdy se tomu úředníkovi občan, který je z jeho pohledu např. dotěrný, neustále se něčeho dožaduje, tak je ta hranice hrozně tenká, kdy jsem se vlastně dopustil urážky takového orgánu.

Takže podle mě ten návrh vůbec neměl vzniknout a tady máme šanci, abychom tu chybu – a já to chápu jako chybu – minulé Poslanecké sněmovny, ale i Senátu, protože ten zákon schválil i Senát a podepsal prezident republiky, abychom ji napravili.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou jsou nyní přihlášení paní poslankyně Procházková a pan předseda Kalousek. Paní poslankyně Procházková má slovo.

Poslankyně Věra Procházková: Dobré poledne všem. Já bych vám, těm, kteří chcete zrušit tento zákon nebo ho opravit, tak bych vám chtěla říct jednu jedinou věc. Zkuste si sednout do záchranky, ve které pracuji. Zkuste si to vyzkoušet. Já bych byla pro zpřísnění. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Kalousek a jeho faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: K vyjádření mé předřečnice. Ten zákon, který projednáváme, se na zaměstnance záchranné služby nevztahuje, ten se vztahuje na úředníky.

Ale já se omlouvám panu poslanci Luzarovi, že jsem možná zvolil příliš sofistikovaný způsob vyjádření, tak se pokusím být velmi jednoduchý. Je to o našem vidění světa. Vnímáme stát a státní aparát jako servis a službu, anebo jako drába? Jestli ho vnímáme jako drába, a já chápu pana poslance Luzara, ten ho nikdy jinak

neviděl, tak samozřejmě trváme na tom, že tady musí být drakonické tresty za něco, co může být subjektivně vykládáno jako urážka. Jestli ho vnímáme jako servis a službu, tak ten, kdo poskytuje servis a službu, má být do té míry na výši a do té míry velkorysý, takže napadání přejde a jedná podle zákona. A ti, kteří argumentují i fyzickým napadáním, a já nezpochybňuji, že něco takového se občas na přepážkách děje, no tak tam už se konfrontujeme s trestním zákoníkem a ten platí.

My nechceme zrušit trestný čin napadení úřední osoby, útoku na veřejnou osobu. My chceme zrušit jenom onen nesmysl, který si může jenom krivý pohled a úšklebek a uplivnutí si nebo možná ne úplně slušné slovo vyložit jako urážku, která bude pokutována. To prostě nepatří do moderní liberální společnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následují faktické poznámky pana poslance Válka a paní poslankyně Procházkové. Než pan poslanec Válek přijde, tak vám oznámím, že paní poslankyně Valachová bude hlasovat s náhradní kartou číslo 5. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vlastimil Válek: Dámy a pánové, omluvte ústy předsedajícího starého muže, který úplně ten zákon do detailu nezná a je překvapen, že se týká (?) zdravotníků a záchranářů, jak tady někdo řekl, protože to by se mi hrozně líbilo. Já na rozdíl od většiny z vás na tom urgentním příjmu trávím poměrně dost času a bohužel feminizací zdravotnictví, to, co se tam děje, jakým tlakům, jaké agresivitě jsou ty sestřičky vystaveny, to si nikdo nedovede představit. Já jsem za poslední tři měsíce zachytil čtyři pacienty na urgentním příjmu, kteří tam přišli s pistolí v kapse. A my nemáme žádnou policii, my nemáme ochranu, která by ty sestry hlídala. Tak děkuji za tento zákon, pokud to takto myslíte. To bych byl velmi rád.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní poslankyně Procházková stahuje svoji faktickou poznámku. Hlásí se prosím ještě někdo do obecné rozpravy? Není tomu tak. Ptám se na závěrečná slova. Pan poslanec Feri jako zástupce navrhovatelů, jeho závěrečné slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vezmu to velmi rychle, ať to ještě stihneme. Jednu věc musím zmínit. Máme ve velké úctě všechny ty, kteří pracují v náročných exponovaných prostředích, kteří se potýkají s lidmi vystresovanými, s lidmi agresivními a kteří vlastně slouží jako hromosvod třeba nedůvěry v ten systém, nesouhlasu se systémem. Není to vůbec tak, že bychom jim chtěli nějakým způsobem takto svazovat ruce. Ale ve chvíli, kdy jsou chráněni jinými institutami, dokonce v tom stejném zákoně, tak nevidíme důvod, proč by tam tato skutková podstata měla být.

Ještě reakce na paní kolegyni Válkovou, proč s tím přicházíme teď. Je to z toho důvodu, že sněmovní tisk 906, který byl v té minulé Sněmovně, byl předložen 13. 9. 2016, 14. 10. k němu přijala stanovisko vláda a od té doby tady ležel, prášilo se na něj, nebyl projednán a pak s volbami samozřejmě spadl pod stůl. Takže to je ten důvod, proč s tím přicházíme.

A na závěr mi ještě dovoluť citovat judikát Nejvyššího soudu z roku 2004: "Jestliže je veřejný činitel vystaven verbálním projevům byť i nepodložené nespokojenosti a tyto projevy nelze podřadit pod ta ustanovení, která obecně chrání čest, pověst a dobré jméno všech fyzických osob, je součástí jeho profesionality schopnost vyrovnat se s takovými projevy."

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Ptám se, zda má zájem o závěrečné slovo pan zpravodaj. Ano, má. Pan poslanec Michálek, který je zpravodajem pro první čtení. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jenom bych zrekapituloval rozpravu. Zazněl v ní návrh na zamítnutí v prvním čtení. Z jedné strany byla kritizována... (Hluk v sále.) Prosím pana předsedajícího...

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Prosím, dámy a pánové, o klid, abychom mohli dokončit projednávání tohoto bodu.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji. Dnes tady byla kritizována nevýznamnost, případně zpochybňována užitečnost tohoto návrhu, jestli vůbec má smysl ho projednávat. Na druhou stranu navrhovatelé zase zpochybňují, zda má smysl, aby takovéto ustanovení bylo součástí našeho právního řádu. Je nicméně fakt, že tady nezazněly žádné příklady toho, kdy dochází ke zneužití této pravomoci, což by bylo asi namístě, pokud je toto tvrzení součástí důvodové zprávy, zatímco příklady, kdy dochází k útokům na osoby, které vykonávají veřejnou službu, jsou veřejně známé i v médiích.

Myslím si a dovoluji si trochu zpochybnit to tvrzení, které tady zaznělo od pana Kalouska, že řešením je velkorysost úředních osob. Když si vzpomenu, že pan Kalousek, když byl uražen, tak tady podával oznámení k mandátovému a imunitnímu výboru a dožadoval se pokuty, tak mi to přijde poněkud neadekvátní, že teď ten argument používá i vůči těm, kteří vykonávají veřejnou službu.

Myslím si, že je relevantní to, co tady zaznělo od některých poslanců, že řada osob například v oblasti zdravotnictví, které vykonávají veřejnou službu, je pod útokem některých klientů, kteří na ně útočí dost brutálním způsobem, a vzhledem k tomu, že vykonávají tuto veřejně prospěšnou činnost, tak tady neexistuje adekvátní ochrana. Nicméně jak správně zaznělo, to není předmětem tohoto zákona.

Já bych doporučil v souladu s tím, co tady zaznělo od většiny z politického spektra, návrh zamítnout.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S přednostním právem se hlásí pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jenom velmi stručně a omlouvám se. Nicméně pokud pan zpravodaj říká, že jsem tady někdy v minulosti se odvolával k mandátovému a imunitnímu výboru a dožadoval se pokuty, tak prostě hloupě a sprostě lže, jako často. Občas jsem dal někomu přes držku, to je pravda. Ale nikdy jsem se nedomáhal pokuty a nikdy jsem se nedovolával mandátového a imunitního výboru. Doufám, že se omluvíte, pane předsedo!

Místopředseda PSP Petr Fiala: Tak, dámy a pánové, zazněla závěrečná slova. Já navrhuji, abychom se vyrovnali s projednáváním tohoto bodu tím, že budeme hlasovat o tom, co zde zaznělo jako návrh. Jak shrnul i pan zpravodaj, byl zde předložen v obecné rozpravě návrh na zamítnutí předloženého návrhu v prvním čtení, který přednesl pan poslanec Pour a ke kterému se přihlásili i další řečníci.

Budeme nyní tedy hlasovat o tomto návrhu, tedy o návrhu na zamítnutí v prvním čtení.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 50: přihlášeno 131 poslanců, pro 92, proti 23, návrh byl přijat. Znamená to, že tento návrh byl zamítnut v prvním čtení.

Končím samozřejmě projednávání tohoto bodu, končím i dopolední jednání Poslanecké sněmovny. Sejdeme se znovu ve 14.30 hodin při projednávání ústních interpelací. Přeji vám dobrou chuť.

(Jednání přerušeno ve 13.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.31 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Takže je 14.30 hodin, dobrý den všem. Dalším bodem našeho programu jsou ústní interpelace, které jsou určeny předsedovi vlády České republiky, vládě České republiky a ostatním členům vlády.

68.

Ústní interpelace

Dnes jsme za účasti pořadatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády Andreje Babiše či na vládu České republiky, a to v čase od 14.30 do 16.00 hodin, na ostatní členy vlády pak od 16.00 do 18.00. Seznam poslanců podle vylosovaného pořadí vám byl rozdán do lavic.

Upozorňuji všechny poslance a interpelované členy vlády, že ihned po skončení interpelací na předsedu vlády Andreje Babiše zahájíme blok interpelací na ostatní členy vlády.

Nyní dávám slovo poslanci Lubomíru Zaorálkovi, který byl vylosován na prvním místě, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Andreje Babiše. Připraví se pan poslanec Dominik Feri. Prosím, pane poslanče. (Poslanec Zaorálek začíná hovořit, ale není zapnutý mikrofón.) Já se omlouvám. Můžete.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Tak mi to musíte pustit, ano. Dobrý den, děkuji, pane předsedo Sněmovny. Pane premiére, vážení kolegové, přeji dobré odpoledne.

Obrácím se na vás, pane premiére, s interpelací, která se týká možného odprodeje nebo změny vlastníka společnosti ArcelorMittal Ostrava. Chtěl bych jenom připomenout, že ArcelorMittal Ostrava je největší hutní podnik v České republice, který zaměstnává sedm tisíc zaměstnanců. Na to je navázáno dvakrát, třikrát tolik dalších. My jsme prodali tento podnik jako stát společně s panem Lakšmím Mittala v roce 2003. Ukázalo se, že ta společnost má velký potenciál. V současné době, jak je známo, je stále zisková. Já sám jsem se měl možnost v minulosti s panem Lakšmím Mittalem několikrát setkat. Pamatuji si jeho výrok, že ví, že ty nejlepší oceláře na světě má právě na Ostravsku. Takže my se nemáme za co stydět. Ta firma je opravdu... prodali jsme něco, co je podnikem, který má stopadesátiletou tradici.

Mě zajímá to, že 23. května v tomto roce má Evropská komise dát vyjádření k žádosti ArcelorMittalu koupit hutní kombinát v Itálii a součástí kompenzačního balíčku by mohla být právě žádost nebo potřeba, aby se ostravská huť prodala. A já upozorním na to, že 80–90 km na sever se nachází Nowa Huta Katowice, která má paralelní kapacity, takže v případě podobných pohybů může snadno dojít k tomu, že ta výroba, která je dnes v Ostravě, se stane zbytečnou. Opakuji, jsou to tisíce lidí, tisíce rodin a myslím si, že jsou všechny důvody pro to se tím procesem, který se nyní odehrává v Evropské komisi a příslušných úřadech, zabývat. Myslím, že to je věc vlády, proto se vás, pane premiére ptám, jak se touto kauzou zabýváte.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče, za přesné dodržení času. Nyní má slovo předseda vlády Andrej Babiš. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Dobrý den všem. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, tak my samozřejmě tento případ sledujeme. Pan ministr průmyslu Hüner o tom jednal. Já se chystám tu firmu navštívit. V minulosti jsme se angažovali ve prospěch našich ocelářů už tím, že jsme lobbovali, aby Evropská komise nedopustila dumpingové dovozy hlavně čínské ocele, a stejně podporujeme aktivitu Evropské unie ohledně vyjednávání dovozových cel na ocel a hliník do Spojených států.

Tyto hutě jsou samozřejmě velice důležité pro region. Ono to na začátku vypadalo, že jsme to zprivatizovali skvěle. Teď už to vypadá míň. Já jsem v minulosti Arcelor navštívil a měl jsem pocit, že ta skupina investuje hlavně v Polsku a ne v Čechách. A my jsme jí byli osloveni, jestli bychom nevytvořili nějaký společný podnik jako stát, a že bychom společně do toho šli. Z tohoto pohledu z toho mám smíšené pocity, protože ta balance privatizace, abych to zopakoval občanům, je taková, že pan Lakšmí Mittal si vzal z ArcelorMittal 40 miliard dividend, dva nejmenovaní oligarchové vydělali na privatizaci 6 miliard a my jsme ten podíl prodali za 260 milionů, ten podíl 67 %. Abychom věděli, o co tady go. Je možná velká škoda, že tehdy, když o to měly zájem Třinecké železárny, a patří to do toho komplexu, že možná tehdy, ale to jsme nevěděli, že to tam neskončí, ale to je jedno. My určitě to sledujeme.

Ministerstvo financí, pokud jste to nezaregistrovali, dalo do pořádku OKD. O tom se už nemluví. OKD, ještě když jsem byl ministr financí, tak jsme to převzali. OKD dokonce nabírá nové lidi, 340 nových lidí, má miliardové zisky, uzavřeli Paskov, nic se neděje a funguje. Takže my předpokládáme, že o tu firmu bude velký zájem z hlediska privátních investorů. A pokud by to tak nedopadlo, tak samozřejmě... Já jsem paradoxně v minulosti pobízel ArcelorMittal, který je ve vertikální integraci s uhlím z OKD, aby si koupili OKD. Teď chápu, že si je asi nekoupili, protože sami asi uvažují jiným směrem. Ta privatizace na ten prodej není rozhodnutá, tam se čeká na vyjádření Evropské komise. V případě, že by to nastalo, tak my to samozřejmě budeme sledovat, a pokud vím, tak už probíhají nějaká vyjednávání o prodeji do soukromých rukou. A já si myslím, že o tu firmu bude zájem. Pokud by nebyl, tak samozřejmě o tom budeme uvažovat, že bychom podobně jako OKD, které pod Ministerstvem financí funguje podstatně lépe než v minulosti, že bychom se teoreticky o to mohli tady ucházet, ale já to nepředpokládám a myslím si, že je potřeba, aby ta firma zůstala v privátních rukou. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane premiére. A ptám se pana poslance, zda má zájem o doplňující otázku. Je tomu tak. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Děkuji. Jsem rád, že tomu vláda věnuje pozornost. Já jsem právě přesvědčen, že je to problém takového kalibru, že to vyžaduje i premiéra, protože vím, že i v minulosti ta jednání mezi Lakšmím Mittalem se odehrávala právě na úrovni premiéra a vlastníka celého toho konglomerátu, takže si myslím, že je důležité, aby to nebyla jenom věc Ministerstva průmyslu, ale aby takto to byla věc celé vlády. Navíc je to průmyslová aglomerace, která skutečně prochází transformací, ty problémy souvisí, Vítkovice Machinery, OKD, ono je to propojené. Neúspěch jednoho s sebou táhne ty ostatní, takže je to vlastně celek a ty problémy je třeba řešit v rámci toho celku. Myslím si, že existuje celá řada způsobů, jak se do toho dá vstoupit, a Evropská komise má povinnost hájit zájmy členských států. A v tomto případě se jedná o podnik mimořádného strategického významu, který je vlastně součástí celé té ostravské aglomerace. Já tomu věřím, že ta pozornost tomu v této chvíli je naprosto zásadní, aby se udržela stabilita v regionu, který má stále nejvyšší nezaměstnanost (upozornění na čas) a kde ta transformace stále není ukončena. Děkuji za odpověď.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan ministr má zájem reagovat. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já jenom zopakuju, že tomu věnuji osobně pozornost. V pondělí 23. dubna jedu vlakem do Ostravy v 17.00, abych v úterý 24. v šest ráno navštívil OKD a v sedm ráno byl v ArcelorMittal. Takže sleduji to osobně. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Dominik Feri, který byl vylosován na druhém místě. Připraví se paní poslankyně Langšádlová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedající. Hezké odpoledne dámy a pánové.

Vážený pane premiére, dovolu mi obrátit se na vás ve věci, kterou tu asi všichni přítomní zaregistrovali – slevy na jízdném za peníze na školství. Na školství, které je objektivně podle různých žebříčků OECD podfinancované ve srovnání s jinými státy Evropské unie. Na to stejné školství, kterému měly být prioritně převedeny nevyčerpané prostředky z ostatních kapitol státního rozpočtu dle usnesení této Sněmovny.

Vážený pane premiére, proč vláda v demisi nerespektuje usnesení této Sněmovny? A nejde tady jednoduše o problém platy učitelů. Ty peníze mohly jít do lepšího vybavení tříd, do dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků nebo třeba do podpory dostupnosti výměnných pobytů žáků na středních a odborných školách. A není to jen o základním a středním školství, protože vláda škrtá i peníze na vědu Technické agentury a Grantové agentury České republiky, nebo peníze Akademie věd, tedy institucí, které přímo financují českou vědu a vynálezy. V roce výročí roku 1948 a 1968 se cynicky škrtají peníze na výzkum Ústavu pro studium totalitních režimů.

Vážené dámy a pánové, celkem se jedná o miliardu, která se bere české budoucnosti. A je to v rozporu s usnesením této Sněmovny.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Prosím pana předsedu vlády. Máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Mrzí mě, že pan poslanec je obětí zase vyřčené lži a stokrát opakované lži.

Ministři a rezorty mají tzv. nespotřebované výdaje. Ty činily k 1. lednu 2018 167 miliard. To jsou peníze, které dostali v minulých rozpočtech a neutratili. My jsme zdědili rozpočet 2018. To není rozpočet této vlády. To je rozpočet bývalé vlády domluvený kompromisně ve Sněmovně na základě dohody všech stran. My jsme samozřejmě prioritně hledali peníze na opravy silnic II. a III. tříd. Celkově jsme našli možnost čerpání v rozpočtu 2018 z těch nespotřebovaných výdajů ve výši asi 8,3 miliardy.

A prosím vás, neříkejte, že peníze bereme učitelům. Je to lež! Já jsem to říkal médiím x-krát, ale samozřejmě jsou některá vybraná média, která ráda opakují ty lži. Takže těch 400 milionů Ministerstva školství, které jsme ušetřili, jsou 300 milionů nedočerpané prostředky na mezinárodní spolupráci ve vědě a výzkumu. Jsou to účelové prostředky vázané na uhrazení poplatků za členství České republiky v mezinárodních organizacích výzkumu a vývoje. A ten poplatek je hrazený nějakým

kurzem. A tím, že posílila koruna, tak jsme ušetřili. Takže to je ušetřené absolutně. Proto těchto 300 milionů použijeme na úspory.

A kdo vám říká, že je to na jízdné? Je to 8,4 miliardy a nemá to nic společného s platy pedagogů. Absolutně nic!

A co se týče vědy a výzkumu prosím vás. Věda a výzkum má nespotřebovaných 6,9 miliardy – 6,9 miliardy. Já jsem teď předseda Rady pro vědu a výzkum. My navyšujeme meziročně o 2 miliardy do vědy a výzkumu. Bude to 36,8 miliardy. Je to nejvyšší meziroční nárůst. Takže není to pravda.

A těm 100 milionů z MŠMT jde na vrub investičního programu pro vysoké školy, kde je vlastně prodloužený termín, ty školy to nečerpají a jsou to také účelově vázané prostředky pro investiční program pro vysoké školy. Takže já znovu opakuji, prosím vás, neopakujte ty nesmysly a ty lži.

Není pravda, že ty peníze, které jsme našli, a celkově jich bylo k 1. lednu 167 miliard, a teď jsme našli v roce 2018 8,3, budou prioritně použity na opravy silnic II. a III. třídy. A tak jsme se domluvili... ano, a samozřejmě, budete i o tom jízdném. My máme v programovém prohlášení, a těch interpelací je dnes více na stejné téma, tak snad to bude i ostatním kolegům stačit, že vláda přijme rozhodnutí, které za stanovených podmínek umožní bezplatné užívání osobní železniční dopravy pro důchodce starší 65 let a studenty do dovršení věku 26 let. Pokud někdo má důchod 12 240 korun, to je průměr, a zaplatí nájem a léky, tak si myslím, že ta sleva, kterou jsme navrhli a schválili, je přílepšení životní úrovně všech důchodců. A možná i nějakých studentů určitě ze sociálně slabších rodin, které dnes musí platit vysoké nájem v Praze a Brně. Proč? No protože jsme zapomněli stavět byty.

Takže neříkejte, že jsme ty peníze vzali učitelům. Není to pravda. My jsme dokonce i jako vláda odsouhlasili zákon, který ještě navrhla paní Valachová, který znamená dramatické navýšení o desítky miliard do rozpočtu MŠMT. A bavíme se o rozpočtu 2018. Rozpočet 2019 bude úplně jiný rozpočet. Takže znovu opakuji: není pravda, že bychom brali peníze učitelům, jak se to tady někdo snaží demagogicky v mediálním prostoru neustále opakovat. A samozřejmě i více politiků tuto lež dokola opakuje. Není to pravda!

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji panu předsedovi. Ptám se, zda má pan poslanec... má zájem o doplňující otázku. Takže vaše jedna minuta.

Poslanec Dominik Feri: Pan předseda vlády v demisi tradičně reaguje na něco, co jsem vůbec neřekl. Já jsem neřekl, že ty peníze berete učitelům, já jsem říkal, že ty peníze máte dát učitelům, tak jak jsme se na tom usnesli na podzim minulého roku.

A moje otázka, na kterou jste neodpověděl, kterou jste přešel, zněla: proč vláda v demisi jde proti usnesení této Sněmovny týkajícímu se navyšování prostředků ve školství? Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan předseda vlády chce reagovat. Má na to dvě minuty. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Evidentně pan poslanec, nevím, jestli tomu nerozumí, tak já mu to zopakuju. My máme program jako hnutí ANO, že navýšíme platy pedagogů o 50 % do roku 2021. Takže učitelé by měli mít 45 tisíc korun navýšených. A to držíme. 2018 není náš rozpočet! 2019 bude náš rozpočet, který navrhujeme, a uvidíme, jak to tady podpoříte, ten náš rozpočet. My těm učitelům, ano, chceme dát. A my chceme dát dokonce cíleně na vysoké školy peníze, protože s Adamem Vojtěchem chodíme a všude nám říkají: že nejsou lékaři. Když se studenti hlásí na lékařskou fakultu, udělají přijímačky a jsou to dobří studenti, tak je nevezmou. Proč? Protože není dostatek pedagogů. Takže my dáme i na vysoké školy. Na profese, které tady chybí. To znamená pro pedagogy pro lékaře a pro pedagogy, kteří budou učit naše učitele.

Takže neříkejte, že jdeme proti usnesení Sněmovny! Rozpočet 2018 je rozpočet bývalé koaliční vlády schválený touto Sněmovnou v nějaké modifikaci. Ten rozpočet 2019 bude poprvé náš a my tam vyrovnáme dokonce i ty průměrné platy učitelů, protože např. pedagogové ve Zlíně mají nejmenší platy v porovnání s Libercem, kde jsou nejvyšší. A vyrovnaní této platové úrovně nás bude stát 5 miliard. A nový systém odměňování pedagogů nás bude stát 10 miliard. A ještě navýšení platů. Tak to neříkejte. My ty peníze učitelům určitě dáme.

A vy tady argumentujete... My se bavíme o úsporách rozpočtu 2018, o penězích, které nespotřebujeme, protože kurzový rozdíl byl ušetřen absolutně. Absolutně! 300 milionů díky silné koruně. Tak pokud tomu nerozumíte, tak přijďte, já vám to rád ještě osobně vysvětlím. Děkuju.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za naprosto přesné dodržení času. Já v rychlosti přečtu omluvu pana Tomia Okamury, Radima Fialy z dnešního jednání z pracovních důvodů, pana poslance Petra Pávka mezi 14.30 a 19.00 z důvodu jiného jednání, Miloslava Roznera od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pana předsedy Bartoška od 14.30 do konce jednacího dne bez udání důvodu, pan poslanec Daniel Pawlas z pracovních důvodů z dnešního odpoledního jednání se omlouvá, pan poslanec Jaroslav Dvořák od 14.30 z pracovních důvodů se omlouvá a pan poslanec Milan Pour se omlouvá od 14.30 do 18.00 z pracovních důvodů.

Jako třetí byla vylosována paní poslankyně Langšádlová, která nyní přednese interpelaci na předsedu vlády s názvem investice a další sliby. Máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážený pane premiére, poslední týdny sledujeme naši spanilou jízdu po krajích po vzoru pana prezidenta a všechny vaše návštěvy spojuje jedna charakteristika. Všude, kde se zastavíte, slibujete, a slibujete mohutné investice a výdaje. Jejich výčet narostl již na více jak 70 mld. Tato suma se navíc neustále zvyšuje a bude zřejmě růst nadále, jak se budou blížit komunální a senátní volby. Z krátkého seznamu: 5,8 mld. na jízdenky, 14,5 pro seniory, dále jsou to miliardy na opravy a investice – Národní divadlo, Národní galerie a stavby všude po republice.

Nezpochybňuji to, že některé tyto návrhy jsou oprávněné. Na úkor čeho však budou tyto záměry realizovány, pokud chcete zodpovědně sestavit rozpočet na příští

rok? Ono je samozřejmě důležité některé věci řešit, ale vždycky v tom rozpočtu je něco na úkor něčeho, a to i s ohledem na chystaný daňový balíček, kdy by mělo dojít k snížení výběrů daní o výši 27 mld., a to snížením sazeb pro zaměstnance a změnou zdanění fyzických osob. Rozdávání peněz vám umožňuje rostoucí ekonomika. Růst však nemusí trvat věčně. Uvědomujete si, prosím, že tyto vaše sliby, zejména pokud se to týká mandatorních výdajů, zatíží státní rozpočet na dlouhá léta dopředu? Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. A slovo má předseda vlády Andrej Babiš.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. No, já myslím, že zase jde o hluboké nedorozumění. Já nevím, kde jste četla, že my něco... Ano, to píšou ti novináři, že něco slibujeme. Já jsem moc toho neslibil. My chodíme a spisujeme a sepisujeme vlastně investiční záměr této země. Nikdo to neudělal. Víte, problém je, že naše země nikdy neměla žádnou vizi. (Ukazuje knížku.) Já jsem ji tady napsal. Zkuste si to přečíst – to je na osmnáct let.

Podnikání – je normální, že si uděláte investiční plán. Firmy to dělají minimálně na tři až deset let. A to je to, co my děláme. My chodíme a ptáme se v krajích, co by chtěly investovat. A děláme to po jednotlivých rezortech. A proto víme, že nám chybí kapacity na školky, na školy, že potřebujeme investovat do nemocnic. Adam Vojtěch má pod sebou devatenáct nemocnic a on přesně ví, že oni chtějí investovat 9 mld. korun. Ale na kolik let? Na šest sedm let chtějí. A my musíme vidět dopředu, dělat investiční plány. Takže nikdo nic neslibil. Já jsem slíbil, ano. Magnetickou rezonanci v Kroměříži jsem slíbil. Ano. Škoda, že tu není pan kolega Farský. Slíbil jsem tu školku v Semilech jeho starostce. Kam děti chodí, to jsou boudy. To není mateřská školka. Ona má krásný projekt za 90 mil., tak jsem jí slíbil schůzku. Šla za paní ministryní Schillerovou a řekla no, my tu máme program, ale tady dostanete jenom 30 procent. Ale od září paní Dostálová, kde potom šla na druhou schůzku, kterou jsem organizoval, otvírá program pro školky, kde může dostat až 80 procent. A já si myslím, že děti v těch Semilech si tu školku zaslouží, když už tady pan Farský mi to neříká. To je škoda.

Takže my chodíme po krajích a bereme si úkoly. Pan Půta mi dal úkol: Mluvte s premiérem Polska ohledně ohrožení pitné vody v Libereckém kraji. Tak jsem polskému premiérovi dal naše stanovisko. Mluvte s ním o železnice Hrádek–Žitava. Tak jsem to splnil. Teď jsme byli v Hradci Králové v kraji. Tam je vlastně... část fakultní nemocnice patří vojákům. Takže my sepisujeme investice, ano. V Praze je Invalidovna, paní poslankyně. To je úžasná památka. A kdybych teď sem položil miliardu korun, tak zkuste hádat, za jak dlouho ta Invalidovna se začne stavět, opravovat. Pět až šest let. My žijeme v takovém systému investičním. Proto chodíme a ptáme se.

A já si myslím, že tu porodnici v Brně za 2 mld. si lidé zaslouží. I možná nový centrální příjem v IKEMu nebo v Krči, všude. A my jsme jasně řekli, že není možné, aby jenom růst České republiky byl tažen spotřebou občanů a firem a exportem. My potřebujeme investice. A my ty investice uděláme za každou cenu. A samozřejmě je

ve finále úplně jedno, my to musíme udělat, jestli to budou peníze z Evropy. Ale samozřejmě prioritně chceme čerpat z Evropy, a proto když tady byl komisař Oettinger, tak jsem mu řekl: My chceme rozhodovat o penězích z Evropy. Ne že vy nám tady dáte 22 % OSF, ty sociální věci. Máme nejnižší nezaměstnanost. Tady nemá už kdo pracovat. Máme velký problém. Takže my chceme o tom rozhodovat a investice jsou prioritní. A to, že nám trvala dálnice do Hradce 37 let a z Prahy do Ústí 32 let a že konečně dneska ÚOHS nám uvolnil studii, tam byla soutěž na rychlovlak Praha–Brno, že to konečně řešíme, to jste měli řešit v lednu 1990. Jste měli na stáž se naučit budovat tržní ekonomiku.

Takže je normální, že stát také musí plánovat. Musí plánovat. A my jsme řekli krajům, my vám nedáme víc RUD. Nebo obce. Podívejte se, jak vybíráme daně. Není pravda, co říkáte, že... Ano, je růst. Ale my vybíráme podstatně lépe daně než předtím. Proto kraje a obce mají víc peněz. A my teď vám nabídneme fondy. Byl jsem Mladé Boleslavi v úterý. Nejsou byty. Ptáme se, proč se tady nestaví byty? No, my řekneme těm obcím: Tady můžete čerpat. Tady bude investiční možnost čerpat. A my dostaneme ty peníze do obcí a měst, když si požádají o peníze na byty, domovy seniorů, nemocnice, školy, školky, kulturní památky, sportoviště. A my tohle sepišeme, a to jsou...

Vy tady mícháte navýšení důchodů. Já nevím, jestli podle vás tedy průměrný důchod 12 240 je v pořádku. Podle mě to není. A proto chceme zvýšit důchody. (Upozornění na čas.) A zároveň samozřejmě chceme připravit dlouhodobý investiční plán, který použijeme při sestavení rozpočtu na 2019.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a děkuji za Kroměříž – mimo pořadí. Paní poslankyně má zájem o doplňující otázku.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji. Děkuji ještě jednou za slovo. Pane premiére, tak mi prosím řekněte. Budete sestavovat příští rozpočet. Některé ty záměry už v tomto rozpočtu budete chtít realizovat, jak ty investiční, tak to navýšení výdajů, které se např. týká důchodců, s čímž lze souhlasit. Ale můžete mi říct, o kolik díky těmto závazkům, o kterých mluvíte, kolik už se promítne do rozpočtu na příští rok v těch investicích? A o kolik chcete a na úkor čeho to chcete udělat. Protože je zřejmé, že vybírají se daně, je hospodářský růst, ale ne tak velký, aby to pokrylo možná všechny ty nároky. Tak opravdu mi prosím řekněte, kolik těch investic, které jste takhle posliboval, chcete, aby se financovalo už příští rok. Víím, že je to dlouhodobé. I s ohledem na ty daňové úpravy, které chcete dělat i s ohledem na další mandatorní výdaje, které slibujete. Tak jaký to bude mít dopad do toho příštího rozpočtu a na úkor čeho?

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, paní poslankyně. Omlouvá se paní poslankyně Marcela Melková od 15 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Prosím, pane premiére, můžete reagovat.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Paní poslankyně, my to děláme proto, abychom si to dali na papír. Abychom přesně věděli, jaké jsou investiční potřeby hlavně obcí a krajů. A také rezortů. Ale ty kraje a obce jsou nejdůležitější. A co je důležité? No důležité je to, že když někdo chce investovat a my mu dáme na to peníze, aby byl schopen to i proinvestovat. Škoda Kvasiny. Vláda podepsala v roce 2014 dohodu, co všechno zainvestuje. Je to celkem 6 mld. A kolik se čerpá? No téměř nic. V Rychnově potřebujeme – tam jsme se domluvili, že bude de facto rozšíření nemocnice, nebo nová nemocnice, kde stát dá 300 mil. a kraj dá 80. Ale oni nejsou schopni to investovat. Takže když to dáme do plánu, co se stane? Oni to nevyčerpají a zase to bude ten nárok a zase se budete ptát na stejné otázky.

Takže my připravujeme rozpočet 2019 a přijdeme, musíme znát důchody, platy. Dneska jsem jednal s odboráři, s paní Žitníkovou a byl u toho i Adam Vojtěch i pan Engel, protože chceme skutečně zjistit, jak to je, proč nejsou sestry, proč nejsou lékaři, a chceme s nimi jednat. Takže chceme selektivně, pokud budeme samozřejmě navyšovat ty platy. A k tomu jsou ty investice a my musíme vědět přesně, kolik v 2019 kdo může investovat.

Takže to nejsou sliby, to je jenom investiční plán, který se sepiše, potom se na to podíváme a z hlediska priorit, z hlediska návratnosti, z hlediska dopadu na život lidí to budeme realizovat. A vy přece budete při tom, takže vy to uvidíte, ten návrh rozpočtu. My jsme jasně řekli v našem programovém prohlášení, že musíme investovat, i kdyby byl deficit. A my máme stále přebytek, jsme z hlediska zadlužení jedna z nejlepších zemí v Evropě. Vybíráme nadstandardně daně. Takže to je komplex věcí. Každý ministr má za úkol vlastně připravit investiční plán (upozornění na čas!) a my s tím přijdeme, takže určitě o tom s vámi budeme rádi diskutovat, jestli je to potřeba, nebo ne.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S další interpelací vystoupí paní poslankyně Hana Aulická. Interpelace se nazývá stav na ministerstvu zemědělství. (Poslankyně Aulická předsedajícího opravuje.) Zdravotnictví? Já tady mám MZE, tak překlep. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane premiére, každému z nás přišlo v poslední době několik anonymních e-mailů, ve kterých se píše o netransparentnosti a prapodivných praktikách, které začaly po nástupu nového ministra Adama Vojtěcha na Ministerstvu panovat. Myslím si, že bychom si proto zasloužili odpovědi na otázky týkající se pana ministra a především jeho nejbližších spolupracovníků.

Můj první dotaz bude směřovat k poradcům ministra zdravotnictví. Ti podle dopisu sedí na dvou židlích a prosazují naprosto rozdílné zájmy. Kromě poradenské činnosti pro pana ministra totiž působí v soukromém sektoru ve vedoucích funkcích. Většina z nich podniká přímo ve zdravotnictví anebo ve farmacii. Dle dopisu mají na ministerstvu přístup k citlivým informacím a můžou je využívat pro vlastní podnikání. Také mají jako lidé z blízkého okruhu ministra velký vliv na rozhodování

ve zdravotnictví. Mohou tak ovlivňovat výběrová řízení, dodávky zdravotnických služeb, produktů atd.

Není to evidentní střet zájmů a porušení principů transparentnosti, které tolik propaguje ANO, pane premiére?

Někteří poradci dokonce zasedají ve správních radách pojišťoven. Ti, kteří jsou v orgánech pojišťoven, jsou zároveň přímo napojeni na farmaceutické firmy. Ovlivňují tak nejen ministerstvo, ale také zdravotní pojišťovny, od kterých mají právě farmaceutické firmy největší příjem. Nedávno pak pan ministr udělal z jednoho z poradců svého náměstka, konkrétně pana Filipa Vrubela. Jak však upozorňují autoři dopisu, má tento novopečený náměstek na svědomí padesátimilionovou škodu ve zdravotní pojišťovně, která vznikla v roce 2011, kdy potvrdil nesprávné výpočty úhrad vybraných léků. O této kauze se můžeme dočíst také v médiích. Samotné Ministerstvo zdravotnictví mlčí.

Je důvodem mlčení to, že na pozici náměstka figuruje pan Filip Vrubel? Můžete, pane premiére, tuto informaci prověřit a poté potvrdit či vyvrátit? Ostatně jde o vašeho ministra zdravotnictví.

Nově si začal pan ministr dosazovat blízké osoby i do přímého řízení organizací. Do Nemocnice na Homolce si údajně dosadil Aleše Martinovského (upozornění na čas) jednatele společnosti Porta Medica, s. r. o, a zároveň společníka Jakuba Krále, který byl nedávno poradcem ministra zdravotnictví. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji a reagovat bude pan předseda vlády Andrej Babiš. Doufám, že nevdám, že neříkám v demisi. Abychom zkrátili čas, tak já to neříkám.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Vážená paní poslankyně, od vás bych to nečekal, vás mám rád a fakt tomu nerozumím. Četla jste Health Corruption Report Evropské komise z roku 2013? To je zpráva Evropské komise o korupci ve zdravotnictví evropských zemí. A tam se mluví o Richelieu českého zdravotnictví. Víte, kdo to je? A Adam Vojtěch je jeden z nejlepších ministrů této vlády. Víte, on se mnou seděl na Ministerstvu financí a měl to těžké, protože se mnou pracovat je těžké, takže má moji školu. A on ty šnajdroidy popravuje. My máme skvělé zdravotnictví, skvělé lékaře, skvělé sestřičky, ale nemáme tu efektivitu. My tady nenakupujeme transparentně a centrálně. Takže on to dělá velice dobře, ale máme samozřejmě zákon o státní službě a bohužel pan ministr nemá volné ruce, protože tam má takového zvláštního státního tajemníka, který dostával samé dobré známky.

Takže to jsou nesmysly, jsou to lži. Já jsem to četl. A věřte mi, že když něco takové je v médiích, tak já se starám. Když vidím, že nějaký náš ministr si vzal nějakou poradkyni, tak řvu. A Adam mi to vysvětloval několikrát. Myslím, že se k tomu vyjádřil. Nevím tedy, proč jste ho neinterpelovala v rámci (nesroz.) ministrů, ale určitě k tomu stanovisko bylo. Není to pravda. Není to pravda a my to zásadně odmítáme. Já jsem si to prověřoval a pan ministr to odmítá. Takže je mi líto, ale není to tak.

A ve zdravotnictví řešíme ty problémy, že nejsou doktoři, nejsou sestřičky. Dneska jsme seděli dohromady s Dášou Žitníkovou a s ní jednat půl hodiny, tak jsem odešel totálně bez energie, protože do nás neskutečně hučela, a jdeme společně na setkání všech sester a pozveme všechny ředitele nemocnic a vrchní sestry a budeme se s nimi bavit o tom, proč je takový stav ve zdravotnictví, aby nám oni řekli, jestli skutečně chceme navýšit ty tarify. Takže věřte mi, že když jsem se rozhodoval o ministrovi, tak samozřejmě byly různé nabídky. Ale Adam s tím sektorem nemá nic společného. A všichni říkali, že to nezvládá. Podle mě to zvládá skvěle a je plno organizací, které ho chválí, a konečně budete vědět i tu přístrojovou komisi. Pamatujete si, když profesor Beneš chtěl svůj cyberkníže? Tak ho nepustili ani dovnitř, nechali ho za dveřmi. A proč? No protože ten cyberkníže byl vlastně o 60 mil. levnější než nějaký jiný.

Takže věřte mi, že české zdravotnictví je skvělé. Byla tady šéfka zdravotní mezinárodní světové organizace a všichni říkají, jsme málo efektivní. A pokud v Německu nakupuje dohromady 70 nemocnic a ve Francii 150, tak mi věřte, že my chceme to zdravotnictví dát do pořádku, proto máme i ten investiční plán. A to, co vy říkáte, já jsem o tom slyšel a pan ministr vám potvrdí, že to není pravda, že jsou to jenom pomluvy. Já vím, že on našťoval plno lidí, protože ten systém si žil nějakým způsobem a teď on je první ministr, který to de facto začal nějak konečně řídit.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se, zda je nájem o doplňující otázku. Je tomu tak. Prosím paní poslankyni.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo. Pane premiére, já nevím, jestli to tak můžu říct, já vás mám taky ráda, věřte mi. Ale jsou to samozřejmě informace, které jsou dohledatelné, a nedovolila bych si zde udávat informace, které nejsou dohledatelné a nějak podložené. Ale myslím si, že mi to můžou potvrdit de facto všichni členové zdravotního výboru, že se nejednalo o jeden, dva, tři, ale že to bylo opravdu a jako členka zdravotního výboru jsem si opravdu některé záležitosti prověřila. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Slovo má pan premiér.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Pan ministr mi napovídá, že to šlo všechno z jedné e-mailové adresy, že to bylo všechno anonymní. Já když jsem dával trestní oznámení, vždycky jsem je podepisoval. Tak my nemáme problém se s vámi na to téma ještě zvlášť setkat. A věřte mi, není to pravda. Není to pravda a já ministroví věřím, stojím za ním. Já jsem si to prověřoval a věřte mi, že v rámci hnutí měřím každému stejným metrem. My jsme vznikli jako protikorupční hnutí a to je naše hlavní strategie. Adam má čistý stůl, akorát začal dělat pořádky, tak plno lidí našťoval. Takže pojďme se na to setkat a určitě vás přesvědčím, že se mýlíte. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další byla vylosována v pořadí interpelace paní poslankyně Kateřiny Valachové s názvem financování jízdného z rozpočtu MŠMT. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, vážený pane předsedo vlády, dovoluji, abych také já učinila dotaz směřující ke stávajícímu financování slev na jízdném, tak jak to bylo zveřejněno v rámci médií. Budu stručná, protože už jsem samozřejmě vyslechla interpelaci kolegy Dominika Feriho.

Věc je jednoduchá. Poslanecká sněmovna skutečně v rámci posledního projednávání rozpočtu pro rok 2018 uložila vládě, aby zjednodušeně řečeno veškeré rezervy či dodatečné výnosy, výnosy z obsluhy státního dluhu použila v roce 2018 prioritně na zvýšení platů učitelů o 15 % od 1. září a od stejného data na zvýšení mezd neučitelů nejméně o 10 %. Otázka tady zní, pokud v tuto chvíli vláda rozhodla o dofinancování tedy nejenom slev jízdného, ale také jak předseda vlády v demisi, vašim prostřednictvím, pane předsedající, zmínil také na opravy silnic, zajímá mě jednoduchá věc. Zkrátka jestli vláda, vážený předsedo vlády, hodlá respektovat usnesení Sněmovny, které ji zavazuje a které bylo výsledkem projednání tady v Poslanecké sněmovně napříč politickým spektrem a projevem toho, že vnímáme vzdělávání a financování vzdělávání jako prioritu. Realita je jasná, i přes tři rekordní rozpočty chybí stále ve vzdělávacím systému ročně minimálně 50 miliard.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, paní poslankyně. Než předám slovo panu předsedovi, stručně: omlouvá se pan poslanec Marek Novák od 14.30 do konce pracovního dne z pracovních důvodů, omlouvá se paní ministryně Schillerová od 16 hodin do konce pracovního dne. A nyní má slovo pan předseda vlády. Prosím. A předávám řízení.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. No tak já se jednak divím, že tedy paní poslankyně za ČSSD mě kritizuje, když vlastně plníme náš program i váš program. Ne, přece to jste vždycky chtěli. Mně jste to vyčítali, že jsme to neudělali, ale v té koaliční vládě vy jste nepřišli a nechtěli jste to. Tak my jsme to teď udělali. A samozřejmě že platí, co řekla Poslanecká sněmovna. My se podle toho řídíme a budeme řídit a určitě předpokládám, že resort MŠMT, školství, příští rok i tím zákonem, kde tady ve Sněmovně navrhovaly některé strany odložení o deset let a i v rámci i pan ministr chtěl to odložit o jeden rok, a já jsem na vládě přesvědčil kolegy, že to budeme plnit, ten váš zákon, a že to podpoříme a že ty peníze musíme najít. Takže my se k tomu hlásíme. A znovu opakuji: schválený rozpočet 2018 není možné podle rozpočtových pravidel jen tak měnit, ano? A my jsme o tom jednali dlouho a já nechci tady znovu opakovat, že to, co jsme vlastně ušetřili u MŠMT, to jsou ty kurzové rozdíly, že skutečně nemůžeme je přesunout teď a dát učitelům. To není možné podle našich zákonů. Takže my se k tomu hlásíme a znovu opakuji: rozpočet 2019, všichni ho tady budeme schvalovat a my bezezbytku budeme respektovat rozhodnutí Sněmovny.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane premiére. Přeje si paní poslankyně položit doplňující otázku? Ano, prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Rozumím tady tomu tak, že bez ohledu na oslabení kapitoly rozpočtu školství o 400 milionů korun nebude nějak ohroženo to, že vláda splní usnesení Sněmovny, které ji zavazuje od 1. září navýšit platy učitelů a mzdy neučitelů.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Ještě jednou, těch 400 milionů je 300 kurzové rozdíly, které jsme ušetřili, a 100 je nevyčerpaný investiční program pro vysoké školy. Takže tyhle peníze se nedají vůbec už vyčerpat a my je nemůžeme přesunout na platy učitelů. A usnesení, já si nepamatuji, jestli je to od 1. 9. nebo je od 1. ledna, ale samozřejmě my respektujeme a je prioritou pro nás navyšovat platy pedagogů. Určitě ano.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Poslední vylosovanou ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky přednese pan poslanec Rakušan. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám. Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, členové vlády České republiky, ta moje interpelace je vlastně neuvěřitelně jednoduchá a ona je opakující se, protože my jsme tu odpověď tady nedostali.

Já jsem velmi bedlivě, byť z klidu své kanceláře, poslouchal odpověď na interpelaci pana kolegy Dominika Feriho, dokonce na jeho doplňující otázku, a ani poté nepadla jasná odpověď. Ale ta otázka je velmi jednoduchá. Pan premiér nám často říká, že mu asi nerozumíme, že ho nechápeme. Asi opravdu ne, protože jsem neměl pocit, že by nám bylo odpovězeno nějakým jazykem, který srozumitelný je. Ta otázka je jednoduchá. Bavíme se o 170 miliardách korun, které byly nalezeny, použijí se na jízdné. A já se ptám, proč ty peníze nezůstanou ve vědě, proč ty peníze nezůstanou ve výzkumu, proč ty peníze nezůstanou v oblasti školství, inovací, prostě toho, co jsme všichni vydávali za naše předvolební priority číslo jedna: vzdělanost, věda, výzkum, tam, kde Česká republika v rámci Evropy výrazně zaostává v inovacích, ve výzkumu. Ptám na se úplně jednoduchou jednu otázku, proč se přesouvají jinam. Nic jiného jsme asi ani s panem kolegou Ferim od začátku tady slyšet nechtěli.

Měl jsem připravené ještě jiné nesystémové kroky vlády, na které bych se rád zeptal, nicméně čas je neúprosný, zůstanu tedy u této otázky, která od první dnešní vylosované interpelace stále visí ve vzduchu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Slovo má předseda vlády Andrej Babiš. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji. No tak co na to říct? Tak demagogie zůstane demagogií. Tak já nevím, zkusím to ještě jednou vám vysvětlit, pane kolego. K 1. lednu 2018 činily nespotřebované výdaje jednotlivých resortů 167 miliard. Nevím, jestli chápete, co jsou to nespotřebované výdaje. Patrně nechápete. Tak já vám to řeknu ještě jednou. To jsou peníze, které dostaly jednotlivé resorty v minulosti a neutratily je. Ty peníze mají nějaká pravidla. A ty peníze se skládají z evropských peněz, které se skládají samozřejmě z investičních a nějakých provozních, a z českých peněz, které jsou také investiční. Já nechápu, co nechápete na tom, že v rámci – tato vláda totiž – skončil resortismus. To není, že každý ministr si dělá, co chce, i v rámci jedné strany například, když bojují o předsednický post. A my jsme jednali s našimi ministry a našli jsme 8,3 miliardy peněz, které chceme použít na opravy silnic druhých a třetích tříd pro kraje, protože jsme jim to slíbili. A mohli jsme říct ne, my nemůžeme, ten rozpočet je hotový a my už vám nic nedáme. Ale my jsme se snažili a my jsme ty peníze našli. Tak já nevím, co na tom nechápete.

A chcete znovu, abych vám přečetl – chápete, co je to kurzový rozdíl? Chápete rozdíl, když je koruna 27 a koruna 25, že je tam rozdíl? Že ty dvě koruny jsou nějaký zisk? Někáký kurzový rozdíl, který my jsme získali? Nenávratně vznikl kurzový rozdíl, pozitivní, 300 milionů. A ten nemůžeme použít na něco jiného, o čem vy mluvíte. A ten je náš plus a to jsme ušetřili a to jsme nevzali, jak se tady někdo snaží podsouvat, učitelům. Takže já jsem to tady řekl už x-krát, tak já nevím, co je na tom nepochopitelného. Toto nikdo v minulosti, žádný premiér, neřešil, protože každý ministr samozřejmě nikdy se nevzdal nespotřebovaných výdajů ve prospěch nějakého jiného resortu a nikdy se vůbec nevzdal těch peněz ve prospěch krajů na silnice druhých a třetích tříd, kde máme deficit asi 95 miliard.

Tak já nechápu – zkuste přijít, my vám to vysvětlíme, přijďte a pan Tyll ředitel odboru, který dělá rozpočet, vám vysvětlí rozpočtová pravidla a možnosti schváleného rozpočtu na přesun mezi jednotlivými kapitolami a na užití těch peněz, které se neutratily.

Tak já už nevím, jak to mám lépe vysvětlit. Tady někdo dal do mediálního prostoru lež, že my jsme vzali peníze někomu, abychom dali slevu na jízdné. To je nesmysl, není to pravda. A znovu opakuji, udělali jsme maximum pro to, abychom vyhověli požadavkům v roce 2018, což, znovu opakuji, není náš rozpočet. Takže já to odmítám a já nechápu, co nechápete na mém vysvětlení. Takže můžu samozřejmě – napsali jsme to, máme tiskové prohlášení MŠMT, máme tiskové prohlášení Ministerstva financí, takže já už nevím, jak to mám lépe vysvětlit.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo vlády. Pan poslanec si přeje položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Tak já mám pocit, že dnes se nedávají otázky ani odpovědi. Dnes se tady předvolebně hovoří. A jestli někdo nazývá demagogií to, že my se ptáme, tak to je na pováženou.

Z toho všeho, co bylo řečeno, vyplývá jediné. Dalo se rozhodnout, zda finanční prostředky dáte do jízdného, zda je prostě dáte na předvolební večírek, tzn. platit jízdné zdarma, nebo je dáte na vědu a výzkum. To bylo legitimní rozhodnutí. A samozřejmě tam ty peníze směřovat mohly. To je vaše zodpovědnost, vaše priorita.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda vlády odpoví.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: No, demagog zůstane demagogem. Prosím vás, věda a výzkum neutratila 6,9 mld. Neutratili. A navýšení rozpočtu na vědu a výzkum na příští rok je o 2 mld. navíc, nikdy takový rozpočet nebyl. Tak neříkejte to. A my hledáme peníze pro potřebné věci. Hledám peníze taky pro tu školu v Semilech pro vašeho kolegu Farského, to jsem si vzal jako výzvu, pane kolego. Tak nemluvte demagogicky a mluvte k věci! (Potlesk některých poslanců z hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Tím jsme ukončili interpelace, které směřovaly k předsedovi vlády České republiky, a přecházíme k bloku interpelací na členy vlády České republiky. Budeme postupovat samozřejmě ve vylosovaném pořadí. Jako první je na řadě pan poslanec Ventruba, připraví se pan poslanec Veselý. Prosím pana poslance Ventrubu, aby přednesl interpelaci na ministra dopravy Dana Ťoka. Máte slovo.

Poslanec Jiří Ventruba: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážený pane ministře, pane premiére, vážení kolegové, vážený pane ministře Ťoku, dovoluji mi, abych obrátil vaši pozornost na projekt a problém, který se časově táhne již 21 let. Během této doby byla sjednána dohoda mezi Českou republikou a Rakouskem o výstavbě dálnice Vídeň–Brno. A zatímco Rakousko je se svou dálnicí téměř na česko-rakouské hranici, na naší straně tento projekt, když to řeknu, vážne.

Takže se na vás, pane ministře, obrácím se třemi otázkami: Za prvé, jaký je současný stav projektu dálnice Vídeň–Brno. Za druhé, jaké jsou největší překážky dokončení tohoto projektu. A za třetí, jestli to víte, já nevím, ale dávám vám tuto otázku, kdy si myslíte, nebo kdy bude dálnice Vídeň–Brno dokončena na území České republiky a zprovozněna. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Slovo má ministr dopravy Dan Ťok. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci a vážený pane poslanče Ventrubo prostřednictvím pana předsedajícího, ve věci dálnice D52. Tady s vámi souhlasím, že je to smutný příběh, protože tato dálnice se opravdu připravuje velmi dlouhou dobu a doufám, že to neberete tak, že když je tady 21 let podle vašich slov nekonání, já jsem na tom úřadě 3,5 roku, za mé doby se konalo. Nicméně ten zásadní problém, který byl v minulosti minimálně posledních pět let, byla neexistence zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje. Tím pádem pokud nemáte platné zásady územního rozvoje,

tak v podstatě jste blokován a nemůžete dělat vůbec nic, ani žádné návazné plánovací dokumentace, ani další kroky. Proto jsme se dohodli už v té době s Jihomoravským krajem, že jsme hned, když jsem přišel, začali dělat kroky k zahájení aspoň jedné části této dálnice, což je obchvat Mikulova, pro který jsme využili územní plán města Mikulova. Tato stavba má dneska EIA a je požádáno o územní rozhodnutí. Určitě jsem přesvědčen, že ho v nejbližší době získáme, nicméně můžeme počítat s tím, že toto územní rozhodnutí bude napadáno ze strany aktivistických organizací.

Vy jste se ptal, co je dneska největším problémem této stavby. Tak teď poté, co zásady územního rozvoje Jihomoravského kraje už obstály i test soudní žaloby, tak jsem přesvědčen, že největším problémem v současné době je to, že občanské sdružení vedené panem Firbasem se snaží, aby tato dálnice nestála. Dělá pro to všechno. On je za tím, že ty zásady územního rozvoje nebyly platné, a jsem přesvědčen, že bude dělat další pokusy. Nicméně my se na to chystáme.

Druhým problémem je, že se dá ta dálnice dneska rozdělit od Pohořelic na tři části. První část je ten obchvat Mikulova. Tam jsem přesvědčen, že jsme na tom docela dobře. Očekávám, že pokud bude šance využít na to novelu zákona č. 416, která by měla projít touto Sněmovnou, tak bychom mohli zahájit někdy v roce 2020 a mělo by být hotovo v roce 2023. Máme EIA na části před samotnou nádrží Nové Mlýny. Největší problém bude projít územím kolem novoměstských nádrží.

Já tady mám napsané i termíny, kdy by se to mohlo udát, ale já jsem v této věci velmi zdrženlivý, protože každé číslo, které řeknu a i ho podmíním nějakou podmínkou, tak je stejně bráno, že jsem to nesplnil. Takže já vám chci slíbit – stejně vám jako celé Poslanecké sněmovně – že udělám všechny kroky k tomu, abychom tu stavbu posunuli dál. Samotnému mně nebylo příliš hezky, když jsem byl na otevírání toho předposledního úseku v Rakousku, kam jsem byl pozván, a vysvětloval jsem, jak to u nás jde dlouho a složitě. Ale zatím prostě ta situace je taková. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Ventruba položí doplňující otázku.

Poslanec Jiří Ventruba: Pane ministře, nedám doplňující otázku, jenom vám chci poděkovat za vaši informaci. Víím, že tento problém vůbec na vás neleží, leží to na těch předchozích, to je mi jasné. A věřím, že obnovení této moderní, jak já říkám staré kupecké stezky sever–jih, od moře k moři, té středoevropské, brzy – a to brzy nevím – bude úspěšně dokončeno. A držím vám palce, ať se vám něco podaří. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan ministr nebude odpovídat, protože to nebyla doplňující otázka.

Na radě je pan poslanec Ondřej Veselý, připraví se paní poslankyně Aulická Jírovcová. Pan poslanec Veselý interpeluje ministra spravedlnosti Roberta Pelikána. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení členové vlády, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové. Pane ministře, musím říct, že jsem velmi ocenil, že se daří konečně řešit věc insolventci, protože insolvence jsou obrovský problém a určitě ty kroky, které tam jsou, jsou vedeny správným směrem. Nicméně se jistě shodneme na tom, že to je následek celého neblahého stavu a neřeší se zatím příčina. A mé otázky směřují k příčině toho, proč se tady lidé dostávají do řekněme spirály exekucí, a tedy potom i do insolventci, a to jsou opravdu exekuce.

Mám tam tři konkrétní dotazy. První dotaz je, proč vámi vedené ministerstvo neučiní aspoň nějaké primární rychlé opatření, jako např. sloučení exekucí tak, aby nerostly náklady exekucí, což v konečném důsledku škodí jak dlužníkům, kteří samozřejmě mají vyšší dluhy, tak věřitelům, protože se prostě na jejich uspokojení nedostává. Druhá otázka je, a to se týká toho, jak exekutoři, neříkám že všichni, ale někteří, vykonávají exekuce, proč jsou bagatelizovány nemravné způsoby vedení exekucí. A k tomu navazuje i třetí otázka, jak probíhají kontroly soudů a exekutorů ze strany ministerstva právě v oblasti výkonu exekucí, resp. jejich morálního aspektu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Slovo má pan ministr Pelikán.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážení pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, nejprve ještě obecněji řeknu, že docela nesouhlasím s tím, že by příčinou dluhových pastí byly exekuce. Exekuce jsou již následkem jiných věcí, které vedou do dluhové pasti, jsou průvodním jevem dluhové pasti a bezesporu přehnanými náklady, které dlouho byly spojeny s exekucemi, a už se nám to naštěstí povedlo alespoň trochu změnit, nebo zmírnit, nebo dost zmírnit, tak přispívaly k dalšímu propadu v té dluhové pasti.

Ministerstvo ještě přede mnou zavedlo povinné spojování exekucí, to nám funguje od 1. 1. 2013. Takže od 1. 1. 2013 exekuce, které jsou vedeny stejným věřitelem proti stejnému dlužníkovi, se ze zákona automaticky spojují. Starší exekuce už dnes spojit nemůžeme a ty náklady už tam vznikly, takže už bychom si stejně nepomohli. Do budoucna je cílem rozšířit spojování exekucí tak, aby i exekuce různých věřitelů vůči stejnému dlužníkovi byly vedeny jediným exekutorem. To už je ovšem podstatně komplikovanější, protože to nejde učinit nějakým rychlým pohybem, protože to zasahuje do celé té struktury, kdy věřitelé si dnes mohou vybírat exekutory, takže je v podstatě ne úplně kompatibilní s tímhle systémem a ten systém se musí celý předělat. Ale počítám, že to brzy bude.

Pokud jde o kontroly, tak kontroly jsme zněkolikanásobili a posílili výrazně personálně oddělení na ministerstvu, které to činí. V tuto chvíli děláme 75 kontrol ročně jenom na ministerstvu, což znamená, že každého exekutora v průměru zkontrolujeme jednou za dva roky. Těch exekutorů je asi 150. Krom toho jsme dali každému soudu jednoho úředníka jenom na kontrolu exekutorů, každému okresnímu soudu, což zase znamená, že jeden takový úředník vychází v průměru na dva exekutory, nebo exekutorské úřady. Tam ovšem musím říct, že teď jsme to právě

nějak vyhodnocovali a že zatím nejsem docela spokojen ještě s tím, v jaké výsledky je přetavováno tohle personální posílení. Ale na tom také zapracujeme.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec bude mít doplňující otázku? Ano, je tomu tak. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo. Už budu mít pouze stručnou doplňující otázku. Samozřejmě si, pane ministře, rozumíme v tom slučování exekucí v jednom dlužníkovi, nikoli ve věřiteli. Tam je to samozřejmě jasné. Jenom se stručně zeptám, kdy vidíte tu budoucnost. Chápu, že to není úplně jednoduchá věc. Nicméně jestli už je nějaká fáze, že už je to rozpracované? Dočkáme se třeba letos nějakého návrhu? Nebo kdy to v budoucnu nastane? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane ministře, prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Je to rozpracované. Dokonce novelu, která tohle obsahovala, jsem v minulém volebním období předložil do vlády, ale neprošla tehdy ani vládou, takže my ji přece jenom upravujeme, ještě využíváme toho času navíc a přidáváme tam ještě nějaké další věci. Ale myslím si, nemohu mluvit za tu budoucí vládu, ale počítám, že to je věc, kterou pokud bude mít budoucí vláda chuť udělat, tak může udělat v řádu – řekněme do konce roku to předložit.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní poslankyně Aulická Jírovcová bude interpelovat pana ministra průmyslu a obchodu Tomáše Hünera. Připraví se pan poslanec Bauer. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, v odpovědi na interpelaci kolegy poslance Ivana Adamce z 1. března 2018 jste uvedl, že Česká republika jednostranně vypověděla memorandum o porozumění s australskou firmou European Metals Holdings, které se týkalo těžby lithia na Cínovci. Přestože jste několikrát deklaroval, že vaše ministerstvo připravuje analýzu, co by z hlediska penalizací nebo finančních postihů takový krok znamenal, doposud jste ji nepředložil a memorandum jednostranně zrušil.

Ptám se tedy, zda se na této analýze vůbec začalo pracovat. Pokud ano, kdy ji budeme mít k dispozici? Dále bych se vás ráda zeptala, zda se připravuje nová surovinová strategie České republiky s ohledem na vyhrazené a strategické suroviny tak, aby z našeho nerostného bohatství měli zisk především naši občané, a nikoli jen zahraniční firmy a konsorcia. Pokud ano, kdy bude dokončena a předložena Poslanecké sněmovně a odborné veřejnosti? V návaznosti na výše uvedené dotazy by mě rovněž zajímalo, zda se Ministerstvo průmyslu a obchodu zabývá případnou novelou horního zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Slovo má pan ministr Tomáš Hüner. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, k dotazu číslo jedna – memorandum, jeho zrušení a analýza dopadu, který způsobí takovýto krok, jak bylo řečeno. Dne 1. 3. tohoto roku jsem jako ministr průmyslu a obchodu splnil zadání Poslanecké sněmovny a memorandum vypověděl. Samozřejmě k takovému kroku by bylo velmi nezodpovědné přistoupit v případě, že by nebyla provedena analýza právních dopadů, které by plynuly z případné arbitráže. Samozřejmě tato analýza provedena je. Na Ministerstvu průmyslu a obchodu ji k dispozici máme, a pokud bude zájem, tak ty, kteří o to budou mít zájem především z řad poslanců, jsme schopni s tou analýzou seznámit.

Co se týče přípravy nové agendy, která souvisí se surovinovou politikou, tak ta navazuje na v červnu 2017 schválenou moderní státní surovinovou politiku, která vychází, jak už bylo mnohokrát řečeno, ze surovinové strategie Raw Materials Initiative z Evropské unie. V rámci této nové státní surovinové politiky vyplynula řada úkolů, které byly postupně plněny, a aktuálně pro členy vlády České republiky byly zpracovány dva informační materiály, které to popisují, a to je vyhodnocení zdrojů a zásob superstrategických, takzvaně kritických surovin Evropské unie v České republice a státní ingerence při využívání superstrategických surovin v členských státech EU. Nerad bych se pouštěl tady teď do podrobností, které jsou spojeny s tím, co se těmi surovinami rozumí. Ale na případný dotaz na to mohu odpovědět.

Následně mohu říct, že se v současné době zpracovává další právní akt, což je aktualizovaná surovinová strategie České republiky, která by měla obsahovat všechno to, co jste, paní poslankyně, řekla, to znamená způsob ochrany nerostných surovin a ložisek těchto nerostných surovin s vazbou na to, aby byly těženy pouze státní firmou, v tomto případě je to firma Diamo, státní podnik. Tento návrh surovinové politiky je v současné době v meziresortním připomínkovém řízení a čekáme na připomínky, které zpracujeme do této zprávy, a předložíme ji následně vládě.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Přejete si, paní poslankyně, položit doplňující otázku?

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Pardon. Ještě tam byl jeden dotaz – horní zákon. Omlouvám se. (Ministr má ještě dvě minuty ze svých vymezených pěti minut na odpověď.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Je to trošku netypické, ale samozřejmě pokračujte, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Novela horního zákona – v současné době je dopracováván tento materiál, bude předložen na poradě vedení, hned následně bude zaslán na vládu a budeme čekat na jeho zařazení do programu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Bude doplňující otázka? Ano. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji. Já bych se přece jenom zeptala aspoň na ty hlavní suroviny, které v rámci té aktualizace budou. A co se týče novely horního zákona, tak by mě zajímaly aspoň ty nejzákladnější, nebo ty nejdůležitější, nejzásadnější body, které by se měly v té novele měnit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pane ministře, prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Z hlediska materiálů, o které by mělo jít, jde především o bezprostřední přípravu těžby u osmi kritických komodit: antimon, boráty, chrom, fluorid, grafit, indium, kovy vzácných zemin a wolfram. A mezi suroviny, jejichž zásoby a potenciální zdroje se nacházejí na území České republiky, patří bezesporu asi dost frekventované lithium a wolfram, grafit a fluorid, které se objevují v tomto výčtu nerostů.

Co se týče hlavních záležitostí, které jsou spjaté se změnami a novelou horního zákona, tak bezesporu se jedná o klíčovou záležitost s vazbou na zdroje, či zvláštní účty, které jsou určeny pro krytí revitalizačních prací po těžbě. V současné době bylo toto řešeno mnohdy kombinací cashových peněz, které byly ukládány na tyto účty, a kombinací účetnictví. To znamená, že samozřejmě ty ekonomiky to zahrnovaly, ale cashové peníze v tomto případě na účtě nebyly. A myslím si, že OKD bohužel bylo toho příkladem, že stát oprávněně nyní požaduje, aby ty účty byly v požadovaných objemech naplněny a kryty cashovými penězi na účtech. Protože jde o poměrně zásadní a někdy u některých společností až miliardové objemy, tak se diskutuje o době, která má být jako přechodová pro naplnění takovýchto účtů. V současné době komunikujeme mezi pěti a sedmi lety.

A potom je to záležitost, která je velmi úzce spjatá právě –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já se omlouvám, vypršel čas, pane ministře. Děkuji.

Pan poslanec Bauer bude interpelovat paní ministryni práce a sociálních věcí Jaroslavu Němcovou. Dalším v pořadí vylosovaným je pan poslanec Chvojka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a pánové, když se před pěti měsíci ustanovovala tato Sněmovna, tak mě zaujala myšlenka zrovna příchozího nově zvoleného předsedy naší Sněmovny, že jeho velkým vzorem je britský parlamentarismus, jehož nedílnou součástí je question time, tzv. interpelace, kdy nabitý sál této Sněmovny by tady sváděl politické souboje opravdu toho těžkého kalibru mezi stoprocentně přítomnou vládou a stoprocentně přítomnou Poslaneckou sněmovnou. Tak se přiznám, že po těch pěti měsících se nám to zatím nedaří. Nicméně využiji svého času.

Vážená paní nepřítomná ministryně práce a sociálních věcí, bývalá paní poslankyně Jitka Chalánková myslím odvedla velký kus práce v minulém volebním období v záležitosti sourozenců Michalákových. Asi je ta kauza obecně velmi dobře známa a já po dohodě s bývalou paní poslankyní jsem se rozhodl, že se pokusím navázat částečně na její práci.

V souvislosti s kauzou dětí Michalákových vyšlo najevo i to, že Úřad pro mezinárodněprávní ochranu dětí dlouhodobě popírá pravomoc českých soudů rozhodovat o péči o nezletilé české občany i tehdy, pokud mají obvyklý pobyt v cizině, přestože § 56 zákona o mezinárodním právu soukromém tuto pravomoc českým soudům dává. To jednoznačně potvrdil Krajský soud v Brně, když musel opakovaně rušit rozhodnutí Okresního soudu v Hodoníně bránícího se ve věci sourozenců Michalákových rozhodovat.

Chci se vás proto, vážená nepřítomná paní ministryně práce a sociálních věcí, zeptat – za prvé, co k tomu Úřad pro mezinárodněprávní ochranu dětí vede, proč to vlastně dělá? Za další, proč se Úřad pro mezinárodněprávní ochranu dětí snaží v rozporu s jasným zněním zákona prosadit tezi, že státní občanství je při rozhodování o dětech zcela irelevantní? Děkuji za odpověď.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Jestli jsem to správně pochopil, tak přebíráte agendu po kolegyni Chalánkové v této věci. Tak paní ministryně zde není a bude vám odpovězeno v souladu s jednacím řádem do 30 dnů písemně.

Jako další byl vylosován se svou interpelací pan poslanec Chvojka. Bude interpelovat pana ministra Tomáše Hünera ve věci Ministerstvo průmyslu a obchodu – program TRIO. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, já se obracím na pana ministra s následujícími záležitostmi. Ministerstvo průmyslu a obchodu každoročně vyhlašuje výzvy, které se týkají různých výzkumných a vývojových programů, v jejichž rámci mohou být podávány projekty, které se zabývají aplikovaným a průmyslovým výzkumem. Některé z těchto programů jsou financovány z evropských prostředků, jiné pak z kapitoly státního rozpočtu náležející Ministerstvu průmyslu a obchodu.

V minulých letech byl každým rokem vyhlašován program TRIO, jehož finanční krytí bylo prováděno ze státního rozpočtu a v jehož rámci byly po veřejné soutěži realizovány projekty založené na spolupráci průmyslových podniků s pracovišti z výzkumné oblasti, jako např. z vysokých škol. Tato spolupráce se ukázala velmi užitečnou pro rozvoj hospodářství našeho státu, což lze doložit mnoha pádnými argumenty. Proto mě velmi překvapilo a znepokojilo, že v letošním roce nebyla dosud vyhlášena žádná výzva k projektu TRIO či programu jemu podobnému.

Dovoluji si vám tedy, pane ministře, položit otázku, proč výzva takového programu nebyla do dnešního dne vyhlášena, a zároveň se chci dotázat, zda Ministerstvo průmyslu a obchodu hodlá výzvu takového programu v tomto kalendářním roce ještě vyhlásit. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. A slovo a prostor na reakci má pan ministr průmyslu a obchodu. Prosím, pane ministře. A předávám řízení schůze.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající, páni poslanci, paní poslankyně, bylo tady řečeno, k čemu TRIO slouží. Jsem rád, že TRIO je program, který není samoúčelný, a že ve své praxi už dokázal, že má pozitivní výsledky v tak složitých technologiích, jako jsou nanotechnologie, průmyslové biotechnologie a podobně. Takže cílem programu je zvýšení aplikovatelnosti výsledků výzkumu a vývoje zaměřeného na tyto klíčové faktory v podnikové sféře. Doposud v programu TRIO, jen pro pořádek, proběhly tři veřejné soutěže na výběr projektů k podpoře, ve kterých bude podpořeno 350 projektů, které obdrží za celou dobu trvání podporu ve výši 4,4 mld. korun. Aktuálně, na což jsem byl ptán, MPO předloží vládě návrh na prodloužení programu TRIO o čtvrtou veřejnou soutěž, která by byla vyhlášena v letošním roce, a vybrané projekty by byly zahájeny v roce 2019.

V případě schválení této změny programu bude ve druhé polovině letošního roku vyhlášena soutěž s celkovou alokací 1,6 mld. korun s předpokladem podpory přibližně pro 120 projektů. Prodloužení programu doporučila také Rada pro výzkum, vývoj a inovace. O prodloužení tohoto dotačního titulu je velký zájem i ze strany potenciálních žadatelů o dotaci a explicitně ho také vyjádřily organizace a agentury jako Svaz průmyslu a dopravy ČR a Hospodářská komora. S ohledem na vyhlášení poslední původně plánované veřejné soutěže programu TRIO na průběh výzev programu aplikace OPPIK a na úkoly uložené MPO v oblasti podpory průmyslového výzkumu a vývoje vládou byl původně připraven návrh nového programu pod názvem TREND. Cílem tohoto programu je na základě technických inovací udržovat a rozvíjet dlouhodobou konkurenceschopnost českého průmyslu. Je to záležitost, která se právě váže i s programem TRIO.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ptám se pana poslance Chvojky – nechce reagovat. V tom případě prosím pana poslance Zahradníka – který není přítomen. Tak potom pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já mám vlastně spíš takové připomenutí pro paní ministryni Schillerovou, ministryni financí, kterou tu ale nevidím, tak aspoň doufám, že mi odpoví písemně.

Ona už na rozpočtovém výboru, když jsme projednávali novelu zákona o elektronické evidenci tržeb, avizovala, že nechá zpracovat na můj podnět analýzu dopadů, resp. nákladů zavedení EET pro podnikatelskou sféru a i nákladů pro veřejnou správu. Protože ministerstvo se dnes chlubí tím daňovým výnosem, ale pokud uvalujeme povinnost, která stojí poplatníky řádově miliardy korun, a současně výnos v jednotkách miliard korun, tak si nejsem jistý, jestli je to efektivní. Takže proto mě zajímá, jaký je ten náklad pro soukromý sektor na udržování těch pokladen,

na nákup vybavení atd. Takže jen jsem chtěl ověřit, že ta analýza skutečně vzniká, abychom ji měli k dispozici pro to projednávání zákona o elektronické evidenci tržeb, který musíme novelizovat už kvůli nálezu Ústavního soudu.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Munzara.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, vážená vládo. Vážený pane ministře, moje interpelace se týká problémů, které nastaly v operačním programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost, kde v současnosti Evropská komise pozastavila vyplácení finančních prostředků. Pod tento program spadá podle našich informací 114 miliard korun a tento problém se dotkne jistě tisíců podnikatelů. Podle našich informací, které jsou veřejně přístupné, přitom audit Ministerstva financí ve vašem resortu našel chyby již na konci minulého roku.

Takže moje otázka zní, proč se to tři měsíce neřešilo, případně jak se to řešilo. Proč jste se nesnažili tuto situaci dopředu vyřešit? Jen upozorňuji, že Evropská komise sama oznámila, že pokud se chyby neopraví, Česku žádné peníze nepoše. Moje doplňující otázka k té první, co to vlastně znamená konkrétně pro výzvy. Dojde k posunutí výzev a není tím vlastně ohroženo vyčerpání prostředků z tohoto operačního programu? Protože přece jenom už jsme v půlce období. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana ministra.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji mi v záležitosti operačních programů konstatovat, že v letech 2015 až 2017 došlo bohužel k hrubým pochybením za bývalých vedení Ministerstva průmyslu a obchodu a hlavně sekce pro čerpání strukturálních fondů. Ty důvody, potom se k nim můžu vyjádřit. Díky tomu to následně, a bylo to předvídané v jedné části vlastně tím auditem z Ministerstva financí, došlo ke stavu, kdy skutečně minulý pátek Evropská komise zaslala dopis, kdy pozastavuje čerpání těchto fondů.

K tomu, jestli Ministerstvo průmyslu a obchodu adekvátně reagovalo na audit Ministerstva financí. Bezesporu ano, protože ihned následoval vnitřní audit, vnitřní audit Ministerstva průmyslu a obchodu, který se zabýval těmito věcmi. My jsme díky organizačním změnám a neschopnosti zase z jiných důvodů, ale bohužel ve stejné sekci strukturálních fondů, vedené tenkrát panem Ing. Novotným, díky tomu, že se ze 14 miliard na vysokorychlostní internet kvůli špatně vypsání výzvě ve smyslu jejího obsahu došlo k tomu, že lze čerpat 50 milionů na tyto projekty, z čehož logicky plyne, že hrozí velké nebezpečí z toho, že se nevyčerpá objem prostředků, tak i z těchto důvodů jsem přistoupil k personální změně na tomto postu, která byla mnohokrát kritizována, ale ty důvody, které postupně vyplynuly a plynou tady z těchto auditů, daly za pravdu nejenom tomu, že se nedočerpává, nebo není schopné vyčerpat to, co můžeme, ale navíc došlo ještě k hrubému pochybení právě během těch poslední tří let i tam, kde jsme už vlastně čerpání zahájili.

Pro uklidnění podnikatelů a všech příjemců těchto dotací mohu s ulehčením říct, že díky tomu, že jsme nespali a skutečně bryskně reagovali ne na dopis Evropské komise, ale právě na základě vnitřního akčního plánu, který jsme přijali během té doby, tak jsme zajistili financování těchto projektů z vnitřních zdrojů. Co se týče plynulosti čerpání, vypisování nových výzev, tato záležitost nemá pro podnikatelskou sféru žádný vliv. Zřídili jsme také call centrum, kde množství a stovky podnikatelů během krátké doby, kdy se to objevilo ve sdělovacích prostředcích, tato neblahá záležitost, volají, my je informujeme. A využiji rád této příležitosti, abych uklidnil podnikatelskou sféru, že z hlediska stávajícího čerpání a budoucího vypisování výzev tato záležitost nemá žádný vliv.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ptám se pana poslance, zda chce položit doplňující dotaz. Je tomu tak. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Já poděkuji panu ministrovi. Přece jen mi to nedá, abych se nezeptal na dvě věci: jestli to neukazuje na komplikovanost nastavení pravidel přijatých minulou vládou v jednotlivých operačních programech a jestli skutečně to zpoždění, které nastalo za prvé už při předjímání, protože se přijaly pozdě ty operační programy u nás v naší zemi plus tohleto, jestli neohrozí ten konečný termín čerpání a jestli to, co jste tady řekl, že nahrazujete vlastně teď evropské peníze těmi českými, aby to tak potom nezůstalo i na konci. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pan ministr.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Tak začnu odzadu. Bezesporu naší maximální snahou je, aby ty peníze, které jsou čerpané z domácích zdrojů, nezůstaly na daňovém poplatníkovi a na státním rozpočtu, takže to je jeden obrovský kus práce, který musíme udělat. V současné době aktivně komunikujeme s Evropskou komisí spolu ruku v ruce s kolegyní Klárou Dostálovou přes Ministerstvo pro místní rozvoj, přes kterou tato komunikace musí běžet, a pevně věříme tomu, že se maximum z těchto v rozporu s pravidly, která nám byla určena, vyplácených dotací podaří vykomunikovat. V současné době už se mnoho věcí podařilo, takže chceme věřit, že ten finální účet bude nepoměrně lepší, než je ten dnešní.

Co se týče toho nečerpání, nebo řekněme způsobu, nebo z jakých důvodů k těm chybám docházelo, bylo tady vzpomenu to, že některé programy byly pozdě nastartovány, takže byla nějaká prodleva. Bohužel i ta naše analýza identifikovala záležitost, kdy jsme od externích hodnotitelů těch programů a projektů přešli k interním, tím se ztratil minimálně rok a půl jenom tím, že jsme hledali lidi na Ministerstvu průmyslu a obchodu, následně školili a ne všichni se povedli. Takže to je jeden příklad za všechny, proč k takovým věcem může docházet. A potom souhlasím s tím, že v tom horem pádem kalupu ta chybovost je daleko větší, než by byla při klidovém stavu.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím paní poslankyni Valachovou.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, tedy ti, co jste měli odvahu se dostavit, interpeluji Roberta Plagu, ministra školství, a upřímně mě ani nepřekvapuje, že nedorazil.

Ráda bych ho vyzvala prostřednictvím pana předsedajícího zde na půdě Poslanecké sněmovny, aby konečně začal konat a skutečně řešil financování škol, a to jak v běžícím rozpočtu, který v tuto chvíli stále plyne do našich škol, tak při přípravě nového financování škol od 1. ledna 2019.

V případě běžícího rozpočtu jsme na jedné straně svědky toho, že ministr školství, mládeže a tělovýchovy nemá problém s tím uvolňovat tzv. rezervy a úspory v resortu školství ve prospěch jiných priorit vlády. Na druhé straně je zcela hluchý k tomu, že v republikových normativech podle ředitelů, šéfů odborných asociací, ale také školských odborů chybí 800 milionů korun až miliarda.

Za druhé. Ačkoliv tato Poslanecká sněmovna přijala usnesení, které vládu zavazuje a které má zajistit už v průběhu tohoto roku provedení navýšení platů učitelů a mezd neučitelů do rozpočtové strategie státu a také do výdajových rámců, ani tady nevidím žádnou aktivitu stávajícího ministra školství v demisi, a to i přesto, že toto usnesení je (upozornění na čas) jakýmsi esem v rukávu a měl by ho minimálně provést do usnesení vlády před právě formulací výdajových rámců a rozpočtové strategie státu. Věřím, že pan ministr Plaga v demisi nabere odvahu a dostaví se do Poslanecké sněmovny, aby mohl toto odpovědět.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím paní poslankyni Golasowskou.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Krásný den všem, kolegyně, kolegové. Vážený nepřítomný pane ministře, dneska je po vás poptávka. Škoda, že tady nejste.

Jedním z problémů českého zdravotnictví je vzdělávání lékařů, kdy řada nadaných studentů není přijata na lékařské fakulty, protože počet míst na fakultách je omezen. Téměř polovinu míst zabírají zahraniční studenti a školy nechtějí snižovat jejich počet z důvodu finančních prostředků, které jim z těchto studentů plynou.

Dalším problémem je odměňování odborných asistentů, kteří jsou erudovanými lékaři, ale mají poloviční plat než lékaři v nemocnici. Při navýšení počtu českých studentů na lékařských fakultách se výsledek projeví nejdříve za deset let. U mladých žen, kterých je dnes v medicíně a na fakultách většina, je tato doba ještě delší, minimálně o dva roky s každým dítětem, které žena lékařka porodí během atestační přípravy. Také systém atestací je u nás velmi komplikovaný a řada mladých lékařů odchází raději atestovat do Německa a jinde a jejich nástupní platy tam jsou mnohem vyšší. Dle odhadu ročně odchází 300 až 500 lékařů do zahraničí. Někteří se sice také vracejí s nabytými zkušenostmi, ale těch, kteří odejdou, je více. Ti mladí, kteří

zůstávají, pak nejsou počtem schopni nahradit přirozený úbytek lékařů. Zpočátku výpadky nahrazovali lékaři ze Slovenska, ale se zavedením eura se zvedly platy a hodně lékařů se vrátilo na Slovensko zpět.

Vážený pane ministře, není jiná cesta, jak zajistit dostatek lékařů pro české pacienty, než lékaře vychovat na univerzitách. Co vy osobně uděláte pro to, aby se srovnal plat odborných asistentů na vysokých školách s platem lékařů v nemocnicích a lékaři byli ochotni vzdělávat své mladé kolegy? Jaké vidíte řešení? Jakékoliv oddalování řešení problému znamená, že v českých nemocnicích (upozornění na čas), ale i v ordinacích nebudou lékaři. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Farského.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře dopravy v demisi, rád bych se vás zeptal na okolnosti výběru provozovatele mýtného systému. Dne 28. srpna 2016, to byla neděle, jste ráno vypsali výběrové řízení bez uveřejnění, odpoledne jste ho ukončil, podepsal smlouvu a takříkajíc z ruky jste zadal Kapschi miliardovou zakázku na výběr mýta, tehdy na další tři roky, a ještě jste se pochlubil tím, že jste státu ušetřil a jaké to byly stamiliony. Teď se jasně ukazuje, že neušetřil, že jste naopak svým jednáním připravil stát o nějaké dvě miliardy korun. O tolik levněji totiž byla stejná služba nabídnuta v následně provedeném otevřeném výběrovém řízení.

A tak bych se rád zeptal, proč jste na konci roku 2014, a to 17. prosince, zrušil soutěž na projektového manažera výběru mýtného systému, když jste nakonec nebyl schopen soutěž v roce 2016 vlastními silami vypsát. Dále bych se chtěl zeptat, jestli byl jednání s firmou Kapsch, na které se odsouhlasilo prodloužení té smlouvy o tři roky za několik miliard, jestli na tom jednání byl přítomen Jaroslav Faltýnek, předseda poslaneckého klubu, a jakou tam hrál roli. Dále se chci zeptat, jak se mohlo stát, že v tak pečlivě připravovaném výběrovém řízení, které připravujete několik let, jste cenu odhadli na téměř 30 mld., ale nabídka byla 10 mld., takže jste se seklí o nějakých 200 %. A otázka na závěr: Vyvodíte z těchto pochybení nějakou odpovědnost? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana ministra.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, musím říct, že jsem trochu v šoku, jak se dá krásně seskládat spousta informací do příběhu, který se vůbec nestal. Já to zkusím trochu rozplést.

Bylo tady řečeno, že jsem zrušil soutěž na mýtného poradce začátkem roku 2015. Bylo to pár měsíců po mém příchodu. Ano, zrušil jsem ji, protože nebyla vypsána dobře a hrozilo, že ji stejně zruší ÚOHS, a stejně nebyla jiná šance. Takže to s tím nemá vůbec nic společného a tudy cesta nevedla. A hlavně to, co měl ve svém rozsahu mýtný poradce v roce 2015, bylo něco naprosto jiného než další mýtný poradce, který byl vybrán později.

Co se týče vámi popisovaného dramatického podepsání JŘBU, tak to bylo samozřejmě připravováno řádně, dlouze. Že se lhůty pro jeho realizaci udělaly tak, jak se udělaly, tak to byla ryze technická záležitost. A já bych chtěl říct jednu zásadní věc. To není – smíchat dohromady, že jsme dneska vysoutěžili cenu v hodnotě, v jaké jsme ji vysoutěžili, a proč jsme se nedohodli na podobné ceně v té době, to je záležitost samozřejmě vyjednávání. A hlavně my jsme vůbec netušili, kolik je cena, která se může vysoutěžít. Tu vám řekne trh, tu si nevymyslíte, když se podíváte z okna.

Já se vrátím k JŘBU. Prosím vás, my jsme to JŘBU museli udělat z několika důvodů. A ten zásadní důvod byl, abychom vůbec mohli soutěžit. Smlouva v roce 2005 a 2006, a její dodatky, byla podepsána tak, že jsme nebyli schopni tu soutěž vypsat, protože jsme nebyli schopni popsat vůbec systém mýta a systém, který vlastně by popisoval současnou situaci, a nebylo lze způsobem, který by mohl být úspěšný, tu soutěž vypsat. Tím dodatkem se nám situace odblokovala a byli jsme schopni ji vypsat a jejím výsledkem je vyhlášení, které proběhlo ve středu, nebo včera, kdy jsme byli schopni i vyhlásit vítěze. Takže je vidět, že opodstatnění JŘBU v roce 2016 tady v každém případě bylo, bylo nutné a pomohlo. V té době Kapsch zlevnil z 2,4 mld. ročního poplatku na 1,5, a to si myslím, že je docela – nebo v té době to byl velmi výrazný úspěch. A já dodnes trvám na tom, že se nemáme za co stydět.

Spekulace – a nezlobte se, jsou to spekulace a nevím, kde jste k takovým informacím přišel – že by se na jednání s Kapschem na Ministerstvu dopravy podílel pan Faltýnek, musím striktně odmítnout a přijde mi to jako absurdní tvrzení. Pan Faltýnek nemá co do činění s Ministerstvem dopravy. Žádných jednání, kterých já jsem se účastnil, se pan Faltýnek s firmou Kapsch neúčastnil.

Co se týče ceny. Cena, kterou jsme dělali, byla určena jako cena expertní. Neurčovalo ji Ministerstvo dopravy, ale určoval ji náš mýtný poradce firma Deloitte a byla určena hrozně jednoduše. Prostě se vzalo to, co se doposud mezi lety 2006 až 2016 platilo firmě Kapsch, a rozšířilo se to na ten rozšířený rozsah mýta, které se soutěžilo. Proto vyšlo oněch 29 mld.

Kdybychom věděli a měli kříšťálovou kouli a mohli to vypsat na jinou cenu, tak jsme to vypsalí. Ale vězte, že v této zemi platí zákony, a podle těchto zákonů jsme museli dát veškeré informace o rozsahu a cenách, které byly v té době obvyklé, a jiné ceny než ty, které byly sjednány v roce 2005 a 2006, jsme neměli k dispozici. Takže z toho to vyšlo.

A co se týče odpovědnosti, já jsem žil v mylné představě, že když se vám podaří udělat věc, která v Evropě nemá úplně obdoby, že jsme vysoutěžili nový systém (upozornění na čas), což nikdo neudělal, tak že bych za to mohl být třeba i pochválen, ale je vidět, že tady jsem vyzýván k nějaké odpovědnosti. No, já ji tedy necítím. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za odpověď. Podstata té otázky spočívala v tom, že nebyla vypsaná otevřená soutěž, jak jste ji při nástupu na ministerstvo vykazoval jako

svůj hlavní úkol, kterého chcete co nejdřív dosáhnout. Místo toho proběhlo jednací řízení bez uveřejnění. Jestli vám přijde standardní vypsat JŘBU v neděli ráno, odpoledne ho ukončit a podepsat na základě toho miliardové smlouvy, mně osobně ne. Myslím, že standardní je to otevřené výběrové řízení, které ukázalo, že ceny srazilo na třetinu předpokládaných cen. Takže to je ta situace. Kdybyste dříve vypsal otevřené výběrové řízení, k těmto slevám jsme se mohli dostat už daleko dřív. Vy jste nevypsal výběrové řízení, proběhlo jednací řízení bez uveřejnění, kde jste dosáhli slevy, ale je evidentní, že ty rezervy na slevu mohly být daleko větší, kdyby v tu chvíli neproběhlo JŘBU, ale proběhlo otevřené výběrové řízení. A to jsou ty dvě miliardy, které teď chybí.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana ministra.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Tak já to zkusím znova. Kdyby byla možnost to výběrové řízení udělat, a já jsem těch pokusů udělal několik, tak jsem ho byl vypsal v té době. Ale ono to prostě nešlo. My jsme neměli klíček k softwaru, my jsme neměli žádné informace, které byly naprosto nezbytné pro vypsání nového výběrového řízení. Říkat dneska populisticky "tak jste to měli vypsat", tak bychom to nevypsali a dopadlo by to ještě hůř. To, že jsme ušetřili více než 1,5 mld. za tři roky tím, že se to provozovalo dál, ty peníze jsou ušetřené, ty nebyly vyhozené a nikde 2 mld. nechybí.

Jestli vy jste věděl v té době prostřednictvím pana předsedajícího, že tam je rezerva, o které mluvíte, tak jste nám to mohl říct a mohli nám to prokázat. Bylo by to fajn a mohli jsme to společně ušetřit. Ale to jste nevěděl ani vy, ani my. A v jednání s Kapschem se dohodla tahle ta sleva, která v té době byla relevantní. Já k tomu nemůžu říct nic jiného. V době, kdy bylo možno otevřené výběrové řízení vypsat, tak jsme ho vypsali a máme tady relevantní výsledek. Jestli potřebujete z hlediska opozice kritizovat, že to je pozdě, špatně, fajn, dělejte to, ale já věřím tomu, že občané uvidí, že se to opravdu dá vybírat mýto s náklady kolem 8 % a dá se vydělat na mýtu ročně 10 až 15 mld. podle toho, jak se jezdí. Já si myslím, že to občané ocení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Kolaříka.

Poslanec Lukáš Kolářik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem předseda podvýboru pro IT a dávkové systémy na Ministerstvu práce a sociálních věcí, takže sleduji problematiku kolem těchto systémů, které jsou tam v nějakém stavu. Všichni dobře víte, že od 1. 1. 2019 měla být spuštěna takzvaná e-neschopenka. Je to legislativně ukotvené a mělo by to tak být. Já možná tady, protože nevím, jestli všichni víte, co to e-neschopenka je, bych chtěl říct, že si myslím, že projekt e-neschopenky je krásný příklad toho, jak má fungovat elektronizace státu. Všechny zúčastněné strany, to znamená lékaři, úřady, pojišťovny, zaměstnavatelé, ale hlavně občané z toho mají nějaký benefit. Šetří to spoustu času a šetří to energii a šetří to finanční prostředky.

Včera na podvýboru bylo řečeno z úst zástupců ministerstva, že se to nestihá a že bude navržen odklad o dva roky. Pro mě je to naprosto nepochopitelné. Nemyslím si, že by to byl tak náročný projekt, aby se to nedalo stihnout, a proto jsem se rozhodl využít této možnosti, kterou mi dává jednací řád, a interpelovat paní ministryni. Mrzí mě, že není přítomna, ale určitě se potom budu věnovat té její odpovědi písemně.

Proto mám tyto dvě otázky: Podle harmonogramu, který byl předložen výboru pro sociální politiku, měla být v listopadu zadána analýza možného řešení ze strany dodavatelů. Místo toho byl ale projekt s okamžitou platností v prosinci zastaven. Proto bych se chtěl zeptat, kdo projekt zastavil, na čí je to odpovědnost a na základě čeho byl projekt zastaven, jestli na základě nějaké analýzy nebo čeho. A moje druhá otázka je, jaké konkrétní kroky byly od nástupu paní ministryně udělány, konkrétní kroky pro to, aby se projekt e-neschopenka v termínu stihl, protože mně to přijde, že byl akorát pozastaven, ale žádné kroky učiněny nebyly. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím paní poslankyni Richterovou.

Poslankyně Olga Richterová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se ráda vyjádřila k pozměňovacímu návrhu zákona o ovzduší, který byl diskutován už v tomto týdnu, ale pan ministr tady bohužel není. Vím o tom, musel odejít, takže budu čekat na písemnou odpověď. Jde totiž o docela velkou věc. Jde o to, že my dnes máme ten nástroj, programy pro zlepšování kvality ovzduší, který umožňuje účast veřejnosti a umožňuje soudní přezkum. A pozměňovací návrh spočívá v tom, aby se tato forma změnila z opatření obecné povahy, které je přezkoumatelné, na právě dokument vydaný pouze ve Věstníku Ministerstva životního prostředí.

Důležité je, že tím, že by programy pro zlepšování kvality ovzduší přestaly podléhat soudnímu přezkumu správních soudů, tím bychom se dostali do rozporu s Aarhuskou úmluvou. V otázkách životního prostředí totiž právě tato úmluva garantuje, aby veřejnost měla přístup k soudu, a také bychom se dostali do rozporu s výkladovým stanoviskem Evropské unie k přístupu k soudní ochraně ve věcech životního prostředí. Ještě je důležité říct, že obecně ve státech Evropské unie právě programy na zlepšování kvality ovzduší jsou soudně přezkoumatelné. Z praxe napříč členskými státy tedy můžeme dovodit, že to je obecně vyžadováno. Takže jde jak o postup v souladu s požadavky Aarhuské úmluvy, jejíž jsou jak Evropská unie, tak i naše země signatářem, tak i o praxi běžnou v zemích kolem nás.

Proto se chci zeptat, z jakého důvodu chce Ministerstvo životního prostředí – protože tady zaznělo, že ten pozměňovací návrh byl podán na základě toho, co si přeje ministerstvo – takže z jakého důvodu chce změnit ten dnešní princip, který je v souladu s tím, jak je to jinde v Evropské unii (upozornění na čas), a který je v souladu s Aarhuskou úmluvou. Ještě chci zdůraznit, že by to, tak jak je to navržené, bylo i v rozporu se stanoviskem Nejvyššího správního soudu, které vyjmenovává náležitosti, které by ty programy pro zlepšování kvality ovzduší měly mít.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Michálka.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl navázat na svoji předchozí interpelaci, kterou jsem měl v únoru tohoto roku a která se týkala problému, který řeší celá řada Pražanů, kteří se na mě obracejí s problémem drahého bydlení. Musím říct, že i z vlastní zkušenosti, hledal jsem si nové bydlení, plánuji se stěhovat někdy v červnu, a je to neuvěřitelné, jak jsou ceny v Praze drahé, že tady normální rodina má problém sehnat důstojné bydlení třeba 3 + 1 nebo 3 + k. k. tak, aby tam mohla umístit všechny svoje děti. Aby se to dalo nějakým způsobem řešit, tak to musí řešit jak stát, tak hlavní město Praha.

Otázkou, jak to má řešit hlavní město Praha v rámci územního plánování a podpory výstavby třeba na brownfieldech, zohlednění, se teď nechci zabývat. Chci se zabývat otázkou, co můžeme udělat my tady za stát, za Českou republiku, za Poslaneckou sněmovnu, a vycházím z dokumentů, které jsem obdržel od paní ministryně. Paní ministryně konstatovala, že v Praze k tomu přispívá mimo jiné faktor nedostatečné nabídky bytové výstavby v důsledku její nízké intenzity, kde hrají roli dlouhé povolovací procesy stavebního řízení. Růst cen v Praze tak překračuje míru, již by šlo brát vzhledem k vývoji příjmů a úrokových sazeb za přijatelnou.

Takže samotná vláda konstatuje, že situace na bytovém trhu v Praze je nepřijatelná, a přesto ta opatření, ke kterým dochází, jsou zatím velmi malá. Já chápu, že vláda je v demisi, že ten prostor pro aktivitu není úplně široký, ale myslím si, že by měla plnit aspoň svoje strategické dokumenty, a to zejména pokud jde o digitalizaci stavebního řízení, která by umožnila, že by ten jeden spis, který dneska musí obíhat 30 až 40 úřadů, které se vyjadřují k té dokumentaci, bylo možno poslat elektronicky, aby jednotlivé úřady na sebe nemusely čekat, protože ony vydávají na sebe navázaná stanoviska, ale mohly by to řešit paralelně a celé by se to zrychlilo.

Chtěl jsem se paní ministryně zeptat, jaké konkrétní kroky provedla v oblasti digitalizace stavebního řízení (upozornění na čas), zejména s ohledem na využití technologií, jako je BIM. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Jandu.

Poslanec Jakub Janda: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážení kolegové, vážené kolegyně, vážená paní ministryně – i když tady dnes není. Novela zákona, kterou Parlament přijal v loňském roce, přinesla kromě jiných změn také povinnost pořídit tzv. závazné stanovisko orgánů územního plánování příslušného úřadu. To znamená, že kdokoli, kdo dnes staví, potřebuje posudek, jestli je jeho stavba v souladu s územním plánem. Příslušný odbor územního plánování úřadu obce s rozšířenou působností tak nově posuzuje soulad navrhovaných staveb s územními plány. Takovou agendu však dosud tyto odbory nevykonávaly, a proto na ni nebyly a nejsou připraveny, přičemž zákonná lhůta na vyhotovení takového stanoviska je 30 dnů. Posudky se ale vydávají v řádu několika měsíců a vinou této novely se tak po celé České republice prodlouží stavební řízení až o měsíce. V některých obcích je takřka znemožněn jakýkoli stavební rozvoj, neinvestuje se a řadě rodin to přináší potíže kvůli financování hypoték. To vše v důsledku toho, že úřady nejsou absolutně schopné vydávat tisíce naprosto zbytečných dokumentů s razítky. Tato novela měla

podle plánu věci zjednodušit, ale naopak přináší nesmírné komplikace. Za to vše může vaše předchůdkyně. V domnění, že vyřešila problém, který neexistoval, však vyrobila problém zcela nový.

Vážená ministryně, proto se vás ptám, pokud se nechystáte toto zbytečné ustanovení zrušit, jak tuto situaci hodláte jako zodpovědná osoba řešit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Profanta. Než dorazí, tak omluvím pana poslance Vondráka mezi 16.30 až 19.00 a pana ministra životního prostředí, který se omlouvá od 15.50 do konce jednacího dne. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Vážený pane ministře dopravy, já jsem si v novinách přečetl, že Ředitelství silnic a dálnic připravuje mobilní aplikaci pro navigaci. Ono samo to i přirovnává např. k aplikaci Waze. Tato zakázka je vypsána za 267 milionů korun, tedy vysoutěžená, její původní cena byla ještě vyšší. Moje zkušenost z veřejné správy je, že tohle nemůže dopadnout dobře. Vůbec veřejná správa díky dynamice veřejných zakázek de facto není schopna rozumně provozovat mobilní aplikace s dostatečně kvalitním UX, takže uživatelským rozhraním a dalšími prvky pohodlnosti užívání. Dobrou zprávou je, že v daném článku jsem se dočetl, že data se budou dále zveřejňovat. Nicméně v současnosti obdobná data nejsou zveřejňována příliš kvalitně. Je potřeba podepsat smlouvu, je potřeba uvádět ŘSD atd. To podle daného zákona nejsou open data. To jsou data sice uveřejněná, ale nejsou to open data. A to si myslím, že je velká škoda.

Proto bych se vás chtěl zeptat, jestli mám úplné informace, co všechno je obsahem té zakázky, jestli je to i nějaké velké budování sběru dat atd., jestli data budou zveřejněna opravdu v open datovém formátu.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana ministra.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci a vážený pane poslanče Profante prostřednictvím pana předsedajícího, dovoluji mi, abych zdůraznil, že se vůbec nejedná o mobilní aplikace, ale o nákup dat z plovoucích vozidel, tzv. FDC Floating Data Car. Uvedený projekt navazuje na výzkumný projekt Technologické akademie České republiky, který skončil úspěšně, realizovala ho Vysoká škola báňská a je to projekt RODOS.

Legislativní podpora tohoto projektu vychází z usnesení vlády č. 538 ze dne 15. června 2016 a následně i jeho aktualizované verze z usnesení vlády č. 374 ze dne 15. května 2017, kterým byl schválen implementační plán k akčnímu plánu rozvoje inteligentních dopravních systémů v České republice do roku 2020 s výhledem do roku 2050. Implementační plán ITS je zaměřen na rozvoj informačních, řídicích a zabezpečovacích technologií v běžné dopravní praxi.

ŘSD jako provozovatel autorizovaných dopravně informačních služeb, které poskytuje ze zákona prostřednictvím Národního dopravně informačního centra, NDIC, připravilo v souladu s vládou schválenou strategií projekt založený na

pořízení, zpracování, využití a zpřístupnění zdroje dat z tzv. plovoucích vozidel. Hlavním přínosem dat FCD je celoplošné měření plynulosti dopravy. Data představují plošný zdroj dat, tedy komplementární zdroj k datům sbíraným z indukčních detektorů, kamer, úsekových měření, mýtného systému a systémů vážení, které naopak měří intenzitu dopravy, rychlost a další informace pouze v konkrétním řezu – profilu – komunikace, což je tzv. profilový zdroj dat.

Mandatorním cílem projektu ŘSD s názvem Systém pro plošné kontinuální monitorování dynamiky dopravních proudů na síti komunikací ČR je kombinace plošného a profilového zdroje dat, zpracování těchto dat v reálném čase, jejich využití v rámci Národního dopravního a informačního centra a poskytování otevřených dat zdarma ve strojově čitelném formátu třetím stranám v podobě tzv. open dat. Data z vozidel budou pořízena jako anonymizovaná, budou zcela v souladu se zákonnými požadavky na ochranu osobních údajů, GDPR, s vypořádáními licenčními právy, takže přístup k těmto datům získají všichni včetně např. měst, krajů, privátních poskytovatelů služeb, výrobců vozidel, ICT průmyslu a rozvíjejícího se sektoru sdílené ekonomiky. Poskytovaná open data budou zdarma každou minutu poskytovat státem autorizovaný náhled na aktuální dopravní situaci na pozemních komunikacích v ČR.

Kvalita dat je v projektu definována a bude průběžně vyhodnocována a sledována nezávisle na dodavateli. Kromě využití dat pro ovlivňování dopravního proudu v reálném čase bude možné pracovat i s historickými daty, což je důležité i při plánování rozvoje výstavby dopravní infrastruktury nebo např. při plánování uzavírek či objízdných tras. Předmětný projekt má i celospolečenský přínos, neboť přispívá k efektivnímu šíření dopravního toku v síti, snižuje celospolečenské ztráty způsobené kongescemi, produkci skleníkových plynů a v neposlední řadě zvyšuje i bezpečnost na silnici.

A jestli můžu ještě doplnit. Tady byly mnohdy v médiích uváděny naprosto scestné údaje o tom, jak je to strašně drahé a jak je to všechno dostupné. Ta data dostupné v této šíři nejsou. A jenom chci říct, že původně to bylo vázáno, že to bude dáno přímo univerzitě jako zakázka z ruky. ŘSD se rozhodlo, že ji bude soutěžit. Připravilo soutěž. Dělal průzkum. Do toho průzkumu se přihlásili všichni operátoři, že mají zájem ta data poskytovat a zakázku realizovat, plus další subjekty. Bylo jich tehdy asi šest nebo sedm. Když se vypsala soutěž, tak nám přišly dvě nabídky. Jedna nabídka byla od O2 Česká republika. Z očekávané ceny 350 oni nabídli 345 milionů. A vítěz soutěže VARS Brno nabídl 267 milionů, takže je tam výrazná úspora proti tomu, co tam bylo v minulosti.

A jenom dodávám, že ten projekt je uvažován a je schválen v rámci (upozornění na čas), nebo z fondu Evropské unie a jako takový by měl být realizován v nejbližší době. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance.

Poslanec Ondřej Profant: Já vám děkuji za rozptýlení mých obav, a to mi asi zatím stačí.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr si nepřeje reagovat. V tom případě prosím pana poslance Feriho.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, hezké odpoledne. Rád bych položil panu ministru dopravu tři otázky, které se týkají železniční trati č. 097 z Teplic do Lovosic, která byla poničena sesuvem půdy v roce 2013. Jak je možné, že se cena opravy vyšplhala z původních 240 mil. na 800 mil.? Jaké další kroky Ministerstvo dopravy ve věci opravy trati 097 chystá? A proč porušujete slib daný vámi a premiérem, že tuto trať opravíte?. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím, pana ministra.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Tak já bych, vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, zase řekl, že tyto tři otázky jsou trochu návodné a úplně neodpovídají pravdě. Předně chci říct, že trať 097 byla poškozena sesuvem. Při dokončování dálnice D8 bylo dohodnuto několik věcí. Předně bylo dohodnuto, že se ta trať nebude opravovat vzhledem k tomu podloží dohromady s tou dálnicí D8 a že počkáme do budoucna. Pak byla dohoda s Ústeckým krajem o tom, že tu trať nebudeme obnovovat. Na základě této dohody jsme se dohodli, že Ministerstvo dopravy bude na jiných železničních tratích k Ústeckému kraji kompenzovat to, že nebudeme obnovovat tuto trať, dalšími investicemi. Ty investice byly provedeny nebo budou provedeny. Takže ze strany Ministerstva dopravy je všechno, co jsme my slíbili, splněno.

Následně přišel pan hejtman Bubeníček s tím, že zastupitelstvo s touto dohodou nesouhlasí a že trvá na tom, že se ta trať má opravit. My jsme na základě tohoto požadavku s krajem dohodli, že uděláme studii, jak by ta oprava mohla být v tomto složitém území opravena anebo dokončena. Musím říct, že to území je sesuvné. Dostat se na podloží, které se neposouvá, je docela složité. Takže geologické poměry v době, kdy se debatovalo o tom, že by to mohlo stát 240 mil., tak to byl prostě odhad opravy v území, které je bezproblémové. Musím vás upozornit, že studie proveditelnosti ukázala, že by to nestálo ani vámi zmiňovaných 240 mil., ani 800. Oprava celkově by mohla vyšplhat na částku 1,8 až 2,8 mld., a to bez nákladů na sanaci širšího okolí sesuvu, které zatím nejsou známy.

Já bych jenom rád upozornil, že na této trati jezdí v průměru v tom každém vlaku zhruba 45 cestujících a kraj tam objednával 9 vlaků v jednom směru za 24 hodin. To znamená, že to je 18 vlaků v obou směrech. Tedy je otázky, zdali ve vědomí toho, že Česká republika ad 1 má jednu z nejhustších železničních sítí na počet obyvatel a SŽDC ze zákona je povinnost se starat o každou tu trať, zdali jsme natolik bohatí na to, abychom na trať, kde ve vlaku je průměrně 45 osob, dali zhruba 2 až 3 mld. na opravu této tratě v tomto území.

My jsme dali na vládu materiál pro informaci, že z ekonomických důvodů tuto opravu nepovažujeme jako ekonomickou a že s ní nepočítáme. A myslím si, že kdybychom – a teď to přezenu – každému člověku, který po této trati (jezdí), koupili osobní auto a platili mu i nádrž benzinu na měsíc, tak je to pořád levnější než tu trať

opravovat. Je otázka, jestli z hlediska řádného hospodáře k takovému kroku přistoupit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím, pana poslance.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo a děkuji panu ministrovi za částečné osvětlení. Nicméně k tomu slibu. Dovolím si citovat Daniela Pitka, člověka, který pro region dělá mnohé: Osobně jsem seděl v místnosti na konferenci v Praze, kde Andrej Babiš po zhlédnutí prezentace o sesuvu půdy na železniční trati u Dobkoviček vyskočil a přímo před účastníky volal ministra dopravy Toka a potom přede všemi přítomnými prohlásil, že oni tu trať prostě opraví. Tak mu přítomní zatleskali, a po dvou letech se dočtu, že ji prostě neopraví. Tady někdo prostě jenom populisticky kecal. – Stalo se tohle, nebo se to nestalo? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Prosím, pana ministra.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tak na tuto příhodu si opravdu nevzpomínám. Možná je to dáno tím, že si ve svém věku už nevzpomenu na všechno. Ale já si pamatuji na oficiální jednání s Ústeckým krajem. S Ústeckým krajem jednání probíhala tak, jak jsem vám vylíčil. S panem hejtmánem Bubeníčkem jsme se nejdříve shodli na tom, že tu trať opravovat nebudeme, to, že to nebudeme opravovat, budeme kompenzovat jinde. A on s tou dohodou souhlasil. Následně to rada kraje shodila ze stolu. Nicméně na základě tohoto shození ze stolu jsme řekli, že to prozkoumáme.

Já jsem nikde neslíbil bez vědomí toho, kolik ta oprava může stát, že tu trať opravíme. Můžeme o tom vést jednání, pokud kraj přesvědčí vládu, že to je tak důležitá trať pro kraj, aby byla za 3 mld. opravená. Tak pokud takové usnesení vlády bude, já se jím samozřejmě řídit budu. Ale hlasoval bych proti.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Válka. Prosím.

Poslanec Vlastimil Válek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, kolegyně a kolegové, já mám dotaz, resp. prosbu na pana ministra školství na pana ministra Plagu, který jako kolibřík teď létal od kytičky ke kytičce a neposedí. Ten dotaz se týká reakreditace vysokých škol, kdy vysoké školy procházejí teď procesem reakreditace.

Proces reakreditace, pevně věřím, je dobře nastavený. A můj dotaz se týká těch vysokých škol, které jsou zdravotnický zaměřené, tedy které potřebují nejenom projít tím reakreditačním procesem Ministerstva školství, ale na tento musí být navázán reakreditační proces Ministerstva zdravotnictví a vše musí probíhat poměrně svižně a být to dobře propojeno.

Tedy můj dotaz zní, zda na toto Ministerstvo školství myslí, a pokud ano, o čemž jsem přesvědčen a pevně v to doufám, jestli bych mohl dostat informaci, jak ten harmonogram návaznosti reakreditace těchto zdravotnických vysokých škol – bavíme se o lékařských fakultách, bakalářských studiích pro sestry a nelékařské profese – jak tento reakreditační proces bude navázán tak, aby nedošlo ke zbrzdění a aby reakreditace opravdu proběhla tak rychle, jak proběhnout má. To je vše, děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím paní poslankyni Vrecionovou.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážení páni ministři, kolegyně, kolegové. Naše lesy jsou v současné době ohroženy obrovskou kůrovcovou kalamitou. I když je primárním důvodem sucho a neschopnost naší krajiny zadržovat vodu, je zřejmé, že Ministerstvo zemědělství i Lesy České republiky situaci především v letech 2015–2017 zcela nezvládly a podcenily. Nebyla provedena téměř žádná obranná a ochranná opatření. Důsledkem byla kůrovcová kalamita v loňském roce. Upozorňuji, že už ne pouze na Šumavě, ale i na Moravě a na dalších lokalitách. Navíc v reakci na to vypověděly Lesy České republiky bez sankcí smlouvy s dodavateli prací. Podotýkám, že značnou část byznysu v lesích ovládají firmy majetkově propojené se společností Agrofert. Vznikl tak velice nebezpečný precedens, který nemá v polistopadové historii našeho lesnictví obdoby.

V současné době je kalamitní dřevo zpracováno pouze tam, kde nebyly tyto smlouvy vypovězeny, a tam, kde si Lesy těží samy. Víím, že v současné době jsou nasmlouvávány nové smlouvy a opět většinou s firmami, které jsou napojeny na Agrofert. Tím, že není kalamita zpracovávána, je porušován zákon a lze očekávat, že dojde k dalšímu obrovskému poškození porostů. Díky nečinnosti Lesů a Ministerstva zemědělství tak hrozí značné škody na soukromých majetcích, přestože soukromí majitelé lesů kůrovcové dřevo podle svých možností zpracovávají a provádějí potřebná obranná a ochranná opatření. Situaci navíc ještě zhoršilo rozhodnutí ministerstva v loňském roce, které vydalo opatření obecné povahy spočívající v zákazu úmyslných těžeb.

Moje otázka zní, jaká preventivní opatření proti expanzi kůrovce ministerstvo připravuje a kdy případně budou uplatnitelná v praxi.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím pana ministra.

Ministr zemědělství ČR Jiří Milek: Dobrý den, pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci. Dovolte mi, abych reagoval na tyto připomínky.

Co se týče do roku 2017, já jsem nastoupil třináctého (?), takže se mi těžko hodnotí některé kroky mého předchůdce. Nicméně zareaguji na to, tak jak říkala paní poslankyně.

Jestli někde vidíme projev klimatické změny, tak je to především na smrkových monokulturách. Bohužel tyto monokultury jsou nejvíce poškozovány. Pardon, já si vezmu brýle. Takže po mém příchodu v lednu roku 2018 jsem svolal všechny

vlastníky do kolegia ministra a chtěl jsem, ptal jsem se jich, co můžeme co nejrychleji udělat pro to, abychom reagovali na tento stav, protože žijí na vesnici, žijí v epicentru kůrovcového dění a vlastní tam i nějaký les a celý život jsem se pohyboval v lese a v zemědělství. Spousta opatření se nedělala dobře. Bylo mi vysvětleno, že se řídíme zákonem o lese a prováděcími vyhláškami, prováděcí vyhláškou 101, 83 atd. Vyhláška 101 říká, jakým způsobem se postupuje při invazi těchto invazivních škůdců. Ta vyhláška je postavena pouze na normální stav lesa, kdy vám uhynie jeden, dva, tři, čtyři kubiky na hektaru. A jestli je takový stav, tak potom vám říká, co máte dělat následný rok. Ale při té kalamitě, která dneska vznikla, absolutně neodpovídá. Takže jsme se dohodli se všemi vlastníky, že do šesti týdnů jsme vypracovali novelizaci vyhlášky 101, vyhláška prošla mezirezortním připomínkovým řízením a momentálně čeká na podpis. Bude v krátké době podepsána, ale už teď se jí můžou všichni vlastníci řídit. Takový dostali od nás pokyn.

Bohužel v roce 2017 na podzim přišla kalamita, kdy nám spadlo dříví, a Lesy České republiky toto dříví takzvaně zaevidovaly, označily jako evidovanou hmotu. K tomu podle vyhlášky, staré vyhlášky 101, začaly klást lapáky. A stalo se to nejhorší, co mohlo přijít – ve třetím měsíci roku 2018 přišla vichřice a shodila 1,5 mil. kubiků dřeva. Teď to budou velice těžce dohánět a může se stát, že znovu dojde ke gradaci. Ano, musíme k tomu vyvodit opatření jak personální, tak posílit veškeré těžební kapacity.

Bohužel historie Lesů České republiky je velice složitá. Já půjdu na krátkou ukázkou. (Ukazuje graf.) Tohle jsou těžby, poslední tři sloupce jsou těžby za tyto tři měsíce. Takže že by se tam nic nedělalo, není pravda, vytěžili jsme 2 mil. kubiků dřeva. V letech předtím se těžilo maximálně za tyto tři měsíce 500 tisíc kubiků dřeva. A tady vám ještě ukážu jenom výsledky. (Ukazuje další graf.) Vy, co jste déle ve Sněmovně, tak se pak zeptejte těch starších kolegů – toto jsou zisky Lesů České republiky před zdaněním – proč při stejné těžbě zisky byly takové, jaké jsou na tomto grafu.

Uděláme všechno pro to, přijali jsme spoustu opatření, ale bohužel klimatickou změnu nepřekonáme. Vždyť odborníci nás varují, že dojde k tomu, že do pěti let nebude smrk do 600 metrů nadmořské výšky, bohužel. Není to jenom tím, že voda nemůže... nebo že půda není schopna nasáknout dostatek vody, ale když si vezmete úhrn ročních srážek v některých oblastech, tak za čtyři roky nám chybí celoroční úhrn srážek, což se nedá nahradit tím, že se zadrží voda. Jestli ona nespadne, tak tam prostě není, bohužel. Takže uděláme veškerá opatření, co se týče ministerstva.

Chtěl bych se ještě pozastavit nad pověřenými obcemi. Pověřené obce absolutně selhaly v kůrovcové kalamitě, protože např. Olomouc jako kraj nezahájil ani jedno řízení, nevydal ani jednu pokutu soukromým vlastníkům. A právě, nezlobte se, soukromí vlastníci – můžu vás tam zavést, ukázat, kde vlastní soukromí vlastníci ty pásy lesů, tam dneska je holoseč, protože bohužel se tam našli takoví, kteří se o ten les nepostarali a ani nevědí, že ten les vlastní. A bohužel ty ORP nezareagovaly a ti lidé velkou měrou přispěli k tomu šíření kůrovce. (Předsedající: Čas!) Takže je potřeba, abychom v tomto jednali i s tou státní správou.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím paní poslankyni.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Moc děkuji panu ministrovi. Asi je to rozhovor na delší čas, na to tady teď nemám, ale mám ještě dvě drobné otázky. Za prvé, jestli bude Ministerstvo zemědělství řešit finanční kompenzace soukromým vlastníkům lesů, kteří vlastně nemohli těžít v důsledku toho rozhodnutí ministerstva loni, že nemohou těžít. A za druhé, jestli zemědělství bude podporovat – dle mého názoru by pomohl i vznik malých, středních zpracovatelů dřeva – takové ty lokální pily v místě. Jestli o tom uvažujete, protože tam by mohli operativně vždycky to dřevo zpracovat. Jestli o něčem takovém uvažujete. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana ministra.

Ministr zemědělství ČR Jiří Milek: Já budu rychlý. Takže druhá otázka, ano, Ministerstvo zemědělství bude podporovat menší (zpracovatele), vypíšeme dotační titul na podporu menších zpracovatelů dřeva. Tam je nějaký limit, teď ho nevím z hlavy, jestli je to 5 000 kubíků, ale je to prostě pro ty drobné zpracovatele.

A ta první otázka byla? (Poslankyně Vrecionová opakuje otázku mimo mikrofon.) Samozřejmě za ty těžby nepředpokládáme kompenzace. Myslíte úmyslné těžby? Těm malým vlastníkům, kteří nemohli těžít? (Odpověď ze sálu.) Já si myslím, že v lese se hospodaří na tzv. dekády, to znamená, vy máte předepsanou těžbu na deset let a je úplně jedno, ve kterém roce to vytěžíte. A stejně kdyby těžili, a myslím, že se to ani nedoporučuje, aby těžili úmyslné těžby, my jsme to zakázali u Lesů České republiky, úmyslné těžby, abychom teď uvolnili kapacity na ty nahodilé těžby, to znamená ty kůrovcové těžby. Myslím si, že cena dříví se nám momentálně řítí dolů, takže bych ani nedoporučoval malým vlastníkům, aby teď těžili a snažili se na trh umístit svoje dřevo.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Bojka.

Poslanec Marian Bojko: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážení pánové tři mušketýři ministři, kteří jste tu zbyli. Já bych se chtěl obrátit na pana ministra průmyslu a obchodu Hünera ohledně prodeje firmy ArcelorMittal. Sám vlastně celý život žiju v Moravskoslezském kraji a nedávno proběhl prodej víceméně, nebo byly uzavřeny Vítkovické železárny a přišlo o práci asi 500 nebo 600 lidí a teď jsme dověděli během minulého nebo tohoto týdne, že se bude prodávat firma ArcelorMittal Ostrava. Takže to je podobný scénář. A jsou rodiny, které – třeba manželka pracovala ve Vítkovických železárnách, otec v ArcelorMittal Ostrava, nebo to bylo naopak, a teď hrozí, že vlastně přijde o práci další, takže to bude znamenat opravdu snížení kvality života těchto lidí. A tady se jedná o sedm tisíc rodin. Takže někdo tvrdí, to zase nebude taková hrůza, protože hodně těch zaměstnanců jsou agenturní zaměstnanci, ale i ti agenturní zaměstnanci jsou naši nebo potřebují jíst, mají stejné žaludky. A tady opravdu hrozí, že ta kvalita života se hodně sníží. A mám obavy z toho, protože pár desítek kilometrů za hranicemi v Katovickém vojvodství a

Dabrowa Górnicza jsou vlastně totožné závody, nebo stejné závody s podobnou výrobou. Pokud projde ten kompenzační balíček, který se bude schvalovat 23. května Evropskou komisí, tak ArcelorMittal přejde a koupí vlastně továrnu v Itálii, tu huť v Itálii. Zajímalo by mě tedy, co bude s těmi lidmi, jestli máte nějakou představu, kdo to bude kupovat, nebo jedná se o tom, jestli v tom jsou opět Poláci. Takže je to –

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Čas, pane poslanče. Prosím pana ministra.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, vážený pane poslanče, na úvod: já jsem také z tohoto kraje, takže možná máme trochu ještě senzitivnější vztah k celé záležitosti, ale to tady možná ani na tuto půdu nepatří.

Daleko důležitější je, že se jedná u ArcelorMittal Ostrava o klíčového zaměstnavatele v tomto regionu, který zaměstnává, jak jste říkal, sedm tisíc zaměstnanců. Ale na to je třeba si uvědomit, že nejsou navázáni jenom rodinní příslušníci, ale další krát tři zaměstnanci v jiných odvětvích, která dodávají nějaké práce nebo služby do tohoto odvětví. Takže určitě je to záležitost, která byt' by šlo o ryze soukromou akciovou společnost, musí zaměstnávat každou seriózní a zodpovědnou vládu a primárně samozřejmě ministra průmyslu a obchodu.

Já jsem obdržel tuto informaci od generálního ředitele Ašóka Patila minulý týden v pátek. Ihned jsem na to reagoval tím, že jsem všemi dostupnými zdroji a kanály, které existovaly, zjišťoval situaci, v jakém stadiu skutečně je. Spojil jsem se i s předsedou odborových svazů panem Středulou, kdy jsme tu situaci vzájemně komentovali a předávali si informace. Myslím si, že také důsledkem našich jednání bylo to, že se s generálním ředitelem této huti příští týden v úterý setkám a přesně ty dotazy, které jste vznesl, to znamená "co budete dělat, když", budou souviset s případným prodejem. Proto je třeba říct, že, jak jsme zjistili, tak není zatím, možná trochu odlehčím, Ostrava jedinou hutí, která byla nabídnuta v rámci kompenzace při nákupu tady té italské huti. Jedná se také o Lucembursko, Belgii, Francii a Rumunsko, respektive hutě, které Mittal vlastní v těchto teritoriích. Čili teď čekáme samozřejmě na to, jak dopadne jednání s Evropskou komisí v oblasti posouzení té pozice na trhu.

Následně, je třeba říct, existují tři možnosti. Buď se zruší vůbec možnost kompenzace touto formou, nebo se požádá o nový, jiný balíček, anebo se schválí navržené řešení. A potom samozřejmě je třeba znát, jaké řešení pro takovou situaci má Mittal a jakou formou a za jakých podmínek chce tuto huť prodávat. Tady si myslím, že se zatím ArcelorMittal vždycky choval seriózně a komunikoval, a je příslib, že komunikovat dál bude. Já si myslím, že je to určitě platforma, na které je naší povinností se nějakým způsobem podílet, na té komunikaci, a nějakým způsobem přinutit, pokud to možné bude, aby se prodávalo tak, aby nedošlo ke spekulativnímu prodeji, k nákupu hutě za účelem jejího postupného utlumení, nebo dokonce likvidace.

Takže další možná interpelace, nebo v nějakém bodě určitě vás poslance budu informovat o tom, jak se celá záležitost vyvíjí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance.

Poslanec Marian Bojko: Mně jde hlavně o to, že během necelého půl roku je to vlastně třetí prodej v tomto regionu. V polovině prosince se prodala firma Válcovny plechů Frýdek-Místek polské společnosti Stalprodukt. Bylo to podle mě docela nestandardním, rychlým způsobem. Lidé z toho byli úplně v šoku, překvapení. Teď máte Vítkovice, teď je Nová huť. A mě zajímá, jestli v případě třeba toho Arcelorů tam nebyly nějaké klauzule, když oni to tenkrát koupili, tuším, že to bylo snad za korunu, s těmi miliardovými dluhy. Jestli tam nebyly třeba nějaké daňové prázdny a ty daňové prázdny třeba skončí, a proto oni chtějí z té republiky odejít. Já tak ty informace nemám, možná vy je máte. To bych se chtěl zeptat.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana ministra.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Na to mohu reagovat s tím, že o žádné daňové prázdny nešlo v tomto případě tohoto způsobu prodeje hutě z pozice státu, takže určitě důvodem ke změně vlastnických vztahů žádné jiné pobídky, vyčerpání nebo nějaké dotace státní bezesporu nejsou. Ten důvod je zatím jediný, jak jsme identifikovali, a to je nabídnout Evropské komisi nějakou sadu hutí, nebo huť, protože neznám přesně rozsah toho, co požaduje Evropská komise, což je také otázka našeho následného jednání teď v Bruselu, abychom se začali o to zajímat i na této půdě, o celý vlastně tento prodej, proces vlastně, který se nás bezesporu týká.

Protože jak jste řekl, já bych ještě podotkl jednu věc, aby neunikla. Tato huť je úzce navázána na OKD, které těží z 80 % uhlí vhodné pro koksování, a v případě výpadku takového odběratele dojde i k zásadním problémům, nebo by mohlo dojít k zásadním problémům v této společnosti, která je, jak známo, od 1. 4. ve vlastnictví Priska, což je stoprocentně státem vlastněná společnost. Čili tam, souhlasím s vámi, dochází k řadě kruhových jevů, které, možná víme sami z regionu, o kterých se mluví už dvacet let, že jejich kombinace může být primárně smrtelná.

Takže určitě věřte tomu, že z mého pozice a z pozice nakonec i vlády bude učiněno všechno pro to, abychom z hlediska našich kompetencí, které máme, udělali vše pro to, aby skutečně huť pokračovala po následném případném odprodeji minimálně v té kondici, jak je dneska.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Kaňkovského.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne. Vážený pane ministře, v dubnu 2016 proběhl rozsáhlý zátah celní protidrogové jednotky a dalších orgánů v městysu Křižanově, kde byla odhalena jedna z největších varen pervitinu za poslední roky. Křižanovu po odvezení několika tun chemikálií zbyl obrovský ekologický a hygienický problém a tím je zamořený objekt samotné varny a okolních objektů v centru městyse. Velkým problémem je zejména zdravotní středisko v nejbližším okolí, ale také kontaminovaná půda a spodní vody v okolí.

Hned na počátku tohoto případu oslovila samospráva Křižanova všechny kompetentní orgány včetně České inspekce životního prostředí, ale také orgány ochrany veřejného zdraví včetně Ministerstva zdravotnictví. Tyto orgány však od počátku zdůrazňovaly, že pro podobné situace nemají zákonný či podzákonný předpis, který by je opravňoval ke konkrétním opatřením. Nakonec alespoň Česká inspekce životního prostředí ke konkrétním krokům přistoupila a výsledkem je dotace z operačního programu Životní prostředí pro zpracování analýzy rizik, která by následně měla pomoci získat Křižanovu finanční prostředky na sanační práce. Jen podotýkám, že odhad na sanační práce činí několik desítek milionů korun.

Pokud se týká orgánu ochrany veřejného zdraví, a je mi líto, že to musím konstatovat, tak tam se Křižanovští větší podpory nedočkali. Už v samém zárodku tohoto problému jsem zde zorganizoval jednání za účasti samosprávy Křižanova s hlavní hygieničkou České republiky. Výsledkem bylo ale pouze konstatování, že orgány ochrany veřejného zdraví nedisponují legislativními či jinými nástroji k řešení podobných problémů. Nicméně paní náměstkyně slíbila, že pro systémové řešení tohoto problému vytvoří pracovní skupinu, která bude hledat cestu, jak podobně postiženým obcím pomoci. Bohužel zatím dosud o žádném výstupu nevím, a jak je nám všem známo, tak každý rok je odhaleno v České republice několik varen pervitinu. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Takže moje otázka: Pane ministře, připravila už sekce hlavní hygieničky konkrétní opatření, aby byly schopny orgány veřejného zdraví takto postiženým obcím pomoci? Předem děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana ministra.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, vážení páni poslanci, jak bylo řečeno panem poslancem, jedná se o problematiku, která byla řešena od roku 2016. Bylo zpracováno odborné vyjádření k problematice kontaminace chemickými látkami v intravilánu městyse Křižanova, které bylo zpracováno určitou soukromou firmou. Z toho vyplynulo, že v tomto území jsou identifikovány dva typy kontaminace, odlišné v druhu kontaminátu i ve zdrojích kontaminace. Jedná se o tzv. starou zátěž polychlorovanými uhlovodíky, jejímž zdrojem je s největší pravděpodobností oblast areálu stávající firmy Impuls, zatímco zdrojem znečištění půdy, vody, ovzduší chemickými látkami používanými při výrobě pervitinu je právě ona výrobní pervitinu, která byla v Křižanově odhalena.

Z preventivních důvodů byl městysem Křižanov vydán zákaz používání vody z kontaminovaných studní k pitným účelům, k zalévání zahrádek i k osobní hygieně. Křižanov je pitnou vodnou zásobován z veřejného vodovodu.

K roli Krajské hygienické stanice Kraje Vysočina v této kauze mohu podotknout, že v případě drogové kontaminace vnitřního a venkovního prostředí se jednalo o zcela novou problematiku skutečně nad rámec kompetencí danými zákonnými normami orgánům ochrany veřejného zdraví. Zajištění zapojení Státního zdravotního ústavu s jeho národními referenčními centry tak bylo jedinou cestou, jak se pokusit městysem Křižanov pomoci. Laboratoře Státního zdravotního ústavu obdobně jako laboratoře

ostatních zdravotních ústavů nicméně nedisponují možností laboratorních vyšetření metamfetaminu v ovzduší. Jejich činnost je primárně definována účely výkonu státního zdravotního dozoru realizovaného orgány ochrany veřejného zdraví. Bylo tak stěžejní v zájmu na důkazech založeného rozhodování trvat ze strany krajské hygienické stanice i Státního zdravotního ústavu na poskytnutí všech laboratorních podkladů ke kontaminantům a klinickým vyšetřením, na jejichž základě by bylo možné provést zhodnocení zdravotních rizik.

Ze strany Zdravotního ústavu se sídlem v Ostravě byla nabídnuta odborná pomoc spočívající v hodnocení zdravotních rizik, budou-li mu poskytnuty relevantní podklady, kterými zdravotní ústav ani krajská hygienická stanice nedisponuje. Tyto údaje však nebyly podle všeho poskytnuty.

V dané věci prováděl šetření veřejný ochránce práv a ve svém vyjádření z 6. února 2018 zaslaném starostce městyse Křižanov neshledal pochybení orgánů ochrany veřejného zdraví. Hodnotil pozitivně skutečnost, že úřady usilovaly o co nejobjektivnější zmapování celé situace ohledně zjištěné kontaminace prostředí a neváhaly zainteresovat i další odborné subjekty i resortní specializované organizace, odběrové laboratoře, Státní zdravotní ústav, Národní referenční centrum pro pitnou vodu, Národní referenčním centrum pro odpady a půdu. Naplnil tím potřebu nezávislého přístupu a hodnocení, které má být vlastní státní správě ve srovnání se soukromými subjekty, které vcelku mohou sledovat i některé jiné zájmy. Dále konstatoval, že v situaci, kdy dle všech poznatků nebyly k dispozici jiné účinné právní nástroje ve smyslu zákonů na ochranu jednotlivých složek životního prostředí resp. ochranu veřejného zdraví, které by se daly využít k iniciování neodkladných opatření a jejich zafinancování.

Pokud jde o tu pracovní skupinu, tak tyto informace nevím, ale každopádně to prověřím. Samozřejmě je to věc, která je z roku 2016, kdy jsem nebyl na úřadě, takže nevím ani, jaká jednání proběhla mezi vámi a paní náměstkyní, konkrétně co bylo přislíbeno, takže pro mě je to samozřejmě informace, kterou ještě prověřím, a určitě vám dám zpětnou vazbu. Pokud tato pracovní skupina nebyla založena nebo nebyly žádné výstupy, tak také vám jsem schopen samozřejmě sdělit proč případně. A to je asi v tuto chvíli všechno. Případně mohu doplnit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě omluvím pana poslance Farského, který se omlouvá od 17 hodin do konce jednacího dne, a stejně tak pan ministr průmyslu a obchodu také do konce jednacího dne.

Prosím pana poslance Kaňkovského.

Poslanec Vít Kaňkovský: Já děkuji panu ministrovi za shrnutí případu Křižanov. Moje interpelace navazovala na interpelaci, kterou jsem zde měl tuším v září 2016. Tenkrát se skutečně jednalo o problém městyse Křižanova jako jedné lokality. Nicméně se ukazuje, že těch varen pervitinu se za rok v České republice objevuje vždy několik. Byly roky, kdy jich bylo i víc než deset. A je trochu paradox, že v tuto chvíli volají někteří starostové těch jiných dotčených obcí a ptají se Křižanova: Jak

jste s tím naložili, jaké nástroje jste použili k té sanaci, jaké možnosti máme? Poradíte nám.

To znamená, moje interpelace skutečně směřuje k tomu, aby se Ministerstvo zdravotnictví a odbor hlavního hygienika zamysleli nad tím, jak v takových případech do budoucna postupovat, jaké nástroje těm obcím nabídnout. Protože je to trošičku začarovaný kruh. Orgány ochrany veřejného zdraví mohou pomoci těm obcím až v situaci, kdy ony doloží nějakým způsobem, že tam byla kontaminace, a to je pro ty obce velmi zatěžující. (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, určitě. Tak toto je nějaký jeden případ, který ukazuje na věci, které jsou systémového charakteru, nejsou dořešeny. Já mohu slíbit na tomto místě, že prověřím právě, jestli zasedla pracovní skupina v rámci sekce hlavního hygienika, jaké jsou případně závěry. Určitě nemám problém s tím se tomu věnovat a případně navrhnout nějaká opatření. Tady zjevně bude možná důležité nebo nutné i změnit legislativu v tomto směru.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Válek.

Poslanec Vlastimil Válek: Přípraven na značkách chvátám, abych tu byl rychle, pane předsedající.

Dámy a pánové, opět mám dotaz, resp. interpelaci na nepřítomného pana ministra (Plagu), která se týká aktualizace vyhlášky o školním stravování.

V České republice, tak jako všude v Evropě, ve Spojených státech, je poměrně velké procento dětí, které trpí různými typy dyspepsií. Některé z těchto dyspepsií jsou funkční, řada těchto dyspepsií jsou ovšem organické, ať už je to celiakie, ať už je to laktózová intolerance. Ty dyspepsie jsou dány tím, že tenké střevo, enterocyty, buňky tenkého střeva, nejsou dovyvinuté, a proto hlavní způsob léčby je, že tyto děti dostávají šetrnou stravu, která neobsahuje lepek, která neobsahuje laktózu či jiné látky.

Problém, proč toto v řadě škol nelze úplně snadno realizovat, je mj. vyhláška o školním stravování, která byla v roce 2005 novelizována. Já jsem si ji vzal, protože holt jsem starý muž a ta paměť není, jaká bývala. Součástí této vyhlášky je také výživová norma pro školní stravování, která obsahuje výživový koš. A to všechno limituje to, aby mohly školní jídelny používat regionální potraviny, aby mohly vařit opravdu dvě jídla, z toho jedno dietní.

Já vím, že Ministerstvo zdravotnictví se snaží situaci nějakým způsobem řešit, nicméně z mého pohledu je mič na straně Ministerstva školství, a proto bych se rád zeptal, zda Ministerstvo školství plánuje spolupracovat na této problematice s Ministerstvem zdravotnictví, nachystat novelizaci této vyhlášky a umožnit tak, aby

se do všech škol dostala dietní strava pro děti s různými typy střevních dyspepsií. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě omluvím pana ministra dopravy, který se omlouvá do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Prosím paní poslankyni Valachovou.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, vážený pane ministře školství, mládeže a tělovýchovy v demisi, rozpočet Ministerstva školství, jak známo, se skládá z platů učitelů, mezd neučitelů, nároků dětí a také samozřejmě investic. Každý ví, že to, co přísluší učitelům a neučitelům, jsou nároky, o kterých máme jasno ze zákona, stejně tak že to, co přísluší dětem, jsou také nároky a musí být v rozpočtu respektovány. Podotýkám, že tyhle dvě věci nejsou k žádné diskusi. Je to povinnost ministra školství takto vyjednávat a je povinností ministra financí to takto respektovat. Proto také tyto zákony a pravidla právě v Poslanecké sněmovně směrem ke školství schvalujeme.

Podle všeho, jak nyní běží rozpočet roku 2018, není dost finančních prostředků na platové tarify a osobní příplatky učitelů, ačkoli byly rekordně zvednuty od 1. listopadu minulého roku. Proč tomu tak je? Protože bývalé Ministerstvo financí v čele s ministrem Pilným za hnutí ANO nerespektovalo podle všeho zákonné nároky, které Ministerstvo školství uplatnilo. Je povinností pana ministra Plagy v demisi, aby toto ihned narovnal. A musím říct, že je mi velmi líto, že ho slyším měsíce mlčet. Ve školách zatím probíhá to, že ačkoli mateřské a základní školy avizují nedostatek finančních prostředků, velmi často obce s rozšířenou působností toto vůbec nesdělí krajským úřadům a ty potom ani nemohou tyto nároky vypořádat. I k těmto metodám Ministerstvo školství mlčí.

Stejně tak se mlčí k tomu, co pokládám za zcela skandální, když Poslanecká sněmovna dala zelenou zvýšení příspěvku na žáka z rozpočtového určení daní (upozornění na čas), a je dobře, že to je to z 8 tisíc 14 tisíc, že tyto finanční prostředky školám zřizovatelé nepostupují v celém rozsahu, ale krátí je.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím paní poslankyni Golasowskou.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, interpeluji vás ve věci chladicích čepiček pro onkologicky nemocné pacienty. Víme, že ztráta vlasů po chemoterapii je bohužel téměř u každého prakticky jistá. Je samozřejmě také traumatizující. Týká se to především patientek žen. Nicméně pražské Onkocentrum nabízí řešení, které používá jako jediné v České republice, novinku pro onkologické pacienty, vlastně to Onkocentrum má přístroj, který slouží k předcházení ztráty vlasů působením chemoterapie a funguje na principu ochlazování vlasové části pokožky hlavy během podávání chemoterapie. Nicméně cena je kalkulována v rozmezí 850 až 1 500 korun za jedno chlazení, záleží na typu a frekvenci aplikací. Cena metody samozřejmě může být limitující, obzvlášť v situaci,

kdy pacient nemůže pracovat a má tak mnohdy omezený příjem. Ani v západních zemích sice metodu zdravotní pojišťovny v rámci základního pojištění nehradí, nicméně například v Německu, kde je jiný systém pojištění, a v rámci určitého nadstandardního připojištění mají onkologičtí pacienti hrazeno i chlazení při chemoterapii.

Mám na vás, pane ministře, dotaz, zda by Ministerstvo zdravotnictví mohlo vstoupit do jednání s pojišťovnami, aby tato pomoc, která je zejména pomocí psychickou, mohla být nějakým způsobem pojišťovnami hrazena. Jedná se o pomoc, jak už jsem říkala, zejména pro ženy, které jsou v důsledku nemoci často vyřazeny z pracovního procesu, mají v tomto období tzv. hluboko do kapsy a navíc ztráta vlasů je pro ně deprimující. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana ministra.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, k této interpelaci samozřejmě musím říci, že tu metodu znám, ona je teď mediálně docela publikována. Myslím si, že to je určitě velmi důležité zejména pro pacientky, které jsou onkologicky nemocné. Je to nový zdravotnický prostředek, který byl vyvinut právě pro ochlazování vlasové pokožky u pacientů, kteří podstupují léčbu chemoterapií. Chlazení probíhá před, případně po celou dobu chemoterapeutické relace a je nutné v něm pokračovat po dobu 30 minut až 2,5 hodiny po skončení právě té terapie. Ten prostředek skutečně není hrazen. V současné době je standardní systém veřejného pojištění. Ten proces funguje tak ovšem, že musí toto, nebo měla by toto navrhnout odborná společnost, která navrhne vlastní zařazení tohoto zdravotnického prostředku jako součást zdravotního výkonu, protože to není o tom hradit ten zdravotní prostředek, ale hradit ten výkon, tedy to samotné chlazení. Odborná společnost navrhne hrazení daného výkonu do pracovní skupiny k seznamu zdravotních výkonů na Ministerstvu zdravotnictví, to je standardní procedura, a tato skupina, která je složena z reprezentativních členů, právě i z odborníků z Ministerstva zdravotnictví, ze zdravotních pojišťoven a podobně, posoudí účinnost výkonu a podobně, další související otázky, a může zařadit právě do seznamu zdravotních výkonů hrazených z veřejného zdravotního pojištění tento výkon.

Takže Ministerstvo zdravotnictví v tomto směru to udělat nemůže. Musí to právě udělat odborná společnost, která toto do pracovní skupiny navrhne. V tomto směru bych asi doporučoval se na ně obrátit, případně samozřejmě i Ministerstvo zdravotnictví se může na odbornou společnost v tomto obrátit, pravděpodobně na odbornou společnost onkologickou. Takže určitě ano. Je pravdou, že pro pacientky se standardně hradí paruky, a z mého pohledu toto je určitě alternativa, která je namísto a zejména z toho psychického hlediska pro ty pacientky může být velmi přínosná.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně má zájem vystoupit. Prosím.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za odpověď, pane ministře. Vy už jste tady vlastně nastínil, že podnět k tomu musí dát odborná společnost a že by eventuálně do té komunikace mohlo vstoupit Ministerstvo zdravotnictví. Já bych vás velmi požádala, zda byste tohle jako ministerstvo mohli udělat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana ministra.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Ano, já se rád zkontaktuji s odbornou společností, s paní docentkou Prausovou, která vede odbornou společnost, a určitě to s ní budu řešit. Myslím si, že skutečně tato metoda může výrazně přispět ke kvalitě života pacientek, které podstupují chemoterapeutickou léčbu, takže si myslím, že je to namístě, a uvidíme. Takže určitě můžu tady za sebe slíbit, že se na odbornou společnost obrátím.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím paní poslankyni Richterovou.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, budu interpelovat paní ministryni v její nepřítomnosti, a to na téma, jak se MPSV snaží předejít odebírání dětí do ústavní péče kvůli nevyhovujícímu bydlení.

Máme totiž jasná data o tom, jak souvisí bydlení v nevyhovujícím prostředí s tím, že rodina nezvládne péči a děti skončí v ústavech. Dneska víme, že zhruba 50 tisíc lidí žije na ubytovnách v České republice a z toho je téměř 8,5 tisíce dětí. To je ohromně vysoké číslo. Právě proto tady stojím a ráda bych se Ministerstva práce a sociálních věcí zeptala, jak podporuje to, aby se právě těmto rodinám pomáhalo. V podstatě se dá postupovat dnes pouze na úrovni jednotlivých obcí. Já jsem teď třeba z Prahy 10 a tam víme, že máme 37 rodin s dětmi na ubytovnách. Ale otázka je, zda ministerstvo pracuje s takovými daty, zda je sbírá, zda nějak podporuje sociální pracovníky a obce metodicky nebo jiným způsobem, aby právě tyto rodiny měly maximální možnou pomoc.

Je také jasná souvislost s tím, jak odpovídající, vyhovující bydlení podporuje třeba dobré školní výsledky, případně budoucí pracovní uplatnění těch dětí.

Poslední moje otázka míří na spolupráci s Agenturou pro sociální začleňování a skutečně na to, jak celkově koncepčně MPSV se zaměřuje na prevenci. Na to, aby se rodinám v různých krizových situacích a v ohrožení dostala podpora hned na začátku, v době, kdy ještě většinou (upozornění na čas) může svoji situaci ta rodina zvládnout sama, právě jenom s nějakou menší a mnohem levnější pomocí státu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Veselého.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane poslední ministře, opravdu jste statečný, že jste tady jediný zůstal. Nebojte se,

nicméně já budu interpelovat paní kolegyni v nepřítomnosti, opět paní ministryni Němcovou.

Ministerstvo práce a sociálních věcí vydalo v tomto roce příručku o výchově mládeže a tato příručka vyvolala nefalšovanou bouři mezi kurátory, orgány SPOD pečující, resp. se věnující dětem starším 15 let. Původní záměr této příručky byl velmi chválný. Cílem bylo, aby to, že 15letý a starší mladistvý odmítá navštěvovat školské zařízení nebo vykonávat pracovní činnost, klasickou práci, tak aby to nebylo důvodem, proč má být umístěn do ústavu výchovné péče. Nicméně se celá tato věc zvrhla jednak z toho důvodu, že není nastaven jiný model, jak s těmito mladistvými zacházet, a dokonce to teď vypadá tak, že snad jsou i kurátoři a pracovníci orgánů SPOD vedeni k tomu, že nemohou být tyto děti nijakým způsobem nuceny, aby tuto činnost vykonávaly. Já nevím, jak by na tom byla paní ministryně, ale já jsem v 15 letech, kdybych tu možnost měl, tak bych do žádné školy nechodil, dělal bych všechno možné a jenom ne to.

Takže moje dotazy zní: Jak mají kurátoři a pracovníci orgánů SPOD zacházet s těmito mladistvými, kteří odmítají navštěvovat školská zařízení a odmítají nastupovat do zaměstnání, když nemají žádný prostředek, jak na ně tlačit, a snaží se dokonce přemlouvat rodiče, že ani oni tuto možnost nemají? A druhá věc, protože jediným řešením, když tedy nebudeme využívat ústavy, což považuji za chválné, je nějaká síť služeb jiných, tak jakou síť terénních a ambulantních služeb MPSV připravuje pro tyto případy a jakým způsobem bude financována? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Ferjenčíka.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já bych chtěl opět interpelovat paní ministryni financí Schillerovou, bohužel stále nepřítomnou. Tentokrát ve věci DIČ živnostníků a na dokladech.

Nedávno byla Ústavním soudem zrušena povinnost uvádět DIČ na dokladech v souvislosti s EET, nicméně zůstala tato povinnost u plátců DPH. Takže živnostník, který platí DPH, musí uvádět své DIČ na pokladních dokladech. A ve chvíli, kdy je DIČ konstruované jako rodné číslo, resp. obsahuje rodné číslo, tak to považuji za dost nešťastný stav, aby všichni živnostníci s obratem, který je nutí platit DPH, dávali automaticky všem svým zákazníkům svoje rodné číslo. Myslím si, že tato praxe by se měla změnit, to za prvé, zrušením této povinnosti. A dále i v souvislosti s tou samotnou konstrukcí DIČ, která dneska na internetu vlastně u těch živnostníků je vidět taky. Takže myslím si, že Ministerstvo financí by mělo zapracovat na tom, aby se tahle praxe změnila a DIČ stejně jako třeba IČO bylo skutečně unikátní pro toho živnostníka.

Chci se zeptat, jestli pro to ministerstvo něco dělá, případně co brání tomu, aby se tato absurdita změnila, aby živnostníci nemuseli zveřejňovat své rodné číslo na internetu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Munzara.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji za slovo. Dobrý den, dámy a pánové.

Vážená paní nepřítomná ministryně Schillerová, já bych se vás chtěl zeptat na otázku týkající se daně z nabytí nemovitosti, resp. výjimek. Od daně z nabytí nemovitosti jsou osvobozeny podle § 7 zákonného opatření 340/2013 novostavby, rodinné domy a bytové jednotky. Problém nastává u novostaveb jednotek v rodinných domech, nebo chcete-li ve viladomech. Chápu, že z doslovného znění zákonného opatření nevyplyvá přímo, že by mělo být osvobozené i nabytí bytu v rodinném domě. Na druhou stranu, z teleologického výkladu ve smyslu příslušného ustanovení není důvod k tomu, aby se osvobození nevztahovalo i na tyto případy. Tím se zřejmě na počátku řídili úředníci Finanční správy, když lidem sdělovali, že z nabytí bytů v rodinných domech daň odvádět nemusí. Pak se zřejmě změnila praxe, změnil se názor, změnil se výklad a teď po nich Finanční správa bude daň z nabytí nemovitosti vymáhat a vymáhá.

Nemyslíte si, paní ministryně, že v daném případě by se mohlo postupovat v souladu se zásadou "v pochybnostech ve prospěch daňového subjektu" a daň nevyměňovat? Může to být obdobný případ jako s tím, když do základu daně z nabytí nemovitých věcí bylo zahrnováno DPH. Není možné se omezovat pouze na jazykový výklad právní normy. Tady je přece smyslem osvobodit prvotní nabytí domu nebo bytu a není důvod z takového pravidla vyjímát byty v rodinných domech.

Ten zákon fungoval celé funkční období minulé vlády. Já se domnívám, kdyby se chtělo, tak by byla příležitost to změnit. Bavíme se o daní, která má chaoticky nastavené výjimky u novostaveb, velcí se mohou vyhnout placení daně z nabytí nemovitosti, když prodávají např. obchodní společnost. Nebylo by lepší tuto daň rovnou zrušit, když se jedná pouze o jedno procento příjmů státního rozpočtu?

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Kaňkovského.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, milé kolegyně, kolegové, vážený pane ministře.

Každý, kdo se aspoň trošku zajímá o problematiku zdravotnictví, tak ví, že interní lékařství patří mezi čtyři základní obory, dá se říci páteří obory pro zdravotnictví kdekoli na světě, Českou republiku nevyjímaje. O to více považuji za alarmující situaci, kdy se v posledních dvou letech opakovaně setkáváme se zprávami o hrozbě uzavření interních oddělení napříč Českou republikou. Prozatím se alespoň v některých nemocnicích s vypětím všech sil podařilo krizi interního oddělení zažehnat, ale bohužel už víme o případech, kdy interní oddělení či minimálně některá stanice interního oddělení byla v různých nemocnicích uzavřena.

Jako lékař znám situaci poměrně velké části nemocnic v České republice a ta situace opravdu není optimistická. V létě 2017 byl tehdejšímu ministrovi Ludvíkovi adresován otevřený dopis vedení České internistické společnosti pod názvem Interní oddělení v českých nemocnicích již fungují v krizovém režimu, který parafovala většina přednostů interních oddělení jak fakultních nemocnic, tak nemocnic

v regionu. Snahou bylo velmi naléhavě upozornit vedení resortů, že krize interních oddělení je už natolik závažná, že ohrožuje fungování nemocniční péče České republiky. Důvody: zejména jde o personální nedostatek, a to jak lékařů, tak zdravotních sester, ale dále je to nefungující systém lékařské pohotovostní služby atd.

Je třeba jasně říci, že situace se od té doby nejenže nezlepšila, ale stav se dále zhoršuje. Považuji řešení tohoto problému za jeden z klíčových pro fungování zdravotnického systému v naší zemi. Proto se vás dovoluji zeptat, pane ministře, jaká opatření má Ministerstvo zdravotnictví připraveno k řešení tohoto opravdu závažného problému a jak spolupracuje Ministerstvo zdravotnictví na řešení tohoto problému se zdravotními pojišťovnami a kraji.

Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana ministra.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, skutečně asi tady není nutné rozporovat to, co řekl pan poslanec Kaňkovský, že skutečně situace na interních odděleních je problematická, zejména v některých regionech. Ty důvody, bude jich pravděpodobně několik, nebo je jich pravděpodobně několik, samozřejmě personální situace ve zdravotnictví. Na druhou stranu je třeba říci, že nikoliv pouze v českém systému, ale v celé Evropě včetně Německa a dalších se dnes potýkají s nedostatkem zdravotníků. Je to prostě nějaký trend, který je všeobecný, není to pouze situace v České republice.

Interní oddělení, především ta s neselektovaným příjmem, jsou často místem prvního kontaktu pacientů s nemocnicemi, řeší široké spektrum případů. Služba na těchto odděleních je bezesporu pro lékaře i zdravotní sestry velice obtížná, což právě vede a odráží to ochotu personálu na těchto odděleních pracovat. Ta práce je bezesporu náročná i z hlediska odpovědnosti. Víme, že z důvodu nedostatku personálu některé okresní menší nemocnice tato oddělení uzavírají a pacienti se pak přesouvají do fakultních nemocnic, které jsou následně logicky kapacitně přetíženy. Viděli jsme v poslední době problémy v Jihomoravském kraji, kde ale Ministerstvo zdravotnictví se skutečně snaží toto řešit a podílet se na řešení ve spolupráci s vedením nemocnice, zdravotnickou záchrannou službou a dalšími. Posledním případem, který vidíme, je uzavření interního oddělení v Nemocnici Mělník.

My tu situaci samozřejmě vnímáme. Ona se nedá pravděpodobně řešit nějakým mávnutím kouzelného proutku, je to celá řada opatření, která je nutné udělat systémově.

Samozřejmě otázka odměňování. Bezesporu v příštím roce se opět počítá s tím, že nemocnice dostanou peníze na zvýšené odměňování lékařů, ale především si myslím z mého pohledu zdravotních sester, kde já ten problém vidím aktuálně, a když se bavím s managementy nemocnic, jako krizovější než v případě lékařů.

Chceme, a už na tom pracujeme, snížit administrativní břímě, které také dopadá hlavně na ten ošetrovatelský personál. Aktuálně se dokončuje vyhláška o zdravotnické dokumentaci, která výrazně snižuje právě tu administrativu, která byla dlouhodobě, a řekl bych oprávněně, kritizována, a je to i vnímáno pozitivně ze strany

zdravotnického personálu a zejména zdravotních sester. Takže si myslím, že toto by jim také mohlo odlehčit od toho, jak říkám, břemena, které zatěžuje.

To, co můžeme řešit systémově, a už o tom tady dneska také byla řeč, i když na mého kolegu ministra školství, a řešíme to společně, je podpora lékařských fakult, postupné navyšování počtu absolventů, samozřejmě zajištění financování atd., protože prostě zkrátka potřebujeme produkovat více lékařů. Máme demografický vývoj lékařské populace, který je velmi nepříznivý, ale současným počtem absolventů nebudeme schopni do budoucna nahradit stárnoucí lékařskou populaci. Takže určitě přijmeme v dohledné době akční desetiletý plán na podporu a finanční injekci do lékařských fakult, tak abychom tam za prvé měli více studentů, ale měli jsme i dobře odměněny učitele na lékařských fakultách, tak aby měl ty lékaře vůbec kdo učit. Takže to je také systémové řešení.

Pokud se bavíme o těch nemocnicích samotných, tak chceme podporovat systém urgentních příjmů, chceme skutečně dobudovat a pokračovat v podpoře urgentních příjmů, které fungují velmi dobře v některých nemocnicích a vedou výrazně k odlehčení i od těch interních oddělení, a chceme na tom samozřejmě pracovat v koordinaci směřování pacientů ve spolupráci s kraji, záchrannou službou a primární péči. Musíme, a pracujeme na tom a je to jeden z hlavních pilířů, reformovat primární péči, posílit roli praktických lékařů a samozřejmě přijít i s řešením lékařské pohotovostní služby, což je také jeden z pilířů právě té reformy primární péče. (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji. V tomto roce přijdeme s jasnými kroky. Takže nám dejte chvilku čas, nedá se to řešit úplně mávnutím kouzelného proutku, ale v tomto roce představíme nějaké návrhy řešení.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance.

Poslanec Vít Kaňkovský: Děkuji panu ministrovi za to, že se k této otázce postavil čelem. Oba víme, že nelze ty problémy, které jsou už nějaká léta nakumulované, řešit mávnutím kouzelného proutku.

Úplně často to nedělám, nicméně v jednom vás, pane ministře, chytím za slovo a neberte to nijak osobně. Vy jste tady teď před chvílí řekl, že počítáte s tím, že v příštím roce budou putovat další peníze do nemocnic na platy zdravotníků, zejména zdravotních sester, což je trošku v kontradikeci s jedním nedávným rozhovorem, kde jste řekl, že pro příští rok nepočítáte s tím plánovaným navýšením o 10 %. Takže tady bych vás chtěl poprosit, protože zdravotníci v nemocnicích na tuhle informaci čekají, jak to tedy skutečně s těmi mzdami v příštím roce bude.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana ministra.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Ne, tak já jsem říkal, že dojde samozřejmě k navýšení úhrad za zdravotní péči. Aktuálně probíhá dohodovací řízení. Jasně jsem řekl, že nebudu zasahovat do dohodovacího řízení, tak jak to bylo v minulosti, protože si myslím, že základ by měla být dohoda mezi jednotlivými segmenty a zdravotními pojišťovnami, a budeme se o tom bavit, až dohodovací řízení

skončí, což bude v červnu, tak uvidíme, kolik těch dohod bude. Předpokládám, aspoň tak jak Ministerstvo zdravotnictví monitoruje právě to dohodovací řízení, že i zdravotní pojišťovny vnímají ty problémy a že se tam počítá skutečně s nárůstem úhrad, které by měly sloužit k navýšení odměňování, zejména tedy u zdravotních sester. Takže teď je to těžké predikovat. To desetiprocentní navýšení zatím nedokážu říci, ale myslím si, že pokud bychom zase navýšili všem plošně o 10 %, tak ten problém spíše prohloubíme, než ho budeme řešit. A za druhé, mám obavu, že by pak nevyzbylo už na žádné další segmenty, které v posledních letech samozřejmě na úkor nemocnic nebyly úplně podporovány, ať je to domácí péče atd. Těch segmentů je celá řada. Takže si myslím, že by ten nárůst měl být nějakým způsobem vyvážený, nikoliv pouze do jednoho segmentu zdravotnictví, ale chceme počkat právě na výsledky onoho dohodovacího řízení, jak dopadne, a pak budeme řešit dál, budeme samozřejmě vytvářet úhradovou vyhlášku na rok 2019.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Chvojka je omluven, pan poslanec Farský je také omluven, prosím paní poslankyni Valachovou.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, vážený hrdino, ministře zdravotnictví v demisi. Jsme rádi, že jste tady alespoň vy. Dovoďte mi tedy směrem k ministrově školství, mládeže a tělovýchovy ve věci financování mateřských škol.

V případě mateřských škol je velkým tématem otázka financování tzv. překryvu 2,5 hodin, které vyplývají, tato povinnost, tento překryv a financování dvou paní učitelek v rámci tohoto překryvu v rámci provozní doby mateřské školy, vyplývají zejména z bezpečnostních předpisů, protože se samozřejmě jedná zrovna o dobu, která je využívána zejména ze strany mateřských škol pro vycházku. Podotýkám, že tato povinnost směrem k mateřským školám není nic nového, platí takzvaně v uvozovkách odjakživa a v roce 2017, tzn. v minulém roce, se stalo pouze to, že poprvé v životě se mateřské školy dočkaly a od září do prosince měly toto skutečně plně financováno. Vedle toho měly financováno také po dlouhé době to, že se snížila přímá pedagogická činnost ředitelky mateřských škol.

Tak jak jsem jezdila po mateřských školách a komunikovala s učitelkami, tak samozřejmě byly rády, že konečně je učiněno zákonu zadost. A podotýkám, takto to mělo být každý rok předtím, ale nebylo. Samozřejmě jak jsme toho dosáhli v roce 2017? Pouze tak, že se změnil rámcový vzdělávací program a toto pravidlo překryvu 2,5 hodin se promítlo do rámcového vzdělávacího programu, protože co není v zákoně a v rámcovém vzdělávacím programu, tak nemáte jistotu ve stávajícím financování našich škol, že také takzvaně doteče do mateřských škol, do rozpočtu těchto škol, a je zafinancováno. Tato situace je jasná a do doby nového financování skutečně není možná. (Upozornění na čas.)

Bohužel, a v tom spočívá interpelace, ministr Plaga v prosinci tento rámcový vzdělávací program upravil a zrušil a to je ten důvod, proč v tuto chvíli tyto peníze do mateřských škol neplynou. Samozřejmě se ptám, proč to udělal.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím paní poslankyni Richterovou.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Jsem velmi ráda, že teď můžu interpelaci říkat k živému panu ministrovi.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych jenom ráda stručně k tématu, které se tady z různých směrů natukává, a sice nedostatek lékařů, konkrétně o co mi jde, jsou zubaři v regionech. Já si pamatuji, že před nějakou dobou tady ve Sněmovně pan premiér v demisi mluvil o tom, že nemocnice často rok čeká na ukrajinskou sestřičku. A možná jste také zaregistrovali, že často jsou velké spory o to, jestli připustit práci právě ukrajinských zubařů. Já tady o tom mluvím z toho důvodu, že médií před zhruba měsícem a půl proběhla jedna konkrétní situace z malého města, z Lázní Bělohrad, ale domnívám se, že je symptomatická pro celý systém.

Máme tady jednu profesi, která si ve velkém městě může vydělat mnohem víc než v tom menším. Máme nějaké nabízené dotace ministerstva, případně komisi připravovanou, která bude určovat, kam se dotace budou nabízet, ale současně máme zkrátka nedostatek lidí, a do budoucna se bude ještě prohlubovat, kteří tu profesi mohou vykonávat. A já z toho, co jsem se dozvěděla, o tom, jak fungují aprobační zkoušky pro lékaře stomatology z ciziny, jsem nabyla dojmu, že to je součástí toho problému. Součástí toho, proč u nás je nedostatek zubařů zejména v regionech.

Tímto směrem míří moje otázka. Míří k tomu, zda bude nějak revidován průběh aprobačních zkoušek. A chci zdůraznit, že samozřejmě nemá dojít k poklesu kvality poskytované stomatologické péče, ale konkrétní příklady naznačují, že možná nejde tolik o prověřování kvality, ale často skutečně o neochotu vpustit sem do našeho rybníčku zahraniční stomatology. (Upozornění na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím pana ministra.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně, otázka zajištění stomatologické péče samozřejmě je velmi řešena, zejména v posledních měsících, na Ministerstvu zdravotnictví. V prvé řadě je třeba říci, že za zajištění místní a časové dostupnosti odpovídají zdravotní pojišťovny a tam se musí obracet i jejich pojištěnci. My samozřejmě budeme kontrolovat to, aby tato péče byla dostupná ve všech regionech. To je naše úloha.

My víme dle dat, která máme, která jsou reprezentativní, a nepopírá je ani Česká stomatologická komora, že u nás celkově počet zubařů není nikterak zásadně menší v porovnání s ostatními, například evropskými, státy. Problém je právě s dostupností této péče v regionech, v těch odlehlých oblastech. To je ten základní problém, nikoliv dostupnost péče v těch velkých aglomeracích. My samozřejmě sledujeme tu situaci právě na malých obcích a snažíme se to řešit, už tady bylo zmíněno.

Onen dotační program, který jsme vytvořili, který se rozeběhne od května, bude nabízet právě peníze, dotační pobídky zubařům, aby si otvírali ordinace v těch odlehlých lokalitách, kde je problém s dostupností stomatologické péče. Pracujeme na

tom s komorou a uvidíme. Doufejme, že to bude určitý impuls k tomu, aby lékaři do těchto odlehlejších oblastí šli a přebírali buď ordinace po starších lékařích, nebo otvírali nové. Myslím si, že ten program, tak jak je nastaven, je poměrně zajímavý i finančně.

Pokud jde o ty aprobační zkoušky a úspěšnost uchazečů u této aprobační zkoušky, tak Ministerstvo zdravotnictví připravilo novelu zákona, která nabyla účinnosti v minulém roce. V současné době jsme připravili také nový zkušební řád aprobační zkoušky, který je aktuálně projednáván v pracovních komisích Legislativní rady vlády. Takže uvidíme, v jaké podobě se nakonec ten zkušební řád bude realizovat. Ministerstvo se v tomto směru nedomnívá, že by ty zkoušky byly nějak nepřiměřeně náročné, spíše skutečně otázka úrovně odborných znalostí uchazečů. V minulosti jsme tady měli, a já to nechci nijak paušalizovat, ale skutečně jsme měli případy, kdy ti stomatologové, v zásadě se ukázalo, že ani neměli vystudováno odpovídající vzdělání, často ani lékařskou fakultu a podobně. Takže samozřejmě my musíme jednak zajistit dostupnost, ale také zajistit kvalitu péče pro pacienty. Takže z toho pohledu si myslím, že není možné nějak zásadně snížit ono penzum znalostí, které jsou vyžadovány v rámci těch aprobačních zkoušek.

On ten problém také může být někdy v nedostatečné úrovni znalosti českého jazyka, kde samozřejmě také se nedá ustoupit, protože znalost českého jazyka je právě pro komunikaci s pacientem klíčová.

Teď aktuálně, jak jsem říkal, se připravuje nová koncepce aprobačních zkoušek, nový zkušební řád. Doufejme, že to přispěje ke zvýšení úspěšnosti uchazečů u aprobačních zkoušek. My chceme zcela nově pojmut tu praktickou část zkoušky, která se bude uskutečňovat nově v předem schválených akreditovaných zařízeních pod přímým odborným vedením příslušného zdravotnického pracovníka s náležitou odbornou erudicí, aby ty zkoušky skutečně měly parametry odbornosti. Během praktické části aprobační zkoušky se budou uchazeči nově vzdělávat podle vzdělávacího programu, který byl připraven ve spolupráci se zástupci odborné veřejnosti. Takže doufám, že ta situace se zlepší. Ale jak říkám, my toto komunikujeme s odbornou veřejností, snažíme se tu zkoušku nastavit (upozornění na čas), ale nemůžeme ty kvalitativní standardy dát někde na příliš nízkou úroveň, protože nám jde o to, aby péče byla nejenom dostupná, ale byla i kvalitní.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se paní poslankyně, zda nechce reagovat? (Nikoli.) V tom případě prosím paní poslankyni Golasowskou.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Interpeluji paní ministryni práce a sociálních věcí ve věci financování neziskového sektoru. Situace se sice oproti letům minulým poněkud zlepšila, ale neziskový sektor stále trápí každým rokem nejistota, zda budou mít včas a v dostatečné výši finance na platy zaměstnanců. Problém je zejména u malých poskytovatelů služeb a u služeb, které nemají příjmy od klientů a své služby poskytují bezplatně, jako jsou např. poradny, sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi apod. Přitom neziskový sektor

poskytuje služby, které jsou na jedné straně potřebné a na straně druhé často finančně i společensky nedocenené.

Víme, že neziskový sektor nemá na finanční podporu ze strany státu právní nárok. A já se proto ptám, zda Ministerstvo práce a sociálních věcí neuvažuje zahrnout alespoň některé druhy služeb do sekce mandatorních výdajů. A pokud ano, které služby by MPSV preferovalo. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Válka.

Poslanec Vlastimil Válek: Dámy a pánové, já pevně věřím, že jsem celou dobu mluvil k živým ministrům, že žádný zatím nezemřel. A tentokrát i k přítomnému. Takže mám dotaz, prosbu, interpelaci, pane ministře, a ta se týká centrové a drahé léčby obecně. A teď na konkrétním příkladě a paragrafu 16.

Jedná se mi v tomto případě o pacienty se spinální svalovou atrofií a o jejich léčbu pomocí Nurinersenu nebo Spinrazy nebo léku, který tedy z této kategorie je. Jedná se o malou skupinu pacientů, dětských pacientů, kteří by mohli mít na základě doporučení odborné společnosti a názoru odborné společnosti profit z této léčby. Tento lék je registrován a prochází procesem schválení SÚKLEM, kdy SÚKL zatím neschválil plné hrazení, čemuž všemu rozumím, ten proces prostě probíhá. To, co mně na celém tomto vadí, je to, že v této chvíli se nabízí takovýmhle rodičům, takovýmto pacientům, kteří jsou většinou ve velmi těžkém stavu, šance žádat o úhradu cestou paragrafu 16. Problém je, že v paragrafu 16 není žádný časový rámec toho, dokdy musí pojišťovna na tuto žádost reagovat. Takže se děje prakticky pravidelně to, že žádost dojde na příslušnou pojišťovnu a odpověď na tuto žádost trvá tak dlouho, dokud pacient neskoná. A poté tedy pojišťovna reaguje. Neříkám, že takhle brutální je to ve všech případech, ale často ta odpověď pojišťovny trvá několik týdnů, ne-li měsíců. Je vyhubavá, je nejasná.

Můj dotaz tedy zní, zda neuvažujete o tom, že cestou dozorčí rady pojišťovny, cestou zástupců Ministerstva zdravotnictví v dozorčí radě či jiným nástrojem (upozornění na čas) nepožádáte – skončím – pojišťovny, aby reagovaly například do týdne. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. A prosím pana ministra.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Vážený pane poslanče, nebudu tady opakovat to, co jste řekl, že Spinraza, ten léčivý přípravek... aktuálně tedy probíhá správní řízení u Státního ústavu pro kontrolu léčiv. Byly osloveny odborné společnosti a doufáme, že to správní řízení bude dále probíhat promptně, protože i v rámci Státního ústavu pro kontrolu léčiv ta posuzování často bohužel v minulosti trvala velmi dlouho, několik let.

My víme dnes, že tedy je možnost požádat skrze § 16, i když v případě VZP tam probíhají nějaká jednání o co-sharingové smlouvě, kdy by pacienti nemuseli žádat skrze § 16, ale pro ta centra v Brně a v Praze by byla tato léčba hrazena za určitých

podmínek a samozřejmě určité indikace atd. dětí, myslím, do dvanácti let a jsou tam nějaká omezení. U ostatních pojišťoven zatím tedy je ten § 16.

Obecně samozřejmě pokud jde o § 16, tak je to velmi složitá problematika. Víme z dat zdravotních pojišťoven, že počet těch případů, které jsou řešeny dneska skrze § 16, se poměrně významně zvyšuje. To ostatní může být i důvodem toho, proč zkrátka pojišťovny nejsou schopny reagovat do týdne, jak říkáte, protože těch případů skutečně jsou desítky, tisíce. A revizních lékařů – to je samozřejmě problém sám o sobě, byť zdravotní pojišťovny, pokud vím, zvyšují odměňování těchto lékařů, tak aby byli konkurenceschopní s tím klientským segmentem, tak stále je velmi složité najít revizní lékaře.

Co my chceme udělat je to – za prvé – vychází to z nálezů nebo z rozhodnutí i Nejvyššího správního soudu a připravujeme to v rámci další novely zákona 48, že ten proces skrze § 16 by měl probíhat podle nějakých pravidel správního řízení. To znamená skutečně, aby tam byla nějaká jasnější pravidla. Ta naše vize je taková, že bychom chtěli sjednotit to rozhodování, aby se o těch žádostech rozhodovalo z jednoho místa, nikoliv každá pojišťovna zvlášť, protože to pak samozřejmě způsobuje různé komplikace u v zásadě podobných, obdobných pacientů. Různé pojišťovny rozhodují různě a v tomto případě si nemyslím, že je namístě jinak z mého pohledu prospěšná možná konkurence zdravotních pojišťoven. Tady si myslím, že by skutečně to rozhodování mělo být jednotné, to znamená nějaké společné posuzování. Takže to chceme a musíme také k tomu změnit legislativu. Takže jednak tedy nastavit nějaká pravidla... nebo nastavená jako správní řízení. A za druhé – sjednotit rozhodování v rámci § 16.

Ten § 16 samozřejmě by měl sloužit skutečně jako výjimka výjimek, což se úplně neděje. Ty důvody jsou různé. Jednak to, že samozřejmě ta správní řízení právě u Státního ústavu pro kontrolu léčiv často trvají velmi dlouho. Průměrná doba je někde kolem dvou tří let. Často se ty léky posuzují třeba i pět let. Takže na to se teď také zaměřujeme. Probíhá kontrola na SÚKLu, abychom zjistili, z jakých důvodů jsou ty lhůty takto zásadně překračovány, a musíme to řešit i v rámci opět legislativy. A druhá věc je také, že skrze ten § 16 někdy – a máme ty případy – farmaceutické firmy obcházejí ten systém. Ony nepodají třeba ani žádost o přiznání úhrady v tom standardním správním řízení a snaží se právě protlačit ten svůj lék, který třeba nemusí být ani – neříkám, že je to případ Spinrazy, ale může to být nějaký jiný lék, který třeba nemusí být skutečně ani efektivní, tak se snaží protlačit skrze § 16. Takže je otázka, jestli vůbec skrze § 16 by měly být schvalovány léky, na které třeba nedostanou úhradu, že třeba Státní ústav pro kontrolu léčiv řekne, že nejsou na trhu efektivní. To všechno musíme samozřejmě řešit v rámci nové legislativy.

My máme vytvořenu na ministerstvu pracovní skupinu, která má za úkol zlepšit dostupnost inovativních léků pro pacienty. Jsou tam všichni významní hráči – pojišťovny, ministerstvo, SÚKL, průmysl, pacientské organizace. Úkolem té skupiny je skutečně vyřešit ty problematické aspekty (upozornění na čas) přiznávání výjimečných úhrad v § 16 zákona o veřejném zdravotním pojištění a nastavit ta pravidla, tak aby to fungovalo zkrátka lépe. Ale k tomu musíme změnit zákon, ale jsme na to připraveni. Připravíme to v tomto roce.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec, pokud má zájem.

Poslanec Vlastimil Válek: Já za odpověď děkuji. Ale přesto se ještě zeptám: Existuje nějaká šance, jak ten proces v krátkodobém horizontu zrychlit?

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Tak my samozřejmě skrze naše zástupce ve správních a zdravotních pojišťovnách můžeme požádat, a nevidím v tom problém, o nějakou statistiku, jak dlouho tedy ta řízení standardně trvají. Jak říkám, problém je, pokud jde o tu rychlost, v tom, že těch žádostí přibývá. Pokud si správně pamatuji, tak u VZP je to někde 20 tisíc žádostí, které byly úspěšné. Nevím, kolik jich bylo celkově. Takže se skutečně bavíme o desítkách tisíc žádostí, které musí revizní lékaři posoudit. A těch revizních lékařů zkrátka také není dostatek, stejně jako je nedostatek zdravotnického personálu obecně. V případě těch revizních lékařů víme často, že to dělají spíše už vysloužilí lékaři, kteří jsou v důchodovém věku, a ta situace je poměrně obtížná. Podle mého názoru by to skutečně řešilo to, že pokud by to bylo posuzováno z jednoho místa, v tomto případě by se to mohlo zefektivnit a zrychlit. Ale jestli se to řešit dá krátkodobě, tak, že by se doba k posuzování žádostí snížila např. na týden, krátkodobě, bez nějaké legislativní úpravy a systémové úpravy, si myslím, že to asi reálně není. Ale skrze naše zástupce ve zdravotních pojišťovnách se určitě zeptáme, abychom měli vůbec nějakou statistiku o tom, jak reálně dlouho ta řízení trvají. Pak vám ji samozřejmě mohu poskytnout.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. To byla poslední interpelace. Je 18.00, končím dnešní jednací den. Přerušuji jednání Sněmovny do zítra do 9 hodin, kde se zde všichni společně sejdeme. Děkuji a hezký večer.

(Jednání skončilo v 18.00 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
13. dubna 2018
Přítomno: 174 poslanců

(Jednání bylo zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji čtvrtý jednací den 12. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami, popřípadě mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Konstatuji, že s náhradní kartou číslo 2 bude hlasovat pan poslanec Pražák, s náhradní kartou číslo 6 pan poslanec Onderka.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tyto poslankyně a poslanci: Dana Balcarová z pracovních důvodů, Jiří Běhounek do 11.30 z pracovních důvodů, Pavel Bělobrádek od 12.30 z pracovních důvodů, Ondřej Benešík do 10 hodin z pracovních důvodů, Jan Birke celý den z pracovních důvodů, Stanislav Blaha ze zdravotních důvodů po celý jednací den, Jaroslav Bžoch od 11.30 do 14 hodin z důvodu zahraniční cesty, Jaroslav Dvořák ze zdravotních důvodů, František Elfmark z pracovních důvodů po celý jednací den, Petr Gazdík ze zdravotních důvodů po celý jednací den, Miroslav Grebeníček také z celého jednání z pracovních důvodů, Milan Hnilička v době od 12 do 13.30 z pracovních důvodů, Monika Jarošová celý jednací den z pracovních důvodů, Marian Jurečka z důvodu zahraniční cesty, Pavel Juříček z pracovních důvodů, Jiří Kobza v době od 13 do 14 hodin z pracovních důvodů, Pavel Kováčik z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Karel Krejza z osobních důvodů, Vojtěch Pikal z osobních důvodů, Karel Rais ze zdravotních důvodů, Pavel Růžička do 10.30 ze zdravotních důvodů, Karel Schwarzenberg celý jednací den z pracovních důvodů, Antonín Staněk z pracovních důvodů, Vlastimil Válek ze zdravotních důvodů, Jiří Ventruha z pracovních důvodů, Jan Volný do 12 hodin ze zdravotních důvodů a Miloslava Vostrá se omlouvá z celého jednacího dne z osobních důvodů.

Dále vás seznámím s omluvami členů vlády, bez funkcí, jenom budu číst jména: Andrej Babiš se omlouvá z pracovních důvodů, Lubomír Metnar se omlouvá z důvodu zahraniční cesty, Jiří Milek se omlouvá z pracovních důvodů, Jaroslava Němcová také z pracovních důvodů, Robert Plaga z pracovních důvodů, Martin Stropnický ze zdravotních důvodů, Karla Šlechtová z pracovních důvodů a Dan Ťok také z pracovních důvodů.

Pan poslanec Kasal hlasuje s náhradní kartou číslo 7.

Dnešní jednání zahájíme pevně zařazeným bodem z bloku třetích čtení, to znamená bodem číslo 47. Dále bychom potom pokračovali v projednání dalších bodů podle schváleného pořadu 12. schůze Poslanecké sněmovny.

Než budeme pokračovat dál, a budeme pokračovat těmi, kteří se přihlásili s přednostními právy, poprosím paní poslankyně a pány poslance o ztišení, o klid, abychom se mohli věnovat našemu programu a slyšeli se navzájem.

S přednostním právem požádal o vystoupení pan předseda Faltýnek, po něm s přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré ráno, vážené kolegyně, kolegové, vážený pane místopředsedo. Dovolte, abych přednesl návrh na změnu pořadu schůze a abych jménem našeho poslaneckého klubu navrhl pevně zařadit v pořadu schůze na pátek 20. dubna po již pevně zařazeném bodu 26 a případných třetích čteních bod číslo 21, což je návrh zákona, kterým se mění zákon č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, sněmovní tisk 87, takzvaný protikuřácký zákon. Důvodem je to, že 18. dubna projednává Ústavní soud senátní návrh na zrušení tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. S přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne. Chtěl bych navrhnout pevně zařazení bodu číslo 24, což je náš poslanecký návrh zákona, kterým se mění zákon č. 101/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, tzv. školský zákon, a to na středu příští týden ve 14.30. Ten termín je po dohodě s ministrem školství, který chce být u projednávání tohoto poslaneckého návrhu zákona přítomen.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, takže zde máme dva návrhy, pokud se nikdo další z poslanců nehlásí k pořadu schůze. Není tomu tak. Budeme hlasovat o těchto návrzích v pořadí, jak byly předneseny.

První hlasování povedeme o návrhu, který přednesl pan předseda poslaneckého klubu hnutí ANO Faltýnek a týká se zařazení bodu číslo 21 na pátek 20. dubna po bodu 26, který už je pevně zařazen, a po případných třetích čteních. Předpokládám, že je všem jasné, o čem budeme hlasovat. Nevidím žádnou pochybnost, takže můžeme přistoupit k hlasování.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 51, přihlášeno 145 poslanců, pro 97, proti 27. Návrh byl přijat. Tento bod jsme pevně zařadili na pátek 20. dubna, jak bylo načteno.

Druhá věc, o které budeme hlasovat, je návrh, který přednesl pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Týká se zařazení bodu číslo 24, školský zákon, na příští středu ve 14.30 hodin. I v tomto případě je jasné všem, o čem budeme hlasovat?

Je tomu tak, můžeme zahájit hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 52, přihlášeno 149 poslanců, pro 134, proti nebyl nikdo. Návrh jsme přijali a tento bod jsme pevně zařadili na středu ve 14.30 hodin. Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy na změnu schváleného pořadu 12. schůze.

Ještě než přistoupíme k projednávání prvního bodu v rámci bloku třetích čtení, tak konstatuji, že od 13.30 do konce jednacího dne se omlouvá paní poslankyně Golasowská.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, zahajují projednávání bodu

47.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/1999 Sb.,
o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti
cestovního ruchu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 12/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala paní ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová a také zpravodaj garančního výboru pan poslanec Adam Kalous. Připomínám, že garančním výborem je v tomto případě výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 12/2, který byl doručen dne 28. února 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 12/3.

Nyní se táží paní ministryně jako navrhovatelky, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Má zájem vystoupit. Prosím, paní ministryně, máte slovo. (V sále je veliký hluk.)

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi za Ministerstvo pro místní rozvoj uvést vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu. Předmětný návrh zákona transponuje směrnici Evropské unie číslo 2015 –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já se omlouvám, paní ministryně, ale je potřeba, abychom pro vás vytvořili důstojnější podmínky. Za chvíli budeme hlasovat o tomto zákonu, je potřeba, aby ti, kteří chtějí vyslechnout argumenty navrhovatelů, k tomu měli možnost. Prosím vás tedy o ztišení.

Prosím, paní ministryně, pokračujte.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Takže zopakuji, jde o transpozici evropské směrnice. Přijetí návrhu je nezbytné pro splnění povinnosti vůči Evropské unii.

Dne 12. prosince 2017 Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky schválila vládní návrh zákona v prvním čtení a přikázala návrh projednat ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Tento výbor je garanční. Dále projednala vládní návrh dne 31. ledna 2018 a výbor doporučil Poslanecké sněmovně návrh zákona schválit ve znění pozměňovacích návrhů. Nejzásadnější z těchto pozměňovacích návrhů byl návrh na snížení maximální výše příspěvku do garančního

fondy cestovních kanceláří z částky 0,25 % z tržeb za zájezdy a spojené cestovní služby na částku 0,1 %. My jsme toto velmi detailně projednali jak s oběma asociacemi, tak samozřejmě se všemi partnery a Ministerstvo pro místní rozvoj k tomuto vyslovilo souhlas.

Poslanecká sněmovna Parlamentu dne 27. února 2018 schválila návrh zákona ve druhém čtení. V průběhu projednávání přednesl pan poslanec Třešňák pozměňovací návrh, kterým navrhl vyloučit z působnosti zákona zájezdy nebo spojené cestovní služby v rámci činnosti přírodních léčebných lázní podle lázeňského zákona. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj opět tento pozměňovací návrh projednal a nedoporučil jeho schválení. Musím říci, že i ministerstvo zdůvodňovalo své stanovisko na jednání výboru. Ministerstvo je toho názoru, že není třeba výslovného ustanovení v zákoně 159. Poskytování léčebné rehabilitační péče, to je zdravotní péče, nespadá do působnosti tohoto zákona, nýbrž do působnosti zákona o zdravotních službách. Nicméně abychom úplně vyhověli, tak jsme to projednávali i se zmocněncem pro zastupování České republiky před Soudním dvorem a ani on nedoporučil takto měnit transpozici evropské směrnice, protože máme v České republice zajistit plnou harmonizaci, což by toto vylučovalo. Nicméně mohu všechny uklidnit, že samozřejmě to, že to nespadá do působnosti zákona 159, ale do působnosti zákona o zdravotních službách, jsme uvedli v důvodové zprávě. (V sále je stálý hluk.)

Dovoluji si tedy požádat Poslaneckou sněmovnu o schválení tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní ministryně. Než otevřu obecnou rozpravu, tak vás seznámím s tím, že paní ministryně Schillerová se omlouvá z dnešního jednání Poslanecké sněmovny z pracovních důvodů.

Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které není nikdo přihlášen. Ptám se, zda se ještě někdo do obecné rozpravy hlásí z místa. Není tomu tak, obecnou rozpravu končím. Má zájem paní navrhovatelka, paní ministryně nebo pan zpravodaj o závěrečné slovo? Ne, není zde zájem o závěrečné slovo, takže můžeme přistoupit k hlasování o pozměňovacích návrzích. Já nyní poprosím pana zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Adam Kalous: Pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji si vás seznámit s usnesením výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj z jeho 5. schůze ze dne 6. března, kdy projednával sněmovní tisk 12 jako výbor garanční, to znamená včetně pozměňovacího návrhu po druhém čtení:

"Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj Poslanecké sněmovny jako garanční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných k návrhu zákona podle sněmovního tisku 12/3 v následujícím pořadí: jako první návrh A1, za druhé návrhy A2, to je A2.1 až A2.4, a to společně jedním hlasováním, za třetí návrh B a za čtvrté návrh zákona jako celek."

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodajovi. Návrh procedury je poměrně jednoduchý. Je to prosím všem jasné, souhlasí s tím, nemusím dávat hlasovat o návrhu procedury? Ano, všichni souhlasí, takže můžeme hlasovat tak, jak to navrhl pan zpravodaj. Pana zpravodaje prosím, aby nás prováděl jednotlivými pozměňovacími návrhy.

Poslanec Adam Kalous: Děkuji, pane předsedající. První hlasování je o pozměňovacím návrhu, který je obsažen v usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pod písmenem A1 a je to v podstatě to snížení procentuálního příspěvku do garančního fondu z 0,25 na 0,1 a stanovisko garančního výboru je kladné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Stanovisko paní ministryně? Já se omlouvám, není zapnutý mikrofon, takže vás není slyšet. (Ministryně: Souhlas.) Ano, děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Protože pan zpravodaj má potíže s přihlášením a nemůže hlasovat, tak musím prohlásit toto hlasování za neplatné. Prosím o chvíli strpení, než tato technická věc bude vyřešena. Já vás pro jistotu teď všechny odhlásím. Přihlaste se prosím znovu svými identifikačními kartami. Stalo se.

Já jenom připomínám, že hlasujeme o pozměňovacím návrhu A1.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 54 přihlášeno 155 poslanců, pro 154, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Adam Kalous: Děkuji. Druhé hlasování je návrh legislativně technických úprav A2.1 až A2.4 a stanovisko garančního výboru je kladné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko paní ministryně? (Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 55 přihlášeno 155 poslanců, pro 153, proti nikdo. Návrh byl přijat. Můžeme přistoupit k dalšímu pozměňovacímu návrhu.

Poslanec Adam Kalous: Děkuji. Třetí hlasování je pozměňovací návrh pod písmenem B přednesený panem poslancem Petrem Třešňákem ve druhém čtení 27. února 2018 a stanovisko garančního výboru je v tomto případě nesouhlasné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlas.) Ano, děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 56 přihlášeno 155 poslanců, pro 51, proti 77. Návrh byl zamítnut.

Nyní jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy a můžeme přistoupit k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 12, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 57: přihlášeno 157 poslanců, pro 157, nikdo nebyl proti. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

(Ministryně mimo mikrofon: Děkuji. Zpravodaj mimo mikrofon: Děkuji.) Také děkuji a končím projednávání tohoto bodu.

Nyní v souladu se schváleným programem přistoupíme k projednávání návrhu zákonů v prvním čtení. Zahajuji projednání bodu

19.

Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 85/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk číslo 85/1. Prosím, aby za navrhovatele uvedla předložený návrh paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Dámy a pánové, děkuji za slovo. Dovolím si vám předložit novelu zákona číslo 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, který samozřejmě mimo jiné upravuje vyplácení peněžité pomoci v mateřství a vyrovnávacího příspěvku v těhotenství a v mateřství. Tyto dávky jsou podle současných pravidel vypočítávány z takzvaného redukovaného vyměřovacího základu. Jak probíhá... (Poslankyně se obrací na předsedajícího, aby zjednal klid v jednací síle, před řečnickým pultem navíc debatuje skupinka poslanců.) Mohla bych vás jenom poprosit, pánové...

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji, paní poslankyně, že jste mě zastoupila. Já vám ale zjednám klid, který je nezbytný k tomu, abychom mohli projednávat návrh zákona, který tady představujete. Znovu prosím všechny, abychom tady vytvářeli důstojné podmínky a vlastně rovné podmínky pro každého, kdo hovoří a seznamuje vás se svými názory.

Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Moc děkuji.

Tyto dávky jsou podle současných pravidel vypočítávány právě z redukovaného vyměřovacího základu. Pro ty z vás, kteří jste se s tím třeba nikdy nesetkali, já věřím, že tady není úplně znalost toho, jak se vypočítává mateřská, u všech, byť nechci nikoho podceňovat, tak ta redukce probíhá nyní tak, že částka do první redukční hranice se počítá ve 100 %, z částky nad první do druhé redukční hranice se počítá už jenom 60 % a z částky nad druhou redukční hranici do třetí redukční hranice se vypočítá 30 % a k částce nad třetí redukční hranici už se nepřihlíží. Tato navrhovaná úprava tedy toto určité znevýhodnění těch, kteří mají příjmy o něco vyšší, čili jsou středněpříjmoví, zmírňuje faktickým zrušením právě té redukce vyměřovacího základu, a to tím, že sjednocuje procentuální úpravu u všech redukčních hranic pro výpočet upraveného vyměřovacího základu pro právě výpočet těchto dávek – peněžité pomoci v mateřství a vyrovnávacího příspěvku v těhotenství – a to konkrétně na 100 %.

Návrh zákona pomáhá zamezit výraznějšímu propadu životního standardu po narození dítěte, čímž podporuje zakládání rodin. Spravedlivější výpočet peněžité pomoci v mateřství by mohl pomoci více jak 20 tisícům rodinám ročně. Je to samozřejmě jenom kvalifikovaný odhad podle údajů, které jsem měla možnost získat od České správy sociálního zabezpečení. Ročně pobírá tyto dávky zhruba 76 tisíc rodin a 21 % z nich by se to mohlo dotknout. Je to samozřejmě jenom kvalifikovaný odhad, který vychází z dat za poslední roky. Pomohl by tímto tedy maminkám a rodinám, které mají průměrný příjem. V dnešních číslech totiž už opravdu se bavíme o pomoci lidem, kteří vydělávají kolem třiceti a půl tisíce, a jak jistě víte, tak současná výše průměrné mzdy v České republice už je 31 646 korun. Takže se dá hovořit o tom, že čím více bude růst průměrná mzda, tak většímu množství lidí i tento návrh má možnost pomoci.

Návrh zákona bude znamenat samozřejmě zvýšení výdajů státního rozpočtu určených na vyplácení peněžité pomoci v mateřství. Dle kvalifikovaných odhadů ale činí předpokládaný úhrnný dopad tohoto zákona na státní rozpočet 832 milionů korun během jednoho roku a domnívám se, že je to pomoc, která se těm rodinám velmi vyplatí, i nám jako společnosti, do budoucna. Tento finanční dopad samozřejmě právě vyváží účinnější prarodinná politika podporující ve střednědobém, ale i dlouhodobém horizontu právě vyšší porodnost, což se odrazí v následujících letech zvýšeným výběrem daně z příjmů a sociálního pojištění.

Samozřejmě je potřeba říci, že nemocenský účet, ze kterého se tady tyto dávky platí společně s dalšími, je v dlouhodobém přebytku. Takže nebude dávkou nebo změnou uveden do minusu. (Silný hluk v jednacím sále trvá.) Podle posledních údajů České správy sociálního zabezpečení, tedy k 1. 9. 2017, činily příjmy nemocenského pojištění 23,2 miliardy a výdaje 21,2 miliardy. V roce 2016 dokonce činily příjmy 28,5 miliardy a výdaje 26,3 miliardy, takže vidíte, že se ten rozdíl, byť bychom ten zákon tedy schválili, nedotkne toho, aby účet byl v minusu.

Návrh je velmi stručný, ta změna je vlastně velmi jednoduchá, ale co se týče podpory konkrétních rodin, kterým může změnit příjmy v tom nejranějším období, tedy mateřství dané ženy, je určitě velmi významný a nemalý, protože z pohledu toho

jednotlivce, té jednotlivé rodiny se ten rozdíl může týkat nejenom řádu stokorun, ale dokonce tisícikorun a to si myslím, že už opravdu ten rodinný rozpočet pozná. Samozřejmě jsem si vědoma... že...

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, znovu vás vyzývám k tomu, abyste přestali diskutovat v jednacím sále Poslanecké sněmovny způsobem, který zabraňuje řádnému projednávání jednotlivých bodů. Prosím vás o ztišení.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji moc.

Samozřejmě jsem si vědoma toho, že mnozí budou namítat, že je to pomoc jenom určité skupině obyvatel, že se týká řekněme těch výšepříjmových, kteří mají možnost si právě těmi příjmy, které měli před obdobím mateřství, třeba uspořít na tuto etapu života. Nicméně si myslím, že vůči těmto rodinám je to důležitý signál, že i střední třída je podporována v rámci České republiky, protože ona na sobě nese velké břímě právě toho, z čeho jsou pak následně podporovány ostatní skupiny obyvatel, které mají možnost čerpat celou řadu dávek, právě třeba porodné, to se tady těchto lidí netýká, příspěvky na děti, to se těchto lidí opět tedy také netýká, a tedy že z těch odvodů, které odvádějí za svůj aktivní pracovní život a ještě budou určitě odvádět poté, co se do něj vrátí, tak ty maminky také něco v rámci určité etapy života dostanou zpět. A to si myslím, že je velmi dobrý signál i pro tyto lidi, protože oni opravdu jsou v mnoha případech potom na vázkách, jestli třeba si ještě pořídí další dítě. Myslím si, že bychom měli stát o to, aby si je pořizovali, protože samozřejmě víme, jaká je demografická situace v České republice.

Takže snažila jsem se být stručná. Cítím šum, že tady úplně velký zájem o rodinnou politiku není, ale to mě velmi mrzí a jsem ráda, že někteří ho mají. A věřím tomu, že nejenom někteří, protože všichni bychom měli mít zájem o to, aby prorodinná politika v České republice byla pro rodiny příznivá. Tady ten návrh se týká jenom spravedlivějšího výpočtu jedné z dávek, která je rodinám určena. Takže já věřím tomu, že tady dostojíme mnozí svým slibům, že podpora rodiny nebude jenom v našich předvolebních programech, ale že bude opravdu i faktickým nějakým konkrétním činem stvrzena a že si toho tedy budou moci i občané pak následně všimnout. Protože si myslím, že to opravdu je věc, kterou stojí za to podpořit. Budu ráda, když tady proběhne samozřejmě diskuse, odpovídat i případně na dotazy a jsem připravena o tom samozřejmě diskutovat velice podrobně i ve výboru, který, doufám, že tu věc bude projednávat, v sociálním výboru, protože bych byla nerada, kdybychom takovýto návrh smetli případně ze stolu jenom proto, že přichází od opozice.

Děkuji vám za pozornost. (Slabý potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji zástupkyni navrhovatelů paní poslankyni Pekarové Adamové a nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Jana Pastuchová. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji kolegyni Richterové, je to bezvadné. (Poslankyně Pastuchová stojí u mikrofonu na stupínku. V sále je velký hluk.)

Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych se vyjádřila k tomuto sněmovnímu tisku paní kolegyně Pekarové Adamové a dalších. Zcela totožný návrh byl podán paní poslankyní Pekarovou Adamovou v minulém volebním období v únoru 2016 a projednávání tohoto tisku bylo ukončeno koncem volebního období, aniž byl hlasován. Tento poslanecký návrh zákona paní poslankyně a dalších si klade za cíl narovnat poměr výše dávky peněžité pomoci v mateřství u rodičů se středními a vyššími příjmy do podobné relace, jako mají rodiče s nižšími příjmy, tím, že se zruší první dvě redukční hranice pro úpravu denního vyměřovacího základu, z něhož se stanoví denní výše dávky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, ono je to trapné neustále vyzývat ke klidu. Za chvíli bych musel přistoupit k tomu, za co bych se skoro sám styděl, a to jmenovat jednotlivé poslance, kteří porušují pravidla jednání Poslanecké sněmovny neúnosným hlukem. Prosím vás ještě jednou o to, abychom vytvořili seriózní podmínky pro každého, který mluví od řečnického pultu. Děkuji.

Prosím, paní zpravodajko, pokračujte.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji vám.

Tento návrh preferuje princip zásluhovosti nad principem solidarity. Určitě vnímám, že rodičům s nadprůměrnými příjmy není jejich ucházející příjem nahrazován formou dávky v takové relaci jako rodičům s nižšími příjmy. U této skupiny pojištěnců dochází sice k výraznějšímu propadu životního standardu, ovšem je třeba rovněž vnímat, že účelem systému nemocenského pojištění je nahrazovat pouze přiměřenou výši ucházejícího příjmu, nikoliv kompenzovat ucházející příjem zcela, a to při uplatnění principu solidarity. Tento princip se uplatňuje u všech dávek nemocenského pojištění, nejen u peněžité pomoci v mateřství. (Stále je velký hluk v sále. Poslankyně přestala mluvit a čeká na zklidnění.) Zrušení první a druhé redukční hranice by významným způsobem zvýšilo úroveň dávky peněžité pomoci v mateřství u osob s nadprůměrnými příjmy s tím, že by dávka u těchto osob až do třetí redukční hranice téměř plně nahrazovala ušlý čistý příjem ze mzdy. Do třetí redukční hranice by byl čistý náhradový poměr dávky mírně rostoucí. K nejvýraznějšímu nárůstu čistého náhradového poměru by došlo u osob s hrubou mzdou ve výši 1,2- až třinásobkou průměrné mzdy, to je zhruba v pásmu 75 až 90 tisíc korun, u nichž by výše peněžité pomoci v mateřství dosahovala v průměru 98 % čistě mzdy a v některých měsících by byla dokonce vyšší než čistá mzda. Navrhovaná změna by měla významný dopad do státního rozpočtu.

Pokud se týká vyčíslení finančních dopadů do státního rozpočtu uvedených v návrhu, Ministerstvo práce a sociálních věcí po provedení vlastních propočtů došlo k závěru, že lze odhadovat výši nákladů asi jednu miliardu ročně, tedy nikoliv avizovaných 832 milionů, jak uvádí předkladatel. Je třeba také zmínit legislativní změny v systému nemocenského pojištění účinné od roku 2018, to znamená zvýšení nemocenského od 31. resp. od 61. dne dočasné pracovní neschopnosti a zvedení dvou

nových dávek, a to dávky otcovské, poporodní péče a dlouhodobého ošetřovného, které povedou k relativně významnému navýšení výdajů v systému nemocenského pojištění. Lze tedy s velkou pravděpodobností očekávat, že od letošního roku nebude bilance systému přebytková.

V případě schválení předloženého poslaneckého návrhu lze s velkou pravděpodobností rovněž očekávat další návrhy na obdobné úpravy i u ostatních dávek nemocenského pojištění, což by následně mělo další ještě zásadnější dopad do státního rozpočtu.

Pokud se týká mezinárodního srovnání, je sice pravdou, že některé státy Evropské unie poskytují dávku obdobnou peněžitě pomoci v mateřství ve výši sto procent mzdy, ovšem nepoměrně kratší dobu. Délka poskytování peněžitě pomoci v mateřství je v tomto ohledu v České republice nadprůměrně dlouhá. Poslanecký návrh také nereflektuje aktuální platnou právní úpravu, kdy do § 21 odst. 1 písm. b) zákona o nemocenském pojištění byla doplněna nová dávka, otcovská, jejíž výše se vypočítává obdobným způsobem jako výše peněžitě pomoci v mateřství. Proto by také u otcovské došlo ke stejné změně jako u peněžitě pomoci v mateřství. Tato dávka nebyla z návrhu vyloučena a vyměřovací základ je přitom upraven totožným ustanovením. Z důvodové zprávy ovšem nevyplyvá, že by záměrem navrhovatele bylo zrušit redukční hranice také u této nové dávky. V návrhu nejsou uvedena přechodná ustanovení, což by znamenalo přepočítat k datu nabytí účinnosti zákona všechny aktuálně vyplacené peněžitě pomoci v mateřství, otcovské a vyrovnávací příspěvky v těhotenství a v mateřství, což by pro Českou správu sociálního zabezpečení znamenalo opět a další významnou administrativní zátěž.

To je asi k mému vyjádření zpravidaje vše. Doplním, že Ministerstvo financí přijalo k tomuto návrhu zásadně negativní stanovisko. Ministerstvo práce a sociálních věcí negativní stanovisko a vláda přijala neutrální stanovisko.

Já bych ještě tímto požádala o prodloužení projednávání této novely ve výborech na 90 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Děkuji, paní zpravodajko. Nyní otevírám obecnou rozpravu. Jsou do ní přihlášení paní poslankyně Langšádlová, Richterová a pan poslanec Kaňkovský, ale s přednostním právem se přihlásil pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Chci říct za náš klub, že tento návrh podpoříme. Myslím si, že jestli ty náklady jsou 832 milionů, nebo jedna miliarda, není podstatné. V rámci čísel státního rozpočtu pracujeme s číslem jedna miliarda, nemusíme se přit o těch 168 milionů. Věřím, že to číslo ministerstvo práce spočítalo přesně. Na druhé straně, když k tomu dáme ta adjektiva, že to je velký výpadek a velké náklady, tak je to 17 % toho, co se má ročně platit na zlevněném jízdě. A když jsem tady včera mluvil o těch 170 nalezených miliardách, které jsou k dispozici, takže jedna miliarda není tolik k tomu, abychom i v rodinné politice, protože to je rodinná politika státu, nastavili rovná pravidla. Nám ten návrh přijde správný a určitě podpoříme propuštění do druhého čtení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V obecné rozpravě je první na řadě s přihláškou paní poslankyně Langšádlová, připraví se paní poslankyně Richterová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, padla tady čísla, padly tady argumenty, proč ne. Já musím říct, že naprosto odmítám. Co je pro nás důležité? Je pro nás důležité, jestli budeme mít výdaj, který může dosáhnout až jedné miliardy, nebo je pro nás důležité to, aby tady byly dobré podmínky pro to, aby právě ženy, které mají vyšší příjmy, vyšší vzdělání, měly co nejvíce dětí? Co je v našem zájmu? Co je v zájmu naší budoucnosti? Protože ty rodiny, kterých se tento návrh týká, to jsou ty, které platí největší odvody a platí ty největší odvody nejenom do nemocenského pojištění, z kterého se tato dávka vyplácí, ale platí ty největší odvody do sociálního pojištění a platí největší daně. A je fér, nebo není fér, abychom je podpořili? Za mě je to fér. Tento návrh je fér. A je v zájmu nejenom těch rodin, ale úplně nás všech, kteří tady žijeme. Přece není jedno to, co se odehrává. Já vím, někdo může říct: motivaci pro nás, abychom měli děti, nikdy nebylo to, jestli a jaké dávky jsou. To je také pravda. Ale je to velkým symbolem, jak si těchto rodin vážíme.

A řekněme si, jak na tom jsme. Porodnost se o něco meziročně zvýšila. Dneska dosahuje necelých myslím 1,7 dítěte na jednu ženu. Stačí to na reprodukci? No nestačí to na to, abychom měli čistou reprodukci. Abychom zkrátka nevymírali, museli bychom mít na jednu ženu minimálně 2,1 dítěte. My vymíráme. Vymírá téměř celá Evropa. To je realita. Kromě tuším Francie. Je to realita a je to ale velmi vážná věc a souvisí to s mnoha dalšími faktory, které v Evropě sledujeme. Samozřejmě že to, jestli lidé mají, nebo nemají děti, není dáno jenom sociálními dávkami. Je to dáno jejich osobním rozhodnutím, protože např. Německo nám ukazuje, že čím bohatší země, tím méně dětí, a dokonce v té východní části, kde jsou dodneška chudší, mají více dětí než v té západní. Takže není to dáno jenom ekonomickými podmínkami a jsem si toho vědoma. Ale rozhodující roli v tom hrají také služby pro rodiny, možnost sladení profesního a rodinného života, mnoho těch věcí, o kterých hovoříme.

Ale tento návrh má podle mě velký symbol. Velký symbol v tom, že si opravdu vážíme lidi, kteří dosáhli určité životní úrovně, kteří mají nějaké i profesní postavení, kteří odvádějí velké daně do našeho společného státního rozpočtu a rozhodli se mít děti. Rozhodli se mít děti. A jsou to velmi často rodiny, které současně zajišťují svoje bydlení, které splácejí velké prostředky na to, aby si zajistily hypotéky. A ono opravdu, i když mají slušné příjmy, tak ve chvíli, kdy zkrátka platíte hypotéku a ta žena zůstane doma a jde okamžitě dolů, protože ta mateřská je velmi limitovaná, tak pro spoustu těchto rodin, které jinak jsou na tom dobře, to velký ekonomický problém je.

Tady bylo řečeno paní zpravodajkou – dopad do státního rozpočtu. Ano, dopad do státního rozpočtu to je a to nesmíme zastírat, ale já jsem přesvědčena, že je to velmi dobrá investice, protože je to investice do naší budoucnosti. A je v zájmu celé naší společnosti, aby právě tyto rodiny, právě tyto ženy, které dosáhly vyššího vzdělání a i dobrého společenského postavení ve své profesi, měly děti. Jsem přesvědčená, že to je v našem zájmu, a jsem přesvědčená, že bychom tento návrh,

pokud nám na naší budoucnosti záleží, podpořit měli. Proto bych vás chtěla poprosit o jeho podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Reagovat s faktickou poznámkou bude pan poslanec Bojko. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marian Bojko: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené paní kolegyně, vážení kolegové. Já bych reagoval prostřednictvím pana předsedajícího na kolegyni Langšádlovou.

Nekastujeme lidi s vyšším – nižším vzděláním. Protože to se netýká lidí jenom s vyšším vzděláním. Jsou případy, které znám osobně – hasič, který nasazuje život denně, má manželku, která pracuje jako sociální pracovnice, která rozváží obědy starým lidem, a jejich výdělek překračuje o 500 korun tady tu hranici, aby nedostali ani porodné. Takže já bych to vůbec nekastoval jenom na lidi s vyšším vzděláním, akademiky atd., týká se to běžné střední třídy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou bude reagovat paní poslankyně Langšádlová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Já prostřednictvím pana předsedajícího také chci reagovat na pana předřečníka. Já si vážím úplně všech lidí, všech rodin, které přijímají děti a které je dobře vychovávají. Nicméně tento návrh je fěr. Je fěr, protože se týká těch, kteří zkrátka do systému odvádějí výrazně vyšší částky, a pak jsem přesvědčena, že je opravdu fěr, aby měli i větší podporu, protože de facto si to v těch odvodech, které do státního rozpočtu odvádějí, zaslouží. Ale opravdu, bavme se o tom, že je naší prioritou, aby se tady rodilo více dětí a abychom pro ty rodiny, které ty děti mají, vytvářeli co nejlepší podmínky a abychom i vyjádřili mnoha dalšími způsoby to, že si těch rodin, které mají děti a dobře se o ně starají, vážíme a že si jsme vědomi toho, že je to základní otázka naší budoucnosti. Takže určitě vážím si všech lidí, všech rodin, ale tento návrh je fěr.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V obecné rozpravě nyní vystoupí paní poslankyně Richterová, připraví se pan poslanec Kaňkovský. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Tak já bych nejdřív chtěla za stupínek znovu poděkovat panu kancléři, protože to je opravdu pro mě třeba nezbytnost.

A potom ještě jednu poznámku na úvod. Vážené kolegyně, vážení kolegové, teď je to jeden z velice mála bodů, kde vystupují převážně ženy, a vypadá to, že máme třeba vyrovnané zastoupení v té Sněmovně, tak to se mi taky líbí.

Ale k věci samotné. V podstatě to meritum věci, jak podpořit rodiny, aby se nebály mít víc dětí, aby chtěly mít víc dětí, je jasné, že je něco, na čem Pirátům hodně záleží, a já sama můžu mluvit z vlastní zkušenosti, že to opravdu není legrace. Ale

o čem asi budu mluvit hlavně, je to, že to hlavní téma je, jak líp skloubit nějaké zapojení do práce, nějaké udržení si kvalifikace a tu péči, péči o malé děti.

Takže úvodem příspěvku bych ráda zdůraznila, že vlastně ta diskuse by se dneska mohla zdát redukována čistě na peníze, čistě to zvýšení nemocenské dávky zvané peněžitá pomoc v mateřství, ale přitom to, o čem by diskuse měla být hlavně, jsou flexibilní a zkrácené pracovní úvazky, prostě ta co nejkvalitnější a co nejrozmanitější nabídka péče o malé děti, což mj. znamená zvýšení platů učitelek a občas i učitelů v mateřských školách. A pak máme samozřejmě dětské skupiny, jejich ukotvení, to, aby je náš stát podporoval dlouhodobě, aby nebyly jenom, dokud budou dotace z Evropské unie.

Čili úvodem zdůrazňuji, že z analýz, z mnoha studií vyplývá, že prioritní pro rodiny řekněme střední třídy a výš je spíš hlavní ten výběr, to moci si rozvrhnout čas mezi nějaký drobný úvazek a péči, právě mezi to udržení kvalifikace, udržení se nějakým způsobem v té společnosti, kde člověk byl předtím.

Já bych ráda uvedla příklad České spořitelny, která má už mnoho let skvělý projekt Čáp. Kdo to neznáte, je to vlastně jednoduchá věc. V minulých letech to bylo, že osmkrát ročně si zvali svoje zaměstnankyně na mateřské a rodičovské na jeden den na setkání do práce, říkali jim novinky, dávali jim školení, zkrátka osmkrát ročně jeden den na udržení kontaktu se zaměstnáním, na udržení kvalifikace – a samozřejmě hlídání zajištěno. Tento projekt je u nás ojedinělý a přitom třeba ve Velké Británii jsou přesně takovéto přístupy docela běžné. Tohle je přesně cesta, která by stála za podpoření. Třeba ve státní správě. Pokud vím, nic takového systémově podporujícího neexistuje.

A nyní k té centrální myšlence, jak vnímat to, zda ten symbol, to, že symbolicky podpoříme tím, že u jedné dávky nemocenského pojištění zrušíme redukcí, zrušíme to zastropování, zdali tím skutečně natolik přispějeme ke zvýšení porodnosti a k podpoře rodin. To je opravdu otázka, na kterou předložený návrh zákona nedává odpověď. Nenašla jsem tam odkazy na studie, které by ukázaly, že v zemích, kde je nějaký druh mateřské výrazně vyšší, se to promítá do porodnosti. Spíš se jeví, že skutečně porodnost ovlivňují ty možnosti sladování práce a péče. V situaci, kdy skutečně spousta rodin má obrovské problémy, když je na nemocenské ten z rodičů, který je živitel, který má také zastropovaný, také redukováný základ, a v situaci, kdy tohle je skutečně reálný problém, si nejsem jistá, že máme jít salámovou metodou a sahat do toho systému nemocenských dávek.

A poslední bod – taková praktická námitka. Představte si, jak byste se zachovali vy sami, kdybyste byli OSVČ a věděli byste, že plánujete dítě. Představte si, že jste dva lidé ve svobodném povolání a manželé se rok dva předem dohodnou, že tak zhruba by to dítě plánovali. Potom se skutečně v takovémto případě, pokud tohle přijmeme, nabízí cesta optimalizování, a sice psaní faktur prostě na tu ženu, aby mateřská byla ve výsledku co nejvyšší. Víam, že to teď zní možná nepříjemně, ale přesně takovouhle cestou nečekaných optimalizací by se tenhle návrh mohl vydat.

Takže prosím, bavme se o tom, jestli nějak zvýšit peněžitý příspěvek v mateřství a o kolik, ale určitě ne o tolik, jako je předloženo v tom navrhovaném návrhu. A myslím, že skutečně meritum věci je podpora péče o malé děti, podpora vůbec

podmínek, v nichž se staráme jako stát o děti v mateřských školkách, podpora toho, jaké platy mají tam ty učitelky, podpora dětských skupin. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní budou s faktickými poznámkami reagovat pan poslanec Kalousek, paní poslankyně Pekarová Adamová, pan poslanec Klaus v tomto pořadí. Pan předseda Kalousek je na řadě se svou faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dovolte jen stručnou reakci na moji předřečníci. My přece netvrdíme, a bylo by to zcela scestné, že natalita souvisí s hmotným blahobytem. Kdyby tomu tak bylo, tak prožívá euroatlantický prostor nebývalý porodní boom, zatímco nejchudší světové oblasti by pomalu vymíraly. Ono je to přesně naopak. Ale jde nám o to, že je to prostě nefér. Někdo platí jak mourovatý a bere potom skoro tolik jako ten, kdo platí velmi málo. A to v případě tak zásadní věci, jako je mateřská dovolená, je rovnostářství, které pokládáme za nefér. A myslíme si, že by ona maminka měla být oceněna zejména podle toho, kolik přispívá, nikoli podle rovnosti žaludku. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S další faktickou poznámkou paní poslankyně Pekarová Adamová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Dámy a pánové, jenom chci reagovat taktéž na předřečníci, jenom v trošku jiné rovině. Samozřejmě že jeden návrh zákona nemá ambici vyřešit celou rodinnou politiku v České republice. Je to nemožné. To bychom se teď tady museli bavit případně o koncepci, ale ani to není řešení, protože koncepce není zákon. Takže jsem si vědoma a souhlasím s tím, že velkou motivací třeba právě k přijetí dalšího dítěte do rodiny je pro tyto rodiny často právě možnost sladit pracovní a rodinný život, služby péče o děti atd. Naprosto s tím souhlasím a rozhodně podporuji i takovéto změny. Chystáme se předložit spolu s dalšími kolegy a kolegyněmi návrh zákona, který zase pomůže zřizování částečných úvazků a určité nespravedlnosti, která tam panuje, atd. Takže podporuji dětské skupiny, ostatně za několik dní tady ve Sněmovně pořádáme seminář se zástitou výboru pro sociální politiku, se kterým jsem přišla, s tou iniciativou, já, a organizujeme to vlastně právě za cílem toho, aby dětské skupiny lépe fungovaly, byla větší jejich dostupnost atd. Takže si myslím, že tohle všechno mohu jenom potvrdnout, že si to uvědomuji a že je to pravda, a zabýváme se i těmito věcmi, ale to přece neznamená, že potom takovýhle jiný nástroj bychom měli automaticky považovat za méně důležitý. To, že k tomu chybí studie dle vašeho, tak samozřejmě můžu případně dodat, ale není úplně obvyklé, abychom dodávali v rámci důvodové zprávy i takové rozsáhlé materiály. Samozřejmě není problém se v rámci dalších čtení a ve výboru bavit i o takovýchto zahraničních zkušenostech a praxi, jak funguje jinde.

Takže souhlasím s celou řadou toho, co tady zaznělo, ale nemohu souhlasit, že by to měl být důvod, proč tento zákon nepodpořit.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následuje faktická poznámka pana poslance Klause. Mezitím vás seznámím s tím, že pan poslanec Gazdík se omlouvá z jednání Poslanecké sněmovny z dnešního dne z důvodu návštěvy u lékaře. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Já také využiji faktickou poznámku k tomu, k čemu má sloužit, k reakci na moji předřečníci. Když jste tady uváděla příklady těch podnikatelů, jak budou spekulovat, na koho psát faktury, a ty vysoké manažery, tak vám řeknu osobní zkušenost. Já jsem vždycky jako manažer měl vysoké příjmy, nikdy jsme nedostali nic. A v životě, když jsme chtěli mít dítě, tak se to neodehrávalo na tom, co dělá, nebo nedělá stát. Takže trochu bych mírnil takovou tu tezi, že poslanci přijímají zákon a díky tomu mají lidé více dětí. Sociální dávky nemají být pro bohaté lidi, jako je to například u sociální dávky na bydlení, která většinou končí v kapsách podnikatelů s ubytováním. Ale tohle není sociální dávka. Toto je podpora rodin s dětmi. A rodiny, ať jsou chudé, bohaté, veliké, malinké, jsou všechny stejné, proto má být pro všechny stejná, proto tenhle zákon podpořím. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou nyní vystoupí paní poslankyně Richterová. Dále bude následovat faktická poznámka pana poslance Munzara. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Jenom velice stručně reakce na pana Kalouska. V podstatě řekl, když řekl, že se chováme nefér, pokud toto nechceme podpořit, že nefér je vlastně celá nemocenská, celý systém dávek nemocenského pojištění.

Ráda bych vrátila diskusi k otázce míry, že je to skutečně o tom, do jaké míry si dáme princip solidarity k principu zásluhovosti, princip toho, že jako společnost se tady bavíme o nějaké zhruba jedné miliardě a o tom, jak bude nejlépe využita, zda podporou právě třeba školek, dětských skupin, případně mikrojeslí, anebo přímo do kapes jednotlivých lidí. A to je diskuse o míře, nikoli o nějakých absolutních věcech. Takže pokud je celá nemocenská nefér, tak se neshodneme.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Munzara. Po něm jsou s faktickými poznámkami přihlášení pan poslanec Sklenák, Kalousek, paní poslankyně Langšádlová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Chtěl bych zareagovat na vystoupení, ale na to předchozí, paní kolegyně Richterové, která neposlouchá, prostřednictvím pana předsedajícího. (Poslankyně Richterová se baví se spolustraníky. Po upozornění obrací svou pozornost na řečníka.) Děkuji.

Paní poslankyně, mě překvapil závěr toho vašeho vystoupení. Já bych s vámi i souhlasil, že je potřeba se zamýšlet nad zkrácenými úvazky a nad podporou toho, aby se ženy mohly, pokud chtějí nebo pokud potřebují, aby se mohly vrátit do pracovního

procesu. Nicméně mě překvapila ta poslední poznámka o tom, že by mohlo docházet k optimalizacím, a proto to nepodpoříte. Mě fascinuje na tom ta permanentní nedůvěra k našim občanům, k našim lidem. To se opravdu nedotýká mého naturelu, to, co jste řekla, protože si myslím, že bychom měli v prvé řadě lidem věřit, a pokud my budeme věřit lidem, oni budou věřit nám. To zaprvé.

A zadruhé mi přijde tento návrh fěr, daleko víc fěr dát jednu miliardu, nebo oželeť jednu miliardu státního rozpočtu na pomoc střední třídě, která dává nejvíce do státního rozpočtu, na to, abychom pomohli jejich rodinám a jejich dětem. \přijde mi to daleko více fěr než například jízdné zdarma, které stojí šest miliard, osm miliard, co jsme viděli v médiích. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Seznámím vás s pořadím faktických poznámek. Poslanci Sklenák, Kalousek, paní poslankyně Langšádlová, pan poslanec Juchelka, paní poslankyně Richterová, pan poslanec Ferjenčík. Prosím pana poslance Sklenáka a jeho faktickou poznámku.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, pan poslanec Klaus řekl, že projednáváme zákon, který je podporou rodin s dětmi. A já si nejsem úplně jistý, jestli podpora rodin s dětmi by měla být řešena právě novelou zákona o nemocenském pojištění. Já určitě patřím k těm lidem, kteří výrazně podporují rodiny s dětmi, podporují pracující rodiny s dětmi. Jen připomenu, že v minulém volebním období jsem tady předkládal poslanecké pozměňovací návrhy, kterými jsme výrazně, ale skutečně výrazně zvýšili daňové úlevy pro pracující rodiny s dětmi. Zejména ti, kteří mají více dětí, tak skutečně to je významná pomoc. Schválili jsme tady řadu dalších legislativních opatření, která podporují rodiny s dětmi. Čili vůbec se nebavme o tom, že pracující rodiny s dětmi si zaslouží naši podporu a je potřeba je podporovat. V tom jsme ve shodě.

Ale uvědomme si, že zákon o nemocenském pojištění má nějaký příjem a nějaké výdaje a v podstatě, jak už název toho zákona napovídá, poskytuje určité plnění lidem, kteří jsou ve stavu nemocných, jinými slovy jsou ve stavu, kdy nemohou vykonávat svoji profesi, a z určitého pohledu jsou to i ty maminky těsně před porodem a po porodu. A uvědomme si, že pokud zvýšíme výdaje pro tuto skupinu lidí, tak se s tím budeme muset nějak vypořádat, ať už na příjmové straně, nebo na té výdajové krácením dávek někomu dalšímu. Čili můj názor je jenom ten, že bychom podporu rodin s dětmi zřejmě neměli řešit tímto zákonem.

A potom ještě jedna přátelská rada kolegyni, paní zpravodajce. Ona navrhovala prodloužit lhůtu na projednání na 90 dnů, ovšem učinila tak ve své zpravodajské zprávě. Je potřeba, aby to případně zopakovala v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Sklenákovi za dodržení času k faktické poznámce. A v těch budeme také pokračovat. Nyní pan poslanec Miroslav Kalousek s faktickou poznámkou. Hezké dopoledne a doufám, že budeme rychle. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já myslím, že mohu reagovat jak na paní předřečnici, tak na pana předřečníka. Samozřejmě že každý průběžný systém, ať už nemocenský, zdravotní, penzijní, má v sobě zabudovanou určitou míru solidarity a určitou míru zásluhovosti. A teď můžeme vést diskusi o tom, jestli je tam příliš mnoho rovnostářství, nebo příliš málo, a na to budeme mít každý trochu jiné názory. Ale o tom já teď nemluví. Já mluvím o tom, že jakkoliv je mateřská dovolená vyplácena účtne podle nemocenského pojištění a patří i do kategorie sociálních dávek, tak to proboha není nemoc. To není nemoc! A s tímhle pohledem bychom se na to měli dívat. A jestliže jsme si řekli, že je to nějaké procento z výplaty, kterou ta máma dostává, když porodí, tak by to procento měla dostávat bez zastropování, protože to je nefér. V případě penzijního a skutečného nemocenského pojištění ve slově nemoc už je to samozřejmě diskutabilní. Ale v případě mateřské trvám na tom, paní poslankyně, že mateřská není nemoc.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pokračujeme faktickou poznámkou paní poslankyně Heleny Langšádlové, připraví se pan kolega Juchelka také k faktické poznámce. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Ano, bylo tady řečeno, že máme více peněz dávat do dětských skupin, mikrojeslí, ano, ano, platí to. Ale musíme mít ty děti, které do nich budou chodit. A my zkrátka jsme v situaci, že tady není ani prostá reprodukce společnosti. My zkrátka vymíráme. A já to opravdu považuji za něco naprosto zásadního, co se týče naší budoucnosti. A ta situace je vážná. Já prostřednictvím pana předsedajícího mám velké sympatie k paní poslankyni Richterové, která dokáže úžasně spojovat a sladit svůj profesní a rodinný život. A určitě je tady mnoho otázek v souvislosti s prorodinnou politikou, které jsme řešili. Které jsme řešili i v době, kdy jsem byla předsedkyní komise pro rodinu a které určitě budeme řešit, a musíme na to pohlížet komplexně. Ale určitě třeba pro mě je otázkou, zda by ženy, které jsou na mateřské, neměly mít možnost třeba na malý úvazek pracovat, aby si ten kontakt zachovaly. Byla bych hrozně ráda, abychom si o tom povídali. To není na úkor těch dětí, je to důležitá věc. Ty ženy mnohdy chtějí aspoň na kousek úvazku pracovat a zůstat v kontaktu se svou profesí. Samozřejmě, že platí, že to, jestli máme nebo nemáme děti, je naše osobní rozhodnutí. Ale s obrovským celospolečenským dopadem.

A když jsem tady mluvila o tom Německu, tam totiž jsou v situaci, kde jsou země, například Hamburk, kde už třetina žen nemá děti. Víte, co to znamená ve společnosti, když třetina žen nemá děti? Já chápu, že se to může stát vždycky, a když je to v situaci, že ta žena třeba nemůže mít děti. Ale když třetina žen nemá děti v nějaké společnosti, tak to je obrovský celospolečenský dopad. A když se podíváte na to, kdo to je, tak jsou to ženy s nejvyšším vzděláním a příjmy. Není to špatné?

Já jsem přesvědčena, že to je špatně a že to pak už není jenom osobní otázka těch žen a rodin, ale týká se to nás všech a naší budoucnosti. A proto i tenhle návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Aleš Juchelka, připraví se také k faktické poznámce pan poslanec Ferjenčík. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji moc, pane předsedající, dámy a pánové, mockrát děkuji za slovo. Já můžu říct ohledně toho systému, zdali je fér, anebo nefér, já se domnívám, že to je samozřejmě otázkou jakési solidarity. Solidarity s těmi, kteří vydělávají více a kteří vydělávají méně. O tom se samozřejmě můžeme bavit, do jaké míry výška té solidarity je přípustná, anebo ne. My jsme samozřejmě s manželkou nezakládali rodinu proto, abychom nějakým způsobem počítali finance. Naopak, my jsme ji zakládali proto, že jsme se měli rádi, první, druhé, třetí dítě.

Domnívám se, že sladování rodinného a pracovního života závisí skutečně i na tom, jakým způsobem tu rodinnou politiku podporujeme komplexně, jako celek. Jakou máme dostupnost služeb ve svém okolí atd. Pokud se ale zaměříme třeba, ať už se jedná o nemocenské pojištění, když se vám narodí třeba třetí dítě jako nám, které je postiženo, manželka, která má tři vysoké školy, musí s tím dítětem zůstat doma, byla s dítětem doma 15 let. A péče o osobu blízkou, která s tím podle mě také souvisí, protože potom jde s příjmem opravdu rapidně dolů, i do budoucna z hlediska důchodu atd., tak toto je myslím třeba zase jiný problém v tom, abychom podporovali rodinné finance i v tomto duchu. Takže péče o osobu blízkou mi tady v tomto jakýmsi způsobem rezonuje z mého osobního pohledu.

Jinak se těším, že garančním výborem bude výbor pro sociální politiku, kde toto budeme probírat. Souhlasím s tím, abychom to samozřejmě v 90 dnech nějakým způsobem projednali.

A také chci říct poznámku k ostatním, kteří tady neustále mluví o ženách. Pokud má žena vyšší příjmy, tak znám rodiny, kde jde na mateřskou se o dítě starat muž. Jde na tzv. otcovskou. Takže pojďme říkat mateřskou i otcovskou. Protože pokud má žena v rodině vyšší příjmy, tak znám i rodiny, kde otec se o to dítě stará. Děkuji moc.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, byl jste těsně v limitu faktické poznámky. Nyní pan poslanec Ferjenčík také s faktickou poznámkou. Paní poslankyně Pekarová je po něm také s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jenom prostřednictvím pana předsedajícího vysvětlit kolegovi Munzarovi, jak jsme to mysleli s tou optimalizací. My vůbec nemáme nic proti tomu, aby živnostníci využívali legální možnosti, co mají, jak zaplatit na daních méně, pokud je to v souladu se všemi předpisy. My jsme pouze upozornili na to, že v případě, kdy partner a partnerka např. oba poskytují konzultační služby a mohou si vybrat, který z nich to bude fakturovat, a můžou to dělat zcela legálně a spolupracují a klasicky to probíhá, že jedno školení se píše na partnera, druhé na partnerku a snaží se, aby jim to vyšlo nějak rozumně, aby ty daně vycházely. A je to úplně v pořádku a nikdo proti

tomu nic nenamítá. Ale upozorňuji na to, že jednorázová změna toho systému na to, že umožní jednomu z nich čerpat následně 100 % toho platu, resp. velmi vysoké procento, může vést k tomu, že budou prostě ten rok a půl optimalizovat ti dva lidé tak, aby se jim to skutečně vyplatilo. Ostatně dneska už se to děje běžně. Ženy dostávají odměny, než jdou na mateřskou dovolenou, a je to úplně v pořádku. Já proti tomu vůbec nic nenamítám, jenom upozorňuji na to, že reálně hrozí, že potom ta dvojice s velmi výrazně nadprůměrnými příjmy po odchodu ženy na mateřskou dovolenou může dostávat v souhrnu vlastně více peněz než předtím, což asi kolegové napravo považují za žádoucí, ale já si nejsem úplně jistý, že to je ten stav, kterého chceme dosáhnout, když upravujeme ty parametry.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil vám čas k faktické poznámce.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Chtěli jsme upozornit na tenhle potenciální problém.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně Pekarová Adamová s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já jsem sice chtěla reagovat ještě i na něco jiného, snad to stihnu, v těch dvou minutách, ale teď musím reagovat na předřečníka, protože se nedomnívám, že to úplně takhle dopadne, prostřednictvím předsedajícího pane kolego. Ale pojďme se o tom bavit, nechme si toto zpracovat třeba případně podle konkrétních případů. Ono to není tak jednoduché u OSVČ. Samozřejmě, ten výpočet je maličko determinován tím, že mají maximální možnost odvodů a na nemocenské atd. Takže to bych řekla, že v této rovině asi nevyřešíme tady v prvním čtení, ale potřebujeme k tomu nějaké ještě lepší podklady.

Chtěla jsem ale reagovat na to, co tady říkal kolega Sklenák ohledně toho, že vlastně v minulém volebním období šla celá řada zákonů podpory, která byla směřována rodinám, např. právě daňové slevy atd. Chci upozornit na to, že daňové slevy máme druhé nejvyšší v rámci OECD. Už pomalu nemáme, kam je zvyšovat, nebo je to vlastně trošičku i proti smyslu toho, že rodinná politika se skládá ze tří pilířů. Ten jeden jsou právě daňové slevy a úlevy pro rodiny, to je samozřejmě v pořádku a je to konkrétní pomoc, druhý jsou právě služby pro rodiny, což jsme se tady také už toho dotkli, ať už jsou to jesle, dětské skupiny, můžeme se bavit o celé řadě dalších typů služeb, a pak je to samozřejmě dávková rovina a to jsou podpora formou rodičovské, jiných typů dávek. Opravdu tady tuto konkrétní, byť se jí taktéž říká dávka, nevnímám jako dávku v tom pravém slova smyslu jako třeba porodné, protože je opravdu rozdíl mezi tím, jestli je vázána na vaše předchozí příjmy v tom smyslu, jak je mateřská, nebo jestli je rodičovský příspěvek například pro všechny úplně stejně vysoký, jenom záleží na tom, jak si jej rychle vyčerpají, tak samozřejmě pak měsíčně se ta částka mění, ale v součtu je to 220 tisíc, je jedno, jestli jste předtím vydělával 150 tisíc, deset nebo jinou částku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, i vám skončila doba k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Munzar, který chce asi reagovat opět faktickou poznámkou, takže prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Ano, chci reagovat prostřednictvím vás, pane předsedající, na pana Ferjenčíka.

Víte, já to chápu, jak to myslíte, jenom my se lišíme skutečně ve vidění světa. Vy předpokládáte, že část lidí, manžel a manželka společně podnikají ve stejném oboru, mají dva živnostenské listy a může se tohle stát. Kolik těch lidí z většinové společnosti je a kolik z tohoto případu takovou věc udělá? To je opravdu velice marginální, minoritní případ. A my přece nebudeme dělat tady zákony a nebudeme se bát zákonů, protože nějaké malé promile by toto mohlo udělat. Tohle je přece zákon pro většinovou společnost. My musíme myslet na většinu lidí v této zemi. A skutečně to, co jste tady znovu zopakovali, ukazuje jednu věc. Vy přistupujete k lidem, a není to první případ, není to první případ názorů pirátské strany na to, že přistupujete k lidem s permanentní nedůvěrou. (Slabý potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce a máme tady ještě jednu faktickou poznámku paní poslankyně Richterové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Skutečně, já si myslím, že ta diskuse je o tom, abychom promysleli všechny aspekty té věci, a snažíme se, že jsme o tom přemýšleli, a to do hloubky, která si myslím, že by měla být samozřejmostí. O co jde nejvíc, je podívat se na to optikou toho, co znamená ta mateřská, tzn. šestiměsíční podpora. Co je naprosto klíčové, je to, jak vypadá podpora při té tzv. rodičovské, ty tři roky. Bavíme se tady opravdu o něčem, co je většinou šest týdnů před porodem a potom pět měsíců poté, ale to klíčové období, kdy se sniží příjmy a kdy mají lidé největší problémy, je ve skutečnosti období, kdy bychom mohli využít náš stávající rodičovský příspěvek, což je rovná dávka, prostě pro všechny stejná, a umožnit právě tu práci na částečný úvazek – a teď řeknu to, co dneska nejde – na té stejné pracovní pozici. Víím, že to je z hlediska právního složité, ale to je přesně ten druh věci, která je dneska strašně absurdní, že vy někde pracujete, tam máte vazby, umíte to, pak jste na té mateřské, jste s dítětem, začne mu být osm deset měsíců, mohli byste na jeden den v týdnu si třeba udržovat kvalifikaci a trochu pracovat, ale nemůžete, chcete-li mít tu rodičovskou, protože nesmíte být na stejné pozici. Takže tohle je moment, kdy si myslím, že jsme v těžkém problému jako společnost, že potom skutečně ty tři roky nedávají na rodičovské možnost nějak zůstat v kontaktu, jakou by logicky dávat měly. Takže tohle často – nedostupnost, reálná nedostupnost té péče o malé děti, neexistence dětských skupin, malá podpora kvalitních, rozmanitých školek, to jsou skutečně ty klíčové věci.

Já víím, bylo by to fajn, kdybychom mohli mít všechny takovou mateřskou, jako byl náš plat, samozřejmě by to bylo příjemné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, skončil vám čas k faktické poznámce. A tohle byl typický příklad zneužití faktické poznámky místo vystoupení v řádné rozpravě. Požádám vás, pokud chcete vystoupit v rozpravě, rozprava je otevřená. Faktickou poznámkou reagujeme na vystoupení jiného poslance. Připomínám zákon o jednacím řádu.

Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Pekarová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo, doufám, že teď neporuším jednací řád, protože budu reagovat na předřečníci, ale já chci vlastně tímto ujistit prostřednictvím předsedajícího, že i tohle vnímám a vím, že tohle je problém, to, co jste tady zmiňovala ohledně nemožnosti pracovat na stejné pozici. Tak vás tímto vyzývám, pojďme na tom zapracovat, je to jiný zákon, pojďme to společně předložit a není problém. Nemusíme ale tenhle návrh zastíňovat tím, že i v jiných částech rodinné politiky tady máme určité mezery, které je potřeba napravit, ale pojďme se o nich bavit samostatně ve chvíli, kdy je budeme skutečně řešit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Pekarové za faktickou poznámku i za dodržení času k ní. Vracíme se k řádně přihlášeným do rozpravy. Nyní pan poslanec Vít Kaňkovský, připraví se paní kolegyně Hana Aulická Jiřovcová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne, vážený pane předsedající. Vážený člene vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, rád bych vám sdělil postoj klubu KDU-ČSL k této předložené novele zákona o nemocenském pojištění. Poslanecký klub KDU-ČSL tuto novelu podpoří. Jsme přesvědčeni o tom, že stávající stav, kdy jsou středněpříjmové a výšepříjmové ženy diskriminovány a vlastně trestány za to, že mají před svým mateřstvím nikoli průměrné příjmy, je nepatřičný a myslíme si, že i v rámci toho, jak se vyvíjí demografický vývoj v naší republice a jaká je porodnost, která sice v posledních letech o něco narostla, nicméně stále nepokryje přirozený úbytek obyvatel, tak jsme přesvědčeni o tom, že stát je povinen dělat všechno pro to, aby se porodnost v naší zemi zlepšila.

Velmi dobře si uvědomuji, a už to tady zaznělo v několika obměnách, že toto je pouze jedno z možných opatření, a také bych ho určitě nepřeceňoval, ale na druhé straně je potřeba i těm nastávajícím maminkám říct, že v přístupu k tomu, jak si vážíme toho, že na sebe berou mateřství, neděláme rozdíl.

Hodně se tady diskutovalo o těch věcech, které je potřeba udělat v prorodinné politice, zazněla tady celá řada argumentů, celá řada věcí, které se v naší společnosti v tuto chvíli nedějí úplně dobře a pro ty rodiny jsou limitem v tom, aby si další dítě pořídily, byť já si myslím, že vždycky je to nakonec na osobním rozhodnutí. Nicméně je potřeba ty limity vidět. Hovořilo se tady o flexibilních úvazcích. Ze své praxe vím, že to skutečně je dneska pro ženy velmi zásadní problém, a pojďme se skutečně domluvit na opatřeních, legislativních i nelegislativních, která v tomto směru

uděláme. Ale jsou tady další věci, které ty rodiny limitují, a myslím si, že možná některé tady ještě nezazněly.

Tak jak já se bavím s lidmi okolo sebe, tak pro mladé rodiny je jedním velkým limitem to, když uvažují o tom, ne třeba jestli si pořídí první dítě, ale jestli si pořídí druhé nebo třetí dítě, je limitem dostupné bydlení, dostupné kvalitní bydlení. To jsou limitace, které mladé rodiny mnohdy odrazují od toho uvažovat o vícenásobném rodičovství, a to je také jeden velký úkol, který jsme bohužel třeba v minulém volebním období nezvládli dotáhnout, a je to velký úkol pro toto volební období, pro tuto Sněmovnu.

Takže klub KDU-ČSL podpoří tuto novelu. Jenom bych se chtěl přimluvit za to, abychom ve výborech diskutovali o parametrech toho zákona. Myslím si, že tam je třeba možná o některých úpravách uvažovat, nicméně propustíme tento návrh zákona do druhého čtení. Děkuji. (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vítu Kaňkovskému a nyní tedy řádně přihlášená paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová. Připraví se paní poslankyně Procházková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, kolegyně, kolegové. Dovolte mi, abych i já přispěla k tomuto návrhu novely v rámci diskuze. Myslím, že tady bylo opravdu řečeno mnohé, já se budu snažit být kratší, než je u mě zvykem. Každopádně si dovolím reagovat i na některá vystoupení, protože ne všechna si myslím, že se zakládají na pravdě, nebo možná je lépe něco narovnat.

Na začátku mi dovoluť říci, že u této skupiny pojištěnců může docházet k výraznějšímu propadu životního standardu oproti období před nástupem na mateřskou dovolenou, ovšem je potřeba rovněž vnímat, že účelem systému nemocenského pojištění je nahrazovat pouze přiměřenou výši ucházejícího příjmu, nikoliv kompenzovat ucházející příjem zcela, a to při uplatnění principu solidarity, tak jak už tady zmínila paní zpravodajka.

Musím také říci, že ze státního rozpočtu by tak bylo vypláceno vlastně více peněz, a zdůraznit, že v minulém volebním období byla zavedena například další otcovská, porodní péče, dlouhodobé ošetrovné a možná by, pokud se to podaří, mohlo dojít k tomu, že bude zrušena karenční doba. A jsou to veškeré velké výdaje, které mají právě dosah v rámci nemocenského pojištění.

A teď bych si dovolila možná hovořit k diskutujícím přede mnou. Omlouvám se, možná to vezmu hromadně. Nezlobte se na mě, ale vnímám tady, že opravdu děláme rozdílnost ve společnostech a upřednostňujeme určitou skupinu rodin. Jeden fakt. Musíme rozlišovat mateřskou dovolenou, která je zhruba šest měsíců, a rodičovskou dovolenou. Tam myslím, že si asi můžeme říkat, že při rodičovské dovolené, paní kolegyně Richterová je toho důkazem, se může pracovat, tam není žádná podmínka, že ne, protože kdyby nemohla, tak tady nesedí, a při mateřské dovolené, jak tady kolegyně Langšádlová říkala, že maminka si nebo rodič obecně může zvolit nebo by chtěl třeba pracovat, zůstat v práci stále, on ten rodič na mateřskou nemusí nastoupit. To je jeden holý fakt a já jsem toho zářným příkladem, také jsem nenastoupila. Takže

víceméně příjem, který doteď maminka nebo rodič obecně měl, tak ho může pobírat stále. Záleží, jak si potom zabezpečí péči o to narozené dítě.

Druhý fakt. Bavíme se o tom, že výdaje v nemocenském pojištění neustále narůstají a příjmy samozřejmě jsou stále na nějaké vlně, i když se teď zvyšují, nebo se snižuje nezaměstnanost, zároveň by se měly příjmy zvyšovat. To se bohužel až tak rapidně neděje. Ale je jeden fakt, který tady byl i v minulosti, proč se stále nepodařilo tedy zrušit zastropování na odvodech sociálního pojištění u těch nejbohatších? Proč se to stále nechalo, nepodařilo se to, a zároveň tady říkáme, že chceme tedy zvýšit u příjmů nad 70 tisíc? Tak si myslím, že zároveň s tím by mělo jít, ano, ale pojďme tedy zvýšit příjmy do nemocenského pojištění tím, že zrušíme ty stropy. U zdravotního pojištění se to podařilo.

A dovolte mi jenom říci, moje třiletá dcera také používá: maminko, je to fěr, není to fěr. Já vnímám, že tomu také velice rozumí, a chápu kolegyni, že to používá v rámci svého výrazu, ale myslím si, že opravdu bychom neměli upřednostňovat jednu skupinu obyvatel, a nechat to na rodičích, aby si svobodně zvolili, jakou péči a jakou formu chtějí svému dítěti dát.

A ještě jedna statistika říká, že bohaté rodiny opravdu nejsou ti tahači, kteří rodí. To opravdu nejsou! Je to právě střední třída a spíše sociálně slabí lidé. To je jeden holý fakt. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Haně Aulické Jírovcové, a než budeme pokračovat v rozpravě, pan poslanec Pavel Bělobrádek se přihlásil s faktickou poznámkou. Prosím, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. Můžeme vůbec jednat? Je tady někdo z vlády? Já budu pokračovat, to je vaše věc, pane předsedající.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já jsem vám začal měřit čas, pane předsedo, ale je pravda, že jsem to nezaznamenal. Požádám zástupce poslaneckého klubu hnutí ANO, aby někoho z vlády sehnal, a čas vám samozřejmě začnu měřit znovu, až se někdo z vlády dostaví. Nechci porušovat jednací řád a je pravda, že minimálně jeden člen vlády musí být na jednání.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Rodiny s dětmi zřejmě vládu moc nezajímají. Vláda maká jinde.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Čekáme. Já myslím, že omluv zase tolik není, abychom někoho z vlády sem nesehnali.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Mám kdyžtak počkat?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Počkejte, pane předsedo. Samozřejmě vám budu měřit čas nově, jakmile bude šance. Dobře. (Po chvíli vchází ministr Vojtěch.) Pan ministr zdravotnictví! Slovo má k faktické poznámce pan poslanec Pavel Bělobrádek. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji. Já nemám přesně ta data, ale myslím si, že právě to, co říkala paní poslankyně, přestává platit a že teď se mění ten poměr a lidé spíš s vyšším vzděláním a s vyššími příjmy teď mají dětí více, než bývalo dříve. Samozřejmě tady zůstávají skupiny těch, kteří mají příjmy velmi nízké a děti mají hodně pořád, ale střední třídy a nižší střední třídy, těch lidí, kteří do práce chodí a mají právě průměrné a podprůměrné platy, tak u nich děti nejsou tak časté, jako jsou právě v posledních letech u těch rodin, kde příjmy a vzdělání je vyšší. Já myslím, že to je věc, kterou jsem někde četl, takže možná by stálo za to se na to podívat. Ony ty sociologické trendy prostě existují.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pavlu Bělobrádkovi za faktickou poznámku i za dodržení času a budeme pokračovat vystoupením paní poslankyně Procházkové. Připraví se paní poslankyně Gajdůšková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Procházková: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Já bych se také připojila s takovou tou trošku do mlýna. Já určitě budu hlasovat pro propuštění do dalšího čtení, a to pro tyto argumenty.

Především já zastupuji tisíce sester a lékařek, které okamžitě po zjištění, že jsou těhotné, odcházejí na pracovní neschopnost. Tím se snižuje už před porodem jejich životní úroveň a pak ještě po porodu. Takže určité tyto sestry a lékařky, které mají příjmy střední, někdy i vyšší, si zaslouží pozornost.

Navíc je tady další argument. Jakmile se narodí dítě, každá rodina má okamžitě mnohem a mnohem vyšší náklady, protože dneska každé dítě, a čím víc jich je doma, tím větší náklady jsou, a tudíž souhlasím s tím argumentem, že se sníží životní úroveň. Je to tak.

Na druhou stranu ale bych si velice přála, aby v dalším čtení byly vypořádány všechny argumenty nebo požadavky paní zpravodajky Pastuchové na úpravu některých zákonů a dalších věcí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Procházkové. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Leo Luzar, připravena je paní poslankyně Gajdůšková. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych se zeptal vašim prostřednictvím své předřečnice – já jsem pozorně poslouchal její projev a zaujala mě tam jedna věc, když hovořila o tom, že zastupuje tisíce sester a lékařek – budu parafrázovat, omlouvám se, to není přesné – které ihned po zjištění, že jsou těhotné, odcházejí na nemocenskou a díky tomu jim klesá životní úroveň. Jinými

slovy, hned po zjištění těhotenství. Odcházejí z jakých důvodů? Z důvodu, že když je těhotná, už nemůže dále pracovat? Jinak se odchází šest týdnů před porodem, nebo kolik je tam ta lhůta. Čili jak je to chápáno. Zdravotnický personál ví, že když otehotní, okamžitě jít na nemocenskou, hlavně nepracovat, protože? Zkuste vysvětlit ten termín hned odchází na nemocenskou, protože v tomto pohledu to považují za zavádějící.

Druhá věc. Ono by se to z té skupiny, o které říkáte, že ji hájíte, týkalo asi pouze lékařů. U zdravotních sester s jejich příjmy, které mají, a v rámci tohoto návrhu, který je, dle mého názoru ony do toho vůbec nespadnou. Čili zase ta skupina, kterou tady říkáte, že hájíte, se silně omezí na ty nejvíce příjmové, a to jsou ty lékařky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Reagovat bude s faktickou poznámkou paní poslankyně Pastuchová jako zpravodajka. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Já bych chtěla reagovat na pana poslance Luzara prostřednictvím pana předsedajícího. Pokud to vnímám tak, tak já budu mluvit konkrétně a říkám, že to je špatně, ale sestra na záchranné službě, která zjistí, že je těhotná, tak prostě nemůže dále pracovat, ona nemůže jít do výjezdu, protože prostě někdo ji tam kopne do břicha a je zle. Takže ona musí zůstat okamžitě, ona nemůže jít na dispečink, protože tu práci nezná. Takže sestra na záchranné službě konkrétně, jakmile zjistí, že je těhotná, musí zůstat doma.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní ještě jedna faktická poznámka paní poslankyně Aulické Jírovcové. Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Dovolte mi, abych tedy ještě reagovala vaším prostřednictvím na paní zpravodajku. Já musím říci, že to chápu, ale to asi není to gros, co teď probíráme v rámci této novely. Je to situace nejen u zdravotního personálu, ale i v jiných oblastech a to by se mělo řešit zcela jinak. Ale bavíme se teď o novele nemocenského pojištění. To jen zdůrazňuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Paní poslankyně Procházková také ještě s faktickou poznámkou. Kolegyně Gajdůšková je jistě trpělivá, tak to vydrží. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Procházková: Moje faktická poznámka k oběma předřečníkům. Ano, je to tak, lékařka, ale i zdravotní sestra. Podotýkám, například zdravotní sestry z oddělení ARO, které je vysoce rizikové a infekční, odcházejí na rizikovou pracovní neschopnost. Často právě proto, že se jim sníží příjmy, odcházejí na rizikovou pracovní neschopnost co možná nejdéle a skrývají své těhotenství. Tím samozřejmě riskují změny v prvním trimestru na plodu a může se stát, že porodí

potom ne zrovna zdravé dítě. Takže ano, je to tak. A chápu, že to možná nesouvisí s touto novelou, ale já jsem to řekla jako příklad.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě jedna faktická poznámka, resp. dvě. Nejdříve pan poslanec Juchelka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Aleš Juchelka: Dobrý den ještě jednou. Já bych strašně moc nerad, aby se tato diskuse zploštila jenom na finance, abychom tady říkali, že mít děti nám snižuje životní úroveň v rodině, že mít děti je vlastně drahé. Není to tak. Mít děti je především radost v rodině. Tohoto bychom se hlavně měli držet. Nezplošťujme diskusi jen na finance, na náklady, na životní úroveň atd. Není to tak. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana poslance Leo Luzara. Připraví se k faktické poznámce Patrik Nacher. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Já se omlouvám za tu faktickou, ale přiznám se, trochu to nechápu. Těhotenství je nemoc? Já si myslím, že těhotenství není nemoc, čili když ty sestřičky nemohou vykonávat práci, na které pracují, protože je riziková, tak je to problém na straně zaměstnavatele, že jim nemůže nabídnout jinou práci a měl by dorovnávat to přefazení, ne že ji nutí jít na nemocenskou. Potom přejímáme tu reguli, že těhotenství je nemoc, a dochází ke zneužívání nemocenských dávek. Ona může pracovat. A jestliže může pracovat a zaměstnavatel, který ji nemůže nabídnout práci, ji nutí jít na nemocenskou, tak je to zneužívání toho systému, a to je úplně jiný problém, na který bychom se měli podívat, jestli nedochází k obcházení ze strany zaměstnavatele. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pan poslanec Patrik Nacher také s faktickou poznámkou. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, děkuji za slovo. Já jsem myslel, že k tomuto nebudu mluvit, ale musím reagovat na kolegyni Aulickou prostřednictvím pana předsedajícího. Já tady nebudu mít ekonomickou přednášku o míře solidarity, míře zásluhovosti atd. To by bylo nadlouho. Nicméně nepochopil jsem vůbec ten příspěvek, že se tady s tímto návrhem snaží předkladatel nadržovat nějaké skupině. Já tomu nerozumím. Protože zatím to je tak, že redukční hranice jsou nastavené v současné době, a také s tím máme osobní zkušenost u nás v rodině, takovým způsobem, že si myslím, že spíše ty středněpříjmové – o těch bych tady hovořil, ne že vy si vždycky vyberete ty, co mají sto tisíc a víc, o tom tady vůbec není řeč – jsou tím dnes bity. Takže mě by zajímalo – my se tady bavíme zatím o něčem, co ani neprošlo

do druhého čtení, a vy už hovoříte o tom, že někomu je nadržováno. Já si myslím, že tomu je přesně naopak. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Máme ještě dvě další faktické poznámky – paní poslankyně Procházková a paní poslankyně Aulická. Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Věra Procházková: K mému předřečníkovi Luzarovi prostřednictvím pana předsedajícího. Věřte tomu, že se stává velice často, že na odděleních ARO a v podstatě na všech odděleních, která jsou dnes riziková v nemocnici, otěhotní najednou dvě i tři sestry. A vy byste si představoval, že tyto sestry my pošleme do kanceláří? Protože na těch odděleních, kde je infekce, prostě dělat nemohou. To je jedna poznámka.

A druhá poznámka. Sestry, které pracují na ARO, které mají noční služby, které zvedají těžké pacienty, nejenom že patří do středněpříjmové skupiny, se službami opravdu mají přes třicet tisíc, ale to riziko pro ně v těhotenství je opravdu vysoké.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Procházkové. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Hany Aulické. K faktické poznámce se přihlásil ještě pan poslanec Svoboda. Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Dovolte mi, abych reagovala vašim prostřednictvím na kolegu Nachera. Bude to už určitě naposledy. Já bych jenom chtěla zdůraznit – já jsem reagovala na předešlou diskusi, která tu byla, protože víceméně se tady hovořilo o vysokopříjmových rodinách, a musím říci, že i ta novela hovoří právě o umožnění vysokopříjmových rodin, a je tam zdůrazněno, že tam je nejvíce těch rodin, na které to dopadá. Ale já jsem především reagovala na předešlou diskusi.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Aulické za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Bohuslava Svobody, potom řádně přihlášená paní poslankyně Gajdůšková. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Problematika neschopnosti lékařů a zdravotníků v době těhotenství je problematika nesmírně složitá. Já o tom něco vím, zabývám se tím celý život. Rizika, která to povolání přináší, jsou velika a vyhnout se jim je velmi obtížné. Je to jenom typická ukázka toho, o čem bychom v tuto chvíli neměli diskutovat, protože teď diskutujeme o tom, jestli ten zákon půjde do druhého čtení. Jenom tento problém je tak závažný, že si ten zákon zaslouží, aby prošel do druhého čtení, a tam si o tom můžeme povídat a já vám pak můžu třeba asi tak půl hodiny říkat, jaká je problematika neschopnosti v těhotenství, v jeho prvé fázi, v jeho druhé fázi, jaký to má dopad pro ty pacientky,

to jejich přeřazení, jak nejde to přeřazení udělat, a můžeme to řádně probrat. Tady, budeme-li to probírat v aktuálních poznámkách, je to naprosto nesmyslné.

Moje výzva je, pojďme ten zákon pustit do druhého čtení a o tom všem si můžeme popovídat. Je to nesmírně, nesmírně důležitá věc, která pomůže i gynekologům, protože jejich práce v této oblasti je více než obtížná a riziková.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Ještě než budeme pokračovat další faktickou poznámkou paní poslankyně Richterové, přečtu omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se pan poslanec Řehounek mezi 12.30 až 14.00 z pracovních důvodů. Nyní tedy faktická poznámka paní poslankyně Richterové a stále čeká paní poslankyně Gajdůšková. Máte slovo, paní poslankyně, k faktické poznámce.

Poslankyně Olga Richterová: Jenom v reakci na tu diskusi, abych neporušila jednací řád, bych ráda zdůraznila, že není pravda bonmot, že už bylo slyšet mnoho dobrých a zajímavých řečí ve Sněmovně, ale ještě žádná, která by ty ostatní přiměla změnit názor. Já třeba jsem nabyla přesvědčení z té diskuse dnes, že skutečně je dobré se o tom bavit dál ve druhém čtení, a jsem ráda, že ta diskuse je takhle věčná, a děkuji za to. (Potlesk v části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Gajdůšková, která trpělivě čekala, až skončí faktické poznámky. Prosím, paní poslankyně, máte slovo, připraví se paní kolegyně Maxová.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, už mi trochu vzali vítr z plachet pan Svoboda a paní Richterová, protože když jsem tak trpělivě tady čekala přes faktické poznámky, tak jsem si musela ještě potvrdit to, že je dobře, že tento návrh zde je, protože je vidět, že diskuse je potřebná a je důležitá. Takže díky za to předkladatelům.

Já se přiznám, že to mám vždycky nastavené tak, že nevím, co by mělo být hodno větší podpory, než jsou děti. A propopulační politika, a já už jsem o tom mluvila myslím posledně u školského zákona, prostě i z analýz, které dělali sociologové, funguje právě u těch víceméně středně příjmových rodin. Tam ti lidé skutečně přemýšlejí, jestli to další dítě, především další dítě uživí, jestli se o ně dokážou postarat atd. Takže každý krok, který těmto skupinám pomůže, který je podpoří v péči o děti, je dobře, protože znamená, a znova to tady opakuji, že ti rodiče potom mají tolik dětí, kolik skutečně chtějí. A zase analýzy říkají, že většina rodin si přeje kolem těch dvou dětí, ale jak znám ta čísla, tak většina rodin u nás má, nebo největší procento rodin má pouze jedno dítě a to prostě není dobře.

Debata ale i k tomuto návrhu zákona by měla možná být i o tom, jestli není přežitě skutečně to, že platíme mateřskou dovolenou nebo rodičovskou dovolenou dneska z nemocenského pojištění. To je skutečně asi k debatě, protože i argumenty, které tady byly i od mých kolegů v tom smyslu, že pokud to tady navýšíme, tak nám

to bude chybět někde jinde, a přitom, jak říkal pan docent Svoboda prostřednictvím pana předsedajícího, tak těhotenství, mateřství je fyziologický stav, to není nemoc, neměla by být nemoc. Takže debata je možná i na toto téma. A samozřejmě určitě debata musí být o těch parametrech, tak jak je to navrženo. Ale to neuděláme nikde jinde než ve výboru a prostě v případech, že to pustíme do druhého čtení.

Takže já se přimlouvám za to, abychom tento návrh propustili do jednání na výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Gajdůškové. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Věry Adámkové, stále je připravena paní kolegyně Maxová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já si myslím, že to je opravdu hodné naší pozornosti, protože to je velmi důležitá a zajímavá problematika. A jenom co se týče těch příjmů, kde byl strach, abychom se náhodou nestarali o ty vícepríjmové skupiny – viděli jste nástupní platy lékařů a sester? Nebojte se, ty jsou opravdu spíše v dolní části toho spektra, které se pobírá, takže nástupní plat je okolo 21 000 a opravdu se domnívám, že to není vysokopříjmová skupina. Takže se věnujme tomuto tématu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Adámkové za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Radka Maxová, připraví se paní poslankyně Balašíková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, jenom v krátkosti. Myslím si, že každý jsme zodpovědný za svá rozhodnutí, za svou rodinu, ale pokud se rodina ocitne v určité životní situaci, stát by jí měl pomoci nebo nějakým způsobem ne se o ni postarat ve sto procentech, ale samozřejmě ji nějakým způsobem zabezpečit. Mezi toto samozřejmě počítám nějakým způsobem problematiku, kterou řešíme dnes.

Princip zásluhovosti a solidarity samozřejmě by měl být zachován, nicméně je také potřeba se podívat na zásluhovost i v důchodovém systému. Je pravda, že nemocenské pojištění bylo v minulém volebním období v přebytku, nicméně díky našim legislativním úpravám, ať je to otcovská, dlouhodobé ošetřovné, či zvýšení podpory v dlouhodobé nezaměstnanosti, tento účet vyčerpaly a je otázka, ačkoli je to jeden z nejlépe vybíraných účtů, jestli budeme i letos v přebytku. V rámci Evropské unie se můžeme chlubit daňovými úlevami pro rodiny, jsme na místě číslo jedna možná i v celém světě. Na druhou stranu podle Evropské unie máme velký deficit, co se týká podpory rodin v rámci předškolního zařízení, v podstatě nedostatku míst, jeslí, dětských skupin, a dále samozřejmě v podpoře flexibilních úvazků, sdílených míst, částečný home office atd.

Za sebe si myslím, že je potřeba tento sněmovní tisk propustit do druhého čtení, a to z mnoha důvodů. Musíme se bavit o podpoře rodin. Ve výboru pro sociální politiku, myslím, že i teď díky změně názoru Pirátů, že chtějí propustit do druhého

čtení, a díky tomu, že komunistická strana nedala návrh na zamítnutí, předpokládám, že bude velká debata, a to minimálně o výši té redukční hranice. Myslím si, že i paní předkladatelka je ochotná se o výši této redukční hranice bavit, abychom našli nějakou společnou cestu.

Samozřejmě v neposlední řadě je potřeba řešit prarodinnou politiku opravdu systémově, ačkoli to slovo nemám úplně ráda, ale musíme řešit přídavky na děti, rodičovský příspěvek, podporu předškolního vzdělávání, podporu částečných úvazků a mnoho dalších věcí, ale ne úplně tak, jak byla schválena prarodinná koncepce v minulém volebním období. A protože předpokládám velkou diskusi, jak vnímám tady od kolegů, minimálně na výboru pro sociální politiku, navrhuji, abychom prodloužili lhůtu na jednání ve výboru o 20 dnů, to znamená na 80 podle jednacího řádu. A jsem i ráda, že kolegyně Procházková upozornila na to, že v rámci projednávání ve výboru musíme napravit některé nedostatky, které byly zmíněny ve zpravodajské zprávě, a velmi intenzivně pracovat jak s Ministerstvem financí, tak s Ministerstvem práce a sociálních věcí na najetí kompromisu. Takže se přimlouvám za propuštění do druhého čtení a děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Radce Maxové. Ještě než dám slovo paní poslankyni Margitě Balaščíkové, konstatuji, že pan poslanec Kolovratník má náhradní kartu číslo 5.

Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Margita Balaščíková: Dobrý den, kolegyně a kolegové. Já bych se jenom chtěla připojit k těm, kteří diskutují, že to opravdu není nemoc, ale musíme nějakým způsobem ty maminky ochránit. Ono se to smršlo, že teď hlavně hovoříme o zdravotnictví, ale já bych chtěla ještě dát jiný pohled na zaměstnavatele, protože jsou určitě odvětví, kde kdy žena otěhotní, přestouže je zdravá, schopná práce, tak máte problém, kam s ní, protože tady se neříká, že musíte dodržovat bezpečnost a ochranu zdraví při práci. A zrovna zemědělství je opravdu obor, kde musíte tu ženu okamžitě umístit jinam. A řekněme si, když vám otěhotní tři čtyři ženy, vy jim nejste schopen v tomto odvětví dát jinou práci. Nejste. Vy máte problém vůbec sehnat za ni náhradu. A jestliže stát nepomůže těmto typům zaměstnavatelů a o tu maminku se nepostará, protože ona určitě jde i s platem dolů, tak je to problém. A já bych chtěla, abychom se podívali na tuhle záležitost i z té druhé strany. Jestliže chceme podporovat vůbec prarodinnou politiku, tak pak musíme umět podpořit vlastně i ty zaměstnavatele a nějakým způsobem to pošetřit. A neberme prosím to, že všichni chtějí ten náš systém využít. Není to pravda. A mohu vám říct, že mně se to jako zaměstnavateli stalo a měla jsem co dělat, abych vůbec toho pracovníka nahradila. Vždyť pořád tady hovoříme o tom, že ti lidé nejsou, že my bojujeme s tím, že nemáme zaměstnance, a já přece jestliže mám pět pracovníků THP, tak já tam pět zaměstnankyň nedám do kanceláře, to za prvé. A za druhé, oni ani nemají vzdělání na jakoukoliv řekněme tu kancelářskou práci.

Takže prosím, podívejme se i z tohoto úhlu pohledu na to, že tento zákon určitě své opodstatnění má. Prodiskutujme to v podvýborech, ve výboru a neříkejme, že je

to jenom využívání sociálního systému. Není to tak. Já jsem také měla tyhle problémy a mohu říci, že to byli lidé, kteří chtěli pracovat, chtěli být v práci, protože ta matka jde okamžitě s platem dolů a není to pro nikoho příjemné, a jestliže chceme podporovat porodnickou politiku, tak musí stát umět pomoci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Margitě Balaščíkové. Nyní dvě faktické poznámky. První je pana poslance Jiřího Bláhy a připraví se pan kolega Milan Brázdil. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Bláha: Dobrý den, kolegové. Já bych jenom navázal na slova kolegyně a trochu bych to upřesnil s tím, že jdou matky dolů s penězi v okamžiku, kdy jsou těhotné, tak to se nezakládá na pravdě. Zaměstnávám 200 lidí a opravdu s tím mám ty samé problémy, že když mi otěhotní pekařka na noční, musím ji přearadit na jinou práci. Ale dnešní systém je vytvořen tak, že opravdu se jí to dorovná na výši jejího platu. Takže normálně ten zaměstnanec jde sice na firmě s platem dolů, ale sociální správa to tomu zaměstnanci dorovná. Takhle to funguje, a pokud má někdo nějaké jiné údaje, tak si to poopravte u svých účetních a předělejte, je to špatně. Už dneska ten systém je takhle ošetřen, že kdo jde na mateřskou a jde pracovat nebo chce pracovat, což je opravdu v malé části, většina žen okamžitě jakoby jde na tu nemocenskou, nebo aspoň v mém oboru se to tak děje. Tak ty, které chtějí pracovat, a já je kvituji, tak jim vytvoříme podmínky, přearadíme je. A třeba si nevydělají tolik, kolik by si vydělaly normálně, ale sociálka jim to doplatí.

Děkuji. (Slabý potlesk z levé části jednacího sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Bláhovi. Ještě než dám slovo k faktické poznámce panu poslanci Brázdilovi, konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Od 11 hodin se ze zdravotních důvodů omlouvá pan poslanec David Kasal.

Nyní pan poslanec Milan Brázdil. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Milan Brázdil: Na závěr. Já bych chtěl reagovat na mnoho předřečníků. Je nás málo, vymíráme. Lidi, milujme se a množme se, a klidně i doma! (Oživení.) Ale prosím, ne porody doma. Ten akt příchodu na svět by měl být bezpečný a měl by být v nemocnicích, v porodnicích. To jenom tak na závěr z pohledu tedy lékaře, abychom nemuseli jako přednemocniční péče jezdit k vám a aby nás zbytečně neubývalo. Tedy, děkuji za pozornost. (Potlesk a hluk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Brázdilovi. To byl poslední přihlášený do rozpravy a ptám se, jestli se někdo další hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu končím. A ještě než se zeptám na závěrečná slova – je zájem? Ano. A než udělím slovo paní poslankyni Pekarové Adamové, tak požádám sněmovnu o klid. Je tady nesmírný hluk a byl bych rád, abychom to projednávání završili v důstojném prostředí. Děkuji.

Máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji moc za slovo a zároveň dovolu, vážené dámy, vážení pánové, poděkovat i za tu diskusi, protože si myslím, že byla korektně vedená v naprosté většině případů a také byla velmi věcná. A hlavně podle mého názoru ukázala, že opravdu nás rodinná politika zajímá a že nám není lhostejné, jak se daří českým rodinám. Takže za to děkuji a děkuji za vyjádření třeba pochybností, za kritiku, která tady zazněla, i za konkrétní upozornění na nedostatky, protože jsem si teď tedy vědoma toho, že samozřejmě máme i co opravit v tom zákoně. To není tak, že bychom tedy na tom nemohli pracovat dál. Budu velice ráda, když se podaří tedy právě při dalších projednáváních ve výboru zejména se zaměřit na některé třeba věci, které jste tady zmiňovali. A hlavně budu moc ráda, když se zaměříme i na ty další oblasti rodinné politiky, které tady také jsme mnozí zmínili. Ať už to bylo ohledně sladění rodinného pracovního života, částečných úvazků, ať už to byly otázky rodičovské nebo nemožnosti pracovat ve chvíli, kdy pobírám mateřskou na stejném pracovním místě u stejného zaměstnavatele atd., celá řada věcí, které vidíme podobně, nebo vidíme, že v tom systému jsou nějaké nedostatky.

Já bych chtěla ještě závěrem říci, když tady zaznívalo od některých kolegů, zejména tedy z KSČM, že tady dochází k jakémusi dělení lidí na určité sorty. Já si myslím, že naopak, že tady tohle je právě o tom, že bychom chtěli určitou nespravedlnost, která je vůči určité skupině těch příjemců zrovna této podpory v současně době, tak ji chceme napravit a chceme vlastně ten systém učinit pouze spravedlivější. O tom to je. Podpořme tedy spravedlivější vyplácení mateřské, podpořme tím české rodiny, podpořme tím naše vlastně matky a otce. Budu moc ráda, když veškerou další debatu povedeme právě v těch výborech, tak jak si myslím, že si tento návrh zaslouží. Já vám za to děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Pekarové Adamové. Ptám se, jestli paní zpravodajka má zájem – nemá zájem o závěrečné slovo. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání, protože v rozpravě nepadl žádný návrh na vrácení ani na zamítnutí. Přesvědčuji se u paní zpravodajky, že mám pravdu, protože jsem neřídil celou dobu ten bod. (Zpravodajka souhlasí.) Takže je to pravda a můžeme se tedy tím návrhem na přikázání zabývat. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázat jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak.

Můžeme rozhodnout v hlasování číslo 58 o přikázání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 58 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 58: z přítomných 167 pro 153, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Paní zpravodajka se hlásí. Máte slovo, paní zpravodajko.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Já bych navrhla přikázání do komise pro rodinu a rovnost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, čili přikázání do komise pro rodinu a rovné příležitosti.

O tom rozhodneme v hlasování pořadové číslo 59, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Děkuji. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 59: z přítomných 168 pro 155, proti 3. I tento návrh byl přijat.

A nyní tedy je návrh na prodloužení lhůty k projednání, který byl uplatněn v rozpravě po té debatě, a to je na 90 dnů. S tím musí vyslovit souhlas navrhovatelka. Já předpokládám, že bude souhlasit jenom s 80, proto bude podle zákona o jednacím řádu požadovat, aby to bylo prodlouženo jenom o 20 dnů.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Přesně to jsem chtěla říct, že bych tady v tomto případě upřednostnila prodloužení jenom na 80 dní. Myslím si, že ten rozdíl deseti dnů už nebude hrát tak významnou roli.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Já tomu rozumím. Nechtěl jsem napovídat, ale očekával jsem takové vyjádření, protože ani v závěrečném slově jste, paní zástupkyně navrhovatelů, nenamítla proti tomu návrhu.

Čili budeme hlasovat o prodloužení lhůty k projednání o 20 dnů na celkem 80 dnů v rámci druhého čtení.

Rozhodneme v hlasování číslo 60, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro prodloužení lhůty k projednání o 20 dnů. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 60 z přítomných 168 pro 159, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Děkuji paní zástupkyni navrhovatelů, děkuji zpravodajce a konstatuji, že návrh byl přikázán výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu, dále byl přikázán stále komisi pro rovné příležitosti a rodinu a lhůta k projednání byla rozšířena na 80 dnů. Tím končím bod číslo 19 a předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobré dopoledne. Nyní přistoupíme k projednávání dalšího návrhu. Jedná se o

20.

**Návrh poslanců Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové,
Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy
a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb.,
občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 86/ - první čtení**

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 86/1. Prosím, aby za návrhatele předložený návrh uvedl poslanec Dominik Feri. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Velmi děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, přeji vám hezký den a dovoluji mi, abych uvedl sněmovní tisk 86, novelu zákona číslo 99/1963 Sb., občanský soudní řád. Ve zkratce se dá říci, že se jedná o zrušení přisedicích u okresních soudů v pracovních věcech.

Zákon o soudech a soudcích stanovuje, jakým způsobem jsou tyto věci projednávány, jak vypadá senát. Sestává z předsedy senátu, to znamená ze soudce profesionála, a ze dvou přisedicích. OSŘ, to je ten zákon, který chceme novelizovat, pak specifikuje, v jakých případech se v rámci civilního řízení u okresních soudů jedná v senátu. Jsou to věci pracovní a dále jsou to věci, u kterých to stanoví zákon. Takový zákon bohužel, nebo naštěstí nemáme, a proto je rozhodování senátu v civilním řízení omezeno na pracovní věci, pracovněprávní věci, kterých je v úhrnu přibližně asi pět procent z celkové agendy. Tento záměr není nijak nový, zabývalo se jím Ministerstvo spravedlnosti už dlouhou dobu, v roce 2010, zároveň i toto Ministerstvo spravedlnosti si s myšlenkou zrušení přisedicích pohrává, pohrávalo. Zmíňme třeba kapitolu z Bílé knihy justice z roku 2016, o které ale poměrně dlouhou dobu nebylo slyšet. Nevím, v jakém je to stadiu, a budu rád, když to zde přítomný ministr spravedlnosti Robert Pelikán posléze vyjasní a přiblíží.

V každém případě, a vychází z toho i právě ona Bílá kniha justice tohoto ministerstva, byly osloveny soudy, aby podaly nějaké stanovisko, aby poreferovaly o tom, jak fungují přisedicí v rámci civilního řízení a jestli je to řešení funkční, nebo jestli to je naopak řešení už dávno přežité. Z připomínek, které došly, se dá vlastně nějakým způsobem dohromady dát těch pět nejčastějších záležitostí, které jsou s přisedicemi a s rolí přisedicích v civilním řízení spojeny. To je asi těch pět základních důvodů, proč chceme tento zákon změnit.

Tím prvním důvodem je, že o výkon funkce přisedicích není dlouhodobě zájem. Jestli jste se někdo účastnil takového řízení, víte, že přisedicí jsou velmi často již v důchodovém věku. Pro vaši představu, z 5 600 přisedicích, kteří v současné době působí na okresních a krajských soudech, jich 60 % je ve věku nad 60 let, dokonce významná část z nich je ve věku nad 70 let, což je maximální hranice výkonu funkce povolání soudce. To znamená, že to je dlouhodobý problém. Ostatně i proto ministerstvo naznačilo, že je potřeba nějakým způsobem tento systém revidovat.

Dalším důvodem je, že řada přísedících k tomuto přistupuje poměrně velmi líně. Nepovažují svoji roli za nic zásadního. Přistupují k tomu velmi formálně, a co je větším problémem, je skutečnost, že se vůbec nedostavují občas bez omluvy k jednotlivým jednáním. Dokonce jsem zaznamenal případ kárného řízení, který vedl kárný senát Nejvyššího správního soudu, a týkalo se to toho, že mělo být nařízeno jednání v 16 hodin, ale bohužel nebyl přítomný žádný z přísedících, a v té situaci soudkyně zjevně asi v dobré víře rozeslala posléze rozsudky bez toho, aby byl podepsán protokol atd., bylo s tím poměrně dost nemilého a nešťastného. Takže to je poměrně zásadní problém. A je s tím spojený i problém kolize například. Byly s tím i zkušenosti u Ústavního soudu týkající se s právem na zákonného soudce podle Listiny, kdy se soudy občas snažily rozšířit ten seznam, nebo to neurčovaly rozvrhem práce, kde je přísedící. Takže to je druhá poznámka.

Třetí poznámka se týká účasti přísedících ve smyslu jejich aktivity u soudu. Jsou mnozí, kteří k tomu přistupují velmi zodpovědně, velmi aktivně a jsou si vědomi toho, že v rámci právě toho senátu dva mohou přehlasovat jednoho. To znamená, dva soudci z lidu, dva laici, dva přísedící mohou přehlasovat předsedu soudu. Takových případů je dost, řekneme odborně vzdělaných a schopných přísedících, ale není to vždycky pravidlem, většinou je ta role opravdu velmi pasivní.

A s tím souvisí až přespřílišná neobdobnost. Přísedící nemá ze své podstaty být někdo, kdo má diplom z právnické fakulty. Má to být původní záměr, někdo, kdo jistým způsobem dodává takovou laickou spravedlnost, kdo odstraňuje soudcovskou hrubost, ale z těch případů, které se zaznamenaly, se ukazuje, že soudce, předseda senátu, musí mnohdy poučovat až nad míru ty přísedící a ti jsou vlastně pouze v jeho vleku.

Posledním důvodem, a už jsem to trochu naznačil předtím, je to, že soudce nemůže vydat žádné rozhodnutí. To znamená, nemůže žalobu odmítnout, nemůže vydat platební rozkaz, aniž by byli přítomni přísedící, a ve chvíli, když tam nesedí, když tam nejsou, tak se to řízení vleče. Ostatně, to je ten z těch hlavních důvodů. To znamená, v dílčích případech může toto odstranění podle nás přežitého ustanovení zrychlit soudní řízení.

Tolik v úvodu a těším se na rozpravu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Pavel Blažek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za slovo. Myslím, že vše bylo řečeno. Vládní stanovisko asi odůvodní pan ministr Pelikán, předpokládám. Protože ten mladý muž, pokud byste ho nepoznali, tak to je pan ministr Pelikán, protože když už v té vládě není Bělobrádek, tak tam musí být aspoň holobrádek, jak vidím nový image.

Já myslím, že vládní stanovisko řekne pan ministr a za navrhovatele to bylo vyčerpávající. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji zpravodaji panu poslanci Pavlu Blažkovi. Nyní otevírám obecnou rozpravu, kde mám dva přihlášené. A teď se musím zeptat pana předsedy Chvojky, zdali s přednostním právem, nebo řádně, protože je pan ministr Pelikán. Takže využijete svého přednostního práva před panem ministrem. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já se omlouvám panu ministrovi Pelikánovi, ale opravdu jsem se hlásil dřív než on. A myslím si, že zčásti, nebo z velké většiny budu říkat to, co on možná také bude říkat, takže mě pak může doplnit.

Já bych chtěl reagovat na ten návrh kolegy Feriho a dalších, který se týká toho, že se zruší funkce přísedících u soudu v pracovněprávních věcech. Já bych se chtěl přiznat k jedné věci. Z celého právního řádu a z celého právního systému mám nejradši právo pracovní. Mně vždycky přišlo, že to je právo, se kterým se člověk v reálném životě, mimo práva občanského samozřejmě, potýká nejvíce.

Většina z nás chodí a naši příbuzní chodí, nebo chodili, nebo budou chodit do zaměstnání, které je regulováno pracovním právem. Samozřejmě v rámci pracovněprávních vztahů dochází k různým sporům, ať už to máte neplatnost výpovědi z pracovního poměru, či nějaká žaloba, která se týká např. nevyplacení mzdy, těch sporů je hodně. A smysl tenkrát toho, proč jsou přísedící v řízení o pracovněprávních sporech ustaveni do rozhodování těchto sporů, je přece velmi jednoduchý. Je tady potřeba, aby byl zakotven laický prvek, který u jiných věcí zakotven být nemusí. A já si myslím, že je velmi dobře, že tam institut toho laického prvku je.

To, co říkal kolega Feri, s tím já naprosto souhlasím, že tam jsou jenom staří. Ale to neznamena, že je na tom něco špatného, že jsou ve funkci přísedících jenom staří lidé. Problém je, a možná na to by mohl odpovědět pan ministr, že přísedící jsou velmi chabě odměňováni. Tam je mizivá odměna za výkon této podle mě velmi důležité funkce a to je možná i problém, proč tam jsou jenom tito starší lidé, kteří jsou jinak na důchodu a v podstatě to mají jako koníček.

Chtěl bych říci, že navrhuji, aby tento návrh byl zamítnut v prvním čtení. Já si myslím, že tak jak konstatovala vládní legislativa, že za prvé není koncepční, tzn. proč rušíme funkci přísedících u těch pracovněprávních sporů – říkáme, že jsou tam staří lidé, což si nemyslím, že je problém a že je to k ničemu, a zároveň je necháváme v těch trestních věcech. Takže to je nesystémovost, nelogika toho návrhu. A za druhé si myslím, že funkce přísedících v pracovněprávních sporech by bylo dobré zachovat, že je to dobrá věc. Přísedící podle mého názoru v pracovněprávních sporech mohou vnést do rozhodování soudů určitý vhled do reality. Soudce totiž – a to nemyslím nějak zle – po dvaceti letech sezení na soudu a souzení vůbec nemusí tušit, jaká je praxe v soukromých firmách, a to by mohli vědět právě ti přísedící. To je vlastně jejich hlavním smyslem, aby do soudního řízení vnesli svoji životní zkušenost.

Dámy a pánové, jak jsem říkal, navrhuji, aby byl návrh zamítnut, a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Registruji návrh na zamítnutí od pana poslance Chvojky. A nyní s přednostním právem pan ministr Robert Pelikán. Pardon, mám tady faktické poznámky. To se tedy omlouvám, ale tady mi naskočila faktická poznámka. Prosím, takže pan poslanec Feri a následně tady mám faktickou poznámku od pana poslance Františka Váchy.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pan ministr to pak jistě vyčerpávajícím způsobem odůvodní. Dovolím si zareagovat.

Naprosto souhlasím s panem předsedou Chvojkou, že je potřeba přisedící lépe ohodnotit. A když tento návrh projde, tak se rozšíří trochu prostor, protože okresní soudy spotřebují, nebo vyžadují největší množství přisedících, ty krajské, to už jsou drobné proti tomu. Když se tato agenda ubere, tak pak bude nutnost méně přisedících a třeba o to více se budou moct zvýšit odměny přisedících, které jsou opravdu tristní. Děkuji panu ministru Pelikánovi, že se snažil té nápravě nějakým způsobem prospět.

A ještě, jestli to stihnu tedy v čase, tak pracovněprávní vztahy vyvěrají, nebo jsou založeny vztahem mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem. A je nutné zmínit, že naprostá většina přisedících jsou spíše zaměstnanci než zástupci zaměstnavatelů. Ostatně v rámci debat o zrušení přisedících na okresních soudech v civilu se mnohokrát poukazovalo na zahraniční úpravu, kdy je tam zástupce zaměstnavatelů a zástupce zaměstnanců. To nepovažuji za úplně šťastné z důvodu, že by to vytvářelo další zástupce zaměstnanců, další zástupce zaměstnavatelů a celé řízení by to jenom komplikovalo. Jsem spíše pro toto zrušení.

Vím, že ministerstvo něco chystá, vím, že se to připravuje. Ale v současné době, řekněme, politického kvasu si nemůžeme být vůbec jisti, kdo na Ministerstvu spravedlnosti bude sedět, jaké s tím bude mít záměry. Myslím si, že tento problém se bude dále a dále oddalovat. Takže proto tady předkládáme nějaký vhodný nosič, kterým se dá tato agenda vyřešit. Systémové mi to přijde, protože se to týká velmi konkrétní věci, ale zároveň to nijak neomezuje vládu v tom, aby řešila problematiku přisedících i třeba v rámci trestu. A když přijde nástupce pana ministra s nějakým konkrétním řešením, tak pak tento návrh může být samozřejmě posléze stažen. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A další faktická poznámka, pan poslanec František Vácha. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Pane předsedající, dámy a pánové, já jsem se přihlásil ve chvíli, kdy pan kolega Chvojka řekl odměna. Pan ministr už se usmívá. Já ještě od paní ministryně Válkové jsem žádal, aby přisedícím byla – a teď neřeknu odměna, ale náhrada zvýšena. Od roku 1992 dostávali 22 korun za den, v roce 1996 se to zvýšilo na 150 korun na den. Od roku 1996 je denní náhrada 150 korun na den. Já pravidelně ročně interpeluji pana ministra, aby tato náhrada byla zvýšena. On možná o tom bude mluvit, že to není odměna, že to je čestná funkce a že těch 150 korun na den by mělo těmhle lidem stačit. Je vidět, že jim to nestačí, že lidí, kteří se do této funkce hlásí, je málo, že pak tam nechodí, protože se necítí dostatečně

nahrazení, nebo když nemohou být odměněni. A těch lidí je potom málo a soudům se těch přisedících nedostává. Takže tohle je jeden z důvodů, on to tu kolega Feri zmiňoval, jak těm soudům ulehčit, jak jim pomoci, jak zrychlit to řízení – tím, že v některých částech, a ministerstvo to zjevně připravuje. To byly i odpovědi, které jsem od pana ministra v posledních asi čtyřech letech dostával, že se připravuje, že na tom pracují, že to diskutují a že se připravuje nový zákon, že ti přisedící nebudou. Takže já jen upozorňuji, že to není odměna, že to je náhrada, je to 150 korun, je to nedůstojné. Tento návrh má pomoci tomu, aby se těm soudům ulehčilo. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Děkuji. Pane ministře, prosím, ještě posečkejte, protože mám ještě jednu faktickou poznámku a je to paní profesorka Helena Válková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, já jsem byla tak nějak vyzvána, proto hovořím. Ano, je to pravda, obrátili jste se na mě, když jsem byla v pozici ministryně spravedlnosti. Já jsem měla připravenou reformu, která zahrnovala samozřejmě i tohle. Chtěli jsme zrušit tu soustavu vrchních soudů a udělat nalézací soudy a soudy, které by byly odvolací, čili soudní struktura by byla zjednodušená. V rámci této soudní reformy jsme skutečně systémově plánovali i zrušení těch přisedících, resp. jejich náhradu, nikoliv však laickým prvkem, ten bychom nechali jen v určitých výjimečných případech. U tohohle zákona mám proto problém zvednout ruku, protože je to opravdu určitý dílčí aspekt a k velké reformě to má hodně daleko. Takže jenom na vysvětlenou, proč se opět zdržím hlasování.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní profesorce a nyní tedy konečně pan ministr Robert Pelikán. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, tak jsem se dočkal. (Celou dobu byl připraven a stál opodál řečníště.)

Dámy a pánové, vláda k tomu zaujala negativní stanovisko a já k tomu zaujímám negativní stanovisko. Velice vás prosím, abyste předtím, než začnete zvažovat rušení institutu přisedících, trochu přemýšleli o tom, k čemu ten institut vlastně máme. A to je úplně jiná totiž otázka, jestli dobře funguje. Protože pokud přece dospějeme k závěru, že ten institut ve své podstatě je dobrý a možná úplně dnes nenaplnňuje svůj účel, tak je potřeba přemýšlet o tom, jak ho upravit, aby ten účel lépe naplňoval. A můžeme se bavit o zvýšení odměny, i když si myslím, že kdo tam nepřijde za 150 korun, tak tam asi nepřijde ani za 300, ale proč ne. Ale neměli bychom v tu chvíli ten institut rušit.

K čemu ten institut je dobrý. Já často slýchám v této sněmovně i v médiích od mnohých politiků nářky nad tím, že právo je nesrozumitelné, že se pořád mění, že je ho moc, že tomu nemůže nikdo rozumět, snad s výjimkou těch poštilců, kteří to studují. A ona je to i pravda. Právo je složité. To, co je napsáno v zákoně, často

neznamená to, co je tam napsáno, protože se právníci celý život učí s tím textem pracovat tak, aby našli jeho pravou podstatu. A v podstatě bez toho právnického vzdělání si téměř nelze pomoci. A ono to upřímně řečeno ani nijak zvlášť nevádí, protože tak jako si člověk zavolá instalátéra, když potřebuje opravit odpad, tak si holt zavolá právníka, když potřebuje něco v téhle oblasti.

Ale – a teď přichází to důležité ale – jsou z toho dvě důležité výjimky. Každému občanovi, aspoň trochu mentálně zdatnému občanovi, musí být přístupné a srozumitelné právo trestní, protože on musí vědět, co může a co nemůže z hlediska toho, zda ztratí svou osobní svobodu, a musí mu být přístupné právo pracovní, protože to je v každodenním životě to, co ho chrání v té nejdůležitější ekonomické oblasti a co ho nejvíce zajímá. A laický prvek u soudů je klíčový kontrolní mechanismus splnění této podmínky. Znamená to, že to, že na rozhodování se podílejí, a dokonce většinově podílejí, v senátu neprávnické právě v těchto dvou oblastech, umožňuje kontrolovat, že se judikaturně ta právní oblast neposune nějakým směrem, který už tomu neprávnickovi není srozumitelný. A já tenhle prvek považuji skutečně za nesmírně důležitý. Zrušit jej by byla velká pošetilost a rozhodně by to našim občanům nijak neprospělo.

Ministerstvo spravedlnosti si je přitom vědomo praktických obtíží, které dnes v té oblasti máme. A jak říkám, zvažujeme různé posuny v tomto směru a představí je ministerstvo, předpokládám, pokud nedojde k nějakým změnám koncepce, v příštím roce v rámci výrazné novely, nebo pravděpodobně dokonce nového zákona o soudech a soudcích. Nicméně zdůrazňuji, to, co ministerstvo připraví, pokud tedy nemění svůj směr, nebude zrušení laického prvku, nebude zrušení přisědících. A já doufám, že nám tenhle prvek zůstane. Děkuji.

Jinak proto se také připojuji k návrhu na zamítnutí v prvním čtení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže se připojujete k návrhu na zamítnutí pana předsedy Chvojky. Dobře. Nyní tady mám jednu faktickou poznámku a je to pan poslanec Dominik Feri. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedající. Nechci panu ministrovi vůbec v žádném případě křivdit, nicméně to, co tady pronesl a proslovil, je v mírném rozporu s tím, co píše ministerstvo v Bílé knize justice právě v kapitole o přisědících, kterou pan ministr připravoval. To znamená, já jsem z toho vyrozuměl, a pane ministře, prosím, kývněte, že chcete zachování v současné podobě v těch pracovněprávních věcech. (Ministr Pelikán: Ne, to není nutné.) To jste neřekl. Tak v tom případě vám nebudu vůbec křivdit. Ale je nutné zmínit to, že ministerstvo na tom pracuje poměrně dlouhou dobu, a vznesl jsem tady v úvodu otázku, na kterou jsem ještě nedostal odpověď, jak to s tou Bílou knihou justice dopadlo, protože to měl být dokument, který by nějakým způsobem jasně definoval, jakou máme vizi, jaká je vize české justice. A bohužel od roku 2016 nemáme žádné zprávy o tom, kam se to posunulo, jaké jsou s tím další záměry. Nejvyšší soud k tomu měl mnoho připomínek a nejsem si úplně jist, že byly uspokojivě vyřešeny. To znamená tato otázka směrem k Bílé knize justice.

A dovolím si zopakovat to, co už jsem tu řekl. Samozřejmě vítáme snahy o řešení problémů přisedicích u okresních soudů, ale pojďme to poslat dál, pojďme se o tom bavit. Klidně prodlužme lhůty. A pak to můžeme případně stáhnout, když přijde ministerstvo s něčím širším. Ale toto má naprosto klíčové dopady. Může to pomoci lidem, jejichž řízení se neúměrným způsobem táhne, a zároveň to sníží taky požadavky na přisedicí u okresních soudů. Jak jsem říkal, 60 % přisedicích nad 60 let. Těžko se to obsazuje. Většinou zástupci spíše zaměstnanců. To je ten klíčový problém. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji také za dodržení času. Mám tady dvě faktické poznámky. Jako prvního žádám o vystoupení pana poslance Milana Ferance. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Milan Feranec: Dobrý den, pane předsedající. Dámy a pánové, skutečně krátká faktická poznámka. O čem budeme hlasovat? O zrušení laické kontroly rozhodování soudů. Zrušení laické... v jedné oblasti... pracovněprávní, resp. občanskoprávní. Pokud by toto navrhlo hnutí ANO, tak tady budeme slyšet, jak omezujeme demokracii, jak je potřeba dělat demonstrace. Tak pro to skutečně hlasovat nebudu. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. Další v pořadí je pan poslanec Marek Výborný. Prosím, pane poslanče, o vaši faktickou poznámku.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych za KDU-ČSL říct, že my podpoříme propuštění tohoto tisku do druhého čtení. Myslím, že ani předkladatel tady nehovořil o tom, že by měl ambici komplexně řešit institut přisedicích, ale řeší jednu konkrétní věc. A já v tuto chvíli, kdy pan ministr je v demisi na druhou a kdy tady Ministerstvo spravedlnosti už x let hovoří o tom, že něco připravuje, tak pro mě to není zárukou toho, že tady budeme do půl roku tu věc mít připravenou ze strany Ministerstva spravedlnosti jako komplexní řešení tohoto institutu v rámci českého soudnictví. Čili proto se domníváme, že hovořit o celé věci dál tady na půdě Poslanecké sněmovny je správné. A myslím, že co říkal kolega předřečník, je míchání jablek a hrušek. Pohybujeme se v oblasti moci soudní, nikoli v záležitostech nějakého poměřování, co je a co není tady demokratické. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Další v pořadí na faktickou poznámku je pan poslanec Dominik Feri. S faktickou poznámkou se připraví pan poslanec Leo Luzar. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo. Pan kolega Feranec mi vidí do hlavy. Pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, na co teď myslím? Na oběd. Správně. Ale co jsem chtěl říct, je, že laický prvek v rámci pracovněprávního řízení je přežitý. Připravuje se to už dlouhou dobu. Hovoří se o tom už poměrně dlouhou dobu.

A rozhodně kdybyste tady s tím přišli, tak bychom rozhodně nebyli proti tomu a neříkali bychom, že chcete odstranit dozor nad tím. Nehledě na to, jak má být zajištěn dozor veřejnosti, když přísedící se toho opravdu neúčastní? Nemají o tom žádné povědomí. A kdyby opravdu došlo k nějakému případu soudcovské zvěle, tak u odvolacího soudu žádný senát s přísedícími není. To znamená, že tam by to bylo v tomto případě nějakým způsobem vyrovnáno. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji za vaše vystoupení. Další v pořadí s faktickou poznámkou je tady pan poslanec Leo Luzar a následně pan předseda Chvojka a pan ministr Pelikán s faktickými. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovolím si fakticky reagovat na kolegu Feriho vašim prostřednictvím. Mě v tom jeho projevu zaujala jedna myšlenka, a to že jeho návrh urychlí soudní řízení, jinými slovy, že ti přísedící jakoby brzdí nebo způsobují zpomalování tady těchto řízení. A tady bych si dovolil tvrdě oponovat, protože samozřejmě pokud toto používáme jako argument, tak by tady musela být jiná řízení, která jedou normálně rychle, a pouze tyto díky tomu, že tam jsou přísedící, kteří vlastně, jak tady řekl, nechťejí, nebo neúčastní se, nebo nevědí, ti to brzdí. Ale to přece není pravda. Dokonce bych řekl, že možná opak je pravdou a že mnohé soudní pře, které nemají přísedící, jsou mnoho let drženy a protahovány oproti tady těmto. A používat jako argument, že tím, že zrušíme přísedící, urychlíme tyto spory, si myslím, je špatný argument.

Tady se přikláním k tomu, že laická kontrola právě v pracovněprávním vztahu je velice nutná. A kdo si někdy absolvoval takovýto pracovněprávní spor, tak mi dá určitě za pravdu, že se svým způsobem i ten člověk, který svůj postoj předkládá tomu soudu a spoléhá na to, že tam ta laická kontrola pochopí jeho kroky, které činí, proč jde k tomu soudu, aby hájil své pracovní právní postavení vůči tomu silnějšímu, protože zaměstnanec je vždycky v té slabší rovině oproti svému zaměstnavateli, když vystupuje v pracovněprávním sporu. Proto tam také je ta laická kontrola, aby i tohleto zohlednila. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče, a prosím pana předsedu Chvojku o faktickou poznámku.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jsem rád za tu živou diskusi, protože to je velmi důležité téma. Chtěl bych reagovat ve dvou věcech.

Za prvé na kolegy předkladatele, na kolegu Marka Výborného prostřednictvím pana místopředsedy, na to jejich "pusťme to dál a uvidíme, co s tím". Já si myslím, že není důvod to pouštět dál. Já považuji institut přísedících v pracovněprávních sporech za velmi důležitý. Myslím si, že laický prvek je velmi důležitý, že tam jsou lidé, kteří prostě mají nějaké pracovní zkušenosti, zkušenosti s firemní kulturou, které soudce nemusí mít anebo nemá. A proto to koneckonců také je, ten institut přísedících

v pracovněprávních věcech. Tudíž pošleme to a dál a uvidíme, co s tím – no nic! Já si myslím, že přisedící by měl v pracovněprávních sporech být.

A potom druhá věc, a možná na to odpoví i pan ministr Pelikán, který přijde na řadu po mně. Já o nějakém záměru právě Ministerstva spravedlnosti či nějakého jiného, že by se měli přisedící rušit v pracovněprávních sporech, vůbec nevím. Takže možná to je nějaký bluf ze strany pana předkladatele Feriho, ale já si myslím, že by to bylo v rozporu s tím, co pan ministr právě říkal. Že on taky obhajuje to, aby institut přisedících u pracovněprávních sporů byl zachován. Tudíž to jsou tvrzení, která jdou proti sobě. Pan kolega Feri prostřednictvím pana místopředsedy říká, že se na ministerstvu připravuje zrušení těchto přisedících. Pan ministr Pelikán naopak podporuje přisedící v pracovněprávních sporech. Tudíž bych možná stál i o vysvětlení od pana ministra. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní s faktickou poznámkou pan ministr Robert Pelikán. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych byl skutečně rád, abychom debatu vedli korektně a fundovaně a argumentovaně. A říct "přisedící jsou přežitek"... Proč jsou přežitek? Co se změnilo v té společnosti, že se tento institut přežil? Já mám pocit, že všechny změny, ke kterým došlo ve společnosti, směřují spíše k tomu, že ho potřebujeme víc než dřív. Protože právo je komplikovanější než dřív a pravděpodobnost, že se právo odtrhne od laického vnímání, je větší a ne menší. Tak jaký přežitek? To by se mělo vysvětlit.

A také si myslím, že je podivné propašovávat to do druhého čtení s tím, že to je sice návrh na zrušení tohoto institutu, ale ve druhém čtení se z toho stane návrh na vylepšení toho institutu. No to asi ne! Tak pokud máte nějaký návrh, jak to vylepšit, tak ho tady předložte a pustíme ho do druhého čtení! Ale pokud máte návrh na zrušení, tak ať proboha hlasují jenom ti, kteří to chtějí zrušit. A já za sebe a za ministerstvo říkám, že to zrušit rozhodně nechci. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tady mám větší množství faktických poznámek. Pane předsedo, vy jste taky na faktickou poznámku? Pan předseda Farský. Přihlášený řádně. Tak dobře, takže máme tady tři faktické poznámky. Pan poslanec Veselý, toho nyní požádám o vystoupení, následně je přihlášen pan poslanec Dominik Feri a následně pan poslanec Michálek. A potom tedy s faktickou poznámkou pan poslanec Farský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, vážení členové vlády, já se musím přiznat, že jako praktikující advokát se připojuji k těm názorům, že laické přisedící u soudu velmi vítám. Zejména v oblasti pracovních věcí a trestních věcí v prvním stupni je považují za dost důležité a je tam takový jakýsi jádrový zdravý vhled.

S čím souhlasím s předkladatelem, ovšem to není součástí tohoto návrhu, je problém s velmi vysokým věkem řady přísedících. To má pan kolega pravdu, ale myslím, že jejich zrušení ten názor opravdu neřeší. Tady souhlasím s panem ministrem Pelikánem. Pojďme se rozhodně bavit, co udělat pro to, aby se snížil věk přísedících, aby tam byli lidé, kteří jsou v aktivním životě. Souhlasím, nerušíme je prosím. V pracovněprávních věcech a v trestních věcech v prvním stupni jejich přítomnost považují za velmi důležitou a připojují se k tomu názoru, že bychom neměli tento zákon připouštět do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a následně pan poslanec Dominik Feri. Prosím, faktickou poznámku, máte dvě minuty.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo. Dělal jsem si poznámky, abych odpověděl všem. Nejdřív pan kolega Leo Luzar, že laický prvek brzdí ta řízení. Je to samozřejmě, protože jak jsem v naprostém úvodu zmiňoval, tak soudce sám, předseda senátu, nemůže vydat žádné rozhodnutí, nemůže třeba odmítnout žalobu nebo něco takového. Rozhoduje senát. A ve chvíli, když se tam nedostaví ti přísedící, tak nemůže dělat vůbec nic. Tak se odročuje. Zmiňoval jsem tady případ právě z toho kárného soudu, že v dobré vůli soudkyně chtěla asi vyjít vstříc, ale pak kvůli tomu byla popotahována. To znamená, že když tam přísedící nechodí, tak se ta řízení vlečou. Tahat do toho problematiku toho, že tam, kde rozhoduje samosoudce, tam se to vleče taky, to nemyslím, že je úplně vhodné.

Pan předseda Chvojka tady zmiňoval střet mezi tím, co vlastně ministerstvo chce, zachovat přísedící. Proto jsem se ptal pana ministra. Protože právě v té Bílé knize, o které tu opakovaně mluvím, na straně 4 v té kapitole se píše: Variantně lze navrhnout zachování současného stavu. Nedoporučuje se. To znamená, dva přísedící laici. A dále je tady varianta B, nahrazení současných přísedících zástupci zaměstnanců a zaměstnavatelů, a za C zrušení institutu přísedících.

To znamená, že ministerstvo zjevně, pakliže je konzistentní a zachovává si názor z roku 2016, tak navrhuje buď to zrušit, případně inspirovat se zahraničními právními úpravami, a zajistit to, aby u těch řízení byli zástupci zaměstnanců a zástupci zaměstnavatelů. To znamená, že pakliže to pan ministr nevyvrátí, tak se zachování v té současné podobě, tzn. zastupitelstva obcí, delegují atd., tak se s tím nepočítá. Tolik abych odpověděl. Díky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní požádám o vystoupení pana poslance Jakuba Michálka, připraví se pan poslanec Farský a následně pan ministr Pelikán s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Musím říct, že na základě rozpravy, která tady probíhá, nemám úplně silný názor na to, jestli by ten institut měl pokračovat v té podobě, jako je dneska, nebo naopak měl být zrušen, upraven atd. Myslím si, že všichni tady vnímáme určité problémy, které jsou s tím laickým prvkem v současné podobě spojeny, a to znamená podfinancování přísedících, pokud

vlastně to má být práce, kvůli které tam chodí lidé si vydělávat. Což asi tak původně myšleno nebylo nikdy. A ta věková struktura přísedících, která opravdu v některých případech může působit problémy. Nicméně je pravda, že toto by si měli řešit předsedové příslušných soudů, kteří navrhnou ty přísedící. Problém je v tom, že zkrátka ta profese je velmi neatraktivní.

Já si pamatuji, že když jsem byl v Americe, tak tam to prostě bylo tak, když byl nějaký proces, tak se ten člověk vylosoval do poroty. A náš učitel na střední škole musel jít do poroty a předtím byl v nějakém pořadníku. Ale bylo to opravdu tak, že šel pro to jedno řízení, a chodili tam normální lidi, takže nějakým způsobem to fungovalo.

Myslím si, že v současné době nejsou úplně podklady pro to, abychom prvek přísedících rušili. Ostatně účast laiků je podle mého názoru v soudnictví důležitá. Pamatuji si, že v předvolební kampani jsme navrhovali, aby bylo o jednoho nesoudce víc v kárných senátech, které posuzují soudce. A vyšel kvůli tomu inzerát placený TOP 09, že chceme zavádět v České republice lidové soudnictví. Tak takhle by to opravdu fungovat nemělo. (Slabý potlesk zprava.) Občanská kontrola v nějaké podobě je důležitá. My třeba říkáme, že by se měly zveřejňovat anonymizované rozsudky vyšších soudů, nejenom těch nejvyšších soudů, jako je to dneska. Protože kdyby člověk viděl, co z některých soudů v některých případech vychází, ale to se zdaleka samozřejmě netýká všech soudců (upozornění na čas), tak by se člověk divil.

Takže bych navrhl doprovodné usnesení, které představím v rozpravě.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a následuje pan poslanec Farský s faktickou poznámkou. Prosím. A připraví se pan ministr Pelikán.

Poslanec Jan Farský: Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vítáme tu diskusi, která tady probíhá. Jako klub Starostové a nezávislí jsme přesvědčeni, že by probíhat měla i dále. Proto chceme tento tisk propustit do druhého čtení, protože skutečně jsme v situaci, a tady souhlasím z velké části s panem ministrem v demisi na druhou, jak tady vtipně zaznělo od kolegy Výborného, v tom, že skutečně zákony už nejsou pro laiky. Ale já bych tomu neustupoval tím, že řekneme, že to prostě zkonstatujeme a ustoupíme tomu a budeme i nadále v tom pokračovat, v té přípravě legislativy a v tom, že budeme laiky naopak vkládat do jinak velice procesně sešněrovaného řízení a formalizovaného, ale naopak bych šel tou cestou, že by zákony měly být přehlednější, měly být jednodušší, měly být čitelnější.

Proto i řešení tohoto problému naší legislativy nevidíme v tom, že budeme vkládat do některých z procesů laický prvek nebo vkládat, zachovávat laický prvek, naopak by spíše měla být cesta v tom, že bude rozhodování soudů méně pozitivistické, ale více přirozené právě v posuzování předkládaných faktů a důkazů. Ale to nezachrání ani laici, k tomu je potřeba větší odvaha soudců v mnoha případech a tu bych jim přál. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. Nyní pan ministr Pelikán zatím s poslední faktickou poznámkou, kterou mám přihlášenou. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, já skutečně dvě technické věci. První se týká té Bílé knihy. Bílá kniha byla koncipována jako diskusní materiál, tzn. shrnovala v těch věcech, ve kterých nebylo jasno, ta debata v justici neproběhla, shrnovala nějaká východiska nebo možná řešení, která rezonovala v justici. A skutečně ve značné části justice rezonuje to, že se těch ošklivých laiků, otravných, zbavíme a že si to konečně budeme dělat po svém a bude to konečně krásné, nikdo nám do toho nebude kecat. Takže jsme to tam napsali jako jednu z variant. A ta diskuse proběhla a tato varianta už dnes není na stole. To, co je na stole, je buďto nějaké zachování dnes stávajícího stavu s nějakými úpravami měkkými, řeknu, typu přesné zvýšení té odměny, rozšíření těch seznamů, aby tam lidi nemuseli chodit tak často, a tím si to skutečně mohli lépe skloubit s tou normální prací, popularizace vůbec té věci, protože mnoho lidí neví vůbec, že se tohle může účastnit, často by chtěli atd. Anebo ta varianta německá, tedy že ty přísedící v pracovněprávních sporech by vysílaly odbory a svazy zaměstnavatelů, a tím by se zvýšila také jejich kvalita.

Ještě poslední k té rychlosti. Brzy už bude druhá statistická zpráva o justici. Stačí se podívat do té loňské. Uvidíte, že ty spory nejsou nijak zvlášť pomalé. A upřímně řečeno, nás dnes opravdu netrápí rychlost naší justice, nás trápí nízká kvalita některých rozhodnutí, ta potom vede k prodlužování některých sporů, velmi malého procenta složitých sporů, protože tam se to mele seshora dolů. A rychlejší justice znamená už los. Los je velmi rychlá justice, ale není úplně spravedlivá.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Mám tady ještě jednu přihlášku do obecné rozpravy a je to pan poslanec Jakub Michálek. Zatím je to tedy poslední přihláška, kterou tady mám. Takže pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl jsem navrhnout a doporučit, abychom se otázkou přísedících zabývali na ústavněprávním výboru, který má v gesci justici, abychom si nejprve vyžádali podrobné podklady i včetně třeba té výroční statistické zprávy, kterou zpracovává Ministerstvo spravedlnosti, a teprve na základě podrobnějšího vyhodnocení abychom případně dali dohromady komplexnější návrh, který bude řešit otázku přísedících, protože přece jenom jejich zrušení i mně přijde jako poměrně radikální řez. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Takže v tuto chvíli jsou všechny přihlášky vyčerpány, jak do obecné rozpravy, tak faktickou poznámkou tady nemám, takže nyní končím obecnou rozpravu. Zeptám se zástupce navrhovatele a zpravodaje, zda mají zájem o závěrečné slovo? Ano, pan poslanec Feri má zájem o závěrečné slovo. Prosím, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo. Chtěl bych všem kolegům, kteří zde diskutovali, poděkovat. Jsem rád, že se vystupuje i k takto konkrétní a odborné věci. Je zde široký zájem na tom, aby byl tento návrh zamítnut v prvním čtení, naprosto to respektuji. A chtěl bych požádat pana ministra Pelikána, aby svého budoucího nástupce vyzval a motivoval ho k tomu, aby se problematikou přisedících zabýval, ono to předávání ministerstva jistě bude poměrně náročné, aby to zkrátka nezapadlo a zabývali jsme se tím dále, protože zde je účast vlády, účast ministerstva zcela nezbytná. Takže velmi děkuji za proběhlou diskusi všem kolegům, kteří se jí zúčastnili.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Další zájem o závěrečné slovo již nemám, jak mi avizoval pan poslanec Blažek. Takže nyní tedy přistoupíme k hlasování. Mám tady návrh pana předsedy Chvojky na zamítnutí. Takže přistoupíme k hlasování. Návrh na odhlášení nemám – mám tady návrh na odhlášení, takže vás odhlásím, přihlaste se prosím znovu svými hlasovacími kartami. Svolám ještě pro jistotu poslance, protože došlo k delší rozpravě.

Znovu zopakuji, pan předseda Chvojka navrhuje zamítnout tento návrh.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti zamítnutí, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování číslo 61. Přihlášeno 157 poslanců, pro 98, proti 33, zdrželo se 26. Návrh na zamítnutí byl přijat. Tímto tedy končím projednávání tohoto tisku.

Přistoupíme k dalšímu bodu našeho programu schůze a je to bod

22.

Návrh poslanců Jany Pastuchové, Heleny Válkové, Radky Maxové, Patrika Nachera, Davida Kasala, Karla Raise, Rostislava Vyzuly, Martina Kolovratníka a Jaroslava Bžocha na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 89/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 89/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedla poslankyně Jana Pastuchová. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, dovoluji vám, abych vás seznámila s návrhem novely zákona o pomoci v hmotné nouzi, kterým jsme se v minulém volebním období několikrát zabývali. Cílem mého návrhu je upravit povinný způsob výplaty příspěvku na živobytí u příjemců, kteří jej pobírají déle než šest měsíců v posledních 12 měsících prostřednictvím poukázek opravňujících k nákupu zboží ve stanovené hodnotě, vložené do zákona č. 111/2006 Sb. zákonem č. 98/2017 Sb.

Opatření je účinné od června 2017, ale do praxe vstoupilo až v prosinci 2017, kdy se ukázalo v některých ohledech jako problematické. Zavedení poukázek negativně

dopadlo na některé zranitelné skupiny příjemců příspěvku na živobytí a přineslo některé praktické problémy. Ty se týkají hlavně osob využívajících zdravotnické nebo sociální služby, kde tyto osoby mají problém s hrazením stravy a základních potřeb v těchto zařízeních. Část dávky ve formě poukázek totiž nelze v některých zařízeních použít. Každý měsíc je tak nutné řešit způsob poskytování poukázek klientům, kteří jsou hospitalizováni ve zdravotnických zařízeních, nebo je o ně např. pečováno v pobytových sociálních službách. Rovněž se ukázalo jako zbytečně náročné vyplácení části příspěvku na živobytí prostřednictvím poukázek v situaci, kdy je výše dávky nízká. V tomto případě je totiž finančně dražší výplata poukázek příjemci než samotná výše vyplácené dávky.

Předložená novela zákona o pomoci v hmotné nouzi proto definuje zranitelné skupiny osob, na které se nebude vztahovat zákonná povinnost výplaty nejméně 35 % a nejvýše 65 % přiznané dávky ve formě poukázky opravňující k nákupu zboží, a jde konkrétně o příjemce, kterým jsou poskytovány pobytové sociální služby, je poskytována zdravotní péče ve zdravotnickém zařízení po celý kalendářní měsíc, byla pravomocným rozhodnutím soudu omezena svéprávnost a poukázky by se podle návrhu netýkaly ani případů, kdy se jedná o důvody hodné zvláštního zřetele, což dává možnost úřadu práce zohlednit další situace, kdy by poskytnutí části dávky v poukázkách nevedlo k naplnění jejího účelu. Zároveň se poukázky nebudou týkat příjemců, kdy výše příspěvku na živobytí nepřesahuje 500 korun.

Tato novela rovněž obsahuje návrh na zjednodušení řízení v případech, kdy úřad práce rozhoduje ve správním řízení o změně způsobu výplaty dávek, aby ke změnám v souvislosti s nevýplatou části příspěvku na živobytí mohlo dojít co nejrychleji.

Tato právní úprava nebude mít žádné ekonomické dopady na státní a ostatní veřejné rozpočty, neboť s touto úpravou nevzniknou žádné vícenáklady. Naopak se sníží administrativní zatížení úřadů práce. Nabytí účinnosti se navrhuje co nejdříve s tím, že přechodná ustanovení zajistí dostatečný prostor pro aplikaci nové úpravy.

Já bych, jak jste si všimli i na dnešním programu, ráda sdělila, což víte, že Poslanecké sněmovně byl v současné době předložen ještě podobný poslanecký návrh novely zákona, tisk 99, který vychází z doporučení Národní rady zdravotně postižených a rozšiřuje počet výjimek i na další skupiny osob. Já to tady nebudu číst, určitě jste si to přečetli, koho se to dle Národní rady má týkat. Já bych k tomu ale ráda podotkla, že tento návrh sice rozšiřuje počet výjimek, ale neuvolňuje úřadu práce ruku v jejich rozhodování, koho by se poukázky týkat měly a koho ne. A navíc plošné výjimky, které jsou zde uvedeny, by mohly přinést další problém v tom, že zde bude vyjmenováno deset skupin a na tu jedenáctou se zapomene a budeme tam, kdy jsme byli teď. Myslím si, že by se mělo přehlížet k individuální situaci každého jednotlivce.

To je asi za mě vše. Jenom bych doplnila, že průzkum českých obyvatel na poskytování dávek ve formě poukázek je pozitivní. Jenom přečtu jednu citaci: "Názor české veřejnosti na zneužívání sociálních dávek jednoznačný. Drtivě většinu lidí to vadí, chtějí, aby s tím vláda něco dělala, a výplatu části dávek v poukázkách namísto peněz vidí jako možné řešení."

Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní navrhovatelce a nyní, prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, projednáváme zde novelu zákona o hmotné nouzi, která se vlastně přijala v minulém období, a nyní se snažíme napravit legislativní chybu, která de facto byla přijata v minulém volebním období.

Tento návrh pod sněmovním tiskem 89 je z dílny poslaneckého klubu ANO, který se právě snaží napravit – můžeme vlastně hovořit o své legislativní chybě – a na základě velké kritiky, která se nese ze strany obcí, ze strany Národní rady zdravotně postižených a klientů. Nediferencované zavedení povinnosti orgánů pomoci v hmotné nouzi vyplácet příspěvek na živobytí namísto peněz i prostřednictvím poukázek opravňujících k nákupu zboží ve stanovené hodnotě přináší v některých situacích problémy, spory a můžeme hovořit, že v některých případech je samozřejmě neefektivní. Problémy se týkají hlavně osob využívajících zdravotnické nebo sociální služby, kdy tyto osoby mají problém uhradit stravu a základní potřeby v těchto zařízeních, protože mají část dávky ve formě poukázek, které v některých zařízeních nelze použít. Technické problémy a neefektivní výdaje přináší práce s těmito ceninami i na Úřadu práce České republiky i pověřených obcích, zejména v opatrovnictví a měsíčním vyúčtování, a možná můžeme hovořit i o malé síti prodejen poskytujících tyto služby atd., ale zároveň hovoříme o tom, že jsou to záležitosti i třeba v rámci úřadů práce, kdy se toho zhostily velice dobře a snaží se naopak vyjít celému systému vstříc.

Vláda s touto předloženou novelou vyjádřila svůj souhlas. Záměrem původního návrhu byla možnost, jak se rychle vypořádat s dlouho neřešeným problémem zneužívání sociálních dávek, které nejsou využívány právě na nákupy jídla, hygienických prostředků, léků, oblečení, školních potřeb atd. a pro potřeby dětí a dospělých zařazených do sociálního systému pomoci v hmotné nouzi. Reálně říkám, že zneužívání dávek je opravdu velké.

Současné zákonné ustanovení se nově výlučně nepoužije v případech, kdy výše příspěvku na živobytí nepřesahuje 500 korun, a v případech, kdy jsou příjemci poskytovány pobytové služby, sociální služby či je poskytována zdravotní péče ve zdravotnickém zařízení po celý kalendářní měsíc, anebo mu byla pravomocným rozhodnutím soudu omezena svéprávnost, nebo v případech, kdy se jedná o důvody hodné zvláštního zřetele. Návrh však neřeší opět všechny problémy z praxe.

Dovolte mi ještě říci, že bych jenom řekla v rámci úvodního slova paní navrhovatelky, že mi nepřijde vhodné, abychom nyní komentovali návrh, který přijde pod bodem 23, pod sněmovním tiskem 99, a myslím si, že by to mělo být řečeno až v další obecné rozpravě.

Pane místopředsedo, dovolte mi, abych navrhla sloučení rozpravy obou tisků, tedy bod 22 a bod 23. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji za návrh na sloučení rozpravy. Než otevřu obecnou rozpravu, tak bychom hlasovali o tom, zdali souhlasíme se sloučením rozpravy u bodů, abych to měl přesně, 22 a u bodu 23. Já zagonguji. (Z pléna: Je třeba bod přerušit.) Já jsem se teď radil zrovna s legislativou, ptal jsem se na to, jestli to mám nejprve... Ted' jsem se na to ptal a teď jsem telefonoval, abych si to upřesnil. Já to takhle poznamenáno mám. Dobře, udělám to, jak tedy miníte. Ted' jsem se na to ptal telefonicky organizačního odboru, ještě jednou na správný postup.

Dobře. V tomto okamžiku přeruším bod a nyní tedy bych otevřel bod další... (Z pléna: Je třeba to odhlasovat.)

Takže já přerušuji tento bod a navrhuji, abychom hlasovali o sloučení rozpravy u bodů 22 a 23. Přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro sloučení rozpravy, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku.

Hlasování číslo 62, přihlášeno 160 poslanců, pro 140, proti nula, zdrželo se 20. Tento návrh byl přijat.

Takže tímto bych otevřel bod

23.

Návrh poslanců Víta Kaňkovského, Markéty Pekarové Adamové, Olgý Richterové, Aleny Gajdůškové a Jana Bartoška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 99/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 99/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl poslanec Vít Kaňkovský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré ještě dopoledne, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové. Jak zde již zaznělo, projednáváme dnes dva tisky, které se zabývají novelou toho samého zákona, tedy novelou zákona o pomoci v hmotné nouzi, a oba si kladou za cíl napravit určité problémy, které nastaly po aplikaci poslední novely zákona o hmotné nouzi, a konkrétně se to týká poukázek dávek v hmotné nouzi, konkrétně jsou to tedy poukázky na živobytí.

Jak už zde říkala kolegyně Jana Pastuchová, vidíme tam všichni určité problémy, které se projeví v podstatě okamžitě po nabytí účinnosti ustanovení o poukázkách, tedy od 1. prosince 2017. V čem se lišíme, tak je možná rozsah problémů, které to ustanovení přineslo. V čem se naopak rozhodně nelišíme, je fakt, že je potřeba bojovat proti zneužívání dávek. To si myslím, že v tom jsme jednotní, a také se hlásím k tomu, že jsme v minulém volebním období podpořili tu změnu, o které dneska vlastně jednáme, protože jsme věřili, že to přinese zlepšení systému a že skutečně proti zneužívání dávek budeme účinně bojovat. Jak se ale ukázalo, praktická aplikace není taková, jak jsme si představovali, a pro některé skupiny obyvatel, které

jsou zejména zdravotně hendikepovaní, nebo se to týká lidí, kteří jsou v pobytových ústavech sociální péče anebo dlouhodobě ve zdravotnických zařízeních, ale také pro seniory je systém poukázek nevstřícný a ve svém důsledku je spíše poškozující.

Problémů, kterými je třeba se zabývat, je mnohem více. Já zde zmíním jenom některé z nich. Předpokládám, že bychom o nich pak podrobněji diskutovali ve výborech. Nebudu úplně souhlasit s kolegyní Pastuchovou, že náš návrh tím, že vyjmenovává skupiny nejohroženějších obyvatel, tím pádem nějakým způsobem diskvalifikuje ty ostatní. To si nemyslím, ale zase je to skutečně na diskusi ve výboru.

Já se tedy zmíním o těch největších problémech, se kterými se setkáváme i při diskusi s občany, a musím říci, že mi přišla i řada podnětů ke změně tohoto zákona. Největší stesky jsou asi ohledně sítě prodejen, a to zejména na venkově, protože zatímco ve velkoměstech, jako je Praha, Brno apod., zcela jistě postižený najde prodejnu v dostupnosti MHD, kde si může za poukázky zboží nakoupit – a je potřeba se bavit o tom, že to nejsou jenom potraviny, ale jsou to i hygienické potřeby a některé lékařské potřeby – tak na venkově je celá řada sídel, kde se těmito poukázkami klient nemůže nějakým způsobem uspokojit a čeká ho cestování někdy i do poměrně vzdálených sídel. Pokud se bavíme třeba o zdravotně hendikepovaných nebo o seniorech, tak pro ně je to velký problém. Velký problém je to i u opatrovníků, kdy řada starostů funguje jako opatrovníci pro klienty s různým stupněm postižení, a také zde zaznívá kritika, že jim to výrazným způsobem ztěžuje situaci.

Musím říci, že náš návrh neobsahuje jedno ustanovení, které naopak obsahuje návrh paní kolegyně Pastuchové, a to jsou pacienti, klienti, kteří jsou dlouhodobě hospitalizováni ve zdravotnických zařízeních. Týká se to zejména psychiatrických –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, prosím o klid, ať můžeme všichni slyšet, co nám říká pan navrhovatel. Prosím, pokračujte.

Poslanec Vít Kaňkovský: Týká se to zejména pacientů, klientů v psychiatrických nemocnicích, kteří jsou na dlouhodobé léčbě, a i o nich jsem dostal, resp. od zaměstnanců psychiatrických nemocnic jsme dostali připomínky. Musím říci, že to naopak obsahuje návrh paní kolegyně Pastuchové.

K této problematice se vyjádřila i vládní Agentura pro sociální začleňování, která také taxativně uvedla řadu problémů, které současný právní stav obsahuje. Zejména se vyjadřovala k nedostatečné síti prodejen, kde lze poukázkami platit, a také k dostupnosti těch poukázek jako takových.

Náš návrh zákona se zabývá několika oblastmi a odstraňuje některé nedostatky. Rozhodně si nemyslím, že odstraňuje veškeré nedostatky, se kterými jsme se v aplikaci poslední novely směrem k poukázkám setkali. Jak už zde zaznělo, problémy jsou v pobytových ústavech sociálních služeb. To je jedna oblast, kterou naše novela řeší. Potom jsou tam taxativně uvedeny osoby, které by měly být z povinné aplikace poukázek vyjmuty. Týká se to osob, které mají přiznanou invaliditu třetího stupně, potom jsou to osoby pečující, protože osoby pečující také patří do okruhu osob, které jsou aplikací současně novely ohroženy, takže u dětí do deseti let se to týká vlastně přiznané pomoci už v prvním stupni, u dospělých je to pak

ve stupních 2 až 4, dále je to u osob s přiznaným příspěvkem na péči v kategorii 2 až 4 a u seniorů nad 68 let. Jak jsem zde již zmiňoval, týká se to také osob, které mají ustanoveného opatrovníka.

Na závěr mi dovolu, vážené kolegyně, vážení kolegové, zda byste propustili oba tyto návrhy do druhého čtení. Poté nás čeká myslím poměrně složitá a široká diskuse. Předpokládám, že garančním výborem bude výbor pro sociální politiku, ale myslím, že je snahou všech zainteresovaných současný stav napravit, a věřím, že dojdeme k takovému kompromisu, který pomůže lidem v nejtěživějších životních situacích, naopak ale že tam zůstane zahrnut ten institut boje proti zneužívání těchto dávek.

Tady si možná dovolím jednu kacířskou větu. V podstatě už předchozí novela před platností té současné umožňovala úřadům práce, aby systém poukázek uplatňovaly. To znamená, že individuální přístup ke klientům už tam byl možný. Bohužel nebyl v praxi až tolik uplatňován. A já se tady musím trošičku zastat pracovníků úřadů práce. Ono není vždycky úplně jednoduché klientovi, pokud je to skutečně jenom variabilní, říci: Tady vám dávám tu poukázku, protože vy jste zneužíval, vy za to nakupujete alkohol a cigarety, a proto vy dostanete jenom tu poukázku.

Je potřeba hledat skutečně účinný model, abychom lidem v nejtěživějších životních situacích pomohli a na druhé straně abychom účinně bojovali proti zneužíváním dávek.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Aulická Jírovcová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, nechci hovořit dlouho. Dovolte mi okomentovat i tento sněmovní tisk pod číslem 99, který je konkurenční návrh poslanců z KDU-ČSL, TOP 09, Pirátů, ČSSD a dalších k již popsanému návrhu poslanců ANO, tedy sněmovní tisk 89. Cílem je také napravit legislativní úpravu z minulého volebního období, když vychází z poznatků Národní rady zdravotně postižených. Není tento návrh až tak legislativně propracovaný, na což upozorňuje i zamítavé stanovisko vlády.

Tento tisk svým návrhem jde daleko za rámec omezení navržených ve sněmovním tisku 89. Bylo hovořeno, myslím, o obou návrzích, navrhovateli. Kromě zrušení poukázek v sociálních zařízeních vylučuje návrh z tohoto režimu i osoby invalidní ve třetím stupni, osoby osobně pečující o dítě ve věku do deseti let, osoby, kterým byl ustanoven opatrovník, osoby starší 68 let. Své návrhy na omezení opírají i o výstupy vládní Agentury pro sociální začleňování, která mimo jiné konstatuje, že v některých obcích nejsou žádné obchody, které poukázky přijímají, Tito lidé budou muset prostředky určené na zajištění základních potravin, oblečení a hygienických potřeb utrácet za dojíždění do větších měst. Představa, že takhle stát zamezí chudým v nakupování alkoholu a cigaret, je naivní. Vždycky se najdou obchodníci, kteří budou ochotni toto zboží za poukázku vydat nebo ji i vykoupit třeba za poloviční

hodnotu. Já musím říci, že současný kurz tohoto překupování je, myslím, 10:8, takže realita, že někteří naši menší obchodníci skupují tyto poukázky, existuje.

Myslím, že se všichni napříč politickým spektrem dokážeme shodnout, že legislativní úprava je nutná. Proto jsem doporučila projednávat tyto tisky společně a na výboru pro sociální politiku, jak už zde bylo řečeno, doufejme, že bude garanční, se budeme snažit najít společné konsenzuální řešení prostřednictvím pozměňujících návrhů k jednomu z nosičů.

Dovolte mi také říci, že bychom si ale měli uvědomit, že přijetí této úpravy je v praxi hodnoceno velmi kladně, tedy tam, kde docházelo ke značnému zneužívání sociálních dávek. Je to však pouze kapka v moři. Ano, možnost vyplácet dávku na živobytí v procentuální části v poukázkách byla již v minulosti, ale vždy musel příslušný úřad práce prokázat, že k tomuto vyplácení přešel na základě závažného zjištění, které je k tomu vedlo. Většinou šlo samozřejmě o zneužívání dávek, což ale vedlo k tomu, že samotné prokazování této skutečnosti bylo v praxi velice problematické. Proto zároveň žádám všechny kolegyně a kolegy, aby jejich snaha byla pomoci najít kompromis a napravit současný stav, ale neumožnit likvidaci této úpravy v celé míře.

Já vám děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní zpravodajce. Přerušuji projednávání tohoto bodu.

Sloučená rozprava k bodům 22 a 23 /sněmovní tisky 89 a 99/

V souladu s rozhodnutím Poslanecké sněmovny otevírám sloučenou obecnou rozpravu k bodům 22 a 23. Do této rozpravy jsou přihlášení v tuto chvíli čtyři poslankyně a poslanci. Jenom konstatuji, že poslancům, kteří se přihlásili k faktické poznámce ve chvíli, kdy ještě nebyla otevřena obecná rozprava, nemohu dát slovo, a prosím, aby se přihlásili znovu do sloučené obecné rozpravy. Na řadě je pan poslanec Rakušan, připraví se paní poslankyně Gajdůšková.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, členky a členové vlády České republiky, kolegyně a kolegové, chtěl bych říci teď bez rozlišování těch dvou návrhů, že obecně vítám, že se přichází k zamyšlení nad touto problematikou a praxí, tak jak funguje v současné době. Jako starosta města jsem se skutečně setkal s velmi pohnutými případy lidí, na které novela v této době dopadla. Setkal jsem se s dámou, která celý svůj život pečuje o svého vážně nemocného manžela, logisticky je to složité, vzdala se své vlastní kariéry, a tato žena teď musela s poukázkami vyhledávat velmi složitě takový obchod, který tyto poukázky akceptoval, a rozhodně jí to její život ztížilo. A musím říci, že se skutečně cítila dotčena i ve své důstojnosti právě tím, že spadla do kategorie lidí, u kterých se snad nějakým způsobem předjímalo, že by dávky zneužívali. Nebyl to jediný případ. A já

si myslím, že oba dva ty návrhy si zaslouží – a je to i názor Starostů a nezávislých – postup do druhého čtení a nějakou širší debatu k tomuto tématu.

Já si jenom myslím, že bychom možná měli tu debatu zaměřit i jedním směrem, který zatím zmíněn úplně nebyl. My se přece ocitáme v době chytrých technologií, nejruznějších chytrých řešení, která prostě mohou přece nahradit různé papírové poukázky, které si někdo někde vyzvedává. Uvedu jeden příklad ze svého vlastního města. Máme jakousi aplikaci, resp. řešení pro studenty, chytrou klíčenku, se kterou mohou obsluhovat všechno možné v našem městě, a ta funguje na principu jednoduchého čipu z bankomatní karty a jde samozřejmě do tohoto čipu implementovat velmi jednoduše, aby nemohl být použit na nákup alkoholických či tabákových výrobků. Já se domnívám, že něco takového by bylo samozřejmě i řešením pro přidělování hmotných dávek, protože bankomatní karty, to je něco, co už je v současné době akceptováno, troufám si říci, v 90 % veškerých obchodů a bylo by to řešení jednoduché, bylo by to řešení moderní a bylo by to řešení, které prostě by i ze strany úřadů práce mohlo být modifikováno pro konkrétní případy udělování dávek nejruznějšího typu.

Tedy prosím o to, aby zákony, resp. tyto návrhy byly propuštěny do druhého čtení. Jistě to svými hlasy podpoříme, ale poté prosím i o zamyšlení nad nějakým chytrým moderním řešením, které bude odpovídat 21. století a nebude už se dotýkat i práv a potřeb těch lidí, kterým tato novela výrazně, ale výrazně zkomplikovala život. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní dostanou slovo páni poslanci, kteří se přihlásili k faktickým poznámkám, v následujícím pořadí: Staněk, Kaňkovský, Bauer, Bláha. Prosím pana poslance Staňka o jeho faktickou poznámku. Pan poslanec Staněk není přítomen, takže je na řadě pan poslanec Kaňkovský. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne nyní už. S úctou ke své milé kolegyni, prostřednictvím pana předsedajícího si dovoluji opravit kolegyni Aulickou. Stanovisko ke sněmovnímu tisku 99 od vlády bylo neutrální. Vláda tam skutečně v několika bodech popisuje některé legislativně technické problémy, nicméně jako celek se k tomu tisku nepostavila záporně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Bauer a jeho faktická poznámka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, dámy a pánové, abych nebyl nařčen z toho, že jsem zneužil faktické poznámky, tak jsem také chtěl opravit, protože to stanovisko vlády nebylo řečeno úplně přesně, nicméně když už mám prostor, tak mi dovoluji říct jenom krátce naše stanovisko.

Já si nemyslím, že tyto dvě novely jsou nějaké silné politické téma, ale přesto si myslím, že je škoda, že zde není přítomna paní ministryně.

Chtěl bych říci, že my jsme vždycky vyplácení sociálních dávek formou poukázek považovali za nástroj nedokonalý, nicméně pořád je to nějaký nástroj, který umožňuje, aby se zabráňovalo zneužívání sociálních dávek a aby se takzvané obchodovalo s chudobou. Chtěl bych také říci, že jsme byli mezi prvními, kteří upozornili, že ten současný stav má určitou díru a že existuje určitá sociální skupina, hlavně hendikepovaní nebo postižení nebo ti, kteří jsou dlouhodobě hospitalizováni v sociálních zařízeních nebo zdravotnických zařízeních, že mají problém s touto formou vyplácení. Já jsem dokonce i interpeloval paní ministryni. Z tohoto důvodu my vítáme, že ať už ta první, nebo ta druhá novela vznikla, protože reaguje skutečně na aktuální problém, a jsme připraveni obě dvě tyto novely propustit do druhého čtení.

Pokud bych mohl říci svůj osobní názor, mně spíše připadá ta první novela vedená paní poslankyní Pastuchovou příhodnější, protože se tam mimo jiné objevují ty případy hodně zvláštního zřetele.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Bláha a jeho faktická poznámka. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Dobrý den, kolegové. Já bych jenom uvedl na pravou míru, jak to funguje. Jsem hrozně rád, že se ten bod otevřel, a chci vám říct, jak to funguje v praxi. Ti, co to chtějí zneužít, to zneužijí vždycky, ať to bude ve formě poukázky, ať to bude ve formě čipu. Dneska to funguje tak, že ta poukázka, pokud ji ten, co ji chce zneužít, chce zneužít, tak ji prodá. Prodává ji většinou za 50 až 70 % na trhu a dostane za to hotové peníze. Když se mu to nedaří, tak to udělají druhou stranou, to znamená, že jdou do obchodu, nakoupí suroviny a předají je příslušným obchodníkům, kteří jim za to dají peníze. Takže ti, co to opravdu chtějí zneužít, tak to zneužívají čile. Funguje to úplně skvěle. Běžte v době vyplácení sociálních dávek do obchodů, uvidíte, jak mají plné košíky, třeba po třiceti kilech mouky atd. atd.

Chci jenom říct, našemu státu to přineslo větší administrativu a vydělávají na tom jenom ti, kteří vydávají ty poukázky, protože to stojí stát peníze na cestě výdaje, to znamená, že vytisknutí, a pak samozřejmě ten dotyčný při vracení si z toho vezme peníze. Je to zhruba 10 % z ceny té poukázky. Tak jenom abyste si uvědomili, že vlastně my se snažíme něco napravit, ale nenapravíme vůbec nic. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka paní poslankyně Aulické Jírovcové. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem se chtěla původně omluvit za to stanovisko, opravdu je neutrální, už jsem si to opravila i v textu. A mrzí mě to, že jsem to sdělila, tedy jako že je zamítavé, ale je neutrální stanovisko k tomu sněmovnímu tisku 99.

A jenom bych možná pro tu další diskusi sdělila, že ty vyplácené poukázky se týkají jenom jedné z dávek, a to dávky na živobytí. Prosim vás, máme spousty dalších

sociálních dávek, které jsou také zneužívány, i vypláceny samozřejmě, a zneužívány také, ale tato diskuse se týká jenom dávky na živobytí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do sloučené obecné rozpravy je přihlášena paní poslankyně Gajdůšková, připraví se pan poslanec Sklenák. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, vážená vládo, jenom velmi stručně. Navážu na to, co říkal pan poslanec Bláha. Musíme vědět, že dávky v hmotné nouzi jsou v podstatě pouze plus minus kolem 2 % celého toho balíku sociálních výdajů. A z toho ještě paní poslankyně Aulická připomněla, že poukázky se týkají jenom těch dávek na živobytí, takže to je skutečně nízké procento. Nicméně chápu a vnímám tu snahu systému a našich předchůdců a zvláště z těch strukturálně postižených regionů, které se s tím potýkaly, najít nějaký prostředek, jak zamezit zneužívání těchto dávek, a tedy vznikl ten návrh na vyplácení poukázkami.

Nicméně zneužívání by mělo být řešeno nejenom tady tímto systémem poukázek, a já k tomu ještě dál řeknu, ale především kontrolou a případně sankcemi, pokud to zneužívání je prokázáno. Ten systém to prostě musí umět. Když se vrátím k poukázkám, tak když se řekne A, musí se také umět říci B. Jestliže něco zavedu, tak musím vytvořit prostor, aby se s tím dalo pracovat, aby to fungovalo. A tady připomínám to, co už zde také bylo řečeno, že skutečně neexistuje síť prodejen, že ti lidé někteří se vůbec nemohou dostat k tomu, aby ty poukázky použili, anebo to mají vzdálené, takže mají další náklady s tím spojené. A to nemluvíme o tom překupování, což znamená, že těm lidem ještě z toho mála, co mají jako celou tu dávku, tu výši, že jim vlastně ubíráme tím, že jim dáme poukázky, a oni to přeprořádají, protože se třeba nedostanou do té příslušné prodejny, kde by mohli poukázky uplatnit.

Já k tomu přidám ještě jeden aspekt. Mluvila jsem s pracovníky azylových domů a oni mě tady k tomuto návrhu prosili, abychom to skutečně přijali, abychom to schválili, protože pro ženy z azylových domů, které spadnou do té skupiny, kde je jim to vypláceno v poukázkách, tak to znamená třeba na takovém malém městě Kainovo znamení. Skutečně, věřte tomu. Ty ženy s tím prostě mají problém. Nehledě k tomu, že těch prodejen je skutečně omezená síť. A to určitě nebylo cílem ani těch, kteří to navrhovali, a nebylo to cílem zavádění tady tohoto systému. Proto tedy náš návrh toho tisku 99 je trochu širší.

Ale já vítám skutečně návrh na jednak tuto sloučenou debatu, ale také hlavně na to, že to budeme projednávat ve výboru společně, a věřím tomu, že se dopracujeme k dobrému řešení, k dobrému přístupu, který nejenom že zamezí zneužívání, ale také individuálním přístupem bude zachována důstojnost lidí, ale i toho systému, který nastavujeme.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou bude reagovat paní poslankyně Maxová. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Já opravdu jenom v krátkosti. Jak já hovořím naopak s řediteli úřadů práce v Jihočeském kraji, tak oni samozřejmě říkají, že ta situace není komfortní pro klienty, nicméně každý úřad práce rozšiřuje seznamy prodejen a lokalit, kde mohou uplatnit samozřejmě svoje poukázky.

Co se týká azylových domů, já jsem osobně měla setkání s jihočeskými azylovými domy, a nejen pro ženy, ale i pro muže a v tom posledním případě i pro rodiny, a tam se ukazuje v těch poukázkách velký problém tím, že oni vlastně poukázkami nemohou platit ten svůj pobyt. Takže toto možná bude ten případ zvláštního zřetele, který vlastně komplikuje život, byť by ty rodiny, které využívají služeb azylových domů, chtěly platit. Takže tady za to bych se také přimlouvala vzhledem k znesnadnění praxe.

A musím říci, že si úplně nemyslím, že tato novela, která je, zamezí zneužívání dávek. Ale budeme muset samozřejmě nějakým způsobem na to reagovat z hlediska úřadu práce, protože český člověk je vynalézavý. Už tímto krokem jsme v dobré víře chtěli zamezit zneužívání poukázek, ale bohužel se nám to nepodařilo, protože lidé, kteří dostávají poukázky, prostě je občas přeprodávají, protože chtějí ten alkohol a ty cigarety. Ale pokud je budou využívat na služby třeba v azylových domech, tak si myslím, že bychom jim to měli umožnit právě tím případem zvláštního zřetele. A za to se přimlouvám, protože i lidé z úřadu práce říkají, že vyčíslíme jedenáct skupin a za týden přibude dvanáctá. Takže budeme opravdu v tomto projednávání více opatrní, než jsme byli při té novele v minulém funkčním období. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Kaňkovský. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Kaňkovský: Já bych chtěl poděkovat paní kolegyni Maxové, vašim prostřednictvím, pane předsedající, právě že sem vnesla ještě ten další fenomén, o kterém jsme tady, možná i v rámci toho, abychom dlouho nezdržovali, nehovořili. Poukázky opravňují toho člověka, který je v tíživé situaci, skutečně k nákupu přesně daného sortimentu věcí. Týká se to potravin, drogistického zboží, lékárenského zboží, některého dalšího. Ale celá řada lidí v tíživé finanční situaci nebo vůbec v tíživé životní situaci prioritně potřebuje pokrýt své potřeby týkající se bydlení. A pokud my jim až 65 % v uvozovkách vezmeme a dáme jim to do těch poukázek, tak jim vlastně zavíráme cestu k tomu, aby uhradili ty nároky na živobytí, to znamená, v jejich případech hlavně na bydlení. Samozřejmě že potřebují z něčeho žít a mít i ty potraviny a to další zboží, ale to bydlení je pro ně také zásadní. To je také potřeba, aby zde zaznělo, a děkuji, že to sem kolegyně Maxová vnesla. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Budeme pokračovat v rozpravě. Já jenom konstatuji, že z jednání Poslanecké sněmovny v době mezi 13.30 a 14.00 se z důvodu jednání omlouvá pan poslanec Kubík, paní poslankyně Matušovská se omlouvá od 12 hodin do konce jednacího dne, pan místopředseda Tomio Okamura se

omlouvá z pracovních důvodů v době od 12 do 13 hodin a pan ministr kultury Ilja Šmíd se omlouvá do konce jednacího dne od této chvíle.

Slovo má pan poslanec Sklenák, který je přihlášený do rozpravy, po něm vystoupí paní poslankyně Richterová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, já také podporuji, abychom projednávali oba dva tisky, a v podstatě lze souhlasit téměř se vším, co zde zaznělo, od první vystupující paní poslankyně Pastuchové až po posledního kolegu Kaňkovského. Snad jen s jedním tvrzením bych nesouhlasil a to je to, co říkal pan poslanec Bauer, že oni byli první, kteří upozornili na nedostatky stávající úpravy. Ti první, kdo na to totiž upozornili, byli sociální demokraté. A víte kdy? Když se to schvalovalo. Totiž ono to tady tak – paní předkladatelka neřekla úplně historii toho, jak byla tato právní úprava přijata. Ono se řeklo, že to bylo v minulém volebním období. Tak kdo to nezná, tak možná si představil: to byl ten Sobotka, to byla ta Sobotkova vláda a my to teď musíme napravit, tak jako všechno musíme po něm napravit, tak to napravíme. Ale ono to bylo jinak.

Možná si někteří, co tady sedíte, pamatujete. Do Poslanecké sněmovny byl předložen vládní návrh novely zákona o pomoci v hmotné nouzi a byl předložen pozměňovací návrh, který právě tady tento systém stravenek zavedl. Asi byste neuhodli, kdo ho předložil, ten pozměňovací návrh. Paní kolegyně Pastuchová. Takže to je úžasné! Tehdy paní kolegyně Pastuchová sbírala politické body, protože bojovala proti zneužívání sociálních dávek, a ministryně Marksová byla proti tomu. A sociální demokracie byla proti tomu. A argumentovala právě tím, co tady zaznívá dneska. Právě na to jsme upozorňovali. Ale my jsme byli ti, kteří hájí ty nepříspěšné, a ti, kdo to odhlasovali, byli ti, kteří bojují proti zneužívání sociálních dávek. Takže body byly posbírány a teď se sbírají podruhé, protože se napravlují to, co minulá Sněmovna způsobila. A stejnou osobou. To je skutečně dokonale marketing.

Já jsem měl potřebu na toto poukázat, protože si myslím, že je fér – každý z nás dělá chyby – když něco prosadíme, uděláme chybu, přijít a říct: to nebylo moudré, udělali jsme tady chybu, měli bychom to napravit. Ale také se k tomu přihlásit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Richterová, která je další přihlášenou do této rozpravy. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, už toho většina zazněla, ale jedna věc ještě nezazněla pořádně, zřetelně, a sice kdo vydělává na stravenkách. Kdo má profit z toho, když jsou jakékoliv poukázky. Prostě ti, kteří je vydávají. To jsou ti, kteří z toho mají zisk. V této situaci máme tři dodavatele poukázek, kteří jsou jediní, kteří na tom systému mají nějaký profit. A teď vedeme diskusi o tom, do jaké míry se nám společensky zdá tento jejich profit, kteří oni inkasují, ospravedlnitelný a vysvětlitelný tím pocitem, že

jsme potom jako společnost spravedlivější, protože je zkrátka těžší koupit si za 2 200 korun, což je existenční minimum, krabicák anebo cigára.

Já bych opravdu ráda zdůraznila, že to je zase diskuse o míře, o tom, kolik toho chceme za jakou cenu předcházet, protože úplně předejít opravdu nelze. To tady zaznělo mnohokrát. A co se týče těch poměrů, za jakých se šmelí s poukázkami, tak klidně to je i tak, že za poukázky v hodnotě 4 000 korun dostanete 2 800. Ale většinou skutečně ty kurzy jsou 10 : 8. O této realitě se bavíme a musíme si říct, jestli nám to stojí za to, aby se tento systém dál provozoval v této podobě. Jestli opravdu ten společenský konsenzus je takový.

Nesmírně důležité je, že skutečně obrovský problém s tím celým naším systémem je nemožnost individuálního posuzování. Zkrátka kvůli podstavu na úřadech práce, kvůli tomu, jak máme nedostatečně ohodnocené pracovníky na úřadech práce. Takže my dneska v realitě to, co by mělo být klíčové, a sice individuální posouzení situace, individuální posouzení toho, jaký podíl z té dávky má být vyplacen v poukázkách, moc nezvládáme. Máme tam stanovený rozptyl 35 až 65 % v poukázkách, ale na to individuální posouzení leckde není vůbec prostor a dělá se to tak, že se zkrátka na tom úřadě dá plošné, prostě budete vyplácet ten a ten procentuální podíl zhruba všem. To je zase něco, jak by to být nemělo.

Takže já to ještě jednou vrátím k tomu, abychom si to reálně představili. Máte dávku existenční minimum 2 200 korun a můžete dostat třeba jen 770 korun v hotovosti v penězích, zbytek v poukázkách. Síť obchodů je samozřejmě omezená. Jakmile jste v menší obci, tak to nemusí brát opravdu vůbec nikdo. To není vůbec výjimka, že prostě nemáte šanci u vás za to nakoupit. A pokud ano, většinou jsou to dražší obchody, které to umožňují. Třeba ve vietnamských večerkách vám rovnou řeknou, když chcete platit těmi poukázkami, že si z toho něco dalšího strhnou. Opravdu těch implementačních problémů je obrovské množství.

A teď si ještě představte jednu věc. Jako součást těch našich problémů, které jako stát máme s administrací různých věcí, je i to, že jsou různé termíny výplat pro různé dávky. Ale třeba chodí rodiče, kteří také tyto dávky pobírají, potřebují zaplatit třeba školní obědy na začátku měsíce, a tam právě tyto poukázky použít nejde. Nebo jsou různé termíny placení nájmu a podobně. Proto, že výplaty dávek jsou teď aktuálně i často zpožděné, anebo zkrátka chodí v různých obdobích měsíce, to je další velký problém.

Já na tom všem chci upozornit, že si myslím, že to je hodně velká otázka míry, do jaké míry si myslíme, že skutečně ty poukázky přispívají k tomu, aby se těch krabic vína nakoupilo méně, a do jaké míry bychom mohli nechat na kompetencích sociálních pracovníků na úřadech práce, aby zvažili, tak jak to měli v minulosti, kde je skutečně nutné omezit výplatu v hotovosti a dávat v poukázkách. Já bych nejvíc apelovala na to, abychom se zamysleli právě nad celým systémem našich úřadů práce, nad tím, jaké kompetence jim chceme ubírat, nebo naopak posílit, aby právě to individuální posouzení mohlo jít tím dobrým směrem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní bude následující postup. Pan poslanec Nacher a paní poslankyně Maxová jsou přihlášení s faktickými poznámkami. Do rozpravy je přihlášena paní zpravodajka paní poslankyně Aulická Jírovcová. Pan poslanec Nacher vystoupí s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já jsem myslel, že konečně se tady jako nový poslanec dočkám toho, že tady máme dva návrhy zákonů. Evidentně dva návrhy novel, abych byl přesnější. Jeden navrhuji poslanci hnutí ANO, druhý poslanci tří nebo čtyř klubů, teď nevím. Evidentně je tady shoda to nějakým způsobem řešit. Najednou vystoupí pan poslanec Sklenák vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, a zase do toho vnese nějakou politiku a marketing.

Já jsem tady jako poslanec nebyl. Já jsem tady nebyl, ale cítím potřebu se zastat kolegyně, protože z toho vašeho popisu mám takový pocit, jako by kolegyně Pastuchová něco navrhovala a dopředu věděla, že to je chyba, aby to potom mohla někdy opravit. Dovedu si představit, že kdyby pod tímto návrhem podepsaná nebyla, tak by zase bylo vyčítáno, že něco navrhla. Nyní v praxi se ukazuje, že některé věci nefungují tak, jak bylo plánováno, nebo tak, jak se předpokládalo, a že se k tomu staví zády a už se k tomu nechce znát. Já to naopak oceňuji.

Tady se prostě bavíme o dvou pólech. O zneužívání sociálních dávek a o jakési nepraktičnosti v momentě, kdy to bylo takhle šíře pojato. Máme tady dva návrhy. Předpokládám, že postoupí do druhého čtení. Tam z toho vznikne, předpokládám, ve výboru nějaký kompromis. Pojďme dál. Pojďme to řešit a pojďme se nevracet do minulosti a vyčítat si nějaké marketingové zkratky nebo plány na získávání voličů nebo něco takového.

Já se za to omlouvám. Musel jsem na to reagovat, byť jsem tady předtím neseděl. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka paní poslankyně Maxové. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěla reagovat na kolegyni Richterovou z hlediska samozřejmě na úřadech práce. Ta situace je jiná v Praze a jiná samozřejmě na periferii naší republiky, takže bych to nepaušalizovala, protože já jsem v úzkém kontaktu s řediteli úřadu práce na jihu Čech a tam zřejmě tak obrovský problém jako vy v Praze nemáme. A samozřejmě co se týká platů, to není téma, to máme shodu a budeme to řešit na výboru 26. dubna.

Nicméně na druhou stranu nesouhlasím úplně s tím, že... vyznělo to tak, že by to byl nějaký lobbying stravenkových firem. Já si to nemyslím. Ten směr je správný. Trošku zpřísnit a vlastně zredukovat to byť možná malé procento zneužívání sociálních dávek, ale ty sociální dávky si zaslouží lidé, kteří to potřebují nutně. A to, že to ti lidé bohužel prodávají za nějakou procentuální výši, a já jsem o tom mluvila v předchozích tiscích, to je jejich odpovědnost. A jestli jim ty peníze nechybí, tak se můžeme zamyslet nad tím, jestli to směřování státní sociální podpory a hmotné nouze je u nás opravdu správně nastaveno.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V rozpravě vystoupí paní zpravodajka.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, já bych to viděla asi tak. Uděláme výjezdní zasedání celé Sněmovny do Ústeckého kraje. Nejlépe do Mostu, do Ústí nad Labem, do Děčína a nejlépe kolem 9. a 10. v měsíci. Já si myslím, že všech 200 poslanců, jak tu sedíte, byste se báli, otevřeně říkám, báli přijít jenom k úřadu práce. A to nebudu říkat, co zažívají ti lidé, co tam sedí, a co musí denně poslouchat.

Zodpovědně zde říkám, že pokud se neprovede důkladná revize celého dávkového systému tak, aby se nastavily jasné parametry a pravidla, bude náš sociální systém stále jenom nákladově stoupat. Hovořit mohu o příspěvku na doplatek na bydlení a příspěvku na bydlení, kde je nutnost sjednotit do jedné dávky s jasnými limity. Například stanovení cenové mapy nájmu dle měst a obcí. A okamžitě zastavit tzv. byznys chudobou.

Zde však musím připomenout, že řešením této oblasti není zákon o sociálním bydlení. Pokud budeme hovořit napříč politickým spektrem, že hlavní zaměření je pro seniory, samoživitele, osoby se zdravotním postižením anebo začínající rodiny. Nelze hovořit o konci obchodu s chudobou, protože tam se využívá zcela jiná skupina obyvatel. A jako obyvatele Ústeckého kraje je mi čím dál tím více líto, že i moje kolegyně a kolegové z ostatních krajů, mimo tedy Moravskoslezského a Karlovarského, nemají stejnou zkušenost. Pak by totiž hovořili zcela jistě jinak a byli možná i při opatřeních daleko radikálnější a především rychlejší. O samotné vymahatelnosti v České republice v dnešní době nemůže být vůbec řeč.

A teď mi dovoluťe dát třeba příklad jistých dávek, které s tím souvisí. Příspěvek na péči. Někdy jste se zeptali, kolik neustále narůstá každoročně miliard, které v rámci příspěvku na péči rostou? Kdy je především zneužíván? Že příspěvek na péči je zneužíván především u dětí? Že rodiny nevyužívají příspěvek na péči tam, kde by měly? Proč nemáme např. v rámci příspěvku na péči v domácím prostředí povinnost, abychom jej vyúčtovali? Nikoho to nezajímá. Příbuzenská pěstounská péče. Víte o tom, že naše soudy rozhodují příbuzenskou pěstounskou péči např. v tom, že rodina nemá dostatek financí? Že se v příbuzenské pěstounské péči nedělá téměř žádné šetření? A že ty rodiny třeba berou až 18 tisíc měsíčně navíc? Byli jste se někdy podívat v Ústeckém kraji?

Proto vás žádám, prosím vás, uvědomte si, že pokud nezačneme přemýšlet selským rozumem a neustále budeme řešit tuto situaci jakýmsi politickým šetřením, nedojdeme k ničemu. Děkuji. (Potlesk z řad KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Kaňkovský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Já bych chtěl ještě krátce reagovat na předchozí příspěvek, nikoliv na kolegyni Aulickou. Já bych se ještě vrátil k problému přepravejů. Myslím si, že i tady je nutné rozdělovat lidi na ty, kteří přepravují poukázky z toho důvodu, že si za ně chtějí koupit alkohol a cigarety, příp. nevím

ještě, co jiného, a ty, kteří přeprořádávají poukázky z toho důvodu, že nejsou schopni pokrýt ty potřeby, které mají, třeba zaplacení nájmu, anebo proto, že tam nemají prodejnu, kde by si nakoupili to zboží, které potřebují, a v podstatě ze zoufalství to prodají i pod cenou, aby získali alespoň nějaké peníze. Takže je potřeba toto oddělovat. My tam máme oba ty problémy. Ty těžké zneužívače, kteří pro ten – a teď to řeknu tady i před těmi mikrofony – chlast udělají cokoli, a pak ty, kteří jsou v té jiné situaci, kdy právě kvůli nevolidnosti systému přeprořádají tu poukázku a alespoň něco jim zbude. A proti tomu je potřeba bojovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se prosím ještě někdo do rozpravy? Do této sloučené rozpravy k oběma bodům? Nehlásí. Takže sloučenou obecnou rozpravu končím.

Otevírá zнову přerušený bod číslo

22.

Návrh poslanců Jany Pastuchové, Heleny Válkové, Radky Maxové, Patrika Nachera, Davida Kasala, Karla Raise, Rostislava Vyzuly, Martina Kolovratníka a Jaroslava Bžocha na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 89/ - první čtení

Připomínám, že zástupkyní navrhovatele je paní poslankyně Pastuchová, zpravodajkou tohoto bodu je paní poslankyně Aulická Jírovcová. Ptám se obou paní poslankyň, zda mají zájem o závěrečné slovo. Ano, takže za navrhovatele paní poslankyně Pastuchová.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Já jsem si dělala poznámky. Prostřednictvím vás, pane předsedající, ke kolegovi Sklenákovi. Já se za to nestydím, že jsem ten pozměňovací návrh v minulém volebním období uvedla. A nestydím se ani za to, že se to teď snažím napravit. Ale politické body, to nevím, jak jsem mohla sledovat, když jsem vůbec nevěděla, jestli v Poslanecké sněmovně teď budu sedět a budu moct něco napravovat. A nechci být jako vy, ale udělám to. Já jsem tu hmotnou nouzi v minulém období měla čtyřikrát jako zpravodaj buď v klubu, nebo tady. A zrovna vy jste tam dal taky jeden ošklivý pozměňovací návrh, třeba že v rekreačních domech s trvalým bydlištěm budeme dávat doplatky. Takže to se nám taky nelíbilo.

A teď k samotné debatě. Tento pozměňovací návrh jsem dala vlastně na základě toho, že když jsem byla čtyřikrát zpravodajem tohoto tisku, tak jsem si šla na ten úřad práce několikrát sednout a dívat se zpovzdálí, kdo si tam pro ty dávky chodí. A pak jsem si povídala s těmi zaměstnanci. Zaměstnanci mi řekli: Udělejte s tím už něco, protože sem chodí třetí generace rodin a neučí se, jak pracovat, ale jak využít všechny dávky. A já říkám: Nemí to dokonale, ale aspoň jsme začali. A já jsem strašně ráda, že jsme s tím začali a že se to vrátilo a že se ta chyba ukázala, protože vidíte, jaká to je diskuse a jak je tady nastaven špatně systém sociálních dávek. Mluvili jsme o tom v minulém volebním období a neudělalo se vůbec nic s tím, aby se něco změnilo.

Musím znovu říct, jak řekla kolegyně Aulická, dávky na živobytí nemají nahrazovat jiné dávky. Tohle byly dávky na živobytí.

Jak řekl pan kolega od Starostů, prostřednictvím, pan Rakušan, souhlasím s tím. A tím odpovím i kolegovi Bláhovi, že já nejsem, abychom měli papírové stravenky. Proč je budeme tisknout? Já sloužím na záchrance a říkali mi, že už dostávají, zaměstnavatel jim nabízí elektronické karty a už nemají ty papírové. Souhlasím, pojďme to i takhle řešit.

Dávky. Úřady práce měly možnost, ale nemusely, těch 35 %. Takže to už tady existuje. Ale vůbec se o tom tady nediskutovalo. Já nemám procentuálně vyčísleno, kolik těch dávek tenkrát vyplatily ty úřady práce, když mohly. Ale ony musely dokazovat, proč ty dávky vyplácejí. A jestli jste někdo na těch úřadech práce byl, někteří klienti, ne všichni, abych se někoho nedotkla, protože já se nestydím za to, že i já jsem byla půl roku na úřadu práce, takže vím, jak to vypadá, na ty pracovníky křičí, jsou na ně hrubí, nepříjemní, takže možná se i báli někomu ty stravenky tenkrát dát.

Pro kolegu Bláhu, který tu není, vašim prostřednictvím jsem odpověděla. Stravenky a jejich tisk. Nicméně to bychom museli teď zrušit stravenky pro všechny zaměstnance jako bonusy a pak nevím, co bychom těm zaměstnancům dávali.

Souhlasím s tím, že se tam objevily i ty azylové domy a všechno. A budu moc ráda a prosím vás o to, aby se to propustilo do druhého čtení. Opravdu, jako jsme diskutovali v minulém tisku paní kolegyně Pekarové Adamové, otevřel se jeden problém a tohle je další problém. A otevírá se nám s tím a myslím, že si to zaslouží důkladnou diskusi a nějaké konečné řešení. Ale říkám, já se za to nestydím, že jsem to podala, a začali jsme aspoň nějak řešit to zneužívání.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Závěrečné slovo paní zpravodajky. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo. Já dnes teda furt jen zastrkávám ten stupínek. (S úsměvem.) Děkuji, pane místopředsedo.

Dovolte mi ještě reakci na kolegyni navrhovatelku. Chtěla bych říci, že možná i v rámci té minulé praxe s možností přidělit někomu poukázky v určité výši se spojovalo také v rámci možné míry odvolání, protože jak se v praxi ukazuje, tak odvolání na rozhodnutí úřadu práce je mocné a de facto můžeme hovořit, že z většiny nebo z velké části vždycky bylo kladné stanovisko, takže odvolání bylo schválené a klient dostal svých iniciativ zpátky. To asi nebudu říkat, na jakém stupni.

Každopádně mi jenom dovolte, že jsem ráda, že i k této i k druhé novele si myslím, byla dobrá diskuse, že se nevedla nijak konfliktně a že na výboru pro sociální politiku se dále můžeme rozebrat nad tou představou, do jaké míry by se měly podpořit určité části z každé té novely, a budu ráda za věcnou diskusi. Věřím tomu, že dojdeme k dobrému a kvalitnímu návrhu společně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dámy a pánové, ve sloučené rozpravě nezazněl návrh na vrácení nebo zamítnutí předloženého návrhu, takže se nyní budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o garančním výboru. Než všichni, kteří mají zájem se zúčastnit hlasování, přijdou, seznámím vás s tím, že o omluvení z dnešního jednání od 13 hodin požádal pan poslanec Peksa.

Přivolať jsem poslankyně a poslance z předsálí. Nyní budeme hlasovat o tom, že organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Ptám se ale ještě, jestli je zde nějaký jiný návrh na to, aby jiný výbor byl výběrem garančním. Takový návrh tu není, takže můžeme přistoupit k hlasování.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 63, přihlášeno 163 poslanců, pro 146, proti žádný. Návrh byl přijat. Konstatuji, že garančním výborem pro projednání tohoto návrhu je výbor pro sociální politiku.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru k projednání. Má někdo návrh na další výbor, aby projednal tento návrh? Nic takového se neobjevilo. V rozpravě nezazněl ani návrh na úpravu lhůty, takže končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám znovu přerušovaný bod číslo

23.

**Návrh poslanců Víta Kaňkovského, Markéty Pekarové Adamové,
Olgy Richterové, Aleny Gajdůškové a Jana Bartoška na vydání zákona,
kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 99/ - první čtení**

Jsmo po ukončení sloučené rozpravy. Připomínám, že v tomto případě je zástupcem navrhovatele pan poslanec Vít Kaňkovský. Zpravodajkou pro první čtení i u tohoto sněmovního tisku je paní poslankyně Aulická Jírovcová. Ptám se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. Má. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Milé kolegyně, vážení kolegové, na většinu diskusních příspěvků jsem už reagoval v rámci rozpravy, takže vám chci jenom poděkovat také za věcnou diskusi, za to, že jsme tady pojmenovali minimálně větší část těch problémů, které jsou s poukážkami dávek na živobytí nebo příspěvku na živobytí spojené, a chci vás poprosit o propuštění tohoto tisku do výboru, abychom společně o sněmovním tisku 89 a 99 mohli jednat ve výboru a mohli dojít k tomu kompromisnímu, věřím také, že dobrému stanovisku a návrhu potom pro závěrečné třetí čtení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní zpravodajka nemá v tomto případě zájem o závěrečné slovo. Budeme se zabývat návrhem na příkazání výborům, tedy v tomto případě garančnímu výboru. Zde je opět navržen organizačním výborem výbor pro sociální politiku.

Ještě než přistoupíme k hlasování, seznámím vás s tím, že páni poslanci Holík a Kopřiva se omlouvají od 13.30 do 14 hodin z důvodu mimořádného zasedání zahraničního výboru. Je zde prosím návrh na nějaký jiný garanční výbor pro projednání tohoto návrh? Neení.

Budeme hlasovat o tom, aby byl tento návrh příkázán k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 64, přihlášeno 163 poslanců, pro 148, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat. Předložený návrh bude projednávat výbor pro sociální politiku jako garanční výbor.

Organizační výbor nenavrhł tento návrh k projednání dalšímu výboru. Je zde takový návrh nyní? Neení. Další výbor se tímto návrhem nebude zabývat. A protože nezazněł návrh na zkrácení či prodloužení lhůty, tak také končím projednávání tohoto bodu.

Otevíráám bod číslo

25.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 103/- první čtení podle § 90 odst. 2

Vítám zde pana senátora Miroslava Nenutíla, který předložený návrh také uvede. Než mu dám ale slovo, tak chci konstatovat, že tento návrh byl předložen do prvního čtení podle § 90 odst. 2. Nicméně mám zde k dispozici jak veto dvou poslaneckých klubů – konkrétně poslaneckého klubu Pirátů a poslaneckého klubu Starostů – a současně zde mám k dispozici veto 52 poslanců z poslaneckého klubu hnutí ANO. To jednoznačně znamená, že nemůžeme tento návrh projednávat podle § 90 odst. 2 a budeme postupovat standardním způsobem. Ještě než dám slovo panu senátorovi, připomínám, že stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 103/1.

Nyní jsme seznámeni se všemi náležitostmi a prosím pana senátora Nenutíla, aby předložený návrh představil. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Miroslav Nenutíl: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, paní poslankyně, páni poslanci, členové vlády, předkládaný návrh je poměrně stručný, téměř jednoslovný, ale dle názoru Senátu zásadního významu. Má upravit volby do Senátu tak, aby rozdíl mezi prvním a druhým kolem nebyl pouze týden, ale týdny dva, resp. třináct dní.

Co k tomu Senát vede? Podíváme-li se na výsledky nebo účast při prvním a druhém kole, pak v posledních minimálně šesti volebních obdobích nebo volbách byla účast ve druhém kole téměř poloviční oproti účasti v kole prvním. Zajímali jsme se, co k tomu vede. Samozřejmě někdo může říct jednoduše: nezájem lidí o volby, nezájem lidí o Senát. Domníváme se však, že většina lidí se ještě nesžila s tímto výjimečným dvoukolovým způsobem volby, plete si tyto volby spíše s volbami do obecních zastupitelstev, kde jsou jednoznačně jednokolové stejně tak jako do Poslanecké sněmovny. Můžete namítnout, že prezidentské volby jsou také dvoukolové. Také je tam rozdíl dvou týdnů. Ovšem mediální kampaň mezi prvním a druhým kolem je tak masivní, že pouze snad hluchého nebo slepého by nechala prostého bez informace o tom, že nějaké druhé kolo existuje. To, že mají lidé chodit volit do Senátu i v druhém kole, nebo že to povědomí o tom je malé, mohu doložit na svém vlastním příkladu, kdy jsem absolvoval dvakrát tu kampaň a poprvé i podruhé jsem slyšel, ale vždyť my už jsme tě jednou zvolili. Že by měli lidé volit ještě v druhém kole, to povědomí je zkrátka malé.

Náš návrh umožňuje, aby lidé během druhého týdne dostali hlasovací lístky do domovů stejným způsobem, jako je to v kole prvním. Domníváme se, že tímto způsobem se zlepši obecné povědomí občanů o existenci ještě druhého kola, a tím pádem že se zvýší i počet voličů, již se druhého kola zúčastní.

Říkal jsem, že ten návrh je technicky velmi jednoduchý. V podstatě se mění pouze jedno slovo a tou změnou se potom další dvě změny objevují také v poměrně jednoduchém znění.

Jak jste byli informováni, neprošel návrh Senátu o tom, aby Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas v prvním čtení. A protože Senát byl veden vůlí při tvorbě tohoto zákona, aby se podle něj mohly konat již podzimní volby v letošním roce, pak bych dával na zvážení, zdali byste nevyslovili souhlas alespoň se zkrácením lhůty pro projednávání ve výborech o 30 dnů. Pokud by k tomu tak došlo, pak by měly možnost být splněny zákonem dané limity, kdy se předpokládá, že zhruba v polovině července budou vyhlášeny senátní volby.

Paní poslankyně, páni poslanci, já vám zatím děkuji za pozornost a budu věřit, že návrhu Senátu, který mimochodem podepsalo 47 senátorek a senátorů, což je naprostá většina, budete věnovat patřičnou pozornost. Zatím děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu senátorovi. Než budeme pokračovat, tak z důvodu mimořádného zasedání zahraničního výboru od 13.30 hodin se omlouvá i pan poslanec Vít Rakušan. Pan poslanec Králíček se omlouvá od 13.30 do 14 hodin z pracovních důvodů. Pan poslanec Mihola se omlouvá od 13 do 14 hodin. Pan poslanec Lipavský od 13.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. A z důvodu návštěvy u lékaře se od 13 hodin do konce jednacího dne omlouvá pan poslanec Vyzula.

Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Strýček. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jiří Strýček: Vážený pane předsedající, vážený pane senátore, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, přeji vám hezké odpoledne.

Tak jak už tady zaznělo, předkládaný senátní návrh zákona zakotvuje následující změny. To znamená, aby pro druhé kolo voleb do Senátu obdrželi voliči hlasovací lístky do poštovních schránek. Na rozdíl od prvního kola, kde hlasovací lístky mají být dodány nejpozději tři dny před hlasováním, před konáním voleb, však mají voliči hlasovací lístky obdržet nejpozději jeden den před hlasováním. Dále má být, jak bylo řečeno, zvýšen odstup mezi prvním a druhým kolem, tzn. z jednoho týdne na dva týdny. V případech raritních, jako je např. úmrtí kandidáta, až na týdny tři. Záměrem navrhovatele, co mi vyplývá, je uskutečnit volby do třetiny Senátu dle nových pravidel už v roce 2018.

Z tohoto místa bych chtěl zdůraznit, že vláda vyslovila s tímto návrhem zákona neshlas.

Součástí návrhu, jak již bylo řečeno, je vyslovení souhlasu již v prvním čtení podle § 90 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, což bylo odmítnuto.

Organizační výbor navrhl ústavněprávní výbor jako garanční výbor.

Já bych se potom ještě rád přihlásil do rozpravy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, ano, takže se hlásíte do rozpravy. Takže já tím pádem otevírám obecnou rozpravu a mám tady přihlášené do obecné rozpravy, takže pane zpravodaji, vy máte možnost vystoupit, kdykoli chcete. Takže se ptám, jestli chcete vystoupit ihned s přednostním právem a následně nebo... Ano, jako zpravodaj máte, takže prosím.

Poslanec Jiří Strýček: Ještě jednou, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych v rozpravě přednesl pár faktických poznámek, které jsou založeny i na mé osobní zkušenosti, protože i já jsem byl v roce 2016 kandidátem do senátních voleb.

Já tedy osobně nejsem přesvědčen o tom, že touto navrhovanou úpravou, zejména tím dvoutýdenním odstupem, dojde k nějakému zásadnímu zvýšení zájmu o senátorské volby. Historicky zejména ve druhém kole je účast velmi nízká, a to hlavně z důvodu ztráty zájmu voličů v případě, že nepostoupí do druhého kola jejich kandidát. Já naopak mám obavy, že jestliže tento termín bude prodloužen na dva týdny, tak mnoho voličů zapomene, že vůbec nějaké volby byly. To je jeden z těch důvodů. Takže podle mého názoru tato úprava nebude mít vliv na nějaký obrovský nárůst účasti na senátních volbách.

Dále zde zastávám stanovisko vlády, že z pohledu organizace a přípravy samostatných voleb je zákon v podstatě velmi těžce realizovatelný, neboť není technicky možné zajistit doručení hlasovacích lístků pro druhé kolo přímo voličům do schránek v navrhovaném termínu, což je jeden den před dnem voleb. Což je také velmi důležité samozřejmě nejenom pro kandidáty, ale veškeré politické strany. Jednak to bude mít dopad na veřejné rozpočty, samozřejmě, tato změna, a dále to bude mít dopad i na samotné kandidáty nebo ty, kteří postoupí do druhého kola,

protože samozřejmě prodloužení kampaně na dva týdny pro ně bude znamenat docela neúnosné navýšení finančních prostředků, které budou muset v rámci další dvoutýdenní kampaně použít.

Dále trošku taková nesystematičnost, jak již bylo řečeno. Volby prezidenta republiky jsou postaveny na obdobném principu jako volby do Senátu, tedy na dvukolovém, avšak u prezidentských voleb se vlastně v druhém kole ty hlasovací lístky doručují přímo do volebních místností, kdežto tady se navrhuje to, aby se to doručovalo do schránek pro druhé kolo, což se mi nezdá úplně systematické. A dalším důvodem, který je tady třeba zdůraznit, je to, že Senát právě projednává návrh skupiny senátorů na zavedení jednokolového systému voleb, takže předloženou úpravu bychom možná schválili pro velmi krátké časové období.

Takže v návaznosti na to, co tady zaznělo, navrhuji zamítnutí tohoto návrhu zákona již v prvním čtení. Pokud tento můj návrh nebude přijat, dávám návrh na vrácení zákona k přepracování. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Takže já si poznačuji, že pan poslanec Strýček předložil návrh na vrácení. Nyní tedy pokračujeme v obecné... (Poslanec Strýček upřesňuje z místa.) Dobře, tak máme nejdřív zamítnutí, a když neprojde, tak vrácení zpátky předkladateli.

Budeme pokračovat v obecné rozpravě a já bych požádal o vystoupení pana poslance Ferjenčíka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, my se ztotožňujeme s tím, že je problém, že je ve druhém kole senátních voleb velmi nízká volební účast a že to snižuje i prestiž celé instituce. Ale vlastně pan zpravodaj mi to celkem vzal z úst – nejsme si jisti, že tohle je to správné opatření. Daleko rozumnější nám přijde bavit se skutečně o tom, aby byla volba do Senátu jednokolová. My jsme příznivci australského modelu, kdy voliči seřazují kandidáty podle pořadí, v jakém je preferují, a následně ti, kteří nejdříve získají podporu přes 50 %, jsou zvoleni. Můžeme se bavit o těch konkrétních modelech. Je varianta, že by se seřazovali všichni kandidáti, nebo že by se povinně museli seřadit jenom třeba tři a zbytek jenom, pokud by volič chtěl, aby nebyl nucen volit někoho, koho v Senátu v žádném případě nechce. My jsme k tomu dělali konferenci v budovách Poslanecké sněmovny a měla poměrně hojnou účast. Byli tam i senátoři. Myslím si, že to je cesta, kterou bychom se měli vydat. Měli bychom se bavit o těch parametrech, bavit o přesném modelu toho výpočtu. Ale obávám se, že ty dva týdny to neřeší.

Ještě několik problémů, které nezmínil pan zpravodaj, kromě toho razantního zvýšení nákladů na druhé kolo, ke kterému by bezpochyby došlo, tak i věci velmi praktické.

V tuto chvíli ty lístky nutně neroznáší Česká pošta, jenom, ale v řadě obcí to dělají starostové nebo obce svépomocí zařizují distribuci lístků do schránek, takže jim vlastně přidáváme povinnost.

Potom jeden problém, který sice není moc častý, ale je důležité na něj upozornit. Mezi prvním a druhým kolem může dojít např. k odstoupení kandidáta nebo

k nějakým zdravotním komplikacím, další věci. V takových případech zákon na to dneska myslí a tiskne se i třetí volební lístek; kdyby ten druhý kandidát třeba nekandidoval, tak mají lidé stále na výběr mezi tím třeba prvním a třetím. V případě, že by někdo odstoupil, tak není jasné, které volební listky by měly být rozdávány nebo jestli mají být distribuované tři sady těch lístků, přestože postupují dva kandidáti. To by vedlo pravděpodobně k ještě daleko většímu zmatku. Takže na tuto slabinu upozorňujeme.

Skutečně není jasné, jestli by se podařilo splnit deklarovaný cíl návrhu, a to zvýšit účast. Těch 14 dní fakticky znamená, že to bude vlastně dva týdny od těch voleb, které mají většinou poměrně značnou publicitu, zatímco prostě druhé kolo senátních voleb zdaleka takovou publicitu mít nebude. Dneska se senátní volby většinou konají spolu třeba s komunálními nebo krajskými, jen ojediněle probíhají samostatně, a tam je potom účast většinou tristní i v tom prvním kole. Ale když se prodlouží lhůta, tak nejsem si jistý, že to splní ten deklarovaný cíl.

Takže my se připojujeme k návrhu to zamítnout a raději se vydat cestou jednokolového hlasování, kde jsme odpůrci systému, že se stává senátorem ten, co má nejvíc hlasů, ale chceme to preferenční hlasování, které ruší ten paradox, když kandidují dva podobní kandidáti a mají třeba 30 % hlasů každý, aby je porazil kandidát, který má třeba 40 % hlasů, který se vůči oběma z nich vymezuje. Proto podporujeme jednokolovou volbu a preferenční hlasování, připadá nám to lepší cesta než tady nesystémově prodloužovat o týden se všemi problémy, které jsem zmínil já i pan zpravodaj. Díky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Dalšího přihlášeného do obecné rozpravy máme paní poslankyni Valachovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já si dovoluji navrhnout zkrácení projednávání ve výběrech o 30 dnů.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, registruji váš návrh. Nyní tedy mám posledního přihlášeného do obecné rozpravy, je to pan poslanec Grospič. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, vážená vládo, pozorně tu vnímám předložený návrh, který sem přišel ze Senátu, na dílčí úpravu voleb do Senátu. Myslím si, že to nevyřeší vážnost této instituce ani nijakým způsobem nezvýší účast voličů v těchto volbách, který by posílil důvěryhodnost této instituce a zvýraznil také význam těchto voleb. Nicméně si myslím, že ten návrh, který je do určité míry kontroverzní, má něco do sebe, a abych byl objektivní, tak si myslím, že prodloužení té týdenní doby na 14denní má své opodstatnění a má svou i praktickou logiku, která vyplývá i z řady požadavků, které zaznívají z řady obcí a měst, kdy se zcela logicky a správně argumentuje tím, že ta týdenní doba je příliš krátká k tomu, aby se některé věci daly odpovědně zvládnout.

Ano, zatím z dosavadní existence Senátu se zvládaly, vypořádávaly, ale to přinášelo řadu praktických problémů.

Myslím si, že pokud bychom ten návrh postoupili do druhého čtení, pak by ale chtělo zvážit skutečně tu druhou část, která tam je obsažena, tzn. opustit ono roznášení lístků do domácností, ale ponechat to tak, jak je to např. v prezidentské volbě, tedy že by lístky stejně byly vydávány až ve volebních místnostech, protože to si myslím, že bylo pragmatické opatření, a samotná 14denní lhůta ještě není příliš dostatečná k tomu, aby tato věc mohla být odpovědně udělána ve vztahu třeba i k různým volebním stížnostem na první kolo konání senátních voleb či na druhé pokusy.

Co bych chtěl ale říci, varoval bych tady před tím, i když samozřejmě ten návrh je legitimní a každý má právo přednášet, co tady zaznělo z úst kolegů Pirátů, tzn. preferovat jednokolové volby do Senátu s možností preferencí třeba dvou kandidátů s tím, že by, pokud by jeden neuspěl, tak by vlastně docházelo k preferenci hlasů pro toho druhého kandidáta, který by byl celkově třeba úspěšnější, protože to si myslím, že by byl prvek, který by rovněž nepřispěl k vážnosti této instituce a ve svých důsledcích, praktických důsledcích, by vedl k tomu, že by se těchto voleb zřejmě účastnila ještě menší část voličů, než je tomu doposud.

Takže já se na rozdíl od svých předřečníků připojuji k tomu, aby tento návrh byl propuštěn do druhého čtení, abychom jej diskutovali. Nejsem stoupenec toho, aby se zkracovala lhůta k jeho projednání, to si myslím, že není třeba, že bychom to mohli zvládnout i v těch řádných lhůtách tak, aby se podle tohoto zákona dalo postupovat, ale přimlouvám se k tomu, aby ten návrh byl propuštěn do druhého čtení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji za vystoupení. Nyní přečtu jednu omluvu. Od 13.45 hodin do konce jednání dne se z osobních důvodů omlouvá pan poslanec Špičák.

Nyní tedy nemám nikoho... Mám. S přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já mám opačný názor než předřečník. Já si myslím, že to máme buď zamítnout, nebo vrátit k přepracování, protože považuji za iluzorní technickou změnou pravidel mít naději, že se zvýší volební účast. Volební účast můžeme zvýšit i nyní za stávajícího zákona, a to podle toho, kdy bude souběh s druhými volbami, které probíhají současně se senátními.

Víte moc dobře, že v lednu byly doplňovací volby do Senátu, kdy první kolo bylo zvlášť a druhé kolo bylo současně s prezidentskou volbou, a účast v druhém kole byla 60 %. A nebylo to o tom, že lidé doma měli hlasovací lístky nebo neměli. Nevím, kdo může ovlivnit pana prezidenta, ale kdybychom v letošních volbách vyzkoušeli, poprvé, že by první kolo bylo před komunálními volbami a druhé kolo souběžně s komunálními volbami, tak předpokládám, že ta průměrná účast ve druhém kole by byla minimálně o 50 % vyšší než obvykle, než když je to naopak. Samozřejmě pak zase může být námitka, že to první kolo trpělo nižší volební účastí, ale to už je daň za ten dvoukolový systém. To je první námitka.

Takže podle mě by nebylo od věci vyzkoušet např. v letošním roce souběh druhého kola a komunálních voleb a předpokládám, že ta účast by mohla být v průměru vyšší než 30 %. Když si vzpomeneme na průměrnou účast třeba v krajských volbách, tak taky není zdaleka tak vysoká jako ve volbách do Poslanecké sněmovny, a nikdo nenavrhuje změnu volebního systému. A to nemluví o volbách do Evropského parlamentu, které jsou jednokolové a ta účast je mnohdy ještě nižší než v senátních volbách.

Druhý důvod pro to, abychom to zamítli nebo vrátili, je poměrně krátká lhůta, která zbývá do letošních senátních voleb. My se tím budeme zabývat příští týden, je tady jiný návrh, a to Ministerstva vnitra, resp. vlády, který Senát podle mého názoru správně zamítl, a to byl taky jeden z důvodů, proč si myslím, že se takhle pozdě nemají měnit pravidla. Dopředu říkám i pro pana senátora, že náš klub bude podporovat tu verzi volebního zákona, kterou nám poslal Senát, připadá nám rozumná, ale současně říkám, že tento návrh nepovažujeme za rozumný z těchto dvou základních důvodů, že nepřináší nějakou reálnou naději na zvýšení volební účasti a za druhé je to příliš pozdě na to, že za necelých šest měsíců budou senátní volby.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Neregistruji žádný zájem o vystoupení, proto tímto obecnou rozpravu končím. Táhne se, zdali mají jak zpravodaj, tak návrhové zájem o závěrečná slova. Pan senátor Nenutil má zájem o závěrečné slovo. Prosím, máte slovo.

Senátor Miroslav Nenutil: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Paní poslankyně, páni poslanci, děkuji vám za pestré debatu. Dovolte mi několik reakcí na jednotlivá vystoupení.

Správně tu bylo uvedeno, že prezidentské volby jsou dvoukolové a lístky se tam také nerozdávají. Nám jde o to, aby se vůbec celý ten volební systém nějak sjednotil tak, aby pro občana voliče to bylo nejjednodušší. Jestli budou obě volby dvoukolové a jestli se v obou volbách budou nebo nebudou ve druhém kole dávat lístky, je úplně dle mého názoru – teď mluvím soukromě jako senátor Nenutil – jedno, ale nemělo by to být rozdílné pro občany, aby se v tom co nejlépe orientovali.

Pak tady byla argumentace, že voliči za těch čtrnáct dní stejně zapomenou, že je druhé kolo, jako zapominají po prvním kole. Pokud by to bylo podle senátního návrhu, nezapomenou, protože by ty lístky dostali domů. Argumentace k tomu, že to je technicky nemožné, já to řeknu jednoduše, to byla pouze dle našeho názoru výmluva Ministerstva vnitra, protože to vytisknout lze.

Objevily se tady obavy o další náklady. Ano, řádově jsou to miliony, které by byly zapotřebí k vytištění těch lístků a zároveň ještě těch náhradních. O náklady kandidátů do Senátu – já myslím, že to je potom věc každého z kandidujících.

Zazněla tu správná informace, že v Senátu se již jeden volební zákon projednal. Děkuji panu poslanci Stanjurovi za avízo toho, co vás ještě čeká. Druhý zákon je tam také připraven, který by měl řešit jednokolovou volbu do Senátu, ale musím říci, že ani jeden z těch tří zákonů si vzájemně neodporuje. Existence těchto tří návrhů svědčí o potřebě a zároveň i vůli s volbami do Senátu něco udělat.

Byla tu vznesena obava, že pošta nebo starostové nestačí roznést lístky ve druhém kole. Jste tady zcela určitě zástupci z obecních nebo městských zastupitelstev, takže víte, v obci, kde starosta zná hnedle všechny své občany, tam to zpravidla roznese během jednoho dopoledne on sám. Ve městě, třeba osmitisícové Stříbro, odkud pocházím já, abych byl konkrétní, to roznášeji doručovatelé městského úřadu. Myslím, že to žádný problém není a nákladnější by to také nebylo.

Zbytečné lístky při odstoupení jednoho z kandidátů – současné znění zákona je takové, že dojde-li ke změně, a to už je jedno, jestli je to ve volbách komunálních, ve volbách do Poslanecké sněmovny, netisknou se nové lístky, ale změna se vyznačí ve volebních místnostech a volební komise na to všechny voliče upozorňují.

Zaznělo tu také, že touto změnou si chce Senát nějak zlepšit důvěryhodnost. Myslím, že toto určitě nebylo cílem Senátu, protože svou důvěryhodnost Senát už mnohokrát dokázal.

Já bych vás přesto požádal, abyste tento návrh pustili do druhého čtení, protože je otevřený diskusi, tím pádem je otevřený i změnám. A diskutovat a debatovat je přece demokratické.

Vážím si i konstruktivního návrhu pana poslance Stanjury spojit druhé kolo s nějakými jinými volbami. Na podzim by to mohlo být s volbami do obecních zastupitelstev. Ale tam, jak asi všichni víte, ten termín záleží na libovůli jednoho člověka, v tomto případě prezidenta republiky. A Parlament prezidentovo rozhodování v tomto směru ovlivňuje pouze dobou, dokdy musí volby vyhlásit, nikoliv přímo termínem.

Dámy a pánové, děkuji vám za debatu a přes řadu kritických vystoupení vás žádám, abyste tento návrh pustili do další debaty. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji zástupci navrhovatele. Já se ptám, jestli také pan zpravodaj má zájem o závěrečné slovo. Nemá. Navrhuji, abychom přistoupili k hlasování o předložených návrzích. (Gonguje.) Svolám poslance, protože debata byla trošku delší. Je tu žádost o odhlášení. Já vás odhlašuji, přihlaste se, prosím, znovu svými hlasovacími kartami.

Mám tady dva návrhy. Budeme o nich hlasovat v tomto pořadí. Pardon? Nefunguje vám karta? Možná jste se neodhlásil na svém místě. Musíte se odhlásit u sebe, pane poslanče, a pak vám to bude fungovat. Jdete tam, dobře.

První je návrh na zamítnutí a druhý návrh bude na vrácení. Zahajují hlasování. Kdo je pro zamítnutí předloženého návrhu, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. (Poslanci Richterovi nefunguje karta.) Pardon? Nefunguje vám karta? Dobře. Prohlašuji toto hlasování za zmatečné.

Já vás znovu odhlásím. Prosím, přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. Počkám, až se ustálí kvorum. (Poslanec Richter si jde vyměnit svoji kartu.) Poslanec Richter bude hlasovat s náhradní kartou číslo 18. Omlouvám se za prodlevu, ale potřeboval jsem si vše prověřit, aby ta informace byla správná.

Nyní přistoupíme k hlasování. Zopakuji, o čem budeme hlasovat. Je to návrh na zamítnutí předloženého návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí předloženého návrhu, stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku. Kdo je proti zamítnutí předloženého návrhu, stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku.

Hlasování číslo 66, přihlášeno 132 poslanců, pro 106, proti 11, zdrželo se 15. Návrh na zamítnutí byl přijat. Tímto končím projednávání tohoto tisku.

Mám tu žádost pana předsedy Bartoška o vystoupení. Ne, takže já si to odmažu, byla tady žádost o faktickou poznámku.

Děkuji panu senátorovi a tento tisk uzavírám.

Nyní máme na programu senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotních povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 105, první čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 105/1. Nicméně mám tady poznámku, že senátoři se dnes, v pátek 13. 4., omlouvají. To znamená, že není možné z toho důvodu, že nemáme přítomné navrhovatele, tento tisk projednat. Já tedy formálně jenom sděluji, že ho tedy zařadíme na konec bloku prvních čtení. Tímto tedy tento bod posouváme na konec bloku prvního čtení.

Přistoupíme k dalšímu návrhu, je to bod číslo 28 a je to návrh poslanců... Pardon. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jménem klubu ANO si bereme přestávku na jednání klubu v délce půl hodiny. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže na návrh poslaneckého klubu hnutí ANO pana poslance Romana Kubička tímto ukončuji, vzhledem k tomu, že se dostaneme na 14. hodinu, dnešní jednací den a přerušuji schůzi do úterý 17. 4. do 14 hodin. Přeji vám pěkný víkend.

(Jednání skončilo ve 13.31 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
17. dubna 2018
Přítomno: 181 poslanců

(Jednání zahájeno v 14.02 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují dnešní jednací den přerušené 12. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými kartami a případně mi oznámili, kdo hlasuje kartou náhradní.

Sděluji, že o omluvu z dnešního jednání požádali tyto kolegyně a kolegové: Ivan Adamec bez udání důvodu, Ivan Bartoš od 14.30 do 17.00 z pracovních důvodů, Jan Bartošek do 15.30 z pracovních důvodů, Josef Bělca z důvodu zahraniční cesty, Pavel Bělobrádek ze zdravotních důvodů, Stanislav Blaha do 16 hodin ze zdravotních důvodů, Pavel Blažek z osobních důvodů, Marian Bojko do 16 hodin ze zdravotních důvodů, Petr Gazdík z pracovních důvodů, Stanislav Grospič od 15 hodin z pracovních důvodů, Jan Hamáček z důvodu zahraniční cesty, Milan Hnilička do 16 hodin z pracovních důvodů, Milan Chovanec z důvodu zahraniční cesty, Jan Chvojka z pracovních důvodů, Aleš Juchelka do 16.30 z pracovních důvodů, Stanislav Juránek ze zdravotních důvodů, Marian Jurečka z důvodu zahraniční cesty, Jiří Kobza od 18 do 19 hodin z pracovních důvodů, Helena Langšádlová do 16 hodin z pracovních důvodů, Jan Lipavský ze zdravotních důvodů, Zuzana Majerová Zahradníková bez udání důvodu, Radka Maxová do 15.30 z pracovních důvodů, Jakub Michálek od 14.30 do 17 hodin z pracovních důvodů, Jan Řehounek z pracovních důvodů, Karel Schwarzenberg ze zdravotních důvodů, Jan Skopeček z důvodu zahraniční cesty, Lucie Šafránková ze zdravotních důvodů.

Z členů vlády se omlouvají Richard Brabec od 17 hodin z pracovních důvodů, Robert Plaga z pracovních důvodů, Ilja Šmíd z pracovních důvodů.

S náhradní kartou číslo 2 hlasuje pan kolega Mašek.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, nejprve vás chci seznámit s návrhy, na kterých se shodlo dnešní grémium. Navrhujeme pevné zařazení těchto bodů: Bod 28 schváleného pořadu, to je sněmovní tisk 109, zákoník práce, první čtení, zařadit na pátek 20. 4. jako třetí bod po bloku třetích čtení, to znamená za již pevně zařazený bod 21. Dále body 37 a 38 schváleného pořadu, to je sněmovní tisk 138 a 139, osobní údaje a související zákon, první čtení, zařadit na středu 18. 4. jako první a druhý bod jednání.

A ještě bych vás chtěl upozornit, že bod 67, odpovědi členů vlády na písemné interpelace, je již vyčerpán, takže naše jednání zahájíme ve čtvrtek v 9.00 dalšími body dle schváleného pořadu. Ještě jednou písemné interpelace ve čtvrtek nebudou. Budeme pokračovat dle schváleného pořadu.

Pokud nezazní námitky, nechť bych o návrzích z grémia hlasovat najednou. Ptám se, zda je zde návrh. Hlásí se pan předseda Faltýnek (Poslanec Faltýnek: K pořadu

schůze.) K pořadu schůze, ano. Takže pan předseda Faltýnek k pořadu schůze. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji. Hezké odpoledne, dámy a pánové, vážené kolegyně, kolegové, pane předsedo. Já jsem se pokusil na jednání grémia najít shodu na vyřazení některých bodů z pořadu schůze, bohužel se mi to nepodařilo. Proto chci přednést svůj konkrétní návrh, a to abych jménem našeho poslaneckého klubu navrhl vyřadit z pořadu schůze následující body. Bod číslo 61, zpráva Rady pro rozhlasové a televizní vysílání za rok 2016, tisk 78, bod 63. Dále zpráva rady o činnosti České televize za rok 2016, sněmovní tisk 113. A dále body 64, výroční zpráva o hospodaření České televize za rok 2016, a číslo 65, výroční zpráva ČTK za rok 2016, sněmovní tisk 116.

Můj návrh se opírá o fakt, že ne ještě všechny tyto body, konkrétně dva, byly projednány ve volebním výboru. S touto prosbou, žádostí, se na mě obrátil předseda volebního výboru Standa Berkovec, aby byly projednány na příští schůzi v rámci jednoho bloku všechny tyto čtyři zprávy. Ale rozumím tomu, pokud tento návrh neprojde, tak bych ho potom modifikoval, aby byly vyřazeny z pořadu schůze ty dva body, které ještě nebyly projednány na volebním výboru. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Mohu jenom upřesnit, které ty dva body to jsou? (Poslanci se domlouvají mimo mikrofon. Z pléna zaznívá, že body 61 a 65.) Děkuji.

Ptám se, kdo dál? Víím, že se s přednostním právem hlásil pan předseda Stanjura. Eviduji přihlášku pana poslance Zaorálka. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den, pane předsedo, vážená vládo, kolegyně, kolegové. Já mám jeden návrh na vyřazení z programu, a to bod číslo 42, vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky vyslovení souhlasu s přístupem Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii, zjednodušené přeloženo fiskální pakt, nebo fiscal compact, jak chcete – abychom to vyřadili z programu této schůze.

A k tomu, co před chvílí říkal pan předseda Faltýnek. Aby to bylo hlasovatelné, tak kdyby s tím souhlasil, že bychom ten jeho návrh rozdělili na dva. Že bychom mohli hlasovat o vyřazení bodů 61 a 65, to jsou zprávy, které volební výbor ještě neprojednal, takže je logické je vyřadit. Naopak si myslím, že zprávy 63 a 64 volební výbor projednal, přijal dost jednoznačné stanovisko. A pokud mohu soudit podle výsledků hlasování ve volebním výboru – mě tedy překvapuje jako člena volebního výboru, že pan předseda to chce vyřadit, když to máme odpracované – není žádný důvod. Takhle budeme jenom hrnout ty body před sebou. Takže my vyřazení těchto dvou konkrétních bodů nepodpoříme právě proto, že už byly řádně projednány ve volebním výboru, ale jsme připraveni podpořit vyřazení bodů 61 a 65. Takže pokud by pan předseda Poslanecké sněmovny o tom nechal hlasovat zvlášť, tak se s tím vypořádáme hlasováním. Protože nemůžeme hlasovat o vyřazení všech čtyř, a když to neprojde hlasovat, znova o vyřazení dvou. To si myslím, že nedává smysl. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan předseda zřejmě rozporuje, že kdybychom jednou hlasovali o vyřazení a nebylo by hlasováno, tak nemůžeme podruhé hlasovat znovu o vyřazení. Jeho protinávrh je, že bychom prvně hlasovali 61 a 65 a poté 63, 64. Je to přijatelné pro navrhovatele tohoto bodu? Já nechám chvíli na poradu a dám slovo panu poslanci Zaorálkovi, který je přihlášen jako další k poradu schůze. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Dobré odpoledne, dámy a pánové, vážení kolegové. Já bych vás chtěl požádat o zařazení nového bodu, prvního bodu na jednání dnešní Sněmovny, který bych nazval Stanovisko České republiky k událostem v Sýrii. Já tady dnes ten bod navrhuji, i když jsem si vědom toho, že pro plénium není jednoduché zvládnout takovéto debaty, a pokusím se zdůvodnit, proč v tom dělám výjimku. Předesílám, že zahraniční výbor se tímhle zabýval minulý týden, na konci týdne. A důvod, proč bych byl rád, aby to tady bylo zařazeno, je ten, že ta událost byla jednak, myslím, velice mimořádná, tohle je něco, co se neděje každý měsíc, a proto, že si myslím, že stanovisko České republiky úplně zřejmě není.

Tak jak jsem ta stanoviska sledoval, a teď nemám na mysli to, že u nás, já to vím, nebylo vždy jednoduché najít shodu mezi ústavními činiteli. Ale já jsem pozoroval, že nebylo docela jasné ani stanovisko členů vlády. Připadá mi, že k určitým posunům a změnám docházelo ve stanovisku premiéra. Dokonce jsem zaslechl a zaregistroval určitou distanci premiéra od stanoviska ministryně obrany a ministra zahraničí, takže si myslím, že z toho veřejnost může mít docela hokej.

Mně připadá, že to je téma důležité proto, a já jenom aspoň naznačím, v čem je ta vážnost. Před rokem v dubnu došlo v Sýrii k něčemu velice podobnému. Možná si pamatujete, tehdy také bylo podezření na chemický útok provedený Asadovým režimem a na to vystartovalo těch prvních 59 tomahawků, které opět odpálily Spojené státy. A možná si vzpomenete, že jsme to komentovali různě tehdy. Někteří byli opatrnější, někteří možná nadšenější, ale v něčem se ty komentáře shodovaly. Shodovaly se v tom, že hodnocení smyslu útoku těch 59 tomahawků se odvíjí od toho, jestli se ukáže, že to je součástí nějaké celkové strategie, nějaké koncepce toho, jak budeme dále postupovat, a že ten krok nezůstane ojedinělý, vytržený, ale že bude součástí nějaké opravdové politiky vůči Sýrii.

Ten důvod, proč si myslím, že tahle situace není teď jednoduchá, je proto, protože si v každých médiích i ve světě přečtete, že současný prezident Spojených států Donald Trump zasévá zmatek do jakékoliv pozice Západu vůči Sýrii. A to cituji třeba Economist, to není nějaká superoriginální věta. A je to proto, protože v průběhu měsíce také úspěšně, docela zásadně měnil svou pozici.

A teď jde o to, že není jednoduché v takové situaci se k tomu postavit. A pro mě je pro veřejnost docela nesrozumitelné, pokud jednoduše řekneme, že to odfajfknem, řekneme si ano. Proto jsem řekl, že tady nestačí si jenom říci "v pořádku, zase bombardujeme", když přece vidíme, že je to spojeno s obrovskými nejasnostmi a problémy, s obrovskými otázkami, co to vlastně v té Sýrii dneska děláme. A my jsme součástí Aliance, jsme součástí Evropské unie a měli bychom si tyto otázky klást.

Kdysi jsme si tady ve Sněmovně kladli otázky, co děláme v Afghánistánu, a víte, jaké jsou důsledky toho, když děláme takovéto kroky, které stojí lidi, stojí to kapacity, stojí to energii a nakonec to nemá výsledek. A dneska, když to zjednoduším, v Damašku jsem slyšel, jak se radují lidé v ulicích, že to stálo tak málo, že to vypadá, že je to vlastně legrace a že se nic neděje. Takže tady se dělají spektakulární divadelní akce. My to všichni pěkně odsouhlasíme, ale vůči těm lidem, kteří tam jsou, se nezměnilo vůbec nic.

Takže mi připadá, že tohle za debatu stojí. A jestliže je ta situace tak nejasná ze strany společenství, dokonce ze strany našich vlastních prohlášení, tak to podle mě skvěle pomáhá tomu, aby veřejnost byla znejistěna, aby tady kvetly fake news, aby tady kvetly konspirační teorie, protože politika, která není schopna věci pojmenovat, která není schopna říci, že je kompetentní, tak vlastně ztrácí důvěru. A to je dneska to, co obecně hrozí. Navíc máme vládu, která je v demisi. To znamená, tady není vláda, která by prošla tím procesem důvěry, a tím to formování postoje je o to složitější. To je prostě objektivní situace.

Proto si myslím, že je dobré, abychom o tom dnes tady mluvili, abychom to stanovisko slyšeli a abychom nahradili to, že v této chvíli možná Česká republika není v nejlepší kondici, s vládou, která je schopna reprezentovat stoprocentně, a zároveň abychom i veřejnosti řekli, že tady jsou prostě politici, kteří o tom přemýšlejí a kteří jsou si vědomi toho, o co v Sýrii jde. Já si myslím, že v této chvíli pro veřejnost to ze stanovisek představitelů této země jasné není. A proto ten bod navrhuji a doufám, že to schválíte. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Zřejmě na vaše vystoupení chce reagovat pan předseda Kalousek. Poté vystoupí pan ministr zahraničí Stropnický. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý den, vážené dámy a pánové.

Fake news a konspirační teorie by kvetly tak jako tak, protože je to součástí té situace. Ale samozřejmě sílí na základě takových vystoupení, jaké bylo vystoupení pana předsedy zahraničního výboru Zaorálka.

Já si dovoluji říct jeden pro vás, asi pro většinu z nás známý příběh, kdy během karibské krize, kdy také byly fake news a byla spousta konspiračních teorií, i když nebyl internet, navštívil americký velvyslanec francouzského prezidenta de Gaulla, aby mu předložil zpravodajské snímky o tom, že skutečně jsou ruské jaderné rakety na území Kuby. A když mu chtěl ty snímky ukázat, tak de Gaulle, který v té době vyvedl Francii z NATO – zdůrazňuji, vyvedl Francii z NATO – z řady jiných důvodů, tak ho zastavil, nechtěl ty snímky vidět a řekl mu: Nemí potřebu, slovo prezidenta Spojených států mi stačí. Vyříd'te prosím panu prezidentovi, že Francie stojí za Spojenými státy.

Říkám tuhle historii proto, že to je princip spojenectví. Pan předseda Zaorálek hovoří o naší politice k Sýrii. Nějakou asi máme, ale hlavně máme společnou bezpečnostní a zahraniční politiku. Jsme součástí Severoatlantické aliance. A Spojené

státy, Velká Británie a Francie – a teď v takové té dnešní zvláštní diskusi o tom, kdo je či není eurohujer, tak vás prosím, abyste si všimli, že v té koalici je jak Theresa Mayová, která realizuje brexit, tak pan prezident Macron, který platí za jednoho z největších evropských integrátorů. Tak v této koalici tři našich klíčových spojenců – oni něco provedli na základě informací svých zpravodajských služeb a informací, o kterých nepochybovali, a my jsme jejich spojenci. Anebo chceme, jak by si přál pan prezident Zeman, být trojským koněm Evropské unie - Kremlu. Jedno, nebo druhé, tohle je situace, kdy se musíme rozhodnout, jestli chceme, nebo nechceme podporovat svoje spojence a kam se máme přidat. A já v okamžiku, kdy pan předseda...

(Reakce na bavící se poslance v první řadě:) Nemůžu pokračovat, dokud ta řada přede mnou... Hele, pane Faltýnku, děláte to schválně nebo...

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, že oslovujete kolegy prostřednictvím. Ostatní poprosím, aby setrvali na svých místech a pokud možno nerušili.

Poslanec Miroslav Kalousek: Prostřednictvím pana předsedajícího vám děkuji, ale je to pokaždé, když mluvím.

Takže je to situace, kdy je bytostným národním zájmem České republiky, abychom byli čitelní.

Jestliže v sobotu ministryně obrany, ministr zahraničí zveřejnili nějaké stanovisko, to stanovisko převzal předseda vlády, a za sebe mohu říct, že pod ta stanoviska bych se mohl okamžitě podepsat, pod sobotní stanovisko předsedy vlády bych se mohl podepsat, tak jsem vytřeštěně zíral na to, když v neděli pan předseda vlády své sobotní stanovisko razantně popřel. Stalo se to nejhorší, co se mohlo stát. Prostě přestali jsme být čitelní nejenom pro českou veřejnost, ale přestali jsme být čitelní pro své partnery. A v zahraniční politice když nejste čitelní pro své partnery, tak ztrácíte jakoukoliv možnost prosadit jakoukoliv prioritu svého národního zájmu, protože s vámi všichni přestanou počítat, pokud nejste zrovna 200milionový trh anebo jaderná velmoc, což Česká republika zcela jistě není. To se prostě stalo.

A já si myslím, že je povinností vlády České republiky, vlády, nikoho jiného – prezident neformuluje zahraniční politiku, formuluje ji vláda, je za ni odpovědná a je kontrolovaná Poslaneckou sněmovnou – je povinností vlády formulovat jasná, čitelná stanoviska konzistentní s naší dlouhodobou strategií zahraniční a obranné politiky. To se bohužel stalo v sobotu a popřelo se to v neděli.

Možná vás překvapím, TOP 09 podpoří návrh pana předsedy Zaorálka, ale podpoří ho ne proto, abychom tady diskutovali o naší politice k informacím a fake news, (ale) abychom diskutovali o našich prioritách v zahraniční a obranné politice. A v tom, že v rozhodujících okamžicích, tak jako de Gaulle v roce 1962, tak i česká vláda, ať je jakákoli, musí najít odvahu podpořit své spojence, protože pokud tu odvahu nenajde, tak o ty spojence přijde, a tím ztratíme tu zásadní prioritu obranné politiky České republiky.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane předsedo. Nyní s přednostním právem ministr zahraničí Martin Stropnický. Pro kolegy, kteří se přihlásili s faktickou, upozorňuji, že se nenacházíme v rozpravě, nemohu udělit faktické poznámky. Prosím.

Místopředseda vlády ČR a ministr zahraničních věcí ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, úvodem si jenom dovolím omluvit se za případnou indispozici, protože asi bych měl být někde jinde než tady v tuto chvíli, ale nechtěl jsem se tomu tématu vyhýbat. Rozhodně jsem nechtěl, abych byl označen, že se někde skrývám před kauzou nebo případem Sýrie.

Já se domnívám, že to téma dnes na program nepatří z důvodů, které se pokusím vysvětlit. Myslím, že to je téma mnohohrstevnaté, je to nesmírně složitý problém. Nepochybně, jak řekl jak António Guterres, tak Jens Stoltenberg, je to vlastně největší bezpečnostní problém dnešního současného globálního světa a obávám se, že ho tady příliš neposuneme. Na druhou stranu mám samozřejmě přirozený respekt k názorům všech zde přítomných, aby je mohli vyjádřit, ale přesto zvažme, protože nepochybně se to protáhne, nepochybně to značným způsobem naruší dnešní program.

Já se pokusím jenom bleskově zrekapitulovat to, co se stalo. My jsme zhruba v půl páté, tedy v době, kdy ještě ta vojenská akce probíhala, začali řešit nějaký náš postup na Ministerstvu zahraničí. Koordinovali jsme to se službami atd., čili jsme rozhodně nezačali pozdě, abych tak řekl, a zároveň jsme se samozřejmě snažili v žádném případě nepodléhat jakémukoli náznaku paniky. Taky k tomu objektivně nebyl důvod. My jsme věděli, že k nějakému takovému vojenskému aktu dojde, nevěděli jsme úplně přesně kdy a jakým způsobem.

Co se stalo? Stalo se to, že s největší pravděpodobností byly zasaženy tři sklady plus výroba nebo vývojové prostory pro výrobu a skladování chemických útočných zbraní. Nebyla žádná osoba usmrcena, tři osoby byly zraněny. 29 členských států NATO verbálně tuto akci podpořilo, 27 členských zemí Evropské unie tuto akci verbálně podpořilo. Dovedete si představit, že bychom tady řešili situaci, kdy by Česká republika byla jedním nebo druhým nebo třetím státem, který by udělal opak? Já si to představit nedokážu.

Padlo tady slovo spojenci. Já myslím, že je zcela zásadní. Někdy mám pocit, že tady slychávám mluvit o našich spojencích, dobrovolných spojencích, které my jsme si zvolili, jako o někom, kdo nám snad něco určuje, kde my potřebujeme připochlebovat, jak jsem si přečetl, kde si chceme kupovat do budoucna jejich respekt. Prostřednictvím pana předsedajícího pane Zaorálku, nemáte to zapotřebí, takovou dikci. To je Právo... rudé.

Já bych se tedy přimlouval za to – mimochodem, v tuto chvíli to projednaly tři parlamenty evropských zemí, resp. dva, francouzský a britský, a Kongres, pokud mám správné informace, je to zařazeno také v Bundestagu a pak si myslím, že v Estonsku, a to je všechno – čili pokud by někdo měl pocit, že my jsme něco strašlivě zanedbali, protože všichni o tom teď sprádaří mohutné, masivní a substanciální debaty, tak tomu tak úplně není. Ale je to jenom můj pocit z toho, můj

názor, nikomu ho nevnučuji. Znova opakují, že si myslím, že je lepší, abychom to probrali na obou výborech, jak výboru pro obranu, tak výboru pro zahraničí, v určitém detailu a pak se k tomu vrátili třeba i na plénu. To už záleží na vaší vůli. Ale obávám se, že jinak se po dlouhodobé diskusi, kterou nepochybně někteří využijí ve svůj osobní mediální prospěch, dobereme jenom k tomu, že mír je lepší než válka, že mít rezoluci Rady bezpečnosti je lepší než ji nemít a že nepoužívat chemické zbraně je lepší než je používat. Ale to víme už teď. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a nyní zde mám několik přihlášek s přednostním právem. Nejprve v nepřítomnosti předsedy za klub KDU-ČSL pan místopředseda Benešik, poté za nepřítomnosti předsedy místopředseda klubu ČSSD pan poslanec Birke a poté paní ministryně Šlechtová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešik: Děkuji, pane předsedo. Já jsem chtěl právě vystoupit s tím za náš klub – protože si nejsme jisti, jestli tento bod vůbec bude zařazen a jestli je vůbec vhodné, aby byl zařazen, protože toto je veřejné zasedání a já chápu, a pan ministr to jasně řekl, že jsou informace, které jsou velmi podstatné, ale v současné době veřejně nesdělitelné, tak aby se on spolu se svým přednostním právem, stejně jako paní ministryně obrany Šlechtová, k tomu vyjádřili, abychom dostali alespoň rámcovou informaci o tomto. My se nijak zásadně nebráníme tomu, abychom tento bod projednávali na zasedání Poslanecké sněmovny, jenom jsme trochu skeptičtí k tomu, jestli se projednávání tohoto bodu nestane arénou pro, řekněme, osobní zviditelňování kde koho místo toho, abychom se dobrali podstaty věci.

A víte, co je na tom velmi zajímavé? V Sýrii se vraždí pět let, dokonce déle se tam vraždí. On Asad není žádný beránek, co si budeme povídat. Aby tam extremisty držel na uzdě velmi brutálními prostředky, tak tam držel na uzdě úplně stejně brutálními prostředky takzvanou demokratickou opozici. To si prostě namalujeme tak, jak to je. No a teď řekněme spojenci, zejména Spojené státy, Spojené království a Francie, provedou laserově přesné útoky poté, co jsou přesvědčeny o tom, že Asad už poněkolkrát použil proti vlastnímu obyvatelstvu chemické zbraně, nikoho nezabil, zřejmě ani nikoho nezranil, a my máme obrovskou potřebu toto diskutovat. Bože můj, proč až teď? Tam se vraždí na všech frontách několik dlouhých let, a proč nás k tomu vyprovokovalo až něco, co se prostě nelíbí některým, jako je Asad s Putinem? Odpovíme si na to.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane místopředsedo. Poprosím všechny – já mám pocit, že hladina hluku byla zbytečně vysoká. On to pan místopředseda dokázal přehlušit, ale buďme ohleduplní, buďme tiší. Teď pan místopředseda Birke.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane předsedo. Dovolte mi, abych pouze doplnil návrh kolegy Zaorálka, který v tom úvodním slově podle mého názoru dostatečně nezmínil zařazení bodu, o kterém je hovořeno. (Předsedající: Nezmínil.) Takže mi

dovolte, abych tím přednostním právem zařadil tento bod na dnešní den jako první bod jednacího dne. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Bude se tedy jednat o dvě hlasování. Nyní s přednostním právem paní ministryně Šlechtová.

Ministryně obrany ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedo, vážené dámy poslankyně, vážení pánové poslanci, je sobota ráno, vzbudíte se a zjistíte z médií, že došlo k válečnému útoku v určité zemi. Co s tím. Za pár hodin vystoupí ministryně obrany, která během té chvíle svolala vedení Ministerstva obrany, generály Armády České republiky, Vojenské zpravodajství, kde jsme se všichni domluvili na tom, jakými jsme disponovali informacemi, ať už od zpravodajců, nebo od generálů, nebo samozřejmě ze strany NATO. Na základě honu médií, občanů, vás politiků celou sobotu dopoledne jak na mne, tak na ministra zahraničních věcí jsme oba následně vystoupili. Já osobně jsem ubezpečila českou veřejnost jako česká politička, že čeští občané, čeští vojáci na UNDOFu nejsou ohroženi a jsou v pořádku. Následně jsme informovali o tom, že došlo k válečnému vojenskému zásahu ze strany USA, Velké Británie a Francie na Sýrii. Bližší informace v tu chvíli veřejného charakteru jsme nikdo z nás neměl a v žádném případě by je nikdo z nás nepustil, ani já, ani ministr zahraničních věcí. Následně vzhledem k tomu, že každý má právo, a to jak ministr obrany, tak ministr zahraničních věcí, si v těchto případech svolat své krizové štáby nebo vedení těchto krizových štábů, informace vedení krizového štábu jsme poskytli krizovému štábu Ministerstva zahraničních věcí a následně vystoupil pan ministr Stropnický se svým stanoviskem v rámci spojeneckého – našeho – členství v NATO.

Dva ministři vlády, je to jedno, že jsme vláda v demisi, se postavili za české občany, abychom my je informovali o tom, jaká je situace a že jsme v bezpečí. A vy, mnozí z vás, nám píšete, že my dva za něco můžeme? (Hovoří důrazně.) Kdo z vás jste si stoupl před ty kamery, aniž byste peskovali nás dva, jak ministra Stropnického, tak ministryni Šlechtovou za to, že jsme informovali o tom, co jsme v tu chvíli věděli?

Já osobně nemám problém, pokud tento bod bude zařazen, ale počítejte s tím, že spousta informací je v utajovaném režimu, takže vám navrhuji, aby některé body byly zařazeny na výbory, jak to navrhl pan ministr Stropnický. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní ministryně. S přednostním právem pan místopředseda Benešík. Máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Já jsem počítal, že toto zazní, a je to naprosto korektní. Spousta informací je prostě klasifikovaných a při sebevětší vůli ministryně obrany a ministr zahraničních věcí nám to tady na plénu sdělit nemohou. A pokud chceme vyjádřit svůj postoj k teroru, islámskému teroru Islámského státu a podobně, máme na to velkou možnost, protože počítám, že na této schůzi Sněmovny zřejmě už dnes budeme hlasovat o dodávkách atomových technologií do Íránu, tzv. Búšeher. KDU-ČSL dlouhodobě říká, že, byť se jedná primárně o technologie mírového

charakteru, nepodpoří, nikdy nepodpoří dodávky tohoto druhu technologií do islámského režimu, který vykazuje velmi zjevné známky diktatury. Čili tyto dvě věci, byť možná se někomu zdá, že spolu nesouvisí, spolu souvisí. A já znovu za klub KDU-ČSL opakuji, že my embargo, které je podle našeho názoru naprosto správné na dodávky jaderných technologií do Íránu, který je evidentně sponzorem terorismu a násilí, v tomto regionu nepodporujeme. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S přednostním právem pan předseda Stanjura, poté pan místopředseda Filip. Pan Stanjura se hlásil o chvíli dřív. Prosím, máte slovo. Hlásil jste se dřív, já jsem vás evidoval.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne ještě jednou. Já chci říct, že my jako nejsilnější opoziční strana jsme tu debatu nevyvolali. Přijde mi nešťastné, aby se ta debata vlastně vedla, aniž bychom rozhodli o tom bodu, nebo ne. Já bych rozuměl. Zazněl návrh, já když tak bych pana kolegu Zaorálka prostřednictvím pana předsedy požádal, aby ten bod upřesnil. Podle mne nemá znít stanovisko České republiky, ale vlády České republiky. To je přece jenom rozdíl. Nemůžeme si osobovat právo mluvit za celou Českou republiku, nebo mít informaci, ale vláda by to měla říct.

Já chci vysvětlit, proč jsme připraveni takový návrh, pokud bude upravený, podpořit. Ne že bychom tady chtěli nějak příliš vystupovat, zdržovat a věnovat se tomu několik hodin. Ten problém je jednoduchý. Vystoupila ministryně obrany, jejímu dnešnímu vystoupení jsem moc neporozuměl, s nějakým prohlášením ministr zahraničí, premiér, všichni v demisi, ale v zásadě mluvili ještě v sobotu jednotně, jedním jazykem, jeden přístup. Načež pan premiér v demisi v neděli vlastně změnil slova, změnil slovník. Z mého pohledu vyčínil oběma svým ministrům, a pak z toho vzniká ten zmatek. Kdyby to zůstalo u těch sobotních vystoupení a nic by se k tomu z úst členů vlády nepřidávalo v neděli a v pondělí, tak bychom ani necítili potřebu debatovat o tady na plénu, protože stanovisko by bylo poměrně jasné, jednotné a možná bychom se mohli vrátit k dobré politické praxi, což v sobotu pan premiér v demisi mohl informovat krátce předsedy třeba opozičních stran o tom, jak jeho vláda, která je v demisi, nemá důvěru, jak se k tomu postaví, případně zjišťovat podporu či nepodporu pro to stanovisko. Já bych to považoval za legitimní, neveřejně, bez mikrofónu tady takovou informaci dostat. Nebylo by to poprvé a doufám, že by to nebylo ani naposled v tak důležitých mimořádných akcích konzultovat tyto věci i s opozicí. A to je vlastně všechno.

Já nechci tu debatu protahovat meritem věci. Navrhuji, abychom rozhodli hlasováním, zda ten bod zařadit, nebo ne, pak budou mít ti, kteří chtějí k tomu vystoupit, možnost vystoupit. Takhle je to trochu nefér, když ministři se vlastně do rozpravy zapojí a ostatní na to nemohou reagovat. Já jsem se jenom pokusil vysvětlit stanovisko našeho klubu, že ten bod, pokud bude přejmenován, jsme připravit podpořit. Když se to nestane, nic zvláštního se taky nestane.

Chci jenom upozornit, že tu debatu iniciuje potenciální koaliční partner hnutí ANO. Abychom zase neřikali, že opozice chce něco zdržovat. Opozice v této chvíli

nic nenavrhl, možná se k tomu návrhu připojí. A pokud chcete debatovat o Sýrii utajeně, neveřejně, klidně, nás do toho netahejte. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane předsedo. Nyní s přednostním právem místopředseda Filip. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážený pane předsedo, pane premiére, členové vlády, paní a pánové, já jsem nechtěl reagovat původně, ale musím, protože pan kolega Benešik sem zatáhl jiný bod jednání. Víte, jaký je důvod pro to, abychom o tom diskutovali dnes, tedy promiňte mi, třetí čtvrtý den po útoku, a nikoliv v době, kdy ten spor začal? To je jednoduché. Protože v sobotu ráno, nebo z pátku na sobotu ráno nezpochybnitelně podle rezoluce 3314 Valného shromáždění OSN ze 14. prosince 1974 došlo k aktu agrese. Tato rezoluce totiž pro všechny státy OSN stanoví a pro mezinárodní právo vytvořila definici agrese. Za agresí se považuje bombardování, dále se za agresí považuje napadení ozbrojenými silami určitých států území jiného státu nebo útok ozbrojených sil určitých států na pozemní, námořní, letecké síly jiného státu nebo na jejich vojenské nebo průmyslové objekty. Statut mezinárodního trestního soudu považuje agresí za trestný čin.

A tady jsme jasně u toho, kdo porušil a kdo neporušil mezinárodní právo. Je zřejmé, že tento akt agrese se stal. Je také zřejmé, že občanská válka v Sýrii nevznikla sama od sebe. Já si dobře pamatuji výroky pana bývalého prezidenta Spojených států amerických Obamy, který říkal, že dál bude finančně, materiálně a technicky podporovat tzv. umírněné islamisty na to, aby dál bojoval proti režimu, který v Sýrii panuje. To je ovšem v rozporu s článkem 1 odst. 1 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, u nás známého pod číslem 120/1976 Sb.

Tak pokud chcete diskutovat, můžeme o tom diskutovat samozřejmě teď a hned, ale je také potřeba si uvědomit, že ta diskuse nemůže být jakýmsi ideologickým plácáním, ale musí to být otázka jasných faktů, která, žel, tady nemáme, protože bychom se museli ptát, proč zablokovaly Spojené státy americké to, aby včas odešli zástupci mezinárodní organizace pro chemické a bojové látky, aby se nemohli dostavit na místo. Jestli o tom chcete diskutovat, prosím, můžeme. Nepovažuji ale za možné, abychom o tom diskutovali, aniž bychom měli minimálně projednanou zprávu a informace, které proběhly v pátek, byť asi v omezené míře na zahraničním výboru, a aniž bychom znali stanoviska našich expertů, kteří by asi toto museli nejdřív projednat ve výborech Sněmovny. Klidně je možné se tady domluvit s vládou, že takový materiál připraví, že přerušíme schůzi Sněmovny, zařadíme jednání výborů, zahraničního, výboru pro obranu, výboru pro bezpečnost, příp. dalších orgánů Sněmovny, a pak tady budeme věcně jednat. Ale promiňte mi, takové řeči, které tady vedl pan kolega Benešik, to se na mě nezlobte, to je jenom ukázka toho, kam se může taková debata svrhnout.

Jestli chcete, já jsem na takovou debatu připraven. Věcně, mezinárodněprávně a klidně budu argumentovat právě ve prospěch toho, aby se něco takového už v životě nemohlo opakovat. Protože tento útok je podle mezinárodního práva aktem agrese proti suverénnímu státu! Nikdo nemá právo nucovat jinému státu, jaký má mít

režim. Nikdo nemůže zneužívat jeho surovinovou základnu. A tady jsme jasné svědky toho, že někdo financuje a také ozbrojenými silami podporuje svržení legitimního režimu. Co bylo před námi v Sýrii? Bylo jasné, že vláda Syrské arabské republiky se vypořádala s islámskými radikály a Bašár Asad chtěl vyhlásit volby. To asi někomu vadilo. Zeptejte se sami sebe, jestli vám to vadí, že někde proběhnou demokratické volby! (Potlesk poslanců KSČM.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane místopředsedo. A nyní s přednostním právem pan místopředseda Okamura, poté pan místopředseda Benešík. Máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dovoluji mi sdělit stanovisko našeho hnutí SPD k útokům na Sýrii.

Považujeme útok na Sýrii za porušení mezinárodního práva ze strany USA, Francie a Velké Británie. Naše hnutí SPD odsuzuje v této věci stanovisko ministrů české vlády v demisi. Útok předcházela mezinárodnímu vyšetření údajného použití chemických zbraní. Byl proveden na základě informací islamistů. SPD takovým zdrojům nevěří. Ve svém důsledku se USA, Velká Británie a Francie postavily na stranu islamistické opozice proti mezinárodně uznávané vládě Sýrie. Útok svými důsledky může prohloubit destabilizaci regionů, vyvolat další migrační vlnu a ohrozit mír v Evropě. Podpora útoku ze strany NATO a Evropské unie je v naprostém rozporu s existenčním zájmem České republiky a českého národa. Slepá poslušnost k NATO a vůči Evropské unii může mít v budoucnu nejtěžší následky pro náš stát a národ.

SPD považuje za zásadní podpořit dodržování mezinárodního práva, stabilizaci Středního východu, zastavení podpory islamistům, zabránění migrace do Evropy a zastavení zvyšování napětí v Evropě.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S přednostním právem pan místopředseda Benešík.

Poslanec Ondřej Benešík: Dámy a pánové, pane předsedo, pane premiére, vážená vládo, kolegové, kolegyně, já mám k zahraniční politice Baracka Obamy milion sto šest výhrad. To byl prezident, který se bál i vlastního stínu. Vinit ho z toho, že on rozpoutal nějakou válku, mně přijde naprosto směšné. To byl takový Chamberlain americké zahraniční politiky, který vyklízel pozice a právě vytvořil podle mého názoru prostor pro celou řadu velmi komplikovaných situací. To je můj názor, který snad tady mohu říct. Takže já k Baracku Obamovi v tomto ohledu žádné velké sympatie nemám.

Nejsem si vědom toho, že by kdy řekl, že bude podporovat – a to je na jeho obranu – umírněné islamisty. Pokud to řekl, tak já si myslím, že pan předseda Filip to doloží, je to docela možné, já si toho nejsem vědom. On možná řekl, že bude podporovat demokratickou opozici vůči Bašáru Asadovi, a teď je otázka, co se dá

klasifikovat pod pojmem umírněná opozice. To je naprostá pravda. Ale co je naprosto jasný fakt, je to, že ten poslanec, který podpoří zrušení embarga na vývoz atomových technologií do islámské teokracie, diktatury v Íránu, tak podpoří ty pravé islamisty. Protože v Íránu vládnou radikální islamisti. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Formálně se zeptám, jestli má někdo ještě zájem o nějaké vystoupení k pořadu schůze. Není tomu tak. Takže konečně se dostaneme k hlasování. Nejprve budeme hlasovat... Tak s přednostním právem pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Omlouvám se za zdržení, nicméně já akceptuji návrh Zbyňka Stanjury na rozdělení těch dvou bodů – čtyř bodů, pardon, ohledně těch zpráv. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. Nejprve se tedy vypořádáme s návrhem z grémia, tak jak jsem ho přečetl na začátku. Doufám, že si to ještě pamatujete po diskusi na téma Sýrie. Mám to zrekapitulovat? Já myslím, že nemusíme, nebylo to zas až tak složité. Vidím, že kolegové vcházejí do sálu, tak ještě vydržím několik vteřin. Zazvoníme. Poprosím vás, abyste se posadili na svých místech, přihlásili se kartou.

A budeme hlasovat o návrhu grémia k pořadu schůze.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 67, přihlášeno je 169 poslanců, pro 165, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní se dvěma hlasováními vypořádáme s návrhem pana předsedy Faltýnka. Nejprve hlasujeme o vyřazení bodu 61 a 65, což jsou body, které doposud neprojednal volební výbor.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 68, přihlášeno 170 poslanců, pro 166, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o vyřazení bodu 63 a 64 z pořadu schůze.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 69, přihlášeno 170 poslanců, pro 103, proti 65. I tento návrh byl přijat a body byly vyřazeny.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Stanjury, abychom vyřadili bod číslo 42 – fiskální pakt.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 70, přihlášeno 170 poslanců, pro 127, proti 30. Tento návrh byl přijat. Bod 42 byl vyřazen z pořadu schůze.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana poslance Zaorálka o zařazení nového bodu. Viděl jsem, že konsenzuálně bychom ten bod nazvali Pozice vlády České republiky k událostem v Sýrii. Hlasujeme o zařazení bodu na schůzi.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zařazení bodu na schůzi. Kdo je proti?

Hlasování číslo 71, přihlášeno 169, pro 99, proti 10. Tento návrh byl přijat a nový bod byl zařazen.

Teď budeme hlasovat o jeho pevném zařazení – jako první bod dnešního jednání.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 72, přihlášeno 170 poslanců, pro 94, proti 6. Tento návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy, které v tuto chvíli zazněly. Asi nemám dobrou zprávu pro senátory přítomné v předsáli, že jejich bod nepřichází na řadu. Budeme pokračovat tak, jak jsme si schválili pořad jednání.

S dovolením přečtu několik omluv. Omlouvá se paní ministryně Schillerová z pracovních důvodů z dnešního jednání. Omlouvá se pan poslanec Josef Kott od 17.30 do konce jednacího dne z dnešního jednání. Omlouvá se paní poslankyně Pavla Golasowská od 17 hodin do konce dnešního jednání z pracovních důvodů. Omlouvá se pan poslanec Ondřej Veselý od 17.30 z pracovních důvodů. Omlouvá se pan poslanec Dolínek od 14 hodin do 15.30 bez udání důvodu. Omlouvá se pan poslanec Lubomír Volný z dnešního dne až do konce týdne ze zdravotních důvodů.

S přednostním právem ještě před otevřením bodu pan předseda Kalousek. Poprosím o klid v sále. Děkuji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Ještě než otevřete bod, pane předsedo, a dáte slovo pověřenému členovi vlády, tak bych rád zdůraznil, že ten schválený bod se jmenuje stanovisko vlády, nebo pozice vlády. To znamená, ať ho bude přednášet jakýkoli člen vlády, je to pozice celé vlády. A kdyby snad druhý den předseda vlády říkal, že to popírá, protože to říkal úplně jiný člen vlády, tak to neplatí. To stanovisko, které si teď Poslanecká sněmovna vyslechne, je stanovisko vlády.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji panu předsedovi za jeho příspěvek. Otevírá bod

69.

Pozice vlády České republiky k událostem v Sýrii

Doposud po dobu mého trvání, setrvávání ve funkci jsem vždy ctil gentlemanskou dohodu, která vznikla už na předchozím organizačním výboru, v případě, že se jedná o pozici vlády, že nejprve vystoupí někdo za vládu a teprve poté by vystoupil navrhovatel a ten by se automaticky stal zpravodajem tohoto bodu. Zatím jsme to vždy dodrželi. Pan předseda kroutí hlavou, já to mám naštěstí okopírované (ukazuje papír), i ten protokol z jednání organizačního výboru. Myslím, že to není problém. (Reakce poslance Zaorálka z místa.) Dobře.

Za vládu České republiky vystoupí pan ministr zahraničí Martin Stropnický k tomuto bodu. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr zahraničních věcí ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, v následujícím vystoupení se pokusím shrnout, pokud možno stručně, jako východisko k následné velice pravděpodobné debatě tematiku, která je předmětem našeho jednání v tuto chvíli.

Tragická situace v Sýrii trvá již osmý rok. Válka v dříve 22milionové zemi připravila o život kolem 500 tisíc lidí. Odhady se liší podle jednotlivých zdrojů. Podle údajů OSN dnes potřebuje 13 milionů Syřanů humanitární pomoc, 5,6 milionu je na ni přímo odkázaných. Mimo svůj domov přebývá v Sýrii 6 milionů lidí a dalších 5,5 před válkou uprchlo do zahraničí – 5,5 milionu Syřanů v zahraničí.

V syrském konfliktu pokračuje systematické porušování mezinárodního práva. Kromě opakovaného použití chemických zbraní dochází i k dalším útokům na civilisty a na civilní zařízení. Cílených útoků nebyly ušetřeny ani nemocnice. Je přitom zřejmé, že nejčastějším a nejvážnějším pachatelem je sám syrský režim, tedy vláda, která podléhá mezinárodnímu závazku chránit vlastní obyvatelstvo. Řada těchto činů podle všeho představuje válečné zločiny nebo zločiny proti lidskosti. I proto Česká republika podporuje zapojení Mezinárodního trestního soudu do jejich vyšetřování.

Mezinárodní společenství jako celek není s to účinně zasáhnout. Tristní je pohled na Radu bezpečnosti OSN, kde Rusko celkem dvanáctkrát vetovalo rezoluce k Sýrii, z toho šestkrát ve věci použití chemických zbraní. Základ mírového politického řešení přitom existuje – tzv. ženevský proces, vedený OSN v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN 2254 a ženevským prohlášením z roku 2012.

Česká republika spolu se svými spojenci setrvale vyzývá všechny aktéry konfliktu, aby přispěli k deeskalaci a obnovili mírová jednání. Zároveň se od počátku angažujeme humanitárně. Česká humanitární pomoc pro Sýrii a region v letech 2012 až 2017 dosáhla 613 milionů korun.

Dnes nejde jen o Sýrii. Generální tajemník OSN António Guterres situaci označil za nejvážnější hrozbu mezinárodnímu míru a bezpečnosti. Důsledky války pro Evropu jsou zřejmé. Vlekly konflikt povzbudil mezinárodní terorismus, přivedl do oblasti zahraniční bojovníky, kteří po návratu domů představují bezpečnostní riziko, spustil nekontrolovanou vlnu migrace. V neposlední řadě posílil dojem, že se lze válečných zločinů dopouštět beztrestně.

Vše nasvědčuje tomu, že dne 7. 4. proběhl chemický útok proti civilnímu obyvatelstvu v Dúmá, a takový barbarský válečný zločin Česká republika ostře odsuzuje. Použití chemických zbraní je nepřípustné a podřívá samotný základ mezinárodního bezpečnostního řádu. Případy chemických útoků v Sýrii byly mezinárodními mechanismy zjištěny opakovaně. Plně podporujeme nezávislé mezinárodní vyšetřování stejně jako přísné potrestání pachatelů.

Rada bezpečnosti OSN nebyla schopna na situaci účinně reagovat, a proto považujeme vojenský zásah USA, Velké Británie a Francie ze 14. 4. za jasný vzkaz

komukoli, kdo by chtěl v chemických útocích v Sýrii pokračovat. Šlo o omezený a přesně cílený zásah beze ztrát na životech. Neexistuje věrohodný způsob, jak jej vykládat jinak.

Česká republika hodlá i do budoucna udržet své angažmá v Sýrii. I nadále se stavíme za politické řešení pod patronátem OSN. Budeme usilovat o vyšetření a potrestání hrubého porušování lidských práv, zločinů proti lidskosti a válečných zločinů spáchaných kýmkoliv v Sýrii. Samozřejmě budeme nadále poskytovat humanitární pomoc i další prostředky na stabilizaci situace běženců v Sýrii i v okolních zemích. Důležitou součástí našeho úsilí zůstává přítomnost zastupitelského úřadu České republiky v Damašku. Ten usnadňuje komunikaci mezi různými stranami konfliktu, poskytování humanitární pomoci, tlumočení stanovisek České republiky a Evropské unie syrské vládě a zastupování našich spojenců v zemi, včetně USA.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. A nyní poprosím navrhovatele tohoto bodu pana poslance Zaorálka, aby vystoupil a poté se ujal své role zpravodaje.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já bych chtěl poděkovat Sněmovně, že schválila zařazení toho bodu, a věřím, že to bude k užtku, když se tady povede tato debata. A děkuji za uvedení panu ministru Stropnickému.

Řekl bych k té debatě několik poznámek úvodem. Rád bych reagoval třeba na to, co tady zaznělo z úst pana poslance Benešika, pana předsedy Benešika, který řekl: Proč se tím zabýváme až nyní? To jsme si nevšimli toho, že ta válka už trvá několik let? Já bych chtěl říci, že existuje docela silný důvod, proč se zabývat tímto problémem. A není to tak, že bychom mohli říci, že se tam pět let vraždí a nemá cenu se o tom bavit. Ale chci vám říci, nejde jenom o těch půl milionu mrtvých. Jde o to, že v Sýrii jsme svědky něčeho, co se nabývá proxy válka, tzn. konflikt, ve kterém se válčí v zastoupení, to je něco podobného, co se dělo na území tohoto státu někdy v 17. století, když tady byla třicetiletá válka a na našem území se utkávaly různé armády. A díky tomu v tehdejších územích tehdejšího státu našeho zůstala po této válce jenom třetina obyvatel. Tak si představte zhruba ty události třicetileté války a jejich dopad na tehdejší obyvatelstvo našeho území, a něco podobného se děje v Sýrii. Protože v tom konfliktu nedochází k tomu, co se běžně při válkách děje. Totiž v normálních válkách se vyčerpají lidé, vyčerpají se zdroje a na tu všeobecnou únavu ta válka taky občas skončí. Jenomže to se nestane, když stejně jako tehdy v té třicetileté válce do toho území jsou dodávány odjinud nové a nové nejenom zbraně, nové a nové nejenom munice, ale dokonce i lidé. Dokonce se tam sjíždějí bojovníci, kteří na území toho státu vlastně pokračují daleko déle, než by udrželo to obyvatelstvo té vlastní země, to už by dávno bylo vyřízeno. Jenomže protože je tam všechno dodáváno téměř nekonečně, tak se tam dá válčit potom desetiletí. V tom je tragédie toho konfliktu. Že chudáci Syřané.

Pro mě byl pěkný zážitek – nebo pěkný – hrozný zážitek s jedním malým syrským chlapcem, mladým, který mi řekl: "Mně už je úplně jedno, kdo ty bomby shazuje! Mně je to úplně ukradené, kdo to je. Prostě je to příšerné a nedá se v tom žít!" A ti, kteří tam jsou účastní, to přece všichni víte, to je Írán, to je samozřejmě Rusko, to je Turecko, 2 000 vojáků Spojených států amerických, prostě všichni tito tam jsou a vlastně vedou tento proxy konflikt, konflikt v zastoupení, který nejenom že je strašně devastující pro tu Sýrii samotnou – proto říkám chudáci Syřané! – ale který je především také, přátelé, strašně nebezpečný. Protože nebezpečí toho proxy konfliktu je v tom, že se tam vlastně na tom území střetávají mocnosti. A že se dokonce mohou střetnout fakticky! A v tom je dokonce riziko konfliktu, který může ještě přerůst! A v tom se nás to zatraceně týká.

A zrovna v té situaci, která vznikla před několika dny, se to vlastně rýsovalo. Protože všichni si vzpomenete, že když americký prezident Donald Trump varoval Rusy a řekl to svoje: Get ready, Russia! – Chystejte se, Rusové, posílám vám tam pěkné nové chytré zbraně, rakety! – tak na to Rusové odpověděli: No jenom je pošlete, my vám je sestřelíme a vzápětí také napadneme ta místa, odkud ty rakety byly vyslány. A když tohle řeknu, tak si uvědomujete obrovské riziko té situace. Protože v té chvíli by se dostali do konfliktu Rusové s Američany! A to je přece to, co si pamatujeme z 20. století. Bylo to obrovským rizikem konfliktů, které najednou vzniknou z jedné příčiny na jiném území, ale které pak přerostou v konflikt obrovského rozsahu.

Takže odpovídám ještě jednou panu kolegovi Benešíkovi. Proč bychom se tím měli zabývat? Protože tady kdekoliv cítí i v této zemi, že nebezpečnost toho, co se tam děje, je obrovská, a že nikdo neví, kdy může dojít k té miskalkulaci, k tomu špatnému odhadu. A k reakci, která může najednou vést k něčemu, co si ani neumíme představit.

A všimněte si, jak je ta situace kuriózní, když nakonec se tedy spustí tomahawky, a my všichni taky stejně tušíme, že zároveň s tím se druhá strana informuje a není pochyb o tom, vzhledem k tomu, že tam nejsou vlastně v této konkrétní akci žádné ztráty na životech, není pochyb o tom, že došlo k tomu, že se dopředu informovali všichni, aby to bylo vyklizeno. A nevíme, jestli lidé, ale dokonce možná i ten materiál, který se týká těch chemických zbraní, ten byl možná také vyklizen, takže ty škody jsou potom minimální. A my jsme tady udělali jeden velký ohňostroj, jednu velkou divadelní akci a já se ptám, jaký je její užitek, když jak jsem už dneska řekl, v Damašku se radují na ulicích, že to prošlo tak hladce. A zřejmě pokračujeme, jako by se nic nestalo. Tak jaký je efekt této akce? Co jsme opravdu dokázali? No především jsme nedokázali změnit zásadní situaci, že nemáme strategii a nemáme představu o tom, co si koncepčně s tímto regionem počít, a že tam naše role vlastně neustále klesá, a to bez ohledu na to, že čas od času vystřelíme několik desítek tomahawků a pokoušíme se opatrně zasáhnout nějaké cíle, abychom nenarazili na někoho, kdo by na to mohl reagovat příliš divoce.

Tohle je zvláštní divadlo, které se děje před očima, a lidé si dneska čtou sítě, takže se samozřejmě ke všemu dostanou, pochopí to. No a pak se ptají: Co to má za smysl? Dneska se každý dostane k informacím, ve kterých zjistí, že americký prezident před měsícem řekl, že co se týče Sýrie, tak boj s Islámským státem tam

končí a my ze Sýrie odcházíme. Jeho tehdejší ministr zahraničí Rex Tillerson sice vydal jiné prohlášení, ten řekl, že v Sýrii je třeba zůstat a že je třeba, a jmenoval těch pět cílů, kterých je tam třeba dosáhnout. Jenomže tento ministr zahraničí byl vzápětí odvolán. Což pan Bašár Asad zřejmě viděl. Takže viděl, jak dopadl ten, který řekl, že se v Sýrii zůstane. To znamená – chápete...? Takže to, co se dneska děje v Sýrii, podle mě odpovídá tomu, co si současný režim představuje, že je pravděpodobná reakce Západu. My tedy budeme možná chvílku žít v domnění, že jsme předvedli tvrdě, že ještě máme nějaké slovo, ale v reálu se situace v Sýrii nemění. Nemění se ani pro ty lidi, kteří tam žijí. A náš vliv je tam prostě minimální.

Proto si myslím, že je třeba mluvit, tak jako jsme nedostatečně mluvili o tom, když se šlo do Afghánistánu, když se šlo do Iráku, kde jsme šli do akcí, které stály spousty peněz a ze kterých nebyl žádný efekt, tak si myslím, že je třeba i v této Sněmovně mluvit, pokud existují pochyby, protože to je třeba, tlumočit pochyby, které mají lidé. A pokud se vláda k tomu vyjadřuje, tak by měla být schopna i tyto pochyby vzít v úvahu a nějakým způsobem na ně reagovat. A myslím si, že by to pak měla na příslušných místech i činit Česká republika.

Já jsem si dobře vědom toho, co tady také zaznělo, myslím, z úst pana poslance Kalouska. Že jsme součástí určité architektury, určitých institucí, které nám dneska garantují bezpečnost i prosperitu. To mi je naprosto jasné. Ale podle mě to není důvod, že bychom v těch institucích neměli zvedat svůj hlas a neptat se na otázky, které jsou prostě nasnadě a které se kladou i v ostatních parlamentech členských států Evropské unie anebo Aliance. Tohle je debata, kterou potřebujeme. A čím podle mě kusejší a stručnější, a někdy dokonce i se nepotkávající jsou stanoviska reprezentantů této vlády, tím víc já cítím povinnost, abychom o tom někde otevřeně mluvili. Abychom dali najevo, že se tím zabýváme a že se snažíme, aby Česká republika v tom poctivě splnila ten úkol, který má. A mluvit o obavách, mluvit o pochybách, mluvit o tom, v čem jsou dneska rizika, to si myslím, že je legitimní.

Já se prostě obávám, že ta věta, kterou jsem už tady dneska řekl, že současná politika Spojených států je bez konzistence, bez koherence vůči Sýrii, že to vypadá, že žádnou strategii od ní ani v dohledné době nemůžeme čekat, je prostě pravda. A pokud se na něčem takovém podílíme, tak minimálně je třeba o tom mluvit na všech těch grémiích, do kterých se dostaneme jako členové Aliance, jako členové Evropské unie. Tohle je naše role. Jinak se prostě můžeme divit, kam se za nějakou dobu dostaneme. Dneska si nevíme rady s celou řadou konfliktů, do kterých jsme se v minulosti dostali, protože se ukázalo, že jsme neměli jasno, kam jdeme, jako jsme neměli jasno, kam jdeme v Afghánistánu, jako se ukázalo, že není jasno, kam se jde v Iráku, jako se ukázalo, že nebylo jasno, kam se jde v Libyi, tak prostě děláme další nálety tomahawky a děláme to v prostoru, ve kterém také není jasné, kam vlastně kráčíme.

Opakují, rok od roku uděláme pěkný ohňostroj, ale není jasné, k čemu to vlastně bylo dobré. Takže myslím si, že na to není ani peněz, ani kapacity, ani lidí, abychom se v zahraniční politice ve věcech, které se týkají naší bezpečnosti, které mohou být velice rizikové, abychom dělali věci slepě a abychom tyhle otázky nekladli. Proto jsem chtěl, aby se tato debata otevřela, a doufám, že bude mít smysl. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezké odpoledne ještě jednou, milé kolegyně, páni kolegové, členové vlády. Budeme pokračovat. Ještě než otevřu rozpravu, konstatuji omluvu paní poslankyně Jany Pastuchové od 17.30 do konce jednadacího dne z pracovních důvodů.

Nyní tedy zahajuji všeobecnou rozpravu, do které mám přihlášenou s faktickou poznámkou na stanovisko pana předkladatele paní poslankyni Vrecionovou. Ne, tak to není. Evidoval jsem vaši přihlášku, paní kolegyně, takže pokud se nehlásíte... V rozpravě nemám nikoho přihlášeného. Dobře, v tom případě pan předseda vlády s přednostním právem a poté kolega.

Slovo má předseda vlády České republiky Andrej Babiš. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážení kolegyně a kolegové, no, tento bod navrhl pan poslanec Zaorálek, který byl čtyři roky ministrem zahraničních věcí. A já se divím, že tenhle plamenný projev jste, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, nepronесl už v únoru 2014 nebo dřív. Zahraniční politiku většinou reprezentuje ministr zahraničních věcí. A samozřejmě i premiér. A naši ministři se vyjádřili. Ano. A to, že jsem řekl, že bylo nevyhnutelné, no když to pan Trump řekl, že to udělá, no tak asi to bylo nevyhnutelné.

A to, že jsem si dovolil následně kritizovat Evropu, která vlastně měla to řešit – a kdy to měla řešit? No přece v roce 2014, když vznikla ilegální migrace, že skutečně utíkali lidi ze Sýrie před válkou. A co udělala ta Evropa? Já si to nemůžu říct? Někdo mně vyčítá, že nejsem dostatečně proevropský? Já myslím, že v posledních týdnech jsme to jasně dokázali, že jsme solidární. A proč bych já nemohl vyjádřit svůj názor? Že Evropa zaspala dobu, že celé to teritorium přenechala komu? No tak teď se tam setkaly Írán, Turecko a Rusko. Že jsme vyklidili pole. Ano, pan Obama to asi nezvládl, ten náš vliv. Je to náš spojenec. A proč bych to já nemohl říct? To neznamená, že vláda se k tomu jasně vyjádřila. Ano. Ale místo toho, abychom to řešili mírovou cestou, že by ti nejvýznamnější politici Evropy hned po nástupu prezidenta Trumpa svolali schůzku za účasti prezidenta Putina, Erdogana atd., abychom vyvíjeli nějakou diplomatickou ofenzivu, no to se nestalo. Tak jsem si dovolil říct názor, že se mi to nelíbí a že samozřejmě to teď nic nevyřeší, pravděpodobně, že pro ty Syřany to není řešení.

A x-krát jsem říkal, že Evropa prioritně to měla řešit diplomatickou cestou. A já nevím, jaké úsilí jsme vyvinuli v Evropě, nebo jaké úsilí jste vyvinul vy, pane poslanče jako ministr zahraničních věcí. Budete argumentovat "my tu asi nejsme na to, abychom řešili celý světový mír", ale když máme teď takové plamenné řeči, tak jsme je mohli vést tehdy v těch funkcích. Já jsem si dovolil kritizovat Evropu, že my jsme to měli řešit, my jsme měli uplatnit vliv v Sýrii, a ne to přenechat těm, kteří dneska to převzali. A nás se to týkalo bytostně. Ta migrace. My jsme měli pomoci těm lidem. Marshallovým plánem, domluvou. A je jasné, že po nástupu nového prezidenta... Já jsem neviděl takovou velkou iniciativu. A to, že se to nedá udělat bez Ruska, bylo jasné. Takže proč bych já nemohl říct svůj názor? My jsme se k tomu

jasně vyjádřili jako vláda, vyjádřili se k tomu ministři, ale to neznamená, že nemůžu k tomu něco dodat. A to jsem i udělal. Děkuju. (Slabý potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji panu předsedovi. Dobré dopoledne všem. V tuto chvíli mám pouze přihlášky z místa. Prvního tady mám pana poslance Kobzu, pokud pan poslanec Kalousek nechce uplatnit přednostní právo. Chcete. Tak prosím pana předsedu Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Ono to má spíš charakter faktické poznámky a já myslím, že nepřekročím ani ten časový limit, byť jsem využil přednostního práva.

Pane premiére, vás přece nikdo nekritizoval, alespoň z našich řad, za to, že jste pronesl nějakou kritiku vůči evropské politice, vůči Evropské unii. To, co nám vadilo, byla skutečnost následujících kroků, které si dovoluji zopakovat.

V sobotu ráno, tak kolem deváté hodiny, zveřejnil ministr zahraničí stanovisko Ministerstva zahraničí k útoku našich spojenců v Sýrii, nechci ho opakovat, všichni jsme ho četli, jenom mohu říct, že např. poslanci TOP 09 se pod takové stanovisko mohou podepsat a mohou ho podporovat. Toto stanovisko vy jste převzal na svůj twitterový účet, čímž se všem zdálo, že ho přebíráte za své. Poté co paní ministryně obrany měla svůj krizový štáb, zveřejnila svoje stanovisko, které bylo zcela konzistentní s tím, co prezentoval ministr zahraničí a vy sám, takže prostě každý to logicky pokládal za stanovisko české vlády. Vy sám jste to před chvílí řekl. Vláda řekla své stanovisko. My jsme s uspokojením kvitovali, že Spojené státy americké poděkovaly České republice za stanovisko české vlády. A bylo by všechno v naprostém pořádku, kdybyste vy sám v neděli o stanovisku svých ministrů – ne že jste kritizoval Evropskou unii, to vám nezazlívám, vy jste kritizoval své ministry! Vy jste řekl: Jejich stanovisko nebylo stanoviskem české vlády, oni ti dva tak jako mezi sebou soutěžili a s tím já nemám nic společného, já razantně popírám všechno, co oni řekli. No tak v ten okamžik se stala zahraniční politika české vlády naprosto nečitelnou nejenom pro českou veřejnost, ale i pro světovou veřejnost. Tak byla ta stanoviska ministra zahraničí a ministryně obrany stanoviskem české vlády? Anebo prostě tak jako ti dva nějak soutěžili a vy jste nám z Lán vzkazoval, že to nebylo stanovisko české vlády. Tak já bych byl úplně spokojený, kdybyste teď vstal a řekl: Stanovisko ministra zahraničí, které já jsem převzal na svůj twitterový účet, je stanovisko předsedy vlády v demisi. Pak ho budu mít i za stanovisko české vlády a já to vezmu na vědomí a budu vědět, jaká je zahraniční politika vlády. Zdůrazňuji, že v tomto bodě ji budu podporovat. Ale to jsem neslyšel.

Tak buďte tak laskav a potvrďte nám, jaká slova jsou stanoviskem české vlády! Ta ze sobotního dopoledne, anebo ta z nedělního odpoledne? Ona jsou totiž v rozporu. A protože jsou v rozporu, tak je za kašpary i česká vláda před českou veřejností a za kašpary je Česká republika před světovou veřejností. Tak buďte tak laskav, pane premiére, a uveďte to v soulad!

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pokud pan premiér nechce reagovat, tak nyní je přihlášen do rozpravy pan poslanec Kobza. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Kobza: Pane předsedající, děkuji za slovo. Vážený pane premiére, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl poukázat na několik skutečností, které bychom měli brát v potaz předtím, než uvěříme všemu, co je nám předkládáno o syrské krizi.

Prý došlo k útoku chlorem. Sýrie je sedm let ve válce, má rozbitou infrastrukturu a chlor je základní dezinfekční prostředek v různých substancích na pitnou vodu a pitná voda je záležitostí přežití v té oblasti, takže těžko můžete najít místo, které se nedostalo do styku s chlorem, protože pokud se dostalo do styku s vodou, ten chlor tam byl také.

To, co děsí mě osobně, je, že sice prý došlo k útoku, ale vzápětí bylo rozhodnuto o trestu. Děsí mě jméno soudce, samozvaného soudce, který byl žalobcem, soudcem i katem. Ten soudce se jmenoval Lynch a tento způsob spravedlnosti ani já, ani moji kolegové v SPD v rozhodně nebudeme podporovat. Je to jako podle známého rčení z 50. let, že pachatel nebyl nalezen, proto byl určen. Děkuji vám. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Nyní prosím paní poslankyni Černochovou. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Hezké odpoledne, dámy a pánové. Já myslím, že tady můžeme dlouze diskutovat o tom, co se stalo, i já některé výroky nepovažuji úplně za šťastné v tom sledu, jak mezi sobotou a nedělí došlo k nějakým proměnným, ale nabízím tady jako předsedkyně výboru pro obranu možnost panu předsedovi zahraničního výboru prostřednictvím pana místopředsedy Poslanecké sněmovny, jestli by možná nebylo vhodné, kdyby se naše dva výbory sešly na společném zasedání, požádaly o přítomnost jak pana ministra zahraničních věcí, tak paní ministryně obrany, samozřejmě bylo by ideální, kdyby se tohoto společného výboru mohl účastnit třeba i pan premiér, a kde bychom si některé věci vydiskutovali tam. Možná ani ne do minulosti, protože to, co se stalo z pátku na sobotu – podle toho, podle jakého času to posuzujeme –, to už nezměníme.

Spíš bychom si měli říct a mě by osobně zajímalo, jaká perspektiva Ministerstva zahraničních věcí z hlediska Sýrie se panu ministrovi jeví, že tam může nastat. Jinými slovy, co bude dál. Jestli by třeba i česká diplomacie mohla v tomto ohledu být nějaký mediátor některých sporů, jestli se na to cítíme, jestli se na to cítí nejenom Ministerstvo zahraničních věcí, ale i obrana. Budeme tady v nějakou chvíli diskutovat o misích. Zajímalo by mě, jestli paní ministryně obrany má pocit, že bychom měli v nějakou chvíli i my přispět třeba našimi vojáky, konkrétně chemiky, aby rekognoskovali terén, aby nějakým způsobem něčemu tam pomohli.

Zajímalo by mě názor pana ministra zahraničních věcí, jestli by třeba nepovažoval za vhodné, aby se do budoucna v rámci mezinárodních institucí ustanovilo něco, čemu můžeme říkat tribunál, nezávislý tribunál, tak jako to známe z různých

poválečných zón, kde se některé záležitosti řešily, ať už tedy genocidy, nebo poválečné situace, rozdělení různých zemí, tak se válečné zločiny řešily před třeba Haagským tribunálem, jestli by pan ministr zahraničních věcí nepovažoval za efektivní, kdyby vznikl v rámci mezinárodního společenství, a teď nevím konkrétně pod čím, jestli pod OSN, nebo přímo pod Radou bezpečnosti nebo pod kým, nějaký nezávislý mezinárodní tribunál, který by byl zaměřen pouze a jenom na použití, zneužití, výrobu chemických zbraní, protože podle všech mezinárodních konvencí samozřejmě použití chemických zbraní je vždycky to, co zvedne ze židle civilizovanou společnost. Myslím si, že je to naprosto v pořádku, že civilizovaná společnost proti těmto zločinům, ať je páchá kdokoliv, tak nemlčí. Na druhou stranu ta pochybnost o tom, kdo chemické zbraně – chlor, sarin, novičok – použil, tak vždycky tady ty pochybnosti budou. Netvařme se, že necítíme všichni, že jsme v hluboké informační válce, kdy jedna strana informacemi ne vždycky ověřitelnými převálcovává stranu druhou. Funguje to z obou stran. V tomto ohledu budme objektivní, nevíme z toho pouze jednu stranu. Jestli by skutečně nějakým řešením do budoucna, a to je to, co zajímá mě, nebylo zřízení tohoto tribunálu, jestli by nebylo třeba i vhodné, žádoucí, aby to byla Česká republika, která i díky tomu, že stále ještě má své zastoupení v Sýrii, máme tam paní Filipi, která působí nejenom pro ČR, ale i pro EU a Severoatlantickou alianci, tak že bychom něco takového iniciovali, protože to si myslím, že je přesně to diplomatické pole, na kterém by ČR mohla ukázat, že je skutečně zemí, která nejenom bude posuzovat věci objektivně, ale která i tímto způsobem bude dávat najevo svoji prozápadní orientaci a nabídne toto jako pomoc vedle jiných věcí, které mohou nastat a které samozřejmě mohla ta sobota změnit, a v tomto ohledu si myslím, že by to bylo spíš z hlediska Ministerstva obrany než Ministerstva zahraničních věcí.

Takže abych to shrnula, uzavřela. Nabízím jako předsedkyně výboru pro obranu společné jednání výboru zahraničního s výborem pro obranu. Možná, jestli třeba se chce přidat i bezpečnostní výbor, kolegové. S kolegy jsme dneska ráno byli na ÚZSI. A můžeme ještě tento týden se sejít a něco si k tomu říct, něco si k tomu říct v režimu tak, aby skutečně to, co tady říkala paní ministryně, abychom se nedostávali do situace, že v některých nešťastných výrocích budeme ještě dále šlapat a pitvat je tak, abychom způsobili na mezinárodním poli ještě více škody. Takže to je první nabídka.

A druhá nabídka nebo spíš dotaz, jestli něco takového by bylo efektivní, je ten tribunál, který by se zabýval zneužitím, používáním chemických zbraní ve světě, tak jak jsme to tady zažili v posledních týdnech či měsících.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Dovolím si poznámku, že případné návrhy potom musí zaznít v podrobné rozpravě znovu. A nyní mám s faktickou poznámkou prvního pana ministra zahraničních věcí Stropnického.

Místopředseda vlády ČR a ministr zahraničních věcí ČR Martin Stropnický: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, jenom opravdu telegraficky. Já do značné míry ten návrh, který tady zazněl, vítám. Trošku se vlastně

podobá i tomu mému. A to neříkám proto, že by se mu podobal, protože je dobrý, ale prostě je racionální. Bez jakéhokoliv sarkasmu nebo špetky ironie. Bylo nám opakováno, že máme svítit a topit, a tohle jde nad rámec těchto dvou povinností. To je velmi smělý plán, ale myslím si, že je potřeba si na to sednout a přispět k řešení. Nepatřím k těm, kteří si myslí, že Česká republika má mít nějaké megalomanské ambice v zahraniční politice přesahující, řekněme, její střední velikost v rámci evropských zemí. Ale stejně tak si nemyslím, že mají být ty ambice minimalistické. Takže mluvit o tom, dát hlavy dohromady a přijít s nápadem – jsem velmi pro. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Poprosím pana poslance Benešika s faktickou, který byl dřív.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Já nebudu panu ministrovi říkat, že máme svítit a topit. Každopádně si myslím, že naše jedinečné postavení díky naší ambasádě v Damašku nás předurčuje k tomu, abychom tyto kapacity nabídli jednak z informačního hlediska, jednak z technického zázemí pro to, abychom se pokusili přispět, myslím si, že poměrně zásadním dílem, k vyřešení situace v Sýrii. To je první věc. Já předpokládám, že pokud tady diskutujeme o vyjádření paní ministryně obrany, pana ministra zahraničních věcí, pana premiéra ohledně situace v Sýrii a útoku spojenců na vojenská a výzkumná zařízení Asadova režimu, tak předpokládám, že oni využili informace, které naše ambasáda má. Že jejich vyjádření byla navzájem konzultována, a k tomu se upínám. Protože postavení České republiky prostřednictvím naší ambasády je do velké míry exkluzivní. A já jsem měl za to, že pokud čtu vyjádření pana ministra zahraničních věcí, paní ministryně obrany a koneckonců v první fázi i pana premiéra, tak se o tyto informace, o konzultace s naším zastoupením v Damašku – znova opakuji, které je tam jediné z celé Evropské unie, pokud vím, tak jediné z celé Severoatlantické aliance – opíráji.

A ještě jedna věc. Zaznělo tady, že nelegální migrace v souvislosti s konfliktem v Sýrii – prosím tady přistupujeme na takovou tu ne úplně přesnou, spíš bych řekl nekorektní diskuzi, která v České republice zaznívá. Prostě to, že tady máme v Evropě nelegální migraci, o tom není pochyb. Ale pokud někdo objektivně prchá před válkou, tak je azylant, respektive žadatel o azyl, nikoliv nelegální migrant. Ono prchat před válkou a žádat o pomoc někde jinde (upozornění na čas) je legální. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Teď mám první s faktickou pana zpravodaje Zaorálka.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já jsem se jenom chtěl ohradit proti tomu, že tu jde jenom o nějaké svítit a topit. Já tady vítám to, co tady zaznělo z úst paní poslankyně Černochové. Ta otázka, co bude dál v Sýrii, to mi připadá úplně zásadní. A to není žádné, přátelé, svítit a topit. V čem bylo selhání toho, co se stalo před rokem? Že po tom útoku tomahawky nenásledovalo vůbec nic. A vy se ptáte, jaké

něco mělo následovat? Takže když použijete tedy tu sílu, tak ji máte použít k něčemu. Třeba abyste následně dostali k jednacímu stolu Rusko, Írán, abyste začali jednat třeba v Ženevě. Nebo prostě abyste z toho něco vytěžili. A to, co tady konstatují, přátelé, že se nestalo vůbec nic. A to čeho se bojím, že se ani teď nestane vůbec nic. Chápete? Že se použily ty rakety, ale nebude nic následovat. Takže ta otázka, co bude dál, co si s tím dále počneme, to je naprosto namístě.

A zbytek asi řeknu – protože teď už asi nemám čas, že? (Předsedající: Ještě máte minutu.) Minutu. Takže víte, já tady dokonce řeknu něco velice provokativního. Já se obávám, že ani to zužování problému na chemické zbraně není šťastné. Je to spíš projev našeho zoufalství. Myslíte si někdo z vás, že barelové bomby jsou méně hrozný? Nebo si myslíte, že komory na mučení jsou lepší věc než chemické zbraně? Nebo že normální dělostřelecké bombardování – kdybyste viděli důsledky, tak si myslím, že byste nedokázali říct, že je to lepší než použití chemických zbraní. To je pouze zjednodušení věci, abychom se měli čeho chytit v situaci, kdy de facto nemáme strategii.

Takže vím, že to zní hodně provokativně, ale myslím si, že to omezování se na chemické zbraně je samo ukázkou toho, že je tady něco, co jsme schopni popsat, a přitom, přátelé, v analýzách, jak už tady dneska zaznělo, nikdy nejste schopni stoprocentně provést evidenci. Když se podívám do minulosti, tak se nám to nikdy nepovedlo. Takže ta realita je, že podstatné je – opakuji to, co řekla paní poslankyně Černochová – proboha, co chceme dál dělat? O tomhle se bavit. A o tom by měla být také české politika do budoucnosti. Měli bychom my prosazovat co dále. Nejenom házet tomahawky.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Bude následovat pan poslanec Foldyna a poté bude následovat pan poslanec Hájek s faktickou.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za faktickou poznámku, pane předsedající. Já bych se přiklonil k tomu, co tu paní Černochová řekla, a myslím si, že je to správná iniciativa. Chtěl bych říct, že si vzpomínám na rok 1999, kdy česká vláda, vláda sociální demokracie, přivedla tuto zemi do NATO 12. března a 24. března v rozporu s mezinárodními právy, v rozporu s Washingtonskou smlouvou, NATO začalo bombardovat Jugoslávii. Přátelé, my jsme se do té situace sociální demokracie překerně dostali taky. Já naprosto vnímám tu velmi složitou situaci pro pana premiéra v demisi Babiše. Ona tenkrát na českou vládu klekla paní Albrightová a česká vláda také souhlasila s tím, že budou americká letadla a letadla NATO létat přes naše území. Nicméně ta česká vláda pak iniciovala česko-řeckou iniciativu, která se stala předlohou pro Kumanovskou smlouvu, která uzavřela to bombardování.

Já prostě vnímám to, že jste se dostali do určitého tlaku. Ale prosím vás, my tady furt detailně diskutujeme o nějakých věcech, ale nediskutuje se o jedné základní věci. Bylo porušeno mezinárodní právo. Buď to mezinárodní právo platí, buďto platí Washingtonská smlouva, nebo neplatí, a pak se nemůžeme divit, že se ve světě odehrávají takovéto excesy. Já bych si přál, aby česká vláda tvrdě vyžadovala, aby platilo mezinárodní právo a aby platila Washingtonská smlouva paktu NATO. Jestliže

se tady útočí na nějakou zemi, protože informace, které má pan prezident Macron – a nevím, jaké informace má česká vláda – ale jsou-li to ty informace, jak se ukazuje ve Francii, které lítají na YouTube, no tak to jsou velmi slabé informace na to, abychom obhajovali porušování mezinárodní práva.

Takže já bych chtěl, abychom přihlédlí k tomu, co tady říkala paní poslankyně Černochová. Protože si myslím, že tato iniciativa by si od naší vlády... tato mezinárodní situace (upozornění na čas) by si to zasloužila. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Hájek a pak bychom se posunuli k písemným přihláškám.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, je to myslím poprvé, co v tomto volebním období diskutujeme nějakou situaci v zahraničí. V minulém volebním období jsme tady několikrát diskutovali situaci na Ukrajině. A můj poznatek jak z té Ukrajiny, tak z té Sýrie je, že ty informace, které máme, nejsou dostatečné k tomu, abychom měli jasné stanovisko. Proto souhlasím tady s kolegyní Černochovou, abychom to diskutovali na výboru, kde můžeme ten výbor uzavřít a opravdu si vyslechnout informace, které tady nemůžeme dostat. O tom, že ta situace není černobílá, tady může říci pan Kalousek.

Já si v tom minulém volebním období pamatuji, jak tady chodívali s plackami Zachraňte Savčenko, málem se tady držela hladovka, a dneska tahle paní v březnu byla obviněna z přípravy atentátu. A to nevím, jestli chtěla použít tu dýku, kterou jí prostřednictvím pana předsedajícího dal pan Kalousek. To skutečně nevím. Takže to opravdu není černobílé a jenom si přemýšlím, kdyby v té situaci byl současný pan premiér, podporoval paní Savčenkovou, dal jí dýku, co by se dělo dneska. Ten by tady skákal až do stropu, že by možná museli ještě vyvorat patro nahoru, jak by tady hřimal pan kolega Kalousek. Takže tolik k zahraniční politice. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. A nyní je tedy do řádné rozpravy přihlášen pan poslanec Luzar.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi také se zapojit do této diskuse, která je jistě výživná, protože kolikrát se vám stane, že se v jednom dni dozvíte, že nic v mezinárodní situaci vážného nehrozí, a druhý den se dozvíte, že skoro vypukla válka? Je to možná překvapivé, nebo už jsme tak lhostejní, že jsme si na to zvykli, že se prostě některé státy domluví a využijí své vojenské převahy a pošlou tomahawky jenom tak, někde na nějaké cíle a že se domnívají, že dělají dobro? Takové – s prominutím, a za ten výraz se hluboce omlouvám – dobrosrství může vést k velice vážným událostem, které se můžou následně stát.

Poslední móda – dělat politiku na Twitteru, na omezeném prostoru napsat krátký text, a na základě toho analytici na celém světě vyhodnocují, o co se vlastně jedná, to je to nejhorší, co nás mohlo potkat v této mediální době. Nedostatek informací, popřípadě informace podávané takto zkratkovitě, a bohužel největší ozbrojená velmoc světa a její představitel tohleto činí, a s obrovskou radostí to činí, aniž by možná

dohlédli důsledků, které jeho aktivity ve světě dělají, nás přivádí na okraj možné katastrofy. Co kdyby ten tweet ti Rusové vzali vážně a začali opětovat palbu na místo, odkud tomahawky vyletěly? Co kdyby selhala potom přímá komunikace vojáků, kteří dostali varování, že se něco děje? Nikdy nevíme.

My jsme tady pouze malý stát vázaný aliančními smlouvami... (Poznámka k dění v okolí:) Už jste se moc rozjeli. ... vázaný aliančními smlouvami k tomu, abychom stáli v jednom řídku proti – a ptám se, proti komu? A chci upozornit na jednu věc. Existuje trestní zákoník, část druhá, hlava osmá, díl druhý, § 407 českého právního řádu, který říká: Podněcování útočné války. Kdo veřejně podněcuje k útočné válce, na které se má podílet Česká republika, takovou válku propaguje nebo válečnou propagandu jinak podporuje, bude potrestán odnětím svobody až na pět let. – I příprava je trestná.

Ptám se: nenaplnili jsme v mnoha ohledech tady tento § 407, když jsme v neznalosti nebo v ochotě podpořit naše spojence v NATO vystupovali a hovořili o tom, jak je to dobře, že konečně se něco udělá razantně a jasně? Já si myslím, že už jenom to, že tady někdo zpochybňuje Radu bezpečnosti OSN, že vůbec zpochybňuje tyto mezinárodní orgány a hovoří o tom, že "ony dlouho nic nedělají, tak na co budeme na ně čekat, na co se budeme s těmi diplomaty hádat, vždyť my máme ty tomahawky, my je tam hodíme a potom se to nějak bude...". Není už tohleto také schvalování a podpora takového nabádání?

Ty otázky mě napadají a ptám se, proč nemohl ten útok počkat jeden den, kdy už organizace, která k tomu ve světě existuje a která se jmenuje Organizace pro zákaz chemických zbraní, měla odjet do Sýrie, měla odjet do té Dúmy a vyšetřit – a zdůrazňuji, je to nezávislá mezinárodní organizace – vyšetřit, jestli tam k tomu chemickému útoku došlo, nebo ne. Proč se nepočkalo? Proč Spojené státy předložily rezoluci, kdy chtěly vytvořit svoji skupinu, a nevyužívaly tuto mezinárodní organizaci, aby to prošetřila? Tady mají trošičku dluh možná i naše média, protože šla jenom ta první informace, že Rusko vetovalo ustavení té speciální skupiny, která tam měla jet na podnět USA, ale už zapomněla dodat, že USA vetovaly tu mezinárodní organizaci. Nakonec tam tedy jeli a den předtím, než tam měli přijít, padly tomahawky.

Řekněme si, v jaké jsme dneska situaci. Jsme v situaci ad post, kdy jsme ani nevěděli, že se něco chystá, že se něco řítí, a naše vláda stála před tím, aby na to nějak reagovala. Ta reakce byla rozporuplná a nejistá, podle naturelu jednotlivých dotázaných. To chápu. Nechci být v jejich kůži, byť mnozí z nás se v té kůži ocitáme, když musíme reagovat na dotěrné otázky novinářů k věcem, o kterých až tak moc nevíme nebo nejsme si jisti.

Otázka zní, jak reagoval později pan premiér. On už to sám tady říkal, že se vymežil, v určitém stylu se vymežil vůči všeobecnému názoru zaznívajícimu z Evropy, popřípadě hovořil o tom, že ta Evropa, která nějak reagovala, reagovala možná – teďka dle mého názoru – silně zbrkle.

Já jsem se podíval na průběh vysvětlování v národních parlamentech Velké Británie a Francie, které jejich představitelé činili před svými poslanci, protože oni bez souhlasu svých parlamentů vyslali vojenské síly na území cizího státu a dopustili

se mezinárodní agrese. To si řekněme. A oni to zdůvodňovali. A já bych očekával, že řeknou: odvoláváme se na tajnou zprávu 2735 našich tajných služeb, které prokazují, odvoláváme se na zprávu britské MI6, že to a to. Ne! Proč to nemohli udělat? Protože samozřejmě poslanci mají právo ve svých kontrolních rolích, a jak tady zaznělo, máme i my v českém parlamentu výbory, které se tím mohou zabývat, se podívat, jak dalece relevantní ty informace jsou, dle kterých vláda rozhoduje. Oni se raději odvolali na YouTube, na nějaké neoficiální zprávy. Francouzský prezident Macron se odvolal na analýzu, kterou provedli nějakí specialisté na základě vysílání videa na YouTube a které mj. proběhlo i českými médii, a toto považuje za důkaz. Na rozdíl na to se obrátili samozřejmě Asadovi propagátoři a hovoří: tady máme desítky svědků, kteří dokazují, jak to natáčení probíhalo, protože tam vystupují tito lidé.

A teď my stojíme před tím si říci, kde je pravda, jestli vůbec pravdu jsme schopni získat. Co si ale nejsme schopni odpovědět, je, proč tam ty tomahawky letěly. Tady to zaznělo. Proč? Ukázat si, že na to máme? V té oblasti už dlouhá léta probíhá válečný konflikt. Ten válečný konflikt je založen na náboženském základě. Hlavními iniciátory napětí v regionu je Saúdská Arábie a Írán. Bez diskuse ano. Tyto dvě mocnosti dlouhodobě a dlouholetě mezi sebou vytváří velice silné napětí založené na náboženském základě historicky. Nyní do toho vstupuje ještě Turecko se svými ambicemi a silně ambiciózním prezidentem.

Hovořilo se tady o ženevském procesu. Tyto imaginární schůzky, které probíhaly v Ženevě, vytvářející zdání komunity v Sýrii, která jako že jeden muž nebo jedna komunita bojuje proti režimu, se ukázaly jako ztracený čas, protože tato komunita neexistuje. Byla uměle vytvořena zvenčí. Odvolávat se na ženevský proces v nynější situaci a žádat jeho obnovení je spíše už jenom trapný pokus dovolávat se možná nějakého postupu nebo nějaké omluvy toho, co činíme, nebo spíše, co jsme nečinili. Když si vzpomenete, jak to probíhalo ze začátku, zcela jasné odsuzování Asada a všichni, co byli proti němu, jsou ti správní demokrati, kteří bojují proti zlému režimu, než se z těch demokratů stal Islámský stát, než se z těch demokratů mnohých stali bojovníci krvežízniví a podřezávající v přímém přenosu ubohé civilisty. Najednou Západ zareagoval.

Tady neustále je otázka: cíl světi prostředky? Ptám se vás: světi cíl prostředky? A tady si musím odpovědět, že my mnohdy takhle postupujeme. A teď se zkusme vrátit k tomu, před čím my stojíme. My, Česká republika, jsme nedílnou součástí ozbrojeného paktu NATO. Tady říkáme, že NATO je organizace, která jedná ve shodě, v jednotě a chrání naši bezpečnost. Jak je tedy možné, že tři státy se jakoby z této jednoty vytrhnou a začnou si svoji vlastní válku? A kdyby to byl jenom jeden stát z tohoto uskupení, vytrhl se, utrhl se z řetězu a začal si svoji vlastní válku, jak na to budeme reagovat, vázání smlouvou NATO? Kdyby náhodou začal prohrávat – ono to taky nemusí být, že se utrhne z řetězu ten nejsilnější, největší a nejmocnější, ale co když se utrhne z řetězu někdo menší? Půjdeme mu, aniž bychom zkoumali důvody, které k tomu vedly, na pomoc podle smluv, které nás vážou? Podle mnohých tady asi ano. Přece nebudeme zpochybňovat nedílnou suverenitu a nedílný společný postup společenství, které nás má chránit. Možná je to demagogie, ale zkusme si uvědomit, o čem mnohdy hovoříme a jak mnohdy postupujeme. Vše, co říká Amerika, protože

ta je nejsilnější a největší, ona asi bude mít pravdu, protože je lepší se mýlit se silným... A nebudu tady parafrázovat staré připomínky.

Vrátím se k tomu začátku. Tady se jasně ukazuje, že cíl světi prostředky. My tady můžeme udělat komisi, můžeme udělat společné jednání výborů. Pokud ale nebudeme mít relevantní data, tak nejsme schopni se dopátrat nějakého výsledku. Budeme se tam o tom pouze hádat podle toho, jaký kdo má pohled na věci okolo a věci ve světě. Relevantní fakta nám je možná schopná poskytnout organizace, která v Sýrii kontroluje momentálně to šíření chemických zbraní. Jestli tam vůbec byly. Já nepochybuji, že tam jsou nějaké chemické zbraně. Nevím, v čích rukách, to si nejsem schopen představit, kdo všechno disponuje nějakými chemickými zbraněmi, byť uznáván, a dokonce i Spojené státy americké uznaly, že vláda Bašára Asada tyto chemické zbraně zlikvidovala. Ty protokoly existují. Ty obrovské sklady, které tam fyzicky byly, o tom taky nikdo nepochybuje, byly pod dozorem mezinárodních organizací zlikvidovány. Ale kolik kilogramů, desítek kilogramů někde cestuje, bylo rozkradeno, popř. z válečného konfliktu, který hned vedle funguje – a teď se bavíme o Iráku – je někde k dispozici nebo popř. jak se tam někde dostaly, aby mohly vyvolat tyto další následné akce, to se asi nejsme schopni dozvědět. Proto bychom měli být všichni velice obezřetní v tom, co činíme a jaké kroky děláme, když se najednou na nás někdo obrací, popř. když stojíme před tím, jak reagovat.

A vrátím se jenom k tomu jedinému, co nám v mezinárodním právu zůstává – rezoluce bezpečnosti OSN, Rada bezpečnosti OSN, OSN jako orgán, mezinárodní orgán, který vznikl po doposud největší a nejstrašnější válce, aby zabránil další válce. Možná budeme podceňovat tento orgán pro jeho nečinnost, možná budeme na ten orgán nadávat, že prostě my chceme radikální řešení a on ho momentálně není rychle schopen. Ale jsou světové příklady a jsou v historii příklady, kdy tento orgán reagoval, reagoval správně a včas. Prostě dejme čas mezinárodní politice a hledejme pravdu, nebo se aspoň snažme objektivizovat tu pravdu, ke které se momentálně v tom informačním světě dostáváme. A to je ten největší problém současné doby.

Prostě, pane premiére v demisi, nepoužívejte ten Twitter ke sdělování závažných informací. Pokud budete mít možnost hovořit s panem prezidentem Spojených států amerických, doporučte mu, aby nepoužíval Twitter k závažným mezinárodním událostem. Prostě není nic horšího, než používat jednovětné vzkazy elektronickými médii k řízení světa. Potom se můžeme dočkat něčeho, co bychom tady nikdo nechtěli. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a nyní mám s přednostním právem přihlášeného předsedu Radima Fialu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, vážená vládo, útok na Sýrii a okolnosti, za jakých byl proveden, nám s naprostou syrovostí připomenul a potvrdil, v jaké situaci se Česká republika ocitla. Česká republika se ocitla v situaci, kdy fakticky neexistuje vlastní bezpečnostní a zahraniční politika. Tady je zbytečné si cokoli nalhávat. Pokud v Bruselu, v Londýně, v Paříži, ve Washingtonu rozhodnou, Česká republika udělá cokoli, byť by to znamenalo její

sebezničení. Nedělejme si žádné iluze. Stejně dobře jako fráze od pana Stropnického jsme mohli slyšet v sobotu ráno větu, že začala válka mezi velmocemi a že zřejmě Česká republika a český národ splní svou historickou úlohu v nové válce v Evropě.

Je nutné si položit zcela zásadní otázku: je v zájmu České republiky se slepě a bezhlavě podřizovat zájmům Evropské unie a zájmům NATO při akcích, které jsou v rozporu s mezinárodním právem, které nemají mandát Rady bezpečnosti a které vycházejí z informací poskytnutých islamistickými skupinkami? Já se domnívám, že nikoliv. Řekněme si, kdo je ta demokratická opozice. Nikoliv demokratická opozice zde v parlamentu, jak se nazývá, ale demokratická opozice v Sýrii. Jsou to islamisté, jsou to organizace jako Meč islámu nebo Al-Káida. To je našimi médii a politiky nazývaná demokratická opozice v Sýrii, která bojuje proti systému Bašára Asada.

Naše hnutí prosazuje referendum, které by umožnilo občanům vyjádřit se k členství v NATO a v Evropské unii. Já to neříkám proto, že bych hájil ukvapené, nepromyšlené politické a mezinárodněpolitické kroky. Hájíme referendum proto, že chceme, aby každý vnímal, že zde žije v České republice přes 10 milionů občanů, kteří mají suverénní právo rozhodnout o svém osudu, že to nejsou nevolníci ani Bruselu, ani Washingtonu, ani odněkud jinud, že to jsou lidé, kteří mají právo rozhodnout o svém osudu a o osudu své země. V září 1938 deklaroval to, že nás západní velmoci hodily přes palubu, herec Zdeněk Štěpánek. V sobotu nám ministr Stropnický oznámil jménem své vlády, že nás kdykoli mohou hodit do pekla světové války a ještě budou chtít, abychom tomu tleskali. Prožíváme éru globalizace a globálních změn hodnot, éru, ve které pojem národ začíná být považován za sprosté slovo. Je to situace pro náš národ velmi nebezpečná, protože přestává být v zájmu těch, kteří chtějí globální svět koncentrované moci, maximalizovaných zisků. Naopak imigrační krize a velká válka jsou přece jednou z cest, jak takového světa globální moci dosáhnout. Naše hnutí požaduje návrat k mezinárodnímu právu. Chceme jasné garance, že Česká republika začne znovu vytvářet vlastní bezpečnostní a zahraniční politiku a začne v těchto oblastech jednat důsledně v zájmu svých občanů.

Ještě než skončím, dovolu mi, abych navrhl usnesení, ke kterému se vrátím v podrobné rozpravě. Je to velmi jednoduché usnesení, o kterém např. já a možná moji kolegové vůbec nebudou přemýšlet, jestli ho mají podpořit. Návrh usnesení zní: "Vyzýváme vládu České republiky, aby v zahraniční politice podporovala pouze vojenské akce, které probíhají v souladu s mezinárodním právem." Děkuji. (Potlesk v lavicích SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Prosím, abyste případně návrh usnesení předal zpravodaji. A teď tady mám pana poslance Benešika s přednostním právem, ale vzhledem k tomu, že pan předseda Bartošek tu je, tak si nejsem jistý, jestli to lze uplatnit. Mohlo by to být považováno za stanovisko klubu? (Odpověď mimo mikrofon.) V tom případě vás odsunu. Já tady mám ještě další lidi. Já vás posunu, to nebude snad dlouho trvat.

Pak jsem tady měl z místa pana poslance Luzara, ale ten před chvílí mluvil a nevidím ho tady. Takže přeskočím. Pan poslanec Peksa a pak pan poslanec Benešík. Prosím, pusťte pana poslance k mikrofonu.

Poslanec Mikuláš Peksa: Vážené dámy, vážení pánové, já děkuji za slovo. Neměl jsem to původně v úmyslu, ale budu prostřednictvím pana předsedajícího reagovat na kolegu Luzara. Tady zaznělo pár takových nepřesností. V první řadě bych řekl, že pokud je mi známo, usnesení Rady bezpečnosti Spojené státy nevetovaly. V tom pondělním jednání se tam hlasovala celkem tři usnesení. To první dostalo 12 z 15 hlasů, to druhé 6 z 15 hlasů a třetí 5 z 15 hlasů, přičemž pro přijetí takového usnesení je třeba 9 hlasů, to znamená obě dvě ta ruská usnesení, která byla pak navržena, nesebrala dostatečnou podporu.

Za druhé bych chtěl poznamenat, že pokud je mi známo, Organizace pro zákaz chemických zbraní nemá momentálně přístup do města Dúmá, protože dle vyjádření Ruska a Sýrie je přístupová cesta zaminovaná, takže se tam mezinárodní inspektoři nemohou dostat. Což mě dostává k meritum problému, protože si myslím, že ta syrská krize je v podstatě takový symptom obecné situace, že naše mezinárodní struktury prostě nefungují. Rada bezpečnosti není schopná přijmout nějaké usnesení, kterým by to vyřešila. Organizace pro zákaz chemických zbraní, to je mimochodem zajímavé, nemá právo při vyšetřování určit viníka. To bylo meritum sporu mezi Rusy a Američany na tom jednání, protože Američané chtěli, aby byla možnost určit viníka, zatímco Rusové to chtěli ponechat v rukou Rady bezpečnosti. Myslím si, že tohle je dlouhodobě problematická situace a že Česká republika a obecně celé mezinárodní společenství by měly usilovat o to, aby se ty mechanismy a procesy nastavily takovým způsobem, aby se tohle už nemohlo opakovat.

Obecně tady pan premiér učinil takovou narážku na Evropskou unii. Chtěl bych poznamenat, že ano, sice máme společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, problém trochu je, že vyžaduje jednomyslné rozhodnutí všech členských států, takže je docela velký problém se na něčem shodnout, a pak právě narážíme na to, že některé členské státy jednají na vlastní pěst. Co se toho týče, Velká Británie, Francie a Spojené státy působily v Sýrii. Problém je, že v podstatě to rozhodnutí vycházelo z iniciativy jejich vlád. Nebylo konzultováno s parlamenty. Čímž se tady dostáváme k tomu, co už kolegové zmiňovali.

My máme problém nějakým způsobem zajistit demokratickou kontrolu těchto věcí. Ono to tady bylo na úvod debaty hodně diskutováno v souvislosti jak s panem premiérem, tak s paní ministryní, tak s panem ministrem v demisi. Problém je, že vláda nemá demisi a jedná, přestože parlament se k tomu neměl příležitost vyjádřit. Já si myslím, že v zájmu zachování našeho parlamentarismu, a nejenom našeho, bychom měli tlačit na to, aby rozhodování v těchto krizových situacích měly možnost přehodnotit i parlamenty, aby to neřešila všechno exekutivně vláda, protože pak bychom se skutečně mohli dostat do té situace, jaká tady nastala. Já si myslím, že fundamentálně je špatně, pokud americký prezident kvituje, že se chystá zaútočit na Sýrii, a zároveň ruský velvyslanec v Libanonu oznamuje, že po Američanech budou střílet zpátky. To je prostě situace z pohledu druhu homo sapiens špatná a měli bychom ji do budoucna předcházet. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a nyní prosím, pan poslanec Benešik. Prosím, je to vaše.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo, děkuji za slovo. Já budu asi nucen pouze shrnout to, aspoň částečně, co říká můj předřečník Mikuláš Peksa. Jádro problému je právě v tom, jak a kým budou chemické útoky vyšetřovány. Protože ta organizace, na které tak bazíruje Ruská federace a Asadův režim a která je zdržována od své práce a má se tam dostat v nejlepších podmínkách ve středu, což už je téměř dva týdny po tom útoku a samozřejmě spousta věcí může být jinak buď přírodními faktory, nebo odklizením aktivně, ona může akorát konstatovat, zdali bylo či nebylo použito chemických zbraní, a nemůže vyšetřit, kdo je použil. To je ten zásadní problém. A pokud my se tady bijeme v prsa a říkáme, že má dojít k diplomatickému řešení, mám ten dojem, že Ruská federace v Radě bezpečnosti, tuším, šestkrát zablokovala diplomatické řešení a teď najednou se volá o diplomatické řešení. Takže ta dobrá vůle musí být na obou stranách.

A ještě k panu poslanci Foldynovi. Ano, byla to vláda sociální demokracie, která souhlasila s bombardováním Srbska. Ale já bych dodal, že to nebyla ani tak vláda sociální demokracie jako její tehdejší premiér a dnešní prezident Miloš Zeman, který ve velmi vážných konzultacích toto vlastně povolil. Já mám nad tímto bombardováním otazníky. Já s tím mám velký problém. A je zajímavé, že toto je pořád připisováno Václavu Havlovi, který možná použil ten termín, a taky jsou o tom dispute, humanitární bombardování. Možná ho použil, možná ho nepoužil, ale souhlas s humanitárním bombardováním dal dnešní prezident a tehdejší premiér Zeman.

Co se týče dnešní diskuse, tak znovu opakuji jednu věc. V Sýrii se vraždí, a to i děti a ženy, několik let. A je zajímavé, že přesně řízené útoky spojenců, které nikoho nezabily, až tyto vyvolaly dnešní diskusi. Proč tomu nebylo dřív? Proč tomu tak nebylo dřív?

Co se týče i výroků pana premiéra o tom, že ta situace se měla řešit například evropským Marshallovým plánem, výborně. Podívejte se na stránky KDU-ČSL. My jsme toto navrhovali už v roce 2015. Nevím, kdo to navrhoval před námi. Podle mne úplně nikdo. Tehdy to nikoho velice nezajímalo. A my jsme přišli i s českou konkrétní iniciativou, že bychom právě s ohledem na tento konflikt chtěli navýšit naši rozvojovou a humanitární pomoc, tehdy v tom rozpočtu ne úplně velkých sto milionů korun, a tehdejší pan ministr financí, dnešní pan premiér, tomuto nebyl nakloněn. My jsme rádi, že změnil názor, že změnilo názor třeba i hnutí ANO, a věříme, že tímto směrem po vzoru a s know-how KDU-ČSL se budeme ubírat dále, protože to není pouze a jenom nějaký altruismus, abychom se snažili problémy řešit mimo naši zemi a mimo Evropu, ale je to normální investice. Je to levnější, než aby se ten problém penášel k nám do České republiky. A myslím si, že toto pro občana bude srozumitelné. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. V tuto chvíli tady mám faktickou poznámku pana poslance Holíka. A pak už žádné další přihlášky nemám.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych rád navázal na slova kolegy Benešíka, kterého si mimo jiné velice

vážím. Ano, je třeba tuto situaci, která vznikla, řešit. Jsou tady dva protichůdné názory. Byly použity chemické zbraně, nebo nebyly, a na místo toho, aby tam přišel tým expertů a opravdu to vyřešil, tak jsme to řešili rozstřelením raketami. Tak se ptám – použijí staré latinské přísloví: Cui bono?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Ano. Děkuji. Mám tady s přednostním právem přihlášeného pana místopředsedu Filipa. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, já jsem ve svém úvodním slově, ještě než jsme přijali tento bod programu, říkal, že je potřeba věc řešit s rozvahou a po jednání orgánů Sněmovny, než by se na plénu takový bod ukončil. Slyšeli jsme jeden z návrhů usnesení a já v podrobné rozpravě když tak navrhu jiný. Ale musíme si uvědomit, že jednáme o věci, která má široký mezinárodněprávní rozměr.

Odpovím kolegovi Benešíkovi, ale zejména vám všem ostatním tak, jak jsem řekl. Ano, administrativa Baracka Obamy se soustředila na tzv. Islámský stát a existují na to důkazy. Ten fanatický plán podporovat Islámský stát vlastně zveřejnili v roce 2016, když byla projednávána v americkém Kongresu zpráva tajné služby DIA, kde v roce 2012 tato tajná služba považovala Islámský stát za strategický nástroj. A než se vůbec stal slavným po dobytí iráckého Mosulu, předpokládali, že bude možné Islámský stát využít proti legitimnímu – podotýkám legitimnímu – režimu Bašára Asada. Připomínám, že Bašár Asad byl ve všech volbách v Sýrii zvolen a nikdo to nemohl zpochybnit. Volby proběhly, pokud byly na celém území, a když nebylo možné celé území ovládat, aspoň na tom zbytkovém území tak, že ta strana Baas, tedy strana arabské obrody, byla vítězem voleb. A jde o to, jestli je naším právem jako České republiky, občanů České republiky, mluvit do toho, koho si zvolí syrští občané za svého představitele. Připomínám opět, jak to dělám s oblibou, čl. 1 odst. 1 mezinárodního paktu, že režim si volí občané sami a že není právem jiných jim do toho zasahovat.

Problém byl v tom, že plán tajné služby DIA byl vlastně takový, že Islámský stát byl vhodnou pomocí k izolaci a svržení režimu Bašára Asada. A jestliže je to vládní tajná služba, tak je to tedy vládní záměr vlády Spojených států. Je to tedy nelegitimní záměr z pohledu mezinárodního práva. A připouští spolupráci s Islámským státem i bývalý velvyslanec v Sýrii Robert Ford a ty odtajněné dokumenty nejsou žádnou konspirační teorií. Přemýšlelo se právě o tom, jak Islámský stát využít jak v Iráku – a doufám, že ta situace v Iráku už je stabilizovaná a že tam v květnu nebo v červnu volby proběhnou. Al-Káida byla hybnou silou syrské opozice a Barack Obama prohlásil, že USA jsou na straně opozice a posílení protiasadovského boje je hlavní předpoklad oslabení Asadovy vlády, zejména na východě Sýrie. A šlo o to, jaké bude postavení zemí Perského zálivu a Turecka.

Islámský stát měl na doporučení DIA vyhlásit bezpečnostní zóny podle libyjského modelu, tzn. podle modelu, kterým byl svržen v rozporu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN o bezletové zóně režim v Libyi. To všechno prosím vyvolalo arabské jaro a obrovský pohyb nejen v Evropě, ale po světě. Prostě celá migrační

krize byla vyvolána rozbitím jednotlivých států s tím, že tyto státy, do té doby stabilní, se rozpadly, jako je tomu v Libyi. Já nevím, jestli znáte, s kým jednat za Českou republiku v Libyi, já to nevím, protože nevím o tom, že by současná libyjská vláda ovládala celé území bývalé Libye. Na tento pohyb v podstatě, na který upozorňovaly italské vlády od roku 2011, a to i na evropské úrovni, minimálně na jednání, kterého byli přítomní i čeští poslanci a senátoři, tzv. středomořské iniciativy, nikdo nereagoval. Až došlo k tomu obrovskému pohybu, který samozřejmě znamenal tu velkou migrační krizi, kterou někteří vítali, jiní odmítali a která se stala předmětem nikoliv politických, ale veřejných diskusí téměř na každém místě od té hospody, promiňte mi, čtvrté kategorie až po luxusní hotely, ve kterých se stravují spíše cizinci, kteří navštíví Českou republiku.

Co je podstatné z tohoto hlediska. Jestli se Česká republika jako právní nástupce zakladatele Organizace spojených národů postaví za mezinárodní právo, za Chartu OSN, za Mezinárodní pakt o občanských a politických právech a za dodržování tohoto mezinárodního práva, anebo jestli se postavíme za to, že budeme věřit svým spojencům, nebudeme nic prověřovat a budeme říkat, že takhle to je správně. Já si myslím, možná že to je tím, že jsem nevěřící, že je lepší si ověřovat než slepě věřit. A chtít důkazy a na základě důkazů teprve rozhodovat. Já jsem žádný důkaz neviděl. Neviděli ho ani ti, kteří by ho měli získat. Já nemám ani žádný důkaz o tom, že ten boj o území Sýrie se vede právě proto, že na území Sýrie jsou lokalizovány obrovské zásoby ropy, které jsou větší než zásoby Saúdské Arábie v současné době. Já jsem to sice několikrát četl, dokonce v renomovaných časopisech, které o tom něco vědí, ale já žádný důkaz o tom nemám, protože, promiňte mi, jsem ho ani nehledal, kromě toho, že jsem si to přečetl. Ale nemohu vyloučit, že při současném boji, nebo chcete-li válce v uvozovkách, o zdroje to nemůže (může?) být důvod, pro který se o toto území všichni přou. A jediné, co vyčítám těm, kteří se přou o toto území, že nerespektují právě Chartu OSN, mezinárodní pakty, mezinárodní právo a uzurpují si právo mluvit do toho, kdo bude vládnout právě v Sýrii. Proč to není možné nechat na těch občanech Syrské arabské republiky? Proč podporuji finančně, materiálně Spojené státy americké – a já jsem ten důkaz našel v několika novinách, půjčil jsem si Washington Post z roku 2016, natolik je můj asistent schopný, že to vyhledal, a tam Barack Obama říká před americkým Kongresem, že opravdu je potřeba zvýšit výdaje pro odpůrce Asadova režimu.

Agentura Reuters získala svědeckou výpověď, podle níž Turecko, další členský stát NATO, navíc s fakticky muslimskobratrskou vládou prostřednictvím své tajné služby přinejmenším loni v lednu – cituji z Reuters, to bylo tedy v lednu 2015 – předávalo syrským džihádistům zbraně. Zatímco turecká prokuratura považuje vyzbrojování teroristů za naprostý masakr práva, prezident Erdogan trvá na tom, že se jednalo jen o humanitární pomoc a každý, kdo tvrdí něco jiného, chce očernit jeho vládu.

Já si nemyslím, že máme zpochybňovat tuto informaci z Reuters. Já jen říkám, že pokud nemáme vstupovat do cizích práv a máme si zachovat svoji vlastní důstojnost, máme si zachovat povahu státu, který ctí mezinárodní právo, tak přeci nemůžeme rozhodovat bez důkazů. Nemůžeme si dovolit jen tak říct "my věříme tomu, co říká

ten nebo onen" a zaplétat se, promiňte mi, do sporů, které jsou potom využívány tím, že se řekne, to je většina, která rozhodla...

Ano, tady bylo správně řečeno myslím v některých vystoupeních přede mnou, že Rada bezpečnosti rozhodovala tak, že osm států se postavilo proti té rezoluci Ruské federace, to je pravda. To já nezpochybňuji. Žádná rezoluce nebyla přijata. Dokonce žádná rezoluce po útoku na Sýrii nebyla vetována, protože ty většiny v Radě bezpečnosti umožňovaly, že nikdo nezískal oněch potřebných devět hlasů, a z toho pět stálých členů Rady bezpečnosti. To ani nebylo možné. To přeci věděli ti útočníci, když jsou to tři členové, tři stálí členové Rady bezpečnosti, že toho nelze dosáhnout, proto nebylo potřeba žádné veto, kdežto týden předtím při jednání o vyšetřování si navzájem vetovali zástupci v Radě bezpečnosti OSN jednotlivé rezoluce. A já podotýkám, že jakási vyšetřovací komise o chemickém útoku ustavená ad hoc je přeci výsměch mezinárodnímu právu, protože jestliže máme autoritativní organizaci, která se zabývá kontrolou chemických a biologických zbraní a je zřízena právě pro to, aby to kontrolovala po celém světě, a ta tam nemá být připuštěna, ta byla vetována, tak se ptám, jaký smysl mělo veto Spojených států amerických, že tato organizace tam nebyla připuštěna. Teď mluvíme o tom, že tam nemůže vstoupit, protože tam probíhají válečné operace, a že tam není volný přístup na té silnici. Ale to už je jenom následek, to není příčina.

A teď nehájím ani té, ani oné strany, jsem politik v České republice, hájím zájmy a důstojnost vystupování České republiky v mezinárodních vztazích. Proč bychom měli někomu slepě věřit a nepožadovat od něj, když chce, abychom se ho zastali, nepožadovat od něj, aby nám prokázal, že se ho máme po právu zastat? Jediné, co je jisté – jediné, co je jisté – že armády tří zemí, Spojených států amerických, Velké Británie a Francie, uskutečnily akt agrese podle rezoluce Rady bezpečnosti, kterou jsem tady citoval, z roku 1974, to znamená, že leteckým útokem na území cizího státu napadly, aniž by Syrská arabská republika napadala kohokoli ve svém okolí, napadly tento stát. To je akt agrese. A ten si zaslouží odsouzení. Že nebude odsouzen, to je samozřejmě pravda, protože ti tři stálí členové Rady bezpečnosti se dopustili něčeho, co je v rozporu s jejich postavením.

A vraťme se ke konstrukci Rady bezpečnosti. Proč jsou to zrovna Spojené státy americké, Velká Británie, Francie, Ruská federace jako nástupnický stát Sovětského svazu a Čínská lidová republika? Protože tyto státy tvořily tu nejpevnější protifašistickou a protinacistickou koalici ve druhé světové válce. A my jsme se jako Československo v roce 1945 podíleli na tom, že jsme iniciovali, nebo spoluzakládali Organizaci spojených národů, která právě po těch více než 50 milionech mrtvých ve druhé světové válce říkala, že už se nemá žádný takový konflikt opakovat. Ale ono je od války už asi mnoho let. Někteří rádi zpochybňují hrůzy druhé světové války. Zpochybňují holokaust. Zpochybňují jiné věci. A to nelze zpochybňovat, protože pokud začneme s něčím takovým, tak se žel můžeme dostat do spirály, kdy znovu nastane vojenský konflikt, který nebude lokálního charakteru, ale bude konfliktem mezinárodním nebo celosvětovým. Ale zbraně, kterými momentálně disponují jednotlivé státy, jsou takové, že by mohly svět zničit několikrát. To nejsou konvenční zbraně, které tady měly jednotlivé státy v roce 1939, ani v roce 1941. Ty zbraně po srpnu 1945, a je jich mnohem více, než jich bylo tenkrát, jsou skutečně schopny zničit

život na této planetě. A my si nemůžeme dovolit se postavit na stranu těch, kteří budou bez důkazů podporovat něco, co je podle mezinárodního práva aktem agrese. A druhé, co si nemůžeme dovolit, je, abychom přispěli a stáli na straně těch, kteří zpochybňují mezinárodní právo. Protože ta neschopnost Rady bezpečnosti dojít k určitému konsenzu je právě tím, co zpochybňuje samotný základ mezinárodního práva. Zpochybňuje jedinou autoritativní organizaci, která může říct, že útok je legitimní, nebo není legitimní.

A když se tady ptali kolegové a kolegyně "cui bono? – komu to je ku prospěchu?", jak je možné, že tři státy, stáli členové Rady bezpečnosti, zablokují proti usnesení jiné Rady bezpečnosti z jiné doby, že se jedná o akt agrese? Komu to slouží? Určitě ne Číně, ani Rusku, dokonce ani Bolívii, ani Kazachstánu, který se mimo jiné zdržel hlasování. To neslouží ani České republice. A já podotýkám, že naše odpovědnost, ústavní slib, který jsme tady dávali, že přísaháme na Ústavu a dodržování zákonů a mezinárodních smluv, nás vede k tomu, že jedním z těch zákonů, který tady platí, je právě ten Mezinárodní pakt o občanských a politických právech, že není naším právem souhlasit s agresí vůči jinému suverénnímu státu, že není naším právem vstupovat do toho, koho si zvolí do čela syrský lid. To je, jako kdybychom řekli, že si můžou Syřané vybrat, kdo bude vládnout v České republice. Nebo že si to mají vybrat Afghánci, nebo Libyjci, nebo že si to mají vybrat dejme tomu Egypťané, protože sem přimigrovali.

Máte v úmyslu rozvrátit náš ústavní systém? Já ne. A jsem přesvědčen, že ten, kdo se sníží k tomu, že přes svůj ústavní slib bude říkat "já věřím našim spojencům a nechci žádný důkaz", nezlobte se na mě, tak se zpronevěřil tomu ústavnímu slibu.

Znovu opakuji: nevěřím, ověřuji si. Až si ověřím, že došlo k něčemu takovému, klidně řeknu, že je potřeba mezinárodněprávního vojenského zásahu. Ale teď nevidím žádný důvod, proč bych měl věřit té nebo oné straně. Nebyl jsem tam a ani se tam nechystám. Když jsem poprvé ve svém životě zažil válku v Evropě po tom bezprecedentním protiprávním útoku Spojených států amerických na bývalou Jugoslávii, tak jsem to nevydržel a jel jsem tam. Viděl jsem zbořené mosty v Novém Sadě, viděl jsem vybombardovaný rozhlas v Bělehradě. Mimo jiné, ten rozhlas vysílal ve všech jazycích bývalé Svazové republiky Jugoslávie, včetně cikánštiny, podotýkám. To jsme tam viděli. Ale nám tady říkali, že tam dochází k etnickým čistkám a že není možné, aby se nepodvolil legitimně zvolený prezident.

A když jsem stál na mostě jako živý štít, tak jsem viděl, že ti lidé si chtějí sami o sobě rozhodnout. A také, i když pod nátlakem, o sobě rozhodovali. Ještě dlouhou dobu si budou jistě pamatovat, kdo vybombardoval jejich domovy a proč nechťejí vstoupit do paktu, který říká, že je obranný, ale že nakonec je jediným paktem, který útočil v Evropě a po tolika letech v podstatě zavedl agresivní válku v Evropě.

Ponechám až na podrobnou rozpravu návrh na usnesení v této věci. Ale už teď říkám, že bych chtěl vyzvat vládu České republiky, byť je v demisi, aby ctěla mezinárodní právo a ve svém rozhodování a ve svých výrocích vždy stála na straně těch, kteří se postaví proti tomu, aby kdokoliv to mezinárodní právo porušoval, byť je vojensky nejsilnější na světě, byť je ekonomicky mezi nejsilnějšími osmi státy na světě.

Já chci být jako občan České republiky hrdý na svoji zem a na svou vládu. A nemyslím si, že mohu být hrdý na ty, kteří poklonkují, a promiňte mi, bez důkazů říkají, že někomu věří. Slepá víra nás přivedla k Mnichovu 1938, k 15. březnu 1939 a přivedla nás také k tomu, že jsme v roce 1968 neměli už ten pocit suverenity a museli jsme tady mít cizí vojáky. A jestli něco po roce 1989, jestli něco po roce 1989 občané chtěli, tak abychom nebyli v žádném vojenském paktu a abychom už nikdy žádnou cizí vojenskou základnu na svém území neměli. To se také ukázalo jako požadavek téměř 80 % obyvatelstva, když se tady někteří snažili vnutit nám sem radarovou základnu do Brd. Já jsem viděl lidi, kteří chodili na ty demonstrace. A dobře si pamatuji, že to prohlašování bylo v rozporu se zájmem většiny občanů České republiky.

Nechtějme opakovat tyto chyby. Jsem přesvědčen, že je jenom na naší vůli, jestli budeme dostávat svému ústavnímu slibu, anebo tak neučiníme. Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji panu místopředsedovi. Než se posuneme dál, přečtu nějaké omluvenky. Takže omlouvá se nám pan poslanec Koten z pracovních důvodů do 18 hodin, omlouvá se nám pan poslanec Hnilička do 17 hodin z pracovních důvodů, omlouvá se nám paní poslankyně Radka Maxová z jednání od 15.30 do 18 hodin a omlouvá se nám pan poslanec Petr Dolínek do pěti hodin z pracovních důvodů.

V tuto chvíli se mi hlásí s přednostním právem pan poslanec Černožský.

Poslanec Lukáš Černožský: Dobrý den. Já bych jménem pirátského klubu požádal o desetiminutovou přestávku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Jestli tady nejsou žádné protinávrhy, tak vyhlásím desetiminutovou přestávku dejme tomu do 16.45 hodin. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 16.35 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 16.45 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Je 16.45 hodin, takže přestávka končí. Poprosím všechny, aby se uklidnili a věnovali pozornost, budeme pokračovat v jednání.

Nejdřív tady mám nějaké omluvenky. Omlouvá se nám pan ministr Martin Stropnický dnes od 16.30 hodin do konce jednání ze zdravotních důvodů a omlouvá se nám paní poslankyně Marcela Melková dnes od 18 hodin do konce jednání z pracovních důvodů.

Skončila přestávka, takže bychom měli pokračovat v jednání, nicméně nemáme navrhovatele, takže počkám, jestli... Takže já přeruším jednání ještě na pět minut k vyřešení nastalé situace.

(Jednání přerušeno od 16.46 do 16.51 hodin.)

Vyhrazená doba uplynula, znovu poprosím o klid v sále a budeme pokračovat. Nejdřív tady mám omluvenku. Pan ministr Brabec se nám omlouvá z pracovních důvodů od 17.20 do konce jednání.

Nyní bych tedy prosil, abychom pokračovali v bodu 69, tedy Pozice vlády České republiky k událostem v Sýrii. V tuto chvíli nemám žádné přihlášky, takže se rozhlížím po sále, jestli budou nějaké výsledky z toho jednání, nebo ne, nebo jestli budou nějaké procedurální návrhy. Nic nevidím, což mě zaráží. Jestli nebudou žádné návrhy... (Rozhlíží se po sále.) Už bude návrh? Tak prosím. Jestli nejsou žádné návrhy... Paní poslankyně Černochová se hlásí.

Poslankyně Jana Černochová: (Udýchaně:) Kolegové ještě ladí noty. Já bych si vám dovolila přečíst ten návrh, než dorazí zpravodaj, na kterém snad tedy bude panovat většinová shoda:

I. Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR doporučuje předsedům výborů pro obranu a zahraničního výboru uspořádat společné jednání těchto orgánů k otázce současného vývoje v Sýrii za přítomnosti předsedy vlády, ministra zahraničních věcí, ministryně obrany a jimi přizvaných hostů. (Porada s poslancem Stanjurou.) Nejdřív byste měl prý skončit obecnou rozpravu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Je možné to přečíst i teď, ale podrobné načtení až v podrobné rozpravě.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Takže to by byla jednička.

Dvojka by byla: Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR doporučuje předsedovi vlády, aby v případech závažných událostí mezinárodněpolitického charakteru konzultoval pozici České republiky s předsedy jednotlivých politických stran zastoupených v Poslanecké sněmovně.

III. Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR vyzývá vládu, aby vyvinula veškeré úsilí k maximálnímu využití kapacit velvyslanectví ČR v Damašku ve prospěch dlouhodobého mírového řešení současné situace v Sýrii, a to včetně zapojení odborných útvarů a složek našeho státu.

Další bod, na kterém byla většinová shoda, je modifikovaných návrh kolegů od Pirátů: Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR vyzývá vládu ČR, aby podpořila reformu mezinárodních institucí směrem k jejich větší funkčnosti a efektivnosti.

Toto jsou čtyři návrhy, na kterých panovala většinová shoda. Ostatní kolegové navrhovali ještě další usnesení, na které se i odvolávali, a ta se budou načítat samostatně. Děkuji.

Já bych ještě poprosila, pane místopředsedo, jestli by ještě pan předseda zahraničního výboru Zaořálek k tomu chtěl něco doplnit, že se to děje v naší shodě.

Jinak výbor pro obranu a zahraniční věci by měl zasedat po dohodě s panem premiérem zítra v 9 hodin ráno. Schůze Poslanecké sněmovny by se měla přesunout na 10. hodinu, měla by začínat v 10 hodin, aspoň takto jsme si to před chvilinkou předjednali s panem předsedou Poslanecké sněmovny Vondráčkem a s panem

premiérem vlády ČR Babišem, tak abychom tedy mohli lege artis jednat jako výbor, a vzhledem k tomu, že výbor pro obranu disponuje prostory, které jsou tzv. téčkové, tedy režimové, tak jsme se s panem předsedou Zaorálkem dohodli, že by toto jednání bylo na výboru pro obranu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a budeme tedy pokračovat v obecné rozpravě. První tady mám s faktickou poznámkou pana poslance Plzáka.

Poslanec Pavel Plzák: Dobré odpoledne, kolegyně, kolegové, vážená vládo. Já bych měl dotaz na paní kolegyni. Nevím, jestli jsem to dobře zachytil. Tam se ukládá vládě nějaká povinnost konzultací v případech závažných – a jestli mi můžete říct jakých okolností – s předsedy stran. Kdo určí, co již je závažné a co ještě není závažné. Děkuji.

Poslankyně Jana Černochová: (Místopředseda Pikal pohledem souhlasí s vystoupením.) Děkuji, pane místopředsedo. Je to opravdu jenom doporučení panu předsedovi vlády. Já ho přečtu ještě jednou: "aby v případech závažných událostí mezinárodněpolitického charakteru konzultoval pozici České republiky s předsedy jednotlivých politických stran zastoupených v Poslanecké sněmovně". Všichni, jak tady sedíme, víme, že zahraniční politika je věcí vlády ČR. Na druhou stranu je určitě užitečné, a byli premiéři, kteří to dělali, a není to nic proti ničemu. Dokonce to, že někdo obvolá telefonicky předsedy parlamentních stran a řekne jim kolegové, děje se to a to, máme Bezpečnostní radu státu, připravte se na to, že tuto věc budete komunikovat, že se na vás budou obracet novináři, tak je dobré, aby tyto informace ti předsedové měli, aby je měli nezkrácené z médií, aby je měli přímo od zdroje, tedy přímo od předsedy vlády. Není to povinnost, toto skutečně by muselo být v Ústavě, aby to byla povinnost. Je to doporučení. A já skutečně, co si za těch pár let, co působím v Poslanecké sněmovně, vzpomínám, tak tyto věci tak v minulosti fungovaly. Takže je to skutečně pouze doporučení.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za vyjasnění a nyní tady mám s faktickou poznámkou pana poslance Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Chtěl jsem jenom doplnit jako pamětník, opravdu něco takového se nedá uložit, ale léta to bývalo dobrým zvykem. Byl jsem v minulosti dvakrát předsedou politické strany zastoupené i v této Sněmovně, na třetí se nechystám tedy, a za mých časů bylo běžné, že předseda vlády, který se dostal do situace, kterou musel řešit v hodinách, tak prostě ty předsedy opozičních stran – v koalici to bylo samozřejmé, ale opozičních obvolal. Minimálně aby si zajistil nějakou sounáležitost nebo aby předešel hysterické reakce plynoucí z nedorozumění. Zdůrazňuji, že to je spíš v zájmu toho předsedy vlády. On to dělal ve svém vlastním zájmu. Ne proto, že by se cítil zavázán těm stranám, ale ve svém vlastním zájmu informoval dopředu, což je velmi užitečné. Možná to pochopil i pan premiér, že když nekonzultoval se svými vlastními ministry, že mu to přivedlo jisté komunikační

potíže, tak že je dobré komunikovat nejenom se svými ministry, ale i s předsedy parlamentních stran. Je to prostě fajn a mělo by to zaznít jako doporučení. Jak si s tím ten či onen premiér naloží, je samozřejmě jeho rozhodnutí.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a v tuhle chvíli nemáme dalších přihlášek. Takže asi následují závěrečná slova. (Domluva mimo mikrofon.) Předám slovo panu poslanci Zaorálkovi.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Děkuji. Ještě jednou mi dovolu, abych poděkoval vám poslankyním a poslancům za rozpravu, kterou jsme tady vedli. Rád bych vám něco na závěr vysvětlil. Vlastně jsem byl také vyzván, co se dělo ty čtyři roky, kdy jsem dělal ministra zahraničí. Rád bych vám řekl, že co se týče zahraniční politiky Evropské unie, tak si dovolím tvrdit, že v 95 % jsme byli schopni nalézt shodu. Ale existoval segment otázek, ve kterých ta shoda byla obtížná, někdy skoro nemožná. A to, že jsem chtěl, abychom se tady bavili o otázce Sýrie, to souvisí právě s tím, že právě Sýrie byla tím poměrně malým segmentem, ve kterém vytvořit dohodu se ukázalo být, skoro bych si dovolil tvrdit, nad naše síly.

To znamená, že já vím, že i když tady Evropa vystupuje sjednoceně, tak se pod tím skrývají dost velké otázky. A v čem je podstata toho, že tam je problém? Ten problém je jednak v tom, že ta situace je tam složitá a že představy jednotlivých států o tom, s kým jednat, se prostě lišily. Když to řeknu úplně otevřeně, Francouzi, Britové měli své partnery, o kterých chtěli, aby se stali součástí budoucího řešení, a pro mě byla často otázka, jak je ta jejich představa reálná. Já jsem se třeba v minulosti setkal s představiteli takzvané rijádké skupiny, možná vám to něco říká, a když jsem se s těmi lidmi bavil, což měla být ta alternativa k Asadovi, tak jsem zjistil, že jsou to jeho bývalí těsní spolupracovníci, které vlastně živila jediná věc – pomsta. Zjistil jsem, že ty lidi skoro vůbec nezajímá, jestli je nějaký Islámský stát v Sýrii. Je prostě zajímalo jenom to pomstít se Asadovi.

Když máte tyto konkrétní zkušenosti, tak prostě začnete mít pocit, že bohužel i v Evropě platí někdy to, že zájmy některých států jsou tak silné, že nelze dospět k jednotnému stanovisku. Prostě není úplně pravda, že Evropská unie nebyla schopna prosadit více jenom proto, že jsme tam neměli ty vojenské divize. Jeden z těch důležitých důvodů byl, jak tady říkám, že jsme se nebyli schopni úplně dohodnout. A přitom já nesdílím ten pocit, který tady často zní, že Česká republika je země, která je sama malá a moc nezmůže. Já jsem měl vždycky pocit, že ten prostor k prosazování názorů je velký, že ho spíš dostatečně nevyužíváme.

A zrovna v případě Sýrie jsme my disponovali informacemi, které byly nadprůměrné. Naše zpravodajské služby – tady se ale nehodí ani nic říkat – myslím si, že fungovaly a měly vždy pozoruhodně kvalitní informace. A byli jsme respektováni s těmito názory. Takže já jsem přesvědčen, že by česká diplomacie měla v tomto pokračovat. Ne v prosazování nějakých jednoduchých řešení, ale v prosazování toho, abychom maximálně využívali možnosti, které v té oblasti jsou. A já proto říkám, nestačí vysílat tomahawky. To je to, co jsem tady dneska podtrhl, co řekla paní poslankyně Černochová. A co bude dál? Mně jde o to, jak se na to

naváže. Řekl jsem tady, že před rokem to selhalo, nenavázalo se nijak, a já bych byl nerad, kdyby se tohle opakovalo. Myslím si, že pro to tady prostor je.

Byl bych rád, kdybyste podpořili to, na čem jsme se tady shodli ve Sněmovně. To jednání výboru je jedna věc. Druhá věc je, že tam právě chceme, aby se dál prosazovalo, aby se Česká republika, česká zahraniční politika angažovala v tom, co je třeba dělat dále. Já jsem tady naznačil ty směry. To, aby se využilo té situace k jednání s těmi regionálními hráči, Ženevou a dalšími nástroji, které jsou k dispozici. My jsme tam měli velké možnosti z hlediska prosazování humanitární pomoci do těch oblastí, do kterých se nikdo nebyl schopen dostat. To jsou všechno věci, ve kterých víme a ve kterých bychom měli pokračovat. To usnesení mluví o tom, a proto podporuji, aby to usnesení bylo přijato, a proto jsem také rád, že tam zmiňujeme také zastupitelský úřad nebo velvyslanectví v Damašku jako instituci, kterou bychom měli maximálně využívat právě v tom prosazování dlouhodobého a mírového řešení v Sýrii. Čímž říkám, že budu rád, když tady tyto body toho usnesení přijmeme. Snad jsem vás většinu přesvědčil.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zaorálkovi. Je zájem o závěrečné slovo? Ze strany vlády, protože šlo o pozici vlády České republiky, říct závěrečné slovo? (Ne.) Není tomu tak. Budeme tedy pokračovat rozpravou podrobnou. V podrobné rozpravě mám přednostní právo pana poslance Miroslava Kalouska, potom přednostní právo Radima Fialy, dále paní poslankyně Černochové. (O slovo se hlásí poslanec Zaorálek.) Pane předsedo, to nejde, protože už jsem vyvolal pana kolegu Kalouska. Já vás potom – podle pořadí v podrobné rozpravě. Abyste mě potom neobviňovali, že jsem porušil jednací řád. (Poslanec Kalousek nejdříve dává přednost poslankyni Černochové a poté poslanci Zaorálkovi. Nakonec ale přichází k řečnickému pultu.) Máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: My to asi zvládneme. Já jsem chtěl pustit paní kolegyni Černochovou, popřípadě pana kolegu Zaorálka, protože jsem chtěl poděkovat za tu iniciativu, abychom se pokusili dohodnout společně alespoň na některých bodech. Takže jsem se chtěl přihlásit k těm bodům, které zazní a které jsme nějakým způsobem společně formulovali a nad jejich rámeček přečíst své dva. Bude to opačně, ale myslím, že se s tím zpravodaj vyrovná. Takže dovolte, abych kromě toho, že jsme připraveni podpořit text, který přečte pan zpravodaj poslanec Zaorálek, navrhl ještě další dva body... (Odmlčuje se, protože poslanci nevěnují pozornost jeho projevu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám samozřejmě rozumím, pane poslanče. Požádám kolegy, kteří diskutují něco jiného než usnesení k tomuto bodu, aby diskutovali mimo jednací sál, aby tady byl klid.

Poslanec Miroslav Kalousek: ... abych navrhl ještě dva body. Ten první navrhuji podmíněně. Nikdy jsem si nemyslel, že v Poslanecké sněmovně zazní. A je to bod, že

Poslanecká sněmovna žádá vládu České republiky o to, aby její zahraničněpolitická stanoviska byla jednoznačná a konzistentní.

Vždycky jsem si myslel, že je to samozřejmost. Rád bych si to myslel i nadále. A pokud by do konce podrobné rozpravy pan předseda vlády vystoupil a řekl by nám, zda platí jeho stanovisko ze soboty, nebo zda platí jeho stanovisko z neděle, protože obě platit nemůžou, tak navrhuji, aby se o tomto bodu nehlasovalo. Pokud nám to pan předseda vlády nevysvětlí, tak navrhuji, aby se o tomto bodu hlasovalo, protože pokládám za národní zájem, aby zahraničněpolitická stanoviska vlády byla jednoznačná a konzistentní.

A za druhé. Poslanecká sněmovna žádá vládu o to, aby věrohodně podporovala spojence, kteří České republice pomáhají zajišťovat její bezpečnost.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Kalouskovi. Nyní tedy zpravodaj s přednostním právem a další Radim Fiala, potom kolega Luzar.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych teď tedy nevystupoval jako zpravodaj, ale jako představitel té skupiny, která pracovala a kde jsme se dopracovali některých bodů, na kterých by mohla být poměrně slušná shoda. Já se ptám, jestli když to teď přečtu, tak o tom budeme hned hlasovat?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ne. Nejdřív musí proběhnout podrobná rozprava jako celek. Takže potom to musíte shrnout, pane zpravodaji. Já jsem vám dal přednostní právo právě proto, že jste zpravodaj, protože jinak bych musel dodržet přednostní právo pana kolegy Radima Fialy. (Poslanec Zaorálek: Aha. Tak co teď uděláte se mnou?) Já bych navrhoval, abyste to přečetl.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Dobře. Takže teď vám přečtu ty čtyři body, na kterých jsme se víceméně shodli:

"Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky doporučuje předsedům výboru pro obranu a zahraničního výboru uspořádat společné jednání těchto orgánů k otázce současného vývoje v Sýrii za přítomnosti předsedy vlády, ministra zahraničních věcí, ministryně obrany a jimi přizvaných hostů."

Další bod, na kterém jsme se shodli, je tento, to je druhý: "Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR doporučuje předsedovi vlády, aby v případech závažných událostí mezinárodněpolitického charakteru konzultoval pozici České republiky s předsedy jednotlivých politických stran zastoupených v Poslanecké sněmovně."

Pak je tady třetí bod: "Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR vyzývá vládu, aby vyvinula veškeré úsilí k maximálnímu využití kapacit Velvyslanectví České republiky v Damašku ve prospěch dlouhodobého mírového řešení současné situace v Sýrii, a to včetně zapojení odborných útvarů a složek našeho státu."

A pak je tu čtvrtý bod: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu České republiky, aby podpořila reformu mezinárodních institucí směřující k jejich větší funkčnosti a efektivnosti."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zpravodaji za jeho návrh. Nyní pan poslanec Radim Fiala, připraví se kolega Luzar.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Já se chci jenom v podrobné rozpravě přihlásit k návrhu usnesení SPD, a to zní: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyzývá vládu České republiky, aby v zahraniční politice podporovala pouze vojenské akce, které probíhají v souladu s mezinárodním právem."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan kolega Luzar. Pak se hlásí paní ministryně obrany. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovolu mi, abych tady přednesl návrh usnesení Komunistické strany Čech a Moravy: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyzývá vládu České republiky, aby v zahraničněpolitických otázkách a otázkách obrany a bezpečnosti vždy jednala s úplným respektem k mezinárodnímu právu a rezolucím Rady bezpečnosti OSN."

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní ministryně obrany Karla Šlechtová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně obrany ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení pánové poslanci, dovolu mi zmínit ještě jednu takovou věc. My tady řešíme v podstatě ex post situaci a dovolu mi – svým jménem i jménem pana ministra zahraničních věcí, který předpokládám, že ten souhlas k mému vyjádření by mi dal – abych poděkovala všem zaměstnancům Vojenského zpravodajství, Ministerstva obrany, Ministerstva zahraničních věcí, kteří celý týden monitorovali danou situaci, 24 hodin a celý týden, a to, že jsme si všichni mezi sebou volali ve tři ráno, ve dvě ráno, v jednu ráno, monitorovali jsme celý ten útok, který byl, zachovali jsme si chladnou hlavu. Za mě osobně, možná ne za vás, ale za mě osobně si tito lidé opravdu zaslouží ocenění, protože stav je takový, že bezpečnost českých občanů byla zajištěna. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni obrany. Ptám se, kdo dál v podrobné rozpravě. Pan premiér. Prosím o klid. Slovo má předseda vlády České republiky Andrej Babiš. Pane předsedo, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Já za mě určitě nemám problém konzultovat, telefonovat. Já myslím, že jsem to i prokázal, když mě oslovil

pan předseda ODS Fiala a žádal o schůzku, abychom si vyměnili názory na politiku v rámci Evropské unie. S tím problém nemám. Ale já jsem tady vystoupil a mluvil jsem o tom, co měla ta Evropa udělat. To znamená, že hned po inauguraci pana prezidenta Trumpa, když už tedy pan Obama úplně to teritorium nezvládl, měla Evropa požádat o tu schůzku na nejvyšší úrovni, na úrovni bezpečnostní rady státu (?). Ano, když jsou tam veta, ale proč tam nebyla ta schůzka, Trump, Putin, Erdogan a všichni? Evropa měla o to požádat. Otázka je, když Kissinger volal do Evropy, kdo je Evropa. Ano, ale to nechci tady rozvádět. Já si neumím představit, co tedy – já souhlasím s tím usnesením, nemám s tím problém, co ta naše ambasáda tam bude koho koordinovat. To nevím. My jsme zkrátka propásli tu možnost jako Evropa v tom teritoriu mít nějaký klid. My jsme to pustili. A to byla jediné moje kritika. To je všechno. Já znovu opakuji, pan bývalý ministr tady má návrhy, to je super, ale nevím, co ta naše ambasáda tam bude organizovat. To si neumím představit. Ale se zbytkem usnesení určitě nemám problém.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády. Nyní pan poslanec Miroslav Kalousek s faktickou poznámkou. Jsme stále v podrobné rozpravě. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já jenom krátkou poznámku. Já jsem hlasování o svém prvním bodu návrhu usnesení podmínil jednoznačným a srozumitelným vystoupením předsedy vlády, takže po tomto vystoupení bohužel trvám na tom, aby se o tom bodu hlasovalo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Kdo dál v podrobné rozpravě? Nikoho nevidím. Podrobnou rozpravu končím.

Budeme tedy hlasovat o jednotlivých usneseních, tak jak byla dohoda na té schůzce při nějakém přerušení jednání toho bodu. Pana zpravodaje požádám, aby jednotlivé návrhy přednášel – jednotlivě nebo v bloku.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Dobře, kolegové, já to zkusím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane zpravodaji, já ještě požádám o klid. Byl zařazen mimořádný bod na toto jednání vůli většiny Sněmovny. Není to bod nijak jednoduchý, tak bych prosil o klid, abychom se soustředili na návrhy na usnesení. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Dobře, já bych tedy navrhl, abychom postupně hlasovali o všech návrzích usnesení, které tu byly přečteny. Říkal jsem, že jsou tady takové čtyři body, na kterých byla poměrně slušná shoda. Tak je otázka, jestli ty čtyři body mám třeba přečíst a hlasovat je společně, nebo jestli někdo navrhne, abychom hlasovali –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, já to beru jako procedurální návrh, jestli lze o těch čtyřech bodech hlasovat jedním hlasováním, en bloc. Procedurálně je to třeba schválit, protože nejsou úplně z jedné dílny, abych řekl jednoduše.

Rozhodneme o hlasování v jednom bloku v hlasování číslo 73, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 73, z přítomných 175 pro 81 poslanec, proti 80. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat jednotlivě, takže každý návrh zvlášť. Tak, jak byly předloženy, prosím, pane zpravodaji, je načítajte.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Ano, takže znovu. První čtu první bod. (Ano.)

"Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky doporučuje předsedům výboru pro obranu a zahraničního výboru uspořádat společné jednání těchto orgánů k otázce současného vývoje v Sýrii za přítomnosti předsedy vlády, ministra zahraničních věcí, ministryně obrany a jimi přizvaných hostů."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Ještě než o něm budeme hlasovat, já vás všechny odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

O návrhu budeme hlasovat v hlasování číslo 74, jakmile se ustálí počet přihlášených, což se nyní stalo.

Zahajuji hlasování číslo 74. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 74, z přítomných 171 poslance pro 171 poslanec, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Druhý bod je: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky doporučuje předsedovi vlády, aby v případech závažných událostí mezinárodněpolitického charakteru konzultoval pozici České republiky s předsedy jednotlivých politických stran zastoupených v Poslanecké sněmovně."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, rozhodneme v hlasování číslo 75, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 75, z přítomných 171 poslance pro 105, proti 1. Návrh byl také přijat. Další návrh.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Teď je tady ta trojka: "Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR vyzývá vládu, aby vyvinula veškeré úsilí k maximálnímu využití kapacit velvyslanectví České republiky v Damašku ve prospěch dlouhodobého mírového řešení současné situace v Sýrii, a to včetně zapojení odborných útvarů a složek našeho státu."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Rozhodneme v hlasování číslo 76, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 76, z přítomných 170 pro 158, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Ted' je čtvrtý bod: "Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR vyzývá vládu, aby podpořila reformu mezinárodních institucí směřující k jejich větší funkčnosti a efektivnosti.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, rozhodneme v hlasování číslo 77, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 77 z přítomných 171 poslance pro 105, proti 4. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Nevím, jestli bych ted' neudělal chybu, ale mám tady návrh pana poslance Kalouska jako další v pořadí. Je to tak dobře? (Ano.)

Takže ten zní takto: "Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR žádá vládu ČR o to, aby její zahraničněpolitická stanoviska byla jednoznačná a konzistentní a věrohodně podporovala spojence, kteří České republice pomáhají zajistit její bezpečnost." (Námítka v sále: Po bodech!)

Takže ještě po bodech. Já to opravím, přečtu nejdřív jenom ten první bod: "PSP ČR žádá vládu České republiky o to, aby její zahraničněpolitická stanoviska byla jednoznačná a konzistentní."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Rozhodneme v hlasování 78, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 78 z přítomných 171 poslance pro 90, proti 2. Návrh byl přijat.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Druhý bod tohoto návrhu pana poslance Kalouska zní takto: "PSP ČR žádá vládu, aby věrohodně podporovala spojence, kteří České republice pomáhají zajistit její bezpečnost."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, rozhodneme v hlasování číslo 79, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 79 z přítomných 170 pro 55, proti 3. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Ted' já vlastně nevím, kdo byl dřív, jestli mám ted' návrh pana poslance Fialy. Nejdřív byl pan poslanec Fiala, takže přečtu nejdřív pana poslance Fialu: "Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR vyzývá vládu České

republiky, aby v zahraniční politice podporovala pouze vojenské akce, které probíhají v souladu s mezinárodním právem."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, rozhodneme v hlasování 80, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 80 z přítomných 170 pro 54, proti 3. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Teď bych přečetl návrh pana poslance Luzara, ten zní takto: "Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR vyzývá vládu ČR, aby v zahraničněpolitických otázkách a otázkách obrany a bezpečnosti vždy jednala s úplným respektem k mezinárodnímu právu a rezolucím Rady bezpečnosti OSN."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozhodneme v hlasování číslo 81, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 81 z přítomných 170 pro 35, proti 16. Ani tento návrh nebyl přijat.

Tím byly vyčerpány všechny návrhy na usnesení, pane zpravodaji?

Poslanec Lubomír Zaorálek: Děkuji za to, jak to tady proběhlo. Mám dojem, oproti těm škarohlídům, kteří někteří říkají, že Sněmovna není schopna zahraničněpolitické rozpravy, tak já věřím, že se dneska ukázalo, že takové kultivované rozpravy schopni jsme. Takže ještě jednou děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji, děkuji paní kolegyni Černochové. Dovolte mi, než budeme pokračovat, abych přečetl omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Od 17.30 do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Staněk, dále se omlouvá pan poslanec Elfmark od 17.40 do konce jednacího dne, paní poslankyně Balcarová od 17.40 do konce jednacího dne a paní poslankyně Dražilová od 17.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Pokračovat budeme podle schváleného pořadu schůze. Dalším bodem našeho jednání je bod číslo 1, to je zákon o volbách. Než ho zahájím, navrhuji na žádost Senátu umožnit vystoupení panu senátorovi Miroslavu Nenuťovi a Jiřímu Dienstbierovi v Poslanecké sněmovně. Informace k pozměňovacímu návrhu Senátu vám byla rozdána do vaší pošty. Dám formálně hlasovat o tom návrhu.

Kdo souhlasí s vystoupením jmenovaných senátorů? Hlasování číslo 82 jsem zahájil. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 82 z přítomných 166 pro 144, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Vítám mezi námi pana senátora Jiřího Dienstbiera a budeme projednávat

1.
**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb.,
o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění
některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů,
/sněmovní tisk 59/1/ - vrácený Senátem**

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacím návrhem. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 59/2. Pan senátor je na svém místě, ale já žádám nejdříve navrhovatele, aby se k usnesení Senátu a předloženému pozměňovacímu návrhu vyjádřil ministr vnitra Lubomír Metnar. Pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji vám, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, návrh zákona v původním znění předloženém vládou byl technickou novelou, která reagovala na změnu počtu obyvatel ve volebních obvodech do Senátu. Cílem předkládaného návrhu byla změna vymezení těch senátních volebních obvodů, ve kterých došlo k poklesu nebo zvýšení počtu obyvatel pod, nebo resp. nad hranici stanovenou v § 59 odst. 2 zákona o volbách do Parlamentu České republiky, to znamená plus minus 15 % oproti průměrnému počtu obyvatel připadajícímu na jeden mandát v České republice. Změna vymezení senátních volebních obvodů prováděná pravidelně v letech, kdy jsou vyhlášeny volby do Senátu, v souladu se stávajícím zněním § 59 odst. 2 volebního zákona sledovala legitimní cíl, jímž je zmenšení rozdílu v počtu obyvatel mezi jednotlivými volebními obvody, a to s ohledem na jednu ze základních zásad volebního práva, a to zásadu rovnosti. Ta si nejen žádá, aby každý volič měl stejný počet hlasů, ale zároveň aby každý z těchto hlasů měl stejnou váhu.

V průběhu projednávání návrhu zákona v Senátu byla ze strany senátorů zřetelně vyslovena dlouhodobá nespokojenost se systémem, podle kterého se volební obvody do Senátu mění každé dva roky. V některých případech tak dochází k tomu, že jsou konkrétnímu senátorovi z volebního obvodu, za který byl zvolen, odňata území, kterým se při výkonu svého mandátu dlouhodobě věnoval. V důsledku přesunu mezi volebními obvody také dochází k situacím, které zasahují do šestiletého volebního cyklu. Někteří voliči volí do Senátu již po dvou letech a naopak někteří voliči nevolí např. deset let.

Výsledkem diskuse na půdě Senátu bylo přijetí usnesení, kterým Senát návrh zákona vrátil Poslanecké sněmovně ve znění přijatého pozměňovacího návrhu. Pozměňovací návrh vypouští novelizační body, kterými měla být provedena změna vymezení senátních volebních obvodů, zrušuje ustanovení § 59 odst. 2 zákona o volbách do Parlamentu České republiky, které stanoví povinnost pravidelné změny volebních obvodů, a zrušuje taktéž související ustanovení § 97 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu České republiky.

V doprovodném usnesení k návrhu zákona Senát vyjádřil dlouhodobou nespokojenost s časnými změnami volebních obvodů pro volby do Senátu a vyzval vládu, aby připravila takovou právní úpravu volebního zákona, která zajistí větší stálost volebních obvodů pro volby do Senátu.

Jsem si nedostatku stávajícího systému vyžadující opakované změny volebních obvodů do Senátu vědom. Diskuse o tom, jakým způsobem systém nastavit tak, aby byla zachována rovnost volebního práva a zároveň posílena stabilita volebních obvodů do Senátu, jsou vedeny již několik let. Vláda je připravena na základě diskuse se senátory a poslanci předložit návrh nové úpravy volebních obvodů do Senátu, která by při zachování rovnosti volebního práva zajistila co možná nejvyšší stálost senátních volebních obvodů. V tomto ohledu tedy iniciativu Senátu i doprovodné usnesení vítám. Za stávající situace návrh Senátu podporuji a dovoluji si vás požádat o vyslovení souhlasu s návrhem zákona ve znění schváleném Senátem.

Závěrem mi ještě dovoluji jednou zopakovat, že Ministerstvo vnitra je připraveno vést diskusi o návrhu budoucí právní úpravy, která povede k předložení návrhu zákona, který by uvedený nežádoucí stav uspokojivě a systémově vyřešil. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru vnitra Lubomíru Metnarovi a ptám se, jestli se chce k předloženému pozměňovacímu návrhu Senátu vyjádřit zpravodajka garančního výboru, výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, paní poslankyně Jana Vildumetzová. Je tomu tak. Chce se vyjádřit. Paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Jana Vildumetzová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych řekla asi to, co tady řekl pan ministr vnitra. Jediné, co mě překvapuje, že my jsme tady ten návrh schválili v prvním čtení a že z důvodu toho, že teď je tady předložen tento pozměňovací návrh ze Senátu, tak pokud bychom my dnes tento zákon neschválili, protože tento zákon musí schválit obě komory Parlamentu, tak by se tento zákon musel začít projednávat znovu a byly by ohroženy volby do Senátu na podzim letošního roku. I když přijmeme tyto pozměňovací návrhy Senátu, tak musím upozornit na to, že se může stát, že v daných dvou senátních volebních obvodech, kterých se to týká, což je senátní volební obvod Benešov a Sokolov, může dojít k případným žalobám, že nebyla dodržena rovnost volebního práva. To riziko tady je. Není sice v takové míře, jako kdybychom dnes ty pozměňovací návrhy nepřijali, protože kdybychom je nepřijali, tak už by se nový zákon nestihl projednat a ta hranice, která je stanovena na stanovení senátního volebního obvodu, by nebyla dodržena. Takže z tohoto důvodu já také doporučuji, abychom dneska tento návrh i s těmi pozměňovacími návrhy ze Senátu schválili.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce, paní poslankyni Vildumetzové, a otevírám rozpravu. Jako první vystoupí pan senátor Jiří Dienstbier. Mám další tři poslance. Pane senátore, máte slovo.

Senátor Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, pan ministr tady skoro všechny výhrady z diskuse v Senátu řekl, takže já mohu být o to stručnější.

Doopravdy takovýto návrh je předkládán každé dva roky a každé dva roky je předmětem kritiky na půdě Senátu. Je pravda, že v § 59 odst. 2, který my navrhujeme pozměňovacím návrhem vypustit, je kritérium, že ta odchylka od průměru počtu obyvatel na mandát nemá v jednotlivých obvodech překročit 15 %. To je tedy ten požadavek rovnosti volebního práva jednotlivých občanů. Proti tomu ovšem námitky v Senátu jsou takové, tak, jak už tady také bylo zmíněno, že tím, jak se některé obce posouvají víceméně nahodile, tak aby to někde početně vycházelo, tak dochází také k významnému zásahu do rovnosti volebního práva, neboť někteří občané některých obcí nejdou volit třeba dříve než po deseti letech, pokud zrovna jejich obec je odsunuta z obvodu, kde by se zrovna mělo volit, do toho, kde se bude volit až za další čtyři roky, a někde třeba jdou volit už po dvou letech. Navíc ty výhrady zahrnují skutečnost, že ty přesuny jsou někdy doopravdy velmi nahodilé, bez jakékoliv vazby na nějakou přirozenou vazbu na území, že jsou odtrženy obce od senátního obvodu, kde nějaká logika je, a jsou přiřazeny někam, kde nějaká ta spádovost nebo vazba vůbec není. Proto Senát tentokrát už se rozhodl neschválit tento návrh zákona, který se doopravdy každé dva roky opakuje, a přijal ten pozměňovací návrh.

Možná ještě k důsledkům hlasování. Ať už ten pozměňovací návrh bude přijat, či nikoliv, tak v obou dvou případech nastane situace, že se nemění území volebních obvodů, ale v případě schválení senátní verze s pozměňovacím návrhem, který vypouští ta dvě zmiňovaná ustanovení, bude odstraněn ten potenciální rozpor. Není to definitivní řešení. Je to řešení pro tuto chvíli, pro letošní volby, a otevírá se tím prostor pro debatu, jak nastavit budoucí možné změny území senátních obvodů. Ta diskuse zahrnuje například ambicióznější variantu v Ústavě zakotvit stále senátní volební obvody. I tam by se asi musel vymyslet režim, jak ale v nějakém delším období, třeba dvanácti osmnácti let, přistoupit ke změně volebních obvodů z hlediska jejich území tak, aby právě byla určitá podobnost jejich velikosti z hlediska počtu obyvatel, nebo méně ambiciózní variantu, například změnu zákona o volbách do Parlamentu, která by ty změny hranic prováděla třeba jednou za šest let, to znamená ne každé dva roky, což by zajistilo, že všichni občané, samozřejmě s výjimkou třeba stěhování, ale k tomu se nedá přihlížet, by v tom šestiletém cyklu alespoň jednou odvolili, než by se měnily hranice obvodů, a bylo by navíc vhodnější činit ty změny v roce, kdy se nekonají senátní volby. Ne jako je to teď v zákoně z roku 1959 odst. 2 stanoveno, že se to má dělat právě v těch letech, kdy se senátní volby konají, a pak je to navíc i pod časovým tlakem. Takže je tady otevřený prostor v případě, že bude ten zákon schválen pro debatu, jak do budoucna lépe tuto věc upravit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu senátorovi Jiřímu Dienstbierovi. V rozpravě dále jsou přihlášení dva poslanci, a to paní poslankyně Věra Kovářová a pan poslanec Vojtěch Píkal. Slovo má paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji stručný komentář a stanovisko klubu Starostů a nezávislých. My se plně

ztotožňujeme s tím, co tady zaznělo a také zaznívalo ze Senátu, že řada občanů byla v průběhu let krácena na svém právu volit do Senátu. To za první. A za druhé také s tím, že změny volebních obvodů při volbách do Senátu byly opravdu časté. Proto tento senátní návrh klub Starostů a nezávislých podpoří. Protože pokud bychom tento návrh nepřijali, mohlo by dojít k paradoxní situaci. Sice by bylo zachováno pravidlo změny volebního obvodu při změně počtu obyvatel plus minus o 15 %, ale v tomto případě by obvody neodpovídaly tomuto pravidlu, což by mohlo mít za následek to, že po volbách by někdo mohl volby napadnout s tím, že obvody neodpovídají právě tomuto ustanovení. Čili znovu opakují, my tento návrh podpoříme.

Podporou senátního návrhu však odsouváme problém poněkud dále. Proto předpokládám, že Ministerstvo vnitra připraví, tak jak zaznělo ze Senátu v usnesení, návrhy na nové volby, na nové vymezení senátních obvodů tak, aby za dva roky bylo možné hlasovat podle nových pravidel.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Věře Kovářové. Nyní pan místopředseda Vojtěch Píkal k vystoupení. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji. Za nás bych zásadně chtěl říct, že my ten problém také vnímáme. Tam prostě dochází k nerovnosti hlasovacího práva a současně tam dochází k nerovnosti obvodů a častým změnám, které nejsou nijak kontrolovatelné, nebo neví se, co se stane, co se bude dít, což je nepříjemné i pro senátory a nakonec i pro ty zastupované obyvatele a voliče.

Nicméně to, že to přepočítávání zrušíme, není řešením. A je možné se bavit o různých řešeních, ať už to budou třeba třimandátové obvody, kde se bude volit každé dva roky jeden senátor, abychom si rozuměli, aby se zachovala ta obměna, nebo to bude nějaké řešení, kdy budeme přepočítávat např. ty obvody jednou za šest nebo za dvanáct let, aby byla dosažena větší stabilita zastupovaného obvodu a nějaká ta rovnost. Nicméně ten návrh teď to neřeší, protože naopak jde naproti tomu, že ty obvody se přestanou přepočítávat, a změna volebního zákona by potom nutně vedla k tomu, že naopak je ta rovnost do budoucna popřena.

Tudíž já si nedovoluji odhadnout, které řešení je lepší, jestli to, že budeme mít zákon, který do budoucna popírá tu rovnost, nebo že aktuálně nebudeme mít pro některé obvody rovnost naprosto nezbytně zajištěnou. Ovšem tam je potřeba říct, že hlasování není ideální ani třeba ve sněmovních volbách, ať už se podíváme na ty mandáty, nebo na velikosti obvodů, nebo na počty hlasů na mandát. A víceméně vzhledem k tomu, že je to na počet obyvatel, nikoliv na počet voličů, tak ta rovnost tam není dokonalá ani teď, takže já bych to neviděl tak černě, když se to neschválí. Takže nemyslím si, že je to řešení, ale ten problém je třeba řešit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Píkalovi a to byl zatím poslední přihlášený do rozpravy. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho

nevidím, rozpravu tedy končím. Ptám se na závěrečná slova – pan ministr? (Nemá zájem.) Paní zpravodajka – ta má zájem. Prosím, paní poslankyně Vildumetzová.

Poslankyně Jana Vildumetzová: Já bych se ještě ráda vyjádřila k předřečníkovi panu Pikalovi ohledně toho, že pokud to tady v současné chvíli neschválíme, tak nebude dodrženo to, co je v tom volebním zákoně. To znamená, že ty senátní volební obvody nebudou mít ty počty, které zákon stanovuje. Z toho bude patrné, že u senátních voleb, které proběhnou na podzim, můžou padat žaloby na neplatnost voleb. Jsou to dva senátní volební obvody, já jsem to říkala, je to Benešov a Sokolov, a proto je nutné v tuto chvíli za dané situace schválit ten pozměňovací návrh ze Senátu. Je daleko menší riziko toho, aby pak případná žaloba u Nejvyššího správního soudu nebo Ústavního soudu byla zamítnuta. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce. Já také připomenu, že jednáme podle čl. 40 Ústavy České republiky, tzn. pokud Sněmovna zákon nepřijme, nebude se hlasovat znovu podle § 97 odst. 5 jednacího řádu, protože k přijetí volebního zákona je třeba, aby byl schválen Poslaneckou sněmovnou i Senátem.

A protože jsme vyčerpali procedurální záležitosti, připomínám, že přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího zákona je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Přednesu návrh usnesení, ale předtím vás všechny odhlásím. Požádám vás o novou registraci, prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Já ještě zagonguji, aby ti, kteří mají zájem hlasovat o tomto návrhu, se mohli dostavit do sněmovny, když jsem je požádal, aby diskuse vedli v předsáli. (Někteří poslanci vcházejí do sálu.)

O návrhu usnesení, které za okamžik přednesu, budeme hlasovat v hlasování číslo 83. Návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 59/1, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 59/2."

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 83 z přítomných 136 poslanců pro 118, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh zákona ve znění schváleném Senátem jsme přijali.

Děkuji panu ministrovi, děkuji paní zpravodajce, děkuji panu senátoru Dienstbierovi a končím bod číslo 1.

Než budeme pokračovat, dovolu mi, abych konstatoval omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Pan poslanec Richter se omlouvá od 17.30 do konce jednacího dne a pan místopředseda Pikal od 17.45 do konce jednacího dne.

Dalším bodem našeho jednání je

29.

**Návrh poslanců Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové,
Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy
a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon
č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců
a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 110/ - první čtení**

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 110/1. Vidím již u stolku zpravodajů zástupce navrhovatelů pana poslance Dominika Feriho a požádám, aby místo u stolku zpravodajů zaujal pan poslanec Pavel Blažek, který ovšem není přítomen. Vidím, že je připraven předseda výboru ústavněprávního.

Než požádám sněmovnu o klid, protože změnu zpravodaje v prvním čtení musíme schválit, tak navrhuji Poslanecké sněmovně na návrh předsedy ústavněprávního výboru, aby zpravodajem pro první čtení byl pan poslanec Marek Benda.

Rozhodneme v hlasování číslo 84, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro změnu zpravodaje u tohoto tisku. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 84 z přítomných 139 pro 110, proti nikdo. Zpravodajem je tedy místo pana Pavla Blažka pan poslanec Marek Benda. Požádám ho, aby zaujal místo u stolku zpravodajů.

Požádám zároveň Sněmovnu o klid a pana poslance Dominika Feriho, aby přednesl svoji úvodní zprávu. Prosím, pane poslance, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji vám za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, vážená veřejnosti, zákon, který předkládáme, má za cíl posílit nezávislost státních zastupitelství, o jejichž přesoutěžení před několika měsíci mluvil pan ministr spravedlnosti. To je také důvod, proč předkládáme tuto novelu, která by měla zajistit nezávislost vedoucích státních zástupců, nastavit plán obsazení těchto pozic po vzoru zákona o soudech a soudcích.

Hlavními tezemi zákona je zavedení časově omezeného výkonu funkce vedoucího státního zástupce a nemožnost opakovat výkon této funkce dvě funkční období u téhož státního zastupitelství. V případě nejvyššího státního zástupce pak je možnost opakování funkce zcela vyloučena. Od této změny si slibujeme, že vedoucí státní zástupci budou nezávislejší a omezí se i riziko, že se na konci svého funkčního období budou muset ucházet o politickou přízeň pro své znovujmenování – na konci samozřejmě v této právní úpravě během toho výkonu.

Délka funkčních období je pro vedoucí státní zástupce stanovena na sedm let a u nejvyššího státního zástupce na deset let. Smyslem je oddělit délku funkčního období od volebního cyklu a zároveň poskytnout vedoucím státních zástupců dostatek prostoru pro koncepční a metodickou práci na jejich státním zastupitelství. To řešíme ostatně i v přechodném ustanovení tak, aby všechny vedoucí státní zástupce nemohla

přejmenovat jedna konkrétní vláda v jednom funkčním období. Možnost vedoucích státních zástupců se ucházet o vedoucí funkci po skončení jejich času v úřadě buď na jiném státním zastupitelství, nebo na jejich původním, ale po určitém časovém odstupu, dává záruku, že nebudeme přicházet o schopné lidi.

S velkou mocí přichází i velká zodpovědnost, takže náš návrh zpřísňuje nároky, které jsou kladeny na osobu ucházející se o funkci nejvyššího státního zástupce. Náš návrh pracuje s variantou, že uchazeč o pozici nejvyššího státního zástupce musí mít odpovídající morální integritu a desetiletou právní praxi, která se ale nemusí omezovat na prokurátorské zkušenosti, protože v této pozici se jistě uplatní i zkušenosti z advokacie nebo soudnictví. Nejvyšším státním zástupcem může být ale jmenován jen ten, kdo již státním zástupcem je. Přiměřeně toto platí i pro ostatní vedoucí státní zástupce. (Hluk v sále.)

Další změnou je posílení pozice vedoucích státních zástupců stanovením výčtu situací, kdy mohou být odvoláni z funkce. Tyto případy se podmiňují rozhodnutím kárného senátu o porušení jejich povinnosti. Tímto krokem předejdeme posuzování stejných případů dvojím metrem, protože praxe kárných senátů může být lépe sjednocována. Zároveň dochází k nezávislému –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás na chvilku přeruším a požádám sněmovnu o klid. Prosím, abyste debaty mimo téma státního zastupitelství vedli v předsáli a nechali zástupce navrhovatelů v klidu přednést jeho úvodní slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za volání ke klidu, pane předsedající.

Tyto případy se podmiňují rozhodnutím kárného senátu o porušení jejich povinnosti. Tímto krokem předejdeme posuzování – pardon, to už jsem se vrátil zpátky.

Jak jest z dříve uvedeného zřejmé, opouštíme v našem návrhu také variantu odvolávání nejvyššího státního zástupce vládou.

Vážené dámy a pánové, opakovaně odborná obec mluví o chybě ústavodárce zařadit státní zastupitelství v Ústavě do moci výkonné. Náš návrh je dalším krokem k nezávislému řízení státního zastupitelství. Rád bych vás proto požádal o podporu tohoto návrhu a jsem zde pro vyjasnění jakýchkoli nejasností. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zástupci navrhovatelů za jeho úvodní slovo. Nyní žádám zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Marka Bendu, aby přednesl zpravodajskou zprávu. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážení pane navrhovatelé, dámy a pánové, pokusím se být poměrně stručný. Sdělím jenom, že vláda nám zaslala své stanovisko, ve kterém vyslovila nesouhlas ze tří důvodů. V tom prvním říká ano, bylo by správně, aby tato úprava existovala, dokonce ji vláda ve své předloze v minulém volebním období také již měla, ale jsou zde

vytrhány jenom některé části úpravy nezávislosti státního zastupitelství, aniž by byly dořešeny ty další části. Ve druhé části říká: přechodná období, která jsou zvolena – čtyři a deset let – nejsou zcela logická a zcela neodpovídají i tomu, jak bylo v minulosti zvoleno u soudců, a poukazuje i na problematičnost toho, že v některých malých státních zastupitelstvích by takové zákazy opakování funkce znamenaly, že se v krátkém čase vystřídají všichni a nebude koho do vedoucí funkce jmenovat.

Tolik snad zpravodajská zpráva. Myslím, že návrh vám předložil pan předkladatel. Já sděluji stanovisko vlády a pak se přihlásím sám za sebe do obecné rozpravy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Než dám slovo při otevření rozpravy prvnímu přihlášenému panu poslanci Strýčkovi, dovolu je ještě, abych konstatoval došlé omluvy – pana poslance Lukáše Kolářika od 17.30 do 19 hodin z pracovních důvodů a pana předsedy vlády Andreje Babiše od 17.50 do konce jednacího dne.

Nyní tedy otvírám rozpravu a žádám pana poslance Jiřího Strýčka, aby se ujal slova v rozpravě. Přihlášený je pan kolega Marek Benda. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Strýček: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, posílení nezávislosti státních zástupců je samozřejmě chvályhodný cíl, obávám se však, že tento předložený návrh, tak jak byl předložen, trpí řadou vad. Co mi nejvíce na tomto vadí, je to, že neřeší zákon o státním zastupitelství komplexně. Dále, neproběhla zde nad navrženou úpravou seriózní odborná diskuse, a návrh je tak do jisté míry nekoncepční, nepodložený analýzou stávajícího stavu a případných dopadů. Návrh zákona v podstatné míře čerpá, nebo se inspirovat vládním návrhem zákona o státním zastupitelství předloženým v minulém volebním období, byla z něj však vyjmuta pouze jedna část týkající se vzniku a zániku funkce vedoucích státních zástupců, aniž by systémově řešil související otázky. Navrhovatelé dále nijak neřešili související otázky výběru vhodných osob pro výkon funkce vedoucích státních zástupců, kárného řízení nebo problematiku pravidelného hodnocení státních zástupců a pravidla jejich kariérního postupu.

Řada změn obsažených v předloženém návrhu zákona je nedostatečně odůvodněná. Týká se to zejména zahrnutí veřejného ochránce práv mezi kárné navrhovatele.

Co je však nutno zdůraznit na konec, je, že návrh se v praxi dotkne i okresních státních zastupitelství, zejména tedy vedoucích státních zástupců. Ta jsou v mnoha případech personálně slabě obsazena a není jasné, zda by vůbec bylo možné v praxi dodržet všechny podmínky pro výkon funkce okresního státního zástupce, konkrétně požadovanou délku praxe a zároveň neopakování výkonu funkce.

Z těchto důvodů navrhuji zamítnutí tohoto návrhu zákona v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Strýčkovi za jeho vystoupení. A nyní pan poslance Marek Benda v rozpravě. Další písemnou přihlášku nemám. Pane poslanče, máte slovo. A hlásí se pan ministr. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, pane navrhovateli, vážení členové vlády, dámy a pánové, budu také poměrně stručný. Přikloním se k návrhu na zamítnutí. Pokud by nebyl přijat, navrhuji, aby bylo navrhovateli vráceno k dopracování.

Řekl bych, že těch důvodů je vícero. Snad jenom první, co předešlu. Pan navrhovatel končil svou řeč: chyba zákonodárce – vložení článku 80 do Ústavy do moci výkonné, nikoli do moci soudní. To prosím není chyba zákonodárce. Já jsem tehdy zákonodárcem byl, tu Ústavu jsem schvaloval. A dali jsme to tam záměrně a chtěli jsme, aby státní zastupitelství bylo součástí moci výkonné. To, že se to dneska nelíbí státním zástupcům a že oni by rádi se posunuli někam jinam, do moci soudní, to je samozřejmě možné, samozřejmě je naprosto legitimní o tom diskutovat, ale jenom odmítám přistoupit na tezi, že se jedná o nějakou chybu zákonodárce. To nebyla chyba zákonodárce. To byl zcela záměrný akt, kdy jsme byli přesvědčeni, že veřejná žaloba odpovídá výkonné moci a že ten, kdo je nezávislý, je soud. To je první věc.

Druhá věc. Myslím si, že dosavadní konstrukce státního zastupitelství, kdy většina nižších složek odpovídá právě jenom kárným způsobem tak, jak bylo odvozeno rozhodováním Nejvyššího správního soudu za kárné provinění, ale hlava státního zastupitelství, které je fakticky osobou, která nic konkrétního nežaluje, ale má jenom dozor, odpovídá vládě, je správná, že bychom museli mít velmi dobré důvody k tomu, abychom ji měnili, a muselo by být velmi jasně vymezeno, jakým způsobem pak funguje celé státní zastupitelství. Tuto snahu vytrhnout jenom ty jmenovací pravomoci pokládám za velmi chybnou a nešťastnou.

A poslední poznámka, kterou pokládám možná za nejzásadnější. Před deseti lety, 2008, se tady, na půdě této Sněmovny, na půdě ústavněprávního výboru, protože vláda tehdy neměla odvahu návrh zákona předložit, resp. předložila jenom technické změny, udělalo pevné volební období předsedů soudů desetileté a sedmileté u těch nižších. A zcela záměrně jsme to rozložili do jednotlivých let, pečlivě jsme udělali, že v každém roce byla přejmenována jenom ta jedna sedmina soudců, aby nebyl žádný ministr, který najednou změní celou soudní soustavu, stejně tak soustavu státního zastupitelství. Myslím, že toto dělení jenom na dvě období, které by znamenalo, že v jednu chvíli bude ministr spravedlnosti – a teď je úplně jedno, kdo tam sedí, prosím pěkně, v tomhle směru jsem strašně opatrný na personifikace, ten se mi líbí, nebo ten se mi nelíbí, prostě systémově máme pracovat tak, aby když k těm změnám dochází a i když jsou na základě tzv. výběrových řízení a všeho možného, tak že prostě není žádná osoba v zemi, která najednou vymění půlku nebo dvě třetiny vedoucích státních zástupců. To prostě pokládám za velikánskou chybu a velikánský problém tohoto návrhu zákona.

Takže pokud nebude podpořen návrh na zamítnutí, navrhuji, abychom ho vrátili navrhovateli k dopracování minimálně s tím, aby to bylo rozloženo do času. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji pane poslanče. Zapisuji si vrácení jako podmíněný návrh. Čili budeme nejdřív hlasovat zamítnutí, pak vrácení, protože tak to bylo podáno.

Nyní má slovo pan ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, nestává se mi to moc často, ale musím souhlasit s mým milým kolegou poslancem Bendou v podstatě ve všem, co tady řekl. Já se také připojuji k návrhu na zamítnutí tohoto zákona v prvním čtení, protože skutečně to považuji za velmi neblahý pokus vytrhnout z celého komplexu té úpravy jednu drobnost, která může působit lživě, ale vlastně bez toho kontextu, ve kterém se původně nacházela, může být i nevhodná, kontraproduktivní. A to nejlepší, co se jí může stát, bude, že bude k ničemu.

Konečkonců stejně nebo podobně je i doporučení GRECO k této věci, kterému tento návrh neodpovídá, protože to zdůrazňuje něco úplně jiného než pevné funkční období. To zdůrazňuje, že je třeba, aby vedoucí státní zástupci byli vybíráni v transparentních výběrových řízeních. A to v tom návrhu zcela chybí. A ono to tam nechybí náhodou, protože na to, abych mohl vybírat někoho ve skutečném transparentním výběrovém řízení, a my s tím máme leccjaké zkušenosti v justici, potřebuji mít nejprve nějaké podklady, na základě kterých to výběrové řízení proběhne, a těmi je pravidelné hodnocení jednotlivých státních zástupců. Čili to jsou tři velmi úzce provázané věci. Chci-li pevná funkční období, potřebuji k tomu výběrová řízení. Chci-li výběrová řízení, potřebuji k tomu pravidelná hodnocení. Abych mohl mít pravidelná hodnocení, potřebuji definici toho, v čem budou ti státní zástupci hodnoceni. A tím už jsem popsal značnou část toho komplexního návrhu, který tady v minulém volebním období byl předložen. A to pomímám fakt, že samozřejmě pokud provedu takovouhle změnu a posílení postavení vedoucích státních zástupců, které to samozřejmě znamená, tak také musím lépe nastavit vztahy v soustavě, tak aby takové postavení nemohlo být někým zneužito. A také mimo soustavu, mezi tou soustavou a zbytkem státní a veřejné moci.

Poslední, co k tomu řeknu a co snad přesvědčí i ty nepřesvědčené, k tomuto návrhu zaujalo jasně negativní stanovisko i státní zastupitelství ústy, nebo perem nejvyššího státního zástupce. Proto tedy doporučuji, aby tento návrh byl zamítnut v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi spravedlnosti Robertu Pelikánovi. Nyní paní poslankyně Helena Válková v rozpravě. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Uvidím, jestli ty dvě minuty využiji.

Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, velmi ráda souhlasím s téměř každým slovem, které tady bylo řečeno z úst pana ministra. A chtěla jsem jenom potvrdit pro ty, kteří by ještě váhali, že skutečně to neznamená, že by reforma státního zastupitelství nebyla na pořadu dne, a věřím tomu, že ji v tomto volebním období úspěšně dokončíme. Tohle by byl spíš signál, že tomu nevěříme, a že proto hasíme, a hasíme ne zcela dokonalým způsobem, jak tady bylo řečeno. Myslím si, že i ten, kdo sledoval dění, které vyústilo v konání toho pracovního setkání státních zástupců, ví, že státní zastupitelství není spokojeno se současným stavem a bude samo tlačit na to, aby – možná i včetně změny Ústavy – se ta reforma v tomto volebním období realizovala. Ale ne tímto způsobem. Takže mě jejich negativní stanovisko nepřekvapuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Válkové. Žádnou další přihlášku nemám. Ano, vidím pana poslance Výborného. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, já bych chtěl za klub KDU-ČSL se vlastně připojit k tomu, co tady zaznělo ať už ze strany pana ministra, nebo i paní kolegyně Válkové. Považujeme institut státního zastupitelství v našem systému justice za tak důležitý, že se domníváme, že si nezaslouží tyto ad hoc ne úplně zcela propracované návrhy. Proto ho nepodpoříme, resp. se připojíme k návrhu na zamítnutí. A věřím, že léta diskutovaná reforma státního zastupitelství, jak hovořil i pan ministr Pelikán, v brzké době dojde nějakého zpodstatnění tady na půdě Poslanecké sněmovny a nebudeme muset tady diskutovat tyto jednotlivé ad hoc vytržené věci z kontextu.

Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Výbornému. Ptám se, jestli ještě někdo další do rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se zástupce navrhovatelů na závěrečné slovo. Prosím pan poslanec Dominik Feri se závěrečným slovem. Máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedající. Padly zde návrhy na zamítnutí, respektuji je. Děkuji všem kolegům za čilou diskusi. A stejně tak jako u civilního řízení, tak doufám, že i v tomto bude nástupce tohoto ministra spravedlnosti stejně aktivní a reformu státního zastupitelství dotáhne. Věřím, že ta debata se Sněmovnou bude velmi čilá. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan zpravodaj nemá zájem o závěrečné slovo. Budeme se tedy zabývat návrhy, které padly v rozpravě. Návrh na zamítnutí. Pokud neprojde, podmíněný návrh na vrácení předloženého návrhu k dopsávání.

Rozhodneme o návrhu na zamítnutí v hlasování číslo 85, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 85, z přítomných 146 pro 99, proti 5. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme tento návrh v prvním čtení zamítl.

Děkuji zástupci navrhovatelů, děkuji zpravodaji a končím bod 29.

Budeme pokračovat bodem číslo

30.

Návrh poslanců Jana Hamáčka, Lubomíra Zaorálka, Kateřiny Valachové, Jana Birke a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 111/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 111/1 a jako zástupce navrhovatelů je paní poslankyně Kateřina Valachová. Požádám pana poslance Mikuláše Ferjenčíka, který je zpravodajem pro první čtení, aby také zaujal místo u stolku zpravodajů. Pan kolega Kubíček, ano, pana předsedu klubu nevidím, takže s přednostním právem mimo rozpravu, jinak bych tak nemohl učinit. Já vám dám slovo, pane místopředsedo, ale požádám sněmovnu o klid! Protože půjde o procedurální návrh, abychom tedy věděli, o čem budeme hlasovat. Děkuji. Máte slovo, pane místopředsedo.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, my jsme tady minulý týden projednávali podobný bod a došlo k jeho přerušení do odborného semináře, který má proběhnout 25. 4. roku 2018. Proto můj návrh zní: Navrhuji přerušit projednávání daného bodu do doby proběhnutí odborného semináře k tématu referenda.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, to je procedurální návrh, o kterém budeme hlasovat bez rozpravy, a to v hlasování číslo 86, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přerušení do proběhnutí semináře. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 86, z přítomných 146 pro 123, proti 3. Návrh byl přijat.

Nezbývá mi, než přerušit projednávání, ale vzhledem k tomu, že jsem zástupkyní navrhovatelů vyvolal, tak jí dám mimořádně slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Pane předsedající, nebudu nijak narušovat chod Sněmovny, jenom chci nahlásit, že mi nefungovala moje karta, ale nezpochybňuji hlasování s ohledem na výsledek.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, tak to bylo vyjádření k elektronickému zápisu o výsledku hlasování. Přerušuji bod číslo 30 až do skončení jednání, které je svoláno k zákonu o referendu.

Dalším bodem je bod 31 a já požádám pana místopředsedu Okamuru, protože jiného kolegu nevidím, aby mě vystřídal v řízení schůze, protože jde o tisk 112, kde chci být předkladatelem.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobré odpoledne. Nyní máme na pořadu bod

31.

**Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčíka, Miloslavy Vostré,
Stanislava Grospiče a Květy Matušovské na vydání zákona o zrušení
zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr
/sněmovní tisk 112/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 112/1.

Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl pan poslanec Vojtěch Filip. Pane poslanče, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, paní a pánové, dovoluji mi, abych krátce uvedl tisk 112. Jde o klasickou derogaci normu, jejíž text je jednoduchý, že zákon o zákazu vývozu do jaderných elektráren v Búšehru se ruší.

Tento návrh zákona by předložen již třikrát v minulých volebních obdobích, v tom volebním období 2013 a 2017 byl předložen jak skupinou poslanců, tak vládou České republiky s tím, že zákon prošel prvním, druhým čtením a nebyl ve třetím čtení schválen, přestože ten zákon omezuje možnosti českých podnikatelských subjektů k tomu, aby zvýšily svou ekonomickou aktivitu v tomto území. Nejde tedy jenom o samotnou elektrárnu v Búšehru, ale i další ekonomické aktivity, které můžeme mít v Íránu. Částečně jsme se té debaty dotkli v tom prvním bodu dnešního odpoledního jednání, a to nesouhlasnými výroky některých kolegů. Já jen připomenu, že současná důvodová zpráva akcentuje na rozdíl od těch předchozích předložení to, že v roce 2016 skončily sankce proti Íránské islámské republice, a to rozhodnutím mezinárodního společenství, a Česká republika dlouhodobě navazuje na ty ekonomické vztahy, které tam měla. Nejedná se žádné věci, které by nebyly pro českou ekonomiku nějak bezvýznamné, naopak, jedná se o významné ekonomické aktivity státu, který je velmi bohatý a který svým způsobem ovlivňuje život v tomto území, pro některé negativně, pro jiné pozitivně, a samozřejmě také jde o to, nakolik my jsme ochotni ten samotný region vnímat v jeho složitosti.

Pokud jde o vztahy mezi Českou republikou a Íránem, tam jsme po roce 2016 po skončení sankcí měli jak návštěvy ministrů vlády České republiky na území Íránu, vyměnily se parlamentní delegace, Česká republika se účastnila i inaugurace znovuzvoleného prezidenta Íránu.

Pokud mám připomenout některé zásadní věci, kdybych to bral jenom z pozice samotného návrhu zákona, ten zákon byl konzumován, protože je obsolentní, samotná elektrárna v Búšehru je ukončena, její provoz kontroluje Mezinárodní agentura pro atomovou energii se sídlem ve Vídni, tím kontrolorem za MAE byl dlouholetý ředitel jaderné elektrárny v Temelině, potom dlouhou dobu pracovník mezinárodní agentury doc. František Hezoučský, který čtrnáctkrát na základě zmocnění mezinárodní agentury kontroloval to zařízení, a zařízení bylo Mezinárodní agenturou pro atomovou energii uznáno jako zařízení, které je v souladu s mírovým využíváním jaderné energie. Tolik tedy k některým výhradám, které máme.

Co ještě musím dodat. Česká republika na samotném zákonu výrazně prodělala, protože přišla o tu zakázku, zakázku v tom vzduchotechnickém zařízení, protože jsme nedodávali žádnou jadernou část. Podotýkám, žádnou jadernou část, ani část, která se týkala toho ukládání například nebo něčeho dalšího, co by se týkalo jaderné části, ale měli jsme dodávat vzduchotechnická zařízení, chladicí zařízení a ventilátory ze ZVVZ Milevsko. V té době, v roce 2000, česká vláda musela odškodnit ZVVZ Milevsko tím, že zmařila tu zakázku, a stálo to velké množství finančních prostředků. Nehodlám to tady nijak dále rozvádět. Problém byl v čem? Že i nejaderné státy jako např. sousední Rakousko, které neprovozuje žádnou jadernou elektrárnu, se podílely na dodávkách do Búšehru a naše zařízení, to náhradní zařízení, místo ZVVZ Milevsko dodala britská firma s vlastníky ve Spojených státech amerických. Takže když někdo říká, že prostě je to zájem mezinárodního společenství, tak ten zájem mezinárodního společenství já kvalifikuji tak, že je zájem, aby to nevyroběli Češi, ale aby si vydělal někdo jiný. A já zásadně zastávám to, abychom my jako zákonodárny sbor vytvářeli zákonodárství tak, abychom pomáhali občanům České republiky, aby měli dostatek práce, dostatek prostředků na vlastní obživu, a že v tom konkurenčním boji samozřejmě stojí o to, abychom ten zákon zrušili.

Pokud jde o zásadní výhrady, které v minulosti padaly, to byl zájem Státu Izrael, který nepodporuje žádné ekonomické aktivity vůči Íránu, s tím, že ta nepodpora v podstatě závisí na tom, aby byl ten sousední stát oslaben, aby vůči němu mohlo být postupováno v rámci ekonomických sankcí. Ale připomínám, že ekonomické sankce byly zrušeny, že je mezinárodní společenství zrušilo a že jako stát Organizace spojených národů bychom se měli více zabývat tím, nakolik je to pro Českou republiku ekonomicky výhodné nebo nevýhodné, nakolik je to pro nás i z politického hlediska výhodné nebo nevýhodné a nakolik v podstatě uvolňujeme prostor v tom konkurenčním boji jiným. Slyšel jsem řadu vystoupení kolegů jak zleva, tak zprava, kteří říkali, že ten nebo onen zákon narušuje ekonomické prostředí v České republice, a že je tedy potřeba uvolnit ruce podnikatelům a že je třeba co nejméně regulací. Tak tento zákon by ti, kteří jsou proti regulacím, měli propustit do dalšího projednávání, a to tak, že ten zákon je zcela zbytečnou, pro Českou republiku poškozující regulací, která nemá místo v českém zákonodárství. Až budu slyšet zase kolegy zejména z pravé strany, tak jim jejich hlasování k tomuto zákonu vždycky rád připomenu.

Pokud jde o ten krok, který očekávám, že si tady zopakujeme, že nebude připuštěno projednání podle § 90 odst. 2, s tím se nedá nic dělat, to je právo kolegů. Budeme tedy déle diskutovat jak ve výběrech. Já jsem připraven k té argumentaci. A jestli o to opravdu stojíte, mohu jmenovat firmy, jejich vlastníky, kteří na tom

vydělávají, kteří ač nás vyzývají, abychom tak nečinili, tak ve skutečnosti chrání své vlastní podnikatele, a to jak sousední stát, který nás žádá, abychom to nedělali, protože i v jeho ekonomickém zájmu je, aby jako vlastníci těch firem v jiných zemích mohli produkovat právě zařízení pro energetické zdroje v Íránu.

Tolik tedy – shrnu jednoduše. Jde o jednoduchou derogační normu, jejíž text je shodný s textem, který minulá vláda schválila. Odůvodnění odpovídá současné situaci, současně i mezinárodněpolitické situaci. A připomínám tedy, že sankce vůči Íránu OSN zrušila a Mezinárodní agentura pro atomovou energii podporuje, aby tímto způsobem došlo v tomto státě k mírovému využívání jaderné energie. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji zástupci navrhovatele panu poslanci Filipovi a nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Roman Kubíček. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já tak optimistický nebudu. Je pravdou, že mezinárodní společenství včetně Rady bezpečnosti OSN zrušilo sankce v jaderné oblasti vůči Íránu s tím, že vývoz položek včetně zboží, technologie a softwaru uvedených na seznamu režimu kontroly raketových technologií zůstává i nadále zakázán. Nicméně situace na Blízkém východě zůstává i nadále velmi komplikovaná a vzhledem k událostem posledních dnů se nedá očekávat její významné zlepšení.

Přestože vláda ČR dala k tomuto bodu neutrální stanovisko, z dlouhodobého hlediska upřednostňuje bezpečnostní hledisko před hlediskem ekonomickým. Existují stále vážné obavy o využití jaderného programu nejen k mírovým účelům. Tyto obavy zaznívají jak ze Spojených států amerických, tak z Velké Británie, ale především ze Státu Izrael, s nímž má ČR strategické partnerství. Proto si myslím, že nemohu doporučit projednávání tohoto bodu v režimu 90, protože tento bod si vyžaduje odbornou diskuzi ve výborech a tam poslanci musejí zvážit všechna pozitiva a negativa přijatého zákona. To je z mé strany všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji tedy zpravodaji pro prvé čtení a tímto otevírám obecnou rozpravu. Mám tady s přednostním právem přihlášeného pana předsedu Zbyňka Stanjuru. Prosím, máte slovo. Připraví se předseda Kalousek.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Tak nejdřív formálně: jménem čtyř poslaneckých klubů – ODS, KDU, TOP 09 a STAN – vetujeme projednávání podle § 90 odst. 2.

A ještě jednou formálně: navrhujeme zamítnutí již v prvním čtení. Vrátit návrh k novému přepracování nemá žádný smysl. Určitě pan předseda Filip měl pravdu, když říká, že ten zákon je velmi jednoduchý. To je pravda. Technicky je velmi jednoduchý, tam není co přepracovávat. Čeká nás politické rozhodnutí, zda takový zákon podpoříme, nebo ne. V té debatě se nic nového nedozvíme. Jenom připomenu, že v minulém volebním období to tady bylo dvakrát. Bylo to komické. Byly dva stejné návrhy zákona – jeden byl vládní a jeden byl z dílny KSČM. Ani jeden nebyl

schválen, což bylo dobře. Já myslím, že nejlépe pro tento návrh zákona uděláme, když dneska jeho cestu legislativním procesem ukončíme.

Já myslím, že důvody jsou naprosto jasné, a nemá cenu říkat nebo používat argumenty, že jiní dělají něco jiného. Děláme to kvůli sobě. Ten návrh, který dáváme, dáváme v zájmu České republiky, ne v zájmu někoho jiného. Je možné, že to někomu z cizích firem ekonomicky vyhovuje. To já ani nevylučuji, ani po tom nebudu pátrat, protože to v tuto chvíli není důležité. A je pravděpodobné, že když to nebudou dělat firmy české, že to mohou dělat firmy jiné. Ale to není argument pro to, abychom my tento návrh zákona schválili.

A musím popravdě říct, že to, že to v minulém volebním období neprošlo, bylo i díky postoji a hlasování poslanců a poslankyň hnutí ANO a já věřím, že budou v tomto konzistentní. A teď jedna věta. Ona vás možná rozzčí, ale doufám, že ne, že ji posoudíte s chladnou hlavou: Za to vám podpora vaší vlády od komunistů nestojí! Oni vás podpoří i bez tohoto návrhu zákona. Věřte mi! (Oživení v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já tedy registruji váš návrh na zamítnutí, registruji i veto. Dále mám faktickou poznámku pana poslance Benešika. Prosím. A připraví se dále do obecné rozpravy s přednostním právem pan poslanec Kalousek a následně paní poslankyně Černochová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Já mohu místopřisežně říct, že mě nikdo nelobboval, s nikým jsem nemluvil. Je to otázka principu. Já si prostě nemyslím, že ČR by se měla podílet na jaderném programu teokratické islámské vlády Íránu přímo nebo nepřímo. Pokud máte jaderné části programu, máte i vedlejší nejaderné. Je to otázka principu, a pokud firmy z kterékoliv země, bylo tady jmenováno Rakousko nebo Spojené království, tam dodávají, tak je to od nich pokrytecké. Já to dělám pro své vlastní děti. Jsem absolutně proti tomu, abychom jakýmkoliv způsobem umožnili, byť přímo nebo nepřímo, takovému režimu rozvíjet svůj jaderný program. A já pevně věřím, že pokud náhodou toto přijde, že pan prezident Zeman takový zákon bude vetovat!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní bych tedy požádal o vystoupení pana předsedu Miroslava Kalouska. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, jen velmi stručně, protože vy z vás, kteří jste byli poslanci již v minulém volebním období, si pamatujete poměrně dlouhé a bouřlivé diskuze o vládním návrhu zákona. Tenkrát ho navrhovala vláda, dnes k tomu vláda zaujala jenom neutrální stanovisko, a přesto Poslanecká sněmovna ten návrh neschválila a ponechala zákon o nezákonnosti dodávek do Búšeiru v platnosti. Od té doby se nic nezměnilo k lepšímu. Od té doby se situace v regionu ještě o něco více zhoršila a ještě pro naše spojence je o něco naléhavější a o něco palčivější. A je v zájmu národních zájmů a národní bezpečnosti ČR, aby byl tento zákon ponechán v platnosti. Jsem o tom přesvědčen. Dovolím si se za celý klub TOP 09 připojit k návrhu na zamítnutí.

A jenom si dovolím jednu osobní poznámku pro vás, kteří máte lidsky blízko k panu prezidentovi Zemanovi. On pořádá ve Španělském sále oslavu k 70. výročí existence Státu Izrael, který vznikl za velmi účinné pomoci tehdejšího Československa. Víte, že pan prezident je velký přítel Izraele. Přece ho nechcete dostat do té situace, že by tam svým přátelům měl vysvětlovat, že ta Sněmovna nezamítla tenhle návrh zákona! No to Milošovi nemůžete udělat! Prosím, zamítněme to hned v prvním čtení! (Pobavení.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a další v pořadí je paní poslankyně Černochová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Hezký večer, dámy a pánové. V minulém volebním období jsem také několikrát k tomu návrhu, jak k tomu vládnímu, tak k tomu z pera KSČM, vystupovala. Argumenty zůstávají v platnosti i nyní. Možná po dnešku ještě silněji, protože určitě si ještě všichni pamatujeme tu tříapůlhodinovou diskuzi na téma Sýrie. A i v souvislosti se Sýrií tady několikrát zaznělo to, jakým způsobem je, v jaké koalici a jak zaangażován Írán.

Když se v loňském roce ta věc diskutovala na půdě Poslanecké sněmovny, tak jsem tady argumentovala tím, že budoucí prezident Spojených států amerických – bylo to v tom mezicase po volbách před inaugurací – jasně naznačil, že i v rámci Spojených států amerických by měla tato záležitost být přehodnocena. Čekalo se tedy na vyjádření americké administrativy. Myslím si, že bychom rozhodně po událostech z minulého týdne měli počkat na vyjádření našich spojenců. Protože ty věci spolu souvisí, a kdo si myslí, že ne, tak nezná dostatečně mezinárodní vztahy nebo je dostatečně jasně nechte.

Tady třeba rozumím i tomu – omlouval se pan ministr zahraničních věcí Stropnický ze zdravotních důvodů z dnešního jednání, vůbec to nezpochybňuji. Ale mě by zajímalo stanovisko pana ministra zahraničních věcí právě v těch souvislostech se Sýrií. Stejně tak bych chtěla znát, jestli by alespoň pan zpravodaj, který je samozřejmě ze stejného politického hnutí, mohl tlumočit, jestli pan premiér Babiš, když stanovisko vlády bylo neutrální, tak jestli pan premiér hlasoval pro ten návrh. Jestli si to pan premiér přeje. Protože my jsme skutečně v patové situaci už šestý měsíc. Nemáme tady vládu s důvěrou. Takže to směřování zahraniční politiky víceméně dedukujeme z různých vyjádření kolegů, o kterých se předpokládá, nebo o kterých se mluví, že by mohli být součástí budoucí vládní koalice. A tady tedy ty názory i v tomto ohledu – já alespoň cítím na základě té debaty, která byla k Sýrii, že mohou být velmi rozporuplné.

Takže bych chtěla poprosit, a skutečně to není o tom, že bych tady chtěla nějakým způsobem blokovat projednávání toho návrhu – ale může nám někdo z hnutí ANO říct, co si o tomto návrhu zákona myslí pan premiér? Co si o tomto návrhu myslí ministr zahraničních věcí? Mě by to zajímalo. Nebudu navrhopvat přerušení, abyste mi neřekli, že obstruujeme a prostě nechceme, aby se ten návrh dál v rámci toho procesu projednával. Ale myslím si, že všechny nás, kteří jsme věnovali tři a půl hodiny té debatě o Sýrii, by stanoviska těchto dvou sěžejních aktérů zahraniční

politiky, to znamená premiéra České republiky a ministra zahraničních věcí, tato stanoviska by nás měla zajímat. Bohužel, jak říkám, není vina pana ministra, že tady není. Říkal, že jde do zdravotního zařízení. Neříkám to tedy proto, že bych to tady vyčítala. Prosím, aby tedy tyto pány někdo z hnutí ANO nahradil a aby nám k tomu řekl jasné stanovisko těchto zástupců exekutivy neboli vlády České republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Peksa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji. Dobrý večer. Já bych se přiznal, že by mě docela hodně zajímal postoj vás všech ostatních, abychom si to vydiskutovali, protože jak já tomu rozumím, tenhle zákon omezuje pouze české firmy. Ale typicky tam může být, myslím si, možnost přes ostatní země, které jsou v evropském hospodářském prostoru, do Íránu dále vyvážet. Myslím si, že od toho máme společnou zahraniční a bezpečnostní politiku v rámci Evropské unie, abychom tyhle věci kontrolovali. A dávalo by smysl, že tyhle věci budeme koordinovat se spojenci. Koneckonců před chvílí jsme si tady odsouhlasili usnesení, ve kterém říkáme, že koordinujeme naše akce se spojenci. Takže já bych si to tady, přiznám se, docela rád vydiskutoval, protože tahle otázka není z mého pohledu tak jednoduchá, aby se dala jednoduše odmávnout škrtem pera tady na plénu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Hájek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Děkuji pane předsedající. Kolegyně, kolegové, opravdu tady máme návaznost na tu diskuzi o Sýrii. Protože v dostupných informacích, nebo médiích, nebo na Googlu si můžete zjistit, že 14. července roku 2015 Írán a šest světových mocností – to znamená P5+1 – Čína, Francie, Německo, Rusko, Spojené státy a Velká Británie dosáhly historické nukleární dohody. To znamená, je určitá nukleární dohoda o mírovém využívání energie v Íránu. Samozřejmě je také pravda, že teď prezident Trump do toho vstoupil a dal nějaké čtyřměsíční moratorium na to, zdali zpřísnit tyto podmínky, nebo ne.

Takže co chci říci. My bychom měli koordinovat naše kroky s těmito subjekty, protože sami uznáte, že těch pět zemí, které jsem jmenoval, a Česká republika je k tomu trochu nepoměrná, ale určitě cítí ty kroky, které dneska běží. To znamená, nebránit se tomu, aby to šlo dál do výborů. To je za a). A za b) abychom v rámci Ministerstva zahraničních věcí, MPO a dalších institucí koordinovali tu naši aktivitu nebo činnost tak, abychom doporučili Sněmovně takové rozhodnutí, které bude v souladu s cíli a principy, které světové mocnosti v této věci podnikají. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou bude reagovat paní poslankyně Černochová, po ní pan poslanec Rais a pan poslanec Benešík. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Pane místopředsedo, jak tady správně kolega Hájek vašim prostřednictvím citoval, bylo to v roce 2015. Mezitím to mezinárodní prostředí doznalo poměrně podstatných změn a musím říct, že změn, které neprospívají v tom smyslu tomuto návrhu. Dneska tady bylo několikrát skloňováno jméno bývalého amerického prezidenta pana Baracka Obamy, a to i panem premiérem, vašim předsedou hnutí, kdy stejně jako někteří zástupci KDU-ČSL kritizovali Baracka Obamu, včetně pana premiéra, za některé věci, které nebyly na mezinárodním poli úplně ty nejšťastnější, včetně toho, že část těch záležitostí spojených ze Sýrie se tam zanedbala, nebo se nedotáhla do konce. Takže tady skutečně moc prosím některé z kolegů – protože není nikdo další přihlášený, jsou přihlášení tedy pouze s faktickými poznámkami – jestli skutečně někdo znáte názor pana premiéra a názor pana Stropnického na tuto věc, tak nám ho prosím řekněte. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Rais a jeho faktická poznámka. Prosím máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Karel Rais: Děkuji, dobrý večer. Já bych chtěl podtrhnout to, co tady říkal zpravodaj tisku Roman Kubíček, že bychom měli ty diskuze, které třeba o té Sýrii trvaly skoro přes tři hodiny, že bychom to měli přesunout na výbory. Protože si myslím, že ten problém není jenom o ekonomice, on je taky o vztazích. To riziko, že vyhořelé palivo může být samozřejmě zneužito, to je klasický technický problém. A to si myslím, že by se mělo řešit na těch výborech. Proto bych podpořil názor Romana Kubíčka. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Benešík a jeho faktická poznámka. Po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Janulík. Prosím.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Od té doby, co byla podepsána ta dohoda mezi šesti mocnostmi a Íránem, uplynula nějaká doba. A i podle našich expertů z Ministerstva zahraničních věcí, se kterými jsem tuto situaci konzultoval, se opravdu odehrálo mnohé. Například to zrušení embarga, nebo částečné zrušení embarga, znamená samozřejmě příjem pro Írán a ten příjem je používán z velké části do zbrojního průmyslu, například na rakety. A co si budeme povídat. My jsme tady vedli tři hodiny diskuzi o sto amerických raketách, které zasáhly přesně svůj cíl a nikoho nezabily a snad ani nezranily, a o tom, jaká je to obrovská destabilizace mírového procesu v Sýrii. Možná je, možná není. Ale Írán zcela prokazatelně používá zdroje, které získá tímto způsobem, které mu umožnila tato dohoda, na financování terorismu a záškodnických akcí v celém regionu. A já ani KDU-ČSL se na tom rozhodně nemíníme podílet.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Janulík. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jako předseda Meziparlamentní skupiny přátel Izraele také musím něčím přispět. Podívejte se, jako každý problém, mince má dvě strany, já vůbec nedokážu odhadnout, jestli my jsme schopni vůbec objektivně nějak posoudit míru toho nebezpečí, ať na tu, nebo onu stranu. Ale co cítím jako velmi naléhavé, je faktor té vzdálenosti. Ono se nám to dobře mudruje, když je to tak strašně daleko. Ale opravdu pro Stát Izrael, který to má za humny, je ten pohled samozřejmě výrazně jiný. Takže znovu říkám, asi by to chtělo opravdu prozkoumat velmi zevrubně a vyslechnout názory lidí, kteří k tomu opravdu můžou co říci. Protože já sám za sebe musím říct, že to není vůbec jednoduché, a apeluji na vás na všechny, abyste si uvědomili, že byste se k tomu problému stavěli jinak, kdybychom ho měli tady za humny. Ono byznys je jedna stránka, to také chápu, tomu rozumím, ale prostě má to i jiný rozměr. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana předsedy Kalouska. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já chci souhlasit s panem poslancem Janulíkem, s tím, že bych vás také chtěl požádat – podívat se na to očima našich přátel a blízkých sousedů Íránu. S drobnou poznámkou. Ona je otázka, co je to daleko. Raketový program Íránu je tak rozvinutý, že ty 2 000 kilometrů mezi Teheránem a Prahou překoná během několika málo let. Takže ono je to pro nás svým způsobem za humny také. Nerozhodujeme jenom o bezpečnosti v regionu, mluvíme o své vlastní bezpečnosti.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do obecné rozpravy se přihlásil pan předseda Bartošek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. V podstatě příběh se opakuje, stejně tak jako v předchozím období komunistická strana podala tento návrh. Je v tom konzistentní, to je třeba vnímat jako fakt. Jenom si kladu otázku, do jaké míry může hrát hlasování, které teď proběhne, roli ve vyjednávání o případné budoucí vládě mezi hnutím ANO a KSČM. Protože je jisté, že hnutí ANO bude potřebovat hlasy komunistů.

Osobně si myslím, že je důležité tento návrh zamítnout hned na samém počátku. Není důvod ho pouštět do další diskuse. Za klub KDU-ČSL mohu konstatovat, že podporujeme návrh na zamítnutí. Tady to není o diskusi. Tady je to o tom, že musíme jasným způsobem říct, kdo jsou naši partneři na Blízkém východě, jestli je to Izrael, nebo Írán. Jestli je to demokratická země, která je schopna přežít ve světě, který ji nenávidí a chce zlikvidovat, anebo jestli podporujeme Írán jakožto zřízení, které má jako doktrínu to, že chce zlikvidovat Izrael. Jestliže chce Írán zlikvidovat Izrael, v tom případě je jenom otázka, na koho do budoucna ukáže dál. A já jsem přesvědčen, že není možné podporovat zemi v rozvoji jejího jaderného programu, jestliže už na samém počátku chce likvidovat kohokoliv ve svém okolí. Z toho

důvodu já jsem pro, aby tento návrh byl zamítnut a nebyl vpuštěn do dalšího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickými poznámkami budou reagovat pan poslanec Benešík a pan poslanec Hájek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo. Jenom pro připomenutí, skutečně, oficiální doktrína Íránu je vymazat Izrael z povrchu zemského, vymazat židovský stát. Jenom pro připomenutí, byl to Hitler, který chtěl vymazat Židy z povrchu zemského. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Hájek a jeho faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, určitě jsem tady – nebo pokud někdo pochopil, že jsem tady svým vystoupením podporoval jaderný program, tak to určitě není. Já jsem hovořil o tom, že v současné době platí dohoda, kterou uzavřel Írán s pěti světovými velmocemi. My jsme předtím tři hodiny diskutovali o tom, zdali bychom měli dodržovat zákony, měli bychom dodržovat dohody, měli bychom diskutovat s těmi mocnostmi, které ovlivňují světové dění. Takže já jsem chtěl, ať to jde do výboru, navrhu, aby to bylo prodlouženo na 60 dní, abychom skutečně měli možnost... (Hlas: Osmdesát.) Osmdesát dnů, abychom mohli skutečně diskutovat v plné šíři a získat informace od našich partnerů, jak NATO, tak z Izraele, tak samozřejmě i ze Spojených států.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Kalousek, který je přihlášen do obecné rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedající. Chci jenom poprosit po ukončení obecné rozpravy před hlasování o navrženém návrhu o 20 minut na přestávku na poradu klubu TOP 09.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, rozumím tomuto požadavku. Hlásí se prosím ještě někdo do obecné rozpravy? Pokud tomu tak není, tak obecnou rozpravu končím a vyhovuji žádosti klubu TOP 09 na přestávku v délce 20 minut. To znamená, že končím současně dnešní jednání Poslanecké sněmovny. Sejdeme se zítra v 9.00 hodin a budeme pokračovat v projednávání... Ano, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Já jsem za prvé chtěla poprosit o to vyjádření pana ministra, až tady bude. Nebyl tady ze zdravotních důvodů, já tomu rozumím. Prosím tedy, aby to nebylo bráno, že je obecná rozprava ukončena. (Reakce na poznámky z pléna:) Řeknu, pane kolego. Takže prosím, mám přednostní právo v tuhle chvíli, není tady předseda. Ještě je možné na to reagovat, on by tu rozpravu

tím znovu otevřel, kdyby vystoupil. Ale když nevystoupí a bude ukončena, tak bude definitivně ukončena. Takže prosím, aby nebyla ukončena obecná rozprava, to za prvé.

A za druhé – byla tady dohoda, my jsme to říkali s panem předsedou výboru pro zahraniční záležitosti Zaorálkem, že máme společné jednání výborů, máme v 9 hodin ráno to jednání a byla tady dohoda s panem premiérem Babišem i s panem předsedou Poslanecké sněmovny Vondráčkem, že zítra začne Poslanecká sněmovna jednat v 10 hodin, abychom dodrželi jednací řád, protože není možné jednat ve výborech zároveň, když jedná Poslanecká sněmovna.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Poslanecká sněmovna se sejde zítra v 9 hodin, budeme projednávat bod číslo 37 a 38... (Námítky ze sálu.) Opravuji v 10 hodin a budeme projednávat body číslo 37 a 38 a dále body dle stanoveného pořádku.

Pěkný večer.

(Jednání skončilo v 18.48 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
18. dubna 2018
Přítomno: 183 poslanců

(Jednání zahájeno v 10.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 12. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás tu vítám.

Poprosím vás, abyste si už sedli na svá místa, přihlásili se svými identifikačními kartami, případně mi sdělili, kdo hlasuje s kartou náhradní, abychom to mohli zaznamenat do protokolu.

Sdělují, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Josef Bělíca z důvodu zahraniční cesty, Jaroslav Foldyna od 10.30 do 13.00 z pracovních důvodů, Alena Gajdůšková od 11 hodin z pracovních důvodů, Jan Hamáček z důvodu zahraniční cesty, Tomáš Hanzel od 14.30 z pracovních důvodů, Milan Hnilička do 11.30 z pracovních důvodů, Jan Hrnčíř z důvodu zahraniční cesty, Tereza Hyťhová do 13 hodin z pracovních důvodů, Ivan Jáč od 14 do 20 hodin ze zdravotních důvodů, Jakub Janda z pracovních důvodů, Stanislav Juránek ze zdravotních důvodů, Marian Jurečka do 14 hodin z důvodu zahraniční cesty, Jiří Kobza od 18 do 19 hodin z pracovních důvodů, Věra Kovářová od 18.15 do 19 hodin bez udání důvodu, Helena Langšádlová do 16 hodin z pracovních důvodů, Jan Lipavský ze zdravotních důvodů, Zuzana Majerová Zahradníková bez udání důvodu, Ilona Mauritzová do 13 hodin z pracovních důvodů, Miroslava Němcová od 14 do 16.30 z pracovních důvodů, Roman Onderka z pracovních důvodů, Pavel Pustějovský do 11 hodin ze zdravotních důvodů, Karel Schwarzenberg ze zdravotních důvodů, Jan Skopeček z důvodu zahraniční cesty, Jan Volný do 12 hodin ze zdravotních důvodů, Lubomír Volný ze zdravotních důvodů, Veronika Vrecionová z osobních důvodů.

Z členů vlády se omlouvá Jiří Milek z pracovních důvodů, Martin Stropnický ze zdravotních důvodů, Ilja Šmíd z odpoledního jednání z pracovních důvodů, Adam Vojtěch od 11.30 z pracovních důvodů. Tím jsem se vypořádal se všemi omluvami.

Dnešní jednání bychom měli zahájit pevně zařazenými body 37, to je sněmovní tisk 138, osobní údaje, první čtení, a bod 38, sněmovní tisk 139, to je související zákon k tomu prvnímu, v prvním čtení. Poté bychom projednávali další body dle schváleného pořadu, body z bloku zákonů první čtení. Připomínám, že na 12.30 máme pevně zařazené volební body 56, 57, 58 a 59 a na 14.30 máme pevně zařazený bod 24, sněmovní tisk 102, školský zákon, první čtení. Poté bychom pokračovali opět body dle schváleného pořadu schůze.

Ptám se, zda má někdo nějaký návrh na změnu schváleného pořadu schůze v této fázi. Nikoho nevidím. Budeme tedy pokračovat ve schváleném pořadu. (Silný hluk v sále.) Ještě jednou vás poprosím, abyste se už posadili na svá místa a pokusili se vytvořit něco jako klid... (Předsedající vyčkává. V sále zavládlo ticho.) Jééé – děkuji.

Otevíráme bod

**Vládní návrh zákona o zpracování osobních údajů
/sněmovní tisk 138/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Z pověření vlády předloženy návrh uvede ministr vnitra Lubomír Metnar. Prosím máte slovo, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Dobrý den, děkuji. Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tento návrh je adaptací českého právního řádu na požadavky obecného nařízení o ochraně osobních údajů pod zkratkou GDPR a zároveň implementuje evropskou směrnici o ochraně osobních údajů v trestněprávní oblasti. Návrh byl zpracován Ministerstvem vnitra ve spolupráci s Úřadem pro ochranu osobních údajů. Tímto návrhem dokončujeme úkol převzatý po minulé vládě, protože do přípravy zákona vstoupily volby, takže došlo k určitému zpoždění a přerušení těchto prací. Přípravu předpisu pojala vláda zodpovědně a doplnila jej o úpravy zákonů v gesci dalších rezortů, aby byl právní řád na obecné nařízení o ochraně osobních údajů náležitě připraven. (V sále je opět hlučno.)

Zákon o zpracování osobních údajů ruší stávající zákon o ochraně osobních údajů –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já se omlouvám, pane ministře. Já vás opětovně žádám o klid. Prosím, už si sedněte na svá místa. Jestli jste něco nestihli domluvit, prosím do předsálí.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji vám, pane předsedo.

A kromě adaptace obecného nařízení o ochraně osobních údajů GDPR transponuje i trestněprávní směrnici, která upravuje zpracování osobních údajů justičními a policejními orgány. Předkládaný zákon rovněž stanovuje výjimky, které GDPR umožňuje členským státům aplikovat, a to v maximální možné míře tak, aby naplňování GDPR co nejvíce usnadnilo. Návrh tohoto zákona též nově upravuje postavení Úřadu pro ochranu osobních údajů. Vychází se přitom z požadavku praxe i z nových požadavků evropského práva jednak na úplnou nezávislost dozorových úřadů, ale také na intenzivní spolupráci a spolurozhodování dozorových úřadů zejména v přeshraničních případech.

Závěrem bych vás chtěl jménem vlády požádat o schválení postupu podle § 90 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, tedy o vyslovení souhlasu s návrhem zákona v prvním čtení, neboť obecné nařízení o ochraně osobních údajů vstoupí v účinnost již 25. května letošního roku. Současný vstup obou norem v platnost předejde rizikům sporu s Evropskou komisí ohledně řádné adaptace a implementace a také zvýší hlavně právní jistotu správců a zpracovatelů osobních údajů.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře, že jste to zvládl a přehlušil sněmovnu. Já vás ještě jednou poprosím, je to téma GDPR, jsou toho plné noviny, určitě bude velká diskuze, tak už se tomu prosím vás začněte věnovat a sedněte si na svá místa, přestaňte hlučet. Nerad bych začal jmenovat některé kolegy. Děkuji.

Poprosím, aby se slova ujal zpravodaj, kterým je pro prvé čtení pan poslanec Marek Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, vážení další ministři, dámy a pánové, v první chvíli vystoupím jako místopředseda poslaneckého klubu ODS v okamžiku, kdy tady nemám svého předsedu. Sdělují veto poslaneckých klubů ODS, TOP 09, KDU-ČSL, STAN, Pirátů, sociální demokracie a podle toho, jak odhaduji, tak i všech ostatních, ale s těmi jsem neměl čas promluvit, na devadesátku. Toto se nedá opravdu projednat v režimu § 90. Jenom abychom měli jasno, že budeme dneska v normálním režimu. A pak se ujmou slova jako zpravodaj.

Musím říct, že jsme v mimořádně komplikované situaci. Česká republika i tato Sněmovna. Obecné nařízení o zpracování osobních údajů – už samotná volba toho, že Evropská unie se rozhodla jít cestou nařízení, byla velmi nešťastným aktem, kterému jsme nedokázali zabránit. Bylo velmi nešťastným rozhodnutím, které se pak stává přímo závazným v jednotlivých zemích. Místo aby se šlo cestou směrnice, tak jsme se vydali cestou přímo závazného nařízení, ve kterém pak nejsme schopni v mnoha směrech dělat ty naše výklady, přizpůsobovat našemu právnímu řádu, a vyvolává to neuvěřitelnou paniku ve veřejnosti. Do toho navíc vláda – a já to vlastně teď nekladu za vinu ani této vládě, ani tomuto ministru vnitra, protože chápu, že to bylo dáno spoustou důvodů vněpolitických, ale místo toho, abychom tady ten zákon měli před dvěma lety, vedla se zásadní debata, co v něm můžeme opravit, nebo alespoň před rokem, co v něm můžeme upravit, jakým způsobem ho můžeme upravit, tak se tato debata vedla na víceméně jenom úřednické úrovni. Ještě se tedy devadesát procent z ní soustředilo na souboj uvnitř Úřadu pro ochranu osobních údajů o monokratičnosti nebo demokratičnosti takového úřadu.

A veřejnosti se říkalo "ono se nic neděje". A teď se tedy jako veřejnosti začíná říkat "no ono se děje". Směrnice, resp. nařízení vstupuje 25. května v platnost. Pro všechny je závazné. Je vlastně úplně jedno, jestli my tady něco uděláme, nebo neuděláme, protože prostě nařízení zavazuje. A milí občané, subjekty, podnikatelé, zaříd'te se podle svého. Pokládám toto za mimořádně nešťastné, ale říkám, nejsem z toho objektivně schopen vinit stávajícího ministra vnitra, protože ten za to může jenom tak v rozsahu čtyř měsíců, nebo pěti měsíců, ve kterých je ve funkci. A to je první obecná poznámka. Proto si myslím, že máme ten návrh zákona projednat normálně v klidu. Nemáme spěchat s žádnou devadesátkou. Vlastně jediné, co jsme schopni udělat, jsou nějaké případné výjimky a výluky a nad těmi se máme vážně pobavit.

Já bych rád upoutal vaši pozornost v první řadě k onomu nařízení, které vlastně výjimky a výluky pro národní legislativy připouští asi v pěti svých člancích, které v tuto chvíli odcituji, kde máme nějaký prostor konat.

První prostor, který umožňuje evropské nařízení, je obsažen v čl. 23, ve kterém jsou omezení: "Právo Unie nebo členského státu, které se na správce nebo zpracovatele vztahuje, může prostřednictvím legislativního opatření omezit rozsah povinností a práv uvedených v člancích 12 až 22 a v článku 34, jakož i v článku 5, v rozsahu, v jakém ustanovení tohoto článku odpovídají právům a povinnostem stanoveným v člancích 12 až 22, jestliže takové omezení respektuje podstatu základních práv a svobod a představuje nezbytné a přiměřené opatření v demokratické společnosti s cílem zajistit" – a nyní je tam výčet a) až j) – národní bezpečnost, obrana, veřejná bezpečnost, prevence, které pokládám za zásadní. A proč chci upoutat pozornost této Sněmovny, jsou písm. i) a j) – ochrana subjektu údajů nebo práv a svobod druhých a vymáhání občanskoprávních nároků.

Bohužel, jak se ten návrh zákona psal v té čistě úřední formě, kde si to tak jenom pinkala ministerstva a nebyl nad tím žádný politický dohled, tak ministerstva si relativně vypinkala výjimky různé oblasti – národní bezpečnosti, obrany, veřejné bezpečnosti. Ale ty jediné věci, kde jsme mohli dát nějakou výlukou pro občany a pro další subjekty, je právě ochrana subjektů údajů práv a svobod druhých a vymáhání občanskoprávních nároků, tam žádné výluky neexistují. Pokládám to za chybu, protože se to bude muset dovozovat nějakým výkladem nařízení, případně výklady, které k tomu přijme pak ono souznění Úřadu pro ochranu osobních údajů. To je první výjimka, kterou si myslím, že musíme v rámci diskuse ve výborech se bavit, jestli tam ještě neexistuje prostor pro nějakou výlukou.

Další jsou čl. 85 a 89, případně následující, kde čl. 85 činí možnost výluky při zpracování osobních údajů v souvislosti se svobodou projevu a pohybu informací. Zase poměrně zásadní věc. Evropská unie si je vědoma, že tady jdou dvě základní lidská práva proti sobě a že je třeba je nějakým způsobem vyvážit. Nejsem si úplně jist, jestli ona část zákona, která se zabývá právě novinářskou licenci, je dostatečná. Jestli tam těch vah a protí vah je dostatečně. Myslím, že je to věc, které se musíme věnovat mezi prvním a druhým čtením.

Další možné výluky jsou v čl. 89, 90 a 91, kde čl. 89 předpokládá záruky a odchylky týkající se zpracování pro účely archivace ve veřejném zájmu, pro účely vědeckého či historického výzkumu nebo pro statistické účely. Budeme muset poměrně pečlivě přezkoumat, jestli opravdu máme všechny tyto výluky dostatečně obsažené, zejména s ohledem na zpracování osobních údajů a otázky týkající se zkoumání např. komunistické minulosti, kde dokonce i připouští směrnice, nařízení si je vědomo toho, že jsou státy, které byly po dlouhá desetiletí totalitními státy, kdy se státní moc chovala vůči svým občanům způsobem, který je nemístný a neslušný vůči občanům, a že je třeba toto zmapovávat a že není možné přistoupit na tezi, že bývalí důstojníci Státní bezpečnosti přijdou do archivu a řeknou: Já mám právo být zapomenut, že jsem byl někdy důstojníkem Státní bezpečnosti, a mám právo být vyškrtnut. Jenom si nejsem úplně stoprocentně jist, jestli je to opravdu v návrhu zcela pohládáno.

Další výluka jsou povinnosti mlčenlivosti, které se týkají zejména regulovaných profesí, ale k tomu se dostanu pak, až se budeme bavit o jednotlivých člancích. A čl. 91 – zavedená pravidla pro ochranu údajů uplatňovaná církvemi a náboženskými společnostmi. To se týká zejména různých matrik křtů, matrik sňatků a dalších otázek, kde mám také pocit, že tedy se nic nestalo. Možná že to dostačuje, ale důvodová zpráva se s tím úplně nevypořádává a myslím, že se musíme podívat na to, jestli se stalo, nebo nestalo.

Nyní bych přešel k návrhu zákona jako už takovému s některými poznámkami, které bych rád přičinil.

Za prvé, velmi vítám, že jsme se vydali cestou... otázce věku. Zejména souhlasu subjektu osobních údajů se zpracováním jeho osobních údajů, že jsme nešli cestou snížení věku pod věk obvyklý v našem občanském zákoníku 15 let na 13. Víím, že taková úvaha byla. Evropské nařízení předpokládá, že k tomu dojít může. ČR se naštěstí vydává správně cestou patnácti let a do té doby holt musí být rodiče, kteří pustí své děti na různé facebooky a další otázky.

V paragrafu 11 jsou právě ony částečné výluky, které se obávám, že nejsou dostatečné, k čl. 23, tak jak jsem jej citoval. To jest zejména ona ochrana občanskoprávních nároků, která je poměrně zásadní pro řadu subjektů pohybujících se na trhu, kde není možné vycházet jenom z toho, že byl dán souhlas, ale typicky u společností, od kterých si půjčuji, se kterými mám uzavřený nějaký vztah, tak odvolání souhlasu neznamená, že mě musí vymazat z té databáze, pokud s nimi mám ještě nějaký kontrakt. Není možné, aby přišel klient a řekl: Půjčil jsem si od vás sice dvacet milionů, ale teď už nechci, abyste zpracovávali moje osobní údaje. Sice vám ještě osmnáct dlužím, ale vy mě vyškrtněte a už se na mě nikdy neobracejte. No to jsou otázky, které jsou... Občanskoprávní nároky musí být v tomto směru hlídány a myslím, že tady se musíme ještě podívat na to, jestli je to opravdu dostatečně ošetřeno.

O novinářské licenci jsem již mluvil, předpokládám, že o ní budou mluvit i kolegové z jiných výborů, dostaneme se k ní. Týká se jí zejména díl druhý.

Potom bych se rád chvilku zastavil u § 26, kde chci poukázat na jednu podle mého názoru totální absurditu, do které se náš právní řád dostává. My máme na jednu stranu právo na informace a každý má pocit, že má právo být o všem informován a že má právo lézt do kdekteré databáze všeho možného. Současně se snažíme některé informace zcela logicky chránit, např. informace z trestních řízení a dalších otázek. Ale dojdeme do situace, že § 26 odst. 3 mi říká – a prosím, abychom byli pozorní: "Pokud by vyhověním žádosti nebo sdělením o nevyhovění žádosti včetně odůvodnění došlo k ohrožení podle odst. 2, spravující orgán informuje subjekt údajů stejně jako ty žadatele, jejichž osobní údaje nezpracovává." Co se tím říká? Spravující orgán žadateli lže. To mně připadá úplně absurdní. Já chápu ty důvody, které k tomu vedou. Jsem prověřován policií, podám si takzvaně podle infozákona žádost o to, jestli jsem prověřován, a policie mi samozřejmě nechce říct zcela logicky, že jsem prověřován, protože by to narušilo zásadním způsobem její fungování. Ale místo toho, abychom řešili otázku toho "tak prostě v takovém případě policie nebude informovat", tak řekneme "bude informovat způsobem, jako bych prověřován nebyl".

Mně to fakt připadá jako absurdní v tomto pojetí, že říkáme, stát se chová v rozporu dvou práv, kde se je snaží naplňovat tak absurdním způsobem, tak se stát chová ke svým občanům tak, že jim sděluje nepravdivé informace nebo informace minimálně zavádějící.

Další problém, který je zakotven už v tomto návrhu zákona, ale myslím, že klíčově se k němu dostaneme v tom prováděcím předpisu, je otázka postavení státního zastupitelství. Včera jsme tady měli návrh zákona, který se pokoušel někam posunout státní zastupitelství. Evropské předpisy říkají: soudy a jiné justiční orgány mají výlučné postavení, kde se na ně nemusí vztahovat kontrola Úřadu pro ochranu osobních údajů. Doposavad v České republice se kontrola Úřadu pro ochranu osobních údajů vztahovala i na státní zastupitelství. Tak jak si vylobbovávají ty jednotlivé úřady pravomoci na Ministerstvu vnitra, tak tady dochází k takovému malinkému ústavnímu posunu, že se začneme tvářit, že státní zastupitelství není v § 80, není součástí výkonné moci, ale je nějakou kvazijustiční složkou, a najednou říkáme, že soudy a státní zastupitelství jsou vyňaty z působnosti. Já myslím, že to je chyba, že určitě nemáme tuto otázku řešit v zákoně o ochraně osobních údajů, že možná se může někdy dojít k tezi, že státní zastupitelství má být posunuto do jiné hlavy Ústavy, že má být jeho postavení nějaké úplně jiné, ale vůbec nechápu, proč je to otevřeno zrovna v ochraně osobních údajů, proč zrovna tady se snažíme dojít k nějakému posunu. Budu pak ve výborech navrhopat, abychom nechali soudy, tam rozumím, ale upřímně řečeno u toho státního zastupitelství je to poměrně velmi nebezpečné. Soudy ještě navíc vedou každý svoji databázi zvlášť, nic moc tam soustředěno není. Ale proč by státní zastupitelství mělo být vyňato – samozřejmě ne z toho, že někdo leze do trestních spisů, ale z toho, jakým způsobem mají ochranu, jakým způsobem jsou nastavené parametry ochrany osobních údajů, kdo má vstup, jestli je logován vstup a další věci, má být samozřejmě podle mého názoru pod dohledem Úřadu na ochranu osobních údajů.

Nebudu procházet už všechny dílčí problémy, to si nechám na jednání ve výborech, ale ještě bych přece jenom zmínil několik těch zásadnějších. První je postavení úřadu jako takového, kde zase jako bychom vycházeli z toho, že všechno je popsáno v evropském řízení, a dneska tady vlastně ani neříkáme, že úřad je kontrolním orgánem, neříkáme podle jakých pravidel, jestli to tedy bude podle kontrolního řádu, předpokládám, že ano, podle jakých pravidel postupuje. Navíc si myslím, že jediné, co bychom mohli pro občany této země udělat v tom řekněme umírněném náběhu GDPR – nemůžeme snížit pokuty, ty jsou opravdu stanovené centrálně, ale můžeme vytvořit proces, který povede minimálně zpočátku k tomu, že nejprve bude snaha věci spravovat a napravovat a teprve posléze a po čase a po tom, když daná osoba, která zpracovává osobní údaje, se chová nějakým způsobem dlouhodobě v rozporu s jejich ochranou, tak teprve nastupují sankce. To je jediný prostor, který podle mě nám nařízení dává. Ten tady není vůbec využit a myslím, že se máme zamyslet nad tím, jaké má být postavení úřadu, v jaké chvíli má přistupovat na pokutu a v jaké chvíli má přistupovat v první řadě k nápravě stavu.

Druhá věc, tu už jsem zmiňoval, a to je otázka monokratičnosti úřadu. Já s ní zásadně nesouhlasím, pokládám ji za zásadní, zásadní chybu a omyl. Za situace, kdy úřad je zcela vyňat vlastně ze státní moci, bude rozhodovat téměř úplně všechno

v otázce ochrany osobních údajů, ještě se stává oním evropským spolurozhodovatelem, který bude stanovovat i další prováděcí předpisy a výklady, tak říct – a teď úplně odhlížím od osob, já mám dosavadní ředitelku rád a pokládám ji za vysoce kompetentní osobu, úplně odhlížím od osob – ale říct, že půjdeme cestou monokratického úřadu, kde jedna osoba vlastně v oblasti ochrany osobních údajů bude zaujímat úplně centrální místo v zemi, téměř nepřezkoumatelné kromě soudu, to mi prostě připadá jako fatální chyba a měli bychom podle mého názoru mnohem spíš uvažovat o tom, jestli se nemáme blížit modelu Nejvyššího kontrolního úřadu, jestli nemá dojít k nějakému zásadnímu posílení demokratického prvku na tom úřadu, aby tam aspoň uvnitř Úřadu pro ochranu osobních údajů docházelo k nějaké diskusi, docházelo k nějakým sporům, vyřikávání si, a ne že bude jeden člověk na celou Českou republiku, který bude mít výklad ve všech věcech dohromady.

Ještě dvě poznámky, poslední k této části, pak se budu zabývat tou další. Oprávnění úřadu na přístup k informacím, § 56, kde je činěna, a správně, v souladu s evropskou legislativou jistá výluka pro advokacii. Bohužel už se na tuto výluiku nemyslí u ostatních chráněných profesí, které jsou vázány mlčenlivostí vůči svým klientům, ať už jsou to daňoví poradci, notáři a další. Myslím si, že i tady bychom ještě měli přemýšlet o tom, jestli ta výluka je dostatečná, pokud se vztahuje jenom na advokáty.

A pak § 57, mlčenlivost zaměstnanců úřadu. Kromě toho, že mě nesmírně pobavilo, že místopředseda a zaměstnanci úřadu jsou vázáni mlčenlivostí, ale z nějakého důvodu není vázán předseda. Tam vůbec nechápu a nenašel jsem ani v důvodové zprávě, proč není mlčenlivostí vázán předseda, nebo jestli to znamená, že předseda může komukoli cokoli sdělovat. Ale předpokládám, že to je jenom nějaká písárská chyba nebo že to vychází z nějakého nařízení, které jsem ještě nestačil důkladně dočíst. Ale, a to pokládám za mnohem zásadnější, v odstavci druhém je, že "povinnosti mlčenlivosti se nelze dovolávat vůči úřadu, orgánu činném v trestním řízení nebo soudu". To je v pořádku, ale "jde-li o osobní údaje, nelze se povinnosti mlčenlivosti dovolávat ani vůči subjektu údajů".

Já tedy opravdu nerozumím, co se tím chce říci. Ale jestli to znamená, že ten, kdo se obrátí na úřad, tak se vůči němu pak úřad pak nemůže dovolávat povinnosti mlčenlivosti, a já se obávám, že ten výklad by byl takový, pak je to samozřejmě fatální prolomení všech těch ostatních mlčenlivostí, protože pak se v tom trestním řízení úplně v klidu obrátím na Úřad pro ochranu osobních údajů, zeptám se, jestli je proti mně něco vedeno, on to zjistí a bude mi to muset na základě tohoto ustanovení sdělit. To bych pokládal jako za velikánský průlom.

Takže končím. Myslím, že návrh zákona musíme v nějaké podobě přijmout. Myslím, že nás s ním čeká ještě mimořádné množství práce. Proto jsem také vetoval ono projednávání podle § 90. Velmi nedoporučuji, abychom vůbec zkracovali lhůtu. Dokonce bych spíš přemýšlel o tom, jestli lhůta pro projednání nemá být prodloužena, a věřím, že kromě ústavněprávního výboru, věřím, budou navrženy i další výbory, aby se tím zabývaly, protože ta věc opravdu není vůbec snadná a jednoduchá a některé věci se tam podle mého názoru dají ještě opravit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji zpravodaji. Než budeme pokračovat, tak tu mám nějaké omluvenky, s kterými bych vás chtěl seznámit. Takže omlouvá se nám pan poslanec Pour z dnešního jednání, a to od 14.30 hodin. Omlouvá se nám paní ministryně Schillerová z pracovních důvodů dnes – celý den podle všeho. Omlouvá se nám pan poslanec Milan Chovanec z dnešního jednacího dne z důvodu zahraniční cesty. Omlouvá se nám paní poslankyně Šafránková z celého jednání ze zdravotních důvodů a omlouvá se nám pan poslanec Václav Klaus od 10.45 hodin do 12.30 hodin z pracovních důvodů.

Než otevřu rozpravu, tak se s přednostním právem hlásil pan poslanec Michálek, nevím, jestli to bylo do rozpravy, nebo před rozpravou. Do rozpravy s přednostním právem. V tom případě tedy otevírám rozpravu a vyzývám pana poslance Michálka s přednostním právem.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych aspoň krátce shrnul některé své postoje k tomuto zásadnímu dokumentu, který navazuje na obecné nařízení o ochraně osobních údajů.

Já myslím, že se tady všichni shodneme v tom, že ochrana osobních údajů je důležitá věc, a v tomto konkrétním případě je problém spíš v té implementaci, kterou připravila vláda. Problém je v tom, že je předkládána pozdě, jak už tady zaznělo, a v podstatě to, že byla předložena pozdě, nás i tlačí do toho, že výsledný zákon nabude účinnosti až několik měsíců poté, co nabude účinnosti samotné nařízení. Myslím, že to je dost problematické, že stavíme řadu lidí a podnikatelů do této situace. Já jsem navrhoval na grémiu, aby to bylo zařazeno už na minulou schůzi. Bohužel tento návrh nezískal podporu. Nicméně musíme se s tím nějak popasovat. A souhlasím s tím názorem, že je potřeba to projednat řádně, protože jde opravdu o velmi rozsáhlé dva předpisy, sněmovní tisk 138 a 139.

Myslím, že všichni jsme zaznamenali obavy mezi veřejností. Bojí se toho novináři, podnikatelé. Dokonce i když jsme byli navštívit nejvyšší soudy, tak i soudci nejvyšších soudů se bojí obecného nařízení. Takže obavy, které tam jsou, a nechci hodnotit, jestli jsou důvodné, nebo nejsou, tak určitě se s nimi musíme vypořádat.

Co vzbuzuje obavy, je i ten poměrně velký katalog různých doplňků, který se připojil k tomu návrhu, který má zjevně za cíl třeba vylepšit zákon o svobodném přístupu k informacím ve sněmovním tisku 139 a který začleňuje výjimky, které vzešly z různých resortů. To znamená, v rámci připomínkového řízení si tam v podstatě každý resort doplnil to, co ho zrovna trápilo, a vznikl tím spíš takový nástroj, kterým by se stošestka vykastovala, což si myslím, že není úplně dobrá věc.

Myslím, že v některých ohledech ten návrh – a teď se tady budu odlišovat od pana kolegy Bendy – úplně neodpovídá realitě, pokud jde třeba o věkovou hranici, od které je požadován souhlas mladého člověka, který používá internet, s tím, aby se přihlásil do nějaké webové služby, a nemůže se tam přihlásit, aniž by mu dal souhlas jeho zákonný zástupce. Řeknu svůj osobní příklad. Já jsem tzv. na internetu od 9 let a můžu vás ujistit, že mě nikdy žádný takovýto formulář nezastavil mezi 9 a 15 lety, abych se přihlásil do nějaké webové služby – internetového fóra a nějaké podobné služby. Takže pokud stanovíme tu hranici extrémně vysoko na nějakých 15 letech, tak

jediné co děláme, je, že vytváříme právní předpis, který bude velmi daleko od reality a nebude obecnou veřejností dodržován, protože bude už na první pohled považován za nesmyslný. Takže tady si myslím, že bychom se měli nad tím zamyslet, jestli tu hranici nesnížit řekněme k té nižší hranici, kterou uvádí obecné nařízení, kolem těch 13 let. Tam se to aspoň dá nějakým způsobem odůvodnit.

Další problém, na který jsme narazili v tom předkladu, který bychom byli rádi, aby se jím zabýval ústavněprávní výbor, je, že v předkládaném návrhu jsou velmi málo diferencovány sankce. A je to věc, kterou už jsem probíral s panem ministrem. Pokud tam dáme sankci 10 milionů, která bude platit na úplně všechny typy přestupků, tak si myslím, že tady zavádíme vlastně takový endemit, něco, co není v žádné jiné správněprávní úpravě. Když se podíváte do jiných zákonů, tak je tam velmi pečlivě upraveno, za jaké přestupky hrozí sankce, do jaké hranice, například z pohledu rozsahu, závažnosti apod. Já samozřejmě vím, že Úřad pro ochranu osobních údajů má metodiku, kterou se řídí, a že ty sankce se snaží ukládat tak, aby nedávaly desetimilionové pokuty za drobné prohřešky. Ale i tak si myslím, že úkolem nás zákonodárců je připravit tu úpravu tak, aby se například obce nemusely bát a nebyly v panice, že dostanou desetimilionovou pokutu za nějaký řekněme bagatelní delikt. Samozřejmě pro případy závažných úniků osobních údajů, ať už jsou to ty v mediálním prostoru zmiňované úniky, které souvisí s Facebookem, velkými sociálními sítěmi, úniky účtů, hesel, úniky v bankách, pokud vzniknou nedbalosti daného subjektu, tak samozřejmě ty vysoké hranice jsou zcela namístě a tady musíme osobní údaje veřejnosti přísně chránit.

Ještě bych se chtěl dotknout otázky kompetence Úřadu pro ochranu osobních údajů, protože předkládaný návrh v § 52 úřad vlastně nově zřizuje a definuje jeho působnost.

Otázka, které se chci věnovat, navazuje už na poměrně delikátní otázku kolize základních práv, o které tady mluvil zpravodaj Marek Benda. Máme tady například základní právo na soukromí, které je vlastně meritem tohoto návrhu, a pak jsou tady další základní práva, která jsou konkurenční vůči tomuto právu, a je třeba velmi bedlivě hledat vyváženost mezi těmito základními právy. Konkrétně třeba tady zaznely příklady práva na informace, které může být v kolizi se základním právem na ochranu osobních údajů, například pokud se poskytují osobní údaje některých osob v některých případech, pokud tak zákon o svobodném přístupu k informacím stanoví.

Já si myslím, že je velmi neblahé, že už přibližně deset let se tady potýkáme s tím, že úprava v oblasti práva na informace je naprosto roztržitá, protože v podstatě každý úřad si to vykládá po svém, pak se to dostává ke správním soudům, jimiž jsou krajské soudy v prvním stupni, a máme tady prostě celou řadu různých právních názorů a trvá velmi pomalu, než se sjednotí třeba judikatura nebo názory na nějakou oblast, a přetahují se tam potom ochránci osobních údajů a ti, kteří zastávají, že by se měly údaje poskytovat. Měli jsme tady případ, kdy Nejvyšší správní soud rozhodl, nebo vydal nějaký názor na poskytování údajů o platech, následně na to reagoval Úřad pro ochranu osobních údajů, Ministerstvo vnitra, pak zase přišel s dalším názorem Ústavní soud. Já si myslím, že v případě té delikátní otázky, té kolize základních práv by bylo nejjednodušší, kdyby to řešil prostě jeden úřad, který by se tomu věnoval. Ten úřad už tady máme, je to Úřad pro ochranu osobních údajů, tak se

pojďme zamyslet na tím, jestli by nebylo vhodnější svěřit mu i tu otázku řekněme metodického vedení, nějakého dohledu v oblasti poskytování informací, tak aby ty kolize byly vyřešeny ideálně už na tomto úřadě a ten úřad propagoval svůj právní názor se stejnou vahou i do celé státní správy.

Takže v tomto ohledu plánuji navrhnout pozměňovací návrh, který bude rozšiřovat § 52, který stanoví kompetenci Úřadu pro ochranu osobních údajů tak, aby tam byla řešena i otázka kolize práva na ochranu osobních údajů a práva na informace, tak abychom zajistili skutečnou vymahatelnost práva na informace, aby se ten úřad držel judikatury správních soudů a vůbec aby ten zákon naplnil svůj účel. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. V tuto chvíli tady nemám další přednostní práva, takže budeme postupovat normálně podle přihlášek. To znamená, prosím paní poslankyni Věru Kovářovou a připraví se pan poslanec Jiří Valenta. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, myslím, že po panu zpravodaji Bendovi je těžké vystoupit, protože on řadu problémů, o kterých jsem chtěla hovořit, již zmínil. Proto uvedu pouze dva body, ke kterým se chci vyjádřit k onomu sněmovnímu tisku.

Vláda věděla dva roky, že obecné nařízení začne platit 25. 5. Bohužel návrh zákona o zpracování osobních údajů předkládá do Sněmovny teprve nyní. Z úst pana zpravodaje zaznělo, že určitý díl viny padá na předchozího ministra vnitra. Vzhledem k tomu, jak ona záležitost spěchá, mě překvapilo, že nebyl tento bod zařazen již minulý týden. Jak říkal pan předseda Michálek, že navrhoval jeho zařazení, proto jsme navrhli na grémium zařazení napevno na dnešek my jako klub Starostů a nezávislých. Jsem ráda, že se k onomu bodu dnes můžeme vyjádřit.

Co způsobilo ono zpoždění zákona o zpracování osobních údajů? Především to vyvolalo paniku mezi obcemi. A především to byla obava z obrovských pokut, které by se valily na obce. Proto je třeba se ptát, čím se liší rakouské úřady od těch českých, že v jejich případě bylo možné využít zmírnění v případě pokut udělovaných obcím, které nařízení GDPR nabízí? To je otázka, na kterou bych ráda znala odpověď. Něco podobného se mohlo podařit i u nás. Sdružení místních samospráv vyjednalo s panem ministrem Metnarem, že pokuty u obcí budou zmírněny. Pokud vím, tak tento návrh směřoval také na vládu, ale bohužel vláda tento návrh nepřijala z důvodů, které mi nejsou úplně zřejmé, a budu ráda, pokud by se pan ministr k tomu vyjádřil.

Ať už budou důvody jakékoliv, osobně jsem přesvědčena o tom, že obce, které osobní údaje většinou zpracovávají za účelem správy věcí veřejných a ne kvůli zisku jako soukromé společnosti, by už z tohoto důvodu měly být vyňaty z obecného režimu. O samosprávách, pro které je typická účast laiků, to platí rozhodně. O tom, jestli pokuty u nich mají být nulové, nebo jen zmírněné, je určitě možné diskutovat. Stejný režim pro nestejné subjekty je podle mě ale jednoznačně špatný. A mysleli si to nejspíš i v Bruselu, když tuto výjimku v nařízení GDPR umožnili. Znamená to tedy, že každý stát si výši pokut pro samosprávy může upravit. Využili toho

Rakušané a podle mých informací se o tom podobné úvahy vedou i v Irsku nebo Švédsku. Ptám se tedy, proč v ČR musíme být tak přísní, když to evropská legislativa po nás ani nechce? Je to sice řečnická otázka, ale ráda bych na ni slyšela odpověď. A připojím se s prosbou na pana ministra i na vás, kolegyně a kolegové. Zvažte prosím, zda bychom v případě samospráv neumožnili též výjimku týkající se udělování pokut.

Z tohoto důvodu jsem připravila pozměňovací návrh, který jsem pro vaši informaci vložila již do systému. Jsou tam uvedeny dvě varianty. Jedna varianta se zaobírá tím rakouským modelem, který říká, že samosprávám se pokuty neudělují. Druhá varianta ukládá pokutu, ale mnohem nižší. Budu ráda, když v tomto případě se podíváte na onen pozměňovací návrh, který samozřejmě budeme projednávat v další fázi jednání o tomto tisku.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Než dostane slovo pan poslanec Valenta, tak tady mám omluvenku. Omlouvá se nám pan poslanec Feri mezi 10.30 a 13.00 hodin z pracovních důvodů.

A nyní tedy prosím o slovo pana poslance Jiřího Valentu, jestli tu je... (Rozhlíží se.) Asi tu není...? Jiří Valenta.

Poslanec Jiří Valenta: Omlouvám se, neslyšel jsem. Takže děkuji za slovo, pane předsedající. Mnohé už tady padlo. Budu se snažit toto neopakovat, ale přesto v souvislosti s přijímáním tohoto zákona si musíme odpovědět na několik zásadních otázek.

Za prvé. Přinese GDPR s sebou pro ČR nějaké významnější problémy? Odpověď zní: Zcela jistě přinese. Ano, problémy ponese, a již i dokonce nese, a to značné. A jedním z těchto problémů bude určitě ten, který aktuálně nepřehledný až chaotický stav, dá se říct, v tomto ohledu způsobil, a tím je doposud chybějící národní prováděcí předpis, který se teď snažíme horko těžko horkou jehlou dovytvořit. Ovšem vzhledem k tomu, že unijní směrnice GDPR, a už to tady také padlo, bude platit již od konce května letošního roku, konkrétně tedy od 25. května, lze jen smutně konstatovat, že takovýto zcela nezbytný prováděcí předpis tady měl být zhruba tak již před rokem. Díky nepochopitelně laxnímu přístupu předešlé vládní koalice ČSSD, ANO, KDU-ČSL, a to nejenom v této oblasti, se teď firmy, ale i jednotlivci, na které budou nové povinnosti tvrdě dopadat, nejspíše zblázní.

Směrnice GDPR je někdy označována i jako takzvaná skrytá směrnice. Což znamená, že poskytuje členským státům určitý prostor ke stanovení vlastních pravidel formou zákonů nebo také podzákonných předpisů. A čas na takové národní úpravy a přizpůsobení se asi padesáti bodům – pan kolega Benda tady mluvil o několika těchto bodech, těch bodů je zhruba padesát, které směrnice GDPR bohorovně svěřuje do pravomoci členským státům, v tomto případě například revizi informačních systémů či postup v nakládání s osobními údaji – byl již od dubna roku 2016. Slyšíte dobře. Je to další smutný výsledek práce prý tolik úspěšné Sobotkovy vlády. A znovu podotýkám, že vlády koaliční, tedy že silné slovo tam mělo i hnutí ANO, ovšem priority byly nejspíše jiné.

Jistá výhoda, a to výhoda v uvozovkách, nebo lépe řečeno snad poslední šance, jak se vyrovnat s negativními dopady zatím chybějící legislativy, jejíž tvorbu nelze na druhé straně teď kvapem uspěchávat, je obsažena v samotném nařízení, které používá podmiňující způsob "mělo by se". Podle některých odborníků jde o to, že preambule, a to je rozdíl oproti našim zákonům, obsahuje takzvané recitály, které jsou oporou při výkladu, na což se v našich zemích používá především důvodová zpráva. A protože kondicionál skrývá možné úrovně výkladů, nastupují spekulace, co je skutečně povinností a co je jen doporučením, jehož nedodržení nemusí být sankcionováno, a tudíž lze i odůvodněně předpokládat i jistou benevolenci našich úřadů, alespoň tedy v tomto ohledu doufám.

Otázka druhá, kterou si v této souvislosti kladu. Proč nevarovala či neupozornila na tento český hendikep spočívající ve zpoždění národní legislativy eurokomisařka Jourová? Paní Věra Jourová, která byla dříve, jak jistě víte, ministerskou nominantkou hnutí ANO, již asi zcela podlehla centristickému tlaku bruselských byrokratických struktur, a to zejména těch nevolených. Nejen že tuto až paranoidně všeobíhající směrnici, byť sice s bohubylým základem ochrany digitálních práv, zcela podporuje, ale dokonce ještě veřejně odsuzuje podle ní – a teď cituji – abnormální a hysterické reakce od lidí a firem z České republiky, které vedou k dalšímu zhoršování obrazu Evropské unie v očích české veřejnosti... No tak to je skutečně pročeský postoj! Ještě koncem února také např. vyhlášovala, že GDPR dopadne zejména na firmy s počtem zaměstnanců nad 250, což se dnes ukazuje jako zjevná nepravda, neboť směrnice dopadne skoro na každého, kdo nějakým způsobem manipuluje s osobními údaji, a je lhostejno, zda se jedná o údaje zaměstnanců, zákazníků, pacientů, žáků či např. klientů.

Bylo zkoncipování a uvedení GDPR v život skutečně nutné? Toto je poměrně složitá otázka, přičemž já se osobně domnívám, že v jistém smyslu ano, a to např. v souvislosti s nutným omezením zásahů některých internetových či dalších komunikačních technologií podnikajících subjektů do osobních práv každého z nás, ať se již např. jedná o nelegální kontrolu e-mailové korespondence, podprahově servírovanou a individuálně směřovanou reklamu nebo monitoring míst, kde se nacházíme atd. atd. Zejména na internetu byla často osobní a citlivá data občanů beztestně zneužívána ve prospěch některých subjektů, ať již ekonomických, tak i politických. Ovšem co se týče samotného rozsahu a záběru GDPR, připadá mně silně předimenzovaný a ve svých důsledcích bude pro kvalitu života člověka v naší zemi až kontraproduktivní. Je přece nesmyslné, aby např. na školních webových stránkách, příp. školní nástěnce bylo nutno mít ke zveřejnění fotky skupiny žáků povolení od rodičů každého z těchto žáků. A takovýto obludnost bychom mohli najít v této směrnici ještě mnohem více.

Poslední povzdech – a poměrně zásadní. A už to tady také trochu padlo, naznačil to kolega Benda. Hlavním regulátorem byl u nás doposud v oblasti ochrany údajů Úřad pro ochranu osobních údajů a ten by se měl takto angažovat v budoucnu i nadále. Na jedné straně se mu sice dostane navýšení pravomocí, na druhé straně bude již částečně podřízen Evropskému sboru pro ochranu osobních údajů, EDPB. To bude v praxi znamenat, že v případě nesouhlasu s rozhodnutím našeho úřadu bude mít konečné slovo právě tento zastřešující orgán. Takže i zde je vidět, jak plíživým, ale

o to více soustavným a nekompromisním je proces zbavování suverenity národních států ve prospěch často dysfunkčního evropského molochu pod diktátem ekonomicky nejsilnějších zemí. A na tomto základě by spolupráce v Evropské unii, nebo potažmo v celé Evropě, alespoň podle mého názoru rozhodně fungovat neměla.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní prosím pana poslance Výborného. Máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, já bych začal spíše obecnou poznámkou k těm obavám, které tady plynou. Ano, skutečně příští týden to budou, pokud se nepletu, dva roky, kdy začalo platit evropské nařízení. Od té doby Ministerstvo vnitra, potažmo vláda nebyly schopny předložit patřičný zákon a dostáváme ho v situaci, kdy naopak za měsíc, nebo měsíc a kus, 25. května, máme povinnost se evropským nařízením řídit. Na druhou stranu pokud se podíváme do jiných států Evropské unie, tak podle těch informací, které mám, třetina zemí je na tom s implementací evropského nařízení ještě podstatně hůře než Česká republika, zhruba třetina zemí je na tom tak jako my, tzn. probíhá tam implementace a přijímání národních legislativ, a pouze zhruba třetina zemí je připravena tak, aby 25. května mohly začít plně fungovat v relaci evropského nařízení. To jenom situace, jaká panuje, že určitě nejsme v tomto smyslu někde na chvostu mezi zeměmi Evropské unie. Jeden kolega navštívil nedávno Francii a ptal se několika starostů ve Francii, jestli vědí něco o GDPR, a koukali na něj naprosto netušice, o co se jedná.

Na druhou stranu já tím nechci zlehčovat to, že když něco máme plnit, tak že bychom k tomu měli přistupovat lehkovážně. Na druhou stranu za klub KDU-ČSL se připojujeme k tomu, co už tady zaznělo – ten právní předpis je tak zásadní a tak složitý a komplikovaný, že by určitě neměl být projednáván v režimu § 90. Možná je skutečně na zvážení to, zda i ty lhůty neprodloužit, abychom přijali skutečně normu, která bude v souladu i se všemi dalšími Ústavou chráněnými právy a zájmy občanů. Tolik tedy obecná poznámka.

Pokud jde o konkrétní obsah tohoto návrhu, tak zásadní věci tady detailně už říkal pan zpravodaj. Nechci tady prodlužovat čas a věci opakovat. Okomentoval bych jedinou věc a vlastně i ta zazněla tady už od kolegyně Kovářové. Pokud dnes hovoříte se starosty, tak rezonují dvě věci, dva problémy, které je trápí. Je to právě nařízení GDPR a pak případně ještě tady také už probíraný střet zájmů. Sankce, které v tuto chvíli jsou uváděny, těch 10 milionů, v situaci, kdy skutečně – a tady si dovolím odcitovat čl. 83 odst. 7 evropského nařízení – každý členský stát může stanovit pravidla týkající se toho, zda a do jaké míry je možno ukládat správní pokuty orgánům veřejné moci a veřejným subjektům usazeným v daném členském státě. Je tedy skutečně na zvážení, zda bychom neměli v tomto smyslu diskutovat o buď snížení, či úplném zrušení těchto sankcí pro tyto veřejné subjekty. Jednak nejenom že nám to umožňuje evropské nařízení, ale tento model funguje i v řadě dalších států včetně Rakouska.

A má to ještě jeden důvod, který tady nezazněl a který bych rád zdůraznil. Vznikl tady institut tzv. pověření. Když pomenu to, že to je velmi dobrý byznys pro ty, kteří se tomu věnují, tak právě ten institut pověření by měl být garantem toho, že evropské nařízení budou veřejné subjekty plnit v souladu se zákony. Ten institut pověření tam byl evropským zákonodárcem dán právě proto, aby zde mohl vzniknout institut toho snížení či úplného zrušení sankcí směrem k veřejným subjektům. Bylo by tedy vhodné tuto věc skutečně otevřít a diskutovat.

My jako klub KDU-ČSL jsme v tomto smyslu předložili i novelu zákona 101, kterou dneska projednala s negativním stanoviskem vláda. Jenom tedy není pravdou to, co říkal pan ministr Pelikán na tiskové konferenci, že bychom šli proti nařízení. To nařízení, jak jsem tady citoval, to samozřejmě umožňuje. A ten důvod, proč tak činíme, jsem tady již říkal. Samozřejmě v okamžiku, kdy stojednička bude mrtvá, protože bude nahrazena touto novou legislativou, tak se otevírá cesta v rámci pozměňovacích návrhů řešit tuto věc v nové právní úpravě, kterou tady nyní projednáváme.

Další věci, které se týkají konfliktu práv na ochranu soukromí, naopak práv na informace, ty tady byly zmiňovány a my se velmi přikláníme k tomu, aby proběhla opravdu fundovaná debata před druhým čtením v rámci výborů, kde by tyto věci měly být velmi detailně, i možná za účasti odborné veřejnosti, prodiskutovány.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Než vyzvu dalšího řečníka, tak tady mám omluvku. Pan poslanec Radim Fiala se nám z pracovních důvodů omlouvá do 14 hodin. A nyní prosím pana poslance Luzara.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já si dovoluji být možná trošičku delší, protože tady budu v dvojí roli i jako zpravodaj petičního výboru, který tento zákon dostal přidělený. Musím říct, že v prvním případě se určitě připojíme k vetu na devadesátku, protože si myslíme, že tento zákon je bohužel v tom stavu, že nejsme schopni ho dneska přijmout.

Nyní podrobně k věcem, které v tom zákoně jsou, a budu rád, když v průběhu projednávání budou ti, kteří tento zákon tvořili, připraveni na podněty odpovídat, popřípadě si udělají poznámky k připomínkám a budou ochotni nám tyto připomínky v průběhu projednávání na výboru vysvětlit.

V prvé řadě chci říci, že je zajímavé, a doporučuji všem, abyste se seznámili s analýzou, která je součástí tohoto zákona, ten zákon sám o sobě není příliš obsáhlý, ale ta analýza ano, a když si přečtete tu analýzu, tak zjistíte, že vypořádávání připomínek, které k tomu jsou, je dle mého názoru vedeno jedním motivem, to znamená uspokojit skoro všechny a dostat to do stavu přijatelnosti. Tím se dle mého názoru předkladatel do pastí vlastních ústupků a zavedl do toho návrhu věci, které se navzájem vylučují, popřípadě nejsou vůbec objasněny. (V sále je obrovský trvalý hluk.)

Jak už tady zaznělo, začíná to už tím § 6 v návrhu, to jsou ty výjimky z povinnosti posuzování slučitelnosti údajů, kdy tady mám právě poznámku... Třeba to vymáhání

soukromoprávních nároků a podobně, které je tady napsáno, by vyžadovalo vysvětlení, čeho všeho se to vlastně bude v tom důsledku týkat, protože pojem "soukromoprávní nároky" vlastně je všeobíhající a činí dle mého názoru problém.

V § 11 jsou omezení některých práv a povinností. Tady chci upozornit vás všechny na jeden problém, který považuji za velice důležitý a který se prolíná celým tím zákonem. Chybí mi tu absolutně pojmenování jednoho fenoménu sběru dat, a to je politické strany a hnutí. Osobně si myslím, a v tom duchu bych na vás apeloval a případně v rámci pozměňovacích návrhů, abychom do tohoto zákona dopracovali, je přístup politických stran a hnutí k ochraně osobních údajů. Když si uvědomíte, a všichni jsme členové politické strany nebo hnutí, co to znamená v praxi, kolik evidencí vedeme, a teď nehovořím o centrální evidenci členů, hovořím o evidenci základních organizací, hovořím o evidenci v různých stupních politických stran a hnutí, tak zjistíme, že to jsou nepřeberná množství dat, a když se podíváte na právo zapomenout, které tady je obsaženo, tak nejsem vůbec přesvědčen, jak jsme toto schopni v rámci politické strany zrealizovat. Když přijde člen, rok bude členem vaší strany a potom řekne "já vystupuji", což se běžně stává, a dodá k tomu "a mám právo být zapomenut". Tady sice v tom zákoně se hovoří o tom, že to můžete provést označením. Teď je otázka, jak označíte třeba volební plakáty, které někde budou. Může být postižen, když se někde objeví plakát, na kterém ten člověk ještě je, protože byl členem, ale má právo zapomenut, a vy můžete dostat obrovskou sankci? Kdo to bude kontrolovat? Nebo jak to bude realizováno v praxi? Proto bych se velice přimlouval za to, aby předkladatel z vlastní iniciativy zapracoval do výjimek právě politické strany a hnutí zvlášť, když mu je to v tom nařízení umožněno, protože tam se může zohlednit ten veřejný zájem. A já si myslím, že slučování v politických stranách a hnutích je právě oním veřejným zájmem, který by měl být chráněn, jinými slovy, politické strany a hnutí by měly být ve výjimkách právě tady z tohoto zákona uvedeny implicitně. (Přetrvávající hluk v sále.)

Další věc, která se týká a která bude vyvolávat asi debatu, je díl dva – zpracování osobních údajů prováděné pro novinářské účely nebo pro účely akademického, uměleckého nebo literárního projevu. Tady chci upozornit na to, že si předkladatel ulehčil práci. On věděl, že bude muset zohledňovat, a už to tady také zaznělo, dvě ústavní práva proti sobě, tak to vyřešil tím, že řekl: milý svaze autorský, milý zástupci těchto organizací, je tady směrnice, napište si výjimku. On to v textu přiznává, že díl dvě je vlastně výtvozem právě těch, kterých se měl dotýkat. A výsledkem tady tohoto je, že mají absolutní osvobození od nějaké povinnosti vůči úřadu, který vznikne na kontrolu dodržování ochrany osobních údajů. Nemám až tak nic proti tomu – ochrana dat, zdrojů atd. Ale když se podíváte na ten rozsah oprávnění shromažďovat data, tak jsou to absolutně všechna data, která jsou obzvlášť chráněna zákony od genetické informace, od pohlaví, nevím, od všeho možného, mají výjimku. Dokonce nemusí ani sdělovat úřadu, že něco takového vůbec sbírají a dělají.

Říká se, že to je právě to právo na ochranu údajů, hlavně novináři tady tuto možnost mají. Až tak dalece bych s tím nepolemizoval, pokud bych měl jistotu, a ten zákon na to vůbec nepamatuje, jak je to s tou ochranou vůči zaměstnavateli novináře. S tím on vůbec nepočítá. On říká ano, novinář má právo ke zveřejňování svých článků a sběru informací, tato data sbírat. Nemusí uvádět autora, může chránit zdroje,

toto všechno tento zákon opatřuje. Ale on je zaměstnanec. Ten novinář ta data eviduje na nějakém technickém záznamu, to znamená obvykle na notebooku. Ale ten notebook už je vlastnictvím třeba té redakce. Když novinář z redakce odejde, a fluktuace u novinářů je také velká, kde ta data skončí? Zůstanou k dispozici na serverech těch novin? A jak s nimi bude dále nakládat? Tato oblast tady vůbec není vyřešena. A dle mého názoru ta data, která si ten novinář samozřejmě odnese, protože jsou jeho, on si je posbíral, pořídil, zůstávají duplicitně umístěna někde, ale též podléhají té ochraně. Ale tam už by neměla podléhat té ochraně, protože už nesouvisí s přímým výkonem chráněným Ústavou, že novinář má právo si ta data pohlídat. Jinými slovy se dostáváme do toho, že tady budou instituce, mediální domy, když to nazvu v širokém slova smyslu, které budou mít obrovské databáze, historicky posbírané, které jednotliví novináři, kteří pro ně kdy pracovali, posbírají, ale absolutně bez kontroly a budou moci je dále využívat.

Čili tady bych doporučoval, aby se tento zákon v tomto duchu změnil a svoboda zůstala na ty jednotlivce. Ano, jsi novinář, máš tu svobodu, ale už ne tvůj zaměstnavatel, který ta data sbírá, ten by tu povinnost měl mít, když už ten novinář třeba pro něho nepracuje, popřípadě by měl zabezpečit a úřad by měl zkontrolovat, že data, která konkrétní novinář sbíral ke své práci, vymazal. Toto je vůbec neřešená oblast v tomto zákoně a považuji to za docela závažnou věc v rámci výjimek.

O výmazu už jsem hovořil. A v § 27 bodu 3 se hovoří: "Namísto opravy nebo výmazu osobních údajů může spravující orgán omezit zpracování osobních údajů jejich zvláštním označením." To je ta možnost, kterou jsem hovořil k politickým stranám, že byste měli mít možnost označit v nějaké databázi. Ale vy to nejste schopni zabezpečit. Politická strana tím, jak je rozšířená, jak je roztahaná, nejste schopni vy zabezpečit, aby ta data byla aktualizována tak, že v nějakém městě představitel politické strany nebo kdokoli, kdo sbírá tato data, je schopen toto označení provést. Proto bych doporučoval, aby se doplnilo do tohoto bodu "je-li to možno technicky provést", to znamená, aby tam byla výjimka, že ten, který ta data má a má povinnost označit nebo vymazat údaje, to měl povinnost udělat, pokud je technicky schopen toto provést. Když se mu prokáže, že to byl technicky schopen provést, tak samozřejmě spadá pod sankce úřadu, ale on nemusí být v dosažitelných možnostech techniky a vývoje společnosti prostě vůbec schopen toto provést, aby se někde neobjevila nějaká databáze, ve které by ti lidé byli, a na základě toho mohli být sankcionováni. A teď vůbec předesílám to, že takové databáze by mohly být vytvářeny úmyslně, aby později mohly být zneužívány vůči tomu, kdo je vytvářel.

Vůbec se zde nehovoří o problémech, které toto vyvolá mezi spolky, spolkovou činností. A vůbec se zde nehovoří o těch, které to vyvolá ve společenství vlastníků. Je to specifický subjekt, je to specifický subjekt práva, společenství vlastníků bytových jednotek, kteří mají s tímto docela velké problémy. Protože oni jsou sběrateli dat o svých členech, nájemnících, a spadá na ně tento zákon v plné tvrdosti. Ale ty údaje, které sbírají, nejsou schopni ošetřovat, protože v tom společenství jsou si všichni rovni, nejsou vázáni nějakými vnitřními předpisy, které by opravňovaly k úpravám těchto databází a jejich spravování.

V § 34 se hovoří o automatizovaném pořizování záznamů. Tady bych doporučoval, a vůbec se to tady neuvádí, hovoří se o technice, ale vůbec se nehovoří

o softwaru, kterým jsou tato data zpracovávána. Tady chci upozornit, že je to jeden z největších problémů skladování dat, že data vytvořená v nějakém softwarovém programovém systému nemusí být za deset let čitelná. Protože ten software přestane existovat, nebude se vyvíjet a vy nejste ten soubor schopni otevřít. A on existuje, fyzicky ta data jsou a jste schopni se k němu nějak dostat, ta data vytěžovat, ale nejste schopni je zpracovávat, protože ten software neexistuje. Čili tady by měla být povinnost zakotvena pro ty, kteří mají tuto povinnost z tohoto zákona, aby i ten software, který k tomu byl potřebný, zachovával, pokud má být vůbec užito to, že ta data mají být k dispozici tak, jak se tady v tomto zákoně hovoří.

Další záležitost v § 39, ohlašování porušení zabezpečení osobních údajů úřadu. Jestli jste si všimli a pokud sledujete pravidelně denní tisk s technickou tematikou, je to jeden z největších problémů současnosti, úniky dat. Tady se hovoří o lhůtě 72 hodin, dokdy je povinen ten, který tato data zpracovává, oznámit narušení té bezpečnosti. Tady bych dával na zvážení tuto lhůtu zkrátit, protože 72 hodin od toho, když zjistíte, že došlo k masivnímu nebo jakémukoliv úniku dat, a nahlásit úřadu, že k takovému úniku došlo, považuji za docela výrazně dlouhou dobu, kdy je možno již zamezovat úniku těchto dat, popř. činit opatření. Když se to ten úřad dozví až po 72 hodinách, nebude vlastně už mít co dělat než vystavit pokutu.

Otázka § 54, to je mezinárodní spolupráce. Jeden z účelů tohoto zákona je, že v Evropské unii vznikne prostor volného pohybu dat. Jinými slovy, on i ten zákon je koncipován k tomu, že by měl mít jednotná data, a neměl by být problém v rámci Evropské unie tato data migrovat. Ono to míří k nadnárodním společnostem fungujícím v evropském prostoru, evropském trhu, které tato data sbírají. A je nám asi jasné, že když se někde zaregistrujete na nějakém českém obchodním webu a on se náhodou rozšíří a bude fungovat i v evropském prostoru, nemusí se ta data měnit, ona budou neustále a budou volně k dispozici v Evropě.

Ono to má ale i druhou rovinu. Tato data mají být dle tohoto zákona přístupná všude v Evropě. Jinými slovy, nejenom bezpečnostním složkám atd., byť to už může být vnímáno jako zásah, jinými slovy, že ztrácíme jako Česká republika mít možnost osobní ochrany dat našich uživatelů. A byli jsme toho svědky v době aktivit teroristických útoků, kdy různé státy požadovaly v rámci boje proti terorismu přístup k datům, a teď se bavím třeba o letecké dopravě, kdo vstupuje na palubu atd., kdy evropský soud plošně sdělování takových informací odmítl třeba mezi Spojenými státy a Evropskou unií, žádal konkrétní přístupy. Tento zákon umožňuje už bez jakékoliv další kontroly volný přístup na požádání a ten úřad je povinen dle tohoto zákona tato data sdělit.

Pokud bychom nechtěli do toho zákona až tak vstupovat, tak minimální, co bychom do něho měli dát, je, že při té mezinárodní spolupráci je nutno vést evidenci. Ta tady vůbec není. Evidenci toho, že někdo požádá o ta data a my jsme je předali. Tato evidence tady vůbec není implicitně zakotvena a považuji za docela důležité, abychom v rámci kontroly věděli, jak dalece naše data cestují po světě. Nejenom v rámci Evropské unie, ale i obecně po světě. Klidně by to mohlo být součástí § 55, výroční zprávy úřadu, kde by se měla povinně objevovat informace o tom, komu všemu tento úřad, který je k tomu pověřen, tyto údaje předal, sdělil. Může to být soupisná tabulka, může to být cokoliv, nečekám, že to bude fascikl zvici knihy, ale

minimálně povinnost evidovat, komu ten úřad tato data sděloval, by se tam měla objevit.

Na zvážení, a teď mířím k ústavněprávnímu výboru, také je, aby zvážil, jestli by takovéto poskytování osobních údajů tímto úřadem na základě tohoto zákona mělo být úplně v benevolenci úřadu, jestli by nemělo být třeba podmíněno soudním příkazem. Jestli by se tam nemělo dostat že ano, my jsme a poskytneme údaje mezinárodní pomoci, tyto údaje, ale jestli by to nemělo být podmíněno soudním příkazem. Protože ten, kdo požaduje, musí nějaké soudní instituci předložit, proč požaduje tato data, abychom mezinárodně sdíleli data našich občanů, a na základě toho by je ten úřad měl vystavit. Ale říkám, tady bych tuto pasáž nebo úvahu nechal spíše na ústavněprávní výbor, který by se k tomu mohl vyjádřit.

Co mně vadí nebo co bych požadoval jako vysvětlení, je, jak jsou ošetřena duplicitní data v rámci Evropské unie. Je zcela logické, že když vedete nějaké databáze a mají mít rozsah po celé Evropské unii, tak budou vznikat duplicitní databáze téhož. Maximálně třeba časově posunuté nebo časově neupravené. Ale tento zákon vůbec neošetřuje takovéto duplicitní databáze, které někde budou v nějakém čase. Jestli se to na ně vztahuje, nebo jak dalece se vztahuje, anebo řeší duplicitní databáze. V tom zákoně a hlavně v důvodové části se odvolává na to, že rozlišuje skupiny, které jsou nebo nejsou v určité povinnosti vůči tomuto zákonu podle rozsahu dat. Jaké kritérium bylo zvoleno jako rozsah dat? Jak velký rozsah dat je už ten, který opravňuje k tomu podléhat pod ten zákon nebo ne? Čili měla by být zpracována aspoň nějaká, nechci říct metodika, ale aspoň výčet toho, co považujeme za výrazný nebo velký rozsah dat, který určitě ano, a o tom zbytku můžeme polemizovat, jak dalece je ta ochrana dle tohoto zákona velká.

Hovoří se tady v důvodové zprávě, že tento zákon postrádá korupčních rizik. Jinými slovy, v zhodnocení tohoto zákona se hovoří o tom, že nemá korupční rizika. Já si naopak myslím, že má obrovská korupční rizika. A teď když už odhlédnu od systému korupce technologických firem, které se samozřejmě už dneska, aniž by ten zákon platil už dneska, cpou na kdejaký obecní úřad a všude nabízejí své služby, a to korupční riziko je tady obrovské, to si řekněme, protože ty zakázky obvykle jsou podlimitní a jdou pod zákon o veřejných zakázkách, čili tady to korupční riziko je obrovské a vyvoláno tímto zákonem, tak budu hovořit o dodavatelích technologických zařízení. Protože v tom zákoně se ukládá povinnost využívat ty nejmodernější dostupné technologie k zajištění. Jinými slovy, jelikož tento obor je obor, který se dynamicky vyvíjí, každý rok přicházejí nové a nové technologie v zabezpečení sítí, zabezpečení komunikací, logicky to znamená, že všichni ti, kteří budou chtít dodržet dikci tohoto zákona, tak jak je napsáno, budou muset co rok, možná v kratších časových intervalech, obnovovat svůj technologický park. Dovedete si představit ty náklady, které tady tímto spadnou na ty, kteří budou pod tímto zákonem, aby byli schopni dodržet nejmodernější technologická řešení tak, jak vyžaduje tento zákon.

Toto jsou připomínky, které k tomuto zákonu v krátkosti uvádím, protože samozřejmě těch připomínek mám konkrétních víc, byť si myslím, že ty, které jsem zde dal, jsou ty nejzákladnější, které považuji jako problematické vůči tomuto zákonu. A přiznám se, nejsem schopen momentálně říct, jestli jsme v řádném termínu

projednávání schopni tento zákon projednat. Tady každopádně proč v té devadesátce (nesrozumitelné) už jsem říkal. Ale doporučuji garančnímu výboru ústavněprávnímu, aby vás, pokud zjistí, že není schopen se tím zabývat v daném termínu, požádal o posunutí, protože si myslím, že ten zákon opravdu bude natolik složitý a tak zasahovat do českého právního řádu a zasahovat hlavně do těch, kterých se týká, to jsme teď skoro všichni, kteří v nějaké formě nějakou databázi někdy vytvořili a nechť jí používat pro osobní potřebu, to je taky další definice, že používání pro osobní potřebu a co ještě je a co není osobní potřeba – když už si vytváříte nějakou databázi, tak to asi děláte s nějakým cílem a ten cíl skoro nikdy není osobní, ale k nějakému ulehčení vaší práce – se bude dotýkat vlastně skoro všech občanů České republiky.

Děkuji vám za pozornost, doufám, že jsem vás příliš neunavil a pevně věřím, že se v dalším čtení tohoto zákona budeme podrobně zabývat mými připomínkami. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji a nyní prosím pana poslance Bláhu. Je to vaše.

Poslanec Jiří Bláha: Vážení kolegové, vážené kolegyně, já pro změnu oproti předěčníkovi budu krátký. Chtěl bych jen vám všem osvětlit, co už tady zaznělo.

Jedna z věcí, proč některé země, Francie, o tom vůbec nic nevědí, ti podnikatelé nebo ti lidé tam, tak některé země EU nemusí GDPR zavádět z jednoho prostého důvodu, že mají buďto tvrdší, nebo stejné národní kontrolní mechanismy, ze kterých právě toto GDPR vychází.

Jen bych ty věci shrnul. Myslím, že tady všechno buďto zaznělo, nebo zazní, a chtěl bych se jen krátce společně dohodnout na doporučujícím usnesení pro jednotlivé výbory, které se tím budou chtít zabývat. Zdělili jsme po předchozí vládě a zaspali hlavně zástupci ČR v EU. Bouřlivá diskuse tady byla napříč výbory, poslanci, občany, podnikatelskou radou třeba např. včera, jednotlivými svazy, asociacemi, spolky.

Vážení kolegové, vážené kolegyně, máme jedinečnou šanci ukázat, že slova a prohlášení slibovaná v předvolební kampani napříč všemi stranami – a to bych chtěl podotknout, protože včera, když jsme tady mluvili o válce, tak jste tady byli pomalu všichni, dneska, když se jedná o našich lidech, tak tady máme prázdno, tak přesně ukazujeme občanům, o co nám jde. Takže prohlášení slibovaná v předvolební kampani napříč stranami chceme změnit ve skutky, a proto navrhuji pro jednotlivé výbory doporučující usnesení.

Doporučující jednotlivých výborů by mělo znít asi takto: Poslanecká sněmovna ukládá všem ministrům, aby dohlédli na uvádění zákona do praxe a doporučili všem resortům, úřadům, institucím, aby se státní správa, potažmo úředník změnil z úředníka striktně vyžadujícího a trestajícího na úředníka, který v první řadě radí, pomáhá, doporučuje a podporuje a až po důkladné analýze všech dopadů a opakovaných pochybeních striktně vyžaduje a koná patřičné kroky.

Určitě napříč všemi výbory nalezneme společně ještě lepší interpretaci usnesení, kterým společně napomůžeme ke zmírnění dopadů GDPR při zavádění do praxe. Takže to bych jenom chtěl, abychom se opravdu dohodli a doporučili všem ministrům, aby se jednotliví úředníci v rámci svých úřadů chovali k nám občanům, institucím, jednotlivým podnikatelům, ale hlavně živnostníkům co nejvíce ohleduplně, aby jim pomohli v tom zavádění do praxe. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. S faktickou poznámkou chce reagovat pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Já velmi oceňuji vaším prostřednictvím návrh pana poslance Bláhy. Jenom upozorňuji, že žádný jiný úřad kromě Úřadu pro ochranu osobních údajů nemá a nebude mít s prováděním GDPR nic společného. To znamená, pokud tato teze zní, já jí rozumím a víceméně s ní souhlasím, tak ale musíme do tohoto návrhu zákona dát příslušná ustanovení týkající se Úřadu pro ochranu osobních údajů, která jim právě předepíšu, že v první řadě jim musí poradit a teprve pak se řídit tím, že mají podle obecného nařízení dávat sankce. Nikdo jiný s tím z celé státní moci nebude mít nic společného. Takže tohle je náš úkol. Ne úkol pro ministry, ne úkol pro ostatní výbory, ale je náš úkol do tohoto návrhu zákona dát takové formulace, pokud se týká výkonu pravomoci Úřadu pro ochranu osobních údajů, aby předcházelo sankce to, že jim nejprve vysvětlí, jak se to dělat má, a že se nejprve pokusí, aby se věc uvedla na správnou míru, a teprve potom budou případně někoho sankcionovat. Ale jinak s vámi věcně souhlasím.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní tady mám s faktickou poznámkou pana poslance Bláhu. Prosím. Dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Jiří Bláha: Já jsem s tím úplně OK, myslím, že všichni s tím budeme úplně OK, a proto jsem to říkal, abychom táhli v tomhle případě za jeden provaz, abychom do toho šli všichni s čistou myslí a hlavně srdcem, abychom z toho nevyprodukovali paskvil a hlavně pomohli v tom zavádění. Věřím tomu, že všem nám, kteří jsme tady, jde o to, aby to všechny nás zatížilo co nejméně a zasáhlo co nejméně, a budu hrozně rád, když se všichni sejdeme na jedné platformě a budeme o tom společně diskutovat, abychom napomohli panu ministrovi nebo příslušným úředníkům v tom, abychom to společně posunuli. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní se mi s přednostním právem přihlásil místopředseda Okamura. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dovoluji mi hned na úvod říct, že s tímto nařízením Evropské unie ohledně zpracování osobních údajů nesouhlasíme, jelikož je to extrémně byrokratické, komplikované a hlavně nejednoznačné, takže v praxi přinese víc škody než užítku.

Samozřejmě ale souhlasím s tím, že ochrana našich dat by v současnosti měla být prioritou. To vidíme také na současné kauze kolem Facebooku, když výslech Marka Zuckerberga před americkými senátory potvrdil, že firma Facebook sleduje uživatele napříč zařízeními, a to i když je uživatel z Facebooku odhlášen, což si většina uživatelů vůbec neuvědomuje. Podle Zuckerberga Facebook sleduje pohyb uživatelů na webových stránkách jak z důvodu v uvozovkách bezpečnosti, tak i pro reklamní účely. Zvýšená kontrola těch, kteří mají v rukou naše data, je proto zásadní.

Co se týče návrhu Evropské unie, který tady dnes projednáváme, tak podle právních analýz – cituji: hrozí, že výklad GDPR bude viset ve vzduchoprázdnu ještě po jeho účinnosti a interpretovat jej budou především právníci a soukromí poradci, pro které se příchodem tzv. GDPR vytvořil velice lukrativní trh. Instrukce evropských nebo národních orgánů v podobě jasných pokynů, jak mají být problematická ustanovení GDPR vykládána, v mnoha případech stále chybí. Konec citace právních analýz.

GDPR ukládá správcům povinnost vypracovávat tzv. záznamy o činnostech zpracování. Ovšem nejasná je výjimka z této povinnosti, která se podle textu nařízení uplatní na podnik nebo organizaci zaměstnávající méně než 250 osob, ledaže zpracování, které provádí, pravděpodobně představuje riziko pro práva a svobody subjektů, zpracování není příležitostné nebo zahrnuje zpracování citlivých údajů. Podle výkladu českého Úřadu pro ochranu osobních údajů absolutní většina případů zpracování osobních údajů není příležitostná. Budou v takovém případě muset záznamy o zpracování vypracovávat všechny subjekty provádějící nepřiléhavostné zpracování osobních údajů, tedy téměř všichni? Jaký by byl vůbec význam takovéto výjimky? Naopak když se podíváme do západní Evropy, tak podle vyjádření belgického úřadu na ochranu soukromí je to přesně naopak, tedy že běžné zpracování údajů zákazníků, zaměstnanců, dodavatelů atp. je považováno za příležitostné zpracování. Tento rozpor výkladu v praxi znamená, že hrozí nejen soudní spory, ale možná i mezinárodní arbitráže, tím spíše, když za neplnění tohoto nařízení ukládá gigantické peněžní tresty.

Na ukázkou mi dovoluťe další nesmysly. Ve vztahu k užívání informačních technologií dětmi GDPR zavádí povinnost, podle které bude souhlas se zpracováním u nezletilých dětí, převážně mladších 16 let, muset být poskytován se souhlasem jejich rodičů nebo zákonných zástupců. A jak se pozná, že při on-line vyjádření souhlasu se zpracováním osobních údajů za počítačem sedělo nezletilé dítě a souhlas se zpracováním osobních údajů opravdu dalo se souhlasem svých rodičů?

Samozřejmě nejvíce diskutovaným problémem jsou sankce. Vzhledem k chaotičnosti a nejasnosti zákona hrozí pokuty opravdu téměř každému i za byrokratické formality, které nikoho neohrožují. Bylo by dobré alespoň obcím a firmám garantovat, že sankce nebudou drakonické, a pro obce by měly být zrušeny nebo minimalizovány na maximum. Všichni víme, jak je těžké získat kvalitní starosty na kandidátky. Tento zákon je další důvod pro slušné lidi, aby se o veřejné věci raději nestarali.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní prosím paní poslankyni Pekarovou.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Dobrý den, dámy a pánové, dovoluji mi, abych řekla jenom několik stručných informací o našem postoji k tomuto návrhu zákona.

Obecně, když začnu tím, což už tedy tady také mnohokrát zaznělo, tak se domnívám, že opravdu je velmi tristní, že až dva roky poté, co víme, jak to nařízení zní, a víme, jak tedy dopadá i na české občany, se teprve projednává zákon ve Sněmovně. Já jsem ostatně na toto téma interpelovala jak pana premiéra Babiše, tak pana ministra Metnara už v lednu tohoto roku. Tehdy mi pan Babiš slíbil, nebo odpověděl, že do poloviny února bude zákon ve vládě. Stalo se tak ve skutečnosti až 21. března, takže byť ten slib byl dán, tak řekněme nebyl minimálně dodržen. A my tedy až teď v dubnu 2018 stojíme před tím, že nám od května, nebo od konce května, začíná platit evropské nařízení, ale do naší legislativy teprve teď projednáváme, jak dopadne. A samozřejmě že ten zákon tím, že naštěstí nebude projednáván v devadesátce, což si myslím, že je velmi rozumné i vzhledem k tomu, jak slyšíme jednotlivé výtky z mnoha stran, tak bude platit až později než samotné nařízení, a obávám se, že to bude jenom matoucí a přinášet celou řadu problémů.

Co také jsem už tehdy v té interpelaci vyčítala oběma interpelovaným, byla nedostatečná informovanost, resp. to, že byť chápu, že mezi minulým volebním obdobím a současným se vyměnili lidé na postech ministrů, tak už v loňském roce, už v minulém volebním období měla určitě probíhat informační kampaň, měla vůči firmám, neziskovým organizacím, školám, ale i dalším institucím a organizacím probíhat celá řada řekněme osvětových kampaní, protože když si vzpomenete na to, jak probíhala kampaň třeba k takovému zavádění elektronické evidence tržeb, a že to nebyla určitě malá a levná záležitost tehdy a dopadala na mnohem menší výsek společnosti, tak tentokrát se opravdu dá hovořit o zanedbání.

Už tady byla i zpravodajem zmíněna celá řada konkrétních výtek. Já tedy nechci úplně všechno opakovat, s celou řadou z toho souhlasím a rozhodně souhlasím ale i s tím, že musíme chránit svá data, že data našich občanů jsou jedním z velmi dnes ceněných i obchodních artiklů, že je to záležitost, která se týká opravdu každého, a že se v této věci musí sledovat veškeré trendy a musíme být schopni data chránit. Vidíme to i v konkrétních kauzách, které jsou teď ve veřejném prostoru velmi diskutované. K tomu bych jenom chtěla podotknout, že ostatně když už se tady zmínila několikrát kauza s daty Cambridge Analytica a Facebook atd., tak že sám Mark Zuckerberg uváděl právě opatření nařízení GDPR jako určitý vzor i pro Spojené státy americké. Takže nemusíme se v tomto případě asi stydět za to, co EU přináší, protože pokud je to vzorem i pro ostatní země, tak zase tak závažné to bude. Horší je, jak to dopadne do našeho právního řádu a jak jsme schopni se popasovat s některými věcmi, ve kterých máme volnou ruku, kde můžeme udělovat výjimky, kde můžeme využít těch výjimek my.

Obávám se, že vždýcky největší problémy jakákoliv změna přináší těm drobným, ať už jsou to drobné, menší firmy, anebo třeba spolky, neziskové organizace. A

myslím si, že bychom se právě v další diskuzi měli zaměřit na ty, kteří v této oblasti jsou málo znali a pro které tato pravidla jsou složitější, tak aby nečelili velkým sankcím, ale aby byli schopni dostat těm pravidlům a zároveň se pro ně třeba právě pokuty nestávaly likvidačními.

Je určitě velký rozdíl nejenom ve velikosti firem, ale i v tom, v čem se pohybují, v jaké oblasti podnikají, takže rozdíl určitě je i nejenom dle velikosti, ale naopak možná i v této oblasti bychom ho měli spíše vidět na jiné dělicí linii, a totiž jak moc s daty právě pracují, do jaké míry je musí zpracovávat. Když se podívám třeba na začátky Facebooku, tak to určitě také nebyla velká firma a byl to jenom malý start-up, a přesto s celou řadou dat svých uživatelů operuje, resp. už tehdy mohl operovat. A to samé se určitě nedá říci o jakémkoliv jiném v uvozovkách start-upu, když si někdo založí nebo zřídí třeba na menším městě cukrárnu, tak se určitě nedá hovořit úplně o tomtéž případu. Takže bychom se v tomto směru měli snažit asi tu dělicí linii i třeba právě pro sankce hledat ne tam, kde se bavíme o velikosti firem, ale o množství dat, která zpracovávají. To je jedna poznámka.

Další poznámka se týká toho, co tady už také bylo předřečníky zmíněno, a to je § 7, který se týká tedy způsobilosti dítěte pro souhlas se zpracováním osobních údajů. Tady v té věci jsme, si myslím, zbytečně, nebo vláda v tomto případě zbytečně stanovila hranici na 15 let, byť může využít nižší, a to vzhledem k tomu, že opravdu je velmi složité si u některých ze souhlasů ověřit, zda skutečně byl k němu dán i rodičem dítěte. Tady vůbec nepochybují, že se jedná o rizika velká, zvláště u této skupiny uživatelů, u nejmladších, ale důležitá je podle mého názoru zejména prevence, abychom se věnovali vůbec prevenci toho, jak děti a mladí lidé s daty nakládají, jakým způsobem přistupují právě ke sdílení informací sami o sobě, a nikoliv abychom tedy spoléhali pouze na to, že stanovíme-li nějakou hranici, tak je to všespásné.

Co se týče předřečníka pana kolegy Bláhy a jeho požadavku ohledně ministerstev, tak já bych to pojala trošičku jinak než pan kolega, ale v určité základní věci s ním lze souhlasit, protože tato opatření dopadají na celou řadu nejenom často zmiňovaných firem a obcí a spolků, ale třeba na školy, tak určitě by bylo záhodno vědět, jak ministerstvo je nápomocno, a nejen v souvislosti s teď projednávanou normou, ale právě v souvislosti s tím, že nařízení bude platit tak nebo tak už od května, tak jak bylo nápomocno, jak bylo schopno vlastně pomoci třeba právě školám nebo ředitelům škol s tím, aby se s touto záležitostí popasovali, protože slyším zejména od menších, které nemají možnost třeba si zaplatit někoho, nějakou specializovanou pomoc, tak že je to pro ně velmi složitá situace. Takže opravdu třeba v této věci si myslím, že by bylo záhodno, aby se vyjádřili i ministři. A tady dávám za příklad zrovna Ministerstvo školství, ale ministrů, kteří by se k tomu měli vyjadřovat z hlediska jejich agendy, kterou spravují, a z hlediska organizací, které pod ně pak spadají, by bylo určitě mnohem víc. Takže to bych považovala za určitě vhodné ani tak ne v souvislosti s tím zákonem, který teď projednáváme, jako spíš s tím, že stejné nařízení už tedy od května na ně dopadne, a my bychom asi měli vědět, co se v této oblasti pak bude dít, abychom si od 26. května nečetli v titulcích novin, že se nám někde stává větší problém, než jaký mohl nastat, resp. čemu se dalo předejít.

Tak tolik pár poznámek k té projednávané normě. Jsem ráda, že se tady tomu věnujeme velmi věcně a že se tady nestává to, že je napadána skrze to nařízení GDPR Evropská unie jako původce všeho zla. To si myslím, že mě to až příjemně překvapilo. Takže děkuji za to. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní tady mám s faktickou poznámkou pana poslance Bláhu. Dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Jiří Bláha: Děkuji. Vážení kolegové, kolegyně, já bych chtěl k tomu jenom podotknout, já to, že bychom se měli zabývat školami a jednotlivými obcemi, vesnicemi a úřady, slyším stále dokola. Ale neslyším jednu důležitou věc. V republice máme 1 200 firem, z toho zhruba 900 000 malých a středních firem, které to dělají na živnost. Ti zaměstnávají větší část naší populace, to znamená, že zhruba 60 až 70 % lidí, a máme tady 3 500 živnostenských listů. A všichni přicházejí do styku s daty. A tihle lidé kolikrát nemají to vzdělání, které mají ti učitelé nebo ředitelé škol, a oni jsou na tom nejhůř, protože oni se v tom nevyznají vůbec. Jestliže včera na Podnikatelské radě se v tom nebyla schopna shodnout jednotlivá ministerstva, tak jak se mají chovat ti jednotliví živnostníci? To je potřeba říct. A my jim musíme pomoci. Protože ti nám zaručují to, že se budou rozvíjet ty vesnice, ta jednotlivá malá města. Oni tam dělají tu zaměstnanost, dělají tam kolikrát i tu kulturu a dělají tam ten život. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já také děkuji. A nyní prosím s řádnou přihláškou pan poslanec Jiránek.

Poslanec Martin Jiránek: Vážené kolegyně, vážení kolegové, nejdřív bych chtěl jenom dopravit vaším prostřednictvím pana kolegu Bláhu. Nešlo o tisíce živnostníků, ale o miliony. Tak to jenom pro podporu, protože tam byla drobná chyba.

Já chci mluvit o trošičku něčem jiném. U každého zákona je stejně důležitá jeho úprava, promyšlenost a funkčnost jako to, jak ho společnost vnímá. A to, že i předřečníky zde bylo řečeno, a já s tím souhlasím, že GDPR je užitečná a smysluplná věc, tak bohužel drtivá většina lidí, kteří s tím přicházejí do styku, je spíš vystrašená, znechucená a otrávená. A to je z mého pohledu špatně.

GDPR je užitečné, i když mohu říct, že třeba co se týká těch malých firem, malých obcí, je možná až trochu moc přísné. Ale je určitě užitečné z pohledu toho, jak by mělo ovlivňovat nakládání s daty především u těch velkých. Je to vidět teď na Cambridge Analytica, na přiznání té firmy, která dokonce, myslím že na Channel 4, i přiznala, že ovlivňovala volby i u nás, nebo že se přes ni ovlivňovaly volby i u nás. Tam ten smysl je. Já uznávám, že pro nás, pro Čechy, je přechod na GDPR a na všechny ty povinnosti spojené s ochranou dat daleko náročnější než třeba pro Němce, kteří v tom pracují dlouho. My jsme v tomhle takoví flegmatictější, až tak to neřešíme, a tato změna pro nás bude samozřejmě daleko zásadnější, protože

startujeme na nižší pozici. A přitom víme, že ta velká data, ti velcí hráči na trhu, ti mají vlastně na těch datech založený byznys.

Takže posunuto dál, v základu je GDPR správné a cíl je smysluplný. Jenže bohužel si to u nás nikdo nemyslí. Nebo takřka nikdo si to u nás nemyslí. Už vlastně tři roky víme, že GDPR přijde, že bychom se na to měli připravovat. Ale bohužel mohu oprávněně kritizovat třeba Ministerstvo průmyslu a obchodu, že opravdu pro ty malé podnikatele, jak zde říkal pan Bláha, se toho mnoho nedělá. Až vlastně nyní v únoru jsme na hospodářském výboru vyzvali MPO, aby začalo pracovat na případových studiích, které vysvětlí právě těm malým, kteří mají těžší přístup k informacím, na jednoduchých a jasných příkladech, jak se jich GDPR dotkne a na co by se měli zaměřit v přípravě na ně.

Mohu pochválit Úřad pro ochranu osobních údajů, který, i když je samozřejmě daleko menší a má daleko menší kapacity, tak aspoň z toho, jak ho sledujeme, tak dělá, co může. I to vnitro, které dostalo tak nějak jako spíš za trest tuhle agendu a tak se s tím popasovává když už ne na výbornou, tak minimálně odhodlaně a ta práce za ním vidět je. Tak tady nebudu rozebírat, kdo za co může a kdo co neudělal, speciálně když pan ministr, jak už tady bylo řečeno, je tady pár měsíců.

Jediné, co si vlastně z celé přípravy na najetí na to GDPR berou podnikatelé, bere běžný obywatel, je právě ten strach. Strach z velkých pokut, strach z toho, že když něco nesplní, přijde nějaký úředník, který mu samozřejmě napálí nějakou likvidační pokutu. Bavím se se stovkami podnikatelů za poslední půlrok, protože s podnikateli dělám vlastně celou svoji praxi, a jejich dojem je takový. My si tady můžeme samozřejmě říkat, že víme, že budeme nějakým způsobem tlačit na ÚOOZ, nebo to dokonce dáme do toho zákona, že ty sankce nebudou na začátku likvidační a že budeme spíš doporučovat. Ale to tady víme my, to možná vědí úředníci, ale celkově občan to samozřejmě neví a vůbec to nemá ani kde zjistit. Zde, a právě díky tomu strachu, se samozřejmě daří velmi dobře těm často předraženým poradenským firmám, které právě ten strach a tu hrůzu nejen že vyvolávají, ale i využívají k tomu svému byznysu.

Myslím si podle různých propočtů, že minimálně stovky milionů korun byly utráceny malými, středními i velkými firmami za různá školení a audity. A to samozřejmě nepočítám ty tisíce a tisíce člověkohodin, kdy firmy na to dávají své zaměstnance, aby se tomu věnovali. a tak dále. Čili téměř všichni lidé ve státě, kterých se to GDPR nějakým způsobem týká a vnímají to, že se blíží, mají strach, mají nechuť, mají frustraci jak z vyplývaných peněz, tak i strach z těch potenciálních budoucích pokut.

My politici, a říkám to tak, že když jsme tu my jako Piráti noví, my jsme vlastně mohli to GDPR poslední dva roky představovat pozitivně. My jsme mohli ukazovat ty výhody, přínosy, které to GDPR bude mít. My jsme mohli dělat osvětu jak ve firmách, tak v organizacích. Mohli jsme všem občanům daleko víc ukazovat ty přínosy a hlavně dělat tu osvětu, proč je potřeba se o ty osobní údaje starat. A primárně proto, aby občané nebyli manipulováni nebo nebyla zneužívána jejich data. Ale tuto možnost jsme jednoduše proplývali. Ted' je mezi lidmi jednoznačným dojmem strach a nechuť k tomu GDPR. A přitom je to pozitivní věc, kterou jsme

mohli dlouhodobě propagovat, podporovat, prezentovat. Takže to, že teď budeme upravovat ten zákon tak, aby nebyl tak drsný, doufám, že to dopadne, že se nám to podaří domluvit, to je bohužel už ta druhá věc. My jsme měli primárně dělat tu první věc a to je pozitivní prezentace toho zákona. To, když to řeknu úplně zjednodušeně, aby ty firmy se vlastně... ne úplně těšily, ale pozitivně se připravovaly na to, že přijde nějaké nové nastavení, ony si ho jednou nastaví a pak se podle toho pojede a bude klid a má to svoje přínosy. To se bohužel neděje.

Takže já stejně jako kolegyně přede mnou apeluji na vládu, aby nějakým způsobem výrazně zapracovala, a nejen na vládu, ale i na kolegy poslance a další politiky, aby vláda výrazně zapracovala na té prezentaci. Chystá se kampaň na účtenkovku, byla kampaň na EET. A já to nekritizuji, chápu, že probíhala a že to bude probíhat. Má to nějakou myšlenku. Chci tím primárně říct, že to GDPR je daleko, daleko důležitější než účtenkovka, do které, teď jsem někde zaznamenal, že se má zainvestovat pět šest milionů do propagace. Tak vezměme desetkrát víc peněz a udělejme vysvětlovací obhajovací kampaň toho GDPR.

Plus samozřejmě i my všichni se bavme o tom, že to jsou ty přínosy, jaké to má přínosy, a ne jenom to, že jsou tam ta negativa a kdo za to může. Díky moc. (Slabý potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní mám opět s faktickou poznámkou pana poslance Bláhu. Dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Jiří Bláha: Já už slibuji, že nebudu chodit. Já jenom jsem se chtěl omluvit, že jsem asi zprznil čísla, i když jsou mou silnou stránkou. Ale bohužel tady v hlavě nebo tady u těch mikrofonů, přestože před nimi stojím od patnácti let vždycky při hudebních vystoupeních, tak se mi to vykouří všechno z hlavy a nejsem tak skvělý rétor. Takže upřesním ta čísla.

K 31. 12. 2016 bylo evidováno 3 mil. 645 tis. 647 živnostenských oprávnění. V tom roce 2016 bylo evidováno celkem 1 mil. 146 tis. 274 firem, z toho 1 mil. 144 417 právnických a fyzických osob s počtem 0 až 249 zaměstnanců. A z toho 881 tis. bylo pouze na živnostenský list. Takže těch 881 tis. firem z toho milionu zaměstnává lidi na živnostenský list. A tito lidé, jak jsem říkal, dost často nemají to vzdělání, aby těmto zákonům rozuměli, tak jak by měli. A samozřejmě pro ně to bude obrovský problém, jak zavádět. Proto říkám, pojďme jim pomoci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já také děkuji. A nyní prosím do rozpravy pana poslance Profanta.

Poslanec Ondřej Profant: Dobré dopoledne. Debata o implementaci GDPR je složitá. I zde zazněly jistě nepravdy a nepřesnosti. Myslím si, že někteří mají problém rozlišovat mezi samotným nařízením, které je přímo aplikovatelné, jak jistě všichni víte, a směrnici, která se implementuje v českém právním řádu.

Nicméně je jasné, že tyto zmatky vznikly opravdu ostudným selháním minulé, ale i současné vlády, protože i samotní úředníci z Ministerstva vnitra mi potvrdili, že ty

implementační zákony byly připraveny před rokem, ale prostě nebyla politická vůle je předložit, což je opravdu otřesné. To je ten problém, který postihuje naše občany a samosprávy. Proč se toho bojí? No protože to nebyl ten konkrétní zákon, který by jim jasně řekl co ano, co ne. Popřípadě ten Úřad pro ochranu osobních údajů nemohl činit závazná stanoviska atd., protože samozřejmě on je podřízen zákonu. A tohle je opravdu hrozný problém. A je mi velmi líto, že neprošel ani přes grémium návrh kolegy Michálka, abychom už tyto zákony probírali aspoň na minulých schůzích, aby byla aspoň teoretická šance do platnosti nařízení nebo účinnosti nařízení mít v platnosti něco, i když já si myslím, že to ještě stejně bude delší kvůli Senátu atd., a složitě rozpravě na výborech.

Myslím, že názor pirátské strany už tu několikrát zazněl, ale také si ho dovolím shrnout. My vítáme celoevropský rámec ochrany osobních údajů, protože ochrana osobních údajů, to není opravdu nějaký byrokratický výmysl. Prokazatelně se údaje přeprodávají, a to včetně tak citlivých údajů, jako je zdravotní stav apod., a to teď nemyslím, že by zpřístupňovali tyto údaje lékaři, ale prostě analytické nástroje jsou dneska mnohdy schopnější než naše zdravotnictví. A to samozřejmě musíme reflektovat. Tohleto je prostě problém. A máme v Listině základních práv a svobod právo na soukromí. Čili určitě je potřeba tyto zákony pustit do prvního čtení a v druhém čtení budeme mít nějaké pozměňovací návrhy.

Ještě bych se chtěl zastavit u praxe. My se jí samozřejmě také bojíme, jelikož nejsou zákony, nejsou závazné výklady. A jelikož nejsou závazné výklady, tak nevíme. Ale osobně si myslím, že tento strach je relativně neopodstatněný. Sám jsem uspořádal seminář pro samosprávy, kde jsme si jasně řekli, že oni vlastně všechno dělají ze zákonného pověření, takže nemusí shánět žádné další souhlasy, nemusí moc řešit tu agendu. Oni většinou takovou agendu nemají. A pokud ji mají, tak by se měli zamyslet, jestli ji opravdu chtějí mít. Anebo jsou to případy těch největších samospráv apod.

A ještě vlastně se zcela jasně ukázalo, že tu máme zákon platný již od roku 2000, zákon 101 o ochraně osobních údajů, který je viditelně našimi úřady víceméně ignorován, protože jinak by se nemohly pozastavovat nad GDPR, protože to jim příliš nových věcí nepřináší, což je samozřejmě problém vymahatelnosti práva. A je mi líto, že naše veřejná správa tento zákon takto ostudně ignorovala. Pak je potřeba říci, že velká část té praxe, toho, jaké reálně budou pokuty atd., spadá samozřejmě na ta rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů, případně soudů. Ale že všechny samozřejmě incidenty se hodnotí na principu proporcionality, na principu toho, jestli opravdu to bylo závažné, nebo ne. Opravdu si myslím, že někdo, kdo provozuje šachový kroužek a vede si e-maily členů, se nemusí bát, pokud vysloveně ty e-maily bez souhlasu nezveřejňuje. To nařízení je zcela jasně koncipováno tak, aby byla možnost zasáhnout ty velké hráče, kteří opravdu tvrdě přeprodávají velká data, aktivně je získávají. U těch malých nastaví jistá pravidla té praxe, toho, že opravdu když mám osobní údaje, tak s nimi zacházím s náležitou péčí, že hesla v databázích hešuju, že nenechávám papíry s rodnými čísly někde se povalovat na stole a podobně. To jsou opravdu věci, které bychom se měli naučit, že jsou běžné. A jsem rád, že tu mohou...

Dále je třeba říct, že ten tolik obávaný písemný souhlas, kde jsem slyšel, jak se obce bojí, kde vezmou písemný souhlas svých občanů apod., tak podle výkladu pracovní skupiny i samotného nařízení je písemný souhlas až poslední možnost. Je to ten moment, kdy vy sbíráte nějaká data, která z jiného právního titulu nepotřebujete. Nicméně pro spoustu užití jsou tu ty jiné právní tituly. U veřejné správy zcela jasně ty zákonné. Prostě je jasné, že když vydáváte občanky, tak máme jména svých občanů. To není žádná diskuse a nemusíte kvůli tomu shánět písemný souhlas vedle samotného formuláře, což si opravdu... jsem se setkal na obcích, že si mysleli. Takže asi největší problém je zamyslet se, jestli ta osobní data opravdu potřebuji, v jakém rozsahu je potřebuji atd.

Ještě bych rád zmínil, s čím konkrétně nesouhlasíme a co budeme navrhopvat změnit ve druhém čtení. Je to primárně celá změna zákona 106, kterou považujeme za zcela neopodstatněnou v souvislosti s GDPR, a dále nesouhlasíme s hranicí tzv. internetové plnoletosti, protože patnáct let je podle nás absolutně zbytečné. Třináct let asi není náš ideál, ale jsme ochotni se s touto hranicí smířit a ani nám nic jiného nezbyývá, to nám jasně říká legislativa Evropské unie. Ale těch patnáct let, to už je opravdu problém jak pro uživatele internetu, tak pro jejich rodiče, tak pro podnikatele, kteří to musí administrovat. Je to zbytečné a budeme tedy navrhopvat snížení této věkové hranice.

A ještě ke konkrétní implementaci. Rád bych poděkoval Ministerstvu vnitra, že se tam dostala ta pasáž, že konkrétní incidenty se posuzují proporcionálně a že lze neuložit pokutu. Opět tolik k strachu. Úřad pro ochranu osobních údajů opravdu může mít tu mentorující roli, a pokud nedojde k závažnému úmyslnému poškození, tak prostě dané drobné firmě, živnostníkovi, obci vysvětlí, kde pochybil, a nemusí mu žádnou pokutu ukládat. Víme i z praxe, že pokuty ani dnes neukládá na maximální hranici, takže opravdu si myslím, že obavy, které se tady šíří, jsou mnohdy velmi nepodložené.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré poledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Děkuji panu poslanci Profantovi. Pokračovat budeme vystoupením paní poslankyně Věry Adámkové, připraví se paní poslankyně Kateřina Valachová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, díky tomu, že už jsme vyslechli několik příspěvků, bude můj příspěvek výrazně kratší, protože nebudu opakovat všechny ty problémy, které zde už byly řečeny, ale zaměřím se na jeden problém, který je mi vlastní, a to je problém ve zdravotnictví.

Musíme vzít v potaz, že sdílení informací je sine qua non pro zdravotnickou péči. Nemůžeme pacienta neustále nechat vyšetřovat znovu a znovu, protože tolik krve on ani nemá, co bychom si mohli vymyslet. Na druhou stranu máme ve většině případů, co zde sedíme, velké zkušenosti s mezinárodními multicentrickými studiemi, kde o ochraně dat je to ve velmi důležité míře, a je třeba si uvědomit, že u těchto studií se uchovává papírová forma třeba po dobu 30 i 50 let a je to běžné u těch mezinárodních

smluv, protože se nespolehnají pouze tedy na digitální podobu záznamu, což, pravda, může být někdy vulnerabilní složkou. Kdybychom neudělali pořádně to, co se nám zde tedy ukládá, to je projednat velmi řádně celou tu problematiku GDPR, uvědomte si, že by mohly být ohroženy mezinárodní výzkumné projekty, které nejenom že šetří velké peníze naší republice, to pomímám, o tom jistě bude další příspěvek, ale to, co je v hlavní řadě, že naši pacienti a my se dostáváme opravdu k top léčbě ve světě. Jsou to léky, které třeba ještě sedm deset let nebude možné předepsat, a my už s nimi máme zkušenosti a umíme s nimi pracovat. A o těch informacích a ochraně osobních dat, to tam opět je. Takže je to problematika, která je trošku specifická, ale nemůžeme ji pominout.

Další věcí je sdílení dat u psychiatrické péče, které je velmi specifické. Budeme o tom ještě jednat. V současné době i pacient, který bude tři čtvrtě roku hospitalizován na uzavřeném oddělení, vám přinese pouze zprávu, že tam byl, není o tom nic jiného. Takže byť se to zdá okrajové, tak i ten problém kompletních informací musí být řádně prodiskutován.

Další věcí, ke které se dostáváme u mezinárodních vědeckých studií, je to, že zadavatelem té studie je nadnárodní firma, není to česká firma ve velké většině případů, takže my se musíme dostat do souladu i s tím právem mezinárodním, tak jak to tyto smlouvy přikazují. Takže velmi prosím potom, věnujme tomu velkou pozornost, abychom náhodou neudělali vylítní dítěte, s vaničkou i to dítě, anebo naopak na něco zapomněli. My to v každém případě budeme samozřejmě dále sledovat a budeme k tomu mít připomínky.

Čili terén zatím v tomto směru ve zdravotnictví nemá samozřejmě informace, je znejistěn, protože by mohlo dojít k tomu, že bude poměrně velký problém v poskytování nejenom běžné péče, ale i té výzkumné péče, na které my si opravdu velmi zakládáme, a jsme rádi, že můžeme být součástí těchto výzkumných týmů. V případě, že skutečně k tomu dojde, tak potom výbor pro zdravotnictví se hlásí k tomu, aby byl dalším výborem k projednání těchto sněmovních tisků. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Věře Adámkové. Nyní vystoupí paní poslankyně Kateřina Valachová, připraví se pan poslanec Rostislav Vyzula. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěla bych jenom tlumočit stručné stanovisko klubu sociální demokracie. Podpoříme průchod tohoto návrhu zákona do druhého čtení, nicméně máme za to, že i s ohledem na rozpravu, která probíhá, bude namístě dodržet minimálně dobu pro jednání 60 dnů. A chtěli bychom také případně navrhnout, aby vznikl detailní harmonogram toho, jakým způsobem budou jednotlivé náměty k úpravě návrhu zákona projednávány, s tím, že budeme mít zájem o prosazení vícero změn směrem k výjimkám. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Kateřině Valachové. Nyní pan poslanec Rostislav Vyzula, připraví se pan poslanec Válek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, dobré dopoledne, pane předsedající, dámy a pánové. Než jsem se dostal ke slovu, tak už v podstatě ten problém tady byl naznačen a týká se to zdravotnictví. Pokud bychom totiž... Ani bych nevystupoval, kdyby tady nedošlo k toho zamítnutí projednávání v prvním čtení, poněvadž pak bych se obrátil na Senát, kde bychom to mohli ještě napravit, a to problematiku klinického výzkumu ve zdravotnictví. Opravdu je to závažná věc. Já bych rád potom spolupracoval jak s Ministerstvem vnitra, tak s Ministerstvem zdravotnictví, kde bychom udělali pozměňovací návrh v tom stylu, kdy klinické studie budou také umožněny pro naše pacienty. Je to např. v oblasti práva na přístup k osobním údajům, práva na opravu osobních údajů, práva na omezení zpracování osobních údajů, práva vznést námitku. Je to několik záležitostí, které se zdají být jakoby banální, ale nejsou, poněvadž to zdravotnictví by jinak přišlo o obrovské prostředky.

Uvědomme si jednu věc, že Německo má takovéto úpravy provedené, že je to Rakousko, Švédsko, Finsko a další země. A pokud vznikne takzvaná multicentrická randomizovaná studie, kterou dneska podávají do republiky jenom velké farmaceutické konglomeráty, tak tím dělají vlastně pro zdravotnictví dvě věci. Jedna je, ta je myslím nejdůležitější, že naši pacienti mají k dispozici novou léčbu, ke které by se jinak nedostali. A druhá věc je, že celý ten výzkum financují, což stojí obrovské peníze. Uvedu jeden příklad. Na našem onkologickém ústavu v Brně to ročně činí 200 mil. korun, které vlastně šetříme zdravotním pojišťovnám. Pacienti jsou plně kryti z toho klientského výzkumu. Když si uvědomíme, kolik ale zdravotnických zařízení máme, špičkových zařízení, kde jsou tyto klinické studie dnes k dispozici, tak si musíme uvědomit, že pokud nebudeme mít nějakou pojistku na ochranu dat našich pacientů pro klinické studie, tak nebudeme muset ty studie dostávat a v rámci celé republiky to mohou být miliardy. Já nevím, kolik to přesně je, ale mohou to být miliardy, které šetříme zdravotním pojišťovnám. Ale není to opravdu otázka jenom financí, je to i otázka přístupu k pacientům a k tomu, že oni vlastně budou mít možnost se setkat s tou nejmodernější léčbou, která v současné době existuje.

Takže to je jenom taková připomínka toho, rád bych na tom potom spolupracoval, mám to už v podstatě připraveno, ale měli bychom to ve druhém čtení nebo ve výboru pak uvést, schválit si nebo si to prodiskutovat. To je všechno. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Rostislavu Vyzulovi. Diskutovat bude pan poslanec Vlastimil Válek, připraví se pan poslanec Munzar. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já budu pokračovat v tom, co říkali mí předřečníci, že už všechno bylo řečeno, že bych měl být krátký. Já jsem zvažoval, že naopak řeknu, že budu mluvit dlouho, abych vás trošku zarazil. Nicméně se pokusím nemluvit dlouho.

Chtěl bych říct tři věci. Ta první, co mě naprosto fascinuje, že existuje nějaká směrnice, evropská směrnice, která má jasně danou část, která z mého pohledu by se měla jenom přeložit do češtiny a zveřejnit, a pak část, která je variabilní a o které bychom měli intenzivně diskutovat. Já jsem se fakt poctivě snažil originál té směrnice přečíst, originál GDPR na webových stránkách EU nastudovat, byť je to stránek neskutečně mnoho. A fascinuje mě, jak se to liší od toho materiálu, který bychom měli schvalovat. A jak je tam spousta věcí navíc, v tom našem materiálu. Úplně nevím proč a z jakých důvodů.

Druhá věc, která tady také zazněla, a já bych ji jaksi zdůraznil na příkladě. My všichni víme, že po dálnici se jezdí maximální rychlostí 130 km, a všichni víme, že kdo to zkusí, je sebevrah. Protože ta auta, která tam jezdí daleko rychleji, ho zlikvidují, zničí a převálcují. A teď najednou zjišťujeme, že se fakt, opravdu na fěrovku, bude muset těch 130 jezdit. A takto já vnímám GDPR.

Chtěl bych říct konkrétní příklad, proč si myslím, že opravdu je potřeba tu směrnici implementovat v rozumné míře, v té, která je nutná, o všem co je navíc, diskutovat velmi intenzivně ve výborech, a byl bych velmi rád, aby diskuse ve výborech byla tak dlouhá, jak nejdéle to bude možné. Podporuji to, co navrhla paní profesorka Zemánková – Adámková, pardon, paní profesorko –, abychom to probírali ve zdravotnickém výboru. A řeknu vám důvod.

Toto je můj mobil. (Ukazuje.) Já na tom mobilu mám program na prohlížení snímků, protože jsem radiolog. Kdybych si kohokoliv z vás tady v této místnosti vybral a zjistil jeho jméno, příjmení a datum narození, tak si obvolám velmi jednoduše deset nemocnic v republice a v podstatě až na pár výjimek zjistím jeho data. Pošlou mi je do toho mobilu. Já se představím, nikdo neví, že jsem to já, a ta data budu mít v mobilu, prohlédnu si vaše snímky, prohlédnu si v podstatě cokoliv. Je pár nemocnic v republice – a to se nesmí, to podle současné legislativy nejde – je pár nemocnic, kam když zavolám, tak řeknou: nezlobte se, pane profesore, my vám ty snímky nepošleme, protože pokud chcete poslat snímky, tak buď si tam musíte jako pacient zajít sám a požádat, nebo váš ošetřující doktor musí poslat žádost. Ale drtivá většina nemocnic to takhle neřeší. Drtivá většina nemocnic – v drtivé většině nemocnic toto zajišťuje řadový TH pracovník, zdravotní sestra, laborant, inženýr na centru informatiky, vůbec neřeší, kdo ty snímky chce, vůbec neřeší, na co je chce. Pouze je pošle z nemocnice A do nemocnice B. Takto jsou propojeny dvěma systémy všechny nemocnice v České a Slovenské republice.

Pokud mám přístup do nějakého informačního systému kterékoliv z nemocnic, dostanu se k obrazové dokumentaci a k řadě dat jakéhokoliv pacienta v České republice, aniž by to ten pacient věděl. Byť to podle současné legislativy není možné. A GDPR je jedna z cest, jak tyto věci dát do pořádku, jak věci, které se opravdu vždycky měly dodržovat, například to, že zprávy bych měl posílat pacientovi a ne jen tak náhodně komukoliv kamkoliv, že bych měl informace o osobních datech nemocného posílat opravdu tomu nemocnému, jeho ošetřujícímu doktorovi nebo tomu, komu je ten pacient souhlasí vydat, tak to by konečně mohlo být dodržováno, v řadě věcí by se mohl udělat pořádek. Mě nesmírně mrzí, že my místo abychom toto, nebo naši předchůdci v parlamentu dva tři roky řešili, diskutovali o tom, vymysleli, jak to co nejužitečněji využít pro občany naší republiky, jak co nejužitečněji upravit

legislativu, tak teď, ne za pět minut dvanáct, ne pět minut po dvanácté, ale dva roky po dvanácté, teprve zahájujeme diskusi o tom, co je obsahem GDPR, jak to nejlépe implementovat do legislativy, a teprve začneme debatovat ve výborech, co s tím a jak dál. To si myslím, že je smutné a nesvědčí to o řekněme dobré známce pro ty, co tento materiál měli implementovat a připravit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Válkovi. Nyní pan poslanec Vojtěch Munzar, připraví se pan poslanec Patrik Nacher. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych na chvíli soustředil vaši pozornost ke skutečnosti, že problematiku GDPR již projednával na svém jednání hospodářský výbor, který k tomu kromě jiného přijal následující usnesení, a to už v únoru tohoto roku, že hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky vyjadřuje znepokojení nad implementací GDPR v České republice a považuje stav přípravy implementace GDPR za nedostatečný. My se totiž můžeme oprávněně ptát, jaká byla role předchozí politické reprezentace, předchozí vlády, kdo vůbec o tom jednal, a jednal vůbec někdo, řekněme, na ministerské úrovni v Bruselu kromě úředníků o tom, že by to nemuselo být nařízení, že by to mohla být směrnice. Protože samozřejmě nařízení vstupuje do našeho práva s jinými termíny, s jinými definicemi, tak jak o tom mluvil pan zpravodaj Benda.

Mě fascinuje, že nemáme u tohoto nařízení vyhodnocení dopadů této regulace do podnikatelského prostředí, veřejného sektoru apod. Přijímáme něco pokorně z Bruselu a ani si neuděláme vyhodnocení ekonomických a dalších dopadů. Já jsem přesvědčen o tom, že i když je to nařízení přijaté na bruselské úrovni, tak český stát má i v těchto oprávněných případech znát dopředu dopady podobných regulací na našem území a pro naše občany.

Já bych chtěl navázat na pana poslance Bláhu, který zde mluvil o Podnikatelské radě, která včera při Ministerstvu průmyslu a obchodu projednávala GDPR. Mě zaujalo, že je měsíc do implementace, respektive do platnosti nařízení na našem území, a teď ocituji připomínky a problémy z prezentace Hospodářské komory, mě překvapuje, že podnikatelé ještě dnes říkají, že by uvítali metodické pokyny pro zavedení GDPR. Máme měsíc do platnosti nařízení a stále nemají podnikatelé metodické pokyny!

Druhý bod. Podnikatelé stále nevědí, jaké opatření zavést v souvislosti s GDPR. Informovanost je skutečně mizivá, i když stav se mnohdy zlepšuje, přesto se začalo pozdě. Někteří podnikatelé se stále mylně domnívají, že se na ně GDPR nevztahuje. A podnikatelé si zejména stěžují na drahou administrativu spojenou s GDPR. Podle informací z průzkumu Asociace malých a středních podnikatelů a živnostníků vyplývá, že dvě třetiny malých a středních firem pracují s cizími daty. To znamená, že toto nařízení a aplikační zákony, které tady budeme schvalovat, se budou týkat mimořádného množství podnikatelů. Všichni asi chápeme, že původní ideou nařízení

je snaha zabránit, aby se obchodovalo s našimi osobními daty, ale podle mého názoru byla zvolena zase metoda typu kombajnu, která postihuje všechny, i drobné živnostníky, a zvyšuje jim administrativu. (Neustálý hluk v sále.)

Obávám se, abychom při praktické aplikaci nebyli tady v Čechách a na Moravě opět papežštější než papež. Místo toho, abychom v Evropě používali osvětlu zejména mezi mladými lidmi o tom, že osobní data jsou cenná a měli bychom k nim takto přistupovat a přirozeně je chránit, místo toho, abychom vedli společnost přirozeně k účtům k osobním informacím toho druhého –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás na chvilku přeruším a požádám sněmovnu o klid, abyste mohl v pořádku přednést svůj příspěvek, protože hladina hluku je tady velmi vysoká. Děkuji. Pokračujte, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Tak místo toho, abychom vedli společnost přirozeně k účtům k osobním datům, tak je to nahrazováno, tato osvěta je nahrazována technickými opatřeními, která, obávám se, ve finále mezi lidmi povedou k pejorativnímu přístupu k ochraně osobních dat, protože to bude obtěžovat zejména ty malé a drobné podnikatele. Takže se obávám, aby se to neminulo účinkem.

Co s tím? Je to nařízení, které začne brzo platit. Já souhlasím s tezí pana zpravodaje Bendy, že Úřad pro ochranu osobních údajů by měl být primárně ten, který radí podnikatelům, jak naplnit požadavky GDPR, a nikoli ten, který primárně sankcionuje. Z toho druhého přístupu já osobně sdílím obavy, které má také soukromý sektor. Měli bychom hledat všechny možnosti, jak tyto dopady pro další činnost zmírnit.

Ale protože GDPR se týká podnikatelského prostředí, chci navrhnout v podrobné rozpravě, aby návrh zákona byl přikázán k projednání i hospodářskému výboru. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vojtěchu Munzarovi. Nyní se ujme slova pan poslanec Patrik Nacher, připraví se k vystoupení ještě jednou paní poslankyně Kateřina Valachová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, vážený pane předsedající, pěkné odpoledne už. Jako eurorealista bych se asi proměnil v euroskeptika. Myslím si, že na začátku byl dobrý záměr. Teď se bavíme o spamech, o tom, jakým způsobem jsme atakováni z různých stran. Na straně druhé se to v důsledku může proměnit ve velké problémy, omezení či ohrožení, dokonce si myslím fungování některých institucí a spolků. Tady můj kolega předřečník mluvil o variantě, nebo o principu kombajnu. Já bych použil něco jiného.

Na tom systému samotném mi vadí to nerozlišování mezi institucemi, které mají postavenou svoji činnost na sběru osobních dat od těch ostatních. To jsou právě všichni ti drobní podnikatelé, spolky, prostě všichni, co pracují, sportovní kluby a podobně. Na straně druhé tady v ČR jako vždy vznikají určité mýty, nafukuje se to a toho

využívají různí podnikavci, kteří za dvacet třicet tisíc nabízejí svoje školení, a ti ostatní ve strachu si samozřejmě tohleto objednávají. To mně přijde jako klasická kombinace, to znamená, něco se vymyslí v EU, musí se to implementovat. Otázka je, říkám, na začátku byl dobrý záměr, ale ten detail už může poškodit na straně druhé. Často my tím, že chceme být papežštější než sám papež, vystrašíme potom celou společnost.

Já bych se rád věnoval zejména části, která se týká novinářské, umělecké a vědecké činnosti, to jsou paragrafy 16 a 21. Podle mého názoru ten návrh zákona dostatečně nepřináší výjimky z GDPR právě pro novinářskou a zejména akademickou činnost. Vychází z konceptu kazuistických výjimek, to si myslím, že je podstatné, a bohužel nepracuje s testem proporcionality, s čímž české právo pracuje.

Jsem rád, naštěstí tedy GDPR předpokládá právě pro účely pro novinářskou a uměleckou a vědeckou činnost, že každý stát bude mít nějaké výjimky, a to z toho důvodu, že každý členský stát má specifické národní formy, jak se popisuje svoboda projevu a právo na šíření informací. V momentě, kdyby to bylo přijato tak, jak je to teď – a já jenom připomínám, že tu kazuistickou formu implementovalo takto jenom Slovensko – v momentě, kdyby se to přijalo tak, jak je to teď, tak předvídám různá omezení, která by v důsledku mohla například omezit natáčení na veřejných místech, při sportovních zápasech, omezení zpravodajství při různých manifestacích, demonstracích, protože by vlastně každý účastník, který by tam byl zabrán, měl právo, byla by povinnost se ho zeptat na jeho souhlas. Ale myslím si, že to jde ještě dál, že osobní údaje z tohoto úhlu pohledu je i řekněme jaksi přístupnost k nějakému náboženství, takže by mohly být omezeny reportáže či dokumenty mapující život národnostních menšin či náboženských obcí. Já potom ve druhém čtení tady uvedu pár vizuálních příkladů, když se mi to podaří.

Proto si dovoluji v této rozpravě navrhnout, aby tento zákon byl přikázán i do volebního výboru, abychom tam všechny tyhle věci mohli probrat. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Patriku Nacherovi. Nyní vystoupení paní kolegyně Kateřiny Valachové. Ta je zatím poslední přihlášená do rozpravy. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych vás jenom chtěla seznámit se stanoviskem, doporučením stálé komise pro Ústavu ČR k podnětu předsedy Ústavního soudu Pavla Rychetského. Číním tak v tento okamžik jenom proto, že se domnívám, že to je důvod, nebo jeden z dalších důvodů pro to, aby tento návrh zákona nebyl projednáván v takzvaném zkráceném režimu, v takzvané devadesátce.

Stálá komise se seznámila s výhradami Ústavního soudu k této novele a podpořila toto usnesení: Stálá komise nedoporučuje Poslanecké sněmovně schválit změnu zákona o Ústavním soudu v souvislosti s takzvaným provedením směrnice GDPR. Pokládá ji za nepřípustný zásah do kompetencí Ústavního soudu v oblasti kontroly ústavnosti právních norem.

Podotýkám, že stálá komise nemá ambici tento návrh zákona projednávat, nicméně pokládala za nutné se vyjádřit ke stanovisku Ústavního soudu a ohradit se směrem k zásahům do Ústavního soudu tak, jak se usnesla. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Kateřině Valachové. Ta byla poslední přihlášená do rozpravy. A já se ptám, kdo se hlásí do rozpravy z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Budeme se tedy zabývat závěrečnými slovy. Jestli pan ministr má zájem o závěrečné slovo? Ano? Pan zpravodaj? Nestihne. Tak jestli nemáte zájem zásadně nebo jenom krátce, tak jistě stihneme do půl. Pan zpravodaj.

Poslanec Marek Benda: Já se omlouvám, já se přihlásím. Pan ministr má zájem o závěrečné slovo, těch věcí tady zaznělo hodně a chtěl na ně nějakým způsobem reagovat. Návrhů bude vícero a stejně máme ještě ten doprovodný zákon. Podle mého názoru v tuto chvíli máme jedinou možnost, a to rozhodnout se hned, jestli pokračujeme odpoledne. Proto jsem šel za předkladatelem dalšího návrhu zákona panem Václavem Klausem mladším, který se teď domlouvá s ministrem školství, jestli by byla ochota, že bychom přerušili tento bod do začátku po poledni, a tím pádem bychom posunuli školský zákon řekněme o půl hodiny a dodělali bychom to. Jestli tady pan ministr může být odpoledne, anebo to uděláme po školském zákoně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, já rozumím tomu. Já rozumím tomu, že za tři minuty asi pravděpodobně by se pan ministr nevypořádal s připomínkami z diskuse, byla široká.

Máme tady procedurální návrh, který ovšem z pohledu jednacího řádu musíme nechat hlasovat, protože na 14.30 hodin je školský zákon. To znamená, je varianta, že bychom tímto přerušeným bodem pokračovali po 14.30 a po skončení tohoto bodu a po bodu 38 bychom pokračovali školským zákonem. Jestli nic nenamítáte, musíme dát hlasovat dvakrát. Za prvé, že je tady situace, kdy je možné v období mimo 9.00 až 9.30 hodin hlasovat o změně pořadu schůze. A když s tím budete souhlasit jako Poslanecká sněmovna, tak tento návrh nechám odhlasovat.

Pokud nikdo nic nenamítá proti postupu předsedajícího, nechám nejdříve hlasovat, že nastaly podmínky, kdy je možné změnit pořad schůze i mimo dohodnutý čas podle jednacího řádu.

Rozhodneme v hlasování číslo 87, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro to, abychom se vyslovili pro takovou podmínku. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 87, z přítomných 170 pro 153, proti nikdo. Poslanecká sněmovna souhlasí s tím, že nastala podmínka, kdy je možné změnit pořad schůze s hlasováním v průběhu projednávání.

Procedurálně tedy navrhuji na základě návrhu zpravodaje k tomuto tisku budeme hlasovat o tom, že tento bod přerušíme a budeme pokračovat ve 14.30 a ten pevně zařazený bod, školský zákon, bude po bodech 37 a 38.

Rozhodneme v hlasování číslo 88, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro tento procedurální postup. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 88, z přítomných 173 pro 158, proti nikdo. Změnili jsme tedy pořad schůze tak, že přerušujeme bod 37 a bod 37 a 38 dokončíme ve 14.30, a poté tedy budeme dál postupovat podle schváleného pořadu schůze školským zákonem. Přerušuji bod číslo 37.

Je 12.30 a budeme se tedy zabývat podle schváleného pořadu schůze volebními body. Pan předseda volební komise je přítomen, takže ho mohu pozvat k pultu, abychom začali jednotlivé volební body. Předseda volební komise Martin Kolovratník. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Přeji dobré odpoledne, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové. Jsou připraveny v tomto bloku volebních bodů celkem čtyři body a tentokrát ani jeden z nich nebude aklamací, všechny budeme rozhodovat tajnou volbou ve Státních aktech.

První bod je

56.

Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie

V tomto případě pracujeme s usnesením volební komise č. 53 z 27. února, s jeho třetí částí. Velmi stručně připomenou, že na minulé schůzi Poslanecké sněmovny 21. března k tomuto tématu už proběhly dvě volby. Bylo to doplňování za místa členů, kteří předtím na své funkce rezignovali, a zvolili jsme pana Petra Vítka a pana Viktora Tauše.

Dnes do Státního fondu kinematografie budeme volit tři členy nové na plně dlouhé funkční období, tedy na tři roky. Jsou to noví kandidáti za uvolněná místa, která se tam uvolnila 5. dubna.

Na volebním lístku v souladu s tím, co navrhl pan ministr kultury Ilja Šmíd, protože v tomto případě Sněmovně návrhy podává ministr kultury, budete mít celkem šest kandidátů, paní Helenu Bendovou, která na kultuře obdržela 7 nominací, Ivanu Hejličkovou, 8 nominací, Jaromíra Kallistu, 6 nominací, Tomáše Škrdlanta, 2 nominace, Martu Švecovou, 4 a Daniela Tučka, 5 nominací.

Pan ministr je přítomen, pokud někdo z vás bude chtít krátký komentář k těm kandidátům. Každopádně všechny životopisy a všechny údaje už byly na poslanecké kluby rozeslány a já tady pouze velmi krátce okomentuji to, že oproti usnesení 53 v té třetí části v tom seznamu na volebním lístku už nebude pan Viktor Tauš, protože ten byl právě zvolen, jak jsem řekl před chvílí, v předchozí volbě 21. března.

Nyní prosím, pane předsedající, abyste otevřel rozpravu ke kandidátce. V tomto případě zvláštní zákon nestanoví způsob volby, ale volební komise standardně navrhuje volbu tajnou, tedy dvoukolovou.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, já rozpravu neotevřu, protože rozprava byla k tomuto bodu ukončena, protože volíme už poněkoli káté. A připomínám, že Poslanecká sněmovna se tím zabývala na 7. schůzi, kdy proběhla první a druhá volba a jsou v usnesení vaší komise.

Já tedy přeruším bod číslo 56 a otevřu bod

57.

**Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny
pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů**

Na lavice vám bylo rozdáno usnesení volební komise č. 68 ze 17. dubna letošního roku. Pane předsedo, teď máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Já myslím, že i v tomto bodě své slovo můžu omezit na minimum, protože je to bod, který jsme diskutovali velmi dlouze jak na plénu Sněmovny, tak i v médiích. V tomto případě, tedy u předsedy stálé komise pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů, máme za sebou de facto čtyři pokusy, tedy dvě volby vždy po dvou kolech. Po tom vývoji, který zde byl na začátku března, nakonec to místo zůstalo neobsazené a volební komise po dohodě s poslaneckými kluby vyhlásila novou lhůtu na návrhy. Tu lhůtu jsme ještě posunuli až do tohoto týdne do 16. dubna, tak aby mezi zástupci politických frakcí mohlo dojít k určitým jednáním a dohodám o průběhu této volby.

Takže ta lhůta byla do 16. dubna do pondělí do 12 hodin a já v tuto chvíli konstatuji v souladu s usnesením č. 68 volební komise, že jsme obdrželi tři nominace. První z klubu Piráti pan poslanec Mikuláš Ferjenčík, druhá, nominace ODS Zuzana Majerová Zahradníková, a třetí nominace z hnutí ANO pan poslanec Jiří Mašek.

Nyní prosím, pane předsedající, abyste otevřel rozpravu k navrženým kandidátům. A jenom připomenu, že o návrhu na tajné hlasování se nehlasuje, protože v tomto případě vycházíme z jednacího řádu Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Otevírám rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku, ale využiji toho, že konstatuji omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny, a to od 14.30 do 16.30 se omlouvá pan Petr Beitzl, od 18 do 19 hodin pan poslanec Robert Králíček z pracovních důvodů a pan ministr zdravotnictví ruší omluvu na dnešní den.

Protože se nikdo do rozpravy nepřihlásil, rozpravu končím.

Přerušuji bod číslo 57 a otevírám bod

58.

Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení

Na lavici máte usnesení volební komise č. 62 z 28. března letošního roku. A tady vás žádám, pane předsedo volební komise, o slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. V Dozorčí radě Státního fondu rozvoje bydlení skončilo funkční období 26. března panu Milanu Grmelovi, takže je zde jedno místo neobsazeno. Volební komise vyhlásila novou lhůtu do 28. března a přijala usnesení per rollam č. 62, se kterým vás seznámím.

V usnesení pověřuje předsedu volební komise, aby vás seznámil s těmito návrhy kandidátů na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení: Milan Grmela, navržen hnutím ANO, Jan Hrnčář, navržen SPD, a Pavel Šotola, navržen klubem KDU-ČSL. Zvláštní zákon způsob volby nestanoví. Volební komise tedy navrhuje volbu tajnou dvoukolovou. Za třetí, zvolenému členovi započne jeho čtyřleté funkční období dnem volby. Konec usnesení.

A já nyní prosím, pane předsedající, abyste i tady otevřel rozpravu k navrženým kandidátům, případně ke způsobu volby, a poté poprosím o hlasování na tajnou volbu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji. Otevírám rozpravu. Konstatuji, že do ní nemám žádnou písemnou přihlášku, nikdo se z místa nehlásí. Rozpravu končím.

Rozhodneme v hlasování o způsobu volby – návrh na tajnou volbu volební komise předložila.

Rozhodneme v hlasování číslo 89, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro tajnou volbu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 89, z přítomných 174 pro 135, proti 9. Návrh byl přijat.

A já přerušuji bod číslo 58 a otevírám bod

59.

Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury

Máte na svých lavicích rozdáno usnesení volební komise č. 61 z 28. března letošního roku. Pane předsedo volební komise, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Ve Státním fondu dopravní infrastruktury je dozorčí rada pětičlenná. Jedno místo se uvolnilo 15. ledna, kdy na svou funkci rezignoval člen dozorčí rady pan Pavel Šustr, byl to nominant KDU-ČSL. A za krátké období 7. května skončí funkční období prakticky celé dozorčí radě, tedy Pavlu Hojdovi, Martinu Kolovratníkovi, mně osobně a Cyrilu Zapletalovi, o týden později 14. května poslednímu členovi panu Stanislavu Pflégerovi. Proto jsme

vyhlásili novou lhůtu na nové nominace na celou tuto dozorčí radu na všech pět členů, tak aby byla usnášeníschopná a mohla nadále pracovat.

Po dohodě na volební komisi jsme do usnesení 61, které máte k dispozici, navrhli, že to funkční období v případě zvolení započne až dnem 15. května, tak aby práce těch orgánů, nebo nově zvoleného orgánu plynule navázala po ukončení funkčního období v tom předchozím obsazení. To vše je obsaženo v usnesení číslo 61 volební komise z 28. března.

V souladu s usnesením vás seznámím ještě s navrženými kandidáty v abecedním pořadí. Jsou to pan Ivan Fencel, navržen SPD, Pavel Hojda, KSČM, Martin Kolovratník – to jsem já osobně – za ANO, pan Pavol Kováčik, také hnutí ANO – tady chci zopakovat, je to shoda jmen, není to pan kolega poslanec Pavel Kováčik, ale je to jiná osoba, jak jste mohli vidět ze životopisu a podkladů, které poslanecké kluby obdržely – pan Michal Kučera, navržen TOP 09, Stanislav Pfléger hnutím ANO, Miloslava Pošvářová, Piráti, ODS navrhuje Zbyňka Stanjuru, KDU-ČSL pana Antonína Tesaříka a sociální demokracie Cyrila Zapletala. Za druhé, v usnesení tak jako vždy konstatujeme, že zvláštní zákon nestanoví způsob volby a volební komise vám navrhuje volbu tajnou. A teď už opakuji, zvoleným členům započne jejich čtyřleté funkční období dnem 15. května.

Nyní prosím, pane předsedající, o otevření rozpravy k navrženým kandidátům a také ke způsobu volby a poté bychom opět hlasováním rozhodli o způsobu volby.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Otevírám rozpravu. Konstatuji, že nemám žádnou písemnou přihlášku, ale hlásí se pan předseda volební komise Martin Kolovratník. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Já se, kolegyně, kolegové, do té rozpravy dovolím přihlásit, protože jsem předmětem volby, tak aby vše proběhlo čistě a v pořádku, tak až nyní vyhlásím lhůtu na provedení volby, tak už jsme domluveni, a poprosím dnes paní místopředsedkyni volební komise, paní poslankyni Jarošovou, aby ona řídila průběh volby, otevření urn i sčítání lístků, aby nedošlo k případnému střetu zájmů. A avizuji, že nebudu přítomen fyzicky u vyhodnocování výsledků, abych je případně nemohl ovlivnit. Tolik informace v rozpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Kdo dál do rozpravy? Nikoho nevidím. Rozpravu končím.

Rozhodneme o způsobu volby v hlasování číslo 90, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro volbu tajnou. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 90, z přítomných 175 pro 139, proti 12. Návrh byl přijat. I tato volba bude tajná.

Pane předsedo, ptám se – přerušuji bod 59, stejně jako byly přerušeny body 58, 57 a 56 pro provedení tajné volby – jak dlouhý čas potřebujete k vydávání lístků.

Poslanec Martin Kolovratník: Stanovím na vydávání lístků 18 minut, takže volební místnost bude otevřena do 13.00 a výsledek volby standardně vyhlásíme ve 14.30 při odpoledním začátku schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Přerušuji schůzi Poslanecké sněmovny na provedení tajných voleb a svolávám organizační výbor na 12.50. Mezitím by členové organizačního výboru mohli odvolit a my bychom mohli ve 12.50 jednat na organizačním výboru. Pokračujeme 14.30 podle změněného pořadu schůze body 37, 38, poté školským zákonem.

(Jednání přerušeno ve 12.43 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují odpolední jednání 12. schůze Poslanecké sněmovny. Než začneme projednávat bod, který jsme přerušili před polední přestávkou, to je bod 37, sněmovní tisk 138, tak požádám předsedu volební komise pana poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky voleb. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Přeji dobré odpoledne. Mám připraveny výsledky čtyř volebních bodů. Za volební komisi mohu konstatovat, že Sněmovna byla poměrně dost úspěšná. Z těch čtyř voleb jsme ve třech byli úspěšní a jednotlivé orgány a instituce jsme obsadili. Takže v tom pořadí, jak jsme body projednávali.

56.

Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie

Nejdříve volba tří členů Rady Státního fondu kinematografie. Bylo vydáno 175 hlasovacích lístků, odevzdáno bylo 174, jeden byl tedy neodevzdán a kvorum nutné pro zvolení v této volbě je 88, což bylo koneckonců ve všech čtyřech bodech.

Výsledky jsou následující: Helena Bendová získala 140 hlasů a byla zvolena, Ivana Hejličková 26 hlasů a nebyla zvolena, Jaromír Kallista 148 hlasů a byl zvolen, Tomáš Škrdlant 3 hlasy a nebyl zvolen, Marta Švecová 113 hlasů a byla zvolena, Daniel Tuček 12 hlasů a zvolen nebyl.

Do Státního fondu kinematografie jsme volili tři kandidáty. Jsou tedy obsazena všechna tři místa a tato volba končí.

57.

Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů

U volby předsedy stálé komise pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů bylo vydáno i odevzdáno také 175 lístků. To znamená, kvorum nutné pro zvolení bylo 88. Mikuláš Ferjenčík získal 30 hlasů a nebyl zvolen, Zuzana Majerová Zahradníková 37 hlasů a také nebyla zvolena, poslanec Jiří Mašek získal 105 hlasů a stává se předsedou této komise. (Potlesk z řad poslanců ANO.) Mohu mu poblahopřát a popřát rozvahu při jeho další práci v tomto orgánu Poslanecké sněmovny. (Silný hluk v sále.)

Ještě prosím o klid. Ještě tu máme dva volební body.

58.

Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení

Dozorčí rada Státního fondu rozvoje bydlení. Zde bylo také vydáno 175 lístků, odevzdáno 174, jeden zůstal.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pardon, pane předsedo. Já prosím paní poslankyně a pány poslance o klid, ať všichni slyšíme výsledky voleb a máme možnost zjistit, kdo vlastně zvolen byl a kdo ne. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Kvorum nutné pro zvolení bylo tedy 88. V této volbě jsme bohužel nebyli úspěšní. Milan Grmela získal 82 hlasů, Jan Hrnčír 23 a Pavel Šotola 66 hlasů. Takže zde v prvním kole nikdo zvolen nebyl. V souladu s jednacím řádem Poslanecké sněmovny postupují do druhého kola dva kandidáti s nejvyšším počtem hlasů, tedy dvojnásobek počtu neobsazených míst. Takže do druhého kola u Státního fondu rozvoje bydlení postupuje Milan Grmela a Pavel Šotola.

59.

Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury

A konečně poslední volební bod, Státní fond dopravní infrastruktury. Zde bylo vydáno i odevzdáno shodně 175 hlasů, kvorum nutné pro zvolení je 88. Mohu předestřít, že bylo obsazeno všech pět míst. Volba tedy byla z pohledu volební komise úspěšná.

Výsledky jsou následující. Ivan Fencel získal 112 hlasů a byl zvolen, Pavel Hojda 118 hlasů a byl také zvolen, Martin Kolovratník 105 hlasů a také zvolen, Pavol Kováčik 106 hlasů a také se stává členem tohoto orgánu. Michal Kučera získal 12 hlasů a nebyl zvolen, Stanislav Pfléger 32 hlasů a také nebyl zvolen, Miloslava

Pošvářová 76 hlasů a nebyla zvolena, Zbyněk Stanjura 136 hlasů a byl zvolen, Antonín Tesařík 56 a Cyril Zápletal 42 hlasů a zvoleni nebyli.

Takže mohu konstatovat, že Dozorčí rada Státního fondu dopravní infrastruktury bude obsazena v plné sestavě. Ještě jednou tedy noví členové: Ivan Fencel, Pavel Hojda, Martin Kolovratník, Pavol Kováčik a Zbyněk Stanjura. V souladu s usnesením volební komise nové funkční období v SFDI započne té nové dozorčí radě s datem 15. května.

Tolik blok volebních bodů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu předsedovi volební komise Martinu Kolovratníkovi. Než přistoupíme ke znovuotevření a projednávání přerušeného bodu 37, tak se s přednostním právem přihlásil pan předseda Kalousek a také pan předseda Bartoš. Pan předseda Kalousek má slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já s dovolením počkám, pane předsedající, než se ta lavice přede mnou... (Poslanci živě diskutují.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, prosím vás o klid pro vytvoření podmínek pro to, abychom mohli pokračovat v jednání Poslanecké sněmovny. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedající a pane předsedo. Dámy a pánové, dovoluji mi jenom velmi stručný komentář, nebo můj hlasitý povzdych k volebnímu výsledku, zejména v otázce předsedy komise Generální inspekce bezpečnostních sborů. Když byl do čela této komise zvolen pan poslanec Ondráček s minulostí člena pohotovostního pluku SNB z roku 1989, zvedly se obrovské vlny protestů. Myslím si, že zcela oprávněně. My jsme se k nim také připojili a ta diskuze byla velmi živá. Nakonec to skončilo rezignací pana předsedy Ondráčka. No a poté se stalo, že bývalý agent Státní bezpečnosti, trestně stíhaný, ve funkci předsedy vlády sejmul nikoliv předsedu kontrolní komise, ale sejmul šéfa té Generální inspekce bezpečnostních sborů. A poté do čela té kontrolní komise Generální inspekce bezpečnostních sborů, která nebude mít šéfa a bude se hledat šéf nový, je zvolen zaměstnanec politické divize, kterou ten bývalý agent Státní bezpečnosti a trestně stíhaný premiér vlastní.

Myslím si, že to je situace, která je pro budoucnost téhle republiky výrazně nebezpečnější a skandálnější, než bylo zvolení pana předsedy Ondráčka. Myslím si, že tohle hlasování je ostudou Poslanecké sněmovny a ostudou vládnoucí koalice, ať už se k té koalici hlásí kdokoli. Děkuji vám. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S přednostním právem dále vystoupí pan předseda Bartoš, po něm pan předseda Bartošek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já bych chtěl ještě tuto předchozí volbu zasadit do jiného rámce a byl to rámec – a často se zde doslýcháme, jak něco bývá zvykem a jak by se mělo dodržovat různé rozdělení funkcí a podobně v rámci Poslanecké sněmovny. Já jsem slyšel argument od pana Faltýnka z hnutí ANO o tom, že ANO nepoptávalo žádné funkce v rámci vedení výborů a komisí a jak vlastně strašně ustoupilo. Nicméně zaznívala tady v té době i jedna důležitá věc, asi stejně důležitá věc, že tyto silové komise v Poslanecké sněmovně by standardně měla kontrolovat, nebo jejich vedení by měla mít v rukou opozice. Tak toto pravidlo, nebo to, co zaznělo z řady úst tady od tohoto pultíku, evidentně neplatí.

A samozřejmě ten kontext toho, kdy v podstatě jednobarevná vláda ANO má v gesci všechna ministerstva, vníro i spravedlnost, poslanci tady vykřikují o tom, skoro i do médií, jak Nevtipila vyšetřujícího policistu dostanou do tepláků. Vede se tři měsíce nebo dva měsíce kampaň na šéfa GIBS, který následně po zdravotních problémech s takovým dosti vágním zdůvodněním ukončí, jak jsme se dočetli na stránkách GIBS svoji činnost, protože nechce, aby byla funkce tohoto orgánu zpochybněna, tak další den nato se dovíme, že i ta občanská, resp. ta nepolicejní složka kontroly těchto všech mocí, což je komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti GIBS, bude vedena členem hnutí ANO oproti předchozí rétorice toho, že by to měla kontrolovat opozice.

V tuto chvíli já tedy nevím, jaké jsou plány pana premiéra Babiše. Já už počítám, že do sbírky těch všech důležitých hráčů v kauze Čapí hnízdo chybí snad jen policejní prezident. Tak my budeme tu věc sledovat a pokusíme se minimálně tyto kroky, protože evidentně Sněmovna rozhodla, jak rozhodla, nějakým způsobem komentovat a medializovat, protože vůle tady té Sněmovny zajistit nezávislost vyšetřování, a teď resp. i celý průběh této kauzy evidentně není a mě to mrzí. (Slabý potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Po něm s přednostním právem pan předseda Bartošek. Poté vystoupí pan předseda Kováčik. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Předpokládám – děkuji za slovo, pane místopředsedo – že argument bude ten, že proběhla demokratická volba. Tu já nespochybňuji. Je potřeba si uvědomit, že trestně stíhaný premiér skutečně svým přístupem vyhnal z vedení GIBS pana Murína. A v současné době hnutí ANO udělalo to, že nezávislost činnosti policie bude opět kontrolovat hnutí ANO. Je potřeba si uvědomit, že v současné době probíhá v podstatě politický převrat v České republice, protože ubíráte právo opozici, možnost kontrolovat to, co děláte. Ubíráte možnost, aby vám bylo viděno na prsty, a v kontextu toho, že váš šéf a premiér je trestně stíhán, to jediné co děláte, zavdáváte prostor pro spekulaci, že neumožníte do budoucna nezávislé vyšetřování celého případu.

Měli jste možnost vybrat si dva zástupce opozice. Měli jste možnost volit. Třetí byl zástupce hnutí ANO. To není opozice. To, co jste udělali, je, že v současné době si skutečně možná myslíte, že jste na té správné vlně, že se vám daří. Ale věřte, že

dílo, které jste započali, se do budoucna obrátí proti vám. Upíráte-li prostor opozici, upíráte-li možnost opozici vás kontrolovat, tak každá taková vláda se vždycky zvrhla. Každá taková vláda do budoucna vždycky zdegenerovala. Čím víc budete proti opozici šlapat, čím víc ji budete znemožňovat možnost vás kontrolovat, o to hůř se to pak do budoucna obrátí proti vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Kováčik s přednostním právem. Po něm pan předseda Faltýnek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní a pánové. Přeji hezké dobré odpoledne. Dovolte mi, abych krátce reagoval na průběh stávající rozpravy přednostních práv.

Tak za prvé, nikdo z vás určitě nezpochybní, že KSČM byla strana, která je tady nejdéle v opozici. A nevíšiml jsem si, že by ti, kteří teď tak ohnivě brání právo opozice, v dřívějších dobách nějak respektovali právo KSČM jako opoziční strany mít některé z těch kontrolních institucí. Neříkám že všech. To v žádném případě. Takovou sílu jsme nikdy neměli. Ale alespoň některých. Takže to jenom, když dva dělají totéž, není to evidentně vždy totéž.

Zrovna tak s oním respektováním demokratické volby. Mám pocit, alespoň u některých, že pokud není demokratická volba provedena přesně po našem, tak vlastně není demokratická. To, že tady evidentně pan Mašek byl zvolen demokratickou volbou, a můžete zpochybňovat, jak chcete – ta volba byla tajná. A jen bych chtěl se obou pánů, a teď myslím i pana Ondráčka i pana Maška, zastat. V okamžiku, kdy panem kolegou Kalouskem tady probíhá jejich nějaké hodnocení, když to řeknu jemně, a oni nemají možnost v té rozpravě přednostních práv se bránit, tak pojďte, otevřeme bod a bavme se o tom v otevřeném bodě, aby i oni mohli vystoupit a říci něco alespoň na svoji obhajobu. Děkuji. (Slabý potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Faltýnek. Po něm je přihlášen pan předseda Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Já jsem váhal, jestli vůbec mám vystupovat, ale tady kolegové, kolegyně mě požádali, abych vystoupil. Víte, to, co tady říkal kolega Bartoš... Já uznávám, že my jsme udělali na tom začátku zásadní chybu. Že dneska se ta naše vstřícnost a velkorysost ve vztahu k výsledkům voleb otáčí proti nám. (Potlesk z levé části sálu.) Ale přátelé, nikdy, nikdy není pozdě. Nikdy.

Nicméně zpátky ke konkrétnímu tématu. My jsme jasně řekli na začátku, že kontrolní komise by měli mít zástupci opozice. To je pravda, to jsme řekli a to jsme drželi. A když se podíváte na zastoupení hnutí ANO v orgánech Sněmovny, a někdy bychom si tu rekapitulaci podle výsledku voleb a poměrného zastoupení mohli zopakovat, tak zjistíte, že to naše zastoupení prostě neodpovídá tomu výsledku voleb, tak jak rozhodli občané a voliči.

Já vím, že se to někomu nelíbí, že někdo měl prostě jiné představy o výsledku voleb. Určitě první řečník, pan předseda Kalousek, měl jiné představy, ale já za to fakt nemůžu. Tak to rozhodli prostě lidi. A zkusme si říct, kolik těch možností opozice na obsazení této pozice měla. No, měla jich hodně. A je velká škoda, že se ta opozice nedokázala dohodnout na jednom kandidátovi. Je to velká škoda. Hnutí ANO má ve Sněmovně 78 hlasů. Já si myslím, že jsme tady dneska ani nebyli všichni. Pan Mašek v tajné volbě dostal 60 % hlasů – 105 ze 175 je 60 %, což je relativně dost v tajné volbě. Mě to celkem překvapilo. (Potlesk z pravé části sálu.)

Nicméně... (se smíchem), nicméně... Ano, děkuji, děkuji. Nicméně byl to už asi, nevím kolikátý, asi pátý pokus, kdy tady minule zněla velká kritika, že vlastně ta komise nepracuje, je paralyzovaná, nemá předsedu a je potřeba začít s tou prací. A my jsme čekali do poslední chvíle, jestli prostě se ta opozice – 122 hlasů ve Sněmovně – bude schopna shodnout na jednom kandidátovi. Ale když jsme viděli, že prostě není schopna se shodnout na jednom kandidátovi a znovu se bude opakovat ta situace, že nebude nikdo zvolen, bude paralyzována činnost této komise, tak jsme postavili svého kandidáta, který svými kvalifikačními předpoklady z těch tří, kteří byli na stole, asi byl nejlepší, si já osobně myslím. Ale to pan Mašek, pokud bude mít možnost, určitě řekne, co ve svém životě dělal.

Takže tolik jenom velmi, velmi stručně glosa z mé strany. Nicméně ještě se prosím podívejme krátce do toho minulého volebního období, kdy tady vystupuje pan předseda Bartošek se svými demagogickými výkřiky. A proč tak nevykřikoval pan místopředseda bývalé Sněmovny Bartošek v tom minulém volebním období, pane kolego, prostřednictvím pana předsedajícího, kdy sociální demokracie měla premiéra, který řídil GIBS, měla ministra vnitra a měla předsedu komise pro kontrolu GIBS pana Klučku? Tak proč jste, pane Bartošku prostřednictvím pana předsedajícího, tehdy tak nevykřikoval jako dneska? Nerozumím tomu! Opravdu ne! (Potlesk z levé části a z lavic hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Kalousek s přednostním právem, po něm pan předseda Farský, pan předseda Bartošek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Dovolte, dámy a pánové, abych stručně odpověděl svým předřečníkům. Pan předseda Kováčik se tady odvolával na svoji opoziční roli. Tak v tomto volebním období od voleb 2017 zcela jistě komunistická strana opoziční stranou není a nebude. Bude to možná tvrdit, bude to možná říkat, ale bude to úplně stejně přesvědčivé, jako když ODS v letech 1998 až 2002 říkala, že je opoziční stranou vůči ČSSD. Prostě nebudete opoziční stranou a nejste. Jste součástí vládní koalice. To za prvé.

Za druhé, nikdo nezpochybňuje, že pan poslanec Mašek byl zvolen v demokratických tajných volbách, že ta volba platí a je nenapadnutelná, a všichni to respektujeme. Je to ode dneška pan předseda komise pro kontrolu GIBS Mašek. Tak rozhodla Poslanecká sněmovna. Ale tento fakt nic nemění na tom, že trestně stíhaný bývalý estébák ve funkci premiéra sejmul ředitele Generální inspekce bezpečnostních sborů a poté, co tak učinil, si instaloval do čela kontrolní komise personální segment

své vlastní politické divize, kterou jako ředitel Agrofertu a majitel hnutí ANO vlastní. To je prostě objektivní fakt, to se stalo. Na tomto faktu se nic nezmění. A to, že to je ostuda Poslanecké sněmovny, to je prosím můj názor, za kterým si stojím!

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Farský, po něm pan předseda Bartošek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové a zvláště poslanci za hnutí ANO, já vám připomenu ještě jeden krátký výlet do historie, který si vy jistě budete pamatovat. Do loňského března, pokud by někdo byl trestně stíhaný, tak nejenže se bude muset vzdát funkce poslance, on dokonce bude muset vystoupit ze samotného hnutí ANO. Ano, viděli jste, překáželo to, tak se změnily prostě vaše vnitřní stanovy, stanovy hnutí ANO. A dneska už trestně stíhaná osoba je pro vás jediným a možným nejlepším kandidátem na premiéra. Dost výrazný posun! OK, skousli jste hodně. Pak bych ale čekal, že se aspoň v zájmu zachování své důstojnosti a toho, že se nestanete pouhým nástrojem výkonu moci jednotlivce a jedné firmy, že si zachováte aspoň trochu té integrity v tom, že se nebudete podílet na tom, jak se tady budou opanovávat jednotlivé bezpečnostní složky státu. Vždyť je to skutečně zoufalé! V lednu za svědectví Pirátů pan Faltýnek říkal, jak dostane vyšetřovatele Čapího hnízda do tepláků. Kdo byl jediný, kdo tomu mohl překážet? Ředitel Generální inspekce bezpečnostních sborů. Hm, odchází. (Smích v lavicích ANO.) Dneska, aby vám skutečně nebylo vidět pod prsty, tak ještě si dovolíte takovou hanebnost, že do dozorového orgánu, do komise, vyšlete svého člena. Pak si tady jednu takovou hereckou etudu užijeme v tom, že snad nic jiného nezbyvalo, že to je kvůli tomu, aby byla akceschopná tato komise, že vám nezbylo, než tam poslat svého kandidáta. Počítáte z těch 105 hlasů? Celý Demokratický blok má dohromady – pardon, Demokratický blok, abych se nedotknul ani Pirátů, ani demokratické a sociální demokracie – má dohromady 85 hlasů. Vy tady pevně od říjnových voleb vládnete 115 hlasy. Hlasy ANO a extremistů zleva, komunistické strany, a extremistů zprava, SPD. Prostě ta čísla tak vycházejí.

Jestli vám z toho samotným není smutno a ze samých vás samotných zle, mně to je líto. Mně je to minimálně líto, je mi to líto kvůli všem těm, kteří v této republice žijí a budou žít. Protože to, jak v této chvíli pošlapáváte základy právního státu, jak likvidujete důvěru lidí ve spravedlnost, jak tady rozkládáte vůbec spravedlnost, jak v lidech budete likvidovat možnost dopřát si spravedlnost a dostat se ke spravedlnosti jenom kvůli osobním zájmům jednotlivců, pro které vy všichni jste stafáž, jestli vám to ještě nedošlo, tak je mi to líto. Je mi to líto a bohužel to tak je a asi jinak nebude, protože jste se tak rozhodli! (Výkřiky nesouhlasu, poslanci ANO bouchají do lavic, v pravé části sálu potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Prosím Poslaneckou sněmovnu o klid, zvláště v průběhu vystoupení jednotlivých řečníků. Každý má právo zde projevit svůj názor a být ostatními vyslechnut.

S přednostním právem nyní vystoupí pan předseda Bartošek, místopředseda Poslanecké sněmovny Píkal, pan předseda Kováčik, tak jak jsou v pořadí nahlášeni. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Já bych rád vašim prostřednictvím promluvil k panu předsedovi Faltýnkovi..., který má momentálně asi jiné, důležitější věci k řešení... Ale dobrá, zareaguji na to.

Vraťme se zpátky do předchozího volebního období. Tato republika neměla trestně stíhaného premiéra. Jestliže se utvářela koalice, bylo jasné, kdo je součástí koalice, kdo je součástí opozice, a když se ustavovaly orgány Sněmovny, probíhalo o tom vyjednávání a jasné bylo vědět, kdo je součástí koalice, kdo je součástí opozice. Vy jste přišli a hrajete s Poslaneckou sněmovnou a s lidmi této země takovou hru na to, že vlastně nevíte, kdo je součástí opozice, a že vlastně nevíte, kdo je součástí koalice, a že ty hlasy od komunistů a od SPD za vámi chodí vlastně samy. Že vy pro to vůbec nic neděláte. (Většina poslanců hnutí ANO opouští jednací sál.) To je jedna velká lež a jeden velký podvod na lidi této republiky!

A je potřeba si uvědomit jednu věc. Bohuslav Sobotka nebyl trestně stíhaný premiér na rozdíl od Andreje Babiše, který je trestně stíhaný, a já jsem přesvědčen, že změny v orgánech GIBS a obsazování kontrolní činnosti GIBS jsou zcela cílené a vědomé kroky ze strany hnutí ANO, protože jestliže je váš šéf trestně stíhaný, vy uděláte v uvozovkách všechno pro to, abyste ho ochránili, demokracie nedemokracie, pravidla slušného chování, nic vám není svaté.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Píkal. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobrý den. Omlouvám se, že přicházím trošku pozdě a neslyšel jsem celou tu plamennou diskusi. Nicméně já jsem vám přinesl něco konstruktivního a pozitivního, protože celá tahle eskapáda ohledně volby GIBS nám ukázala, že v jednacím řádu Poslanecké sněmovny je jistá díra, která vede k tomu, že pokud se nějaká skupina rozhodne nebo pokud tady nejsme schopni dosáhnout nějaké shody na volbě předsedy kontrolní komise, tak Sněmovna není schopna plnit svoje kontrolní úlohy vůči některým tajným službám apod. Prostě lze zablokovat fungování celé té komise, to znamená celé té kontrolní úlohy Poslanecké sněmovny, ze které má vycházet naše parlamentní demokracie v rámci kontroly tajných služeb apod.

Proto jsem připravil návrh změny zákona o jednacím řádu Sněmovny, který zalepí tuto díru do budoucna tak, aby pokud není možno zvolit předsedu komise, protože na něm není shoda nebo prostě tomu brání nějaké jiné důvody, aby i tak ta komise byla schopna se sejít, fungovat a provádět kontrolní činnost za naší Poslaneckou sněmovnu. Takže tímto žádám o podporu tohoto návrhu a je to u mě připraveno k podepsání. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane místopředsedo. Pan předseda Kováčík má slovo.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo. Paní a pánové, cesta do pekla je dlážděna dobrými úmysly. Já chápu pana kolegu předřečníka, nicméně ukázalo se za celá ta léta, co alespoň já pamatuji, že každá taková účelová úprava jednacího řádu, potažmo dalších zákonů, Ústavy a tak podobně, nevedla k tomu toužebně očekávanému cíli, ale vymstila se někde úplně jinde. Takže bych nabádal trošičku k ostražitosti, pokud chceme účelově upravovat např. jednací řád, abychom skutečně v příslušné komisi pro Ústavu a jednací řád velmi pečlivě takovéto návrhy posuzovali i v širším kontextu.

Ale chtěl jsem původně, a to teď řeknu prostřednictvím pana předsedajícího směřem k panu kolegovi Farskému, který nás komunisty označil za extremisty zleva, jestli, pane kolego Farský, vám program obhajoby zájmů České republiky, jejích občanů, program obhajoby zájmů lidí, kteří se živí prací, program obhajoby zájmů důchodců, rodin s dětmi, českého, moravského, slezského školství, průmyslu, zemědělství připadá jako extremistický, pak od vás nálepku extremisty docela rád snesu. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jsou někdy věty, kdy mohu nalézt s panem předsedou Kováčíkem stejný názor, např. že nemá cenu kvůli jedné – pevně doufám neopakující se – situaci měnit zákon, to se většinou opravdu vymstí a je to účelové.

Nicméně k tomu extremismu zleva, pane předsedo Kováčíku, až budete přistě protestovat, já se pro ten případ pečlivě připravím a pronesu tady několik citací a formulací vašeho místopředsedy pana doktora Skály o tom, jak masový vrah Lenin byl tou oslnivou katedrálou ducha, o tom, jak Gottwald s Benešem zatípli tipec nebo usekli žílu u samého pytlíku, já teď nevím jaký... Ale vím, že nějaký komunista tuhle formulaci říkal. To byl Kopecký! Pardon. Váš Skála říkal "zatrhl tipec". Zatrhl tipec Beneš s Gottwaldem kolaborantským elitám. A teď bych mohl pokračovat. Opravdu formulace, které vycházejí z nejvyšších míst KSČM, jsou formulace, které nelze označit za jiné než extremistické. Myslím, že se mnou musíte souhlasit alespoň v hloubi duše. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Kováčík s přednostním právem bude reagovat, pan předseda Bartošek se hlásí s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo. Pane předsedo Kalousku prostřednictvím pana předsedajícího, my jsme oba teď mluvili každý o něčem jiném, ale dobře, rozumím vám. Také se připravím poněkud lépe a déle, ale teď mě napadla jenom jedna věc. Zase opět – když dva dělají totéž, není to vždy totéž. Jestli s námi

teď hnutí ANO vyjednává o jakési toleranci vzniku vlády, pamatují si, a byli jsme oba dva u toho, vy i já, když jsme spolu vyjednávali o vzniku vlády – tehdy to byl pan Paroubek, pan Kalousek a já u těch jednání, kdyby KSČM mohla onu vládu tehdy vznikající podporovat, a pamatují si, že vás to tehdy stálo křeslo předsedy lidovců. (Pobavení v sále, potlesk v části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: S přednostními právy jsou přihlášení v tomto pořadí pan předseda Bartošek, pan předseda Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Byť rozumím slovní přestřelce mezi panem předsedou Kováčkem a panem předsedou Kalouskem, není to to téma, které v současné době řešíme. Já bych zde pouze chtěl konstatovat, že tady se odehrává demokratická diskuse o proběhlé volbě. A až na pár těch poslanců a jedné poslankyně, nebo dvou, abych nekřivdil, za hnutí ANO všichni ostatní zbaběle utekli.

To je tak nepříjemné poslouchat, když někdo pojmenovává pravdu, že v čele země stojí čestně... (pobavení v sále) ... trestně stíhaný premiér? Že v čele země stojí člověk, který vyštval šéfa GIBS, protože na něj klekl? Že jste si zařídili i to, že vlastně Generální inspekci bezpečnostních sborů budete sami kontrolovat? Vypadá to, že to, co je nejhorší, je, když se říká pravda a pojmenovává se. Vypadá to, že většina z vás to není schopna ani poslouchat. Nikdo na vás neútočí, nikdo není agresivní, nikdo není vulgární. Pouze tady pojmenováváme věci. Taková je pravda. Taková je realita. A jediné, co jste udělali, že většina zástupců hnutí ANO zbaběle ze sálu odešla.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Kalousek. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Promiňte, ne že by to bylo podstatné, ale přece jenom, když to tu zaznělo, prostřednictvím pana předsedajícího pane předsedo Kováčku, teď jste nemluvil pravdu. Já si dobře vzpomínám na své rozhovory s panem předsedou Paroubkem, byl jsem si dobře vědom, co a proč dělám, nestydím se za to do dneška, a ten výsledek byl mimořádně pozitivní. Ale jednal jsem o tom s předsedou Paroubkem, spolu jsme o tom nikdy nejednali. K trojstrannému jednání nikdy nedošlo, tím jsem si naprosto jist.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nikdo další s přednostním právem se nehlásí, takže můžeme přistoupit k projednávání přerušeného bodu č. 37. Než tak učiníme, tak vás seznámím s omluvami, které jsou zde k dispozici. Paní poslankyně Oborná se omlouvá od 17.00 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Paní poslankyně Langšádlová z dnešního jednacího dne v době od 16.00 do 19.00 hodin z pracovních důvodů. Pan předseda Bartošek se omlouvá od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů v regionu. Pan poslanec Hnilička v době od 14.30 do 16.00 hodin z pracovních důvodů. Z pracovních důvodů se z dnešního

jednání v době od 18.00 do 19.00 hodin omlouvá pan poslanec Nacher. V době od 14.30 do 16.00 hodin z důvodu jednání se omlouvá pan poslanec Holomčík. Předseda vlády Andrej Babiš se omlouvá z dnešního jednání od 14.30 hodin do konce jednacího dne.

Nyní se v souladu s upraveným pořadem schůze vracíme k přerušenému bodu č. 37, sněmovní tisk 138.

37.

Vládní návrh zákona o zpracování osobních údajů /sněmovní tisk 138/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Jsme v prvním čtení, projednávání tohoto bodu jsme přerušili před polední přestávkou. Připomínám jenom pro další průběh jednání, že bylo vzneseno veto proti projednávání podle § 90 odst. 2.

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele ministr vnitra Lubomír Metnar a místo u stolku zpravodajů už zaujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Marek Benda. Pan ministr je tady, takže můžeme řádně pokračovat. Skončili jsme v okamžiku, kdy byla ukončena obecná rozprava, takže se ptám jak navrhovatele pana ministra, tak pana zpravodaje, zda mají zájem o závěrečná slova. Ano, pan ministr vystoupí nejprve se závěrečným slovem. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji vám, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já se teď v průběhu krátké doby pokusím odpovědět na některé dotazy, které v rámci diskuse a v rámci celé řady těch příspěvků tady zazněly. Vezmu to tak postupně, jak jsem si to zaznamenal, a budu hovořit věcně ke konkrétním ustanovením, která tady byla zmíněna.

Otázka výjimky pro soukromý sektor, o které hovořil pan zpravodaj, pan poslanec Benda, samozřejmě tady toto upravuje § 11 odst. 3 a ta výjimka tam samozřejmě je.

Co se týče dalších věcí, tak samozřejmě policie v živé kauze nemůže například potvrdit nasazení operativní techniky odposlechu. Odpověď policie v tomto musí být obecná. Otázka je, jak je nakoncipovaná. Těžko to hodnotit, že státní orgán nebo ta policie lže. Prostě je to takto nastavené z hlediska vyššího státního zájmu.

Co se týče státního zastupitelství, je justiční orgán již podle zákona o mezinárodní spolupráci v trestních věcech od počátku nezávislý a tuto nezávislost je třeba v demokratickém zřízení maximálně chránit.

Poptávku po malém náběhu sankcí, pokut, které by případně řešily porušení tohoto nařízení, upravuje a řeší ustanovení § 63 našeho návrhu. Vláda samozřejmě vnímá, že ochrana osobních údajů zasahuje velkou většinu života společnosti. Některá pravidla jsou nová a praxe se bude muset ustálit. Proto vláda navrhla toto ustanovení a umožní, aby Úřad na ochranu osobních údajů vůbec nevedl řízení o přestupku, když správce udělá např. chybu z nedbalosti a je ochoten ji napravit. To by mělo pomoci uklidnit znepokojení, které se šíří. Navíc to platí pro soukromoprávní

i veřejnoprávní správce osobních údajů. Hovořili jsme o modelu Úřadu na ochranu osobních údajů. Dosavadní model inspektorů není příliš funkční a v žádném případě podle diskusí i s Evropskou komisí neobstojí nárokům Evropské unie. Co se týče konkrétních věcí o samotné struktuře, tak určitě se nebráníme některým návrhům, které by tady tohle mohly vyprecizovat.

O sankcích samozřejmě ze zákona už jsem hovořil. Pokuty blíže upravuje přestupkový zákon. Tady v této oblasti se nemění právní řád České republiky. V současné době jsou nastaveny sankce v právním řádu, jejichž nejvyšší výše je deset milionů korun, ale pokud bych hovořil o některých konkrétních případech, tak vám mohu říci, že maximální výše, kterou dostala velká obec, jednalo se pouze o desítky tisíc korun.

Co se týče samotných sankcí a návrhů vlády, potažmo Ministerstva vnitra, tak jsme navrhovali zastropování těchto sankcí, ale samozřejmě tento návrh neprošel a můžeme tady na tohle téma opět vést diskusi a bavit se o zastropování sankcí pro malé obce, ale jak už jsem zmínil, určitě náš právní řád nezná nebo nemůže vybrat nebo osvobodit určitou skupinu, která by byla osvobozena od sankcí. Bylo by to nesystémové, bylo by to diskriminační.

Konkrétně, pokud mám hovořit, co se týče dalších dotazů, mediálních výstupů nebo zpracování osobních údajů, tak jsme v ustanoveních § 11 až 21 v případě uměleckých nebo literárních děl a činností, tak samozřejmě i tady na tohle jsou dalekosáhlé výjimky z GDPR. Část médií však přesto, možná že z konkrétní neznalosti věci, má určité obavy, ale tato úprava byla navržena po celé řadě diskusí se zástupci mediální sféry. Naším cílem je zachovat dosavadní rovnováhu ústavně zaručených práv a svobod, tedy ochrany soukromí na jedné straně a svobody projevu na straně druhé. Proto jsou navrženy opravdu zásadní a dalekosáhlé výjimky z GDPR. Respektujeme také dílčí úpravu v sektorových předpisech, tiskový zákon, ochrana zdroje, právo na odpověď.

V této souvislosti bych vás rád požádal a zopakoval, že filozofií tohoto nařízení je opravdu zvýšení práva na ochranu osobních údajů před velkými shromažďovateli a zpracovateli osobních údajů. Sami dobře víte, kolik takových případů, co se týče prodeje, popř. zcizení osobních údajů bylo.

Hrozně rád bych, abychom zabránili tomu, k čemu došlo v tom minulém období, a já bych to nazval obchodem se strachem, kdy si jednotlivé subjekty samozřejmě ze strachu, který byl uměle vytvořený, pořizovaly nebo nakupovaly procesní analýzy a měly strach tady z tohoto. Otázka, samozřejmě vždycky může být ta osvěta větší, ale Ministerstvo vnitra již od minulého roku na kampani, co se týče vstupu do účinnosti GDPR, usilovně i ve spolupráci s ostatními resorty pracuje. Workshopy, školení, několik webových stránek, celá řada setkání se zástupci obcí.

Na závěr bych shrnul, co by nám GDPR mělo přinést. Každopádně by mělo posílit právo každého zacházet se svými osobními údaji. Nově by mělo právo přinést tzv. přenositelnost. Když vložíte fotografii na jednu sociální síť, bude moci být přenesena na jinou. Zvyšuje se důraz na technickou bezpečnost osobních údajů. Když data uniknou, podniky či úřady musí nahlásit tuto skutečnost na úřadu osobních údajů. Na druhou stranu se zrušuje ohlašovací povinnost na Úřad pro ochranu

osobních údajů ke zpracování těchto údajů, takže dojde i k určitému samozřejmě zjednodušení. Dále dojde ke sjednocení pravidel pro ochranu dat v celé Evropské unii. Sjednocují se kompetence úřadů pro ochranu osobních údajů v celé Evropské unii. Zavádí se tzv. pověřenec. Ti, kdo se osobními údaji živí, budou muset mít pověření. Zavádí se věk pro on-line souhlas. Vláda České republiky navrhla 15 let věku pro tento souhlas. Bude se klást důraz na skutečné riziko – kdo provádí malá zpracování a nemá citlivé údaje, nemá tolik povinností jako např. nemocnice.

Co se týče zmiňovaných drobných živnostníků, tak samozřejmě tady se ta pravidla až zas tak nemění, tak jak byla dosavadně nastavena podle zákona 101 na ochranu osobních údajů. Bude akorát kladen důraz na to, byť to je v papírové nebo v sešitové podobě, zaznamenány osobní údaje, tak ten sešit bude muset být zamknut ve skříni. Pokud bude v počítači, počítač, kde jsou osobní údaje, musí být opatřen heslem.

A není to, řekneme, takový ten tlak na to, že přijde něco opravdu převratného. Já v tom vidím určitou evoluci, sjednocení a hlavně ochranu těch osobních údajů před velkými i národními a mezinárodními korporacemi, které zpracovávají osobní data. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Závěrečné slovo pana zpravodaje. Pan poslanec Benda. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, paní ministryně, vážené dámy, vážení pánové, nebudu už reagovat na závěrečné slovo pana navrhovatele. Myslím si, že ve většině věcí nemá pravdu, ale to doufám, že se nám podaří vyřešit při jednání na výborech.

Rozprava byla skutečně bohatá, ukazuje se, že se jedná o zásadní problém. Ukazuje se, že tady panuje jistá neznalost o tom, co to je evropské nařízení a co to je evropská směrnice, a občas je to mícháno dohromady, občas se dokonce používají nesprávné termíny. Věřím ale, že se to časem naučíme všichni, a věřím, že se podaří návrh zákona přikázat ústavněprávnímu výboru jako garančnímu. Dále byly jako další výbory navrženy výbor zdravotní, výbor volební a výbor hospodářský a nebylo navrženo žádné zkrácení lhůty.

Tolik moje stručná zpravodajská zpráva na závěr.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. A nebylo ani navrženo vrácení předloženého návrhu nebo zamítnutí, takže se můžeme vypořádat s návrhem na přikázání výborům k projednání.

Než přistoupíme k hlasování, tak vás seznámím s omluvou pana poslance Hniličky v době od 14.30 do 15.30 hodin z pracovních důvodů.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje prosím někdo jiný výbor jako výbor garanční? Není tomu tak. Takže přistoupíme k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh... (Šum v sále směrem k poslanci Bláhovi.) Hlásíte se, že žádáte o odhlášení všech poslanců? Ano? (Nesrozumitelná odpověď z místa.) Navrhujete jiný výbor jako výbor garanční? Ne, dobře. Tak potom vám nemohu dát slovo a ani vám slovo nedám.

Je zde žádost o odhlášení. Všechny vás tedy odhlásím, přihlaste se znovu svými identifikačními kartami.

Aby bylo po tom krátkém přerušení jasno, tak připomínám, že teď hlasujeme o tom, že tento návrh bude přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 91, přihlášeno 143 poslanců, pro 142, proti 1. Návrh byl přijat. Garančním výborem pro projednání tohoto návrhu je tedy ústavněprávní výbor.

Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh petičnímu výboru jako dalšímu výboru, kde bude tento návrh projednán.

Zahajuji tedy hlasování o tom, že přikážeme tento návrh petičnímu výboru. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 92, přihlášeno 147 poslanců, pro 130, proti 5. Návrh byl přijat. Dalším výborem, který bude projednávat tento návrh, je petiční výbor.

Nyní konstatuji, že v rozpravě padly tyto návrhy: paní poslankyně Adámková navrhla k projednání výboru pro zdravotnictví, pan poslanec Munzar hospodářskému výboru a pan poslanec Nacher navrhl k projednání ještě volební výbor. Ptám se, kdo dál se hlásí s návrhem výboru? Paní poslankyně Vildumetzová. Máte slovo.

Poslankyně Jana Vildumetzová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já bych navrhla ještě přikázání do výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Platí ještě přihláška pana poslance Bláhy, nebo už neplatí? Už to bylo řečeno, dobře. Je ještě někdo, kdo navrhuje některý z dalších výborů v této chvíli? Ne. Takže budeme postupně hlasovat o návrzích, které zazněly.

Nejprve budeme hlasovat o přikázání výboru pro zdravotnictví.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 93, přihlášeno 151 poslanců, pro 139, proti 2. Návrh byl přijat.

Dalším výborem, o kterém budeme hlasovat, je výbor hospodářský.

Kdo je pro, abychom přikázali k projednání hospodářskému výboru? Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 94, přihlášeno 152 poslanců, pro 133, proti 4. Návrh byl přijat.

Další výbor, který byl v obecné rozpravě navržen, je volební výbor.

Zahajuji tedy hlasování o přikázání volebnímu výboru. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 95, přihlášeno 151 poslanců, pro 115, proti 16. Návrh byl přijat.

A poslední návrh, který zazněl, je, aby byl předložený návrh přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 96, přihlášeno 152 poslanců, pro 147, proti žádný. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání petičnímu výboru, výboru pro zdravotnictví, hospodářskému výboru, volebnímu výboru a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Protože v obecné rozpravě nezazněl návrh na zkrácení či prodloužení lhůty, končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám bod

38.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zpracování osobních údajů /sněmovní tisk 139/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Je zde navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení, tedy podle § 90 odst. 2. Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr vnitra Lubomír Metnar. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Ještě jednou vám děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, tento návrh byl zpracován Ministerstvem vnitra ve spolupráci s řadou ministerstev, zejména s ministerstvy dopravy, spravedlnosti, financí. Tímto návrhem také dokončujeme úkol převzatý po minulé vládě.

Zatímco zákon o zpracování osobních údajů upravuje obecné výjimky z obecného nařízení o ochraně osobních údajů a další upřesnění, ve změnovém zákoně se provádějí dílčí a cílené výjimky z GDPR v rámci specifických předpisů. Tím je dosaženo větší právní jistoty a více vyvážené ochrany osobních údajů. To platí o většině novelizovaných zákonů.

Změnový zákon taky obsahuje novely implementující ty části směrnice o ochraně osobních údajů v trestněprávní oblasti, které nelze řešit společně pro všechny příslušné spravující orgány, zejména proto, že jejich povahy, úkoly, struktura nebo postupy se liší. To se týká zejména novely zákonů o bezpečnostních složkách a předpisů v trestněprávní oblasti. V neposlední řadě změnový zákon implementuje do zákona o policii a zákona o civilním letectví evropskou směrnici o využívání údajů jmenné evidence cestujících v letecké dopravě pod zkratkou PNR za účelem boje proti terorismu.

Rovněž u tohoto návrhu bych chtěl jménem vlády požádat stejně jako v předešlém bodě o schválení postupu podle § 90 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, tedy o vyslovení souhlasu s návrhem zákona v prvním čtení, neboť obecné nařízení o ochraně osobních údajů, jak už tady několikrát zaznělo, vstoupí v účinnost 25. května letošního roku. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře, a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Marek Benda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, vážené dámy, vážení pánové, opět to udělám stejně jako v minulém bodě, nejprve vystupuji jako místopředseda poslaneckého klubu za předsedu, který zde není přítomen, a sděluji, že jménem stejných klubů, tzn. STAN, TOP 09, KDU-ČSL, Piráti, ODS a sociální demokracie, vetujeme projednávání podle § 90. Nedává vůbec žádný smysl, abychom toto projednávali ve zrychlenějším režimu než to předchází.

A poté, co jsem dokončil tento svůj projev jako místopředseda klubu, bych s dovolením přešel na projev zpravodajský.

Jestli ten hlavní zákon byl trochu složitý a lehce nesrozumitelný, tak to, co nám tedy Ministerstvo vnitra předkládá jako tu tzv. prováděčku – a zase to není vina pana ministra, vím, že je to víc na legislativě a na dalších – to už je úplně nesrozumitelné. Já jsem fakt něco zákonů načelil za svůj život. Ale míra chaotičnosti tohoto tisku je naprosto nebyvalá. Nejedná se zdaleka jenom o promítnutí věcí bezprostředně vyplývajících z ochrany osobních údajů do ostatních tisků (zákonů). Všechny rezorty se tam pokusily si propašovat řešení ještě jiných problémů. A dokonce se jim to občas nepodařilo, ale přesto už to nebylo promítnuto. Například na ukázkou strana 82 důvodové zprávy tvrdí, že návrh policejního zákona, návrh novely zákona o policii, rovněž zpřesňuje stávající problematiku vykazání osoby žijící ve společné domácnosti v případech domácího násilí, a to i s ohledem na právo dítěte žijícího v takové domácnosti. To samé na stejné straně – návrh zákona také novelizuje zákon o Generální inspekci bezpečnostních sborů, nově by měla Generální inspekce bezpečnostních sborů disponovat některými pravomocemi obdobnými pravomocím policie. Problém je, že toto je v důvodové zprávě, ale už to není v textu zákona, protože v průběhu projednávání na vládních orgánech to vypadlo, bylo to promítnuto do té speciální části důvodové zprávy, ale nebylo to už promítnuto do důvodové zprávy jako takové.

Stejně tak dochází k velikému nešvaru, a tím se samozřejmě budeme muset technicky zabývat na ústavněprávním výboru, že vláda začíná ve svých návrzích přechislovávat paragrafy stávajícího zákona. Pak to vypadá, když procházíte předložený text, že v některých zákonech – například v zákoně o vězeňské službě, ale i v dalších – najednou vzniknou nové paragrafy, a teprve když to postupně čtete a studujete, zjistíte, že ony nevznikly, že se jenom změnila jejich čísla, a proto jsou tam uvedené znova. To já pokládám za velmi nešťastné už z hlediska rozhodování soudů, které samozřejmě v judikatuře odkazují na ustálené číslo paragrafu, a pokud se mi to takhle v průběhu času rozchází, tak dochází k velikým problémům. A myslím si, že by Legislativní rada vlády měla opustit tento nešvar a že by opravdu čísla paragrafů měla zůstat stejná. To jsou ty technické výhrady, které bych měl.

Nyní několik věcných výhrad, které bych rád zmínil. První a možná nejzásadnější pro mě je otázka, proč v těch výjimkách, které jsou stanovené pro jednotlivé druhy zpracování osobních údajů, jsou pro veřejnou správu a pro nějakou možnost veřejné správy zachovat si údaje i údaje, které jsou zpochybněny, proč jsou voleny dvě

odlišné formulace. Rozumím tomu, že když sbírám na důchodové pojištění, na zdravotní pojištění, na daně, na spoustu dalších věcí, tak že samozřejmě není možné uplatňovat všechna pravidla, která se jinak vztahují na sběr osobních údajů, není možné, abych si navrhoval jejich libovolnou úpravu, není možné být zapomenut a další věci. Ale například na straně 6 změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení volí formulaci, že pokud dojde ke zpochybnění osobních údajů, písmeno a) – § 13 odst. 2 písmeno a) – označí vhodným způsobem osobní údaje, jejichž přesnost byla popřena nebo proti jejichž zpracování byla vznesena námitka, a tyto osobní údaje dále zpracovávají i bez souhlasu subjektů údajů. A to je formulace v sociálním zabezpečení. Tato formulace je pak v několika dalších paragrafech. Ale k mému překvapení formulace na straně 14 v části 7, změně zákona o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření, je najednou formulace: ministerstvo nemusí omezit jejich zpracování v případech, že subjekt údajů popírá jejich přesnost nebo vznesl námitku proti tomuto zpracování. Absolutně mi není jasné, proč se volí odlišné formulace při státní správě údajů, které musí být nadále spravovány, anebo co ta odlišná formulace, a důvodová zpráva to nijak nevysvětluje, co ta odlišná formulace má v reálném světě znamenat.

Další námitka tady už byla částečně vznesena paní poslankyní Valachovou. Týká se části 8 novely zákona o Ústavním soudu, kde z méně pochopitelných důvodů se náhle má stát Úřad pro ochranu osobních údajů místem, na které se povinně musí obracet Ústavní soud s žádostí o vyjádření ve věcech, které se týkají ochrany osobních údajů. Pokládáme to za nesrozumitelné. Není přesně důvodu, aby se tak stalo.

Dále jsem již zmiňoval u obecného zákona, ale tady je to samozřejmě důkladně promítnuto, onu problematiku státního zastupitelství a toho, jestli se budeme tvářit, že se jedná o justiční orgán, nebo se jedná o orgán, který podléhá běžnému dohledu Úřadu pro ochranu osobních údajů. Já bych se samozřejmě přikláněl k té druhé variantě. Nemyslím si, že by mělo státní zastupitelství kontrolovat samo sebe. Ale kromě toho, že vznáším tuto pochybnost, vznáším ještě mnohem zásadnější pochybnost, a to k § 12k zákona o státním zastupitelství, kde je náhle povoleno, když připustíme, že si státní zastupitelství spravuje všechno samo, že ani Úřad pro ochranu osobních údajů nemá právo dohledu, tak najednou § 12k připustí, že na základě písemné dohody státního zastupitelství a ministerstva může funkci pověřence pro ochranu osobních údajů vykonávat pověřenec ministerstva. Tak buď se snažíme, aby to tedy bylo striktně odděleno, ale představa toho, že pověřenec Ministerstva spravedlnosti mi vykonává současně pověřence pro státní zastupitelství, a pak je to tam samozřejmě ještě jednou, to samé, promítnuto v policii; tu bych pokládal za naopak velmi nešťastnou a vedoucí úplně obráceným směrem a jenom takovou snahu za každou cenu promítnout evropskou směrnici zcela zbytečně.

Tak tohle jsou asi... Myslím, že můžu pak až v dílčím projednávání na výboru poukázat na ty další zásadnější problémy, které se zákona dotýkají. Ale ještě jedna věc, která mě tam zaujala, které jsem také vůbec nerozuměl, a dokonce si vůbec nejsem jist, jestli to není nějaký zásadní omyl – zákon o Generální inspekci bezpečnostních sborů, část 26. na straně 54 připouští, že Generální inspekce bezpečnostních sborů nějaké údaje vymaže, za jakých okolností je nevymaže, a pak

najednou řekne: před výmazem inspekce osobní údaje předá Policii České republiky, pokud to neohrozí plnění úkolů inspekce. Absolutně nechápu, proč se to tam dostalo. Co to má znamenat? Proč by inspekce, která kontroluje policii, měla najednou předávat nějaké osobní údaje, které držela, policii v okamžiku, kdy ona sama je má vymazat? Důvodová zpráva zase k tomu neříká dostatečně zřetelně, abych byl schopen rozpoznat, co se tím myslelo. Ale vnímal jsem to jako problém. Spíš se tím snažím bohužel ukázat, že některé věci v prováděcím zákoně směřují nad rámec provedení GDPR, nad rámec provedení toho zákona, který jsme projednávali jako minulý bod, a že se budeme muset zabývat tím, kde se tam pokusily resorty a jejich resortní legislativy propašovat nějaké drobné miny, které mají směřovat někam jinam než k ochraně osobních údajů.

Děkuji vám za pozornost a doporučuji, aby návrh zákona byl přikázán ústavněprávnímu výboru jako garančnímu, a skoro bych se klonil k tomu, aby byl přikázán i všem těm ostatním, protože naopak v řadě věcí, které se dotýkají těch jednotlivých, ať už zdravotnické problematiky, problematiky obcí a další, je důležitější tato prováděcí legislativa než ten původní zákon, který de facto řeší jenom některé vybrané pasáže.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Konstatuji tedy, že v souladu s § 90 odst. 3 jednacího řádu bylo podáno veto hned šesti poslaneckých klubů, což znamená, že nemůžeme projednávat tento návrh zákona podle § 90 odst. 2 a zákon projde standardním procesem všemi třemi čteními.

Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy je přihlášena paní poslankyně Adámková. Než sem přijde, tak vás seznámím s omluvami. Z pracovních důvodů se v době od 11 do 19 hodin z jednání Poslanecké sněmovny dne 19. 4. omlouvá pan poslanec Kalous. A pan poslanec Skopec ruší svoji omluvu z dnešního jednání od 15.30 z důvodu pracovní zahraniční cesty, je tedy přítomen.

Nyní má slovo paní poslankyně Adámková, která zahájí obecnou rozpravu. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, v posledních větách, které řekl můj předřečník, pan poslanec Benda, zaznělo to, co bych chtěla říci. Je tady problém, který si pravděpodobně na první pohled člověk neuvedomí, a to jsou třeba naši občané vojáci, kteří jsou v misích v zahraničí. A tam je velmi důležité mít velmi dobře ošetřený celý sled událostí, který je, který potom tady nebyl úplně jasně, nebo není v návrhu zákona jasně proveden. Takže já opravdu prosím o přiznání i tohoto tisku do zdravotního výboru jako dalšího výboru. Nebudu se dále tím zabývat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Hlásí se někdo další do obecné rozpravy? Není tomu tak, tak obecnou rozpravu končím a ptám se na závěrečná slova. Má zájem pan ministr? Nemá zájem. Pan zpravodaj? Také nemá zájem o závěrečné

slovo. Nezazněl návrh na zamítnutí ani vrácení navrhovateli, proto se budeme nyní zabývat přikázáním návrhu výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Budeme o tom tedy nyní hlasovat.

Znovu opakuji, protože přicházejí některé paní poslankyně, páni poslanci, hlasujeme teď o tom, že přikážeme tento návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 97, přihlášeno 159 poslanců, pro 145, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat a znamená to, že garančním výborem pro projednání tohoto návrhu bude ústavněprávní výbor.

Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh jako dalšímu výboru k projednání petičnímu výboru. Budeme tedy hlasovat o tomto návrhu. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 98, přihlášeno 159 poslanců, pro 131, proti 3, návrh byl přijat a dalším výborem, který se bude tímto návrhem zabývat, je výbor petiční.

Dále zde zazněl návrh, aby byl tento tisk přikázán k projednání zdravotnímu výboru. Budeme hlasovat o tomto návrhu. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 99, přihlášeno 159 poslanců, pro 139, proti 1, návrh byl přijat. Zdravotní výbor bude dalším výborem, který se bude zabývat tímto návrhem.

Pan zpravodaj navrhoval další výbory a nespecifikoval je, tak teď prosím, aby specifikoval, o kterých výborech máme hlasovat. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Já vás, pane předsedající, poprosím, jestli byste nechal ještě hlasovat o hospodářském výboru, volebním výboru a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, nejprve budeme hlasovat o přikázání hospodářskému výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání hospodářskému výboru? Kdo je proti?

Hlasování číslo 100, přihlášeno 159 poslanců, pro 140, proti 3, návrh byl přijat.

Dalším výborem, o kterém budeme hlasovat, je výbor volební.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání volebnímu výboru? Kdo je proti?

Hlasování číslo 101, přihlášeno 159 poslanců, pro 123, proti 12, návrh byl přijat.

Poslední výbor, o kterém budeme hlasovat, je výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání návrhu tomuto výboru? Kdo je proti?

Hlasování číslo 102, přihlášeno 159 poslanců, pro 146, proti nebyl žádný, návrh byl přijat.

Dalšími výbory, které budou projednávat tento návrh, jsou petiční výbor, zdravotní výbor, hospodářský, volební a výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. V rozpravě nezazněl návrh na zkrácení či prodloužení lhůty, takže jsme se vypořádali s prvním čtením tohoto návrhu zákona a já projednávání tohoto bodu končím.

Zahajuji projednávání bodu číslo

24.

Návrh poslanců Václava Klause, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 101/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 102/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 102/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl pan poslanec Václav Klaus. Prosím, pane poslanče, máte slovo. (V jednacím sále je setrvalý hluk, poslanci se baví mezi sebou, rovněž někteří ministři.)

Poslanec Václav Klaus: Dámy a pánové, dobré odpoledne. Dovolte, abych po vzrušených debatách personálních sem vrátil téma ryze odborné, školské a důležité. Rovnou řeknu, že je to důležitější novela, než byly školky. Byť není tak chytlavá, protože u školek máte každý ve svém volebním obvodu řadu paní učitelek, co za vámi chodily rozzuřené, a tak se to dostalo v pořadí důležitosti u vás poměrně vysoko.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, prosím o klid, ať se můžeme věnovat projednávání tohoto návrhu! Prosím, pane poslanče, pokračujte.

Poslanec Václav Klaus: Školský zákon je zanesen spoustou byrokracie, nesmyslů, ideologických projektů, nejen inkluze. Mimochodem, zítra v interpelaci načtu, nebo požádám pana ministra o změnu inkluzivní vyhlášky. A řekněme si jasně, jsou tam věci, které se dají opravit rychle, pamlsková vyhláška a podobné nesmysly, až nějaký osvětený ministr zavěsí. Jsou tam ovšem věci, které můžou trvat i 15 a více let. Když zrušíme praktické školy, to může trvat léta. Něco podobného je, když naprosto revolučně změníme způsob financování, tedy to, jakým způsobem peníze daňových poplatníků míří do škol.

Reforma financování byla protlačena politickou silou v minulém volebním období. Už dnes se ukazuje, což někteří z nás říkali, ale byli jsme ukřičeni, že to přinese finanční rozvrat, že to přinese obrovské problémy, že nejsou spočteny náklady, že to vznáší spoustu otázek. Myslím, že pan ministr tato má slova v další rozpravě potvrdí. Přinese to hyperinflaci nákladů. Velice se dívám, že tuto moji novelu nepředkládá paní ministryně financí.

Ted' oč jde. Vybíráme čím dál více peněz, poslední rok 160 mld. korun vás, daňových poplatníků, tj. 70 tisíc na rodinu, nebo ještě více. Rychle to roste. Skoro to až evokuje otázku, jak jsme to před deseti lety mohli vydržet. Ale ted' jde o to, jak tento poměrně nemalý objem peněz dostat do škol. Regionálního školství se tedy týká asi 120 mld. Na to existují v jádru dva základní způsoby. Jeden, který jaksí se snaží reflektovat potřeby škol, nazvěme ho nákladový, anebo systém normativní. Nákladový systém fungoval poměrně úspěšně třeba za komunismu, protože vyžaduje velice silnou centrální autoritu. Vyžaduje autoritu, která rozhodne: tady škola nebude, tady také nebude, tady bude a bude tam přesně 36 dětí na třídu, pan učitel učí 22 hodin atd. atd. Když někde škola není na sídlišti, tak se postaví. Když zase někde školy přebývají, tak se škrtem pera zruší a nikdo ani necekne, silná centrální autorita to zařídí. Takto skutečně české školství fungovalo před listopadem 1989. A řekněme si bez ideologie, ten systém byl relativně stabilní, centrální autorita fungovala. V současnosti centrum nemá takovou sílu ani omylem vůči krajům, vůči samosprávným obcím, čili je naprosto iluzorní, aby takovýmto způsobem se systém mohl chovat.

A máme druhý základní princip, který říká, že máme 120 mld., máme asi milion a půl dětí, když to vydělíme, vyjde 80 tisíc, ušetříme na děti s postižením, tak třeba 60 tisíc všem pošleme do školy, kterou navštěvuje. To je ten systém – v krátkosti – normativní.

Důležitá věc je, že cokoliv mezi těmito dvěma systémy je kočkopes, který nemůže z povahy věci nikdy fungovat. Novela, která byla přijata v minulém volebním období, je samozřejmě velký krok k tomu nákladovému financování. Takové to každému podle jeho potřeb, každý podle svých schopností, ale bez té centrální autority. Čili už dnes se ozývají hlasy, jestli bude potřeba navíc 13 mld., nebo 30 mld., neuvěřitelná čísla, která tato novela může přinést. Ideje jako platba na třídu, platba na hodiny, PHmax – už ta celá věc je tak složitá, že tomu rozumí pár lidí v republice, oč vlastně jde.

Co nastane a proč se to zhroutí? Dokud jsme financovali plus minus s ohledem na to, kolik škola má žáků, tak plné školy měly peníze a prázdné školy měly peněz relativně málo. Kraje jim to nějak různě dorovnávaly, sanovaly je. Nyní, když bude kritérium počet odučených hodin a náklady a podobné věci, tak samozřejmě ta kritéria splní všichni. Předkladatelé minulé novely slibovali plným školám, že o nic nepřijdou – OK, a poloprázdné školy tedy dostanou to samé. To přináší prostě dvacet třicet miliard korun, které v tom systému nejsou. Systém to nemá, čili plným školám se ubere. Už ted' se velice zuřivě bouří Asociace ředitelů gymnázií, která protestuje proti této novele apod. Realitou bude chaos. Velice rychle zažijeme to, co jsme zažívali ve zdravotnictví – noční zasedání vlády apod., kde v systému chybí peníze, a horko těžko se to bude zachraňovat a přispívat do systému, aby se systém nezhroutil. Už úplně vidím ty situace, jak se tady napříč politickým spektrem sejdou severomoravští poslanci, že tam je situace nejhorší, a budeme tady zuřivě hlasovat, co kam kde dřív poslat.

Čili moje výzva nebo moje novela říká pouze toto: Odložme tento nebezpečný experiment o deset let, zaved'me skutečně reálnou odbornou debatu, politickou debatu, vyjasněme si, jakým směrem se chceme vydat, a nepouštějme do škol tento

nebezpečný experiment. Není tajemstvím, že vláda bez ohledu na moji iniciativu se sama snažila, nebo ministr školství, odložit náběh tohoto opatření. Z nějakých nejvyšších politických kruhů to bylo zastaveno, ale čas na vážnou a odbornou politickou debatu je skutečně potřeba. Tohle skutečně není legrace. A pakliže to dneska zkusíte zastavit, tak vina nebude na lidech, co to předložili a protlačili v minulém volebním období, to budou vaši ministři, vaše ministryně financí, která s tím bude žít a která problémům ve školách bude čelit. Čili berte to jako podanou ruku, a odbornou. Odložme to, veďme reálnou debatu, a až se většinově shodneme, tak něco v tom školství můžeme měnit.

Více jistě v diskuzi, protože je spousta řečníků, takže ještě budu reagovat. Děkuji za pozornost. (Potlesk několika poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Než dám slovo panu zpravodaji, tak je tu přihláška... Není, dobře. Pan předseda Kováčik se teď nehlásí s přednostním právem a zpravodajem pro první čtení je pan poslanec Ivo Vondrák. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivo Vondrák: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, není pochyb o tom, že počátkem 90. let naše školství, především to regionální, nebylo vůbec špatné. A po letech jsme se dostali do situace, kdybych tedy použil eufemismu, že naše školství je v nelichotivém stavu, a proto bylo nutné nějakým způsobem připravit reformu, o jejíž podstatě jste možná už tady něco slyšeli. Já bych tady dodal to, že si myslím, že normativní systém financování je ten, který nepomáhá kvalitě. Je to způsob, který je jednoduchý z pohledu rozdělování, ale vůbec neodráží nákladovou část, a dokonce vedl k velkému problému nerovnoměrnosti financování nebo odměňování učitelů v různých krajích. Myslím si, že přijetí reformy bylo nutným krokem, a myslím si, že je nejvyšší čas s naším školstvím v tomto smyslu něco udělat.

V čem spočívá problém kvality? Samozřejmě v okamžiku, kdy dostává škola peníze podle počtu žáků, tak samozřejmě nastává hon za studentem a v podstatě naplňování tříd, které vede k tomu, že máme poměr počtu žáků na pedagoga nepříznivý, navíc samozřejmě školy mají tendenci přijímat do studia i takové studenty a žáky, kteří v podstatě potom nebudou schopni splnit požadavky na takovéto studium. A také za třetí vzniká velký problém, tady to můžu potvrdit jakožto i hejtman, že existují obory, které díky tomu nemůžeme otevřít, protože jsou nenaplněné, a pak se nám nedostávají řemeslníci a odbory profesní činnosti, které v podstatě chybí na trhu práce. Takže si myslím, že reforma je nutná.

My jsme si toho byli vědomi, a teď budu mluvit za člověka, který současně předsedá i školské komisi Asociace krajů, že je třeba vyjednat způsob, jak tu reformu naplnit a implementovat, protože nepochybně potřebuje více peněz, než se původně předpokládalo. Vytvořili jsme jakousi pracovní skupinu, která se tím zabývá. Ta se setkala i s panem ministrem školství a shodli jsme se na tom, že pokud budou na reformu peníze, což znamená příští rok cca 10–11 mld. navíc, pak je dobré okamžitě, nebo bych řekl žádoucí okamžitě reformu započít. Pokud takovéto prostředky

nebudou, pak samozřejmě by hrozilo nebezpečí, a tam jsme se bavili právě o tom jednom roku případného prodloužení.

Vzhledem k tomu, že tento příslib navýšení rozpočtu tady je, tak jsme se všichni shodli na tom i v rámci Asociace krajů, že nebudeme reformu odkládat a budeme ji naopak ihned implementovat, protože právě ty dopady na kvalitu jsou zcela zjevné, řekl bych explicitní.

Takže dámy a pánové, domnívám se, že těch deset let odložení, obávám se, neznamená odložení, ale zrušení reformy, a já si myslím, že naše školství si to skutečně nemůže dovolit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji. V tuto chvíli otevírám obecnou rozpravu, do které je řada přihlášených, ale s přednostním právem se předtím přihlásil pan předseda Gazdík. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Petr Gazdík: Dobrý den, dámy a pánové, vážené poslankyně, vážení poslanci. Tento zákon je možná mnohem důležitější, než si myslíte. Protože pokud projde, tak si dovoluji říct, že to znamená likvidaci regionálního školství v České republice.

Snaha o to změnit financování školství a změnit filozofii financování školství z financování na žáka, z financování takzvaně na učební jednotku, je už velmi stará. Postupně se odkládá od roku 2011 různými ministry a já jsem velmi rád, že ten zákon je v současné době účinný a od 1. ledna 2019 bude i platný, doufám. Pokud dnes zamítneme tento návrh zákona.

Já vám řeknu dva jasné důvody, proč si myslím, že bychom měli tento návrh zákona zamítnout. Jednak je ten důvod filozofický, nebo ideový. V současné době naše školství produkuje kusy. Ředitele nezajímá, jestli je žák vzdělaný nebo vychovaný, jestli má kompetence. Ředitele zajímá, že má kus. Zná mnoho případů, kdy se na střední školy, na učiliště s maturitou dostávají žáci s několika dostatečnými, protože pan ředitel potřebuje kus. Sem jsme to dopracovali! To je důvod, proč dnes máme málo řemeslníků. To je důvod, proč vycházejí absolventi ze středních škol s maturitou, kteří nemají patřičné kompetence, ale pan ředitel dostal finance a měl kus. Uznávám, že je úplně jiný pohled ředitele soukromého gymnázia nebo ředitele velké pražské či městské školy a úplně jiný pohled je ředitele učiliště někde na venkově, ve venkovské oblasti.

Pak tady máme věcný pohled. Ten systém financování na žáka vytvořil diametrální rozdíly mezi kraji. Můj Zlínský kraj je dnes na tom nejhůř v republice. Rozdíl mezi průměrným platem učitele ve Zlínském kraji a v Libereckém kraji a Středočeském kraji, kde mají momentálně nejvyšší mzdy, je v současné době více než 1 500 korun. Tedy za rok 2016, za rok 2017 ta čísla budou ještě mnohem větší. Je to dáno lokálními specifiky, protože ani systém financování na žáka neumí dát peníze jenom na toho žáka. Ten systém je dán normativním financováním, to znamená, že ministerstvo určí celorepublikový normativ a pak skrze krajské normativy je krajské úřady prostřednictvím obcí třetího stupně rozděluje jednotlivým školám.

I tady to není financování na žáka u všech stejné. Roky se zohledňují specifika jednotlivých škol jednotlivých oblastí. A opět, ptal jsem se úředníků Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru školství, co by Zlínský kraj měl udělat, aby nebyl a neměl průměrnou mzdu poslední v republice. Měl by zrušit třetinu základních uměleckých škol! Protože samozřejmě kraj, ve kterém nejvíc dětí z populačního ročníku chodí do základních uměleckých škol, a kdy to, že jeden učitel učí jednoho žáka na housle, je bohužel výrazně dražší, než když učí třídu o 23 nebo 30 žácích, tak samozřejmě ten kraj na to doplácí. Ale my ve Zlínském kraji a myslím, že i vy všude jinde, jste rádi a jste hrdí na to, že děti navštěvují základní umělecké školy. Že je vedeme k uměleckému vzdělávání. Ale to bohužel normativní systém financování na žáka neumí příliš postihnout.

Specifickým problémem jsou malotřídní školy. Ano, tam můžeme žádat zřizovatele, tedy malou obec, o dofinancování. A ještě specifitějším problémem v současné době inkluze jsou školy speciální. Ptal jsem se úředníků krajského úřadu, odboru školství, co bychom měli udělat, abychom se alespoň dostali na republikový průměr. Znamenalo by to v současné nejistotě, jak s inkluzí zrušit polovinu speciálních škol. Dovedu vám tady vylíčit desítky osobních tragédií rodičů a dětí, které by se tak staly. Toto činí systém normativního financování.

Paradoxní je, že zlínské školství má druhé nejlepší výsledky v republice! I při tomto systému financování ti žáci nejsou nekvalitní a u těch položek, kde se to dá srovnat, ať jsou to přijímací zkoušky z češtiny a z matematiky či všeobecného základu, nebo výsledky maturit, je zlínské školství jedno z nejlepších v zemi v těchto krajích. Nedovedu si představit, že by systém, ve kterém letos chybí ve všech krajích pro tento rok díky financování na žáka – v současné době Asociace krajů vyčíslila, že chybí 2,1 mld. korun, které i když pan ministr získá, a já doufám, že od Ministerstva financí získá, tak v rámci současného zákona financování na žáka, za který tento navržený zákon tak pléduje, bude velmi obtížné to těm krajům, aby se ty regionální disparity vyrovnaly, nějakým způsobem dát.

Prosím, zamítněme tento návrh zákona. Zamítněme jej, protože jinak zrušíme regionální školství, jinak budeme dále snižovat kvalitu a vytvářet kusy, nikoliv kompetentní, vychované a vzdělané jedince. Podávám návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci a nyní tady mám dvě faktické poznámky. Takže prvního mám pana poslance Václava Klause. Takže prosím. A připraví se na faktickou poznámku pan poslanec Karel Rais. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Tak to byla klasická ukázka toho, když někdo neví, o čem hovoří. Likvidaci regionálního školství neudělal systém financování. To dělá inkluze, byrokracie, ideologické pomatenosti, to, že peníze nekončí u učitelů. Normativní financování nijak nesouvisí se ZUŠ. Ředitele nezajímá nějaký kus. Já jsem na rozdíl od vás byl ředitel. Ředitel, který přijímá slabé žáky, kteří tam nemají

co dělat, to jsou fakt ty školy, kde polovina žáků neodmaturuje deset let po sobě. Máme desítky takových škol a český školský systém a inspekce je nezavírá. To jsou ty problémy.

Abych řekl něco, s čím souhlasím. Já nehájím ten systém, tak jak funguje teď. A v čem se shoduji s předkladateli minulého zákona, je to, že jeden z největších problémů je, že kraje si z těch peněz berou a sanují své málo naplněné a neúspěšné školy. To je to, na co jste správně upozorňoval, že normativ je jiný na žáka na Chebsku, jiný je na Jablunkovsku, jiný je všude jinde. Čili to je to, po čem volám, abychom otevřeli diskuzi a abychom tam zavedli spravedlnost, že dítě v Jablunkově jako v Aši má stejnou hodnotu, a zkusili to napravit. Čili já nepléduji po tom paskvilu, jakým to české školství bylo vedeno, ale to, co připravujete, ty platby na hodiny a podobné nesmysly, to je ještě tisíckrát horší a přivede to chaos a finanční rozvrat. To je to, o čem mluvím.

Pana předřečníka zpravodaje bych opravil. Ten nový systém o kvalitě nikterak nehovoří. Čili my tady nebojujeme jako normativní financování, nebo nějaká kvalita, protože ten systém, co má naběhnout, tam o kvalitě není ani řádek. To je čistě více nákladové financování dle "potřeb škol". Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A další faktickou poznámku má pan poslanec Karel Rais. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji, pane předsedo. Já bych navázal na předřečníky, zejména kolegu Gazdika a kolegu Vondráka. O financování regionálního školství se v podstatě vedou už několik let diskuze, jestli dát přednost financování přes hlavu, nebo přes hodiny. Takže o tom bych nerad hovořil. Ale díval jsem se do toho zákona, do důvodové zprávy, nebo do toho návrhu zákona. Mě tam překvapuje těch deset let odkladu, který, cituji téměř, myslím si, že to tam tak je, že využijeme na vážnou odbornou a politickou debatu na toto téma. Životnost poslance je rozhodně menší, než deset let a domnívám se, že tak jak to tady naznačil pan kolega Vondrák, že jde pouze o to, že tím vlastně zabíjíme jakékoliv reformy.

Čili přihlásil bych se víceméně k tomu, co říkal kolega Gazdík, a dávám tady procedurální návrh na zamítnutí návrhu tohoto zákona v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní tedy, ano, tak tady máme další faktické poznámky. Takže paní poslankyně Valachová a připraví se na faktickou poznámku pan poslanec Klaus a následně pan poslanec Pojezdný. Tak, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, chtěla bych jenom naopak přisvědčit k pravdivosti tvrzení kolegů ze STAN. Ano, pokud nezměníme systém financování škol, jsou unikátní systémy našeho školství, jako jsou základní umělecké školy nebo speciální školy, ohroženy.

A ke speciálním školám jenom poznámku, protože si dokážu představit další reakci. Počty dětí ve speciálních školách, byť jsou unikátní, a unikátní programy a chceme je zachovat a vždycky jsme je chtěli zachovat a nikdy jsme je nechtěli narušit, tak v případě speciálních škol padají počty dětí od roku 2005. Potřebujeme jiný způsob financování, než je přístup k dětem jako ke kusům, které nosí ve svém batůžku balíček bankovek.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Teď přečtu omluvy. Mám tady omluvu od pana poslance Jana Richtera od 16.00 hodin do konce jednacího dne a dále tady mám omluvu ministra dopravy Dana Ťoka, a to od 17.10 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

S další faktickou poznámkou pan poslanec Václav Klaus. Prosím. Ano, máte další. Prosím

Poslanec Václav Klaus: Faktická poznámka. Rád bych zareagoval na pana Raise, který podpořil, aby se už udělala ta reforma. Víte, jeden z největších problémů českého regionálního školství jsou neustálé reformy. My jsme zavedli RVP, revolučně jsme reformovali něco, co desítky let fungovalo. Teď je zase další reforma. Takže jakoby ta mantra, že každá reforma je z povahy věci dobrá, to prostě tak není.

Jinak tedy máte pravdu, ten odklad je myšlen tak. Já jsem zásadní odpůrce tohoto způsobu financování, protože způsobí rozvrat. Jestli tedy chcete něco, tak udělejte ten striktně nákladový, odeberte jakoukoli kompetenci krajům, skutečně to řešte seshora, ten systém bude nějak fungovat, já s tím nebudu souhlasit díky svému ideovému přesvědčení, ale bude funkční. To, co vznikne takhle, funkční nebude. To je ta moje hlavní námitka, kterou proti tomu vedu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A další faktická poznámka, žádám pana poslance Pojezdného o vystoupení. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivo Pojezný: Dobrý den, dámy a pánové. Já bych zareagoval na pana kolegu Klause, který říkal, že tento systém je lepší než ten, který jsme schválili v minulém období. Není tomu tak a mohu to potvrdit například tím, že já jsem z velké vesnické aglomerace a vím, jaké je tady financování školství malých škol, školek, školských zařízení, které máme v těchto oblastech. Je rozdíl mezi Prahou, Jihomoravským krajem nebo jižními Čechami. To jsou obrovské rozdíly a těch financí se nedostává. Kraj to musí také někdy nějak sanovat. To, že existují velké rozdíly mezi kraji, je právě tímto financováním na žáka. A to, že minulá Sněmovna se rozhodla trošičku jinak, dát nejenom to financování podle počtu žáků čili na kus, ale také podle výkonů pedagogů, je jenom dobře. Malé školy nám za to budou vděčné. A pokud já mám ohlasy právě z našich školek, škol, ve vesnici, kde mnohé nakonec zanikly díky tomuto financování. Takže já podporuji to, aby tato novela zákona neprošla, abychom ji zamítli v prvním čtení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže mám tady návrh na zamítnutí. Tak a nyní nemám další faktickou poznámku, to znamená, vrátíme se do obecné, respektive jsme v obecné rozpravě. Takže v řádném pořadí tady mám přihlášenou poslankyni Terezu Hyťhovou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Vážené dámy a pánové, návrh, který se týká odkladu reformy financování regionálního školství, má dva aspekty. Za prvé, zdali je vhodné reformu financování regionálního školství odložit a posunout její začátek z termínu 1. září 2018 na pozdější dobu. A za druhé, druhým aspektem je otázka, na jak dlouho by se tato reforma měla odkládat.

K otázce vlastního odložení reformy je nutné říct několik faktů. Reforma financování ruší stávající normativní systém financování regionálního školství prostřednictvím krajských normativů a zavádí převážně nákladový systém založený na financování určitého počtu odučených hodin, řečeno velmi stručně. Je nutné si přiznat, že normativní financování vykazuje určité problémy a tyto problémy bylo třeba řešit. Autoři reformy připravili nový systém, kdy finance budou rozdělovány centrálně na základě výkazů pomocí informačních systémů a dojde v zásadě k významnému přerozdělení kompetencí při financování přímých výdajů ve školství z regionů na MŠMT.

V této souvislosti je třeba se zeptat, zdali bude tato reforma finančně neutrální. To znamená, zdali si její zavedení nevyžádá dodatečné finanční náklady spojené s vlastní realizací reformy. V případě, že ano, je nutné znát výšku těchto nákladů a garantovat jejich zajištění. Dále je třeba se zeptat, jak jsou školy připraveny na realizaci reformy. Zdali si reforma nevyžádá organizační změny ve školách, například omezování výuky, rušení, dělení tříd a podobně. Za podstatný považuji fakt, že dojde k zásadní změně v komunikaci se školami při náběhu reformy. MŠMT by mělo garantovat, že v této chvíli máme vyzkoušený a ověřený software a ředitelé škol se již seznamují s výkazy, které budou vyplňovat. Zástupci krajů by nám měli sdělit, že jsou připraveni ze svých finančních rezerv krýt krizové situace, které na některých školách mohou nastat, a že mají rámcovou představu o výši potřebných rezerv.

Pokud na výše uvedené problémy nemáme jasné a určité odpovědi, považuji za naprosto nezbytný odklad reformy. Tento odklad je třeba využít k dolažení organizačních, technických a administrativních problémů spojených právě s touto reformou. Zároveň by odklad měl posloužit k věcné revizi celého záměru. Je otázka, zdali určitými úpravami normativního financování by nebylo možné dosáhnout odstranění některých nedostatků tohoto systému. Mám na mysli především centralizaci a sjednocení normativů, odstranit normativní rozdíly ve financování jednotlivých škol a oborů mezi kraji ČR. Mohlo by se stát, že si uvědomíme, že dokážeme najít řešení levnější a efektivnější, než je právě zde rozbíhaná reforma.

V souvislosti s financováním regionálního školství je zapotřebí zmínit i probíhající koncepci inkluzivního vzdělávání. Pokud nedojde k revizi koncepce inkluzivního vzdělávání a jejího financování, nebude možná plná předvídatelnost a stabilita financování regionálního školství. Oba dva problémy by se měly řešit společně, neboť jsou součástí stejného problému, a tím je finanční stabilita,

předvídatelnost, financování regionálního školství. Pouze předvídatelný a stabilní systém umožní průběžně řešit nárůst platů ve školství, který je nutné řešit. A je naším zásadním programovým bodem. Jestli chceme dostat reálné platy na úroveň 130 % průměrné mzdy, potřebujeme k tomu systém, a nikoliv černou díru na peníze, kterou nám po sobě nechala paní exministrně Kateřina Valachová.

Druhým aspektem je, na jak dlouho by měla být reforma odložena. Zde si dovolím s kontrarevoluční upřímností našeho hnutí říct, že deset let je poněkud moc. V průběhu projednávání by bylo vhodné pozměňovacím návrhem tuto lhůtu výrazně zkrátit. Rok dva by nepochybně stačily. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní tady mám jednu faktickou poznámku, takže pan poslanec Václav Klaus. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klaus: Zareaguji na paní poslankyni Hyťhovou. Ona udeřila taky jeden hřebíček na hlavičku a to je inkluze. Když nám jde o každé dítě, tak tady jde právě o to každému tomu dítěti dle jeho potřeb přidělit finanční prostředky. Čili to normální dítě bude mít třeba 60 tisíc na žáka, já nevím, nevidomé dítě třeba 400 tisíc. Když zavedeme tuhle slavnou reformu, tak vznikne takový galimatyáš, že se v tom už nikdy nikdo nevyzná. Nedokážeme podporovat jednotlivé děti, o které především jde.

A ještě bych zareagoval na to, co říkala paní poslankyně Hyťhová, na tu nepřipravenost. Já vám ocituji stanovisko Asociace ředitelů gymnázií: MŠMT předpokládá zavedení změny financování od září 2018, dosud však po dvouleté přípravě nejsou schváleny prováděcí předpisy, snižuje se hodnota PHmax, ředitelé škol nemají žádná relevantní čísla, jak bude financována jedna učitelhodina, a nemůžou si tak spočítat dopad na svou konkrétní školu. Nevědí, s jakými hodnotami v počtu hodin mají počítat při sestavování úvazku na další rok. Předpokládali jsme, že reforma zlepší podmínky ve vzdělávání, jak bylo avizováno. Je zřejmé, že bez výrazně navýšení finančních prostředků to nebude možné realizovat, proto to navrhneme odložit atd.

Čili tady je ten problém s tou nepřipraveností, takže to bych pak poprosil pana ministra, jestli by se k tomu vyjádřil, jak se na to září těší, jak mu to bude fungovat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji. A nyní dalšího v obecné rozpravě mám přihlášeného pana poslance Martina Baxu. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Baxa: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové. Dovolte mi, abych rozdělil svůj příspěvek na téma návrhu na odložení reformy financování regionálního školství na tři části. Ten první je spíš takový obecný podotek, který se týká tématu rozdílu v regionálním školství a o kterém tady zazněly už poměrně razantní názory zejména jednoho z prvních řečníků.

Dámy a pánové, už OECD vyčetla českému školskému systému to, že obecně existují rozdíly v regionálním školství. Je ale zapotřebí, pokud tímto chceme argumentovat, se podívat na to, co bylo předmětem té výčitky. Byly předmětem rozdíly ve financování základního školství a také školství středního. Já jsem přesvědčen o tom, a to považuji za jeden z velkých problémů té reformy regionálního školství od samého počátku, že spojila dohromady financování obecního školství, nebo základního školství, a školství středního. Já naprosto souhlasím s argumentem, že financování základních škol by mělo být průřezově po celé republice stejné. Tedy to, co zde zmiňoval např. pan kolega Gazdík, kdy je naprosto zřejmé, že skutečně základní škola od Aše až po Bukovec by měla být financována stejným způsobem.

Nesouhlasím však s tím, a jsem tady možná v menšině, že by kraje neměly mít právo ovlivňovat střední školství na svém území, když jsou navíc zřizovateli těchto středních škol. Já jsem prostě přesvědčen o tom, že regionální rozdíly mezi financováním středního školství v sobě také odrážejí to, jaké jsou priority jednotlivých krajů ve vztahu ke střednímu školství, které tyto kraje zřizují. Jak se odrážejí názory jednotlivých krajských reprezentací na to, co má být prioritou vzdělávacího systému na jejich území. Já odmítám zásadní centralizaci středního školství, které ta reforma předpokládá, a myslím si, že vznikem krajských samospráv a to, že při vzniku krajských samospráv dostaly kraje do vínku i střední školství, by mělo být kompetenčně zobrazeno mimo jiné i v tom financování.

Já jsem přesvědčen o tom, že tvrdý, tuhý centrální dopad na to, jakým způsobem je řízeno střední školství, prostě není namístě a že právě mezikrajová specifika mohou být tím, co bude nakonec zlepšovat vzdělávání v jednotlivých krajích. Možná mluvím pouze za jediný kraj, Plzeňský. Paní exministrně možná ví, že právě Plzeňský kraj byl jediným krajem, který vlastně odmítl už ten návrh reformy regionálního školství, a ten nesouhlas s ní trvá dále.

Nicméně není předmětem toho, co zde projednáváme, odborná diskuse na téma, jakým způsobem by mělo být financováno školství – pardon, jakým způsobem by mělo být řízeno regionální školství, ale zda odložit reformu financování, tak jak byla schválena a měla by od 1. září letošního roku vstoupit v účinnost.

Dámy a pánové, já možná zdůrazním ještě jednu informaci, o které tady hovořil pan předkladatel, a to je to, že začátkem letošního roku, mám pocit dokonce, že to bylo v březnu, se pan ministr Plaga rozhodl odložit účinnost toho nového systému financování regionálního školství o jeden rok. Ten návrh byl později panem ministrem stažen. Ale z doby, kdy ten návrh existoval, zůstala zachována důvodová zpráva. Já bych si tady dovolil odcitovat tři odstavce z této důvodové zprávy.

"Navrhuje se, aby změny v oblasti financování zavedené novelou školského zákona byly účinné pro financování od kalendářního roku 2020. Dodatečný časový rámec umožní provedení zkušebního výpočtu rozpočtů škol a školských zařízení pro rok 2019 obojím způsobem, to jest podle stávajícího systému financování prostřednictvím krajských normativů i podle nového systému financování."

Druhý odstavec. "Dodatečný čas bude možné využít i pro úpravu a otestování dodatečných softwarových modů stávajícího programového vybavení škol, které by

uměly z evidence převést údaje nutné pro nový systém financování, a tím by se eliminovaly chyby i administrativní zátěž škol."

Třetí odstavec. "Dalším důvodem pro odložení realizace reformy financování regionálního školství o jeden rok je zabezpečení finančních prostředků na všechny pozitivní efekty, které může nové nastavení financování přinést."

Neboli to, co je zřejmé z důvodové zprávy toho panem ministrem staženého návrhu zákona, je to, že uvedení této novely v život od 1. září letošního roku v sobě obsahuje nejenom ten finanční aspekt, ale obecně připravenost škol na tento nový systém od části softwarové přes nějakou výpočtovou praxi až po výkazy, které jsou zapotřebí. A tak jak jsem se během minulých týdnů potkal se zástupci jednotlivých škol, musím říci, že podle mého názoru nenastal žádný posun, že by se za jeden měsíc vyzkoušely softwarové systémy, že by se všechno otestovalo, že by bylo teď všechno jasné, jak se dělat má. Já si myslím, že je to velký hazard s tím, jak má reforma od 1. září letošního roku fungovat právě v té rovině té přípravy. Toho, jakým způsobem by technicky na těch školách měla fungovat. To znamená, zda opravdu od 1. září 2018 všechno to, co je spojené s financováním škol, na prvním místě mimochodem to, jak budou dostávat učitelé platy za jednotlivé měsíce, bude dostatečně technicky zajištěno.

A teď podle mého názoru to nejdůležitější. To, co je základem toho, proč je navrhováno, aby byla novela financování regionálního školství schválena. Já jsem pevně přesvědčen o tom, že ani pan ministr Plaga, ani vláda, ani paní ministryně financí není v tuto chvíli (s to) závazným způsobem nám všem říci a našim prostřednictvím veřejnosti říci, že je zajištěno financování v této reformě regionálního školství.

Já jsem si v médiích četl takové poměrně jakoby mlhavé vyjádření, nebo mlhavá vyjádření na to téma, že existuje závazný příslib ministryně financí na to, že poskytnete oněch avizovaných 11 mld. korun. U tak závažného bodu, který dnes projednáváme, financování regionálního školství, a tedy to, jakým způsobem školy poběží od 1. září 2018, bych očekával, že zde paní ministryně bude přítomna, aby ujistila poslance a aby ujistila veřejnost o tom, že je dostatek finančních prostředků na to, aby se systém spustil. A těch 11 mld. je jenom jedno z čísel, které se v tom systému objevuje. Když byl systém za paní ministryně Valachové spuštěn, kdy byl ten zákon spuštěn, nemýlím-li se, paní kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího, tehdy jste uváděla, že ta novela přinese náklady 4 až 5 mld., nebo 3 až 4 mld. ročně. A teď, uplynula velmi krátká doba, jsme na 11 mld. A jak jsem si připravoval podklady, když jsem si studoval ten návrh novely, tak jsem si vlastně uvědomil, že nikde není napsáno, nikde Ministerstvo školství nezveřejnilo dostatečně transparentní vzorce a nemyslelo v tom matematickém slova smyslu, ale v tom smyslu, kde k tomu číslu 11 mld. přišlo. Kde je napsáno, že to opravdu bude stát těch 11 mld. korun a že to nebude 12, 13, 17, 20? Já mám z toho opravdu vážné obavy.

A slyším-li názory např. odborných asociací, už tady pan předkladatel zmiňoval Asociaci ředitelů gymnázií, ale i dalších, tak se ptám, zda teď, zhruba čtyři měsíce předtím, než by systém měl začít fungovat, neohazujeme s financováním českého školství. Já jsem si na to odpověděl na základě dostupných informací, které mám, že

ano. Když pan ministr ještě před měsícem v návrhu zákona tvrdil, co všechno se musí doplnit, co všechno se kde musí najít. Když zde není přítomna ani paní ministryně financí a nikdo další, kdo by dal ruku na stůl a řekl ano, od příštího roku, od roku 2019, je na stole 11, 15 mld. korun do systému školství.

Mám opravdu vážné obavy, že pokud se nepodaří odložit reformu financování školství, hrozí českému školství opravdu vážné problémy. A to, že teď ani nedokážeme ten vývoj odhadnout, svědčí o tom, jak už v době svého vzniku i v současné době byla novela financování regionálního školství, nebo nový systém financování regionálního školství neuváženě a bez dostatečného promyšlení následků, které může mít, schválen.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. A další přihlášenou poslankyni tady mám poslankyni Valachovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, mnohokrát jsme v tomto roce, ale i při schvalování státního rozpočtu na tento rok v minulém roce, diskutovali napříč politickým spektrem s velkou shodou – možná jsme se neshodli skoro na ničem jiném než na tomto – že naše vzdělávání, vzdělávací systém, školství je podfinancované. Shodli jsme se na tom, že v našem školství ročně, a to i po třech rekordních rozpočtech a růstu platů učitelů i neučitelů – tady prostřednictvím předsedajícího k paní poslankyni Hyťhové, že zřejmě zapomněla na tři rekordní rozpočty – tak i přes tento fakt je opravdu pravdou, že chybí několik desítek miliard. To je pravda. Také je pravda, že český vzdělávací systém stojí nejméně, v uvozovkách, nebo že na něj dáváme nejméně ze všech zemí OECD. To je taky pravda. Při projednávání rozpočtu jsme se tady předháněli, kdo navrhne 20 mld. plus 30, 40, 50, 60. A teď zpochybňujeme zcela spravedlivé, férové financování škol konečně ve výši dopadu 10 mld. plus samozřejmě zvýšení platů učitelů a neučitelů, tak jak zavázala Sněmovna vládu. To je dalších, řekneme, zhruba 20 mld. Jestli dobře počítám, tak je to kolem 30 mld. Takže pořád se nemůžeme těšit na to, že bychom se nějak významně polepšili ve financování škol.

Co je na tom špatně, nevím. A stejně tak nevím, proč nás najednou opouští ta politická shoda v průběhu tedy už volebního období tyto peníze pro školy zajistit. Otázka totiž není, zda potřebujeme férové financování škol, to je zcela jasné, že ano. Také je zcela jasné, že máme schválené nové financování škol. Také je zcela jasné, že se zase tady nezrodilo, upřímně řečeno, v jedné hlavě, ale naopak více než dva roky se na této změně poctivě pracovalo. Byly zde zapojeny Sdružení místních samospráv, Svaz měst a obcí, Asociace základních škol, Asociace učňovských zařízení, středních odborných škol, CZESHA, Asociace gymnázií, školské odbory a potom praktici, ředitelé škol všech stupňů, všech soustav, speciálních škol, uměleckých škol, sportovních gymnázií, školních družin, školních jídelen a všech dalších segmentů, které naše školství obsahuje. To znamená, byla to dlouhá odborná, profesně náročná práce, která samozřejmě nebyla jednoduchá, ale – a teď to je důležité – všechny

odborné asociace, a mně je líto vašim prostřednictvím, pane předsedající, že tady předkladatel je také necituje na mikrofon, to znamená školské odbory, Asociace základních škol, Asociace učňovských zařízení, CZESHA, největší asociace sdružující naše školy, všechny tyto asociace říkají zásadně odkladu ne! A také říkají, přestaňte si z nás dělat legraci, a jestli chcete opravdu změnit kvalitu vzdělávacího systému, dejte nám na to peníze.

Překvapivě možná budu souhlasit s tím, co zde zaznělo z úst předkladatele. Ano, centrum nemá sílu. Ano, náš systém financování škol je byrokratický, a dokonce ano, jakoukoli změnu ve vzdělávacím systému prosazujeme, byť je sebelepší nebo sebelepší odpovídá moderním vzdělávacím systémům, vždycky narazí na zásadní limit a tím je podfinancování českého školství a neférový systém financování škol. Tak to prostě je. Tak to prostě je.

Co se týká nákladů, odhady dopadů nového financování škol, tady je určitě pravdou, přisvědčuji prostřednictvím předsedajícího panu poslanci Baxovi, ano, při projednávání v Poslanecké sněmovně a v Senátu se odhadovaly tehdy dopady nového financování zhruba na 5 mld. Je to pravda. Na druhé straně, vážené kolegyně a vážení kolegové, mějte na paměti, že jakékoli zvýšení – a já si přeji, aby bylo co nejvýznamnější – ohodnocení učitelů i neučitelů se okamžitě promítá logicky do dopadu nového financování. Takže se tady prosím nezkoušejme z toho, že pokud se mezitím podařilo dvakrát významně navýšit platy a mzdy, tak se divíme, že bude dopad změn financování dražší. V tomto ohledu pevně věřím, že čím větší odklad, tím dražší dopad nového financování škol. Protože já pevně věřím, že všechny politické strany budou plnit to, že každý rok se bude významně navyšovat ohodnocení učitelů i neučitelů.

No a potom je ještě důležité říct, že z hlediska dopadů nového financování škol je potřeba říct, a je potřeba férově říct, že nejde jenom o dopady, skutečné dopady nového financování. To znamená, to je ta kvalita, o které hovořil zpravodaj – dělení tříd spravedlivě, tak aby měly možnost všechny školy, u cizích jazyků, matematiky, ITI, aby střední odborné školy se mohly opravdu připravovat na Průmysl 4.0, ne o tom jenom snít, ale aby to byla realita, protože už i tak máme obrovské zpoždění za západní Evropou a nechci, aby pro naše děti zbyly pozice u lopat. To opravdu nechci.

Tak to jsou spravedlivé dopady nového financování škol. Ale co se ještě ukazuje u nového financování škol? Ukazuje se to, co jsme měli zameteno pod koberec dlouhé roky ve školství. Ukazuje se např. to, a mě překvapuje, že se tedy brání řešení skrze nové financování škol, že mateřské školy 13 let neměly financování reálnou provozní dobu. Měli jsme o tom nedávno velkou rozpravu a všichni jsme chtěli zlepšit podmínky. Tak teď je ten okamžik. Teď je ten okamžik, najít finance, aby provozní doba mateřských škol byla poctivě financována. Teď je okamžik přiznat, kolik nepedagogů pracuje v našem školství a že ředitelé nejsou Ferdové mravencové a brouci Pytlíci dohromady, nemůžou si hrát současně na účetního, personalistu, různého administrátora dotací a veřejných zakázek. Ano, oni potřebují nepedagogy a my se tváříme, že ne, a tváříme se od roku 2005.

Toto všechno má napravit nové financování. A upřímně řešeno, nové financování usvědčuje celý systém stávajícího financování z obrovského pokrytectví. A já chci,

aby to skončilo. Děkuji vašim prostřednictvím, pane předsedající, za aktivní přístup krajů a za to, co tady sdělil na plénu pan zpravodaj. Z hlediska přípravy na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy chci říct jen tolik, že už v prvním čtvrtletí minulého roku ministerstvo zpracovalo a mělo k dispozici – a nikdy předtím se to tak nestalo – analýzu středního odborného vzdělávání a gymnázií, sítě gymnázií a středních odborných škol. Mělo zpracovanou analýzu ve spolupráci se Sdružením místních samospráv a Svazem měst a obcí o síti mateřských škol, základních škol a malotřídních škol, protože malotřídní školy udržíme v našich obcích jenom skrze nové financování. Toto všechno bylo zpracováno a ano, probíhaly dlouhé rozhovory ve shodě MŠMT a MF, že na základě těchto analýz budou dopočítány dopady reformy. Není to nic nového a já věřím, že projekt nového financování, férového financování našich škol a skutečné záruky kvalitního vzdělávání našich dětí do budoucna prosazený koalicí ČSSD, ANO a KDU-ČSL dotáhneme do konce i přes další funkční období. A chtěla bych nejenom tomu popřát hodně síly, protože to samozřejmě bude náročný úkol, ale samozřejmě i skrze ty možnosti, které my poslanci máme v Poslanecké sněmovně, nabídnout i pomoc.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Mám tady žádost o dvě faktické poznámky. Nicméně přišel za mnou pan ministr Robert Plaga, že by se rád už vyjádřil. Teď se ptám, mám tady jak pana poslance Baxu, tak pana Klause, jestli dáte prostor, je to na vás, jste s přednostním právem.

Poslanec Václav Klaus: Já jsem chtěl reagovat na svoji předřečníci, tak abyste nezapomněli. Tady trošku dochází k demagogii, ke směřování dvou věcí. Protože navyšování rozpočtu školství nikdo nezpochybňuje. Zpochybňuje nesmyslný způsob, jak tyto peníze do škol dostat. Demotivující pro zaplnění školy. Protože řekněte si upřímně, škola bez dětí nemá velký smysl, čili budete financovat školu, kde skoro nikdo není. Máme střední školy s 60% naplněností kapacity. Ministerstvo to neřeší čtyři – nevím kolik let, šest, osm. To jsou ty problémy, které má náš systém, a místo toho se vymyslí nová, revoluční metoda, která není ověřená, není připravená, bude stát 20 miliard nebo kolik, a kdoví jestli, a to vrhneme do škol. To je to meritum věci, o čem se bavíme.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní bych tedy požádal o vystoupení pana ministra školství Roberta Plagu a následně by se připravil k faktické poznámce pan poslanec Baxa. Já ještě rychle přečtu omluvy, vidím, že se mi tu nashromáždily. Omluva pana poslance Sadovského dnes do konce jednání z pracovních důvodů. Pan poslanec Vít Kaňkovský se omlouvá od 16.30 do konce jednacího dne z rodinných důvodů a pan poslanec Petr Dolínek se omlouvá od 16.00 do 17.45 hodin z pracovních důvodů.

Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci. Já považuji za nezbytné, abych se

vyjádřil k návrhu poslanců, ke kterému Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy vyjádřilo nesouhlasné stanovisko. To nesouhlasné stanovisko, které ministerstvo zaujalo, souvisí především s očekávaným přínosem nové reformy financování regionálního školství. Ta reforma je založena a předpokládá spravedlivější přerozdělení prostředků státního rozpočtu jednotlivým školám a školským zařízením a respektování specifík vzdělávacích institucí v jednotlivých krajích.

V současné době, a ono už to tady padlo, se republikové normativy stanovují jako výše relevantních výdajů připadajících na vzdělávání a školské služby na jedno dítě, na jednoho žáka nebo studenta. Je to tedy normativní způsob financování. Ale následně se z republikového normativu stávají různé finanční soustavy jednotlivých krajů. To znamená, je to nástroj rozpisu příslušných finančních prostředků státního rozpočtu mezi jednotlivé kraje. Krajské normativy, které stanovuje krajský úřad v přenesené působnosti, následně představují vyšší výdajů, a to vždy na konkrétní jednotku výkonu, což se již delší dobu ukazuje jako hodně volná právní formulace, která umožňuje krajským úřadům stanovit krajské normativy s výraznými mezikrajovými odchylkami pro podobné jednotky výkonu. A tady chápu, že může dojít k nějakému ideologickému sporu, protože samozřejmě je otázkou, jestli preferujete standardizaci vzdělávání v České republice, nebo jestli je to tedy ten čistě normativní způsob, kdy každý žák si nasadí batůžek s těmi penězi a putuje tím systémem.

Ten uvedený problém, který byl hlavním důvodem předložení návrhu reformy financování regionálního školství schváleného v roce 2017, přetrvává. Proto se domnívám, že skutečně není namístě uvažovat o dlouhodobém odložení těchto v tuto chvíli již přijatých změn. Například v oblasti středního vzdělávání vede stávající model velmi často k přijímání žáků, kteří na daný obor nemusí mít studijní předpoklady, nebo ten obor dokonce nestudují, což vede ke snižování kvality vzdělávání a také k neefektivnímu vynakládání prostředků státního rozpočtu. Jednoduše ten boj o studenty ve středním školství, o ty jednotlivé hlavičky, právě díky normativnímu financování docela zásadně selhává.

Považuji ale za nezbytné se vyjádřit i k dalším věcem, protože skutečně je tomu tak, že jsem na vládu dával návrh a odklad o jeden rok. Hlavním důvodem, jak padlo od mých předřečníků, bylo v té chvíli nezajištěné finanční krytí. Byly tam i další důvody, ale pokud se bavíme o tom, že školy si nemohou v tuto chvíli jednoznačně stanovit, podívat se na to, které prostředky, kolik objemů prostředků na ně připadá pro rok 2019, tak bych rád podotkl, že stávající systém je o tom, že v březnu 2018 se dozvědí a po dohodovacích řízeních v dubnu se teprve dozvědí ten finální stav, to znamená, základní rozpis se dozvědí v březnu a finální stav po dohodovacích řízeních v průběhu dubna. To znamená, první čtyři měsíce každého roku jedou bez detailních znalostí rozpočtu. Proto není samozřejmě zcela přesně možné pro každou jednotlivou školu v tomtéž dubnu 2018 ukázat prostředky a rozpis pro rok 2019. Ano, ale v té důvodové zprávě bylo uváděno, že pokud by došlo k odkladu o rok z důvodu toho, že prostředky by byly poskytnuty až na rok 2020, tak je naprosto správné a legitimní jet ty dva systémy souběžně, to znamená odstranit tu nejistotu jednotlivých škol. A jestli je ten nový způsob skutečně nespravedlivý, to určitě je, ale že přináší dostatečný

objem prostředků té školy proti srovnání se stavem současným. Takže to byly doplňky, které rozhodně byly vhodné, ale nestály za tou žádostí o jednoletý odklad.

A protože jsem řekl, že považuji za nutné odhalit naprosto přesně, jak to bylo, tak když jsem řekl, že nebylo zajištěno rozpočtové krytí, tak v závěrečné zprávě zhodnocení dopadu regulace k návrhu zákona, kterým byla reforma financována, je napsáno, že odhadem 2,5 až 5 miliard korun na eliminaci výrazných negativních dopadů nového systému na disponibilní zdroje jednotlivých právnických osob vykonávajících činnost škol a školských zařízení, a tím na úroveň odměňování jejich zaměstnanců – to je tedy vyčíslený ten dopad. Zároveň – rozpočtová strategie sektoru veřejných financí, resp. veřejných institucí, tedy konvergenční program, schválená v minulém roce, počítá na reformu financování regionálního školství s částkou 3,5 miliardy korun pro rok 2019.

Takže ve chvíli, kdy jsme napočítali další související věci, tzn. věci, které nejdou jenom do vyrovnání regionálních disparit, což může být 5 miliard korun, ale i do zvýšení kvality výuky, na které se, předpokládám, všichni v této Sněmovně, a nejenom ve Sněmovně, shodneme, tak jsme zjistili tu částku, která přesahuje 10 miliard korun, a bylo z mé strany podle mého názoru zcela opodstatněné, že jsem ten materiál s ročním odkladem dal na vládu.

Tedy celkem s sebou reforma přináší náklady přesahující 11 miliard korun a ty nebyly, říkám zodpovědně a upřímně, zahrnuty ve výdajových rámcích. Takže jsem ty prostředky začal hledat. A myslím si, že příslib vlády, příslib premiéra, že prostředky v rámci přípravy rozpočtu roku 2019 budou zahrnuty do rozpočtu Ministerstva školství, je příslibem dostatečným a není potřeba, aby tady ještě vystupovala paní ministryně financí a znovu validovala rozhodnutí vlády.

Dovolte mi ale drobnou odbočku, která se týká stavu finančního krytí opatření MŠMT, protože to také v diskusi tady zaznělo. A navíc jsem v této věci byl nedávno interpelován. Podobný případ jako reforma financování, kde jsem řekl, že ve střednědobých výdajových rámcích rozhodně nebyla ta částka, kterou to finálně stálo, to poctivě přiznávám, byl i případ společného vzdělávání. Podle původního odhadu uvedeného v důvodové zprávě k návrhu vyhlášky č. 27 z roku 2016 se měly dopady na státní rozpočet pohybovat okolo 1 miliardy korun za rok 2017 a 1,5 miliardy za rok 2018. Reálné náklady by se však za rok 2017 vyšplhaly až téměř do výše 7 miliard korun, přičemž díky novelizaci vyhlášky, která vstoupila v platnost v průběhu roku 2017, se je podařilo udržet na 6 miliardách korun. Tady mi dovolte poděkovat mému předchůdci Stanislavu Štechovi. Každopádně i tato částka mnohonásobně převyšuje původní odhad.

Obdobným případem je druhá záležitost, ve které jsem byl interpelován, to je zajištění tzv. překryvu v mateřských školách. Byl sice upraven rámcový vzdělávací program pro předškolní vzdělávání, nicméně opět nebylo žádným způsobem zajištěno rozpočtové krytí této změny. Rozpočet regionálního školství územních samosprávných celků nebyl v roce 2017 účelově posílen a nestalo se tak ani v promítnutí rozpočtu na rok 2018.

Je tedy vidět, že vše ve školství, a tím potvrzují slova své předřečnice, je o financích, tedy ne vše ve školství, ale co se týká financování opatření, která jsou

dnes tady na stole, a já mám za to, že ve chvíli, kdy se shodneme na tom, že prostředky pro financování regionálního školství a této změny jsou, tak ta změna může započít v roce 2019. Já jsem tedy pro, aby návrh pana poslance Klause byl zamítnut v prvním čtení. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu ministrovi. Přečtu další omluvu. Takže dnes od 17.30 hodin do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Špičák.

Nyní tedy mám dvě faktické poznámky, takže pan poslanec Baxa a připraví se paní poslankyně Valachová a následně, pakliže nebudu mít další přihlášku, tak budeme pokračovat řádně přihlášenými v obecné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem chtěl mít původně faktickou poznámku ve vztahu ke své předřečnici. Paní kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího, chtěl bych se ohradit proti tomu, jak jste své vystoupení začala, v tom smyslu, že existuje nějaká souvislost mezi systémem financování regionálního školství a výší platů učitelů. Chci za sebe i za Občanskou demokratickou stranu jasně říci, že my jednoznačně podporujeme, a bylo to důležitou součástí našeho volebního programu, zvýšení platů učitelů. To nemá nic společného s tím, jakým způsobem jsou tyto finanční prostředky rozdělovány.

V druhé věci bych chtěl reagovat na vystoupení pana ministra Plagy. Musím prostřednictvím pane předsedajícího, pane ministře, ocenit vaši upřímnost a otevřenost, se kterou to říkáte, není to zcela běžné u členů vlády v demisi, ale musím říct, že vaše upřímnost a otevřenost ve mně jenom posílily obavy o to, jakým způsobem financování tohoto systému od 1. září letošního roku proběhne. Prostě příslib není řádka v rozpočtu. Sám jako starosta nebo primátor města Plzně vím, že teprve ve chvíli, kdy zastupitelstvo v tomto případě schválilo nějaké rozpočtové opatření, rozpočtovou změnu, jsme se mohli bavit o tom, že na systém máme peníze. A to se tedy nestalo.

A jenom na úplný závěr podotknu, že to překrývání, o které jste mluvil, tak překrývání v rozsahu 2,5 hodiny na třídu od září 2017 do prosince 2017, za čtyři měsíce, v našem kraji stálo 24 milionů korun a nebyl krajský úřad v přenesené působnosti s to je plně pokrýt a ani do budoucnosti tam není stanoven žádný limit na rozsah placené docházky do mateřských škol. To je jedno téma.

Druhé téma. Totéž se týká vlastně financování mateřských škol na celý rok. Jenom pro zajímavost, u nás 100 milionů korun. A tím, že to nebylo v tom objemu, jak jste říkal, zahrnuto, tak prostě těch 100 milionů korun zmizelo na úkor základních škol.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Kateřina Valachová. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych také zareagovala krátkými faktickými poznámkami na své předřečníky.

Otázka vyšších platů učitelů a neučitelů kontra to, jestli to souvisí nebo nesouvisí s novým způsobem financování. Souvisí, protože ve stávajícím systému se rok co rok každý ministr nebo ministryně, je jedno, z jaké politické strany, potýká s tím, že byt vybojuje finanční prostředky pro růst platů učitelů nebo mezd neučitelů, nikdy, ani kdyby se postavil na hlavu, a já jsem dělala všechno pro to a udělala jsem řadu opatření, aby tyto peníze dotekly do škol a potom do kapsy, do peněženky jednotlivých učitelů neučitelů, tak to zkrátka nezajistíte. Důvodem je to, že už na začátku, pokud padá počet narozených dětí v jednotlivých krajích, a to padá skoro všude, tak už tam dojde k takovému krácení, které potom neodpovídá objemu, který potřebujeme na výplatu platů na jednotlivé výplatní pásky. A toto má změnit nové financování. Proto to velmi souvisí. Já se velmi snažím ve svých příspěvcích nebyť demagogická.

Co se týká toho, co je nebo není ve financování řádně v rozpočtu zajištěno. Otázka financování 2,5 hodiny v mateřských školách, tzv. překryvu, kdy tedy tyto 2,5 hodiny mají být na pracoviště dvě paní učitelky, tedy povětšinou je to ta doba, kdy paní učitelky jsou třeba na vycházce, protože to mají v rámcovém vzdělávacím programu, to je povinnost, já už jsem to tady říkala, takřkajíc odjakživa. Odjakživa. To znamená, odjakživa měla být financována. Je to právní povinnost a odjakživa učitelky mateřských škol měly mít toto zajištěno. Tak to prostě je. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Omlouvám se, tak nebudu zdržovat a přihlásím se do řádného příspěvku, protože jsme si slíbili, že faktické příspěvky nebudeme využívat, zneužívat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní jsme v obecné rozpravě u řádně přihlášených poslanců a poslankyň, takže mám tady pořadí a požádám o vystoupení paní poslankyni Mauritzovou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Ilona Mauritzová: Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, vzhledem k tomu, že zde bylo řečeno opravdu hodně, tak se nebudu opakovat ve svém příspěvku, ale chtěla bych zdůraznit dvě základní věci.

První je ta, že nám nejde o to, abychom tuto reformu rušili. Jde nám o to, že tento návrh reformy financování vysokého školství reformu neruší, ale otevírá znovu diskusi nad tím, jak by měla tato reforma financování regionálního školství vypadat. Do škol skutečně jdou velké finanční prostředky, výdaje na školství jsou v podstatě druhé největší ve státním rozpočtu, takže se bavíme o velkém množství finančních prostředků, které bychom měli umět účelně do škol dostat. Cílem tedy tohoto návrhu je znovu otevřít debatu o financování školství.

Zároveň bych chtěla říci, že není možné říci: tak my jsme teď nějaké finanční prostředky našli, tak pojďme, spustíme to, aby se vůbec něco spustilo, abychom to zase úplně nezastavili. My bychom si přáli, aby se otevřela diskuse, a přišli jsme

s takovým návrhem financování, který by přinesl stabilitu a funkčnost systému financování regionálního školství.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a další v pořadí je pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, také jsem se přihlásil do rozpravy k tomuto návrhu a vedl mě k tomu vlastně souhrn zkušeností, které mám ze školství ať už z pozice učitele, nebo ředitele a zřizovatele soukromého gymnázia, hejtmana kraje, tedy vlastně představitele zřizovatele škol veřejných na úrovni středního školství, a teď také jako poslance, který musí pak rozhodovat o těchto změnách, o těchto věcech.

Musím připomenout, že financování regionálního školství je vlastně založeno na dvou základních pilířích, a to už tady bylo řečeno, že jeho zřizovateli jsou jednotky veřejné samosprávy, tedy obce a kraje. To, o čem tady mluvíme, to jsou tzv. přímé náklady, které přicházejí do rozpočtu krajů jako peníze z velké části na platy učitelů, případně na financování nákupu pomůcek, a procházejí rozpočtem krajů jako takové omašličkované peníze, o kterých kraj ve své samosprávné působnosti rozhodovat nemůže. A pak je zde ten druhý pilíř financování regionálního školství a to je financování provozních nákladů, tedy nákladů na fungování budov, elektřinu, vodu, financování nákladů na zajištění tepla pro školy a také samozřejmě na opravy, rekonstrukce a investice. To financují obce i kraje ze svých rozpočtů, obce pro základní školy, kraje potom pro školy střední. Čili bavíme se teď tady o těch přímých nákladech na platy. To je téma našeho jednání.

Dostal jsem také mail, který nám poslala paní poslankyně Valachová a který sumarizoval názory těch významných hráčů v regionálním školství. Já jsem si je také přečetl, ty důvody, vesměs mluvící ve prospěch té navrhované reformy a vybízející nás k zamítnutí návrhu pana předkladatele, nebo předkladatelů, mezi které se také počítám, protože jsem také spolupodepsal návrh zákona, který tady předkládá jako náš představitel pan poslanec Klaus. A zaznamenal jsem, že se tam objevuje jeden takový podle mne omyl.

Oni mluví – já to teď přečtu. Svaz měst a obcí chválí tu reformu, tu změnu, po které údajně municipality volaly, jako změnu, kdy peníze jsou rozdělovány podle výkonu, jak říká předseda SMO ČR pan Lukl. Podobně mluví také Asociace ředitelů základních škol. Mluví o reálné výkonové jednotce, tedy třídě a oddělení. Odbory pak mluví o práci, jejím financování ze strany státu, jako práci, kterou si stát objednává. A konečně znovu zpátky k té Asociaci ředitelů základních škol. Oni mluví o tom, že to, co ve stávající době máme, tedy normativní systém, vytváří nerovné podmínky pro žáky základních škol. Jsou to jakési fyzikální veličiny, práce – výkon, a samozřejmě že je třeba se trochu na to podívat.

Průměrný výkon je práce dělená časem, za který byla vykonaná. A tady skutečně možná mají pravdu, chtějí-li vnímat takto výkonový způsob financování. Pak tedy bychom vzali celkovou práci jako energii vynaloženou učitelem, energii vynaloženou

na vytápění, svícení, budování těch škol, jejich opravu a lomeno časem. Ale ti zastánci toho výkonového systému, kteří to takto zmiňují, zapominají na to, že ta práce, ty energie mohou být vydávány před třídou, která je zaplněná zcela, anebo taky před třídou, kde zeje prázdnotou spousta židlí, protože ta škola nemá dostatečný počet studentů. Čili opomíjejí další významnou veličinu, která s pojmem výkon souvisí, a to je účinnost. Takže sice tady bude nějaký výkon z tohoto hlediska dosažen, ale jeho účinnost bude tedy pramalá, protože mnohdy nebude ten výkon realizovaný před patřičným počtem studentů.

Já jako člověk konzervativní nerad měním věci, které trvají. A říkám otevřeně, že jsme ten normativní systém přivítali. Zdálo se nám dobré, když každý žák s sebou ponese – a já nemám rád to přirovnání, že si to ponese v nějakém batůžku nebo školní tašce, ale s jeho osobností budou spojené nějaké výdaje, které pak bude možno té které škole, do které ten žák vstoupí, přičknout. A myslím si, že ten systém má svoje vady, samozřejmě, dají se uvádět ty krajní případy, jak tady kolega Gazdík zmiňoval, nebo kolegyně Valachová, těch malých, malotřídních škol v obcích nebo základních uměleckých škol, kde ta efektivita není úplně tím hlavním kritériem jejich existence. Zase na druhou stranu ale chápu ten systém jako systém velmi spravedlivý. Systém financování na tu učební jednotku, ten jakoby výkonový, má celou řadu chyb také samozřejmě. Je složitý. Já mám obavu, že jeho podporovatelé jej v celé šíři nepochopili a že jej bohužel nechápou ani ti, kteří jej mají realizovat, tj. ředitelé a představitelé těch úřadů krajských nebo městských, kteří budou muset potom ty peníze umět dobře přerozdělovat.

Oba systémy, mají-li dosáhnout cíle, tj. efektivního fungování školství, narážejí na jeden významný fenomén, a to je zřizovatelská pravomoc krajů anebo obcí k středním, příp. základním školám. Prostě oba systémy musí nějak reagovat na to, že jsou školy, o které není zájem, které prostě mají málo žáků, kam se nikdo nehlásí. Navzdory tomu, že všichni žáci dneska musí dělat přijímací zkoušky na střední školy, tak pohledem na internet zjistíme, že jsou školy, které po prvním kole přijímacího řízení nemají žáky, mají třetinu kapacity zaplněnou, a to jsou školy, které by tady neměly být, neměly by existovat. Jenom musí být odvaha, musí být síla krajské samosprávy takovou školu zavřít. A to je velmi složité. Kdo z vás jste někdy fungoval na úrovni obecní nebo krajské samosprávy, musíte dobře vědět, jaký je to obrovský politický problém takovou školu zrušit, s čím vším se musí ten, kdo ten záměr pojme, utkat. Utká se s peticemi těch žáků. Dneska víme dobře, že žáci cítí svoji sílu, vědí, že když vyjdou na náměstí, mohou dosáhnout svého cíle poměrně jednoduše. Rodičů, kteří nechtějí změny, které by zrušení té školy přineslo. A zastupitelé raději ten záměr ani nepředloží. Míra jejich pudu sebezáchovy je vždy úměrná blížícím se volbám. My jsme v jižních Čechách, pamatuji si, v roce 2005, rok po volbách, zrušili zhruba třetinu středních odborných škol a středních škol včetně nějakých gymnázií. Od té doby se k takovémuto razantnímu zákroku nikdo neodhodlal. Bylo to, jak říkám, rok po volbách, kdy jsme měli tehdy velikou koaliční politickou sílu.

To samé je to na úrovni obcí. Dneska základní škola v obci, i ta malotřídní, patří k jednomu z mála fenoménů, které pomáhají udržet pocit příslušnosti k dané obci, pocit obecní pospolitosti. Kostel, hospoda – tak tu už mnohdy se nám podařilo tím EET a zákazem kouření zavřít, no a teď je možné, že by vinou malého počtu žáků

mohly být zavírány i základní školy. Tady si myslím, že obec, a to tady také zmiňoval, myslím, kolega Baxa, musí najít sílu a dohodu ve svém zastupitelstvu pomáhat financovat nejenom ty provozní výdaje, tedy teplo, elektřinu, budovu, ale také přispívat na platy učitelů, chtějí-li si školu udržet navzdory tomu, že počet žáků neodpovídá těm normám, které od nich vyžadujeme, aby mohly ty peníze formou normativní dostat.

Financováním podle toho zákona, který má začít platit, se nic nevyřeší. Pořád tady budou školy, které budou neefektivní, které budou mít málo žáků. Jenom se oddálí ta schopnost najít konsenzus na to takové školy zrušit, takové školy zavřít a peníze z nich namnoze marně vynakládané, neúčinné, převést tam, kde jejich vynakládání bude účinné, zejména tedy do kapes učitelů v podobě zvýšení jejich platů.

Já jsem ten návrh spolupodepsal. Znamená to, že se s ním ztotožňuji, budu samozřejmě hlasovat pro to, aby prošel do druhého čtení. Odmítám to, abychom jej zamítli. A vyzývám vás také, abyste dali šanci tomuhle návrhu do druhého čtení projít a abyste zamítnutí zákona hlasováním odmítli. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. A dalšího v pořadí požádám o vystoupení pana poslance Františka Váchu. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, vážení členové vlády, pane předkladateli, já přicházím se stanoviskem klubu TOP 09 k předložené novele. My tu novelu nepodpoříme. S velkým nadšením jsme přijali novelu sněmovní tisk 61, tu samozřejmě podpoříme.

Tady jsme došli k závěru, že samozřejmě systém financování regionálního školství může být buď na hlavu, nebo na jednotku. A podle našeho názoru v současné době ten systém vyžaduje takové změny, že už je nelze dělat úpravami toho systému na hlavu žáka. Samozřejmě každý z těch systémů má svoje výhody i nevýhody, které se projeví tam či jinde, a vystupující tu budou obhajovat ten svůj systém, který je jim bližší. My jsme se přiklonili k podpoře systému na učební jednotku. Nenavrhujeme zamítnutí. Dokázal bych si představit třeba posunutí, odsunutí účinnosti o rok nebo dva, tak aby se to lépe připravilo. Těch deset let, to se na mě prostřednictvím pana předsedajícího pan předkladatel nebude zlobit, když to je opravdu likvidační, to si můžeme říct asi na rovinu. Nicméně když jsme poslouchali pana ministra a říkal nám, že inkluze měla stát jeden milion a nakonec to vypadalo, že bude stát šest, nebo měla stát sedm a bude stát šest, tak samozřejmě nebezpečí toho, že financování tady toho systému bude vyšší, tady je. Samozřejmě když přicházíte s novým systémem, tak bude mít vždycky nějaké chyby. Od stolu se prostě nedá vymyslet nic tak, aby to bylo perfektní. My si uvědomujeme riziko, že se ten systém bude postupně vyvíjet a konvergovat k nějakému mírně optimálnímu stavu. Nebudeme hlasovat pro zamítnutí, nicméně pokud by to prošlo do dalších čtení, tak pravděpodobně na konci bychom ten zákon nepodpořili, pokud by tam zůstalo těch deset let. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji za vystoupení. Nyní přečtu omluvy: paní poslankyně Balaščíková od 17 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, dále pan poslanec Marek Výborný od 17.15 do konce jednání z pracovních důvodů a následně ještě paní poslankyně Květa Matušovská od 17 hodin do konce jednacího dne.

Dalšího poslance, kterého mám v pořadí, požádám o vystoupení – pana poslance Lukáše Bartoně. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi krátké stanovisko Pirátů. Rodí se nám zde nová reforma. Má velké porodní bolesti a určitě lze po tomto porodu očekávat i dětské nemoci. (Pobavení v sále.) Nicméně reforma má potenciál zvýšení kvality školství. Piráti vítají přísliby financí pro tuto reformu, kterou jsme z úst pana ministra školství slyšeli veřejně. Z toho důvodu podporujeme reformu financování zavést co nejdříve. Piráti se proto připojují k návrhu na zamítnutí odkladu v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže návrh je na zamítnutí zákona v prvním čtení. Takový návrh už tady jeden máme, takže si vás k tomu poznamenám, že jsou ty návrhy dva.

O vystoupení následně požádám pana poslance Antonína Staňka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Staněk: Vážený pane předsedající, děkuji vám za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, ani já už nebudu přidávat k tomu, co zde zaznělo, více informací, které bych v mnoha případech jenom opakoval. Nicméně dovoluji mi, abych přece jenom v krátkosti řekl několik poznámek k návrhu skupiny poslanců na zrušení nebo... já říkám zrušení, protože oddálení reformy o deset let je v podstatě její skryté zrušení.

Zaznělo tady například to, že bychom měli znovu zahájit debatu a diskusi, a to o reformě financování regionálních škol, které by přineslo stabilitu a funkčnost. Přiznám se, že ne vždycky souhlasím s názory, které zaznívají z úst představitelů jakéhokoli hnutí či strany, které hovoří o tom, že parlament je žvanírna a jenom se tady debatuje a debatuje a nic se neudělá. Ale v tomto případě bych se musel přiklonit k tomu názoru, že po dlouhé debatě, že po dlouhé rozpravě, po obrovských ústupcích byla v minulém volebním období dosažena shoda a konsenzus na reformě financování regionálního školství. Došlo k dohodě, která, bych řekl, nemá v otázkách českého školství zas takovou velkou tradici. A je škoda, abychom tuto dohodu v podstatě znehodnotili tím, že ji odložíme na jeden, dva, pět nebo deset let.

Pan předkladatel, vašim prostřednictvím, pane předsedající, zde uváděl názory rozličných asociací a profesních sdružení. Já bohužel, tak jak tady můj předřečník hovořil, mám před sebou stanovisko Asociace ředitelů základních škol České republiky. Mám zde stanoviska odborových orgánů. Mám zde stanoviska CZESHA. Mám zde stanoviska Svazu měst a obcí. Mám zde stanoviska Sdružení učňovských zařízení. Já vám je nebudu zde číst. Ale kdybych je četl, tak se všechna shodují

v jednom: schválenou reformu financování regionálního školství neodkládejte. Pokud se našly finanční prostředky, a já věřím tomu, že se našly, protože tady zazněla slova ať už z úst, nebo prostřednictvím pana ministra z úst pana premiéra, pana ministra, tak já tomu věřím, že ty prostředky jsou připraveny, jsou nalezeny, a jsou to prostředky, které školství potřebuje. Odložíme-li reformu, ptám se, kam budou tyto prostředky přesunuty?

Poslední moje poznámka, kterou bych chtěl ještě v této souvislosti říci, směřuje právě k argumentaci pana předkladatele prostřednictvím pana předsedajícího právě těmi asociacemi a odbornými organizacemi. Dnes jsem odeslal panu předsedovi své osobní stanovisko k souboru pozvaných na společné setkání v rámci jednání výboru. Jsem prostě přesvědčen, že nelze vybírat jenom ta stanoviska, která jsou mi nakloněna nebo která se mnou souhlasí, ale je potřeba v tom širokém spektru odborných organizací skutečně dát slovo průřezově všem. Domnívám se, že velmi důležitou organizací jsou školské odbory, odbory pracovníků ve školství. A i ty se jednoznačně staví za to, aby reforma financování regionálního školství nebyla odložena.

Ještě jednou říkám, mohl bych tady uvádět celou řadu faktických příkladů, jak ta stávající situace je nespravedlivá, kdy škola, která je v regionu, kde v průměru má 18 žáků, dostane nakonec tím přepočtem kolem 5,5 milionu na žáka na devět let, devět ročníků, jiná škola, která je v regionu nebo v oblasti, kde má větší šanci získat děti, tak dostává podstatně víc. Ale je tam stejný učitel. Ten stejný učitel učí stejný předmět, učí ho stejný počet hodin. Proč by měl být nějakým způsobem ředitel školy postaven do situace, aby zajistil prostředky, aby tentýž učitel na téže škole měl stejné peníze jako jiný učitel na té škole, která má více dětí?

A ještě poslední, problém s tím, že jsou školy, které jsou naplněné, a ty, které nejsou naplněné. Tak co se týče základních škol, tady bych řekl, že samozřejmě velký problém mají školy, kde odcházejí žáci na víceletá gymnázia, to znamená, že jsou tito žáci vysáváni do víceletých gymnázií. Na druhou stranu, ptám se, přece nechceme rušit střední odborné školy, nechceme rušit střední odborná učiliště jenom proto, že tam je málo žáků. Naopak, kraje financují, dofinancovávají tyto školy. A reforma, kterou teď chceme odložit, má tyto problémy a tyto disproporce určitým způsobem eliminovat.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, my máme dnes jedinečnou příležitost. V situaci, kdy nám roste počet dětí na základních školách a kdy tyto děti budou v budoucnu přecházet na střední školy, máme v rukou možnost, jak zajistit financování všech středních škol, nejenom gymnázií, nejenom těch výběrových gymnázií, ale všech středních škol, odborných učilišť, tak, aby ředitelé škol měli naprostou jistotu ve svých finančních prostředcích, které na začátku školního roku budou mít, a nemuseli fungovat v rozličných provizoriích a potom se třepat, kde ty peníze mají získat. Z toho důvodu se za klub České strany sociálně demokratické nejenom připojuji k těm návrhům, které zde již zazněly, ale také předkládám návrh na zamítnutí novely zákona, která je předkládána prostřednictvím zde přítomného pana poslance Klause jako sněmovní tisk 102. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní přečtu ještě dvě omluvy, které tady mám. Takže dovoluji si omluvit z dnešního jednání pana ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha od 17.45 z pracovních důvodů. A pan poslanec Jiří Mašek se omlouvá od 17.30 do konce jednacího dne a ještě dokonce i zítra, 19. 4., z pracovních důvodů, takže to tady přečtu celé.

Nyní nevidím již žádné faktické poznámky, nevidím ani žádost do obecné rozpravy, takže tímto končím obecnou rozpravu. Nyní dám prostor na závěrečná slova. Takže se mi tady hlásil za navrhovatele pan poslanec Václav Klaus se závěrečným slovem. Prosím, pane poslanče, máte slovo. A pan poslanec Vondrák taky.

Poslanec Václav Klaus: Dámy a pánové, děkuji za věcnou diskusi, byť občas ta věcná stanoviska mě nepotěšila. Ale zkusím vám to říct ještě jednou. Vy tímto nedáváte žádné peníze školám, vy dáváte peníze jakési reformě, která je nepřipravená, která je nebezpečná, která je nesystémová. Dosti podobně jsme tady sledovali v minulém volebním období, když se tady zaváděly inkluzivní vyhlášky, tak jste také říkali, jak je to skvěle připravené, jaký to bude mít skvělý dopad pro školství a bude to stát maximálně miliardu korun. Školy jsou v chaosu, narostla obrovským způsobem byrokracie a místo miliardy, kterou jste avizovali, to stojí 6 miliard. Teď je něco podobného. Předložili jste zákon, prosadili jste ho silou, říkali jste, že bude stát 3 miliardy, teď už se bavíme o garancích ministryně financí na 11 miliard, a když to vynásobím stejným koeficientem, jako vám vyšlo u té inkluze, tak jsme u 60 miliard. Čili vás všechny, kdo budete hlasovat pro zamítnutí, vás s tím budeme konfrontovat, až to v září začne. Až ve školách začne ten chaos, až tam bude stejná situace, jako je teď s inkluzí, tak si vás všechny na té sjetině vyjedu. Zvažte to dobře, pro co chcete hlasovat!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A o závěrečné slovo se také přihlásil zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Ivo Vondrák. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivo Vondrák: Děkuju, pane předsedající. Prosím vás, už jenom velice krátce. Jedna důležitá zpráva, a zaznělo to tady: nechceme mít přeplněné třídy a nechceme mít prázdné třídy. Potřebujeme mít optimální množství dětí a žáků ve třídách. A o tom je právě ta reforma. Takže se domnívám, že bychom jí měli dát šanci, aby byla pokud možno co nejrychleji uvedena v život. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní přistoupíme k hlasování o předloženém návrhu. Takže svolám gongem poslance z předsálí. Návrh na odhlášení – ano, přejete si odhlásit? Zagongoval už jsem dvakrát, děkuji ale za upozornění. Žádost o odhlášení nevidím. Ano, je tady žádost o odhlášení, takže odhlašuji vás a přihlaste se prosím znovu svými hlasovacími kartami. Mám tady dokonce trojí návrh na zamítnutí, nicméně hlasovat o něm budeme pochopitelně

jenom jednou. Ještě pan zpravodaj Ivo Vondrák... tak už to funguje. (Karta v hlasovacím zařízení.)

Takže ještě jednou řeknu, o čem budeme hlasovat. Budeme hlasovat o návrhu zamítnout předložený návrh.

Zahajuji hlasování teď. Kdo je pro zamítnutí, stiskne tlačítko a zdvihne ruku. Kdo je proti zamítnutí, stiskněte tlačítko a zdvihne ruku.

V hlasování číslo 103 přihlášeno 141 poslanců, pro 99, proti 37, návrh na zamítnutí byl přijat. Takže tímto projednávání tohoto tisku končím. Děkuji navrhovateli i zpravodaji.

Přistoupíme k projednávání dalšího tisku. Jedná se o bod

31.

**Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré,
Stanislava Grospiče a Květy Matušovské na vydání zákona o zrušení
zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr
/sněmovní tisk 112/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Prosím, aby se na svá místa posadili ke stolku zpravodajů za navrhovatele místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip a zpravodaj pro první čtení poslanec Roman Kubíček. Projednávání tohoto bodu jsme přerušili v úterý 17. 4. na žádost poslaneckého klubu TOP 09 o přestávku, byl tedy tento bod finálně přerušen.

Připomínám, že bylo vzneseno veto proti projednávání podle § 90 odst. 2 a toto veto bylo vzneseno poslaneckými kluby ODS, KDU-ČSL, TOP 09 a STAN.

Obecná rozprava byla ukončena. (Hlas z pléna.) Mám tady v prezidiálce napsáno, že byla ukončena. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Pan předsedající to tak řekl, ale já jsem vystoupila ještě v průběhu schůze na mikrofon, že nebyla ukončena, protože jsem požadovala informaci o tom, co na tento návrh říká pan ministr zahraničních věcí, který tady nemohl být z objektivních důvodů, protože je indisponován, tak nemohl tady být, nebo alespoň aby na to reagoval pan premiér. Případně aby na to reagoval pan zpravodaj. Pak tady ke konci toho jednání byl trochu zmatek. Pan předsedající, byl to Petr Fiala, řekl, že rozprava je ukončena, ale já jsem se přihlásila, že není, že ještě skutečně bych chtěla, abych ten prostor na tu odpověď dostala. Takže jsme se dohodli, že jsme obecnou rozpravu neukončili, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já mám tady poznamenáno, že jsme ji ukončili, tak poprosím... Ale samozřejmě může vystoupit někdo z ministrů a opět ji otevřít, že.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Skutečně, v závěru toho projednávání tady byl zmatek, dokonce několikanásobný, a může být rozdílná interpretace, jestli byla ta

rozprava ukončena, nebo ukončena nebyla. Já bych proto požádal kohokoliv ze členů vlády, aby vystoupil a znovu otevřel obecnou rozpravu, a dostaneme se z tohoto bodu, z toho problematického místa, velmi jednoduše. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím, pane poslanče. Ano, to jsem navrhoval, že je to elegantní řešení. Tak, pane poslanče, prosím. Pane předsedo Kalousku.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, prosím o pochopení, ten zmatek jsem způsobil já. Možná si řada z vás vzpomene, že jsem v 18.45 požádal před závěrečným hlasováním o 20 minut přestávky po ukončení obecné rozpravy. Formuloval jsem to pravděpodobně tak nešikovně, že předsedající přestávku vyhlásil hned, a já jsem ji chtěl až po ukončení obecné rozpravy. Tím pádem se nedostalo na ty, kteří ještě v obecné rozpravě vystoupit chtěli. Je to prostě nedorozumění a já prosím o velkorysost, aby mohli vystoupit ještě ti, kteří se přihlásili do obecné rozpravy. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Je to samozřejmě na ministrovi, zdali nám tedy otevře rozpravu. Já myslím, že je všeobecný konsenzus, ale jestli by tedy někdo mohl říct jedno slovo? (Projevy nesouhlasu vpravo.) Ale záleží to na vás. Já tady samozřejmě jsem jenom od toho, abych moderoval schůzi. Já nechci nikoho samozřejmě k tomu vybízet.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Pěkně odpoledne. (Pobavení a potlesk.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane ministře. Takže máme znovu otevřenu obecnou rozpravu a já se tedy táži, kdo je do ní přihlášen. Ano, s přednostním právem, ale ostatně nikdo další není přihlášen, pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Máme několik připravených příspěvků, ale můžeme to vyřešit elegantně. Já tedy navrhuji, abychom projednávání tohoto bodu přerušili do příští schůze Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pardon. Ještě jednou, protože tady pan místopředseda Pikal na mě zrovna hovořil. Takže přerušení schůze?

Poslanec Zbyněk Stanjura: Slyšel jsem komentář, že to je za dobrotu na zebrotu. Ono to tak úplně není. Můžeme o tom ještě osm hodin debatovat dnes a zítra, pokud máte zájem, není žádný problém. Já jsem chtěl uvolnit místo pro projednávání dalších bodů poslanecké schůze, takže to je, já bych řekl, vstřícný návrh. Není to žádná pomsta. Ten návrh bych mohl totiž přednést i po ukončení rozpravy s přednostním právem a před závěrečným hlasováním. Ten návrh jestli zazní, nebo

ne, nezávisel na tom, jestli rozprava bude, nebo nebude otevřena. Já chci dát prostor k projednávání dalších bodů, ale nemusíme. Samozřejmě Sněmovna se rozhodne. Pokud ne, tak bude pokračovat rozprava. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Mám tady tedy žádost od Vojtěcha Filipa za navrhovatele, dáme mu tedy prostor, a následně paní poslankyně Černochová. (U řečníště se připravuje mpř. Filip. Protesty poslanců ODS.) Takhle. Já bych dal tedy hlasovat okamžitě o tom procedurálním návrhu, ale tak...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já myslím, že mám stejné přednostní právo jako pan předseda klubu ODS.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To máte, ale měli bychom hlasovat bezprostředně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já samozřejmě nebudu komplikovat řídícímu jeho práci, jenom chci říct, že pokud chcete obstrukci, prosím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přistoupíme tedy k hlasování o procedurálním návrhu bezprostředně. Mám tady tedy návrh na přerušení bodu do příští schůze. Já myslím, že není potřeba, abych svolával poslance. Jsme tady celkem v počtu – žádost o odhlášení nevidím, takže přistoupíme... Ano, žádost o odhlášení, takže odhlásíme všechny poslance. Žádám vás o přihlášení vašimi hlasovacími kartami a ještě jednou zopakuji návrh, o kterém budeme hlasovat, a to je přerušení bodu do příští schůze.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přerušení, zdvihněte ruku a stiskněte tlačítko. Kdo je proti přerušení, zdvihněte ruku a stiskněte tlačítko.

Hlasování číslo 104, přihlášeno 139 poslanců, pro 33, proti 12, zdrželo se 94. Návrh na přerušení byl zamítnut.

Budeme tedy pokračovat v projednávání a s přednostním právem se tedy hlásí pan předseda Filip a následně paní poslankyně Černochová. A já předávám řízení schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, samozřejmě je možné, abychom postupovali vůči tomuto zákonu obstrukčním způsobem, a přitom když pominu to, že ten návrh zákona je poměrně jednoduchý a že tedy i ta devadesátka byla namístě – připomínám, že i minulá vláda ho navrhla projednávat podle § 90 odst. 2 a tu diskuzi jsme několikrát vedli. Tak já pro vstřícnost vůči těm, kteří chtějí diskutovat, respektuji to, že tady padl návrh na prodloužení doby, a klidně pro něj budu hlasovat. A jestli chceme tu debatu vést, můžeme ji vést. Můžeme ji vést způsobem, který je adekvátní parlamentní debatě, to znamená ve výborech, protože bude probíhat řádné jednání ve výborech, druhé čtení, třetí čtení, a tu diskuzi povedeme jistě na různých fórech. Pokud se někdo

rozhodne pro obstrukci, je to součást parlamentní práce. Každý si může v tom případě sám vyhodnotit, jak se bude na to dívat česká veřejnost, protože to je samozřejmě věc, která zajímá občany ČR, jak podnikatele, tak i zaměstnance, protože jde o ekonomické zájmy ČR. Chápu, že někoho ty ekonomické zájmy nezajímají, a jako vstřícný krok znovu říkám, že klidně budu hlasovat o prodloužení lhůty k projednání, ač to nevidím jako potřebné, o 20 dnů. Takže to je od navrhovatelů vstřícný krok vůči tomu, aby tady neprobíhala parlamentní obstrukce.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji panu místopředsedovi. Dobrý večer všem. A nyní paní poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych chtěla znova zopakovat to, co jsem tady říkala včera a co si myslím, pane místopředsedo Poslanecké sněmovny Filipa prostřednictvím pana místopředsedy Píkala, že to není o obstrukci. Já jsem včera přerušení nenavrhovala. Předpokládala jsem, že ti kolegové, které jsem tady vyzývala, aby vystoupili a řekli nám názor pana premiéra a řekli nám názor pana ministra zahraničních věcí Stropnického, že nám ten názor sdělí. Jak tady víme všichni, tento návrh dostal z vlády stanovisko neutrální. My nemáme šanci se z žádných webových stránek, z ničeho dozvědět, jak kdo hlasoval.

Včera jsme tady přes tři hodiny diskutovali Sýrii. Několikrát tady zazněla slova, zazněly věty o Íránu. Dneska ráno jsme měli společný výbor pro obranu a zahraniční výbor, kdy jsme opět téměř dvě hodiny diskutovali o Sýrii. I tam zazněl Írán jako jedna ze zemí, která stojí na té druhé straně, na straně, která se nějakým způsobem v tuto chvíli vymezuje, staví proti tomu, co je v zájmu EU, nebo obecně řečeno co je v zájmu naší transatlantické civilizace.

My jsme tady diskutovali včera záležitost, která se týkala Sýrie i v souvislosti s tím, jak se k tomu v minulosti stavěla americká administrativa. Byl tady několikrát zmiňován prezident Obama, bývalý prezident Spojených států amerických, který v roce 2015 signoval tu dohodu pěti nebo šesti zemí, a stejně tak dnes jsme připomínali některé působení v těchto mezinárodněpolitických otázkách pana Obamy ráno na tom společném výboru, kdy pan premiér má jasný názor na to působení pana Obamy, i pan premiér, nejenom kolegové z lidovecké strany, jak tady včera jasně zaznělo od pana poslance a předsedy poslaneckého klubu KDU-ČSL Bartoška.

Takže skutečně to není vůbec o tom, že bych tady chtěla obstruovat, že bych nechtěla dostat do projednání tyto body, ale mě by skutečně zajímalo, jak se k tomu staví premiér a ministr zahraničních věcí, protože není to žádná tajná informace, dočtete se ji i na zahraničních serverech, že prezident Donald Trump přemýšlí, uvažuje, avizuje o tom, že by se tato dohoda měla v dohledné době vypovědět.

Takže co chceme jako Česká republika? Chceme teď dávat do legislativního procesu něco, co bude v rozporu s tím, na co se tady odvoláváme, že platí? Nestálo by skutečně za to vyčkat toho rozhodnutí Spojených států, které by mělo být v dohledné době i s ohledem právě na to, co jsem tady zmiňovala před chvílí, a to s ohledem na Sýrii? Předpokládám, že by to rozhodnutí ze strany americké administrativy mělo být co nejdřív. Takže to není o tom, že bychom tady navrhovali přerušení do září nebo

přerušení do konce roku. Pan předseda poslaneckého klubu ODS, pan Stanjura, navrhl přerušení do příští schůze. Jestli na příští schůzi nebude postoj změněn, budeme se o tom znovu bavit. Ale já předpokládám, doufám, že na příští schůzi, pokud by k tomu přerušení došlo, že už bude zdrav a v plné síle pan ministr zahraničních věcí Stropnický, aby nám řekl jako ministr zahraničních věcí, co to pro Českou republiku v případě, že by toto bylo schváleno, co to bude znamenat.

Stejně ať nám řekne premiér této vlády, co to bude znamenat pro Českou republiku, i z jeho pozice, z pozice premiéra. Z pozice země, která na úrovni premiéra, vlády, prezidenta České republiky je jednou ze zemí, která se velmi zásadním způsobem, a já jsem za to ráda, staví za Izrael. A myslím si, že z hlediska mezinárodních vztahů si tímto skutečně můžeme způsobit velké problémy bez ohledu na to, co udělá nebo neudělá americká administrativa.

Dovolte mi tedy požádat vás ještě jednou o přerušení. A pokud tady třeba zítra bude pan premiér – protože v dopoledních hodinách projednáváme normální body – tak to přerušení já navrhuji do doby přítomnosti pana premiéra tak, aby mi odpověděl na tu otázku, co to způsobí jemu jako představiteli naší vlády, případně jestli tady bude pan ministr zahraničních věcí, případně jestli stanovisko Ministerstva zahraničních věcí může tlumočit někdo jiný. Já jsem dokonce včera ani netrvala na tom, že mi na to musí odpovídat pan Babiš nebo pan Stropnický. Já jsem žádala zpravodaje, pana kolegu, aby on zjistil, jaké to stanovisko je.

Opravdu tady nejde o obstrukci. Tady jde o to, abychom se vyhnuli nějakému diplomatickému faux pas a abychom měli jasno, co se ve chvíli, kdy tuto normu budeme postupovat dál, co se bude dít. Takže navrhuji procedurálně a prosím vás o podporu přerušení tohoto jednání do přítomnosti pana premiéra, případně přítomnosti pana ministra zahraničních věcí, případně sdělení informace za pana premiéra nebo za pana ministra. Co si tito dva klíčoví aktéři naší zahraniční politiky o tomto návrhu zákona myslí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Jen abych si to vyjasni – tak je to návrh na přerušení tohoto bodu do doby přítomnosti premiéra, nebo ministra zahraničních věcí, nebo sdělení jejich stanoviska. Chápu to dobře? (Poslankyně Černochová: Ano.) Takže víme všichni, o čem se bude hlasovat. Já se dívám do sálu, jestli jsou nějaké zásadní námitky. Nevypadá to. Takže v tom případě bych... (Poslanci požadují odhlášení.) Odhlásit? Takže já zruším hlasování a odhlásím vás všechny. Prosím o přihlášení. Tak, až se nám to ustáli, tak budeme hlasovat o přerušení bodu do přítomnosti premiéra, ministra zahraničních věcí nebo vyjádření stanoviska vlády.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přerušení. Kdo je proti?

V hlasování číslo 106 bylo přítomno 115 poslanců, pro hlasovalo 41, proti 12. Návrh byl zamítnut. Takže budeme pokračovat v jednání. Já vám děkuji.

Mám tady omluvenku. Předseda klubu ODS Stanjura se nám omlouvá do konce jednacího dne, řekl bych, z procesních důvodů.

Jako prvního tady mám s přednostním právem přihlášeného pana předsedu Kalouska. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za pozornost. Pane předsedající, dámy a pánové, prosím, nejprve mi dovoluďte dvě sice velmi vážně míněné, ale přece jenom lehce odlehčující poznámky. Tou první poznámkou je reflexe toho, že vláda má neutrální stanovisko. Na základě diskuzí, které jsme tu prodělali o podobných tematikách, si to představuji asi tak, že vláda ve středu zaujala stanovisko souhlasné, ve čtvrtek své stanovisko drtivě popřela a zaujala stanovisko negativní, v pátek se nad tím zamyslela a zaujala stanovisko neutrální. Tohle je totiž, a teď si nedělám legraci, tohle je zahraničněpolitická strategie české vlády. A je to smutné zejména pro budoucnost České republiky a našich dětí, protože nás prostě nikdo nebude brát vážně, pokud česká vláda postupuje tak, jak postupuje, a ona tak bohužel postupuje.

Druhá mírně odlehčující poznámka. Týká se nepřítomnosti pana ministra zahraničních věcí. Já jsem si přečetl, že má problémy s páteří, což není tedy žádná nová informace, to všichni víme dlouho. Jenom nevím, proč se to prezentuje jako zdravotní problém. Ale pevně doufám, že pan ministr zahraničí nebo někdo, kdo ho může plnohodnotně zastoupit, se mezi nás dostane.

A teď mi po těchto dvou poznámkách dovoluďte jednu informaci, o které se domnívám, dámy a pánové, a proto jsem vystoupil, že řada z vás ji nemá, protože je opravdu čerstvá. Dovoluďte, abych vás informoval, že dnes byl den armády Teheránu. Pardon, Íránu. Dnes Írán slavil Den armády, což je u nich velmi významný svátek. A v Teheránu byla obrovská vojenská přehlídka. A na té vojenské přehlídce dnes – já jsem to zachytil v The Economist, ale už to najdete i na některých českých serverech, je to opravdu několik minut čerstvá informace. Dnes v Teheránu pan prezident Hasan Rúhání při příležitosti té vojenské přehlídky řekl – a teď bych rád citoval přesně (čte z podkladu): "Říkáme světu, že budeme vyrábět nebo si opatřovat jakékoliv zbraně, které budeme potřebovat, a nebudeme čekat na vaše svolení nebo dohodu."

To řekl dnes íránský prezident celému světu, tedy i nám. Nám, kteří projednáváme návrh tohoto zákona. Nám to vzkázal. To jsou velmi silná slova. A v zájmu budoucnosti bezpečnosti České republiky doporučuji tato silná slova brát velmi vážně.

Já vím, že předkladatelé tohoto návrhu se odvolávají na podpis dohody z roku 2015 pana prezidenta Obamy se šesti velmocemi, kteří se dohodli na utlumení jaderného programu Íránu. Ale také víme, že ono se od té doby nic moc nestalo. A víme, že naši spojenci Francie a Velká Británie chtějí žádat o přitvrzení embarga vůči Íránu, jeho raketovému a jadernému programu. A víme, že prezident Spojených států má na stole návrhy k tomu, aby revidoval onu dohodu z roku 2015, která bohužel není naplňována. Prostě od toho roku 2015 se ta situace změnila. Změnila se radikálně. A tím posledním bodem je to dnešní prohlášení, dnešní, dámy a pánové, pana prezidenta Rúháního. On nám řekl: Trhněte si nohou! Kašlu na dohody! Já si ty zbraně proti vám opatřím! To dneska zaznělo. A vy opravdu chcete posílat zbraně zemi, která nebude váhat zařadit ČR mezi své cíle? To opravdu jste schopni udělat? Vy jste schopni to poslat vůbec do druhého čtení a jste schopni o tom přemýšlet?! Anebo chcete být vlastenci – promiňte, já to slovo nerad používám, raději ho ponechávám SPD. Anebo chcete říct, nebo chcete být raději vlastenci a chcete říct zemi, která nám jde po krku a která přemýšlí o tom, jak po nás pošle rakety, no těm opravdu dodávky k jejímu jadernému programu nepošleme.

Takže jako máme teď dvě možnosti. A já dávám ten návrh potřetí. Buďto teď ještě přerušíme a počkáme informaci věcí příštích, protože pan prezident Růhání to řekl dneska, a když to budeme projednávat na příští schůzi, budeme mít pravděpodobně více informací a bude to celkem korektní a férové jednání. Anebo to ještě dneska zamítneme. Ale jestli to propustíme do druhého čtení s úvahou, že vůbec jsme ochotni o tom přemýšlet, jak budeme zásobovat svými dodávkami jaderný program zemi, která je připravena nám jít po krku, tak jsme vlastizrádci.

Děkuji za pozornost. (Slabý potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Chtěl bych se ujistit, jestli zazněl návrh na přerušení, nebo ne. (Reakce v sále: Ano.) Tak já jsem tady zaznamenal návrh na přerušení do příští schůze. (Hovor mimo mikrofon.) Já vím, ale tenhle návrh je jiný než ten předchozí, takže budeme hlasovat znovu. Chceme odhlásit, nebo jsme všichni tady? Myslím, že jsme všichni tady.

Zahajuji hlasování o přerušení bodu do příští schůze. To bylo meritorně o jiném přerušení. (Poslanec Kalousek hovoří cestou k mikrofonu.)

Poslanec Miroslav Kalousek: Já se omlouvám, chápu, že někteří proceduralisté by zcela oprávněně mohli protestovat. Takže prosím dávám návrh, aby byl tento bod přerušen do příští schůze, prvního týdnu zasedání, do středy v 15.05.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak já ti děkuji za jasné přednesení návrhu. Mám tady žádost o odhlášení, takže vás odhlásím. Prosím, přihlaste se znovu kartami. A až se nám počítadlo ustálí, což se stalo teď, tak já... Pořád? Už.

Zahajuji hlasování o přerušení tohoto bodu podle návrhu pana poslance Kalouska. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti? Děkuji.

Takže v hlasování číslo 108 bylo přítomno 136 poslanců, pro bylo 39, proti 11, návrh nebyl přijat.

Já tady mám jiná přednostní práva v tuhle chvíli a mám tady i faktické poznámky. Takže budeme pokračovat v rozpravě. Nejdřív s faktickou poznámkou pan poslanec Třešňák. Ale byla tady ještě paní poslankyně Adámková první, tak prosím. Dvě minuty, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za to, pane předsedající. Dámy a pánové, velmi si vážím všech, kteří dlouho pracují, doufám, že podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, na blahu naší země. Ale prosím pěkně, držme se základních lidských kautel. Nehodnoťte zdravotní stav svých spoluobčanů, nepatří vám to a myslím si, že všichni se můžeme dostat do takové situace, že budeme u lékaře. Nikdo z vás, prostřednictvím pana předsedajícího, nevíte skutečný zdravotní stav, který u pana ministra je. Čili nehodnoťme ho. Opravdu by potom měli pravdu ti lidé, kteří tvrdí, že si neváží politiků. A to by mě mrzelo. Děkuji. (Silný potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak já děkuji. A nyní prosím s faktickou poznámkou pan poslanec Třešňák.

Poslanec Petr Třešňák: Tak hezký podvečer, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já se pokusím rychle zareagovat na ten emotivní výstup pana Kalouska. Byť hned na začátek musím předeslat, že se určitě nezastávám toho návrhu KSČM a doufám, že ten zákon bude platit tak, jak platí tuším od roku 2000. Nicméně bych chtěl pouze připomenout to, že pokud by byl vpuštěn do druhého čtení, s čímž například osobně souhlasím, a to i z důvodů, které zde včera uváděl pan poslanec Peksa, a to právě aby se rozdiskutovalo to, jak je tato věc například harmonizována v rámci celé EU, a to je například ten reexport skrze další země EU například do Íránu.

A další věc, kterou bych chtěl připomenout, pokud mluvíme o stabilitě toho regionu. Tak sice je to kousek vedle, není to tedy teokratická republika, nicméně je to autoritářský režim s podporou wahhábitů a do tohoto režimu vyvážíme například zbraně a zbraňové systémy, a to i přesto, že například podporuje frontu An-Nusra například zrovna v Sýrii.

Takže myslím si, že toto by se mělo rozdiskutovat ve výběrech, přestože doufám, že tento původní zákon zrušen nebude. Takže tímto jenom reakce na tu demagogii pana Kalouska, ať nám nepodsouvá to, že pokud toto bude propuštěno dále do výborů, že tím chceme podpořit export zbraní.

A ještě připomenou, ten původní zákon se týkal v roce 2000 exportu vzduchotechniky a čerpadel z VVZ Milevsko. Takže nevím, jakým způsobem například technologie pro tlakovodní jadernou elektrárnu může podpořit zbraňové systémy nebo vojenské zneužití. Takže děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Teď tady mám s faktickou poznámkou pana poslance Kalouska. Dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Za prvé, já přijímám výtku paní poslankyně Adámkové, formuloval jsem to nešťastně. Rád bych se jí, vám i panu ministrovi Stropnickému omluvil. Prosím, odpusťte mi to.

Za druhé. Propuštění do druhého čtení je prostě zpráva světu, že jsme vůbec ochotni přemýšlet o tom, že zemi, která nám vzkáže, že si ty zbraně stejně opatří, kde chce, že my možná budeme dodávat taky. A to není zpráva jenom české veřejnosti, není to zpráva jenom do českého parlamentu, ale je to zpráva celé světové veřejnosti. A já si myslím, že tuhle zprávu my dát nemůžeme.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní tedy s přednostním právem pan místopředseda Filip. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, já jsem chtěl včera po rozpravě v závěrečném slově něco podotknout k těm

jednotlivým vystoupením, která tady zazněla. Řeknu je teď, abyste neřekli, že jsem si to nechal na závěrečné slovo a nemohli jste reagovat.

Tak za prvé. Dnes jsem chtěl v 17 hodin jít na demonstraci proti válce v Sýrii, která je svolána tady v Praze. Nemohl jsem, protože tady musím plnit své povinnosti. Jsem předkladatelem zákona, je mou povinností tady být.

Lidé nesouhlasí s tím, že došlo k porušení mezinárodního práva a k agresi vůči suverénnímu státu OSN. Navíc, když tady argumentujeme Sýrií, tak si musíme uvědomit, že Írán je v tuhle chvíli spojencem Sýrie, ač je to teokratický režim a Sýrská arabská republika je klasický republikánský režim. Pokud někdo argumentuje Saúdskou Arábií, tak Saúdská Arábie už zbraně nakoupila a Saúdská Arábie je na straně proti Íránu, proti Sýrii.

Já nejsem profesor demagogiky, abych tady vykládal jako kolega Kalousek některé věci, a také nezpochybňuji stanoviska vlády ČR ani její zahraničněpolitickou orientaci, ač s mnoha kroky vlády ČR nesouhlasím. Ale říct, že prezident Rúhání prohlásil, že si bude pořizovat zbraně, tak já musím říct, že ty zbraně si pořizují všechny státy. Pořizuje si je Česká republika, která má svůj akviziční program a samozřejmě zabezpečuje si svou bezpečnost ať už v rámci našich vnitřních poměrů, nebo v rámci Aliance. A vy se divíte, že stát, který sousedí s napadeným státem OSN, si pořizuje zbraně a jejich prezident prohlásí, že si bude ty zbraně pořizovat? Takovou demagogiku, promiňte mi, to se nedá ani poslouchat. A my tady argumentujeme tím, že prezident Obama něco podepsal a prezident Trump má na stole, že to vypoví. Ale my nejsme dvaapadesátým státem ani kolikátým státem Spojených států amerických. Já neznám v Evropě, a docela jsem sledoval, co říkala paní Mogherini, že by měla v úvaze zrušit tu dohodu, která v roce 2015 vznikla, protože samozřejmě vedla k výraznému snížení mezinárodního napětí na Středním východě. Tak jestli – a znovu připomínám – si budeme vážit naší sdílené suverenity v rámci EU, někdo méně, někdo více, někdo to bude odmítat, to je každého věc, ale v tomhle případě musíme říct, že Evropa nic takového nechystá. Já jsem o tom neslyšel jedinou větu, a to jsem velký kritik Evropské komise. A chceme eskalovat napětí, nebo ho chceme uklidňovat? A znovu opakují. Mezinárodní agentura pro atomovou energii jasně doložila, a byli u toho čeští experti, že tato elektrárna je mírovým využíváním jaderné energie, je postavena v souladu s mezinárodními standardy a že nehrozí, že by mohla být ta výroba nějak zneužita.

A pokud jde o ty petrodolary – ono to mohou být také petrojuany. A o to možná někomu jde, aby nebyly. Tomu rozumím velmi dobře, protože ti, kteří říkají, že se to musí obchodovat v dolarech, také vědí, že ten obchod, když bude prováděn v jiné měně, např. v eurech, s tou ropou, tak samozřejmě to bude mít dopad. Vynikající to bude pro euro, bude to mít samozřejmě dopady pro dolar. A bude to mít samozřejmě dopad na spotřební koš a na hodnotu české koruny. Tomu také rozumím. Ale přeci my jsme se připojili v rámci EU k těm krokům, které vedou ke snížení napětí na Středním východě.

A nezlobte se na mě, když vám porovnávám režim Íránu s režimem v Saúdské Arábii, tak to si myslím, že té demokracie je v Íránu mnohem víc. A také neříkám, že se Saúdskou Arábií nemáme obchodovat. Neříkám to, protože jsem přesvědčen, že je

naší suverénní věci, jestli budeme, nebo nebudeme s tím státem obchodovat. Je to naší suverénní věci.

Já považuji ten zákon z roku 2000 prostě za obsolentní, poškozující české zájmy v zahraničí, a proto jsem spolu s kolegy navrhl už poněkolikáté jeho zrušení. Ještě nikdy se nestalo, a předkládám ho počtvrté, aby tento návrh neprošel prvním čtením, protože ta debata, jak tady někteří kolegové řekli, je důležitá. Je důležitá právě proto, abychom si uvědomili, jaká je mezinárodní situace a jak se v ní má Česká republika pohybovat.

Možná že ten zákon ve třetím čtení neprojde, to se stává, ale na druhou stranu – máme říct, že se o to nemáme pokusit, že tu debatu nemáme vést? Že výbory nemají klást otázky, které tady říkala paní kolegyně Černochová? Naopak. Výbory ty otázky mají klást. Když jsme projednávali na výboru pro obranu, když jsme probírali v minulém volebním období návrh, který jsme zpracovali pro ten minulý rok, tak přeci tam byla paní předsedkyně Úřadu pro jadernou bezpečnost Dana Drábová a ta řekla, že to je v pořádku, že ten standard je dodržen, že nic nehrozí, co by ohrožovalo jak tu mezinárodní dohodu, tak cokoliv jiného.

A já znovu připomínám, co jsem tady říkal v minulém volebním období. Nás volí občané České republiky. A oni nás budou hodnotit podle toho, jak se chováme k vlastním občanům, nikoliv k občanům jiných států. Ani nás nebudou hodnotit podle toho, jak se chováme k občanům Spojených států amerických, ani podle toho, jak se chováme k našim přátelům v Izraeli. Já tam mám venkoncem dost přátel. A ze skupiny přátel jsem vystoupil ve chvíli, kdy došlo ke sporu o stolovou horu. Jsem moc dobře věděl, proč to dělám, a to moji příbuzní, kteří se museli vystěhovat v roce 1939 ze Slovenska do Filadelfie, vědí také moc dobře.

Podotýkám, že já neuznávám demagogické výroky o tom, že když to pustíme do druhého čtení, že se tím něčeho dopustíme. Jediného, čeho se dopustíme, že se nebudeme bát si odpovědět na některé otázky, které samozřejmě ta složitá mezinárodněpolitická a vojenská situace na nás klade. A buď budeme slepě věřit našim spojencům a možná dopadneme jako v roce 1938 nebo 1939, anebo si budeme ověřovat tu situaci, jaká je, a budeme hledat důkazy a ověřovat si, jaká je pravda. Jestli podlehneme demagogickému nátlaku, anebo jestli budeme rozhodovat jako suverénní parlament. Nezlobte se na mě, já jsem přesvědčen, že tato debata má smysl.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji. Teď tady mám s faktickou poznámkou pana poslance Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Přít se s komunistou je těžké, protože tam je to 97leté know-how. Ale pan předseda Filip řekl, že pan předseda Růhání řekl, že si bude opatřovat zbraně – no a co? To chce přece každý stát. No to jistě, samozřejmě, to my děláme taky. Ale pan předseda Růhání řekl, že si budeme opatřovat a vyrábět jakékoli zbraně, které budeme potřebovat, a nebudeme čekat na vaše svolení nebo dohodu. To řekl dneska pan prezident Růhání! To je dost velký problém, protože on v roce 2015 podepsal, že si nebude opatřovat jakékoli zbraně a že u některých zbraní bude čekat na tu dohodu. A tady je zřejmé, že ta ochota ze strany Íránu není. A to

není boj za naše spojence. To je skutečně boj za naše české národní zájmy, protože, znovu opakuji, raketový program Íránu je na takové úrovni, že již v budoucím desetiletí si můžeme být jisti, že jejich rakety sem dosáhnou. A já opravdu nevidím jediný důvod, proč bychom to naším usnesením měli Íránu ulehčovat.

Vzhledem k tomu, že ty výroky pana prezidenta Rúháního, tak jak je tlumočí pan předseda Filip a tak jak já jsem je z The Economist přečetl, je potřeba ověřit, jak to řekl doopravdy, prosím, abychom se tomu mohli věnovat ve světových agenturách i v živých záznamech, a dovoluji si požádat o hodinovou přestávku na poradu klubu TOP 09, kde budeme tyto výroky studovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak je tady žádost o hodinovou přestávku. Vzhledem k tomu, že za tu dobu by skončil čas vyhrazený pro projednávání zákonů, tak já přerušuji schůzi do zítřejších 9 hodin a děkuji vám všem za pozornost a přeji příjemnou poradu klubu.

(Jednání skončilo v 18.11 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
19. dubna 2018
Přítomno: 161 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, já vás tady všechny vítám, přeji vám dobrý den a budeme pokračovat. Zahajuji další jednací den 12. schůze Poslanecké sněmovny a prosím vás, abyste se, pokud je to možné, už posadili, přihlásili se svými identifikačními kartami, případně mi nahlásili, kdo bude hlasovat s náhradní kartou, a s dovolením bychom pokračovali. Děkuji.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Ivan Adamec bez udání důvodu, Hana Aulická Jírovcová z pracovních důvodů, Margita Balaščíková z pracovních důvodů, Martin Baxa z pracovních důvodů, Jiří Běhounek z pracovních důvodů, Josef Bělíca z důvodu zahraniční cesty, Jan Birke bez udání důvodu, Milan Brázdil do 13 hodin z pracovních důvodů, Jaroslav Bžoch do 9.30 z pracovních důvodů, Jaroslav Dvořák do 13 hodin z pracovních důvodů, Alena Gajdůšková z pracovních důvodů, Tomáš Hanzel do 14.30 z pracovních důvodů, Jan Hrnčíř z důvodu zahraniční cesty, Tereza Hyťhová z pracovních důvodů, Milan Chovanec z důvodu zahraniční cesty, Stanislav Juránek ze zdravotních důvodů, David Kasal do 11.30 z pracovních důvodů, Jiří Kobza od 12.00 do 19.00 z pracovních důvodů, Radek Koten do 13 hodin z pracovních důvodů, Jana Krutáková do 13 hodin z pracovních důvodů, Jana Levová z pracovních důvodů, Zuzana Majerová Zahradníková bez udání důvodu, Jaroslav Martinů z pracovních důvodů, Květa Matušovská z osobních důvodů, Ladislav Okleštěk z rodinných důvodů, Jana Pastuchová do 12.30 z pracovních důvodů, Petr Pávek od 15.00 do 19.00 z osobních důvodů, jestli to čtu dobře, Pavel Plzák od 10.30 do 12.30 z pracovních důvodů, David Pražák ze zdravotních důvodů, Věra Procházková z pracovních důvodů, Karel Schwarzenberg ze zdravotních důvodů, Julius Špičák do 10 hodin z pracovních důvodů, Radovan Vích do 11 hodin z pracovních důvodů, Lubomír Volný ze zdravotních důvodů, Ivo Vondrák od 14.30 do 19.00 z pracovních důvodů.

Z členů vlády se omlouvá Andrej Babiš do 14.30, Klára Dostálová od 15.00 do 19.00 z pracovních důvodů, Jiří Milek z pracovních důvodů, Robert Plaga do 11 hodin z pracovních důvodů, Martin Stropnický ze zdravotních důvodů, Karla Šlechtová z pracovních důvodů, Ilja Šmíd z důvodu zahraniční cesty, do 10 hodin se omlouvá pan poslanec Mikuláš Peksa a pan František Kopřiva.

Dále dorazily omluvy paní poslankyně Radky Maxové po celý den z pracovních důvodů, pan poslanec Pavel Bělobrádek z dopoledního jednání do 12 hodin a odpoledne od 16.30 z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Dominik Feri v době mezi 9. a 13. hodinou z pracovních důvodů a omlouvá se pan poslanec Marek Výborný v čase 9.00 až 9.30 z osobních důvodů. Tak. Tím jsme se vypořádali snad se všemi omluvami.

Dnes bychom pokračovali v projednávání dalších bodů dle schváleného pořadu 12. schůze. A upozorňuji, že nejpозději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím, v 11.30 proběhne jejich slosování.

Dle schváleného pořadu je prvním bodem, kterým budeme pokračovat

31.

Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré, Stanislava Grospiče a Květy Matušovské na vydání zákona o zrušení zákonu č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 112/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Tento návrh byl původně podán v režimu § 90 a bylo proti němu vzneseno veto poslaneckých klubů ODS, KDU-ČSL, TOP 09 a STAN. Bod byl přerušen ve středu 18. 4.

Nyní budeme pokračovat v obecné rozpravě. V tuto chvíli v obecné rozpravě není nikdo písemně přihlášen. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení. Nikoho nevidím, v tom případě končím obecnou rozpravu. (Posl. Stanjura se domlouvá mimo mikrofon s některými poslanci.) Mám zde tedy poznámku, že bylo navrženo zamítnutí. Je tomu tak? (Přihláška z pléna.) Nemá-li nikdo námitku, já bych samozřejmě umožnil vystoupení pana kolegy, já jsem ho nezaregistroval. Pane poslanče, prosím, máte slovo. Omlouvám se. Předčasně jsem uzavřel obecnou rozpravu.

Poslanec Pavel Žáček: Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, vážení kolegové a kolegyně, já bych si dovilil reagovat na několik vět pana předsedy Filipa, které opakovaně zmínil před námi včera a předevčírem v souvislosti s projednáváním jednak syrských událostí a jednak tohoto návrhu zákona ve vztahu k Íránu.

Myslím si, že dnes se nacházíme v citlivém období. Nacházíme se v roce osmičkovém, kdy si připomínáme slavnější události našich dějin, ale také neslavné. Připomíná se rok 1918. Předpokládám, že v říjnu budeme velmi důstojně připomínat vznik naší státnosti, nebo obnovu naší státnosti. Připomíná se rok 1938. Připomínal se i v souvislostech s bezpečnostními složkami únor 1948 a připomíná se také nešťastná zkušenosť ze srpna 1968.

A já bych si dovilil odcitovat pro vás, jakým způsobem pan předseda Filip prezentoval tu část dezinterpretace naší historie, a znova opakuji, velmi citlivě právě v tomto osmičkovém roce, kterou je srpen 1968. Já jsem již jednou nebo dvakrát zde upozorňoval, že jsme v době přehřšle informací, ale že tím spíše čím více o všech problémech dneška diskutujeme, tak se musíme stavět a musíme narovnávat ty informace, musíme se stavět dezinformacím a různým pokrouceninám, tím spíše, že mají vztah k našim dějinám a jsou využívány k podpoře projektů, zahraničněpolitických byznys projektů ve vztahu k problematickým zemím, jakými je dneska Írán anebo Sýrie.

Takže dovolím si pana kolegu Filipa citovat podle stenozáznamu: "Slepá víra nás přivedla k Mnichovu 1938, k 15. březnu 1939 a přivedla nás také k tomu, že jsme v roce 1968 neměli už ten pocit suverenity a museli jsme tady mít cizí vojáky." To je velmi zvláštní formulace toho, co nám zůstává nejvíce v paměti, protože se to nestalo zase tak dávno, co velmi silně ovlivňuje naši zkušenost politickou, historickou, občanskou, a to je okupace tehdy spřátelenými armádami. Československá socialistická republika byla součástí Varšavského paktu, kdy to, jakým způsobem komunistická strana nezvládla vlastní vnitřní transformaci, liberalizaci systému, dovedlo Československo až k tomu, že sovětská armáda a další armády sovětského paktu okupovaly Československo. Ta okupace trvala nikoliv jen do listopadu 1989, ale do poloviny roku 1991. Dodnes počítáme mrtvé, kteří nebyli jenom důsledkem toho přímého vstupu vojsk, nebo té okupace, příjezdu tanků, letadel a půl milionu vojáků, ale také každého výjezdu sovětské armády z dočasných stanovišť, kde sovětská armáda byla.

Pokud pan kolega Filip srovnává, a to zase cituji z diskuse o Íránu, "a buď budeme slepě věřit našim spojencům a možná dopadneme jako v roce 1938 nebo 1939", myslím si, že je nutné říci, že ten rok 1968 rozhodně nebylo snížení pocitu suverenity, ale okupace tehdy spřátelené země, porušení veškerých mezinárodních norem. A myslím si, že do diskuse, která má svůj hodnotový základ, o podpoře nedemokratických teokratických režimů a o komplikování situace, která v regionu Blízkého východu je, to rozhodně nepatří. A je nutné si tedy zamést před vlastním prahem a říci tuto zkušenost, která je pochopitelně zkušeností nejenom české a slovenské veřejnosti, ale také komunistické strany, byť se komunistická strana tomu dnes vyhýbá, a velmi prazvláštně, místo aby to nazvala pravými jmény, pravým názvem, že to byla okupace, tak jak se to čas od času komunistickým představitelům dařilo po roce 1989, pod tím obrovským společenským tlakem politické a společenské změny, tak dnes už to máme, že byl snížen pocit suverenity.

Já si myslím, že je to hrozená rukavice, že je to urážka nás všech, zejména těch, kteří tuto dobu pamatují, kteří byli zaskočení a byli překvapeni, že toto je možné, byť v tom společenství, které dnes známe mnohem lépe, než jsme znali tenkrát.

Dále bych ještě zmínil jednu souvislost, která na to do určité míry navazuje, a to, jakým způsobem přistupoval komunistický režim k Íránu a musím říci i k Iráku, protože zde byl zvláštní dvojí metr – připomínám iránsko-irácký konflikt. Proto podporu toho návrhu zákona těmito historickými paralelami, těmi posunutými významy a těmi dezinformacemi považuji za nesprávnou a proto tady také vystupuji. Je nutné zmínit, že komunistický režim do určité míry bez skrupulí podporoval samozřejmě na základě dotazů a svolení Sovětského svazu obě válčící strany. Když probíhal ten velmi složitý, velmi vážný a velmi krvavý konflikt mezi Irákem a Íránem v osmdesátých letech minulého století, tak Československo dodávalo zbraně a zbraňové systémy do obou těchto států. Preferovalo sice Irák z určitých důvodů, byť režim Saddáma Husajna nebyl příliš nakloněn iráckým komunistům a řada z nich byla zavražděna, popravena a vyštvaná z Iráku a skončili v Československu, na stranu druhou podporovalo v o něco menší míře i iránský režim. Byly sice utlumeny některé vojenské projekty, o jejichž povaze mimochodem dodnes nevíme, ani stát neodtajnil po roce 1989 všechny písemnosti a dnes k tomu historici přístup nemají, čili dodnes

nevíme, na čem se Československo podílelo, ale je nutné v této souvislosti připomenout, že Československo rozhodně nebylo žádným mírotvůrcem, rozhodně nepodporovalo mírové řešení, komunistické Československo před rokem 1989 se vlastně podílelo na vyzbrojování a podpoře vojenské kapacity těchto dvou států, které v té době soupeřily o Blízký východ. A krizi a počty mrtvých na obou stranách není nutné, myslím, připomínat.

Myslím, že to je nutné říci, to zde včera chybělo. Myslím, že bez toho bychom neměli přistupovat k hlasování. Je nutné tyto konsekvence zde sdělit, zejména ty konsekvence, které znamenají – a nechápu, proč se to takto děje, nebo chápu z politického hlediska, ale z věcného hlediska to rozhodně odmítám – snižování a dezinformování o našich vlastních dějinách, o tom, co se zde dělo. Proti tomu je nutné se postavit. Prostě srpen 1968 byl okupací, všichni si to dobře pamatujeme a není možné to formulovat při podpoře nějakého vývozního artiklu do rizikového regionu nepravdami o naší vlastní historii.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Ptám se paní poslankyně Němcové – s faktickou, nebo řádnou? Je zde písemná přihláška pana poslance Lipavského, poté přihláška z místa paní poslankyně Němcové. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Lipavský: Dobrý den, dámy a pánové, pane předsedající. Já bych chtěl navrhnout odkázání této normy do tří výborů, aby to projednaly, aby se k tomu vyjádřily. Za prvé se domnívám, že by to měl projednat výbor pro obranu, pokud se jedná o zákaz vývozu a výroby jaderné energie a potenciálních jaderných zbraní. Za druhé se domnívám, že je to otázka pro bezpečnostní výbor. Podstatná věc, kterou bychom měli zvážit, je to, že tento zákon byl přijat ještě předtím, než jsme vstoupili do Evropské unie, takže navrhuji, aby jej projednal i výbor pro evropské záležitosti. Velmi dobře víme, že v současné době Írán je součástí mezinárodních jednání. Je tam domluva s Čínou, s Amerikou, s Evropskou unií. To znamená, necht' se k tomu vyjádří i výbor pro evropské záležitosti. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. O přikázání výborům budeme ještě jednat ve správný okamžik prvního čtení. Nyní prosím paní poslankyni Němcovou. Prosím.

Poslankyně Miroslava Němcová: Dobré ráno, děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, rozhodla jsem se, že do této debaty vstoupím s několika poznámkami, které se týkají cesty tohoto návrhu zákona Poslaneckou sněmovnou.

Asi musíme začít již v roce 2000. To byl rok, kdy za vlády tehdejšího premiéra Miloše Zemana přijala Poslanecká sněmovna návrh zákona, který zakazoval vývoj jakýchkoliv komponent, které by mohly posílit jaderný arzenál, ale i ve smyslu dobudování jaderné elektrárny v Búšeħru v Íránu zakazoval jakýkoliv vývoz těchto

komponent. Tehdejší Poslanecká sněmovna – připomínám, že to bylo v roce 2000, myslím, že to bylo někdy v březnu, teď to datum nemám přesně – o tomto návrhu rozhodovala v takzvaném zrychleném jednání. To jednání bylo dvoudenní, myslím 7. a 8. března. Nakonec tento návrh zákona v tom zrychleném jednání byl přijat.

Chci říci jako jistou perličku, že z tehdejšího klubu Občanské demokratické strany jsme zde dva poslanci, můj ctěný kolega Marek Benda a já, a oba dva jsme tehdy hlasovali pro přijetí toho zákazu vývozu, tedy podpořili jsme vládu Miloše Zemana v tomto významu slova, v tomto konkrétním zákonu.

Abych tedy tu informaci dodala úplnou, tak tehdejší klub Komunistické strany Čech a Moravy celý hlasoval proti tomuto návrhu zákona, ale byli zde i někteří sociální demokraté, kteří jsou zde dnes a tehdy ten zákon podporovali, tedy zákaz vývozu. Otázka je, jak se k té věci budou stavět dnes. Ta hlasování si můžete najít. Je to, myslím, 8. března 2000 a je to hlasování číslo třicet šest, kde přehled o tom, kdo jak se k té otázce tehdy postavil, snadno naleznete.

To byl tedy ten začátek. A pokračování – vrátím se ještě k tomu začátku. Ukazuje se tedy, že Komunistická strana Čech a Moravy od samého počátku podporovala Írán bez ohledu na aktuální vývoj v téhle zemi, podporovala skupiny, které se ukazují i dnes jako hrozba pro západní společenství, zejména pro Izrael, ale také pro Evropu, tak jak se vyjadřují někteří současní čelní představitelé Íránu.

Pokračování téhle věci bylo zatím to poslední v roce 2014, kdy opět klub Komunistické strany Čech a Moravy předložil ten návrh na zrušení tohoto embarga, tohoto zákona, zákona č. 99/2000 Sb., a to projednávání trvalo od doby předložení v minulém volebním období, tedy za vlády koalice sociálních demokratů, hnutí ANO a KDU-ČSL, to projednávání trvalo od 11. června 2014 do 2. 12. 2016. Tedy více než dva roky. Proběhlo první a druhé čtení a ve třetím čtení tento návrh zákona, tedy 2. 12. 2016, Poslanecká sněmovna odmítla. Odkážu vás opět na hlasování – je to hlasování ze třetího čtení 2. 12. 2016, je to hlasování číslo sto tři – aby ti členové tehdejší Poslanecké sněmovny z hnutí ANO, kteří hlasovali proti tomuto návrhu komunistické strany, měli možnost si porovnat své tehdejší a dnešní postoje. Občanská demokratická strana hlasovala proti tomuto návrhu.

Je důležité zmínit jednu věc. Vláda v roce 2014, poté co byl tento návrh předložen, vláda sociálních demokratů, hnutí ANO a KDU-ČSL, dala k tomuto návrhu negativní stanovisko. Negativní stanovisko, které má pět bodů, z nichž asi je důležitý ten poslední, pátý bod. Dovolte mi, abych z něj ocitovala některé závěry.

Tedy cituji: Vláda s vědomím výše uvedeného konstatuje, že zrušení zákona č. 99/2000 Sb. by ze zahraničněpolitického hlediska bylo negativním signálem vůči mezinárodnímu společenství – opakují: ze zahraničněpolitického hlediska by to byl negativní signál vůči mezinárodnímu společenství – neboť íránský jaderný program není ani v současné době zcela bez kontroverzí. V tomto kontextu vláda považuje zákaz jakéhokoli podílu českých firem na výstavbě, modernizaci či provozu elektrárny za nadále ospravedlnitelný. Tedy stojí za tím, aby z České republiky žádný takový vývoz, žádný takový kontrakt, žádný takový obchod uzavírán nebyl, a to zejména s ohledem na nejasný způsob využití jaderné elektrárny, mimo jiné k nepřátelským vojenským účelům vůči jiným zemím.

To je přece závažné stanovisko. Je staré pouze tři a půl roku, nebo čtyři roky už to za chvíli bude. Nicméně byla to vláda, ve které seděli dnešní nejvyšší představitelé současné vlády v demisi. Seděl tam jak současný předseda vlády, který je v demisi, a tedy se spolupodílel na tomto negativním stanovisku. Seděl tam současný ministr zahraničí, také v demisi, Martin Stropnický, tehdy jako ministr obrany, podílel se na tomto negativním stanovisku. Seděla tam paní ministryně Šlechtová, která je nyní v demisi, zastupovala jiný rezort, než zastupuje dnes. Ale i ona jako členka vlády se tehdy podepsala pod to negativní stanovisko, kterým vláda říkala Sněmovně: tento návrh Komunistické strany Čech a Moravy vláda nedoporučuje, a to zejména s ohledem na to, že by ohrozila bezpečnost nejenom těch zemí daného regionu, ale spátňuje v tom i ohrožení pro nás samotné.

To je zajímavý posun, jestliže se dnes podíváme na doporučení vlády, která má zčásti obdobné složení jako ta vláda předchozí, a tehdejší exponenti viděli závažné ohrožení naší bezpečnosti ve chvíli, kdy by tento zákaz byl prolomen, a dnes ti stejní dávají neutrální stanovisko. Je to zvláštní, protože to neutrální stanovisko si můžeme každý vykládat, jak chceme. Může se nabídnout výklad takový, že řekneme tak, vláda si s tím neví rady, a proto neřekne ani ano, ani ne, zachová se jako ta pověstná chytrá horákyň a řekne Sněmovno, udělej si s tím, co chceš, já si nad tím myji ruce. Což určitě není dobrá zpráva ani pro nás, ani pro českou veřejnost, protože v otázce, která má takový závažný význam v dnešním nebezpečném světě, vláda musí mít jasno. Nemůže si hrát na svém písčku a říkat já nic, já muzikant, já od toho dávám ruce pryč.

Druhý možný výklad toho neutrálního postoje se nabízí v tom, že nemáme vládu s důvěrou Sněmovny a v tomto mezidobí je potřeba si nikoho nerozhněvat, tedy umožnit každému, kdo by mě potenciálně mohl podporovat, kdo by mohl splnit moje požadavky, abych konečně já – tím myslím teď Andreje Babiše – abych se mohl stát předsedou vlády s důvěrou, tak musím prostě uhnout tam, kde bych za normálních okolností neuhýbal, kde bych za normálních okolností jako předseda suverénního státu vědom si své důležité role stál a bránil bezpečnost této země, zatímco nyní říkám je mi to dost jedno, protože vím, že bez komunistů se dál nehnu, a proto i v této zásadní otázce jim ustoupím, a znamená to, že jsem bezcharakterní politik, kterému skutečně zásadní otázka bezpečnosti naší země je, dovolte mi to slovo, ukradená.

Ani jeden z těch výkladů neutrálního postoje současné vlády v demisi není dobrou zprávou pro nás. A já jsem toto všechno zde potřebovala říct proto, abychom sami věděli dobře, jaké postoje jsme kdo kdy zastávali, jaká zdůvodnění máme pro to, že je nyní měníme, a co dáváme všanc, jestliže zde říkáme, že vlastně o nic tak moc nejde, necháme tady komunistickou stranu a její představitele nestoudně argumentovat tím průměrem k roku 1938. Já bych mohla říci o tom, kdo zval v roce 1968 naše zachránce ze strany Ruska. Mohla bych se bavit o tom, když tady zaznělo, že tím podporujeme české zájmy, jestli náhodou nepodporujeme ruské zájmy, protože je to ROSATOM, který dostavuje tu jadernou elektrárnu v Búšehru, na rozdíl od toho, kdo ji započal, tedy od německých firem, a posléze díky tomu konfliktu, který v tomto území nastal, tak přešla tato zakázka na ROSATOM.

A já mám dojem, že více než českým zájmům slouží navrhovatelé zrušení tohoto zákona zájmům ruských firem, nikoliv českých firem, zájmům ruské politiky, nikoliv

české politiky, zájmům ruského spojení ve světě, nikoliv zájmům a závazkům, které přijala samostatná Česká republika jako součást NATO, jako součást západního spojení. Proto před tímto návrhem zákona varuji a žádám vás, abyste se skutečně postavili na stranu zájmů České republiky a nikoliv na stranu zájmu jakéhokoliv jiného.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji, paní poslankyně. S faktickou poznámkou chce reagovat pan předseda Kováčík, poté do diskuze pan zpravodaj. Prosím máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo. Paní a pánové, přeji hezký dobrý den. Venku začínají přitápět a zdá se, že se začíná trochu přitápět i okolo této tematiky. Já jen pro připomenutí. Zakázka, o kterou české firmy přišly, byla dostavěna jinými, západními firmami. Elektrárna je téměř hotová. Týkala se nejaderné části, zásadně nejaderné části, ale to je všechno vedlejší. Důležité je, že se opět ukazuje, že někteří představitelé České republiky jsou mistři v poškozování ekonomických zájmů České republiky a jejich občanů. Já jenom – a promiňte, není to mimo, když mohl pan kolega Žáček mluvit tak, jak mluvil, dovoluji si tedy připomenout, že například sankce, které jsme uvalili na Rusko, dopadly především na české firmy.

Nechme tedy, pokud v zájmu některého ze spojenců nebudeme kamarádit s Íránem a přímá škoda je v miliardách, nechť tedy české firmy dostanou zakázky v podobné výši, nechť tedy ty firmy, které čile obchodují po zrušení sankcí s Íránem, přiberou také české firmy ze solidarity za to, že jsme se k těm sankcím, ať už jsou jakéhokoliv charakteru, především z ideologických důvodů připojili. A zbavme ten zákon mýtů. Proto já nemyslím si, že by to měly dostat ty výbory, které tady byly navrženy, ale je to především potřava pro hospodářský výbor. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, i za dodržení času. S faktickou poznámkou se přihlásil pan předseda Stanjura a má přednost před standardní přihláškou. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Tak pro pana předsedu Kováčíka vašim prostřednictvím. To je zákon, to není potřava.

Připadá mi mimořádně odvážné z komunistických úst říkat o tom, kdo je škůdce české ekonomiky. Kdo zničil československou ekonomiku od roku 1948 do roku 1989? To byli komunisté. Nikdo jiný. Pokud někdo poškozují ekonomické zájmy, tak jsou to komunisté – tím, jakou prosazují zahraniční politiku. To je pravda. A bude odpovědnost na hnutí ANO, jestli je pustí k tomu, aby oni prosazovali část své zahraniční politiky do politiky vlády České republiky.

Já myslím, že naše republika má opravdu mimořádně dobré vztahy se Státem Izrael. Tak se zeptejte, vy podporovatelé tohoto návrhu zákona, jaké vztahy má náš spojenec Izrael s Íránem. Všimli jste si, že poprvé se bude oslavovat vznik Státu Izrael na Pražském hradě? Jaký je to vzkaz našim spojencům? Ještě by bylo ideální,

že bychom to ve třetím čtení – ne my, komunisté, ANO, a kdo se k tomu přidá, mohli schválit ten den, kdy na Pražském hradě se bude oslavovat vznik Státu Izrael. To by bylo přece hezké. A bylo by to hezké, vyvážené to komunistické: Tak jsme sloužili Moskvě, tak nebudeme sloužit nikomu. Takové to relativizování. A o okupaci tady Vojtěch Filip říká: Měli jsme sníženou míru nezávislosti nebo suverenity. Neuvěřitelné! A vy jste připraveni to podporovat. (Potlesk z pravé části jednacího sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak, děkuji. Další faktická poznámka, pan předseda Kováčík.

Poslanec Pavel Kováčík: O vzniku Státu Izrael něco víme. Bylo to socialistické Československo, které tehdy podporovalo právě vznik Státu Izrael a dodnes, když tam přijedete, alespoň já jsem ten zážitek měl, tak se právě podíl Československa na vzniku Státu Izrael připomíná a docela si toho váží. Ale to jen na okraj.

Jsou to čeští, moravští a slezští podnikatelé, jejichž zájmy hájíme. A co se týká oné poznámky pana kolegy Stanjury prostřednictvím pana předsedajícího, dlouho, dlouho a ještě dneska ho občas slyšíte, starý vtíp. Jaký byl největší zločin komunismu? No, že tady nechali na rozkrádání materiál ještě na dalších pětadvacet let po převratu.

Takže nechme těch mýtů, pojďme se bavit věcně a skutečně věcně, zbavme se těch ideologických nánosů všeho možného typu. A znovu připomínám, čeští, moravští a slezští podnikatelé, kteří přicházejí o zakázky, a jejich zaměstnanci o práci, by měli mít tyto ideologické zábrany, chcete-li, regulace jejich podnikání, nějakým způsobem kompenzovány. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. A těch faktických poznámek to teď vyvolalo celou řadu. První paní poslankyně Němcová, připraví se pan předseda Kalousek.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji, pane předsedo. Já jsem ještě zapomněla ve svém vystoupení ocitovat některé argumenty právě ve vztahu k Izraeli. Takže něco si připomeňme.

Česká tisková agentura z roku 2018 z dubna říká – cituji: "Írán je schopen zničit Tel Aviv a Haifu, pokud k tomu bude vyprovokován podle polooficiální arabské agentury Fars. Takto Izraelce varoval Alí Širází, který je poradcem duchovního ajatolláha Chameneiho. Írán v minulosti zničením Izraele vyhrožoval mnohokrát. Stejně stanovisko zaujalo také s Íránem spřízněné libanonské šíitské hnutí Hizballáh. Poradce elitní jednotky iránských revolučních gard se nechal slyšet v roce 2016, že pokud bude vydán rozkaz zničit Izrael, armáda tento rozkaz provede rychle a nebude jí to trvat ani osm minut." To jsou věty, které by nás měly vést k pozornosti. A zároveň věta, kterou přidávají tedy z Íránu: "Až dosud jsme si mysleli, že Evropa pro nás hrozbu nepředstavuje, a dolet našich střel jsme nezvyšovali. Ale pokud se Evropa chce stát hrozbou, uděláme to," dodává jeden z představitelů tohoto hnutí Salámi.

Je jasné, že cílem je Izrael. Izrael je naším nejbližším spojencem, ke kterému se hlásíme. Naše oficiální česká politika je navázána jako na prioritního partnera právě v tomto regionu na Izrael a dlouhodobě ty vztahy budujeme a podporujeme. Myslím si, že když už nic jiného, tak tyto argumenty bychom měli brát také velmi vážně v potaz. A nedá se všechno měřit. Nedá se všechno měřit ekonomickým profitem, nějakým možným, jestliže jsou zde politické a vojenské hrozby, které pro nás mají daleko ničivější dopad než případné nedodávky do tohoto regionu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou pan předseda Kalousek, připraví se pan poslanec Munzar. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Pan předseda Kováčík má pravdu. Bylo to skutečně socialistické Československo, které v letech 1948 a 1949 vyzbrojovalo Izrael v jeho válce o nezávislost. A dodnes tam všichni vzpomínají, jak československé pušky Mauser a československá letadla Messerschmitt a Spitfire pomohly Izraeli uhájit svůj stát. Ale bylo to též socialistické Československo, které přerušilo s Izraelem diplomatické vztahy a začalo podporovat teroristické arabské státy, které v Izraeli dělaly teroristické útoky. Máme obě dvě tyto tradice. Teď je na vás, kolegové, na kterou chceme navázat. Jestli na tu tradici, která samostatný Stát Izrael podporovala, anebo na tu tradici, která podporovala ty, kteří chtěli Izrael zničit. Máme obě dvě tyto historické zkušenosti. Teď se rozhodněme, na kterou navážeme.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Munzar, připraví se pan poslanec Blažek.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. On mi to pan kolega Kalousek vzal trochu z úst. Ono to nebylo jen socialistické Československo. On to byl zejména Tomáš Garrigue Masaryk, který podporoval myšlenku vzniku samostatného izraelského státu. A byl to jeho syn Jan Masaryk, který jako ministr zahraničí prosazoval i po roce 1948 pomoc Izraeli. Ale bylo to právě socialistické Československo, které nabouralo a narušilo později vztahy se Státem Izrael.

Já bych doporučoval, abychom tady při těch vystoupeních, pane Kováčíku prostřednictvím pana předsedajícího, neměli pouze selektivní paměť na dobu socialistického Československa. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Blažek, připraví se pan poslanec Lipavský.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den, děkuji za slovo. No, já začnu trochu hnidopišsky, protože to nebylo Československo socialistické, ale lidově demokratické tehdy. Ale to jenom na zpřesnění a je to marginálie.

A k panu poslanci Kováčíkovi vašim prostřednictvím. Musíme to říct ale celé. Já vůbec nepochybují, že to byla Gottwaldova vláda, která tedy podporovala, nebo respektive ty vlády, co byly po něm, on byl potom už prezident, ale musíme si

dokončit ten celý příběh. Všichni ti, kteří se na tom podíleli, byli nemilosrdně během několika málo let buďto popraveni, anebo zavřeni, protože politika se kdysi úplně změnila. Takže já nepochybnuji tohle, ale řekněme to celé. Všichni ti, kteří pomáhali, skončili na popravišti nebo ve vězení, byť to byli členové KSČ. Musíme to říct celé.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Tak, s faktickou poznámkou pan poslanec Lipavský, poté pan předseda Kováčik. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Lipavský: Dobrý den. Já bych si dovolil, tedy prostřednictvím pana předsedajícího trochu rýpnout do pana Kováčika. Protože poslouchat, že KSČM hájí zájmy podnikatelů v Čechách, na Moravě, ve Slezsku, to je opravdu, opravdu zvláštní.

Jinak bych chtěl doplnit – je potřeba si uvědomit, že samozřejmě vedle Íránu se nachází Sýrie, která se stala jakýmsi proxy válčištěm světových velmocí – Ruska, dodává tam zbraně Čína, je tam velmi přítomný Írán. A samozřejmě ta hrozba, bavili jsme se o tom v minulých dnech celkem otevřeně, skoro třetí světové války, kdy Američani se tam rozhodli provést vojenský zásah, jaksi mluví o tom, že pokud součástí takového konfliktu je i Írán, tak my prostě musíme být naprosto obezřetní v takovýchto záležitostech. A pak je otázka, jestli má smysl se zabývat takovýmto zákonem, když i vidíme, že třeba ta mezinárodní smlouva, o které jsem tady mluvil, je v ohrožení z toho hlediska, že zase Spojené státy americké mají velmi tvrdě stanovisko a víceméně z té smlouvy chtějí vycouvat.

Takže to jsem chtěl doplnit mezinárodní kontext toho, co my tady vlastně řešíme. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou pan předseda Kováčik. Je to zatím poslední faktická poznámka.

Poslanec Pavel Kováčik: Tak abychom to, kolegyně a kolegové, už ukončili, protože koneckonců máme tady další důležité materiály, které máme, pardon, zákony, žádnou potravu, nicméně zabývat se tím výbory také budou a je to pro ně v přeneseném slova smyslu například i potrava.

Ale s tím selektivním vnímáním historie, pane kolego Munzare a ostatní prostřednictvím pana předsedajícího, si přinejmenším nemáme co vyčítat. Ale nebudu hnidopich, budiž. Já jsem ale neřekl, že je to celé. Já jsem jenom řekl, jak je to vnímáno v Izraeli při mé poslední návštěvě, která se tam odehrála, při které jsem diskutoval o této věci na příklad s tehdejší předsedou parlamentu, dnešním prezidentem, panem Rivlinem. A vy ostatní musíte také potvrdit, pokud jste tam byli v těch diskusích, že ten vděk za pomoc Československa dodnes převládá. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Dále se přihlásil s faktickou poznámkou pan předseda Bartošek, poté faktická poznámka pan předseda Stanjura, takže jsem to trochu zakřikl s tou poslední faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Vaším prostřednictvím budu reagovat na pana kolegu Kováčika. On zde řekl jeden vtip, tak já budu kontrovat. Proč socialismus v České republice nikdy nefungoval? Protože tak velký bordel do tak malé země se prostě nevejde.

A je potřeba si uvědomit jednu věc. Já chápu – a komunisti jsou v tomhle tom konzistentní, opakovaně tento zákon předkládáte. Historicky jste vždycky měli blíž spíš k Organizaci pro osvobození Palestiny než k Izraeli, takže chápu, že máte spíš tyhle ty vazby než k demokratickým zemím. Chápu postoj váš, ale pevně věřím, že poslanci hnutí ANO spíš podpoří Izrael jakožto demokratickou zemi a našeho partnera. Takže já vás o to, poslanci hnutí ANO, žádám, abyste podpořili návrh na zamítnutí.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka – pan předseda Stanjura, poté se připraví pan poslanec Žáček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já už položím jen několik otázek. Myslím, že se shodujeme v tom, že v Izraeli si cení naší pomoci při vzniku jejich státu a cení si dlouhodobých skvělých vztahů. Také si velmi cenili našich rezolucí a našich usnesení, která reagovala na nepřátelská nepřijatelná usnesení, například UNESCO. To je všechno pravda. A všichni, kteří se na to odvolávají, mají pravdu.

Tak se ptejme: Mluvil ministr zahraničí o tomto zákoně s velvyslancem tohoto státu? Máme velmi početnou skupinu přátel Státu Izrael, pokud jsem se díval, jednu z nejpočetnějších. Doporučuji, aby předseda této komise svolal jednání, pozval velvyslance a zeptal se ho, jak takový návrh zákona vnímá náš spojenec, a tady o tom podal zprávu.

Je dobrou tradicí a doufám, že v tom budeme pokračovat, že se občas setkávají vlády České republiky a Státu Izrael jako celky. Velmi to podporuji a není to vůbec běžné. Pokud vím, tak takové setkání se uskutečnilo samozřejmě s vládou Slovenské republiky a taky s vládou Polské republiky. Žádný další příklad mě nenapadá, ale možná jsem na někoho zapomněl, ale jsou to pouze tři tyto případy, které já si pamatuji, od roku 2010. Proto jsme opakovaně chtěli, aby nám na mikrofon řekl svůj názor premiér v demisi, ministr zahraničí v demisi, ministryně obrany v demisi, protože neutrální stanovisko je alibismus. Toto je čistě politické rozhodnutí, návrh zákona je velmi jednoduchý. Prostě buď ten zákon zrušíme, nebo ne. K tomu nepotřebujete legislativní radu, vládu, dlouhé porady s právníky. Je to, a to my poctivě přiznáváme (upozornění na čas), čistě politické rozhodnutí.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Žáček, poté pan předseda Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo. Já bych propojil, protože samozřejmě východiskem naší vnitřní politiky, zahraniční politiky je naše historická zkušenost, a upozornil bych tedy ještě na slova, nebo v jiném kontextu, pana kolegy Filipa – "bud' budeme slepě věřit našim spojencům". Čili on jako podmínku toho, aby se toto

uskutečnilo, se snaží jakýmsi způsobem zpochybnit naši důvěru v naše spojence. Proč jsme v těch spojeneckých mezinárodních organizacích, proč jsme například v NATO? Právě proto, že zde byla zkušenost z roku 1938, že tehdejší zahraničněpolitické závazky a smlouvy nestačily k tomu, aby Československo bylo uhájeno, a stejně tak součást sovětského bloku a Varšavské smlouvy v srpnu 1968 vlastně neodvrátila, ba naopak došla až k okupaci. Čili naše historické zkušenosti velí, abychom byli v tom jaksi politickém i vojenském seskupení, které zajišťuje mír a stabilitu v Evropě, jejíž sdílíme hodnoty. Proto se domnívám, že ta výzva nevěřit slepě našim spojencům je naprosto mylná. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou pan předseda Kováčik, poté se připraví pan poslanec Janulík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Jenom fakt drobná reakce a pojďme dál. Směrem k panu kolegovi Bartoškovi prostřednictvím předsedajícího, kterého teď cituji, o velkém bordelu v malé zemi, konec citátu. On to přece musí dobře z Národní fronty pamatovat, vždyť se na tom lidovci podíleli. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za stručnou faktickou poznámku. Nyní pan poslanec Janulík. Připraví se paní poslankyně Němcová.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem byl nepřímo osloven panem kolegou Stanjuro, tak jenom jako předseda meziparlamentní skupiny přátel Izraele ho chci ujistit, že není potřeba něco svolávat, protože na toto téma v podstatě s izraelskými partnery... aspoň já jsem třeba hovořil už kdysi dávno i s předcházejícím velvyslancem panem Gary Korenem, se současným velvyslancem jsem na toto téma hovořil tuším naposledy v úterý tento týden. Postoj jeho jako reprezentanta Státu Izrael je velmi negativní k tomu. Oni samozřejmě mají k tomu zásadní výhrady a zásadní konotace. To by bylo nadlouho, to zdůvodňování. Znovu opakuji, je velmi negativní k tomu, protože je to vnímáno samozřejmě jako symbolika.

Já bych se třeba připojil k té argumentaci, že nás to samozřejmě něco stojí, a ten účet bychom asi mohli a možná měli někomu vystavit, to je druhá strana té mince. Ale to, že je to velmi negativně vnímáno, víme. S kolegyní Černochovou jsme asi před pěti lety byli na konferenci Home Land Security, byli jsme v Knesetu, takže jsme hovořili s představiteli. A už tehdy padalo to slovo Búšehr.

Takže jinak kdo má zájem, slepci zrak přechází, kolik je tady židovských přátel, ta skupina je obrovsky početná, máme setkání dneska v 16 hodin naproti v Růžovém salonku, jak to vždycky bývalo. Takže kdo chce, ať se přidá. Doufám, že budeme podávat i číšku izraelského vína. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. S faktickou poznámkou paní poslankyně Němcová. Po té to psychicky nevydržel pan zpravodaj a přihlásil se s faktickou poznámkou. Poté s faktickou poznámkou pan předseda Bartošek. Prosím.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Doufám, že už to bude dnes naposledy. Nechci vás obtěžovat příliš svými vystoupeními, ale chtěla bych říct, že bychom neměli přejít jenom tak bez povšimnutí to stanovisko vlády. Já jsem zde citovala některé pány ministry, kteří byli v tehdejší vládě a dávali negativní stanovisko a dnes dávají neutrální, ale zapomněla jsem na ty, a ti tady nejsou, není tady pan ministr Stropnický, není tady paní ministryně obrany. My se tváříme, že tito lidé – já vím, že je omluvený a respektuji to, ale byly tady včera návrhy na to, abychom toto téma odložili tak, aby tito kompetentní ministři měli příležitost se k tomu vyjádřit. Tyto návrhy jste neakceptovali.

Jsou tady ale ministři, kteří v tehdejší vládě byli, je to pan ministr Brabec určitě, ale ten nevím, jestli je tady přítomný, nevím, jestli pan ministr Ťok byl již ministrem, nebo nebyl, pan ministr Pelikán měl předchůdkyni paní dnešní poslankyni Válkovou, a také nevím, který z nich se tehdy podepisoval pod to prohlášení, tak by mohli tady někteří z nich vystoupit a říct, v čem spočívá tedy ta obrana dnešního postoje vlády a v čem spočívá změna jejich stanoviska.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Kubiček, poté pan předseda Bartošek.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo, pane předsedající, ale já si tady připadám jako trochu blázen. Jsem zpravodaj a nemůžu tři dny vystoupit.

Prostřednictvím pana předsedajícího k Janě Černochové, k tomu vyjádření, o které mě prosila. Já jsem tu informaci od pana ministra zahraničních věcí ani od ministerského předsedy nezískal, proto jsem nemohl dát žádnou informaci. A kdybych citoval sám sebe, tak jsem tady dával zpravodajskou zprávu. Prohlášení vlády je součástí materiálu, a byť je tam neutrální stanovisko, tak v tom stanovisku zaznívají určité obavy.

Co se týká hlasování ANO, které je tady vyzýváno, já tady mám několik kolegů, a víte, jak jsme hlasovali, paní Němcová určitě ví, kdo hlasoval, kdo hlasoval jinak.

K tomu, jakým způsobem to fungovalo. Já jsem byl, nikdy jsem na to tady nevzpomínal, ale byl jsem příslušník prvního stíhacího pluku České Budějovice, lítal jsem na migách a měl jsem možnost se potkat s izraelskými piloty na zemi, ale i ve vzduchu. A je to opravdu špička a České Budějovice na to dlouhodobě vzpomínají a je tam velká podpora. Nicméně na druhé straně zase říkám, že to tady dáváme do určitého kontextu a proč jít do těch výborů. Chtěl bych slyšet informace od bezpečnostních služeb o situaci, která funguje, a víme o tom, že předsedové výborů si můžou k tomu jednání přizvat, koho chtějí. Můžou udělat uzavřené jednání a jsou to informace, které zde na plénu nikdy nedostaneme. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan předseda Bartošek, poté paní poslankyně Černochová. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, opravdu jenom krátce vašim prostřednictvím k panu kolegovi Kováčikovi ohledně Národní fronty. Už jsem to tady zmiňoval, ale

pouze pro doplnění vašich informací. Ve 48. do vedení lidové strany pod hlavněmi pušek a pod diktátem komunistické strany byl dán pan Plojhar, což byl vyloučený člen, a je potřeba si uvědomit, že lidová strana tehdy pozastavila činnost a obnovila ji v roce 1990. Doplňte si historické informace. To znamená, v podstatě komunisté znásilnili lidovou stranu, podvolili si ji. A toto je pravá historie. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, paní poslankyně Černochová. (Poznámka poslankyně Černochové z pléna). No a tak to vyšlo, že můžete i s řádnou. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Krásné dopoledne, dámy a pánové. Bylo by fěr přechíst tady stanovisko nikoli tedy ministra zahraničních věcí Stropnického, ale stanovisko paní Zuzany Stiborové, které jsem obdržela, která je vedoucí Kanceláře náměstka ministra a politického ředitele na Ministerstvu zahraničních věcí, je ze sekce bezpečností a multilaterální.

"Vážená paní poslankyně, na základě pokynu pana ministra Stropnického zasílám níže uvedené informace k problematice relevance zákona o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr. Tento zákon je překonán dohodou o íránském jaderném programu. Česká republika je jedinou zemí Evropské unie, která podobný zákon má či měla. Dohoda o íránském jaderném programu naopak vyzývá ke spolupráci v jaderné oblasti s Íránskou republikou, která zajistí výlučně mírový charakter Ír. jaderného programu. Samozřejmě hrozí, že USA znovu zavedou sankce po případném vypovězení dohody o íránském jaderném programu 12. května 2018 prezidentem Trumpem, což ale ještě neznamená, že to samé učiní Evropská unie. Z hlediska České republiky řada firem stojí před podpisem významných obchodních dohod v oblasti přebudování jaderného reaktoru v Aráku, které v souladu s dohodou o íránském jaderném programu zamezí Ír. ve výrobě štěpných materiálů potřebných pro zbrojní průmysl, tedy něco, co je v zájmu všech. V případě potřeby se na mě neváhejte obrátit. S pozdravem Zuzana Stiborová."

Není to tedy stanovisko ministra obrany. Tady jenom přemýšlím, jestli to, co tady řekl pan kolega Janulík prostřednictvím pana předsedy, s čímž se naprosto ztotožňuji, tak jestli je tedy ve vašem hnutí vykomunikováno, protože pokud tedy ministr pro zahraniční věci, resp. jeho kolegyně píše tohle, a přitom vláda České republiky, kde sedí pouze poslanci, resp. zástupci, nejenom poslanci, zástupci hnutí ANO, tak jsem z toho trošičku zmatená, jestli skutečně i v tomto případě ta zahraniční politika zcela koresponduje a ty noty máte ve hnutí ANO sladěné, nebo jestli tady funguje to, co jsme si zažívali od soboty v souvislosti se Sýrií, že tady každý člen vaší vlády říká prakticky něco jiného jenom z toho důvodu, aby si nenaštvali tu kolegy z SPD, tu kolegy z Komunistické strany Čech a Moravy.

Považovala jsem za slušné vám to tady přechíst, ale abych vám řekla pravdu, tak můj názor na to to nezměnilo, protože bych skutečně chtěla slyšet stanovisko pana premiéra, byť je v demisi. Protože pokud tedy někdo na Ministerstvu zahraničních věcí má tento názor, pak tady zaznívají názory i od kolegů ANO jiné, je tady neutrální stanovisko vlády, tak skutečně těch otázek je celá řada.

Z tohoto důvodu vás prosím, kolegové a kolegyně, abychom tento bod přerušili do přítomnosti pana premiéra Babiše, aby on jako hlava vlády České republiky nám řekl, jestli se ztotožňuje s tím, co píšou úředníci na zamíni, anebo jestli je to jinak. Protože bude to pan premiér Babiš, který se bude potom svým kolegům zodpovídat z toho, co tady Poslanecká sněmovna přijme nebo nepřijme. Děkuju.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Zazněl procedurální návrh na přerušení tohoto bodu do přítomnosti pana premiéra. Přivolať jsem kolegy z předsálí.

Dovolte mi přečíst pár omluv. Omlouvá se paní ministryně Schillerová z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Ivo Vondrák mezi 12. a 13. hodinou z důvodu jednání, nevím jestli jsem už nečetl tuto omluvu, omlouvá se pan poslanec Radim Fiala z dnešního jednací dne do konce z pracovních důvodů, omlouvá se paní poslankyně Barbora Kořanová mezi 15.45 a 00.00 z pracovních důvodů, omlouvá se paní poslankyně Klára Slavíková z důvodů pracovních, paní poslankyně Válková od 9.00 do 10.00 ze zdravotních důvodů, omlouvá se pan poslanec Petr Pávek od 9.00 do 11.30 z důvodu návštěvy lékaře, omlouvá se pan poslanec Vyzula od 10.00 do 13.00 z pracovních důvodů a omlouvá se pan poslanec Ondřej Benešík od 9.00 do 10.00 z pracovních důvodů.

Nyní přistoupíme k hlasování o přerušení tohoto bodu. Vidím požadavek na odhlášení, kterému vyhovím. Poprosím vás, abyste se znovu přihlásili identifikačními kartami.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro přerušení tohoto bodu do přítomnosti pana předsedy vlády. Kdo je proti?

Hlasování číslo 109, přihlášeno je 139 poslanců, pro 43, proti 21. Tento návrh přijat nebyl. Budeme tedy pokračovat v projednávání.

V tuto chvíli neeviduji žádnou přihlášku do rozpravy ani faktickou poznámku. Pro jistotu se pečlivě rozhlédnu. Nevidím... Tak. Prosím.

Poslanec Jiří Kobza: Pane předsedající, děkuji za slovo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, po záplavě ideologie, kterou jsme tady měli, bych se vrátil jako technicky orientovaný člověk k faktům.

Írán je členem Mezinárodní agentury pro atomovou energii, tudíž elektrárna v Búšehru podléhá její kontrole. Dodávka firmy ZVZZ Milevsko, o kterou se jednalo a na kterou byl zřízen tento zákon, který diskutujeme, měla celkovou hodnotu 4,5 mld. korun, která nebyla samozřejmě Milevsku nikdy refundována. Podle posledních zveřejněných statistik za rok 2016 dosáhl obchodní obrát země Evropské unie s Íránem 13,8 mld. eur, z toho 8,25 dělal íránský import ze země EU a export dělal 5,5.

Takže si můžeme uvědomit jednu věc, že politické zákony, jako byl lex Búšehr, v podstatě jenom uvolňují prostor pro konkurenční podniky. A my jsme byli zvoleni proto, abychom hájili zájmy českých firem, českých občanů, českých lidí, kteří pracují. Proto navrhuji, abychom postoupili tento zákon k diskusi zahraničnímu

výboru a výboru pro evropské záležitosti, abychom otevřeli důkladnou a precizní diskusi o všech konsekvencích, které tento zákon a jeho případné zrušení může přinést. Děkuji vám. (Potlesk poslanců z řad SPD.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji panu poslanci za jeho příspěvek. Vyvolal faktickou poznámku pana předsedy Kalouska. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já se velmi omlouvám, ve smyslu jednacího řádu nejde o faktickou poznámku, takže se hlásím s přednostním právem.

Předseda PSP Radek Vondráček: A máte možnost, nikdo není přihlášen.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji pěkně. Já vzhledem k tomu, že se zaplnila vládní lavice, tak si dovolím vyslovit prosbu, která možná zůstane oslyšena, ale přece jenom ji vyslovím. Já prostě nejsem schopen pochopit to neutrální stanovisko vlády. Já bych nesouhlasil, ale chápal bych, kdyby vláda řekla "my souhlasíme s tím návrhem". Já bych si samozřejmě přál, kdyby vláda řekla "my s tím návrhem nesouhlasíme". Ale nedokážu pochopit, že je to vládě jedno! Neutrální stanovisko znamená, že vláda říká "nám je to jedno". Tohle je bytostně politické rozhodnutí a zahraničněpolitické rozhodnutí. Zahraniční politiku vlády tvoří vláda. Odpovídá za ni vláda.

Pane první místopředsedo vlády Brabče, vám je to jedno? Vám je opravdu jedno, jestli to schválíme, nebo neschválíme?

Paní ministryně financí, vám je to taky jedno?

Pane ministře vnitra, vám je to jedno? (Obrací se vždy ke konkrétně jmenovaným.) Přece to nemůže být člověku jedno. Buď je pro, nebo proti. Můžete nám to prosím kdokoli z vás vysvětlit? Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a táži se, zda ještě někdo má zájem vystoupit v rozpravě k tomuto bodu. Nikoho nevidím. Tak tedy s definitivní platností končím rozpravu k tomuto bodu a budeme pokračovat.

Zazněl návrh ze strany pana předsedy Stanjury, předsedy Kalouska a pana předsedy Bartoška na zamítnutí tohoto návrhu zákona. O tomto návrhu budeme hlasovat jako o prvním. (Z pléna žádost na zagongování.) Já gonguji, gonguji, jak můžu. A je tady žádost o odhlášení. Prosím vás tedy, abyste se znovu přihlásili. Tak, myslím, že jsme připraveni hlasovat, že se počet hlasujících víceméně ustálil.

Pro jistotu zopakují, hlasujeme o návrhu na zamítnutí tohoto zákona již v prvním čtením.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 110, přihlášeno je 138 poslanců, pro 48, proti 15. Tento návrh přijat nebyl.

Budeme se tedy dále zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Prosím, pan poslanec Lipavský. (Kolegové na něj volají.) Teď se ptám na garanční. A dopředu hlásím, že jsem zaznamenal váš návrh v obecné rozpravě a určitě bych ho neopominul. Takže žádný návrh na jiný garanční výbor než hospodářský. Budeme tedy hlasovat.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru? Zahajuji hlasování 111. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování s krásným číslem 111, přihlášeno je 144 poslanců, pro 131, proti 4. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. V obecné rozpravě zazněl... A já poprosím možná pana kolegu, aby to zopakoval. Poté pan zpravodaj, poté paní poslankyně Černochová. Prosím.

Poslanec Jan Lipavský: Dobrý den. Vážený pane předsedající, já tedy ty návrhy zopakuji. Navrhuji, aby daný zákon byl odkázán k projednání bezpečnostnímu výboru, výboru pro obranu a výboru pro evropské záležitosti. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. Pan zpravodaj, prosím. Pak paní poslankyně Černochová.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo. Já bych ještě doporučil zahraniční výbor a rozpočtový výbor.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak prosím, paní poslankyně Černochová. (Nemá zájem.) Návrhy byly totožné, takže paní poslankyně stahuje svoji přihlášku, stejně tak jako pan poslanec Králíček. A ještě jednou pan zpravodaj.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Ono to tady padlo, ale já bych to rád zopakoval, že navrhujeme prodloužení na projednání ve výborech o 20 dnů na 80 dnů.

Předseda PSP Radek Vondráček: O 20 dnů. Ano, mám tu v poznámce, že to pan poslanec Hájek navrhoval 17. 4. A nyní budeme postupně hlasovat o jednotlivých výborech.

Nejprve rozhodneme o přikázání výboru pro obranu.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 112, přihlášeno je 144 poslanců, pro 128, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o výboru pro bezpečnost.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 113, přihlášeno je 144 poslanců, pro 125 (proti nikdo). Tento návrh byl přijat.

Jako další byl přednesen návrh na přikázání výboru pro evropské záležitosti ze strany pana poslance Lipavského.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 114, přihlášeno je 144 poslanců, pro 128, proti 1. Také tento návrh byl přijat.

Dále byl navržen zahraniční výbor.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tím, aby byl návrh přikázán zahraničnímu výboru. Kdo je proti?

Hlasování číslo 115, přihlášeno je 144, pro 126, proti nikdo. Návrh byl přijat.

A konečně byl navržen rozpočtový výbor jako poslední.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přikázání tohoto návrhu rozpočtovému výboru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 116, přihlášeno je 144 poslanců, pro 121, proti 5. I tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání jako dalšímu výboru výboru pro obranu, výboru pro bezpečnost, výboru pro evropské záležitosti, rozpočtovému výboru a zahraničnímu výboru.

Dále v obecné rozpravě zazněl návrh na prodloužení lhůty podle § 91 odst. 2 až 3 pana poslance Hájka – prodloužit o 20 dnů, tedy celkově na 80 dnů. O tomto návrhu nyní budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro prodloužení lhůty. Kdo je proti?

Hlasování číslo 117, přihlášeno je 144 poslanců, pro 132, proti 1. Tento návrh byl přijat a lhůta byla prodloužena.

Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy a hlasováními. S přednostním právem pan předseda Bartošek a poté s přednostním právem pan místopředseda Filip. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Dovolte mi krátké shrnutí proběhlé diskuse a závěrečného hlasování. V mnoha věcech mě projednávání tohoto bodu překvapilo. Jednak neschopnost jakéhokoli člena vlády vystoupit na mikrofon a veřejně říct a zdůvodnit stanovisko vlády.

Odpusťte, pane vicepremiére (k ministru Brabčovi), ale osobně to považuji za zbabělost, dát (nedat?) jasné stanovisko, proč a jakým způsobem přemýšlíte a jak jste rozhodli.

Dále dovolu, abych ocenil těch nemnoho členů hnutí ANO, kteří hlasovali pro zamítnutí. Vážím si vašeho postoje včetně toho, že jste ho vyjádřili veřejně. Stejně tak jako jsem přesvědčen, že pro zbytek hnutí ANO schválení tohoto bodu a propuštění do dalšího čtení je cena vznikající koalice, která bude opřena o hlasy KSČM. Do budoucna to v praxi znamená jednu věc a to je v rámci krátkodobého zisku zradit dlouhodobé spojení. Obávám se, že tohle je politika, kterou sem přinese hnutí ANO. A v podstatě vy, kteří jste to propustili dál, jste jasně řekli, že pro vás Izrael není spojencem.

Poslední věc, která mě osobně překvapila, byl postoj poslanců hnutí SPD. Máte program. Já s ním nesouhlasím, ale respektuji ho. Opakovaně se vymezujete vůči islámskému terorismu a vůči islámu jako takovému. A svým postojem a svým hlasováním jste jasně prokázali, že v podstatě prachy, ať jsou od kohokoli, vám nesmrdí. Írán je stát, který podporuje a financuje mezinárodní terorismus. Írán je stát, který podporuje organizaci, která chce zlikvidovat Izrael. A v tom případě, nezlobte se na mě, ale ten váš postoj je pokrytecký. Musíte se rozhodnout, jestli preferujete prachy, anebo strategické spojení. Dnes jste ukázali, že pro vás jsou peníze, ať už jsou od kohokoli, důležitější. (Potlesk poslanců KDU-ČSL, TOP 09 a STAN.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan místopředseda Filip. Máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážný pane předsedo, vzhledem k tomu, že jsem ani neurgoval, abyste mi dal závěrečné slovo před hlasováním, tak to udělám nyní, po skončení tohoto bodu.

Zprvu chci říct, že mě překvapili někteří eurohujer, kteří měli najednou protievropská stanoviska, a to významná. Ocituji: Zrušení tohoto zákona je obzvláště žádoucí dle výše zmíněných nařízení Evropské unie vycházejících z rezoluce Rady bezpečnosti OSN číslo 2231 z roku 2015, kde je například v článku 29 společného komplexního akčního plánu ze 14. července 2015 uzavřeného mezi EU+3 a Íránem výslovně na Evropské unii a jejich členských státech požadováno zdržet se jakékoli politiky zaměřené na přímé nepříznivé ovlivňování normalizace obchodních a ekonomických vztahů s Íránem, což by bylo v rozporu s úspěšnou implementací tohoto společného akčního plánu. Vzhledem ke svému obsahu zákon č. 99/2000 Sb. normalizaci těchto vztahů s Íránem bezesporu brání.

To je tedy na účet eurohujerů, kteří se tady vyjádřili.

A teď mi dovolu ještě jednu maličkost. Víte, ono v takovém zákoně argumentovat způsobem, který jsme tady předvedli, nebo někteří tady předvedli, je opravdu na pováženou. To je opravdu na pováženou. Když se tady mluví, a začnu od konce, pan kolega Bartošek, o tom, že někdo vlastně nedodrжуje svůj program, to bychom se museli bavit, kdo je větším podporovatelem terorismu, jestli Saúdská Arábie, nebo Írán. Já nevím o tom, že by v tom akčním plánu mezi Evropskou unií a Íránem bylo něco o tom, že Írán podporuje terorismus. To přeci oznámil úplně někdo jiný. A ten, kdo to oznámil, je jeden z největších porušovatelů mezinárodního práva. Tak si prosím tady té demagogie už nechte.

Další demagogie, která tady byla včera zejména ze strany Miroslava Kalouska, on samozřejmě ocitoval slova prezidenta Růháního, to oceňuji, že našel odvahu to ocitovat. Ale on to ocitoval jenom zčásti, jenom tak, jak se mu to hodilo do té debaty. Stejně tak jako tady paní kolegyně Němcová před vámi ocitovala stanovisko vlády k našemu návrhu zákona z roku 2014 a zapomněla ocitovat stanovisko, kterým vláda předložila ten samý zákon v roce 2016. Tak co to je za argumentaci? Co to je za argumentaci? To se opravdu nic nestalo mezi tím? Jestli se k tomu snížíme, že tady budeme citovat jenom to, co se nám hodí, dobře, tak si potom ale musíme vybrat, jestli takový citát vůbec má smysl v té debatě.

Víte, ocituji slova prezidenta Růháního, navážu na to, co říkal pan Miroslav Kalousek, on tu teď zrovna není. A on řekl jenom tu jednu větu, že říkáme světu, že vyrobíme nebo zakoupíme jakoukoli zbraň, které budeme potřebovat, a nebudeme čekat na svolení. Vzkazujeme sousedním státům, že – a teď to už necitoval pan Kalousek – vzkazujeme sousedním státům, že tyto zbraně nejsou zaměřené proti nim. Jejich cílem je odradit od útoku na Írán. Nežijeme v normálním regionu a vidíme, jak kolem nás vybudovaly základny okupující mocnosti. Vměšují se do regionálních záležitostí, napadají jiné země bez ohledu na základní principy mezinárodního práva, bez souhlasu OSN.

Tak prosím, když citujeme, citujme to celé! Kdo zaútočil z pátku na sobotu v noci na jiný suverénní stát OSN? Byl to snad Írán? Nebyly to náhodou Spojené státy americké, Velká Británie a Francie? Tak prosím, přestaňte už s tou demagogií! Tohle je zákon, který se týká ekonomických zájmů České republiky a ekonomických zájmů Evropské unie, jejíž jsme součástí.

Tak jestli chcete být součástí Spojených států amerických, tak to řekněte nahlas! A nevymlouvejte se tady na naše spojenectví s Íránem. Já nemám žádný problém. Už jsem tady řekl včera, že část mé rodiny se musela vystěhovat v roce 1938 do Spojených států amerických, když utíkala před Hitlerem. Tak mě tady nepoučujte! Děkuju vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a dodatečně se omlouvám, že jsem neposkytl prostor pro závěrečné slovo. Já jsem na to v tom nadšení, že se podařilo ukončit rozpravu, zapomněl. Tak a končím tento bod, definitivně. Děkuji. Vypořádali jsme se s prvním čtením.

Budeme pokračovat bodem číslo

32.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 120/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně práce a sociálních věcí Jaroslava Němcová. Prosím, paní ministryně, ujměte se slova.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslava Němcová: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vláda předložila Poslanecké sněmovně návrh zákona obsahující dvě významná opatření v oblasti důchodového pojištění, která jsou též realizací záměru programového prohlášení vlády. První opatření se týká základní výměry důchodů a spočívá ve zvýšení této výměry z 9 % průměrné mzdy na 10 % průměrné mzdy. Toto zvýšení základní výměny důchodů se bude týkat všech důchodů, to jest jak nově přiznávaných důchodů, tak důchodů vyplácených. Účelem tohoto opatření je přispět ke zvýšení životní úrovně všech příjemců důchodů, neboť všechny důchody budou zvýšeny o 1 % průměrné mzdy. U zvýšení vyplácených důchodů je třeba upozornit ještě na přechodné ustanovení obsažené v článku 2 bodu 1 návrhu zákona, jehož účelem je při zvýšení důchodů v lednu 2019, tj. při prvním zvýšení podle nových pravidel, zajistit, aby se u části důchodců s vyššími důchody neprojevila nová úprava nepříznivě.

Druhé opatření, které je navrženo, se týká důchodců, kteří dovršili věk 85 let, a spočívá ve zvýšení procentní výměry jejich důchodu o tisíc korun měsíčně. V případě, že důchodce bude pobírat více důchodů, zvýší se takto procentní výměra starobního důchodu. Přechodné ustanovení zajišťuje, aby zvýšení o tisíc korun bylo od splátky důchodu splatné v lednu 2019 poskytnuto i těm důchodcům, kteří věk 85 let dovršili již před účinností navrhovaného opatření, tedy před 1. lednem 2019. V tomto případě se důchod zvýší o tisíc korun měsíčně od splátky důchodu splatné v lednu 2019, a to bez žádosti. Účelem tohoto opatření je posílit životní úroveň nejstarších občanů, kteří mají zpravidla zvýšené nároky spojené se stářím, zejména pokud se jedná o sociální a zdravotní služby, a vzhledem ke svému věku si již své příjmy nemohou zvýšit výdělečnou činností.

Prosím o vaši podporu předloženého návrhu zákona, který se bude týkat všech důchodců a přinese posílení jejich příjmů. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní ministryně, a poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Bauer. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, dámy a pánové, dovoluji mi, abych navázal na paní ministryni a doplnil, případně připomenul dosavadní cestu tohoto předloženého návrhu. Tak jak bylo řečeno, předložená novela obsahuje dvě části. Za prvé zvedá základní výměru důchodu ze současných 9 % průměrné mzdy na 10 % a za druhé zvyšuje o tisícikorunu důchody lidem, kteří překročili hranici věku 85 let. Navrhovaná opatření se budou týkat jak nově přiznaných důchodců, tak i těch, kterým jsou již důchody vypláceny. Navýšení základní výměry důchodů i penzí lidí nad 85 let je navrhováno nad rámec pravidelné valorizace důchodů. Nový upravený rámec výpočtu důchodů relativně více pomůže těm, kteří pobírají nízké důchody.

Možná překvapivě rychle se důvodová zpráva vypořádává s výpočtem dopadů, které budou mít navrhovaná řešení do státního rozpočtu. Tady bych chtěl připomenout, že jen v roce 2019 dle důvodové zprávy bude dopad prvního opatření představovat přibližně dodatečných 12 miliard a výdaje porostou i v příštích letech.

Navýšení penzí u nejstarších seniorů, tzn. nad 85 let, si vyžádá v roce 2019 náklady ve výši 2,2 mld. korun a tyto výdaje vzhledem k demografickému vývoji logicky porostou i v následujících letech. Vysoké nároky na výdajovou stránku státního rozpočtu nakonec konstatuje i samotné Ministerstvo financí, které se k předložené novele v minulosti již vyjádřilo. Podle něj návrh zvyšuje mandatorní výdaje nejen v krátkém období, ale i v delším horizontu s dlouhodobými dopady do veřejných financí České republiky.

Vážené dámy a pánové, sluší se také připomenout, že předložená novela zákona prošla pouze zkráceným připomínkovým řízením, které z rozhodnutí předsedy Legislativní rady vlády z 30. ledna letošního roku trvalo pouhých šest dnů. Předseda Legislativní rady vlády současně vyslovil souhlas s tím, že k návrhu zákona nebylo provedeno hodnocení dopadů regulace RIA.

Dámy a pánové, je zřejmé, že předložený návrh nepředstavuje žádnou koncepční materii, která by nabízela trvalý rámec vývoje a zvyšování důchodů v příštích letech, ani nepřináší řešení pro vyplácení důchodů budoucím generacím. Nejde o žádnou reformu, ale pouze o dílčí zásah do penzijního systému. Proto pokud rozhodnete o propuštění tohoto návrhu do druhého čtení, jistě nás i vás čeká živá debata, a to zejména o tom, zda tento návrh neadekvátně zmenšuje princip zásluhovosti ve vyplácení důchodů na úkor těch, kteří pracovali a odváděli do systému vyšší částky na důchodové pojištění, a také debata o tom, jaké dopady budou mít navrhovaná opatření na státní rozpočet.

Chtěl bych také připomenout, že organizační výbor navrhl jako garanční výbor výbor pro sociální politiku. Pokud během následující debaty padne návrh na přiřazení tisku i dalším výborům, např. rozpočtovému výboru, tak jsem připraven takovýto návrh podpořit. Děkuji za slovo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu a v obecné rozpravě s přednostním právem jako první vystoupí pan místopředseda Okamura.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, vážený pane předsedající, na úvod mi dovoluji říct, že zvyšování důchodů SPD dlouhodobě prosazuje a vždy i do budoucna ho budeme podporovat a bude to naše priorita. Proto vždy také podpoříme návrhy na jeho zvýšení. Jsme rádi, že se konečně lidem zvýší výrazněji důchody a že tady takový návrh je a vypadá to, že bude mít většinovou podporu i od ostatních stran.

Muži mají státní starobní důchod v průměru vyšší než ženy o 22 %, neboť průměrný měsíční starobní důchod mužů za první čtvrtletí letošního roku činil 13 011 korun, zatímco průměrný měsíční důchod žen je 10 707 korun. Podobně jako na průměrnou mzdu na průměrný důchod nedosáhnou téměř dvě třetiny populace.

Zvýšení o tisíc korun je velmi správný krok, ale popravdě řečeno, dotkne se necelých 200 tisíc lidí, z nichž více než dvě třetiny jsou ženy, takže jejich důchody jsou i po zvýšení katastrofálně nízké, většinou pod 10 tisíc. Na bydlení v Praze, ale zřejmě ani v Brně dnes nestačí ani průměrný důchod, ani podprůměrný důchod

zvýšený o tisícovku. Víím, že pánové z demagogického bloku důchodcům mají za zlé, že projedli republiku a svoje důchody. Pan Kalousek a jeho klaka nesmí zapomenout, že to byli právě tito důchodci, kteří vybudovali firmy jako třeba Zetor, a z jejich výdělků stát důchody financoval. A tyto peníze pak v uvozovkách naši demagogové nedovolili důchodcům ani dělníkům projít, ale pomohli je rozkrást a stát připravili o příjmy na dnešní důchody těch, které okradli.

Jistě, někdo z ostatních politiků by asi nejráději strčil staré lidi do nějakého domova pro seniory, jelikož byty v Praze si podle jejich názoru přece zaslouží hlavně kanceláře a boháči, ale domov pro seniory mimo Prahu i v Praze pořídíte obvykle za 10 tisíc a více, do zákonného limitu necelých 12 tisíc korun měsíčně. Dámy a pánové, na tohle má s bídou jedna třetina důchodců. Genderově progresivní multikulturalisté by měli vědět, že drtivá část lidí, kteří žijí v té největší bídě, jsou ženy.

Problém nízkých důchodů neřeší ad hoc změny v momentech, kdy nějaká vláda potřebuje hlasy důchodců, a tak jim přihodí nějakou stovku navíc. Důchody potřebují systémovou změnu, ale ne hru na změnu, kterou předvádějí po léta prakticky všechny vládní strany včetně hnutí ANO. Důchod je něco, čím stát zabezpečuje staré a bezmocné lidi před bídou. Stát musí zajistit důstojný život i těm nejhudším. Cílem SPD je zavést minimální důstojný důchod, který by byl svázán s výší minimální mzdy, letos by tedy bylo minimum teoreticky 12 200 korun měsíčně, a který umožní lidem skutečně zaplatit alespoň domov pro seniory, když ne řádný nájem, a musí jim zbýt také nějaká koruna na soukromý život.

Navrhovanou novelu zákona samozřejmě podpoříme, ale vůbec ji nebereme jako nějaké řešení, ale naopak pouze jako záplatu do doby, než, věřím, urychleně připravíme skutečné systémové změny. Součástí debaty o systémových změnách by měla být také propagace a podpora rodiny. Například ve vězení máme stovky neplaticů výživného, kteří nejsou ve skutečnosti ani otcové dětí, na které mají platit, nebo otcové okradení o děti, které často léta neuvidí. Toto je smutná statistika. Ale ještě smutnější je, že někde v samotě v bídě dnes a denně skomírají životy rodičů, o které se nestarají děti, které tito stařečkové a stařenky po dlouhá léta živili. Zkráceně řečeno, součástí reformy, to znamená starosti o naše seniory, musí být hlubší reforma, než je matematika ve výpočtu důchodů. Musíme krom jiného podpořit rodinu, a to takovou, která vychovává pracovitě, slušné a solidární občany, co se postarají o sebe a váží si také svých rodičů a také svojí země.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Dovolte mi přečíst omluvu. Pan poslanec Peksa a pan poslanec Kopřiva se omlouvají do 11 hodin z pracovních důvodů.

S faktickou poznámkou paní poslankyně Dražilová. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Lenka Dražilová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, z důvodu časové naléhavosti, kdy vládní návrh zákona podle sněmovního tisku číslo 120 má nabýt účinnosti již 1. září tohoto roku, navrhuji podle § 91 odst. 2 jednacího řádu zkrátit lhůtu pro projednání tohoto tisku ve výborech o 30 dnů. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Váš návrh jsem si poznamenal. A nyní budeme pokračovat v rozpravě. Jako první je přihlášen pan poslanec Bauer. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi nad rámec zpravodajské zprávy přednést krátce stanovisko poslaneckého klubu Občanské demokratické strany.

Chtěl bych říci, že nový model zvyšování důchodů navrhuje vláda bez důvěry, přesto jsme připraveni se o tomto návrhu bavit a jsme připraveni ho propustit do druhého čtení. Jsme přesvědčeni, že z ekonomického růstu mají mít prospěch i senioři, a s tímto přesvědčením jsme přistupovali i k vlastním návrhům, které jsme mj. předkládali i v minulém volebním období. Tento návrh je ale pouze dílčí korekcí stávajícího penzijního systému. Není v žádném případě žádnou reformou a změnou, která by řešila důchodový systém jako celek a jeho nejistou budoucnost.

Musím říci, že za normálních okolností bych nečekal, že nová vláda během několika měsíců předstoupí před Sněmovnu s plánem reformy penzí, protože takovou reformu nelze připravit během pár týdnů a ani měsíců, jenže současná vláda v žádném případě není nová, v jejím čele stojí několikaletý ministr financí a někdejší místopředseda vlády ČR. A byla to i jeho vláda, která v minulém volebním období zrušila tehdy se rozbíhající penzijní reformu a která, to chci zdůraznit, za ni slíbila náhradu, která zatím nedorazila.

Víte, vážené dámy a pánové, můžeme anebo můžete si myslet a mít tisíc a jednu připomínku k tomu, jak změny penzijního systému připravené někdejší vládou v roce 2012 vypadaly. Byl to ale podle mého názoru v historii ČR zatím jediný poctivý, úspěšný, dotažený pokus o reformu, který dával alespoň nějaké jistoty budoucím generacím. Vláda, v níž seděl Andrej Babiš, tuto reformu zrušila a místo ní zatím nenabídla občanům ČR vůbec nic. Stejně jako u jiných témat, domnívám se, zůstalo hnutí ANO pouze u slov a penzijní reformu zatím nezačalo ani připravovat.

Kdybych to chtěl shrnout z pohledu Občanské demokratické strany, je správné, když se v době, kdy země ekonomicky prospívá, daří lépe i seniorům odkázaným na své důchody, ale je fatálně špatně, když vládu nezajímá, jak budou jednou žít jako penzisté dnešní mladí lidé. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Jako další je přihlášen do obecné rozpravy pan poslanec Kaňkovský.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, projednáváný návrh zákona o důchodovém pojištění klub KDU-ČSL podpoří pro další legislativní proces. Jak už zde zaznělo i z úst mých předchůdců, i my jsme přesvědčeni o tom, že čeští senioři v době ekonomického růstu by si jednoznačně zasloužili a zaslouží, aby se dobrá ekonomická kondice ČR projevila i na výši jejich penzí. A i když se nás tady snažil jako obvykle pan místopředseda Okamura prostřednictvím pana předsedajícího zase někam zařazovat, tak mě to vůbec neuráží. On si rád hraje se slovy. Ale musím říct, že pokud se týká

podpory seniorů, tak se s ním shodu, protože skutečně to by mělo být prioritou vlády a Sněmovny v jakémkoliv čase a v jakémkoliv složení, tím spíše, když se ekonomice daří.

Jak už zde zaznělo, parametry této novely zákona o důchodovém pojištění nepřícházejí s nějakou reformou. A bylo by to také divné, protože v tak krátkém časovém období jistě nelze důchodovou reformu připravit.

Takže základní parametry už zde zazněly. Jedná se o zvýšení základní výměry důchodů z 9 % průměrné mzdy na 10 % průměrné mzdy a dále zvýšení důchodu o tisíc korun měsíčně důchodcům, kteří dosáhli věku 85 let, a o dva tisíce měsíčně důchodcům, kteří dosáhli věku sto let. To zde již zaznělo. Obě tato opatření klub KDU-ČSL jednoznačně podporuje, avšak jsme přesvědčeni, že právě proto, že je česká ekonomika v dobré kondici, jsou opatření vlády směrem k seniorům, tedy v tomto konkrétním případě k výši jejich penzí, nedostatečná. Navíc je třeba připomenout, že to byla právě KDU-ČSL, která společně s ČSSD bojovala v minulé vládě za rychlejší růst penzí, a bylo to právě současné vládní hnutí ANO, které v minulé vládě rychlejší růst penzí v několika případech blokovalo. Ano, v jedné chvíli po dvou neúspěšných jednáních vlády nakonec k navýšení penzí došlo a skvělý marketér, tehdejší ministr financí a dnešní premiér Andrej Babiš, pak emotivně vystoupil okamžitě po finálním jednání vlády, aby občanům ČR s velkou naléhavostí sdělil informaci, že on, Andrej Babiš, v roli ministra financí potřebné finanční prostředky na navýšení penzí našel. Až to budilo dojem, že je našel ve své vlastní pokladně. Jen opomněl dodat, že předtím na jednání vlády dvakrát navýšení penzí odmítl a až tlak koaličních partnerů KDU-ČSL a ČSSD jeho odpor zlomil.

Současná vláda přichází s potřebnými, ale bohužel pouze parametrickými změnami v oblasti penzí, aniž by projevila snahu narovnat alespoň některá negativa, která český důchodový systém provázají. Jak už jsem zde řekl, jistě nelze očekávat, že lze vyřešit tolik potřebnou důchodovou reformu v takto krátkém časovém období, ale jsme přesvědčeni, že alespoň k některým dílčím krokům by se vláda dle našeho názoru odhodlat měla. Mám na mysli např. narovnání diskriminace žen, o které už zde tady také padla řeč z úst pana místopředsedy Okamury prostřednictvím pana předsedajícího. A mám na mysli zejména ženy, které vychovaly děti, které budou následně těmi, kdo budou produkovat vlastně důchodové pojištění v tom nadcházejícím období. Diskriminace žen, které vychovaly děti, je v řadě ohledů, ať už se to týká základní výměry důchodů, ale jsou zde další související problémy. Je to např. délka náhradní a vyloučené doby při narození dítěte, délka povinné doby pojištění a vůbec ohodnocení mateřství a výchovy dětí ze strany státu. Stát také patřičně neumí ohodnotit osoby – opět častěji ženy, a to je potřeba zdůraznit – které dlouhodobě pečují o osobu blízkou, zejména jde-li o postižené dítě. Změny by si určitě zasloužily i vdovské důchody.

Z těchto důvodů jsme připraveni v rámci legislativního procesu předložit naše pozměňovací návrhy, které by alespoň některé ze současně zmíněných problémů řešily. Pevně věřím, že se na změnách, které by pomohly seniorům nejen parametricky, dokážeme shodnout napříč touto Poslaneckou sněmovnou.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Jako další vystoupí v rozpravě paní poslankyně Pekarová. Připraví se paní poslankyně Šafránková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Vážená paní předkladatelko, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové. Tedy na to, že probíráme takhle závažnou věc, nás tady mnoho není. To je myslím asi docela negativní symbolika vůči i těm, o kterých tady teď hovoříme, protože hovoříme o 2,5 milionu lidí minimálně. Ale budiž. Aspoň někteří jsme tady zůstali jako stateční.

Dovolte mi, abych také vyjádřila svůj názor k předkládané novele zákona o důchodovém pojištění a velice stručně shrnula důvody, proč je pro TOP 09 nepřijatelné, abychom zapomínali na jeden ze základních principů, na kterých důchodový systém v České republice stojí, totiž zásluhovosti. Tento návrh, který je možná pro mnohé z nás jenom velmi jednoduchý, protože se jedná o zvýšení z devíti na deset procent výměry, což vypadá jako "jedno číslo měníme, není to tak závažné", ale má velmi závažný dopad do výpočtu důchodů nejenom tedy pro ten následující rok, ale pro léta budoucí. A dotkne se opravdu velké řady z těch, kteří důchody pobírají, a bavíme se teď třeba jenom o těch, kteří už je mají, negativně. To tady ještě neoznámilo.

Je potřeba říci a uvést na pravou míru, že ve chvíli, kdy zvýšíme to procento, a tím tedy naopak ubereme o jedno procento druhou část, ze které se důchody vypočítávají a která je navázána přímo na předchozí výdělků těch daných pojištěnců, daných osob, tak při následující valorizaci, která je ze zákona, tím poškodíme až 60 procent příjemců, protože jim se bude tedy budoucí valorizace počítat z nižšího základu o to dané procento. Je to velice prosté, v tomto je tedy neúprosný ten valorizační mechanismus, který je daný zákonem a který samozřejmě je bez ohledu na to, jaká vláda zrovna vládne, využíván a je navázán na ukazatele, jako je inflace a jako je růst mezd. Takže poté, co tady tohle bude uvedeno v život, tak je potřeba si říci, že naše důchody budou více rovnostářské, že budou méně tedy navázány na to, kolik jste v době produktivního věku odváděli, kolik jste vydělávali, a tudíž i odváděli na odvodech. Bude to poškozovat v takovém momentě tedy až 60 procent těch příjemců. To je tady nutné říci.

Co se týče tedy té části, která se týká zvýšení u lidí, kterým je 85 let a více, a pak tedy těm, kterým je 100 let a více, s tím žádný problém nemáme. Ale rozhodně bychom se tady neměli bavit jenom o takovýchto dílčích změnách, zvláště když nám je předkládá vláda, která ještě ani nezískala důvěru, ale měli bychom se snažit opravdu nalézt řešení, recept na důchody budoucí, nejenom na důchody, které máme teď. Už dnes se dostává důchodový účet do pravidelného schodku, který se pohybuje podle toho, jak výkonná je ekonomika, ale budeme mít s důchody velmi velký problém i v budoucích letech, protože demografický vývoj v těchto věcech je prostě neúprosný.

Takže stejně jako v minulém volebním období jsme vyzývali pravidelně tehdejší vládu k tomu, aby nestrkala hlavu do písku a řešila ten problém, který i Světová banka a další organizace, jako třeba OECD, u nás označují za časovanou bombu,

nikoliv jenom my jako opozice, to není věcí politického souboje, to je věcí prostě jednoznačných faktů, tak se nedělo. Byli jsme svědky pouze rušení reformy předchozí. Byli jsme čtyři roky svědky jednání důchodové komise, kterou vedl tehdy pan Potůček a která přicházela jenom s opravdu dílčími drobnými změnami, ale nikoliv s opravdu seriózně myšlenou reformou, a v samotném závěru to nakonec bylo korunováno tím, že Ministerstvo práce a sociálních věcí začalo tedy používat studii, že není potřeba žádné reformy, že to náš důchodový systém, tak jak je nastaven dnes, jako průběžný systém, zvládne.

Myslím, že nejenom to odporuje veškerým prohlášením právě těch organizací, o kterých jsem hovořila, ale odporuje to i tomu, jak tedy opravdu demografický vývoj se vyvíjí, a těm faktům, se kterými jsme mimochodem i v důvodové zprávě tady vlastně obeznámeni, protože ty grafy si tam můžete všichni nalistovat a vidět, že do budoucna nás opravdu čekají výdaje na důchody v poměru k HDP – tam je opravdu velký růst kolem až 12 procent. Tento návrh to samozřejmě ještě prohlubuje. Ale na druhou stranu to, co považují za mnohem důležitější dnes říci, a to, co považují za zásadní při té diskusi, je, že opravdu ty naše důchody vytváří mnohem rovnostářštější, tudíž i je v rozporu s výrokem Ústavního soudu, který řekl už před několika lety, myslím, že to bylo v roce 2010, že právě na princip zásluhovosti bychom se měli u našich důchodů zaměřit, že bychom měli brát v potaz to, kolik daný pojištěnec, kolik ten důchodce za svého aktivního věku odvedl do systému, a že bychom princip zásluhovosti měli naopak posilovat. Tehdy se tak čínilo. Čínilo se tak malou důchodovou reformou, která předcházela té velké důchodové reformě, o které je tady většinou řeč.

Ale vlastně tady není dobré zavírat oči nad tím, že tento návrh jde vlastně zpátky k tomu, co bylo kritizováno, a ve své podstatě tím opravdu velkou část těch lidí poškodí. To tady nezaznívá v té diskusi, a mě to velmi mrzí, že řekněme tohleto není schopen předkladatel ani přiznat, protože opravdu lidé, kteří jsou už třeba teď v důchodu a vědí, že se jich to takto negativně v budoucnu dotkne, tak píšou e-maily a říkají, že prostě se cítí být poškozeni, že je ten systém vůči nim vlastně dnes nastavený spravedlivěji a bude to nespravedlivější. A já se jim vůbec nedivím, že na to upozorní. Protože nesmíme tady pořád zapomínat na to, že to není jenom o nějaké snaze vyrovnat co nejvíce ten důchod, ale je to o snaze, abychom opravdu ten systém měli nastavený co možno nejspravedlivěji a nezabývali se jenom solidaritou, ale i tou zásluhovostí.

Tak tolik jenom do té debaty chci vnést. Myslím si, že samozřejmě bychom se tady měli zabývat i dalšími aspekty, které vůbec ovlivňují důchodový systém, ať už je to i to, abychom posilovali právě prarodinnou politiku, abychom se snažili, aby se v této zemi rodilo více dětí, a už jsme to tady řešili u jiných návrhů. Ale teď si myslím, že je čas okomentovat zejména to, co nám leží, mnohým z nás, nebo tomu zbytku z nás, který tady ještě je, na stole, a tedy bavit se o těchto konkrétních parametrech, které tady chce vláda udělat.

Nebudu navrhopvat zamítnutí. I my samozřejmě chceme, aby se našim důchodcům dařilo, ale myslím si, že vzhledem k tomu, že ten návrh obsahuje více věcí, tak kvůli této jedné věci to navrhopvat nebudu, ale myslím si, že bychom se ve výběrech měli

velmi podrobně bavit o tom, jaký to bude mít skutečný dopad, a to nejenom jednorázový, ale i dlouhodobý. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní a pánové. Budeme pokračovat faktickou poznámkou pana poslance Španěla a pak další přihlášení do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Lubomír Španěl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, mně to nedá, musím vystoupit prostřednictvím pana předsedajícího k projevu paní Pekarové, která mnohokrát zmiňovala zásluhovost. Ano, zásluhovost je v pořádku, ale je přece již zohledněna ve výměře důchodu. Valorizace – co je valorizace? To je přece náhrada za inflaci. A nezlobte se, největší křivda, kterou vidím na českých důchodcích od všech minulých vlád, byla valorizace v procentech. My musíme přidávat všem lidem pak už stejně, protože rohlík na krámě se přece zdraží všem stejně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Španělovi za dodržení času k faktické poznámce. Ještě než dám slovo k další faktické poznámce paní poslankyni Pekarové, konstatuji omluvu došlou předsedovi Sněmovny od pana poslance Berkovce, který se omlouvá z pracovních důvodů od 12 do 13 hodin.

Nyní faktická poznámka paní poslankyně Pekarové Adamové. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: K panu předřečníkovi vašim prostřednictvím. Pane poslanče, pokud bychom přistupovali k tomu tak, že všem budeme přidávat úplně stejnou částku, tak tím úplně nabouráváme celý systém, jak je postaven. On je postaven skutečně na tom, že pokud jste v produktivním věku více odvedl, tak byste také v seniorském věku měl v důchodu více dostat. Myslím si, že tohle je základ i jako motivace k tomu, abyste se právě v produktivním věku třeba snažil vyšší příjem mít.

Ale to bychom se tady pak měli bavit úplně o celé změně toho, jestli má být jednotná dávka pro všechny stejná bez ohledu na to, kolik vydělávali. Pak by také nemohly být odvody odstupňované podle toho, kolik jste vydělával. To bychom zavedli úplně jinou debatu.

Valorizace je určitě i zohledněním inflace, ale nejenom jí, je tam samozřejmě začleněna teď už i tedy polovina růstu mezd, dříve to byla třetina, a má se snažit udržovat životní úroveň příjemců důchodů takovou, aby nepokulhávala, nebo jak to říci lépe, za zbytkem populace, za zbytkem obyvatel.

Není to přece tak, že bychom měli ten systém dělat zcela rovnostářský. Můžete to určitě předložit, můžete to mít jako svůj legitimní návrh, můžete si to také myslet, ale ten systém takhle dnes nastaven není. On se totiž ten odvod jmenuje sice pojištění a vypadá to, že se pojišťujete na něco do budoucna, spíše by ale asi bylo fěrovější na nazvat jakousi daní, protože z toho, co já dnes odvádím, co odvádíte vy a všichni

občané, kteří dnes pracují, se platí důchody ne nám do budoucna, ale těm, kteří v důchodu už dnes jsou. Taková je realita.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pan kolega Španěl chce také reagovat s faktickou poznámkou, takže jeho stranická kolegyně ještě počká.

Poslanec Lubomír Španěl: Já rozhodně nebudu zdržovat. Dámy a pánové, my přece nechceme zavést rovnostářský systém. To není žádná pravda. Výše důchodů a zásluhovost je zohledněna při vlastním výměru. Opakuji, při vlastním výměru. A valorizace, nezlobte se, je náhrada za inflaci a stoupající mzdy, jinak by nedávala žádný smysl. Znovu opakuji, všem důchodcům se pak zdražuje stejně. Tam už zásluhovost nemá co dělat.

Souhlasím samozřejmě s tím, že důchodová reforma by byla načas pořádná, ale chtěl jsem takto reagovat jenom prostřednictvím pana předsedajícího na paní Pekarovou, která nám přisuzuje nějaký rovnostářský systém. To není pravda. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní tedy paní poslankyně Šafránková, připraví se pan poslanec Ferjenčík. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, na úvod chci říci, že zvýšení důchodů je nutné a samozřejmě jeho zvýšení dlouhodobě prosazujeme a podpoříme. Je však nutné zároveň provést komplexní důchodovou reformu, protože se bude stále prodlužovat průměrný věk a zvyšovat počet penzistů.

SPD nechce zvyšovat věk odchodu do důchodu a chce podpořit mladé pracující rodiny s dětmi, protože pro udržitelnost průběžného prvního pilíře penzijního systému je nezbytné, aby došlo ke zlepšení demografického vývoje. My platíme na penze našich rodičů a na naše penze budou platit naše děti. V rámci takzvaného druhého pilíře chceme, aby stát podporoval a garantoval individuální penzijní spoření občanů. Toto individuální spoření by mělo být chráněno před inflací a stát by měl garantovat jednoprocentní zhodnocení. V SPD chceme, aby byly důchody založeny na dvou pilířích, státním a individuálním.

Měli bychom si také uvědomit, že v České republice máme velkou část lidí, kteří mají důchody pod 10 tisíc korun, a měli bychom vědět ještě jednu fatální věc. V současnosti tu máme desetitisíce živnostníků, kteří budou mít extrémně nízký vyměřovací základ, a jejich důchod, pokud neuděláme změny, jim nevystačí ani na složenku za elektřinu, natož na bydlení a jídlo.

A jak si vedeme ve srovnání se zahraničím? Je těžké srovnávat nominální úroveň, protože v různých zemích jsou různé náklady, a to platí i o České republice. Důchod 10 tisíc na venkově, když máte svůj domek a zahrádku, je sice málo, ale přežijete. Ve velkém městě v nájemním bytě přežijete jen tehdy, pokud máte partnera a máte dva

důchody. V momentě, když jeden z partnerů zemře, je druhý partner v podstatě v neřešitelné sociální krizi.

Důchody v zahraničí na západ od nás jsou vyšší a jeden z důvodů je, že zahraniční firmy, které u nás investovaly, vyvážejí zisk domů a z něj pak jsou mimo jiné financovány vyšší mzdy i vyšší důchody. Díky tomu, že jsme se stali montovnou Evropy, tak jsme současně i ti, kdo fakticky vydělávají na vyšší důchody Němců nebo Francouzů.

Mysleme tedy na naše rodiče, na naše rodiče, na naše prarodiče, ať mohou prožít důstojné stáří. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Šafránkové. Nyní vystoupí pan poslanec Ferjenčík, připraví se pan poslanec Leo Luzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, Piráti asi jako všechny strany v této Sněmovně podporují, aby z ekonomického růstu, který Česká republika zažívá, profitovali i důchodci, a z toho důvodu také podporujeme, aby se ten zákon posunul do dalšího čtení.

Dovolím si ovšem upozornit na problém, který v tom tisku je. V tuto chvíli vláda navrhuje, aby se důchodový systém, který je v tuto chvíli v mírném přebytku po řadě let především díky velmi dobré ekonomické situaci České republiky, vrátil zpátky do minusu. A ten minus má narůstat a podle předloženého materiálu má za několik desítek let dosáhnout minus 3,5 % hrubého domácího produktu, tedy cca 175 mld. korun ročně, což prostě není udržitelné.

My si myslíme, že je potřeba řešit situaci, kdy máme důchodový systém, který nebude dlouhodobě udržitelný, a nepovažujeme za udržitelné to, aby byl financován čistě ze zdanění práce, jako je to dnes. Dnes každý pracující platí několik desítek procent z toho, co vydělá, především tedy do důchodového systému, ale i na daň z příjmu, na zdravotní pojištění. Zdanění práce u nás dosahuje téměř 50 % u vyšší střední třídy. Ta mezní sazba je 48,6 %, která se o něco snižuje odečitatelnými položkami, ale je to výrazně přes 40 % pro střední třídu. Paradoxně je nižší pro oligarchy, kteří mají milionové až miliardové příjmy, tam to klesá, a je nižší u chudších pracujících, ale je to výrazně přes 40 % pro vyšší střední třídu.

Podle nás je neudržitelné tímto způsobem ten důchodový systém financovat vlastně jenom z těch příjmů práce ve chvíli, kdy nám bude klesat počet pracujících a narůstat procento důchodců. Takže bychom měli tenhle problém řešit. Jedna z možných cest, jak financovat důchodový systém, je omezit úniky peněz do daňových rájů. Tam je prostor několik desítek miliard korun ročně, které unikají, které by se daly používat. Měli bychom se rázně postavit proti daňovým rájům uvnitř Evropské unie. Dneska například Facebook nebo Google daní v Irsku a odvádí zlomek toho, co odvádějí firmy se srovnatelným obrátem na daném trhu na území České republiky, které sídlí u nás. Když porovnáte daň, co odvádí Seznam, a daň, co odvádí Facebook, tak to jsou nebe a dudy. Na to bychom se měli zaměřit. To znamená daňové ráje uvnitř Evropské unie technologických firem. Měli bychom se

zaměřit na to, jak utíkají peníze přes firmy se skrytými vlastníky do Karibiku, že ano? Měli bychom se zaměřit na Kypr, skrz který se odvádějí peníze. Takže tohle je jedna cesta, podívat se na ty úniky.

A dlouhodobě musíme řešit, jak budeme přistupovat k digitalizaci společnosti. Musíme řešit, jak získat peníze od platform, které sídlí v cizině, ale podnikají na našem trhu. Typicky Airbnb, Uber jsou teď často zmiňované v médiích, ale je dost možné, že ten problém se bude rozšiřovat do dalších segmentů. Že i z těchto firem musíme nějakým způsobem dostat podíl z jejich zisku na našem trhu, jinak ten důchodový systém skutečně udržitelný nebude.

Takže Piráti doporučují jít cestou snižování zdanění práce a hledání cest, jak zdanit tyto úniky. A pokud se nám to nepodaří, tak přes to, co bychom si přáli, budou naši důchodci v budoucnosti v bídě, protože z té práce nebudeme schopni jim důstojné důchody zajistit.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ferjenčíkovi a ještě požádám pana poslance Luzara o strpení, protože nejprve načtu omluvy došlé předsedovi Sněmovny a potom má přednostní právo paní ministryně financí Schillerová. Omlouvá se na celý den pan ministr školství, mládeže a tělovýchovy Robert Plaga, dále se omlouvá paní Lenka Kozlová od 13.45 do konce jednacího dne z důvodu služební cesty a pan poslanec Špičák od 13 hodin z pracovních důvodů.

Nyní tedy s přednostním právem vystoupí ministryně financí České republiky Alena Schillerová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Budu ve stručnosti reagovat na předřečníka, protože to už cílilo do mé agendy, takže je určitě namístě, abych na to reagovala. Vezmu to postupně, stručně a věcně.

Co se týče zdanění zisku, vyvážení zisku do zahraničí, dividend, budu opakovat stokrát opakované, ale znova to řeknu. Jsou to věci, které Ministerstvo financí považuje za naprostou prioritu. Nicméně je velmi nutné odlišit, o čem mluvíme. Za prvé je to vyvážení dividend, které jsou z legálně zdaněného zisku na území České republiky. To znamená, že firma tady zdaní zisk, odvede si z toho dividendu, a my těžko můžeme zabránit tomu, aby tak učinila. Máme tady dividendovou směrnici, kterou jsme povinni se řídit, a samozřejmě za určitých... Nebudu vás unavovat technickými detaily. Tak v rámci Evropské unie tam máme osvobození a máme 15% srážkovou daň, pokud se to týká fyzických osob. To je všechno legální. Je to důsledek toho, že jsme byli velmi úspěšní a v letech 2005 a 2006, kdy jsme zavedli takzvané investiční pobídky, jsme sem nalákali obrovské množství kapitálu, ten tady vytvořil infrastrukturu, zaměstnal lidi. Samozřejmě další téma by bylo, za jaké platy, ale to není momentálně tématem, který bych tady chtěla rozvíjet. A oni tady samozřejmě generují zisk, ten zdaní a odvádějí si dividendy.

Pokud bychom tomu chtěli zabránit, museli bychom uvažovat o dalších možných restrikcích. A tady velmi důrazně musíme oddělit takzvané agresivní daňové

plánování a to je věc, se kterou Ministerstvo financí velmi bojuje. Já sem zase přinesu velice brzo, až projde vládou, takzvaný daňový balíček, kdy budeme implementovat například další ze směrnic ATAD, která bojuje s dalšími těmito důsledky. Jsme velmi aktivní, trůfám si říct neaktivnější – a bývá nám to velmi často vyčítáno – v implementaci všech směrnic Evropské unie, které v boji proti agresivnímu daňového plánování jsou nasměrovány.

Navíc my se nespokojíme jenom s tím, abychom implementovali a zaváděli tyto směrnice do praxe, ale současně zavádíme vlastní opatření. Už v roce 2015 zavedla Finanční správa přílohu k daňovému přiznání, kde jsou povinny společnosti – týká se to takzvaných spojených osob, neboli transfer pricing – uvádět různé transfery a díky tomu doměřila v této oblasti několikamiliardové doměrky, které buď získala svou kontrolní činností, nebo tím, že tyto firmy samy podaly dodatečná daňová přiznání, tudíž to mělo vlastně jakýsi preventivní účinek.

Pak tu zazněla poznámka takzvané digital tax, to znamená, to je vlastně diskuze, která začíná právě řešit nadnárodní společnosti Googlu. Dneska jsem zrovna zahajovala francouzsko-české kolokvium a otevřel to tam pan francouzský velvyslanec, protože s tímto návrhem přišla Francie, a my jsme se velmi aktivně zapojili do té debaty. Ano, my vnímáme ten problém, myslíme si také, že by tyto platformy měly více zdaňovat na území, kde vlastně vykonávají tuto činnost, a chceme, máme pozitivní pozici a vedeme velmi aktivně debaty, což jsem dneska na tom kolokviu také pana velvyslance o tom ubezpečila. Padlo toho tady hrozně moc.

Pak padla oblast Uberu. To jsme zase ve sdílené ekonomice, tam také nespíme. Velice aktivně jednáme. My jako Česká republika jsme dokonce země, která prosadila na konci loňského roku na Radě Evropy to, abychom si začali povinně sdílet data. Protože my dneska nepotřebujeme vést debaty v rámci sdílené ekonomiky, jestli potřebujeme další právní úpravu. My ji nepotřebujeme. My umíme zdánit nájem, umíme zdánit taxislužbu, ale musíme si vydefinovat, že se jedná o taxislužbu, třeba pokud se bavíme o Uberu, to jsme si vydefinovali, a potřebujeme data. Takže pokud Finanční správa z Holandska získala do roku 2015 data, tak velmi účinně zahájila kontrolní činnost na území České republiky a v podstatě tam dochází k doměřování, pokud je zjištěno porušování daňové povinnosti. A takto to potřebujeme v podstatě ve všech těchto segmentech. Proto jsme prosadili tento návrh na Radě Evropy v loňském roce.

Co se týče společnosti Uber, jenom třeba pro vaši informaci, tak na úrovni premiéra byla schůzka. Já jsem se jí také účastnila. Byla domluvena celá řada věcí, například že se dobrovolně zapojí do EET, protože spadají do třetí vlny a ta je vlastně v tuto chvíli odložena, že budou sdílet s Finanční správou data tak, aby Finanční správa mohla účinně kontrolovat plnění daňových povinností těchto řidičů Uberu, a další opatření. Takže skutečně nespíme a věřte, že se všem těmto oblastem velmi, velmi intenzivně věnujeme.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni financí Aleně Schillerové. Vyvolalo to dvě faktické poznámky. Nejdříve pan poslanec Skopec,

poté pan poslanec Ferjenčík. Nyní tedy faktická poznámka pana poslance Jana Skopecčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Skopecček: Děkuji. Já zareaguji na ty dividendy, už jsem tady o tom mluvil. Je to skutečně pravda. Jenom za rok 2017 uplynulo 276 mld. v rámci dividend do zahraničí. Souhlasím i s tím, že je to prostě výsledek toho, že jsme tu byli příliš štědří k těm bohatým korporacím, které na úkor našich malých daňových poplatníků, našich malých podnikatelů, dostávaly od socialistických vlád daňové prázdny a pobídky na pracovní místa, abychom pak na ně dováželi dělníky z jiných zemí.

Nicméně nesouhlasím s tím, co řekla paní ministryně, a sice že jedinou cestou, jakým způsobem tomu úniku dividend zabránit, je restrikce. To v žádném případě není pravda, protože v takové chvíli bychom samozřejmě omezili příliv budoucích investic do České republiky, zhoršili bychom naše investiční prostředí a stali bychom se méně partnerem, který by pro ty budoucí investice nebyl úplně vhodný. Já si myslím, že vedle restrikce existuje vždycky i možnost motivace, a byť je to složitější úkol než připravovat restriktivní daňové zákony, tak by mělo být úlohou Ministerstva financí, respektive ekonomických ministrů, přicházet s takovými návrhy, které budou vytvářet u nás v České republice takové ekonomické prostředí, které bude motivovat stávající zahraniční podnikatelské subjekty, aby co nejvíc investic reinvestovali v České republice a neodváděli je zpět do České republiky. Víím, že je to úkol mnohem náročnější, víím, že výsledky nejsou vidět ze dne na den nebo z roku na rok, nicméně pokud budeme chtít udržet v České republice více, větší podíl těch zisků, které tu zahraniční korporace realizují, tak si myslím, že jinou cestou než větší motivací, vytvářením dalších investičních příležitostí, liberalizací naší ekonomiky to nepůjde. Koneckonců je možná i ta debata právě –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil vám čas k faktické poznámce.

Poslanec Jan Skopecček: – nad míru zdanění těch dividend. To ostatní řeknu při standardním přihlášení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, prosím všechny kolegy, kteří se hlásí k faktické poznámce, aby dodržovali čas.

Nyní pan poslanec Ferjenčík s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já bych chtěl jenom upřesnit tu svou myšlenku ohledně Uberu a Airbnb. Mně primárně nešlo o jednotlivce, kteří v těch segmentech podnikají, byť samozřejmě jako Piráti podporujeme, aby řidiči Uberu stejně jako taxikáři platili daně, stejně tak, aby lidé, kteří provozují byty přes Airbnb, platili daně z toho pronájmu stejně jako jiní lidé, kteří pronajímají byty. Ale primárně z toho celkového nadhledu mně šlo o tu otázku, aby ta platforma danila zisk, který vytvoří z peněz, které získá v České republice. To znamená, šlo mi o zdanění té platformy primárně, ne o zdanění jednotlivců v rámci toho systému. A

zatímco Uber nebo Airbnb zřejmě kooperují ve věci toho, aby jejich klienti platili daně, tak se vyhýbají tomu, aby platili daně ze svého zisku. A to považuji za ten velký problém. To, že Uber nebo Airbnb budou mít někde v Irsku prostě kastlíkovou firmu, jednoho účetního, a budou odvádět Irsku jedno procento svého celoevropského obrátu, to skutečně český důchodový systém nevytrhne. My potřebujeme, aby oni z toho zisku, co mají v České republice, platili daně v České republice a my abychom z toho mohli udržet státní rozpočet a důchodový systém v provozu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní přihlášený pan poslanec Leo Luzar a připraví se pan kolega Skopeček. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovolu mi pronést také pár slov k tomuto zákonu, byť se necítím povolán a sociální oblast není mým oborem, přesto v rámci omluvy kolegyně Aulické Jírovcové mi dovolu, abych tady řekl také stanovisko klubu KSČM k této problematice.

Musíme říci, že my tento návrh podpoříme. (Neklid a šum v jednacím sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás, pane poslanče, na chvilku přeruším a požádám sněmovnu o klid. Pokud, kolegové, kolegyně, diskutujete jiné téma, než je téma novely zákona o důchodovém pojištění, prosím v předsáli a nechte jednotlivé poslance a poslankyně hovořit v důstojném prostředí.

Pokračujte prosím.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji. Čili v první řadě chci říci, že klub KSČM tento návrh podpoří, byť musím říci, že jej považujeme, řekněme, jako dílčí. Dílčí zlepšení situace našich důchodců. Já si myslím, že zde není nikdo, kdo by byl ochoten připustit, že důchodci si žijí nad nějaký svůj standard a že si nezaslouží přidat. Proto také považujeme to zvýšení, které je navrhováno z devíti na deset procent průměrné mzdy – zde upozorňuji: dosažené před dvěma lety, čili již určitě ne aktuální, a to zvýšení by mohlo být větší – považujeme za určitý přínos pro naše důchodce, ale ne dostačující.

Tady chci jasně upozornit, že klub KSČM v tom základu prosazuje, aby pevná část důchodu odpovídala zákonné výši životního minima. Jinými slovy, mnoho důchodců nedosahuje ani v té základní výši životního minima. Uvědomme si, co to je, žít za životní minimum. A mnozí důchodci ani tohleto nedosahují a bohužel ani to zvýšení z devíti na deset procent pro mnohé nedosahuje úrovně tohoto životního minima. Považujeme to za dílčí ústupek důchodcům, ale určitě ne za poslední, a budeme se snažit, aby pevná část důchodu odpovídala té zákonné výši životního minima dosáhnout.

Dále chci konstatovat, že se tady činí pokus narovnat ty rozdíly mezi staro- a novodůchodci. Je to silně zjednodušení, ale asi víme, k čemu mířím. Hovoří se tady o té tisícikoruně ve věkové hranici 85 let plus. Kdyby tento návrh přišel před deseti lety, tak to je to řešení určitého srovnání tady těchto. Ale musíme si uvědomit, že byť

se tady v tom návrhu hovoří o dvaceti letech, ono už to je více. A ta postižená skupina již je dneska 75 let a výše. Čili tady hovořím, že by těch 85 plus se mělo snížit. Jinými slovy, aby to dorovnání bylo razantnější pro tu skupinu, která dneska je 75 a nahoru. Tady ty nůžky, které jsou rozevřeny, zůstanou rozevřeny neustále pouze u té nejstarší skupiny a ta už není přímo závislá mnohdy na této dávce, protože již díky věku a zdravotnímu stavu pobírá i další příspěvky. Není řekněme prvoplánově postižena až tak dalece tím rozevřením, ale naopak ti, kteří "jsou pod těch 85 let", jsou osmdesátníci třeba, již ten problém můžou cítit více a na ně tady tato novela bohužel, musím říct za sebe bohužel, nepamatuje.

Toto jsou věci, které považujeme za docela důležité zde říci, a věříme, že se v dalších čteních s paní ministryní naši experti jistě shodnou na tom, že je to pouze dílčí úprava toho stavu, který momentálně je, a že naši senioři si zaslouží mít důstojné prostředky k životu a naši povinnosti – naši povinnosti – je jim to zabezpečit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Leo Luzarovi a nyní pan poslancem Jan Skopec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Skopec: Děkuji. Už jenom velmi krátce na závěr. Já také rozumím potřebě a schvaluji potřebu zlepšovat finanční situaci stávajícím důchodcům. Není důvod, aby i důchodci netěžili z toho, že máme ekonomický růst, to určitě je potřeba, aby tomu tak bylo. Nebojuji tedy s myšlenkou, aby se důchodcům přidávalo. Nicméně vedle toho v kontextu demografického vývoje, tady to zaznělo už několikrát, je potřeba si přiznat, že každým takovým opatřením, každým takovým rozhodnutím snižujeme udržitelnost stávajícího průběžného důchodového systému, který podle všech odpovědných predikcí ať už našich institucí, nebo zahraničních institucí, od Světové banky až po Evropskou komisi, prostě konstatují, že náš systém není udržitelný v dlouhém období, že počet ekonomicky aktivních lidí bude klesat, zatímco počet lidí, kteří budou z tohoto systému čerpat, bude narůstat. A pokud s tím nic neuděláme, tak riskujeme jednu jedinou věc, a sice že v budoucnu budou ty průměrné důchody skutečně velmi malé, pokud je budeme srovnávat s aktuální mzdou, anebo, a to si přiznejme, nebo by to mělo přiznat Ministerstvo financí, počítáme s tím, že velmi dramaticky zdaníme právě tu ekonomicky aktivní část našich obyvatel. A to nemusí být jenom prostřednictvím vyššího zdanění práce, které už je u nás tak dost vysoké a bylo by potřeba ho snižovat, ale pokud jsme mohli slyšet například předsedu předcházející důchodové komise pana profesora Potůčka, tak ten navrhoval například vyšší majetkové daně na bohaté.

Čili je potřeba si říci, že pokud s tím systémem něco neuděláme, tak buď to odnesou budoucí důchodci v tom, že budou mít velmi nízké důchody vůči průměrné mzdě, anebo řekněme tedy dnešní mladší generaci, že bude platit dramaticky větší, dramaticky větší daně, zejména asi majetkové, protože zdaňovat více práci nepůjde a je potřeba to na fěr říci. A já jsem bohužel od vlády, která přichází s tímto opatřením, proti kterému já nijak nebojuji, ale neslyšel jsem to B, neslyšel jsem ani náznak té důchodové reformy.

V programovém prohlášení jsme se mohli dočíst o tom, že plánuje oddělení důchodového účtu od státního rozpočtu. To je sice možné opatření, možná záležitost, možná se na ní shodneme, ale shodneme se určitě také na tom, že je to pouze technikalie, která v žádném případě příští důchody nevyřeší.

Souhlasím tady se svými předřečníky, že v rámci tohoto opatření takovou salámovou metodou trochu měníme poměr mezi zásluhovostí versus rovnostářským přístupem k důchodům. Ono to není černobílé. Tady v tomhle smyslu musím říci, že v kontextu toho, že dnešní důchodci neplatí pojištění pro své důchody, ale platí stávajícím důchodcům, což ani naši občané moc nevědí a často si stěžují, že zatímco během aktivní části svého života zaplatili spoustu peněz na sociálním pojištění, tak je ale potřeba přiznat, že ho neplatili sobě, ale že ho platili té stávající generaci důchodců. Čili i v tomhle tom systému mluvit o zásluhovosti je trochu složité.

Ale právě proto by tato debata, vážná debata, měla být součástí té debaty o důchodové reformě a nemělo se to řešit touto salámovou metodou. Protože bezesporu mezi námi budou různé názory, od názoru, že státní důchod má být rovný, protože stát nemá podle pravicového pohledu hrát roli pojišťovny a naopak ta zásluhovost se má odehrávat právě někde jinde na úrovni pojišťoven, fondů, které budou zhodnocovat úspory lidí, kteří si budou platit na důchod, protože doufám, že většině obyvatelstva už je zřejmé, že pouze ten státní důchod jim nezajistí důstojné stáří. Ale jak říkám, dovedu si představit, že státní důchod, nebo ta část, kterou bude platit stát, bude velmi rovnostářská, protože může to být koncept sociální dávky, a ta zásluhovost se bude odehrávat, jak říkám, na té straně v privátním sektoru na straně pojišťoven a fondů. Ale to by mělo být součástí diskuse o systémové strukturální důchodové reformě, u které si také musíme dopředu říct jeden důležitý axiom, a sice že se nedotkne stávajících důchodců, že jakákoliv budoucí důchodová reforma musí platit pro dnešní mladší generaci, která si bude během své ekonomicky aktivní části života schopna našetřit a schopna se připravit na stáří. To bezesporu neplatí pro dnešní generaci. Ale tu debatu je potřeba otevřít. A já této vládě vyčítám, že přichází pouze s tímto odděleným, s tímto jednotlivým návrhem. A bohužel, už dlouhá léta, přestože se hnutí ANO podílelo zrušení alespoň nároku k důchodové reformě předchozí vlády, tak nepřišlo s ničím systematictějším.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To byl poslední přihlášený do rozpravy. Ptám se, kdo se ještě hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Závěrečná slova? Paní ministryně má zájem, pan zpravodaj také bude mít zájem. Ne? Nemá zájem. Dobře, tak paní ministryně má závěrečné slovo. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslava Němcová: Ještě jednou na závěr, vážené dámy, vážení pánové. Velice děkuji za všechny vaše připomínky. Samozřejmě že se tímto krokem nejedná o důchodovou reformu v pravém slova smyslu. Takto to opravdu není myšleno a myslím si, že to ani nikdo objektivně neočekává, že vláda poté, co 20 nebo skoro 30 let od revoluce skutečnou důchodovou reformu nemáme, že ji přineseme sem na stůl po třech měsících. Nicméně... a proto

právě musí a bude následovat opravdu seriózní debata nad všemi parametry tak, abychom připravili důchodovou reformu, která snad, a doufám, že se nám povede nastartovat taková, která přesáhne minimálně jedno volební období a zůstane pro všechny naše občany do budoucna.

Proto ale dotaz, nebo několik dotazů směřovalo proč, nebo jestli je rozumné přistoupit k těm dílčím krokům. Domníváme se, že je to naprosto rozumné, protože i když v průběhu času byly nastaveny valorizační mechanismy a výpočet důchodu tak, aby odpovídal nebo kopíroval vývoj ekonomiky, pořád je více než třetina důchodců, zejména starobních důchodců, kteří mají důchod nižší než 11 tisíc korun. Je to 760 tisíc lidí. Tam hrozí to, že se otevírají nůžky mezi růstem průměrné mzdy a průměrného důchodu, i když je valorizován. Tam hrozí, že nám spadnou do sociálního systému, budou na dávkách. Z toho důvodu si myslím, že ten krok, zastavit to rozevírání nůžek, je v tuto chvíli správný. Pokud zvedneme z 9 na 10 % základní výměru důchodů, tak se domnívám, že vůbec nenarušujeme závěry Ústavního soudu, který v roce 2010 ve svých závěrech sice zdůraznil nutnost valorizace, nicméně posléze v návaznosti na závěry Ústavního soudu byly nastaveny valorizační mechanismy, byly upraveny redukční hranice. A tím, že valorizační vzorec bude zachován i pro příští rok a další období, tak se domníváme, že princip zásluhovosti minimálně tak, jak o něm hovořil Ústavní soud, nerušen nebude.

Samozřejmě v návaznosti na tento krok, na navýšení základní výměry a na navýšení o tisíc korun u důchodců, kteří dovrší 85 let, musí přijít opravdu seriózní debata o důchodové reformě. Začneme... Základní teze samozřejmě máme připraveny. Musíme začít zevrubnou analýzou prvního pilíře. Musíme se určitě zamyslet a zamyslíme se nad tím, co do prvního pilíře přichází, ale hlavně co hradíme z prvního pilíře a jaká jsou pravidla toho, kdy z důchodového účtu si vláda v mezidobí může vypomocet, tak jak se tomu stalo už v minulém období, kdy v letech 2004 až 2008 se z důchodového účtu, i když byl v plusu, se prostředky čerpaly.

Určitě se podíváme na vyloučené a náhradní doby. Musíme se asi zamyslet nad tím, jestli když jsou maminky na mateřské nebo dlouhodobě pečují o osoby blízké, jestli by stát neměl tak, jak je to v systému zdravotního pojištění, do prvního pilíře za tyto, v uvozovkách říkám, státní pojištěnce odvádět. Protože i když oni neodvádějí po dlouhou dobu, někteří vůbec, tak o starobní důchod požádají a z prvního pilíře je jim vyplácen. Ale to je spousta dalších bodů – předčasný odchod do důchodu, možnost přispívání zaměstnavatelů svým zaměstnancům na to, aby mohli dřív do důchodu a nebyli za to hendikepováni posléze vyšší důchodu – je to spousta návazných kroků, které musíme velmi podrobně, velmi zevrubně zanalyzovat, připravit tak, aby důchodová reforma byla opravdu připravená, a teď, to opravdu není s nadsázkou, pro ty další generace v našem státě.

Já velmi děkuji za všechny připomínky, věřím, že k tomu ještě bude čas a prostor. Jsem připravená samozřejmě o všech těch připomínkách a návrzích v průběhu doby diskutovat a budu je považovat za velmi cenné. Děkuji vám moc.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni práce a sociálních věcí Jaroslavě Němcové. Pan zpravodaj se závěrečným slovem. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Bauer: Pane místopředsedo, asi jenom krátce dvě technické věci. Padl zde návrh na zkrácení projednávání. (Místopředseda Filip: O 30 dní.) To jste zaznamenal. A já jsem ve své důvodové zprávě upozorňoval, že některá opatření budou a mohou mít významný dopad na výdajovou stránku státního rozpočtu České republiky, a proto jsem předpokládal, že někdo navrhne návrh na přikázání rozpočtovému výboru. Protože to nenastalo, tak bych vás chtěl požádat, abyste také později nechal hlasovat o přikázání tomuto výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Ještě než budeme pokračovat, přečtu došlou omluvu ministra zdravotnictví. Od 17.30 do konce jednacího dne se omlouvá pan ministr Adam Vojtěch.

Nyní tedy máme před sebou návrhy na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo jiný garanční výbor? Není tomu tak. Zagonguji, pokusím se přivolat ty, které jsem požádal, aby diskuse vedli mimo jednací sál.

Rozhodneme o tomto přikázání v hlasování číslo 118, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro přikázání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 118. Z přítomných 149 pro 129, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru, pan zpravodaj navrhl výbor rozpočtový. Má někdo ještě další návrh, který výbor by to měl mít přikázáno? Nevidím.

Budeme tedy rozhodovat o přikázání výboru rozpočtovému.

Zahájil jsem hlasování číslo 119 a ptám se, kdo je pro rozpočtový výbor. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 119. Z přítomných 149 pro 121, 1 poslanec proti. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o zkrácení lhůty k projednání o 30 dnů, tedy na 30 dnů pro jednání výborů.

Rozhodneme v hlasování číslo 120, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 120. Z přítomných 149 pro 122, proti 3. I tento návrh byl přijat.

Mohu tedy konstatovat, že garančním výborem je výbor pro sociální politiku a výborem dalším, kterému byl přikázán, je výbor rozpočtový. Lhůta k projednání byla

zkrácena na 30 dnů. Děkuji paní ministryni, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 33.

Dalším bodem našeho jednání je bod

33.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku České republiky a o působnosti Ministerstva financí při privatizaci majetku České republiky (zákon o zrušení Fondu národního majetku), ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony
/sněmovní tisk 130/ - první čtení**

Požádám paní ministryni – už je u stolku zpravodajů, bude bod uvádět. Požádám pana poslance Vránu, který je zpravodajem pro první čtení, aby také zaujal místo u stolku zpravodajů.

Ještě než dám slovo paní ministryni, konstatuji omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny, a to pana poslance Jana Farského od 16.40 do konce jednacího dne, pana poslance Juchelky od 11.15 do 12.30 z pracovních důvodů a od 12.00 do 19.00 hodin pana poslance Nachera, který se omlouvá z důvodu práce v regionu.

Nyní má slovo paní ministryně financí České republiky Alena Schillerová. Prosim, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Ještě jednou dobrý den, dámy a pánové.

Dovolte, abych vás seznámila s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku České republiky a o působnosti Ministerstva financí při privatizaci majetku České republiky, tzv. zákon o zrušení Fondu národního majetku.

Hlavním cílem zákona, který je účinný od 1. ledna 2006, bylo zajistit převedení majetků a závazků spravovaných Fondem národního majetku České republiky, které vznikly z privatizace podle zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, na stát, konkrétně na Ministerstvo financí. Podle § 4 tohoto zákona existují zvláštní účty privatizace, které slouží ke správě výnosů z prodeje privatizovaného majetku a ze zisku z účasti státu v obchodních společnostech. V dnešní době jde zejména o společnost ČEZ, Čepro, MERO a Český Aeroholding. Tyto účty jsou podřízeny souhrnnému účtu a nejsou součástí státního rozpočtu.

Nakládání s prostředky zvláštních účtů privatizace je taxativně vymezeno v § 5 odst. 3 zákona o zrušení Fondu národního majetku a právě tento paragraf je předmětem návrhu předkládané novely.

Účelem úpravy § 5 odst. 3 je

1. vypuštění částí zákona, které již pozbyly věcného opodstatnění, neboť nebyly dlouhodobě využívány, např. možnost převodu finančních prostředků na Státní fond dopravní infrastruktury nebo převod na Státní fond rozvoje bydlení. Dále byly

vypuštěny ty výdajové tituly, které přímo nesouvisí s procesem privatizace a lze je financovat z jiných zdrojů, např. byla zrušena možnost financování výstavby průmyslových zón nebo možnost výdajů na úhradu nákladů spojených se záchranou klenotů naší národní identity.

2. V § 5 odst. 3 písm. c) bod 5 je dána podmínka pro převod prostředků ze zvláštních účtů do státního rozpočtu na úhradu deficitu důchodového systému, avšak od druhé poloviny roku 2017 nelze tuto podmínku naplnit. Odstranění této podmínky uvolní převody privatizačních prostředků do státního rozpočtu.

3. Zdrojem příjmů zvláštního účtu je výnos z prodeje privatizovaného majetku a zisk z dividend společností, ve kterých má stát podíl. Pro případ, že by příjmy zvláštního účtu nebyly schopny pokrýt zákonné požadavky a smluvní závazky vyplývající z privatizačního procesu, např. na ekologické závazky, umožňuje návrh novely převod prostředků ze státního rozpočtu na zvláštní účty privatizace. Aktuální stav zvláštního účtu je 21 miliard korun, přičemž tzv. vázané prostředky, tzn. určené na držení jistin veřejných zakázek, krytí smluvně ekologických závazků a nutný zůstatek pro financování zvláštního účtu do inkasa dividend, představují aktuálně asi 6,5 miliardy korun.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni financí České republiky Aleně Schillerové. Slova se ujme pan zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Petr Vrána. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Petr Vrána: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré dopoledne, vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku České republiky a o působnosti Ministerstva financí při privatizaci majetku České republiky, popsala vyčerpávajícím způsobem paní ministryně Schillerová. Nicméně mi dovoluete zopakovat a zdůraznit základní smysl návrhu, ve kterém jsou implementovány závěry z usnesení vlády č. 610 ze dne 4. září 2017.

Cílem návrhu je eliminace rizik spojených s nedostatkem prostředků na zvláštních účtech privatizace, odstranění přebytečných výdajových titulů ze zvláštních účtů privatizace, které nebyly nikdy využity, umožnění převodu potřebného množství financí ze zdrojů státního rozpočtu v případě nedostatku finančních prostředků na zvláštních účtech privatizace a umožnění převodu všech zbytkových prostředků hospodaření zvláštních účtů privatizace do státního rozpočtu.

Vážené dámy, vážení pánové, děkuji za pozornost a dovoluji si vás poprosit o propuštění návrhu zákona do druhého čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za jeho zpravodajskou zprávu. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám zatím čtyři přihlášky. S přednostním právem začne svým vystoupením pan poslanec Miroslav Kalousek, připraví se pan kolega Ferjenčík. Prosím pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, řekněme si otevřeně, že ani tak nejde dnes o příjmy z privatizace, protože ty jsou minimální, ale jde o poměrně pravidelné dividendy především z ČEZu, ale i z ČEPRO, MERO, zisk z Budvaru – nevím, na co jsem zapomněl. (Dívá se ke stolků zpravodajů.) Děkuji. Paní ministryně to má v koláčovém grafu, takže může potvrdit má slova.

Ne náhodou zákonodárce v minulosti chtěl, aby tyto prostředky mohly být zapojeny do důchodového účtu jenom v situaci, kdy je důchodový účet v deficitu, abychom je nezapojovali v okamžiku, kdy je důchodový účet v přebytku. Důchodový účet v přebytku je vždycky, když se ekonomice mimořádně daří, je málo nezaměstnaných, rostou platy – tak logicky se dostává důchodový účet do přebytku. Je to proto, abychom tyto prostředky, pokud se ekonomice daří, směřovali do investiční aktivity, nikoliv do transferů obyvatelstvu.

Já zdůrazňuji, že nemám nic proti zvýšení důchodů, o kterém jsme tady hovořili v minulém bodě, ale jsem přesvědčen, že prostředky na zvýšení důchodů měla vláda najít v bilanci státního rozpočtu a nehladat je dodatečně na privatizačním účtu. Ono totiž příští rok bude potřeba také valorizovat, příští rok bude potřeba také valorizovat a nemůžeme počítat s trvale udržitelným růstem. Něco takového v tržní ekonomice není možné. Co budeme dělat, až se ekonomický cyklus obrátí a dostaneme se do recese? Už teď je investiční politika vlády, troufnu si říct, velmi nezodpovědná. Vláda sice objíždí regiony, slibuje hory, doły, černý les v každém kraji, jak budou silnice, jak budou školy, školky, jak bude všechno, ale otevřeně si řekněme, že v letošním roce, v roce mimořádné konjunktury, vláda investuje o 24 mld. méně, než jsme např. investovali my v roce 2012 v době ekonomické krize. Protože ty skutečné vládní priority jsou někde jinde. Když to vezmu na procento k celkovým výdajům, tak zatímco v tom roce 2012, v době krize, to znamená mnohem vyšší nezaměstnanosti, mnohem více povinných dávek souvisejících s nezaměstnaností, jsme dokázali investovat téměř 10 % celkových výdajů na investice, tak vláda v roce letošním, v době mimořádné konjunktury, investuje, jak již jsem řekl, o 24 mld. méně, což je něco málo přes 6 % celkových výdajů státního rozpočtu, což je dramaticky nízké číslo. V okamžiku, kdy budou převedeny prostředky z privatizačního fondu do prosté bilance státního rozpočtu, tak se tohle nepříznivé číslo ještě mírně sníží.

Z těchto důvodů, které jsem řekl, jsem přesvědčen, že není žádný racionální důvod převádět tyto prostředky na účely transferů obyvatelstvu, ale ponechat je na investiční aktivitu, a navrhuji zamítnutí v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Kalouskovi. Poznamenal jsem návrh na zamítnutí. Budeme pokračovat vystoupením pana poslance Ferjenčíka. Ještě předtím, než dorazí, konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to omluvu pana poslance Jakuba Michálka od 11.45 z pracovních důvodů do konce jednacího dne.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, tento návrh velmi dobře ilustruje, co se děje, když legislativu iniciuje PR oddělení pana Babiše místo toho, aby vznikla na základě nějaké potřeby.

Pan Babiš chce vypadat dobře v médiích, tak zvyšuje důchody. To je logické. On to sliboval před volbami, nikdo mu to ani nezazlívá, nikdo ani nenavrhl ten zákon zamítnout. Budiž. Současně ale pan Babiš chce v médiích vypadat dobře, tak potřebuje mít rozpočet v černých číslech, důchodový účet v černých číslech. Ale ty peníze tam reálně nejsou. No tak vymyslel to, že se vezmou peníze, které jsou určené na investice, dosypou se do státního rozpočtu jako běžný příjem, on bude v černých a zase se pochlubí, že je skvělý hospodář, který zase šel po chodbě na Ministerstvu financí a našel několik miliard. To je přesně, co dělá tenhle zákon. Ten zákon normálně umožňuje financovat dokonce i ty důchody, akorát nejprve by musel pan Babiš přiznat, že to přivedl do minusu, že dostal ten systém do červených čísel. A to by musel přiznat předtím, než by bylo možné tam následně ty peníze z příjmů státních firem zahrnout. Ale místo toho, aby to přiznal, tak je tam chce zahrnout dopředu, aby byl jakoby v černých. Ale je to jenom účetní trik. Úplně stejný účetní trik, jako když vzal peníze z rezerv a přisypal je do státního rozpočtu, zase aby snížil státní dluh. Úplně stejný účetní trik, jako dělá v celé řadě dalších oblastí. A my jako Piráti nesouhlasíme s tím, aby se politika státu určovala na nějakém PR oddělení politické strany a aby se zákony dělaly proto, aby mohl být proveden nějaký účetní trik. Proto s tímto zákonem naprosto nesouhlasíme.

My máme za to, že jednorázové příjmy státních firem nebo to, co zbylo z privatizace, mají sloužit na jednorázové výdaje. Je naprosto logické, aby když má stát nějaký mimořádný příjem, aby to utratil způsobem, který bude jednorázový a který bude zase nějakým způsobem mimořádně uplatnitelný, třeba přinese nějaký výnos v budoucnosti. Sypat tyhle peníze do státního rozpočtu jako běžný příjem je podle nás naprostý nesmysl. Navíc hrozí, že nebude dost peněz na odstraňování ekologických zátěží, což podle nás je daleko důležitější, než aby pan Babiš vypadal v tisku dobře, až se bude hlásit, jak dopadl státní rozpočet.

Takže skutečně tenhle zákon je podle nás naprosto účelový. Je to za cílem účetních triků. Nesouhlasíme s tím a myslíme si, že příjmy z privatizace a příjmy z výnosů státních firem se mají využívat velmi obezřetně, jednorázově, nejlépe na investice. Podporujeme návrh na zamítnutí. (Potlesk poslanců z řad Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ferjenčíkovi. Nyní paní poslankyně Věra Kovářová, připraví se pan kolega Skopeczek. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych se i já jménem klubu Starostů a nezávislých vyjádřila k oné novele zákona.

Tato novela řeší situaci, kdy chce zjednodušit přesun peněz z privatizačního účtu do státního rozpočtu, a zároveň ruší některé vazby, např. na Státní fond dopravní infrastruktury. Podle našeho názoru to není správné. Naopak takovouto vazbu by bylo

třeba ještě prohloubit a nechat možnost přesunout ony prostředky do Státního fondu dopravní infrastruktury. Stav dopravní infrastruktury je totiž takový, jaký je, a bez dostatečných prostředků se nezlepší, a to s ohledem na jeho zásadní význam pro rozvoj ekonomiky. A mělo by to být prioritou.

Ostatně zaznělo to i z úst ekonoma Aleše Michla, který je poradcem předsedy vlády a ministryně financí, který říká, že v době růstu je nezbytné investovat do infrastruktury, což je důležité pro náš hospodářský růst. Proto nás velmi překvapuje, že v době růstu vláda nechce vytvářet rezervy na horší časy a chce je využívat jednorázově na potřeby, které velmi rychle narůstají a kdy jeden nápad střídá druhý. Proto si myslíme, že je nutné vytvářet rezervy na horší časy, to zaprvé, anebo investovat do infrastruktury, což je důležité pro náš hospodářský růst, a připojujeme se k návrhu, který zde padl, a to je návrh na zamítnutí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Věře Kovářové. Nyní pan poslanec Jan Skopec, zatím poslední přihlášený do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Skopec: Děkuji pěkně. Já jsem také chtěl přednést návrh na odmítnutí v prvním čtení, takže se připojuji k tomu původnímu návrhu pana kolegy Kalouska. Myslím si, že to je přesně ukázka toho, jakým způsobem chce vláda přistupovat k veřejným financím. Máme tu, nebo slyšíme řeči o tom, jak je velmi úspěšná, jak se bude chovat velmi fiskálně odpovědně. Od hnutí ANO slyšíme, že jsou vlastně pravicovou stranou, že mají velký průnik s pravicovou agendou, aby přišli v době ekonomického růstu, kdy mají generovat ve státních financích přebytky, což se jim nedaří, protože už máme schválen další rozpočet s deficitem, přestože už máme několikaletý ekonomický růst, ale ani ty deficitní rozpočty jim nestačí, oni si ještě chtějí sáhnout na peníze, které tu máme z privatizace, které tu máme z mimořádných příjmů, které do privatizačního fondu plynou z dividend státních podniků. To by přeci měly být peníze určené primárně na období krize, na období, kdy půjde ekonomika dolů, kdy bude nižší výběr daní, kdy naše veřejné výdaje budou nad tím, co dokáže v daný okamžik, kdy ekonomika bude na dně, stát vybrat. V takové chvíli si dovedu představit, že vláda přijde a poprosí Poslaneckou sněmovnu o to, že je mimořádná situace a že potřebuje dodatečné příjmy. Nerozumím tomu ale v okamžiku, kdy máme ekonomický růst, kdy před sebou máme, a mluvili jsme o tom před chvílí dlouhou dobu, kdy před sebou máme, nebo celé politické spektrum před sebou má velký úkol připravit důchodovou reformu, a je zřejmé, že pokud se ta důchodová reforma nemá dotknout stávajících důchodců, tak ji bude potřeba nějakou dobu financovat z mimořádných zdrojů. Právě proto vznikl tento fond. Právě proto tento fond existuje. A já vůbec nechápu vládu, nebo chtěl bych slyšet paní ministryni, proč má ambici sahát na mimořádné prostředky, u kterých vždycky stát počítal, že je bude používat na mimořádnou situaci, proč je chce do státního rozpočtu v letech, kdy se ekonomice daří a kdy i rozpočty našich veřejných financí, resp. deficity se snižují.

Ani úplně nerozumím důvodové zprávě, která ten zákon doprovází, protože v té důvodové zprávě se můžeme dočíst, že stát má velmi vysoké závazky na řešení ekologických škod dříve privatizovaných podniků, dokonce jsou tam vyčísleny. Ty

závazky jsou velmi vysoké. Je tam řečeno, že ve stávající legislativě tyto ekologické škody lze hradit právě jenom z titulu peněz, které jsou v tomto rozpočtu. Polovina nebo tři čtvrtě důvodové zprávy je o tom, jak je potřeba zabránit utrácení těchto peněz, protože by nemuselo být na závazky, které už jsou zasmulvněny, a stát by musel hradit pokuty. Dokonce tam Ministerstvo financí přichází s návrhem, že kvůli tomu přestane z tohoto účtu dotovat investiční pobídky, což je věc, se kterou já určitě souhlasím. Ale čteme si celou důvodovou zprávu, jak je tento fond ohrožen, co se týče cash-flow, co se týče finančních prostředků, a následně je tam poslední bod, kdy si vláda stěžuje, že v době, kdy vybírá na důchodovém pojištění více peněz, než aktuálně potřebuje na důchody utratit, tak že tyto prostředky nemůže využít a že je to hrozná chyba a proč jako tyto peníze leží někde na účtech, když by mohly být rozpuštěny do státního rozpočtu, ze kterého chce zřejmě vláda platit další úředníky navíc, protože když se podíváme na statistiku investic, tak zjistíme, že kromě přijímání dalších byrokratů ta vláda toho přilíš v investicích nepředvedla.

Chci se tedy paní ministryně ptát, proč ten rozpor v důvodové zprávě, proč tři čtvrtě zprávy ukazuje, jak je potřeba ten systém, ty privatizační peníze chránit, protože jsou tam obrovské závazky na hrazení náprav ekologických škod, proč tam dokonce navrhuje i to, že například na ty investiční pobídky kvůli tomu ty peníze nepůjdou, s čímž bych já s paní ministryní souhlasil, ale následně tam přichází s návrhem, že i v době, kdy se na důchody vybere více peněz a není potřeba si do tohoto fondu sáhnout, tak vláda chce přesto ty peníze rozpuštět do státního rozpočtu a zřejmě je utratit na další provozní výdaje. Je to ukázka naprostého diletantismu v přístupu k veřejným financím. Teď je přesně období, kdy bychom měli šetřit na horší časy. Je období, kdy bychom měli šetřit na budoucí důchodovou reformu, se kterou nedoufám, že tato vláda, ale nějaká další bezesporu přijde, a ta důchodová reforma bude stát bezesporu peníze a ty peníze je potřeba chránit.

V důvodové zprávě si sami můžete přečíst v tom odůvodnění, které cituje, že při přípravě právních předpisů o privatizaci majetku státu v letech 1990 až 1991 se vycházelo z politickoeconomického předpokladu, že výnosy z prodeje majetku státu a majetkových účastí budou zvláště chráněny, odděleny od státního rozpočtu a bude taxativně určeno, jak budou moci být využívány. Myslím si, že to byla správná a chytrá úvaha lidí, kteří připravovali privatizaci, že tu prostě bude oddělený od státního rozpočtu účet, na kterém se tyto peníze budou shromažďovat, a budou využívány s velkou opatrností a jen na věci, které mají smysl. Myslím si, že utrácet je na další provozní výdaje, smysl nemá a že je potřeba je šetřit.

Proto se přihlašuji k tomu, abychom tento zákon odmítli, a prosím i kolegy z hnutí ANO, kteří jinak verbálně a mediálně mluví o tom, jak je potřeba šetřit a jak je potřeba se odpovědně chovat k veřejným financím, aby toto zamítnutí podpořili. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Skopečkovi. Nejdřív mi dovolu, abych konstatoval omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny pana poslance Františka Váchy od 12 do 18 hodin. Nyní mám dvě přihlášky, a to pana poslance Farského a pana poslance Zbyňka Stanjury. A paní ministryně. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Pan předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, žijeme v naprosto unikátním období výjimečného růstu, kdy ekonomika šlape, kdy firmy mají zakázky, kdy je nízká nezaměstnanost a odvody do státního rozpočtu jsou nebývalé, skutečně období, které je výborné, že trvá, ale je jisté, že nebude trvat věčně. V tuto dobu je vlastní každému dobrému hospodáři, že neutrácí rezervy, ale ty rezervy naopak vytváří. Tento krok, kdy chceme uvolňovat rezervy, které by právě pro ty chvíle, kdy bude na státním rozpočtu, aby pomohl s investicemi, aby podpořil zaměstnanost, aby rozpustil finance mezi lidmi, tak využitím a vyčerpáním fondu v tuto chvíli tyto možnosti nebudou. Je to nezodpovědné k té blízké budoucnosti, která, ať chceme, nebo nechceme, prostě nastane. Ekonomické cykly fungují, a když ekonomika takhle výborně šlape, nemůžeme počítat s tím, že takto výborně bude šlapat celou dobu.

Přesto evidentně máte sílu na to, aby Fond národního majetku byl rozpuštěn a jeho finance byly využity pro rozpočtové priority této vlády. Chtěl bych tady jednu připomenout a přimluvit se za ni. Všichni, jak jsme kandidovali do Poslanecké sněmovny, jsme před volbami říkali, že hlavní prioritou státu by mělo být školství, vzdělávání. Myslím si, že je dobře, že jsme to říkali, protože skutečně jediná skutečná dálnice k prosperitě je vzdělání. A pokud se tedy už mají uvolnit tyto peníze z Fondu národního majetku, necht' jdou do vzdělávání, necht' jdou do školství, protože to je ve skutečnosti to nejlepší zajištění financování důchodů. Pokud porostou mzdy dostatečně rychlým způsobem, a se vzdělanou pracovní silou samozřejmě porostou, tak to umožňuje i to, aby se ufinancoval náš průběžný důchodový systém. Pokud v této fázi vyčerpáme rezervy na jednorázové platby, které bychom si sice všichni přáli, a každý by samozřejmě chtěl všem potřebným přidat, ale je to krátkozraké a pro budoucnost neodpovědné.

V tomto bych se přimlouval, pokud už tu sílu uplatníte a Fond národního majetku zrušíte, aby finance, které z toho státní rozpočet získá, šly do vzdělání, protože to je nejlepší investice, kterou můžeme udělat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Dobrý den, pane premiére, milí členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové. Pro nás jako pro občanské demokraty není klíčové, zda zůstane zachován nebo zrušen Fond národního majetku. Pro nás je klíčové, co bude s těmi penězi, abychom v té debatě se nedostali do poloh, které nemáme. To znamená, to, že odmítáme tento návrh zákona, není tím, že chceme za každou cenu zachovat Fond národního majetku.

A první poznámka, kterou k tomu chci říct. Já jsem v minulých dnech zaznamenal v médiích memorandum, které představil veřejnosti ministr dopravy, že zvažuje stomiliardový úvěr na výstavbu dopravní infrastruktury ze strany Evropské investiční banky. Teď pominu, že by takový velký dlouhodobý závazek neměla přijmout vláda v demisi, ale v zásadě se dá říct, že investice do infrastruktury je věc, která by měla mít politickou podporu. A bavme se o tom, který finanční nástroj je lepší nebo

výhodnější pro Českou republiku a pro státní rozpočet. My jsme na takovou debatu připraveni.

Tak kdyby například tento návrh zákona říkal "zrušíme Fond národního majetku a ty peníze použijeme do dopravní infrastruktury s plánem, jak je využít", tak si myslím, že ta debata by byla úplně jiná. Druhá možnost je to, co říkal můj předřečník pan poslanec Farský, použít to ve vzdělání. Takže klíčová část debaty je, na co použijeme ty peníze, ne, jestli ten fond zůstane nebo nezůstane zachován i s těmi omezeními, která pro čerpání zdrojů jsou uvedena v platném zákoně.

Já jsem z Moravskoslezského kraje a určitě se shodneme v tom, že staré ekologické zátěže je věc, která se musí řešit. Mám tady pár čísel. Doufám, že jsou správná. Za 27 let, kdy se to řeší, tak z celkového objemu starých ekologických zátěží stát vynaložil zhruba 61,6 mld., což je 2,3 mld. ročně v průměru. S tím ovšem, že v posledních třech letech je čerpání zhruba na třetině toho průměru. To znamená, že dramaticky klesly výdaje státu na odstraňování starých ekologických zátěží, a to v průměru na 0,7 mld. ročně, tzn. za poslední tři roky je to zhruba 2,1 mld. A podle závazků z 90. let zůstává nevypočítáno něco kolem 90 mld. Rozumím výhradám, že to číslo není správné, že je příliš vysoké, já to číslo neobhajuji, nicméně ta částka je opravdu vysoká.

Mimo jiné se zdroje z Fondu národního majetku používaly na odstranění starých ekologických zátěží. Je to ve smlouvách mezi státem a nabyvateli majetku. Těch smluv bylo (několik slov nesrozumitelných) 260. Myslím, že po změně majetkových struktur je jich přes 300. A co je na tom důležité, že soutěž na odstranění ekologické zátěže nemůže dělat a nedělá a nesmí dělat nabyvatel majetku, ale stát, resp. Ministerstvo financí. Pokud bychom postupovali tím tempem jako v posledních třech letech, tak čírou matematikou nám vyjde, že staré ekologické zátěže odstraníme do roku 2100. To si myslím, že nikdo z nás nechce.

A jedna z otázek, která se nabízí u tohoto návrhu zákona: jak se bude financovat odstranění starých ekologických škod? Jaká je vlastně strategie státu?

Já rozumím, že v roce 2018 ten pohled je jiný než na začátku 90. let. Ale nějakou strategii by ten stát měl zvolit. A měl by vědět, jak se dostat k tomu, aby staré ekologické zátěže byly odstraněny. Nic takového návrh zákona nepřináší. Spíš to vzbuzuje obavy, že v příštích letech, až budeme klást otázky, a jedno, ze které politické strany a ze kterého regionu, co bude stát dělat s odstraňováním starých ekologických zátěží, tak odpovědi může být: nejsou na to peníze. A to, že to nebyla priorita, je vidět i na tom čerpání v minulých třech letech. Já samozřejmě neznám důvody, proč to bylo tak nízké. Možná jsou objektivní důvody, že v těch letech to byla necelá třičtvrtémiliarda v průměru. To opravdu nechci kritizovat. Ale fakt je takový, že za poslední tři roky 2,1 mld. a zůstávají desítky miliard nevyřešených ekologických zátěží. A to ještě v té statistice není DIAMO a závazky, které řeší DIAMO. To je ještě další kapitola v celé té problematice.

Takže podle našeho názoru je lepší v této chvíli ten fond nerušit, vést politickou debatu, jak ty prostředky využít, vést politickou debatu o tom, zda rozšířit možnosti využití těch peněz, aby ten zákon nebyl tak striktní. To všechno se dá. Ale podle našeho názoru se to nedá udělat ve druhém čtení. Podle mě musí předcházet nějaká

širší dohoda, delší plán, jak u těch ekologických zátěží, třeba u financování dopravní infrastruktury, odhadnout budoucí příjmy, které logicky klesají do fondu, a tuhle otázku řešit v celých souvislostech. Jinak ten fond vyprázdníme, peníze se uvolní letos nebo příští rok, ale otázka financování ekologických zátěží či dopravní infrastruktury nebo vzdělávání zůstane bez odpovědi.

A kdybych chtěl popichovat pana premiéra, jako že asi chci, tak mu řeknu: Vy jste před několika týdny řekl, že jste našel 170 mld. v rozpočtu. No tak to, co je v tom Fondu národního majetku, určitě letos nepotřebujete. My už jsme si s paní ministryní financí vysvětlovali, že to tak není. Já tomu rozumím. Já jsem se v tom shodl s paní ministryní financí. Jenom jsem říkal, ať to probere s vámi, že vy jste říkal, že jste našel 170 volných miliard. Ony evidentně volné nejsou. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan předseda vlády Andrej Babiš. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Dobrý den, děkuji za slovo. Mě mrzí, že pan Stanjura, významný člen rozpočtového výboru, tady říká, že jsem našel 167 miliard. Proč mluvíte tak demagogicky, když dobře víte, že jsou to nespotebované výdaje? Že jsou to rozpočty z minulých let, které neutratily ty resorty, které stále chtějí víc a víc a potom nejsou schopny utrácet?

Prosím vás, ekologické zátěže. Já jsem strašně rád, že o tom mluvíte. První otázka je, proč jste vůbec někdy tady dali příslib na ty ekologické zátěže. Vy jste prodali firmy za hubičku, tradiční demokratické strany – tady se hlásí jeden reprezentant. (Poslanec Kalousek se právě hlásí v lavici o slovo. Následuje smích v části sálu.) A na Slovensku to neudělali. Na Slovensku si to všechny firmy zaplatily samy. Prodali jste to za hubičku a tady reprezentant měl připravenou tu největší zlodějnu, ekologickou zakázku. A my jsme dokázali po mém nástupu, že někdo chtěl tam ukrást 30 miliard. Zašantročit. Takže dneska to nakupujeme za čtvrtinu, ty ekologické věci. Za čtvrtinu! A já vám rád to ukážu. My jsme to prezentovali, je to otevřené výběrové řízení.

A samozřejmě, Fond národního majetku, no přece už dávno zanikl. A my jsme se teď dozvěděli, že je nějaký zákon, který nám zablokoval 21 miliard. A já vás chci ubezpečit, že ty peníze, tedy média to opakují, že to jde na důchody, ty natečou do rozpočtu. A když to chcete slyšet, tak půjdou na dopravní infrastrukturu. Protože tam Ťok chce o 26 miliard navíc. Takže pokud jste spokojen a 21 miliard jde do rozpočtu a ty jdou na dálnice a obchvaty, tak s tím nemůžete mít problém, přece! A ta absurdita, že máme Fond národního majetku a proč se to stalo, proč jsme se to dozvěděli, že máme takový zákon, který měl dávno být zrušen, no protože jsme byli v přebytku. (Upozornění na čas.) Byli jsme v přebytku s důchody. A proto nám to zablokovali. Ano? A vy to dobře víte. Takže před chvílí jsme schválili důchody –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Musíme držet čas pro každého z řečníků, i pro vás. Takže prosím, ukončete svoji faktickou poznámku.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Takže ty peníze jdou na dálnice, do rozpočtu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pořadí nyní je následující: s faktickou poznámkou je přihlášen pan předseda Stanjura, s přednostním právem paní ministryně Schillerová a pan předseda Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak na to otázku, proč to tak demagogicky říkám. To nefikám já, pane premiére, to jsem se dočetl v novinách, že jste řekl vy. Že jste našel volné peníze. Já vím, že tam nejsou. To jsme si minule tady s paní ministryní vyjasnili. Já to netvrdím, to tvrdíte vy. Tak mě z toho neobviňujte. Já za to nemůžu, že čtu vaše vyjádření v tisku. Tak to není názor můj ani...

K té privatizaci. No já jsem v 90. letech nebyl při privatizaci vůbec, ani na jedné straně. Ne každý z nás to může říct, že buď prodával, nebo kupoval od státu. To určitě ne.

Co jste říkal? Pokud se tedy peníze určí na Fond dopravní infrastruktury, já jsem o tom mluvil. To je dobré využití těch peněz. Ale pokud je tam převedeme letos, tak je jisté, že ty peníze se letos neinvestují, že budou v nespotřebovaných výdajích a příští rok přijde pan premiér, pokud tam bude on, a bude říkat: já jsem našel 30 mld., to jsou ty nespotřebované výdaje, které rezorty neutratily. Ten návrh zákona neříká, že by se například těch 25 mld. převedlo do Fondu dopravní infrastruktury. To by byla přece úplně jiná debata, než je poslat bez té mašličky, bez konkrétního určení do toho velkého státního rozpočtu 1 350 mld. výdajů. A pokud se to neurčí zákonem, tak ta vláda, kterákoliv vláda, to má prostě na svém rozhodnutí, jak ty peníze využije. Jestli ve školství, v dopravě, na důchody, na platy úředníků, to je v zásadě úplně jedno.

A já jsem za nás říkal, že bychom rádi debatovali o využití těch peněz, ať to ten zákon stanoví, kam se ty peníze dají, o zjednodušení pravidel, případně o tom zrušení. Nepodporujeme stávající stav, který je poměrně komplikovaný, ten zákon je překonaný, to jsem všechno řekl, že s tím souhlasíme. Ale nesouhlasíme s tím, jak je to napsáno teď, a nemyslím si, že se to dá opravit v rámci druhého čtení. Podle mě se musí začít znova.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. Jenom vás všechny budu informovat, jaké bude nyní pořadí řečníků. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Ferjenčík, poté paní ministryně Schillerová dala přednost panu předsedovi vlády, takže předtím bude vystupovat pan předseda Kalousek, po něm předseda vlády Andrej Babiš, po něm ministryně financí Schillerová. Tak to teď je a pan poslanec Ferjenčík vystoupí s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já velmi fakticky. Pan Ing. Babiš napsal 8. dubna ve 21.30 na svůj Facebook – on to možná neví, protože to asi dělal někdo jiný ve skutečnosti (smích zprava). "Po vládní analýze jsme našli k 1. 1. 2018 celkem 170 mld. korun, což jsou neutracené peníze z minulých rozpočtů a rezorty je nejsou schopny utratit ani letos."

Nezlobte se na mě, pane trestně stíhaný premiére v demisi, podle mě tato věta dost naznačuje, že někde máte na účtech 170 mld., které ani letos nestiháte utratit, a proto můžete někde jinde navyšovat výdaje. Skutečně nevymyslel si to pan Stanjura, napsal jste to vy na svůj Facebook. Že ho možná nespravujete vy, to není naše starost! Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: S přednostním právem pan předseda Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Jenom reakce na vystoupení pana trestně stíhaného premiéra v demisi. Skutečně i to, co teď řekl, nejenom to, co psal na svůj Facebook, evokuje, že to byly peníze, které ty rezorty nestihly utratit. To znamená, každý, kdo tohle slyší, má pocit, že tady ležely nějaké peníze, a protože nebyly utráceny, tak jsou tam k dispozici.

Všichni, kteří trochu známe rozpočtová pravidla, víme, že to tak není, že ty nespotrebované výdaje jsou účetní položka, ale není pokryta reálnými příjmy. Drtivá většina toho objemu necelých 170 miliard jsou rozpočtované prostředky, o kterých se ministerstva domnívala, že vyčerpají programy Evropské unie, že přijdou peníze, budou vydány, logicky tedy byly rozpočtovány jako výdaj, a protože ministerstva nevyčerpala zdaleka tolik, kolik se domnívala, že čerpat budou, tak ty peníze nebyly vydány, ale samozřejmě také nepřišly. Prostě za těmi 165 miliardami nejsou žádné reálné peníze, které jsou k dispozici. Koneckonců kdyby byly, tak z nich by bylo možné financovat i navýšení důchodů a nemusel by se rušit zákon o zrušení Fondu národního majetku.

To je druhý nesmysl, který řekl pan premiér. Protože my nerušíme Fond národního majetku, ten byl zrušen v roce 2005, ale byl zrušen zákonem o zrušení Fondu národního majetku. Zákonodárce tenkrát, když ten fond rušil, tak peníze, které tam zůstaly z privatizace, chtěl podřídit zvláštnímu režimu, aby nemohly být rozházeny na libovolné choutky příštích neodpovědných ministrů financí nebo předsedů vlád. Takže ty se tam povedlo uchránit jenom pro velmi specifické účely. Můžeme se samozřejmě bavit o tom, že jestliže v roce 2018 skončí program financování národního kulturního pokladu, že místo toho z toho budou financovány nějaké jiné investice. Tuhle diskuzi si představit umím. Ale neumím si představit, že to bude dáno vládě k dispozici, aby nemusela šetřit. To je velmi neodpovědné.

K těm osobním výpadům, kterými se tady tradičně vůči mně pan předseda vlády odragovává, bych si dovolil říct jenom, že – za prvé – v letech devadesátých, ani v letech do roku 2005, to znamená, já jsem se žádného privatizačního procesu neúčastnil. Smlouvy, které Fond národního majetku podepsal, jsou z roku 1993 a zavazují se k ekologickým auditům. A on tady vždycky hrozně rád říká, že jsem spáchal ten největší podvod v dějinách, tu velkou ekologickou zakázku. A ta velká ekologická zakázka byla poctivý pokus, zda by bylo možné získat výhodnou nabídku, která by předfinancovala a centrálním způsobem vyřešila ekologické zátěže ne za osmdesát let, ale za deset let. Vzhledem k tomu, že žádnou takovou nabídku vláda nedostala, tak na můj návrh vláda ten tendr zrušila, protože žádnou z těch nabídek

nevyhodnotila jako výhodnou. To jsou doložitelné kroky a zajímalo by mě, co bylo na tom za podvod. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí předseda vlády Andrej Babiš, po něm paní ministryně financí Alena Schillerová. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Mě fakt baví, když tady vystupuje odpovědný bývalý ministr financí, který vzal peníze důchodcům, státním zaměstnancům, všem, a ještě nasekal dluhy 670 miliard korun. Jste jednička, pane bývalý ministře! Šest set sedmdesát miliard! Budete říkat, že jste měl krizi. Ale ve své hlavě asi! Takže vy jste byl odpovědný.

A pokud se nehlásíte k tomu, že jste byl u privatizace, přitom jste v politice od roku 1990, nebo kde jste byl na Úřadu vlády, tak z té ekologie se nevykecáte. To byl váš kšeft a naštěstí premiér Nečas vám ho zrušil. Chtěli jste tam, vy a vaši kámoši, vydělat 30 miliard. A paní Zbořilová vám to může ukázat na odpočtu, jak my dneska nakupujeme. To nejsou externí právníci v utajení vlády, jak jste dělal. Ne, to jsou otevřená výběrová řízení, dokonce vlastními silami.

A tu privatizaci. Ano, my pokračujeme a já nevidím důvod, proč ekologické zátěže, a všechny jsou na Ministerstvu financí, jediná zůstala na Diamu – ty ostravské laguny, kde jsem čuměl do té díry, kde je dva a půl miliardy korun, a neviděl jsem je! Čtyřicet dopisů jsem napsal Mládkovi, aby mi je ukázal. Teď jsme zastavili zase nějaký nápad, nějaká trojice. Zrazu měli peníze na to. Přitom občané Ostravy čekají na ostravské laguny, tak snad už to dáme do pořádku.

Takže já jenom říkám, že v minulosti se nikdy neměly dávat náhrady za ekologické zátěže, tak jak to udělali na Slovensku. Tam si to firmy zaplatily samy. A my dneska samozřejmě budeme v tom pokračovat a myslím si, že pokračujeme velice úspěšně.

No, pan Ferjenčík, jasně, no ono se to těžko vysvětluje, když tomu nerozumíte, těm nárokům. I pan Kalousek mě šokuje tím, že on byl ministr financí, a tady brutálně lže, že těch 167 miliard nároku nemají finanční krytí. To nemyslete vážně! Proč to říkáte, takovou lež? Vy dobře víte, že to jsou rozpočtované peníze, které mají krytí a které nebyly utraceny. A zkuste to naučit pana kolegu Ferjenčíka. Jo, to, že to jsem měl na Facebooku. Ano! Každý rok jsem na to upozorňoval. Jsou to neutracené peníze, které ty rezorty neutratily. V minulosti jsem na to jako ministr financí poukazoval. A proč to neutrácejí? No tak možná proto, že máme skvělé zákony z hlediska investic, že tak rychle investujeme. Samozřejmě to myslím ironicky.

Takže my jsme udělali analýzu těch nespotřebovaných nároků, ano, a vyjednávali jsme s jednotlivými ministry a jsme identifikovali 8,3 miliardy peněz, které můžeme v roce 2018 utratit. Ty 3 miliardy na opravu silnic II. a III. tříd. Takže by bylo dobré, kdybyste absolvovali nějaký kurz, co jsou to nespotřebované nároky, jak to funguje. Doporučuji pana ředitele Tylla, ten je na to odborník. A já to nezpochybňuji. To není žádné, že jsme objevili. My jsme to věděli a každý... Nikdo to neřešil. No tak teď jsme to řešili a samozřejmě máme plno demagogie, protestují nějaké... Studenti přijdou v pátek za mnou, že jsme údajně vzali učitelům na jízdné. To je nesmysl.

Tři sta milionů kurzových zisků. Nevím, jestli vám to něco říká. Ale měli jsme nějakou korunu za dvacet sedm, teď je za dvacet pět. A máme kurzový zisk, který se vyskytl na Ministerstvu školství. A těch 300 milionů použijeme dodatečně v roce 2018 na to, co samozřejmě máme jako prioritu.

Takže to, že skončil Fond národního majetku 2005, ano. A ten privatizační účet co? Jak jsme my vlastně financovali důchody? Jak jsme je financovali? No my jsme je financovali přece hlavně z dividend, ne? Podivné operace. A teď jsme to chtěli očistit, proto chceme zvlášť důchodový účet, který jste kdysi zrušili. Byly dva pokusy. Chceme to mít transparentní. A protože jsme se dostali do přebytku s důchody 2018, tak v rámci tohoto zákona, na který někdo zapomněl, ten privatizační účet, no tak nám to zablokovali. A znovu opakují pro pana Stanjuru, že těch 21 miliard jde do rozpočtu! Takže klidně si vyberte z příštího rozpočtu, kde to skončí. To není, že je to přidělené na důchody. To jde do rozpočtu. Takže pokud to panu Stanjurovi vyhovuje, tak je to na dálnice!

Takže co jsme my dělali v minulosti? My jsme dali za prvé do pořádku ty státní firmy. Tam, kde za minulého ministra bývalého financí se dávaly odměny šéfovi letiště. Kolik to bylo? Tři sta mega? Už jsem zapomněl. Nebo jak jste zašantročili za 4 miliardy ten pozemek. Skandální! Tu druhou dráhu, kterou chceme konečně stavět. Tam se podívejte, co jste tam zanechali. A já jsem to letiště dal do pořádku! I to ČSA jsem zachránil, které bylo před bankrotem. A to letiště nám platí dividendy na ten privatizační účet. A ty peníze jdou do rozpočtu pro ty důchody a platy učitelů. Ano?

Takže my chceme jenom tenhle nesmyslný systém zákona (nesrozumitelné) zrušit, aby ty peníze tekly rovnou do rozpočtu. A ekologické zátěže? No budou mít také peníze z rozpočtu. Proč bychom na to měli mít nějaký speciální účet? Takže byl bych rád, kdybyste to zkusili pochopit a kdybychom to skutečně akceptovali, protože když přijdeme s rozpočtem a budete nás kritizovat, tak samozřejmě tady jsou ty zdroje, které jsou zablokovány nesmyslně a patří do rozpočtu. A to je všechno.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane premiére. Prosím paní poslankyně a pány poslance zvláště v levé části Poslanecké sněmovny o ztišení a klid, protože není možné vždy dobře slyšet, co říká řečník u řečnického pultu.

Vystoupení pana premiéra vyvolalo několik faktických poznámek. S faktickými poznámkami vystoupí v tomto pořadí pan předseda Kalousek, pan poslanec Ferjenčík, paní poslankyně Kovářová. Pan předseda Kalousek má slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Mě by vážně zajímalo, pane trestně stíhaný premiére, jestli to skutečně nevíte, anebo jestli to víte a lžete zcela úmyslně. Já bych se s vámi klidně vsadil, kdybyste sázky platil. Vy prohrané sázky neplatíte.

Ani koruna rozpočtovaných příjmů letošního rozpočtu není v bilanci vůči tzv. nespotřebovaným výdajům. Ano, rezorty pro daný účel si na ně můžou sáhnout. Ale když si na ně sáhnou, tak se zvýší deficit, anebo se to musí ušetřit někde jinde. Ale neexistuje koruna reálných rozpočtovaných příjmů, která by dnes měla krýt něco, čemu se říká nespotřebované výdaje. To znamená, ty peníze nemají krytí! Znovu

říkám, klidně bych se s vámi vsadil. Ano, můžou být vydány, ale pak to bude na úkor deficitu anebo nějakých jiných výdajů, které kryty příjmy jsou.

Prostě lžete nám tady! A lžete veřejnosti, když říkáte, že to jízdné nebude na úkor jiných položek. Bude! Stejně tak lžete u té ekologie. Prostě existuje materiál dodnes na vládě, kde ministr financí Kalousek navrhuje žádnou nabídku nepřijmout a tendr zrušit. Žádný premiér mně to nezatrl. Ono to totiž v normální demokratické správě země nejde. Ten premiér není nadřazený ministrům, ale na to jste zřejmě také ještě nepřišel! Obávám se, že na to nepřišli ani vaši ministři.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Ferjenčíka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Pane premiére, já se ohrazuji proti tomu, abyste nás tady školil z toho, jak to údajně funguje a nefunguje. Já jsem jenom upozornil na to, že to, nacházíte někde miliardy, jsme si nevymysleli z opozice, a že to píšete na Facebook. Upozornil jsem vás na to, že to tam máte napsané, tak se neohrazujte proti tomu, když vás upozorňujeme na to, že furt někde nacházíte miliardy, když jdete po chodbách. Takže já jsem reagoval čistě na tohle. A vyprošuji si ty invektivy! Myslím si, že byste měli spíše makat, než si tady vymýšlet a dělat PR opatření, aby výsledek vašeho hospodaření vypadal lépe, než je skutečný. Vy prostě berete peníze, které jsou určené na investice a vznikly v nějaké rezervě v minulých letech, sypete je do rozpočtu, abyste vypadali, jako že máte přebytek, a mohl jste se chlubit, že jste nejlepší hospodář na světě. Gratulky. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní poslankyně Kovářová, její faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Já bych také chtěla poprosit pana premiéra, aby neříkal poslancům, že něčemu nerozumějí. Musím říci, že kolega Ferjenčík patří k platným členům rozpočtového výboru. Já se také nepovažuji za takového znalce státního rozpočtu, jako je pan premiér, protože on má ty zkušenosti ministra financí. Měl na to velký tým, takže chápu, že on tomu asi rozumí nejlépe z nás.

Co se týče těch nespotřebovaných výdajů. My jsme na to již upozorňovali, pane premiére, a to při schvalování státního rozpočtu. Když jsme našli 15 miliard na zvýšení platů učitelů, řekli jste, že žádné nespotřebované výdaje nejsou. Také jsme chtěli peníze na mateřské školky, památky a místní komunikace. To byly už jenom drobné. Také jste řekl, že na to peníze nejsou. A dal jste nám možnost, abychom si vybrali, na co bychom ty peníze chtěli. Tak já vám to říkám, myslím, už pátým rokem. Peníze chceme na mateřské školy, protože nejsou místa v mateřských školách. Peníze chceme na zvýšení platů učitelů, chceme na památky a na základní školy.

Takže doufám, pane premiére, pokud nenajdete jiné spotřebované výdaje, než o kterých hovoříte, tak doufám, že připravíte státní rozpočet tak, aby tam tyto priority, které náš stát potřebuje, byly. Děkuji. (Slabý potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V obecné rozpravě nyní vystoupí paní ministryně Schillerová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, ještě jednou. Bylo tady toho řečeno hodně, takže já se omezím věcně, abych znovu na základě té debaty, aniž bych tedy oslovovala už jednotlivé předřečníky, vysvětlila, o co v tom předkládaném návrhu novely jde. Já jsem si připravila takový koláč, který vlastně ukazuje – potvrzuje slova i některých opozičních poslanců – jak je strukturován tento účet. Ukazují to doprava, doleva i dopředu.

To znamená, že 63 % vlastně tvoří převod do státního rozpočtu na úhradu schodku důchodového účtu. Z převážné míry dnes to jsou dividendy ze státních firem, jak jsem je jmenovala, ČEZ, ČEPRO, MERO a Český Aeroholding.

Co je podstata? Ty peníze z účtu privatizace se převádějí do státního rozpočtu od roku 2011. Prostě jenom se nám poprvé stalo, že to teď nejde, takže celá řada mých předchůdců – vlastně za mých předchůdců se převáděly tyto peníze do státního rozpočtu. A teď to udělat prostě nemůžeme, protože se říká v tom zákoně, že se to může použít na úhradu schodku důchodového účtu, a on je prostě, světe div se, v přebytku. To je jediné, co chceme. My chceme, aby ty peníze bylo možné převést do státního rozpočtu tak, jako se převáděly od roku 2011 pravidelně. Tím se stanou součástí státního rozpočtu a bude o nich rozpočtováno v rozpočtu roku 2019, takže o tom bude debata. Samozřejmě teď vázat v tomto zákoně nějakým způsobem převedení těchto peněz, to se nedělalo nikdy od roku 2011, tak proč to máme dělat teď. To je jediný důvod této změny, abychom eliminovali hromadění prostředků na účtu privatizace a umožnili převod do státního rozpočtu, a tam se použijí. Použijí se v souladu s prioritami této vlády.

A já bych chtěla ubezpečit všechny, že začínáme pracovat na sestavení rozpočtu 2019 a investice jsou pro nás absolutní prioritou a financování na ně máme připravené. Děkuji. (Potlesk několika poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní ministryně. Na vaše vystoupení bude reagovat faktickou poznámkou pan předseda Kalousek a po něm pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. V té větě, že je to na úhradu schodku, je ten vtíp, paní ministryně. Ano, v době ekonomicky špatných časů je možné privatizační peníze nebo peníze z dividend používat samozřejmě i pro naléhavé potřeby z transferu obyvatelstva, což zcela jistě důchody jsou. To dává logiku. Nedává to logiku v době, kdy je ten účet v přebytku. Tím znovu říkám, nikdo vám nebrání zvýšit důchody, pokud je to vaše prvořadá priorita, ale pak si na to musíte ušetřit ve své vlastní spotřebě a nesahat do peněz, na které sahat nesmíte, když je účet v přebytku. Vy si prostě tuhle zarážku, která je tam logická a byla tam dávana promyšleně, aby ty peníze nebylo možné použít v době mimořádné hojnosti, aby nebylo možné převést je do rozpočtu, protože ona ta hojnost nebude trvat vždycky,

tak proto tam ta zarážka je, a vy se jí chcete zbavit a chcete ty peníze prostě utratit. A neříkejte, že jsou na důchody, protože na důchody by měly být peníze, které zbytečně utrácíte někde úplně jinde. To jsou prostě peníze na vaši vládní spotřebu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Ferjenčík stáhl svoji faktickou poznámku. Nikoho dalšího do obecné rozpravy přihlášeného nemám. Hlásí se do ní pan předseda Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Omlouvám se. Potřebuji pět minut před závěrečným hlasováním na poradu klubu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Po závěrečných slovech, pane předsedo, nebo teď hned? Dobře, děkuji.

Končím obecnou rozpravu. Ptám se, zda má zájem o závěrečné slovo pan zpravodaj. Nemá. Paní ministryně? Také nemá zájem o závěrečné slovo.

V tuto chvíli vyhláшуji přestávku do 12.40 hodin na poradu poslaneckého klubu TOP 09.

(Jednání přerušeno ve 12.35 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.40 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 12.40 hodin a budeme pokračovat v projednávání tohoto bodu. Než přistoupíme k hlasování o předložených návrzích, tak vás seznámím s omluvami. Do 13 hodin se omlouvá pan místopředseda Okamura z jednání Poslanecké sněmovny a paní poslankyně Válková se omlouvá od 12.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Jednání jsme přerušili v okamžiku, kdy byla ukončena obecná rozprava a zazněla, respektive nezazněla, závěrečná slova.

Protože v obecné rozpravě byl předložen návrh na zamítnutí tohoto vládního návrhu zákona, budeme tedy nyní hlasovat o tomto předloženém návrhu na zamítnutí. Přivolał jsem poslance z předsálí a myslím, že jsme připraveni na to, abychom hlasovali. Je zde ovšem žádost o odhlášení, které vyhovuji. Všechny jsem vás odhlásil. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami. Nyní jsme připraveni skutečně na hlasování.

Budeme hlasovat o zamítnutí předloženého návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 121, přihlášeno je 137 poslanců, pro 55, proti 62. Návrh byl zamítnut.

Znamená to, že se budeme nyní zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve se budeme zabývat návrhem na přikázání garančnímu výboru. Organizačním výborem byl jako garanční výbor navržen rozpočtový výbor. Ptám se, zda někdo navrhuje nějaký jiný výbor jako výbor garanční. Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o přikázání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 122, přihlášeno je 138 poslanců, pro 134, proti žádný. Konstatuji, že předložený návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhл přikázat tento návrh k projednání ještě jinému výboru. Navrhuje prosím někdo z poslanců něco jiného? Ano, paní poslankyně Pekarová Adamová se hlásí. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Já myslím, že vzhledem k tomu, že to souvisí s důchody, tak bychom to měli projednat ještě ve výboru pro sociální politiku.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, eviduji váš návrh. Je zde prosím ještě nějaký jiný návrh na přikázání výboru? Pokud ne, budeme hlasovat o tomto návrhu.

Jde o to, aby se předloženým návrhem zabýval také výbor pro sociální politiku.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 123. Přihlášeno je 138 poslanců, pro 149 (správně 49), proti 4. Návrh nebyl schválen.

Neschválili jsme tedy projednávání v žádném dalším výboru. Návrhem se bude zabývat pouze rozpočtový výbor jako výbor garanční. Konstatuji, že v rozpravě nezazněl návrh na zkrácení nebo prodloužení lhůty, takže končím prvé čtení a projednávání tohoto bodu.

Otevírám bod číslo

34.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 132/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr vnitra Lubomír Metnar. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji. Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci.

Cílem předloženého návrhu je vytvořit podmínky pro vyšší efektivitu a operativnost státní a zahraniční služby i státní správy jako celku. Přiblížím vám navrhované změny.

Změna úpravy výběrových řízení o otevření výběrových řízení na jednotlivé kategorie představených širšímu okruhu osob. Prvních kol se oproti současnému

stavu budou moci zúčastnit v zásadě všichni zaměstnanci v organizačních složkách státu splňující příslušné předpoklady. Druhých kol pak v zásadě všichni zaměstnanci a další osoby z veřejného i soukromého sektoru splňující příslušné předpoklady, zejména určitý typ a délku praxe. (V sále rušno.)

Dále se zavádí pravidlo, že na obsazení volného služebního místa náměstka pro státní službu, státního tajemníka, vedoucího státního úřadu, náměstka pro řízení sekce, ředitele sekce a personálního ředitele sekce pro státní službu se koná výběrové řízení vždy.

Další změna spočívá v tom, že osoba, která vykonávala státní službu na služebním místě představeného, se po ukončení výkonu státní služby na tomto služebním místě považuje po dobu tří let za osobu, která splňuje předpoklady pro účast ve výběrovém řízení na obsazení služebního místa představeného na stejném nebo nižším stupni řízení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane ministře, omlouvám se. Prosím paní poslankyně a pány poslance o klid, ať máme možnost vyslechnout vládní návrh zákona, jak nám ho předkládá pan ministr. Prosím pokračujte.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji vám, pane předsedající.

Další, úprava systému hodnocení. Tato úprava zahrnuje v první řadě zavedení pěti možných výsledků služebního hodnocení namísto současných čtyř a možnost provést mimořádné služební hodnocení z iniciativy služebního úřadu nebo státního zaměstnance. Jako opravný prostředek proti služebnímu hodnocení budou většině státních zaměstnanců sloužit námitky. Posiluje se též úloha bezprostředně nadřízeného představeného při služebním hodnocení. Nově se bude hodnocení vysoce postavených představených projednávat se služebním orgánem. Provedení služebního hodnocení bude rovněž možné delegovat na představené, čímž dojde k odbřemenění služebních orgánů.

Další změna. Možnost odvolání představených i v případě dosažených dostačujících výsledků služebního hodnocení. Představení budou nově odvoláni, dosáhnou-li jednoho ze dvou nejhorších možných výsledků z pětibodové navrhované stupnice, tedy nikoli pouze při dosažení nevyhovujících výsledků, ale též při dosažení výsledků dostačujících.

Další navrhovaná změna. Omezení počtu oborů státní služby pro služební místo státního zaměstnance. Nově se navrhuje omezit počet oborů státní služby stanovených pro jedno služební místo, a to na tři obory státní služby, respektive čtyři obory státní služby v případě pozice představených.

Další upřesnění a navrhovaná změna. Povinnost vykonat úřednickou zkoušku při změně oboru služby. Potvrzuje se dosud ne zcela jednoznačné pravidlo, že je třeba vykonat do 12 měsíců příslušnou část úřednické zkoušky nejen při nástupu do státní služby, nýbrž i při změně oboru státní služby.

Další navrhovaná efektivní změna – možnost rychlejšího platového postupu státních zaměstnanců. Nově je umožněno zařazení řadových státních zaměstnanců i

představených bez výběrového řízení na služební místo v platové třídě o jednu platovou třídu výš v případě dosažených vynikajících výsledků po dvou po sobě jdoucích služebních hodnoceních.

Na závěr – vyloučení možnosti státního zaměstnance odmítnout plnění služebních úkolů v případě, že služební úkol spadá do působnosti organizačního útvaru, do kterého je státní zaměstnanec zařazen. Dosud má státní zaměstnanec právo na odmítnutí služebního úkolu nespádajícího do jeho oboru státní služby.

Návrh zákona rovněž obsahuje změny legislativně technické povahy, drobné terminologické úpravy a zohledňuje i změny provedené v jiných právních předpisech. Tento návrh byl samozřejmě projednán i s Komisí Evropské unie, kdy Komise si vyžádala doplňující doklady, sdělila, že navrhovanou novelu bude nadále sledovat, a konečné stanovisko ohledně návrhu ještě doposud neucínila.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře, a prosím, aby se slova ujala paní zpravodajka pro prvé čtení Kateřina Valachová. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já si dovoluji doplnit ve své řeči především pana ministra vnitra. Nebudu opakovat to, co zde zaznělo.

Pokládám za důležité zdůraznit, že předkládaná novela zákona o státní službě již neobsahuje mediálně diskutovanou úpravu přímé podřízenosti šéfa státní služby předsedovi vlády. To znamená, tato část není v novele obsažena a vláda při projednávání tohoto návrhu zákona od toho upustila. Stejně tak novela neobsahuje to, že by hlavou státní služby bylo Generální ředitelství státní služby při Úřadu vlády. To znamená, zůstává zachován ten status quo, kdy tedy na Ministerstvu vnitra máme nezávislou sekci státní služby v čele s nezávislým šéfem státní služby. Stejně tak novela neobsahuje možnosti nabourání nejvyšší úrovně řízení státní služby s možností zavedení odvolatelnosti náměstků. Také tato část byla při přípravě a projednávání z novely vypuštěna.

V dalším tedy, co obsahuje novela, odkazují na to, co zaznělo ze strany pana ministra vnitra. Dovolím si pouze jako zpravodaj odglosovat to, že otázka rozšíření okruhu osob, které se mohou účastnit výběrových řízení na představené, jistě bude v rámci projednávání posouzena z pohledu toho, zda je stále zachován kariérní princip v rámci státní služby, a tedy i je tento princip zachován z hlediska nezávislosti státní služby.

Nejcitlivější změnou je bezpochyby otázka změn v systému služebního hodnocení. Tady je potřeba avizovat, že Odborový svaz státních zaměstnanců zejména s touto částí vyjadřoval při přípravě největší nesouhlas, a je zde také důležité při dalším projednání posoudit, do jaké míry zůstane efektivní systém kárných opatření a vůbec i tedy kárných komisí, tak jak s ním zákon o státní službě počítá.

Nicméně z pohledu mě jako zpravodajky nic nebrání tomu, aby tato novela byla propuštěna do druhého čtení a tam diskutována. Domnívám se, že kromě ústavněprávního výboru jako garančního by bylo namístě, aby z hlediska práv zaměstnanců toto projednal i sociální výbor, a dávám ke zvážení, zda s ohledem na komplexnost pojmání veřejné správy také výbor pro veřejnou správu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní zpravodajce a otevírám obecnou rozpravu. Jako první v ní s přednostním právem vystoupí pan předseda Bartoš, po něm je přihlášen pan poslanec Kupka. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Ivan Bartoš: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, my jsme sledovali v předchozím volebním období, jakým způsobem byl schválen zákon o státní službě, a jsme přesvědčeni, že tento zákon by si zasloužil opravit, v řadě bodů být novelizován. O čem ovšem nejsme přesvědčeni, je, že bychom k novelizaci tohoto zákona měli přistupovat teď, v momentě, kdy jsme už v rámci systematizace a vánočního období viděli zásadní personální změny v rezortech jednotlivých ministerstev, vidíme změny na vedoucích pozicích důležitých institucí v České republice a teď i vlastně v těch jednotlivých úřadech, kde tedy aspoň ti úředníci, a to nehovořím, jestli v tuto chvíli jsou to ti nejlepší nebo nejsou ti nejlepší, mají jistou ochranu díky vlastně platnému zákonu o státní službě, nějakým způsobem zefektivňovali tu možnost prostě té až by řekl třeba zlovůle jejich výměny.

My jsme tento návrh kritizovali už v té vládní předloze. Opomeňme tedy tu věc ohledně Generálního ředitelství pro státní službu, kde tedy de facto se prakticky stejně nic neměnilo, zůstávalo to rozpočtově i systematicky pod Úřadem vlády. Ale skutečně velkým problémem bylo to, že ministerstva poptávala už v předvánočním období v rámci takové ankety vlastně zkušenosti s fungováním tohoto zákona a v důvodové zprávě nebyly vypořádány tyto připomínky a nejsou ani známy veřejně, pokud hodně nehledáte výsledky toho šetření mezi jednotlivými úřady státní správy. Zároveň na vládě, respektive v momentě projednávání neproběhlo delší než týdenní meziresortní řízení.

Tento zákon má efekt samozřejmě na úřady pod všemi ministerstvy. Velký problém je skutečně ono hodnocení úředníků a to tady zaznělo jako benefit. Ale pojďme se podívat na to, jakým způsobem toto funguje v realu. Tak původní hodnocení bylo jedna až čtyři. To znamená, že jste mohli zhruba 25 % lidí prostě zhodnotit negativně, nevyhovuje. Pokud rozšíříme tu škálu na jedna až pět, kdy vlastně nesplňuje čtyři a pět, tak zvyšuje se prostor pro to, jak můžu oznámkovat tak, aby daný úředník neuspěl. Pokud v rámci hodnocení neuspěje, má nějaký čas na svoji nápravu. Tam byla původně delší doba 90 dní, ta se zkracuje. Já tedy nevím, ale pokud řeším komplexní problém a dostanu výtku i v rámci třeba svého hodnocení, že nejsem dostatečně výkonným úředníkem, tak já nevím, jestli zvládnu za 40 dní. Nemyslím si, že vzhledem k té nápravě. A je tam řada takovýchto věcí.

Já jenom opakuji, že skutečně v tuto dobu, kdy máme daleko důležitější legislativu, si nemyslím, že je správné, a máme tady i vládu v demisi, otvírat prostě tento zákon a snažit se ho dalším způsobem minimálně dle rétoriky zástupců vlády zefektivňovat, dát mu jako lepší průchodnost, aby všechno fungovalo dynamicky, v rámci vlastně té subordínace. Takže my jsme původně chtěli vrátit, nebo načíst návrh vrácení tohoto zákona na přepracování vládě, v tuto chvíli je postoj pirátského klubu návrh na zamítnutí v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Konstatuji tedy, že byl předložen návrh na zamítnutí projednávaného zákona v prvním čtení. Současně ve vystoupení paní zpravodajky zazněl návrh na to, aby se tímto návrhem zabýval sociální výbor a výbor pro veřejnou správu. Konstatuji to proto, že vzhledem k tomu, že je 12 hodin 58 minut, tak v tuto chvíli přerušuji projednávání tohoto bodu. Končím dopolední jednání Poslanecké sněmovny. Sejdeme se všichni ve 14.30 a budeme pokračovat ústními interpelacemi.

(Jednání přerušeno ve 12.59 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené poslankyně, vážení poslanci, máme 14.30 hodin, takže přistoupíme k dalšímu programu naší dnešní schůze Poslanecké Sněmovny. Dalším bodem našeho pořadu jsou ústní interpelace, které jsou určené předsedovi vlády České republiky, potažmo vládě České republiky a ostatním členům vlády. Vidím, že předseda vlády Andrej Babiš je již přítomen.

Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády Andreje Babiše či na vládu České republiky, a to v čase od 14.30 do 16 hodin, na ostatní členy vlády pak od 16 do 18 hodin. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic. Upozorňuji všechny poslance a interpelované členy vlády, že pokud budou vyčerpány interpelace na předsedu vlády Andreje Babiše, bude ihned zahájen blok interpelací na ostatní členy vlády.

Než udělím slovo prvním v pořadí, tak mi dovolu přechist omluvy. Pan poslanec Pavel Bělobrádek se omlouvá z celého dne z pracovních důvodů, pan poslanec Radek Zlesák se omlouvá od 14.45 hodin do konce dnešního jednání, pan poslanec Jan Richter se omlouvá mezi 14.30 a 20.00 z pracovních důvodů, pan poslanec Dolínek se omlouvá z dnešního odpoledního jednání od 14 do 16 hodin z pracovních důvodů a jako poslední tady mám omluvu prvního místopředsedy vlády a ministra životního prostředí Richarda Brabce z dnešních ústních interpelací, a to z pracovních důvodů.

68. Ústní interpelace

Nyní tedy dávám slovo prvnímu vylosovanému v pořadí, aby přednesl interpelaci na předsedu vlády Andreje Babiše, a je to poslanec Jan Chvojka. Prosím, máte slovo, vaše dvě minuty. Připraví se pan poslanec Vojtěch Filip.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážený pane předsedo vlády, dovoluji mi, abych se na vás obrátil se záležitostí, která se týká oblasti výzkumu, vývoje a inovací. Rada pro výzkum, vývoj a inovace, která je poradním orgánem vlády, doporučila na jednom ze svých zasedání vládě, aby byl zaveden limit účelové podpory pro financování takzvaně velkých výzkumných infrastruktur do roku 2022. Infrastruktury představují špičková vědecká pracoviště, a to nejen v rámci České republiky. Tento limit byl navržen ve výši 1 mld. 720 mil. korun ročně na období 2019 až 2021. Doporučení je v rozporu s usnesením vlády z 21. prosince roku 2015, v němž bylo rozhodnuto o navýšení této podpory pro zmíněné infrastruktury, a to z nyní nealokovaných prostředků účelové podpory v rámci rozpočtové kapitoly MŠMT. Zmíněné zastropování by bylo pro infrastruktury škodlivé z mnoha hledisek včetně omezení jejich plánované výzkumné činnosti. Navíc by bylo negativní i z hlediska udržitelnosti výzkumných center z operačního programu Výzkum, vývoj a inovace, ke kterému se zavázala naše republika Evropské komisi. Mnoho velkých infrastruktur vzniklo totiž právě z těch center.

Doporučení Rady pro vědu, výzkum, vývoj a inovace týkající se velkých významných infrastruktur je škodlivé a neuvážené a nemělo by být akceptováno. Proto se vás chci, pane předsedo vlády, zeptat na to, jaký je váš názor na tuto záležitost. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Chvojkovi. Slovo má předseda vlády České republiky Andrej Babiš, interpelace ve věci financování výzkumných infrastruktur. Takže pane premiére, máte slovo, vašich pět minut. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové. Děkuji za tento dotaz. Tento nešťastný příběh si připomeňme, kdy vznikl. Vznikl za vlády pana Topolánka v letech 2007 až 2010 za vlády ministrů školství za Zelené – Kuchtová, Bursík a Liška). Celková výše investic 38 mld. Když jsem se stal ministrem financí, tak jsem se snažil dopít, jak vlastně vznikly ty investice, kde je ten byznysplán. Co se vlastně očekávalo, jestli se vůbec očekávalo, že někdy ta centra něco vydělají, nebo je to jenom, že máme hezká centra a co z toho bude? A to jsem se bohužel ne úplně dozvěděl. Například my v rámci těch těchto center platíme ročně miliardu ročně do zahraničí za nějaké spolupráce a poplatky.

Takže jak jsem se vlastně stal předsedou té rady, tak jsme to začali řešit a v podstatě už RVVI to řešilo od října 2017. Tam bylo projednáno mezinárodní hodnocení velkých výzkumných infrastruktur České republiky uskutečněné v roce

2017. Rada v té době žádala MŠMT, aby nebyly generovány závazky nad rámec vládou schválených střednědobých výhledů MŠMT na roky 2019 až 2020, to je usnesení vlády ze dne 25. září 2017 číslo 674. MŠMT požaduje v rámci aktuálních jednání při přípravě rozpočtu na velké výzkumné infrastruktury pro rok 2019 miliardu 750 mil., rok 2020 2,1 mld. a pro rok 2021 2,18 mld.

V únoru 2018 rada projednávala přípravu rozpočtu na rok 2019 a střednědobý výhled na roky 2020 a 2021 a pro tento návrh rozpočtu byl nastaven maximální objem financování provozních výdajů na velké výzkumné infrastruktury na roky 2019 až 2021 ve výši miliarda 720 mil. ročně. Tento limit je nastaven do výše aktuálně vládou schválených střednědobých výhledů a neohrožuje provoz stávajících velkých výzkumných infrastruktur. Pro rok 2019 tento limit respektuje požadavky MŠMT. Rada požádala MŠMT o dodání podkladů, které by jednoznačně specifikovaly náklady jednotlivých velkých výzkumných infrastruktur ve vztahu k aktuálním známým skutečným potenciálně budoucím přínosům těchto projektů pro Českou republiku. Tyto podklady nebyly ze strany MŠMT dosud dodány.

To znamená, že rada nemůže rozpočtovat další nové, dosud neschválené projekty velkých výzkumných infrastruktur, dokud nebudou dodány výše uvedené podklady MŠMT, analyzována efektivita přínosu rozšíření sítě velkých výzkumných infrastruktur. Případné navýšení rozpočtu MŠMT na velké výzkumné infrastruktury pro rok 2021 nad limit miliarda 720 mil. je možné řešit až při přípravě rozpočtu na tento rok během prvního kvartálu 2019. Do té doby bude možné zanalyzovat přínosy a efektivitu dodatečného navýšení rozpočtu pro vyhodnocení podkladů dodaných MŠMT. Takže usnesení vlády číslo 1067 ze dne 21. 12. 2015 není výše uvedeným postupem rady porušeno.

Takže nám samozřejmě končí udržitelnost a my si budeme muset položit otázku a budeme se chtít dozvědět od jednotlivých center, jaké mají očekávané výnosy. A doufáme, že to nebyla jenom centra, abychom měli centra, ale že to samozřejmě přinese pro naši ekonomiku velký přínos. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane premiére. A já ještě – máte zájem o doplňující otázku? Tak já mezitím, než dojdete k pultu, ještě přečtu dvě omluvy. Lukáš Kolařík se omlouvá, to je zvláštní omluva, od 14.32 hodin do 19 hodin, jednání ve volebním kraji, velice detailní čas, a z pracovních důvodů se omlouvá od 16 hodin do konce jednání také pan poslanec Jan Řehounek.

Takže pan poslanec Chvojka, prosím, máte jednu minutu na doplňující otázku.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. A děkuji panu premiérovi za to vysvětlení, nicméně mám doplňující otázku. On říkal, že pro některá rozhodnutí, která se mají udělat, je potřeba, aby byla spolupráce, nebo koordinace s MŠMT, to znamená, aby oni dodali nějaké podklady či doporučení k nějakému rozhodnutí. Je to tedy chyba Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, že to ještě nebylo rozhodnuto? Je to tedy chyba pana ministra Plagy, který je ministrem v podstatě jednobarevné vlády, kterou řídí pan premiér Babiš? Zeptám se takto pana premiéra, jestli vidí chybu na straně Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, a pokud ano,

jestli bude nějakým způsobem apelovat na vedení Ministerstva školství, aby tuto chybu napravilo. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, pane premiére. Ano, pan premiér si přeje reagovat. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Tak rozdíl té rady, kterou řídím já, a předtím, je ten, že vlastně tu radu ta ministerstva nebraly moc vážně a teď ji berou a my to centrálně řídíme. Nekoordinujeme, ale řídíme. A samozřejmě, my jsme řešili např. nedávno 6,9 mld. nespotřebovaných výdajů. Příští rada, to už bude čtvrtá, tam to ukážeme. A ta odpověď je – není to chyba ministra. Já jsem ten podklad nedostal za tři a půl roku, co jsem byl ministrem financí, a teď vlastně v řádu týdnu to dostanu. Takže evidentně to bude podstatně rychlejší. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji. S další interpelací vystoupí poslanec a místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip, který byl vylosován na druhém místě. Název interpelace je vstup do soudních řízení ministra spravedlnosti. Připraví se pan poslanec Ivan Bartoš. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážený předsedo vlády, v médiích jsem sledoval závěrečné kroky České republiky a u nás vazebně stíhaného a o azyl žádajícího údajného ruského hackera Jevgenije Nikulina. Vzhledem k tomu, že o azyl u nás žádá více osob, ze začátku jsem tomu pozornost nevěnoval. Změnu mého postoje vyvolala medializace této věci a zejména zcela netaktní a nehorázný postup a vyjádření ministra spravedlnosti, který do řízení vstupoval před ukončením azylového řízení, tedy v době, kdy to bylo zcela v rukou soudců, to znamená, kdy do toho státní správa vstoupit nemůže, aby nenarušovala nezávislost justice. Nejvíce jsem postrádal informace o tom, zda a vůbec kdy došlo k přeměně zadržovací vazby k vazbě vydávací. Vzetí do vydávací vazby nebo přeměna není přípustná, pokud není ukončeno azylové řízení. Pokud je mi z médií známo, byla podána kasační stížnost, a proto nemohu považovat azylové řízení za ukončené. Navíc proti případné přeměně zadržovací vazby na vazbu vydávací mají své opravné prostředky jak zadržovaný, tak jeho advokát.

Podle vyjádření advokáta zadrženého v médiích jsem zjistil, že rozhodnutí ministra o vydání bylo doručeno advokátovi až poté, co byl zadržovaný vydán. Proto se ptám, jak je možné, že ministr spravedlnosti rozhoduje v rozporu se zákonem a pokračuje svou pravomocí. Jak je možné, že ministr spravedlnosti obchází v případech nutné obhajoby nejen zadrženého, tak jeho advokáta, který má garantovat spravedlivý proces?

Poslední otázka je jednoznačná. Pokud advokát zadrženého podá na Českou republiku žalobu k Evropskému soudu pro lidská práva pro porušení spravedlivého procesu a ten zjistí, že ta žalobu je po právu, kdo zaplatí satisfakci, která může být velmi vysoká – (Předsedající: Čas.) Dobře, děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Slovo má předseda vlády Andrej Babiš. Vašich pět minut, prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Takže ke kauze Nikulin. Soudy v předchozím řízení rozhodly o přípustnosti vydání do Spojených států i do Ruska. Ministr spravedlnosti vyčkal rozhodnutí Ústavního soudu o podané ústavní stížnosti J. Nikulina. Ústavní soud rozhodnutím ze dne 27. března 2018 ústavní stížnost J. Nikulina odmítl jako zjevně neopodstatněnou. Za těchto okolností ministr spravedlnosti rozhodl dne 29. března 2018 o povolení vydání J. Nikulina do Spojených států amerických.

Rozhodnutí ministra spravedlnosti se neodůvodnilo, nebo neodůvodňuje. Ministr spravedlnosti vyšel z toho, že Městský soud v Praze dne 30. května 2017 a Vrchní soud v Praze dne 24. listopadu 2017 vyslovily přípustnost vydání J. Nikulina k trestnímu stíhání do obou dožadujících se států, tj. do Ruské federace, tak do Spojených států amerických. Ústavní soud rozhodnutím ze dne 27. 3. 2018 spisová značka IV ÚS 530/2018 ústavní stížnost J. Nikulina odmítl jako zjevně neopodstatněnou. Uvedeným rozhodnutím Ústavního soudu tak pominuly účinky dříve Ústavním soudem přiznaného odkladu vykonatelnosti shora citovaných rozhodnutí obecných soudů, jimiž byla vyslovena přípustnost k vydání J. Nikulina do Spojených států amerických. Vedle toho zároveň rozsudkem ze dne 16. 3. 2018 spisová zn. 2AZ 6/2018 Městský soud v Praze zamítl žalobu J. Nikulina proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, jímž byla jako zjevně nedůvodná zamítnuta žádost jmenovaného o udělení azylu. Tím zároveň ve smyslu § 2 odst. 1 písm. b) zákona o azylu J. Nikulin ztratil postavení žadatele udělení mezinárodní ochrany. Za těchto okolností ministr spravedlnosti rozhodl dne 29. 3. 2018 o povolení vydání J. Nikulina do Spojených států amerických.

Ministr spravedlnosti při rozhodování o povolení vydání zkoumá kromě právních i další, tj. politické a zahraničněpolitické aspekty vydání konkrétní osoby do cizího státu. Rozhodování ministra o povolení či nepovolení vydání tak představuje politický rozměr projevu státní suverenity v extradičním zřízení. Jako takové se rozhodnutí ministra neodůvodňuje.

Na eventuality souběhu dvou extradičních žádostí pamatuje zákon o mezinárodní justiční spolupráci ve věci trestních. Slovy – při rozhodování, kterému cizímu státu bude osoba vydána, ministr spravedlnosti zváží zejména pořadí, v jakém byly žádosti doručeny, okolnosti spáchání trestných činů, pro které se o vydání žádá, včetně jejich závažnosti, druh a výši uložených trestů a pravděpodobnost, s jakou mohou dotčené státy dosáhnout dalšího vydání osoby ze státu, jemuž by byla vydána z České republiky, jakož i to, zda je žádáno o vydání za účelem trestního stíhání nebo výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody, nebo ochráněného opatření spojeného se zbavením osobní svobody – § 102 odst. 2. Těmito kritériím rozhodnutí Ministerstvo spravedlnosti vyhovělo. Zároveň ministr spravedlnosti uvážil, že trestní stíhání dle ruské extradiční žádosti již může být podle českého práva promlčeno. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu premiérovi. Přečtu jednu omluvu, pan poslanec Marek Novák se omlouvá od 15.50 do 19 hodin z pracovních důvodů.

Táži, zdali pan místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip má doplňující otázku. Ano, máte. Tak prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pane premiére, já mám doplňující otázku. Myslíte si, že občané České republiky se mohou cítit v zahraničí bezpečně, když vydáváme do jiných než domovských států, pokud by Česká republika požádala o vydání českého občana zpět do naší vlasti, byť třeba pro jednání před trestním senátem?

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A pan premiér Andrej Babiš. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Tak já předpokládám, že ministr spravedlnosti skutečně zvážil všechny aspekty tohoto případu. A také jsem se to snažil vysvětlit, ale je to specifický případ. Pan Nikulin věděl, že je na něj zatykač. Takže já samozřejmě nejsem odborník na právo. Byl jsem ujištěn, že ministr spravedlnosti postupoval podle práva, a nemám důvod mu nevěřit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji. S další interpelací vystoupí poslanec Ivan Bartoš ve věci obsazení postu ředitele GIBS – výběrové řízení s veřejnou kontrolou, který byl vylosován na třetím místě. A připraví se pan poslanec Petr Gazdík. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Vážený pane premiére, chtěl jsem se vás dnes v interpelaci dotázat poté, co jste svým tlakem donutil plukovníka Michala Murína v pondělí 16. dubna rezignovat na funkci ředitele GIBS. Dovolte se mi zeptat na tři otázky, které by jistě zajímaly nejen mě, pány a paní poslankyně, ale i veřejnost, která se v rámci občanské společnosti často vydává do ulic kritizovat nějaké kroky, se kterými nesouhlasí. Ostatně tu odpověď na první otázku mi tak podle mého názoru trochu dlužíte z mé předchozí interpelace.

Vzhledem k tomu, že tedy pan Murín již není v čele GIBS a toto místo je teď neobsazené, máte vy jako premiér v demisi nějakého kandidáta nebo doporučení, kdo by měl kandidovat na vedoucí pozici v Generální inspekci bezpečnostních sborů? Za druhé. Chtěl jsem se zeptat a být ujištěn, pokud mohu, zda miníte vypsat transparentní výběrové řízení v souladu se zákony, kdy jej vypíšete a jaké budou podmínky jeho účasti. A má poslední otázka (upozornění na čas) míří samozřejmě na to, jestli toto výběrové řízení skutečně bude transparentní a jak bude ta důvěra zajištěna, že do této pozice bude někdo obsazen skutečně nestranný. Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já bych poprosil o dodržování času, aby se dostalo i na další poslance. Děkuji a slovo má předseda vlády Andrej Babiš. Takže vašich pět minut, pane premiére. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Já musím odmítnout – já jsem nikoho k ničemu nedonutil. Já bych doporučil panu poslanci Bartošovi, aby si skutečně nastudoval materiály, které byly předloženy z bezpečnostního výboru, aby se skutečně seznámil s vyjádřením státních zástupců, jakým způsobem GIBS funguje. Proto odmitám tuto interpretaci. Já myslím, že i v tisku se dá zjistit dostatečně v rámci publikovaných informací o kauze Beretta, co se stalo a proč jsem následně měl stanovisko takové, jaké jsem měl. Rád bych připomněl historii GIBS, který vznikl v roce 2012, kdy vlastně první nominant byl za ODS bez výběrového řízení a další nominant pan Murin byl také jmenován bez výběrového řízení.

Takže odpovědi na ty otázky jsou. Kandidáta nemám. Určitě bude transparentní výběrové řízení. My se budeme snažit do doby výběrového řízení někoho pověřit, aby vedl GIBS.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji předsedovi vlády a táži se pana poslance Ivana Bartoše, chce-li položit předsedovi vlády doplňující otázku. Ano, je tomu tak. Pane poslanče, vaše minuta. Prosím.

Poslanec Ivan Bartoš: Já jsem chtěl jenom ubezpečit pana premiéra Babiše, že mám tu kauzu nastudovanou, protože ji sleduji od samého začátku, kdy ten tlak byl vyvíjen. Ale o tom mluvit nechci.

Vy jste řekl, že zkusíte někoho pověřit. Já bych konkretizoval svoji první otázku. Máte nyní nějakého kandidáta pro dočasné pověření vedení Generální inspekce bezpečnostních sborů do vypsání výběrového řízení? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Slovo má předseda vlády Andrej Babiš.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Pane poslanče, to je strašná škoda, že nechcete o tom mluvit, o tom přípisu nastudovanou Vrchního státního zastupitelství z Olomouce. Já bych vám doporučoval si to přečíst, abyste věděl, o čem mluvíte, nebo ta vyjádření vrchního státního zástupce.

Takže znovu opakuji, od založení GIBS všichni ředitelé byli jmenováni bez výběrového řízení. My uděláme výběrové řízení. Na pověření nemám kandidáta. Nemám. Takže budeme hledat i na pověření nějakou formou, kterou ještě neznám. Nejsem to já, ale právníci, kteří to připravují. I na pověření budeme někoho hledat, i následně výběrové řízení bude transparentní.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. S další interpelací vystoupí poslanec Petr Gazdík ve věci důchodová reforma. Připraví se paní poslankyně Pekarová Adamová. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Gazdík: Vážený pane premiére, vláda teď chystá jednorázové zvýšení důchodů. Senioři si bezesporu zaslouží důstojné zabezpečení po aktivním životě, kdy přispívali do systému. Bohužel, minulá vláda se ani nepokusila o jakoukoliv důchodovou reformu, která by seniorům zajistila slušný příjem stabilně, ne v podobě pouze jakýchsi dárečků. Zejména generace dnešních třicátníků a čtyřicátníků může mít za pár let velký problém. A přiznejme si, pane premiére, že i my dva budeme jednou senioři a budeme v důchodě.

Vy ještě jako ministr financí jste jeden návrh důchodové reformy na stole měl, ale bohužel jste neměl odvahu, aby se o něm začalo diskutovat. Proto se vás, pane premiére, ptám: Pokusí se vláda v tomto volebním období, ať už bude jakákoli, předložit důchodovou reformu? Vláda teď rozdává dárky jednorázovým zvýšením. Pokusíte se alespoň o koncept reformy? Prostě ano nebo ne mi úplně postačí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Slovo má předseda vlády Andrej Babiš.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. No, a já úplně tomu vystoupení nerozumím, protože vy říkáte "důchodci si zaslouží navýšení důchodů", a zároveň mluvíte o nějakých dárečcích. Takže buď si to zaslouží, a já si myslím, že ano, protože pokud máme průměrný důchod 12 430 korun a za bývalé vlády důchody vzrostly, pokud si dobře pamatují, asi o 1 300 korun měsíčně, tak určitě naše vláda považuje důchodovou reformu za jeden z prioritních projektů.

Pokud říkáte, jestli my dva jsme senioři, tak vás mohu jenom informovat, že jsem se dozvěděl z Blesku, že jsem už v důchodovém věku od 2. 11. 2017, takže hlásím střet zájmů, kdyby s tím byl nějaký problém. Ale ještě jsem neměl čas si požádat o vyměření důchodu. Sám jsem zvědav, kolik budu mít, jelikož jsem odvedl asi 350 milionů odvodů do našich rozpočtů.

Takže ano, návrh důchodové reformy – vždyť jsme tady měli tu komisi 25 let a já nevím, že by ta minulá vláda měla na stole, já jsem nebyl vlastně odpovědný za MPSV. A my určitě chceme udělat důchodovou reformu, takže my to máme v programovém prohlášení a první krok je prosazení novely zákona o důchodovém pojištění, která zvýší základní výměru důchodu na 10 % průměrné mzdy, a to jste, pokud vím, dnes odsouhlasili, což přispěje ke zvýšení životní úrovně lidí s nízkými důchody, kde základní výměra tvoří významnou část důchodu. Zároveň tato novela upraví zvýšení důchodů o tisíc korun lidem, kteří dosáhnou věku 85 let, u nichž s ohledem na ekonomické možnosti valorizace dochází po dlouhé době vyplácení důchodů k určitému zaostávání za vývojem průměrných mezd, a to značnému. Návrh příslušné novely byl vládou schválen 27. února letošního roku a dnes prošla prvním čtením. To už jsem říkal.

Další oblastí je příprava návrhu na dřívější odchod do důchodu pro zaměstnance pracující v náročných profesích. V této věci intenzivně pracuje meziresortní pracovní skupina složená ze zástupců ministerstev práce a sociálních věcí, financí a zdravotnictví. Institucionální koncept věcného řešení, které by mělo být realizováno v rámci systému doplňkového penzijního spoření s příspěvkem zaměstnavatele, je v zásadě připraven a aktuálně experti Ministerstva zdravotnictví připravují první verzi definování činností, resp. osob je vykonávajících, mající charakter náročné profese. Tento návrh by měl být podle dohodnutého harmonogramu prací představen k další diskusi v polovině letošního roku.

Dlouhodobější směřování důchodového systému připraví odborný pracovní tým pro důchodovou reformu. Zhodnotí a provede revizi příjmů a výdajů důchodového systému a předloží návrh řešení, který zachová stávající kroky, bude definovat standard plošného zabezpečení ve stáří na principu solidarity, také posílí zásluhovost a bude motivovat lidi v aktivním věku, aby využívali formy individuálního zajištění na stáří. Odborný pracovní tým byl ustanoven ministryní práce a sociálních věcí. V neposlední řadě v oblasti změn důchodového systému je záměrem vlády vytvoření národního důchodového úřadu. Nebudou to žádní úředníci navíc, ale ti, kteří se tím zabývají, ale tím chceme vlastně zdůraznit důležitost této reformy.

Budou zachovány výhody stávajícího systému, jako jsou stabilita, vysoká míra právní jistoty, nízká nákladovost, profesionalita a veřejnosprávní záruky při správě pojistného. Zároveň se oddělí správa příjmů a výdajů důchodového pojištění od státního rozpočtu, což pro všechny občany důchodový systém více zprůhlední a současně umožní vícezdrojové financování. Cílem výše uvedených změn je stav, kdy systém nastavený budoucí reformou musí být dlouhodobě stabilní, srozumitelný a finančně zajištěný. Proto změna realizována v podobě, která si získá širokou politickou a společenskou podporu. Je to priorita. Průměrný důchod 12 240 považuji za skandální. Určitě je potřeba se dostat aspoň na 15 tisíc. My skutečně chceme udělat tu reformu a chceme, abychom se na ní tady domluvili.

Důchody tvoří třetinu našich výdajů rozpočtu a je škoda, že jsme tomu v minulosti nevěnovali pozornost. My ten cíl máme a doufejme, že i s opozicí budeme spolupracovat. Také se snažíme vylepšit život našich důchodců i slevami na jízdě, které tak všichni kritizujete, kde jsme na to našli peníze, a je s tím velký problém. (Předsedající upozorňuje na čas.) Bylo by dobré vnímat, že když důchodce zaplatí nájem, léky, tak mu toho moc nezůstane u toho průměru.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže děkuji předsedovi vlády a táži se – ano, pan poslanec Gazdík má doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Děkuji, pane premiére, za tu odpověď. Jsem rád, že chystáte tento důchodový ráj na zemi. Mám jenom doplňující otázku. Prosím, než přijde ten návrh reformy do Poslanecké sněmovny, plánujete nějakou širší politickou shodu napříč politickým spektrem, stranami zastoupenými ve Sněmovně, ať ta důchodová reforma má nějakou dlouhodobou stabilitu? Ano, či ne? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Slovo má předseda vlády Andrej Babiš. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Určitě. Vy dobře víte, že když nás vyzvete s nějakou racionální spoluprací, která má jasný cíl, jako například pan Fiala u zahraniční politiky, kdy jsme si sedli dohromady a víceméně jsme našli shodu, tak toto je tak důležitý projekt, že když to bude na stole, když to bude připravené, tak vás samozřejmě k tomu pozveme a budeme chtít s vámi o tom diskutovat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. S další interpelací vystoupí poslankyně Markéta Adamová Pekarová ve věci zasahování do voleb v České republice a připraví se pan poslanec Stanislav Blaha. Paní poslankyně, máte slovo, prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére v demisi, má interpelace se týká potenciálního ovlivňování voleb v České republice společností Cambridge Analytica. Objevují se názory, že se skrze tuto společnost mohl pokoušet ovlivnit vývoj v některých evropských státech a ve Spojených státech amerických ruský ropný gigant Lukoil. Za jednu ze zemí, kde Cambridge Analytica vyvíjela aktivitu, označil whistleblower a bývalý zaměstnanec společnosti Christopher Wylie i Českou republiku. O České republice se také zmiňoval ředitel firmy Alexander Nix na videonahrávce britské televizní stanice Channel 4, která celou kauzu odstartovala. Na videu hovoří navíc i další člen úzkého vedení společnosti o jisté východoevropské zemi, kde společnost právě dokončila práci na velmi úspěšném projektu. O kterou zemi se jedná, není jisté, ale je zde řada otázek a my bychom určitě měli na ně hledat odpovědi.

Christopher Wylie před britskou parlamentní komisí mimo jiné uvedl, že existovala silná vazba mezi Cambridge Analytica a firmou Lukoil. Z jeho slov víme, že mezi těmito společnostmi probíhala pravidelná komunikace. Víme, že Alexander Nix zasilal do Lukoilu prezentace o tom, jaká data Cambridge Analytica používá, jaké jsou jejich kapacity a čeho jsou všeho schopní. A také víme, že profesori, kteří vytvořili profilovací systém, na jehož základě mohla právě tato společnost ovlivňovat volby, jezdili pravidelně do Ruska a značnou část svých projektů dělali z Ruska. Všechny indicie naznačují, že Cambridge Analytica působila v české politice v nedávné době a že se mohlo jednat o spolupráci za ruské peníze skrze firmu Lukoil, která vyplácí šéfporadce prezidenta Zemana pana Nejedlého, na českých prezidentských volbách.

Vážený pane premiére, co dnes české vládní instituce vědí o působení této společnosti v české republice v posledních letech? Prošetřují české bezpečnostní instituce potenciální ovlivnění českých voleb touto společností? (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní tedy dáme slovo panu předsedovi vlády Andreji Babišovi. Vašich pět minut. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: K dotazu na zasahování do voleb v České republice lze uvést následující. Touto otázkou se zabývala mimo jiné odpovědné orgány i Bezpečnostní rada státu. Na schůzi Bezpečnostní rady státu dne 11. ledna 2018 bylo projednáváno mimo jiné, zda členové Bezpečnostní rady státu či zpravodajské služby České republiky disponují nějakými informacemi o pokusech narušit průběh voleb v České republice. Nevím, jestli to bylo v tom kontextu, kdy jeden z kandidátů, myslím, že pan Drahoš, oslovil i premiéra – ale to už bylo asi předtím. Ministr vnitra sdělil, že jeho rezort žádné takové negativní informace nemá. Ředitel BIS uvedl, že služba se záležitostí souvisejícím s volbami velmi intenzivně věnuje a nemá žádné informace o tom, že by docházelo k narušování přípravy voleb nebo že by mělo dojít k narušení voleb jako takových. Pokud by takovými informacemi disponovali, okamžitě by o tom informovali všechny zákonné adresáty.

Ředitel Národního úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost, NÚKIB, doplnil, že NÚKIB zajišťuje ochranu před kybernetickými útoky a vytvořil s Českým statistickým úřadem již při parlamentních volbách na podzim roku 2017 pracovní skupinu pro technickou podporu přenosu volebních výsledků. Stejná podpora byla připravena i pro prezidentské volby. Uvedl, že NÚKIB nemá žádné informace o kybernetických útocích a jeho pracovníci jsou v pohotovosti pro poskytnutí veškeré pomoci v případě nutnosti. K dnešnímu dni, to znamená 19. dubna 2018, podle sdělení ředitele BIS nejsou známy informace, které by nasvědčovaly zasahování do voleb v České republice a nejsou potvrzeny žádné spekulace o tom, že by mělo k ovlivňování voleb v České republice dojít. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Já nyní přečtu omluvu pana poslance Jana Lipavského do konce pracovního dne z osobních důvodů a táži se, jestli má paní poslankyně doplňující dotaz. Ano, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vaše odpověď vlastně neobsahovala právě reakci na ty nejnovější informace, které máme v rámci všeho, co se děje ve světě kolem Cambridge Analytica. Domnívám se tedy, že ty informace, které jste uváděl, jsou ještě z období předtím, než se objevily nové skutečnosti.

Za zajímavé by mě, jestli tedy hodláte na to nějakým způsobem reagovat, na ty nově objevené informace, které jsem tady zmiňovala, které jsem tady citovala. A možná jich bude ještě celá řada dalších, ale budou se teprve objevovat. Takže jestli hodláte reagovat na ten aktuální vývoj a nikoliv tedy jen spoléhat na to, že všechna ta dosavadní šetření byla tedy pravdivá a tím zůstanou uzavřena. Protože si myslím, že ty nové skutečnosti jsou natolik závažné, že bychom je měli vzít v potaz a minimálně se zajímat o to, jestli opravdu Česká republika figuruje v těch zmínkách oprávněně, či nikoliv.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Slovo má předseda vlády Andrej Babiš. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já s tím nemám problém a můžeme určitě dát další dotaz, nebo dožádání na služby konkrétně Cambridge Analytica.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Stanislav Blaha ve věci dopadu daňové reformy na rozpočty obcí a měst, který byl vylosován jako šestý, a připraví se paní poslankyně Věra Kovářová. Pane poslanče, prosím máte slovo.

Poslanec Stanislav Blaha: Vážený pane premiére, zhruba před měsícem nás prostřednictvím médií seznámila paní ministryně financí Schillerová s konceptem daňové reformy, kterou připravuje vaše vláda. Celkově chcete lidem ušetřit na daních asi 22,3 mld. korun, což je samozřejmě dobře. Každé snížení daní a zejména zdanění práce je správné. Vaše reforma počítá s tím, že zhruba čtvrtinu té úspory zaplatí obce a města. To správné není, protože potrestáte jedinou součást veřejných rozpočtů, která dlouhodobě hospodaří zodpovědně. Pane premiére, za těch několik týdnů od zveřejnění daňové reformy jste objevil téměř 170 miliard korun. To je obdivuhodné. A já bych chtěl mít v životě alespoň setinku vašich detektivních schopností.

Jako starosta okresního města jsem povinen se vás zeptat: Bylo by možné se o to vaše štěstí podělit s obcemi a městy a nechat jim těch 5 až 6 miliard, o které je chce připravit daňová reforma? Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a slovo má předseda vlády Andrej Babiš.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za to sarkastické vystoupení. Škoda, že jste mi, pane starosto, nepoděkoval za ten výběr daní, za to kontrolní hlášení a za EET, že jsme vybrali o 6 miliard navíc a ještě snižovali daně. Takže se zkuste zeptat starostů nebo hejtmanů, jak jsou spokojeni s výběrem daní. Já myslím, že jsou nadšeni. Protože například za poslední čtyři roky dostaly obce o 54 miliard navíc. Víte to? 54 mld. korun navíc obce. Díky výběru daní. A ještě jsme snižovali daně. Takže to, co jsem udělal jako ministr financí, zafungovalo. Kontrolní hlášení a EET, to je vaše mantra, to chcete zrušit. A to vám nevadí, že kdybychom to zrušili, že by ty obce o to přišly? Myslím, že je potřeba skutečně diskutovat objektivně, a tady v prostoru vznikla atmosféra, že my chceme obcím vzít peníze. Není to pravda. Není to pravda. A i kdyby to prošlo, jako že ta reforma zatím není odsouhlasená ani v rámci našich jednání.

A samozřejmě já chápu, že vy neřeknete, že my chceme dát zaměstnancům 23 miliard. Ne, ne, to nechcete říct. Vy chcete říct, že údajně by přišly obce o peníze, ale i kdyby na to došlo, tak ty obce dostanou o 3 miliardy navíc. Takže budme objektivní. Minulý rok měla samospráva a stát fantastické výsledky a za naší minulé vlády jsme navyšovali RUD, to znamená ty výnosy obcí a krajů, které dostaly navíc 19 miliard, tak byly skvělé, měly obrovské přebytky a poprvé jsme měli přebytek celkově o 82 miliard. Takže myslím si, že si nikdo nemůže stěžovat. Ale to samozřejmě o tom se nemluví, jenom se vytrhuje něco z kontextu.

A těch 167 miliard, které jsme tady diskutovali a pan Kalousek tu dneska diskutoval. Ano, pan Kalousek se vyjadřoval, že údajně na to nejsou peníze. Ne, ony jsou. Ale kdyby to vyčerpali, tak samozřejmě, že by to byl deficit. Ale prosím vás, ty nespotřebované nároky, to jsou už schválené minulé rozpočty. A bylo to každý rok. Ale v minulosti to ta vláda neřešila. Já jako ministr financí tehdy jsem neměl tu sílu donutit ty ministry, aby se nad tím zamysleli. A teď to děláme a v podstatě to nemá ani moc nic společného. Takže já jsem nic nenašel. Každý rok to je stejné. A ty nároky jsou stále vyšší a vyšší od roku k roku. Takže bud'me objektivní.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji předsedovi vlády a táži se pana poslance Blahy – máte doplňující otázku, pane poslanče. Máte slovo, minutu. Prosím.

Poslanec Stanislav Blaha: Tak já samozřejmě musím reagovat, protože jsem si připadal, že jsem interpelován já. Já jsem dostal výrazně více dotazů než pan premiér.

Nicméně vy dobře víte, že to, že je větší výběr daní, že zkrátka i obce a všichni se z toho mají lépe, není zásluha vaší vlády a už vůbec ne vás jako premiéra osobně. Já chci opravdu od vás to ujištění, protože vy jste se opakovaně vyjadřoval na nejruznějších setkáních o tom, že prostě obce hospodaří dobře, mají rezervy, bylo by dobré se na to nějakým způsobem podívat, protože ostatní všichni dělají dluhy. A já nechci, aby byli trestáni ti úspěšní, protože ty obce si šetří na strategické projekty, velké projekty, které musejí realizovat, a pokud by je vláda trestala tímto způsobem, tak by to dobře nebylo. Takže ten dotaz už zazněl.

Děkuji ještě jednou za odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji a slovo má předseda vlády Andrej Babiš. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: No, tak to je ta klasická demagogie, pane kolego. Tak já nevím. Zkusme si říct, kolik byl růst a o kolik jsme vybrali té DPH navíc. Tak když byl růst 4,5 % v roce, pokud si pamatují, 2015, ano, tak se podívejte na ten růst a spočítejte si to. To je fakt trojčlenka. A těch daní, když byl růst pět a teď máme DPH jedenáct, dvanáct, tak pokud souhlasíte, že dvanáct je víc než pět, tak neříkejte, že to bylo dáno růstem. A ten růst jsme udělali my, minulá vláda. My jsme dali lidem peníze, důchodcům, navýšili jsme platy. To, co vaše koalice demokratických stran tady s bývalým ministrem financí, 670 miliard jste nasekali dluhy, tak my jsme nejenom snižovali daně, ale vybrali jsme. A například tu DPH mezeru jsem snížil, 80 miliard, nebo 72 na 40. Měli jsme jedny z nejlepších výsledků v Evropě. Takže to všechno je naše zásluha. To je všechno kontrolní hlášení a EET, které nesnášíte a chcete zrušit. A potom ty obce přijdou o peníze, jak si tady stěžujete.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji. A s další interpelací vystoupí paní poslankyně Věra Kovářová ve věci evropských fondů a školské

infrastruktury a připraví se pan poslanec Jiří Valenta. Paní poslankyně, máte slovo, prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo.

Vážený pane premiére, obracím se na vás ve věci extrémního převisu žádosti o protialokaci u výzvy číslo 46 a číslo 47 IROP pod názvem Infrastruktura základních škol. Podle bodového hodnocení je zjevné, že nebude podpořena obrovská řada projektů, které dosáhly maxima možného počtu bodů v případě, že nebudovaly novou kapacitu, ale zaměřily se na kvalitativně zásadní zlepšení podmínek pro definované klíčové kompetence. V rámci území došlo při tvorbě místních akčních plánů k takzvané dohodě o strategických investicích a všechny tyto projekty jsou výsledkem shody v území, že se jedná o prioritní a potřebné investice pro pokrytí sítě území alespoň dostatečně vybavenými školami.

Vážený pane premiére, proč nedojde k navýšení alokace tak, aby byli uspokojeni všichni žadatelé, kteří získali v bodovém hodnocení stejný počet bodů? Kritériem pro výběr projektů je tak nyní čas podání žádosti za situace, kdy jiné programy MMR nevyčerpávají svoji alokaci, a jejich čerpání je dokonce ze strany EU pozastaveno. Podle mých informací se u výzvy číslo 47 jedná přibližně o jednu miliardu korun.

Uzávěrka žádostí byla 14. února 2017 a stále není připraveno hodnocení výzvy. Přitom obrovským problémem za situace tak masivního prodlení při hodnocení zůstává podmínka dokončení do 28. června roku 2019. Zásadní infrastrukturní opravy lze ve školách realizovat především o prázdninách. Ptám se vás tedy, pane premiére, proč nedojde k posunu termínu pro dokončení. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji i za dodržení času a slovo má předseda vlády Andrej Babiš.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Vážená paní poslankyně, já bych vám chtěl poděkovat, i když od vás se toho nikdy nedočkám. Ale já vám děkuji za to, že jste mi, ještě když jsem byl člen rozpočtového výboru v roce 2013, dala tu myšlenku, že kolem Prahy chybí školy. A já jako ministr financí jsem zrealizoval ten projekt, i když jste mi tehdy řekla, že ministr financí Kalousek vám na to nedá peníze. A já jsem to udělal. Sto padesát obcí dostalo tři miliardy dotací. A nebyl to můj úkol. Já jsem byl ministr financí, ne ministr školství. Takže já vám děkuji za myšlenku a vy mi za to nikdy nepoděkujete, ale určitě si myslím, že si to myslíte.

Takže infrastruktura pro školství je podporovaná z Integrovaného regionálního operačního programu, IROP, a tam je alokace 14 miliard. Jedná se o podporu mateřských škol, základních škol, středních škol i zařízení pro zájmové neformální a celoživotní vzdělávání. IROP vyhlásil první výzvu pro předkládání projektů mateřských škol již na konci 2015. Další výzvy pak byly vyhlášeny v průběhu roku 2016. Projekty mateřských škol byly schváleny již před rokem a půl a nyní se realizují, proplácet je a některé jsou již ukončeny. U výzvy na základní školy jsme zaznamenali opravdu velký převis poptávky, přihlášily se k projektu za celkem více jak 9 miliard, přičemž původní alokace výzvy byla pouze 2,2 miliardy. V minulém

roce se nám podařilo dohodnout s Evropskou komisí navýšení prostředků na základní školy o jednu miliardu korun, to je na 3,2 miliardy.

Není pravdou, že by projekty neměly vydána rozhodnutí a nebyla dohodnocena výzva. V současné době naprostá většina projektů vydaná rozhodnutí o poskytnutí dotace má a může své projekty realizovat. V současné době také chceme převést další prostředky na uvedenou výzvu základních škol, a to v celkové výši téměř miliarda, a zároveň vyhlásit ještě jednu výzvu na projekty mateřských škol ve výši 600 milionů na podzim tohoto roku.

Škoda, že tu není pan Farský. A je tu pan Farský. Tam ta školka v Semilech. Vždyť já se o ni starám. (Smích v jednacím sále.) On místo toho akorát tady křičí na nás: ohrožení demokracie! Ale já tu školku v Semilech postavím. A já jsem i paní starostce udělal tu schůzku na Ministerstvu financí a teď jsme ji nasměrovali na MMR. Krásný projekt za 10 milionů. Škoda, že pan Farský tedy se o to nestará. Ale my to za něj uděláme. Pohoda. (Smích v jednacím sále.)

Takže Evropská komise byla informována a bude to schvalováno na monitorovacím výboru IROP v květnu i za účasti Evropské komise.

Jinak mateřská škola v Semilech, to jsou hrozné boudy. Viděla jste to? (Premiér se obrací na poslankyni Kovářovou.) Já vám donesu fotky, abyste to viděla. Strašný.

Škoda, že už to dávno nikdo neudělal. Ale starostka je šťastná, že jí pomáháme.

Takže připravujeme výzvu na speciální školy za 500 milionů. Zároveň připomínám, že podporujeme mateřské, základní a střední školy z IROP prostřednictvím tzv. integrovaných nástrojů. Jednak všechna krajská města a jejich záměsí si vydefinovala objem prostředků, které jsou určeny pro tyto projekty, tzn. samotná města a obce v záměsí těchto krajských měst mají k dispozici dalších více jak 4,5 miliardy, další cca 2 miliardy mají k dispozici tzv. místní akční skupiny, které mohou investovat do školství v rámci venkovských oblastí. Nutno podotknout, že zároveň jsme podpořili (z) IROP minulý rok i projekty středních škol v celkové výši více jak 4 miliardy. Ze všech operačních programů má IROP nejnižší míru chybovosti, a to i po důkladném auditu Evropské komise. Přijímání projektu, jejich vyplácení tak probíhá bez sebemenších problémů.

Takže my jsme, i na základě mého rozhodnutí ministryně Dostálová připravila dopis na komisařku Cretu, kdy jsme jí napsali, že nečerpáme nějaké programy a že tam máme převis právě tady, o čem mluvíte, a teď se už vlastně vyjádřili a čekáme na termín, abychom to urychlili, a vnímáme to jako prioritu. Takže má to naši plnou podporu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji předsedovi vlády a paní poslankyně má doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Jen bych spíše komentovala to, co tady řekl pan premiér. Pane premiére, jenom připomenu za ty základní školy. Ano, trvalo to dlouho, než jsme vás přesvědčili, protože vy jste byl jeden z mála, který

v rozpočtovém výboru hlasoval proti prosazení a zřízení tohoto dotačního titulu. Takže to na úvod.

Potom co se týká té školky v Semilech, také připomenu historii. My jsme dávali do státního rozpočtu pozměňovací návrh, aby se navýšil dotační titul na mateřské školy o 300 milionů. A hádejte, kdo hlasoval proti? Proti navýšení tohoto titulu? Hnutí ANO v čele s vámi, pane premiére. Takže není divu, že když pak posíláte – ten návrh naštěstí prošel, protože je tady řada rozumných poslanců. Ten návrh naštěstí prošel. A kam jste poslal paní starostku ze Semil? No poslal jste ji na Ministerstvo školství, aby jí dali peníze z toho titulu, který jsme prosadili my. (Předsedající upozorňuje na čas.) Protože vy jste hlasovali proti. A vnuknu vám novou myšlenku. (Předsedající opět upozorňuje na čas.) Přidejte na mateřské školy právě do onoho dotačního titulu! Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Slovo má premiér Andrej Babiš. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: No to hnutí, je to skandál, že to vůbec vzniklo. To je katastrofa. Jasně. Já jsem byl tedy proti a potom jako ministr financí jsem to udělal v červnu 2014. To má logiku. Vždyť jste mi to tady za dveřmi říkala, že "Kalousek mi nedá ani korunu na to! Neříkejte mu to." Ne? Nepamatujete? Tady za dveřmi u toho sloupu. (Smích.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím vás, oslovujte poslance mým prostřednictvím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Takže vy mě nepochválíte, ale já vás chválím. Byla to dobrá myšlenka a já jsem ten, který ju zrealizoval, tak doufám, že máte radost. A ty školky uděláme, nebojte se. (Potlesk několika poslanců.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A s další interpelací vystoupí poslanec Jiří Valenta ve věci nalezených či nenalezených 170 miliard korun, s otazníkem, a připraví se pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo vlády, původně jsem měl na mysli se vás zeptat na detailní objasnění vašeho tvrzení, které se objevilo na vašem facebookovém profilu, které si dovolím znovu zacitovat: "Po vládní analýze jsme našli k 1. lednu 2018 celkem 170 miliard korun, což jsou neutracené peníze z minulých rozpočtů." Ale protože jste do jisté míry toto objasnil již při dnešním projednávání návrhu zákona o zrušení Fondu národního majetku, a já nejsem pokrytec, abych se vás ptal na něco, na co již znám odpověď – byť trochu nejasnou, podotýkám –, zkusím se v této souvislosti zeptat na něco jiného, ovšem úzce souvisejícího.

1. Nevidíte zásadní problém v tom, že vláda navrhuje těmito – zdůrazňuji jednorázově získanými – prostředky financovat např. některé trvalé výdaje? Typicky,

nyní to zlevněné cestování některých sociálních skupin ve vlacích? Co třeba je využít k umoření státního dluhu a navrhované dopravní benefity seniorům a studentům potom uhradit z jiných kapitol státního rozpočtu?

2. Když skutečně dojde ke zpětnému účetnímu převodu rozpočtem příslibených a nevyčerpaných peněz ministerstvy, neberete jim tak teoretickou možnost v budoucnu je utratit na potřebné věci a nebude to také nutit tato ministerstva k tomu, aby vždy utrácela peníze, i když to nebude účelné, prostě je vyhazovat z oken, jen aby se potom nemusely další rok opět účetně vracet? Zatím děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a slovo má předseda vlády Andrej Babiš. Vašich pět minut. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: No určitě to tak nebude. My řešíme rok 2018. My jsme zdědili rozpočet, to není náš rozpočet, to je rozpočet v kombinaci končící vlády a Sněmovny, takže tato vláda ho nesestavovala. My jsme diskutovali s kraji o našich vztazích a domluvili jsme se, že nebudeme skutečně řešit každé navýšení buď platů řidičů, nebo pracovníků sociálních služeb, že ony si to pokryjí a za to my seženeme 4 miliardy na opravy silnic druhých a třetích tříd. Takže to jsme po delší diskusi udělali. Taky musíme tady plnit slib pana ministra zemědělství, který před volbami 27. 9. sliboval zemědělcům, že jim dá peníze za škody způsobené suchem a mrazem, a samozřejmě jim nic nedal a je to závazek, tak to musíme plnit. Takže ty peníze, a myslím, že už to odznělo vicrát, tak když jsme ušetřili v kapitole MŠMT na kurzovém rozdílu 300 milionů a někdo se snaží v médiích stále to interpretovat, že jsme vzali učitelům, tak samozřejmě my jsme to už stokrát vyvrátili. Takže je to jenom opatření k roku 2018. Máme nějaký zákon o rozpočtových pravidlech a ten nás nepustí. Takže já myslím, že jsme to už vysvětlili několikrát, tak doufejme, že si rozumíme.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji předsedovi vlády a táži se pana poslance, zda má doplňující dotaz. Ano, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Pane premiére, děkuji vám za odpověď, i když ji považuji tedy za velice nedostatečnou a velice vágní. Vy kolem toho chodíte v hodně širokých soustředných kruzích, kolem toho problému, než abyste mi vysvětlil, na co jsem se ptal. Ale já to už dál nebudu komentovat. Položil bych vám ještě jednu, třetí, závěrečnou otázku a teď bych chtěl vyloženě přesnou, konkrétní odpověď.

Za předpokladu, že se nyní utratí těch 170 nespotřebovaných miliard, o kolik se nám zvýší deficit státního rozpočtu? Já se domnívám, že právě o těch 170 miliard, neboť tyto peníze přece již nejsou rozpočtované. Je tomu skutečně tak?

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a slovo má předseda vlády Andrej Babiš.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Určitě. A to je ten rozdíl v té interpretaci, kdy pan Kalousek říkal, že ty peníze nejsou, a já říkám, že ty peníze jsou. A kdyby se utratily, tak je to deficit.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a s další interpelací, resp. s poslední interpelací na premiéra Andreje Babiše vystoupí pan poslanec Miroslav Kalousek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pane premiére, dnes dopoledne prošel do druhého čtení návrh Komunistické strany Čech a Moravy na zrušení zákazu dodávek pro Búšehr. Ten návrh podpořili vaši poslanci, poslanci SPD a poslanci Pirátů. Náš názor, že Stát Izrael je náš přítel a přítel se neprodává, zůstal v menšině. Ale to nechám na parlamentní diskuse.

Spíše mě zaujalo, že vláda k tomuto návrhu měla neutrální stanovisko. Neutrální stanovisko znamená, že je mi v zásadě jedno, jak to dopadne, což v tomhle případě u vlády je naprosto nemyslitelný postoj, protože to je vrcholně mezinárodněpolitické rozhodnutí a zahraniční politiku tvoří a zodpovídá za ni vláda.

Je skutečně možné, pane premiére, že v této otázce, v otázce vztahu ke Státu Izrael, vaše vláda nemá názor? Že je ji to jedno? Že má neutrální stanovisko? Opravdu platí, že v tomto případě vaše vláda žádnou politiku nedělá? A že když se to netýká zájmů Agrofertu nebo zájmů vašeho vlastního trestního stíhání, tak je vám to prostě jedno a žádnou politiku neděláte?

Z tohoto důvodu si vás jako představitele české vlády dovoluji požádat, zda byste nám poslancům mohl říci, protože vláda tu věc projednávala už třikrát, zda vy sám jste pro zrušení zákazu dodávek pro elektrárnu Búšehr, nebo jste proti? Jedno, nebo druhé. Jestliže řeknete, že je vám to jedno, což jste napsali ve vládním stanovisku, bude to také odpověď, ale odpověď v případě vlády jako politického orgánu naprosto skandální. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. A slovo má předseda vlády Andrej Babiš. Já mezitím přečtu ještě dvě omluvy poslanců. Paní poslankyně Andrea Brzobohatá se omlouvá od 15.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec Jaroslav Bžoch se omlouvá mezi 15.15 a 18 hodin z důvodu jednání.

Tak, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Tak já děkuju panu Kalouskovi, že nezapomněl vzpomenout to stíhání, které si ten systém na mě objednal. On je takový typický reprezentant toho systému.

A já jsem myslel, vy mně vždycky tady vyčítáte, že ta vláda rozhoduje ve sboru. Jste říkali... Tak jsem diktátor, nebo rozhodujem ve sboru? No tak ta vláda se asi neshodla, tak dala neutrální stanovisko. To je všechno. A vždycky jste říkali, že Sněmovna je nejdůležitější, že tady si to všechno vykecáme. Tak máte možnost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. A pan poslanec Kalousek má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Tak to nám jako skoro vždycky lžete, pane premiére, protože jednací řád vlády znám. Když se ta vláda neshodne, tak prostě udělá závěr, že nepřijala žádné stanovisko, podle jednacího řádu. Což se opravdu stane, může se to stát. Tak nepřijala žádné stanovisko. Ale my nemáme stanovisko vlády, že vláda nepřijala stanovisko. My máme stanovisko vlády, že je to vládě jedno. Tak přestaňte lhát a řekněte nám jako předseda vlády, jaké vy máte stanovisko ke zrušení dodávek pro Búšehr!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. A slovo má předseda vlády Andrej Babiš. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: No tak my jsme jiná vláda. My jsme ta menšinová a v demisi hlavně. (Usměv v sále.) Jo, takže vlastně pan Fiala říkal, že máme jenom svítit a topit, tak bysme neměli nic dělat. (Směje se.) Takže ve sboru jsme rozhodli neutrálně. (Potlesk poslanců z řad ANO.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji panu premiérovi a poslancům za interpelace na předsedu vlády. Vzhledem k tomu, že byly vyčerpány všechny ústní interpelace na předsedu vlády, budou kontinuálně následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády.

Vyzývám poslance Jana Zahradníka, aby přednesl interpelaci na ministra průmyslu a obchodu Tomáše Hünera a zahájil tak blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Připraví se poslanec Václav Klaus. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Vážený pane ministře, v současné době probíhá další fáze legislativního procesu na úrovni Evropské unie, tedy trojstranná jednání nad návrhem novely směrnice o energetické účinnosti, což je součást tzv. zimního energetického balíčku. Dá se říci, že to jediné, na co si široká veřejnost a většina z nás dokáže vzpomenout, jsou spory o to, zda je dostatečné zvýšení energetické účinnosti o 30 %, nebo zda je potřeba být ambicióznější a požadovat zvýšení o 40 %.

Před 150 lety britský ekonom William Stanley Jevons hledal příčinu, proč v Anglii neklesá spotřeba uhlí, když nové parní stroje mají stále vyšší účinnost a spotřebují tak méně paliva. Od té doby byl tento jev mnohokrát potvrzený, ať již šlo o snahu Spojených států amerických o snížení závislosti na dovozu ropy prostřednictvím zvyšování účinnosti automobilů a snižování jejich spotřeby, nebo zcela nedávné výsledky výměny žárovek za úspornější světelné zdroje, tedy s větší účinností, v Norsku. Výsledek byl vždy opačný, než očekávali ti, kdo zadávali tyto výzkumy, a nešlo o žádnou náhodu nebo nedopatření. Nedošlo k žádnému snížení

spotřeby uhlí, ropy nebo elektrické energie, ale vždy jen k jejich zvýšení. Jedná se o tzv. Jevonsův paradox, největší paradox environmentální ekonomie.

Na podzim minulého roku firma Enviros, dlouhodobě spolupracující také s Ministerstvem průmyslu a obchodu, zpracovala pro Svaz průmyslu a dopravy studii s názvem Energetické úspory do roku 2030 dle cílů Evropské unie. Její závěr je možné shrnout tak, že na ušetření jedné koruny musíme utratit 10 korun, anebo pokud zaměníme jednotky (upozornění na čas), na ušetření 1 kWh 10 kWh musíme spotřebovat.

Jsou vám známy tyto věci? (Předsedající znovu upozorňuje na čas.) Jak se k nim stavíte? A zdali na ně berete ohled při vašem jednání a vystupování na Radě ministrů Evropské unie.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji a slovo má ministr průmyslu a obchodu Tomáš Hüner. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, páni poslanci. Pane poslanče Zahradníku, rád bych uvedl, že z důvodů, které jste ve své interpelaci zmínil, věnuji záležitosti mimořádnou pozornost, a to nejenom proto, že vlastně aplikace tohoto balíčku s vazbou na účinnost bude mít výrazný dopad na energetiku, ale především také na státní rozpočet v následujících letech.

Na základě projednání revize směrnice mezi členskými státy byly oproti původnímu návrhu Komise předloženému v listopadu 2016 provedeny změny textu, které jsme dlouhodobě prosazovali v souladu se zásadními body rámcové pozice České republiky a k této revizi schválené výborem pro Evropskou unii na vládní úrovni dne 27. 2. 2017. Rámcovou pozici vlády České republiky podpořil svým usnesením výbor pro evropské záležitosti Poslanecké sněmovny i plénum Senátu. Z toho důvodu Česká republika podpořila schválení obecného přístupu na jednání Rady pro energetiku v červnu loňského roku. Nyní probíhá jednání v rámci tzv. trialogů s Evropským parlamentem a Evropskou komisí a při nich máme i nadále stejnou pozici, tj. racionální vyšší cíle energetické účinnosti do roku 2030 a jeho nezávaznost a flexibilitu pro nastavení a naplňování způsobů povinného zvyšování energetické účinnosti podle článku 7, které respektuje národní specifika.

Pro nás je dále zásadní udržet dostatečnou míru flexibility a nezávaznosti v plnění tohoto cíle, kumulativních úspor energie, který odpovídá snižování konečné spotřeby u konečného zákazníka o 1,5 % v období v letech 2021 až 2030. V případě flexibility se jedná zejména o snížení závazků v období v letech 2026 až 2030 na úroveň 1 %, možnost započítat kumulované úspory energie z dlouhodobých opatření realizovaných před rokem 2021 a energií plynoucích z využívání obnovitelných zdrojů energie, využitou pro vlastní spotřebu v budovách (?). V případě započítávání obnovitelných zdrojů energie prosazujeme, aby došlo k započítání nepalivových obnovitelných zdrojů energie, které využívají dostupnou energii, pozitivně ovlivňují stav životního prostředí a zároveň tím přispívají k naplnění cílů v oblasti dekarbonizace a nákladově efektivních opatření.

Dovolte mi se také velmi krátce zmínit o studii, která byla vzpomenua, firmy Enviros. Mám tady k dispozici podklady, které se zabývají touto studií. My jsme rádi, že studie vznikla, že se nad ní můžeme bavit. V každém případě kumuluje v sobě řadu záležitostí, které je možno diskutovat, a přispěje i k prosazení a podpoře našich stanovisek, které sdělujeme Evropské komisi.

Závěrem bych chtěl říct, že si ještě z důvodu některých podkladů, které nepovažujeme za relevantní, zpracováváme vlastní studii Ministerstva průmyslu a obchodu a v současné době bude o ní velká diskuse na půdě MPO a bude dokončena.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu ministrovi a táži se pana poslance Zahradníka... Ano, máte doplňující otázku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Pane ministře, děkuji za vaše vyjádření. Já jsem byl zpravodajem tehdy v tom evropském výboru, takže to vím. Jenom bych vás chtěl požádat, abyste přispíval k tomu, aby tyhle názory, které úplně nejsou konformní s mainstreamem v Evropské unii, byly šířeny, aby se nestaly tématem, o kterém je zakázáno mluvit, o kterém se sice ví, ale které patří mezi jakési tabu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. A slovo má pan ministr. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Děkuji za slovo. Jenom velmi krátkou reakci. Děkuji panu poslanci Zahradníkovi nejenom za příspěvek, ale za celou dobu spolupráce, kterou s MPO v dané oblasti vedeme, a doufám, že bude ku prospěchu konečného zákazníka a občanů ČR.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane ministře. Nyní dávám slovo poslanci Václavu Klausovi, který byl vylosován na druhém místě, k přednesení ústní interpelace na ministra školství, mládeže a tělovýchovy Roberta Plagu, kterého tady však nevidím, takže vám pan ministr odpoví v souladu s jednacím řádem písemně do 30 dnů. Připraví se paní poslankyně Jana Krutáková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Vážený pane ministře nepřítomný, já bych využil tuto interpelaci, abych vám připomenul vaši zodpovědnost za českou vzdělávací soustavu, protože jste hlavou exekutivy ve školství. Víím, že jste zdědil svůj resort ve velice neblahém stavu legislativně, věcně, chápu, že nevíte dne ani hodiny, jak dlouho zůstanete ještě ve funkci, nicméně vaší povinností je konat. Včera jste se přidal k tomu, že jste z politických důvodů zamítl novelu, která jistým způsobem vylepšovala, nebo vracela některé špatné věci v české legislativě týkající se školství. Z politických důvodů jste se rozhodl, že poslechnete politický tlak a uvrhnete české školství do chaosu od září, od října tohoto roku. Dobře. Tak to nechme být.

Nicméně jedna věc už je jasná a odborná, a dokonce i politická veřejnost se na ní shoduje, a to je obrovský problém, který vyvolala plošná inkluze. Vy jste sliboval, že v tom budete konat. Myslím, že v tom děláte málo. Já jsem připravil podrobnou změnu vyhlášky číslo 27/2016 (ukazuje několik papírů), dal jsem vám to i v písemné interpelaci. Takže prosím reagujte, změňte to. Samozřejmě nemusíte to změnit doslova tak, jak to uvádím já ve spolupráci s Asociací speciálních pedagogů, ale konejte. Strčit hlavu do písku nebo ani nepřijít do Sněmovny skutečně není to, co české školství potřebuje. A vyzývám vás tady takto od pultíku. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Václavu Klausovi. Jak jsem již sdělil, pan ministr není přítomen, proto vám odpoví v souladu se jednacím řádem písemně do 30 dnů.

Nyní dávám slovo paní poslankyni Janě Krutákové ve věci protierozní vyhlášky. Bude se jednat o interpelaci na ministra životního prostředí Richarda Brabce, který však není přítomen a je řádně omluen, takže opět platí, že vám písemně odpoví v souladu s jednacím řádem písemně do 30 dnů. Paní poslankyně, máte slovo. A připraví se pan poslanec Pavel Jelínek.

Poslankyně Jana Krutáková: Děkuji za slovo. Vážený nepřítomný pane ministře, v červnu loňského roku jsem zaregistrovala v meziresortním připomínkovém řízení návrh vyhlášky o ochraně zemědělské půdy před erozí, tzv. protierozní vyhlášky. Tento návrh jsem velmi přivítala, protože hrozbu půdní eroze vnímám jako velký problém a tento návrh měl právě stanovit pravidla pro hodnocení stavu ohrožení půdy erozí a nápravná opatření. Dle vypořádání připomínek měla tato vyhláška nabýt účinnosti již od 1. července letošního roku. Při pohledu do legislativní knihovny eKLEP je stav tohoto návrhu stále ve fázi připomínkové řízení ukončeno a ani webové stránky ministerstva tuto vyhlášku nenevidují mezi platnými právními předpisy. Tento stav je vzhledem k blížící se navrhované účinnosti vyhlášky velmi znepokojující. Při představení tohoto návrhu jsem očekávala velký odpor zemědělské lobby a obávala jsem se, že právě tato lobby celý návrh vyhlášky zablokuje. Byla bych velmi ráda, kdybych se mylila a tato vyhláška byla připravena k tomu, aby vešla v platnost, a nikoli aby zůstala někde schovaná v šuplíku.

Mám tedy dotaz. V jaké fázi je nyní návrh vyhlášky o ochraně zemědělské půdy před erozí neboli protierozní vyhlášky? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Jak jsem již sdělil, pan ministr vám odpoví v souladu s jednacím řádem písemně do 30 dnů, jelikož je nepřítomen a řádně omluen.

Nyní dávám slovo poslanci Pavlu Jelínkovi, aby přednesl interpelaci na ministryni Karlu Šlechtovou, která však není přítomna, takže opět platí, že vám, pane poslanče, odpoví v souladu s jednacím řádem písemně do 30 dnů. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Jelínek: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové. Vážená nepřítomná paní ministryně, obracím se na vás s interpelací ve věci rizika a ohrožení expertních agentur v resortu obrany aplikací kariérního řádu. Armáda České republiky a resort obrany jako celek má dlouhodobě problémy sehnat odborníky na IT. Zároveň je Armáda České republiky ohrožena nedávnou aplikací kariérního řádu tak, že přijde o odborníky, které už má. V minulosti několikrát Armáda České republiky při reorganizaci citelně zasáhla do odborného personálu a odliv zkušených lidí několikrát představoval velký problém a obvykle trvalo řadu let a promarněných příležitostí efektivně modernizovat informační technologie, než se armáda dostala zpět na úroveň, kde byla před tím, než se odborníků zbavila. Nábor nových lidí z civilu pro informační technologie je v poslední době stále komplikovanější, což je způsobeno konkurenčním prostředím na trhu práce. Armáda není schopna nabídnout odborníkovi v IT plat, kterým by konkurovala civilním firmám. V Praze a v Brně vůbec ne. A například na Olomoucku se plat vojáka z povolání v hodnosti nadporučíka či kapitána pohybuje těsně nad nástupním platem studentů do IT firem. Co se týče občanských zaměstnanců, nelze o konkurenceschopnosti mluvit vůbec. Co je horší, nyní už platům vysokoškolsky vzdělaných občanských zaměstnanců IT odborníků začínají konkurovat profese jako pokladník v Lidlu nebo skladník v Kauflandu.

Moje otázky znějí, zda resort bude i nadále prosazováním kariérního řádu u expertních agentur devastovat počty odborníků (upozornění na čas), jak bude resort obrany naplňovat odborníky v oblasti IT, a nejen do části Vojenského zpravodajství, ale i do provozu armády, a zda má resort obrany jasno v možnostech vyrovnávání platů IT odborníků v resortu obrany a civilní sféře. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Žádám poslance o dodržování času. Jak jsem již sdělil, tak vám, pane poslanče, odpoví paní ministryně Šlechtová v souladu s jednacím řádem písemně do 30 dnů.

Další v pořadí mám paní poslankyni Olgu Richterovou. Paní poslankyně, prosím, přednesete svoji interpelaci na ministryni Jaroslavu Němcovou ve věci změny počtu dětí do tří let v ústavní péči. Nicméně i tady platí, že paní ministryni nevidím, takže vám odpoví v souladu s jednacím řádem písemně do 30 dnů. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych měla takovou docela pozitivní interpelaci, to nebývá zvykem, a sice ve věci toho, že čísla, která jsme znali do dneška, byla horší. (Ministryně Němcová vchází do sálu.) Moc vás vítám. Paní ministryně přišla, to je skvělé.

Čísla ohledně dětí v ústavní péči v naší zemi byla horší z toho, jak vypadala ze statistik, než jaká je realita. A to je něco, co je skutečně v téhle věci moc dobře, protože jsme se tady na půdě Sněmovny v minulých měsících už mnohokrát bavili o tom, že bychom si nejvíce ze všeho všichni přáli, aby žádné děti v ústavech samozřejmě být nemusely.

Chci přitáhnout pozornost k zjištění, která naproti číslům okolo 1 037 dětí v ústavní péči za rok 2016 ukazují, že do tří let věku to je patrně polovina, ne-li ještě o něco méně. Organizace Lumos nám všem, kteří jsme ve výboru pro sociální politiku, poslala do mailu informaci na základě žádosti o informace, a ukazuje se, že dneska je zhruba 440 dětí bez matek do tří let věku v ústavních pobytových zařízeních.

Moje otázka je na Ministerstvo práce a sociálních věcí, do jaké míry se plánuje posílení sociálně aktivizačních služeb a dalších potřebných služeb pro rodiny, aby se posílila prevence, aby i tohle číslo mohlo být ještě menší, a stejně tak jestli MPSV plánuje výrazněji pracovat s velkými rozdíly mezi kraji, které ten dokument také ukazuje, a jestli je nějaký plán, jak posílit dobrou praxi, která už leckde funguje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní poslankyně, děkuji za perfektní dodržení času. Mezitím se paní ministryně práce a sociálních věcí Jaroslava Němcová dostavila, to je výborné. Požádám tedy paní ministryni o vyjádření. Prosím, paní ministryně, vašich pět minut.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslava Němcová: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, vážené dámy, vážení pánové, dětské domovy pro děti do tří let jsou zdravotnickými zařízeními, o kterých hovořila paní poslankyně, podle § 43 zákona o zdravotních službách a spadají do gesce Ministerstva zdravotnictví. To je potřeba si říct zaprvé. MPSV si uvědomuje, že není současná situace dětí zde umístěných vůbec ideální a je nutné nadále rozvíjet služby, které v první řadě umožní těmto dětem zůstat ve vlastní rodině, a nebude-li to možné, pak pro ně musí být zajištěno náhradní rodinné prostředí. I současná legislativa říká, že je ústavní péče o děti ta poslední možnost.

MPSV v současnosti diskutuje, a velmi, velmi intenzivně, s Ministerstvem zdravotnictví o systémovém nastavení péče o nejmenší děti. Je nutné v první řadě nastavit adekvátní financování, protože tak jak jsem hovořila v začátku, jedná se o zařízení zdravotnické a je tam poskytována ošetrovatelská péče, jsou tam zdravotní sestry, nicméně tato zařízení a ta péče ze systému veřejného zdravotního pojištění financována není. Zdravotnická zařízení jsou financována z prostředků zřizovatelů, tzn. krajů.

Nicméně krom dětí, které potřebují také ošetrovatelskou a zdravotní péči, se zde nacházejí, protože se jedná o pomoc, děti v krizových situacích, nacházejí se zde také děti, které jsou zde ze sociálních důvodů, byť by ve zdravotnickém zařízení neměly být umístěné. Pro ty je potřeba dle mého názoru hledat posléze nejvhodnější řešení v sociální oblasti a v sociálních službách.

Je velmi důležité, abychom se s Ministerstvem zdravotnictví shodli na dalším postupu, protože pokud se neshodneme s Ministerstvem zdravotnictví, tak ten systém zůstane i nadále nesystémem. A proto pro informaci a pro paní poslankyni, na Ministerstvu zdravotnictví je zpracovávána analýza, s některými poslanci už jsme to také projednávali v minulém týdnu a s panem ministrem zdravotnictví a s panem náměstkem Prymulou. Je potřeba nejdříve provést analýzu, v jakém zdravotním stavu

se nacházejí děti, které jsou do těchto zařízení umisťovány, kolik těch dětí potřebuje opravdu ošetrovatelskou anebo i lékařskou péči a kolik dětí potřebuje pouze péči sociální, tzn. sociální službu. A poté, pokud budeme tuto analýzu mít, tak můžeme se bavit o dalším systémovém nastavení a třeba i o změně financování.

Co se týče sběru dat, tak paní poslankyně měla nějaké sesbírané údaje. My máme údaje MPSV samozřejmě ze statistik, které nám jednotliví zřizovatelé každoročně a pravidelně posílají. A stejná data a ta data naše, ta čísla, se shodují s daty, která má Ministerstvo zdravotnictví. Jestli tam máte míň dětí, jestli to není způsobeno, neznám výpočet organizace, ani jak prováděla šetření, nicméně se se zdravotnictvím bavíme o stejných kapacitách. Je druhá otázka využití těchto kapacit, tzn. obloženosti. A zároveň ruku v ruce s tím, že budeme chtít nastavit nový systém, nastavit do toho systém, nalézt nové řešení, nový systém financování případně, tak se musíme bavit i o kapacitách.

Velmi intenzivně jednáme proto s kraji, protože to bez krajů nezvládneme a nemělo by to hlavu ani patu. Jednáme s kraji o potřebě potřebné kapacity v jednotlivých krajích a v případě, že se bude jednat i o samozřejmě sociální službu pro tyto dětičky, tak abychom měli jistotu, že ta služba bude poskytována, poskytnuta a že ta kapacita bude adekvátní a dostatečná, tak jsme se shodli s radními ze všech krajů přes Asociaci krajů, přes tu sociální část a přes sociální sekci, že posléze když bude nastaven jasný systém, tak vybudujeme z těchto zařízení jakousi nadregionální síť, protože ta kapacita musí být zajištěna napříč všemi kraji v celé republice.

Takže asi jenom k tomu. Ta analýza, šetření probíhá a posléze budeme informovat samozřejmě i poslance přes sociální výbor a informace se k vám dostanou. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní ministryni a táži se paní poslankyně, zdali si přeje položit doplňující dotaz. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Já moc děkuji. Jsem moc ráda, že probíhá sběr dat právě zaměřený na to, které děti tam jsou z těch sociálních důvodů a které skutečně ze zdravotních. Já bych ráda jenom vypíchla technicky, že skutečně jde o to zjistit, kolik je tam dětí přesně do tří let věku, a to ještě druhá věc, bez matek. A to právě je to číslo 440 zjištěné. Je to vlastně veliký rozdíl oproti tomu jinému číslu. Právě tam se zdá, že je to překryv těch sociálních potřeb versus zdravotních. A samozřejmě ještě není úplný.

Ještě jsem se ale chtěla doptat k těm sociálně aktivizačním službám, jestli je nějaké větší zaměření na ně, jestli MPSV plánuje sociálně aktivizační služby finančně posílit. Chápu, že to určitě chcete opírat o analýzy. Jenom jsem se chtěla zeptat, do jaké míry třeba chcete vycházet i ze skutečností dobré praxe právě ve Zlínském kraji. (Upozornění na čas.) Ve Zlínském kraji zjistili, jak právě potřebují přelít peníze ze zdravotní péče do sociální a jak se jim to ve finále vyplácí.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Slovo má paní ministryně Jaroslava Němcová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslava Němcová: Jenom pro doplnění. Přesně ty sociálně aktivizační služby jsou spojeny s návratem dětí zpátky a zcela jasně budou součástí a jsou součástí analýzy a výsledného řešení. Protože děti jsou tam umisťovány, nebo by tam měly být umisťovány, i když tomu tak v realu opravdu není, na nezbytně krátkou dobu, a ne tak, jak dnes, jsou tam daleko přes půlrok nebo přes rok. K těm číslům se už dál vyjadřovat nebudu.

A co se týká Zlínského kraje, tak věřte tomu, že asi nejvíc z krajů, se kterým komunikuji a kde jsem už opakovaně několikrát byla, je Zlínský kraj. Ten tu transformaci, protože nemá v tom pravém slova smyslu kojenecký ústav už dnes, nicméně všechny děti má v malokapacitních zařízeních a ve ZDVOPech. Se Zlínským krajem komunikujeme. Teď je nastartován a připraven Pardubický kraj. Ta transformace, jenom pro vaši informaci, trvala ve Zlínském kraji asi šest let. A posléze je potřeba právě, a komunikujeme a využíváme samozřejmě, protože jinak to nejde, já sama jsem přišla z kraje, z největšího, ze středních Čech, takže komunikujeme ten best practices, protože je samozřejmě jako nezbytná součást analýz a toho, pokud nějaký systém přenastavíme. Já budu strašně moc ráda, pokud budete u toho.

A dokonce teď se mi ohlásil a minulý týden jsem byla vlastně i v Ústeckém kraji, kde je asi nejvíc dětí v těchto zařízeních, tak samí přišli s iniciativou poté, co jsme několikrát hovořili, že velmi rádi se zapojí do té transformace také. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní bych přečetl dvě omluvy. Od 16 hodin do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Jiří Strýček. A z pracovních důvodů se omlouvá předseda vlády a poslanec Andrej Babiš, a to od 15.45 do konce jednání Sněmovny.

Nyní tedy dávám slovo poslanci Janu Chvojkovi, který byl vylosován na šestém místě. Bude interpelovat pana ministra spravedlnosti Roberta Pelikána ve věci platů asistentů soudců. Připraví se pan poslanec Ondřej Polanský. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, obrátila se na mě volička, říkejme jí například paní nebo slečna Alena, která již šestým rokem pracuje v justici na pozici asistenta soudce, nejdříve na Městském soudě v Brně, nyní na Nejvyšším soudě České republiky. S šestiletou praxí v justici dosahuje její plat dle tarifu ve 13. platové třídě aktuálně 26 840 korun hrubého. Pokud by zůstala na Městském soudě v Brně, tak by byla zařazena do 11. platové třídy s platem 22 860 korun hrubého.

Pozice asistenta může být vykonávána pouze osobou s magisterským vzděláním v oboru právo a právní věda. Náplní práce je samostatná rozhodovací činnost namísto zákonného soudce ve všech oborech práva, zpracování konceptů rozhodnutí včetně rozsudků a rešerše judikatury. Jedná se tedy o vysoce odbornou právní činnost. Průměrná mzda nyní v ČR činí aktuálně 31 646 korun a já stejně jako slečna nebo

paní Alena považují za neadekvátní, aby právník, který se kvalifikovaně podílí na soudcovské činnosti s šestiletou praxí, se k průměrné mzdě ani nepřiblížil. A pravda je, že v případě asistenta na osobním soudě zaostává jeho plat vůči průměrné mzdě dokonce o téměř 10 tisíc korun. Situaci považují za alarmující při srovnání např. s některými obchodními řetězci, kde se nabízí základní nástupní mzda 28 tisíc korun.

A já se tedy ptám, pane ministře: opravdu má mít v ČR takto vysoce kvalifikovaný odborník takto nízkou mzdu? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Čas – ano, děkuji. A slovo má ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Pane ministře, máte slovo. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, zejména milý pane kolego, na vaši otázku musím odpovědět tak, že je to jisté nepochopení role asistenta, to, co vaše paní Hana, nebo jak jste to říkal, vám píše. (Posl. Chvojka: Alena.) Protože je třeba říci, že my jednu dobře placenou právníckou profesi v justici máme. Jmenuje se soudce a má, musím říci, dnes vynikající plat. Většina z nich má plat větší než já teď. A asistent tohoto soudce je někdo, kdo mu má pomáhat. Z logiky věci těžko můžeme chtít, když on sám má ten velký plat, tak aby ještě za něj tu práci dělal někdo jiný, kdo bude mít také velký plat. Takže ta logika je úplně jiná. Logika je taková, že očekáváme, že jako asistenti budou působit mladí lidé krátce po škole, kteří chtějí získat zkušenosti, a ty peníze pro ně zajisté nejsou zanedbatelné, protože také musí něco jíst, ale jsou připraveni se uskrovnit za to, že získají ty zkušenosti a že třeba perspektivně se potom mohou stát soudci s tím velkým platem anebo advokáty s velkým platem atp. Takže pokud vaše paní tazatelka působí šestým rokem ve funkci asistenta soudce, nezbyvá, než jí poradit, aby se stala soudcem. Děkuji. Soudkyně.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Prosím, jestli pan poslanec má doplňující otázku.

Poslanec Jan Chvojka: Není to úplně otázka, spíš krátká glosa. Je to paní Alena. Samozřejmě nejsem úplně hloupý. Rozumím, že asistent soudce či soudkyně je asistent. Je to někdo, kdo by měl pomáhat, a určitě nebude nebo neměl by mít tak vysoký plat, jako má soudce. Nicméně i přesto, že je to v uvozovkách pouhý asistent, tak podle mého názoru, nejenom podle názoru paní Aleny, ale i podle mého názoru vykonává přesto kvalifikovanou činnost, a já si myslím, že ta odměna by měla být větší. Neříkám, že by měla být velká, jako má soudce, ale měla by být větší, než je dnes.

Proto se ptám, byť rozumím z toho, co říkal pan ministr, že není úplně přítelem zvyšování odměn, zda by se přece jenom nad tím nezamyslel a zda chce nějak konkrétně řešit otázku platů asistentů soudců. Jestli ano, tak pokud nejde například uvažovat o přeřazení asistentů soudců do vyšších platových tříd, kterých je 16 (upozornění na čas), tedy o novelizaci katalogu prací v nařízení vlády. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Prosím pana ministra, jestli má zájem o reakci.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: V prvé řadě chraň pánbůh, že bych snad si myslel, že můj kolega hloupý. Jestli to tak vyznělo, tak se mu moc omlouvám. Ale jinak musím říci, že o tom tématu samozřejmě přemýšlím, a nejenom já, ale i celé ministerstvo v podstatě trvale, zatím ovšem nic takového nechystáme. Jen tak mimochodem, poměrně nedávno, velmi nedávno jsme ten katalog měnili a umožňovali nově zařadit pomocný personál kromě 11. a 12., kde tomu tak bylo dosud, tak nově i do 13. platové třídy. Pozoruhodné je, že to zatím udělalo více zloby než užítka, protože samozřejmě nevole těch, kteří nejsou, protože nemohou být všichni zařazeni do 13. třídy, na to prostě nejsou peníze, a nevole těch, kteří tam zařazeni nejsou, kterých je většina, více než vyváží radost těch, kteří tam zařazeni byli. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji panu ministrovi a posuneme se k další interpelaci, ve které Ondřej Polanský bude interpelovat ministra Vojtěcha ve věci hospodaření Horských lázní Karlova Studánka. Prosím, pane poslanče, dvě minuty.

Poslanec Ondřej Polanský: Dobrý den, vážený pane předsedající. Vážený pane ministře, rád bych se na vás obrátil ve věci prověření hospodaření státních lázní, především státního podniku Horských lázní Karlova Studánka, posledního ze tří státních lázeňských podniků.

Tento podnik se nachází v mém volebním kraji, tj. v Moravskoslezském. Rád bych využil tohoto prostoru a položil vám následující otázky: Co říkáte na to, že ve státním podniku, který má 133 zaměstnanců, je ve vedení podniku manažerský tým ředitel a čtyři náměstci? Kdo určuje platy těmto manažerům? Byli všichni členové vedení podniku vybráni na základě řádného výběrového řízení a disponují potřebným vzděláním a kvalifikací? Proč je v Horských lázních Karlova Studánka v současné době naplněnost méně než 50 %, když ostatní lázeňská místa mají kapacity naplněny a žadatele odmítají? Jaká je dlouhodobá a jaká je měsíční průměrná naplněnost Horských lázní Karlova Studánka za poslední dva roky?

Jak je naloženo s kontrolní závěrečnou zprávou Nejvyššího kontrolního úřadu z roku 2016, která odhaluje některá závažná zjištění? Podle mých informací, pokud je mám tedy správné, vláda tuto zprávu vzala pouze na vědomí a uložila Ministru zdravotnictví zajistit realizaci opatření uvedených ve stanovisku usnesení vlády ze dne 29. 3. 2017 číslo 236. Byla vládě předložena zpráva o plnění nápravných opatření ve stanoveném termínu, tak jak bylo uvedeno v usnesení?

Zároveň využívám této příležitosti a žádám vás o provedení finančního a personálního auditu v Horských lázních Karlova Studánka. Děkuji vám za váš čas a za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za přesné dodržení času a prosím pana ministra o reakci. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pokud jde o situaci v Horských Lázních Karlova Studánka, tak já se jí skutečně zabývám a prověřuji ji, protože pravděpodobně asi jako pan poslanec jsem taktéž obdržel určitý anonym, i když tedy nejsem úplně příznivcem anonymních udání, ale přesto se mu věnuji. Shodou okolností včera jsem poslal dva kolegy z Ministerstva zdravotnictví, aby navštívili lázně Karlova Studánka a mluvili s managementem o těch určitých výtkách. Samozřejmě není to klasický audit nebo veřejnosprávní kontrola, tak jak ji ministerstvo provádí. Tu určitě tam taktéž provedeme.

K otázkám, které tady padly. Doufám, že odpovím na všechny. Pokud jde o manažerský tým, tam je tedy ředitel a čtyři náměstci na 133 zaměstnanců. Z mého pohledu tedy zrovna toto si nemyslím, že by byla nějaká anomální řídicí struktura. Myslím si, že to je poměrně obvyklé, takže každý má na starosti nějakou oblast a nemyslím si, že by to bylo nějak nepřiměřené.

Pokud jde o smluvní mzdu managementu, tak tam se to pohybuje někde kolem 50-60 tisíc měsíčně, což také si nemyslím, že na manažerskou pozici je nějaká částka, která by byla nemravná nebo nadsazená. Byly tam sice nějaké roční odměny asi v souhrnném součtu asi za 400 tisíc korun, ale nemyslím si, že ta mzda managementu je nějak zásadně vysoká.

Informace o aktuální naplněnosti musím prověřit. Samozřejmě naplněnost je určitě i sezónní záležitost, takže na to vám ještě dám odpověď písemně, kdy vám předložím konkrétní statistiky.

Pokud jde o výběr těch řídicích pracovníků, tak ten je plně v kompetenci ředitele podniku. Na to Ministerstvo zdravotnictví nemá žádný vliv a neovlivňuje tedy výběr spolupracovníků ředitele. My ovlivňujeme pouze ředitele. Ředitele jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví, jeho podřízení jsou v jeho kompetenci.

Jak říkáte, byly tam určité otázky z hlediska odměn toho managementu. My jsme jasně řekli včera panu řediteli, že má ty odměny řádně zdůvodňovat. Pokud nějaké odměny poskytne, tak by měly být na základě nějakých cílových ukazatelů a měly by být zdůvodněny. Byla tam otázka nějakých služebních cest, které nebyly úplně evidovány, takže to jsme také řekli, že je třeba kontrolovat účel služebních cest.

Další věci se týkaly ubytování zaměstnanců v rámci lázní, kdy je pravda, že jsme zjistili, že tam došlo k porušení vnitřní směrnice, kdy jeden určitý zaměstnanec byl ubytován v nějaké čtyřhvězdičkové vile. Tak jsme jasně řekli, že toto se nemá dít a že má být ta směrnice dodržována.

Reprezentační fond v tom anonymu, který jsem četl, tak bylo, že jde o statisíce, což nebyla pravda, protože reprezentační fond za rok v souhrnu činí 90 tisíc korun a nebyl překročen. Takže v tomto směru tato informace nebyla správná. Snažili jsme se toto všechno prověřit. Jak říkám, bylo to spíš na bázi toho, že tam zaměstnanci vyjeli na ad hoc rozhovor s tím managementem.

Pokud jde o ten nález NKÚ, tak skutečně tento nález byl projednán vládou včetně stanoviska Ministerstva zdravotnictví, ale není to tak, že by to vláda pouze vzala na vědomí. Ten nález následně šel do kontrolního výboru Poslanecké sněmovny, kdy naposledy byl zde projednáván 15. 2. 2018. I kolegové poslanci z kontrolního výboru tento nález měli k dispozici a vyjadřovali se k němu s tím, že jednotlivá opatření v tom nálezu, nápravná opatření, budeme samozřejmě po managementu vyžadovat. To je jednoznačné. Jak říkám, určitě tam budeme vysílat veřejnosprávní kontrolu, nikoli audit (upozornění na čas), ale musíme v tomto směru počkat, protože kontrolujeme i další nemocnice.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Nyní... pan poslanec nemá zájem o doplňující otázku, takže se posuneme dál. Prosím pana poslance Bláhu s interpelací ministra Stropnického ve věci formulace zahraniční politiky ČR.

Poslanec Stanislav Blaha: Vážený pane předsedající, já bych si dovilil zdvořile požádat, abyste nekomolil mé příjmení. Jsme tady ve Sněmovně dva poslanci podobného příjmení. Kolega z hnutí ANO má nad a tu čárku, kterou jste teď přečetl u mě. Nicméně já se píši Blaha krátce bez čárky. Ono by mi to mohlo být vyčítáno mými voliči zejména po sledování diskuse při volbě předsedy komise pro kontrolu GIBS, kde pan kolega byl velmi aktivní, a to bych skutečně těžko vysvětloval.

Ale nyní k mé interpelaci.

Vážený pane nepřítomný ministře, máte být osobou zodpovědnou za formulaci zahraniční politiky České republiky. V souvislosti s tvrdou reakcí našich spojenců na užití chemických látek asadovským režimem proti vlastnímu obyvatelstvu v Sýrii jste vyjádřil podporu našim spojencům. Já s vaší podporou naprosto souhlasím. Prakticky ve stejný okamžik, kdy jste vy, a tedy vláda České republiky, vyjádřil podporu našim spojencům, prohlásil prezident republiky pravý opak a v průběhu víkendu se k názoru prezidenta Zemana přidal i premiér vlády Babiš.

Ptám se vás proto, zda považujete za normální a udržitelné, aby se v tak zásadním tématu naprosto rozcházel stanovisko vlády a prezidenta, ba co hůř, uvnitř vlády samotné veřejně vyjádřený názor premiéra a ministra zahraničních věcí. Vy osobně nesete nejen politickou odpovědnost za zahraniční politiku. Jak tento rozpor vysvětlíte našim spojencům? Kdo u nás skutečně formuluje zahraniční politiku? Jste to vy? Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan ministr odpoví písemně do 30 dnů. Já se omlouvám za svůj přízvuk.

A nyní prosím pana poslance Kalouska, aby interpeloval ministra Brabce ve věci jaderné elektrárny Búšehr.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pane první místopředsedo vlády, pane ministře, dovoluji si vás zeptat, jaký je váš osobní názor na zrušení zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr. Dnes dopoledne prošel Sněmovnou komunistický návrh za podpory poslanců SPD, Pirátů a vašeho hnutí do druhého

čtení. To bude věcí parlamentní diskuse. Mě však zaujalo stanovisko vlády. To stanovisko vlády je neutrální. Jinými slovy, vláda říká: je nám to jedno. Tento návrh zákona je vrcholně politické rozhodnutí z oblasti mezinárodní politiky. Za mezinárodní politiku odpovídá vláda a vláda ji i formuluje. Nemůže v tomto případě říci, že je jí to jedno.

Pan premiér na moji interpelaci odpověděl, že vláda se neshodla, proto zaujala neutrální stanovisko, což je lež. Kdyby se vláda neshodla, nezaujala by žádné stanovisko. Vláda bohužel zaujala stanovisko, zaujala stanovisko takové, že je jí to jedno, což pokládám za absurdní. Táži se tedy alespoň vás jako prvního místopředsedy vlády, zda je vám to jedno, zda jste pro, anebo zda jste proti. Děkuji za vyčerpávající odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a prosím... Pan ministr Brabec bude reagovat? (Není přítomen.) To propadne, já se obávám, že vám odpoví do 30 dnů písemně.

Posuneme se dál. Nyní prosím pana poslance Pávka, který bude interpelovat ve věci vazební nutnosti pro ovlivňování svědků ministra Roberta Pelikána. Je tu pan poslanec Pávek? Pokud tedy pan poslanec Pávek není, tak má smůlu, jeho interpelace propadá.

Posuneme se dál. Prosím paní poslankyni Maříkovou, která bude interpelovat ve věci podpory české diplomacie sobotního nočního útoku na Sýrii ministra Stropnického.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo. Vážený pane nepřítomný ministře, česká diplomacie podpořila sobotní útok USA, Británie a Francie v Sýrii i přesto, že nebyly předloženy důkazy jak od inspektorů OSN, tak od členských států, a bez posouzení Radou bezpečnosti, že je skutečně na vině Asadův režim. V této souvislosti prosím o zodpovězení následujících otázek.

Bylo vhodné v rámci české zahraniční politiky podpořit zmíněný akt agrese bez předložených důkazů prokazujících vinu Asadova režimu? A bude to mít negativní vliv na českou zahraniční politiku, jelikož došlo k porušení mezinárodního práva? Nebylo s ohledem na spravedlivý proces a objektivní stav věcí vhodné, aby posouzení a zvážení realizace uvedeného útoku proběhlo v Radě bezpečnosti a bylo vyčkáno na zprávu inspektorů, tím spíše, když byly použity chemické zbraně? Vy sám jste pronesl, že Česko považuje za nejlepší cestu k ukončení násilností v Sýrii diplomatická jednání o mírovém uspořádání, ale přesto Česká republika podpořila akt agrese na svrchovaný stát, který mohl mít následky v podobě statisíců zabitých lidí a milionů uprchlíků. Neměla by se naše česká zahraniční politika spíše snažit dosáhnout ukončení používání chemických zbraní cestou příměří a jednat v souladu s mezinárodním právem? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Pan ministr není přítomen, tedy vám na vaši interpelaci bude odpovězeno do 30 dnů písemně.

A nyní prosím paní poslankyni Golasowskou, která bude interpelovat ve věci elektronických náramků ministra Pelikána.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Krásné odpoledne, kolegyně, kolegové.

Vážený pane ministře, interpeluji vás v důsledku nedostatečné kapacity věznic, kdy vlastně v loňském roce byl vysoutěžen tendr na elektronické náramky, které mají alespoň částečně tuto situaci řešit. Mám proto na vás několik dotazů. Kolik odsouzených tyto náramky používá, a zda to znamená pro věznice nějakou znatelnou úlevu. Pak za druhé, zda ministerstvo plánuje další nákup elektronických náramků, nebo spíš počítá se systémem probačních domů, otevřených věznic, nebo zda chce situaci řešit výstavbou další věznice, a pokud ano, tak v jakém časovém horizontu. A poslední dotaz, zda ministerstvo neuvažuje o použití systému elektronických náramků pro neplatiče výživného. A pokud je už používá, tak by mě zajímalo, s jakým výsledkem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Prosím pana ministra o odpověď.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, musím paní kolegyni trochu zklamat. Tak rychle ty věci neběží, ačkoliv bych si to moc přál. To znamená, stále ještě probíhá implementace toho systému. Ono není úplně triviální ten systém nasadit. Každý týden dostávám situační report od naší skupiny, která na tom pracuje s dodavatelem, a naštěstí nějaké ty porodní bolesti, které tam byly, tak už se zdá, že jsou téměř všechny překonány. Takže počítám, že do měsíce, do dvou už opravdu půjdeme do toho ostrého provozu a začneme to těm vězňům nasazovat. Zatím se tak ještě nestalo.

K další části vaší otázky. My se chystáme ke všem těm krokům, které jste vyjmenovala, protože si myslíme, že potřebujeme, abychom něco udělali s našim vězeňstvím, nebo vůbec trestáním lidí, celou škálu řešení k dispozici mít. Jsou totiž chvíle, kdy je vhodným řešením elektronický náramek, jsou naopak momenty nebo případy, kde vhodným řešením není, kde nezbývá, než toho člověka zavřít do vězení a kde potom při tom propuštění můžeme, nebo v průběhu procesu propouštění sáhnout, ať už po otevřené věznici, nebo po probačním domě. Čili chceme mít k dispozici všechny tyto nástroje, plus ještě nějaké další.

Ačkoliv si od toho slibujeme, že nasazení těchto nástrojů povede ke snížení počtu vězňů, tak přesto plánujeme výstavbu nové věznice. Z jednoduchého důvodu. Naše dnešní ubytovací kapacity jsou skutečně ubytovacími kapacitami. Nejsou to moderní věznice, ve kterých by se dalo s těmi lidmi nějak rozumně pracovat, které by umožňovaly ty lidi skutečně nějak reformovat, pokud je tedy reformovat lze. Jsou to, pro vaši představu, buď velmi staré objekty – poslední objekt stavěný pro účely vězeňství máme asi z poloviny 19. století, od té doby se žádná věznice nepostavila – anebo jsou to bývalé školy v přírodě, kasárna, zařízení podobného typu, která byla z nouze přeměněna na věznice, když k původnímu využití sloužit přestala.

Takže my máme dlouhodobý plán začít stavět nové věznice a těmi postupně nahrazovat ty zcela nevyhovující objekty, nebo aspoň si nějaký ten objekt uvolnit a moci ho fundamentálně přestavět a takhle potom pokračovat. Bez výstavby alespoň jedné nové věznice, spíše několika, se to určitě neobejde. Zatím jsme ve fázi ještě ani ne projektování, ale přípravy toho, jak by ta věznice měla vypadat, a zároveň vytipování vhodných míst pro tu věznici, kde bohužel narážíme na velké nepochopení ze strany místních samospráv, ze strany občanů. Teď naposledy jsem zaznamenal, že zrovna včera Tábor si přijal usnesení, v žádném případě ve svém okolí věznici nechce. A to jenom proto, že patřil mezi ta vytipovaná, předběžně vytipovaná místa. A podobně jsme na tom i jinde. Je to bohužel něco, co je problematické, a zatím se nám nedaří ty pochybnosti občanů rozptýlovat, ačkoliv paradoxně ve všech obcích, kde věznici máme, je zpětná vazba od občanů jen pozitivní. Všechny ty obce jsou spokojené s tím, že tam věznici mají. Naopak jim vlastně její provoz často pomáhá nejen v oblasti zaměstnanosti, ale i v oblastech dalších.

Snad jsem vyčerpal všechno, co jsem vyčerpat mohl.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ještě vám zbylo půl minuty, ale není nutné to vyčerpat všechno. Prosím paní poslankyni, jestli má zájem o doplňující otázku.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji, pane ministře. Já bych se ještě přesto zeptala, jakou máte vizi, nebo v jakém časovém horizontu vidíte, že by šlo plošně užívat ty elektronické náramky. Jestli tedy ještě třeba nějak v letošním roce, nebo je to nějaký dlouhodobý výhled. Děkuji.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: (Odpovídá bez vyzvání.) Děkuji za tu doplňující otázku, ať je to zcela jasné. Tak je to určitě v tomto roce. My jsme teď tedy ve fázi implementace, po té fázi implementace proběhne několikátýdenní testovací provoz a pak už plné nasazení. Takže určitě ještě v tomto roce. A dokonce jsem pevně přesvědčen, že ještě v prvním pololetí tohoto roku.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji za odpověď. Dorazila mi omluvenka ministryně Němcové od čtyř hodin.

A nyní prosím pana poslance Radka Holomčíka, který bude interpelovat ve věci ČIŽP a kůrovcové kalamity na severu Moravy ministra Brabce.

Poslanec Radek Holomčík: Já děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, před pár dny vyšel na serveru iHNED zneklidňující článek o loňské kůrovcové kalamitě ve Slezsku a severní Moravě. Kromě té kalamity samotné se věnoval i kontrole České inspekce životního prostředí. Ta měla probíhat od loňského srpna a momentálně by protokoly z kontroly měl mít k dispozici management společnosti Lesy ČR.

Pokoušel jsem se protokoly z kontroly od paní tiskové mluvčí inspekce získat, ale to se nepovedlo. Ve zmiňovaném článku jsou uvedeny některé docela znepokojující

citace pana náměstka Dolejského a já bych je zde chtěl odcitovat. Tak například: "Mám dílčí zprávu, že ta zjištění jsou velmi, velmi závažná. Nebyli včas u napadeného stromu," tím myslí lesníky, "jak jim prikazuje zákon a jejich vyhláška 101 o ochraně lesa, nechali kůrovce vylétat vědomě či nevědomě." Další: "To může být i nedbalostní trestný čin, což je na posouzení právníků. Může jít o záměrné či nezáměrné šíření kalamitního škůdce ve státních lesích nebo do okolí lesů." Další: "Je to trestuhodné. Nezachytili trend, nechtěli ani mluvit o nějakém managementu při klimatické změně a jejich negativních dopadech. Ani dnes neexistuje nějaký krizový scénář, není vidět změna přístupů, budou mluvit pořád dokola o tom, že je potřeba smrk nahradit listnáči, ale oni je nemají vypěstované. Nemají sazenice v množství, v jakém by to bylo potřeba. To je ale věc Ministerstva zemědělství."

Já jsem se chtěl zeptat pana ministra, zda tady v téhle věci, jelikož se jedná o poměrně závažnou situaci, podnikl jeho rezort a inspekce nějaké kroky kromě té, nad rámec té kontroly a co připravuje do budoucna. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak, pane poslanče, pan ministr Brabec není přítomen, takže vám odpoví písemně do třiceti dnů. Nyní mi dorazila omluvenka od pana poslance Radka Rozvorala od 16.30 do konce jednacího dne, takže je omluven.

A nyní prosím pana poslance Feriho, který bude interpelovat ve věci branné výchovy paní ministryni Šlechtovou.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, s ohledem na nepřítomnost paní ministryně přednesu svoji interpelaci při nejbližší možné příležitosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak, já také děkuji. A nyní tedy poprosím pana poslance Rakušana, který bude interpelovat ve věci novely stavebního zákona paní poslankyni Dostálovou. Pan poslanec Rakušan zjevně není přítomen, tedy jeho interpelace propadá.

Prosím paní poslankyni Kovářovou, která bude interpelovat ve věci pojištění dětí v mateřské škole pana ministra Plagu.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, díky pánům starostům a paním starostkám ze Sdružení místních samospráv České republiky se mi dostalo na stůl zajímavé téma odpovědnosti provozovatelů mateřských škol za úrazy žáků, resp. dětí. Jejich režim se od režimu žáků třeba v základních školách liší v tom směru, že žák základní školy má úraz automaticky pojištěním krytý a žák mateřské školy téhož zřizovatele, někdy i téhož ředitele, nikoliv. Vyplývá to z § 391 odst. 2 zákoníku práce. Je otázkou, proč tomu tak je, jaké důvody vedly k tomu, že se režim dětí ve školách a v mateřských školách rozbíhá, což je pro veřejnost obtížně vysvětlitelné. Přestože jsem si lámala hlavu, na rozumné vysvětlení jsem nepřišla.

Vážený pane ministře, co za tím stojí? Nestálo by za to tento režim sjednotit, třeba už kvůli povinnému poslednímu ročníku školky, když už ne z jiného důvodu?

Proč by měly mít děti ve školkách nižší míru ochranu než školáci? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Pan ministr Plaga není v tuto chvíli přítomen, takže vám odpoví písemně do třiceti dnů.

Posuneme se dál. Prosím pana poslance Farského, který bude interpelovat ve věci návštěvy pracovníků OSPOD ministryni Němcovou.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní ministryně, já mám otázku týkající se OSPOD. Jeho pracovníci odvádějí obrovskou práci v rámci ORP v pomoci péče o děti, kterým nebylo přáno, za což si určitě zaslouží velké poděkování, ale zároveň dělají jednu činnost, která mně přijde nadbytečná až nesmyslná. Konzultoval jsem to i s pracovníky OSPOD a chci se zeptat, jestli se v tom plánuje nějaká změna. Tou činností je to, že dítě, které má trvalé bydliště v místě ORP, tak i když se přestěhuje do jiného zařízení třeba přes celou republiku, zůstane zapsáno v ORP, kde má trvalé bydliště, a ti pracovníci věnují třeba půl dne času cestou na druhý konec republiky za tímto dítětem, aby tam čtyřikrát za rok vykonali pak už víceméně formální návštěvu, protože času na osobní setkání zůstává málo a zároveň se moře času věnuje té cestě a dopravě, která mnohdy přes celou republiku znamená celý den.

Já bych se chtěl zeptat, jestli by nebylo smysluplnější dávat čas dětem, které jsou poblíž, a neinvestovat čas pracovníků OSPOD té cestě přes celou republiku za klienty. Jestli v této situaci nezvažujete nějakou změnu, že by mohly vypomáhat OSPOD na ORP v místech těchto zařízení, tak aby nebyli kurátoři více řidiči než kurátory. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a poprosím paní ministryni, která tady je, o reakci.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslava Němcová: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, vážené dámy a pánové, čas, který se tráví s dětmi, je samozřejmě ten nejdůležitější a je třeba, aby se trávil. Já se určitě podívám a zjistím v pracovních postupech, jak to máme nastaveno, protože dítě v místě trvalého bydliště, kde je hlášeno, má složku, kterou vytváří. Moc se omlouvám, že už to nemám teď, ale je to takový detail, který bych vám, jestli si mohu dovolit, zaslala písemně, protože zrovna tato interpelace a některé další nebyly načteny, byla nějaká chyba v systému. Teď jsme se to dozvěděli z organizačního tady ve Sněmovně, takže jsem nestihla nechat si zaslat pracovní postupy. Jestli vám to bude stačit, pošlu vám písemně dopodrobna tuto informaci. Tak dopodrobna ji nemám, jak je to v pracovních postupech. Zaslala bych vám to písemně.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím, jestli pan poslanec chce reagovat.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. Já jen tu otázku doplním, aby úprava odpovědi odpovídala tomu, co mi přijde jako nesmyslné. Jde o to, že když dítě z místa svého trvalého bydliště přejde do dětského domova na druhém konci republiky, tak přesto zůstane jeho trvalé bydliště, byť je ten přesun třeba na několik let – stejně zůstává v péči pracovníků OSPOD svého trvalého bydliště, přestože s ním mají už minimální kontakt, který se odehrává na formálních návštěvách čtyřikrát ročně. O finance jde určitě až jako v té poslední řadě, ale je otázka smysluplnosti vůbec těchto návštěv. Takže o to jde a o podnět, jestli v tom nevážit změnu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za doplňující otázku. Paní ministryně už nechce reagovat, takže prosím pana poslance Bartoně, který bude interpelovat ve věci pamlskové vyhlášky pana ministra Vojtěcha.

Poslanec Lukáš Bartoň: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, Ministerstvo zdravotnictví navrhlo nové znění vyhlášky č. 282/2016 Sb., o požadavcích na potraviny, pro které je přípustná reklama a které lze nabízet k prodeji a prodávat ve školách a školských zařízeních, veřejnosti známá jako pamlsková vyhláška.

Můžete prosím uvést stručně následující? Za prvé, jaký rozsah změny pracovní skupina Ministerstva zdravotnictví navrhla a co je jádrem změny. Kým byla změna iniciována. Za druhé, jaké bylo složení pracovní skupiny. Byli jejími členy pouze zaměstnanci Ministerstva zdravotnictví, nebo i někdo další? Za třetí, v případě, že měl někdo externí mimo ministerstvo vliv na znění vyhlášky, kdo to byl.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím pana ministra o reakci.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane poslanče, pokud jde o tu takzvanou pamlskovou vyhlášku, tak je pravdou, že Ministerstvo zdravotnictví skutečně návrh novely této vyhlášky připravilo, ovšem nebylo to tak, že by ji iniciovalo nebo že by to bylo z jeho iniciativy. Tam byly za prvé dlouhodobé požadavky Ministerstva zemědělství a především to bylo na žádost Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Jednali jsme o tom s panem ministrem, který v zásadě nebyl úplně spokojený s tím, jak ta vyhláška aktuálně je nastavena ve smyslu toho, že je velmi přísná a že skutečně podle té aktuálně platné vyhlášky, jak jsou ty limity nastaveny, v zásadě si děti nemohou koupit ani přibínáček nebo rohlík s máslem. Takže se to netýká pouze slazených nápojů nebo brambůrků, ale požadavky jsou skutečně velmi přísné.

Ministerstvo zdravotnictví v tomto směru bylo požádáno právě ze strany Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, jestli by bylo možné rozšířit sortiment potravin nabízených k prodeji ve školách. V tomto ministerstvo tedy vyhovělo, protože i z našeho pohledu a po konzultaci, kterou jsem i já vedl například s krajskými hygienickými stanicemi, se nabízelo, že by mohlo dojít k určitým změnám a ke zmírnění té velmi restriktivní podoby vyhlášky. Šlo tedy o to, že jsme

měli upravit stávající nutriční požadavky na druhou stranu při respektování aktuálních výživových doporučení a samozřejmě vnitrostátní právní regulace v oblasti trhu s potravinami.

Pokud jde o to, kdo připravoval vyžádanou změnu, tak byla zřízena ad hoc mezesortní pracovní skupina, kde byli zástupci Ministerstva zdravotnictví, Ministerstva zemědělství, Státního zdravotního ústavu a Potravinářské komory. Následně byl přizván i zástupce Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Návrh byl připraven a samozřejmě jako všechny návrhy byl poslán do vnitřního a vnitrozoborového připomínkového řízení v rámci rezortu zdravotnictví, kde se mohly vyjádřit všechny relevantní subjekty včetně například České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně a dalších.

My jsme ty připomínky vypořádali a po tomto vnitrozoborovém připomínkovém řízení finální návrh za naši stranu, tedy ten upravený, byl odeslán dnes, právě jsem ho podepsal, a byl odeslán na Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, které je odpovědné za vydání této vyhlášky, a to musí pak zajistit další legislativní práce. Předpokládám, že ta vyhláška – nebo předpokládám, určitě tomu tak bude – že ta vyhláška půjde do vnějšího připomínkového řízení, takže ještě bude možnost se k ní také vyjádřit ze strany ostatních rezortů. Takže probíhá, řekl bych, standardní legislativní proces, který, jak říkám, byl zejména tedy na vyžádání Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy.

Na pamlskovou vyhlášku jsou různé názory. K té aktuální podobě se samozřejmě vyjadřují ředitelé škol a zástupci škol, kteří jsou poměrně kritičtí. Já sám jsem jasně na začátku jednání s Ministerstvem školství řekl, že nesouhlasím s tím, aby ta pamlsková vyhláška byla zrušena, protože vnímám její potřebu zejména ve smyslu právě restriktivního přístupu například k těm velmi slazeným nápojům a velmi nezdravým potravinám. Vnímám to, že u nás je problém s dětskou obezitou, která je nějakým předstupněm různých chronických chorob, diabetu a podobně. Takže určitě, jak se někde psalo i v médiích, že bude zrušena, tak to určitě takto nebude. Jsme dohodnuti, že bude zachována a pouze bude upravena tak, aby bylo možné prodávat ony přibínáčky nebo rohlík s máslem, to říkám teď v uvozovkách, ale aby skutečně nebyla tak restriktivní, jako je dnes.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak já děkuji. Prosím pana poslance, jestli má zájem o doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za odpověď. V médiích proběhla spíše jedna věc a to budu citovat, jestli potvrdíte, že "děti ve školách mají málo cukru". Nová vyhláška má více cukru?

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pan ministr bude reagovat.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji. Tak to nevím, to jsem neviděl. Tam se snižují některé ty hodnoty, které jsou teď nastaveny, a neřekl bych, že nějak drasticky. Skutečně jsme si dávali záležet na tom, aby se změnou té vyhlášky

neumožnil právě opět prodej těch velmi slazených nápojů, a tak dále. Což je pro mě nepřekročitelná věc. Takže takhle to bude nastaveno. Nevím, kdo řekl, že mají děti málo cukru. U nás, jak říkám, skutečně problém dětské obezity existuje. On samozřejmě není dán jenom stravovacími návyky. Je to otázka nedostatku pohybu a dalších věcí. Samozřejmě filozoficky jsou na tu pamlskovou vyhlášku různé názory. Někdo říká, že stravovací návyky si děti primárně tvoří v rámci rodiny a že v té škole se toho už příliš nezmůže. Ale na druhou stranu si myslím, že dává smysl určitá regulace, byť samozřejmě oponenti tvrdí, že děti si pak koupí ty potraviny někde vedle v obchodě, když vyjdou ze školy. Tak se tím podle některých vytvořila i docela díra na trhu, protože se začaly objevovat různé občůdky hned vedle škol, kde se ty zakázané potraviny dají koupit. Takže to je otázka. Určitě ale ta vyhláška zkrátka nebude zrušena, pouze bude upravena.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji. Posuneme se dál. Nyní bude interpelovat pan poslanec Munzar ve věci plánovaného čipování vozidel pana ministra Ťoka.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Dobrý den, pane ministře. Médii proběhla zpráva o tom, že ŘSD vypsal veřejnou zakázku za 267 mil. korun na vybudování sítě 150 tis. vozidel, aby stát sledoval intenzitu provozu. Dokonce se objevily například na iDNES zprávy o čipování vozidel. Otázka první hned na začátku. Kolik budou celkové náklady na budoucí provoz a obsluhu takového státního systému v dalších letech? To znamená roční provozní náklady? To jsem se z veřejných zdrojů nedozvěděl.

Druhá otázka. Jaká je efektivnost a účelnost vynaložených peněz daňových poplatníků na takový státní systém, když existují nejen open source aplikace typu Google, Waze, ale i soukromé systémy na bezpečnostní sledování pohybu vozidel. Navíc když se technologie dynamicky vyvíjí a soukromý sektor, podle mého názoru, bude vždy o krok dopředu před tím státním. Dělalí jste si nějaké srovnání a posuzovali jste možnosti získávání dat od soukromého sektoru a s jakým případně výsledkem? Bylo by pro stát dražší získávání dat od soukromého sektoru než budování vlastního sektoru? To by byla další otázka. A poslední. Je zadání této zakázky v souladu s ochranou osobních dat dle GDPR, což jsme dneska projednávali na plénu? Respektive budou data anonymizována? Děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím pana ministra o odpověď. A předtím, než dorazí k mikrofonu, tak přečtu omluvenku. Omlouvá se nám paní ministryně Němcová, dnes od 16.45 z pracovních důvodů.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení pání poslanci, vážený pane poslanče Munzare prostřednictvím pana předsedajícího. Především já už tady o té zakázce mluvím asi potřetí nebo počtvrté, ale to nevadí. Já tu příležitost rád využiji. Jenom bych z tohoto místa chtěl

pogratulovat všem těm lobbistům, kteří se snaží, aby ta zakázka byla jakkoliv zpochybněna, a doufám, že vám vysvětlím, že ta zakázka smysl má.

Předně nejde o žádné čipování vozidel, ale o systém sběru a následného zpracování anonymizovaných a otevřených dat z palubních jednotek flotily vozidel zasmulvněných poskytovatelů s přesně definovanými požadavky. Tato data budou sbírána na celé silniční síti, a to automaticky v minutových intervalech. Největší význam budou mít na nejvytíženějších tazích. Tato data budou jedním z dalších nástrojů pro operátory Národního dopravního informačního centra, takzvaného NDIC v Ostravě, při ovlivňování a řízení silničního provozu a zároveň budou k dispozici pro poskytovatele informačních služeb o situaci v silničním provozu. Mohou to být nejen společnosti nabízející komerční navigace, ale i asistenční služby motoristům, médiím a třetím stranám obecně. Tady bych zdůraznit, že NDIC je jeden z nejdůležitějších informačních systémů pro sledování dopravy pro všechny komerční televize i státní televizi, televizi veřejné služby.

Při realizaci této akce se musí dodržovat specifikace ve zveřejněném nařízení Evropské komise v přenesené pravomoci o poskytování dopravních informací, podle kterého musí být data otevřená, musí být poskytována na nediskriminačním základě. To je také dáno v § 39a zákona o pozemních komunikacích. Bez navrhované akce nebude moci NDIC obdržet základní data o silničním provozu v reálném čase a plošně. Doposud jsou data získávána z konkrétních úseků nebo bodů. Naproti tomu navrhovaný projekt představuje nikoliv statické, ale mobilní detektory, které jsou schopny pokrýt celou silniční síť včetně sítě ve městech. Podobné systémy se zavádějí také v evropských zemích, ve Velké Británii nebo Německu.

Plošné automatické získávání dat je novým prvkem, který byl už úspěšně pilotně ověřen projektem s názvem Rhodos. Pilotní projekt financovaný státem byl ukončen a nyní je připraveno nasazení do ostrého provozu. ŘSD si rovněž nechalo vypracovat znalecký posudek pro posouzení ceny místně a časově obvyklé veřejné zakázky na dodávku tohoto systému, přičemž bylo také provedeno zhodnocení ekonomické efektivity, které vypracovalo Centrum dopravního výzkumu. K tomuto dni ještě nedošlo k podpisu smlouvy s vítězným uchazečem výběrového řízení, proto není možné v současné době uvádět žádné konkrétní údaje týkající se provozních nákladů daného systému. V okamžiku, kdy to bude, tak vám je dám.

Data Google nebo Waze, ta, která jste zmiňoval, jsou pro potřeby státu prakticky nepoužitelná. Důvodem je nastavení algoritmu, který ze zdrojových dat počítá data dopravní. Ten je nastaven jen pro potřeby navigací dlouhé, takzvané vyhnívací situace. Informace se drží na segmentu daleko déle, než tam v realitě je. Nevhodně nastavená a hlavně neměnitelná segmentace a další problémy. V zásadě se dá říci, že výpočetní algoritmus je mixem mezi reálným stavem a pomocnými statistickými údaji, což čtou dobře navigace, ale pro řídicí systémy, které používá NDIC, jsou tato data na dálnicích i ve městech prakticky nepoužitelná.

Anonymizace dat je v projektu řešena ve dvou úrovních. Smluvně je povinnost zajistit anonymizaci dat přenesena na zhotovitele a dále technicky, kdy je na vstup vložen anonymizační modul, který technicky zabezpečí, aby data, která budou na ŘSD uložena, neobsahovala žádné osobní údaje. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak já také děkuji. Prosím, jestli pan poslanec chce vznést doplňující otázku? Chce.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane ministře, za vaše odpovědi. Nicméně o přímé efektivnosti a účelnosti jsem se bohužel toho moc nedověděl. Budou se tady vynakládat stovky milionů korun ze státního rozpočtu na data, jejichž, jak říkám, účelnost a efektivnost jsem se nedozvěděl z vašeho vystoupení.

Ale já bych se chtěl zeptat ještě na jednu věc. Chtěl bych vaše ujištění, že se v tomto případě nejedná spíš o pilotní projekt, na základě kterého chce ministerstvo do budoucna uzákonit povinnost sledování pohybu pro každé auto. To by byl pro mě velký bratr v praxi a flagrantní zásah do svobody obyvatel. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak já děkuji. Prosím pana ministra o reakci.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Tak já jsem touto otázkou trochu překvapen, protože jsem říkal, že žádná data, která ŘSD dostane, nebude lze identifikovat s žádným vozidlem, ze kterého budou poskytnuta. Tak to je první odpověď.

A druhá záležitost. Já chci říct jednu věc. Naše Národní dopravní centrum prostě je centrum, které řídí a do budoucna bude řídit inteligentní dopravní systémy na silnicích. Jinými slovy, takové ty plovoucí značky, změna těchto věcí, řízení toho, aby naši řidiči nevyjížděli do zácpy, která už tam je, aby se ty zácpy podařilo rychle rozjet. A to jsou data, která jsou nutná pro to, abychom tyto systémy mohli zavést. To znamená, takovou tu inteligentní dálnici, dálnici, která komunikuje s řidičem. Takže toto jsou data, která jsou důležitá pro to, abychom tohle mohli zavést. A já si myslím, že je zcela jednoznačné, že to nejsou data, která jsou dneska komerčně nebo volně dostupná v těch jednotlivých systémech. A tak jak jsem říkal, pokud si koupíte navigaci nebo si koupíte chytrý telefon a stáhnete si aplikaci, tak s tím to komunikuje. Ale máte-li řídit dopravu, tak ji musíte řídit podle jiných dat, která nejsou zpracovatelná tímto způsobem.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak já děkuji za reakci. Posuneme se dál. Nyní pan poslanec Feri bude interpelovat ve věci soukromé podpory kultury pana ministra Šmída.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pan ministr kultury není přítomen, a proto svou otázku položím při příštích interpelacích. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Nyní bude paní poslankyně Golasowská interpelovat ve věci učňovského školství pana ministra Plagu.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, víme, že máme dostatek absolventů vysokých škol, nicméně pokulháváme s absolventy učňovských oborů a víme, že dneska na pracovním trhu schází mnoho řemeslníků. A

já se vás proto ptám, zda připravuje Ministerstvo školství konkrétní opatření pro zvýšení prestiže učňovského školství, a pokud ano, jaká. Pak také, zda se ministerstvo chystá finančně podpořit učňovské školství, a pokud ano, o jaké zvýšení se jedná oproti finanční podpoře let minulých. A poslední otázka, zda ministerstvo spolupracuje se zaměstnavateli v souvislosti s nedostatkem kvalifikovaných dělnických a řemeslných profesí. Děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Pan ministr není přítomen, takže vám odpoví do 30 dnů.

A nyní bude pan poslanec Kalousek interelovat ve věci jaderné elektrárny Búšehr pana ministra Stropnického a podle všeho by se pak měla připravit paní poslankyně Kovářová.

Poslanec Miroslav Kalousek: Vážený pane ministře zahraničí, dnes dopoledne propustila Sněmovna do druhého čtení návrh komunistů za podpory poslanců vaší strany, Pirátů a SPD o zrušení dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr. Parlamentní diskuse bude věcí druhého a třetího čtení. Nicméně mě hlavně zaujalo, že vláda k tomuto návrhu zaujala neutrální stanovisko. Neutrální stanovisko znamená, že je jí to v podstatě jedno, což v případě vlády pokládám za naprosto nepřijatelné, protože se nejedná o nic jiného než o zásadní mezinárodněpolitické rozhodnutí, které nastavuje náš azimut zahraniční politiky. Vláda může být pro, může být proti, ale nemůže říct, že má k tomu neutrální stanovisko, že je jí to fuk.

Když jsem intereloval pana premiéra, tak odpověděl, že vláda se neshodla, a proto zaujala neutrální stanovisko. To je nepochybně lež. Když se vláda neshodne, tak napíše, že nepřijala žádné stanovisko. Ale ona přijala stanovisko. Přijala stanovisko, že je jí to jedno. Znovu opakuji, připadá mi to vyloučené jak u vlády, tak u ministra zahraničí, a proto se vás, pane ministře, dovoluji otázat, jaký je váš postoj ministra zahraničí České republiky k tomuto návrhu. Jste pro, nebo proti? Jedno vám to být nemůže.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak, já děkuji. Pan ministr není přítomen, takže vám odpoví do 30 dnů.

A nyní mám informaci, že paní poslanci Pávek, Zahradník a Holomčik své interelace stáhli a také mám za to, že nejsou přítomni. Takže se posuneme dál. Mám tady interelaci paní poslankyně Kovářové ve věci IROP a zbytečné byrokracie, která by měla interelovat paní ministryni Dostálovou. Prosím, paní poslankyně. A připraví se kdyžtak paní poslankyně Richterová.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážená paní ministryně, snižování administrativní zátěže je cílem každé vlády včetně té, kterou reprezentujete. Žádám proto o vysvětlení, proč není v duchu tohoto principu koncipován i Integrovaný regionální operační program, který je zásadním z hlediska investic s evropskou přidávanou hodnotou v České republice.

Uvádím proto následující příklad. V článku 5.2 bodu 7a odstavce 3 obecných pravidel pro žadatele a příjemce z IROP je uveden tento požadavek. Položkový rozpočet stavby žadatel-příjemce předloží jako jeden ucelený soubor, který nebude obsahovat ocenění jednotlivých stavebních dílů, například profesí, pomocí položek charakteru komplet soubor, následně odkazujících na dílčí samostatné rozpočty. V praxi jsou standardně využívány různé oceňovací programy profesí, například ve stavebnictví ceník RTS. Konečné ocenění zakázky je pak běžně a standardně zpracováno tak, že je v souhrnném rozpočtu odkaz na ocenění dílčím rozpočtem. Projektční firmy nejsou schopny podmínku předkládání nacenění zakázky v uceleném souboru standardně naplnit. Uchazeči o veřejnou zakázku musí nesmyslně ručně kopírovat a slučovat do jediné excelové tabulky. V současnosti, kdy stavební firmy nestíhají plnit své závazky, to jen komplikuje a zhoršuje postavení zadavatele veřejných zakázek. Bohužel jsem nucena konstatovat, že tuto podmínku do pravidel napsal ten, kdo se nikdy nepohyboval ve stavební praxi. Vede to k zásadnímu navyšování administrativy, zhoršení podmínek pro proces přípravy investic s využitím zdrojů ze strukturálních fondů.

Vážená paní ministryně, hodláte tento administrativní nesmysl, který jen komplikuje postavení příjemců dotací z IROP, odstranit? Věřím, že se tohoto kroku dočkáme dříve než v roce 2020, kdy končí aktuální programové období. Děkuji předem za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já také děkuji, a jelikož paní ministryně není přítomna, tak vám odpovím písemně do 30 dnů.

Nyní tedy tady mám interpelaci paní poslankyně Richterové, která by měla interpelovat ve věci nových čísel o dětech pod tři roky v bývalých kojeneckých ústavech. Ovšem paní poslankyně Richterová tu není, takže se posuneme dál. Nyní by měla interpelovat paní poslankyně Maříková ve věci certifikace Lesů ČR certifikací FSC pana ministra Milka.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo. Vážený pane nepřítomný ministře, lesy v České republice jsou ze 70 % certifikovány certifikačním systémem PEFC, jehož standard však není zárukou trvale udržitelného hospodářství, jelikož nezaručuje ochranu lesní půdy před degradací, k níž dochází na holosečích, neomezuje jejich velikost nad rámec zákona, negarantuje, že se z ekosystému těžbou dřeva neodčerpá více živin, než se do něj vrátí, nezaručuje zachování biodiverzity, jelikož nekvantifikuje, kolik stromů by se mělo nechat na dožití a k zetlení, PEFC tak není zárukou trvale udržitelného obhospodařování lesů. Řešením by byla certifikace FSC, která by výše zmíněné vyřešila, a je po ní zvýšená poptávka na světovém trhu a českým podnikatelům by zajistila konkurenceschopnost a snížil by se export surového dřeva a zvýšil se export dřevařských produktů s vyšší přidanou hodnotou. V České republice jsou takto certifikovány pouze dvě procenta lesů a poptávka jasně převyšuje nabídku.

Certifikace je tržním nástrojem a volbou vlastníka lesů. V případě Lesů České republiky toto náleží Ministerstvu zemědělství. V této souvislosti prosím

o zodpovězení následujícího dotazu. Zvažuje Ministerstvo zemědělství zavedení pro Lesy České republiky certifikaci FSC, která by garantovala vyváženou ekonomickou, sociální a ekologickou funkci a měla za výsledek trvale udržitelné hospodaření, které v současné době neřeší lesní zákon, a větší konkurenceschopnost českých podniků a vyšší přidanou hodnotu? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Pan ministr Mílek také není, takže vám odpoví do 30 dnů písemně.

Nyní je tedy na řadě pan poslanec Blaha Stanislav, který by měl interpelovat ve věci financování projektů z národních zdrojů pana ministra Hünera. Pan poslanec Blaha v tuto chvíli není, takže by se měla připravit paní poslankyně Golasovská a pak paní poslankyně Kovářová. Pan poslanec právě přichází. Výborně. Tak máte možnost.

Poslanec Stanislav Blaha: Vážený pane ministře, Evropská komise se kvůli nadměrnému počtu odhalených chyb rozhodla pozastavit celý operační program Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost. Jedná se o 114 miliard. Přiznám se, že 14% míra chybovosti mě překvapila a krokům Evropské unie, Evropské komise naprosto rozumím. Pochopil jsem, že jste problém zdědil a snažíte se o nápravné kroky. Zarazilo mě však, že financování všech schválených projektů bude pokračovat z národních peněz s tím, že se bude doufat v nápravu a zpětné profinancování z evropských fondů.

Pane ministře, při vši účtě, co bude následovat, jestliže nebudou vyslyšeny prosby vašeho ministerstva a k žádnému zpětnému profinancování nedojde? Máte nějakou představu, kde byste potřebné miliardy hledal? Podle mě už vaše vláda musela prohledat každý kout při nalezení těchto 170 miliard, o kterých mluvil pan premiér a jsou tady skloňovány prakticky ve všech pádech. Děkuji vám za odpověď a v každém případě vám přeji hodně zdaru při vašich prosbách směrem k Evropské komisi při přehodnocování jejího stanoviska.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji a prosím pana ministra o reakci.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji mi úvodem konstatovat, že uvedené problematice věnujeme obrovské úsilí a obrovské množství energie, protože objem finančních prostředků, jak tady bylo řečeno, je značný a snažíme se maximálně rychle znovu restartovat financování z fondů Evropské unie.

V současné době jsou žádosti o platbu v programu operačních programů propláceny, jak bylo řečeno, ze zdrojů nároků nespotřebovaných výdajů, to je přesný název toho účtu z minulých let, které jsou zapojeny do rozpočtu Ministerstva průmyslu a obchodu pro rok 2018. Říkám to jenom pro pořádek, aby bylo patrné, z jakého konkrétního účtu a jakým způsobem se věc v současné době financuje a co zajišťuje vlastně chod těch programů, tak jak byly naplánovány, tak jak byly odsouhlaseny, a zažehnało se ta akutní nebezpečí, kterého se báli všichni podnikatelé,

kteří ten program měli přísliben a buď ho čerpali, nebo se těšili tomu, že budou čerpat. Především šlo o malé, střední podniky, které počítají každou korunu, a mohlo by to mít pro ně z hlediska jejich rozvah poměrně fatální následky.

Co se týče záležitosti kontrol, je třeba říct, že z těch tisíce projektů bylo kontrolováno 30 projektů Evropskou komisí. V současné době probíráme veškeré ty projekty, abychom se při dalších kontrolách, které se dají očekávat ať už ze strany Evropské komise, nebo Ministerstva financí, abychom výrazně zlepšili vlastně tady tu záležitost a tu chybovost odstranili. Také kdyby Evropská komise – a bude dále na dalším vzorku po námi aplikovaném akčním plánu znovu zkoumat tuto chybovost, aby se přesvědčila, že ta opatření, která navrhujeme a která projednáváme s Evropskou komisí, byla účinná, a také vlastně s dalším objemem těch projektů v těch dalších vzorcích vlastně řádně budeme nařezávat tu chybovost tak, aby byla vlastně v té požadované míře, nebo obvyklé pro Evropu. Samozřejmě nemá smysl komentovat, jak ty chyby vznikly. Má smysl komentovat, jak ty chyby odstraníme, a doufám, že se mi to alespoň částečně podařilo. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji, pane ministře. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku? Prosím.

Poslanec Stanislav Blaha: Já jsem se při tom svém předchozím vstupu trochu zadýchal, protože člověk tady nějak ztrácí kondici. Chtěl bych se přesto jenom zeptat. Určitě jste docela v nějakém jednání s Evropskou komisí, a kdybyste si měl tipnout, jaká je pravděpodobnost, že dojde k tomu zpětnému profinancování z evropských zdrojů, tak jaká by ta pravděpodobnost podle vás byla?

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Děkuji za slovo. Ta pravděpodobnost je vysoká, protože s Komisí komunikujeme, vidíme, jak se Komise k té věci staví. Pokud skutečně reálně prokážeme, že se zjedнала náprava, pevně věřím, že to Komise uzná. Problém jenom, to je třeba říct, je určitě s programy, které už jsou v současné době propláceny nebo byly propláceny a našla se ta chybovost nebo neoprávněnost té dotace, tak samozřejmě u těchto programů ani při restartu financování z Evropské komise nedojde k úhradě těchto projektů.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní prosím paní poslankyni Golasowskou o interpelaci ve věci metodické příručky pro kurátory – paní ministryně Němcové.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Vážená nepřítomná paní ministryně, já i pracovníci OSPOD jsme silně znepokojeni vydáním metodické příručky, kterou vydalo Ministerstvo práce a sociálních věcí, kde se vydávají pokyny, které omezují kompetence kurátorů, a máme za to, že odporují právní úpravě i zdravému rozumu. Tady jsou některé příklady. Například že dítě ve věku 15 let může

opustit jakékoli zařízení, přestože bylo do něj umístěno soudním rozhodnutím, pokud zanedbává školní docházku či užívá návykové látky, není důvod, aby se situaci zabýval kurátor, dítě má právo nestudovat, má právo i nepracovat, i nezletilé dítě může žít a bydlet samostatně, nemusí být nikomu svěřeno do péče atp.

Ministerstvo se hájí tím, že nezavádí nic, co by již neplatilo v souvislosti s právním řádem. Ale já se ptám, zda ministerstvo nezapomnělo na ustanovení občanského a trestního zákoníku, které mj. hovoří o rodičovské odpovědnosti, která zahrnuje péči o zdraví dítěte, výchovu, vývoj, včetně spravování jeho jmění. Zároveň se zákonná osoba dopouští trestného činu ohrožování mravní výchovy, pokud dítěti umožní vést zahálčivý nebo nemravný život.

Vážená paní ministryně, v situaci, kdy OSPOD bijí na poplach v souvislosti se zvyšováním počtu nezletilých dětí v užívání návykových látek, a v situaci, kdy narůstá počet rodin, v nichž rodiče malých dětí užívají návykové látky, nechodí do práce atd., vás žádám, aby ministerstvo přehodnotilo některé pasáže v té příručce a aby je přepracovalo tak, aby kurátoři měli potřebné kompetence a byli rodině nápomocni.

A taky se chci ještě zeptat, co dělá ministerstvo pro snižování počtu dětí závislých na drogách a pro mladé lidi, kteří ne že nemohou, ale nechtějí pracovat, a jak řeší ministerstvo rozpor mezi obsahem příručky a ustanoveními trestního a občanského zákoníku (předsedající upozorňuje na čas). A poslední dotaz, požadovala bych, aby v příručce byli uvedeni autoři, protože je tam uvedený jenom tým Ministerstva práce a sociálních věcí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak já také děkuji. Paní ministryně vám odpoví do třiceti dnů, protože je nepřítomna.

A nyní prosím paní poslankyni Kovářovou, která bude interpelovat ve věci evropských fondů a školské infrastruktury paní ministryni Dostálovou.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážená paní ministryně, obracím se na vás ve věci extrémního převisu žádostí oproti alokaci u výzvy č. 46 a č. 47 IROP Infrastruktura základních škol. Dle bodového hodnocení je zjevné, že nebude podpořena obrovská řada projektů, které dosáhly maxima možného počtu bodů, v případě, že nebudovaly novou kapacitu, ale zaměřily se na kvalitativně zásadní zlepšení podmínek pro definované klíčové kompetence. V rámci území došlo při tvorbě místních akčních plánů k tzv. dohodě o strategických investicích a všechny tyto projekty jsou výsledkem shody území, že se jedná o prioritní a potřebné investice pro pokrytí sítě území alespoň dostatečně vybavenými školami.

Vážená paní ministryně, proč nedojde k navýšení alokace tak, aby byli uspokojeni všichni žadatelé, kteří získali v bodovém hodnocení stejný počet bodů? Kritériem pro výběr projektů je tak nyní čas podání žádosti za situace, kdy jiné programy MMR nevyčerpávají svoji alokaci a jejich čerpání je dokonce ze strany EU pozastaveno. Podle mých informací se u výzvy č. 47 jedná přibližně o 1 mld. korun. Uzávěrka žádostí byla 14. února 2017 a stále není připraveno hodnocení výzvy. Přítom obrovským problémem za situace tak masivního prodlení při hodnocení zůstává

podmínka dokončení do 28. června 2019. Zásadní infrastrukturní opravy lze ve školách realizovat především o prázdninách. Vážená paní ministryně, proč nedojde k posunu termínu pro dokončení? Děkuji předem za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak já děkuji paní poslankyni. Paní ministryně vám odpoví do třiceti dnů, jelikož je nepřítomna.

A nyní prosím pana poslance Kalouska, který bude interpelovat ve věci jaderné elektrárny Búšehr pana ministra Metnara.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře vnitra, dnes dopoledne Poslanecká sněmovna propustila do druhého čtení návrh zákona na zrušení zákazu dodávek pro elektrárnu Búšehr. Parlamentní diskuse nás čeká. Nicméně to, co mě zaujalo, bylo neutrální stanovisko vlády k tomuto návrhu. To rozhodnutí, zda zrušit, nebo nezrušit ten zákaz dodávek, je vrcholně politické rozhodnutí z oblasti zahraniční politiky. Za zahraniční politiku odpovídá vláda. A rozhodnutí o tom, zda zrušíme, nebo nezrušíme, zásadním způsobem ovlivní setrvání nebo vychýlení azimutu dosavadní strategie zahraniční politiky České republiky. Proto jsem přesvědčen, že vláda nemůže mít neutrální stanovisko, že jí to nemůže být jedno, že s plnou odpovědností musí zaujmout stanovisko, zda tento návrh podporuje, nebo zda tento návrh nepodporuje. Vláda tedy zaujala stanovisko, které je z mého pohledu skandální.

Pan premiér na moji interpelaci odpověděl, že vláda se neshodla, proto zaujala neutrální stanovisko. Ale to není pravda. Kdyby se vláda neshodla, tak by přijala závěr, že se nepodařilo přijmout stanovisko. Ale vláda stanovisko přijala. A přijala stanovisko, že jí je to jedno. A tak se chci zeptat alespoň vás jako ministra vnitra, zda vy sám jste pro, nebo proti zrušení tohoto zákazu. Děkuji za upřímnou odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan ministr je přítomen, takže bude odpovídat. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážený pane poslanče, já to vezmu trochu šířeji, jestli dovolíte, s tím, že tento problém, tak jak toho 6. března, když jsem byl požádán Legislativní radou vlády o zaslání stanoviska za účelem přípravy tohoto návrhu, tak v rámci své odpovědi jsem konstatoval, že se jedná už o několikátou iniciativu, přičemž vedle poslaneckých návrhů byl v minulém volebním období předložen i vládní návrh. Jednalo se o sněmovní tisk 836. Žádný z těchto návrhů však nenašel v Poslanecké sněmovně dostatečnou podporu. To je fakt.

S ohledem na stále značně komplikovanou situaci na Blízkém východu jsem vyjádřil ve své odpovědi názor, že ke zrušení předmetného zákona by se mělo přistoupit pouze na základě náležitého vyhodnocení všech mezinárodních, mezinárodněprávních a zahraničněpolitických souvislostí. Ty by měly dle mého pro rozhodování hrát z dlouhodobého hlediska tu nejdůležitější roli, daleko větší roli než parciální ekonomické zájmy na potenciální export. Rovněž jsem poukázal na

skutečnosti, že výše uvedený návrh zákona vykazuje i určité legislativně technické nedostatky. Závěrem jsem vyjádřil přesvědčení, že pro formulaci postoje vlády je stěžejní samozřejmě vyjádření mých kolegů, Ministerstva zahraničních věcí a Ministerstva průmyslu a obchodu jakožto předkladatele dřívějšího vládního návrhu. Vzhledem ke skutečnosti, že tyto mé apely a podněty byly do návrhu stanoviska vlády implementovány a v určitém ohledu i rozpracovány, s argumenty uvedenými v něm jsem se ztotožnil a pro předběžné stanovisko vlády proto i hlasoval.

Předpokládám rovněž, že o této závažné a aktuální problematice bude zákonodárný sbor podrobně diskutovat na výborech i v plénu. Jedná se totiž o poslanecký návrh a jedině Parlament České republiky je tím suverénem a autoritou, která je s ohledem na ústavní pořádek České republiky kompetentní o předloženém návrhu zákona rozhodnout.

Já si nemyslím, že je to vládě České republiky jedno, protože berte si, že i o neutrálním stanovisku se hlasuje. Takže ten celý můj postoj je z hlediska komplikované situace posunut na tu parlamentní úroveň, kde by v tomto širším mělo být o této věci samozřejmě rozhodnuto. A vláda o tom dlouze diskutovala, a ne že se neshodla. Ano, shodla se, a nebylo jí to jedno, na neutrálním stanovisku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já také děkuji. Prosím, jestli pan poslanec má zájem... Má zájem o doplňující otázku. Je to vaše.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já chci poděkovat za odpověď, kterou těžko můžu chápat jinak, než že vláda po dlouhé diskusi se usnesla na stanovisku – je jí to jedno, což jí není jedno. Já se s tím nějak pokusím vyrovnat, s touto odpovědí. Nejsem o moc chytřejší, ale ta vaše odpověď chytrá byla, pane ministře. Děkuji za ni.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já děkuji. Prosím, pan ministr jestli má zájem o reakci. (Odchází už s poslancem Kalouskem ke svým lavicím.) Nevypadá to tak. V tom případě se posuneme dál.

Nyní bude interpelovat pan poslanec Feri ve věci co přinesou slevy na jízdném pana ministra Ťoka.

Poslanec Dominik Feri: Velmi děkuji za slovo, pane předsedající. Dneska je nás tady jak na mariáš, a proto bych chtěl panu ministrovi poděkovat, že přišel. Moje otázka je velmi jednoduchá a obecná, zdali si nechalo Ministerstvo dopravy zpracovat dopadovou analýzu zamýšlených a schválených slev pro studenty a seniory, a to nikoliv jenom analýzu na veřejné rozpočty, nýbrž i analýzu např. na komfort na dopravce, na obsazenost dopravních prostředků atp., např. třeba i ve světle zavedení změn na Slovensku, nějaká srovnávací analýza případně v jiných zemích. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Prosím pana ministra o odpověď.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, že bychom si nechali udělat nějakou zásadní analýzu od KPMG na půl roku, tu jsme si nenechali dělat. Očekával jsem trochu jiný dotaz, co přinesou slevy na jízdném – tak výhody těm, kteří je dostanou. Ale abych byl seriózní, my jsme se opravdu zabývali, měli jsme dokonce i jednání, já sám jsem byl na Slovensku, kdy jsme debatovali o tom, jaké problémy či trable ty věci na Slovensku zavedené měly a jaký to má dopad u nás. Právě proto jsme náš původní návrh, který jsme říkali, že bychom dali nějaký seniorpas a bylo by to jako tzv. jízdné zdarma, modifikovali na tady tu výraznou 75% slevu. Důvod je jednoduchý – protože nebude velká administrativa s tím, že budeme vydávat nějaké speciální průkazky a budeme potom upravovat systém na to, že bude vydávat tzv. nulové jízdenky. Prešli jsme k tomuto.

Druhý důvod je, že jsme taky nepřistoupili k tomu, co na Slovensku problém udělalo. Oni udělali, že jízdné zdarma mají všichni držitelé, kteří mají důchod, je to i invalidní důchod a další věci, což jim přineslo spoustu problematických cestujících. Tak tento princip my tam nemáme. Je to pro seniory, nebo od jistého věku, a pro studenty a žáky od jistého věku.

A třetí věc. Právě proto, abychom nepřetěžovali spoje, které už jsou dneska docela plné, jako například regionální spoje, které jsou v blízkosti Prahy nebo jiných center, nebo například mě napadá spoj RegioJet, který jezdí do, nebo promiňte, railjet, abych tady nepropagoval někoho jiného, railjet, který jezdí do Vídně, který je už dneska plný, tak budou mít dopravci možnost tyto spoje z té slevy vyloučit. To znamená, máme spoje, které jsou ve špičkách už dneska přetížené, tak špičky mohou být vyloučeny a vlastně cestující, kteří budou mít zlevněné jízdné, by se měli dostat spíš do těch sedel. Má se za to, že zejména senioři si mohou svoje cestování rozplánovat tak, aby se do těch sedel vešli. Jsem přesvědčen, že by tam neměl být žádný zásadní negativní vliv do komfortu cestujících na dráhách. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo a za odpověď. Pan ministr zmínil ty výhody, tak já bych ještě rád dodal tu daňovou zátěž pro daňové poplatníky. Mám tomu tedy rozumět tak, že tady ta zcela zásadní systémová změna za několik miliard ročně byla učiněna bez hloubkové analýzy stavu a nějakého očekávání? Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím pana ministra o reakci.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Zprvė bych tuhle tu změnu nenazval zásadní systémovou změnou, to má k systémové změně poměrně daleko. Jenom chci říct jednu věc. V podstatě tyhle ty slevy, které jsou běžné všude, jsou třeba v Rakousku v podobné výši udělány jako komerční na straně dopravce. U nás dopravce není v situaci, kdy by to mohl udělat, tak jsme se rozhodli k tomuto kroku. A my jsme ten krok dlouhodobě zvažovali už i z jiného důvodu, protože se potřebujeme vyrovnat

s fenoménem tzv. režijních jízdenek zejména pro seniory. A už jsme avizovali, že abychom mohli vyřešit režijní jízdné, tak s tím, že seniorům nad 65 nebo 70 let jsme plánovali, že bychom takovou slevu udělali už předtím. Takže není to nic, co by bylo náhlé, nepromyšlené. A nemyslím si, že by to byla zásadní systémová změna. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Než se posuneme k další interpelaci, mám tady omluvenku. Omlouvá se nám pan poslanec Ferjenčík ze zbytku schůze z důvodu, že interpelaci kolegy Kalouska již slyšel pětkrát. (Pobavení v sále.)

A nyní prosím pana poslance Kalouska, který bude interpelovat ve věci jaderné elektrárny Búšehr pana ministra Hünera.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Chtěl jsem totéž doporučit i ostatním kolegům, teď už až do konce bude jenom můj refrén o Búšehru a já nebudu dotčen, kolegové, půjdete-li si užít sluníčka, protože už jste to skutečně slyšeli pětkrát. Ale já to vážně chci slyšet od každého ministra, kteří mi to nechtěli říct při projednávání tohoto zákona. (Několik poslanců odchází ze sálu.)

Pane ministře průmyslu a obchodu, velmi prosím, vláda přijala stanovisko k Búšehru, které je neutrální, což znamená, že nám vlastně říká, že je jí to jedno. Já vzhledem k tomu, že se jedná o zásadní rozhodnutí v oblasti zahraniční politiky a za zahraniční politiku odpovídá vláda, nikoli Sněmovna, a už vůbec ne prezident republiky, pokládám za naprosto nepochopitelné, že vláda k tomu zaujme neutrální stanovisko. Znovu opakuji, to je akt zahraniční politiky a tam vrcholnou odpovědnost vůči Ústavě má vláda, byť je to samozřejmě zákon a musí ho schválit parlament.

Ptal jsem se tady jednotlivých ministrů při projednávání toho bodu, zda by mi mohli říct, jestli jim je to jedno, nebo jestli jsou pro, nebo proti. Prosba zůstala oslyšena, což při interpelaci být nemůže, a proto se vás dovoluji zeptat, pane ministře, zda jste proti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Prosím pana ministra o reakci.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Já bych odpověděl přímo. Co se týče zrušení zákona, by čistě z pohledu českého průmyslu, když odhlédnu od zahraničněpolitického pohledu, mohl mít pozitivní dopad pro české vývozce, což také bylo vyjádřeno v minulosti ze strany Hospodářské komory České republiky a nakonec to bylo uváděno ze strany Ministerstva průmyslu a obchodu i Ministerstva zahraničních věcí při projednávání vládního návrhu v minulých obdobích. Co je třeba si uvědomit, že posuzování těch záležitostí je velmi závislé na čase, je závislé na konkrétní situaci, která v Íránu a příležitém okolí panuje. Je nutné na to flexibilně reagovat, což zákon sám o sobě je problematický už jenom tím, že musí proběhnout tím širokým legislativním kolem včetně Poslanecké sněmovny.

A když byl dotaz, jak jsem hlasoval, hlasoval jsem právě pro to neutrální stanovisko v tomto případě z toho důvodu, abych nepředjímal závěr jednání

v Poslanecké sněmovně, jak tady bylo mými kolegy už zdůrazněno, a aby potom v rozporu s hlasováním a úpravou předlohy toho návrhu zákona se zbytečně ta věc nekomplikovala a možná nezablokovala. Takže to je jenom v podstatě reakce tady na ten dotaz. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím pana poslance, který má zájem o doplňující otázku.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za odpověď, pane ministře. Já sám bych si nikdy nedovolil se zeptat, jak jste hlasoval. To si myslím, že do toho nikomu nic není, na rozdíl od spousty jiných, jak kdo hlasuje na vládě. Vláda se prostě usnesla, že je jí to jedno. Já se vás dovoluji zeptat na dnešní den, co vy si dneska myslíte. Jste pro, nebo proti? To je strašně jednoduché.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím pana ministra, jestli bude reagovat. Bude.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Reakce je jednoduchá. Já nemám problém odpovědět, jak jsem hlasoval o čemkoli na vládě. Nemí se za co stydět ani v tomto případě. Takže znovu opakuji, hlasoval jsem pro neutrální stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Všiml jsem si, že jsem přeskočil jednu z interpelací kolegy Kalouska, a to ministryně Schillerové, která není přítomna. Tak jestli ji chce využít, tak mu ještě dám možnost. (Má zájem.) Tak prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Paní ministryně Schillerová mi to napíše a já budu mít nějakou památku.

Vážená paní ministryně financí, dnes dopoledne prošel do druhého čtení komunistický návrh na zrušení zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr v Íránu. Vláda k tomuto návrhu zaujala neutrální stanovisko, což mně jako bývalému členovi vlády, dlouholetému politikovi připadá neuvěřitelné. Protože toto je rozhodnutí charakteru ryze politického z oblasti mezinárodní politiky. Za mezinárodní politiku odpovídá vláda. A to, jak Poslanecká sněmovna bude hlasovat, a do značné míry to bude ovlivněno doporučením vlády, to výrazně vychýlí azimut zahraniční politiky vlády, anebo ho potvrdí. Takže neutrální stanovisko vlády pokládám za absurdní a dovoluji se tázat jednotlivých ministrů, co oni si myslí.

Vy, paní ministryně Schillerová, prosím pěkně, vy jste pro zrušení toho zákazu, nebo pro jeho zachování? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Paní ministryně vám odpoví písemně do 30 dnů.

A nyní se posuneme k další interpelaci poslance Kalouska, který bude interpelovat ve věci jaderné elektrárny Búšehr ministra Pelikána.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za odpověď. Pokud nebude protestovat ani pan předsedající, ani pan ministr Pelikán, já si všiml, že slyšel moji interpelaci na několik kolegů. Dá se tam vyměnit jenom to slovo ministr spravedlnosti. Takže kdybyste byl tak laskav a odpověděl mi, pane ministře.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím pana ministra o odpověď.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážení zbývající kolegové a kolegyně, já musím říci, že jsem trochu překvapen tím, že obvykle tady slyšíme, že jako vláda v demisi už nemáme říkat radši vůbec nic, protože to stejně nikoho nezajímá, a nyní najednou, když k něčemu vláda neřekne nic nebo vydá neutrální stanovisko, tak se zdá, že Poslanecká sněmovna jako by se snad ani neuměla rozhodnout bez jasného ano nebo ne naší vlády. Ale cítím se tím samozřejmě poctěn.

Mohu ovšem hovořit jenom za sebe, nikoliv za celou vládu. Za sebe říkám, že se domnívám, že tento náš zákon byl součástí mezinárodního systému sankcí. Ty mezinárodní sankce byly v mezidobí zrušeny a z tohoto důvodu se domnívám, že je namístě zrušit i tento zákon. A obecně se domnívám, že v současné situaci k izolování Íránu není důvod. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím pana poslance, jestli má zájem o doplňující otázku. Má.

Poslanec Miroslav Kalousek: Spíš jenom reakci. Děkuji za odpověď. K té první části. Není pravda, pane ministře, nás samozřejmě velmi zajímá, co dělá nebo říká vláda. Pouze diskutujeme o tom, na co má nebo nemá mandát vláda v demisi. Nicméně vaše odpověď byla první upřímná odpověď, kterou jsem od rána dostal, a děkuji za ni.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak já také děkuji. Zeptám se pana ministra, jestli chce ještě doplnit. Nechce doplnit, v tom případě se posuneme k další interpelaci pana poslance Kalouska, který bude interpelovat ve věci jaderné elektrárny Búšehr paní ministryni Němcovou.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Vážená paní ministryně práce a sociálních věcí, dnes dopoledne propustila Sněmovna do druhého čtení návrh zákona o zrušení dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr. Vláda zaujala k tomuto návrhu zákona neutrální stanovisko, což mně přijde absurdní, protože se jedná o vrcholné politické rozhodnutí z oblasti mezinárodní politiky, za kterou vláda odpovídá. A přijmout usnesení, že je to vládě jedno, mně nepřipadá možné, protože vláda se vlastně

přiznává, že zahraniční politiku v této oblasti nedělá, nebo ji dělat nechce, anebo je ji ta politika ukradená.

Proto se dovoluji zeptat alespoň vás, paní ministryně, jako členky vlády, zda vy sama jste pro, nebo proti tomuto návrhu, který Sněmovna bude projednávat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak já také děkuji. Paní ministryně není přítomna, takže vám odpovím písemně do 30 dnů. A nyní budete interpelovat pana ministra Ťoka ve stejné věci.

Poslanec Miroslav Kalousek: Nebude-li mít pan ministr a pan předsedající námitky, že bychom to udělali stejně jako u pana ministra spravedlnosti, protože pan ministr poslouchal mé interpelace na své kolegy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Je souhlas. Prosím tedy pana ministra o odpověď.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně – nebo už ani ne, jenom vážení páni poslanci, velmi krátce. Já při vši úctě k názoru váženého pana předsedy poslaneckého klubu TOP 09 si nemyslím, že když vláda dá neutrální stanovisko, tak dává signál, že je jí to jedno. To není pravda. Na druhé straně si ani nemyslím, že stanovisko české vlády k tomuto bodu je něco, co určuje zahraniční politiku české vlády, protože tak jak tady říkal přede mnou pan ministr Pelikán, doba, ve které tento zákon vznikl, plně opravňovala, že ten zákon být má. Poté co sankce vůči Íránu byly zrušeny, tak si myslím, že je to téma, které se má zvednout, a má se o něm rozhodovat. A vůbec neznamená, jestli jsme přátelé Izraele, nebo nejsme přátelé Izraele. S tím to podle mého názoru v této situaci nesouvisí.

Osobně jsem přesvědčen, že Česká republika je přítelem Izraele a že podporuje Izrael. Na druhé straně to neznamená, že veškeré konflikty, které má Izrael, kopíruje i česká vláda. Myslím si, že je potřeba, abychom komunikovali se všemi státy, kde se dá rozumně komunikovat. Notabene jsme o tom tady debatovali i z hlediska Sýrie, kde byla dokonce naše ambasáda, která tam zůstala, brána jako jedna, která by měla držet tu komunikaci obecně pro všechny. A také je tak používána.

Abych se nevyhýbal svojí odpovědi. Za sebe mohu říct, že to neutrální stanovisko jsem chápal tak, že má rozhodnout Sněmovna. Ne že se vyhýbáme odpovědi nebo nám je to jedno, ale nechťeli jsme zastat jednoznačné a ani jsme se na něm neshodli. A druhá záležitost, mně osobně by vůbec nevadilo, kdyby tento zákon byl zrušen. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Pan poslanec bude chtít doplňující otázku? Nebude chtít doplňující otázku. V tom případě se posuneme k další interpelaci, kdy by měl interpelovat ve stejné věci pana ministra Vojtěcha.

Poslanec Miroslav Kalousek: Vážený pane ministře zdravotnictví, vláda dnes propustila do druhého čtení návrh poslanců KSČM na zrušení zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr. Vláda k tomuto návrhu zaujala neutrální stanovisko. Neutrální stanovisko v tomto případě pokládám za absurdní, protože je to ryze politické rozhodnutí z oblasti zahraniční politiky. A za zahraniční politiku odpovídá z Ústavy vláda. Stanovisko neutrální znamená, že vláda v této oblasti nemá jasno. Tam v podstatě žádnou politiku nedělá, že je jí to jedno. A rozhodl jsem se proto zeptat jednotlivých členů vlády na jejich osobní stanovisko, zda jsou pro, nebo proti tomuto návrhu na zrušení, a za odpověď vám děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Pan ministr tu v tuto chvíli není, takže vám odpoví písemně do 30 dnů. A nyní poslední interpelace, ve které budete interpelovat ve věci jaderné elektrárny Búšehr pana ministra Plagu.

Poslanec Miroslav Kalousek: Především chci poděkovat vám, kteří jste to tady se mnou vydrželi. A dovolu, abych se obrátil na pana ministra Plagu s otázkou, zda on osobně je pro, či proti zrušení dodávek do jaderné elektrárny Búšehr. Protože neutrální stanovisko vlády k této věci pokládám za absurdní. Jedná se o ryze politické rozhodnutí z oblasti zahraniční politiky státu. Za tu odpovídá vrcholně vláda a stanovisko neutrální znamená, že v této oblasti nemá jasno, že tam v podstatě žádnou politiku nedělá, nebo že je jí to jedno. Rozhodl jsem se proto obrátit s osobní otázkou na všechny členy vlády České republiky a zdvořile se tedy táži i vás, pane ministře, zda vy sám jste pro, či proti zrušení tohoto zákazu. Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Prosím pana ministra o odpověď. Pan ministr nebude přítomen, takže vám písemně odpoví do 30 dnů.

Tím jsme vyčerpali dnešní interpelace, také jsme vyčerpali na dnešek naplánovaný pořad. Takže se sejdeme zítra v 9 hodin, kdy budeme pokračovat v řádném jednání. Já děkuji všem, co tady vydrželi nebo tady alespoň na část byli. Přeji příjemný večer a přerušuji jednání do zítřejších 9 hodin.

(Jednání skončilo v 17.40 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
20. dubna 2018
Přítomno: 169 poslanců

(Jednání bylo zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 12. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám. Poprosím vás, abyste se už posadili. Ještě jednou vás poprosím, abyste se už posadili, přihlásili se svými identifikačními kartami a případně mi nahlásili, kdo bude hlasovat s kartou náhradní. (Velký hluk neustává.)

Dobře. Tak já zatím přečtu omluvy a třeba si někteří i sednou.

Omluvy z dnešního jednání: Margita Balaštíková z pracovních důvodů, Josef Bělca z důvodu zahraniční cesty, Pavel Blažek z pracovních důvodů, Marian Bojko od 9.45 do 11.15 z pracovních důvodů, František Elfmarek z pracovních důvodů, Petr Fiala z pracovních důvodů, Alena Gajdůšková z pracovních důvodů, Petr Gazdík z pracovních důvodů, Miroslav Grebeníček z pracovních důvodů, Tomáš Hanzel z pracovních důvodů, Jan Hrnčář z důvodu zahraniční cesty, Milan Chovanec z důvodu zahraniční cesty, Jakub Janda od 11 hodin z osobních důvodů, Stanislav Juránek ze zdravotních důvodů, Marian Jurečka z osobních důvodů, David Kasal do 9.20 z osobních důvodů, Jana Krutáková od 13 hodin z pracovních důvodů, Jana Levová z pracovních důvodů, Zuzana Majerová Zahradníková bez udání důvodu, Taťána Malá do 9.30 z pracovních důvodů, Přemysl Mališ ze zdravotních důvodů, Květa Matušovská z osobních důvodů, Jiří Mihola ze zdravotních důvodů, Ivana Nevludová od 9.45 do 11.15 z pracovních důvodů, Ladislav Okleštěk z rodinných důvodů, Petr Pávek z pracovních důvodů, Věra Procházková z pracovních důvodů, Jan Richter do 9.30 z pracovních důvodů, Jan Řehounek z pracovních důvodů, Jan Schiller ze zdravotních důvodů, Karel Schwarzenberg ze zdravotních důvodů, Antonín Staněk z pracovních důvodů, Julius Špičák z pracovních důvodů, David Štolba z pracovních důvodů, Karel Tureček ze zdravotních důvodů, Jan Volný ze zdravotních důvodů, Lubomír Volný ze zdravotních důvodů, Ivo Vondrák z pracovních důvodů.

Z členů vlády se omlouvají: Robert Plaga z pracovních důvodů, Martin Stropnický ze zdravotních důvodů, Ilja Šmíd z důvodu zahraniční cesty, Dan Ťok z pracovních důvodů. Tím jsem se vypořádal s omluvami.

Zopakuji svoji žádost a prosbu v jednom, jestli byste už byli schopni si sednout na svá místa a ztláčit hladinu hluku v sále.

Dodatečně ještě čtu omluvu paní ministryně Schillerové, která se omlouvá z dnešního jednání z pracovních důvodů.

Dnešní jednání bychom měli zahájit body 50, což je sněmovní tisk 15, třetí čtení, a 51, což je sněmovní tisk 33, třetí čtení schváleného pořadu. U těchto zákonů jsou splněny zákonné lhůty ve třetím čtení. Dále bychom pokračovali pevně zařazenými body z bloku zákonů v prvním čtení, to je bod 26, sněmovní tisk 104, bod 21,

sněmovní tisk 87, a bod 28, sněmovní tisk 109. Poté bychom případně projednávali další body dle schváleného pořadu, body z bloku prvního čtení.

Hlásí se pan předseda Faltýnek k pořadu schůze. Prosím, pane předsedo.

A teď už prosím všechny, aby naslouchali, bude zřejmě následovat hlasování, tak ať víme, o čem hlasujeme. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré ráno, vážené kolegyně, kolegové, vážený pane předsedo. Dovolte, abych jménem našeho poslaneckého klubu navrhl pevně zařadit do pořadu schůze dnes, v pátek 20. 4., po již pevně zařazeném bodu 26 a třetích čteních, která byla avizována, před pevně zařazené body 21 a 28 nově body 34, novela zákona o státní službě, sněmovní tisk 132, který jsme včera odpoledne nedoprobavali, a bod číslo 36, což je technická novela zákona o volbách, sněmovní tisk 137. Pokud tento návrh projde, tímto se omlouvám Markovi Bendovi, jehož návrh samozřejmě podporuji, ale je to na žádost pana ministra vnitra. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Takže by se po třetích čteních jednalo o druhý pevně zařazený bod. Napřed by byl bod 26, sněmovní tisk 104, a pak by následovaly body 34 a 36. Pak bychom pokračovali bodem 21. Ano.

Ptám se, zda ještě někdo chce vystoupit k pořadu schůze. Jestliže tomu tak není, budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Faltýnka. Bude se hlasovat jedním hlasováním o obou bodech, nenamítá-li někdo něco jiného.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro návrh pana předsedy Faltýnka na zařazení dvou bodů. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování 124, přihlášeno je 131 poslanců, pro 95, proti 26. Tento návrh byl přijat. V tomto směru bude pořad dnešního jednání upraven.

Tím jsme se vypořádali se všemi hlasováními a budeme pokračovat třetím čtením. Otevíráme bod

50.

Vládní návrh zákona o podmínkách využívání genetických zdrojů podle Nagojského protokolu /sněmovní tisk 15/ - třetí čtení

Poprosím pana ministra Richarda Brabce a zpravodajku garančního výboru paní poslankyni Danu Balcarovou – ti už jsou na svých místech. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 15/4, který byl doručen 11. dubna 2018. Garanční výbor se tímto návrhem zákona nezabýval, neboť tak rozhodla Poslanecká sněmovna ve druhém čtení.

Pan navrhovatel má zájem o vystoupení. Už je u pultíku. Máte slovo, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Bude krátké. Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, je mi jasné, že v pátek ráno přilákat vaši pozornost k něčemu tak na první pohled abstraktnímu, jako je Nagojský protokol, je těžké. Na druhou stranu nějaký genetický zdroj máme v sobě každý, takže by se nás to mohlo i týkat, i když ne v tomto případě.

Já bych chtěl jenom připomenout, že ten návrh je opravdu adaptačním právním předpisem, který minimalistickým způsobem zavádí tuto normu do vlastně přímo použitelného nařízení Evropské unie do české legislativy. A především to, co už jsme tady diskutovali v minulých jednáních, že návrh zákona se týká pouze těch držitelů sbírek genetického materiálu, kteří mají zájem o zařazení do evropského registru. Slíbil jsem v rámci druhého čtení, a také to samozřejmě dodržíme, že vypracujeme jako Ministerstvo životního prostředí metodický pokyn, který usnadní praktické naplňování požadavků tohoto nařízení. Budeme přitom spolupracovat s vědeckou obcí a dalšími dotčenými subjekty.

K návrhu zákona byly panem poslancem Zahradníkem předloženy dva vzájemně provázané pozměňovací návrhy. Jsou to pozměňovací návrhy A1 a A2, které rovněž doporučil výbor pro životní prostředí. Těmito pozměňovacími návrhy dochází k maximálnímu snížení administrativní náročnosti, která je spojena s plněním povinností uživatelů genetických zdrojů. Na přípravě pozměňovacích návrhů se podílela také vědecká obec a rovněž MŽP a s těmito návrhy ministerstvo souhlasí. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře, a otevírám rozpravu a ptám se, kdo má zájem vystoupit v rozpravě v rámci třetího čtení k tomuto bodu. Nikoho nevidím, takže jestliže se nikdo nepřihlásí, rozpravu končím. Dal jsem všem rovnou příležitost.

Přistoupíme tedy rovnou k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosím paní zpravodajku garančního výboru, aby nás seznámila s procedurou hlasování, poté přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělila stanovisko. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, garanční výbor se mezi druhým a třetím čtením touto novelou nezabýval. Bylo to na základě rozhodnutí Sněmovny. Takže navrhu proceduru sama.

V rámci druhého čtení nebyly podány žádné pozměňovací návrhy. Pozměňovací návrhy byly jenom ve výboru pro životní prostředí, což byl garanční výbor, a byly to dva pozměňovací návrhy, které jsou v tisku 15/4 označeny jako A1 a A2. Vzhledem k tomu, že tyto pozměňovací návrhy spolu souvisí, tak je nezbytné o nich hlasovat společně. Potom bychom hlasovali o návrhu zákona jako celku.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, já vám děkuji. Vzhledem k tomu, že nemáme usnesení garančního výboru, přestože je ta procedura extrémně jednoduchá, tak navrhuji, že bychom si tu proceduru schválili hlasováním. To považuji za vhodné. Takže já vás poprosím.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takto navrženou proceduru. Kdo je proti?

Hlasování číslo 125, přihlášeno 144, pro 136. Paní zpravodajko, vaše procedura měla velký úspěch a návrh byl přijat. Prosím, přistoupíme k hlasování.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji, pane předsedo, za ocenění, a budeme tedy pokračovat. Budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích A1 a A2.

Návrh A1 se týká zrušení věty v § 3 odst. 1 od slova "v listinné podobě nebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Podá-li uživatel prohlášení v listinné podobě, je povinen do 5 dnů od jeho podání je předložit ministerstvu i v elektronické podobě."

Návrh dvě se týká zrušení druhé věty v § 3 odst. 2, která se týká užití odstavce 2 podobně jako odstavce 1.

Stanovisko výboru je k oběma pozměňovacím návrhům souhlasné.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tyto dva pozměňovací návrhy. Kdo je proti?

Hlasování číslo 126, přihlášeno je 145 poslanců, pro 138, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Tím jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy a přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o podmínkách využívání genetických zdrojů podle Nagojského protokolu, podle sněmovního tisku 15, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro takto navržené usnesení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 127, přihlášeno 146, pro 141, proti jeden. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Všem vám děkuji a končím tento bod.

Otevírám bod

51.

Návrh poslanců Věry Kovářové, Víta Rakušana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 33/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů, jak se už stalo, zaujala za navrhovatele paní poslankyně Věra Kovářová a pan poslanec Petr Sadovský. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 33/4, který byl doručen dne 10. dubna 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 33/5.

Paní navrhovatelka vypadá, že má zájem na vystoupení před rozpravou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Dobré ráno, vážené dámy, vážení pánové. Dovolte na úvod, abych shrnula dění okolo sněmovního tisku číslo 33, což je novela zákona o střetu zájmů.

Starostové a nezávislí podali jednu z novel. Ta novela říkala, že nahlížení do majetkových příznání bude možné pouze po žádosti. Také se zde objevila druhá novela KDU-ČSL, která vymezovala ty veřejné funkcionáře, kteří by byli z povinnosti vyňati. Během projednávání došlo k jednání mezi jednotlivými kluby a došlo se ke kompromisnímu návrhu, který říkal, že nevěřejné informace budou, co se týče movitých věcí a závazků, kromě toho ještě u neuvolněných budou nevěřejné údaje o příjmech, a to vyjma statutárních měst. Veřejnými údaji by tedy byly věci nemovité, cenné papíry, zaknihované akcie a podíly v obchodních korporacích. Znamená to tedy, že tento kompromisní návrh byl i řešen na ústavněprávním výboru a o tom vás bude informovat kolega zpravodaj.

Dále se objevily ještě další pozměňovací návrhy, se kterými jako předkladatelé souhlasíme. A zaujal nás jeden z pozměňovacích návrhů, který říká, že na některé údaje bude možno nahlédnout až po žádosti.

Na závěr bych si dovolila říci, že tato novela se netýká zákonodárců, tedy poslanců a senátorů. Ti půjdou zcela ve veřejném režimu. Za druhé bych chtěla říci, že majetková příznání budou vyplňovat všichni, jen některé údaje by byly nevěřejné.

Zároveň bych chtěla poděkovat také Sdružení místních samospráv, Svazu měst a obcí, Spolku pro obnovu venkova, panu starostovi Helekalovi a ostatním, kteří se podíleli na tom, že jsme došli k nějakému kompromisnímu řešení.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní navrhovatelko. Otevírám rozpravu. Ptám se, zda má někdo zájem. Takže jako první je přihlášen v tuto chvíli pan poslanec Výborný, kterému dávám slovo.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, nechci tady hovořit dlouho, protože po té půlroční diskusi asi bezmála tady na půdě Poslanecké sněmovny napříč poslaneckými kluby vše podstatné už zaznělo. Jsem rád, že skutečně se ve finále ukázalo, že ta věc nemá mít nějaké politické pozadí, ale že nám tady jde o komunální politiky, že nám jde o to, aby veřejná správa a samospráva fungovala na co nejvyšší úrovni, a že nechceme přijít o ty kvalitní starosty, místostarosty, členy rad, kteří vcelku oprávněně vznášeli námitky, že jsou ve zcela jiné pozici než my poslanci, senátoři, hejtmani, ministři a podobně. Považuji to několikaměsíční jednání tady za ukázkou toho, jak má vypadat politika. To znamená, že máme hledat nějaký kompromis, který se podařilo nalézt.

Chtěl bych poděkovat všem, kteří se té diskuse účastnili na půdě pracovní skupiny pana předsedy Vondráčka. Chtěl bych poděkovat také zástupcům odborné veřejnosti, protože nakonec do té diskuse aktivně vstupovalo i Ministerstvo spravedlnosti jako gesční ministerstvo, vstupovala do toho také veřejnost, starostové, už tady zaznělo Sdružení místních samospráv, Svaz měst a obcí i konkrétní lidé z terénu, které ta věc nejvíce pálí.

Nechci teď rozebírat znění těch pozměňovacích návrhů, ani toho zásadního, to je ten komplexní pozměňovací návrh, který byl doporučen ke schválení ústavněprávním výborem. Všem jsem vám rozeslal tabulku, kde jsem se pokusil převést tu nesrozumitelnou řeč paragrafů do srozumitelné podoby. Věřím, že je to všem zcela jasné.

Následně tady vznikly ještě další návrhy, konkrétně návrh hnutí ANO a kolegy Patrika Nachera, který v zásadě ale nemění tu klíčovou věc, a tu bych chtěl tady zdůraznit a upozornit vás všechny, pokud přijmeme tuto novelu, tak nikomu neříkáme, že už nemusí podávat přiznání, respektive nemusí vyplňovat registr oznámení. Všichni budou i nadále vyplňovat, čili v případě potřeby orgány činné v trestním řízení, kontrolní orgány se k těmto údajům dostanou vždy ke kompletním. To zaručuje nakonec i správce registru, Ministerstvo spravedlnosti. Ta diference tam bude potom na úrovni veřejných funkcionářů a myslím, že ta výsledná podoba je takto správně.

Děkuji vám všem za to, že tuto novelu podpoříte a svým způsobem tady všichni společně možná zachráníme komunální volby, které se budou konat letos na podzim. Ještě jednou vám děkuji za spolupráci, všem, a díky za vaše kladné hlasování.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Od 9 do 10 hodin se omlouvá z pracovních důvodů pan poslanec Jiří Kobza.

A nyní s přednostním právem pan předseda Michálek. Prosím. Možná i bez přednostního práva by na něj přišla řada.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené paní kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych předně začít tím, že stahuji návrh E, sněmovní dokument 559, který vycházel z toho, že jsme chtěli opravdu zasáhnout ty případy malých obcí, aby nebyli starostové, kteří jsou neuvolnění, zatěžováni zbytečnou administrativou v případě, že jde o obce, které mají menší majetek než 50 mil. korun, nebo výdaje.

A teď bych se chtěl stručně vyjádřit k jednotlivým návrhům, které byly podány ve druhém čtení. Myslím, že návrh A je trochu problematický v tom, že sice koncepčně jde podle mě správným směrem, že by to zveřejňování mělo být nějakým způsobem odstupňováno, ale ten návrh předvídá, že se nebudou zveřejňovat data o závazcích a příjmech starostů. Čili tahle data by se měla v majetkových přiznáních nově utajovat. Myslím si, že tam úplně stačilo, kdybychom to limitovali na výši těch příjmů nebo výši závazků. Nicméně měla by tam být podle mého názoru zveřejňována ta strana, vůči které starosta má závazek, nebo strana, od které pobírá příjem, protože to je důležitá informace, která může sloužit preventivně právě k prevenci střetu zájmů. Protože když vidíte, že starosta zároveň pobírá příjem od nějaké firmy a zároveň například iniciuje zakázku vůči té firmě, tak to může vyvolávat otazníky. Neříkám, že to je korupce, ale je to určitě střet zájmů, který by měl být pod pečlivou veřejnou kontrolou. Takže my tento návrh A nepodpoříme, ani jsme nebyli součástí té dohody.

Z těch návrhů, které jsou tam podány, podpoříme návrh C. Obecně si myslím, že když někdo chce být starostou, tak by měl být schopen zveřejnit své majetkové

přiznání. A pokud mu vadí, že spoluobčané vidí, pro kterou firmu vedle toho pracuje a od které firmy pobírá vedle toho peníze, tak by asi neměl kandidovat na starostu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Ptám se, zda ještě někdo má zájem o vystoupení v rozpravě. Pan ministr spravedlnosti. Prosím, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já chci také stručně odůvodnit stanovisko Ministerstva spravedlnosti jako správce toho systému k jednotlivým variantám, či v podstatě k variantě D. A to stanovisko našeho ministerstva k této variantě a moje osobně je negativní, a řekněme dokonce velmi výrazně negativní. To je totiž varianta, která jde velmi daleko a v podstatě celou oblast komunální politiky zcela vyjímá z kontroly veřejnosti. A s tím já nemohu souhlasit. Ono se to vždycky prezentuje na příkladu toho romantického starosty malé obce, co ráno pohladí malé spoluobčany po hlavě a pak jde vykopat další kus kanalizace, aby večer složil svou unavenou hlavu zpět na obecní postel. Ale to jsou také městské části Prahy, to jsou krajská města, to jsou všechno ty prostory, které kdysi, jestli si vzpomínáte, jedna nejvyšší státní zástupkyně označila za malá Palerma České republiky.

Takže já vás prosím, abyste nevyslyšeli to volání sirén a návrhu, který je označen jako D, nevyhověli. Pokud tomu tak bude, tak ten návrh, který je označen jako A a bohužel se zřejmě bude hlasovat jako první, tak v takové situaci my podporujeme jako rozumný kompromis. Ale jestli by bylo něco úplně smrtící, tak to by bylo přijmout najednou A i D. To už by ten zákon úplně ztrácel smysl a navíc se stával velmi nelogickým a velmi nepřehledným, protože ta míra uzavřenosti by byla ještě nepochopitelně různá pro různé podobné kategorie osob. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. Vaše vystoupení vyvolalo dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Václav Klaus. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dobré ráno. Já jsem vždycky doufal, že se tady jedná věcně. A nechápu vaši sebestřednost, s jakou urážíte starosty malých obcí. Opravdu to nechápu. Doufám, že si toho všichni všimli, všichni starostové z malých obcí vás tady viděli, co tady předvádíte, jak se jim vysmíváte u pultíku. Neuvěřitelné. (Silný potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Další faktická poznámka, pan poslanec Ferjenčík. Připraví se pan poslanec Výborný. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já bych chtěl naopak výrazně podpořit stanovisko Ministerstva spravedlnosti, myslím si, že je zcela racionální. My už jsme se tak trochu smířili s tím, že bude přijata, řekněme, komplexní změna toho zákona, to znamená pozměňovací návrh A, přestože ho považujeme za příliš extenzivní, přestože si myslíme, že měl sahat níže než na všechna města mimo

statutární. Tak si říkáme, že je to OK, nějaký sněmovní kompromis. Nicméně ten pozměňovací návrh D, který zavádí právě ty žádosti, zavádí tu obrovskou byrokracii na straně Ministerstva spravedlnosti, podle nás je v rozporu se zdravým rozumem, úplně ten zákon vykostňuje a je podle nás věcně velmi chybný. A budeme s ním bojovat i v Senátu a dalšími prostředky, protože to je podle nás naprosto absurdní, aby protikorupční skupina, kterou vede pan předseda Vondráček, první věc, co udělá, byla likvidace protikorupčního zákona. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Teď vám možná ani nepoděkuji. Ale jo, poděkuji. Děkuji.

Další faktická poznámka, pan poslanec Výborný, připraví se pan poslanec Benešik. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane ministře, já vůbec nechci teď zpochybňovat váš postoj, postoj vašeho ministerstva, k pozměňovacím návrhům. Co mi ale opravdu hrubě vadí, že vy jste tady ve svém vystoupení ukázal, že váš obzor končí na hranici hlavního města Prahy. Já mám pocit, že vůbec netušíte, o čem je práce na malých obcích a městech. Tam skutečně ten starosta ráno vstane, sedne na traktor, vyhrne sníh v zimě, tam ten starosta ráno vstane a jde řešit tu kanalizaci. A mně přijde opravdu nepatřičné a nemístné tady na půdě Poslanecké sněmovny se těchto komunálních politiků nezastat. Reaguji na tu jednu vaši zmínku. Skutečně to si naši komunální politici nezaslouží! (Potlesk v pravé části sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka, pan poslanec Benešik, poté paní poslankyně Valachová. Prosím.

Poslanec Ondřej Benešik: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, já se k tomuto přidávám. Každý máme nějakou zkušenost. To, že v České republice je určitá míra korupce, je pravda. Určitá míra korupce je prostě všude na světě, někde větší, někde menší. Je také otázkou toho, co kde za korupci považují. V České republice např. dát někomu láhev vína, pokud tam tedy zrovna není sedm milionů místo té láhve, asi není považováno za korupci, někde je to velký problém.

Ale já bych se také chtěl ohradit proti tomu, že starosta nebo radní nebo místostarosta, či dokonce zastupitel je automaticky sprostý podezřelý. Já jsem sloužil jako starosta. Já jsem sloužil jako starosta v obci, která má bezmála 4 000 obyvatel, není tak malá, je to moje rodné Strání. A já vím, že bohužel část aktivistů, neříkám všichni, ale i část politiků, kteří nemají ánunek o tom, co to znamená vykonávat takovou službu, vytváří dojem, že prostě všichni jsou sprostí podezřelí. Tak to prostě není. To, že když jsem se stal poslancem, tak jsem se stal automaticky pro celou řadu lidí díky takovéto atmosféře hned zločincem ze sprostého podezřelého, je také pravda. Prosím, nepřispívejme k tomu. Zaměřme se na opatření, která opravdu budou fungovat a nebudou lidi degradovat. A jak mi řekla jednou moje manželka, ironicky, velmi ironicky: Já nevím, co mě má mrzet víc – že o tobě říkají, že kradeš, anebo že z toho doma nic není. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, paní poslankyně Valachová, připraví se pan poslanec Nacher. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Kateřina Valachová: Já bych chtěla zareagovat na předřečníky pouze tak, že je bezpochyby namístě respektovat to, že stávající zákon o střetu zájmů nereaguje dostatečně právě na situaci v malých obcích, vesnicích, a je namístě úprava směrem ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu ústavněprávního výboru, který je výstupem pracovní skupiny všech politických stran a který vyvažuje právo na soukromí a právo, nebo veřejný zájem na transparentnosti hospodaření s veřejným majetkem.

Co se týká toho, co tady zaznělo z úst ministra spravedlnosti, já jsem to nepochopila jako urážku malých obcí a starostů malých obcí, ale pochopila jsem to jenom jako upozornění, abychom nepřihlíželi jenom tady k tomuto a takzvané nepopřeli smysl zákona o střetu zájmů z hlediska transparentnosti. Pevně věřím, že Poslanecká sněmovna podpoří výstup pracovní skupiny pod vedením předsedy Sněmovny a projde úprava zákona o střetu zájmů, která právě má zareagovat na starosti malých obcí.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další faktická poznámka pan poslanec Patrik Nacher, připraví se paní poslankyně Vildumetzová. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, dobrý den. Já bych chtěl prostřednictvím pana předsedy reagovat na kolegu Ferjenčíka. Mě by zajímalo, v čem, v čem konkrétně se tady brání nějakému protikorupčnímu opatření. To by mě opravdu zajímalo. V tom, že když se někdo chce zeptat na někoho z malé obce, tak vyplní jméno, příjmení a mail? V tom se brání protikorupčnímu opatření? Tak jenom abychom s tou vaničkou nevytlévali i dítě.

Jinak taková drobná poznámka, není na nikoho směřovaná konkrétně. Já mám vždycky pocit, že v momentě, kdy se zvyšují povinnosti pro občany, tak k tomu ministerstva mají pozitivní postoj, když se zvyšují povinnosti úředníků, tak k tomu mají negativní. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, paní poslankyně Vildumetzová, a reagovat pak chce ještě pan poslanec Ferjenčík. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Vildumetzová: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, dovolu mi, abych i já se vyjádřila a podpořila to, co tady řekla Kateřina Valachová, protože opravdu došlo ke schůzce u pana předsedy Sněmovny, kde se dohodl ten komplexní pozměňovací návrh, který pak navrhl pan Výborný. A já si myslím, že tento komplexní pozměňovací návrh – a znova bych to tady ještě řekla, protože vidím, že se v tom málokdo ještě orientuje. Pokud přijmeme tento komplexní pozměňovací návrh, tak všichni funkcionáři, to znamená starostové uvolnění i neuvolnění, by nezveřejňovali údaje o závazcích a movitých věcech. Naopak veřejně

by zveřejňovali údaje o příjmech, nemovitých věcech, údaje o cenných papírech, zaknihovaných akciích a podílech v obchodních korporacích. A neuvolnění starostové a místostarostové vyjma Prahy a vyjma statutárních měst by ještě navíc nezveřejňovali údaje o příjmech a jiných majetkových výhodách.

V minulosti, pokud nebyl tento registr, tak jsme vypisovali papírově vždycky, bylo to myslím do konce června, v rámci střetu zájmů všechny tyto majetkové věci a ty se pak zveřejňovaly na stránkách měst a obcí. Já si myslím, že toto je dostatečné kompromisní řešení, na kterém se všichni shodli a které přináší, myslím si, velkou úlevu starostům. Velmi za nimi stojím a chápu, že opravdu ty údaje můžou být v některých případech zneužity. Já ze své pozice podpořím pouze pozměňovací návrh A a myslím si, že je dostatečný.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Ferjenčík, připraví se paní poslankyně Válková. Máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Tak Piráti se na něm sice neshodli, ale považují ho za výrazně méně špatný než ten pozměňovací návrh D. Každopádně, abych odpověděl kolegovi Nacherovi, který mě vyzval, prostřednictvím pana předsedajícího. Tak ten problém je v tom, a snažil jsem se to vysvětlit i osobně opakovaně, že prostě vytváříme obrovskou vrstvu byrokracie na ten zákon, která tam dosud není. Prostě obejít to bude naprosto marginální problém, ale Ministerstvo spravedlnosti to hrozně zatíží, takže ten zákon přestane fungovat a vzniknou paralelní registry provozované soukromými osobami, paralelní k tomu státnímu, podle mého názoru. A to je naprosto nežádoucí a to vytvoří hrozný zmatek, kvůli kterému podle mě výrazně omezujeme funkčnost toho zákona.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, paní poslankyně Válková, poté pan poslanec Výborný.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane předsedo, milé kolegyně, milí kolegové, úplně bez emocí. Také jsem stála na té tiskové konferenci vedle pana poslance Nachera, vaším prostřednictvím, pane předsedo. Vysvětlovali jsme, proč si myslíme, že by optikou určité vyváženosti tady měla být i možnost, a to jsou ty jeho pozměňovací návrhy, které já třeba osobně podporuji, byť myslím většina klubu ANO je podporovat nebude, ale na vysvětlenou, které umožní, aby ten, na kterého se ti tazatelé třeba opakovaně – a může to být tazatel stále stejný – ptají, tak aby aspoň věděli, že ten, o koho jde, také ví. Čili já si myslím, že tady tím testem určité přiměřenosti by každý náš zákon projít mohl, a měl dokonce. To za prvé.

Za druhé, samozřejmě tu nevidím nic jako protikorupční opatření v negativním smyslu slova, čili prokorupční. A konečně za třetí, nemyslím si, že bychom měli podporovat spekulace o tom – musíme znát fakta a data.

Pan ministr tady říkal, že to bude velmi náročné technicky, ale já jsem zatím neslyšela žádné číslo. A i pan Ferjenčík vaším prostřednictvím, pane předsedo, před

chvilí řekl, že se předpokládá, že vzniknou paralelní sítě, že je zřejmé, že to bude možné lehce obejít. Takže mě by potom zajímalo v takovém případě konkrétní vyčíslení těch nákladů, a ne jenom, že Ministerstvo spravedlnosti bude mít velké problémy. To má samozřejmě problémy vždy, když jde o nějaké dodatečné úkony, kde je třeba pomoci odborníků z oblasti elektronické nebo internetové nebo IT odborníků. Čili proto si myslím, že by každý z nás měl hlasovat tak, jak to cítí. (Předsedající: Váš čas.) Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Výborný, připraví se pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Já jenom aby bylo jasné a zřejmé to, co říkala paní kolegyně Vildumetzová. Ona hovořila o tom, že se některé údaje nezveřejňují. Tak prosím pěkně žádný, z těch pozměňovacích návrhů neříká nebo neomezuje to, že by někdo neměl údaje do registru uvádět. Všechny údaje jako doposud bude uvádět v registru. A rozdíl je v tom, že část jich bude veřejně dostupná, část jich bude neveřejná a i tyto neveřejné údaje budou dostupné pro orgány činné v trestním řízení, kontrolní orgány. Ano. Čili takhle to je. Ne že by někdo byl zbaven povinnosti ty údaje uvádět v registru. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za upřesnění. Další faktická poznámka, pan předseda Stanjura, poté se přihlásil právě pan ministr spravedlnosti. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den. Tak já reaguji na vystoupení svých předřečníků, a to pana poslance Ferjenčíka. Co to je za nesmysl, že tady vzniknou paralelní privátní registry? Pokud ano, tak to bude nelegální a nezákonná činnost! Tak proč to vůbec tady říkáme? Včera nebo předevčírem jsme tady řešili jako opravdu šílené GDPR, ale kdyby bylo GDPR, tak podle stávající platné úpravy by to byla nelegální a nezákonná činnost. A pokud něco takového vznikne, tak má stát tvrdě zasáhnout. A pokud něco takového vznikne, tak díky pozměňovacímu návrhu pana poslance Nachera aspoň budeme vědět, zda mu to prodal někdo z úředníků, nebo si ten člověk někde sedl a skupina lidí vytahovala údaje z registru a vytvářela si vlastní databázi. Bez toho pozměňovacího návrhu nebudeme vědět, pokud by něco takového vzniklo, já si to nemyslím, jestli to někdo prodal ze státní správy, anebo si to ten člověk tahal jeden údaj po druhém a vytvářel si vlastní databázi. A co je na tom špatně, když budeme vědět, kdo se o to zajímá? Přece na tom není nic špatného.

A už tady máme jednu poměrně velkou skupinu sprostých podezřelých a to jsou živnostníci. A teď chceme vyrobit druhou skupinu sprostých podezřelých a to jsou radní a starostové. Pan ministr Pelikán by mohl někdy zkusit být v zastupitelstvu, ani nemusí být starosta, malé obce. Pak by určitě přestal s tou ironií, jak starosta ráno vstane, pohladí děti a podobně. Opravdu, to bylo nemístné. Já bych řekl, že až nechutné. (Potlesk z pravé části jednacího sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Další faktická poznámka, pan ministr. A teď jsem asi umazal pana Ferjenčíka, který se hlásil, ale budu si vás pamatovat. Tak prosím, pan ministr.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Tady se vytváří dojem, že když mají k nějakým údajům přístup orgány činné v trestním řízení, tak je všechno v pořádku. Orgány činné v trestním řízení prošetřují jenom konkrétní podezření. Ony, pán bůh zaplať, nezkoumají preventivně každého a jeho životní situaci, takže ony nemohou nahradit kontrolu veřejnosti. Takže to si prosím uvědomujme.

No a jinak k těm, kteří tady před tím reagovali, ti mě špatně poslouchali. Já jsem přece upozorňoval na to, že v tom návrhu D na rozdíl od návrhu A právě nejde jenom o ty starosty malých obcí, u kterých to chápu, ale že tam jde i o městské části Prahy, o krajská města a tak dále.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Tak tedy pan poslanec Ferjenčík, připraví se pan poslanec Birke.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já se pokusím to ještě jednou vysvětlit pro pana Stanjuru. Jde o to, že kdokoli může naprosto legálně podat žádost na všechny politiky v tom registru. Ministerstvo spravedlnosti naprosto legálně všechny ty informace poskytne. A následně, pokud ten člověk, co to dostane, si koupí server v USA a na ten server v USA nahraje databázi všech těch lidí, tak pokud se vypořádá s americkou legislativou pro ochranu osobních údajů, tak bude naprosto v Oaklandu a normálně tam legálně bude provozovat ten registr. A s nějakým GDPR, který platí v Evropské unii, si může vytříit zadnici. Takže tohle se podle mě stane.

Varuji před tím a myslím si, že je to nešťastné. Už u stávajícího registru padlo několik žádostí na všechny ty politiky v tom registru a Ministerstvo spravedlnosti jim vyhovělo, vyřídilo je. Věřím, že je to dost zatížilo, proto se snaží, aby se to nedělo v daleko, daleko větší míře. Nevím, jak jinak vám to vysvětlit. Snažil jsem se. (Potlesk v lavicích Pirátů.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pane kolego, jsem přesvědčený, že by to šlo říci i lépe. Zkuste to příště lépe.

Faktická poznámka, pan poslanec Birke, připraví se pan poslanec Válek.

Poslanec Jan Birke: Tak děkuji mockrát za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, vážené kolegyně, vážená vládo, jak vás tak poslouchám, tak se nestačím divit. Já samozřejmě chápu, že je potřeba srazit nejpoupatnější politiky, kteří jsou starostové dneska – mají 55 % podpory tuším. Tak z nich udělejte zloděje. Já nevím, co to je za nápad? Za první. Za druhé, zkuste si, pane ministře, prostřednictvím pana předsedajícího, v malé obci ještě než ráno vstane, pohladí děti, koupit mercedes. Co to s vámi udělá, když tedy nechcete zveřejnit? Tak vám ti lidé rozmlátí okna. (Ministr Pelikán ve vládní lavici reaguje mimo mikrofon.) Pane ministře, nepokřikujte na mě, prosím, vaším prostřednictvím, pane předsedající. (Předsedající: Ano, děkuji.

Prosím.) A nemávejte rukou, je to zbytečné, minimálně to není slušné. A v neposlední řadě návrh pana Nachera je podle mého názoru velmi dobrý, protože dneska přece někoho špatně pozdravíte a on večer na vás dá trestní oznámení. Tak já chci aspoň vědět, kdo na mě dá trestňák. Když už tedy chodím na tu policii neustále na výsledky, to za prvé. A za druhé furt mám pocit, že v momentě, jak jsem zvolený do té funkce, tak už jsem první den něco ukradl.

Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak, děkujeme. Další pan poslanec Válek, poté se připraví s faktickou pan poslanec Kolovratník. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Vlastimil Válek: Tak, dámy a pánové, já mám dvě takové nejasnosti z toho, co tady zaznělo. Já jsem s kolegou Sklenákem zastupitel, já tedy se považuji spíš za zastupiče než za zastupitele, v Líšni. Což netušíte, kde to je. A mně není úplně jasné, protože celý život jsem vychováván v tom, že když se podívám na jakákoliv data studenta, pacienta, kohokoliv kdekoliv pracuji, tak že ten člověk minimálně může zjistit, že jsem se na jeho data podíval. Nám se opakovaně stávalo v nemocnici, že různí zaměstnanci si lustrovali náměstky, ředitele a zjišťovali, kde se léčili, kam chodili, a to samozřejmě není dobře. A my jsme to nijak neřešili, jenom jsme chtěli vědět, kdo ti lidé jsou.

Tak první věc, co bych chtěl vědět, a já se fakt ptám, protože to nevím, asi nějaký důvod je, proč by to mělo vadit. Ale proč by mělo vadit, chtěl bych to vysvětlit, když se někdo bude dívat na informace o mně, abych věděl, kdo se na ty informace dívá?. Co je ten důvod? A druhá věc. Rozumím té námitce ohledně toho serveru ve Spojených státech, mě by to ve snu nenapadlo, protože takhle tu problematiku nevnímám, a chtěl bych nějaké zdůvodnění nebo logické vysvětlení těch, co si myslí, že ta námitka je nesmyslná, proč je nesmyslná, abych to nějak vnitřně pochopil.

Moc děkuji těm, co tomu rozumějí, že mi to vysvětlí. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Kolovratník, připraví se pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobré dopoledne. No, já použiji to obligátní: původně jsem mluvit nechtěl. Ale reakce předčeeníků mě vyprovokovaly, tak jak reakce, obracím se především na Ondru Benešika a Marka Výborného, kolegové. A teď já budu bránit Roberta Pelikána. Mně ty emoce přišly trochu zbytečné. A je to vlastně na Zbyňka Stanjuru. Já to neviděl jako urážení starostů, беру jako trochu nadsázky, kterou určitě zvládneme a přežijeme.

Myslím, že následně padlo od Jany Vildumetzové, že je domluveno, že se počítá s podporou toho komplexního pozměňovacího návrhu, což tedy i já vnímám jako dobrý a vyvážený kompromis. Můžete mi namítnout, že mám ten pohled zkršený. Nejdříve jsem se stal poslancem, tak jsem asi v tom jiném levelu, v té jiné fázi. Ale chci říct, že zároveň jsem zastupitelem městské části v Pardubicích, která má zhruba deset tisíc obyvatel. Tak asi to není ta nejmenší obec, ale není to zase až tak velká

část. A já tedy, když jsem ta svá přiznání vyplňoval, tak mi to trvalo asi deset minut. Dal jsem tam i staré auto, starou ojetou hondu, byť bych nemusel, nebyla v tom limitu, a to je všechno. Mně to tedy nijak nevadí, ale možná jsem příliš obyčejný nebo jiný. Ale chápu ty argumenty a proti tomu chápu i postoj Roberta Pelikána, byť bych asi nemusel, tak chci poprosit o umírnění té negativní reakce a chci se ho v tomto duchu trochu zastat. Věřím, že normální argumenty a zdravý rozum za malou chvíli zvítězí. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan předseda Stanjura, poté pan předseda Bartoš. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak já si vezmu za svá slova Martina Kolovratníka. Řeknu vám romantický příběh ministra spravedlnosti. Tak ráno vstane, podívá se z okna a zjistí: Nejsou novináři, nepojeďu na kole, pojeďu služebním vozem. Pěkně dopoledne romanticky dorazí na své ministerstvo, svolá si poradu, dají si kávu. Dámy a pánové a zjistí: Ježímarjá, ten Nacher chce po nás nové povinnosti. No to ne. To ne, to přece musíme proti tomu něco udělat. Musíme najít nějaké důvody, přece si nepřiděláme práci. My tu jsme od toho, abychom přidělovali práci občanům, podnikatelům, starostům, ale ne úředníkům. Takhle bych mohl pokračovat a určitě to není ocenění práce ministra spravedlnosti. Doufám, že jste to tak pochopili, že takhle já si nepředstavuji, že by měl fungovat ministr spravedlnosti.

K tomu serveru ve Spojených státech. I tak by to bylo porušení českých zákonů, protože by někdo neoprávněně nakládal s osobními údaji. Ano, je možné, že americké orgány by to neřešily, že by to mohlo být v souladu s americkým právem. Nevím, jak to tam je, ale vůbec to nevyklučuji. Ale i tak by došlo k porušení českých zákonů. A my jsme v českém parlamentu. Takhle to je. A říci: Podívejte se, když přijmeme pozměňovací návrh pana poslance Nachera, tak oni to budou muset, chudáci, řešit anonymně v Americe, tak jim to umožníme legálně, ať to dělá každý kdykoliv, jak chce v České republice. To je řešení. Víte, jak to skončí? Ten starosta vstane, zapíše do veřejného deníku, v kolik vstal. Napiše, co snídal, měl šunku, veřejnost může spočítat, když má 20krát měsíčně šunku na snídani, zda na to má. Potká někoho před domem, napiše dle Pirátů, já jsem to říkal, seznam kontaktů, přijata výhoda: občan mě slušně pozdravil. A takhle bychom mohli pokračovat, že budou psát, s kým mluvili, co mluvili, tak nebudou nic dělat, budou jenom zapisovat, aby skupina aktivistů se v tom mohla rýpat, vytvářet databáze a hodnotit, kolik občanů ho slušně pozdravilo a zda to náhodou není (předsedající upozorňuje na čas) nějaká výhoda. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka pan předseda Bartoš, připraví se paní poslankyně Černochová.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobrý den. Pane předsedající, dámy a pánové, jen rychle bych reagoval, protože to tady lítáme úplně na vlně demagogie. Ten zákon teď platí a cílem pozměňovacího návrhu je ty věci utajit. Já jsem občan, mám ke státu obrovské

množství povinností, kam všechno někde vyplňuji, a stát má vůči veřejnosti asi dvě informační povinnosti. Stošestku, se kterou se jako Piráti občané neustále pereme, protože nedostaneme ani blbej zápis ze zastupitelstva, a potom tento registr. Jako já nechápu, proč ta státní moc má ty údaje prostě potřebu před tím občanem utajovat, a tady se dozvídáme něco o nějaké šunce. Tam jsou naprosto jasná pravidla. Prostě kde není důvěra, tam existuje kontrola.

A jen bych chtěl prostřednictvím pana předsedajícího reagovat na pana Stanjuru. Ten náš směšný pirátský registr, my ho máme asi sedm let, a já tedy nebudu řešit poslední průzkumy, ale je vidět, že občany to zajímá, že se nás na ty věci ptají, my si nemusíme vymýšlet. Je to nejlepší obrana proti nějakým kampaním jiných stran: Bartoš se setkal s Babišem. No je to tam kurňa napsané! A o čem jste se bavili? Je to tam napsané!

Takže pojďme se skutečně bavit o tom, že tenhle zákon umožňuje občanům kontrolu, který nemá mačkat tlačítko bonzácky nahlas, nahlas, ale může podat např. podnět k šetření k patřičným orgánům, což v tuto chvíli nemůže. A ten zákon platí. Takže nevytvářejte nějakou skupinu zlodějů, prostě ten zákon je platný tak, jak teď je, a ta změna má, tedy z vašeho pohledu, nějakým způsobem ulevit těm starostům. To jsme navrhovali my, to už tam tedy není, my ten návrh stahujeme, ale tenhle zákon není žádná záchranná brzda. Prostě stát, veřejná služba, lidé, kteří do ní vstupují, prostě holt musí se svou kůží na trh. My tohleto děláme a evidentně to občané chtějí. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jestli si někdo myslel, že faktické poznámky končí, tak zdaleka nekončí. Paní poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Já jsem si udělala pár poznámek na vystoupení mých předčecníků. Jednak tedy vlastně, možná si to pan kolega Bartoš, vašim prostřednictvím, neuvědomuje, ale dal za pravdu panu Stanjurovi. To za prvé.

Za druhé v reakci na kolegu Birkeho vašim prostřednictvím. S tím trestním oznámením to tak není. Ty se ani nedozvíš, pane kolego starosto, kdo na tebe to trestní oznámení podal. Takže ty si můžeš maximálně požádat podle zákona 106 Policii České republiky, aby ti Policie České republiky oznámila, jestli na tebe někdo trestní oznámení podal. Protože pokud prostě to jej v procesu, my nemáme šanci, když nás policie nepředvolá, se o tom, že na nás bylo podáno trestní oznámení, ani dozvědět.

V reakci na Zbyňka Stanjuru prostřednictvím pana předsedy. Buďme rádi, že pan Pelikán jezdí na kole a že nelítá na Prahu 2 ultralightem. Tam by neměl kde zaparkovat.

Mě spíš mrzí, že pan ministr Pelikán neřeší retroaktivitu toho zákona. Mně skutečně přijde strašně neřer vůči stávajícím kolegům, kteří v zastupitelstvu jsou, aby skutečně oni museli v tuto chvíli dokladovat všechny věci, včetně údajů svých manželů, manželek. My, kteří jsme v politice delší dobu, my jsme na to zvyklí. Mimochodem, to není o tom, že já bych chtěla něco tajit. Já jsem zveřejňovala své majetky dávno předtím, než jsem podle zákona musela. Bylo to moje svobodné

rozhodnutí, považovala jsem to za fěrové vůči svým voličům a myslím si, že tento přístup zvolila celá řada komunálních politiků. Takže já bych zůstala u toho za sebe jako dlouholetá komunální politička, já podpořím každý návrh, který dopad toho zákona zmírní.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Válek, poté pan poslanec Benešík. Prosím, pane poslanče. To se nám diskuse krásně rozpoutala.

Poslanec Vlastimil Válek: Tak ale zase je hezký den, sluníčko svítí. Já bych chtěl ústy pana předsedajícího panu ministrovi povzbudivě říct, že my z markrabství víme, kde je pravda, takže nám nevádí, když se sem tam otírá někdo o Brno, a myslím si, že to je v rámci jakéhosi takového pnutí vcelku normální, určité nadsázky atd., tak bych v tomto směru už si nemyslel, že je potřeba to hrotit. Koneckonců pak když tam někdo přijede se značkou z Prahy, my jim za to dáme pokutu. (Smích v sále.)

Chtěl bych se vrátit k tomu, že bych si opravdu chtěl za sebe jasně definovat to, co tady snad většina z nás říká, že chceme, aby informace byly veřejné, aby se k nim občan dostal, aby byly dostupné. Nechceme, a nikdo to tady nepodporuje těmi pozměňovacími návrhy, tvrdit, že komunální politici, politici na malých obcích jsou zloději, kteří se vrhli do té práce pro ty obce proto, aby se obohatili. Myslím si, že je zcela legitimní chtít vědět, pokud někdo o mně chce získat informace, kdo ten člověk je. Já to považuji za naprosto normální. A pořád mi hlava nebere, proč je v tom problém. Tak tolik za mě.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Benešík, připraví se pan poslanec Kopřiva. Prosím.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane předsedo. Omlouvám se, pokud se moje emotivní vystoupení někoho dotklo. Pravda, bylo emotivní, ale bylo to prostě vyvoláno tou debatou. Mám nějakou osobní zkušenost, a proto ty emoce, ale pracuji na tom, aby nebyly tak velké. Každopádně ta moje reakce nebyla zdaleka jenom na vystoupení pana ministra, to abychom nepochopili špatně, ale celkově na tuto debatu, protože samozřejmě já si myslím, že drtivá většina z nás, jak tady sedíme, přece chceme, aby naše společnost a i politická scéna byly transparentní. Je to jenom diskuse o tom, do jaké míry a jaké nástroje použijeme. A já si myslím, že o tom ta debata je.

A ještě stručně na vystoupení pana ministra. Jako samozřejmě, on ten starosta ráno vstane a pohládí děti. Ale taky on ty děti třeba pohládí až poté, co ve tři ráno jako velitel zásahové jednotky, což někteří starostové jsou, vyjede k požáru té obce – ve tři ráno – aby to tam kontroloval. Nebo ve dvě ráno zajišťuje zimní údržbu, aby ráno odjely autobusy. Ano a pak se vrátí a třeba pohládí ty děti. Ale není to častokrát tak, že ráno vstane a pohládí ty děti. To si uvědomme. Celá řada kolegů, celá řada kolegů starostů je v takovéto situaci. A není to jenom na malých obcích, je to i na

poměrně velkých městech. Takže mějme toto na paměti a nedělejme z úplně každého hned zločince. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Dovolte mi přečíst omluvu pana poslance Dolínka, který se omlouvá od 9 do 10 hodin z dnešního jednání.

Jako další vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Kopřiva a připraví se pan poslanec Krejza. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem nechtěl už do téhle debaty příliš zasahovat, jenom bych chtěl reagovat na kolegy, kteří chtějí tenhle zákon vykostit, aby to vzali i trochu pragmaticky.

Shodneme se samozřejmě, že základní je nějaká elementární důvěra mezi tím starostou nebo tím radním a tím občanem. Ale tak ukažte trochu důvěry i těm občanům. Protože ve chvíli, kdy tu informaci schováte, tak skutečně začnou vznikat ty paralelní registry. (Nesouhlas vlevo.) A i takoví aktivisté jako Jakub Čech budou potom pronásledovat ty radní a starosty o to víc. A chtěl bych jenom připomenout, abyste si oživil, nebo pokud neznáte, vygooglili Streisand effect, který má právě za následek to, že pokud tu informaci tutláte, tak o to víc pozornosti potom budí a o to víc se o ni potom občané zajímají. A potom to samozřejmě nabíjí, dává to střelivo, i těm aktivistům, kteří budou ty paralelní registry vytvářet. (Hlasitý nesouhlas vlevo od poslance Birkeho. Vpravo někteří poslanci z řad Pirátů stojí před svými lavicemi. Rušno.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další s faktickou poznámkou pan poslanec Krejza, připraví se pan poslanec Václav Klaus.

Poslanec Karel Krejza: Dámy a pánové, dobrý den. Já prostřednictvím pana předsedajícího k vystoupení pana kolegy Bartoše. Nevím, kde žije teda. U nás na našem malém městě zákon 106 funguje bezvadně. Máme tady zastupitele, kteří si vyžádají podle stošestky, dostávají všechny zápisy třikrát, těch stošestek vyřizujeme tak pět týdnů na to samé a prostě to děláme. Tak já nevím, kdo mu to neposkytl. Pokud mu to někdo neposkytl, tak asi neplní své povinnosti. Ale to je spíš pro veřejnost, zákon 106 opravdu funguje.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za krátkou faktickou poznámku. Další faktická poznámka pan poslanec Klaus a připraví se pan ministr Pelikán. Prosím.

Poslanec Václav Klaus: Já bych také využil faktickou poznámku na předřečníka pana Bartoše. Jestli vás baví si něco zapisovat do svých databází a registrů, že vám pan poslanec Kupka podržel dveře, když jste šel na záchod, a získal jste výhodu a podobné věci, klidně si to dělejte, to je vaše věc. Já to považuji trošku za "bzik bzik", ale necpěte to mně, jak já mám žít. Já v těch registrech nechci být, nechci být takhle sledovaný, dejte s tím lidem pokoj! Já jsem v komisi pro vyšetření OKD. Tam se

ukázalo, že za 4 mld. koupili a skupina podnikatelská pana Bakaly vyvedla 65 mld. do zahraničí, než to zkrachovalo, a ještě zadlužili byty! To tady probíhá bez zájmu čehokoli, a vy budete honit každého starostu, co udělal na pile, jestli posekal dříví, kolik za to dostal a podobný kraviny!

Ten zákon by se měl zrušit celý a já podpořím jakoukoli část, která ho změkčí. Děkuji. (Potlesk víceméně napříč sálem, krom Pirátů.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Pan ministr svoji faktickou poznámku stahuje, takže poprosím pana poslance Peksu a připraví se pan poslanec Zahradník. (Šum v sále.) Peksa. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Peksa: Dobré ráno. Děkuji za slovo. Já bych si prostřednictvím pana předsedajícího dovolil reagovat na pana kolegu Stanjuru.

Jakkoli říkáte, že to je podle českých zákonů ilegální, pane kolego, myslím si, že to není úplně dobrá myšlenka přistupovat na ten koncept, že se tyhle věci zapisují to tzv. ilegálních registrů, protože občané k nim stejně přístup budou mít. Tomu nemůžete nijak zabránit, pokud tady nezavedete takový internet, jako má Severní Korea. Severní Korea je efektivně odpojena od všech ostatních zemí, a tudíž lze blokovat přístup na zahraniční servery. Kamkoli to nahraju v zahraničí, ať už to budou USA, Srbsko, Island, Čína nebo jakákoli jiná země, nezabráníte občanům, aby se k tomu registru připojovali. A bude to daleko horší, protože když vznikne ilegální registr, do kterého někdo napíše prostřednictvím pana předsedajícího, že pan Stanjura má o 50 mil. více než v jiném registru, jak dokážete, který z těch registrů je správný, a jak dokážete, že jste těch 50 mil. nezczil? Vy potřebujete mít legální státní registr, ve kterém prokážete, že tyhle fake registry nejsou správné a že o vás uvádějí nějaké fake news. Děkuji. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Až mě to mrzí, že předávám řízení schůze. Bylo zajímavé se toho účastnit. (Smích v sále.) Takže s faktickou poznámkou pan poslanec Zahradník, připraví se paní poslankyně Kovářová. Vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Zahradník: Pane předsedo, já se taky přidám na stranu těch, kteří se chtějí zastat starostů. Zním jich stovky, jsou to slušní lidi a to neustálé podezírání se jich samozřejmě dotýká.

Ale já bych ještě chtěl zmínit jednu věc. Ten zákon taky stanovuje určité sankce, poměrně významné, za to, když údaje uvedené v tom registru neodpovídají skutečnosti. A když ten zákon doléhal na nás, taky na poslance, tak jsme se zúčastnili – byli jsme tam asi jen dva nebo tři poslanci – semináře k tomu zákonu. A dozvěděli jsme se věci, že těch chyb, které tam mohou být, se může dopustit každý z nás velmi jednoduše a ani za to nebude moci. Třeba údaje o společném jmění manželů se získají snadno, pokud ta rodina funguje bezvadně a manželé jsou ve shodě. Ale jakmile mezi těmi manžely je nějaká neshoda, tak získat údaje o majetkovém stavu manželky je velmi těžké. Takže tady ti starostové můžou udělat chybu. A můžou být aktivisté,

kterí se můžou velmi úspěšně zabývat hledáním těch chyb a nesrovnalostí a uvádět pak frekventanty toho registru do problémů a vystavovat je nebezpečí placení pokut, za které ani oni nemohou... Čili já jsem k tomu také velmi skeptický a také podpořím jakýkoli návrh, který registr a ten zákon zjednoduší.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Dobrý den. Děkuji. Prosím paní poslankyni Kovářovou a potom pan poslanec Adamec, faktické poznámky.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Já bych ráda reagovala na kolegu Ferjenčíka, který říká, že by mohl vzniknout další registr. Já jenom podotýkám, že v zákonu je uvedeno, že údaje musí být použity a dále zpracovávány pouze za účelem zjištění případného porušení povinnosti při výkonu funkce. Pokud toto někdo poruší, hrozí mu sankce do výše až 50 tis. korun. To za prvé.

Za druhé bych dále reagovala na kolegu Kopřivu, který říkal, abychom dali důvěru občanům. Tu důvěru jsme jim již dali. A jděte se zeptat těch starostů, kteří se setkali s tím, že v různých barech, hospodách si spoluobčané promítali jejich majetková přiznání. To myslím, že není fěr. Proto také ten starosta by měl mít nárok vědět o tom, kdo se na něj dotazuje. Tak jako tomu je u základních registrů. Jestliže někdo vstupuje za účelem dotazu do základních registrů, tak máte-li datovou schránku, tak jednou za rok obdržíte informace, kdo se na vás dotazoval a proč. To je druhá poznámka. (Hluk v sále.)

A třetí poznámka, co říká pan ministr i pan kolega Ferjenčík o tom, kolik byrokracie by bylo v případě, že byste měli sdělovat těm, na které bylo nahlíženo, kdo na ně nahlížel. A jak jsem zaznamenala z úst vašich kolegů, pane ministře –

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám. Prosím Sněmovnu o klid! Děkuji.

Poslankyně Věra Kovářová: – tak již dnes je možnost. Pokud jsou u vás vedeny nějaké osobní údaje, někdo se na ně dotazuje, tak vy máte právo si požádat o to, kdo na vás nahlížel. A myslím si, že vaše ministerstvo se nezhroutilo v tomto případě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Adamec.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, dobré páteční dopoledne. Je pátek, tak když je tady taková košatá diskuse, tak jsem se rozhodl, že do ní také přispěji.

Já si pamatuji různé souboje o zákonu o střetu zájmů už někdy víc jak před patnácti lety. Je to pořád stejné jako představa, že na základě tohoto registru bude někdo obviněn, nebo dokonce odsouzen. Podle mě je zcela scestná, nikdy se tak nestalo a podle mě se tak nestane ani do budoucna. Pokud vás nechytí s krabicí od

vína, kde je něco jiného, tak se prostě nic nestane. A máme jiné možnosti, jak si to zařídit.

Ale zaujala mě tady taková věta: normální občany to zajímá, jak jsme na tom. Tak já vám řeknu, že mě vůbec nezajímá, co máte na účtech. Vůbec mě nezajímá, jaký máte majetek. Zajímá to většinou někoho úplně jiného. Zajímá to protivníky, zajímá to aktivisty, ne úplně normální lidi, protože pro ně je to zábava, je to styl života. A musím říct, že pokud to někoho zajímá, tak v současné době to zajímá třeba bankéře. Oni si zjistí, jaké máte zůstatky na účtu, a panečku, to je byznys oslovit toho poslance, senátora, starostu, zastupitele, jestli náhodou ta jejich banka by nebyla lepší než ta druhá! Nicméně to je průvodní jev. Vzpomínám si, že vždycky to nejvíc zajímalo Blesk v minulosti. Kdo nebyl v Blesku, jako by nebyl.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Čížinský, potom pan předseda Stanjura a celá řada dalších. Všechno faktické poznámky.

Poslanec Jan Čížinský: Dámy a pánové, děkuji za slovo. Dovolím si tady ještě nabídnout trochu jinou optiku. Vždyť přece ta transparentnost hájí také toho starostu. Když starosta zveřejní, s čím jde do politiky, je jasné, jaký má plat, tak potom se každý může podívat, jak to sedí, že ten člověk nekrade. Je to ochrana i toho člověka. To tady ještě vůbec nezaznělo, že ta průhlednost, a proto také třeba někteří kolegové a já také jsme zveřejňovali ty údaje ještě předtím, než to vůbec bylo povinné, prostě předtím, než jsme šli do politiky, protože ta průhlednost a transparentnost chrání i toho, o kterém jsou ty informace veřejně dostupné. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana předsedu Stanjuru a připraví se pan poslanec Kupka.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nejprve chci říct kolegyním a kolegům, kteří tady tak vystupují, že občanští demokraté nepodali ani jeden pozměňovací návrh. Byli jsme velmi zdrženliví a posuzujeme ty podané, zda budeme pro, anebo proti.

Zadruhé to, co říkal můj předřečník, proč ne. Dobrovolné rozhodnutí konkrétního člověka může být dokonce chápáno jako výhoda v kampani, mohou to voliči ocenit. To si myslím, že je naprosto v pořádku, a nemám jediný důvod, proč bych takovýhle postup kritizoval. Opravdu ne. Ale když mluvíte s těmi, kteří přemýšlejí, zda budou, nebo nebudou kandidovat v letošních volbách, a nemají ambici být starostové, ale mají ambici třeba být v radě, neuvolněný místostarosta, tak velmi zvažují právě na základě stávajícího znění zákona. A my pořád máme šanci, protože kandidátní listiny se budou pravděpodobně podávat někdy v červenci nebo v srpnu, podle toho, kdy bude termín voleb, pořád máme šanci zvětšit motivaci kandidátů, resp. občanů, aby kandidovali do komunálních voleb, ale těch, kteří nechtějí být starosty. A rozlišujeme přece a debatujeme, že vidíme rozdíl mezi uvolněným a neuvolněným členem zastupitelstva. A to je ten zásadní rozdíl.

Pan předsedající říkal, že má smřšť faktických připomínek. To je pravda. A jsem si jistý, že kdyby ministr Pelikán nevystoupil bez faktické připomínky svým odlehčeným způsobem, jak to nazval, abych to už dál nekomentoval, tak už jsme byli minimálně u poskytování dávek nebo u státní služby. To je celé.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Kupka a po něm pan poslanec Benešík.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, nemluvím tady za romantické starosty. Představa, že jsou starostové romantické postavy, je fakt vzdálená realitě. Nicméně vadí mi, že se tu dostává celá řada komunálních politiků naprosto neprávem na lavici sprostých podezřelých. Už jenom z téhle debaty jsme se dozvěděli, že Česká republika je soubor malých Palerm. Odmítám takový pohled na českou politiku a na českou komunální politiku. Mám opravdu za to, že všechny tyhle kroky ve výsledku a to rozpoutávání honu na čarodějnice, které se tu odehrává, projevy typu "všetko je tu rozkradené, ergo všichni politici jsou zloději nebo přinejmenším potenciální zloději", nevede k tomu, že žijeme v transparentnějším světě, ale rozhodně i po téhle debatě žijeme ve světě o něco umazanějším, protože jsme tady zkrátka během předchozích chvil dokázali urazit několik poctivých politiků, kteří nedělají nic jiného, než že se reálně starají o své obce a svá města.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Benešík a po něm pan poslanec Kolovratník.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, na to, že se nejedná o Evropskou unii, tak mluvím velmi často, omlouvám se za to, ale mám na srdci asi tady to. KDU-ČSL podpoří takové změny, které zachovají kontrolu, ale pokud možno eliminují šmírování. O to nám jde. Kontrola ano, šmírování ne. A každý mluvíme z vlastní zkušenosti. Já ve svém okolí, a není to jenom v mé obci, ale i v obcích, kam jezdím, kde se setkávám nejenom se starosty, ale i se zastupiteli, například dnes budu s celým mikroregionem v nedaleké Nivnici, tak prostě tam zaznamenávám x případů lidí, kteří do těch komunálek prostě nechtějí jít z tohoto důvodu. Jsou to velmi kvalitní lidé, kteří nemají důvod a ani morálku na to, aby cokoli ukradli, ale prostě toto se jim nelíbí. A opravdu ten komunál, kde je to ve velké míře o altruismu, o dobrovolnosti, může přijít o velmi kvalitní lidi. A bohužel ty náznaky, ty signály od těchto lidí jsou velmi silné. Proto se snažíme zachovat kontrolu a zamezit šmírování. Ti lidé si to nezaslouží. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Kolovratník, potom pan poslanec Nacher.

Poslanec Martin Kolovratník: Teď asi možná trochu přileju oleje do ohně, ale udělám to s plným vědomím toho, co činím. S Ondrou Benešíkem souhlasím. To je

věcné a to bylo řečeno správně. Ale prosím vás, kolegyně, kolegové, vy, kteří s těmi emocemi teď bojujete za tu nápravu, když Ivan Adamec hovoří o tom, kdo chce ty údaje sledovat a kdo nechce, tak já tady prostě nemohu se nepodívat do archivu Poslanecké sněmovny na hlasování k tomuto zákonu ze 14. září 2016 ve 12.31 – sociální demokracie všichni pro, KSČM se této debatě neučastní, ale také všichni pro, ale hlavně TOP 09 všichni pro, ODS včetně těch, kteří hovoříte, všichni pro, KDU-ČSL včetně vás, kteří hovoříte, všichni pro. Tak vás jen chci poprosit, kolegyně a kolegové, možná i o trochu pokory, až pak v médiích se dozvíme, co jste zachránili, tak že jste zachraňovali věc, kde jste vy tehdy hlasovali všichni pro. To by v téhle debatě mělo zaznít také. Děkuji. (Tleskají poslanci hnutí ANO a Pirátů.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Nachera.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, souhlasím s panem předsedou Bartošem, kterého teď tady nevidím, že politik, když jde do politiky, nebo člověk, když jde do politiky, by se měl svléci donaha. To je pravda. Jenže my tady musíme také vzít v potaz určitý test proporcionality. Něco úplně jiného jsou informace o premiérovi, ministrech, nás poslancích, uvolněných komunálních politicích, komunálních politicích na krajích, ve statutárních městech, a úplně jinou úroveň to má u neuvolněných. Tam přece vidíte ty váhy na první pohled. Uvidíme, jak to projde hlasováním. Podle mě je to filozofický střet pohledu na to, že když člověk jde do politiky, tak já jako pozitivně smýšlející člověk to vidím pozitivně. Pro mě to okamžitě není člověk, který ztratil odbornost a jde tam krást. Jinými slovy mi přijde, a s tím bytostně nesouhlasím, kdy se vytvářejí zákony na základě těch pár procent, promile, kteří ty zákony porušují, ale ony pak ovlivňují všechny – všechny – co jsou v tom prostoru. A ti, proti kterým jsou, tak ti zase najdou ty klíčky, jak to obejít. Jinými slovy tenhle ten způsob je neefektivní.

A poslední poznámka. Myslím si, že tady je důležité to, co se bude dít do budoucna. Byl jsem tady na konferenci a do budoucna je to tak, že do těch komunálních voleb zejména v menších obcích se budou zdráhat jít úspěšní lidé, kteří mají něco za sebou, mají něco vyděláno, mají nějaký majetek, protože v té chvíli se stane ten majetek veřejným i přes to, že ho nevydělali z peněz daňových poplatníků. To je také úhel pohledu. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Adamce.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, tak dobrá, když pan Kolovratník takto, tak já na něj taky tak! Ono to bylo také v jiné souvislosti, je potřeba si říci, ale má pravdu. Hlasovali jsme tak, jak jsme hlasovali. Nicméně já bych tady připomněl starou větu. Ono když zasedá parlament, tak se dějou věci. Člověk si není jist ani životem, ani majetkem. A to říkali staří Britové. A já si myslím, že ano, my jsme si uvědomovali, že toto je velmi ostrá záležitost. A byla tam záležitost ostřejší, která byla potřeba vyřešit. Tak to prostě bylo! V současné době máme tady ale spoustu připomínek od těch neuvolněných komunálních

zastupitelů, neuvolněných starostů, že pokud budou podávat majetková přiznání v tomto duchu, že prostě do politiky nepůjdou, že končí. Řada stávajících starostů na malých obcích to avizuje, že takhle dál už nechce. Nebo ti, kteří by chtěli, jsou majetní, tak se odkrývat nechtějí. Sám jsem to zažil u sebe v radě města, kdy jeden ze zastupitelů řekl, že okamžitě končí v radě, protože nebude odhalovat svůj majetek, který získal někde úplně jinde. Lidská závist je nekonečná.

Já si myslím skutečně, že... Já osobně si myslím, že tento zákon je nadbytečný, ale nechci tady vyvolávat polemiku, protože řada lidí si myslí, že není. Na druhou stranu když se podíváte na četnost podívání se do těch registrů, tak budete opravdu překvapeni, že to není tak velká četnost. Když se podíváte ale strukturalně, jak je ta četnost složená, tzn. kdo se tam ptá, tak trvám na svém, co jsem tady řekl. Musím říct, že to tak je. A rozhodně máme spoustu dalších aparátů na to, abychom pochopili, zda ten komunální politik se ve své funkci chová standardně, nebo nestandardně, jestli si pomáhá malou domů, nebo nepomáhá.

Ale na druhou stranu říkám, oni to nakonec stejně zhodnotí voliči. A my tady trošku z voličů děláme blbce. Protože volič přece má svoji hlavu a volič zvolí toho, o kom je přesvědčen, že tu práci bude dělat dobře, že má nějaké morální zásady, má prostě na to, aby tu funkci vykonával. Nebudu tady připomínat, že i někdy, přestože padnou některá trestní oznámení (upozornění na čas), nakonec volič se stejně rozhodne, že to je taková prkotina, že mu to nestojí za to. Znovu říkám, nejsem zastánce tohoto návrhu zákona, ale zlehčení podporuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl reagovat na vystoupení Martina Kolovratníka. On to neřekl celé. To, co řekl, sedí. Tak já se zeptám, je to řečnická otázka, pana poslance Kolovratníka, jestli si pamatuje, kolik poslanců z hnutí ANO vystoupilo v rozpravě. Nebudu ho zkoušet – dva. Oba mluvili o tom, jak je to proti Andreji Babišovi. O ničem jiném.

Důležitá otázka je, kdo ty paragrafy napsal a předložil do Poslanecké sněmovny. Vláda! Podívejte se na pozměňující návrhy, které jsme podávali tehdy, které měly chránit komunální politiky. Podívejte se, kdo pro ně hlasoval a kdo je odmítl v hlasování. Klidně se k tomu vraťme, i když to nemá žádný smysl. Ta debata byla mnohem lepší, kdybyste například podpořili naše pozměňovací návrhy, tak jsme si mnoho problémů ušetřili. A to je celé.

Takže říct: Vy jste byli pro! Ano, to ví každý. Na sjetině. Není důvod. Já jsem taky hlasoval pro, ale předtím jsme dali pozměňovací návrhy, které bohužel neprošly. Varovali jsme proti centralizaci toho registru. Říkali jsme: Nechme to, jak to je. Nesahejme do povinností, které mají komunální politici. V zásadě to funguje. Nikdo nebyl schopen říct, v čem to nefunguje, proč to bude lepší. A to navrhla vaše vláda, pane poslanče Kolovratníku prostřednictvím pana místopředsedy. Tak musíme podat tu informaci úplně celou. (Potlesk z lavic ODS.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Oborná, potom pan poslanec Ferjenčík.

Poslankyně Monika Oborná: Hezký den, vážený pane předsedající, kolegové, kolegyně. Já už tady hodinu poslouchám debatu o novele střetu zájmů a dovolím si navázat na kolegu Kolovratníka. Já jsem tady sice ve Sněmovně nováčkem, ale prošla jsem si tehdejší debatu a prosím pěkně, nebyl v ní snad jediný příspěvek, který by se netýkal Andreje Babiše. Problematicke ochrany soukromí členů samospráv se nevěnoval nikdo. Podotýkám nikdo! Nebyl předložen ani jediný pozměňovací návrh v této věci. Takže dámy a pánové, vy jste v rámci antibabišovského tažení schválili zákon, který ohrožuje soukromí nad rozumnou mírou a odrazuje slušné lidi od komunální politiky. Nyní to napravujeme a hodinu o tom debatujeme. Děkuji. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Ferjenčíka, potom pan poslanec Válek a další.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já bych to chtěl jenom shrnout za náš klub. My jsme také souhlasili s tím, že ten zákon má být nějakým způsobem proporcí a že se nemá týkat nejmenších obcí. Bohužel, sněmovní většina se rozhodla pro širší kompromis. Proto my jsme náš návrh stáhli, protože bychom ještě dál posílili vykostění toho zákona. Jinak s tím, aby tam nebyly malé obce, jsme my neměli problém, sami jsme to navrhli, bohužel ústavněprávní výbor to vyhodnotil jinak. Myslíme si, že se ten pozměňovací návrh jde, zavádí nadbytečnou byrokracii a nebude fungovat, jak je zamýšleno. Ostatně kdokoli si může udělat server, kde zplnomocní ostatní občany, aby si jeho jménem dávali ty žádosti. A to bude zcela legální, jak o tom mluvil pan Stanjura, že nebude. V tomto případě to bude zcela legální. Díky.

Budu rád, když zamítnete děčko, jestli projde áčko. Myslím, že to celkem odráží vůli této Sněmovny.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Válka. Potom pan poslanec Plzák.

Poslanec Vlastimil Válek: Dámy a pánové, já bych ústy pana předsedajícího chtěl říct, že jako poslanec za TOP 09 jsem tady v minulém období nebyl, paní poslankyni Oborné, a tím pádem jsem pro to nehlasoval. A nesouhlasím s ní, že za to, že se ten zákon přijal, může pan premiér v demisi Babiš. Nemá pravdu, podle mě je zbytečné takto na něho útočit. On za to nemůže. Já se ho tedy i jako poslanec TOP 09 musím zastat, protože si myslím, že musíme jednat férově, a on určitě ten zákon neprosadil.

A chtěl bych poděkovat Pirátům, že tleskali, a moc jim za to děkuju, když tady zaznělo, že teď chceme napravit, ty strany, byť někteří poslanci jsme v nich nově, tu

chybu, která se stala, ten zákon vrátit. A děkuju za to, že tleskali, a tím pádem ho podpořili. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Plzák, po něm pan poslanec Bláha.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji za slovo. Tady se mluví o sprostých podezřelých a já si jako poslanec také můžu připadat jako sprostý podezřelý. Ale o tom jsem mluvit nechtěl. Já jsem chtěl reagovat na svého kolegu Ivana Adamce, který tady předestřel takovou nějakou situaci. Starostové začnou skládat funkce, nebude chtít nikdo kandidovat a co se stane? Kdo bude řídit obce? Přejde úředník z Ministerstva vnitra a na něj se vztahují taky tato omezení? On se také bude svlékat? Je zmíněn v tom zákoně? Já se omlouvám za neznalost, já jsem se tím zákonem, přiznám se, tolik nezabýval – ale je tam tento člověk zmíněn? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Bláhu.

Poslanec Jiří Bláha: Dobrý den, kolegyně, kolegové. Já jsem nechtěl vystupovat, ale když to tady slyším, tak si říkám: To máme tady zase blábolů! Tak já jenom připomenu. Proč ten zákon vznikl? To byl vzkaz tradičních politiků těm, kteří něco v životě dokázali, udělali: Nelezte sem! Protože jinak si na vás posvítíme a svlíkneme vás do naha! A taky to tak dneska dopadá. Ti, kteří něco umějí, tak nechtějí vůbec do té politiky vstoupit. Nechtějí pomáhat. A právě oni by mohli něco změnit na těch vesnicích. Takže to je to, co nám ten zákon přinesl a co jsme schopni kontrolovat.

Takže vám to řeknu: Nejste schopni zkontrolovat díky těm hlášením vůbec nic! Protože pokud byste chtěli něco zkontrolovat, tak by tam musely být odpisy, muselo by tam být vyřazení majetku, abyste vůbec došli k tomu, co ten dotyčný účtoval a co nabyl a co pozbyl. Tím, co se tam uvádí, vlastně uvádíte jenom zmatek. Víc nic. Je to k ničemu a nikomu to neposlouží. Jenom to odradí ty slušné a pracovité, aby pro nás všechny chtěli něco dělat. Díky!

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Zlesáka a potom pan poslanec Benda.

Poslanec Radek Zlesák: Dobré odpoledne všem. Vážení kolegové, vážené kolegyně, já za neuvolněné politiky v komunální politice. Já jako neuvolněný radní jsem naopak velice rád, že tento registr existuje. Pro město pracuji a pracoval jsem o svém volném čase a mnohokrát mi bylo vmeteno do tváře, že jsem si šel do politiky vydělat. Není tomu tak a tento registr vnímám velmi pozitivně a myslím si, že mě chrání. Děkuji. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Bendu.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já jenom dvě krátké reakce. První je na pana kolegu Bláhu. Pokládám se za tradičního politika, možná nejtradičnějšího v této Sněmovně (smích a potlesk vpravo), a nikdy jsem pro tento návrh zákona nebyl. Vždycky jsem říkal: je to úplně nesmysl, nezřizujte centrální registr, nenuťte ty obce. A byla to opravdu vláda, ve které seděl váš pan předseda, který si z vlády dopisoval s Rekonstrukcí státu a domlouval se s těmihle lobbisty. Lobbisty za naprosto konkrétní zájmy, jak má být upravena úprava registru, jak a kdo všechno má všechno uvádět. A je to jenom proto, celý centrální registr vznikl jenom proto, ne aby si nějaký občan někoho kontroloval, ale aby těchto pět organizací, které chtějí otravovat celý stát, mělo jednoduchý vstup přes Ministerstvo spravedlnosti a nemusely si dojet do těch Kotěhůlek a zeptat se v těch Kotěhůlkách, kde je to všem úplně jedno. Tak to aby bylo jasno.

A druhá věc, poznámka k Pirátům. Už asi třetí vystoupení, které jsem tady zažil, které říká: zákony sepišme, jak chceme, my to stejně umíme obejít přes americké servery, skryté identity a další věci. Já nevím, jestli toto je opravdu to, co má v Poslanecké sněmovně zaznívat, anebo se rozhodneme, že na zákonodárství už definitivně kašleme a že Piráti nám tady všechno budou vládnout z Ameriky a přes skryté identity.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Benešík, potom pan poslanec Feranec.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Protože se znám, tak nebudu říkat, že dnes už naposledy, ale já doufám, že to bude naposledy. Jenom do té diskuze.

My tady občas klasifikujeme obce – malá, velká. Co je to malá a velká obec? Má vlastní zkušenost: jsou obce, které jsou relativně malé, ale mají daleko větší majetky, spravují daleko více obcí než třeba obce, nebo města dokonce, která jsou velká, takže úplně rozlišovat malá a velká, je to strašně pofidérní pojem. Skutečně v praxi to funguje úplně jinak. Některá obec má, například jako naše, kompletně vlastní a spravuje vodohospodářskou infrastrukturu za desítky nebo stovky milionů, a jsou velká města, která to privatizovala nebo to prostě pronajímají. Čili toto se nedá srovnávat.

A potom druhá věc jenom na vysvětlenou – uvolněný a neuvolněný. Tím, že jste neuvolněný, se přece nepřipravujete o pravomoci. Vy pouze jste v jiném platovém režimu, ale ty pravomoci máte. Prostě neuvolněný a uvolněný starosta velkého nebo malého města, v podstatě on má ty pravomoci vymezeny zákonem a potom tak, jak si to domluví v radě a v zastupitelstvu. Čili tvrdit, že neuvolněný, co se týče kompetencí, je na tom, nebo musí být na tom jinak než uvolněný – nedělejme to. Opravdu rozlišujeme to a i v té debatě si myslím, že občas toto splývá, nebo že je dáváme do nějakých z pohledu kompetencí jiných kategorií. Není tomu tak.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Feranec a po něm pan poslanec Profant. Stále faktické poznámky.

Poslanec Milan Feranec: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dobrý den. Jenom k tomu, co říkal pan Stanjura, resp. pan Kolovratník. Už to tady zaznělo. Při závěrečném hlasování podpořili všichni návrh zákona. Pan Stanjura tady řekl, že už upozorňovali na rizika, která jsou s tím spojena, jak můžou být ohroženi starostové. Takže tehdy ta rizika zvážili a byl důležitější lex Babiš než nějací starostové. Je to tak. Takže je dobře, že si na to vzpomněli alespoň teď, na ty starosty. Lepší pozdě než vůbec! Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Profant, po něm pan poslanec Kopřiva.

Poslanec Ondřej Profant: Vážený pane poslanče Bendo prostřednictvím pana předsedajícího, já si naopak myslím, že my musíme reflektovat technologickou realitu současné doby, a právě proto, že ji naše zákony a podzákoné normy velmi často ignorují, tak právě proto ty věci nefungují. Když jsou nějaké technické možnosti, tak nemůžeme říct, že je to špatně, ale musíme říct, jak se s tím vypořádáme. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Kopřiva a potom pan předseda Bartoš.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl také prostřednictvím pana předsedajícího ohradit proti tomu, co říkal pan kolega Benda, ta invektiva na Rekonstrukci státu, že to je snad nějaká úzká skupinka lobbistů. Já se s nimi občas vidám, sleduji jejich aktivity. A oni konzultují ty věci i s občany a mají širokou občanskou podporu. Když si srovnáme dosah, tak jsem si to našel u Rekonstrukce státu, jejich návrhy a jejich newslettery podporuje a odebírá k tomuto dni 42 898 občanů, takže 42 tisíc, a když se kouknu třeba na Občanskou demokratickou stranu na Facebooku, pokud je to souměřitelné, tak ta má cca něco přes 55 tisíc lajků. Čili ten rozdíl není zase tak velký a řekl bych, že dosah Rekonstrukce státu není zase tak zanedbatelný. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana předsedu Bartoše, po něm pan poslanec Adamec a další dva.

Poslanec Ivan Bartoš: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych vám tady chtěl říct jeden takový příběh z historie pirátské strany a Poslanecké sněmovny. Když jsme přišli jako hosté do knihovny Poslanecké sněmovny a naskenovali jsme v knihovně Poslanecké sněmovny veřejně dostupné výroční zprávy politických stran a vystavili jsme je na internet, tak jsme byli osočeni, následně zkontrolováni a shledáni nevinnými. Není nic takového jako dvě úrovně veřejnosti. Prostě já když

jsem občan z Brna, těžko se pojeďu podívat na výroční zprávu, to je historie už, politické strany do knihovny. Ne, já bych ji chtěl vidět na internetu.

A jenom k tomu registru a k tomu vyžádání informací. Já jsem několikrát komunikoval s lidmi z médií, kteří dokonce byli v podstatě pod tlakem. Vy jste si v tom registru našli, že někdo má takovýhle příjem, použili jste to v článku, a to se nesmí, zaplatíte pokutu! Díky třeba tomuto registru jsme se dozvěděli, kolik peněz má pan hradní kancléř, že má akcie, že má akcie Lukoilu, že má pozemky v hodnotě desítek milionů. Ten registr dává smysl. A buď to je něco veřejné, nebo to není veřejné, ale neexistuje nic jako dvojí úroveň veřejnosti.

A to, že technický systém umožní udělat z něčeho kopii a vystavit ji na internet, není žádné porušení zákona. To je prostě normální. Já mám právo získávat a šířit informace a GDPR bych jako takové do toho vůbec netahal. Ta legislativa se týká úplně něčeho jiného. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Adamec.

Poslanec Ivan Adamec: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, nadzvedla mě poznámka o Rekonstrukci státu. Srovnávat tuto lobbistickou skupinu s politickou stranou, to opravdu vyžaduje odvahu. Digitální pohled na věc já tedy rozhodně nesdílím. Jestli žijete ve virtuálním světě, tak si tam žijte a netahejte nás do toho, prostřednictvím pana předsedajícího.

Ale Rekonstrukce státu, já si na ni vzpomínám. Když je tedy tak dobrá, když tedy to nejsou lobbisté, tak proč tedy jako hnutí nekandidují do Poslanecké sněmovny a nevykonávají ty mandáty napřímo? Proč k tomu používají členy různých politických stran, nutí je, aby něco podepisovali, a když to nepodepíšou, tak že budou psát jejich občanům, ať je nevolí! Co tohle je za způsob? To je normální v demokratické společnosti? Asi ano, ale rozhodně to není etické! Já si myslím, že Rekonstrukce státu, to jméno by tady vůbec zaznívat nemělo! A kdyby nebylo Rekonstrukce státu, tak možná ani tento střetový zákon, nebo zákon o střetu zájmů neměl tuto původní podobu vládní, která tady prošla. Samozřejmě dle nějakých podmínek, s tím souhlasím, já jsem to tu sám říkal nakonec, jak to bylo. Já s tím problém nemám.

Ale na druhou stranu jako nepoužívejte Rekonstrukce státu. Pro mě je to skupina, která nepoužívá standardní prostředky. Jsou to vyděrači! Jako když vás někdo vydírá tím způsobem, že buď přistoupíte na to, nebo že o vás bude psát špatně, tak je to vyděrač! S vyděrači se nejedná, vyděrač se neposlouchá. Vyděrač se ignoruje. Minimálně. Anebo se pošle také do vězení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Munzara, potom pan předseda Kalousek a dalších pět.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Mě také vyprovokovala poznámka pana kolegy Kopřivy prostřednictvím vás, pane předsedající. Doufám, že bude chvíli naslouchat. Dobře, děkuji.

Víte, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, hlasování o zákonech není hlasování o superstar. Je úplně jedno, jestli má někdo nějaké lajky na Facebooku a budeme to poměřovat. Hlasování je o zákonech, je zejména o hodnotách. A je to také o nějakých životních zkušenostech. A já se chci zeptat, jestli vy jste – já nevím, já jsem se nekoukal – jestli vy jste členem nějakého zastupitelstva, jestli jste prakticky rozhodoval v nějakém městě a komunikoval s občany, když tímto způsobem vystupujete. Opravdu, hlasování je o zákonech, není o superstar. Myslím si, že bychom si mohli takové věci odpustit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím paní poslankyni Vildumetzovou, potom pan poslanec Výborný.

Poslankyně Jana Vildumetzová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych ještě jednou vystoupila a zareagovala. Já bych tady chtěla říci jeden důležitý fakt. Zákon o střetu zájmů tady platil v minulosti. Novela, kterou jste tady schválili, bohužel má dopady na starosty malých měst a obcí obrovské. V letošním roce jsou komunální volby a opravdu všichni se bojí toho, že by ty údaje mohly být nějakým způsobem zneužívané. Proto jsem velmi ráda, že je tady tato novela a že už je tady ve třetím čtení, že ji konečně schválíme a že starostům se nějakým způsobem ulehčí.

Ale myslím si, že tím, že tady v minulosti zákon o střetu zájmů byl a všichni, kdo jsme byli starosty, včetně mě, jsme vždy vypisovali písemné formuláře, které jsme vypsali a pak jsme je dávali na webové stránky, teď se to novelou, tou, kterou jste tady přijali v minulém funkčním období, rozšířilo o mnoho údajů, což jsou ty movité věci atd. A to je to, co starostům vadí, a proto jsem velmi ráda, že přišel pan Výborný s komplexním pozměňovacím návrhem A, který říká, které věci budou veřejné a které budou neveřejné. Na ty neveřejné budou mít přístup pouze orgány činné v trestním řízení. Pokud přijmete D, tak v tu chvíli bude neveřejné prakticky všechno a to, co ti starostové zveřejňovali před několika lety, tak nebudou zveřejňovat nic a budou si o to muset žádat občané prostřednictvím daného formuláře. Bude se na to muset zaměstnat aparát lidí, A já se ptám, jestli se to i vůči starostům neotočí, protože si myslím, že některé údaje by opravdu mohly a měly být veřejné.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych rád zareagoval na dvě věci, které už mě nenechaly lhostejným. Tady zaznělo něco od kolegů Pirátů, že je tady obrovský technologický pokrok a že to nějakým způsobem nestíhá legislativa. Já chci říci, že žijeme v právním státě, že to je klidně možné, ale pokud tady je tak enormní technologický pokrok, tak to neznamená, že se dostane nad zákon. Prostě žijeme v právním státě a právo musí být na prvním místě. To je první poznámka.

Druhá poznámka. Zaznělo tady něco o tom, že díky tomuto zákonu víme, kolik bere hradní kancléř. Mně je to úplně jedno. To je jeho příjem, ať bere kolik chce. Mě zajímá, jestli jeho majetek je legálně nabytý, nebo není legálně nabytý. To je to, co chci vědět. Podstatně víc mi vadí to, že nemá prověrku, kterou by měl mít. Ale kolik bere, mi je opravdu jedno. Ale to, že nemá prověrku, si myslím, že je věc, která je kritizováníhodná. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím paní poslankyni Kovářovou a po ní pan poslanec Staněk.

Poslankyně Věra Kovářová: Já bych ráda reagovala na kolegu Bartoše, protože si myslím, že jeho příklad s panem kancléřem Mynářem nebyl úplně ten pravý, a to z toho důvodu, že zákon o střetu zájmů žádného kancléře Mynáře nepřinutil k tomu, aby zveřejnil informace o svých příjmech. Musím tedy říci, že jsem na to upozornila já a pak další kolegové a novináři, že trvalo několik let, než pan kancléř Mynář ukázal své čestné prohlášení. V tomto stylu zatajování svých příjmů pokračuje dále. Čili v tomto případě střet zájmů neovlivnil informovanost občanů o příjmech kancléře Mynáře.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Staněk a po něm pan poslanec Skopeczek.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji za slovo, pane předsedající. Stále ještě pěkně dopoledne, vážené dámy, vážení pánové. Já se teď možná trochu zařadím do kategorie poslanců, jako je kolega Bláha, a zamyslím se tady nad tou debatou, která právě probíhá. Musím říci, že z mého pohledu je velice tenká hranice mezi politickou diskusí, která tady občas zaznívá, a něčím, co bych nazval akademickou teoretickou kecací soutěží. Tady soutěžíme, navzájem si vytahujeme encyklopedické znalosti a zkušenosti, čeho jsme dosáhli nebo nedosáhli, ale neposouváme se v té politické diskusi kupředu. Já bych moc poprosil, a věřím, že to není jenom moje přání, abychom se posunuli v té politické diskusi kupředu a nesoutěžili spolu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Skopeczek.

Poslanec Jan Skopeczek: Děkuji pěkně. Já chci zareagovat na pana Kopřivu, který tu srovnával počty sledovatelů na sociálních sítích. Já jsem se díval na Piráty, ti mají přes 100 tisíc sledovatelů na Facebooku, Karel Gott má přes 200 tisíc. Podle vaší logiky bychom měli dát na Karla Gotta v těchto otázkách. Jaký má názor. On by měl mít větší relevanci než názor vás, kteří jste byli zvoleni občany. Je to naprosto nesmyslné srovnání a děsí mě, jakým způsobem uvažujete.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Žáček.

Poslanec Pavel Žáček: Vážené dámy, vážení pánové, my jsme se implicitně dostali k jednomu z největších problémů naší parlamentní demokracie, a to nominální slabosti politických stran. Bohužel v důsledku naprosté kompromitace stranického života a stranictví jako takového během komunistického režimu máme dnes poměrně obecně slabé politické subjekty ve srovnání třeba například se standardním stranickým systémem v Německu nebo v jiných státech, nebo dokonce s Československou republikou před rokem 1938. A dnes se politický boj vede nestandardními politickými prostředky, jakými je například Dekonstrukce státu, říkám Dekonstrukce státu, případně se tady počítají lajky. Já myslím, že o tom to není. A všichni bychom byli v jiné pozici, i síla našeho hlasu, síla zodpovědnosti vůči občanům České republiky, pokud by naše politické subjekty byly mnohonásobně silnější. Myslím si, že to je k zamyšlení a to je věc, která bude v budoucnosti velmi nutná pro demokracii v České republice. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To byla poslední faktická poznámka. Pokud se nikdo nehlásí ani fakticky ani do rozpravy, tak rozpravu končím.

Zeptám se na závěrečná slova. Prosím paní poslankyni Kovářovou a potom případně zpravodaje.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, myslím, že v rozpravě zaznělo mnohé. Jen bych na závěr konstatovala, že novela zákona se netýká poslanců a senátorů. Týká se komunálních politiků, tak abychom je neodradili od toho kandidovat v dalších volbách. Všichni komunální politici budou majetková přiznání vyplňovat. Pokud někdo bude chtít nahlédnout, tam je ten pozměňovací návrh, tak by mohl nahlédnout s žádostí, to znamená, že všechny formuláře budou de facto transparentní.

To je asi všechno k té novele. Moc bych vás požádala, abyste novelu včetně pozměňovacích návrhů podpořili. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan zpravodaj si nepřije, paní zpravodajka Kořanová také ne. Jenom avizuji, že po odsouhlasení procedury si poslanecký klub ANO bere přestávku 10 minut.

Takže teď prosím pana zpravodaje s tím, že předtím, než budeme hlasovat o proceduře, musíme rozhodnout o zpěvzetí pozměňovacího návrhu pana poslance Michálka. Je tomu tak?

Poslanec Petr Sadovský: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, procedura bude probíhat stylem: Bude se hlasovat nejdříve návrh A jako celek, což je komplexní návrh ústavněprávního výboru včetně totožného s návrhy B1 až B6, což jsou vlastně z výboru pro veřejnou správu. A bude se hlasovat o návrhu A jako celku. Nebude-li přijat návrh A jako celek, jsou návrhy D1, D2 nehlasovatelné. Bude-li přijat návrh A jako celek, hlasovat o návrzích D1 a D2, což je pozměňovací návrh pana poslance Nachera, k nahlížení na základě žádostí, společně jedním hlasováním. Hlasovat o návrzích D3 a D4 také poslance Nachera, poskytování informací

o žadateli, společně jedním hlasováním. A nebude-li přijat návrh A jako celek, hlasovat o návrzích D3 a D4 společným hlasováním. Poté návrh C pana poslance Raise. A návrh E pana poslance Michálka vlastně bude stažen, o tom se bude hlasovat na začátku. Potom návrh zákona jako celek.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se, zda chce někdo vystoupit k návrhu procedury. Pokud ne, tak mám za to, že nejprve bychom měli hlasovat o zpětvzetí pozměňovacího návrhu číslo 559 pana poslance Michálka, potom o proceduře a potom bychom dali prostor klubu ANO. Je proti tomu nějaká námitka? Nikoliv.

V tom případě zahajují hlasování a ptám se, kdo souhlasí se zpětvzetím pozměňovacího návrhu pana poslance Michálka. Kdo je proti?

Je to hlasování 128, přihlášeno je 161, pro 148, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní bychom hlasovali o proceduře, tak jak ji navrhl pan zpravodaj.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 129, přihlášeno je 161, pro 151, proti nikdo. Návrh procedury byl přijat.

Nyní tedy vyhlašuji 10 minut přestávku na jednání klubu ANO. Sejdeme se v 11.02 hodin.

(Jednání přerušeno v 10.53 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.06 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, přestávka pro poradu klubu hnutí ANO skončila. Budeme pokračovat v jednání. Před přerušением jsme schválili postup hlasování ve věci zákona o střetu zájmů. Zpravodaj je připraven. Pane zpravodaji, můžeme hlasovat po jednotlivých bodech, tak jak byla schválena procedura. Požádám tedy potom zástupkyni navrhovatelů a pana zpravodaje, aby se vždycky k pozměňovacímu návrhu vyjádřili.

Protože je pohyb ve sněmovně, já vás všechny odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Jakmile se zklidní stav ve sněmovně a kolegyně a kolegové zaujmou svá místa, přikročíme podle schválené procedury...

Tak, jestli nejde karta... už jde karta paní poslankyně Adámkové. Můžeme tedy začít, pane zpravodaji.

Poslanec Petr Sadovský: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové. Jako první budeme hlasovat pozměňovací návrh A jako celek. Stanovisko ústavněprávního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní navrhovatelka? (Doporučující.)

Zahájil jsem hlasování číslo 130 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 130. Z přítomných 159 pro 136, proti 1. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Petr Sadovský: Nyní budeme hlasovat pozměňovací návrhy D1 a D2. Stanovisko ústavněprávního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní navrhovatelka? (Doporučující.)

Zahájil jsem hlasování číslo 131 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 131. Z přítomných 159 pro 71 poslanec, proti 27. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Petr Sadovský: Nyní budeme hlasovat návrhy D3 a D4. Stanovisko ústavněprávního výboru nebylo k tomuto pozměňovacímu návrhu přijato.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Paní navrhovatelka? Paní navrhovatelko, vaše stanovisko? (Doporučující.)

Zahájil jsem hlasování číslo 132 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 132. Z přítomných 159 pro 71 poslanec, proti 26. Ani tento návrh nebyl přijat. Budeme pokračovat, pane zpravodaji.

Poslanec Petr Sadovský: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pana poslance Raise. Stanovisko ústavněprávního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní navrhovatelka? (Doporučující.)

Zahájil jsem hlasování číslo 133 a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 133. Z přítomných 161 poslance pro 154, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh?

Poslanec Petr Sadovský: Nyní se měl hlasovat návrh E, který byl stažen, takže nyní budeme hlasovat návrh zákona jako celek ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Stanovisko ústavněprávního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pokud byly všechny pozměňovací návrhy vyčerpány, tak budeme hlasovat o celku zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Věry Kovářové, Víta Rakušana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2000 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 33, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 134 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 134 z přítomných 161 poslance pro 136, proti 3. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji paní navrhovatelce, děkuji zpravodajů a končím bod číslo 51.

Pokračovat budeme bodem číslo 26. Jde o

26.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 104/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Navrženo bylo postupovat podle § 90 odst. 2, ale mám zde veto 52 poslanců, takže budeme postupovat klasickým způsobem ve třech čteních.

Předložený návrh uvede senátor Vladimír Plaček, kterého mezi námi vítám. Pane senátore, hezký den. Než vám dám slovo, požádám o to, aby u stolku zpravodajů zaujala své místo zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová. A ještě vám, pane senátore, zjednám klid. Požádám kolegy a kolegyně, kteří chtějí diskutovat projednaný návrh zákona, aby tak činili v předsáli a abychom se všichni ostatní mohli soustředit na projednávaný zákon o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením.

Pane senátore, prosím, máte slovo.

Senátor Vladimír Plaček: Děkuji za slovo, pěkné dopoledne. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená vládo, jako zástupce předkladatelů zde dnes vystupuji se senátním návrhem zákona o dávkách osobám se zdravotním postižením. Tento senátní návrh zákona má odstranit zjevnou nespravedlnost a jsme přesvědčeni o tom, že také přímou diskriminaci osob se zdravotním postižením, které pobývají v pobytových zařízeních sociálních služeb. Jedná se o příspěvek na mobilitu, který tyto lidé by měli obdržet, nicméně úřady práce ho buď nepřiznávají, anebo odebírají. Lidem, kteří se stejným zdravotním postižením pobývají ve svém vlastním sociálním prostředí, tento příspěvek na mobilitu je běžně přiznáván na základě čestného prohlášení, že tento příspěvek využívají na svou mobilitu.

Lidé v pobytových zařízeních sociálních služeb zaplatí za služby, které tato zařízení jim nabízejí, zůstává jim jen minimum finančních prostředků a příspěvek na mobilitu nedostanou. Je nutné říci, že pobytová zařízení sociálních služeb zabezpečují téměř všechny služby těmto lidem až na mobilitu. Tu si musí zaplatit ze svých vlastních finančních prostředků.

Úřady práce často vyžadují dokladování dokladů, které jsou nad rámec zákona, poněvadž zákon neřeší účelovost této dopravy, nedefinuje také pravidelnost a četnost této dopravy, a přesto těmto lidem příspěvek na péči nepřiznává, i když tyto doklady doloží. Úřad práce tam má samozřejmě možnost na základě hodného zřetele příspěvek na mobilitu přiznat, ale nepřiznává. Já si dovoluji citovat slova zpravodajky ze Senátu paní kolegyně Boženy Sekaninové, která to sdělila velice jednoznačně a

stručně: Co ti lidé vlastně v těch pobytových zařízeních sociálních služeb, např. v domově pro seniory, mají dělat? Hledět do čtyř stěn a čekat na smrt? Prostě se nikam nedostanou.

Důležité je také říci, že příspěvek na mobilitu je určen tomu danému člověku. Pobytové zařízení sociálních služeb s tím nemá absolutně nic společného. To jenom proto, aby nedošlo k mýlce. Je pravda to, že jsem právě ředitel jednoho takového pobytového zařízení sociálních služeb. Rozhodně to s tímto vůbec, ale vůbec nesouvisí.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chtěl jsem vás požádat o podporu tohoto zákona. Tak jak jsem už teď vyslechl pana předsedajícího, podle § 90 odst. 2 to nepůjde, nicméně rád bych, abyste podpořili projednání tohoto zákona v dalších čteních. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu senátorovi Plačkovi a požádám zpravodajku o její zpravodajskou zprávu k tomuto tisku. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji vám seznámit se stručnou zpravodajskou zprávou ke sněmovnímu tisku 104. Jedná se tedy o senátní novelu zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, kterou v Senátu předložili senátoři Vladimír Plaček a Jiří Vosecký. Senát návrh schválil na své 12. schůzi dne 15. února tohoto roku. Nám byl postoupen o několik dní později.

Navrhovaná právní úprava má umožnit čerpat příspěvek na mobilitu zdravotně postiženým osobám, kterým je poskytována pobytová sociální služba podle zákona o sociálních službách, za stejných podmínek jako osobám zdravotně postiženým, jimž pobytová sociální služba poskytována není. Tím má být podle předkladatele odstraněna zjevná a nedůvodná diskriminace jedné skupiny příjemců příspěvku na mobilitu oproti jiné. Právě z tohoto důvodu se předkladatelům jeví za vhodné, aby Poslanecká sněmovna vyslovila se senátním návrhem souhlas již v prvním čtení, ale jak jsme slyšeli, také na tom tedy předkladatel už netrvá.

Účinnost zákona je navržena patnáctým dnem po jeho vyhlášení. Finanční dopad na státní rozpočet by v případě přijetí změny byl podle navrhovatelů kolem 434 mil. korun ročně.

Vláda na své schůzi 21. března tohoto roku zaujala k návrhu nesouhlasné stanovisko. Podle názoru vlády je rozdíl v přístupu k příspěvku na mobilitu mezi dvěma skupinami příjemců odůvodněný, protože reaguje na jejich zcela rozdílnou situaci. Uživatelům sociálních zařízení jsou všechny jejich potřeby zabezpečeny, resp. jsou jim poskytovány komplexní pobytové sociální služby. Potřeba dopravy pro tyto osoby je proto spíše nahodilá. Zároveň tedy je potřeba podotknout, že už v samotném zákoně, a to § 6 odst. 4, je už v současné době možné z důvodů hodných zvláštního zřetele příspěvek na mobilitu právě i osobám, které jsou v pobytových sociálních službách, přiznat. To znamená, že tam pamatováno na to, když jsou takovéto případy, může tak úředník podle tohoto zákona rozhodnout.

Vzácně se zde tedy shodují právě s vládním stanoviskem. Domnívám se, že osoby se zdravotním postižením, kterým je poskytována celodenní péče v pobytovém zařízení sociálních služeb, jsou ze strany státu výrazně více podporovány než ty, které jsou v domácí či formě asistentské péči. Dotace poskytovatelům pobytové sociální péče jsou řádově vyšší než rozsah poskytovaných služeb a vyplácení příspěvků na mobilitu těm, kterým pobytová sociální péče poskytována není.

Tolik tedy k tomu samotnému zákonu. A samozřejmě v tomto případě navrhuji tento tisk přiřadit jako garančnímu výboru pro sociální politiku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce, paní poslankyni Markétě Pekarové Adamové, za zpravodajskou zprávu. Otevírám rozpravu. První přihlášená je paní poslankyně Dražilová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Lenka Dražilová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, spoustu toho, co jsem chtěla říct, už řekla paní zpravodajka. Tak jenom to shrnu ve stručnosti.

Jak již bylo řečeno, předmětná novela usiluje o sjednocení podmínek zdravotně postiženým osobám, kterým je poskytován příspěvek na mobilitu. V současné době těm, kterým je poskytována pobytová sociální služba, ten příspěvek je poskytován z důvodů hodných zvláštního zřetele. Těm, kterým není poskytována pobytová sociální služba, je poskytován na základě čestného prohlášení, že se pravidelně dopravují. Předkladatel opravdu nebere v potaz, že situace osob v pobytových službách je úplně jiná. Já se musím ohradit proti tomu, jak tady bylo řečeno, že lidé v domovech pro seniory sedí a čekají na smrt. Já jsem také sama byla ředitelkou spoustu let takového zařízení a myslím si, že to není pravda. Ten rozdílný způsob prokázání nároku na přiznání příspěvku neznamená, že osobám pobývajícím v pobytových službách není přiznáván. Současná právní úprava, jak jsme slyšeli, umožňuje těmto osobám příspěvek čerpat a úřady práce, jak jsem si zjistila, tento příspěvek přiznávají. Zjistila jsem si skutečnost Jihomoravského kraje namátkově ve čtyřech okresech. V okrese Blansko za měsíc březen se vyplatilo 13 mobilit osobám zdravotně postiženým, které se nacházejí v pobytových zařízeních, v okrese Břeclav 21, v okrese Vyškov 10 a v Hodoníně 16. Slyšeli jsme také, že předložený návrh by znamenal zátěž pro státní rozpočet, dále by tato změna vyžadovala změnu informačního systému, úpravu formuláře žádosti a hlavně další posílení personálního obsazení krajských poboček úřadu práce.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, domnívám se, že stávající úprava podmínek pro přiznání příspěvku na mobilitu je opodstatněná a zcela přiměřená, a proto navrhuji zamítnutí novely zákony již v prvním čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Lence Dražilové a ptám se, kdo dál do rozpravy, protože žádnou jinou písemnou přihlášku nemám. Pokud se nikdo nehlásí do rozpravy, tak rozpravu končím. Ptám se na závěrečná

slova – ano, pane senátore. Pan senátor Plaček řekne své stanovisko. Prosím, máte slovo.

Senátor Vladimír Plaček: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená vládo, já jsem samozřejmě citoval tu možnost, že úřad práce má možnost přiznat žádostem hodným zřetele příspěvek na mobilitu. Ale bohužel není zřejmě ta situace jednotná v celé republice, protože já mám tady písemné dokumenty, které z úřadu práce vyžadují po těch lidech doklady nad rámec zákona. O účelovosti nikde není řeč. A pokud oni toto nedoloží nad rámec zákona, tak jim ten příspěvek přiznán prostě není. A o to jde. Přece se nemůžeme se dívat na lidi zdravotním postižením jinak na ty, kteří jsou ve svém vlastním sociálním prostředí a v pobytových zařízeních sociálních služeb. Jsou to lidé s obdobným zdravotním postižením a měli by mít, alespoň dle nás senátorů – a musím říci, že ten senátní návrh byl schválen v Senátu drtivou většinou. Náš názor je takový, že by se ten rozdíl dělat prostě neměl. Moc bych se přimlouval za to, abychom mohli projednat tento náš návrh ve vašich výborech, nebo ve výboru, a moc bych se přimlouval za to, abyste s tímto souhlasili. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo od paní zpravodajky. Je zájem. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Já budu pouze konstatovat, že tady nepadl návrh ani na zamítnutí, ani na vrácení k přepracování, takže můžeme hlasovat o přikázání do výborů. (Nesouhlasné reakce z pléna.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní zpravodajko, to ale není pravda. Já jsem slyšel, že paní poslankyně Lenka Dražilová navrhla právě zamítnutí návrhu zákona.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Tak to se omlouvám, to se omlouvám. Já jsem to v té řeči bohužel asi přeslechla. Tak to se velice omlouvám. Děkuji za upozornění, a tedy tím pádem je navrženo zamítnutí. Takže budeme hlasovat nejdříve o tomto návrhu a pak případně o těch dalších. Omlouvám se velice.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Budeme tedy rozhodovat o návrhu na zamítnutí. Pokud tento návrh nebude přijat, budeme rozhodovat o návrhu na přikázání výborům, tak jak předložila paní zpravodajka. Já zagonguji, protože jsem požádal ke zmenšení hladiny hluku tady, aby diskuse se vedly v předsáli, aby ti, kteří mají zájem rozhodnout v této věci, přišli do sálu. Odhlásím vás všechny, požádám vás o novou registraci, abychom zjistili přesný stav ve sněmovně.

Jakmile se ustálí počet přihlášených, zahájím hlasování číslo 135, ve kterém budeme rozhodovat o zamítnutí předloženého senátního návrhu zákona o sociálních službách... Máme už konstantní počet přihlášených.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 135 a ptám se, kdo je pro návrh na zamítnutí. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 135: z přítomných 146 poslanců pro 67, proti 76, návrh nebyl přijat.

Budeme tedy rozhodovat o přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázat jinému výboru jako garančnímu výboru? Není tomu tak.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 136, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 136: ze 149 přítomných pro 147, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalším výborům. (Poslanec Bartošek se hlásí o slovo.) Ano, vidím z místa poslance Bartoška. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Navrhuji to přikázat rozpočtovému výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Je tady návrh na rozpočtový výbor. Kdo další? Není tomu tak.

Budeme rozhodovat o přikázání rozpočtovému výboru v hlasování pořadové číslo 137, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání rozpočtovému výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 137: z přítomných 149 pro 85, proti 10, návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán dále výboru rozpočtovému.

V rozpravě nezazněl žádný odkaz na zkrácení nebo prodloužení lhůty k projednání. Lhůta k projednání je 60 dnů ve výborech. Konstatuji tedy, že garančním výborem je výbor pro sociální politiku, dalším výborem, kterému byl tisk přikázán, je výbor rozpočtový. Děkuji panu senátorovi, děkuji paní zpravodajce a končím bod číslo 26.

Pokračovat budeme bodem číslo

34.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 132/ - první čtení

Jsme stále v prvním čtení, projednávání tohoto bodu jsme přerušili včera, ve čtvrtek 19. dubna. Obecná rozprava byla přerušena, tedy pokračuje. U stolu zpravodajů už zaujali svá místa za návrhatele pan ministr vnitra Lubomír Metnar a zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Kateřina Valachová. Budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě řádně přihlášeným.

V pořadí je pan poslanec Martin Kupka, připraví se pan poslanec Marek Benda. Ještě chvíličku posečkejte, pane poslance, až bude klid ve sněmovně. Děkuji. Máte slovo. (V sále je stále rušno.)

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, když se přijímal zákon o státní službě, tak jsme upozorňovali na několik dramatických negativních jevů, které se spolu se schválením toho zákona mohly očekávat. Mimo jiné to, že se státní služba může významně zakonzervovat a že očekávaný efekt, totiž zkvalitnění –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás jednou přeruším. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pokud chcete diskutovat něco jiného než zákon o státní službě, žádám vás o to v předsáli. Je důležité, aby ten, komu bylo uděleno slovo, mohl mít svůj přednes v důstojné atmosféře. Děkuji. Můžete pokračovat.

Poslanec Martin Kupka: Tehdy tedy předkladatelé říkali, že důležitým důvodem k přijetí zákona o státní službě kromě toho, že nás k tomu nutila Evropská unie, bylo to, aby se česká státní správa profesionalizovala, aby byla kvalitnější, aby byla úspornější, aby tam bylo co nejvíce odborníků. Výsledek, bohužel, zdá se přesně opačný, protože předkladatel teď konstatuje, že se opravdu státní správa zakonzervovala a že se nedaří zajistit přísun kvalitních odborníků a že je potřeba ten zákon změnit. Protože v tomhle směru je názor občanských demokratů konzistentní, já se shoduji v tom, že je potřeba upravit zákon o státní službě tak, aby dokázal otevřít české úřady, ústřední orgány státní správy lidem z komerční branže, lidem, kteří jsou prostě odborně zdatní a budou to umět dělat.

Rád bych vás ale upozornil na to, že tak jak teď předkladatel zákon předkládá, tak v sobě zahrnuje skryté pasti. Říká, že např. bude možné organizovat výběrová řízení již jen dvoukolově, na tom by nic nebylo, v tom druhém kole je potom možné připustit další uchazeče, tedy nejen uchazeče, kteří jsou uvnitř státní správy, ale i ty, kteří jsou zvenčí. Ale mění jednu zásadní věc. Totiž už nezakládá povinnost přijmout v tom prvním kole, pokud je tam dostatek schopných uchazečů, tak si jednoho vybrat. Vlastně se může stát, že se po uzákonění v té podobě, kterou by teď ministerstvo navrhovalo, tak by se mohlo stát, že by výběrová řízení byla vlastně taková trochu stínová, byla by to fakticky hra na výběrová řízení a stejně by přivedla státní správu k tomu, že si bude ministerstvo či vláda vybírat toho, koho chce.

S ohledem na to, že se nacházíme v situaci, kdy pořád ještě vládne vláda bez důvěry, pokládám schvalování v této situaci takového zákona s vážným dopadem do podoby státní správy prostě jako neobhajitelné. A byl bych moc rád, aby se pro ty nedostatky, které jsem jenom naznačil, ale ono jich je tam víc, aby se ten zákon vrátil předkladateli k přepracování, aby se podařilo odstranit vážné problémy, odstranit pasti, do kterých by státní správa mohla padnout. Bavíme se o téměř – dokonce teď už to asi bude více, protože kromě toho, že se veřejná správa významně nez kvalitnila po uzákonění zákona o státní službě, tak ale co se jí podařilo, znovu nabobtnala, takže se teď pravděpodobně bavíme už o více než 70 tisících úředníků, kteří do toho zákona

spadají. Tak tady bych rád poprosil, aby se s tím zacházelo významně obezřetněji, aby se podařilo v těch dalších krocích a při té úpravě napravit případné pasti, odstranit je a otevřít rozumným způsobem státní správu. Po tom také voláme a volali jsme od začátku.

Pokud máme vyhodnotit efekt zákona o státní službě, tak si tady dovoluji také zmínit jeden velice zajímavý ukazatel, se kterým přišla samotná ministerstva v loňském roce. V interních materiálech se totiž psalo o tom, že by administrativní zátěž za poslední období neměla klesnout, jak vláda tehdy říkala a slibovala veřejnosti, ale naopak administrativní zátěž pro podnikatele za uplynulé období o 13 % narostla. Třináct procent je poměrně velký nárůst. Znamená to totiž, přeloženo do češtiny, že o tolik narostl čas, který podnikatelé musí strávit tím, že se zabývají administrací a nefunkční státní správou.

Tak tohle všechno jsou důvody, které by měly vést k tomu, že se opravdu ten materiál vrátí zpět k pečlivému přepracování, k odstranění minimálně té pasti, na kterou jsem upozorňoval, tak aby se spolu s větším otevřením a žádoucím otevřením státní správy nestalo to, že ve výsledku bude mít vláda ještě větší možnost upravit si a dosadit do podstatných pozic opravdu zejména toho, koho ona sama bude chtít, bez ohledu na to, zda už ve státní správě působil a zda je opravdu tím správným úředníkem, tím správným odborníkem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Martinu Kupkovi. Nyní pan poslanec Marek Benda, připraví se pan poslanec Jan Bartošek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane předsedo vlády, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, protože mi tu ráno předseda klubu Faltýnek hodil účelovku, abych odložil návykové látky, tak já budu velmi stručný.

Já se připojuji k návrhu na vrácení vládě k přepracování. Domnívám se, že služební zákon nemá nosit vláda, která nezískala důvěru této Poslanecké sněmovny. To bych řekl, že je prostě naprosto zásadní a principiální věc. Některé výhrady, které se pak dají vznést, vznesl už pan kolega Kupka. Myslím, že je tam celá řada problémů, které fakticky znamenají úplné zrušení služebního zákona, alespoň na těch nejvyšších pozicích. Ale ty myslím máme kdyžtak pak probírat někdy později. Ale opravdu pokládám za neslušné, aby vláda, která je tady jenom z vůle prezidenta republiky, přinášela změnu služebního zákona, který by měl rozvolnit a umožnit vstup lidí vybraných touto vládou do státní služby. Takže v tomto směru doporučuji, abychom vládě vrátili k přepracování, a až bude vláda s důvěrou, pak má smysl se zabývat služebním zákonem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Bendovi, nyní pan poslanec Jan Bartošek se svým vystoupením. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. No, v podstatě je potřeba si uvědomit, že tato novela byla vypracována na přímý rozkaz premiéra v demisi s jediným cílem, a to je rozvolnit služební zákon tak, aby bylo možné se efektivněji zbavovat nepohodlných úředníků, protože téměř všechny novelizační body, které jsou v tomto zákoně, směřují k tomu cíli. A je možné konstatovat, že se v případě, že novela bude schválena v navržené podobě, vrátíme do dob nejtvrděší politizace státní správy. Postavení zejména představených se stává natolik nejistým, že může a zřejmě bude i docházet k masivním čistkám po jakékoli změně ministra anebo s příchodem nové vlády. V podstatě to v praxi znamená destabilizaci výkonu státní správy, tak jak jsme ji znali.

K tomu slouží zejména nově nastavené hodnocení, které může být spuštěno dle potřeby, v uvozovkách, člena vlády i několikrát do roka. Pozice státních tajemníků je touto novelou značně oslabována. Touto novelou je zcela potlačen kariérní řád a je umožněn nástup tzv. odborníků z praxe za velmi příznivých podmínek a s minimem prokazatelné praxe. Deklarovaná konzultace v Bruselu, kterou údajně absolvovala ministryně Dostálová, dopadla tak, že ji přijal vedoucí sekretariátu DG a řekl jí, že se poradí a dá jí vědět. To znamená, není to o tom, že ty věci jsou dopředu dojednané a víme, že budou schválené.

Po konzultaci s několika zainteresovanými právníky, kteří tuto novelu označili za legislativní paskvil, se připojují k návrhu na zamítnutí tohoto návrhu zákona.

Postupně popíšu jenom ty hlavní změny a v závěru uvedu i jeden pozitivní dopad, který přináší tento zákon.

Již v § 15 odst. 4 je zřejmé, jaké pozice člena vlády zajímají, tj. všichni představení s výjimkou vedoucích oddělení. Dodnes byli informováni ministři o všech představených.

Za dále, v § 42 odst. 2 ve své podstatě zajišťuje možnost, aby se jakýkoli elév, který vykonal úřednickou zkoušku, mohl stát i náměstkem. Myslím, že uvedením tohoto paragrafu do života by patrně v Agrofertu došli všichni senior manažeři.

Dále výběrová řízení na představené. Popíšu. Obecně stejný princip je u všech. Zužují se na dvě kola, prvního kola se mohou zúčastnit příslušní státní zaměstnanci plus nově vedoucí zaměstnanci OSS. V případě, že služební místo není v prvním kole obsazeno, ve druhém kole se mohou zúčastnit odborníci zvnějšku v podstatě s nižší praxí než úředníci. Dává to prostor pro lidi typu povolání ředitel čehokoli. Uchazeči označení v prvním kole jako úspěšní a posléze nevybraní se můžou potom v tom případě maximálně tak soudit. Vzhledem k tomu, že v prvním kole se může nevybrat a nenastává tedy opakování prvního kola, je tento postup možné označit za porušení jedné z podmínek, kterou nám dala Evropská unie. Postup totiž lze označit zcela jasně za netransparentní.

Pro představu uvedu příklad. Představte si, že hledáme místo náměstka pro vnitřní bezpečnost. V prvním kole není vybrán žádný z uchazečů. Většina úspěšných uchazečů se začíná soudit, protože to je jediné, co mohou dělat. V druhém kole se přihlásí ředitel bezpečnostní agentury, která hlídá tři obchodní domy. Jeho práci lze obecně nazvat jako obor služby bezpečnost. Má praxi čtyři roky, vyhraje a je z něj náměstek pro vnitřní bezpečnost. Nebo jiný příklad. Člen statutárního orgánu firmy

zabývající se včelařstvím se potom může stát bez větších problémů náměstkem ministra zemědělství. U ředitele odboru se v druhém kole uznává praxe v obdobné činnosti, a to už pouze dvouletá.

A myslím, že perlou celé novely je § 155, který se týká služebního hodnocení. Tak a) rozšíření počtu výsledků o velmi dobré, nedostatečné už budou poslední dvě, tj. dostačující výsledky a nevyhovující důsledky, b) služební hodnocení se provádí podle potřeby, opakovat se může po čtyřiceti odsloužených dnech, tzn. hodnocení může probíhat prakticky permanentně, c) pokud je hodnocení dostatečné nebo nevyhovující, musí se podle § 40 provést znovu. A dále § 156 zaručuje členovi vlády hodnocení státních tajemníků po projednání s náměstkem pro státní službu. V podstatě je ta úprava dost drsná, protože tam není potřeba ani souhlas náměstka pro státní službu. A v podstatě to, co mi připadá nejúžasnější, je § 156a v odst. 2, že omezuje, prakticky znemožňuje podávání námitek proti hodnocení.

Zmínil jsem jeden pozitivní dopad tohoto zákona, já jej zmíním. Je to v § 49 odst. 2. Máte-li dvě po sobě jdoucí vynikající služební hodnocení, lze státního zaměstnance zařadit i na služební místo v platové třídě o jeden stupeň vyšší, než je dosavadní služební místo – abych pouze nekritizoval.

Osobně si myslím a připojuji se s argumentem, že zásahy do státní služby by měla dělat vláda s důvěrou, s mandátem v Poslanecké sněmovně a s většinou v Poslanecké sněmovně. Vypadá to, že vyjednávání o budoucí vládě probíhají, možná i úspěšně. Nechť tedy tento návrh zákona je zamítnut a vláda, která má v Poslanecké sněmovně většinu, připraví návrh služebního zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Bartošovi. Nyní je v rozpravě dále přihlášen pan poslanec Ivan Bartoš. Ale toho tady nevidím... (Právě vchází do sálu.) Už je tady. Pane předsedo, málem jste to nestihl. Máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Já se omlouvám za drobné zpoždění, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, já bych chtěl jenom zopakovat naše vystoupení, které tady zaznělo, pro ty, kteří tady nebyli, nebo pro ty, kteří sledují dnešní jednání Poslanecké sněmovny.

My jsme se tímto zákonem zabývali. Náš hlavní argument byl, že jsou zde důležitější zákony. A v momentě, kdy se menšinová vláda ANO v demisi střetává s kritikou zejména v obsazování postů nejen na ministerstvech, není žádoucí, abychom v tuto chvíli bez vlastně diskuse, která by měla probíhat v rámci resortů a úřadů, kterých se tento zákon dotýká, tento návrh řešili. My jsme procházeli i argumenty, které přišly v rámci řekneme průzkumu, jak zákon funguje nyní. Myslíme si, že nebyly vypořádány. Původně jsme chtěli pouze doporučit vrátit návrh k přepracování, ale de facto vzhledem k té situaci, kterou teď máme, jsme načetli návrh na zamítnutí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Bartošovi. Ještě pan poslanec Jaroslav Faltýnek se hlásí do rozpravy. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne. Já nechci tady tu debatu nijak komplikovat, ale když jsem poslouchal kolegu Bartoška, tak jsem si vzpomněl, že já jsem vlastně také byl členem nějaké pracovní skupiny, kdy v minulé koalici, jejíž součástí bylo hnutí ANO, sociální demokracie a KDU-ČSL, jsme připravovali tady tento zákon. A teď jsem si vzpomněl a v uších mi zazněla ta věta jedné nejmenované představitelky KDU-ČSL, že by bylo vlastně nefér vůči těm úředníkům, kteří sedí na těch úřadech dvacet let, tam pustit někoho zvenku. A to byl ten hlavní argument, který tehdy bohužel většinově v té debatě zvítězil. A myslím si, že to bylo špatně, že tento argument zvítězil. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan poslanec Jan Bartošek se také ještě hlásí do rozpravy. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Krátká reakce vašim prostřednictvím k panu předsedovi Faltýnkovi. Vždyť to oba víme, pane předsedo, oba jsme se účastnili jednání o služebním zákoně. A pravda, byl to taky první zákon, v němž vaše strana porušila koaliční smlouvu při hlasování v Poslanecké sněmovně. A jasně, řešili jsme to spolu opakovaně, vy to víte velmi dobře. Vy jste prostě nedodrželi slovo.

A ohledně státní služby. Samozřejmě, je potřeba, aby ve státní službě byli lidi, kteří jsou kompetentní, vzdělaní, aby byli motivováni ve státní službě zůstat, aby měli možnost růstu. Já chápu, že dneska je v módě do úředníků kopat a říkat, že berou peníze za nic. Ale já si myslím, že my potřebujeme k tomu, aby stát mohl fungovat, kvalitní úředníky, dobře zaplacené a motivované k tomu, aby pracovali, ale souhlasím s vámi s tím, než se služební zákon otevře do té míry, aby do něj mohli vstupovat i lidi zvenku. Protože i to je motivační pro lidi pracující ve státní správě. Ale ta úprava, kterou vy přinášíte, v podstatě znamená, že do státní správy mohou být přijímáni lidi s menší zkušeností a s menší kompetentností než to, co jsou schopni nabídnout lidi ve státní správě. To znamená, stát do nich investuje, stát je vzdělává, chce po nich zkoušky, chce po nich jazykové znalosti a poté na základě politické vůle se řekne: My vás nechcem. My si radši vezmem ty kamarády do té státní správy. To je návrh zákona, se kterým vy přicházíte!

To znamená, máme rozdílný pohled na věc. A tehdy ten argument od nás zazníval, jestliže stát investuje i do vzdělávání úředníků, měli by primárně ti úředníci mít možnost ucházet se o ty pozice, a necht' zvítězí ti, kteří jsou řekneme nejšikovnější, nejlepší. Ale musí být i směrem k nim motivační složka, jistá míra stability.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bartoškovi. Nyní pan poslanec Jan Chvojka přihlášený do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych si jménem klubu ČSSD chtěl vzít pauzu v délce trvání dvou hodin a zároveň kdyby si náhodou někdo vzal těch zbývajících deset minut do 14. hodiny, tak navrhuji vyřazení všech těch zbývajících bodů z této schůze. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: No, dobře. Jak dlouho jste chtěl tu přestávku? Dvě hodiny? Aha. Tak dobře, tak v tom případě... (Hlásí se předseda Stanjura. Velký rozruch a hluk v sále.) Jestli je to k tomu... (Ano.) Tak předseda ODS, protože jinak samozřejmě vyhlásím přestávku do 13.50. Prosím sněmovnu o klid. Slovo má předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já zvednu tu hozenou rukavici a požádám o přestávku na jednání našeho klubu v délce deseti minut od 13.50 do 14.00. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já samozřejmě vám vyhovím, ale tady jsou dvě věci, o kterých musíme rozhodnout předtím, než samozřejmě podle jednacího řádu vyhovím poslaneckým klubům o přestávku na jednání poslaneckých klubů, a to je rozhodnutí o pokračování schůze, protože tady máme před sebou ještě neprojednané body. Je shoda na tom, že ve variabilním týdnu tentokrát jednat nebudeme, protože jednak je tam 1. máj a jednak jsou další povinnosti ve výborech, které jsme rozhodli. (Obrovský hluk v sále.) Já chápu, že pro některé je to veselé. Já ale považuju toto rozhodnutí za velmi vážný krok, protože bychom tím vyřadili body, které jsme projednat ve schůzi chtěli.

Zvolím tento postup: nejdříve budeme hlasovat o vyřazení neprojednaných bodů na této schůzi a pak vyhovím případně... protože nebudu muset vyhovovat předsedům klubů na přestávku, protože tím by schůze skončila, takže to je procedurální postup. Jestli nikdo nenamítá můj postup, tak to tak učiním. Pokud někdo namítá, tak ať to řekne nyní, protože jinak bych vás svolal ve 13.50, a potom bychom rozhodli o těch deseti minutách přestávky na poradu klubu ODS.

Zagonguji. Odhlásím vás a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. (Do sálu přichází mnoho poslanců. V sále je velmi rušno.)

Opakuji pro ty, které jsem požádal, aby diskuse měli v předsáli, nikoli při projednávání tohoto návrhu zákona, aby to všichni slyšeli, že nyní rozhodujeme o vyřazení neprojednaných bodů z této schůze. Pokud tak učiníme, schůze v ten moment končí a vyřazené body budou součástí schůze následující. O té se bude rozhodovat na organizačním výboru 10. května. Pokud nebude hlasováno ve prospěch vyřazení bodů, vyhlásím přestávku pro poradu klubu ČSSD a poté klubu ODS a budeme muset sdělit... Požádám potom předsedy klubů, abychom navrhli termín o doprojednání těch neprojednaných bodů.

Rozhodneme v hlasování 138 o vyřazení bodů schůze. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 138, z přítomných 147 pro 33, proti 81. Body vyřazeny nebyly.

Nyní tedy přichází na řadu přestávka. Pan předseda klubu ODS. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: V tomto případě stahuji svoji žádost o vyhlášení přestávky na jednání poslanecké klubu ODS. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ptám se pana předsedy klubu sociální demokracie, jak dlouho potřebuje přestávku na poradu klubu.

Poslanec Jan Chvojka: Poprosil bych o přestávku deset minut a potom bych případně dal vědět, zda budeme chtít zbytek, nebo ne. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Vyhlásím přestávku do 12.05. Ano? Jedenáct minut stačí? (Ano.) Děkuji.

Vyhlašuji přestávku do 12.05 a budeme pokračovat tímto bodem.

(Jednání přerušeno v 11.54 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.05 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Vážení kolegové, je 12.05, já bych poprosil o klid a budeme pokračovat v jednání. Přestávka skončila, takže bych chtěl poprosit předsedu klubu ČSSD, aby nám sdělil stanovisko klubu.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Omlouvám se všem, kterým ta desetiminutová pauza nějakým způsobem narušila plány, nicméně někteří si zašli na záchod, někteří si dali cigaretu, někteří kávu, tak deset minut snad nikoho nezabilo.

My si nakonec bereme pauzu od 13.30 do 14 hodin a to je všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře, děkuji. Teď má přihlášeného s přednostním právem předsedu klubu ANO. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobrý den, dobré poledne, dámy a pánové. Já bych navrhl přerušení tohoto bodu, který projednáváme, tzn. novely zákona o státní službě, do příští schůze Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za tento návrh. V tuto chvíli nevidím další návrhy, takže budeme hlasovat o přerušení. Já si vás dovolím svolat do sálu, protože je to tady poměrně řídké. Žádost o odhlášení nevidím. A – žádost o odhlášení, takže vás odhlásím. Prosím, přihlaste se znovu svými kartami. Než budeme hlasovat, tak přečtu dvě omluvy. Omlouvá se nám pan poslanec Dominik Feri od 11.35 do 13 hodin z pracovních důvodů a omlouvá se nám pan poslanec Pavel Juříčka z jednání od 12.30 hodin také z pracovních důvodů. (Upozornění ze sálu.) Juříček, pardon.

Počet přihlášených se nám ustálil.

Takže budeme hlasovat v hlasování číslo 139 a budeme hlasovat o přerušení tohoto bodu do příští schůze.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti? Zdrželi se? Já vám děkuji.

V hlasování 139 bylo přihlášeno 151 poslanců, 92 bylo pro, 53 proti, takže návrh byl přijat a my tento bod přerušíme.

Mám tu ještě s faktickou poznámkou paní poslankyni Kovářovou, ale... je to omyl, dobře. Takže v tom případě návrh byl přijat, tento bod přerušuji a posuneme se dál.

Tedy bych otevřel bod číslo

36.

Vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony a soudní řád správní /sněmovní tisk 137/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozornil jsem již, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr vnitra Lubomír Metnar. Prosím, ujměte se slova.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji vám, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vládní návrh zákona byl připraven především jako reakce na nedávná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věcech volebních. Předmětem předkládané novely je úprava některých technických a organizačních prvků volebních procesů, jejichž dosavadní nastavení se v praxi zejména v souvislosti se sněmovními volbami v loňském roce ukázalo jako slabé místo.

Tematicky se novela zaměřuje převážně na podmínky činnosti okrskových volebních komisí. Konkrétně se jedná např. o následující opatření: Předsedové, místopředsedové a zapisovatelé okrskových volebních komisí budou povinni se účastnit školení k zásadám hlasování a k systému zjišťování a zpracování volebních výsledků. V případě neúčasti na školení jim bude snížena odměna. Zapisovatel okrskové volební komise se stane plnoprávným členem okrskové volební komise s právem hlasovat. S výjimkou voleb do zastupitelstev obcí budou hlasovací listky tištěny jednostranně. Zákon sjednotí délku nepřítomnosti člena komise, která již má za následek zánik členství, na dvě hodiny, a stanoví, že se musí jednat o nepřetržitou nepřítomnost.

V návaznosti na změny zákona dojde k úpravě vyhlášek navýšení zvláštní odměny členům okrskových volebních komisí. V tomto smyslu bylo dosaženo dohody s Ministerstvem financí ohledně uvolněných potřebných finančních prostředků.

Zákon by měl nabýt účinnosti co nejdříve, aby se dotčené subjekty mohly se zákonem seznámit a aby se podle něj mohly konat senátní a obecní volby na podzim letošního roku. Proto vláda navrhuje, aby s vládním návrhem zákona vyslovila Poslanecká sněmovna souhlas hned v prvním čtení.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení poslankyně Zuzana Ožanová.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, předmětem předkládané novely je úprava některých technických a organizačních zabezpečení volebních procesů. Navrhované změny vycházejí z praktických poznatků, ze zjištění v rámci soudního přezkumu voleb do Poslanecké sněmovny v roce 2017 Nejvyšším správním soudem a z poznatků pozorovatelů OBSE.

Novela sjednocuje organizaci voleb pro všechny volby, tj. pro volby do Parlamentu, krajů, obcí, Evropského parlamentu a pro volby prezidenta. Zapisovatel bude členem okrskové volební komise s právem hlasovacím, avšak nebude moci být předsedou ani místopředsedou komise. Starosta bude moci zapisovatele odvolat, pokud zapisovatel nevykonává svoji funkci řádně. Mají být povinná školení členů okrskových volebních komisí k zajišťování a zpracování výsledků voleb prováděných Českým statistickým úřadem a povinná školení členů okrskové volební komise k zásadám hlasování a tato školení budou zajišťována pověřenými obecními úřady za součinnosti s krajskými úřady. Za neúčast na povinném školení bude krácena odměna. Starosta bude povinen vyrozumět o povinném školení určené členy okrskové volební komise. Při nepřetržité přítomnosti delší než dvě hodiny dojde k zániku členství v okrskové volební komisi.

Za účelem větší transparentnosti bude zveřejňováno ve volební místnosti složení okrskových volebních komisí, zejména jde-li o člena jmenovaného starostou nebo delegovaného kandidujícím subjektem, aniž by však bylo nutné specifikovat konkrétní politický subjekt. Krajský úřad bude moci kontrolovat práci okrskových volebních komisí také u voleb do zastupitelstev obcí.

Možnost, aby starosta vyhradil před každými volbami plochu pro vylepení volebních plakátů, zůstává zachována, pouze se stanovuje, že tak může učinit nejpozději 16 dnů předem voleb. Takto vyhrazenou plochu poskytuje obec bezplatně a na toto bezúplatné plnění se nevztahují ustanovení daného volebního zákona o financování volební kampaně, což znamená, že nejsou za tyto plochy započítávány výdaje na volební kampaň. (V sále je velký hluk.)

Zavádějí se jednostranné hlasovací lístky do všech voleb, vyjma voleb do obcí. Oboustranné hlasovací lístky do zastupitelstev obcí budou mít na konci každé strany text "pokračování na druhé straně". Při souběhu voleb budou barevně odlišeny hlasovací lístky i obálky.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Paní poslankyně, já vás přeruším. Chtěl bych poprosit kolegy v sále o klid. Míra hluku dostoupila míry, kdy už není úplně rozumět, takže prosím o klid. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Po vzoru zákona o volbě prezidenta republiky se sjednocují náležitosti záhlaví petice a každého podpisového archu pro volby do Senátu a zastupitelstev obcí.

Účinnost zákona je navržena desátým dnem po vyhlášení zákona tak, aby se změny promítly již do podzimních voleb roku 2018.

V návaznosti na novelu volebních zákonů bude předložen návrh novely vyhlášek provádějících volební zákony s cílem navýšit odměny členům volebních komisí přibližně o 500 korun. S tím budou spojeny finanční náklady až 250 milionů korun na jedny volby. Další nárůst nákladů je spojen se zavedením jednostranných hlasovacích lístků, a tím se zvětšením jejich formátu. V případě souběhu voleb se náklady dále zvýší z důvodu barevného odlišení hlasovacích lístků a úředních obálek. Zvýšení nákladů lze také očekávat z důvodu refundace mezd z důvodu zvýšeného počtu osob účastnících se povinného školení.

Hlavní principy nově navrhované právní úpravy směřují k nápravě současných nedostatků volebních procesů. Jedná se o technické změny, které nemají vliv na fungování volebního systému, zefektivňují však organizační stránku voleb a ve výsledku přispívají též k důvěryhodnosti voleb.

Navrhovatel navrhl Sněmovně projednání návrhu zákona tak, aby Sněmovna s ním mohla vyslovit souhlas již v prvním čtení dle § 90 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů. Doporučuji vyslovit s tímto postupem souhlas.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím, abyste zaujala místo u stolu zpravodajů, a otevírám rozpravu, do které v tuhle chvíli... Pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Jménem čtyř poslaneckých klubů, ODS, KDU, TOP 09 a STAN, vetuji projednávání podle § 90 odst. 2. Ten zákon potřebuje dopracovat.

A dovolte mi, abych reagoval aspoň na část vystoupení paní zpravodajky. Jestli si vzpomenete, když jsme hlasovali o návrhu státního rozpočtu pro letošní rok, tak jsme přišli se dvěma různými návrhy, jak zvýšit odměny členům okrskových komisí, a ti samí, kteří to dneska předkládají a říkají, jak je to správné, hlasovali před čtyřmi měsíci přesně naopak. Tak jenom abychom nezapomněli, když něco tvrdíte v prosinci, tak aspoň řekněte: my jsme se spletli, byla to chyba, měli jste pravdu mimo jiné. Protože my jsme zrovna těch 200 milionů do návrhu státního rozpočtu, aby byly alokovány, navrhovali, protože ty odměny jsou skutečně nízké. Na tom se bezesporu shodujeme.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Registruji veto, budeme tedy pokračovat v projednávání standardním způsobem. A nyní tu mám ještě nějaké faktické poznámky, takže prosím paní poslankyni Langšádlovou.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, volby jsou úplně základním procesem každé demokratické společnosti a předpokladem je důvěra. A nám se tady stalo v minulých volbách a možná i v předchozích, byť vím, že to nebyly nějaké centrální zlé úmysly, že zkrátka ta důvěra byla poškozena, že byla zpochybněna, a došlo dokonce ke změně mandátu. Bylo to v tom kraji, ze kterého já pocházím, ze středních Čech, a musím přiznat, že situace, kdy Nejvyšší správní soud musel přepočítávat hlasy, je zkrátka

naprosto nepřijatelná. Já bych chtěla ocenit pana ministra za to, že některé kroky tady navrhuje, že tady navrhuje zvýšení odměn, to určitě je velmi správná věc. Větší proškolení, větší důraz na proškolení, jednostranné tisky listů, barevné obálky, to všechno je správně, přesto z hlediska řízení rizik takto závažného demokratického procesu tyto návrhy považuji za naprosto nedostatečné.

Já si třeba myslím a jsem přesvědčena, že tím správným návrhem by mohlo být při těchto pochybnostech to, abychom si stanovili, že třeba jedno procento, nebo dokonce méně bude kontrolně přepočítáváno, nikoliv Nejvyšším správním soudem, ale například Ministerstvem vnitra, protože ve chvíli, kde tento mechanismus, tento nástroj zavedeme, tak už bude zřejmé všem okrskovým volebním komisím, že ty přepočty může někdo kontrolovat.

A tak jsem velmi ráda, že zde byl podán návrh na vetování zákona v prvním čtení, protože volby jsou opravdu natolik závažná věc, že je v zájmu nás všech politiků, ale i občanů, aby nebyly pochybnosti o tom, že probíhají řádně a férově. Proto si myslím, že je opravdu velmi správné, abychom tento zákon ještě otevřeli, abychom o něm diskutovali, abychom měli možnost podávat nějaké další návrhy, které opravdu budou z hlediska řízení rizik pevnější než ty, které Ministerstvo vnitra v tuto chvíli navrhlo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Nyní tu mám s faktickou poznámkou paní poslankyni Kozlovou, jestli to platí. Nebo to byl omyl? To byl omyl, dobře. V tom případě tady mám s faktickou poznámkou pana poslance Kupku.

Poslanec Martin Kupka: Děkuji za slovo. Já zkusím také ještě jednou poznámkou podpořit ono veto, protože jedna z vážných věcí, o které se mluví a o které se mluvilo i v souvislosti s chybami v předchozích volbách, bylo to, že některé okrskové komise spolu soutěží, kdo dříve přinese výsledky svého sčítání příslušnému úřadu. Je to jedna z věcí, kterou by ten zákon také měl řešit, vymyslet, jakým způsobem tuhle zbytečnou soutěž, která plodí celou řadu chyb, celkem prokazatelně, jak ji prostě odmítnout, jak ji zrušit, jak to vymyslet tak, aby ona soutěž zbytečně neprobíhala, ale na prvním místě byla pečlivost při sčítání hlasů.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní tady mám s faktickou poznámkou pana poslance Čížinského. Prosím, pane poslanče, dvě minuty.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji za slovo. I já podporuji to veto, a to z toho důvodu, že už nyní probíhá sbírání podpisů pod petice do komunálních voleb, a pokud by se ten princip změnil, ty listiny doplnily, tak by nebylo možné ty petice uznat. Domnívám se, že je velmi neseriózní něco takového vůbec navrhnout, zvláště tak krátce před volbami, protože spousta lidí sbírá podpisy a ty podpisy by vlastně k ničemu nesloužily, navíc by lidé byli v nejistotě, zda tu kandidátku vůbec podpořili, nebo ne.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní do řádné rozpravy pan předseda Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Je to trochu bizarní, opravdu, je asi třeba změnit jednací řád, kde se čtyři lidé přihlásí do rozpravy s faktickou poznámkou a nereagují na to, co bylo řečeno předtím. Ale to je jedno.

Já řeknu v podstatě to stejné, co řekli kolegové v té faktické poznámce, jako řádně přihlášený. Samozřejmě, byť tady už máme veto čtyř klubů, tak ČSSD také nesouhlasí s tím, aby tento tisk, tato novela zákona byla projednávána v rámci zrychlené fáze v § 90. Máme opravdu za to stejně jako ostatní kolegové, že je potřeba se tomu velmi podrobně a řádně věnovat na půdě příslušných výborů, zejména samozřejmě na půdě ústavněprávního výboru.

Musím říci, že jedna z věcí, kde jsem čekal, že se jí novela zákona bude věnovat, a snad jsem se nedíval špatně, je to, o čem se hodně diskutovalo. My máme za sebou poslanecké volby v říjnu 2017 a celkem nedávné prezidentské volby. Hodně se diskutovalo v rámci prezidentských voleb o tom, že senátoři podepisují kandidaturu více kandidátů na prezidenta než jednomu. Byl k tomu i nález Ústavního soudu, který to nějak řešil a říkal, co s tím. Já mám takový pocit, že to ta novela zákona, minimálně co se týče prezidentských voleb, nijak neřeší, byť jsem to čekal. Tak by mě zajímalo, jestli se nějak plánuje třeba v rámci toho, pokud půjde do výborů, to ještě nějak upravit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní mám přihlášenou do rozpravy paní poslankyni Ožanovou.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Tak ještě jednou dobrý den, dámy a pánové. Přestože tady je veto několika poslaneckých klubů, tak já si dovolím navrhnout, aby z důvodu časové naléhavosti podle § 91 odst. 2 jednacího řádu byla zkrácena lhůta pro projednání tohoto tisku číslo 36 ve výběrech na 30 dnů místo 60 dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Registruji tento návrh. Pan poslanec Stanjura se opět hlásí do rozpravy. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: V zásadě, kdybychom neměli ambici měnit zákon pro letošní volby, tak s tím není problém. Ale předkladatel evidentně tu ambici má, máme 20. dubna, já si dovolím odhadnout, že by mohly být volby 5. a 6. října, a považoval bych za naprosto nešťastné měnit pravidla hry, pokud by to nebyla pouze změna na straně státu. Tam já s tím problém nemám, například to, o čem mluvil můj kolega pan poslanec Kupka. Ale bezesporu je pravda, že už kandidáti sbírají podpisy, jak senátorští, tak do komunálních voleb. Pokud bychom chtěli tohle upravovat, tak je to velmi neseriózní, protože my jim vlastně řekneme, že ta práce, kterou provedli, byla naprosto zbytečná, a zůstane jim krátký termín na projednávání. Kdybychom to zkrátili, tak si představme, že na příští schůzi, která začíná nějak 23. května, kdyby to šlo dobře, tak někdy na začátku června to odchází do Senátu, Senát má třicet dnů,

nemůžeme vyloučit, v Senátu sedí moře komunálních politiků, bude se to týkat přímo senátorů, těch, kteří obhajují, případná změna pravidel. Prezident republiky musí volby vyhlásit 90 dnů předem, to znamená, že jsme někdy kolem 5. července. Už tak si myslím, že se to nedá stihnout. Musel by tu být mimořádný souběh příznivých okolností, mimořádná politická shoda. Já to nevylučuji, ale nevěřím tomu.

Proto říkám, že nebudeme hlasovat pro zkrácení. Pokud to projde, tak to prostě projde, ale i tak si myslím, že to je velmi na hraně z časového hlediska tím, že horní komora – vzpomeňme si na návrh volebního zákona, který měl upravovat okrsky v Senátu. V Poslanecké sněmovně jsme vyhověli žádosti vlády a Ministerstva vnitra a prošlo to již v prvním čtení, říkám docela logicky, protože dolní komory se ten volební zákon netýkal, ale výsledek je úplně jiný. Také jsme tehdy byli ubezpečováni nebo přesvědčováni, že to musíme (nesrozumitelné) z hlediska času. A výsledek je, že se senátorské okrsky měnit nebudou, a podle mě správně jsme rozhodli jako Sněmovna, že jsme podpíchlí senátní verzi, protože tím pádem to není v kolizi zákona tím, že se vypustily ty paragrafy, které říkaly, že se musí okrsky upravit.

A tady hrozí z časového hlediska velmi podobná věc. A to, že to potřebuje změnu – my jsme ta politická strana, které se dotkly evidentní chyby ve sčítání a v práci okrskových volebních komisí, a jsme si naprosto jisti, že ty chyby byly i u jiných politických stran i v jiných volebních obvodech. Takhle se zkoumaly listky jedné politické strany v jednom obvodě, nic proti, já myslím, že přepočít je v zásadě správný, že je velmi nepříjemné pro všechny, když se dodatečně mění výsledky voleb, ale tady se ukázalo, jaké chyby vůbec vznikají. Pro nás je opravdu... do té doby bylo naprosto nepředstavitelné a nepochopitelné, že by někdo připisoval preferenční hlasy. Umím si představit, že někdo zapomene, otočí lístek. To je věc, která vás napadne, že se stát může, ale že by volební komise k prázdnému volebnímu lístku vyrobila čtyři preferenční hlasy, to nás skutečně ani nenapadlo. Ukázalo se, že to tak bylo, nebylo to ojediněle, že to bylo v jednom či dvou okrscích. Říkám, to se kontroloval pouze jeden volební kraj a pouze hlasy pro jednu volební stranu.

To je ten důvod, proč nepodpoříme zkrácení lhůty. Není to nic, že bychom chtěli dělat naschvály. Myslíme si, že ten problém vážný je, ale důkladná debata by tomu mohla pomoci, i s tím rizikem, že se něco pro letošní volby nevyřeší. Příští rok jsou v květnu, myslím, evropské volby a myslím, že ještě každých deset let máme každý rok jedny volby.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Teď mám přihlášeného pana ministra Metnara.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji vám, pane předsedající. Dámy a pánové, já zareaguji na některé dotazy svých předčteníků. Co se týče petic, tak tato opravdu technická novela do petic vůbec nezasahuje. To je samozřejmě špatný výklad tady u toho.

Co se týče dalších dotazů, tak opravdu tento návrh řeší pouze aktuální věci, které jsou potřebné k těmto podzimmím volbám, které nás čekají. Neřeší samozřejmě volby

prezidentské. A v této návaznosti Ministerstvo vnitra předkládá návrh a konalo svou zákonnou povinnost. To je všechno, děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Další přihlášky do rozpravy v tuto chvíli nemám. Prosím? Pan poslanec Chvojka?

Poslanec Jan Chvojka: Jestli můžu trošku škarohlídsky, samozřejmě v rámci novel u několika zákonů je tady část pátá, která mění zákon o volbě prezidenta republiky, takže tam se to opravit mohlo. Takže není pravda to, co říká pan ministr, že neřeší volby prezidentské, zákon o volbách prezidenta republiky je tímto návrhem měněn. Tudíž ta věc, o které se mluvilo, se tam dala klidně změnit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Ještě nějaké reakce nebo vystoupení z publika? Není tomu tak. Teď už tedy opravdu rozpravu končím a ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. V tom případě návrhy na vrácení nebo zamítnutí nebyly předloženy, takže se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nevidím takový návrh, takže budeme hlasovat. Je nás tady dost.

Takže zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro přikázání. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 140 bylo přihlášeno 157 poslanců, pro bylo 141, proti nikdo. Návrh byl přijat. Takže jsme přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání? Vidím pana poslance Kupku. Prosím.

Poslanec Martin Kupka: Já si dovolím navrhnout ještě přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, protože dopad na veřejnou správu je samozřejmě velmi významný.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Mám tady žádost o odhlášení, jestli jsem to zaznamenal. A je tady tedy návrh na přikázání dalšímu výboru pro veřejnou správu. Ptám se, jestli jsou ještě nějaké jiné návrhy. Jestli tomu tak není, tak vás tedy poprosím o dokončení přihlášení, a až se nám počet ustálí, tak budeme hlasovat.

Takže zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro přikázání. Kdo je proti?

V hlasování číslo 141 bylo přihlášeno 144 poslanců, pro bylo 79, proti 7. Návrh byl přijat. Takže konstatuji, že jsme přikázali věc též výboru pro veřejnou správu.

A protože zazněl v rozpravě návrh na zkrácení či prodloužení lhůty, konkrétně na zkrácení lhůty o 30 dnů na 30 dnů, tak se budeme tímto návrhem zabývat v hlasování. Nemám jiné návrhy.

Takže zahajuji hlasování a ptám se, do je pro zkrácení lhůty. Kdo je proti?

V hlasování 142 bylo přihlášeno 144 poslanců, pro 97, proti 31. Návrh byl přijat. Tedy jsme zkrátili lhůtu pro projednávání.

Tím projednávání bodu končím. Já vám děkuji, děkuji zpravodaji a navrhovateli.

Pokud nic nebude, tak bych otevřel další bod, jímž je

21.

Návrh poslanců Marka Bendy, Ondřeje Veselého, Patrika Nachera, Mikuláše Ferjenčíka, Mariana Bojko, Leo Luzara, Dominika Feriho,

Věry Kovářové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění zákona č. 183/2017 Sb.

/sněmovní tisk 87/ - první čtení

Prosím, jestli bude klid. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 87/1 a prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl poslanec Marek Benda. Ale počkám, až bude v sále trochu klid, než dám panu poslanci slovo. (Hluk neutichá.)

Kolegové, prosím, trochu klidu, začínáme nový bod. Tak si myslím, že bychom měli vyslechnout navrhovatele. Tak, prosím, pane navrhovateli, jestli vám to takto stačí.

Poslanec Marek Benda: Tak, děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážený pane předsedo vlády, vážené paní ministryně a paní ministři, vážené dámy, vážení pánové, já se pokusím alespoň ve stručnosti uvést novelu zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, která vám byla rozdána jako sněmovní tisk číslo 87. Jedná se o návrh 86 poslanců, kteří přicházejí s tezí, že by bylo záhodno a správně alespoň částečně zmírnit dopady takzvaného protikuřáckého zákona, tedy zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění zákona 183/2017 Sb.

Dobře víte, že rozprava ve veřejnosti běží poměrně dlouhý čas. Ti, kteří tady byli v minulém volebním období, si jistě vzpomenou na to, jakým způsobem tady ten návrh zákona byl projednáván. Jak nejprve jistě zmírnění ve formě oddělených prostor vyhrazených pro kouření, takzvaných kuřáren, bylo v polovině roku 2016 schváleno. Posléze došlo k situaci, že návrh zákona nebyl schválen jako celek, vláda se opět sešla, do měsíce předložila nové znění, do kterého zapracovala všechny poslanceké návrhy, které byly do té doby schváleny, s výjimkou jediného návrhu zločinného poslance Bendy na vyhrazení prostory určené ke kouření. A v této podobě návrh zákona Sněmovnou na konci roku 2016 protlačila tak, aby 29. května 2017 začal platit.

Okamžitě se projeví všechny negativní rysy, kterých jsme se obávali, před kterými jsme varovali již v době projednávání, to jest zejména skutečnost, že se zvýšila konfliktnost mezi kuřáky a nekuřáky a že došlo k situaci, kdy právě proto, že není možné zejména v centrech velkých měst mít vyhrazené prostory určené ke

kouření v rámci restauračního zařízení, tak byli všichni kouřící spoluobčané vyhnáni na ulice se všemi negativními dopady, které to má, od buďto potřeby umísťovat na ulice popelníky nebo neslušného vyhazování zbytků cigaret, které samozřejmě je nepochybně přestupkem, ale přestupkem, který se opravdu velmi těžko pokutuje a posuzuje a trestá, přes hluk, který v takovém okamžiku na ulicích vzniká, až po právě obtěžování obyvatel bytů přilehlých k restauracím, kam jim nakonec ten kouř do těch oken všechen jde.

Proto se skupina poslanců rozhodla navrhnout zmírnění, které spočívá de facto ve třech, respektive čtyřech bodech. Ale ten čtvrtý se týká konzumování alkoholu, nikoliv kouření.

Prvním bodem je možnost, tak jak bylo původně schváleno v návrhu zákona, který neprošel Poslaneckou sněmovnou, zřídit oddělený prostor v rámci restauračního zařízení, zřídit oddělený prostor, který bude jednoznačně stavebně vymezen a omezen, nebude do něj vstup osobám mladším 18 let, nebude tam vstupovat obsluha, ale osoba, která má zájem, ať už si tam jít zakouřit, nebo si tam jenom jít sednout do toho příjemného tabákového dýmu, když by měla takovou vůli, si tam může sama vnést nápoj nebo pokrm. A takový prostor by mohly restaurace zřizovat.

Samozřejmě to nebude žádná povinnost. Všechny ty řeči, které slyším dnes v novinách, kdy mám občas pocit, že Ministerstvo zdravotnictví nemá na práci nic jiného než vést poslední tři měsíce kampaň proti návrhu skupiny poslanců, kteří se pokoušejí nějakým způsobem uvést původní návrh Ministerstva zdravotnictví do souladu se zdravým rozumem, tak všechny poznámky, které říkají: Bude to drahé pro hospodské, budou si muset... Nikdo nebude muset prosím vůbec nic. To je základní zásada. Je to liberalizační opatření, které ten, kdo bude chtít využít, bude moci využít, kdo ho nebude chtít využít, nevyužije ho. Absolutně jeho právo.

Druhá teze, kterou návrh zákona předkládá ve změně § 8, je, že malá zařízení, která mají licenci k podávání alkoholu a nepodávají jídlo, do rozlohy 80 metrů čtverečních by se mohla rozhodnout, jestli jsou zařízením kuřáckým, nebo nekuřáckým. Jde o to, že se snažíme naprosto striktně držet těch základních zásad, se kterými přišlo původně Ministerstvo zdravotnictví, které řeklo: Naším cílem je chránit nekuřáky před účinky tabákového kouře a zaměstnance před účinky tabákového kouře. Není naším cílem odnaučovat kuřáky nebo obtěžovat kuřáky. To byla základní teze a této teze se snažíme také držet. To znamená, jenom v těch případech, kde se nevaří, kam lidé nechodí na jídlo, ale chodí si tam opravdu sednout, se může majitel rozhodnout, jestli bude ten prostor kuřácký, nebo nebude kuřácký. Předpokládám, že nikdo s malými dětmi nechodí do hospody na pivo. Předpokládám, že pokud chodí do hospody, chodí tam právě na jídlo. Do všech takových prostor by byl zakázán vstup osobám mladším 18 let, abychom chránili děti před účinky tabákového kouře.

Domníváme se, že je to samozřejmě velmi užitečné, protože dnes naopak to, co bylo původním záměrem Ministerstva zdravotnictví a co bylo také opakovaně v těch rozpravách, které tady probíhaly na plénu Poslanecké sněmovny, deklarováno, tedy že se snažíme, aby kuřáci nebyli špatným příkladem dětem, tak výsledek zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek je přesně

opačný. Přesně opačný. Vyhnali se kuřáci na ulici bez ohledu na to, jestli je to blízko školy, daleko školy, bez ohledu na to, jestli se tam děti pohybují, nebo nepohybují. A jediné, co je, že jsme vystavili, ano, tady je bezvadné, kouří se na ulicích. To pokládáme za velmi nešťastné. Proto jsme chtěli tyto změny.

Dochází k jistému zpřesnění toho, co je vnější prostor restauračního zařízení, protože doposud bylo povoleno kouření na zahrádkách a došlo k několika sporům o to, nakolik pergoly a další věci jsou nebo nejsou omezený prostor podle stávajícího zákona.

A poslední změna, kterou navrhujeme, je vypuštění ustanovení, že majitel nebo provozovatel, nebo dokonce i obsluha v restauračním zařízení nesmí nalít alkoholický nápoj osobě, o které se dá důvodně předpokládat, že bude posléze vykonávat činnost, která by mohla ohrozit zdraví nebo majetek jiných osob. Pokládáme to za naprosto nesmyslné, diskriminační ustanovení, které zaprvé klade na provozovatele restauračního, ale nejenom restauračního zařízení samozřejmě, klade požadavky, které není stát oprávněn přenášet z jedné osoby na druhou. Jedná se o dospělé osoby, které se samy mají rozhodnout, jakým způsobem budou konat, jestli se uvedou do stavu mírné opilosti, značné opilosti, co pak budou dělat. Myslím, že není spravedlivé to požadovat po tom, kdo jim takový alkoholický nápoj prodává. Navíc je to samozřejmě nesmírně obtížné prokazatelné. A v dnešním čase všemožných nových technologií dokonce i ta stará zásada, kterou jsme tak jako zažívali, no tak když vidíte, že někdo přijel autem a položil si na stůl klíčky, tak mu přece nenalijete pivo, nedává vůbec žádný smysl za situace, kdy polovina lidí pak odjíždí ať už prostřednictvím někoho z rodinných příslušníků, nebo prostřednictvím nějaké přivolané služby, modrých andělů nebo něčeho podobného. Pak už je to opravdu naprosto nerozhodnutelné pro toho, kdo podává.

Takže tolik jenom stručně k odůvodnění návrhu zákona. Nebudu se v tuto chvíli vyjadřovat ani k rozhodnutí vlády nedoporučit Poslanecké sněmovně, ani k dalším věcem, které zazněly v médiích, na tiskových konferencích, na desítkách dalších brífinků, které proti navrhovatelům rozpoutaly spojené síly Ministerstva zdravotnictví, části zdravotnické lobby a řekněme některých sdělovacích prostředků. To si nechám až na obecnou rozpravu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji navrhovateli. Prosím, aby zaujal místo u stoku zpravodajů. A nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Rostislav Vyzula. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedající. Dobré odpoledne, dámy a pánové. Říká se, že dobří holubi se vracejí. Nevím, ale každopádně si myslím, že navrhovatelům jde o jiného klasika a ten říká, že k dokonalému muži patří cigareta jako k velbloudovi hrb. Ale toto už neplatí.

Dovolte mi tedy zpravodajskou zprávu. Byl zde přednesen návrh. Slyšeli jste v podstatě ve všech čtyřech bodech podrobně, čeho se tento návrh týká. A já bych se

rád věnoval ve zpravodajské zprávě tomu, čemu navrhovatelé říkají zdravý rozum. Máme zde několik věcí, které tomu příliš neodpovídají.

Předně bych chtěl říct, že... teď navrhovatel říkal, že údajně nedošlo ke kýženému pozitivnímu efektu stávajícího zákazu kouření tabákových výrobků. Dovolte mi, abych to postupně rozporoval.

Především pokud se týká samotné důvodové zprávy, tak je tam uváděno, že dochází k propadu podnikání v řemeslech, restauracích a jídelnách nebo hospodách. Mám tady graf, který je čerstvý, uvádí ho oficiální státní agentura Český statistický úřad, který porovnává tržby ve stravování a pohostinství za rok 2016 a 2017 a jednotlivé kvartály. Víme dobře, že zákon byl přijatý 30. května minulého roku. Takže zkusme porovnat tržby na rok 2016 a 2017 ve třetím kvartálu. Nárůst v roce 2017 o 6 mld. Když porovnáme tržby za čtvrtý kvartál 2016 a 2017, další nárůst tržeb ve stravování a pohostinství o 4,5 mld. Já vím, že to samozřejmě není všechno spojeno jenom s prodejem alkoholu, protože v médiích bylo uvedeno, že došlo naopak k poklesu prodávání piva, nicméně právě naopak asi došlo ke zvýšené spotřebě a prodeji těch ostatních služeb a to jsou třeba ty pokrmy. Takže to, že by došlo k tomu propadu podnikání – evidentně nedošlo.

Další zajímavá myšlenka, kterou zde uvedl můj předřečník, to je střet zájmů kuřáků kouřících před hospodou, kteří svým kouřem a hlukem obtěžují obyvatele okolních domů. Všichni dobře víme, když jdeme kolem restaurace a lidé, kuřáci stojí venku, tak některé ty prostory jsou opravdu, to musím přiznat, nekulturní. Je to pravda. Špačky a nedokouřené cigarety se povalují po zemi. Ale proč tam chybí ty popelníky, proč ty prostory nejsou nějak upraveny? A představme si, že se vytvoří kuřárny, o kterých zde byla řeč, které mimo jiné, a k tomu se ještě budu vyjadřovat, jsou velmi náročné z technického hlediska, protože pokud má být zamezeno průniku kouře do ostatních prostor, tak technicky to není vůbec jednoduché vytvořit. To budou vysoké investice, které si nebudou moci mnozí dovolit. Ale když máme ty kuřárny, tak budou účinně ventilovány a tenhle koncentrovaný kouř potom půjde kam? Nepůjde někam sto, dvě stě, tři sta, pět set metrů do neobydlených prostor. Půjde zase do těch obydlených prostorů a bude to v koncentrované podobě. Ti lidé, kteří budou přímo pod tím ventilátorem, ti by nám poděkovali. Je to mnohem koncentrovanější. Koncentrovanější výskyt kancerogenních látek.

Další myšlenkou navrhovatelů je, že nedošlo k poklesu spotřeby tabákových výrobků. Není to pravda. Ve všech zemích, ve kterých došlo k určitému legislativnímu omezení kouření tabáku, tak v tom prvním roce vždycky došlo k poklesu spotřeby tabákových výrobků. A také u nás, což je doloženo. Je to doloženo, je to pokles o 0,6 %. Řeknete, že to je málo, ale v tom absolutním množství je to obrovský počet. A jak jsem řekl, je to prostě i doloženo ze zahraničí.

Dále je tam myšlenka navrhovatelů, že nedošlo k poklesu mladistvých kuřáků. Víme dobře, že se argumentovalo tím, že zákon by měl chránit právě vznik nových kuřáků, což je ta nejcitlivější populace, jsou dospívající mládež, zvláště ženy. My nevíme přesně, jaká ta situace je, opravdu pokles mladistvých kuřáků teď nemůžeme objektivně zjistit, nicméně víme dobře, že za posledních deset let došlo k nárůstu kuřáček, žen kuřáček, o 35 %, a my teď nevíme, jestli došlo k nějakému poklesu,

nebo ne. To je příliš krátká doba, ten zákon, prosím vás, má účinnost necelých jedenáct měsíců, jak dobře víme, začal toho 30. května. Takže v této věci prostě nemůžeme objektivně říct. Tak jsem si vzal na pomoc studie, epidemiologické studie ze zahraničí a mám zde abstrakt z amerického časopisu s vysokým impaktem, který srovnává 57 studií mezi lety 1976 a rokem 2005, které se týkají právě těch legislativních změn a eventuální redukce nebo nárůstu spotřeby tabáku. Tato studie – protože ono to není jednoduché, 57 studií dát dohromady, také není úplně jednoduché vytvořit správnou analýzu – nicméně jednoznačně poukazuje na to, že medián poklesu spotřeby tabáku je mezi 3,4 až 6,3 %, což je poměrně slušný výsledek. A je to 57 studií, prosím vás! To se nedá přece ignorovat.

Dále je zde zajímavá myšlenka navrhovatelů, a to jsou práva zaměstnanců v hospodách, že budou touto úpravou zajištěna. No není to úplně pravda. Kdo tam bude uklízet? Kdo tam bude uklízet – samotní ti kuřáci? No to těžko. Ale dobře, je to jenom tak na okraj, je to takové pobavení. Vidím, že navrhovatel z toho má radost, takže já jsem mu to udělal schválně, aby se nenudil.

Další, co navrhovatelé tvrdí. Tvrdí, že jejich návrh je v souladu s ústavním pořádkem. Zajímavé. Zajímavý výsledek, protože všichni dobře víme, že ve středu 18. 4. vyšlo rozhodnutí Ústavního soudu týkající se senátorského návrhu na omezení toho stávajícího zákona, a tam se mluví o tom, že ta stávající, současná norma není v rozporu s ústavním pořádkem. Tak já tuhle otázku nechám raději na právnících, poněvadž myslím, že celý ten tisk Ústavního soudu není úplně jednoduché pro laika číst, a já velice děkuji za to, že jsem měl možnost se s ním seznámit, nicméně raději bych to nechal na právnících.

Další je zajímavá myšlenka navrhovatelů týkající se ekonomických argumentů. Stát na prodeji tabáku vydělává. Z oficiálních údajů je známo, že pokud se týká daně, je to něco kolem 40 mld. korun ročně. Nicméně zapomněli na to, že 100 mld. ročně vydáváme na léčbu kuřáků a jejich nemocí, které jsou spojené s kouřením tabáku, což jsou kardiovaskulární onemocnění, onemocnění onkologická, astma a onemocnění plicní jako taková, především chronická obstrukční choroba bronchopulmonální. Ten nepoměr 40 a 100, dobře, já vím, že peníze na zdravotní péči jdou z jiného balíku, ze zdravotního pojištění, nicméně přece jenom ten rozdíl je tady velký.

Zkusme se také trochu podívat na medicínu. Já vím, že autoři návrhu se medicínským dopadem nijak nezabývali, spíš je to tady technická stránka těch kuřanů a potom také se hodně mluví a myslím, že se ještě bude mluvit, o svobodě podnikání a svobodě individuální. Nicméně zkusme se podívat na to, jestli ten zákaz od 30. května měl vůbec nějaký efekt ve zdravotnictví na zdraví lidu. Protože čeho se to týká, ten zákaz? Týká se zákona o ochraně zdraví. To je o ochraně zdraví, to není na podporu podnikání. To je ochrana zdraví.

Pokud se týká těch zdravotních hledisek, tak samozřejmě za tak krátkou dobu nemůžeme mít všechna epidemiologická data. Ale Ústav zdravotnických informací a statistiky České republiky nedávno na konferenci uvedl krásné příklady toho a vybral ty příklady z Národního registru hospitalizovaných, tedy ze solidního zdroje, a hodnotil tam hospitalizace pro onemocnění akutního rázu, jako akutní srdeční infarkt, anginu pectoris, ischemickou chorobu srdeční, astma, a zjistil, že za pětíměsíční

období minulého roku od července do listopadu, pokud porovnal počty hospitalizací s rokem 2016 a 2017, tak po zavedení po účinnosti zákona o omezení kouření tabáku došlo k poklesu více jak 9 400 hospitalizací jenom v tomto krátkém pětiměsíčním období. Já vím, že samozřejmě budou namítat navrhovatelé, že není jasno, jestli je to v důsledku kouření, nebo stresu, nebo jiných genetických nebo vrozených záležitostí. To je pochopitelné. Ale vzhledem k tomu, že tato onemocnění se vyskytují nejvíce u kuřáků, tak si řekněme, že to může být třeba 50 % hospitalizací nebo 40 % a z těchto 50 % řekněme, že 10 nebo 15 bylo opravdu život zachraňujících. No nestojí to za to? Tolik životů zachránit? A pokud se týká pochopitelně těch záležitostí chronických onemocnění, jako jsou i onkologická onemocnění, četná onkologická onemocnění, to není jenom onemocnění rakovinou plic nebo dutiny ústní, ale je to i žaludek, slinivka, tlusté střevo, onemocnění nádorem jater, nebo renální, močový měchýř atd. Tak tam samozřejmě nemůžeme očekávat data během jedenácti měsíců. My je můžeme zhodnotit tak minimálně za pět částečně, lépe za deset let, na což ukazují i studie ze zahraničí. A tady takovou jednu studii, metaanalýzu od britských autorů mám k dispozici. Ta provádí metaanalýzu 18 studií, kde signifikantně uvádí, signifikantně dochází k redukci akutního infarktu myokardu. Takže opět nějaké informace můžeme mít, ale až opravdu po nějaké delší době.

Takže to bychom měli trochu medicínu. Ještě přece jenom vás zatížím trochou medicíny. Já jsem pak díky paní profesorce Králíkové se dostal k poměrně objemnému svazku (ukazuje plénu písemný materiál) Cochranovy analýzy 77 studií z celého světa, kde se uvádějí všechny možné parametry, všechny možné parametry, jako je právě to riziko pasivního kouření, nárůst nebo pokles kuřáků a potom také samozřejmě spotřeby tabáku. Není opět jednoduché všechny zanalyzovat a nebudu vás unavovat tady tou metaanalýzou, poněvadž je to objemné. Nejsou to podrobné výsledky všech studií, je to jenom v takové poloabstraktní normě. Nicméně je to u mě kdykoliv k dispozici a já vás seznámím jenom se závěry. Tato analýza se zabývala tedy 77 studiemi z 21 zemí, 12 jich bylo z Evropy, jako Belgie, Itálie, Španělsko atd., potom to byly Spojené státy, Kanada, Austrálie, Nový Zéland, Hongkong, Argentina, Panama, Uruguay – myslím, že velmi dobře to zvolili z hlediska toho návyku kouření. Všechny ty studie vedly k tomuto: zákaz kouření vede ke snížení kardiovaskulárních onemocnění, onemocnění plic, nádorových onemocnění, poklesu kouřících těhotných žen, redukuje jak riziko pro pasivní, tak pro aktivní kuřáky. Prosím vás, to je nesmírně důležitá věc. My se tady stále bavíme o tom, že je to ochrana jenom pasivního kouření, ale ve skutečnosti zákazy v těchto zemích vedly i k tomu, že docházelo k ochraně kuřáků. No a závěrem potom vedou také k poklesu úmrtnosti na onemocnění spojené s kouřením tabáku. Takže v podstatě dopad nějakých legislativních změn na zákaz kouření tabáku tady je prokazatelně evidentní.

Navrhovatelé rovněž tvrdí, že okolní země mají také zákazy kouření tabáku, ale k tomu mají výjimky. No, je otázka, které země zrovna chtějí zde preferovat, ale nicméně víme dobře, že úplný zákaz kouření je v 55 zemích, do roku 2016 to bylo prosím, v 55 zemích. Další přibývají. Zajímavý příklad je například Španělsko. Ve Španělsku byly výjimky, dospělo se k tomu, že tam není ten efekt zákazu kouření, a proto se ty výjimky zrušily. A pak se ten efekt jasně prokázal. Často je jmenováno Německo. Jenomže Německo je tvořeno jednotlivými suverénními zeměmi, ve

většině těch zemí je úplný zákaz kouření v restauracích a barech. V některých ale, to je pravda, jsou výjimky, a to tak – například my jsme byli se zdravotním výborem v Německu, tak jsme zjistili, že prostě v některých zemích si může samotná ta země určit, nebo nejenom ta země, ale i obec si může určit, jestli tam budou kuřácké prostory, nebo nebudou. Takže ani to Německo prostě, s tím se nedá argumentovat.

Pak je tady často zmiňovaná otázka Rakouska. Víme dobře, že to byla záležitost, která zde v minulém období byla hodně skloňována, a měl platit v Rakousku úplný zákaz v tomto roce, myslím od května. Nicméně volby to změnily a volební program pravicové strany svobodných měl ve svém volebním programu zákaz tady tohoto zákazu. Takže pravděpodobně k tomu asi nedojde. Nicméně už teď vidíme, že v Rakousku je velmi silný akademický odpor, velmi silná iniciativa. Mají tam petici, která má přes 500 tisíc podpisů, aby ten zákaz, úplný zákaz kouření byl přece jenom zaveden. Uvidíme, jak to dopadne. Je to politováníhodné zatím, ale prostě je to politika. To je jenom o politice. To není o zdravém rozumu. To není zdravý rozum, to je politika.

K těm zemím už tedy nic dalšího, ale chtěl bych ještě, pravděpodobně možná to teď nechám, ale otázka svobody kuřáků a svobody podnikání je rovněž zajímavá. A teď, dnes myslím právě, dostali jste všichni na stůl rychlý průzkum o protikuřáckém zákonu agentury STEM, kde necelých 70 % respondentů se kloní k tomu, že stávající norma je v pořádku, že jim nevadí. Ale co je zajímavé, když se zeptáte samotných kuřáků nebo takových těch příležitostných kuřáků, zda kouření znamená svobodu, zda to tedy je svoboda, tak 70 %, a to jsou zase výsledky, myslím, z Univerzity Karlovy, 70 % jich řekne, že nikoli. Oni by raději nekouřili. Ale přestat kouřit není jednoduché. Je to náročné. Kdo tomu jednou propadl, ví dobře, že to není jednoduché. O svobodě se můžeme bavit, jak už tady opakovaně zmiňovaná svoboda, kde končí, kde začíná atd., ale svobodu si nemůžeme představovat jako chaos, anarchii. Řeknu si: Žiji ve svobodné zemi a pojedu po dálnici 200kilometrovou rychlostí? No můžu, ale s jakými odpovědnostmi, s jakými dopady? A chceme to, aby takovéto dopady existovaly, aby vůbec nastaly? Ne. Tak se prostě musím podvolit tomu, že na dálnici se může jet jenom 130kilometrovou rychlostí, i když auto by sneslo více.

Ale pokud se týká samotné svobody, tak myslím, že i v tom vyjádření Ústavního soudu je o tom zmínka, že zákaz nezasahuje svobodu kuřáků absolutně, neboť stále mají možnost kouřit v mnoha prostorách, a to jsou např. ty zahrádky nebo i jiná místa. Pokud se svobody týká, že jestli někdo pochybuje o tom, že Spojené státy nejsou svobodné, a přitom tam existuje takovýto zákaz kouření, kde si nezapálíte v parku, kdyby bylo co bylo, a ještě za to budete pokutováni, na to můžete vzít jed, tak prostě pak to je těžké.

Asi bych pravděpodobně v této fázi teď z hlediska zpravodajské zprávy skončil s tím, že vás chci upozornit na to, co tady bylo řečeno, že stanovisko vlády je negativní k tomuto tisku. Já jako zpravodaj navrhuu zamítnutí v prvním čtení, poněvadž stávající norma stojí za to. Stojí to za ty životy, které jsou uchráněny, a myslím si, že není důvodu, proč ji měnit, i když já bych ji změnil spíš opačným směrem. Ale to je všechno zatím a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím zpravodaje, aby zaujal místo u stolku zpravodajů, do konce jednání nám zbývá nějakých 18 minut, mám tady 12 osob přihlášených do rozpravy, ale předtím mám ještě přihlášeného s přednostním právem pana místopředsedu Okamuru. Tím otevírám i obecnou rozpravu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak vážené dámy a pánové, dovolu mi taky, abych se vyjádřil k tomuto návrhu na novelu tzv. protikuřáckého zákona. Jsem spolunavrhovatelem tohoto zákona, takže samozřejmě stanovisko je z tohoto pohledu zřejmé. Jsem plně přesvědčen, že je potřeba tento špatně napsaný zákon upravit. Neříkám zrušit. My říkáme upravit tak, aby byl vyvážený.

Dovolte mi v této souvislosti poděkovat poslanci Markovi Bendovi, který tu novelu připravil, a celá řada z nás může být díky tomu spolunavrhovatelem tohoto zákona. My jako SPD jsme byli pouze jednou ze dvou stran v minulém volebním období, která komplexně hlasovala proti tehdejšímu návrhu tzv. protikuřáckého zákona, protože jsme upozorňovali na to, že sice omezení kouření, omezení tohoto, řekl bych, ne úplně zdravého jevu je určitě namístě, ale musíme to udělat tak, aby to bylo vyvážené, aby ten zákon byl funkční, aby se zákonem byla spokojenost co největšího množství občanů. To by měl být úkol nás zákonodárců, abychom takovým způsobem ty zákony dokázali vyvážit. A došlo samozřejmě na moje slova, která jsem tady v minulém volebním období říkal, a téměř polovina poslanců nové Sněmovny také tu potřebu novelizovat cítí a s nimi obrovské množství občanů, a to jak kuřáků, tak nekuřáků, upozorňuju. Ale k tomu se samozřejmě ještě dostanu.

Takže ten návrh, jehož jsem také spolunavrhovatelem, tzn. aby restaurace, ty, které budou mít stavebně oddělené kuřárny, tak aby v těchto stavebně oddělených a odvětrávaných kuřárnách bylo možno kouřit, ten podporuji. Vidím to v Německu, vidím to jak tady v sousedním Sasku, vidím to i v dalších místech v Německu, tuhle jsem byl v jednom hotelu u Berlína, bylo to tam také tak. Tedy já si myslím, že brát si příklad z těchto zemí je správné, a já si myslím, že je potřeba, jak říkám, ten zákon, vždycky všechny zákony psát tak, aby byly vyvážené.

Také samozřejmě souhlasím úplně logicky s tím a navrhujeme to, aby malé hospody a bary, kde plocha pro zákazníky nepřevyšuje 80 metrů čtverečních a nepodává se jídlo, aby tam byla možnost kouřit. To je reakce právě na ty vesnice. Já sám jsem po mamince ze Zlínského kraje, a když se podívám na svůj bývalý senátní obvod, kde je 85 měst a obcí a vesměs velmi malé obce a ta hospoda je spojena i s kulturním prostorem, třeba se společenským sálem, a skutečně je problém to potom pro toho provozovatele uživit a vůbec provozovat, aby tam neskončilo jediné kulturní zařízení, které vůbec v obci je, pro různé oslavy atp., tak to samozřejmě je reálný problém také. To znamená, my si v každém případě myslíme, že tento zákon je potřeba novelizovat.

A já taky řeknu argument, protože na rozdíl tady od mého předřečníka, nevím, ale já chodím mezi občany každý víkend a chodím na masová setkání s občany, na různé velké obce, teď jsem byl zrovna minulý týden. A možná vás to překvapí, není to jenom o malých obcích. Byl jsem v Poděbradech a dělal jsem si tam průzkum, co je nejvíce páli v Poděbradech z hlediska komunálního tématu. A představte si, že jedno

z několika témat mimo to, že na okraji Poděbrad nemají chodníky a že by potřebovali více míst v domovech seniorů atd., tak řekli, že jim vadí tento protikuřácký zákon. Protože jestli jste byli někdy v Poděbradech, tak tam je takový park, kde vlastně jsou lázeňské hotely apod., a oni kvůli tomuto zákonu všichni tím pádem večer kouří venku, jsou tam všude vajíčky na ulici, hlučí tam všichni do té ulice, takže to není jenom o Dlouhé ulici v Praze a o Starém Městě. Je to samozřejmě o celé řadě dalších míst v České republice. A ty Poděbrady konkrétně, tam jsem byl před 14 dny na akci, kde bylo nějakých pět tisíc lidí, a skutečně to byla jedna z masových věcí, která jim tam skutečně v tom městě Poděbrady, kousek od Prahy, vadí.

Takže to není tak, jak je tady řečeno, není to tak jednoznačné. A já znovu říkám, že tohleto je typický zákon, kde prostě to není o politickém názoru, protože skutečně tady to každý vidíme jinak, já to plně chápu, protože skutečně to je tak 50 na 50 a ty argumenty jsou z jedné nebo z druhé strany a těžko se hledá ta rovnováha mezi tím, aby byli spokojeni prostě všichni. Takže proto i my v SPD, resp. značná část našich poslanců se pod tu novelu podepsala, tak samozřejmě tuto novelu podporujeme. A možná zase budeme někdy v budoucnu hledat, nebo přistoupíme, k návrhu nějaké jiné novely tady bude iniciativa, protože skutečně v každé evropské zemi, já s tím souhlasím, ta úprava je nějakým způsobem v nuancích jiná, dokonce i v rámci stejné země, jak už tady bylo řečeno, ty úpravy jsou jiné. Takže možná tu rovnováhu mezi tím, aby bylo spokojeno co největší množství občanů, budeme hledat ještě znovu a znovu, než se to úplně doladí. Takže v každém případě my novelu protikuřáckého zákona podporujeme, protože si myslíme, že stávající znění toho zákona není ideální, a v každém případě podpoříme, abychom tuto změnu provedli.

Takže děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Vaše vystoupení vyvolalo řadu faktických poznámek, i když si nemyslím, že by to byla vaše vina. Prvního tady mám pana poslance Holíka. Prosím, aby reagoval na předřečníky ve svém projevu.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážené kolegyně a vážení kolegové, jsem zapřísáhlý nekuřák, a proto bych měl jásat nad návrhem zákona, který schválila minulá Sněmovna. Já jsem tenkrát hlasoval proti. Vysvětlím proč. Beru kuřáctví jako nešvar. Cigarety jsou narkotika. Ale pokud někdo chce kouřit, tak ať je někde v oddělených místnostech, kde je mezi svými. Ale my jsme tímto zákonem vyhnali kuřáky na ulici. My jsme z nich udělali živou reklamu pro naše děti. To za prvé.

A za druhé. Pokud kouřím někde v místnosti, tak klepu popel do popelníku, dávám tam i nedopalky. V současné době jít tady po ulici kolem některých zahrádek, to je zoufalé. Ale to ještě není nejhorší. Dým, jak tady zmínil profesor Vyzula, škodí, ale daleko škodlivější je popel, který se dostává do ovzduší, karcinogenní popel. A jako zástupce výboru pro životní prostředí jsem zásadně proti a budu hlasovat pro novelu tohoto zákona. (Potlesk z řad SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já si dovoluji předat předsedání. Prosím o minutku.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak pěkné poledne. Další faktickou poznámku má pan místopředseda Vojtěch Pikal. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Rozhodl jsem se, že vystoupím takto, místo toho, abych se hlásil do rozpravy nebo předbíhal s přednostním právem. Já bych měl jenom pár nějakých poznámek za sebe. Já jsem víceméně praktický nekuřák, pouze občas kouřím vodní dýmku, protože mě baví dělat kroužky. Tolik k nějakému střetu zájmů apod.

Já myslím, že ten zákon by měl postoupit do druhé části, kde se budeme moct potom podrobně bavit o jednotlivých částech, které jsou rozumné, které nejsou rozumné, které jsou, nebo nejsou nebezpečné pro naše zdraví apod., moct to rozdělit a hlasovat o jednotlivých částech postupně a třeba i řešit tu otázku, kam jde ten kouř.

A pak bych se chtěl zastavit u toho, co tady zaznělo, jako že ti lidi se valí ven z těch hospod a potom kouří venku, čímž jednak jsou tou reklamou, tak i ohrožují ty nekuřáky, kteří jdou jenom kolem té hospody. Ale co mě třeba hlavně vadí z té komunální zkušenosti, je, že tím je ten chodník zablokovan a lidi se valí ještě do silnice a komplikují dopravu. Jako reálně! Některé ulice nejenom v Praze, ale třeba i v Olomouci se stávají po večerech neprůjezdnými nebo neprůchozími. To prostě není podle mě proporcionální. To jsem chtěl říct. Takže děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu místopředsedovi Pikalovi a nyní mám další faktickou poznámku, pan poslanec Milan Brázdil. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Milan Brázdil: Já děkuji za slovo. Pane kolego Vyzulo prostřednictvím pana předsedajícího, taky jsem lékař. Nekuřák. Jasně, kouření škodí zdraví. Ale my jsme tímto vyhnali ty kuřáky ven a ten prostor venku je můj a všech, i kuřáků, nekuřáků, děcek, maminek atd. Vlastně my jsme je donutili, aby znečišťovali něco venku. Tito lidé, kteří páchají rituální sebevraždu, kuřáci, mají být ve škatulkách, tedy v nějakých restauracích, v místech tomu určených, tam ať to provozují, a potom na náklady toho, kdo to povolí, ať ten vzduch přefiltruje a pustí ho zase ven a budeme všichni spokojení.

A ještě mi dovolu srovnání kouření se sexem. Sex je chtěná věc. Potřebná, společensky žádaná pro rozmnožování, ale i jako rekreace. Je to bezva věc. (Smích v sále. Někdo volá: To je můj případ! Smích.) A teď si představte, že tuto věc, že sex je vlastně zakázáno provozovat na veřejnosti. Toto se nesmí a je to žádané. (Velký smích v sále, volání, tleskání, že ani není skoro slyšet konec projevu.) A kouření je nežádoucí a dané do prostoru.

Děkuji za pozornost. (Potlesk. Smích.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Milanu Brázdilovi a nyní tedy vyzývám k faktické poznámce pana poslance Patrika Nachera. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Vážená vládo, dámy a pánové, teď moje faktická zanikne úplně (smích v sále), protože není nic vtipnějšího než sex. (Poznámka mimo mikrofon o rekreačním sexu.) Jak kdy. Dobře. (S úsměvem.)

Já jsem ještě před tou replikou kolegy Brázdila o užitečnosti sexu i rekreačního měl poznámku, kterou jsem chtěl na pana zpravodaje. Já bych opravdu nerad, aby tady vznikl dojem, že to je rozdělený černo-bílý svět, že ten, kdo je podepsán pod tím návrhem, snad chce někomu uškodit na zdraví, a ten, kdo se proti tomu vymezí, chce to zdraví chránit. Já s tímhle bytostně jako celoživotní nekuřák nesouhlasím. Ano, jestli tam jsou zdravotní důvody, já nezpochybňuji ten fakt. Znovu opakuji, nezpochybňuji fakt těch zdravotních důvodů, které jsou hlavním důvodem boje proti kouření. Já to zpochybňuji jako argument, ne jako fakt, jako argument. Já bych tudíž všechny, kteří tímto argumentují, vyzval, ať navrhnou zákaz výroby cigaret, jejich distribuce a prodeje, a já se pod to rád podepíšu. Všechno ostatní je jenom lakování narůžovo a alibismus. (Potlesk z řad ANO.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji panu poslanci a dalšího s faktickou poznámkou tady mám pana poslance Kamala Farhana. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Kamal Farhan: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já jsem se chtěl vyjádřit k předřečníkům. Chtěl jsem se vyjádřit k tomu, že kouření na ulici je nedůstojné, že ten zákon, který je zákonem o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, vyhnal kuřáky na ulici, že se na to musí dívat děti, že se na to musí dívat mládež. Je to vždycky úhel pohledu. Já si myslím, že ať děti, ať mládež vidí, že kouření je nedůstojné, že kouření škodí zdraví, a dívají se na to úplně jiným pohledem. Myslím si, že když děti a mládež vidí kouřit lidi na ulici, že naopak vidí, že je to něco špatného, něco nedůstojného a že tahle skupina kuřáků je na ty ulice – nechci říct slovo vyhnána, ale je to jejich volba, že na té ulici kouří. Protože mládež a děti obecně začínají kouřit v rámci nějaké své socializace na koncertech, v restauracích a dalších zařízeních. Takže nemůžu s tím souhlasit, že je to špatný příklad. Naopak oni vidí, že je to špatné. Takže já s tím nemám problém. Naopak mám jiný úhel pohledu na to. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji panu poslanci a s další faktickou poznámkou vyzývám pana poslance Mariana Bojka. Prosím. Vaše dvě minuty, pane poslanče. Prosím.

Poslanec Marian Bojko: Dobrý den, pane předsedo. Vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, já bych hlavně chtěl reagovat tady na pana Vyzulu. Ráno, když jsem se díval na tiskovou konferenci, která byla před hlasováním Sněmovny, na které byl pan ministr zdravotnictví a spousta těch nejlepších, nejúspěšnějších lékařů, tak když jsem to poslouchal, tak jsem si připadal jak někde na sjezdu jehovistů. Protože argumentace paní Králíkové, která pracuje v centru pro závislé, že za pár měsíců

ubylo infarktů, astmatických záchvatů, pan profesor Pafko nám tam vykládá, jak je super Amerika, jak tam je skvělé žít, tam se nesmí kouřit nikde! No tak já bych tam teda žít nechtěl, v té Americe. A to podotýkám, že jsem nekuřák. Takže to opravdu ne.

A prostřednictvím pana předsedajícího k panu ministrovi. Já vám přivedu na tiskovku 50 lidí, kteří vám řeknou, že tady ten zákon je úplně nesmysl. Takže vy si tam přivedete 10 lékařů a jste světoví. A ty vaše argumentace, ty průzkumy, co tady uvádíte, jsou naprosto vylhané, protože tam nikde není zvýrazněno nebo nějak zvěrohodněno, že jste se ptali těch lidí na to, jestli souhlasí s tím. Vy jste se jenom zeptali, jestli souhlasí, aby se kouřilo v restauracích, kde se vaří. Ale nikdo tam nedal do těch průzkumů, že do těch prostor vůbec neprijdou. Takže já, když jsem nastoupil do Sněmovny, tak moji přátelé, kamarádi chtěli vědět, prosím tě, udělejte s tím něco. My mrzíme venku. A já znám naopak případy starých lidí, kteří těma přechodama, přechodama z tepla do zimy, dostali infarkt. (Oživení v sále. Smích.) Takže tohle je daleko horší, že jsou neustále nachlazení.

Takže tohle je moje argumentace. Je to naprostý nesmysl a je to popírání svobody podnikání a svobody volby každého normálního občana. Děkuju. (Tleskají poslanci hnutí SPD a několik Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Čas, pane poslanče. Tak tímto vzhledem k tomu, že tady mám žádost o přestávku od předsedy poslaneckého klubu ČSSD pana poslance Chvojky, přeruším tento bod, ale neodcházejte prosím, protože musíme projít ještě jedním důležitým hlasováním, a to že musíme hlasovat, a já to navrhuji, o vyřazení zbývajících neprojednaných bodů schváleného pořadu 12. schůze Poslanecké sněmovny. Žádost o odhlášení nevidím.

Tímto zahajuji hlasování. Kdo je pro vyřazení zbývajících bodů, stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování číslo 143, přihlášeno 148 poslanců, pro 95, proti 28, zdrželo se 25. Návrh na vyřazení zbývajících bodů byl přijat.

Tímto jsme projednali stanovený pořad 12. schůze. Tímto schůzi končím, protože tady byl návrh poslance ČSSD, předsedy klubu, na vyhlášení pauzy do 14 hodin. Přeji vám hezký víkend a uvidíme se na příští schůzi.

(Schůze ukončena ve 13.31 hodin.)